

סדור

קרבן מנחה

נוסח ספרד

עם כל המעלות

המבוארות בשער השני.

ווילנא

בדפוס והוצאות האלמנה והאחים ראם.
תרנ"ז.

КОРБАНЪ МИНХА.
Дароприношеніе. Молитвенникъ для хассидовъ.
Съ изд. 1884 г. безъ измѣненій.

ВИЛЬНА. Типографія Вдовы и братьевъ Роммъ.
Жмудскій переулокъ собств. домъ № 328.
1897.

Дозволено Цензурою 18 Августа 1897 г. Вильна.

סידור

קרבן מנחה

כולל כל תפלות השנה

עם פרק שירה, פיוטים ותפלות לר"ה ויו"כ, תפלות טל וגשם, התרת נדרים, סדר עבודה ליו"כ, תחנות רבות, יוצרות, הושענות, סליחות, יו"כ קטן, שיר היחוד, שיר הכבוד, הגדה, דינים לכל ימות השנה, דיני כל התפלות, סליחות לימים נוראים, מגלת אסתר, תהלים עם מעמדות, ספר פוקח עורים ומעין טהור, חורבן בית המקדש, מענה לשון עם ספר החיים.

כלם נעתקו ללשון אשכנז הנקרא

עברי טייטש.

גם הוספנו בו

תחנות חדשות קודם התפלה, דינים לע"ש ולהדלקת הנרות, תחנה חדשה אחר הדלקת הנרות, פזמון בר יוחאי, ותרגום ע"ט על הלל.

דֶער סִדוּר **קרבן מנחה** אִיז גִידְרוּקְט מִיט פִּיל מֶער מַעֲלוֹת אַלְס דִיא אַלֶע פְּרִיעֶרְדִיגֶע קָרְבַּן מִנְחָה סִדוּרִים, מִיט פִיעל נַייֶע תְּחִנוֹת פַאר דֶעם דַאוְוענֶען, דִינִים פוּן עֶרֶב שַׁבָּת אוּנ פוּן לִיכְט צִינְדֶען, אוֹיךְ ע"ט אוֹיף הַלֵל.

אויסֶער דֶעם הָאבֶּען מִיר צוּ-גִיגֶעבִּין נָאךְ

צְוֵוייא אוּן דְרַייסִיג הוֹסָפוֹת

וִויא זֵייא זַיינֶען אוֹיס-גֶעדְרוּקְט אוֹיף דֶעם צְוַוייטֶען זַייט.

נוסח ספרד

ווילנא

בדפוס והוצאות האלמנה והאחים ראם
תרנ"ז.

צוויא און דרייסיג מעלות און נייע הוספות

וועלכע זייען ניט גערעכינט אין ערשטען שער,

א) סדר פדיון הבן.
ב) סדר ברכות הנהנין.
ג) דינים פון חלה נעמען.
ד) דינים אונ תחנות צו ליכט בענטשין.

זעקס נייע תחנות:

ה) פיר איין אשה ווען איר מאן איז קראנק ר״ל.
ו) פיר איין אשה ווען אירע קינדער זייען קראנק ר״ל.
ז) פיר אבתולה איתומה.
ח) גוט צו ערציהען קינדער.
ט) פיר איין כלה פאר דער חופה.
י) פר אמוטר צו דר חופה פון אירע קינדר.

יא) רבון העולמים נאך שיר השירים מיט עברי טייטש.
יב) עברי טייטש צו ידיד נפש.
יג) מזמור שיר ליום השבת נאך קבלת שבת.
יד) עברי טייטש צו במה מדליקין.
טו) עברי טייטש צו אשת חיל.
טז) זמרות פון פרייטיג צונאכט אין גאנצין מיט עברי טייטש (העתקה חדשה).
יז) לוח המולדות אויף זעקס יאהר.
יח) זמירות פון שבת פריא אין גאנצין מיט עברי טייטש (העתקה חדשה).
יט) אשרי ובא לציון צו מנחה פון שבת.
כ) עברי טייטש צוא ברכי נפשי ושיר המעלות.
כא) תקוני שבת אונ זהר פאר דיא דרייא סעודות פון שבת.
כב) עברי טייטש צוא זמרות למוצאי שבת (העתקה חדשה).
כג) איין נייע תחנה להזכרת נשמות.
כד) איין נייע תחנה לתשליך.
כה) אין נייע תחנה צו ערב יו״כ פאר ליכט בענטשין.
כו) מוסר פאר כל נדרי.
כז) איין נייע תחנה פאר נעילה.
כח) סדר אושפיזין.
כט) סדר הקפות.
ל) ודוי פאר ק״ש אויף עברי טייטש
לא איין נייע תחנה צו תשעה באב.
לב) תפלה על הנפטר אחר הלמוד.

מַה טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ. בִּזְכוּת אַבְרָהָם שֶׁנִּקְרָא אִישׁ חֶסֶד: אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ. בִּזְכוּת יִצְחָק שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ: בְּיִרְאָתֶךָ. בִּזְכוּת יַעֲקֹב שֶׁאָמַר מַה נּוֹרָא הַמָּקוֹם הַזֶּה:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם בִּזְכוּת שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת אֵלּוּ אָבוֹא לְבֵית הַכְּנֶסֶת לְהִתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתִי תְּפִלַּת הָאֶבְיוֹן וְיִהְיוּ לְרַחֲמִים וּלְרָצוֹן לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ. וְתַעֲלֶה וְתִתְנַשֵּׂא לְכֶתֶר עַל

מה טבו וויא גוט איזט דיינע געצעלטין יעקב, וויא גוט איזט דיינע רוהע ערטער ישראל. דאס הייסט ווי גוט איזט די הייליגע ערטר וואס געפינט זיך ביי יעקב. וואו מען לערינט אין זיי. וואו מען דאווינט אין זיי. וויא עס איז געשריבען בנחלים נטוי גנות עלי נהר וגו'. דאס הייסט די הייליגע שוהלען די היילגע בתי מדרשים וואס עס געפינט זיך ביי ישראל איז גיגליכן אזו ווי פליסנדע וואסר. וואס זיי פליסין שטענדיג. אזו ווערט שטענדיג גילערינט אונ גידאווינט אין די שוהלען אונ אין די בתי מדרשים. אויך זייגן זיי געגליכן אזו ווי גערטנער ביים טייך. זייגן זיי דאך שטענדיג בעוואקסין אונ זיי גיבען ארויס היבשע פרוכט אונ זייערע גראזן ווערט קיין מאל ניט פרוועלקט. אזו אויך די הייליגע ערטער וואס עס געפינט זיך ביי ישראל מאכן וואקסין היבשע פרוכט אויף דר וועלט. וייל מיט דעם דאוונן קען מען אלס גוטעס אויס בעטין ביי דעם ערבארעמער. אונ מיט דעם לערנן קען מען זיך פיל גוטעס ערווערבין. וייל ווען מען לערינט איז מען נוצבאר פר די וועלט. אונ מען וייס ווי צו בעגיין זיך מיט די וועלט. אונ מען האט חן ביי דעם ערבארעמער אונ ביי מענשין. ואני אונ איך קום אין דיין הויז מיט דיין פיל גנאדע, מיט דעם זכות פון אברהם וואס ער איז גיוועזן אונ איז גירופין מיט דעם נאמן געגעדיגער מענטש. אשתחוה איך וועל זיך בוקין געגין דיין היילגעס הויז (דאס מיינט מען דעם בית המקדש) מיט דעם זכות פון יצחק וואס ער וואר גיבונדין צום שלאכט פר איין קרבן אויף דעם מזבח אין דעם הייליגן ארט וואס ער רופט זיך מוריה (וואס נאכהער איז דר ביהמ"ק דארט געבויט געוואהן). ביראתך אונ אויך בזכות יעקב וואס ער האט אן גירופין דעם הייליגען ארט פון בית המקדש מיט דעם נאמען "נורא" דאס הייסט איין פורכטליכר ארט:

רבש"ע בזכות די דריי אבות וואס זיי רופען זיך מיט דעם נאמן אברהם יצחק יעקב קום איך אין די שול צו בעטין ביי דיר מיין גיבעט וויא איין ארומאן קומט בעטין זיין געביטע ביי דער טיר. אונ עס זאל זיין אן גינומען מיט רחמנות אונ מיט דיין גוטין ווילען פיר דיין כסא הכבוד. אונ מיין תפלה זאל זיין צו איין קרוין צו דעם אלערבארמר, דורך די מלאכים וואס זייגן ממונה אויף די תפלות צו צו נעמען זיי. (סק"ם ס')

אש

ראשו על ידי מט"ט שר הפנים אמן סלה: אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה: סעפים שנאתי ותורתך אהבתי: יי אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך: ואני אשתחוה ואכרעה אברכה לפני יי עושי: ואני תפלתי לך יי עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך:

אש תמיד וגו׳, דאס הייסט אזו ווי דר פייער פון מזבח איז קיין מאל ניט פארלאשין געווארען אזו זאל מיין תפלה שטענדיג זיין אן גינומען פאר דעם אלערבארעמער. סעפים שנאתי וגו׳, דאס הייסט אלע שלעכטע מחשבות האב איך פיינד. אבער דיין תורה האב איך ליב. אונ דארום בין איך גיקומען אין די היילינגע הויז ווייל איך האב ליב דיין היילינגע וואוינונג אונ דעם ארט פון היילינגען רוהעארט פון דיין עהרע. אונ איך וועל זיך בוקען אונ קניען פיר גאט מיין בעשעפער. אונ איך בין גיקומען בעטין פר דיר גאט אין דיא צייט וואס דיין ווילען איז מען זאל דיר בעטין. איך בעט דיר אלערבארעמער דאס מיט דיין פיל גנאדע זאלסטו מיר ענטפערן אונ דו זאלסט מיר ענטפערן מיט דיין וואהרע הילפע. דאס הייסט ווייל ווען אמענש העלפט אמענשען איז דאך די הילפע ניט געוויס אז זיא וועט העלפין. אבער דו ערבארעמער אז דוא העלפסט איז די הילף אמת. ווייל די הילף וועט געוויס העלפין. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. עס זאל זיין אן גינומען פר דיר ערבארעמער די רייד פון מיין מויל אונ די גוטע מחשבות פון מיין הארצין דען דוא ביסט דאך מיין שטארקער גאט אונ מיין אויס לייזער פון אלע שלעכטעס. אמן:

איין נייע תחנה פארין דאווענען

רבון כל העולמים הערר פון אלע וועלטין באתי לביתך בשמחה וערעה איך בין גיקומען אין דיין היילינגע הויז מיט פריידע אונ מיט ציטערנס. מיט פריידע בין איך גיקומען, וויא דוד המלך עליו השלום זאגט אין תהלים שמחתי באומרים לי בית ה׳ נלך דאס הייסט דוד המלך עליו השלום זאגט, איך פרייע מיך ווען מען רופט מיך גיין אין גאטס הויז. די נעלבע זאג איך אויך. אז ווען עס קומט די צייט דאס איך דארף אין גאטס הויז גיין פרייט מיר דאס הארץ, דען איך האפפע דאס מיט מיין בעטין בייא דיר אין דיין היילינגע הויז וועלין מיר געוויס פון דיר גערהאלפין ווערין, אונ ביי דיר וועלין מיר אלע גוטעס גפינגען, דען אלעס איז ביי דיר אין דער האנד. דוא האסט דיא וועלט באשאפין אונ עד היום איז די וועלט בייא דיר אין האנד, דען ווען דו וואלסט איין אויגענבליק (רגע) אב טאן די השגחה פון די וועלט, וואלט די וועלט חרוב גיווארין, דו גיבסט יעדר בשעפענעש זיין שטיצע וועלכע ער דארף האבין, בכדי ער זאל עקסעסטירען, ער זאל האבין אקיום אויף דר וועלט, ער זאל זיין דוערהאפט, אונ פשיטא שוין אויף דעם מענשין וואס ער איז דאס בעסטע בשעפעניש פון אלץ אין דר וועלט, גיבסטו געוויס אויף אים אכטונג מיט דיין גוטע אויג אונ דו גיבסט אים געוויס אלע זיינע נעבראווכונגען אונ אלע זיינע שטיצונגען, וויא עס שטייט אין פסוק פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון כס הייסט, דו עפינסט דיין גוטע פריינעבינע האנד אונ דו גיבסט יעדר לעבדיגען בשעפעניש זיינע שפייז צו זאט נאך זיין ווילען נאך, אונ דארום זאגט דער פסוק פותח את ידך דו עפינסט דיין האנד, מיינט דער פסוק צו זאגין, אז נאטס נאבע איז ניט וויא די נאבע פון אמענש, ווארום ווען אמענש ניט אמתנה אדער אנדבה ניט ער מיט אפארמאכטע האנד,

דם הייסט ער ניט מיטן פולען האנד, נאר אזו וויא מען האלט אים געניים ער זאל געבן צדקה, דען ער מיינט נאר אז דאס וואס ער גיט, איז ניינע איינענע, אונ פר געסט זיך גאר אז דס וואס ער האט איז אלעס ניט זיינע, נאר דער וואס רוהעט אין הימעל האט דאס אים גיגעבין, דען אז ער וואלט גלייבען אז דער איינענס אונ די גוטס וואס ער האט, איז אלס ווס גאט האט אים גינגעבין, וואלט ער דאך ניט געוואלעוועט צו געבין דעם נויטבעדערפטיגן דען עס קען זיין אז גאט וועט אים אנדערע געבין, אדר בעסר גיזאגט, אז דר פר וואס ער שטיצט די ארעמע לייט, וועט גאט אים געבין כפל כפלים וויא פיל ער האט, אונ אויך פאר קערט, ווען ער וועט ניט געבין קיין צדקה קען דאך גאט ביי אים אין איין רגע (אויגענבליק) אלעס צו נעמען, אז ער זאל בלייבען זייער ארעם, נאך ארעמער וויא דר ארעמאן וואס האט ביא אים גיבעטין אונ האט אים ניט גינגעבן, אונ וויא הייסט ארעמר? וואס קען שוין זיין ארמער וויא איין ארעמאן וואס גייט אין די הייזער? נאר עס קען יע זיין, דאס דר קמצן (קארגער, גייץ) זאל ווערין ארעמר וויא דר ארעמאן, דען דר ארעמאן קען דאך גיין אין דיא הייזער זאמלען זיין ברויט, אונ דר קמצן וואס גיט ניט קיין נדבה, קען ווערין ארעם אונ אויך אין די הייזער זאל ער ניט קענען גיין. דאס אלץ פערגעסט דר מענש בעת ער האט אלע גוטעס, דארום זאלעוועט ער אונ גיט ניט קיין צדקה, אונ ווען ער גיט שוין, גיט ער מיט אפרמאכטע האנד אונ מיט פארמאכטע אויגען, דאס הייסט ער וויל דעם ארעמאן גאר ניט אנקוקען. אבער דו רבש״ע דרבארעמדיגער גאט דו גיבסט אלע גוטס מיט איין אפענע האנד, מיטן גוטען ווילען ניט געזאלעוועט (נאר ווען מען איז ווערט צו האבין גוטעס פון דיר), דארום זאגט דר פסוק ומשביע לכל חי רצון אז דו מאכסט אלע לעבדיגע בשעפעניש זאט. אויך שטייט אין פסוק כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו כה׳ אלהינו בכל קראנו אליו דאס הייסט אונזר גאט איז נאהענט צו אונז אז ווען נאר מיר רופען צו אים הערט ער צו אונזער בקשה אונ ניט אונז באלד אונזער פערלאנגען, ווי עס שטייט אין פסוק המלך יעננו ביום קראנו דאס הייסט אז דער רבש״ע איז מלא רחמים, אונ עס איז גרינג צו צוקומען צו אים צו בעטין וואס מיר דארפען אונ אויך ענטפערט ער באלד וויא מען רופט צו אים, ניט וויא ביי אמענשן וואס איז שווער איידער מען קומט צו צובעטין ביי אים אונ ווען אפילו מען קומט שוין צו, צו בעטין דיא בקשה ווערט ניט באלד ערפילט די בקשה, אבער דו רבש״ע דו ביסט נאהענט צו אלעמען וואס רופען צו דיר צו ענטפערין זייא אונ צו ערפילען זיי זייער פערלאנג. דארום איז ווען איך גיי אין גאטס הויז פרייע איך מיך זעהר. אבער איך גיי מיט ציטערניש אויך, ווייל איך האב מורא פילייכט בין איך ניט ווערט צו קומען אין דיין הויז אונ עס קען זיין אז דאס איז גאר איין עזות צו קומען בעטין ביי דיר אונזר פערלאנג, אז איך ווייס אז איך בין ניט ווערט דאצו, ואיך אבוא אל שער המלך בלבוש שק דאס הייסט וויא אזו קען איך קומען אין גאטס הויז געקליידעט אין שמוציגע קליידער, דאס הייסט פול מיט עבירות, מיט פערברעכונגען: ואשר על זאת רבון העולמים באתי לפניך בלב נשבר ונדכה דארום האר פון אלע וועלטין, בין איך

ניקומען פר דיר מיט אצוברָאכענע הארץ אונ מיט אפרשטויסענע געמיט, דען איך ווייס דאך מיין איינהאלט, וויא זינדיג איך בין, איך ווייס דאך זעלבסט אלע מיינע פעלערן, איך בין דאך אגרויסע פרברעכערין געגין דיר, די מצות וועלכע דו האסט געהייסן אין דיין הייליגע תורה זיי צו טאן, האב איך זיי ניט גיטאן ווי עס דארף צו זיין נאך דיין ווילן נאך, צווארדי מצות פון אפרוי איז גאר ווייניג, האב איך זיי אויך ניט אבגעהיט נאך דיין פרלאנגן, דו האסט פרזאגט אפרוי זאל היטין דיא מצוה פון חלה קען זיין אז פיל מאל האב איך די מצוה ניט מקיים גיוועזען צו בשוגג (אונגערן), אדער חלילה במזיד (מיט דעם גוטען ווילען). דו האסט פר זאגט אפרוי די מצות פון נדה, זיא זאל זיין זעהר אב געהיט דערינגען, ניט צו זיין וויא איין כנענית וואס ביי איר איז גלייך די ריינע טעג מיט די אונריינע, קען זיין דאס איך האב זיך ניט נוהג גיוועזן וויא איין ישראלית (אידעשקינד) דארף היטען, צווא בשוגג (אונגערן) אדר חלילה במזיד (מיט דעם גוטן ווילן), דען עס שטייט דאך אין פסוק כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא דס הייסט עס איז שווער צו געפינען אזו אמענש וואס ער זאל זיין אפאלקאמר צדיק (פרומער) אונ זאל ניט זינדיגען, אונ בפרט איך ארעמע פרויא וואס איך בין אן פרשטאנד אונ ניט גילערינט, איז געוויס ריכטיג דאס איך האב פרבראכן אין דיזע זאכן צו בשוגג צו חלילה במזיד, אונ איך האב זיך ניט נוהג גיוועזן ווי אלע פרומע פרויען וואס זיי היטן ריכטיג די דינים פון דר תורה וויא עס שטייט געשריבין, דען עס קען

זיין, דאס איך האב זיך מתקרב גיוועזן מיט אזעלכע התקרבות וואס מען טאר ניט אין דיא אונריינע טעג צו בשוגג (אונגערן) צו חלילה במזיד (מיט דעם נוטען ווילען). אויך קען זיין אז די ענינים פון טבילה האב איך ניט גיטאן וויא דער דין איז, איך האב ניט גיפרעגט וויא מען דארף טאן, עס קען זיין איך האב גידארפט פרעגין אשאלה אין דיא ענינים פון נדה, אונ איך האב זיך פארגעסין. דו האסט געהייסין ליכט בענטשין ערב שבת קודש פר נאכט, קען זיין אז איך האב אמאל פארפעלט צו בענטשין, צו בשוגג (אונגערין) צו חלילה במזיד (מיט דעם נוטען ווילן). אויך קען זיין, דאס איך האב פיל מאל גיבענטשט ליכט נאך דער צייט, דאס הייסט איך האב גיבענטשט ליכט ווען מען האט שוין ניט גיטארט אן צינדען קיין פייער, ווייל עס איז שוין גיוועזן שבת אונ דאס איז נאך ערגער וויא גאר ניט אן צינדן קיין ליכט. דיזע אלע אונרעכט האב איך גיטאן, ווי אזו קען איך קומען יעצט אין דיין היילינגס הויז אונ בעטין פון דיר אלס וואס איך דארף בעטין, קען דען קומען אזינדיגער קנעכט וועלכער עס האט פיל פארבראכען קענען זיין שר (האר) צו בעטן פון אים הילפע אדר אמתנה (גשאנק) ער וועט דאך אים געוויס ניט וועלין אן קוקען, אונ וועט אים נאך בעשטראפין, ווארום ער ערקענט ניט זיין פארברעכונג נעגן אים, אונ האט נאך אהעזה צו גיין בעטן ביי אים הילפע. אזו אויך איך ארעמע זינדיגע פרוי, וויא קען איך קומען בעטין הילפע פון דיר אז איך וויים דס איך אזינדיגע פרוי ווער, נאר איך ווייס דס דו ביזט איין ערבארמיגר גאט דו ערבארמסט זיך איבער אלע דיינע בעשעפניסע אונ דו שפייזט אלע לעבדיגע בעשעפניש, ווי עס שטייט אין פסוק ורחמיו על כל מעשיו זיין רחמנות איז אויף אלע זיינע מהאטן, מיט דיזע גידאנקען האב איך מיך גישטארקט צו קומען אין דיין הויז אונ צו בעטין פון דיר הילפע, ווי עס שטייט אין פסוק ואני ברוב חסדך אבוא ביתך אונ איך קאמע אין דיין הויז מיט דיין גרויסר גינאדע, וועלכע זיי שטארקען מיר צו קומען אין דיין היילינגעס הויז צו בעטין אונזערע געברויכען:

ליבער דערבארמיגר גאט האב רחמנות אויף מיר דיין דינסט, דו זאלסט מיך ניט שטראפן פיר דיזע גרויסע זינד וועלכע איך האב פריער אויס גירעכינט, אונ איך ביטע דיך ליבער גאט האר פון אלע וועלטין, דו זאלסט מיר שטארקן מיין הארץ איך זאל אלעס טאן וויא דו האסט פערבאטען אין דיין היילינגע תורה. איך זאל היטין דיא מצוה פון חלה ווי עס דארף צו זיין, איך זאל היטען דיא דינים פון נדה וויא איין ערליכע פרוי דארף היטען, איך זאל היטען דיא מצוה פון ליכט צינדען ערב שבת אונ אן צינדען אין דער צייט. איינציגער גאט נעהמע צו די גיבעט פון די ארעמע פרוי וואס איז יעצט גיקומען פר דיר צו בעטן דו זאלסט מיר אונ מיין מאן אונ מיינע קינדער צו שיקען אונזער שפייז גרינג, מיר זאלען ניט דארפען טאן קיין אונרעכט צו ליב אונזער שפייז, מיר זאלען ניט דארפען אן קומען צו מענשען מיט שאנדע צו ליב אונזער שפייז אונ אלע אונזערע בעדערפניסע:

ליבער בארמהערציגר גאט איך ווייס נוט דאס איך בין ניט ווערט דאצו, נאר ברוב חסדך באתי לביתך מיט דיין גנעדינקייט אונ ברמהרציגקייט בין איך גיקומען אין דיין היילינגס הויז, צו בעטין פון דיר חן אונ חסד, דו זאלסט ניט קוקען אויף מיינע זינד אונ זאלסט אונז בענטשין מיט אלע נוטס מיר זאלן קענען דיר דינן שטענדיג מיט פרייליכקייט, אמן ואמן:

דיא תחנה זאגט מען נעבען דעם ארון הקודש שטייענדיג

רבש"ע מלך מלכי המלכים הקב"ה האר פון דר גאנצר וועלט, ווען אונזער היילינער בית המקדש איז גישטאנען, אונ אמענש האט געזינדיגט, האט ער גיבראכט אקרבן אויף דם מזבח אונ דו האסט אים פארגעבין זיינע עבירות, אבר יעצט אז קיין בית המקדש איז ניטא אונ קיין מזבח אויך ניט צו ברייננען קרבנות, נאר מיר ווייסען אז די ליבע היילינע שוהל וואס מיר זאגין אין איר תפלות ובקשות איז גלייך וויא דר בית המקדש אונ אונזר דאווגן איז גלייך וויא קרבנות, דארום קומען מיר אין דיין היילינג הויז צו דינען דיר מיט אונזערע תפלות. נאר איך ארעמע פרוי האב זעהר פורכט פר מיינע זינד וואס איך האב, ביטע איך דיר ליבר גאט דו זאלסט מיר מוחל זיין מיינע עבירות, דאפיר וואס איך בין גיקומען אין דיין הויז בעטן, אונ מיינע תפלות זאלסט דו אן נעמן וויא קרבנות. אונ דר זכות פון די תפלות זאל אונז ביי שטיין אז מיר זאלין אפגעהיט ווערן פון אלע שלעכטס, אונ אלע שוואנגערע פרויען זאלין זייערע קינדר געבערען אן שמערצען אונ אן געפאהר, אונ אלע קינדער זאלסטו איין היטען פון אלע שלעכטס וואס עס קען טרעפין, אונ די עלטערן פון

די קינדער זאלען ניט צו גענומען ווערין פאר דער צייט, אונ דיא קינדער זאלען ניט צו גענומען ווערין פון דיא עלטערין, מיר זאלין זוכה זיין מגדל צו זיין אונזערע קינדער מיט נחת צו אידעשקייט אונ צו דער היילינער תורה:

אנא סלך רחום איך בעט דיך בארעמהערציגער קעניג פון דר גאנצער וועלט, דו ביזט דאך נושא עון ועובר על פשע דס הייסט דו ביזט דאך מוחל דעם מענשן אויף זיינע זינד, אויב נאר ער איז אויף זיך מקבל ער זאל מעהר ניט זינדיגען, אונ מיר מענשין וואס מיר זיינען בשאפין פון פלייש אונ בלוט, איז שווער אויף זיך מקבל צו זיין אז מיר זאלין ניט זינדיגן, נאר מיר בעטין דיך ליבר גאט אז דו זאלסט שטארקן אונזר הארץ מיר זאלין קענען היטין דיין היילינע תורה, אונ מיר זאלין קענען היטין דיא דינים וואס פרויען זיינען פאר זאגט, דאס הייסט די דינים פון חלה אונ פון נדה אונ פון ליכט צינדין, אונ בזכות זה זאלין מיר זוכה זיין צו אלעם גוטן אונ צו זעהן דעם בנין בית המקדש אין אונזערע טעג, אמן ואמן:

הנהגות התפלה

אין פסוק שטייט ושמרתם את חוקתי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם וחי בהם אז מען וויל דם פסוק רעכט פאר שטיין זאל מען זעהן וואס רבי ישעיה הורוויץ שרייבט אין זיין ספר הקדוש שני לוחות הברית אפירוש אויף דיא ווערטער וחי בהם דער מענש זאל לעבעדיג אונ פרום זיין אין גאטס דינסט צוא טאן. אבער ניט מיט שלאפקייט אדער טרויערקייט. דען דאס איז א גרויסר סימן אז א מענש איז שלאף אין גאטס דינסט קומט די קראפט פון די בייזע מלאכים אויף די גלידער פון דעם מענשין אונ זיי מאכין אים שלאף אז ער האט קיין כח ניט אויף צו שטיין פון זיין בעט דורך דעם פאר זאמט ער זיין תפלה ותורה דען זיינע גלידער זיינען גלייך וויא טויטע. אבער אז דער מענטש שטארקט זיך וויא אלייב צוא טאן גאטס דינסט האט ער קיין מורא ניט אז זיינע גלידער זאלין זיין גלייך וויא טויט. נייערט וחי בהם זיא זיינען אין אים אלע לעבעדיג:

לכבוד השי"ת ברוך הוא וברוך שמו וועלין מיר שרייבין עטליכע מנהגים וויא איין בן אדם זאל זיך נוהג זיין אין דער פריא אז ער שטייט אויף, אויך מיט זיין תפלה כדי דורך דעם זאל ער זוכה זיין לחיים טובים וארוכים בעולם הזה ובעולם הבא:

הנה ידוע לכל אלע מענטשין ווייסען אז דער שלאף איז א זעכציג חלק פון דר מיתה אונ ביי נאכט גייט די נשמה פון דעם מענשן אויף דעם הימל אונ שרייבט אן וואס ער האט ביי טאג גיטאן נאר ווען השי"ת קערט אום דעם מענשין זיין נשמה איז ער מחויב תיכף צו דאנקען אונ צו לויבן השם יתברך אונ אזוי שרייבין די חכמים וויא באלד ער וואכט אויף פון זיין שלאף זאל ער זאגין מודה אני לפניך מלך חי וקים שהחזרת בי נשמתי בחמלה, רבה אמונתך דס איז טייטש איך לויב דיך דר קעניג וואס לעבט אייביג וואס דו האסט מיר ווידער גיגעבין מיין נשמה מיט דיין גרויס דרבארימקייט, אונ דאס מעג מען זאגין איידר מען וואשט די הענד ווייל דא שטייט ניט קיין שם אונ ווייל די נשמה הקדושה גייט אוועק ביי נאכט פון דעם בן אדם אזוי רירט ער אין שלאף זיי אן אין איינעם אומריינעם ארט. דרום גיהער ער צוא האבין יראת שמים אונ ניט צוא גיין פיר איילין אום גיוואשין דיא הענד דרום גיהער מען צו שטעלין לעבין בעט אכלי מיט וואסער אז וויא באלד ער שטייט אויף זאל ער תיכף וואשין דיא הענד אונ מוז אפ גיסען איטליכע האנד דריא מאל:

אין שולחן ערוך סימן ב' שטייט אז דער מענטש זאל ניט זאגין איך בין בחדרי חדרים אין דער פינצטער ווער וועט זעהן אז איך וועל ניט זיין בצניעות. דען השי"ת זעהט אין דר פינצטער ווי אין דר ליכטיקייט דען עס שטייט מלא כל הארץ כבודו דיין שכינה איז איבער אלע דרום זאל מען דאס העמד אן טאן ווען ער ליגט איבער זיין קאפ אין אלעם אונ אז ער וועט זיך אויף זעצין וועט שוין זיין גוף באדעקט ווערין דען דר וואס גייט בצניעות דר האט ענווים יראת שמים אונ איז פון דיא לייט וואס האבין א חלק לעולם הבא. אין פסוק שטייט אני בצדק אחזה פניך דאס איז טייטש ווענין זכות פון צדקה זאל איך זוכה זיין צו זעהן די שכינה. אויך שטייט צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו דאס איז טייטש עס וועט פאר דיר גיין דאס גירעכטיקייט דאס מיינט מען דער זכות פון צדקה וועט דיר איינג מאכין צו דיינע טריט אזוי דרשינן אונזערע חכמים אז מען זאל פאר דר תפלה צדקה געבין וועט דער זכות

פון צדקה דיר מאכין אויפֿן צו זיין תפלה דאס די מקטרגים וועלין ניט קענען מקטרג זיין פר השי״ת אבער די הייליגע ספרים שרייבין אז אמענש שטארבט און האט פר דער תפלה צדקה גיגעבין און האט ערינסט אמן יהא שמיה רבא גזאגט אזו באלד ווי מען טראגט אים ארויס פון זיין הויז גייען פאר אים די מלאכים פון צדקה און רופען אויס מאכט אפלאץ פאר דעם וואס האט צדקה גיגעבין און דס מיינט דער פסוק צדק לפניו יהלך די צדקה וועט פר אים גיין וישם לדרך פעמיו און וועט אים אנטין וועג מאכין און בייזע מלאכים וועלין אים ניט קענען אויף האלטין דען ווען ער קומט אין דר טיר פון גן עדן גייען פריער די מלאכים פון דם אמן זאגין און רופין אויס פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים דאס איז טייטש עפינט דיא טויערין פון דעם גן עדן און לאז קומען דער צדיק וואס האט פלייסיג גיווארט אמן צו זאגין. אפילו ליט טוט זיי דער יצה״ר פאר פירען זיי זאגין אמן און ווייסין ניט אויף וואסר ברכה דען זיי הערין ניט די ברכה פון דם חזן און אונזערע חכמים האבין גיזאגט כל העונה אמן יתומה יהיו בניו יתומים דאס איז טייטש דער וואס זאגט אמן און וייס ניט אויף וואסר ברכה דער אמן גייט דס הייסט אמן יתומה אזו ווי איתום וואס זיינע עלטערין זיינען גישטארבין אז ער איז גיוועזן קליין און האט זיין פאטר ניט גיקאנט, אזו דער אמן קאן אויך ניט זיין ברכה איז זיין עונש אז זיינע קינדר וועלין אויך חס ושלום יתומים ווערן. אויך זאגט די גמרא גדול העונה אמן יותר מן המברך דס איז טייטש דר וואס ענטפערט אמן האט מער שכר פון דעם וואס מאכט די ברכה. און עס איז גרויסע סודות פון אמן. צום סוף שטייט ווען די ישראל זאגין ערינסט אמן, מאכין זיי עפענען אין הימל פיל גרויסע טויערן און ציהן אראפ גרוים ליכט און מאכן גרויסע טובות צו אלע עולמות און שמחה ווס האט קיין ענד ניט און די הייליגע מלאכים זיינען זיך משמח און לויבן השי״ת אויף די גרויסע ליכט וואס ניי באקומען דורך דעם. אויך איז דר שכר דרויף ווען די ישראל זיינען ח״ו אין אצרה גיוועזן פון דבר און מגפה האבין זיי גיקאנט דורך זייער ערינסט אמן זאגין מבטל זיין דיא בייזע גזירה און מען רופט אויס אין הימעל עפינט די טויערין פון רחמים און לאז קומען דר זכות פון דעם וואס דורך זיין אמן זאגין זיינען דיא שערי רחמים גיעפינט גיווארין מכל שכן ווען ער אליין איז אין אצרה ח״ו קען אים בודאי דר זכות מציל זיין. דער וואס זאגט ערינסט אמן און טוט תפלה און איז ניט מפסיק עפינט מען אים אויף דיא שערי רחמים און קומט אין גן עדן, און אויף אים זאגט דער פסוק כי מכבדי אכבד דאס איז טייטש השי״י זאגט דיא וואס זיינען מיר מכבד וועל איך זייא אויך מכבד זיין. אויך קומט ער אין אהויכע מעלה אין גן עדן. אבער דער וואס זאגט ניט קיין אמן אויף אברכה אויף אים זאגט דר פסוק ובוזי יקלו דאס איז טייטש השי״י זאגט די וואס פאר שעמען מיך וועל איך זיי אויך פאר שעמען מדה כנגד מדה אזו וואול וויא דורך אים איז ניט גיעפינט גיווארין דיא שערי רחמים אזו זאל מען אים ניט עפענען דעם טויער פון רחמנות אז ער וועט ח״ז זיין אין אצרה:

אין אלע ספרים שטייט וואס פר אגרויסע מעלה די תפלות ישראל האבין ווס עס איז ניט מינליך אויס צו שרייבן דען אלע עולמות הייגגן אן אונזערע תפלות דען ווען ניט וואלטן די מענשין קיין קיום ניט גיהאט דען פיל טויזינד מלאכים זיינען גיזעצט דריבער מקבל צו זיין די תפלות אזו ווי עס שטייט אין ספרים אז די ווערטר און די אותיות און די נקודות זיינען גיציילט, איטליכס באזונדר האט אסוד וואס איז ניט אויס צו שרייבין און די מלאכים מאכין פון די אותיות גרויסע אורות. בפרט אז מיר זיינען מתפלל אין שול מיט קהל דען אונזערע הייליגע שולין הייסין היינט דס קליין בית המקדש און אונזערע תפלות זיינען קעגין דיא קרבנות אזו איז גלייך ווי מיר זיינען מקריב קרבנות אין בית המקדש: מצינו בגמרא מיר גיפינען אין דר גמרא דאס אונזערע תפלות וואס מיר זיינען מתפלל בחול ושבתות וימים טובים דאס האבן מתקן גיוועזן הונדערט און צוואנציג גרויסע תלמידי חכמים און צווישין זיי איז גיוועזן דריי נביאים חגי זכריה ומלאכי זיי זיינען גיוועזן בשעת בית שני זיי זיינען גיוועזן חכמים גדולים און האבין גיוואוסט פון דעם אונטערשטין עולם ביז דם כסא הכבוד דרום ווען אמענש זאגט די תפלות כסדר, ווי אונזערע חכמים האבן גשטעלט און איז ניט מפסיק אין מיטען אזו טוט די תפלה איר פעולה פר השי״י און עס ווערט פון איר אקרוין און די מלאכים העלפין דר צו אז אונזערע תפלות זאלין קומען פאר השי״י דען זיי גענישען אויך דורך אונזערע תפלות. אויך שטייט אין ספרים דם די צדיקים האבן מער מעלה און חשיבות פר השי״י פון די מלאכים דען זיי הייסין נאמט קינדר אזו ווי עס שטייט בנים אתם לה׳ אלהיכם (ק״מ ס׳)

אונ דיא מלאכים הייסן עבדים נוא אז דער מענש איז מתפלל, מיטן גאנצין הארצין אזו זיי אונזרע חכמים זאגן רחמנא לבא בעי דס איז טייטש השי"י באגרט ניט מער אז אנוש הארץ אונ אז ניט מפסיק אין מיטען מיט אנדערע רייד אזוא הייסט ער בן . אבער אז מען איז מפסיק פון נאך ברוך שאמר ביז נאך שמונה עשרה אזוא טוען זיך דיא מלאכים אפ אונ נעמען ניט אן די תפלות נייערט עס קומען בייזע מלאכים אונ נעמען דיא תפלה רחמנא לצלן אונ פאר שטויסען זיא אין ארט וואס הייסט פסולי המוקדשים :

יעדער כל אדם איטליכר מענש זאל נוואארנט זיין צו גיין פרי אין שול אריין כדי ער זאל זיין פון די ערשטע צעהן דען די ערשטע צעהן האבן אזו פיל שכר קענן אלע וס זיינן אין שול:

פרק שירה

אמר רבי אליעזר כל העוסק בפרק שירה בעולם הזה זוכה לאומרו לעולם הבא שנאמר אז ישיר משה שר לא נאמר אלא ישיר אתו לעולם הבא :

ואמר רבי כל העוסק בפרק שירה בעולם הזה מעיד אני עליו שהוא נצול מיצר הרע ומדין קשה ומשטן המשחית ומכל מיני מזיקין ומחבלו של משיח ומדינה של גיהנם וזוכה ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקים ותלמודו מתקים בידו ומאריך ימים וזוכה לחיי עולם הבא :

שמים אומרים . השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע: ארץ אומרת . ליי הארץ ומלואה תבל ויושבי בה: ואומר . מכנף הארץ זמרות שמענו צבי לצדיק: יום אומר . יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יחוה דעת: לילה אומר . להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות: שמש מה הוא אומר . שמש ירח עמד זבולה לאור חציך יהלכו : ואומר . קומי אורי כי בא אורך וכבוד יי עליך זרח : ירח מה הוא אומר . עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו : כוכבים אומרים . והמשכילים יזהירו כזהר הרקיע ומצדיקי הרבים ככוכבים לעולם ועד : ואומר . אתה הוא יי לבדך אתה עשית את השמים שמי השמים וכל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם

שמים די הימלן זאגן לויבט הקב"ה . די הימלן דר ציילן גאטס כבוד אונ די ווערק פון זיינע הענד טוט זאגן דר הימל וואס הייסט רקיע . דרום איר מענשן נעמט אייך א משל פון אונז אונ לויבט דעם אלמעכטיגין גאט : ארץ די ערד זאגט . צו גאט איז די ערד אונ איר דער פילונג די גאנצע וועלט אונ אירע זיצר . אויך זאגט די ערד , פון אלע עקין פון דר ערד האבין מיר גיהערט זיין לויב . דאס גלוסטיקייט פון דעם צדיק איז אז עס זאל גיהערט ווערן לויבונג אונ גיזאגט צו גאט . דרום לויבט גאט: יום דר טאג זאגט אשבח צו הקב"ה איין טאג צום אנדערן טוט זאגן אריד צו לויבן גאטס וואונדר אונ פון איין נאכט צו דר אנדערע ווערט געוויזין אויסגעשאפט פון גאטס וואונדער ווען די זון גייט אויף אונ פר גייט איז צו לויבן גאטס וואונדר דרום לויבט גאט : לילה די נאכט זאגט אין דר פריא זאל מען דר ציילן דיין חסד אונ דיין אמת ביי דער נאכט . דרום איר מענשן לויבט גאט וואס ער אייער נשמה ווערט אייך אומגקערט אלע פרימארגן: שמש די זון זאגט די זון אונ די לבנה שטייען שטיל אין זייער וואונונג צו דר ליכט פון דיינע פיילן טוען זיי גיין . אויך זאגט די זון עס איז גוט צו לויבן גאט אויף שלעכטיץ וויא אויף גוטס דען האטשע איך ווער אפט נשלאגן פון דר לבנה דאזט פארט מיך גאט בלייבן שטיין אויף מיין ליכט דען גאטס כבוד טוט ווידר ביי אונז שיינן דרום לויבט גאט : ירח די לבנה זאגט האטשע איך ווער אן גירופן אקליין ליכט קעגין דר זון האב איך דאך וואויל מער צו לויבן גאט דען דורך מיר ווערין אלע ראשי חדשים אונ ימים טובים גישטעלט דרום לויבט גאט : כוכבים די שטערין זאגן אשבח צו הקב"ה . די צדיקי תלמידי חכמים וואס קלינן אין דר תורה ווערן זיי לייכטן פון זייער חכמה וויא דאס לויטערקייט פון דעם הימל . אונ די וואס מאכן צו פיל לייט רעכט אונ פרום ווערן

זייא (סקים א"י)

וצבא השמים לך משתחוים: ענני כבוד אומרים. אף ברי יטריח עב יפיץ ענן אורו: עננים מה הם אומרים. ישת חשך סתרו סביבותיו סכתו חשכת מים עבי שחקים: ברקים מה הם אומרים. ברקים למטר עשה מוצא רוח מאוצרותיו: רוח אומר שיר. עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים: ואומר. אומר לצפון תני ולתימן אל תכלאי הביאי בני מרחוק ובנותי מקצה הארץ: טל אומר שיר. אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויך שרשיו כלבנון: גשמים אומרים שיר. גשם נדבות תניף אלהים נחלתך ונלאה אתה כוננתה: מים מה הם אומרים. לקול תתו המון מים בשמים ויעלה נשאים מקצה הארץ: מעינות אומרים שיר. ושרים כחוללים כל מעיני בך: נהרות מה הם אומרים. נהרות ימחאו כף יחד הרים ירננו: ואומר. נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים: ימים אומרים. מקולות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יי:

לויתן מה הוא אומר. הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו: דגים אומרים שיר. קול יי על המים אל הכבוד הרעים יי על מים רבים: תנינים אומרים שיר. הללו את יי מן הארץ תנינים וכל תהומות: שיר לגן עדן. עורי צפון ובואי תימן

זיי לייכטין וויא די שטערן צו אייביג. זיי זאגין נאט קיניגט נאט האט גיקיניגט נאט וועט קיניגין: ענני כבוד די הייליגע גרויסע וואלקן זאגן אשבח צו הקב"ה גרויס ברומן איז אויף דעם הימל פון די וואלקן וואס ברייגגן וואסר צו רעגינען אויף דר וועלט. אויך מיר גרויסע וואלקן האבין גימאכט אחופה צו די ישראל פערציג יאר אין דר מדבר צו מציל זייא זיין פון אלע זייטין. עננים די וואלקין זאגין נאט טוט זיין פאר באהאלטענעש אין פינצטערניש און זיין סוכה אין די וואלקין כדי צו ברייגגען רעגין וואסר צו זייגע בשעפעניש און זיי וועלן מאלן סן צו די צדיקים אין דר צייט פון משיח דרום לויבט נאט: ברקים די בליצן זאגן אשבח צו הקב"ה ער האט באשאפין די בליצין צו דר צייט פון דעם רעגין און אויך דעם ווינט ציהט ער אויס פון זייגע באהעלטעניש: רוח דר ווינט זאגט אשבח צו הקב"ה ער האט בשאפן די ערד מיט זיין כח און די וועלט האט ער אן גברייט מיט זיין קלוגשאפט און מיט זיין פער שטאנדיקייט האט ער גיגייגט די הימל צו דר ערד צו געבן די הייליגע תורה די ישראל: נאך מער זאגט דר ווינט הקב"ה זאגט אויף מיר צו צפון גיב דיין ווינט און צו דרום פר מייד ניט דיין ווינט צו ברייגגן מייגע זין פון ווייטין און מייגע טעכטר פון עגד דר ערד אין דר צייט פון משיח דרום לויבט נאט: טל די טוי זאגט הקב"ה זאגט צו די ישראל אזו וואזיל ווי די טוי פאלט אויף אלע זייטין פון דר וועלט אזו וועל איך באהיטן די ישראל פון אלעם בייזין אויף אלע זייטין און זיי וועלין בליען וויא ארויז און די טויא וועט שלאגין זייגעווארצלען זיי וועלן וואקסין וויא אטעגען בוים אין וואלד דרום לויבט נאט: גשמים די רעגן זאגן שירה. דו נאט האסט אויף גיהויבן ארעגן פון נדבה און פון ברכה אז וען דיין נחלה איז מיד און דארשטיג צו רעגין האסטו אונז אן גיברייט צו רעגינען דרום לויבט נאט: מים די וואסר זאגן לויב צו הקב"ה פון וועגן דאס גרויסע קול און ברומונג פון די שטארקע וואסערן אז זיי זייגן צו טיילט גיווארן האלב אין הימל און האלב אויף דר ערד טוען מיר לויבן דעם אלמאכטיגין נאט. און ער טוט אויף ברייגגן די וואלקן פון עגד דר וועלט: מעינות די קוואלין וואסער זאגין שירה. מיר זייגען בעסער פון אנדערע וואסער דען אלע האבין טרינקען פון אונזערע קוואלן און האבן הנאה פון אונז. און ווייל מיר זייגן באדעקט אין דר ערד דרום ווערן מיר קיין מאל ניט אויס און גשעפט און קומן אלע מאל צו. דרום וועלן מיר זינגען צו דיר נאט און מיין בטחון איז אויף דיין הילף: נהרות די טייכין זאגין מיר טייכין טוען קלאפן די טעגר צו אנאנדר און טוען דר הייבן מיט אגרויס קול אלויב צו הקב"ה צו זאגן אז דו געמסט אטייל וואסר אין הימל און אונז האסטו גילאזט אונטן אויף דר ערד ווארום זאלן מיר זיין פר שטויסן מיר זייגן דאך אזו גוט וויא די אויבערשטע וואסר הייבן די וואסר אויף אגרויס קול און לויבן צו נאט: ימים די ימים זאגן שירה פר הקב"ה מער אז די קולות פון די גרויסע וואסרן און מער פון די שטארקע אינדן פון דעם ים ביסטו שטארקר פון זיי דו נאט אין הימל: לויתן דר גרויסר פיש לויתן זאגט איר לייט לויבט נאט אויף ביין

און

הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו: גיהנם אומר שיר. כי השביע נפש שוקקה ונפש רעבה מלא טוב: מדבר אומר. ישׂשום מדבר וציה ותגל ערבה ותפרח כחבצלת: ואומר. ישאו מדבר ועריו חצרים תשב קדר ירנו ישבי סלע מראש הרים יצוחו: שדות מה הם אומרים. יי בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה: **ירקות** שבשדה אומרים. תלמיה רוה נחת גדודה ברביבים תמגגנה צמחה תברך: שבולת חטים אומרת. שיר המעלות ממעמקים קראתיך יי: שבולת שעורים אומרת. תפלה לעני כי יעטוף ולפני יי ישפוך שיחו: שבולת דגן ושאר שבלים אומרים. לבשו כרים הצאן ועמקים יעטפו בר יתרועעו אף ישירו: **אילנות** שבשדה אומרים. אז ירננו עצי היער מלפני יי כי בא לשפוט את הארץ: גפן אומר שיר. כה אמר יי כאשר ימצא התירוש באשכול

און אויף טאן דען ווען נאט געפעט מיך צו פאנגן טו איך דאך לויבן הקב״ה אייביג דאס איך בין אן גבריית צו מאכן פון מיר אסעודה צו די צדיקים לעוה״ב דרום ועט זיין נאמן גאד צו מיר אייביג: תנין די פיש זאגן נאמן קול איז אויף דעם וואסר דר אלמאכטיגער גאט האט גמאכט שטורעמן די גרויסע אינדין אויף דעם וואסר דאך וואול גיט ער דעם מענטשין פר שטאנד ער זאל ניצול ווערן פון דעם גרויסן שטורעם צו גיין מיט שיפן איבר דעם ים: תנינים די גרויסע פיש פון דעם ים זאגן לויבט גאט איר באשעפעניש פון דר ועלט דען מיר ויייקן נאמט וואונדר מער פון אייך מיר זעהן אין ים אלערליי באשעפעניש וואס אויף דר יבשה אויך אלע פיש פון דעם אפ גרונט לויבן גאט וייל מען קאן זיי ניט חאפן: גן עדן דר גן עדן זאגט מיין האפונג איז צו ועטינגן צדיקים מיט קראפט וייל זיי זיינען אוים גיהונגערט פון תענוגים אויף דר ועלט כדי צו דינן גאט. דרום דר וועק דיך דו צפון ווינט און קום דו ווינט פון דרום צו וייען אין מיין גארטן דס זייגע בשמים זאל שמעקן ווייט לאז מיין פריינט קומן אין זיין גארטן און זאל עסן זיינע גוטע פירות לויבט גאט: גיהנם דר גיהנם זאגט וייל דר רשע איז ניוועזן זאט אויף דעם עולם ער האט ניטאן וואס זיין הארץ האט גלוסט צו טאן צו דר צארינן נאט דרום טו איך ווארטן איין צו שלינגן אים צו מאכן אים הונגעריג אבר די צדיקים וואס זיינן ועוען הונגעריג אויף דר ועלט פון גוטס ועלן ניט קומן אין מיר דרום לויבט גאט: מדבר די וויסטע מדבר זאגט זיי ועלין זיך פרייען די וויסטע פעלדר און עס ועלין זיך פרייען די וויסטע ערטר עס ועט דארטן וואקסן און בליען וויא ארויז. די וויסטע מדבר ועט אויף הייבן אהויך קול עס ועט דארטן גבויעט ווערן שיינע שטעט דארטן וואו עס איז ניוועזן וויסט. נאר טאטערן האבן דארטן גהאט גצעלטן ועלן שטעט און דערפר ניבויעט ווערן זיי ועלן זינגן די וואס זיצין אין די פעלזין פון די שפיץ בערג ועלין זיי שרייען מען זאל זעהען נאטס וואונדר צו לויבן גאט: שדות די פעלדר זאגן שירה. הקב״ה אתזר האר האט גיגרונד פעסט די ערד מיט קלוגהייט אז ועלכס פעלד איז גוט צו זייען ווייץ און קארן אדר נוטע בוימר פון אויפס און טענין בוימר אויך האט ער די הימלן אן גיברייט מיט פר שטאנד דרום לויבט גאט: ירקות די קרייטר זאגן אז ווען מען מאכט גריבר אין די גערטנר בלייבט די וואסר צווישן די בייטין טוען די קרייטר באלד אויף גיין און שיין וואקסן מער וויא אנדרע גערטנר אזו אויך די פרומע לייט וואס טוען פיל גוטס און מצות קענן זיי באלד קומן צום גינאד פון הקב״ה דרום לויבט גאט: שבולת חטים די זאנגען פון ווייץ זאגן שירה פר הקב״ה. פון דר טיפין ערד טוא איך גאט רופן און לויבן פון דר צייט וואס מען לייגט מיך אין דר ערד ביז דר צייט וואס איך ווער אזאנג איז תמיד מיין לויב ער זאל מיך דר הויבן צו זיין אגרויסר זאנג צו לויבן גאט אייביג: שבולת שעורים די זאנגן פון גערשטן זאגן וויא זאלין מיר ניט דינען אונזר גאט דען דר ארימאן אז ער האט ניט וואס צו עסן טוט ער זיך אום ועגדן און טוט בעטן גאט אז ער זאל אים באשערן האטשע גערשטן ברויט צו עסן און באלד ווערט זיין גיבעט אן גינומען פר גאט דרום לויבט איך גאט: שבולת דגן די זאנגן קארין זאגן שירה. די שאף האבין זיך אן גיקלייד מיט פעטקייט וייל זיי האבין פון אונז גיגעסן אבר די מאגירע שאף האבין גראז גיגעסן און די בעסירע גראזין האבין זיי גילאזין פר די מענטשן כדי זיי זאלין שטארק זיין צו לויבן גאט דרום איר לייט לויבט גאט: אילנות די לידיגע בוימר וואס אין פעלד זאגן שירה וויא זאלין מיר ניט לויבן און זינגען צו

(סקים א׳) נאט

וְאָמַר אַל תַּשְׁחִיתֵהוּ כִּי בְרָכָה בּוֹ כֵּן אֶעֱשֶׂה לְמַעַן עֲבָדַי לְבִלְתִּי הַשְׁחִית הַכֹּל: תְּאֵנָה אוֹמֶרֶת שִׁיר. נֹצֵר תְּאֵנָה יֹאכַל פִּרְיָהּ: רִמּוֹן מָה הוּא אוֹמֵר. כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ: תָּמָר אוֹמֵר. צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: תַּפּוּחַ אוֹמֵר. כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר כֵּן דּוֹדִי בֵּין הַבָּנִים בְּצִלּוֹ חִמַּדְתִּי וְיָשַׁבְתִּי וּפִרְיוֹ מָתוֹק לְחִכִּי:

שְׁרָצִים אוֹמְרִים שִׁיר. יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: אֵלִים שֶׁבַּשְּׁרָצִים מָה הֵם אוֹמְרִים. יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְמַלְכָּם: צְפַרְדֵּעַ אוֹמֶרֶת שִׁיר. בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: נָחָשׁ אוֹמֵר. סוֹמֵךְ

גָאט דֶען אַז מָשִׁיחַ וֶועט קוּמֶען וֶועט אוֹיף אוּנְז אוֹיךְ וַואקְסֶין פֵּירוֹת דֶערְנֶסְט מָאל וֶועט הקב״ה קוּמֶען מִשְׁפָּטִין דִי עֶרְד אוּנ וֶועט מִשְׁפָּטִין דִי וֶועלְט מִיט רֶעכְט פַּארְטֵיקַייט אוּנ דִי פֶעלְקֶר מִיט וַוארְהַייט דְרוּם זָאל זִיךְ דֶר מֶענְשׁ אַרַאיָה נֶעמֶען פוּן דִי לֵיידִיגֶע בּוֹימֶר וֶוען עֶר אִיז אֲפִילוּ אַרָשָׁע דָאךְ קֶען עֶר תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים טָאן אוּנ צוּ פִיל גוּטְס זוֹכֶה זַיין דְרוּם לוֹיבְּט צוּ גָאט: גפן דֶר ווַיין שְׁטָאק זָאגְט אַזוֹ הָאט גָאט צוּ מִיר גִיזָאגְט אַזוֹ וִויא דִי וַויין טְרוֹיבְּן הֵייגֶן אִין דֶעם הֵייגִיל אוּנ דוּ פַר דַארְבְּסְט אִים נִיט צוּ טְרִיפִין דֶעם וַויין דֶען דִי בְּרָכָה אִיז אִין אִים אַזוֹ וֶועל אִיךְ מַיין פָאלְק אוֹיךְ נִיט פַר דַארְבְּן אוּנ אַזוֹ וואוֹיל אַז דֶר וַויין אִיז חָשׁוּב דָאס מֶען מוּז אִיבֶּר אִים בְּאַזוּנְדֶר אַבְּרָכָה מַאכְן אִין דֶר סְעוּדָה וָואס מֶען מַאכְט נִיט אִיבֶּר אַנְדֶרֶע מַשְׁקָאוֹת אוֹיךְ בַּיי חֲתָנִים וְכַלּוֹת נֶעמְט מֶען וַויין צוּ בְּרָכָה מַאכְן אַזוֹ זַיינֶען דִי צַדִּיקִים אוֹיךְ חָשׁוּב בַּיי אוּנְזֶר גָאט אוֹיךְ אַזוֹ וואוֹיל אַז פוּן דִי וַויין טְרוֹיבְּן וֶוערְט גוּטֶער וַויין אַזוֹ לָאזְט גָאט וִויסְין אַז דֶר רָשָׁע קָאן תְּשׁוּבָה טָאן דוּרְךְ דֶעם צַדִּיק אוּנ זַיין תְּשׁוּבָה וֶוערְט אָן גִינוּמֶען דְרוּם לוֹיבְּט גָאט: תאנה דֶר פַייגֶין בּוֹים זָאגְט שִׁירָה דִי פַייגְן וֶוערִין נִיט צַייטִיג אַלֶע מִיט אַמָאל נֵייעֶרְט וֶוער עֶס וִויל עֶסְין פַייגִין מוּז עֶר גֵיין אַלֶע טָאג אוּנ אוֹיס קְלַייבִּין פוּן דֶעם פַייגֶן בּוֹים בִּיסְלַאךְ וַוייס וָואס זַיינֶען פְרִיעֶער צַייטִיג גִיוָוארְן אַזוֹ מוּז דֶר מֶענְטְשׁ אַלֶע טָאג הִיטִין צוּ לֶערְנֶען תּוֹרָה אוּנ מִצְוֹת טָאן וֶוען עֶר וִויל הָאבְּן אַחֵלֶק לָעוֹלָם הַבָּא מִיט דִי צַדִּיקִים דְרוּם לוֹיבְּט גָאט: רמון דֶיא מִיל גְרוֹים בּוֹים זָאגְט שִׁירָה אַזוֹ וִויא אַז מֶען צוּ שְׁפַּאלְט אַמִיל גְרוֹים אוֹיף צְווַייעֶן זֶעהְט מֶען אַז עֶר אִיז פוּל מִיט קֶערְן אַזוֹ זַיינֶען אֲפִילוּ דִי גִימֵיינֶע מֶענְטְשְׁן וָואס מֶען הַאלְט זֵיי פַר גְרִינְג אוֹיךְ פוּל מִיט מִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים דְרוּם לוֹיבְּט גָאט: תמר דֶר טֵייטִיל בּוֹים זָאגְט אַזוֹ וִויא אַטֵייטִיל בּוֹים וֶוערְט דֶר קָאנְט אִין זַיין יוּגֶינְט אוֹיבּ עֶס וֶועט אוֹיף אִים וַואקְסְן אוֹפְּס אִין זַיין עֶלְטֶער אַזוֹ וֶוערְט דֶר מֶענְטְשׁ דֶר קֶענְט מִיט מַעֲשִׂים טוֹבִים אַז עֶר אִיז דֶר נָאךְ אַצַדִּיק מַאכְט אִים הקב״ה חָשׁוּב צוּ דֶר הֵייבִּין אִים אַזוֹ וִוי אַטֶעגֶען בּוֹים אִיז הֶעכֶר פוּן מִיר טֵייטִיל בּוֹים דְרוּם לוֹיבְּט גָאט אוּנְזֶר הֶער: תפוח דֶר עֶפִּיל בּוֹים זָאגְט וֶוען אֲפִילוּ מַיין שָׁאטְן אוּנ בְּלֶעטֶר זַיינֶען וַוייגִיגֶער אוּנ קְלֶענֶער פוּן אַנְדֶרֶע בּוֹימֶר וָואס טְרָאגְן אוֹיפְּס דָאךְ הָאט אִיטְלִיכֶר מֶענְטְשׁ לוּסְט צוּ זִיצִין אוּנְטֶר מַיין שָׁאטְין. פוּן וֶועגְן דֶעם גִישְׁמַאקְן רֵיחַ פוּן מַיינֶע בְּלֶעטֶר זִיצִין דִי מֶענְטְשְׁן אִין מַיין שָׁאטְן בִּיז מַיינֶע עֶפִּיל וֶוערְן צַייטִיג צוּ עֶסְין אַזוֹ אוֹיךְ דִי צַדִּיקִים זִיצְן אִין שָׁאטְן אוֹיף דֶר וֶועלְט חָאטְשֶׁע דֶר שָׁאטְן אִיז נִיט גַאנְץ דָאךְ הָאפְּן זֵיי צוּ גָאטְס הִילְף אַז דֶר שָׁאטְן וֶועט גַאנְץ זַיין פוּן מִצְוֹת אוּנ מַעֲשִׂים טוֹבִים דֶען דִי מִצְוֹת וָואס מִיר טוּעֶן וֶועלִין מִיר גִיפִינֶען אוֹיף יֶענֶער וֶועלְט דְרוּם זָאלְן מִיר טוּט אוּנ פְרוּם זַיין צוּ דִינֶען דֶעם אַלְמַאכְטִיגִין גָאט: שרצים אומרים שיר דִי שְׁרָצִים זָאגִין לוֹיבּ צוּ הקב״ה יהי כבוד ה׳ לעולם ישמח ה׳ במעשיו גָאטְס כָּבוֹד זָאל זַיין צוּ אֵייבִּיג. גָאט זָאל זִיךְ פְרֵייעֶן מִיט זַיין וֶוערְק דֶען עֶר בְּשֶׁערְט אִיטְלִיכְן זַיין עֶסְין: אלים שבשרצים דִי שְׁטַארְקֶע שְׁרָצִים זָאגְן. דִי יִשְׂרָאֵל זָאלְן זִיךְ פְרֵייעֶן אִין זַיין בַּאשֶׁעפֶר דִי קִינְדֶר פוּן דֶר גְרוֹיסֶע שְׁטָאט צִיּוֹן זָאלְן זִיךְ פְרֵייעֶן מִיט זֵייעֶר קִינִיג אַז מָשִׁיחַ וֶועט קוּמֶען אִם יִרְצֶה הַשֵּׁם: צפרדע דִי פְרָאשׁ זָאגְט לוֹיבּ צוּ הקב״ה גִלוֹיבְּט אִיז זַיין הֵיילִיגֶער גִיעֶהְרְטֶער נָאמֶען פוּן גָאט זַיין קֶענִיגְרַייךְ אִיז צוּ אִימֶער אוּנ אֵייבִּיג. אוּנְזֶרֶע חֲכָמִים זָאגְן אַז דָוִד הַמֶּלֶךְ ע״ה הָאט אוֹיס גִילָאזְט דָאס סֵפֶר תְּהִלִּים הָאט עֶר זִיךְ זֵייעֶר חָשׁוּב אוּנ הוֹיךְ גִיהַאלְטְן אוּנ הָאט גִיזָאגְט לִיבֶּער גָאט אִיז דֶען נָאךְ דָא צְווִישְׁן אַלֶע בַּשְׁעֶפֶענִישׁ אַזֶעלְכֶר וָואס עֶר זָאל אַזוֹ פִיל גִיזַאנְג אוּנ לוֹיבּ זָאגְן פַר דִיר וִויא אִיךְ אַזוֹ בַּאלְד הָאט זִיךְ גִטְרָאפְן אַיין פְרָאשׁ צוּ דָוִד אוּנ זָאגְט דָוִד הַמֶּלֶךְ זֵיי נִיט אַזוֹ הָאפֶערְדִיג מִיט דַיין לוֹיבּ אוּנ גִזַאנְג זֶעה וִוי אִיךְ בִּין אַקְלַיין בַּשְׁעֶפֶענִישׁ לוֹיבּ אִיךְ אוּנ זִינְג צוּ גָאט ב״ה מֶער אַז דוּ אוּנ נִיט דָאס אַלֵיין וָואס אִיךְ לוֹיבּ צוּ הקב״ה נֵייעֶרְט אִיטְלִיכֶע לוֹיבּ הָאט דְרַייא טוֹיזֶנְט מְשָׁלִים וִוי אִיז פָּסוּק שְׁטֵייט וידבר שלשת אלפים (סק״ט א׳)

יי לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים: עקרב אומר. טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: תתול מה הוא אומר. אם תגביה כנשר ואם בין כוכבים שים קנך משם אורידך נאם יי: עכבר אומר. ארוממך יי כי דליתני ולא שמחת איבי לי: חומט מה הוא אומר. כמו שבלול תמס יהלך נפל אשת בל חזו שמש: אנכי אומר. נחמו נחמו עמי יאמר אלהיכם: זבוב בשעה שאין ישראל עוסקין בתורה אומר. קול אומר קרא ואמר מה אקרא כל הבשר חציר וכל חסדו כציץ השדה: יבש חציר נבל ציץ. ודבר אלהינו יקום לעולם: ואומר. בורא ניב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו: שממית אומרת. הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: הנמלה אומרת. עצל ראה

אלפים כשל ויהי שירו חמשה יא״ף דאס איז טייטש אונ ער רעט דריי טויזנד משלים אונ זיין ליב איז געוועזן טויזנט אונ פינף דרום טוט איר מענטשן נאט לויבן דעם אלמאכטיגן הערין: נחש דר שלאנג זאגט לויב צו הקב״ה ליבר נאט דו ביסט גירעכט וואס דו האסט גיבויגן מיין הויך ווייל איך האב גיזינדיגט אונ האב אן גרעט צו חוה צו עסן פון דעם בוים. דאך ריכסטו מיך אויף אז איך קאן מיך מציל זיין פון מיין פיינט ער זאל מיך ניט דר שלאגן דרום לויבט נאט: עקרב דר עגדעש זאגט ווי גאר גוט איז הקב״ה צו אלע אונ זיין דר בארימקייט איז אויף אלע זיינע בשעפעניש סיי אויף גוטע אדר בייזע ווען אפילו איך ווער גשיקט צו בייסן א מענטשן ווייל ער האט איין עבירה גטאן אבער אז ער האט חרטה אונ טוט תשובה אויף זיין עבירה ווערט מיין שליחות צו נישט דרום נהער איטליכר מענטש נאט בעטן ער זאל ניצול ווערן פון מיר: תתול איין קאץ זאגט. ווען דו ווערסט אפילו דר הויבן ווערן אין דר הויך אזו וויא דר אדלער פליהט הויך אונ דו מיינסט צו מאכן דיין נעסט הויך צווישן די שטערין וועל איך דיך פון דארטן אראפ נידערן דרום לויב איך אייך צו נאט: עכבר די מויז זאגט לויב צו הקב״ה איך טו דיך לויבן נאט וואס דו האסט מיך מציל גיווען פון דעם טויט אונ האסט ניט גמאכט פרייען מיין פיינט אויף מיר דרום לויבט דעם אלמאכטיגן נאט: חומט דר שנעק זאגט האבטשע איך בין א שפל בשעפעניש אויף דר וועלט. ווי דוד המלך ע״ה האט גישאלטן די רשעים דאס זייא זאלין פאר שניטין ווערין וויא א שנעק אונ זאלין צו גיין וויא א מויל ווארף וואס מיר זעהן ניט די זון ווייל מיר האבן קיין אויגן ניט טוען מיר דאך לויבן דעם אלמאכטיגן נאט אונזער באשעפר: אנכי אקליין ווערמיל זאגט שירה. אלמאכטיגער נאט זאגט טרייסט אייך מיין ליב פאלק אונ נעמט אן מיין טרייסטין ווייל איך בין ביי אייך אלע צייט דרום האפט איר אויף מיין הילף אבער דאס טרייסטונג פון א מענטשן איז נישט דען עס איז א באווייליגונג אויף א קליינע צייט דרום לויבט נאט: זבוב די פליג וואס זיא איז אלע צייט זומער אונ ווינטער אין שטוב אז די ישראל לערנען ניט קיין תורה רופט זיא דעם נביא ער זאל שרייען מיט א גרויס קול זאגט דר נביא וואס זאל איך שרייען מיט א גרויס קול ווען מען וועט מיך פרעגן וואס איך שריי וואס וועל איך ענטפערן ענטפערט אים די פליג אזו זאלסטו זיי ענטפערין דר מענטש וואס גייט נאך אויף דר וועלט נאך וואויל טאג אונ תאוות לבו וועט זיין פלייש ווערין גלייך ווי דאס גראז וואס ווערט דאר פון דר זון אונ נאט וועט אים שטראפן צו פר שעמן אים אונ ווען ער האט נוטס אויף דר וועלט דאס נוטס איז אים לרעה דען דאס בצאלט אים נאט אויף די מצות וואס ער האט גיטאן ניט פון נאטס וועגין בצאלט ער אים אויף דר וועלט כדי ער זאל ניט האבן קיין שכר בעולם הבא אבער דר מענטש וואס טוט מצות פון נאטס וועגן וועט ער זיין ווי א שיין שפראצונג אין פעלד ער וועט עסן די פירות אויף דר וועלט אונ דאס קרן וועט אים באצאלט ווערין בעולם הבא. נאט זאגט פריד פריד צו דעם וואס איז ווייט פון אים אזו ווי צום נאהינטן ניט אזו ווי א מענטש וואס קען ניט געבן קיין שלום צו זיין חבר פון ווייטן נייערט דורך א בריף אבער צו נאט איז גלייך נאהינט אונ ווייט דרום לויבט דעם אלמאכטיגן נאט: שממית א שפין זאגט זעהט נאטס וואונדר גיעסט אייך א משל פון מיר ווי נאט האט מיר שכל גיגעבן צו מאכן מיר איין הויז אונ צו פאנגען מיינע פיינט פליגין אונ בינען צו דר נערין זיך דר מיט אונ דרויף טוא איך לויבן נאט מכל שכן דר מענטש וואס נאט האט אים גיגעבן שכל אונ זיין בדערפעניש איז גרעסר דארף ער בודאי צו לויבן נאט מיט גיזאנג אונ שאלין אויף די גרויסע וואונדער פון דעם

(סק״ם א׳) אלמאכ טיגין

דְּרָכֶיהָ וַחֲכָם: וְאוֹמֵר. הַנְּמָלִים עַם לֹא עָז וַיָּכִינוּ בַקַּיִץ לַחְמָם: וְאוֹמֵר. נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

תַּרְנְגוֹל אוֹמֵר שִׁיר. כֵּיוָן שֶׁבָּא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּגַן עֵדֶן אֵצֶל הַצַּדִּיקִים זוֹלְפִין כָּל אִילָנֵי גַּן עֵדֶן בְּשָׂמִים וְאָז גַּם הוּא מִתְעוֹרֵר: בְּקוֹל רִאשׁוֹן מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר. שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד. מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: בְּקוֹל שֵׁנִי אוֹמֵר. שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה: בְּקוֹל שְׁלִישִׁי אוֹמֵר. עִמְדוּ צַדִּיקִים וְעִסְקוּ בַּתּוֹרָה שֶׁיִּהְיֶה שְׂכַרְכֶם כָּפוּל לָעוֹלָם הַבָּא: בְּקוֹל רְבִיעִי אוֹמֵר. לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ: בְּקוֹל חֲמִישִׁי אוֹמֵר. עַד מָתַי עָצֵל תִּשְׁכָּב מָתַי תָּקוּם מִשְּׁנָתֶךָ: בְּקוֹל שִׁשִּׁי אוֹמֵר. אַל תֶּאֱהַב שֵׁנָה פֶּן תִּוָּרֵשׁ פְּקַח עֵינֶיךָ שְׂבַע לָחֶם: בְּקוֹל שְׁבִיעִי

אלמאכטיגן גאט: גמלה די מילב זאגט איך דאנק אונ לויב גאט וואס ער האט מיר גגעבן פר שטאנד צו אן ברייטן זיך אין זומר מיין שפייז איין צו זאמלן אין דר צייט פון שניט איינצג ווייס מיין עסין אויף זומר אונ אויף ווינטר אויך ווייא וואויל איך בין ניט פר באטין גיוואָרן אויף גזל אונ איך האב ניט איבר מיר קיין דין ער זאל מיך משפטן טו איך פארט ניט גזלנן מיין הברותה. אויך מיין לעב טאג איז ניט מער אז אזומר אונ ווינטער אונ נאך מיין טויט האב איך קיין שטראף ניט אויך ניט קיין שכר טוא איך דאך לויבן דעם אלמאכטיגן גאט וואס טוט שפייזן אלע בשעפעניש דען זיין גינאד איז צו אייביג דרום דו מענש נעם דיר אמשל פון מיר דען דו האסט איבר דיר איין דין צוא משפטן דיך אויף דר וועלט אונ אויף יענר וועלט מכל שכן דארפסטו אן צו ברייטן גוטע שפייז באצייטן דאס מיינט מען תורה אונ מעשים טובים כדי דו זאלסט האבן אגוטן שכר לעולם הבא דרום לויבט דם אלמאכטגן הערין: תרנגול דר האן האט פאר שטאנד ווען די צייט וואס טאג אונ נאכט צו שיידין זיך אין דר צוועלבינר צייט קומט הקב"ה צו די צדיקים אין גן עדן אונ אלע בוימר פון דעם גן עדן מאכין שמעקין זייערע בשמים לכבוד הקב"ה אונ לויבן אונ זינגען אונ גיבין כבוד צו הקב"ה אונ אין דר צוועלבינר צייט טוט דר האן אויך לויבן צום אלמאכטיגן גאט: בקול ראשון דאס ערשטע קול ווערט גילויבט אין גן עדן פר הקב"ה דער הויבט אייך טויערן פון דעם בהמ"ק דר הויבט אייך טויערין פון דר וועלט אונ לאז דורך אייך קומען דער מלך וואס דר כבוד איז זיין. ווער איז דר מלך הכבוד דר שטארקר גאט ער איז שטארק אין דר מלחמה: בקול שני דאס אנדרע קול זאגט דר הויבט אייך איר טויערין אונ לאז קומען דורך אייך דר מלך הכבוד וואס דר כבוד איז זיין. ווער איז דר מלך הכבוד וואס קומט מיט הערשאפט אין גן עדן צו שפאצירן מיט די צדיקים גאט דר האר איבר אלע שארין ער איז דר גיעהרטר קיניג פון אייביג: בקול שלישי דאס דריטע קול זאגט שטייט אויף איר צדיקים אונ לערינט תורה כדי אייער שכר זאל זיין טאפיל לעולם הבא אז איר וועט אויף שטיין אין מיטן דער נאכט צו לערנען אונ לויבן דעם אלמאכטיגן גאט: בקול רביעי דאס פערטע קול זאגט, צו דיין הילף טו איך האפין גאט עס זאל קומען דער אוים לייזער דורך דעם זכות פון דר תורה וואס ווערט גילערינט נאך האלבע נאכט דרום איר פרומע לייט לערינט תורה אונ לויבט גאט דעם אלמאכטיגן הערין: בקול חמישי דאס פינפטע קול זאגט צו די פרומע לייט וואס זיינן ניט אויף גישטאנן צום דריטן אונ פערטין קול ביז ווי לאנג וועט איר פוילע מענשין נאך ליגן ווען דו ביסט ניט אויף גישטאנן ביז איצונד שטייא אויף איצונד צו לערנן תורה אונ צו לויבין דעם אלמאכטיגן גאט: בקול ששי דאס זעקסטע קול זאגט האב ניט ליב דעם שלאף ווען דר מענטש וואס שלאפט לאנג ווערט פר ארימט ער קען זיין ארבייט ניט טאן פון שפייז וועגן. עפין אויף דיינע אויגן וועסטו זיין זאט מיט ברויט דאס איז אמשל אויף דר תורה זיא הייסט ברויט דר וואס שטייט ניט פריא אויף דר קען ניט לערנן דרום איר מענטשין נעמט אייך אמשל דר פון אונ לויבט גאט דעם הערן: בקול שביעי דאס זיבעטע קול זאגט די לייט וואס האבן צייט אונ קענן אויף שטיין ביי נאכט צו לערנן תורה צו לויבן גאט אונ שטייען ניט אויף די צוועלבינע פר שטערין מיין תורה דרום זאל איטליכר מענש נעמן אין זיין מחשבה אז דר האן קרייט אויף צו שטייא צו לויבן גאט מיט תפלות אדער מיט תורה איטליכר נאך זיין פאר

הוא אומר. עת לעשות ליי הפרו תורתך: תרנגולת משבחת ואומרת. נותן לחם
לכל בשר כי לעולם חסדו: יונה אומרת שירה זאת. כסוס עגור כן אצפצף
אהגה כיונה דלו עיני למרום יי עשקה לי ערבני. אמרה יונה לפני הקדוש
ברוך הוא בצאתה מתבת נח רבונו של עולם יהיו מזונותי מרורים כזית
ומסורים בידך ואל יהיו מתוקים כדבש ומסורים ביד בשר ודם: אח הבית
שמזונה בבית אומרת שיר. הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו:
שירו לו זמרו לו שיחו בכל נפלאותיו: אוז הבר המשוטטת במדבר כשרואה
את ישראל עוסקים בתורה אומרת שיר. קול קורא במדבר פנו דרך יי ישרו
בערבה מסלה לאלהינו: ועל מציאות מזונותיה במדבר אומרת. ארור הגבר
אשר יבטח באדם: ברוך הגבר אשר יבטח ביי והיה יי מבטחו: פרגות
אומרת שיר. יודוך יי כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך: נשר אומר שיר.
ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל: חסידה אומרת. דברו על לב ירושלים
וקראו אליה כי מלאה צבאה כי נרצה עונה כי לקחה מיד יי כפלים בכל
חטאתיה: רחמה אומרת. אשרקה להם ואקבצם כי פדיתים ורבו כמו רבו:
עורב אומר. מי יכין לעורב צידו כי ילדיו אל אל ישועו: ואומר. נותן לבהמה

שטאנד זאל לויבן גאט דעם אלמאכטיגן העררין: תרנגולת דיא הון זאגט פאר הקב"ה דו גאט
ווי וואוֹל דו האסט מיר ניט גינעבן אזו אפאר שטאנד ווי דעם האן טו איך דאך לויבן דיך
וואס דו האסט מיר אן גברייט מיין שפייז אפילו אין די מיסטן אויך גיבסטו שפייז אונ ברויט
צו אלע באשעפעניש דען דיין גינאד איז צו אייביג דרום לויב איך דעם אלמאכטיגן גאט:
יונה די טויב זאגט איך טו היפש פייפן ווי אקליין שיין פייגעלע איך הויב אויף מיינע אויגן
צו גאט אונ טוא אים לויבין וואס ער האט מיך גילאזט לעבען אין דר תיבה פון נח. אונ
אז די טויב איז ארויס פון דער תיבה האט זיא גיזאגט רבש"ע לאזין מיינע שפייז זיין ביטער
ווי אזית אונ זאלין קומן דורך דיין האנד אידר די זיסע שפייז ווי האניק וואס דורך אבשר
ודם דרום טוט לויבען דעם אלמאכטיגן גאט: אח דיא גאנז וואס איז אין שטוב וואס איר
שפייז איז תמיד גיגרייט זאגט זיא, לויבט צוא גאט אונ רופט אים מיט זיין נאמן דען מיט
זיין נאמן האט ער די גאנצע וועלט בשאפין. מאכט דר קענען צווישן אלע פעלקר זיינע
מעשים זינגט צו אים אונ לויבט אים אונ טוט ריידין אין זיינע וואונדר אונ ניט נאר אין דר
צייט וואס איר דארפט בעטן אייער באדערפניש זאלט איר בעטין נאר אלע צייט דען גאט
טוט אייך פיל וואונדער דרום לויבט גאט: אוז הבר די ווילדע גאנז וואס זיא טוט פליהן אין
דער מדבר אז זיא זעהט די ישראל לערנען תורה זאגט זיא אקול פון רוח הקודש טוט
שרייען אין דער מדבר ראמט אויס נאטים וועג דאס דיא פאר טריבענע וועלין ווידר צוריק
זיין קיין ירושלים מאכט גלייך דעם וועג פאר גאטס פאלק אונ ווייל זיא געפינט איר שפייז
אין דער מדבר זאגט זיא פאר שאלטין זאל זיין דער מענטש וואס פאר זיכערט זיך אויף
אמענשן אונ גיבענטשט זאל זיין דר מענש וואס פר זיכערט זיך אויף גאט וועט גאט זיין
זיין פאר זיכערונג: פרגות איין ענט זאגט לויבט גאט דען אלע מלכים וואס אויף דער ערד
הובן גאט דען זיי זעהן גאטס וואונדר אונ גלויבן אין דעם אלמאכטיגן גאט: חסידה די שטארך
זאגט גאט האט גזאגט איר נביאים רעט אויף דעם הארץ פון ירושלים אונ זאגט צו איר עס
האט דר פילט איר צייט אונ וועלן זיך ווידר קערן צו איר דען אירע זינד זיינן באווילינט
גיווארן דען זי איז גישטראפט גיווארן צוויי מאל אזו פיל ווי זי האט גיזינדיגט דרום לויבט
דעם אלמאכטיגן: רחמה די פויגל רחמה זאגט אזו זאגט גאט אז משיח וועט קומן וועל איך
שבצערן איין צו זאמלן ישראל אונ אוים צו לייזן זיי אזו ווי איך האב זיי אוים גילייזט פון
מצרים אונ וועל זיי אין גלות מערין אזו וויא איך האב זיי גימערט אין מצרים דרום לויבט
גאט: עורב דער ראב זאגט לויבט צו הקב"ה ער טוט אן גרייטן שפייז פר די קליינע ראבין
דען אז זיי ווערן גיבארין זיינן זיי ווייס לויפט די מוטר פון זיי אוועק דען זיא איז שווארץ
גיבט זי זיי ניט אן פר אירע קינדר אונ דעמאלט קענן זיי נאך ניט פליהען זוכין שפייז אזו
הפין די קליינע ראבין צו גאט אזו דר באריםט ער זיך איבר זיי אונ באשערט זיי קליינע

לחמה לבני עורב אשר יקראו: זרזיר אומר. רננו צדיקים ביי לישרים נאוה
תהלה: ענור מה הוא אומר. הודו ליי בכנור בנבל עשור זמרו לו: סנונית מה
היא אומרת. למען יזמרך כבוד ולא ידם יי אלהי לעולם אודך: צפור מה היא
אומרת. גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרוחיה את מזבחותיך
יי צבאות מלכי ואלהי: ציה אומרת שיר. אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה:
צפי אומרת. בטחו ביי עדי עד כי ביה יי צור עולמים: חסיל הוא מין ארבה
אומר שיר. יי אלהי אתה ארוממך אודה שמך כי עשית פלא עצות מרחוק
אמונה אמן: צפורת כרמים והוא מין חגב אומר שיר. אשא עיני אל ההרים
מאין יבא עזרי: טסית מה היא אומרת. עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:
שור אומר. אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליי ויאמרו לאמר
אשירה ליי כי גאה גאה סוס ורכבו רמה בים: בהמה דקה טהורה
אומרת. מי כמכה באלם יי מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות עשה פלא:
בהמה גסה טהורה אומרת. הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב: בהמה

סערים וערין זיי דר פון גישפייזט אונ בלייבן לעבין דרום לויבט דעם אלמאכטיגן גאט:
זרזיר דר פויגל זרזיר זאגט ווי גוט איז צו לויבן גאט דען ווייל איך האב אנשטאלט ווי אראב
רעכינען מיך לייט פר אראב מכל שכן דר וואס באהעפט זיך צו פרומע לייט צו לויבן גאט
דען צו די רעכט פארטיגע איז שיין די לויב פון גאט: ענור דר פויגל ענור זאגט מיר האט
גאט גיגעבן אקול צו זינגן לויב צו גאט אונ אנדרע פייגלען מוזין נעמן כלי זמר צו לויבן
דר מיט גאט מכל שכן איר מענטשן גיהערט לויבן גאט מיט פידלען אונ מיט אלערלייא
כלי זמר: סנונית די סנונית זאגט דו גאט האסט פר קערט מיין קלאג צו גיזאנג ווארום מען
קאן אנדערש ניט לויבן גאט סיידן מיט שמחה דרום לויבט דעם אלמאכטיגן גאט: צפור דר
צפור זאגט אזו ווי דר פייגיל האט גיט וועד עם זאל אים מאכן אנעסט דאך געפינט ער זיך
אליין איין ארט צו מאכן פר זיך אנעסט אבער דר מענטש ווען אפילו ער האט מויערין
צו וואוינן דארף דאך מוז ער זיך בויען אוואוינונג אויף יענר וועלט דורך תורה אונ מצות
אונ מעשים טובים אונ צדקה אונ תפלה מיט כונה אין נאטם הויז דאס איז די שול ווי דר
פסוק זאגט אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה דאס איז טייטש וואויל דעם מענשן וואס טוט זיצין
אין דיין הויז אונ טוט דיך לויבן אייביג: ציה דר פויגיל ציה זאגט, גאט האט גזייעט אונ אן
גיבנייט פון די צדיקים ווענן אגרויסע ליכט לעולם הבא דרום פרייט אייך איר צדיקים מיט
גאטס צו זאגונג לעולם הבא אונ לויבט צו דעם גדעכינש פון זיין היילגן נאמן: צפי דר פויגל
וואס הייסט צפי זאגט, איר אלע באשעפעניש פון דר וועלט פר לאזט אייער בטחון אויף
גאט אימער אונ אייביג דען גאט האט מיט זיין נאמן די גאנצע וועלט באשאפין: חסיל דר
היישעריק זאגט, גאט דו ביסט מיין גאט איך טוא דר הייבין אונ לויבן דיין היילגן נאמן
דען דו טוסט גרויסע וואונדר אונ האסט השגחה אפילו אויף מיר וואס איך בין אשפל
באשעפעניש באשערסטו מיר מיין שפייז מכל שכן דעם מענשן דען דו האסט פון לאנג אן צו
גזאגט צו אברהם אבינו צו באגיטיגין זיינע קינדר אונ דיינע רייד זיינן ווארהאפטיג: צפורת
כרמים דאס איז אויך אמין היישעריק זאגט לויב צו הקב"ה ווען אמענש איז אין גרויס צער אונ
ער טראכט צו זוכין זיך איין ארט ניצול צו ווערן איך וועל לויפן אויף דעם בארג אז מען
זאל מיך ניט גיפינען זאל ער גדיינקן אז גאט האט פיל שלוחים סייא צו נוטין ניצול צו ווערן
אדר צו ביזין דאס איז אלץ דורך גאט: טסית דר פויגל טסית זאגט לויבט צו הקב"ה דען מיין
הילף איז פון גאט וואס ער האט באשאפן הימל אונ ערד צו שפייזן מיך: שור אומר דר אקס
זאגט איך טוא דיך לויבן מיין גאט וואס דו האסט מיר גיגעבן שטארקייט אונ הערשאפט
מער פון אנדערע באשעפעניש דען דר משל פון לייט איז אלץ אויף מיין כח אבער דיא
הערשאפט איז צוא דיר אז דר פסוק זאגט אז ישיר איז טייטש איר וועט זינגן לעתיד לבא
אזו וויא זיי האבין שירה גזאגט אז זיי זיינן ארויס גיגאנגן פון מצרים: בהמה דקה טהורה קליינע
כשרה בהמות שאף אונ ציגען זאגן לויב צו הקב"ה דו גאט ווער איז גליך צו דיר צווישן די
שטארקע אונ ווער איז גליך צו דיר מיט שיינהייט אונ מיט היילקייט דו ביסט פארכטיג
מיט לויב אונ טוסט אונז גרויסע וואונדר צו געבין אונזר שפייז אלע צייט: בהמה גסה טהורה די
נרויסע

(סק"ס א')

דקה טמאה אומרת. יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך: בהמה נסה טמאה אומרת. הטיבה יי לטובים ולישרים בלבותם: צבי אומר שיר. ואני אשיר עזך וארנן לבקר חסדך כי היית משגב לי ומנוס ביום צר לי: סוס אומר. הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו אל יי אלהינו עד שיחננו: חמור מה הוא אומר. לך יי הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ: פרד אומר שיר. יודוך יי כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך: גמל אומר. יי ממרום ישאג וממעון קדשו יתן קולו שאג ישאג על נוהו: פיל מה הוא אומר. מה גדלו מעשיך יי מאד עמקו מחשבותיך: חיה שבשדה מה הם אומרים. ברוך הטוב והמטיב: אריה אומר. יי כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף יצריח על איביו יתגבר: דוב מה הוא אומר. ישאו מדבר ועריו חצרים תשב קדר ירנו ישבי סלע מראש הרים

גרויסע כשרה בהמה טוט זאגן איר ישראל טוט לויבן גאט אונזר שטארקר טוט שאלן מיט פרייא האַרין אום ראש השנה צו גאט פון יעקב: בהמה דקה טמאה די קליינע אום ריינע בהמות זאגן לויב צו הקב"ה האסט גאט אונז באשאפין אונ גיסט אונז אונזר שפייז אן טרחה אבר וואויל דעם מענשן וואס ער האט גנוצטע צייטן תורה צו לערנן אונ זיין ארבעט טאן פון שפייז ווענן וואויל איז דעם מענשין אויף דר וועלט אונ גוט וועט אים זיין אויף יענר וועלט: בהמה נסה טמאה גרויסע אום ריינע בהמות זאגן לויב צו הקב"ה דו גאט ביסט גוט צו גוטע צו געבן זיי עסן אבר מיר אום ריינע בהמות טוסטו דאך מיט אונז גוטס צו שפייזן אונז גליך ווי די רעכט פארטיגע הערצר: צבי דר הירש זאגט לויב צו הקב"ה דו גאט איך טוא לויבין דיין שטארקייט אונ דיין גנאד וואס דו טוסט מיט מיר דען חאטשע די יאגער טוען מיך ביי נאכט נאך יאגן צו עסן מיך ביסטו דאך מיך מציל אונ גיסט מיר מיין שפייז אין וואלד דרום טוא איך אלע פריא מארגן לויבן דיין גינאד: סוס דאס פערד זאגט, קיין מענש זאל זיך ניט פר לאזין אויף מיין שטארקייט נייערט צו גאט אין די הילף אזו וואויל וויא די אויגן פון אקנעכט טוט האפין צו דר האנד פון זיין הארין אונ אזו וויא די אויגן פון דר דינסט טוט האפן צו דר האנט פון איר הארינטע צו נעמן פון זיי זייער באדערפנש. אזו זאל איטליכר מענש מיט זיינע אויגן האפין צו אונזר גאט וואס ער גיט איטליכן זיין שפייז דרום לויבט גאט: חמור דר איזיל זאגט ווי וואויל דו האסט מיך באשאפן אז איך זאל טראגין שווערע משאות אזו וואויל גיבסטו קראפט דר צו. צו דיר איז די אכפערקייט אונ דאס שטארקייט אונ דאס שיינקייט אונ דאס לויבונג אונ אלדינג וואס אין הימל אונ אויף דר ערד: פרד דר מויל איזיל זאגט צו הקב"ה איך טוא דיך גאט לויבן דען דו האסט מיר גיגעבן אטייל בכבוד דען אויף מיר קומן צו רייטין קיניגרייך זיי טוען דיך לויבן דען זיי האבן גיהארכט די רייד פון דיין מויל אז דו האסט די תורה גיגעבן צו די ישראל: גמל אקעמיל זאגט, גאט טוט שרייען פון דעם הימל אונ פון זיין היילינג וואוינונג טוט ער געבן זיין קול טוט תשובה צו מיר אונ איך וועל פר געמן פון אייך אונ וועל מיך ווידר קערין אונ באהעפטין צו אייך: פיל דער העלפאנד זאגט וויא גרויס זיינן דיינע ווערק פון דיר גאט וואס האסט נאך אזעלכע גרויסע באשעפענש ווי איך אונ דו גאט גיבסט איטליכן באזונדר זיין שפייז אונ ווי טיף זיינן דיינע מחשבות: חיות שבשדה די ווילדע חיות וואס אין פעלד זאגן וויא גאר גוט ביסטו גאט אונ דוא טוסט גוטס אונז גיבסט אונז שפייז פון דיין היילינגר האנד אליין אונ ניט דורך מענשין: אריה דר לייב זאגט ווען איך בין שוין א שטארקע חיה דאך איז די גבורה פון הקב"ה ווארום אין פיל זאכן טוט גאט זיך גלייכן צו שטארקייט פון זיינע בשעפענש כדי דר מענטש זאל קענן פר שטיין אונ פר געמן, אויך גלייכט ער גאטס שטארקייט צו איין מאן וואס ער איז א שטארקר אין א מלחמה דען גאט האלט מלחמה פר זיינע קינדר ישראל אונ פאר לאזט זיך אויף זיין גבורה אונ האט ניט קיין פארכט אויך גיט קיין שלאפקייט דען ער הייסט גבור מלחמה דרום לויבט גאט: דוב דר בער זאגט איך טו דיך לויבין מיין גאט דען ווען איך בין א ווילדע חיה אונ מיין וואוינונג איז אין גרויס גיווילד אין דר מדבר וואס קיין מענטש קומט ניט אהין טוסטו מיך דאך שפייזין דארטין אונ דו גאט ווערסט ברייגן אצייט דאס איין קוא מיט איין בער וועלן זיך ביידע באנאנד פאסין אויף איין ארט אונ וועלן דר ציהען זייערע

יצוחו: זאב אומר. על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיען אלהים ישלם שנים לרעהו: שועל מה הוא אומר. הוי בונה ביתו בלא צדק ועליותיו בלא משפט ברעהו יעבד חנם ופעלו לא יתן לו: כלבים אומרים שיר. בואו נשתחוה ונכרעה נברכה לפני יי עושנו: זרזיר מה הוא אומר. ונודע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוך העמים כל ראיהם יכירום כי הם זרע ברך יי: חולדה אומרת. כל הנשמה תהלל יה הללויה:

אחר פרק שירה אומרים זה:

רבי ישעיה תלמידו של רבי חנינא בן דוסא התענה חמש ושמונים תעניות אמר כלבים שכתוב בהם והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה יזכו לומר שירה ועָנָה לו מלאך מן השמים ואמר לו ישעיה עד מתי אתה מתענה על זה הדבר שבועה היא מלפני המקום ברוך הוא מיום שגלה סודו לחבקוק הנביא לא גלה דבר זה לשום בריה בעולם אלא בשביל שתלמידו של אדם גדול אתה שלחוני מן השמים לזדקק אליך ואמרו כלבים כתיב בהם ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו ולא עוד אלא שזכו לעבד עורות מצואתם שכותבין בהם תפלי' ומזוזות וספר תורה על כן זכו לומר שירה. ומה ששאלת חזור לאחוריך ואל תוסף בדבר הזה עוד כמו שכתוב שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו. ברוך יי לעולם אמן ואמן: ברוך יי מציון שוכן ירושלים הללויה: ברוך יי אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן:

קינדר פון ווענן גרוים שלום וואס וועט זיין צווישן אונז אונ דענסטמאל וועט די מדבר זיך פריינן וואו עס איז גוועזן וויסט וועט גיבויעט ווערן אונ פון די גרויסע פעלזין אונ פון די הויכע בערג וועט מען דיך לויבן נאט: זאב דר וואלף זאגט אלע צייט דארף מען גאט לויבן דען ווען אמענטש נעמט עפעס אוועק ביי זיין חבר זיין אקס אדר זיין איזיל אדר וואל פון שאף אדר קליידר אדר ער האט גיפונן דעם חברס פר לירונג אונ האט פר לייקנט אונ קיין עדות איז ניט פר האנדין אזו נעמט גאט אליין אן דעם משפט פר זיך אזו שטראפט ער אים כפל וואס ער האט גיזינדיגט אנטקעגין אים אונ אנטקעגין זיין חבר דרום זאל מען גווארינט זיין פון אזעלכע זאכן אונ זאל לויבן גאט אלע צייט: שועל דער פוקס דער קלינסטר פון אלע חיות זאגט. איך טוא לויבן דעם אלמאכטיגן גאט וואס ער האט מיר גיגעבין פר שטאנד צו מאכין זיך אוואוינונג אין דער ערד אונ טוט מיך שפייזין ניט דורך מענטשינס נאב. אבר ווי גשריען אויף די וואס בויען אונ מויערן הייזר מיט אום רעכט אונ מיט גזילה אויף אפרעמדין ארט אויך טוט ער ארבעטין מיט זיין חבר אונ וויל אים ניט בצאלין פר זיין ארבעט אבר גאט שטראפט אים אז דאס הויז ווערט דר נאך פר פרעמט פון אים דרום זאל דר מענטש גיווארינט זיין פון גזילה דען גאט איז אויף דעם הימל אונ זעהט וואס די מענשין טוען אויף דר ערד דרום לויבט דעם אלמאכטיגן גאט: כלבים די הינט זאגין לאמיר קומן אונ אויף וועקין די לייט פון זייער שלאף לאזין זיך איין זאמלן פיל לייט אין איינם צו בוקן אונ צו בייגן זיך מיט קניען פר גאט אונזר בשעפר דען ווען פיל פאלק זיינן אין איינם דאס איז דאס שיינהייט פון דעם קיניג דרום טוט לויבן גאט: זרזיר דער יאג הונט זאגט ווי זאל מען נאט ניט לויבן אין דר צייט פון משיח וועט דר קאנט ווערין די קינדר ישראל צו איטליכן וואס וועט זיי זעהן: חולדה איין וויזילע זאגט אלע לייבער וואס האבן אין זיך איין נשמה זאלין לויבן גאט הללויה לויבט גאט:

דיני השכמת הבוקר

שויתי יהוה לנגדי תמיד.

א איך האב נאט שטענדיג פאר מיר. דאס איז דער ערשטער כלל וואס דער יוד מוז האבין. ער מוז שטענדיג אין זינען האבין אז ער שטייט פאר גאט. אונ ווער עס פאר געסט אן דעם קיין מאל ניט. קאן קיין מאל ניט זינדיגין. דען לאמיר זעהען ווען איין מענטש שטייט פאר דעם קיניג וועט ער געוויס אפ היטען יעדען ווארט אונ יעדען טריט ער זאל דעם קעניגס גיזעץ ניט איבר טרעטין. ווען דאס איז אזו פאר איין מלך בשר ודם. וויא מוז עס נאך זיין ווען מען ווייס אז מען שטייט פאר דעם גרויסען היילינגען גאט. וואס איבער דעם וואס ער זעהט אלדינג וואס דער מענטש טוט. ווייס ער אויך יעדר גידאנקן וואס מען האט אין הארץ. דרום מוז מען ציטערין ביא יעדען טריט אונ זיך שטארק היטען ניט צו טאן דאס מינדעסטע וואס ביא גאט איז ניט רעכט:

ב אויך האט דיזער גידאנקען בכח צו פר היילינגען אלע מעשים פון דעם מענטשן אפילו וואס ער טוט וועגין זיין קערפער, דהיינו עסין, טרינקען, שלאפין, האנדלען, ריידען, ווען ער טוט דאס מיט פרומקייט אונ גרוים דרך ארץ וויא די חז"ל לערנן אונז אין פרקי אבות (וכל מעשיך יהיו לשם שמים) דאס הייסט אלץ וואס דוא טוסט אפילו עסין אונ טרינקען שלאפען אונ אנדרע זאכען זאלסטו ביא אלעם אין זינען האבען אז דוא טוסט עס כדי צו האבין זיין ליבען נאמען צו דינען, אדער ווען דו טוסט איין מלאכה אדער איין מסחר זאלסטו אין זינען האבן, איך וויל האנדלען באמונה (מיט ערליכקייט) כדי צוא שפייזען זיך מיט מיין הויז געזינט מיר זאלען האבען כח צוא דינען השי"ת, אונ דער וואס פירט זיך אזו, ווערט ער אנגערופען איין ערינסטער דינער צו השי"ת אונ איז מקבל שכר אפילו אויף זיינע קערפערליכע מעשים:

ג וויא מען מאכט נאר אויף דיא אויגען נאך דעם שלאף מוז מען זיך איבער קלערין דעם גרויסען חסד וואס דער אויבערשטער האט גיטאן, מיט דעם וואס ער האט איהם צוריק גיגעבין דיא נשמה. איבער דעם מוז מען תיכף זאגען:

מודה אני לפניך מלך חי וקים שהחזרת בי נשמתי בחמלה. רבה אמונתך:

דיני השכמה לבית הכנסת

א אייבית זאל זיך אמענטש מקדים זיין צו גיין פרי אין שול דאווענען, כדי ער זאל זיין פון דיא ערשטע צעהן, אונ בעת מען גייט אין שול איז א מצוה צו גיין גיך. אונ אריין גיין אין שול דארף מען מיט גרוים דרך ארץ אונ הכנעה, אזו וויא מען גייט אריין צו א קיניג אין הויז. מען דארף זייער געהיט זיין ניט צוא ריידען קיין דברים בטלים אונ מכל שכן רכילות דיא גאנצע צייט וואס מען איז אין שול אונ מכל שכן בעת דאווענען אונ קריאת התורה. מען טאר זיך ניט זידלען אדער קריגען אין שול אפילו וועגין א מצוה אדער קדיש צו זאגען, הגם על פי דין קומט אים צו דאווענען אדער קדיש זאגן, נאר ווען מען טרעפט אן אויף אזא מענטשן וואס וויל געמען מיט גוואלד דארף דר קליגער אונ פרומער מענטש בעסער אפ טרעטין דיא וועג, אונ מיט דעם וועט ער טאן זיינע נישטארבענע עלטערין מער נחת רוח וויא מיט דעם קדיש זאגען מיט קריג אונ זלזולים. אונ דער זכות פון דעם קדיש (ווייל יענער זאגט מיט אונרעכט) וועט דאס זיין פאר רעכינט פאר דעם פרומענס עלטערין, ווייל ער איז דער וואס ער מקדש השם דורך דעם מעביר זיין על מדותיו:

ב ווען מען ברייננט א קינד מיט זיך אין שול דארף מען אים האלטען לעבין זיך אונ אכטונג געבין ער זאל זיצען רוהיג מיט דרך ארץ אונ ענטפערין אמן אויף יעדער ברכה. אונ דער וואס איז זהיר אין דיא היילינקייט פון בית הכנסת וואס עס ווערט אן גערופען מקדש מעט (דאס קליין בית המקדש) וועט זיין תפלה זיין באוויליגט פאר השי"ת אונ ער וועט זוכה זיין צוא דינען השי"ת אין בית המקדש שיבנה במהרה אמן:

דאס זאל מען זאגין מיט גרוים כוונה אבינט אונ מארגין איידער מען הייבט אן מתפלל צו זיין:

מי אנכי שאזכה להתפלל לפני הקדוש ברוך הוא שהוא אל גדול ונורא ואנכי איש חוטא והכעסתי שמו הגדול במעשי הרעים

מי אנכי ווער בין איך וואס איך זאל זוכה זיין צו טאן תפלה פר אזו איין פארכטיגין (סכ"ב ס')

ואנכי בשר ודם עפר ואפר ואיני כדאי וראוי להזכיר שמו הגדול הגבור והנורא ומכל שכן להתפלל לפניו ולזכור שמו הגדול כמה פעמים. אוי לי איך אשא פנים לעמוד לפני מלך גדול ונורא מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא עלת כל העלות וסבת כל הסבות. אלא מפני רחמיו וחסדיו הגדולים שהוא מרחם על בריותיו ורוצה בתפלה ותחנונים של עבדיו כמו שנאמר קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומע תפלה עדיך כל בשר יבאו:

עס שרייבין אונזערע חכמים גלייך וויא מען קומט אין שול זאל מען זיך בוקין את זאגין דיא פסוקים:

ואני ברוב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך:

אונ דער נאך זאל ער דעם פסוק זאגין בבית אלהים נהלך ברגש:

מען גיהער וואס צדקה צו געבין פאר דער תפלה דען דא ווערט די תפלה גלייך אנגענומען אונ זאל זאגין די פסוקים:

אני בצדק אחזה פניך: צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו:

סדר ציצית ותפלין

אז מען אנציהט דעם טלית קטן זאגט מען דאס:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על מצות ציצת:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתהא חשובה מצות ציצת לפניך כאלו קימתיה בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג מצות התלוים בה אמן סלה:

מלך וואס ער איז איין מלך מלכי המלכים הקדוש ב"ה גילויבט אונ גיהייליגט איז זיין נאמען. איך בין איזנדיגר מענטש אונ האב דיך דער צארינט מיט מיינע בייזע מעשים. איך בין איין בשר ודם אונ בין ניט ראוי אז איך זאל דר מאנן דיין היילגן נאמן תפלה צו טאן פאר דיר. איך שעם מיך אויף צו הייבן מיינע אויגן פאר אזו אפארכטיגן גאט וואס ער איז איין גאט איבער דר גאנצער וועלט גילויבט איז זיין נאמען ביז אייביג. נאר מחמת זיין גינאד אונ זיין גרויס דר בארימקייט וואס ער טוט זיך דר בארימן איבר דר גאנצער וועלט אונ באגערט די תפלות אונ בקשות פון זיין פאלק אזו וויא אין פסוק שטייט קרוב ה' לכל קוראיו וגו' גאט איז נאהענט צו די וואס רופין אים מיט אמת אונ פאר גענומט דאס געשרייא פון די פארכטיגע אונ הערט צו זייער גיבעט אמן:

רבש"ע הער פון דר וועלט. איך וויים וואול אז איך בין איין זינדיגער מענטש אונ בין ניט ווערט אז איך זאל מיך שטעלין תפלה טאן פאר אזו אגרויסין אונ איין פארכטיגין גאט ווארום דיין גרויסקייט האט גאר קיין צאל ניט אז מען זאל עס קענען אויס דער ציילין אונ איך וויים אפילו ניט ווי אזו תפלה צו טאן פאר אזו אגרויסין גאט. נאר איך פאר זיכער מיך אויף דעם וואס איך וויים אז דו ביסט איין מלך רחמן אונ באגערסט די תפלה פון דעם מענטשין וואס איז מתפלל מיט איין צו בראכין הארץ דרום שטעל איך מיך אנידער פר דיר מתפלל זיין אונ האב חרטה אויף מיינע עבירות וואס איך האב ביז אהער גיטאן. אונ דו זאלסט מיר שיקין דיינע הייליגע מלאכים וואס זיינען גיזעצט איבער די תפלות אז זיי זאלין מיין תפלה אויף ברייננגע פאר דיר אמן: (סק"ט ס')

אז מען איז בודק דיא ציצית פון טלית גדול זאגט מען דאס:

ברכי נפשי את יי. יי אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת: עוטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה:

בעפאר מען ציהט אן טלית איין ווי קעלט זאגט מען דאס:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחד שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל. הריני מתעטף גופי בציצת כן תתעטף נשמתי ורמ"ח אברי ושס"ה גידי באור הציצת העולה תרי"ג. וכשם שאני מתכסה בטלית בעולם הזה כך אזכה לחלוקא דרבנן ולטלית נאה לעולם הבא בגן עדן. ועל ידי מצות ציצת תנצל נפשי ורוחי ונשמתי ותפלתי מן החיצונים והטלית יפרוש כנפיו עליהם ויצילם כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף ותהא חשובה מצות ציצת לפני הקדוש ברוך הוא כאלו קימתיה בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג מצות התלוים בה אמן סלה:

ווען מען פאנגט אן איין טלית זיך איין צו ווי קלען זאגט מען דיא ברכה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להתעטף בציצת:

באלד נאך דער ברכה דעקט מען איין דעם קאפ מיט דעם טלית און מען זאגט דאס:

מה יקר חסדך אלהים. ובני אדם בצל כנפיך יחסיון: ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם: כי עמך מקור חיים באורך נראה אור: משך חסדך לידעיך וצדקתך לישרי לב:

פאר דאס לייגן דיא תפלין זאגט מען דאס:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחד שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל. הריני מניח תפלין לקים מצות בוראי ולנרום על ידי תפלין דיד מוחין לנוקביה דזעיר אנפין. ועל ידי תפלין דראש מוחין לזעיר אנפין. ויחבק החתן את הכלה שמאלו תחת לראשה וימינו תחבקנה. ומן השפע ההוא יתמשך עלי להיות לי חיים ארוכים ושפע קדש ומחשבות קדושות בלי הרהור חטא כלל ועקר. והרצועות יהיו חבלי עבותות האהבה בין החתן להכלה ולא יגרמו העונות שיהיו הרצועות קשורים לסמאל ונוקביה וכל בת דלהון ושלא יפתונו ושלא יתגרו בנו ויניחונו לעבוד את יי כאשר עם לבבנו. ויהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהיה חשובה מצות הנחת תפלין לפני הקדוש ברוך הוא כאלו קימתיה בכל פרטיה ודקדוקיה וכונותיה ותרי"ג מצות התלוים בה אמן סלה:

הריני מניח תפלין של יד להביא כל העובדי גלולים תחת יד יי שכינה תתאה ותפלין של ראש להביא כל אלהים אחרים תחת רשות השכינה עלאה. ככתוב כי אתה יי עליון על כל הארץ מאד נעלית על כל אלהים:

מען לייגט דעם של־יד און בעפאר מען פאר ציהט די רצועה זאגט מען די ברכה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהָנִיחַ תְּפִלִּין:

און זאל ניט רעדען צווישען ביידע ברכות און נאכהער לייגט דעם של ראש און פאר דאס צוציהען די רצועה אויף דעם קאפ זאגט מען די ברכה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת תְּפִלִּין:

און זאגט תיכף **בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:**

וּמֵחָכְמָתְךָ אֵל עֶלְיוֹן תַּאֲצִיל עָלַי. וּמִבִּינָתְךָ תְּבִינֵנִי. וּבְחַסְדְּךָ תַּגְדִּיל עָלַי. וּבִגְבוּרָתְךָ תַּצְמִית אֹיְבַי וְקָמַי. וְשֶׁמֶן הַטּוֹב תָּרִיק עַל שִׁבְעָה קְנֵי הַמְּנוֹרָה. לְהַשְׁפִּיעַ טוּבְךָ לִבְרִיּוֹתֶיךָ: פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן:

דער נאך זאל ער מאכען דריא כריכות אויף דעם מיטעלסטען פינגער און זאגען דאס:

וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי לְעוֹלָם. וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים: וְאֵרַשְׂתִּיךְ לִי בֶּאֱמוּנָה וְיָדַעַתְּ אֶת יְיָ:

נאך דעם לייגען די תפלין זאגט מען דאס:

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: קַדֶּשׁ לִי כָל בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל רֶחֶם בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל הָעָם זָכוֹר אֶת הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יְצָאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיא יְיָ אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל חָמֵץ: הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב: וְהָיָה כִי יְבִיאֲךָ יְיָ אֶל אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ וְעָבַדְתָּ אֶת הָעֲבֹדָה הַזֹּאת בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה: שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצֹּת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חַג לַייָ: מַצּוֹת יֵאָכֵל אֵת שִׁבְעַת הַיָּמִים וְלֹא יֵרָאֶה לְךָ חָמֵץ וְלֹא יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל גְּבֻלֶךָ: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם: וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל יָדְךָ וּלְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְיָ בְּפִיךָ כִּי בְּיָד חֲזָקָה הוֹצִאֲךָ יְיָ מִמִּצְרָיִם: וְשָׁמַרְתָּ אֶת הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֲדָהּ מִיָּמִים יָמִימָה: וְהָיָה כִּי יְבִאֲךָ יְיָ אֶל אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וְלַאֲבֹתֶיךָ וּנְתָנָהּ לָךְ: וְהַעֲבַרְתָּ כָל פֶּטֶר רֶחֶם לַייָ וְכָל פֶּטֶר שֶׁגֶר בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ הַזְּכָרִים לַייָ: וְכָל פֶּטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בְשֶׂה וְאִם לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוֹ וְכֹל בְּכוֹר אָדָם בְּבָנֶיךָ תִּפְדֶּה: וְהָיָה כִּי יִשְׁאָלְךָ בִנְךָ מָחָר לֵאמֹר מַה זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים: וַיְהִי כִּי הִקְשָׁה פַרְעֹה לְשַׁלְּחֵנוּ וַיַּהֲרֹג יְיָ כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר אָדָם וְעַד בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל כֵּן אֲנִי זֹבֵחַ לַייָ כָּל פֶּטֶר רֶחֶם הַזְּכָרִים וְכָל בְּכוֹר בָּנַי אֶפְדֶּה: וְהָיָה לְאוֹת עַל יָדְכָה וּלְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְיָ מִמִּצְרָיִם:

די תפלה זאגט מען פארין דאוונען עס האט איר מיסד געוועזן הרב הקדוש מוהר"ר אלימלך זצ"ל:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שומע קול שועת עתירה ומאזין לקול תפלת עמו ישראל ברחמים שתכין לבנו ותכונן מחשבותינו ותשגר תפלתנו בפינו ותקשיב אזנך לשמוע בקול תפלת עבדיך המתחננים אליך בקול שועה ורוח נשברה. ואתה אל רחום ברחמיך הרבים ובחסדיך הגדולים תמחול ותסלח ותכפר לנו ולכל עמך בית ישראל את כל מה שחטאנו והעוינו והרשענו ופשענו לפניך. כי גלוי וידוע לפניך כי לא במרד ובמעל חלילה וחלילה מרינו את פיך ודברי תורתך ומצותיך כי אם מרוב היצר הבוער בקרבנו תמיד לא ינוח ולא ישקוט עד אשר מביאנו אל תאות העולם השפל הזה ואל הבליו ומבלבל את מחשבותינו תמיד. אפילו בשעה שאנחנו עומדים להתפלל לפניך ולבקש על נפשנו הוא מבלבל את מחשבותינו תמיד בתחבולותיו ואין אנו יכולים לעמוד נגדו כי נחלשו שכלנו ומוחנו עד מאד וכשל כח הסבל מרוב הצרות והתלאות וטרדת הזמן לכן אתה אל רחום וחנון עשה עמנו כמו שהבטחתנו על ידי נאמן ביתך וחנותי את אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם. ואמרו חז"ל אף על פי שאינו הגון ואינו כדאי כי כן דרכך להטיב לרעים ולטובים כי גלוי וידוע לפניך אנקתנו וצערנו ושיחתנו על אשר אין אנו יכולים לקרב עצמנו לעבודתך ולדבק לבנו בך באמת ובתמים אהה על נפשנו אוי עלינו מאד אבינו שבשמים. ואתה תעורר נא רחמיך וחסדיך הגדולים המרובים עלינו ולגרש ולבער את יצרנו הרע מקרבנו ותגער בו שיסור וילך מאתנו ואל יסית אותנו להדיחנו מעבודתך חלילה ואל יעלה בלבנו שום מחשבה רעה הן בהקיץ הן בחלום חלילה בפרט בעת שאנחנו עומדים בתפלה לפניך או בשעה שאנחנו לומדים תורתך ובשעה שאנחנו עוסקים במצותיך תהא מחשבתנו זכה צלולה וברורה וחזקה באמת ובלבב שלם כרצונך הטוב עמנו. ותעורר לבבנו ולבב כל ישראל עמך ליחדך באמת ובאהבה לעבדך עבודה הישרה המקובלת לפני כסא כבודך ותקבע אמונתך בלבנו תמיד בלי הפסק. ותהא אמונתך קשורה בלבנו כיתד שלא תמוט. ותעביר מעלינו כל המסכים המבדילים בינינו לבינך אבינו שבשמים. ותצילנו מכל המכשולות וטעיות. אל תעזבנו ואל תטשנו ואל תכלימנו ותהא עם פינו בעת הטיפנו ועם ידינו בעת מעבדינו ועם לבבנו בעת מחשבותינו ותזכנו אבינו שבשמים אל מלא רחמים שנייחד את לבבנו ומחשבותינו ודבורינו ומעשינו וכל תנועותנו והרגשתנו הידועות לנו ושאינן ידועות לנו הנגלות והנסתרות שיהא הכל ביחוד אליך באמת ובתמים בלי שום מחשבת פסול חלילה וטהר לבנו וקדשנו וזרוק עלינו מים טהורים וטהרנו באהבתך ובחמלתך ותטע אהבתך ויראתך בלבנו תמיד בלי הפסק בכל עת ובכל זמן ובכל מקום בלכתנו ובשכבנו ובקומנו תבער תמיד רוח קדשך בקרבנו. ונשענים תמיד בך ובגדלתך ובאהבתך וביראתך ובתורתך שבכתב ושבעל פה הנגלה והנסתר. ובמצותיך ליחד שמך הגבור והנורא. ותשמרנו מן הפניות והגאות ומן הכעס והקפדנות והעצבות והרכילות ושאר מדות רעות ומכל דבר המפסיד עבודתך הקדושה והטהורה

החביבה עלינו ותשפיע עלינו רוח קדשך עלינו שנהיה דבקים בך ושנשתוקק תמיד אליך יותר ויותר. וממדרגה למדרגה תעלנו שנזכה לבא למעלת אבותינו הקדושים אברהם יצחק ויעקב וזכותם יעמוד לנו שתשמע בקול תפלתנו שנהיה תמיד נענים בעת שנתפלל אליך עלינו או על שום אחד מעמך ישראל על יחיד או על רבים ותשמח ותתפאר בנו ונעשה פרי למעלה ושרש למטה ואל תזכור לנו חטאתינו ובפרט חטאת נעורינו כמאמר דוד המלך ע"ה חטאות נעורי ופשעי אל תזכור. ותהפוך עונותינו ופשעינו לזכות ותשפיע עלינו מעולם התשובה תמיד הרהור לשוב אליך בלב שלם ולתקן את אשר פגמנו בשמותיך הקדושים והטהורים. ותצילנו מקנאת איש מרעהו ולא יעלה קנאת אדם על לבנו ולא קנאתנו על אחרים. אדרבה תן בלבנו שנראה כל אחד מעלת חברינו ולא חסרונם ושנדבר כל אחד את חברו בדרך הישר והרצוי לפניך ואל יעלה שום שנאה מאחד על חברו חלילה. ותחזק התקשרותנו באהבה אליך כאשר גלוי וידוע לפניך שיהא הכל נחת רוח אליך וזה עקר כונתנו. ואם אין לנו שכל לכון את לבבנו אליך אתה תלמדנו אשר נדע באמת כונת רצונך הטוב. ועל כל זאת מתחננים אנחנו לפניך אל מלא רחמים שתקבל את תפלתנו ברחמים וברצון אמן כן יהי רצון:

בקשה קודם התפלה

דיא תחנה זאל מען זאגין פאר דעם דאווענען:

אני איך אום ווילין דיינער גירעכטיקייט, זאל איך זוכה זיין צו זעהן דיין שכינה, איך זאל זאט זיין אין אנטוואכין דיין גלייבענש, היינט האב איך גיבעטין פון גאט און האב אויך באגערט איך זאל זיצין אין גאטס הויז אלע טאג מיינעם לעבן, צו זעהן אין דיא זיסקייט גאטס, צו פארבטין אין זיין הויז. אין דיין ווילין פר זיכער איך מיך אן דיר גאט, איך האב דיר גדאכט מיין גאט ביסטו, הער די שטים מיינעם גבעט אין מיין שרייען צו דיר, און אויף הויבין מיינע הענט צום פאלעש דיינר היילקייט, גאט דר אלמאכטיגר הער, גאט דר דא רועט אין הימל פון אויבן און אויף דר ערד פון אונטן, מיט דיין זיכערהייט גיינג דיין גנאד צו דיינר מויד די וואס גייגט צו פר דיר מיט גאר איר הארצן, און דו זאלסט זיך קערן צו איר גבעט. גאט מיין גאט הער צו מיין גזאנג און צו מיין גבעט וואס דיין מויד טוט בעטן צו פר דיר היינט, דו זאלסט הערן מיין גבעט וואס איך בעט, און דו זאלסט מיר פר געבן גאט מיין הער, דר מיין גבעט טוט פר נעמן, און די זאג פון מיין מויל. גאט איז איין העלפר, גאט זאל אונטר לעהנן מיין לעבין. גרעכט ביסטו און רעכט פארטיג איז דיין גריכט. לויטר איז דיין זאג. און דיין מויד האט זיי ליב. דיין גרעכטיקייט איז גירעכט צו אייביג, און די לערנונג פון דר תורה איז אייטיל ווארהייט. נאהענט ביסטו גאט, און אלע דיין גיבאט איז לויטר מיט ווארהייט. עס זאל גינעהנן מיינע גיזאנג צו פר דיר גאט, און מיינע רייד, דו באשירמר. גאט טוא באשירמן מיין לייב פון די לעפצן די דא ריידן פאלש, און פון איינר ליסטיגע צונג. גאט דר הער איך האב גשריען צו דיר און דו האסט גיהיילט מיך. צו דיר גאט טו איך רופן, אויך צו גאט טו איך בעטן טו דר לייכטן דיין שכינה אויף דיין מויד און העלף מיר אום ווילן דיין גנאד, דען צו דיר גאט טו איך האפן, און דו זאלסט מיר ענטפערן, גאט מיין הער, הער צו דאס גבעט און מיין גישריי און דו זאלסט ניט שטיל שווייגן. הער צו מיך גאט און דר בארעם דיך גאט וויא איין העלפר צו מיר, עס זאל קומן פר דיר מיין גיבעט. גיינג דיין אויער צוא מיינעם גיזאנג גאט דער העלפער. וואויל דעם מענטשין דר זיך פר זיכערט אויף דיר. גאט העלף מיר דוא קיניג דר וועלט. ער זאל ענטפערין אונז אין טאג אונזר רופין. עס זאל זיין דיין גנאד גאט אויף אונז מיר רופין צו דיר. איין גיזאנג צו די שטאפלען צו דוד. איך האב מיך גיפרייט אין זאגין אין גאטס הויז וועלין

מיר גיין. איך האב מיך גיפרייט אין דיין זאג אזו וויא איינר וואס גיפינט איין זאק רויב. גאט טוא פר געמן מיר. קיניג דר וועלט אונ מיין גאט, דען צו דיר טוא איך בעטין. גאט אלע מארגין טוא איך אן רופין צו דיר. דו זאלסט הערן מיין שטים. איך האב גירופין דיך דאס דו זאלסט מיר ענטפערין. נייג דיין אויער צוא מיר אונ דער הער מיין זאג. מיינע פיס זיינן גישטאנען אין רעכט פארטיקייט. מיט פאר זאמלונג וועל איך לויבין גאט:

תפלת שחרית

מַה טֹּבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יִשְׂרָאֵל: וַאֲנִי בְּרֹב חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ: יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ: וַאֲנִי אֶשְׁתַּחֲוֶה וְאֶכְרָעָה אֶבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשִׂי: וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ:

נאך דעם זאגט מען דאס:

אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: אֲנִי בְּצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ: וַאֲנִי עָלֶיךָ בָטַחְתִּי יְיָ אָמַרְתִּי אֱלֹהַי אָתָּה: שְׁמַע קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל דְּבִיר קָדְשֶׁךָ: יְיָ אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא וְאֶל יְיָ אֶתְחַנָּן: הָאִירָה פָנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ: כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְתִּי אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי: שִׁמְעָה תְפִלָּתִי יְיָ וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה אֶל דִּמְעָתִי אַל תֶּחֱרַשׁ: שְׁמַע יְיָ וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה עֹזֵר לִי:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ נֵלֵךְ: שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שַׁוְעִי מַלְכִּי וֵאלֹהָי כִּי אֵלֶיךָ אֶתְפַּלָּל: יְיָ בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר אֶעֱרָךְ לְךָ וַאֲצַפֶּה: אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי: רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלִים אֲבָרֵךְ יְיָ:

בקשה לרבי שלמה בן גבירול בשחרית בבואו לבית הכנסת:

שַׁחַר אֲבַקֶּשְׁךָ. צוּרִי וּמִשְׂגַּבִּי. אֶעֱרוֹךְ לְפָנֶיךָ. שַׁחְרִי וְעַרְבִּי: לִפְנֵי גְדֻלָּתְךָ. אֶעֱמוֹד וְאֶבָּהֵל. כִּי עֵינְךָ תִרְאֶה. כָּל מַחְשְׁבוֹת לִבִּי: מַה זֶּה אֲשֶׁר יוּכַל. הַלֵּב וְהַלָּשׁוֹן לַעֲשׂוֹת. וּמַה כֹּחַ. רוּחִי בְּתוֹךְ קִרְבִּי: הִנֵּה לְךָ תִיטַב. זִמְרַת אֱנוֹשׁ. עַל כֵּן אוֹדְךָ. בְּעוֹד תִּהְיֶה נִשְׁמַת אֱלוֹהַּ בִּי:

מה טובו ווי גוט זיינן דיינע גיצעלטין יעקב וואו מען לערינט תורה, אונ דיינע רואונג ישראל דס זיינן די שולין וואס זיינן אן גיבֿרייט גאט זאל דארטין מאכין רוען זיין שכינה, אונ זאל מקבל זיין די תפלות פון די דאזיגע וואס זיי זיינן מתפלל פר אים: ואני אונ איך קום דורך דיין גרויס חסד אין דיין הויז. איך טו מיך בוקין צו דיין הייליגן היכל מיט דיין פארכט: יי גאט איך האב ליב די וואונונג פון דיין הויז, אונ דאס ארט וואו דיין שכינה רועט: ואני אונ איך טו זיך בוקין אונ נייגין, אונ וועל קניען פר גאט מיין באשעפער: ואני אונ איך טו דיך גאט בעטין אונ בין מסדר מיין תפלה פר דיר. גאט מיט דיין פיל גינאד בעט איך דיך אז עס זאל זיין איין באווילינגע צייט, אונ זאלסט מיר ענטפערין עס זאל זיין איין ווארהאפטיגע הילף:

בקשה להגאון רבי חיים

חָשַׁבְתִּי וְלֹא הִתְמַהְמַהְתִּי. בְּתַנּוּמוֹת. וּלְבֵית אֵל הִנֵּה קַמְתִּי. בִּזְמַמּוֹת. לְפָנָיו פִּי פָּצִיתִי. לוֹ כִּי קַוֹּה קִוִּיתִי יְיָ: יִרְאָה רַעַד וְאֵימָה יָבֹא בִי. נָפְלָה עָלַי תַּרְדֵּמָה בְּחִבִּי. אַךְ כְּמוֹ פִי אֶתְחַנַּן. לָאֵל אוּלַי יְחֻנַּן. יְיָ: יָהּ יוֹדֵעַ מִסְתָּרַי. שְׁמָרֵנִי. מֵאֹזֶן כָּל אֲמָרַי. עֲנֵנִי. מֵחַטָּאַי טַהֲרֵנִי. לְךָ אֲנִי רְפָאֵנִי. יְיָ: מַה בֶּצַע כִּי אֶתְנַפֵּל נֶגְדֶּךָ. אִם אוֹסִיף עוֹד לְחַלֵּל אֲמָרֶיךָ. הַעֲלֵה מַרְפֵּא לְצִירַי. זָכְרֵנִי וּפָקְדֵנִי. יְיָ:

דיא פּוֹסְקִים שְׁרַייבִּין בְּשֵׁם הַגְּאוֹנִים דֶער וָואס זָאגְט דֶעם שִׁיר אֲדוֹן עוֹלָם בְּכַוָּנָה אִיז עֶר מוּבְטָח דָאס זַיין תְּפִלָּה וֶועט דֶער הֶערְט וֶוערִין:

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ. בְּטֶרֶם כָּל יְצִיר נִבְרָא: לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל. אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא: וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל. לְבַדּוֹ יִמְלוֹךְ נוֹרָא: וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה. וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה: וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי. לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה: בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית. וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה: וְהוּא אֵלִי וְחַי גֹּאֲלִי. וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה: וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹס לִי. מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא: בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי. בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה: וְעִם רוּחִי גְּוִיָּתִי. יְיָ לִי וְלֹא אִירָא:

מֶען מוּז ווִיסְן דֶר שִׁיר יִגְדַּל אִיז נָאר אַיין מֶעכְטִיגֶר שִׁיר וָואס דְרִינֶען זַיינֶען בַּגְרִיפֶן דִי דְרַייצֶעהְן עִקָּרִים וָואס דֶר יְסוֹד אִיז פוּן אוּנְזֶער אֱמוּנָה אוּנ אִיטְלִיכֶר יְהוּדִי אִיז מְחוּיָּב צוּ גְלוֹיבִּין:

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח. נִמְצָא וְאֵין עֵת אֶל מְצִיאוּתוֹ: אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ. נֶעְלָם וְגַם אֵין סוֹף לְאַחְדּוּתוֹ: אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גוּף. לֹא נַעֲרוֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ:

אֲדוֹן דֶר הֶער פוּן דֶער וֶועלְט, וָואס עֶר הָאט גִיקִינִיגְט אֵיידֶר אַלֶע בַּאשֶׁעפֶענִיס זַיינֶען בַּאשַׁאפִין גִיוָוארִין לעת אִין דֶר צַייט וָואס אִיז אַלְץ בַּאשַׁאפִין גֶעוָוארִין מִיט זַיין ווִילִין, דֶענְמָאלְט אִיז וָוארִין גִירוּפִין זַיין נָאמֶען קִינִיג ואחרי אוּנ נָאךְ דֶעם אַז עֶס וֶועט אַלְץ פַר לֶענְד וֶוערִין, וֶועט אַלֵיין קִינִיגִין דֶר פָארְכְטִיגֶר גָאט והוא אוּנ עֶר אִיז גִיוֶועזְן אַ גָאט אוּנ אִיז הַיינְט אוֹיךְ אוּנ וֶועט זַיין אוֹיף אֵייבִּיג מִיט שֵׁיינְקַייט והוא אוּנ עֶר אִיז אֵיינֶר אוּנ עֶס אִיז נִיט פַר הַאנְדִין קֵיין אַנְדֶערֶער צוּ גְלַייכִין צוּ אִים צוּ בַּאהֶעפְטִין בלי עֶר הָאט נִיט קֵיין אָנְהֵייבּ אוּנ קֵיין עֶנְד, אוּנ צוּ אִים אִיז דָאס שְׁטַארְקַייט אוּנ דִי הֶערְשַׁאפְט והוא אוּנ עֶר אִיז מַיין גָאט אוּנ עֶר לֶעבְּט תָּמִיד מַיין אוֹיס לֵייזֶער, אוּנ עֶר אִיז מַיין שְׁטַארְקֶער פֶעלְזִין, וָואס עֶר טוּט מִיר פַאר הִיטִין פוּן אַלֶע צָרוֹת והוא אוּנ עֶר אִיז מַיין צַייכֶענֶער, אוּנ מַיין אַנְטְלוֹיפוּנְג אִיז צוּ אִים, אַגוּטִין טֵייל פוּן מַיין בֶּעכֶער אִין דֶעם טָאג וָואס אִיךְ רוּף אִים אָן בידו אִין זַיין הַאנְט טוּ אִיךְ בַּאהַאלְטִין מַיין נְשָׁמָה אִין דֶר צַייט אַז אִיךְ שְׁלָאף אוּנ אַז אִיךְ טוּ וַואכִין ועם אוּנ אַז מַיין גוּף אִיז מִיט מַיין נְשָׁמָה אִין אֵיינֶעם אִיז גָאט מִיט מִיר אוּנ אִיךְ הָאבּ פַר קֵיינֶעם נִיט קֵיין מוֹרָא:

יִגְדַּל דֶר לֶעבֶּעדִיגֶער גָאט זָאל זַיין גִיאַכְפֶּערְט אוּנ גִילוֹיבְּט, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לָאזְט זִיךְ גִיפִינֶען וֶוען מֶען רוּפְט אִים מִיט דֶעם גַאנְצִין הַארְצִין, אוּנ עֶס אִיז נִיט דָא קֵיין צַייט צוּ זַיין גִיפִינוּנְג אחד עֶר אִיז אֵיינְצִיג אוּנ עֶס אִיז נִיט דָא קֵיין אֵיינְצִיגֶער אַזוֹ ווִי זַיין אֵיינִיקַייט

סג"ם ס'

קַדְמוֹן לְכָל דָּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא. רִאשׁוֹן וְאֵין רֵאשִׁית לְרֵאשִׁיתוֹ: הִנּוֹ אֲדוֹן עוֹלָם לְכָל נוֹצָר, יוֹרֶה גְדֻלָּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ: שֶׁפַע נְבוּאָתוֹ נְתָנוֹ. אֶל אַנְשֵׁי סְגֻלָּתוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ: לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל כְּמשֶׁה עוֹד. נָבִיא וּמַבִּיט אֶת תְּמוּנָתוֹ: תּוֹרַת אֱמֶת נָתַן לְעַמּוֹ אֵל. עַל יַד נְבִיאוֹ נֶאֱמַן בֵּיתוֹ: לֹא יַחֲלִיף הָאֵל וְלֹא יָמִיר דָּתוֹ. לְעוֹלָמִים לְזוּלָתוֹ: צוֹפֶה וְיוֹדֵעַ סְתָרֵינוּ. מַבִּיט לְסוֹף דָּבָר בְּקַדְמָתוֹ: גּוֹמֵל לְאִישׁ חֶסֶד כְּמִפְעָלוֹ. יִתֵּן לְרָשָׁע רָע כְּרִשְׁעָתוֹ: יִשְׁלַח לְקֵץ הַיָּמִין מְשִׁיחֵנוּ. לִפְדּוֹת מְחַכֵּי קֵץ יְשׁוּעָתוֹ: מֵתִים יְחַיֶּה אֵל בְּרוֹב חַסְדּוֹ. בָּרוּךְ עֲדֵי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ:

ווייל דאס רוב לייט זיינן גיוואוינט תיכף נאך די הענט וואשין די ברכה צו זאגן על נטילת ידים דרום ווען דר חזן די ברכה על נטילת ידים אין דר שול זאגט, זאלן די לייט על נטילת ידים נים נאך איין מאל זאגן, נייערט זיי זאלן אמן זאגן. אבר דר חזן מוז די ברכה נאך איין מאל זאגן אפילו ווען ער האט שוין אין דער היים דיא ברכה גיזאגט:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדָיִם:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּחָכְמָה

אייניקייט, ער איז פר הוילין פון אלע מענטשין, אונ עס איז נים דא קיין ענד צו זיין אייניקייט אין ווען גלייך מיר שטעלין אלץ אונ שרייבין אויף הש"י אז ער האט איין געשטאלט, פון דעסט וועגין האט הש"י נים קיין גוף אונ נים קיין גישטאלט פון קיין גוף, מען קען נים גלייכין זיין היילקייט צו קיין שום זאך קדמון גאט איז צום ערשטין גיוועזן איידער די אלע באשעפעניש זיינן באשאפין גיווארין, גאט איז דר ערשטער גיוועזן אויף דר וועלט אונ פר אים איז קיינר נים גיוועזן, נון דר הער פון דר וועלט צו אלע באשעפניש טוט ער ווייזין זיין גרויסקייט אונ זיין מלוכה שפע די שפע פון נבואה האט ער גיגעבין זיין גיליבט פאלק לא עס איז נים גיוועזן צווישין די ישראל אזו איין גלייכן ווי משה רבנו, ער איז גיוועזן איין נביא אונ הש"ת האט מיט אים גירעט פה אל פה, אונ האט גזעהן דאס גישטאלט פון השי"ת תורת איין ווארהאפטיגע תורה האט גאט ב"ה גיגעבן צו זיין פאלק, דורך זיין באגלייבטין נביא משה רבנו לא גאט וועט נים פר ווערקסלען אונ וועט נים פר בייטין די תורה אויף אייביג צופה גאט קוקט אונ ווייסט פון אלע אונזערע פר בארגינעש אונ קוקט אן אלע זאכין וואס ווערין זיין, פון פריער אן גומל ער בצאלט דעם צדיק נאך זיין צדקות נאך, אונ דעם רשע וועט ער בצאלין נאך זיין שלעכטיקייט ישלח ער וועט שיקן אונז דעם היילגין משיח אונ צו לייזין די וואס האפין צו זיין הילף מתים די טויטע וועט גאט לעבעדיג מאכן מיט זיין גרויס דר בארימקייט, זיין נאמען זאל זיין גילויבט ביז אייביג:

ברוך גילויבט ביסטו גאט אונזר גאט דר קיניג פון דר וועלט, וואס ער האט אונז גיהייליגט מיט זיינע מצות אונ האט אונז גיבאטין צו וואשין די הענט:

וּבָרָא בוֹ נְקָבִים נְקָבִים חֲלוּלִים חֲלוּלִים. גָּלוּי וְיָדוּעַ לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ שֶׁאִם יִפָּתֵחַ אֶחָד מֵהֶם אוֹ יִסָּתֵם אֶחָד מֵהֶם אִי אֶפְשַׁר לְהִתְקַיֵּם וְלַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ אֲפִילוּ שָׁעָה אֶחָת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא כָל בָּשָׂר וּמַפְלִיא לַעֲשׂוֹת:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לַעֲסוֹק בְּדִבְרֵי תוֹרָה:

וְהַעֲרֶב נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת דִּבְרֵי תוֹרָתְךָ בְּפִינוּ וּבְפִיּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִהְיֶה אֲנַחְנוּ וְצֶאֱצָאֵינוּ (וְצֶאֱצָאֵי צֶאֱצָאֵינוּ) וְצֶאֱצָאֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל כֻּלָּנוּ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ וְלוֹמְדֵי תוֹרָתֶךָ לִשְׁמָהּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְלַמֵּד תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל משֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמוֹר לָהֶם:

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָּ: יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם:

בָּרוּךְ גילויבּט בּיסטו גאט אונזר גאט דר קיניג פון דר וועלט, דר דא האט בּאשאפן דעם מענטשן מיט קלוגשאפט, אונ האט בּאשאפין אין אים פיל לעכער דאס מייל, דעם נאז, די אויערן. אונ פיל הוילע רעהרין. דם הארץ. די גידרים. אויך אנדרע אינוויינינסטע אברים, עס איז בּאקענט אונ וויסיג פאר דיין כסא הכבוד אז ווען איינס פון די אברים וואס זיינען פאר מאכט זאלין גיעפינט ווערין. אדר איינס פון די אפענע זאלין פאר שטאפט ווערין וואלט ניט מיגליך גיוועזן צו לעבין אונ צו בּאשטיין פאר דיר גאט ברוך גילויבּט בּיסטו גאט דר דא היילט אלע לייבּער אונ טוט גרויסע וואונדר דר מיט וואס ער בּאהעפט די נשמה מיט דעם גוף אין איינעם:

בָּרוּךְ גלויבט בּיסטו גאט אונזר גאט דר קיניג פון דר וועלט, וואס האט אונז גיהייליגט מיט זיינע מצות אונ האט אונז גיבּאטין עוסק צו זיין אין די רייד פון דר תורה:

וְהַעֲרֶב אונ מאך זיס דו גאט אונזער גאט די רייד פון דיין תורה אין אונזער מויל אונ אין מויל פון דיין פאלק דאס הויז געזינד ישראל אונ מיר זאלין זיין אונ אונזערע קינדר אונ אונזערע קינדס קינדר פון דיין פאלק ישראל מיר אלע זאלין וויסין דיין נאמען אונ לערנען דיין תורה לשמה ברוך גילויבּט בּיסטו גאט דר דא לערינט תורה צו זיין פאלק ישראל:

בָּרוּךְ גילויבּט בּיסטו גאט אונזר גאט דר קיניג פון דר וועלט, דר דא האט אונז אויס גיקליבּען נאך יציאת מצרים פון צווישין די אלע פעלקער וואס זיינען

וְשָׂמוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי אֲבָרְכֵם:

אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאֵין לָהֶם שִׁעוּר הַפֵּאָה וְהַבִּכּוּרִים וְהָרֵאָיוֹן וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְתַלְמוּד תּוֹרָה: אֵלּוּ דְבָרִים שֶׁאָדָם אוֹכֵל פֵּרוֹתֵיהֶם בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקֶּרֶן קַיֶּמֶת לוֹ לָעוֹלָם הַבָּא. וְאֵלּוּ הֵן כִּבּוּד אָב וָאֵם וּגְמִילוּת חֲסָדִים וְהַשְׁכָּמַת בֵּית הַמִּדְרָשׁ שַׁחֲרִית וְעַרְבִית וְהַכְנָסַת אוֹרְחִים וּבִקּוּר חוֹלִים וְהַכְנָסַת כַּלָּה וּלְוָיַת הַמֵּת וְעִיּוּן תְּפִלָּה וַהֲבָאַת שָׁלוֹם בֵּין אָדָם לַחֲבֵרוֹ וּבֵין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ וְתַלְמוּד תּוֹרָה כְּנֶגֶד כֻּלָּם:

דיא בְּרָכָה פון אֱלֹהַי נְשָׁמָה גיהערט צוא דיא בְּרָכָה פון אֲשֶׁר יָצַר דרום זאל מען צווישין די בייד בְּרָכוֹת ניט מַפְסִיק זיין:

אֱלֹהַי. נְשָׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בִּי טְהוֹרָה הִיא אַתָּה בְרָאתָהּ אַתָּה יְצַרְתָּהּ אַתָּה נְפַחְתָּהּ בִּי וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבִּי וְאַתָּה עָתִיד לִטְּלָהּ מִמֶּנִּי וּלְהַחֲזִירָהּ בִּי לֶעָתִיד לָבֹא. כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי רִבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לַשֶּׂכְוִי בִינָה לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי גּוֹי:

גיוועז דענמאלט היידין אונ האט אונז גיגעבען אויף דעם בארג סִינַי זיין תּוֹרָה. גילויבט ביסטו גאט דר דא האט גיגעבין די תּוֹרָה:

יְבָרֶכְךָ גאט זאל דיך בענטשין, אונ זאל דיך היטין. יאר גאט זאל דר לייכטין זיין שְׁכִינָה צו דיר אונ זאל דיך ליב האבין. ישא גאט זאל אויף הייבין זיין שְׁכִינָה צו דיר אונ זאל צו דיר מאכין שָׁלוֹם:

אֱלֹהַי מיין גאט. די נְשָׁמָה וואס דו האסט אין מיר גיגעבין איז זיא ריין, דו האסט זיא בשאפין, דו האסט גפורמט איר גישטאלט, דו האסט זי אין מיר אריין גיבלאזין בשעת איך בין גיבארין גיווארין אונ דו היטסט זי אין מיר, אונ דו ווערסט זי צו נעמען פון מיר בשעת אז מיין צייט וועט קומען צו שטארבין, אונ ווערסט זיא אין מיר אום קערין לֶעָתִיד לָבֹא אז תְּחִיַּת הַמֵּתִים וועט זיין. אלע צייט וואס די נְשָׁמָה איז אין מיר, דאנק איך דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין דר הער פון אלע ווערק דר הער פון אלע נְשָׁמוֹת ברוך גילויבט ביסטו גאט דער דא קערט אום דיא נְשָׁמוֹת צו דיא טויטע גופים. אז דער מענטש שלאפט איז ער גלייך וויא טויט. אונ גאט קערט אים אום אלע פריא זיין נְשָׁמָה. איז דאס גלייך ווי ער מאכט אים נייא לעבעדיג. אונ דס ווייזט אויף תְּחִיַּת הַמֵּתִים לֶעָתִיד לָבֹא:

בָּרוּךְ גילויבט ביסטו גאט אונזר גאט דר קיניג פון דעם וועלט, דר דא האט דעם האן פר שטאנד גיגעבן צו פרובין אונ צו פר שטיין צווישין טאג אונ נאכט, אונ די מענטשין שטייען אויף פון זייער גילעגער דורך זיין קול. איבער דעם מאכט מען די בְּרָכָה: ברוך גילויבט ביסטו גאט דר קיניג פון דר וועלט דר דא האט מיך ניט בשאפין

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי עָבֶד:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא עָשַׂנִי אִשָּׁה:
ווייבער זאגן די ברכה בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשַׂנִי כִּרְצוֹנוֹ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם פּוֹקֵחַ עִוְרִים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַתִּיר אֲסוּרִים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹקֵף כְּפוּפִים:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמֵּכִין מִצְעֲדֵי גָבֶר:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי כָּל צָרְכִּי:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בִּגְבוּרָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עוֹטֵר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּעֲבִיר שֵׁנָה מֵעֵינָי וּתְנוּמָה מֵעַפְעַפָּי:

וִיהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּרְגִּילֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבְּקֵנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל תְּבִיאֵנוּ לֹא לִידֵי חֵטְא וְלֹא לִידֵי עֲבֵרָה

ברוך דֶר דָא הָאט מִיךְ נִיט בַּשַׁאפִין אַיין קְנֶעכְט: ברוך דֶר דָא הָאט מִיךְ נִיט בַּשַׁאפִין אַיין הֵייד: ברוך דֶר דָא הָאט מִיךְ נִיט בַּשַׁאפִין אַיין אִשָּׁה, דֶען אַיין אִשָּׁה אִיז פָּטוּר פוּן תּוֹרָה לֶערְנֶען אוּנ אוֹיךְ פוּן דִי מִצְוֹת עֲשֵׂה וָואס דִי צַייט אִיז גוֹרֵם: (ווייבער זאגן, ברוך דֶר דָא הָאט מִיךְ בַּשַׁאפִין נָאךְ זַיין ווִילִין): ברוך דֶר דָא עֶפִינְט דִי אוֹיגִין פוּן דִי בְּלִינְדֶע, אוּנ וַוייל דֶר מֶענְטְשׁ אַז עֶר שְׁלָאפְט זַיינֶען אִים דִי אוֹיגִין צוּ גִיטָאן גְלַייךְ ווִי עֶר וָואלְט בְּלִינְד גִיוֶועןָ אוּנ אַז עֶר שְׁטֵייט אוֹיף עֶפִינְט עֶר דִי אוֹיגִין אוּנ זֶעהט דִי שַׁיין דְרוּם מַאכְט מֶען דִי בְּרָכָה: ברוך דֶר דָא בַּאקְלֵיידֶעט דִי נַאקִיטֶע: ברוך דֶר דָא בִּינְדֶעט אוֹיף דִי גִיבּוּנְדֶענֶע דֶען אַז דֶר מֶענְטְשׁ לִיגְט אוֹיף זַיין גִילֶעגֶער אִיז עֶר גִיגְלִיכִין צוּ אַ גִיבּוּנְדֶענֶעם וָואס עֶר קֶען נִיט רִירִין מִיט זַיינֶע אֵבָרִים: ברוך דֶר דָא רִיכְט אוֹיף דִי בּוּקִינְדִיגֶע, דֶען בִּיז אַהֶער אִיז זַיין גוּף גִיוֶועןָ גִבּוּקְט וָואס עֶר אִיז גִילֶעגִין שְׁלָאפִינְדִיג דִי גַאנְצֶע נַאכְט: ברוך דֶר דָא הָאט אוֹיס גֶעשְׁפְּרֵייט דִי עֶרְד אוֹיף דִי וַואסֶער: ברוך דֶר דָא הָאט בַּאשַׁאפִין אַלֶע מַיינֶע בַּאדֶערְפֶענֶעשׁ: ברוך דֶר דָא בַּרֵייט אָן דִי טְרִיט פוּן דִיא מֶענְטְשִׁין צוּ גֵיין וואוּ אַהִין עֶר ווִיל גֵיין זַיינֶע עֲסָקִים צוּ טָאן: ברוך דֶר דָא גוּרְט אָן דִי יִשְׂרָאֵל מִיט גְבוּרָה. מִיר דַאנְקֶען גָאט דָאס עֶר הָאט אוּנְז צוּ זִיךְ בַּאהֶעפְט אַזוֹ ווִי אַיין גַארְטִיל צוּ אַמֶענְטְשִׁין: ברוך דֶר דָא קְרֵיינְט דִי יִשְׂרָאֵל מִיט שֵׁיינְהַייט. אוֹיךְ דַאנְקֶען מִיר גָאט דָאס עֶר הָאט אוּנְז גִיקְרֵיינְט מִיט תּוֹרָה וּמִצְוֹת: ברוך דֶר דָא טוּט גֶעבִּין קְרַאפְט צוּ דֶעם דֶר דָא אִיז מִיד, דֶען אַז דֶר מֶענְטְשׁ לֵייגְט זִיךְ שְׁלָאפִין אִיז עֶר מִיד פוּן זַיינֶע עֲסָקִים אוּנ גָאט ב״ה בַּאנַייעט זַיין כֹּחַ אַלֶע פְרִי מָארְגִין דָס זַיינֶע גְלִידֶער וָוערִין גֶעשְׁטַארְקְט: ברוך דֶר דָא מַאכְט אִיבֶּער פִירִין דֶעם שְׁלָאף פוּן מַיינֶע אוֹיגִין אוּנ שְׁלוּמֶערוּנג פוּן מַיינֶע בְּרֶעמֶען:

ועון ולא לידי נסיון ולא לידי בזיון ואל ישלוט בנו יצר הרע והרחיקנו מאדם רע ומחבר רע ודבקנו ביצר טוב ובמעשים טובים וכוף את יצרנו להשתעבד לך ותננו היום ובכל יום לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואינו ותגמלנו חסדים טובים: ברוך אתה יי הגומל חסדים טובים לעמו ישראל:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתצילני היום ובכל יום מעזי פנים ומעזות פנים מאדם רע. מיצר רע. מחבר רע. משכן רע. ומפגע רע. מעין הרע. מלשון הרע. ממלשינות. מעדות שקר. משנאת הבריות. מעלילה. ממיתה משנה. מחלים רעים. ממקרים רעים ומשטן המשחית. מדין קשה ומבעל דין קשה. בין שהוא בן ברית ובין שאינו בן ברית. ומדינה של גיהנם:

אלהינו ואלהי אבותינו זכרנו בזכרון טוב לפניך ופקדנו בפקדת ישועה ורחמים משמי שמי קדם וזכר לנו יי אלהינו אהבת הקדמונים אברהם יצחק וישראל עבדיך את הברית ואת החסד ואת השבועה שנשבעת לאברהם אבינו

ויהי אונ עס זאל זיין דר ווילין פון פר דיר גאט אונזער גאט אונ גאט פון אונזערע עלטערין, דו זאלסט אונז מאכין גיוואונען אין דיין תורה, אונ זאלסט אונז בהעפטן אין דיינע מצות אונ דו זאלסט אונז ניט לאזין קומען צו קיין זינד אונ צו קיין עבירה אונ צו קיין אום רעכט, אונ ניט צו קיין פרזבונג, דען טאמער חז וועלין מיר ניט קענען באשטיין. אונ ניט צו קיין שאנד, אונ דר יצר הרע זאל אין אונז ניט גיוועלטיגען, אונ דר ווייטער אונז פון אשלעכטן מענטשין, אונ פון אשלעכטין חבר, אונ באהעפט אונז אין דעם יצר טוב אונ אין מעשים טובים, אונ בייג איין אונזערע גיטאנקען צו זיין אונטער טעניג צו דיר אונ צו דינען דיך, אונ דו זאלסט אונז געבין היינט אונ אלע טאג צו חן אונ חסד אונ רחמים אין דיינע אויגין אונ אין די אויגין פון אלע מענטשין וואס וועלין אונז זעהען, אונ דו זאלסט אונז פר געלטין גוטע גינאד: ברוך גילויבט ביסטו גאט דר דא פר געלט גוטע גינאד צו זיין פאלק ישראל:

יהי עס זאל זיין דר ווילין פון צו פר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין, דו זאלסט מיך היינט אונ אלע טאג מציל זיין פון אזעלכע מענטשין וואס זיי זיינען עזי פנים אונ דס איך זאל ניט מעיז פנים זיין קעגין אנדרע מענטשין. אונ זייא מיך מציל פון איין שלעכטין מענטשן אונ פון איין שלעכטין חבר דס איך זאל זיך ניט אפ לערנען פון אים זיין שלעכטס, אונ פר איין שלעכטין שכן אונ פר בייזע באגעגינעש אונ פר דעם שטן המשחית, פון איין שווערין דין אונ פאר אשלעכטין בעל דין סייא ער איז איין יהודי אדער ניט קיין יהודי פון אלין זאלסטו מיך גאט מציל זיין:

אלהינו אונזער גאט אונ גאט פון אונזערע עלטערין גידיינק אונז מיט איין גוטע גידיינקעניש צו פאר דיר, אונ דערמאן אונז מיט איין דערמאנונג פון הילף אונ רחמנות פון דיינע אויבערשטע הימלען, אונ גידיינק צו אונז גאט אונזער גאט די ליבשאפט פון אונזערע ערשטע אבות אברהם יצחק ויעקב דיינע קנעכט, דעם ברית וואס דו האסט מיט זייא געמאכט אונ דעם גינאד אונ אויך די שבועה וואס דו האסט געשווארען צו אברהם אבינו אויף דעם בארג מוריה אונ אויך דס בינדין וואס אברהם האט געבונדען זיין זון יצחק אויף דעם מזבח צו מקריב זיין אים פאר דיר ווייא עס איז געשריבען אין דיין הייליגער תורה:

בְּהַר הַמּוֹרִיָּה וְאֶת הָעֲקֵדָה שֶׁעָקַד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ: וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר קַח נָא אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידְךָ אֲשֶׁר אָהַבְתָּ אֶת יִצְחָק וְלֶךְ לְךָ אֶל אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אַחַד הֶהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ: וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק בְּנוֹ וַיְבַקַּע עֲצֵי עֹלָה וַיָּקָם וַיֵּלֶךְ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים: בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיִּשָּׂא אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיַּרְא אֶת הַמָּקוֹם מֵרָחֹק: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל נְעָרָיו שְׁבוּ לָכֶם פֹּה עִם הַחֲמוֹר וַאֲנִי וְהַנַּעַר נֵלְכָה עַד כֹּה וְנִשְׁתַּחֲוֶה וְנָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם: וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת עֲצֵי הָעֹלָה וַיָּשֶׂם עַל יִצְחָק בְּנוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ אֶת הָאֵשׁ וְאֶת הַמַּאֲכֶלֶת וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל אַבְרָהָם אָבִיו וַיֹּאמֶר אָבִי וַיֹּאמֶר הִנֶּנִּי בְנִי וַיֹּאמֶר הִנֵּה הָאֵשׁ וְהָעֵצִים וְאַיֵּה הַשֶּׂה לְעֹלָה: וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֱלֹהִים יִרְאֶה לּוֹ הַשֶּׂה לְעֹלָה בְּנִי וַיֵּלְכוּ שְׁנֵיהֶם יַחְדָּו: וַיָּבֹאוּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ הָאֱלֹהִים וַיִּבֶן שָׁם אַבְרָהָם אֶת הַמִּזְבֵּחַ וַיַּעֲרֹךְ אֶת הָעֵצִים וַיַּעֲקֹד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ וַיָּשֶׂם אֹתוֹ עַל הַמִּזְבֵּחַ מִמַּעַל לָעֵצִים: וַיִּשְׁלַח אַבְרָהָם אֶת יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמַּאֲכֶלֶת לִשְׁחֹט אֶת בְּנוֹ: וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר אַל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל

ויהי אונ עס איז גיוועזן נאך די דאזיגע רייד וואס ישמעאל פלעגט זיך בארימן פר יצחק אז ער האט זיך מל גוועזן צו דרייצען יאר אונ האט ניט דר ווידר גיטאן, האט יצחק צו אים גיזאגט דו בארימסט זיך מיט איין אבר אז גאט וואלט מיר גיזאגט אז איך זאל זיך לאזין מקריב זיין פר אקרבן פר אים וואלט איך אויך ניט דר ווידר גוועזן, אונ גאט האט גיפרובט דעם אברהם, אונ האט צו אים גיזאגט אברהם, האט אברהם גזאגט איך בין אן גיברייט, האט גאט גזאגט נעם איך בעט דיך דיין איינציגען זון יצחק וואס דו האסט אים ליב אונ גייא צום לאנד מוריה אונ ברייגג אים ארויף דארטין פר איין עולה אויף איינעם פון די בערג וואס איך וועל דיר זאגן: וישכם האט זיך אברהם גיפעדערט אין דר פריא אונ האט אן גיגורט זיין אייזיל אונ האט מיט זיך גינומן זיינע צווייא יונגען אונ זיין זון יצחק אונ האט געשפאלטין האלץ צו דר עולה אונ איז אויף גישטאנן אונ איז גיגאנגן צו דעם ארט וואס גאט האט אים גיזאגט: ביום אין דעם דריטין טאג האט אברהם אויף גיהויבין זיינע אויגין אונ האט גיזעהען דעם ארט פון ווייטן: ויאמר האט אברהם גיזאגט צו זיינע יונגען זיצט אייך דא מיט דעם אייזיל אונ איך מיט דעם יונג יצחק וועלין מיר גיין ביז דעם ארט וואס פר אונז איז אונ מיר וועלן זיך בוקין אונ מיר וועלין זיך אום קערין צו אייך: ויקח האט אברהם גינומען דאס האלץ פון דר עולה אונ האט דאס ארויף גיטאן אויף זיין זון יצחק אונ האט גינומן אין זיין האנט דס פייער אונ דאס מעסער אונ זיינן גיגאנגן ביידע באנאנדר: ויאמר האט יצחק גזאגט צו זיין פאטער אברהם אונ האט גיזאגט מיין פאטער, האט אברהם גיזאגט דא בין איך מיין זון, האט יצחק גיזאגט נון פייער אונ האלץ איז דא אונ וואו איז אשאף פון איין עולה וועגין. האט אברהם גיזאגט, גאט וועט זיך אויס קלייבין איין שאף אונ אז עס וועט ניט זיין איין שאף וועסטו מיין זון זיין פאר איין עולה אונ זיינען גיגאנגען ביידע באנאנדר: ויבאו זיינען זייא גיקומען צו דעם ארט וואס גאט האט צו אים גיזאגט, אונ אברהם האט דארטין גיבויעט דעם מזבח אונ האט מסדר גיוועזן דס האלץ אויף דעם מזבח אונ האט גיבונדין זיין זון יצחק אונ האט אים ארויף גילייגט אויף דעם מזבח אויבין אויף די האלץ פון מזבח: וישלח האט אברהם אויס גישטרעקט זיין האנט אונ

האט

הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני: וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום ההוא יי יראה אשר יאמר היום בהר יי יראה: ויקרא מלאך יי אל אברהם שנית מן השמים: ויאמר בי נשבעתי נאם יי כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך: כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער איביו: והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע:

רבונו של עולם כמו שכבש אברהם אבינו את רחמיו לעשות רצונך בלבב שלם כן יכבשו רחמיך את כעסך מעלינו ויגלו רחמיך על מדותיך. ותתנהג עמנו יי אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומארצך ומנחלתך וקים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו בתורתך על ידי משה עבדך כאמור. וזכרתי את בריתי יעקב ואף את בריתי

האט גינומן דעם מעסר צו קוילין זיין זון: ויקרא האט אים אמלאך פון גאט גירופין פון דעם הימל אונ האט גיזאגט אברהם אברהם האט אברהם גיזאגט דא בין איך. האט דר מלאך גזאגט דו זאלסט ניט אויס שטרעקין דיין האנט צו דעם יונג אונ זאלסט אים גאר ניט טאן װארום איצונד װייס איך אז דו ביסט איין גאטס פארכטיגער אונ דו האסט ניט פר מיטין פון מיין רצון װעגין אפילו דיין איינציגין זון: וישא האט אברהם אויף גיהויבן זיינע אויגן אונ האט גיזעהן אז איין שאף שטייט, נאך דעם אז דר מלאך האט אים גיזאגט אל תשלח ידך, אונ דר שאף איז גוועזן פר האלטין אן איין בוים מיט זיינע הערנער, איז אברהם גיגאנגען אונ האט גינומען דעם שאף אונ האט אים אויף גבראכט פר איין עולה פר זיין זון: ויקרא האט אברהם גירופין דעם נאמן פון דעם ארט יי יראה כלומר אז גאט זאל אויס קלייבין דאס דאזיגע ארט אז ער זאל מאכין דארטין רוען זיין שכינה אונ מען זאל דא מקריב זיין קרבנות אז עס זאל גזאגט װערין אין די טעג װאס װעלין קומען אז אין דעם דאזיגין בארג װעט גאט ב"ה באװייזין װערן צו זיין פאלק: ויקרא הט אמלאך פון גאט גירופין פון דעם הימיל דאס אנדרע מאל צו אברהם אונ האט גזאגט אז גאט גזאגט איך האב ביי מיר זעלבסט גישװארין דרום װייל דו האסט גיטאן די דאזיגע זאך אונ דו האסט ניט פר מיטין דיין איינציגין זון כי דר פר װעל איך דיך בענטשין אונ איך װעל מערין דיינע קינדר װי די שטערין אין הימל אונ װיא די זאמד װאס איז ביי דעם בארטין פון דעם ים אונ דיינע קינדר װעלין ירשנן די שטעט פון זייערע פיינט. אונ אלע פעלקער פון דר ערד װעלין גיבענטשט װערן דורך דיינע קינדר דרום װייל דו האסט צו גיהערט אין מיין קול: וישב האט זיך אברהם אום גיקערט צו זיינע יונגן אונ זיינען אויף גישטאנען אונ זיינען גיגאנגען מיט אנאנדר קיין באר שבע אונ אברהם איז גיזעסין אין באר שבע:

רבש"ע דר האר פון דר װעלט עס זאל זיין דר װילין צו פר דיר גאט דר גאט פון מיינע עלטערין דו זאלסט אונז גידיינקן דעם ברית פון אונזערע עלטערין אזוי װיא אברהם אבינו האט איין גהאלטין זיין רחמנות װאס אמענטש דארף האבין אויף זיין איינציגין קינד אונ האט דאך אים גיװאלט מקריב זיין כדי צו טאן דיין װילין אזו אויך זאל דיין רחמנות איין האלטין דיין כעס פון אונז אונ זאלסט זיך נוהג זיין מיט אונז

יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר: ונאמר ואף גם זאת בהיותם
בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלתם להפר בריתי אתם כי אני יי
אלהיהם: ונאמר וזכרתי להם ברית ראשנים אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים
לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי: ונאמר ושב יי אלהיך את שבותך
ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יי אלהיך שמה: אם יהיה נדחך
בקצה השמים משם יקבצך יי אלהיך ומשם יקחך: ונאמר והביאך יי אלהיך
אל הארץ אשר ירשו אבותיך וירשתה והיטבך והרבך מאבותיך: ונאמר על
ידי נביאך יי חננו לך קוינו היה זרועם לבקרים אף ישועתנו בעת צרה: ונאמר
ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע: ונאמר בכל צרתם לו צר ומלאך פניו
הושיעם באהבתו ובחמלתו הוא גאלם וינטלם וינשאם כל ימי עולם: ונאמר
מי אל כמוך נשא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי
חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם:
וכל חטאת עמך בית ישראל תשליך במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו ולא
יעלו על לב לעולם: (ונאמר) תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת
לאבותינו מימי קדם: ונאמר והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי
עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים:

לעולם יהא אדם ירא שמים בסתר ובגלוי ומודה על האמת ודובר אמת בלבבו וישכם ויאמר:

רבון כל העולמים ואדוני האדונים. לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים. מה אנו מה חיינו מה חסדנו מה צדקותינו מה ישועתנו מה כחנו מה גבורתנו. מה נאמר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים כאין לפניך ואנשי השם כלא

אונזר גאט מיט דר מדה פון חסד אונ פון דר בארימקייט, אונ דורך דיין גרויס גוטס
זאל אוס גקערט ווערין דיין גרים צארן פון דיין פאלק אונ פון דיין שטאט ירושלים אונ
פון דיין לאנד ארץ ישראל: וקים לנו אונ זאלסט אונז מקיים זיין גאט אונזר גאט וואס דו
האסט אונז צו גזאגט אין דיין תורה דורך דיין קנעכט משה אזו וויא עס שטייט אין דיין
הייליגע תורה אונ איך וועל גידיינקען דעם ברית וואס איך האב גיטאן מיט יעקב אונ
אויך דעם ברית פון יצחק אונ אויך דעם ברית פון אברהם אונ אויך דאס לאנד ארץ
ישראל וועל איך טאן דר מאנן אונ וועל זיי ברייננן מיט גאר דס גוטס אין זייער לאנד:
לעולם אייביג זאל דער מענש זיין איין גאטס פארכטיגער אפילו אין פאר בארגינעש
אונ מודה זיין אויף דעם אמת אונ זאל אמת ריידין מיט זיין גאנצין הארצין אן
פאלשקייט דען גאט וייס די מחשבה, אונ ער זאל אלע פרי דאס זאגין רבון הערר פון
אלע וועלטין ניט וועגין אונזר פיל גירעכטיקייט טוען מיר ווארפין אונזער גיבעט פאר
דיר נייערט פון וועגין דיינע פיל דער בארימקייט, דען וואס זיינען מיר וואס איז אונזר
לעבין וואס איז אונזר גינאד וואס איז אונזר הילף וואס איז אונזר כח וואס איז אונזר
גבורה, וואס זאלין מיר זאגן צו פאר דיר גאט אונזר גאט אונ גאט פון אונזרע עלטרין

הֲלֹא הַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל כִּי רֹב מַעֲשֵׂיהֶם (נ"א מַעֲשֵׂינוּ) תֹּהוּ וִימֵי חַיֵּיהֶם (נ"א חַיֵּינוּ) הֶבֶל לְפָנֶיךָ. וּמוֹתַר הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן כִּי הַכֹּל הָבֶל: לְבַד הַנְּשָׁמָה הַטְּהוֹרָה שֶׁהִיא עֲתִידָה לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ. וְכָל הַגּוֹיִם כְּאַיִן נֶגְדֶּךָ שֶׁנֶּאֱמַר הֵן גּוֹיִם כְּמַר מִדְּלִי וּכְשַׁחַק מֹאזְנַיִם נֶחְשָׁבוּ הֵן אִיִּים כַּדַּק יִטּוֹל:

אֲבָל אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ. בְּנֵי אַבְרָהָם אֹהַבְךָ שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לּוֹ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה. זֶרַע יִצְחָק יְחִידוֹ (נ"א עֲקֵדְךָ) שֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ. עֲדַת יַעֲקֹב בִּנְךָ בְּכוֹרֶךָ שֶׁמֵּאַהֲבָתְךָ שֶׁאָהַבְתָּ אוֹתוֹ וּמִשִּׂמְחָתְךָ שֶׁשָּׂמַחְתָּ בּוֹ קָרָאתָ אֶת שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל וִישֻׁרוּן:

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְשַׁבֵּחֲךָ וּלְפָאֶרְךָ וּלְבָרֵךְ וּלְקַדֵּשׁ וְלִתֵּן שֶׁבַח וְהוֹדָיָה לִשְׁמֶךָ. אַשְׁרֵינוּ מַה טּוֹב חֶלְקֵנוּ וּמַה נָּעִים גּוֹרָלֵנוּ וּמַה יָּפָה יְרֻשָּׁתֵנוּ: אַשְׁרֵינוּ כְּשֶׁאָנוּ מַשְׁכִּימִים וּמַעֲרִיבִים בְּבָתֵּי כְנֵסִיּוֹת וּבְבָתֵּי מִדְרָשׁוֹת וּמְיַחֲדִים שִׁמְךָ בְּכָל יוֹם תָּמִיד וְאוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה:

פאר וואר דאס אלע גבורים זיינען אז נישט צו פאר דיר אונ די מענשין וואס זיי האבין אגרויסין שם גיהאט אויף דער וועלט איז גלייך ווי זייא וואלטין גאר נים גיוועזן אונ די חכמים זיינען וויא אן וויסענשאפט אונ די פרשטאנדיגע זיינען וויא אן שכל, דען זייערע מיינסטע מעשים זיינען נישט אונ זייערע לעבטאג איז גאר נישט פאר דיר אונ וואטשע מעך זעהט דאס א מענש האט מעהר מעלות פון איין בהמה דאס איז גאר נישט דען אלסדינג וואס דר מענש טוט אויף דער וועלט פון זיין הנאה וועגין איז אלץ נישט גאר די נשמה הקדושה איז אין איין הויכע מדרגה ווען דר מענש האלט זיא ריין אונ טוט מעשים טובים קומט זיא נאך אויף יענער וועלט אין איין העכערע מדרגה וויא זיא איז פריער גיוועזן:

אבל אבער מיט דעם איז אונזער מעלה גרויס דאס מיר זיינען דיין פאלק דאס מיר זיינען מקים דיין תורה אונ מצות, די קינדר פון דיין גיליבטין אברהם וואס דו האסט צו אים גישווארין אויף דעם בארג מוריה דו זאלסט מערין זיינע קינדער וויא די שטערין אין הימיל, מיר זיינען די קינדר פון זיין איינציגן זון וואס ער איז גיבונדין גיווארן אויף דעם מזבח פאר איין קרבן, מיר קומען ארויס פון דיא צוועלף שבטים פון יעקב דיין עלצטער זון דאס פון וועגין דיין ליבשאפט וואס דו האסט אים ליב גיהאט אונ פון דיין פרייד וואס דו האסט זיך מיט אים גפרייט האסטו גירופין זיין נאמן ישראל אונ ישורון:

לפיכך דרום זיינען מיר שולדיג צו דאנקען אונ לויבין דיך אונ צוא באשיינען דיך אונ צו לויבין אונ צו הייליגין אונ צו געבין לויב אונ דאנקען צו דיין נאמען אשרינו וואויל אונז וויא גאר גוט איז אונזער חלק בעולם הזה אונ וויא זיס איז אונזער גורל לעולם הבא אונ וויא שיין איז אונזער ירושה אשרינו וואויל אונז דאס מיר פעדערין זיך

עס שרייבן די חכמים אז מען זאל די ערשטע פרשה פון קריאת שמע דא לייענען בכדי מען זאל ניט עובר זיין דעם זמן פון קריאת שמע:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא לָעוֹלָם הַבָּא. קַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ עַל מַקְדִּישֵׁי שְׁמֶךָ וְקַדֵּשׁ אֶת שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ. וּבִישׁוּעָתְךָ תָּרוּם וְתַגְבִּיהַּ קַרְנֵנוּ לְמַעְלָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בְּקָרוֹב לְמַעַן שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ הַמְקַדֵּשׁ שְׁמוֹ בָּרַבִּים: אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם הָעֶלְיוֹנִים. אֱמֶת אַתָּה הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין אֱלֹהִים: קַבֵּץ נְפוּצוֹת קוֶֹיךָ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל בָּאֵי עוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא הָאֱלֹהִים לְבַדְּךָ עֶלְיוֹן לְכֹל מַמְלְכוֹת הָאָרֶץ. אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וּמִי בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ בָּעֶלְיוֹנִים (וּבַתַּחְתּוֹנִים) אוֹ בַתַּחְתּוֹנִים שֶׁיֹּאמַר לְךָ מַה תַּעֲשֶׂה וּמַה תִּפְעָל. אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם (חַי וְקַיָּם) עֲשֵׂה עִמָּנוּ

און שפּעטיגין זיך אָבינד און מאָרגין און זאָגין צווייא מאָל אַלע טאָג שמע ישראל:

אַתָּה דוא ביסט גאָט וואָס דוא ביסט געוועזן נאָך אייא דיא וועלט איז באַשאַפין געוואָרין אתה דוא ביסט אויך גאָט נאָך דעם אַז דיא וועלט איז באַשאַפין געוואָרין, דוא ביסט גאָט בעולם הזה און דוא ביסט גאָט לעולם הבא, קדש הייליג דיין נאָמען אויף דיא וואָס הייליגען דיין נאָמען, און הייליג דיין נאָמען אין דיין וועלט, און דורך דיין הילף זאָל דער הייכט און דער הייבין ווערין אונזערע הערשאַפט: ברוך געלויבט ביסטו גאָט, דער דאָ הייליגט דיין נאָמען צווישין פיל לייט: אַתָּה דוא ביסט גאָט אויף דעם הימעל און אויף דער ערד, און אין דיא גאַנץ הויכע אויבערשטע הימיל, עס איז אֱמֶת דאָס דו ביסט דער ערשטער און דו ביסט דער לעצטער, און אָן דיר איז קיין גאָט ניט פאַר האַנדין, קבץ מיר בעטין דיך גאָט זאַמיל איין די וואָס האָפין צו דיר פון אַלע פיער עקין פון דער וועלט, יכירו לאָזין אַלע לייט פון דער וועלט דר קענען דאָס דו גאָט ביסט אַליין איבער דיקיניגרייך פון דער ערד, דו האָסט באַשאַפין די הימיל און די ערד דעם ים און אַלדינג וואָס אין אים איז, און ווער איז צווישן אַלע דיינע באַשעפעניש צווישין די אויבערשטע אָדער צווישין די אונטערשטע וואָס ער קען זאָגין צו דיר וואָס טוסטו, אונזר פאָטער דער דאָ איז אין הימיל טוא מיט אונז

צדקה וחסד בעבור שמך הגדול הגבור והנורא שנקרא עלינו. וקים לנו יי אלהינו מה שכתוב (את הדבר שהבטחתנו על ידי צפניה חוזך כאמור) בעת ההיא אביא אתכם ובעת קבצי אתכם כי אתן אתכם לשם ולתהלה בכל עמי הארץ בשובי את שבותיכם לעיניכם אמר יי:
וידבר יי אל משה לאמר: ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: ורחצו אהרן ובניו ממנו את ידיהם ואת רגליהם: בבאם אל אהל מועד ירחצו מים ולא ימתו או בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר אשה ליי: ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק עולם לו ולזרעו לדרתם:

פרשת תרומת הדשן

וידבר יי אל משה לאמר: צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה היא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח: ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור: והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים: אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה:
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתרחם עלינו ותמחל לנו על כל חטאתינו ותכפר לנו על כל עונותינו ותסלח לכל פשעינו ותבנה בית

צדקה אונ חסד פון וועגן דיין גרויסין נאמען דער שטארקר אונ פארכטצומר וואס ער איז אויף אונז גירופין, וקים מיר בעטין דיך גאט אונזר גאט זייא אן אונז גיך מקיים דעם פסוק וואס ער איז אנגעשריבן, אין דר צייט פון דר גאולה וועל איך אייך איין זאמלען, אונ איך וועל אייך געבין אגוטין שם אונ לויב צווישען אלע אומות פון דער וועלט אז איך וועל אום קערין אייער גיפיינקענעש, דאס איר וועט ווידער זיצין בשלום אין אייער לאנד, איר וועט דאס מיט אייערע אויגין זעהן, אזויא האט גאט גיזאגט:
וידבר האט גאט גירעט צו משה אזו צו זאגן. דו זאלסט מאכן אהאנט פאס אקופערנם אונ זיין פוס זאל אויך זיין פון קופער, אז מען זאל זיך וואשין פון דעם האנט פאס, אונ מען זאל געבין דעם האנט פאס צווישין אהל מועד אונ צווישין דעם מזבח אונ דוא זאלסט דארטין געבין וואסער, אונ זיי זאלין זיך וואשען אהרן מיט זיינע קינדער פון אים זייערע הענט מיט זייערע פיס מיט אמאל בבואם אין זייער טאן קומען אין אהל מועד מקטיר קטורת זיין, אדער דם שפריינגען זאלין זיי זיך וואשין מיט וואסער, וועלין זיי נים שטארבין, אדער אין זייער טאן גינעהנען צום מזבח החיצון, וואס עס איז גיוועזן פאר דעם אהל מועד, צו באדינען צו מקטיר זיין אפייער אפפער צו גאט ורחצו זאלין זייא זיך וואשען זייערע הענד אונ זייערע פיס וועלן זיי נים שטארבן, אונ עס זאל זיין צו זיי אייביג איין חק צו אים אונ צו זיינע קינדער צוא זייער גיבירד:
יהי עס זאל זיין דער ווילין פאר דיר גאט אונזער גאט אונ גאט פון אונזערע עלטערין,

המקדש במהרה בימינו ונקריב לפניך קרבן התמיד שיכפר בעדנו כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור:

וידבר יי אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אלהם את קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו: ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליי כבשים בני שנה תמימם שנים ליום עלה תמיד: את הכבש אחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשירית האיפה סלת למנחה בלולה בשמן כתית רביעת ההין: עלת תמיד העשיה בהר סיני לריח ניחח אשה ליי: ונסכו רביעת ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליי: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליי: ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יי וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב:

אז דוא זאלסט ניך אויף אונז מרחם זיין אונ מוחל זיין אונזערע קליינע זינד, אונ דו זאלסט אפ ווישין אונזערע שווערע זינד, אונ דו זאלסט אונז מוחל זיין אונ פר געבן צו די אלע ווידער שפעניגונג, אונ עס זאל גיבויעט ווערין דער בית המקדש באלד אין אונזערע טעג, אונ מיר זאלן זוכה זיין מקריב צו זיין פר דיר דעם קרבן תמיד, וואס ער זאל פר געבן אויף אונז, אזו ווי דו האסט אנגישריבן אין דיין הייליגע תורה, וועלכע דו האסט גיגעבין דורך משה דיין קנעכט, אזו ווי מיר וועלין זאגן די פרשה פון קרבן תמיד: וידבר אונ גאט האט גירעט צו משה אונ האט צו אים גיזאגט. זאג אן די קינדר ישראל אונ דוא זאלסט צו זייא זאגין, מיין קרבן דאס איז דאס בלוט וואס מען האט גישפריצט אויף דעם מזבח, מיין ברויט דאס איז דער חלק פון די אינוויינינגסטע פון דר בהמה וואס מען האט פאר ברענט אויף דעם מזבח וואס דאס איז צו מיר איין נחת רוח, דאס איך האב גיהייסין אונ מיין רצון איז גיטאן גיווארן, זאלט איר היטין מקריב צו זיין פאר מיר אין זיין צייט, אונ דוא זאלסט צו זיי זאגן דאס איז דער קרבן וואס איר זאלט אויף דעם פייער מקריב זיין פאר גאט, יאריגע שאף אן איין מום איטליכין טאג צוויי פאר אקרבן תמיד, איין שאף זאלסטו אן ברייטין אין דער פריא אונ די אנדערע שאף זאלסטו אן ברייטין צווישין די אבינטין, אונ אצעהנט חלק פון אמאס זעמיל מעל צו אמנחה, גימישט מיט גישטויסינם אייל אפערטיל עמער. תמיד זאלט איר ברייננן אקרבן עולה, אזוי וויא דער קרבן עולה וואס מען האט מקריב גיוועזן אויף דעם בארג סיני, צו איין נחת רוח אקרבן אויף דעם פייער פאר גאט. אונ זיין גיסונג זאל זיין אפערטיל פון איין עמער וויין צו איין שאף, אויף אהייליג ארט דאס איז דער מזבח זאל מען גיסין דם שטארקין וויין פאר גאט, אונ די אנדערע שאף זאלסטו אן ברייטין צווישין די אבינטין, אזוי וויא דיא מנחה אונ דאס גיסונג פון אין דער פריא זאלסטו מאכין אויך צו אבינט, דאס איז איין נחת רוח פאר גאט:

ושחט אונ ער זאל קוילין דעם קרבן בייא דעם צפון זייט פון דעם מזבח פאר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא אמירה זו חשובה ומקבלת ומרצה לפניך כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו ובמקומו וכהלכתו:

עס שרייבן די חכמים דאס מען איז מחויב צו זאגן נאך ווידבר די פרשה פון קטורת אונ די ברייתות תנו רבנן פטום הקטורת כיצד וכו' אונ דר נאך אנא בכח אונ דאס זאל מען זאגן מיט גרויס כונה דען דאס האט גימאכט דער תנא רבי נחוניא בן הקנה:

אתה הוא יי אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים בזמן שבית המקדש היה קים כאשר צוית אותם על יד משה נביאך ככתוב בתורתך: ויאמר יי אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה: ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש: ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה: ובהעלת אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יי לדרתיכם:

מען זאל פטום הקטורת אינווייניג זאגן כדי מען זאל חס ושלום ניט וואס איבער היפען פון דיא עלף סממנים. אזו שרייבט דער מהר"י:

תנו רבנן פטום הקטרת כיצד. שלש מאות וששים ושמונה מנים היו בה. שלש מאות וששים וחמשה כמנין ימות החמה. מנה לכל

נאט יורק אונ דיא קינדער פון אהרן זאלין שפריצין זיין בלוט ארום דעם מזבח:
יהי עס זאל זיין דער ווילין פאר דיר גאט אונזער גאט אונ גאט פון אונזרע עלטרין אז דאס וואס מיר זאגין פר דיר די פרשה פון קרבן תמיד זאל זיין אנגינומען אונ חשוב אונ באוויליגט פאר דיר, גלייך וויא מיר וואלטין מקריב זיין פאר דיר דעם קרבן תמיד אין זיין צייט אונ אין זיין ארט אונ וויא זיין דין:

אתה הוא ביסט דער גאט וואס אונזערע עלטערין האבין מקטיר גיוועזן פאר דיר דיא קטורת פון דיא עטליכע ערלייא גיווירצין, אין דער צייט אז דער בית המקדש איז גישטאנען, אזו ווי דו האסט זייא גיבאטין דורך משה דיין נביא אזו וויא עס איז גישריבן אין דיין תורה, גאט האט גיזאגט צו משה נעם צו דיר גיווירצן, טריף גיווירץ, אונ אווארציל פון איין מין גיווירץ וואס איז גלאט וויא אנאגיל, טייבילש קויט אונ אנדערע גיווירצין, אונ לויטערע ווייריך, די פיר ערלייא גיווירצין זאלין אלע גלייך זיין אין דער וואג וויא איינס וועגט אזו זאל דאס אנדערע וועגין, זאלסט די קטורת מאכין איין מישונג פון גיווירצין אזו וויא די אפטייקערס טוען, אונ עס זאל זיין גימישט ריין אונ הייליג, אונ זאלסט צו רייבין דין אונ זאלסט דער פון געבין פאר דעם ארון הקדש אין דעם גיצעלט פון באשטעטיגונג וואס איך וועל זיך צו דיר באשטעטיגין דארטין, גאנץ הייליג זאל דאס זיין צו אייך, אונ עס שטייט אין פסוק אהרן זאל מקטיר זיין אויף דעם מזבח די קטורת פון די גיווירצין, אלע אין דר פרי אז ער רייניגט אויס די רערליך פון דר מנורה זאל ער דאס קטורת מקטיר זיין, אונ אז אהרן וועט אן צינדין די רערליך צווישין דעם אבינט זאל ער מקטיר זיין דיא קטורת פאר גאט צוא אייערע גיבירד:

תנו די רבנים האבין גילערינט, וויא אזויא איז דאס מישונג פון דיא קטורת גיוועזן, דרייא הונדערט אונ אכט אונ זעכציג לטרות בשמים זיינען דרינען גיוועזן, דרייא הונדערט אונ פינף אונ זעכציג גיוויכט האט מען באדארפט האבין אזויא וויא דיא

יוֹם פְּרַס בְּשַׁחֲרִית וּפְרַס בֵּין הָעַרְבָּיִם וּשְׁלֹשָׁה מָנִים יְתֵרִים שֶׁמֵּהֶם
מַכְנִיס כֹּהֵן גָּדוֹל מְלֹא חָפְנָיו בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים. וּמַחֲזִירָן לְמַכְתֶּשֶׁת בְּעֶרֶב
יוֹם הַכִּפּוּרִים. וְשׁוֹחֲקָן יָפֶה יָפֶה כְּדֵי שֶׁתְּהֵא דַקָּה מִן הַדַּקָּה: וְאַחַד עָשָׂר
סַמָּנִים הָיוּ בָהּ. וְאֵלּוּ הֵן הַצֳּרִי וְהַצִּפֹּרֶן הַחֶלְבְּנָה וְהַלְּבוֹנָה מִשְׁקַל שִׁבְעִים
שִׁבְעִים מָנֶה. מוֹר וּקְצִיעָה שִׁבֹּלֶת נֵרְדְּ וְכַרְכֹּם מִשְׁקַל שִׁשָּׁה עָשָׂר שִׁשָּׁה
עָשָׂר מָנֶה. הַקֹּשְׁטְ שְׁנֵים עָשָׂר וְקִלּוּפָה שְׁלֹשָׁה וְקִנָּמוֹן תִּשְׁעָה בּוֹרִית
כַּרְשִׁינָה תִּשְׁעָה קַבִּין. יֵין קַפְרִיסִין סְאִין תְּלָתָא וְקַבִּין תְּלָתָא. וְאִם לֹא
מָצָא יֵין קַפְרִיסִין מֵבִיא חֲמַר חִוַּרְיָן עַתִּיק. מֶלַח סְדוֹמִית רֹבַע. מַעֲלֶה
עָשָׁן כָּל שֶׁהוּא: רַבִּי נָתָן הַבַּבְלִי אוֹמֵר אַף כִּפַּת הַיַּרְדֵּן כָּל שֶׁהוּא וְאִם
נָתַן בָּהּ דְּבַשׁ פְּסָלָהּ וְאִם חִסַּר אַחַת מִכָּל סַמָּנֶיהָ חַיָּב מִיתָה: רַבָּן שִׁמְעוֹן
בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַצֳּרִי אֵינוֹ אֶלָּא שְׂרָף הַנּוֹטֵף מֵעֲצֵי הַקְּטָף. בּוֹרִית
כַּרְשִׁינָה לָמָּה הִיא בָאָה כְּדֵי לְיַפּוֹת בָּהּ אֶת הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא נָאָה. יֵין
קַפְרִיסִין לָמָּה הוּא בָא כְּדֵי לִשְׁרוֹת בּוֹ אֶת הַצִּפֹּרֶן כְּדֵי שֶׁתְּהֵא עַזָּה.

צאָהל פון די טעג פון דעם יאָהר, אַליטרא האָט ער אַלע טאָג מַקְטִיר געוועזן האַלבּ אין
דער פריא אונ האַלבּ צווישן אָבענט, אונ דריי ליטרות וואָס זיינען מעהר געוועזן וואָס
דער כהן גדול פלעגט פון זיינע הייפלען פול אַריין צו ברייגען אין בהמ"ק אַריין אום
יום כפור, אונ אום ערב יום כפור פלעגט ער זייא ווידער אַריין שיטן אין אַשטייסיל
אַריין, כדי ער זאָל מקיים זיין דיא מצוה וואָס זיא שטייט געשריבן עס זאָל זיין גאַנץ
דין געשטויסן: תנו דיא רבנים האָבן געלערנט די מישונג פון דיא קטורת, עלף ערליי
מיני געווירצין זיינען געוועזן אין דיא קטורת אונ דאָס זיינען זיי, טריף געווירץ, אונ
אָוואַרצל וואָס איז געוועזן גלאַט וויא אַנאַגיל, אונ טייבילש קויט, אונ ווייריך. איטליכס
באַזונדער פון דיא פיר מינים האָט געוואויגן זיבעציג געוויכט פון הונדערט דינרין
טרעפט דאָס אָן צוויי הונדערט אונ אַכציג געוויכט, געווירץ אונ אינגבער אונ דיא
שטיינגליך פון נרד אונ זאַפרען איטליכס באַזונדער פון דיא פיר מינים האָט געוואויגן
זעכצן געוויכט, טרעפט דאָס אָן פיר אונ זעכציג געוויכט, הקשט איז געוועזן צוועלף געוויכט
קלופה איז געוועזן דריי געוויכט קנמון איז געוועזן ניין געוויכט דאָס זיינען עלף מינים אונ זייא
טרעפין אָן דריי הונדערט מיט אַכט אונ זעכציג געוויכט, אַזוי וויא עס איז אויס גערעכנט
אויבן אונ די פינף מינים וואָס דאָ וועט זיין ווייטער אויס גערעכנט זיינען זייא ניט פון
די דריי הונדערט מיט אַכט אונ זעכציג געוויכט נאָר חוץ דעם, אַזוי איין מין קרייטיכר
איז געוועזן ניין קבין, אונ ווין וואָס קומט אַרויס פון קפרים איז געוועזן דריי סאין אונ
דריי קבין, אונ אַז ער האָט ניט געפונען קיין יין קפריסין האָט ער געמעגט ברייגען
ווייסן ווין אַלטין ווין אונ שטאַרקין, אונ זאַלץ פון סדום אַפערטיל, אַזוי אַקרייטיכר
וואָס מאַכט דעם רויך גלייך גיין פיל ווייניג איז: רבי נתן זאָגט אַזויא איין קרייטיכער
וואָס וואַקסט בייא דעם ירדן איז אויך געוועזן אַביסיל, אונ אַז ער האָט אַריין געטאָן
דרינען האָניג האָט ער זיא פסול געמאַכט, אונ אַז ער האָט גימינערט איינס פון דיא
אַלערליי געווירצין איז ער חייב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל זאָגט דאָס מין צרי איז
דאָס מעהר ניט נאָר דיא זאַפט וואָס עס טריפט פון דם האָלץ קטף האָט מען גינומן
וואָס מען פלעגט רייבן דער מיט דאָס מין צפורן כדי זייא זאָלין שיין זיין. יין
קפריסין האָט מען גינומען וואָס מען האָט גיווייכט אין אים דאָס מין צפורן כדי דר ריח
זאָל שטאַרק זיין, אונ די וואַסער פון דעם קוואַל וואָס ער הייסט רגלים איז אויך גוט

והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים במקדש מפני הכבוד: תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הדק היטב היטב הדק מפני שהקול יפה לבשמים. פטמה לחצאין כשרה לשליש ולרביע לא שמענו: אמר רבי יהודה זה הכלל. אם כמדתה כשרה לחצאין ואם חסר אחת מכל סממניה חיב מיתה: תניא בר קפרא אומר אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין: ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן בה קורטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה, ולמה אין מערבין בה דבש מפני שהתורה אמרה כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי:

ג״פ יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: ג״פ יי צבאות אשרי אדם בטח בך: ג״פ יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

אביי הוה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא ואליבא דאבא שאול מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קטרת ומערכה שניה של קטרת

דער צוא, נאר מען ברײנגט ניט אַרײַן דאס וואסער פון דעם קוואל רגלים אין בהמ״ק װײַל עס איז קײן כבוד ניט: תניא מיר האבין געלערינט רבי נתן זאגט, אַז מען האט געשטויסין די קטורת האט דער ממונה געזאגט צו דעם וואס האט געשטויסין, צוא מאל דאס גאנץ גוט, װײַל דאס קול אונ דער דאמפף וואס איז אַרויס געגאנגען פון זײַן מויל מחמת ער האט גערעט איז גוט צו די בשמים פון די קטורת, ווען מען האט אײַן האלבין שיעור פון די קטורת גימאכט כלומר נאר הונדרט מיט פיר אונ אכציג גיוויכט איז דאס כשר. אַדריטעל אָדער אַפערטיל שיעור פון די קטורת אַז מען האט גימאכט האבין מיר ניט גיהערט אויב עס איז כשר אָדער ניט. האט געזאגט רבי יהודה דאס איז דער כלל אַז ער האט גינומען אַזויא וויא דיא מאס פון דער וואג וואס איז מפורש אין דער תורה צו איטליכין מין איז כשר אַז ער האט אַהאלבין שיעור פון די קטורת גימאכט, אונ אַז ער האט גימינערט אײנס פון דיא מינים אָדער פון דער וואג וויא אין דער תורה שטייט איז ער חיב מיתה:

תניא מיר האבין געלערינט בר קפרא זאגט אײן מאל אין זעכציג אָדער אין זיבעציג יאר איז געווען פון דעם וואס איז איבער געבליבן אַלע יאר פון די דרײַ גיוויכט וואס דער כהן גדול האט פון זײַ גינומען אום יום כפור אַהאלבין שיעור פון די קטורת, אונ מען האט מער ניט באַדאַרפט מאכין קטורת דאס יאר נאר אַהאלבין שיעור: אונ נאך האט געלערינט בר קפרא אַז מען וואלט גיגעבין אין איר אַביסל האניג וואלט קײן מענש גיקאנט בלײַבן שטײַן מחמת דעם גישמאקן ריח וואס וואלט דר פון גיוועזן, אונ וואָרום האט מען ניט אַרײַן געמישט אין איר קײן האניג, װײַל די תורה האט געזאגט אַלע זויער טײג אונ אַלע האניג זאלט איר פון איהם ניט מקטיר זײַן קײן פײַער אָפּפער צוא גאט: יי גאט איבער אַלע הערשאפט איז מיט אונז, אַשטאַרקײט איז צו אונז דער גאט פון יעקב תמיד: יי וואול דעם מענשין וואס האט אַבטחון אין דיר גאט: יי גאט העלף, דער מלך הקב״ה זאל אונז ענטפערין אין דעם טאג וואס מיר רופין איהם: וערבה אונ עס וועט זיס זײַן צוא גאט דיא מנחה פון יהודה מיט ירושלים אַזויא וויא דיא טעג פון אײביג אונ אַזויא וויא דיא ערשטע יאהרען:

קודמת לסדור שני גזרי עצים וסדור שני גזרי עצים קודם לדשון מזבח הפנימי ודשון מזבח הפנימי קודם להטבת חמש נרות והטבת חמש נרות קודמת לדם התמיד ודם התמיד קודם להטבת שתי נרות והטבת שתי נרות קודמת לקטרת וקטרת קודמת לאברים ואברים למנחה ומנחה לחבתין וחבתין לנסכין ונסכין למוספין ומוספין לבזיכין ובזיכין קודמין לתמיד של בין הערבים שנאמר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים עליה השלם כל הקרבנות כלם:

אנא בכח גדלת ימינך תתיר צרורה: קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא: נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם: ברכם טהרם רחמי. צדקתך תמיד גמלם: חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך: יחיד גאה לעמך פנה. זוכרי קדשתך: שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלמות: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

רבון העולמים אתה צויתנו להקריב קרבן התמיד במועדו ולהיות כהנים בעבודתם. ולוים בדוכנם. וישראל במעמדם. ועתה בעונותינו חרב בית

אביי הט מסדר גיוועז די מערכה אין די עבודות פון דעם טאג אזו ווי אין בית המדרש איז גילערינט גיווארן אונ עס איז נקבע געווארין אין דר גמרא אונ פון וועגין אבא שאול, דס גרויסע אן ריכטונג פון פייער אויף דעם מזבח איז פריער גיווען פון אנדערין אן ריכטונג פון פייער, וואס מען האט דר פון גענומן קולין אז מען זאל מקטיר זיין אויף זיי קטורת, אונ די אנדרע מערכה איז פריער גיווען פון דם ווס די כהנים האבן מסדר גיווען אונ צו גילייגט צוויי שטיקר האלץ צו דער גרויסער מערכה, אונ דר סדור שני גזרי עצים איז פריער גיווען פון דעם ווס מען הט אפ גישארט דאס אש פון דעם אינוויינינגסטן מזבח, אונ דר דשון מזבח הפנימי איז פריער גוועז פון דעם ווס מען האט אויס גירייניגט די פינף רערלך פון דר מנורה, אונ הטבת חמש נרות איז פריער גוועז פון דעם וואס מען האט גשפריינגט דאס בלוט פון דעם קרבן תמיד, אונ דער דם התמיד איז פריער גיווען פון דעם וואס מען האט אויס גירייניגט די לעצטע צוויי רערלך פון דר מנורה, אונ הטבת שתי נרות איז פריער גוועז פר די קטורת, אונ די קטורת איז פריער גוועז פון דעם ווס מען הט מקריב גוועז די אברים פון דם קרבן תמיד, אונ הקרבת אברים איז פריער גיווען פאר דער מנחה, אונ די מנחה איז פריער גיווען פאר די חבתין, אונ די חבתין זיינן פריער גוועז פאר די נסכים, אונ די נסכים זיינען פריער גיווען פאר די קרבנות מוספים, אונ די קרבנות מוספים זיינען פריער גיווען פאר די צוויי לעפיל ווייראך וואס מען האט מקטיר גיווען אז מען האט אראפ גענומן דעם לחם הפנים, אונ די בזיכין זיינן פריער גוועז פר דעם קרבן תמיד ווס מען הט מקריב גוועז צווישן די אבינטין, ווי עס שטייט אין פסוק, ער זאל אויף ריכטן אויף איר דיא עולה אונ זאל מקטיר זיין אויף איהר דיא חלבים פון דיא שלמים, אויף איר האט זיך אויס געלאזט אלע קרבנות כלומר נאך דעם תמיד של בין הערבים האט מען קיין שום זאך מעהר ניט מקריב גיווען:

רבון הער פון אלע וועלטן דו האסט אונז גיבאטן מקריב צו זיין דעם קרבן תמיד אין זיין צייט אונ די כהנים זאלן זיין אין זייער דינסט אונ די לוים אין זייער דוכנען אונ די ישראל אין איר שטיין אין ביהמ״ק, אונ איצונד וועגין אונזרע זינד איז חרוב גיווארין אונזר ביהמ״ק אונ דר קרבן תמיד איז בטל גיווארן, אונ עס איז ניט דא

המקדש ובטל התמיד ואין לנו לא כהן בעבודתו. ולא לוי בדוכנו. ולא ישראל במעמדו. ואתה אמרת ונשלמה פרים שפתינו: לכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהא שיח שפתותינו חשוב ומקבל ומרצה לפניך כאלו הקרבנו קרבן התמיד במועדו. ובמקומו וכהלכתו:

לשבת
וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה:

לראש חודש
ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליי פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם: ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לפר האחד ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן לאיל האחד: ועשרן עשרון סלת מנחה בלולה בשמן לכבש האחד עלה ריח ניחח אשה ליי: ונסכיהם חצי ההין יהיה לפר ושלישת ההין לאיל ורביעת ההין לכבש יין זאת עלת חדש בחדשו לחדשי השנה: ושעיר עזים אחד לחטאת ליי על עלת התמיד יעשה ונסכו:

צו אונז ניט קיין כהן אין זיין דינסט אונ קיין לוי אין זיין דוכנען אונ קיין ישראל אין זיין באשטאנד, אונ דו גאט האסט דאך גיזאגט דאס מיר זאלין באצאלן אנשטאט די קרבנות דאס מיר דארפן מקריב זיין מיט די רייד פון אונזרע לעפצין, לכן דרום בעטין מיר דיך עס זאל זיין דר ווילין פר דיר גאט אונזר גאט אונ גאט פון אונזרע עלטערן דאס עס זאל זיין אונזרע רייד פון די לעפצן באוויליגט צו פר דיר גלייך ווי מיר וואלטין מקריב גיוועזן דעם קרבן תמיד אין זיין צייט אונ אין זיין ארט אונ ווי זיין דין איז:

וביום אונ אין דעם טאג פון שבת, זאלט איר מקריב זיין צוויי שאף וואס זיינען אלט איאר זיי זאלין גאנץ זיין אן אמום, אונ צוויי צעהן טייל מעל זאלט איר ברייננגן פאר איין מנחה אוים גימישט זעמיל מעל מיט אייל אונ זיין גיסונג: עולת די עולה פון שבת זאלט איר מקריב זיין אין זיין שבת אבער ניט אין דעם אנדערין שבת כלומר אז מען האט איין שבת פאר פעלט אונ מען האט דעם קרבן עולה ניט מקריב גיוועזן העלפט ניט אז מען זאל דעם אנדערין שבת מקריב זיין צווייא קרבן עולות, דער קרבן עולה פון שבת מיט אירע נסכים איז חוץ פון דער עולה וואס מען פלעגט אלע טאג מקריב זיין מיט אירע נסכים:

ובראשי אונ אין דיא אנהייב פון אלע חדשים זאלט איר מקריב זיין א קרבן עולה פון גאטס וועגין צוויי יונגע רינדער אונ איין בארן שאף וואס זיינען אלט איאר, זיבן נאנצע אן איין מום: ושלשה אונ דריי צעהנטייל זעמיל מעל פר איין מנחה גימישט מיט בוים אייל צו איין אקס אונ צוויי צעהנטייל זעמיל מעל פאר איין מנחה גימישט מיט בוים אייל צו איין בארן: ועשרון אונ צו איטליכר שאף איין צעהנטייל זעמיל מעל צו איין מנחה זאל זיין גימישט מיט בוים אייל צו איין שאף, אונ אזו ווי דא שטייט זאל זיין צו איטליכם באזונדר כדי דער קרבן עולה זאל זיין צו איין נחת רוח פאר השי"ת: ונסכיהם אונ זייער גיסונג זאל אזו זיין. איין האלבער עמער וויין זאל זיין צו איטליכער יונגע רינד אונ איין דריט חלק עמער וויין זאל זיין צו דעם בארן, אונ איין פערט חלק עמער וויין זאל זיין צו איטליכר שאף, אזו א קרבן עולה זאל מען מקריב זיין אלע ראש חודש פון די חדשים פון דעם יאר: ושעיר אונ איין ציקעלע איין קרבן חטאת פון גאטס וועגן חוץ דעם קרבן תמיד וואס מען פלעגט אלע טאג מקריב זיין אין בהמ"ק זאל מען אזו טאן ווי דא שטייט מקריב זיין די קרבנות מיט זייער גיסונג:

כת"ש ס' איזהו

אֵיזֶהוּ הָאבֶּן אוּנְזְרֶע חֲכָמִים מְתַקֵּן גֶּוועֶן אִין דִי תְּפִלָּה וַוייל אַמֶענְטְשׁ אִיז מְחוּיָּב אַלֶע טָאג צוּ לֶערְנֶען מִקְרָא מִשְׁנָה גְּמָרָא דְרוּם נָאךְ וַיְדַבֵּר וְועֶלְכֶם מִקְרָא אִיז זָאגְט מֶען אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן וָואס דָאס אִיז מִשְׁנָיוֹת אוּנ רַבִּי יִשְׁמָעֵאל וָואס דָאס אִיז גְּמָרָא. אַזוֹ שְׁרַייבְּט דֶר טוּר א״ח סי׳ נ׳ אוּנ מֶען זָאל זָאגֶין אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן אוּנ רַבִּי יִשְׁמָעֵאל מִיט דֶעם נִיגוּן פוּן מִשְׁנָיוֹת אוּנ בְּרַייתוֹת:

אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן שֶׁל זְבָחִים קָדְשֵׁי קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן
פַּר וְשָׂעִיר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן
וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל בֵּין
הַבַּדִּים וְעַל הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן
מְעַכָּבֶת: שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד מַעֲרָבִי שֶׁל
מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב: פָּרִים הַנִּשְׂרָפִים
וּשְׂעִירִים הַנִּשְׂרָפִים שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי
שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן הַזָּיָה עַל הַפָּרֹכֶת וְעַל מִזְבַּח הַזָּהָב
מַתָּנָה אַחַת מֵהֶן מְעַכָּבֶת: שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד
מַעֲרָבִי שֶׁל מִזְבֵּחַ הַחִיצוֹן אִם לֹא נָתַן לֹא עִכֵּב אֵלּוּ וָאֵלּוּ
נִשְׂרָפִין בְּבֵית הַדָּשֶׁן: חַטֹּאת הַצִּבּוּר וְהַיָּחִיד אֵלּוּ הֵן
חַטֹּאת הַצִּבּוּר שְׂעִירֵי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים וְשֶׁל מוֹעֲדוֹת שְׁחִיטָתָן
בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן אַרְבַּע
מַתָּנוֹת עַל אַרְבַּע קְרָנוֹת: כֵּיצַד עָלָה בַכֶּבֶשׁ וּפָנָה
לַסּוֹבֵב וּבָא לוֹ לְקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית. מִזְרָחִית צְפוֹנִית.
צְפוֹנִית מַעֲרָבִית. מַעֲרָבִית דְּרוֹמִית. שְׁיָרֵי הַדָּם הָיָה
שׁוֹפֵךְ עַל יְסוֹד דְּרוֹמִי וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים לְזִכְרֵי
כְהֻנָּה בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת:
הָעוֹלָה קֹדֶשׁ קָדָשִׁים שְׁחִיטָתָהּ בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָהּ בִּכְלִי
שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָהּ טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע
וּטְעוּנָה הֶפְשֵׁט וְנִתּוּחַ וְכָלִיל לָאִשִּׁים: זִבְחֵי שַׁלְמֵי צִבּוּר
וַאֲשָׁמוֹת. אֵלּוּ הֵן אֲשָׁמוֹת אֲשַׁם גְּזֵלוֹת אֲשַׁם מְעִילוֹת
אֲשַׁם שִׁפְחָה חֲרוּפָה אֲשַׁם נָזִיר אֲשַׁם מְצוֹרָע אָשָׁם תָּלוּי.
שְׁחִיטָתָן בַּצָּפוֹן וְקִבּוּל דָּמָן בִּכְלִי שָׁרֵת בַּצָּפוֹן וְדָמָן טָעוּן
שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין לִפְנִים מִן הַקְּלָעִים
לְזִכְרֵי כְהֻנָּה בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת:
הַתּוֹדָה וְאֵיל נָזִיר קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם
בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע.

וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מַאֲכָל לְיוֹם וָלַיְלָה עַד חֲצוֹת: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: שְׁלָמִים קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן שְׁתֵּי מַתָּנוֹת שֶׁהֵן אַרְבַּע. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר לְכָל אָדָם בְּכָל מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַמּוּרָם מֵהֶם כַּיּוֹצֵא בָהֶם אֶלָּא שֶׁהַמּוּרָם נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים לִנְשֵׁיהֶם וְלִבְנֵיהֶם וּלְעַבְדֵיהֶם: הַבְּכוֹר וְהַמַּעֲשֵׂר וְהַפֶּסַח קָדָשִׁים קַלִּים שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בָּעֲזָרָה וְדָמָן טָעוּן מַתָּנָה אֶחָת וּבִלְבָד שֶׁיִּתֵּן כְּנֶגֶד הַיְסוֹד. שִׁנָּה בַאֲכִילָתָן הַבְּכוֹר נֶאֱכָל לַכֹּהֲנִים וְהַמַּעֲשֵׂר לְכָל אָדָם. וְנֶאֱכָלִין בְּכָל הָעִיר בְּכָל מַאֲכָל לִשְׁנֵי יָמִים וְלַיְלָה אֶחָד: הַפֶּסַח אֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא בַלַּיְלָה וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא עַד חֲצוֹת וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא לִמְנוּיָו וְאֵינוֹ נֶאֱכָל אֶלָּא צָלִי:

רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר בִּשְׁלשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרֶשֶׁת בָּהֵן. מִקַּל וָחֹמֶר וּמִגְּזֵרָה שָׁוָה. מִבִּנְיַן אָב מִכָּתוּב אֶחָד. וּמִבִּנְיַן אָב מִשְּׁנֵי כְתוּבִים. מִכְּלָל וּפְרָט וּמִפְּרָט וּכְלָל. כְּלָל וּפְרָט וּכְלָל אִי אַתָּה דָן אֶלָּא כְּעֵין הַפְּרָט. מִכְּלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לִפְרָט. וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לִכְלָל: כָּל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא מִן הַכְּלָל לְלַמֵּד לֹא לְלַמֵּד עַל עַצְמוֹ יָצָא אֶלָּא לְלַמֵּד עַל הַכְּלָל כֻּלּוֹ יָצָא: כָּל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טֹעַן אֶחָד שֶׁהוּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וְלֹא לְהַחֲמִיר: כָּל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִטְעוֹן טֹעַן אַחֵר שֶׁלֹּא כְעִנְיָנוֹ יָצָא לְהָקֵל וּלְהַחֲמִיר: כָּל דָּבָר שֶׁהָיָה בִּכְלָל וְיָצָא לִדּוֹן בַּדָּבָר הֶחָדָשׁ אִי אַתָּה יָכוֹל לְהַחֲזִירוֹ לִכְלָלוֹ עַד שֶׁיַּחֲזִירֶנּוּ הַכָּתוּב לִכְלָלוֹ בְּפֵרוּשׁ. דָּבָר הַלָּמֵד מֵעִנְיָנוֹ. וְדָבָר הַלָּמֵד מִסּוֹפוֹ. וְכֵן (נ"א וְכָאן) שְׁנֵי כְתוּבִים הַמַּכְחִישִׁים זֶה אֶת זֶה עַד שֶׁיָּבֹא הַכָּתוּב הַשְּׁלִישִׁי וְיַכְרִיעַ בֵּינֵיהֶם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: קדיש דרבנן

הָאַדֶּרֶת וְהָאֱמוּנָה לְחַי עוֹלָמִים:
הַבִּינָה וְהַבְּרָכָה לְחַי עוֹלָמִים:
הַגַּאֲוָה וְהַגְּדֻלָּה לְחַי עוֹלָמִים:
הַדֵּעָה וְהַדִּבּוּר לְחַי עוֹלָמִים:
הַהוֹד וְהֶהָדָר לְחַי עוֹלָמִים:
הַוַּעַד וְהַוָּתִיקוּת לְחַי עוֹלָמִים:
הַזִּיו וְהַזֹּהַר לְחַי עוֹלָמִים:
הַחַיִל וְהַחֹסֶן לְחַי עוֹלָמִים:
הַטֶּכֶס וְהַטֹּהַר לְחַי עוֹלָמִים:
הַיִּחוּד וְהַיִּרְאָה לְחַי עוֹלָמִים:
הַכֶּתֶר וְהַכָּבוֹד לְחַי עוֹלָמִים:
הַלֶּקַח וְהַלִּבּוּב לְחַי עוֹלָמִים:
הַמְּלוּכָה וְהַמֶּמְשָׁלָה לְחַי עוֹלָמִים:
הַנּוֹי וְהַנֵּצַח לְחַי עוֹלָמִים:
הַסִּגּוּי וְהַשֶּׂגֶב לְחַי עוֹלָמִים:
הָעֹז וְהָעֲנָוָה לְחַי עוֹלָמִים:
הַפְּדוּת וְהַפְּאֵר לְחַי עוֹלָמִים:
הַצְּבִי וְהַצֶּדֶק לְחַי עוֹלָמִים:
הַקְּרִיאָה וְהַקְּדֻשָּׁה לְחַי עוֹלָמִים:
הָרֹן וְהָרוֹמֵמוּת לְחַי עוֹלָמִים:
הַשִּׁיר וְהַשֶּׁבַח לְחַי עוֹלָמִים:
הַתְּהִלָּה וְהַתִּפְאֶרֶת לְחַי עוֹלָמִים:

הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילֹתָיו: שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ: דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד: זִכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי פִיהוּ: זֶרַע יִשְׂרָאֵל

האדרת והאמונה דִי שְׁטַארְקַייט אוּנ וַוארְהַייט אִיז צוּ גָאט דֶר דָא לֶעבְּט אֵייבִּג הבינה דִי פַר שְׁטַאנְדִיקַייט אוּנ דִי בֶּענְטְשׁוּנְג אִיז צוּ גָאט דֶר דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג הגאוה דִי הֶערְשַׁאפְט אוּנ דִי אַכְפֶּרְקַייט אִיז צוּ גָאט דֶר דָא לֶעבְּט אֵייבִּג הדעה דִי וִויסֶענְשַׁאפְט אוּנ דִי רֵייד אִיז צוּ גָאט דֶר דָא לֶעבְּט אֵייבִּג ההוד דִי לוֹיבּ אוּנ דִי שֵׁיינְהַייט אִיז צוּ גָאט דֶר דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג הועד דָאס בַּאשְׁטֶעטִיגוּנְג אוּנ דָאס שְׁטַארְקַייט אִיז צוּ גָאט דֶר דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג הזיו דִי לוֹיטֶערְקַייט אוּנ דִי לַייכְטוּנְג אִיז צוּ גָאט דֶר דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג החיל דִי קְרַאפְט אוּנ דִי שְׁטַארְקַייט אִיז צוּ גָאט דֶר דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג הטכס דִי צִירוּנְג אוּנ דִי רֵיינִיקַייט אִיז צוּ גָאט דֶר דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג היחוד דִי אֵיינְצִיגוּנְג אוּנ דִי פָארְכְט אִיז צוּ גָאט דֶר דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג הכתר דִי קְרוֹין אוּנ דֶער כָּבוֹד אִיז צוּ גָאט דֶער דָא לֶעבְּט אֵייבִּג הלקח דָאס לֶערְנוּנְג אוּנ דֶר גוּטֶער שֵׂכֶל פוּן דֶעם הַארֶץ אִיז צוּ גָאט דֶר דָא לֶעבְּט אֵייבִּג המלוכה דִי קֵינִיגְרַייךְ אוּנ דִי גִיוָועלְטִוּנְג אִיז צוּ גָאט דֶר דָא לֶעבְּט אֵייבִּג הנוי דִי בַּשֵׁיינוּנְג אוּנ דִי אֵייבִּיקַייט אִיז צוּ גָאט דֶר דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג הסגוי דִי מֶערוּנְג אוּנ דִי שְׁטַארְקַייט אִיז צוּ גָאט דֶר דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג העוז דִי שְׁטַארְקַייט אוּנ דֶעמוּטִיקַייט אִיז צוּ גָאט דֶר דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג הפדות דִי דֶר לֵייזוּנְג אוּנ דִי שֵׁיינְהַייט אִיז צוּ גָאט דֶר דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג הצבי דִי גִילוּסְטִיקַייט אוּנ דִי גִירֶעכְטִיקַייט אִיז צוּ גָאט דֶער דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג הקריאה דָאס רוּפוּנְג וָואס דִי מַלְאָכִים רוּפְן אֵיינֶר צוּם אַנְדֶערְן אוּנ זָאגְן קְדוּשָׁה אִיז צוּ גָאט דֶער דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג הרון דָאס גִיזַאנְג פוּן תְּפִלָּה אוּנ דָאס דֶר הוֹיבּוּנְג אִיז צוּ גָאט דֶר דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג השיר דָאס גִיזַאנְג אוּנ דִי לוֹיבּ אִיז צוּ גָאט דֶער דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג התהלה דִי לוֹיבּ אוּנ דִיא שֵׁיינְהַייט אִיז צוּ גָאט דֶער דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג:

הודו דַאנְקְט צוּ גָאט רוּפְט אָן זַיין נָאמֶען, מַאכְט בַּאקַאנְט אוּנְטֶר דִי פֶעלְקֶר זַיינֶע מַעֲשִׂים: שירו זִינְגְט צוּ אִים לוֹיבְּט צוּ אִים, רֶעט אִין אַלֶע זַיינֶע וואוּנְדֶר. טוּט זִיךְ בַּארִימֶען מִיט זַיין הֵיילִיגְן נָאמֶען, עֶס זָאל זִיךְ פְרַייעֶן דִי הַארְץ וָואס בַּאגֶערְן גָאט: דרשו טוּט פָארְשְׁטֶען גָאט אוּנ זַיין שְׁטַארְקַייט, טוּט בַּאגֶערְן צוּ זֶעהְן זַיין שְׁכִינָה תָּמִיד: זכרו טוּט גִידֵיינְקֶען זַיינֶע וואוּנְדֶר וָואס עֶר הָאט גִיטָאן, זַיינֶע צֵייכְן אוּנ דִי מִשְׁפָּטִים

עבדו בני יעקב בחיריו: הוא יי אלהינו בכל הארץ משפטיו:
זכרו לעולם בריתו דבר צוה לאלף דור: אשר כרת את
אברהם ושבועתו ליצחק: ויעמידה ליעקב לחק לישראל
ברית עולם: לאמר לך אתן ארץ כנען חבל נחלתכם:
בהיותכם מתי מספר כמעט וגרים בה: ויתהלכו מגוי אל
גוי וממלכה אל עם אחר: לא הניח לאיש לעשקם ויוכח
עליהם מלכים: אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו:
שירו ליי כל הארץ בשרו מיום אל יום ישועתו: ספרו בגוים
את כבודו בכל העמים נפלאותיו: כי גדול יי ומהלל מאד
ונורא הוא על כל אלהים: כי כל אלהי העמים אלילים כאן
צריך להפסיק ויי שמים עשה: הוד והדר לפניו עז וחדוה במקומו:
הבו ליי משפחות עמים הבו ליי כבוד ועז: הבו ליי כבוד
שמו שאו מנחה ובאו לפניו השתחוו ליי בהדרת קדש:
חילו מלפניו כל הארץ אף תכון תבל בל תמוט: ישמחו

וואס ער איז גוזר מיט זיין מויל: זרע איר קינדר פון ישראל זיין קנעכט, איר קינדר פון דעם וואס מען האט אים פריער גירופן יעקב זיין אויס דר וויילטר: הוא ער איז אונזר גאט, אויף דר גאנצע לאנד זיינע זיינע גירינכט: זכרו גידיינקט צו אייביג זיין זיכערהייט דאס מיינט מען די תורה, די זאך וואס ער האט גיבאטן צו טויזינד דורות: אשר וואס ער האט כורת ברית גיוועזן מיט אברהם אונ האט גישווארן צו יצחק: ויעמידה אונ ער האט עס גישטעלט צו יעקב צו איין גיזעץ אונ צו ישראל איין זיכערהייט אויף אייביג: לאמר ער האט צו איטליכן פון די אבות גיזאגט, צו דיר וועל איך געבן דאס לאנד פון כנען דאס טייל פון אייער ארב: בהיותכם אז איר זייט נאך גוועזן אקליינע צאל ווייניג אונ איר האט גיוואוינט ווי גרים: ויתהלכו אונ די אבות זיינע גיגאנגן פון איין פאלק צום אנדערן, פון איין קיניגרייך צום אנדערן פאלק: לא ער האט ניט גילאזין קיין מענשין צו בערויבן זיי אונ ער האט גישטראפט איבער זיי צווי קיניגרייך דאס מיינט מען פרעה אונ אבימלך: אל איר זאלט ניט אן רירין אן מיין משיח דאס מיינט מען אברהם, אונ צו מיינע נביאים זאלט איר קיין שלעכץ ניט טאן: שירו זינגט צו גאט איר גאנצע לאנד, טוט אן זאגין פון טאג צו טאג זיין הילף: ספרו טוט דר ציילין צווישן די פעלקר זיין כבוד אונ צווישן אלע אומות זיינע וואונדער: כי דען גיאכפערט איז גאט אונ גילויבט איז ער זייער אונ איין פארכטיגער איז ער איבער אלע געטער, דען אלע טלמסאות פון דיא עובדי גלולים זיינען נישט, אבער גאט האט די הימל באשאפן. שיינהייט אונ צירונג איז פר אים, שטארקייט אונ פרייד איז אין זיין ארט: הבו ברייט זיך אן צו גאט איר משפחות פון די פעלקער הבו ברייט אן צו גאט עהרע אונ שטארקייט: הבו ברייט אן צו גאט דאס עהרע פון זיין נאמען, טראגט אגישאנק אונ קומט פר אים, טוט זיך בוקין צו גאט מיט שיינע היילינקייט: חילו פארכט זיך פר אים די גאנצע לאנד,

הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ יַעֲלֹץ הַשָּׂדֶה וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ: אָז יְרַנְּנוּ עֲצֵי הַיָּעַר מִלִּפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפּוֹט אֶת הָאָרֶץ: הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: וְאִמְרוּ הוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְקַבְּצֵנוּ וְהַצִּילֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעֹלָם וַיֹּאמְרוּ כָל הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַייָ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: אַתָּה יְיָ לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: תְּנוּ עֹז לֵאלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים: נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נוֹתֵן עֹז וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים: אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים: לַייָ

פעסט שטייט דורך אים די וועלט אונ טוט ניט אויס גליטשן: ישמחו זיי וועלן זיך פרייען די הימלן אונ די ערד אונ זיי וועלן זאגן צווישן די פעלקר גאט האט געקיניגט: ירעם עס וועט שטורעמן דר ים אונ דאס וואס אין אים איז, עס וועט זיך פרייען דאס פעלד אונ אלץ וואס דרינען וואקסט: אז דענסט מאל וועלן זיך פרייען די בוימער פון וואלד פר גאט אז ער קומט צו משפטן דאס לאנד: הודו לויבט צו גאט דען ער איז גוט, דען צו אייביג איז זיין גינאד: ואמרו אונ זאגט העלף אונז גאט אונזר העלפר, אונ זאמיל אונז איין קיין ארץ ישראל כדי צו לויבן דיין היילגן נאמן אונ צו בארימן זיך מיט דיין לויב: ברוך גלויבט איז גאט דר גאט פון ישראל פון אייביג ביז אייביג, אונ זיי טוען זאגן גאר דאס פאלק אמן אונ לויבן צו גאט: רוממו דר הייבט גאט אונזר גאט אונ בוקט זיך צום שעמיל זיינע פיס, דען ער איז הייליג. דר הייבט גאט אונזר גאט אונ בוקט זיך צו זיין היילגין בארג דאס איז דר בית המקדש דען אונזר גאט איז הייליג: והוא אונ גאט טוט זיך דר בארימן, ער וועט פר געבן זינד אונ ער טוט ניט פר דארבן, אונ ער מערט ווידער צו קערין זיין גרים צארן, אונ ער טוט ניט דר וועקן זיין צארן: אתה דו גאט זאלסט ניט פר מיידין דיין רחמנות פון מיר, דיין גינאד אונ דיין ווארהייט זאלן מיך אייביג היטן: זכור גדיינק גאט דיין רחמנות אונ דיין גינאד דען פון אייביג זיינען זיי: תנו גיט אונ זאגט אז דאס שטארקייט איז צו גאט וועגן ישראל, ער האט גימאכט אן זעהן זיין גאוה אונ זיין שטארקייט אין הימיל דאס מיינט מען די שטערן אונ די מזלות: נורא גאטס פורכט קומט אויף די מענשן פון זיין כבוד וואס רועט אין בהמ״ק, ווארום דארטין האט מען גזעהן וואונדר, ער איז דאס שטארקייט פון די ישראל, ער גיט תמיד שטארקייט צו זיין פאלק גילויבט איז גאט: אל איין שטארקר רעכינער איז גאט,

דער   סע״ש ס׳

הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם: נפשנו חכתה ליי עזרנו ומגננו הוא: כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו: יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך: הראנו יי חסדך וישעך תתן לנו: קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך: אנכי יי אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו: אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו: ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה ליי כי גמל עלי:

מזמור שיר חנכת הבית לדוד: ארוממך יי כי דליתני ולא שמחת איבי לי: יי אלהי שועתי אליך ותרפאני: יי העלית מן שאול נפשי חייתני מירדי בור: זמרו ליי חסידיו והודו לזכר קדשו: כי רגע באפו חיים ברצונו בערב ילין בכי ולבקר רנה: ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם: יי ברצונך

דר שטארקר רעכנער דר פון פרעה אונ סנחריב האט איין נקמה גינומן מאך שיינך: הושיע העער דר הויבן דו ריכטר פון דר וועלט, מאך ווידר קערין דיין באצאלונג אויף די האפערדיגע: יי צו גאט איז די הילף, אויף דיין פאלק איז דיין בענטשונג איביג: יי גאט פון די הער שארין איז מיט אונז, איין שטארקייט איז צו אונז דר גאט פון יעקב אויף איביג: יי גאט פון די הער שארין וואול דעם מענשין דר וואס זיין זיכערונג איז אין דיר: יי גאט העלף אונז, דר קיניג זאל אונז ענטפערין אין דעם טאג ווען מיר רופין צו אים. העלף דיין פאלק אונ בענש דיין ארבונג אונ וייד זיי אונ דר הייב זיי ביז איביג: נפשנו אונזרע זיילין טועו האפן צו גאט, אונזר העלפר אונ אונזר באשיצר איז ער: כי דען דורך אים פרייט זיך אונזר הארץ, וייל מיר טוען זיך אין זיין הייליגן נאמן פר זיכערן: יהי עס זאל זיין דיין גינאד אויף אונז אזו ווי מיר האפין צו דיר: הראנו ווייז אונז גאט דיין גינאד, אונ דיין הילף גיב צו אונז: קומה שטיי אויף העלף אונז אונ לייז אונז אויס פון וועגן דיין גינאד: אנכי איך בין גאט דיין גאט דר דא האט דיך אויף גיבראכט פון דאס לאנד מצרים, דר ברייטר דיין מויל אונ בעט, אונ איך וועל עס דר פילין: אשרי וואול איז צו דאס פאלק וואס האט אזו פיל גוטס, אונ וואול צו דאס פאלק וואס גאט איז זיין גאט: ואני אונ איך האב מיין פר זיכערהייט אין דיין גינאד, עס טוט זיך פרייען מיין הארץ מיט דיין הילף, איך וועל זינגען צו גאט דען ער האט מיר גוטס גיטאן: מזמור. איך טו דיך לויבן גאט, דאס דו האסט מיר דר הויבן אונ האסט גיט דר פרייט מיינע פיינד אויף מיר. גאט מיין גאט איך האב צו דיר גישריען אונ האסט אויף גיבראכט פון דעם גרוב פון גיהנם מיין נפש, דו האסט מיר גימאכט לעבן פון די וואס נידערן אין גרוב: זמרו זינגט צו גאט זיינע פרומע, אונ לויבט צו גידיינקן זיין הייליקייט: כי ווי איין אויגן בליק איז גאט אין רוגז, אבער אז דר מענש בווילגט אים איז ווידער לאנג לעבן, ווען אויף דר נאכט נעכטיגט איבער דר מענש מיט גיוויין אויף זיינע מעשים רעים פון ביי טאג אין דר פריא

העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל: אליך יי אקרא ואל אדני
אתחנן: מה בצע בדמי ברדתי אל שחת היודך עפר היגיד אמתך: שמע יי
וחנני יי היה עוזר לי: הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה:
למען יזמרך כבוד ולא ידם יי אלהי לעולם אודך: ק״

יי מלך יי מלך יי ימלך לעולם ועד ב״פ: והיה יי למלך על כל הארץ
ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

הושיענו יי אלהינו וקבצנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח
בתהלתך: ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר
כל העם אמן הללויה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

שבת און יום טוב און הושענא רבה זאגט מען דא למנצח מזמור לדוד השמים מספרים וגו׳:

למנצח בנגינות מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה:
לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך
עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישר ולאמים בארץ תנחם
סלה: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים
אלהינו: יברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ:

ברוך שאמר איז איין מעכטיגע ברכה די אנשי כנסת הגדולה האבן מתקן גיוועזן דען איין
בריב איז פון הימיל אראפ גפאלן וואו די נוסחא פון ברוך שאמר איז דריין גשטאנן און עס
זיינן דרינן זיבן און אכציג ווערטער (כמנין פז) דאס איז טייטש גין גאלד דרום שרייבן די חכמים
דאס דעם ברוך שאמר מוז מען זאגן מיט איין ניגון און מיט כונה. מען טאר ניט מפסיק זיין
מיט איין דבור פון ברוך שאמר ביז נאך שמונה עשרה. און וואו מען טאר ניט ריידן איז
קיין חילוק ניט אויב עס איז לשון הקודש אדר אנדערע לשונות איז אלץ אסור. אויך מוז
מען עס זאגן שטייענדיג. און מען זאל אויס לאזין די ברכה פון ברוך שאמר איי דר חזן
לאזט אויס כדי מען זאל קענען ענטפערין אמן:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קודשא בריך
הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

ברוך שאמר והיה העולם. ברוך הוא. ברוך אומר ועשה. ברוך גוזר ומקים. ברוך

איז שוין איין גיזאנג וואס גאט ב״ה האט אים מוחל גוועזן: ואני און איך האב גטראכט
אז איך בין גוועזן בשלוה איך וועל שוין ניט גגליטשט ווערין אויף אייביג: יי אבער
דו גאט דאס איז גוועזן מיט דיין ווילן האסט מיך אויפגשטעלט צו שטארקע בערג וואס
דו האסט מיר גיגעבן גדולה, והראיה ווי דו האסט דיך באהאלטן פר מיר בין איך
גיווארן באלד דר שראקן פר צרות: אליך צו דיר גאט טו איך רופן און צו גאט טו איך
בעטן: מה וואס וועסטו געווינען אין מיין בלוט ווען איך וועל נידערן אין גרוב פון
גיהנם, וועט דען דיך לויבן דר וואס איז אין דר ערד, וועט ער דען זאגין דיין
וואהרהייט: שמע הער מיך צו גאט און לייטזעליג מיך, זיי מיר אהעלפער: הפכת דו
האסט פר קערט מיין קלאג צו איין טאנץ, דו האסט גיעפנט מיין זאק און האסט
מיך אן גיגורט מיט שמחה: למען פון וועגן מיר לויבן דיך אלע די ערליכע מענשין
און וועלן ניט שווייגן, גאט מיין גאט נאר אייביג וועל איך דיך לויבן:

ברוך גילויבט איז דר וואס האט נאר גיזאגט און עס איז גיווארן באשאפן באלד
די וועלט, גילויבט איז דר וואס האט גיטאן די ערשטע זאכן אויף דר וועלט,

עֹשֶׂה בְרֵאשִׁית. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח. בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל בָּרוּךְ שְׁמוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אָב הָרַחֲמָן הַמְהֻלָּל בְּפֶה עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בִּשְׁבָחוֹת וּבִזְמִירוֹת וּנְגַדֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וְנַמְלִיכְךָ וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ. יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עֲדֵי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת:

שַׁבָּת אונ יום טוֹב אונ עֶרֶב פֶּסַח אונ חוֹל הַמּוֹעֵד פֶּסַח אונ עֶרֶב יוֹם כִּפּוּר זָאגְט מֶען דָאס נִיט:

מִזְמוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַייָ כָּל הָאָרֶץ: עִבְדוּ אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה בֹּאוּ לְפָנָיו בִּרְנָנָה: דְּעוּ כִּי יְיָ הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ ולא כתיב אֲנַחְנוּ

גילויבט איז דר וואס זאגט איין זאך אונ טוט עס באלד, ברוך גילויבט איז דר וואס איז גוזר איין זאך אונ ער האלט אונ איז מקיים, גלויבט איז דר וואס דר בארימט זיך איבער דר לאנד, גלויבט איז דר וואס דר בארימט זיך איבער די באשעפעניש, גילויבט איז דר וואס באצאלט איין גוטין לוין צו די וואס פארכטן זיך פר אים, ברוך גלויבט איז דר וואס לעבט אייביג אונ גידויערט אייביג, גלויבט איז דר וואס טוט אויס לייזין אונ איז מציל איטליכן מענשן פון איין צרה, גילויבט איז זיין נאמען: ברוך גילויבט ביסטו גאט אונזר גאט קיניג פון דר וועלט, גאט דר בארעמהארציגר פאטער, דר וואס איז גלויבט אין מויל פון זיין פאלק, ער איז גלויבט אונ באשיינט אין שפראך פון זיינע פרומע אונ זיינע קנעכט, אונ מיט די גיזאנג פון דיין קנעכט דוד המלך ע״ה וועלן מיר דיך לויבן גאט אונזר גאט, מיט לויבונג אונ מיט גיזאנג וועלן מיר דיך גרויס מאכין אונ מיר וועלן דר מאנען דיין נאמען אונ מיר וועלן מאכן דיך קיניגן אויף אונז, אונזר קיניג אונזר גאט: יחיד דר אייניציגר דאס לעבונג פון דר גאנצר וועלט, דר קיניג דר וואס איז גילויבט אונ באשיינט, אויף אימער אונ אייביג איז זיין גרויסר נאמן באקאנט: ברוך גילויבט ביסטו גאט דר קיניג וואס איז גילויבט מיט לויבונג:

מזמור לתודה דעם מזמור זאל זאגן דר וואס ברייניגט אקרבן תודה. איר גאנצע וועלט טוט שאלן צו גאט: עבדו דינט גאט מיט פרייד קומט פר אים מיט גיזאנג: דעו וייסט אז גאט איז אהאר אויף דר גאנצר וועלט ער האט אונז באשאפן אונ צו גאט זיינן מיר מיוחד אז מיר זאלין אן גירופן ווערן זיין פאלק אונ זיינע שאף: באו קומט אין זיינע טויערן מיט אקרבן תודה, אין זייגע הויפין מיט אלויב,

עמו וצאן מרעיתו: באו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו: כי טוב יי לעולם חסדו ועד דר ודר אמונתו:

שבת אונ יום טוב אונ הושענא רבה זאגט מען דיא מזמורים:

למנצח מזמור לדוד: השמים מספרים כבוד אל ומעשה ידיו מגיד הרקיע: יום ליום יביע אמר ולילה ללילה יחוה דעת: אין אמר ואין דברים בלי נשמע קולם: בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מליהם לשמש שם אהל בהם: והוא כחתן יצא מחפתו ישיש כגבור לרוץ ארח: מקצה השמים מוצאו ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו: תורת יי תמימה משיבת נפש עדות יי נאמנה מחכימת פתי: פקודי יי ישרים משמחי לב מצות יי ברה מאירת עינים: יראת יי טהורה עומדת לעד משפטי יי אמת צדקו יחדו: הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת צופים: גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב: שגיאות מי יבין מנסתרות נקני: גם מזדים חשך

לויבט צו אים בענטשט זיין נאמען: כי ווארום גאט איז גוט, זיין חסד האט אקיום אויף אייביג, אונ ביז סוף כל הדורות האט אקיום אויף אייביג זיין ווארהייט:

למנצח. די הימלען דר ציילן גאטס כבוד, אונ דר וואס קוקט אויף דעם הימל דר ציילט אויך גאטס כבוד, אונ די וואונדר פון זיינע מעשים דר ציילין די הימל וואס הייסין רקיע: יום פון איין טאג צום אנדערן טאג ווערט גירעט אזאג צו לויבין גאטס וואונדר, פון איין נאכט צו דר אנדרער ווערט גוויזין ויסענשאפט. מען ווערט גוואר גאטס וואונדר: אין די הימלען זאגן ניט אונ ריידן ניט מיט לייט, עס ווערט ניט גיהערט זייער קול: בכל נאר אויף דר גאנצר וועלט גייט איר שנור פון זייער ליכט, זעהט גאר די וועלט, איז אזו גלייך וויא זיי ריידן פון איין עק וועלט צום אנדערין עק, צו דר זון האט ער גימאכט איין גיצעלט זיא זאל ניט ארויס גיין מעהר איידר מען בדארף: והוא אונ ער די זון ווי אחתן גייט פון זיין חופה איז זייער לוסטיג אזו גייט די זון אלע מארגינס פריא, טוט זיך פרייען ווי אגבור לויפט אין וועג אונ האט קיין מורא פר קיינעם ניט: מקצה פון עק הימל גייט ארויס די זון, אונ זיין ארום רינגלן איז אויף אלע עקין פון דר וועלט, מען קאן זיך ניט באהאלטן פון זיין היץ: תורת גאטס תורה איז גאנץ, זיא קערט אוועק די נשמה פון דעם וועג וואס גייט צום טויט: עדות די תורה איז ביי גאט איין באגלויבטר עדות, ווער עס האט זיא גילערינט, דיא תורה מאכט קלוג איין נאר: פקודי דיא באפעל פון גאט איז רעכטפארטיג טוט דר פרייען דס הארץ, די מצות פון גאט איז קלאר דאס מאכט לייכטן די אויגן: יראת די יראה פון גאט איז ריין זיא שטייט אויף אייביג, די משפטים פון גאט איז ווארהאפטיג זיינן גירעכט אלע משפטים: הנחמדים עס איז גילוסטיגר פון גאלד אונ פון גין גאלד, די תורה איז זיסער פון האניג אונ פון די טריפין פון האניג: גם אזו אויך דיין קנעכט איז נזהר גיוועזן צו היטן דיין תורה אונ מצות, ווייל

עַבְדֶּךָ אַל יִמְשְׁלוּ בִי אָז אֵיתָם וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב: יִהְיוּ לְרָצוֹן
אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה: הוֹדוּ לַיְיָ בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ לוֹ: שִׁירוּ לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה: כִּי יָשָׁר דְּבַר יְיָ וְכָל מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה: אֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְיָ מָלְאָה הָאָרֶץ: בִּדְבַר יְיָ שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם: כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת: יִירְאוּ מֵיְיָ כָּל הָאָרֶץ מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל: כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד: יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא מַחְשְׁבוֹת עַמִּים: עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר: אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ: מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְיָ רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם: מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ אֶל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב חָיִל גִּבּוֹר לֹא יִנָּצֵל בְּרָב כֹּחַ: שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט: הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל

דר סוף דר פון איז זייער פיל שָׂכָר: שגיאות איין עֲבֵירָה וואס איך טוא אום גערין חער קאן פר שטיין צו היטן זיך פון די עבירות וואס בשוגג מאך מיך ריין פון עֹנֶשׁ: גם פון די עבירות וואס מוטוויליג ווערט גטאן פר מייד דיין קנעכט עס זאל ניט גיוועלטיגן אויף מיר דר חֵשֶׁק, דענסט מאל וועל איך זיין גאנץ אונ וועל זיין ריין, פון פיל זינד וועל איך פשיטא ריין זיין: יהיו עס זאל זיין צו באוויליגונג די זאג פון מיין מויל, דאס טראכטונג פון מיין הארץ, פאר דיר גאט מיין באשעפער אונ מיין אויס לייזער פון די שלעכטע מַעֲשִׂים:

רננו לויבט צַדִּיקִים צו גאט, צו די רעכטפארטיגע איז שיין איין לויב: הודו לויבט גאט מיט אהארף, מיט אפידיל פון צעהן סטרונעס לויבט צו אים: שירו לויבט צו אים אנייע לויב, מאכט שיין צו שפילן מיט אויס גישריי פון שופר: כי וואָרום רעכט פארטיג איז גאטס רייד אונ גאר זיין ווערק איז מיט וואָרהאפטיקייט: אהב ער האט ליב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט, דר חֶסֶד פון גאט איז פול די וועלט: בדבר מיט גאטס רייד זיינען גיוואָרן די הימיל, אונ מיט דעם אָטום פון זיין מויל גאר די הערשאפט פון הימיל: כנס ער זאמילט איין וויא אמויער די וואסר פון דעם ים, ער גיט אין די באהעלטינש די אפּ גרונד: ייראו פארכט אייך פר גאט אלע לייט פון דער וועלט, פר אים זאלין מורא האבן אלע די זיצער אויף דר וועלט: כי וואָרום וואס ער זאגט איז אזוי, וואס ער שאפט בלייבט שטיין: יי גאט האט פרשטערט דאס טראכטונג פון די היידן, ער האט פר מיטן דאס טראכטן פון שלעכטע פעלקער: עצת גאטס עֵצָה בלייבט שטיין אויף אייביג, די מַחֲשָׁבָה פון זיין הארצן בלייבט פון איין דור צום אנדערן דור: אשרי וואול דעם פאלק וואס דר רעכטר אונ וואָרהאפטיגר גאט איז זיין גאט, וואול דעם פאלק וואס ער האט גאט אויס גיקליבן פר איין ארבונג צו אים: משמים פון דעם הימל לוגט גאט, ער זעהט די אלע קינדר פון אָדָם: ממכון פון דעם אָרט וואס ער האט אן גיגרייט ער זאל דארטין זיצן טוט ער קוקין צו אלע די זיצער פון דר ערד: היוצר דער וואס האט באשאפן אלע הערצר פר שטייט ער בודאי אלע זייערע ווערק: אין דער מלך ווערט ניט גיהאלפן דורך זיין פיל חַיִל, דר שטארקסטר ווערט ניט נצול אין דר מִלְחָמָה חאטשע ער האט פיל כּחַ, נאר מיט גאט ב"ה איז זיין הילף: שקר עס

איז

סע"ם ס'

יראיו למיחלים לחסדו: להציל ממות נפשם ולחיותם ברעב: נפשנו חכתה ליי עזרנו ומגננו הוא: כי בו ישמח לבנו כי בשם קדשו בטחנו:
יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך:

לדוד בשנותו את טעמו לפני אבימלך ויגרשהו וילך: אברכה את יי בכל עת תמיד תהלתו בפי: ביי תתהלל נפשי ישמעו ענוים וישמחו: גדלו ליי אתי ונרוממה שמו יחדו: דרשתי את יי וענני ומכל מגורותי הצילני: הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו: זה עני קרא ויי שמע ומכל צרותיו הושיעו: חנה מלאך יי סביב ליראיו ויחלצם: טעמו וראו כי טוב יי אשרי הגבר יחסה בו: יראו את יי קדשיו כי אין מחסור ליראיו: כפירים רשו ורעבו ודרשי יי לא יחסרו כל טוב: לכו בנים שמעו לי יראת יי אלמדכם: מי האיש החפץ חיים אהב ימים לראות טוב: נצר לשונך מרע ושפתיך מדבר מרמה: סור מרע ועשה טוב בקש שלום ורדפהו: עיני יי אל צדיקים ואזניו אל שועתם: פני יי בעשי רע להכרית

איז ליגין אונ פאלש אז דאס שטארקייט פון אפערד זאל העלפין, מיט זיין פיל חיל ווערט ער ניט אנטרונען אין דר מלחמה: הנה גאט גיט אכטונג צו זיינע פארכטיגע, צו די וואס האפין צו זיין גינאד: להציל צו מציל זיין פון דעם טויט זייער לייב אונ דר נערין זייא האטשע עס איז אהונגער: נפשנו אונזערע לייבער טוען האפין צו גאט, אונזר העלפער אונ אונזער באשיצער איז ער: כי ווארום מיט אים טוט זיך פרייען אונזער הארץ, אין זיין היילינין נאמען פאר זיכערין מיר זיך: יהי עס זאל זיין דיין גינאד אויף אונז וויא מיר האפין צוא דיר:

לדוד אז ער האט פר ענדערט זיין שכל פר דעם מלך פלשתים, אונ ער האט אים פון זיך פר טריבן אונ ער איז אוועק גיגאנגן: אברכה איך טוא לויבן גאט אלע צייט, שטענדיג איז זיין לויב אין מיין מויל: ביי מיט גאט טוא איך זיך בארימן עס זאלן הערן די ענוים אונ זאלין זיך פרייען: גדלו מאכט הויך גאטס נאמן איר אלע מיט מיר, לאמיר דר הויבן זיין נאמן אלע מיט אנאנדר: דרשתי איך האב גיפארשט צו גאט אונ ער האט מיר גיענטפערט, אונ פון אלע מיינע פארכט האט ער מיר מציל גיוועזן: הביטו די וואס האבין גילוגט צו השי"ת זיינן זיי גיווארין דר לויכטין, אונ זייער פנים זיינן ניט פרשעמט גיווארין: זה ווען ער רופט אן גאט, דר עני, אונ גאט הערט אונ העלפט אים, אונ פון אלע זיינע אנגסטן האט ער אים גיהאלפן: חנה עס רועט איין מלאך פון גאט ארום זיינע פארכטיגע אונ ער ציהט זיי אויס פון אלע אנגסטין: טעמו פר שטייט מיט דעם שכל אונ זעהט מיט שכל אז גאט איז גוט אונ קיין שלעכטס איז ביי אים ניטא, וואויל דעם מענשין ווער עס טוט זיך באשיצן אין אים: יראו פארכט אייך פר גאט זיינע הייליגע, דען עס איז ניט דא קיין שום אפ גאנג צו זיינע פארכטיגע: כפירים די לעמפערטן די גרויסע עשירים זיינן ארום גיווארן, אונ די וואס פארשטן גאט גייט זיי ניט אפ קיין גוטס: לכו גייט אהער קינדר הארכט מיר צו, די פארכט פון גאט וועל איך אייך לערנן: מי ווער מענש וואס באגערט צו לעבן, ער האט ליב די טעג פון דער וועלט כדי ער זאל דורך דעם זעהן דאס גוטס פון עולם הבא: נצור היט דיין צונג פון שלעכטס, אונ דיינע לעפצין היט פון צו ריידן פאלשע רייד: סור קער דיך אוועק פון שלעכטס אונ טוא גוטס, באגער שלום אונ לויף נאך שלום: עיני די השגחה פון גאט איז צו די צדיקים, אונ הארכט זייער גישריי: פני דר צארין פון גאט איז אין די וואס טוען
שעכטס כל"ם

מארץ זכרם: צעקו ויי שמע ומכל צרותם הצילם: קרוב יי לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע: רבות רעות צדיק ומכלם יצילנו יי: שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה: תמותת רשע רעה ושנאי צדיק יאשמו: פודה יי נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו:

תפלה למשה איש האלהים אדני מעון אתה היית לנו בדר ודר: בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה אל: תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם: כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף: בבקר יציץ וחלף לערב ימולל ויבש: כי כלינו באפך ובחמתך נבהלנו: שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור

שלעכטס, צו פר שניידן פון דר וועלט זייער גידעכעניש: צעקו ווען צדיקים שרייען הארכט גאט אונ פון אלע זייערע צרות טוט ער זיי מציל זיין: קרוב גאט איז נאהענט צו די צובראכענע הערצר, אונ די פרשטויסינע גימיט טוט ער העלפן: רבות עס טרעפט פיל מאל שלעכטע זאכין צו דעם צדיק, אונ פון אלין איז גאט אים מציל: שומר גאט היט אלע זיינע ביינר, איינס פון זיי ווערט ניט צו בראכן: תמותת דאס טייטין פון דעם רשע זיינע בייזע מעשים טייטן אים, אונ די שונאים פון דעם צדיק ווערן פר וויסט: פודה גאט לייזט אויס דעם נפש פון זיינע קנעכט, זיי ווערן ניט בלייבן פאר שולדיגט אלע וואס באשיצין זיך אין אים:

תפלה די מזמורים האט משה רבנו מתפלל גיוועזן וואס ער איז גוועזן איין נביא, גאט איין וואוינונג אונ אבשיצונג ביסטו גוועזן צו אונז אין אלע דורות: בטרם אז די בערג זיינען נאך ניט באשאפן גיווארן אונ אז די ערד מיט דר וועלט איז נאך ניט גיגרונד פעסטיגט גיווארן, אונ פון איידר די וועלט איז בשאפן גיווארן אונ ביז די וועלט וועט שטיין ביסטו איין שטארקר גאט: תשב דו קערסט אום דעם מענשן פון זיין שטארקין כח ביז ער ווערט פר שטויסן, אונ דו זאגסט צו די מענשן טוט תשובה אויף אייערע עבירות: כי אונ דאס זאגסטו אויך צום מענשין אז ער זאל אפילו לעבין טויזנד יאר, אז זיי גייען אוועק זיינען זיי ביי דעם מענשין גליך אין זיינע אויגן נאר ווי אנעכטיגר טאג וואס איז אוועק גיגאנגן, אונ ווי אחלק פון דר נאכט וואס איז אוועק גיגאנגן: זרמתם דאס לויפונג פון זייער לעבן איז אזו ווי אחלום פון דעם שלאף איז גאר ניט אזוי איז קיין ממש ניטא אין לעבין פון דם מענשין בבקר גאר אין דר פרי דאס הייסט אין די יונגע יארין טוט ער זיך באנייען מיט כח אזוי וויא אגראז בנייעט זיך מיט שפראצונג: בבוקר אז ער טוט אין דר פרי שפראצן אונ טוט זיך בנייען מיט כח, אויף דר נאכט דאס הייסט אויף דר עלטר ווערט ער פר שניטן אונ פר דארט: כי משה רבנו האט דאס גיזאגט, מיר זיינען גיווארן פר לענט מחמת דיין צארן אונ מחמת דיין גרים צארן זיינען מיר גיווארן דר שראקן: שתה אונזערע עבירות וואס מיר האבין גיטאן במזיד האסטו גיטאן אנטקעגן דיינע אויגן, אפילו אונזערע פר הוילינע עבירות דאס הייסט וואס מיר האבן גיטאן בשוגג טוסטו זיי אויך טאן פר דר ליכט פון דיין פנים, צו בצאלין

פָנֶיךָ: כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְמוֹ הֶגֶה: יְמֵי
שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה
וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה: מִי יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ
וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ: לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב
חָכְמָה: שׁוּבָה יְיָ עַד מָתָי וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ: שַׂבְּעֵנוּ
בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל יָמֵינוּ: שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת
עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָעֳלֶךָ
וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם: וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: אֹמַר לַייָ מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי
אֶבְטַח בּוֹ: כִּי הוּא יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת: בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ
לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: לֹא תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ

אונז פר זיי: כי אַלע אונזערע טעג זיינען אַוועק גיגאַנגען נאָר מיט דיין צאָרן, אונזערע
יאָרין זיינען פר לענט גיוואָרן אַזוי וויא מען רעט אויס איין וואָרט: ימי די טעג פון
אונזערע יאָרין זיינען אין זייער צאָל זיבעציג יאָר, אונ אַז דר מענש איז שטאַרק
בטבע לעבט ער אַכציג יאָר, אונ דר גרעסטער טייל פון די יאָרן איז נאָר מידיקייט
אונ אום רעכט, וואָרום זיי ווערן גיך פר שניטן אונ פליהען אַוועק פון דר וועלט:
מי ווער קאָן וויסן אַז אַזעלכע ווייניג יאָרין וואָס דו ביסט שטאַרק אין כעס, אַזוי
ווי דיין פאָרכט איז פר הוילין פון אונז ווי אַזוי מיר זאָלן מורא האָבן פר גאָט אַזוי
איז פר הוילין פון אונז דיין צאָרן: למנות נאָך דר צאָל נאָך פון אונזערע טעג זאָלסטו
אונז אַזוי מערין מיט חכמה, אַז מיר זאָלן קענען וויסן אַלץ אין אַקליינע צייט ווען
מיר אויף ברייגגען אין אונזר האַרץ חכמה: שובה קער אָפּ פון דיין צאָרן, ביז וויא
לאַנג וועסטו צאָרענן, אונ בעראָט זיך אונ טראַכט אַגוטע מחשבה אויף דיינע
קנעכט: שבענו אַלע אין דר פרי זאָלסטו אונז מאַכן זאַט מיט דיין גינאָד, וועלין מיר
זינגען אונ ווען זיך פרייען אַלע אונזערע טעג: שמחנו דו זאָלסט אונז אַזו פיל צייטין
דר פרייען וויפיל טעג דו האָסט אונז גיפייניגט, וויפיל יאָר מיר האָבן גיזעהן בייז:
יראה דיינע ווערק זאָלן גיזעהן ווערן צו דיינע קנעכט ישראל, אונ אויף זייערע קינדר
זאָל גיזעהן ווערן דיין שיינקייט: ויהי אונ עס זאָל זיין אויף אונז דאָס זיסקייט פון
אונזער גאָט, אונ די ווערק פון אונזערע הענד זאָלסטו אָן ברייטין אויף אונז, אונ
דיא ווערק פון אונזערע הענד זאָלסטו אָן ברייטין אַז עס זאָל זיך אונז ניט
טרעפין קיין שאָדין:

ישב בסתר עליון משה רבנו האָט גיזאָגט, דו וואָס דו זיצט אין דעם פרבאָרגינש פון
דעם אויבערשטן גאָט אונ לערינסט זיין תורה, אונ אין דעם שאָטין פון דעם
אַלמעכטיגן גאָט טוט ער נעכטיגן: אמר זאָג איך דיר פון גאָטס וועגן וואָס ער איז
מיין באַשיצער אונ מיין פעסטונג, אונ איז מיין גאָט וואָס איך פר זיכער זיך אין
אים: כי אַז ער וועט דיך מציל זיין פון איין שטרויכלינדגע נעץ, אונ פון איין מאָרד
וואָס צו ברעכט: באברתו מיט זיין פליגיל וועט ער דיך צו דעקין, אונטר זיינע פליגל
וועסטו דיך באַשיצן, זיין וואָרהאַפטיגע הבטחה וועט צו דיר זיין אַזו ווי אַפאַנצר:

יוֹמָם: מִדֶּבֶר בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם: יִפֹּל מִצִּדְּךָ אֶלֶף
וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: רַק בְּעֵינֶיךָ תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים
תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יְיָ מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: לֹא תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה
וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל
כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס כְּפִיר
וְתַנִּין: כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ כִּי יָדַע שְׁמִי: יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ
עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ וְאַרְאֵהוּ
בִּישׁוּעָתִי: אורך ימים וגו׳

מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ כִּי נִפְלָאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ:
הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ: זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית
יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל אַפְסֵי אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הָרִיעוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ
וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ: זַמְּרוּ לַיְיָ בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה: בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ

לא דו וועכסט קיין מורא ניט האבן פר דעם פחד פון די שדים וואס זיינן שולט בייא דר נאכט, אונ פון איין שד וואס פליהט בייא טאג ווי איין פייל: מדבר פון איין מזיק וואס גייט אין דר פינסטר, פון איין מזיק וואס ווערט אנגערופן קטב, וואס ער הרגעט אין מיטען טאג: יפל טויזענטע לעבין דיין לינקע האנד ווערן גיהרגעט ווערין צעהן טויזענד מענשין, אונ צעהן טויזענד מענשן לעבין דיין רעכטע האנד, אבער צו דיר וועט דר מזיק ניט גינעהנען: רק מיט דיינע אויגן וועסטו נאר זעהן ווי די רשעים ווערין באצאלט אויף זייערע בייזע מעשים, אבער דוא וועסט ניט האבין קיין בייז: כי וועכסטו זאגן אז גאט איז מיין באשיצונג, אויף דעם אויבערשטן גאט וועסטו טאן דיין וואוינונג אונ דיין בטחון: לא וועט זיך צו דיר ניט טרעפן קיין בייז, אונ איין פלאג וועט ניט גינעהנען אין דיין געצעלט: כי ווארום ער וועט זיינע מלאכים בפעלין פון דיינט וועגין אז זיי זאלן דיך היטן אין אלע דיינע וועגן: על אויף זייערע הענט וועלן זיי דיך טראגן, טאמער וועט זיך אן שלאגן דיינע פיס אין אשטיין: על אויף אלייב אונ איין שלאנג וועסטו טרעטין מיט דיינע פיס אונ דו וועסט ניט גיזוק ווערן, דו וועסט טרעטן אלייב מיט אשלאנג: כי איך וועל אים אנטרינן פון די חיות וואס זיינן מזיק, ווייל ער האט גילוסט אין מיר, איך וועל אים שטארקין ווייל ער קאן מיין נאמן: יקראני אז ער וועט מיך רופן וועל איך אים ענטפערן, אז עס וועט זיין אצרה אויף דר וועלט וועל איך זיין מיט אים צו מציל זיין אים, איך וועל אים ארויס ציהען פון דער צרה אונ וועל אים ערליך האלטן: ארך מיט לאנגע טעג וועל איך אים מאכין זאט, אונ איך וועל אים ווייזן מיין הילף:

מזמור שירו דר מזמור גייט אויף לעתיד לבא. זינגט צו גאט איין נייע גיזאנג ווארום ער האט גיטאן וואונדר, ער באדארף ניט האבין קיין הילף פון קיין אנדערין ווארום זיין רעכטע האנט העלפט אים אונ זיין הייליגער ארום: הודיע פריער האט גאט גילאזט וויסן דורך די נביאים די ישועה אונ היינט האט ער אנטפלעקט פאר אלע פעלקר זיין גרעכטיקייט אונ זיין הילף: זכר גאט האט גידיינקט זיין חסד וואס ער האט מבטיח גיוועזן מיט זיין וואהרהייט צו דעם הויז גיזינד פון די ישראל, אלע וואס זיינען אין עק וועלט האבין גיזעהן די הילף פון אונזר גאט: הריעו טוט שאלין צו גאט איר אלע פון דר וועלט עפינט אייער מויל אונ זינגט צו גאט: זמרו זינגט צו גאט מיט אפידיל אונ מיט אקול פון גיזאנג: בחצוצרות מיט טרומייטין אונ מיט אקול פון אשופר זאלט איר

לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ: לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְיָ שֹׁמְרֶךָ יְיָ צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה: יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ: יְיָ יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ נֵלֵךְ: עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָםִ: יְרוּשָׁלַםִ הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה לָּהּ יַחְדָּו: שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שִׁבְטֵי יָהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהֹדוֹת לְשֵׁם יְיָ: כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד: שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָםִ יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ: יְהִי שָׁלוֹם

איר שאלין פאר גאט וואס ער איז איין מלכות: ירעם דר ים מיט דעם וואס אין אים איז פאר האנדין וועט שטורעמען, די וועלט אונ אלע וואס אין איר זיצין וועלין אויך שטורעמען: נהרות די טייכין וועלין שלאגין איין האנט אויף דר אנדרע מחמת שמחה אלע בערג באנאנדר וועלין זינגען: לפני די שמחה וועט זיין פאר גאט וייל ער איז גיקומען משפטין די וועלט, ער וועט משפטין די וועלט מיט גירעכטיקייט אונ די פעלקער מיט ארעכט פארטיגין משפט:

שיר למעלות איך הייב אויף מיינע אויגין צו די בערג צו זעהן פון וואנען וועט קומן מיין הילף: עזרי אבר איך האב ניט קיין הילף פון קיינם נאר פון גאט וואס האט בשאפין הימל אונ ערד: אל דיינע פים וועט ער ניט לאזין אויס גיגליטשט ווערין, גאט דיין היטער טוט ניט דרעמלן דס הייסט ער טוט ניט אפ זיין השגחה פון דיר קיין מאל: הנה גאט דר היטער פון ישראל טוט קיין מאל ניט דרעמלן אונ ניט שלאפין: יי גאט איז דיין היטער גאט שטייט ביי דיין רעכטע האנט מגין זיין אויף דיר אזוי וויא א שאטין איז מגין פאר דער היץ: יומם ביא טאג וועט דיא היץ פון דער זון דיך ניט מזיק זיין אונ ביא דער נאכט וועט דיך ניט מזיק זיין די לבנה. גאט וועט דיך היטין פון אלעם בייזין אונ וועט היטין דיין לייב: יי גאט וועט דיך היטין אין דיין ארויס גיין אין וועג אונ אין דיין קומן פון היינט ביז אייביג:

שיר המעלות זיי זאגין אז מען האט מיר גיזאגט אז יום טוב וועט קומען וועלין מיר גיין אין גאטס הויז עולה רגל זיין האב איך זיך גיפרייט: עומדות מחמת פיל מענטשין וואס זיינען גיקומען קיין ירושלים אויף יום טוב האבין מיר גימוזט שטיין מיט אונזרע פים אצייט אין דיא טויערין פון ירושלים ביז מיר זאלין קענען אריין גיין: ירושלים דיא שטאט וואס זי איז שיין גיבויט גיווארין אזוי וויא א שטאט וואס אלע בעלי מלאכות האבין זיך מחבר גיוועזין בויען זיא מיט שיינקייט: ששם וואס דארטין זיינען אויף גיגאנגן גאטס שבטים אויף יום טוב דס איז גיוועזן איין עדות אז די שכינה רוהט אין ירושלים מחמת דעם נס אזוי אגרויס פאלק האט גיקאנט אריין אין ירושלים אונ דרום איז ראוי גיוועזן צו לויבין גאט: כי אין ירושלים איז ראוי גיוועזן אז די שכינה זאל דארטין רוען וייל דארטין זיינען גיזעסין די סנהדרין אויף שטולין אונ האבין גימשפט אונ צו דעם הויז גיזינד פון דוד המלך איז דארטין אויך גיוועזן שטולין: שאלו אונ דרום זאלט איר בעטין פון גאט אויף דעם שלום פון ירושלים אונ די ליב האבער פון דיר ירושלים זאלין שלום האבין: יהי שלום זאל זיין אין דיינע מויערין, שלוה זאל זיין אין דיינע פאלאצן דאס הייסט אז קיין שונא זאל ניט באלעגערין אויף ירושלים: למען דוד המלך זאגט, ניט פון מיינט וועגין אליין בעט איך אז עס זאל זיין שלום נאר פון אלע וואס זיינען

סע״פ ס׳

בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית
יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם: הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים
אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ
עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ: חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: רַבַּת שָׂבְעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעַג
הַשַּׁאֲנַנִּים הַבּוּז לִגְאֵי יוֹנִים:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ
בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ: אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ
נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ: אֲזַי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים: בָּרוּךְ יְיָ שֶׁלֹּא
נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם: נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ
נִמְלָטְנוּ: עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ: שֶׁעֹמְדִים בְּבֵית יְיָ
בְּחַצְרוֹת בֵּית אֱלֹהֵינוּ: הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְיָ זַמְּרוּ
לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים: כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: כִּי אֲנִי

זיינן מיינע פריינט אונ מיינע געזעלן: למען אונ פון וועגן דעם בית המקדש אונזר גאטס
הויז וואס וועט אין ירושלים געבויט ווערין דרום בעט איך גוטס אויף דיר ירושלים:
שיר המעלות צו דיר גאט וואס דו זיצט אין הימל האב איך אויף גיהויבן מיינע אויגן אונ
בעט אז דו זאלסט מיר העלפין: הנה אזוי ווי די אויגן פון די קנעכט קוקין צו די
הענט פון זייערע העררין אז זיי זאלין עפעס געבין אונ אזוי ווי די אויגן פון דר שפחה
קוקין צו די הענט פון די הערינטע אזוי קוקין אונזערע אויגין צו גאט ביז ער וועט זיך
דר בארימען אויף אונז: חננו דר בארעם זיך אונזר גאט אויף אונז ווארום מיר זיינען
גיזעט גיווארין מיט פיל בזיונות: רבת אונזערע לייבער זיינען פיל גיזעט גיווארין פון
דעם שפעטונג פון די בבלים וואס זיינען גיזעסין בשלוה אונ פון די בזיונות פון דיא
בבלים וואס האלטין זיך בגאוה אונ האבין אונז מבזה גיוועזן:
שיר המעלות די ישראל האבן גיזאגט אין די צייט פון המן אז גאט וואלט מיט אונז ניט
גיוועזן אין דר צייט אז אמענטש איז אויף גישטאנען אויף אונז: אזי וואלטין זיי
אונז לעבעדיגער הייט איין גישלונגען אין דר צייט אז זייער צארין גרימט אויף אונז:
אזי אונ די וואסער דאס מיינט מען די בבלים וואלטין אונז גיוועזן פאר פלייצט אונ אזוי
וויא אטייך וואסער וואלט גיוועזין איבער גיפארין אויף אונזער לייב: אזי אונ אויף
אונזער לייב וואלט גיוועזין איבער גיפארין די מוטוויליגע וואסער: ברוך אבר גילויבט
איז גאט וואס ער האט אונז ניט גיגעבין אז מיר זאלין זיין אפאר צוקונג צו זייערע
ציין: נפשנו אונזערע לייבער זיינן אנטרונען גיווארין אזוי ווי אפויגיל ווערט אנטרונען
פון דר שטרויכלענדיגע נעץ, די נעץ איז צו בראכין גיווארין אונ מיר זיינן אנטרונען
גיווארין: עזרנו אונזער הילף קומט אז מיר דר מאנען גאטס נאמען וואס האט
באשאפין הימיל אונ ערד:
הללויה לויבט דעם נאמן פון גאט, איר גאטס קנעכט, לויבט צו אים. וואס זייא
שטייען אין גאטס בית המדרש, אין דעם הויף פון אונזר גאטס הויז: הללויה
לויבט גאט ווארום ער טוט גוטס, אונ זינגט צו זיין נאמן ווארום ער איז זיס: כי
ווארום גאט האט אויס דר ווילט יעקב אבינו צו זיך, אונ די ישראל האט גאט

יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְיָ וַאֲדֹנֵינוּ מִכָּל אֱלֹהִים: כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ יְיָ
עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיַּמִּים וְכָל תְּהֹמוֹת: מַעֲלֶה נְשִׂאִים
מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו:
שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה: שָׁלַח אוֹתוֹת
וּמֹפְתִים בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו: שֶׁהִכָּה
גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים: לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן: וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר:
כִּי יָדִין יְיָ עַמּוֹ וְעַל עֲבָדָיו יִתְנֶחָם: עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב
מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא
יִרְאוּ: אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף אֵין יֶשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם:
כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם: בֵּית יִשְׂרָאֵל
בָּרְכוּ אֶת יְיָ בֵּית אַהֲרֹן בָּרְכוּ אֶת יְיָ: בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת יְיָ
יִרְאֵי יְיָ בָּרְכוּ אֶת יְיָ: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ:

אויס דר ווײלט צו זיין גלוסטיגן אוצר: כי אונ דרום הייס איך אז די ישראל זאלין לויבן גאט, ווארום איך ווייס אז גאט איז גרויס אונ אונזר האר איז גרעסער פון אלע מלאכים פון דעם הימל: כל אלץ וואס גאט באגערט טוט ער אויף דעם הימל אונ אויף דר ערד אין די ימים אונ אין אלע אפ גרונטן: מעלה ער ברייננגט אויף די וואלקן פון עק וועלט אונ פירט זיי וואוהין ער וויל, אין דר צייט אז דר רעגן גייט מאכט גאט בליצן, ער ציהט אויס דעם ווינט פון זיין אוצר: שהכה גאט האט גישלאגן אלע בכורים פון מצרים פון מענשין ביז בהמות: שלח גאט האט גישיקט זיינע צייכן אונ זיינע וואונדר דאס זיינן די מכות אין מצרים, אין פרעה אונ אין אלע זיינע קנעכט אבער ניט אויף די יודין: שהכה ער האט גישלאגן פיל פעלקר, אונ האט גיהרגת די שטארקע מלכים: לסיחון סיחון דר מלך פון אמורי אונ עוג דר מלך פון בשן אונ אלע מלכים פון כנען: ונתן אונ האט געגעבן זייער לאנד פר איין ארב צו זיין פאלק ישראל: ה' דיין נאמן גאט וואס ווייזט אויף גיוועלטיקייט איז אויף אייביג, אונ דיין נאמן גאט ווערט דר מאנט אויף אייביג: כי עס וועט קומן אצייט אז גאט וועט משפטן דעם משפט פון זיין פאלק אונ אויף זיינע קנעכט וועט ער זיך באראטין אז ער זאל זיי גוטס טאן: עצבי די בילדר וואס די היידן האבן גידינט טוען זיי מאכן פון גאלד אונ פון זילבר, מענשן האבן זיי גימאכט: פה חאטשע זיי האבן אמויל קאנען זיי ניט ריידין, זיי האבן אויגין אונ קאנען ניט זעהן: אזנים זיי האבין אויערן אונ הערן ניט, עס איז אפילו קיין אטום ניטא אין זייער מויל: כמוהם הלואי אז די בעלי מלאכות וואס האבן גמאכט די בילדר זאלן אויך זיין אזו וויא זיי, אונ אלע וואס האבן אבטחון אויף זיי זאלן אויך אזו זיין: בית איר הויז גיזינד פון ישראל לויבט גאט, דאס הויז גיזינד פון אהרן לויבט גאט: בית דאס הויז גיזינד פון די לוים לויבט גאט, אונ איר גאטס פארכטיגע לויבט אויך גאט: ברוך לויבט גאט מיט

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם בִּתְבוּנָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְגֹזֵר יַם סוּף לִגְזָרִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְיַם סוּף כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

דעם לשון, געלויבט איז דר גאט פון ציון וואס רוהעט אין ירושלים: הודו לויבט גאט ווארום ער טוט גוטס, אונ אויף אייביג איז זיין גנאד: הודו לויבט צו גאט וואס ער איז אגאט איבר אלע מלאכים פון הימל: הודו לויבט צו גאט וואס ער איז אהאר איבר אלע הארין: לעשה וואס ער טוט וואונדר אליין: לעשה וואס ער האט באשאפן דעם הימל מיט פרשטאנדיקייט: לרוקע וואס ער האט פרשפרייט די ערד אויף דעם וואסר: לעשה וואס האט באשאפן גרויסע ליכט אויף דר וועלט: את השמש די זון האט גאט באשאפין צו געוועלטיגין ביי טאג, אונ די לבנה מיט די שטערין צו געוועלטיגן ביי דר נאכט: למכה לויבט צו דעם וואס ער האט געשלאגן די מצרים דורך די בכורים, ווארום אז די בכורים האבין געהערט די מכה פון בכורות האבן זיי געשלאגן זייערע פאטערס אז זיי זאלן גיך ארויס לאזין די יודין פון מצרים: ויוצא לויבט צו דעם גאט וואס ער האט ארויס געצויגן די יודין פון מצרים: ביד מיט דר שטארקער האנד אונ מיט דעם אויס געשטרעקטן ארום: לגוזר לויבט צו דעם וואס האט צושניטן דעם ים סוף אויף שטיקר, אונ איטליכר שבט איז געגאנגן באזונדר: והעביר אונ ער האט אריבר געפירט די יודן איבער דעם ים: ונער אונ האט אום געשטערצט פרעה מיט זיין חיל אין ים: למוליך אונ האט געפירט זיין פאלק אין דר מדבר: למכה
את

וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
נֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:
הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ:

דָא זָאגְט מֶען האדרת והאמונה אוּנ דֶער נָאךְ ברוך שאמר אוּנ דֶער נָאךְ מזמור שיר ליום השבת:

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: טוֹב לְהוֹדוֹת לַיָי וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן: לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת: עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר: כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יָיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן: מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יָיָ מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת: בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יָיָ: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יָיָ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי

אונ האט געשלאגן די גרויסע מלכים: ויהרג אונ האט גיהרגת די שטארקע מלכים פון כנען: לסיחון סיחון דעם מלך פון אמורי: ולעוג אונ עוג דעם מלך פון בשן: ונתן אונ האט גיגעבן זייער לאנד פאר איין ארב צו די יודין: שבשפלנו לויבט צו דעם וואס האט אונז גידיינקט אז מיר זיינן גיוועזן מבוזה אין מצרים: ויפרקנו אונ האט אונז אויס גילייזט פון אונזערע באלידיגער: נותן אונ גיט ברויט אונ שפייז צו אלע בריאים: הודו לויבט צו גאט וואס רועט אין הימיל, ווארום אויף אייביג איז זיין גינאד:

מזמור דר מזמור איז גימאכט גיווארין אז די לוים זאלין אים זינגען אום שבת: טוב עס איז גוט צו לויבין צו גאט, אונ צו זינגען צו דיין נאמען וואס איז העכער פון אלעם: להגיד צו זאגין אלע אין דר פריא דיינע חסדים, אונ דיין ווארהייט צו זאגין אלע נאכט: עלי אויף איין כלי זמר פון צעהן סטרונעס וועלין מיר שפילין צו גאט, אונ אויף אפידיל, אויף דעם וואס מיר וועלין זינגען מיט דעם מויל וועלין מיר נאך צו שפילין מיט אהארף עס זאל זיין שענער: כי ווייל דו גאט האסט מיך דר פרייט מיט די ווערק פון דיינע נסים, פון וועגין די ווערק פון דיינע הענט וועל איך זינגן צו דיר: מה ווי זייער גרויס זיינען די ווערק פון דיר גאט, דיינע מחשבות זיינען זייער טיף: איש אמענטש וואס איז אויס גילערנט פון חכמה ווייס ער דאס ניט, אונ איין נאר פאר שטייט דאס ניט: בפרוח דאס וואס דיא רשעים בליען אזוי וויא גראז אונ טוען שפראצין אלע וואס חערקין אום רעכט אונ האבין הצלחה, איז נאר צו באצאלין זייא אויף זייער ביסיל גוטע מעשים אויף דר וועלט, אונ זיי זאלין פאר טיליגט ווערין אויף אייביג, זיי זאלין ניט האבין קיין עולם הבא: ואתה אונ דו גאט ביסט הויך אויף אייביג: כי דיינע פיינט וואס האבין דיך גאט פיינט וועלין פארלארין ווערין, אונ אלע די וואס ווערקין אום

בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה עלתה כ' בּוֹ:

יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹּדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

אום דער וואכין הייבט מען דא אן:

יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: יְיָ שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ

רעכט וועלין זייערע ביינער צו שפרייט ווערין: ותרם אָבער מיין הערשאפט וועט דער הויבין ווערין אזוי הויך ווי די הערנער פון איין חיה וואס ווערט אן גירופין ראם, מיין קאפ וועט גימישט ווערין מיט פעטין אייל אונ דאס איז לשון גדולה: ותבט אונ מיין אויג וועט זעהן שלעכטס אויף מיינע שונאים, אז די רשעים שטייען אויף מיר צו טאן בייז וועלין מיינע אויערן הערין זייער מפלה: צדיק אָבער דער צדיק וועט בליען אזוי וויא א פייטיל בוים, אזוי ווי א טענן בוים וואס טוט וואקסין אין וואלד אונ טוט זיך שטארקן: שתולים די לומדים וועלין זיין גיפלאנצט אין גאטס הויז, אין דעם הויף פון אונזער גאט וועלין זייא בליען: עוד זייא וועלין נאך מער שפראצין אויף דער עלטער, פעט אונ צווייגהאפטיג וועלין זייא זיין: להגיד עס וועט גיזאגט ווערין צו איטליכין אז אונזער שטארקר גאט איז רעכט פארטיג, אונ עס איז ניט דא אין אים קיין עולה:

יי אז משיח וועט קומען וועט מען זאגין גאט האט גיקיניגט אונ האט אן גיקליידעט גרויסקייט, גאט האט זיך אן גיקליידעט מיט שטארקייט אונ האט זיך ארום גינארטילט מיט כח, אונ דענסטמאל וועלין אלע וויסין אז גאט האט די וועלט אויך אן גיבריים אז זי זאל זיך ניט אויס גליטשין: נכון דיין שטול איז אן גיברייט פון דר צייט אז דו האסט די וועלט בשאפין, אייהדר דו האסט בשאפין די וועלט ביסטו אויך גיוועזן: נשאו די טייכין האבין אויף גיהויבין אקול, גאט. די טייכין האבין אויף גיהויבין זייער קול, אונ די טייכין האבין אויף גיהויבין זייערע אינדין: מקולות אָבער מערער פון דעם קול פון די שטארקע וואסערן אונ פון די אינדין פון דעם ים, וועט זיך שטארקין דאס קול פון דעם וואס זיצט אין הימיל: עדותיך דיינע נביאים וואס האבין עדות גיזאגט אויף דר גאולה זיינען זייער באגלייבט, אונ צו דיין הויז וועט זיין אשיין הייליקייט גאט, דער בית המקדש וואס וועט גיבויעט ווערין וועט זיין אויף לאנגע טעג, אונ וועט קיין מאל ניט חרוב ווערין:

יהי עס זאל זיין דר כבוד פון גאט אויף אייביג ער זאל זיך פרייען גאט מיט אלע זיינע מעשים וואס ער האט גיטאן אויף דר וועלט: יהי עס זאל זיין דר נאמען פון גאט גיבענשט פון אצונד ביז אייביג: ממזרח פון אויף גאנג די זון ביז אונטער גאנג, דאס

מיינט

זכרך לדר ודר: יי בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה: ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו בגוים יי מלך: יי מלך יי מלך יי ימלך לעלם ועד: יי מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו: יי הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים: רבות מחשבות בלב איש ועצת יי היא תקום: עצת יי לעולם תעמד מחשבות לבו לדר ודר: כי הוא אמר ויהי הוא צוה ויעמד: כי בחר יי בציון אוה למושב לו: כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגלתו: כי לא יטש יי עמו ונחלתו לא יעזב: והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

דר מזמור איז גאר חשוב ווייל ער נאך דעם אל״ף בי״ת גימאכט איז, אונ עס שטייט דרינן פותח את ידך ועיקר דר עיקר איז פון דעם מזמור דרום מוז מען כונה האבין ווען מען דעם פסוק פותח זאגט. אונ ווען ער האט קיין כונה ניט גיהאט אזו מוז ער ווידער איבר נייס זאגין. אזו שרייבין די גאונים. גלייך דא שטייט אין שלחן ערוך סי׳ נ״א:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו: תהלה

מיינט מען אויף דר גאנצער וועלט איז גילויבט גאטס נאמען: רם גאט איז דער הויבין אויף אלע פעלקר, אויף דעם הימל איז זיין כבוד: יי גאט דיין נאמען איז אויף אייביג, יי גאט דיין גידעכעניש איז פון איין דור ביז דעם אנדערין: יי גאט האט אין הימל אן גיגרייט זיין שטול, אבער פון דעסט וועגין גיוועלטיגט זיין קניגרייך אין אלע ערטער: ישמחו עס וועלין זיך פרייען די הימלען אונ עס וועט לוסטיג זיין די ערד, אונ מען וועט זאגין צווישין די פעלקר גאט אליין האט גיקיניגט: יי גאט קיניגט אונ ער האט גיקיניגט, אונ גאט וועט אויך קיניגין אויף אייביג: יי גאט איז איין קיניג אויף אייביג, זיי זיינן פר לארין גיווארין די עובדי כוכבים פון זיין לאנד: רבות פיל גידאנקען איז אין הארצין פון אמענטשין עס האט אבער קיין קיום ניט, אבער די עצה פון גאט האט יוא איין קיום: עצת די עצה פון גאט בלייבט אייביג שטיין, די גידאנקען פון זיין הארצין איז פון איין דור צום אנדערן: כי אלץ וואס ער האט גיזאגט איז גיווארין, ער האט גיבאטין אונ עס איז גיווארין איין באשטאנד דר צו: כי דען גאט האט אוים דער ווילט אן דיא שטאט ציון, ער האט גילוסט אז די שטאט ציון זאל זיין צו אים איין זיצונג: כי דען יעקב האט גאט גיטאן אויס דר ווילין אונ די ישראל פאר איין גיליבט פאלק: כי דען גאט וועט ניט פאר לאזין זיין פאלק אונ זיין ארב וועט ער ניט פאר לאזין: והוא אונ ער איז אדערבארמיגער ער טוט פאר געבין די זינד אונ וועט ניט פאר דארבין, אונ ער מערט ווידר צו קערין זיין גרים צארין אונ ער טוט ניט דר וועקין זיין גרים צארין: יי גאט טוט העלפין, דר קיניג זאל אונז ענטפערין אין דעם טאג ווען מיר רופין צו אים:

אשרי וואול צו דיא וואס זיצין אין דיין הויז, דאס מיינט מען דאס בית הכנסת, נאך וועלין זיי דיך טאן לויבין אייביג: אשרי וואול צו דעם פאלק וואס האט אזוי פיל מצות, וואול דעם פאלק וואס גאט איז זיין גאט: תהלה דוד המלך האט גאט גילויבט,

לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד: בכל יום אברכך ואהללה שמך
לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר:
דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר
כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה: ועזוז
נוראותיך יאמרו וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך
יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי ארך אפים וגדל
חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי
כל מעשיך וחסידיך יברכוכה: כבוד מלכותך
יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם
גבורתיו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות
כל עלמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך יי
לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליך
ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח

איך וועל דיך מיין גאט דר הויבין אונ וועל לויבין דיין נאמען אויף אייביג: בכל אלע טעג וועל איך דיך לויבין אונ איך וועל דיך לויבן אויף אייביג: גדול גאט איז גיאכפערט אונ איז זייער גילויבט, אונ צו זיין גדולה איז ניט דא קיין פארשטונג: דור איין דור וועלין לויבן דיינע מעשים צום אנדערן דור, אונ דיינע גבורות וועלין זיי זאגין: הדר דיין לויב פון דיין שיינעם כבוד אונ די רייד פון דיינע וואונדר וועל איך דר ציילין: ועזוז אונ דיינע שטארקע פארכטיגע ווערק וועלין די יודין זאגין, אונ דיין גדולה וועל איך דוד אויך דר ציילין: זכר זיי טוען ריידין אונ טוען דר מאנען דיין פיל גוטס וואס דו טוסט אונ טוען זינגען דיין גירעכטיקייט: חנון גאט איז איין דערבארמיגער אונ דר לייננערט זיין צארין אונ טוט גרויסע חסדים: טוב גאט איז גוט צו אלע, אונ אויף אלע זיינע ווערק איז זיינע רחמנות: יודוך פון אלע דיינע ווערק קומט אן צו דיר איין לויב, אונ דיינע פרומע לויבין דיך: כבוד דעם כבוד פון דיין מלוכה טוען זיי זאגין, אונ דיינע גבורות טוען זיי ריידין: להודיע אונ זייער טעם איז צו מפרסם זיין גאטס גבורות צו די מענטשן, אונ דעם שיינעם כבוד פון זיין מלוכה: מלכותך דיין מלוכה איז אויף אלע עולמות אונ דיין גיוועלטיקייט איז אויף אלע דורות: סומך גאט לעהענט אונטער צו אלע וואס פאלין, אונ אלע וואס זיינן איין גיבוגין ביז דר ערד מאכט זיי גאט אויף שטעלין: עיני די אויגן פון אלע באשעפעניש טוען צו דיר האפן, אונ דו גיסט זייער עסין ווארג אין דר צייט: פותח דו עפינסט דיין האנט אונ דו מאכסט אן זעטין איטליכין וואס האט אין זיך חיות נאך זיין רצון נאך: צדיק גאט איז איין צדיק אין אלע זיינע וועגן, און איז איין חסיד אין

אלע

אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ: אֲהַלְלָה יְיָ בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי: אַל תִּבְטְחוּ בִנְדִיבִים בְּבֶן אָדָם שֶׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה: תֵּצֵא רוּחוֹ יָשֻׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו: אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ עַל יְיָ אֱלֹהָיו: עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם: עֹשֶׂה מִשְׁפָּט לַעֲשׁוּקִים נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים יְיָ מַתִּיר אֲסוּרִים: יְיָ פֹּקֵחַ עִוְרִים יְיָ זֹקֵף כְּפוּפִים יְיָ אֹהֵב צַדִּיקִים: יְיָ

אַלֶע זַיינֶע װערְק: קרוב גָאט אִיז נָאהֶענְט צוּ אַלֶע זַיינֶע רוּפֶער, צוּ אַלֶע װָאס רוּפִין אִים מִיט אֱמֶת, דָאס הֵייסְט מִיט דֶעם גַאנְצִין הַארְצִין: רצון דֶעם רָצוֹן פוּן זַיינֶע פָארְכְטִיגֶע טוּט גָאט, אוּנ זַייעֶר גִישְׁרֵייא הֶערְט עֶר צוּ אוּנ הֶעלְפְט זֵיי: שומר גָאט הִיט אַלֶע זַיינֶע לִיבְּהָאבֶּר, אוּנ אַלֶע רְשָׁעִים פַר טִילִיגְט עֶר: תהלת מַיין מוֹיל טוּט רֵיידִין גָאטְס לוֹיבּ אוּנ אַלֶע מֶענְטְשִׁין טוּעֶן אוֹיךְ לוֹיבִּין זַיין הֵיילִיגִין נָאמֶן אוֹיף אֵייבִּיג: ואנחנו אָבֶּר מִיר װָאס זַיינֶען גִיבְּרֵייט צוּ תְּחִיַּת הַמֵּתִים אוּנ מְקַבֵּל צוּ זַיין טוֹבוֹת פוּן גָאט, װֶעלִין מִיר לוֹיבִּין גָאט פוּן הַיינְט בִּיז אֵייבִּיג, אוּנ דְרוּם לוֹיבְּט גָאט אַלֶע צֵייטִין:

הַלְלוּיָהּ אִיר אַלֶע לוֹיבְּט גָאט, אוּנ דוּ מַיין לַייבּ לוֹיבּ אוֹיךְ גָאט: אהללה כָּל זְמַן אִיךְ װֶעל לֶעבִּין װֶעל אִיךְ גָאט לוֹיבִּין מִיט מַיין מוֹיל, אוּנ כָּל זְמַן אִיךְ װֶעל זַיין אוֹיף דֶר װֶועלְט װֶעל אִיךְ גָאט לוֹיבִּין מִיט אַיין כְּלִי זֶמֶר: אל אִיר זָאלְט קֵיין בִּטָּחוֹן נִיט הָאבִּין אוֹיף דִי הֶערִין, אוּנ אוֹיף אַמֶענְטְשִׁין װָאס עֶר הָאט נִיט אִין דִי הֶענְט צוּ הֶעלְפִין: תצא אַז עֶס גֵייט אַרוֹיס זַיין לֶעבֶּעדִיגֶער אָטֶום קֶערְט עֶר זִיךְ אוּם צוּ זַיין עֶרְד װָאס עֶר אִיז גִינוּמֶען גִיוָואָרִין פוּן אִיר, אוּנ אִין דֶעם דָאזִיגִין טָאג װֶערִין פַאר לָארִין אַלֶע זַיינֶע מַחְשָׁבוֹת: אשרי װואוֹל דֶעם מֶענְטְשִׁין װָאס גָאט פוּן יַעֲקֹב אָבִינוּ אִיז אִין זַיין הִילְף, אוּנ זַיין בִּטָּחוֹן אִיז אוֹיף גָאט: עשה װָאס עֶר הָאט בַּשַׁאפִין הִימִיל אוּנ עֶרְד דֶעם יַם אוּנ אַלִין װָאס אִין דֶעם יַם, אוּנ אַלְץ װָאס עֶס גִיפִינְט זִיךְ אוֹיף דֶעם הִימִיל אוּנ אוֹיף דֶר עֶרְד, אוּנ װָאס עֶר הִיט זַיין װָארְהַאפְטִיגֶע הַבְטָחָה אוֹיף אֵייבִּיג: עשה עֶר טוּט אַיין מִשְׁפָּט צוּ דִי װָאס זַיינֶען גִירוֹיבְּט גִיוָוארִין, עֶר גִיט בְּרוֹיט צוּ דִי הוּנְגֶערִיגֶע, גָאט בִּינְט אוֹיף דִי װָאס זַיינֶען גִיבּוּנְדִין אִין תְּפִיסָה: יי גָאט עֶפִינְט אוֹיף דִי בְּלִינְדֶע, גָאט שְׁטֶעלְט אוֹיף דִי װָאס זַיינֶען אַיינְגִיבּוֹיגִין, גָאט הָאט לִיבּ דִי צַדִּיקִים: יי גָאט הִיט דִי גֵרִים דֶעם יָתוֹם מִיט דִיא

שמר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעות: ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

הללויה כי טוב זמרה אלהינו כי נעים נאוה תהלה: בונה ירושלים יי נדחי ישראל יכנס: הרופא לשבורי לב ומחבש לעצבותם: מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא: גדול אדונינו ורב כח לתבונתו אין מספר: מעודד ענוים יי משפיל רשעים עדי ארץ: ענו ליי בתודה זמרו לאלהינו בכנור: המכסה שמים בעבים המכין לארץ מטר המצמיח הרים חציר: נותן לבהמה לחמה לבני ערב אשר יקראו: לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האיש ירצה: רוצה יי את יראיו את המיחלים לחסדו: שבחי ירושלים את יי הללי אלהיך ציון: כי חזק בריחי שעריך ברך בניך בקרבך: השם גבולך שלום חלב חטים ישביעך: השלח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו: הנתן שלג כצמר כפור כאפר יפזר: משליך קרחו כפתים לפני קרתו מי יעמד: ישלח

אלמנה טוט גאט שטארקן אונ די וועג פון די רשעים פרקרימט ער: ימלך דיין גאט וואס רועט אין ציון וועט ער קיניגן אויף אייביג, דרום איר אלע לויבט גאט:

הללויה לויבט צו גאט ווארום ער איז גוט, לויבט צו אונזער גאט ווייל ער איז זיס, דרום איז צו אים שיין איין לויב: בונה לעתיד לבא וועט גאט בויען די שטאט ירושלים, די יודין וואס זיינן פאר שטויסין ביז עק וועלט וועט ער זיי איין זאמלען קיין ירושלים: הרופא צו די וואס האבין איין צו בראכין הארץ היילט זיי גאט, אונ היילט אזוי וויא מיט איין פלאסטער זייער זארג: מונה ער ציילט מיט איין צאל די שטערין, אונ צו אלע רופט ער מיט איין נאמען חאס איז שיין צו איבליכין: גדול אונזער האר גאט איז גיאכפערט אונ האט איין גרויסין כח, אונ צו די זאכין וואס אין זיי איז פאר האנדין פר שטאנד וואס גיפינען זיך ביי גאט, איז צו זיי ניט דא קיין צאל מחמת פילקייט: מעודד גאט שטארקט די צדיקים, אונ די רשעים איז ער משפיל ביז דר ערד: ענו הייבט אויף אייער קול מיט לויב צו גאט, אונ לויבט צו אונזער גאט מיט איין הארף: המכסה ער באדעקט די הימיל מיט וואלקין אונ בריים אן צו דר ערד רעגין, אונ מאכט שפראצין אויף די בערג גראז: נותן די גראז פון די בערג גיט ער עסין צו די בהמות, אונ צו די קינדר פון די ראבין וואס רופין אונ שרייען צו גאט מחמת הונגער גיט ער זיי עסין: לא גאט באגערט ניט אין דעם וואס האט אבטחון אז די גבורה פון דעם פערד זאל אים העלפין אין דר מלחמה, אונ גאט באגערט ניט אין דעם מענטשין וואס האט אבטחון אויף זיינע שטארקע פיס: רוצה גאט באגערט נאר אין זיינע פארכטיגע, די וואס האפן צו זיין גינאד: שבחי איר זיצער פון ירושלים לויבט גאט, אונ איר זיצער פון ציון לויבט אייער גאט: כי ווארום ער האט גישטארקט די ריגליך פון דיינע טויערין אונ עס וועט שוין מער ניט חרוב ווערין די שטאט ירושלים, אונ האט דיך גיבענטשט אז דו זאלסט האבין פיל קינדר: השם אונ אין דיין גבול האט ער גיגעבין שלום, אונ מיט דר בעסטר ווייץ האט ער דיך גימאכט זאט: השולח דר רעגין וואס ער קומט דורך גאטס זאג שיקט ער אויף דר ערד, אונ דר רעגין לויפט אין דר גיך צו מאן גאטס שליחות: הנתן ער איז דר וואס גיט שנייא אויף דער וועלט וואס איז וייס וויא וואל כפור דאס איז אזוי אמין שניי וואס גייט ווינטער אין דר פריא מאכט ער פאר שפרייטין אים אויף דר ערד אזוי

דְּבָרוֹ וְיַמְסֵם יַשֵּׁב רוּחוֹ יִזְּלוּ מָיִם: מַגִּיד דְּבָרָיו לְיַעֲקֹב חֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו לְיִשְׂרָאֵל: לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בַּמְּרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָל מַלְאָכָיו הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו: הַלְלוּהוּ שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר: הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הָאָרֶץ תַּנִּינִים וְכָל תְּהֹמוֹת: אֵשׁ וּבָרָד שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ: הֶהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים: הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף: מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שֹׁפְטֵי אָרֶץ: בַּחוּרִים וְגַם בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם נְעָרִים: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם:

ווי אַש: משליך גאָט ווארפט זיין אייז ווִיא שְׁטִיקֶער דאס איז וואס די וואסער ווערט פַר פְרֶארִין אונ דער נאך מאכט מען פון זייא שטיקער, אַז מען זאל זיך ניט אָן טאָן אין ווארימע קליידר ווער וואלט גיקאנט באשטיין פאר זיין קעלט: ישלח אונ אַז ער שיקט זיין רעגין אָדער זיין היץ מאכט ער צו גיין דעם שניי מיט דעם אייז, אונ אַז ער מאכט ווייען מיט זיין ווינט טוט פון דעם אייז רינען וואסער: מגיד לויבט גאָט ווארום ער האט גיזאָגט זיין תורה צו די יודין וואס זיינען ארויס גיקומען פון יעקב, זיינע גיזעצין אונ זיינע משפטים האט ער גיזאָגט צו די ישראל: לא אונ אַזוי האט ער ניט גיטאָן צו קיין שום פאָלק צו געבין זייא דיא תורה, אונ קיין משפטים האט ער זייא ניט גימאכט

ווִיסִין דרום לויבט גאָט:

הללויה לויבט גאָט אַז פון דעם הימיל זאל מען הערין דס קול אונ לויבט אים אויף די הימלען: הללוהו לויבט אים אַלע זיינע מלאכים דאס זיינען די גלגלים מיט די מזלות: הללוהו די זון מיט דר לבנה גיהערט איר צו לויבין גאָט אונ איר שטערין וואס איר לייכט אויף דר וועלט לויבט צו גאָט: הללוהו איר אויבערשטע הימלען אונ די וואסר וואס איז אויף דעם הימיל זאלט איר אַלע לויבין גאָט. ווארום ער האט גיבאָטין אַז זיי זאלין באשאפין ווערין זיינן זיי באשאפין גיוואָרין: ויעמידם אונ ער האט זיי געשטעלט אַז זייא זאלין אַיין קיום האבין אויף אייביג אונ האט גיגעבין איין חוק וועט איטליכער זאל משמש זיין אונ זאלין ניט איבר פארין דעם חוק: הללו אונ פון דער ערד זאל מען לויבין גאָט, שלאנגן אונ אַלע וואס רוהען אין די אָפּ גרונטין, פייער אונ האגיל שניי אונ דר רויך וואס גייט פון דר ערד אונ דר שטורעם ווינט וואס טוט אַזוי ווי גאָט הייסט אים טאָן: ההרים די הויכע בערג מיט די נידעריגע בערג, אונ די בוימער וואס וואקסין פרות אויף זיי, אונ אַלע טענען בוימער: החיה אונ גרויסע חיות מיט אַלע בהמות קליינע חיות אונ עופות וואס האבין פליגיל: מלכי איר מלכים פון דר וועלט אונ אַלע פעלקר, איר הארין אונ אַלע ריכטער פון דר וועלט: בחורים די בחורים מיט די בתולות די אַלטע מיט די יונגע: יהללו זאלט איר אַלע לויבין גאָטס נאָמן ווארום נאָר זיין נאָמן אַליין איז שטארק, זיין שיינקייט ווערט גיזעהן אויף דעם הימיל אונ אויף דר ערד:

וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם
קרבו הללויה:
הללויה שירו ליי שיר חדש תהלתו בקהל חסידים: ישמח ישראל
בעשיו בני ציון יגילו במלכם: יהללו שמו במחול בתף וכנור
יזמרו לו: כי רוצה יי בעמו יפאר ענוים בישועה: יעלזו חסידים בכבוד
ירננו על משכבותם: רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם: לעשות
נקמה בגוים תוכחות בלאמים: לאסר מלכיהם בזקים ונכבדיהם בכבלי
ברזל: לעשות בהם משפט כתוב הדר הוא לכל חסידיו הללויה:
הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: הללוהו
בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: הללוהו בתקע
שופר הללוהו בנבל וכנור: הללוהו בתף ומחול הללוהו
במנים ועגב: הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי
תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה: כ ה ת י ה:
ברוך יי לעולם אמן ואמן: ברוך יי מציון שכן
ירושלים הללויה: ברוך יי אלהים אלהי

וירם אונ ער האט דר הויבט איין געוועלטיקייט צו זיין פאלק אונ ער מערט איין לויב צו אלע
זיינע פרומע פון די ישראל וואס זיי זיינען זיין נאהענט פאלק דרום לויבט גאט:
הללויה זינגט צו גאט איין נייע געזאנג, זיין לויב זאל דער ציילט ווערן אין דעם איין
זאמלונג פון די פרומע: ישמח די יודין זאלין זיך פרייען מיט זייער באשעפר,
אונ די קינדר פון ציון זאלין זיך פרייען מיט זייער מלכות: יהללו לויבט זיין נאמען מיט
טאנצן, מיט איין פויק אונ מיט אפידיל זאלט איר אים לויבן: כי אז גאט האט באוויליגט
אין זיין פאלק אונ האט באשיינט די גוטע מיט הילף: יעלזו די פרומע וועלין זיך פרייען
מיט דעם כבוד וואס זיי וועלין האבין, אונ זיי וועלין זינגען אז זיי וועלין זיין בערודט:
רוממות מיט זייער האלז וועלין זיי דר ציילין גאטס גרויסקייט, אונ דורך דעם וועלין זיי
זיך שטארקן אויף זייערע פיינט גלייך ווי זיי האלטין אין זייערע הענט שווערדין וואס
זיינען געשארפט פון צוויי זייטין: לעשות צו טאן איין נקמה אין די עובדי כוכבים, אונ
איין שטראף אין די עובדי כוכבים: לאסר צו בינדין זייערע מלכים אונ זייערע שררות
פון די עובדי כוכבים מיט אייזרנע קייטין: לעשות צו טאן אין זיי דעם משפט וואס שטייט
אין פסוק, אונ דר משפט וועט זיין שיין צו אלע זיינע פרומע דרום לויבט גאט:
הללויה לויבט גאט אויף זיין הייליג ארט, לויבט אים אויף זיין שטארקן הימיל מיט
זיין גבורה אזוי ווי זיין גדולה איז גרויס מיט אקול פון אשופר, מיט אפידיל
אונ מיט איין הארף, מיט אפויק אונ מיט טאנצין, מיט פיל מיני כלי זמר אונ מיט ארגלן
אונ מיט צוויי מעסענע כלים וואס זיי מאכין הערין איין קול מיט טרומייטין: כל לויבט
גאט אונ זאגט אז איטליכער וואס האט אין זיך איין נשמה זאל לויבין גאט:
ברוך געלויבט איז גאט אייביג: ברוך געלויבט איז גאט וואס ער האט גימאכט רוען זיין
שכינה אין ציון אונ רועט אין ירושלים דרום לויבט גאט. גיבענטשט איז דער
שטארקער גאט דר גאט פון די ישראל ער טוט אליין וואונדר צו די ישראל אלע צייט.

יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן:

מען מוז אויף שטיין צו ויברך דויד אונ מען מוז שטיין ביז אתה הוא ה׳ האלהים :

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יְיָ לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד מִלְּפָנֶיךָ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בַּכֹּל וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה וּבְיָדְךָ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל: וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ: וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמַם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה: אַתָּה הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כֻּלָּם וּצְבָא הַשָּׁמַיִם לְךָ מִשְׁתַּחֲוִים: אַתָּה הוּא יְיָ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בְּאַבְרָם וְהוֹצֵאתוֹ מֵאוּר כַּשְׂדִּים וְשַׂמְתָּ שְׁמוֹ אַבְרָהָם. וּמָצָאתָ אֶת לְבָבוֹ נֶאֱמָן לְפָנֶיךָ

אונ גילויבט איז זיין הערליכער נאמן אויף אייביג אונ זאל דערפילט ווערן די גאנצע וועלט מיט זיין כבוד . אָמֵן וְאָמֵן :

וַיְבָרֶךְ , דוד האט גילויבט גאט פאר די אויגין פון כל ישראל אונ דוד זאגט , גילויבט ביסטו גאט דו גאט פון ישראל אונזר פאטר פון אייביג אן אונ ביז אייביג .
צו דיר גאט איז אלע גרויסקייט אונ שטארקייט די אייביגקייט אונ די שיינהייט איז צו דיר . צו דיר גאט איז אלץ וואס אויפין הימיל אונ אויף דר ערד . צו דיר גאט איז די קיניגרייך איבער אלע מלכים אונ דו ביסט דר הויבין איבער אלע עלצטע . אונ אלע רייכקייט אונ אלע כבוד פון מענטשן איז אלץ פון דיר גאט , אונ דו טוסט גיוועלטיגין איבר אלץ אונ אין דיין האנט איז שטארקייט אונ קראפט אונ אין דיין האנט איז צו גרויסין אונ צו שטארקן צו אלעם ווענען דו ווילסט , אונ איצונד אונזר גאט טוען מיר צו דיר דאנקין אונ מיר טוען לויבין צו דיין שיינעם נאמען , דו ביסט גאט אליין , דו האסט גימאכט דיא הימיל אונ אלע הימלען וואס איבערין הימיל , אונ מיט אלע הערשאפטין , די ערד אונ אלץ וואס אויף איר איז , אלע ימים אונ וואס אין זיי איז , אונ דו דער נערסט אלע באשעפעניש, אונ אלע מלאכים פון הימעל טוען זיך צו דיר בוקין . דו ביזט דר שטארקער גאט דאס דו האסט אויס גיקליבין אונזר פאטר אברם אונ האסט אים אויס גיצויגין פון דעם פייער פון קאלך אויבין , אונ דו האסט גימאכט רופין זיין נאמען אברהם , ומצאת אונ דוא האסט גיפונען זיין הארץ פאר דיר מיט גלויבונג :

וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לָתֵת אֶת אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַחִתִּי הָאֱמֹרִי
וְהַפְּרִזִּי וְהַיְבוּסִי וְהַגִּרְגָּשִׁי לָתֵת לְזַרְעוֹ וַתָּקֶם אֶת
דְּבָרֶיךָ כִּי צַדִּיק אָתָּה: וַתֵּרֶא אֶת עֳנִי אֲבֹתֵינוּ בְּמִצְרָיִם וְאֶת
זַעֲקָתָם שָׁמַעְתָּ עַל יַם סוּף: וַתִּתֵּן אֹתֹת וּמֹפְתִים בְּפַרְעֹה וּבְכָל
עֲבָדָיו וּבְכָל עַם אַרְצוֹ כִּי יָדַעְתָּ כִּי הֵזִידוּ עֲלֵיהֶם וַתַּעַשׂ לְךָ
שֵׁם כְּהַיּוֹם הַזֶּה: וְהַיָּם בָּקַעְתָּ לִפְנֵיהֶם וַיַּעַבְרוּ בְתוֹךְ הַיָּם
בַּיַּבָּשָׁה וְאֶת רֹדְפֵיהֶם הִשְׁלַכְתָּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ אֶבֶן בְּמַיִם עַזִּים:
וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שְׂפַת הַיָּם:
וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרַיִם
וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת יְיָ וַיַּאֲמִינוּ בַּייָ וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ:
אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַייָ וַיֹּאמְרוּ
לֵאמֹר אָשִׁירָה לַייָ כִּי גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם: עָזִּי
וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי

וכרות אונ האסט מיט אים כורת ברית גיוועזן צו געבן צו זיינע קינדער דאס לאנד פון
כנעני אונ חתי אונ אמורי אונ פרזי אונ יבוסי אונ גרגשי, אונ דו האסט מקים
גיוועזן דיינע רייד דען דו ביסט איין גירעכטער גאט: ותרא אונ דו האסט גיזעהן די פיין
וואס אונזערע עלטערן האבן גיהאט אין מצרים, אונ זייער גישריי וואס ביי דעם ים
סוף האסטו גיהערט: ותתן אונ דו האסט גיגעבן צייכנס אונ וואונדער אויף פרעה
אונ אויף אלע זיינע קנעכט אונ אויף גאר זיין פאלק פון זיין לאנד ווארום דו ווייסט אז
די מצרים האבן אויף זיי גימוטוויליגט, אונ דו האסט דיר גימאכט איין גרויסן נאמען
ווי מען קען דיך היינטיגן טאג, אונ דו האסט דעם ים גישפאלטן פר זיי אונ זיי זיינען
דורך גיגאנגען דעם ים אין דער טריקעניש, אונ זייערע נאך יאגער האסטו אריין
גיווארפן אין טיפעניש פון ים ווי א שטיין אין שטארקן וואסער פון ים:
וישע אונ גאט האט גיהאלפן אין דעם זעלביגן טאג די ישראל פון דער האנט פון די
מצרים אונ די ישראל האבן גיזעהן די מצרים טויט אויף דעם בארטן פון ים.
אונ די ישראל האבן גיזעהן די גרויסע גבורה וואס גאט האט גיטאן אן די מצרים
האבן דאס פאלק ישראל זיך גיפארכטן פאר גאט אונ האבן גיגלויבט אין גאט אונ
אין די נבואה פון משה זיין קנעכט:
אז ישיר דענסט מאל אז משה האט גיזעהן דעם נס וואס גאט האט גיטאן צו די ישראל
איז אים אויף גיגאנגען אויף זיין הארץ ער זאל זינגען מיט די ישראל די דאזיגע
שירה צו גאט אונ זיי האבן גיזאגט אזוי צו זאגן. לאמיר זינגען צו גאט ווארום ער
האט גיהערשט איבר אלע הערשאפטן, דעם פערד מיט זיינע רייטר האט ער גיווארפן
אין ים: עזי דאס שטארקייט אונ דאס פאר שניידונג פון גאט דאס הייסט האט גאט איז
זיך נקם אין די שונאים דאס דאזיגע איז צו מיר צו איין הילף, דער דאזיגער איז מיין

וְאֲרֹמְמֶנְהוּ׃ יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה יְיָ שְׁמוֹ׃ מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ יָרָה
בַיָּם וּמִבְחַר שָׁלִשָׁיו טֻבְּעוּ בְיַם סוּף׃ תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ
בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ אָבֶן׃ יְמִינְךָ יְיָ נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ יְמִינְךָ יְיָ תִּרְעַץ אוֹיֵב׃
וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ׃ וּבְרוּחַ
אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ מַיִם נִצְּבוּ כְמוֹ נֵד נֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֶב יָם׃
אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק
חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי׃ נָשַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם צָלְלוּ כַּעוֹפֶרֶת
בְּמַיִם אַדִּירִים׃ מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ
נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא׃ נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אָרֶץ׃ נָחִיתָ
בְחַסְדְּךָ עַם זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעָזְּךָ אֶל נְוֵה קָדְשֶׁךָ׃ שָׁמְעוּ

גאט אונ איך וועל באשיינן אים כלומר איך וועל דר ציילן זיין שיינקייט אונ זיין לויב פר אלע מענטשן וואס זיינן אויף דר וועלט, דר גאט ער איז דר גאט פון מיינע עלטערן אונ איך וועל דר הויבין אים: יי גאט איז איין האר וואס ער איז מנצח אין דר מלחמה, גאט איז זיין נאמען אפילו בשעת אז ער האלט מלחמה אונ איז זיך נוקם פון זיינע פיינט איז פארט זיין נאמען ה׳ דאס הייסט די מדה פון רחמים כלומר ער האט רחמנות אויף זיינע באשעפעניש אונ שפייזט זיי: מרכבות די רייט וועגין פון פרעה אונ זיין חיל האט ער גיווארפין אין ים, אונ די אויס דר וויילטע פון זיינע עלצטע זיינען פר זונקען גיווארין אין ים סוף: תהומות די אפ גרונטין האבין באדעקט זיי מיינט מען די מצרים, זיי האבין גינידערט אין דר טיפעניש אזוי ווי איין שטיין כלומר אזוי ווי מען ווארפט איין שטיין אין וואסער פאלט ער אראפ אזוי זיינען די מצרים אויך אראפ גיפאלין אין ים: ימינך דיין רעכטע האנט גאט טוט זיך שטארקין מיט קראפט, דיין רעכטע האנט גאט די זעלביגע טוט צו ברעכין דעם פיינט: וברוב אונ מיט דיין פיל הערשאפט טוסטו צו פירין דיינע פיינט וואס זיי שטייען אויף אנטקעגין דיר, דו טוסט שיקן דיין גרים צארן ער טוט זיי פאר ברענען אזוי ווי שטרוי: וברוח אונ מיט דעם ווינט פון דיינע נאז לעבער זיינען די וואסער גיווארין הויפין, זיי זיינען גיבליבין שטיין אזוי ווי אמויער די רינענדיגע וואסר, זיי זיינען גיווארן פר גליווערט די אפ גרונטין אין דר שטארקייט פון דעם ים: אמר דר פיינט דאס מיינט מען פרעה בשעת אז ער האט אן גירעט זיין פאלק זיי זאלין נאך יאגין די ישראל, האט ער אזוי גיזאגט, איך וועל זיי נאך יאגין איך וועל גרייכין איך וועל צו טיילען זאק רויב כלומר דעם זאק רויב וואס איך וועל ביי דיא ישראל אוועק נעמען וועל איך מיך צו טיילין מיט מיינע קנעכט, עס וועט דר פילט ווערן פון זיי מיין ווילין איך וועל אויס ציהען מיין שווערד עס וועט פר ארימען זיי מיין האנט: נשפת דו גאט האסט גיווייט מיט דיין ווינט האט צו גידעקט זיי דער ים מיינט מען די מצרים, זיי זיינען ווארין איין גיזונקען אזוי ווי בליי אין שטארקע וואסערין: מי ווער איז אזוי ווי דו גאט אין די שטארקע, ווער איז אזוי ווי דו ביסט גשטארקט מיט הייליקייט, אפארכטונג מען זאל זאגין דיין לויב וואורום מיט וואס מען וועט דיר לויבין איז אלץ אין דיר מער פאר האנדין, ער טוט וואונדערליכע זאכין: נטית דו האסט גינייגט דיין רעכטע האנט האט איין גישלונגן זיי די ערד: נחית דו האסט גיפירט מיט דיין חסד דאס דאזיגע פאלק וואס דוא האסט אויס גילייזט דאס מיינט מען די ישראל, האסט זייא גיפירט מיט דיין

עמים ירגזון חיל אחז ישבי פלשת: אז נבהלו אלופי אדום
אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל ישבי כנען: תפל עליהם
אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יי עד
יעבר עם זו קנית: תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון
לשבתך פעלת יי מקדש אדני כוננו ידיך: יי ימלך לעלם
ועד: יי ימלך לעלם ועד: (יי מלכותה קאם לעלם ולעלמי
עלמיא): כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב
יי עלהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים:
כי ליי המלוכה ומושל בגוים: ועלו מושיעים בהר ציון
לשפט את הר עשו והיתה ליי המלוכה: והיה יי למלך על
כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

שבת אונ יום טוב זאגט מען דא נשמת:

מען זאל נזהר זיין ניט מפסיק צוא זיין צווישין דיא י"ג שבחים דהיינו פון שיר ושבחה ביז
ומלכות. אונ מען זאל נזהר זיין אויף צוא שטיין פון ישתבח ביז נאך ברכו:

ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול
והקדוש בשמים ובארץ. כי לך נאה

שטארקייט צו דיין הייליגין וואוינונג: שמעו די פעלקער האבין דאס גיהערט זיינן זיי דר
שראקין גיווארן, איין ציטערניש האט אן גיהאפט די זיצער מיינט מען די וואס וואוינן
אין לאנד פלשתים: אז דענסט מאל זיינען דר שראקין גיווארין די הארין פון אדום אונ
די הארין פון מואב האט אן גיהאפט זיי אציטערניש, זיי זיינען צו גאנגען אלע איין
וואוינער פון כנען: תפול עס זאל פאלין אויף זיי איין פארכט אונ אנגסטין, דורך דיין
גרויסע שטארקייט זאלין זיי שווייגין אזוי ווי אשטיין עד ביז עס וועט איבער פארין דיין
פאלק גאט כלומר ביז דיין פאלק וועלין איבר פארין דעם באך ארנון, ביז דיין פאלק
וועלין איבער פארין דעם ירדן, דאס פאלק האסטו גיליבט אזוי ווי עס איז גיליבט ביי
אמענטשין איין זאך וואס ער קויפט דאס פאר פיל געלט: תבאמו דו וועסט ברייגגען זיי
אונ דו וועסט פלאנצן זיי אויף דעם בארג דיין ארב, דעם ארט וואס איז אן גיברייט צו
דיין זיצונג וואס דו גאט האסט גיווערקט דאס הייליגקייט, גאט וואס דיינע הענט האבין
אן גיברייט: יי גאט וועט קיניגין אייביג: כי אז עס איז גיקומן די פערד פון פרעה מיט
זיין רייט וואגין אונ מיט זיינע רייטער אין ים האט גאט אויף זיי ווידר גיקערט די וואסר
פון דעם ים, אונ די קינדר פון ישראל זיינן גיגאנגען טרוקין אין מיטין דעם ים: כי דען צו
גאט איז די קיניגרייך אונ ער טוט גיוועלטיגין איבער אלע אומות: ועלו אונ עס וועלין
אויף גיין העלפערס אויף דעם בארג ציון צו משפטין דעם בארג פון עשו אונ עס וועט
זיין צו גאט די קיניגרייך: והיה אונ גאט וועט זיין איין מלך אויף דר גאנצער וועלט, אין
דר צייט וועט ער זיין איין גאט אויף דר גאנצער וועלט:

ישתבח עס זאל ווערין גילויבט אויף אייביג דיין הייליגער נאמען אונזער מלך, דו
שטארקר גאט אונ דר הייליגער מלך אויפין הימיל אונ אויף דר ערד, וויל

יי אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה הלל וזמרה עז וממשלה נצח גדלה וגבורה תהלה ותפארת קדשה ומלכות. ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש ומעולם ועד עולם אתה אל: ברוך אתה יי אל מלך גדול ומהלל בתשבחות אל ההודאות אדון הנפלאות בורא כל הנשמות רבון כל המעשים הבוחר בשירי זמרה מלך יחיד אל חי העולמים:

חצי קדיש

אום עשרת ימי תשובה פאר חצי קדיש זאגט מען דאס:

שיר המעלות ממעמקים קראתיך יי: אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני: אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד: כי עמך הסליחה למען תורא: קויתי יי קותה נפשי ולדברו הוחלתי: נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר: יחל ישראל אל יי כי עם יי החסד והרבה עמו פדות: והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

ווען דער חזן זאגט ברכו זאגט דער קהל יתברך:

חזן **ברכו את יי המברך:**

ק״ח **ברוך יי המברך לעולם ועד:**

דר חזן זאגט איבער ביהל״ו אונ מען ענטפערט ניט קיין אמן:

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא שמו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו אין אלהים: סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו. ושמו מרומם על כל ברכה ותהלה: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשך עשה שלום ובורא את הכל:

צו דיר איז שיין גאט וואס דו ביסט אונזר גאט אונ דר גאט פון אונזרע עלטערין אויף אייביג, איז שיין מיר זאלין צו דיר זינגען אונ לויבין מיט לויב אונ מיט גיזאנג, דען צו דיר איז דיא שטארקייט אונ גיוועלטיקייט וואס צו דיר איז אייביגקייט אונ אלע גרויסקייט אונ אלע שטארקייט פון דר וועלט אונ בארימונג אונ אלע שיינהייט אונ אלע היילקייט אונ אלע קיניגרייך איז צו דיר גאט, אלע בענטשונג אונ אלע דאנקונג פון איצונד ביז אימער אונ אייביג איז אלץ צו דיר גאט: ברוך גילויבט ביסטו גאט דו שטארקר גאט אונ גרויסר מלך וואס דו ביסט גילויבט מיט פיל שבחים, דו שטארקר גאט וואס אלע מענטשין דאנקען צו דיר, דו ביסט דר האר וואס אלע מענטשין דער ציילין דיינע וואונדר, וואס דו האסט אויס גיקליבין די ישראל זיי זאלין צו דיר זינגען אונ לויבין, דו שטארקער מלך וואס דו לעבסט אימער אונ אייביג:

ברוך גילויבט ביסטו גאט אונזר שטארקר גאט דר קיניג פון דר גאנצער וועלט, וואס ער האט בשאפין די ליכט פון טאג, אונ ער האט בשאפין די פינצטערנעש פון

הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל
יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ.
כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְּרוֹמָם
לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי
עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ
מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵל בָּרוּךְ גְּדוֹל דֵּעָה. הֵכִין וּפָעַל
זָהֳרֵי חַמָּה. טוֹב יָצַר כָּבוֹד לִשְׁמוֹ. מְאוֹרוֹת נָתַן סְבִיבוֹת עֻזּוֹ.
פִּנּוֹת צְבָאָיו קְדוֹשִׁים רוֹמְמֵי שַׁדַּי. תָּמִיד מְסַפְּרִים כְּבוֹד אֵל
וּקְדֻשָּׁתוֹ: תִּתְבָּרַךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ
מִתָּחַת עַל כָּל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי אוֹר שֶׁעָשִׂיתָ
(שֶׁיָּצַרְתָּ) הֵמָּה יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:

תִּתְבָּרַךְ לָנֶצַח צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד
מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים. וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים בְּרוּם
עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל (ב) דִּבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם:

דר נאכט, ער מאכט שָׁלוֹם צווישן די מַלְאָכִים וואס זיינען פון פייער מיט די מַלְאָכִים
וואס זיינען פון וואסער אונ דו ביסט דר באשעפער פון אלין וואס אויף דר וועלט איז:
הַמֵּאִיר דר דא לייכט מיט דר זון אויף דער ערד כְּדֵי די תְּבוּאָה זאל בעסער וואקסין,
אונ צו די וואס וואוינען אויף דר ערד כְּדֵי זיי זאלין זעהן ווי צו גיין מיט דער
בארימהערציגקייט, מיט זיין גוטהערציגקייט באנייט ער שטענדיג אלע טאג די מַעֲשִׂים פון די זעכס
טעג, בְּשַׁעַת ער האט די וועלט באשאפין, הַיְינוּ ער האט גימאכט טאג אונ נאכט אזוי
איז דאס היינט אלע טאג: מה גאט ווי גאר פיל זיינען דיינע ווערק דו האסט זיי אלע מיט
חָכְמָה באשאפין, די גאנצע וועלט איז פול דיינע באשעפעניש: המלך דר דא איז אליין
איין מֶלֶךְ פון דענמאלט אן, אונ איז דער הויבין, דער דא איז גילויבט אונ דער דא איז
באשיינט אונ דר דא איז דר הויבין פון אייביגע צייטין: אלהי אייביגער גאט דר בארעם
דיך איבער אונז מיט דיין פיל דר בארימהערציגקייט, אונזר שטארקער הער אונזר שטארקר
פעלזין באשיצער אונזר הילף אונ ביסט איין שטארקייט ארום אונז: אל דר גילויבטער
גאט דר דא איז גרוים מיט וויסין שאפט, ער האט אן גיבריים אונ האט באשאפין די
לויטערקייט פון דר זון, גאט דר דא איז גוט ער האט באשאפין אלע ברואים פון זיין
כָּבוֹד וועגין, ליכט האט ער גיגעבין ארום זיין כִּסֵּא הַכָּבוֹד, די הערין דאס זיינען די
הייליגע מַלְאָכִים די דא דר הייבין דעם שטארקין גאט זיי דר ציילין תָּמִיד גאטס כָּבוֹד
אונ זיין הייליגקייט: תתברך דו גאט אונזר גאט ווערסט גילויבט פון וועגין די גילויבטע
ווערק פון דיינע הענט אונ פון וועגין דיא ליכטיגקייט פון דאס ליכט וואס דוא האסט
באשאפין דרויף זאל מען דיך אייביג באשיינען:

תִּתְבָּרַךְ דו זאלסט זיין גילויבט אייביג אונזר שטארקר גאט אונזר מֶלֶךְ אונ אונזר דר
לייזער דר דא באשאפט די הייליגע מַלְאָכִים, אונזער מֶלֶךְ דיין נאמען זאל
גילויבט זיין צו אייביג, דר דא באשאפט באדינער דאס זיינען די מַלְאָכִים וואס ווערין
אלע טאג נייא באשאפין אונ די מַלְאָכִים וואס זיי זיינען פון אייביג אן באשאפין גיווארין

כלם אהובים כלם ברורים כלם גבורים כלם קדושים וכלם עשים באימה וביראה רצון קונם וכלם פותחים את פיהם בקדשה ובטהרה בשירה ובזמרה ומברכין ומשבחין ומפארין ומעריצין ומקדישין וממליכין: את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא: וכלם מקבלים עליהם על מלכות שמים זה מזה. ונותנים באהבה רשות זה לזה להקדיש ליוצרם בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה קדשה כלם כאחד עונים באימה ואומרים ביראה:

קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים לעמת שרפים לעמתם משבחים ואומרים: ברוך כבוד יי ממקומו:

לאל ברוך נעימות יתנו. למלך אל חי וקים זמרות יאמרו ותשבחות ישמיעו. כי הוא לבדו מרום וקדוש פועל גבורות עשה חדשות בעל מלחמות זורע צדקות מצמיח ישועות בורא רפואות נורא תהלות אדון הנפלאות: המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית: כאמור לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו: והתקין מאורות

און שטייען אלע אין דר הויך פון דר וועלט און לאזין הערין מיט פארכט מיט אנאנדר איין שטארק קול די רייד פון דעם לעבעדיגן גאט און דער מלך פון דר וועלט: כלם זיי זיינען אלע געליבט זיי זיינען אלע ריין אויס דר וויילטע זיי זיינען אלע שטארק און אלע טוען מיט פארכט און מיט שרעקן דעם ווילין פון זייער באשעפער: וכלם און אלע עפענען זייער מויל מיט הייליקייט און מיט ריינקייט מיט לויב און מיט געזאנג און זיי לויבין און בארימען און באשיינען און הייליגין און מאכין קיניגין את שם גאטס נאמען וואס ער איז איין גרויסער און איין שטארקער און איין שרעקליכער קיניג ער איז הייליג: וכלם און אלע נעמען אויף זיך מקבל דעם יאך פון מלכות דר דא איז אין הימיל, און דר עלצטער טוט געבין רשות צום קלענסטין, צו הייליגין זייער באשעפער מיט אזעלכע גימיט מיט אקלאר לשון און מיט זיסקייט, און אלע מיט אנאנדר שרייען מיט אמאל קדושה און זאגין מיט פארכט קדוש דר גאט פון אלע הערשאפטין איז הייליג די גאנצע ערד איז פול זיין כבוד: והאופנים און די מלאכים די דא הייסין אופנים און חיות הקדש דר הייבין זיך מיט גרויסין שטורעם קעגין די מלאכים וואס זיי הייסין שרפים און לויבן קעגין זיי און זאגין געלויבט איז גאטס כבוד פון זיין ארט וואו ער איז: לאל צו דעם געלויבטין גאט געבין זייא ליבליכע לויב, צו דעם מלך וואס ער איז אלעבעדיגער און איין שטארקער גאט זאגין זיי לויב געזאנג און לאזין הערין לויב, דען ער אליין טוט שטארקייט דורך דר זון און באשאפט נייע זאכין דאס די לבנה ווערט אלע חדש באנייט, ער איז איין בעל מלחמה, ער זייעט גירעכטיקייט, ער מאכט שפראצין הילף, און באשאפט רפואות, ער איז פארכטיג פון לויב, איין הער פון וואונדר, דר דא באנייט מיט זיין גוטס אלע טאג תמיד די ווערקין פון ששת ימי בראשית: כאמור אזוי וויא עס איז געזאגט געווארין וואס גאט האט באשאפין גרויסע ליכט אויף דער וועלט און אויף אייביג איז זיין גינאד: אור מיר בעטין דיר גאט אז דו

ואלכם

משמח עולמו אשר ברא): אור חדש על ציון תאיר ונזכה
כלנו במהרה לאורו: ברוך אתה יי יוצר המאורות:
אהבה רבה (אהבת עולם) אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה ויתרה
חמלת עלינו: אבינו מלכנו בעבור שמך הגדול ובעבור
אבותינו שבטחו בך ותלמדם חקי חיים לעשות רצונך בלבב שלם כן
תחננו ותלמדנו: אבינו אב הרחמן המרחם רחם עלינו ותן בלבנו
בינה להבין ולהשכיל לשמע ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקים את
כל דברי תלמוד תורתך באהבה: והאר עינינו בתורתך (במצותיך).
ודבק לבנו במצותיך (בתורתך) ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך.
למען לא נבוש ולא נכלם ולא נכשל לעולם ועד: כי בשם קדשך
הגדול (הגבור) והנורא בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך: (ורחמיך יי
אלהינו וחסדיך הרבים אל יעזבונו נצח סלה ועד): מהר והבא עלינו
ברכה ושלום מהרה מארבע כנפות כל הארץ. ושבור עלנו מעל
צוארנו. ותוליכנו מהרה קוממיות לארצנו. כי אל פועל ישועות אתה
ובנו בחרת מכל עם ולשון וקרבתנו מלכנו לשמך הגדול סלה באמת
באהבה להודות לך וליחדך (באהבה) ולאהבה את שמך: ברוך אתה
יי הבוחר בעמו ישראל באהבה:

זאלסט לייכטען איין נייע ליכט איבער ציון אונ מיר זאלין אלע באלד זוכה זיין צו זיין ליכט: ברוך גילויבט ביסטו גאט דר דא באשאפט די ליכט:

אהבה אגרויסע ליבשאפט האסטו אונז ליב גיהאט גאט אונזער גאט, איין גרויסע איבעריגע דר בארימקייט האסטו זיך איבער אונז דר בארימט: אבינו אונזער פאטער אונזר קיניג פון וועגין דיין גרויסין נאמן אונ פון וועגין אונזרע עלטערין וואס זיי האבין זיך אין דיר פאר זיכערט אונ דו האסט זיי גילערינט די חוקים פון דר תורה וואס הורך דעם קומט מען צום אייביגין לעבין צו טאן דיין ווילין מיטין גאנצין הארצין אזוי זאלסטו אונז אויך ליב האבין אונ זאלסט אונז אויך לערנען: אבינו אונזר פאטער דר בארמיגער פאטר דר דא דר בארעם דיך איבר אונז אונ גיב אונז אין אונזערע הערצער צו פאר שטיין אונ צו קליגין צו הערן, אליין צו לערנען אונ מיט אנדערע צו לערנען, צו היטען אונ צו טאן אונ מקיים צו זיין אלע דיא רייד פון תורה שבכתב אונ תורה שבעל פה מיט ליבשאפט: והאר אונ דר לייכט אונזערע אויגין אין דיין תורה אונ באהעפט אונזר הארץ אין דיינע מצות אונ איינציג אונזער הארץ ליב צו האבין אונ צו פארכטין זיך פאר דיין נאמען, אונ מיר זאלין ניט פאר שעמט ווערין בין אייביג: כי דען אין דיין היילגין נאמן דעם גרויסין אונ דעם פארכטיגין פאר זיכערן מיר זיך, מיר לוסטיגין זיך אונ פרייען זיך דורך דיין הילף: והביאנו אונ ברייגג אונז צו אנאנדער מיט שלום פון אלע פיר עקין פון דער ערד, אונ פיר אונז אויפריכטיג צו אונזער לאנד: כי דען דו ביסט גאט איין ווערקער פון הילף אונ נאך יציאת מצרים האסטו אין אונז אויס דר וויילט פון אלע אומות אונ שפראכין: וקרבתנו אונ דו האסט אונז גינעהנט צו דיין גרויסין נאמן אונ דו האסט אונז אויף דעם בארג סיני די תורה גיגעבין וואס זיא איז אייביג אמת צו דאנקן דיר אונ איינציגן דיך מיט ליבשאפט: ברוך גלויבט ביסטו גאט דר דא האט אויס דר וויילט אין זיין פאלק ישראל מיט ליבשאפט:

מען זאל קריאת שמע בכונה זאגין ווארט פר ווארט דען די גמרא זאגט אין ברכות דער וואס זאגט קריאת שמע בכונה ווערט דאס גיהנם פאר אים גיקילט. ווען מען זאגט ה׳ אחד זאל מען כונה האבין דאס השי״ת איז איינציג אונ קיניגט איבער זיבין הימלען אונ אויף דער ערד אונ איבר די פיר רוחות העולמות. אויך זאל מען האבין אין זינען צוא איבער ענטפערין דעם גוף ונשמה אונ מקדש השם צו זיין:

^{יחיד אומר} אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה ׀ אֶחָד:

^{בלחש} בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם

---

^{אל} גאט איז איין וואר האפטיגער קיניג:

^{שמע} הער צוא ישראל גאט איז אונזער גאט אונ גאט איז איין איינציגער גאט:

^{ברוך} גילויבט זאל זיין דער נאמען פון זיין הייליגין קיניגרייך אויף אייביג:

וְאָהַבְתָּ אונ דו זאלסט גאט דיין גאט ליב האבין, דו זאלסט מקיים זיין זיינע מצות פון וועגין ליבשאפט מיט דיין גאנצין הארצין, אונ מיט דיין גאנצין נפש, אונ מיט דיין גאנצין פאר מעג: ^{והיו} אונ די ווערטער וואס איך זאג דיר היינט זאלין זיין אויף דיין הארצין, אונ דו זאלסט זיי תמיד גידיינקען: ^{ושננתם} אונ דו זאלסט זיי שארף ארויס ריידין אונ לערנען צו דיינע קינדר, אונ דו זאלסט תמיד דר פון ריידין אז דו וועסט אין דיין הויז זיצין אונ אז דו וועסט אין וועג גיין אין דיין לייגן זיך אונ אין דיין אויף שטיין: ^{וקשרתם} אונ דו זאלסט זיי אן קניפין צו איין צייכין אויף דיין האנט אונ זיי זאלין זיין צו תפילין צווישין דיינע אויגין: ^{וכתבתם} אונ דו זאלסט זיי אן שרייבין אויף די ביי שטידלען פון דיין הויז אונ פון דיינע טויערין:

וְהָיָה אונ עס וועט זיין אז איר וועט צו הערין צו מיינע מצות וואס איך זאג אייך היינט אן, דאס איר זאלט ליב האבין גאט אייער גאט אונ צו דינען אים מיט אייערן גאנצין הארצין אונ מיט אייערן גאנצין לעבין: ^{ונתתי} אזוי וועל איך געבין דעם רעגין פון אייער לאנד אין זיין צייט, פרי רעגין אונ שפעט רעגין, אונ דו וועסט איין זאמלען דיין קארין אונ דיין וויין אונ דיין אייל: ^{ונתתי} אונ איך וועל געבין גראז אין דיין פעלד צו דיינע בהמות אונ דו וועסט עסין אונ וועסט זאט זיין: ^{השמרו} היט אייך טאמער וועט

וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה
אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה
לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה
אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם
וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת
בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי
הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים

אפ ריידין פון מיר אייער הארץ, אונ איר וועט אפ קערין פון דר תורה, אונ איר וועט
דינען פרעמדע אפ געטער אונ איר וועט זיך צו זיי בוקין: וחרה וועט גאטס צארין דר
צונדין ווערין אויף אייך אונ ער וועט אויף האלטין די הימיל פון וואלקין אונ וויינטין
אונ קיין רעגין וועט ניט זיין, אונ די ערד וועט ניט געבין איר פרוכט, אונ איר וועט
באלד פאר לארין ווערין פון דעם גוטין לאנד וואס גאט גיט אייך: ושמתם אונ איר
זאלט טאן די רייד פון דר תורה אויף אייער הארץ אונ אויף אייער לייב, אונ איר
זאלט זיי אן קניפין צו איין צייכין אויף אייערע הענט, אונ זיי זאלין זיין צו תפילין
צווישין אייערע אויגין: ולמדתם אונ איר זאלט לערנען אייערע קינדר דאס זיי זאלין
אלע צייט ריידין אין די רייד פון דר תורה, אז דו וועסט זיצין אין דיין הויז אונ אז דו
וועסט גיין אין וועג אונ ווען דו לייגסט זיך אונ ווען דו שטייסט אויף: וכתבתם אונ דו
זאלסט זיי אן שרייבין אין איינע פון די ביי שטידיל פון דיין הויז אונ פון דיינע טויערין:
למען דרום וועלין זיך מערין אייערע טעג אונ די טעג פון אייערע קינדער אויף דר ערד
וואס גאט האט גישווארין צו אייערע עלטערין צו געבין צו זיי אלס די טעג פון הימעל
אויף דער ערד גידווערין:

ויאמר יי אונ גאט זאגט צו משה ווי דא ווייטער שטייט: דבר רייד צו די קינדר ישראל
אונ זאלסט צו זיי זאגין דאס זיי זאלין זיך מאכן ציצית אויף די עקין פון זייערע
קליידער צו די גיבירט וואס וועלין נאך זיי זיין, אונ זיי זאלין מאכין אויף די ציצית אין
די עקין איין בלאין פאדים אונ דאס זאל אייך זיין צו ציצית וראיתם אונ איר זאלט זעהן
די ציצית אונ דורך די ציצית וועט איר גידיינקען אלע תרי״ג מצות פון גאט אונ איר
וועט זיי טאן דאס איר זאלט ניט נאך זעהן נאך די גידאנקען פון אייער הארצין אונ
נאך דאס אן גיזיכט פון אייערע אויגין וואס איר קערט אפ פון גאטס דינסט איבער

אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֺתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם:

יש לצרף אלהיכם לתיבת אמת

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד וְנָעִים וְנוֹרָא וְאַדִּיר וּמְתֻקָּן וּמְקֻבָּל וְטוֹב וְיָפֶה הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם מַלְכֵּנוּ צוּר יַעֲקֹב מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. לְדֹר וָדֹר הוּא קַיָּם וּשְׁמוֹ קַיָּם וְכִסְאוֹ נָכוֹן וּמַלְכוּתוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לָעַד קַיֶּמֶת: וּדְבָרָיו חָיִים וְקַיָּמִים נֶאֱמָנִים (וְנֶאֱמָנִים) וְנֶחֱמָדִים לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים. עַל אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בָּנֵינוּ וְעַל דּוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל דּוֹרוֹת זֶרַע יִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ: עַל הָרִאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקַיָּם לְעוֹלָם וָעֶד. אֱמֶת וֶאֱמוּנָה (בֶּאֱמֶת וּבֶאֱמוּנָה) חֹק וְלֹא יַעֲבֹר: אֱמֶת שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מַלְכֵּנוּ מֶלֶךְ אֲבוֹתֵינוּ גֹּאֲלֵנוּ גֹּאֵל אֲבוֹתֵינוּ יוֹצְרֵנוּ (צוּרֵנוּ) צוּר יְשׁוּעָתֵנוּ פּוֹדֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ מֵעוֹלָם הוּא שְׁמֶךָ וְאֵין לָנוּ עוֹד אֱלֹהִים זוּלָתְךָ סֶלָה:

דִי תַּאֲווֹת: למען דְרוּם דָאס אִיר זָאלְט גְדֵיינְקֶן אוּנ זָאלְט טָאן אַלֶע מַיינֶע מִצְוֺת וֶועט אִיר זַיין הַיילִיג צוּ אַייעֶר גָאט: אני אִיךְ בִּין גָאט אַייעֶר גָאט וָואס אִיךְ הָאבּ אַייךְ אוֹיס גְצוֹיגְן פוּן לַאנְד מִצְרַיִם צוּ זַיין צוּ אַייךְ פַאר אַיין גָאט, אִיךְ בִּין גָאט אַייעֶר גָאט בַּאגְלֵייבְּט צוּ גֶעבִּין גוּטִין שְׂכַר צוּ דִי יְהוּדִים וָואס וֶועלִין מְקַיֵּים זַיין מַיינֶע מִצְוֺת אוּנ וֶועל שְׁטְרָאפִין דִי דָאזִיגֶע יְהוּדִים וָואס וֶועלִין עוֹבֵר זַיין אוֹיף מַיינֶע מִצְוֺת:

אֱמֶת וַואהר אוּנ גִיוִויס אוּנ בַּאפֶעסְטִיגְט אוּנ בַּאשְׁטֶעטִיגְט אוּנ רֶעכְט פַארְטִיג אוּנ בַּאגְלוֹיבְּט אוּנ לִיבְּלִיךְ אוּנ פְרַיינְדְלִיךְ אוּנ גִילוּסְטִיג אוּנ זִיס אוּנ פָארְכְטִיג אוּנ שְׁטַארְק אוּנ אָן גִירִיכְט אוּנ אָן גֶענוּמֶען אוּנ גוּט אוּנ שֵׁיין אִיז דִי זַאךְ וָואס מִיר הָאבִּין דָא אִין דֶר פַּרְשָׁה פוּן קְרִיאַת שְׁמַע גִיזָאגְט אוֹיף אוּנְז אִין דֶר אֵייבִּיגְקַייט: אמת דָאס אִיז אֱמֶת דָאס דֶר אֵייבִּיגֶער גָאט אִיז אוּנְזֶר קִינִיג דֶר שְׁטַארְקֶער פֶעלְזִין פוּן יַעֲקֹב עֶר אִיז דֶר בַּאשִׁיצֶער אוּנְזֶר הִילְף פוּן אַיין דוֹר צוּ דֶעם אַנְדֶערְן, עֶר אִיז בַּאשְׁטֶענְדִיג אוּנ זַיין נָאמֶען אִיז בַּאשְׁטֶענְדִיג אוּנ זַיין שְׁטוּל אִיז אָן גִיבְּרֵייט, אוּנ זַיין קִינִיגְרַייךְ אוּנ זַיין וַוארְהַייט דִי הַבְטָחָה וָואס עֶר אִיז מַבְטִיחַ הָאט אַיין קִיוּם אוֹיף אֵייבִּיג: ודבריו אוּנ זַיינֶע רֵייד זַיינֶען לֶעבֶּעדִיג אוּנ בַּאשְׁטֶענְדִיג זֵיי זַיינֶען וַוארְהַאפְטִיג אוּנ גְלוּסְטִיגְט אוֹיף אַייבִּיגֶע צַייטִין: על אוֹיף אוּנְזֶרֶע עֶלְטֶערִין אוּנ אוֹיף אוּנְז אוֹיף דִי גִיבִּירְד וָואס וֶועלִין נָאךְ אוּנְז זַיין אוּנ אוֹיף דִי גִיבִּירְד פוּן דִי קִינְדֶער יִשְׂרָאֵל דַיינֶע קְנֶעכְט:

עַל אוֹיף דִי עֶרְשְׁטֶע אוּנ אוֹיף דִי לֶעצְטֶע אִיז דִי תּוֹרָה גוּט אוּנ בַּאשְׁטֶעטִיגְט צוּ אֵייבִּיג, דִי תּוֹרָה וּמִצְוֺת זַיינֶען אֱמֶת אוּנ גִיוִויס דָאס אִיז אַיין חוֹק מִיר זָאלִין זֵיי מְקַיֵּים זַיין אוּנ עֶס זָאלִין נִיט פֶעלִין. עֶס אִיז אֱמֶת דָאס דוּ בִּיסְט גָאט אוּנְזֶער גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערְן, אוּנְזֶער קִינִיג דֶער קִינִיג פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין, אוּנְזֶער דֶר לֵייזֶער אוּנ דֶר לֵייזֶר פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין, אוּנְזֶער בַּאשֶׁעפֶער אַיין שְׁטַארְקֶער פֶעלְזִין פוּן

עֶזְרַת אֲבוֹתֵינוּ אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם מָגֵן וּמוֹשִׁיעַ לָהֶם וְלִבְנֵיהֶם
אַחֲרֵיהֶם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשָׁבֶךָ
וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד אַפְסֵי אָרֶץ: אֱמֶת אַשְׁרֵי אִישׁ שֶׁיִּשְׁמַע
לְמִצְוֹתֶיךָ וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יָשִׂים עַל לִבּוֹ: אֱמֶת אַתָּה הוּא אָדוֹן
לְעַמֶּךָ וּמֶלֶךְ גִּבּוֹר לָרִיב רִיבָם לְאָבוֹת וּבָנִים: אֱמֶת אַתָּה
הוּא רִאשׁוֹן וְאַתָּה הוּא אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל
וּמוֹשִׁיעַ: אֱמֶת מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית (מִבֵּית)
עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ: כָּל בְּכוֹרֵיהֶם הָרָגְתָּ וּבְכוֹרְךָ יִשְׂרָאֵל גָּאָלְתָּ
וְיַם סוּף לָהֶם בָּקַעְתָּ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ וִידִידִים הֶעֱבַרְתָּ (עָבְרוּ
יָם) וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר: עַל זֹאת שִׁבְּחוּ
אֲהוּבִים וְרוֹמְמוּ לָאֵל וְנָתְנוּ יְדִידִים זְמִרוֹת שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת
בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לַמֶּלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם: רָם וְנִשָּׂא גָּדוֹל וְנוֹרָא
מַשְׁפִּיל גֵּאִים עֲדֵי אָרֶץ וּמַגְבִּיהַּ שְׁפָלִים עֲדֵי מָרוֹם מוֹצִיא
אֲסִירִים וּפוֹדֶה עֲנָוִים וְעוֹזֵר דַּלִּים (הָעוֹנֶה) וְעוֹנֶה לְעַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל בְּעֵת שַׁוְּעָם אֵלָיו: תְּהִלּוֹת לְאֵל עֶלְיוֹן גּוֹאֲלָם בָּרוּךְ

אונזער הילף, אונזער אויס לייזער אונ אונזער באשירמער דיין נאמען איז פון אייביג,
עס איז קיין גאט ניט פאר האנדין אן דיר:

עזרת די הילף פון אונזערע עלטערין ביסטו גאט פון אייביג אן, איין באשיצער אונ
איין העלפער ביסטו צו זייערע קינדר וואס נאך זיי ווערין זיין אין אלע דורות:
ברום האטשע דיין זיצונג איז אין דער הויך פון דר וועלט ביסטו דאך משגיח אויף דער
וועלט אונ דיין משפט אונ דיין צדקה איז ביז די עקין פון דער ערד: אשרי וואויל דעם
מענטשין דר דא הערט צו דיינע מצות, אונ טוט אויף זיין הארצין דיין תורה שבכתב
אונ דיין תורה שבעל פה: אמת עס איז אמת דאס דו ביסט איין האר צו דיין פאלק,
אונ ביסט איין שטארקער קיניג צו קריגין פאר זיי זייער קריג, דאס איז אמת דאס דו
גאט ביסט דר ערשטער אונ דר הינטערשטער אונ חוץ דיר האבין מיר ניט קיין גאט
קיין וועלט קיניג דר דא אונז דר לייזט אונ העלפט: ממצרים גאט אונזער גאט דו האסט
אונז פון מצרים דר לייזט אונ פון דעם הויז וואס מיר זיינען גיוועזן קנעכט האסטו אונז
אויס גילייזט: כל אלע זייערע בכורים האסטו דר שלאגן, אונ די ישראל וואס דו האסט
גירופין בני בכורי ישראל האסטו דר לייזט, אונ דעם ים סוף האסטו גישפאלטין אונ
די מצרים האסטו גימאכט פאר זינקען, אונ די גיליבטע ישראל האסטו גימאכט איבר
פארין דעם ים אונ די וואסער האבין באדעקט זייערע שונאים דאס איינער פון זיי איז
ניט איבער גיבליבען: על דרויף האבין די גיליבטע ישראל גאט גילויבט אונ האבין דר
הויבט גאט, אונ די גיליבטע ישראל האבין גיגעבין לויב גיזאנג. גיזאנג אונ בארימונג
בענטשונג אונ דאנקונג צו דעם מלך וואס ער איז אלעבעדיגר אונ אשטאנדהאפטיגר
גאט: רם ער איז הויך אונ דער הויבין, גרויס אונ פארכטיג, ער מאכט נידעריג די
האפערדיגע אונ דר הייבט די נידעריגע מוציא אסירים ער ציהט אויס די געפאנגענע ופודה

אונ

הוּא וּמְבֹרָךְ. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם: מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל: וְנֶאֱמַר גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

מען זאל שמונה עשרה שטיין מיט מורא אונ פחד אזו גלייך וויא מען שטייט פר איין מלך, מען זאל די אויגין צו האלטין בשעת מען זאגט שמונה עשרה, אונ מען זאל זאנין ווארט ביי ווארט ניט גיך, אונ מען זאל ניט בשעת תפלה טייטלן אונ וויינקען, נאר מען זאל האלטין דיא אויגין אראפ אונ דאס הארץ זאל זיין צוא השי"ת:

למנחה כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:
אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים

אונ ער דר לייזט די דעמוטיגע אונ ער העלפט די ארימע, אונ ער ענטפערט צו זיין פאלק אין דר צייט ווען זיי שרייען צו אים מיט תפלה: תהלות די לויב איז שיין צו דעם אויבערשטין גאט, גילויבט איז ער אונ ווערט גילויבט. משה אונ די קינדער ישראל האבין מיט אהויך קול גיזונגען מיט גרויס פרייד אונ האבין אלע גיזאגט מי גאט ווער איז דיר גלייך צווישין די שטארקע, ווער איז דיר גלייך בשיינט מיט היליגקייט, דער דא איז פארכטיג מיט לויב, דער דא טוט וואונדער:

שירה איין נייא גיזאנג האבין די דר לייזטע ישראל גילויבט צו דיין נאמען אויף דעם בארטין פון דעם ים, אלע מיט אנאנדער האבין גידאנקט אונ האבין גימאכט קיניגין אונ האבין גיזאגט גאט זאל קיניגין אין דר אייביגקייט:

צור דר שטארקער גאט פון ישראל, שטייא אויף פון וועגין די הילף פון ישראל, אונ דער לייז יהודה אונ ישראל אזוי ווי דו האסט גיזאגט דורך דיינע נביאים, גואלנו אונזער דר לייזער, גאט פון אלע מלאכים אונ פון אלע בשעפעניש איז זיין נאמען דר היילגער גאט פון ישראל: ברוך גילויבט ביסטו גאט דר דא האט דר לייזט די ישראל:

כי ווען איך טו נאטם נאמען אן רופין גיט איין גרויסקייט צו אונזער גאט:

אדני גאט טו דאך עפענען מיינע לעפצין, אונ מיין מויל זאל זאגין דיין לויב:

ברוך גילויבט ביסטו גאט אונזער גאט אונ דר גאט פון אונזערע עלטערין, דר גאט פון אברהם דר גאט פון יצחק אונ דר גאט פון יעקב, דר גיאכפערטר שטארקר אונ פארכטיגער גאט, דר העכסטער גאט, דר דא פאר געלט גוטע חסדים, אונ איז דער באשעפער פון אלין דינג, אונ גידיינקט דאס פרומקייט פון די עלטערין, אונ
ברייננט

טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

אום עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה זָאגְט מֶען דָאס:

זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

אום זומער מוֹרִיד הַטָּל: אום ווינטער מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ. מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

אום עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה זָאגְט מֶען דָאס:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמָן. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

בְּרֵיינְגְט אַיין דֶר לֵייזֶער צוּ זֵייעֶרֶע קִינְדֶס קִינְדֶר פוּן זַיין נָאמֶען וֶועגִין מִיט לִיבְּשַׁאפְט:

בעשי"ת זָכְרֵנוּ גֶידֵיינְק אוּנְז צוּם לֶעבִּין, קִינִיג וָואס דוּ בַּאגֶערְסְט דָאס לֶעבִּין, אוּנ שְׁרַייבּ אוּנְז אָן אִין דֶעם בּוּךְ פוּן אֵייבִּיגִין לֶעבִּין, פוּן דַיינְט וֶועגִין לֶעבֶּעדִיגֶר גָאט:

מֶלֶךְ גָאט אִיז אַיין קִינִיג דֶר דָא אִיז אַיין דֶערְלֵייזֶר אוּנ אַיין הֶעלְפֶער אוּנ אַיין בַּשִׁיצֶר:

ברוך גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר דָא אִיז דֶר בַּאשִׁיצֶער פוּן אַבְרָהָם:

אַתָּה דוּ גָאט בִּיסְט אַיין שְׁטַארְקֶער צוּ אֵייבִּיג, דוּ בִּיסְט דֶר דָא מַאכְט לֶעבֶּעדִיג דִי טוֹיטֶע אוּנ בִּיסְט גְרוֹיס צוּ הֶעלְפִין:

(אום ווינטער) משיב עֶר מַאכְט וֵוייהֶען דֶעם ווִינְט אוּנ מַאכְט נִידֶערִין דֶעם רֶעגִין:

מְכַלְכֵּל עֶר שְׁפֵּייזְט דִי לֶעבֶּעדִיגֶע מִיט חֶסֶד, עֶר מַאכְט לֶעבֶּעדִיג דִי טוֹיטֶע מִיט גְרוֹיס דֶער בַּארִימְהַקֵייט דָאס מֵיינְט מֶען אַז תְּחִיַּת הַמֵּתִים וֶועט זַיין, עֶר לֶעהֶענְט אוּנְטֶער דִי דָא פַאלִין, אוּנ הֵיילְט דִי קְרַאנְקֶע, דֶען צוּ צֵייטִין קוּמְט אוֹיף אַמֶענְטְשִׁין אַיין טוֹיטְלִיכֶע קְרֵיינְק אוּנ גָאט הֵיילְט אִים אוּנ מַאכְט אִים גִיזוּנְד, אוּנ עֶר מַאכְט לֵייז דִי גִיפַאנְגֶענֶע, אוּנ אַזוֹי וִויא עֶר אִיז מְקַיֵּים זַיין הַבְטָחָה צוּ דִי לֶעבֶּעדִיגֶע אוּנ הֵיילְט זֵיי, אַזוֹי אוֹיךְ וֶועט עֶר מְקַיֵּים זַיין הַבְטָחָה צוּ דִי טוֹיטֶע וָואס זֵיי שְׁלָאפִין אִין דֶער עֶרְד: מי וֶוער אִיז דִיר גְלַייךְ דוּ קִינִיג דֶער דָא מַאכְט טוֹיט אוּנ לֶעבֶּעדִיג אוּנ מַאכְט שְׁפְּרָאצִין הִילְף:

בעשי"ת מִי וֶוער אִיז דַיין גְלַייכִין דוּא דֶער בַּארִמִיגֶער פָאטֶער, עֶר גִידֵיינְקְט זַיינֶע בַּאשֶׁעפֶענֶעשׁ צוּם לֶעבִּין מִיט דֶר בַּארִימְהַקֵייט:

אִין חֲזָרַת הַשׁ״ץ זָאגְט מֶען דִּי קְדוּשָּׁה:

נַקְדִּישָׁךְ וְנַעֲרִיצָךְ כְּנֹעַם שִׂיחַ סוֹד שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמְשַׁלְּשִׁים לְךָ קְדֻשָּׁה. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: ק״ה קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: חזן לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: ק״ה בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ:

חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר: ק״ה יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

חזן לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא יָמוּשׁ לְעוֹלָם וָעֶד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (בעשי״ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (בעשי״ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דַּעַת וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה:

אום שַׁבָּתוֹת צווא נאכט זאגט מען דא אתה חוננתנו:

אַתָּה חוֹנַנְתָּנוּ לְמַדַּע תּוֹרָתֶךָ. וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת חֻקֵּי רְצוֹנֶךָ וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ. בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָחֵל עָלֵינוּ הַיָּמִים

וְנֶאֱמָן אונ דוּ בִּיסְט בֵּאגְלוֹיבְּט דִי טוֹיטֶע לֶעבֶּעדִיג צוּ מַאכִין: ברוך גֶילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר דָא מַאכְט לֶעבֶּעדִיג דִי טוֹיטֶע צוּ תְּחִיַּת הַמֵּתִים:

נְקַדֵּשׁ מִיר וֶועלִין הֵיילִיגִין דַיין נָאמֶען אוֹיף דֶר וֶועלְט אַזוֹי וִוי מֶען הֵיילִיגְט אִים אִין דִי הוֹיכֶע הִימְלֶען וִוי עֶס שְׁטֵייט גֶעשְׁרִיבִּין דוּרְךְ דַיין נָבִיא עֶר טוּט רוּפִין אֵיין מַלְאָךְ צוּם אַנְדֶערִין אונ טוּט זָאגִין קדוש הֵיילִיג הֵיילִיג הֵיילִיג אִיז גָאט אִיבֶּער אַלֶע הֶערְשָׁארִין, עֶס אִיז פוּל דִי גַאנְצֶע וֶועלְט מִיט זַיין כָּבוֹד: לעומתם דִי מַלְאָכִים וָואס זַיי שְׁטֵייעֶן אַנְטְקֶעגִין טוּעֶן לוֹיבִּין אונ זָאגִין ברוך גִילוֹיבְּט אִיז דֶר כָּבוֹד פוּן גָאט פוּן זַיין הֵיילִיגִין אָרְט: ובדברי אונ אִין דִי הֵיילִיגֶע רֵייד פוּן דָוִד הַמֶּלֶךְ עָ״ה שְׁטֵייט גִישְׁרִיבִּין ימלוך עֶר וֶועט קֵינִיגִין גָאט צוּ אֵייבִּיג, דַיין גָאט צוּ אַלֶע דוֹרוֹת לוֹיבְּט גָאט:

לְדוֹר פוּן אֵיין דוֹר צוּם אַנְדֶערִין דוֹר וֶועלִין מִיר זָאגִין דַיין אַכְפֶּערְקַייט, אונ צוּ אֵייבִּיגֶע צֵייטִין וֶועלִין מִיר הֵיילִיגִין דַיין הֵיילִיגְקַייט, אונ דַיין לוֹיבּ אוּנְזֶער גָאט זָאל נִיט וֶוערִין אָפּ גִיטָאן פוּן אוּנְזֶער מוֹיל אִין דֶר אֵייבִּיגְקַייט, דֶען דוּ בִּיסְט אֵיין גִיאַכְפֶּערְטֶער אונ אֵיין הֵיילִיגֶער גָאט: ברוך גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר הֵיילִיגֶער גָאט:

אַתָּה קדוש דוּ בִּיסְט הֵיילִיג אונ דַיין נָאמֶען אִיז הֵיילִיג אונ דִי הֵיילִיגֶע יִשְׂרָאֵל לוֹיבִּין דִיךְ אַלֶע טָאג אֵייבִּיג: ברוך גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר הֵיילִיגֶער גָאט:

אַתָּה חונן דוּ לַייט זֶעלִיגְסְט דֶעם מֶענְשִׁין מִיט ווִיסֶענְשַׁאפְט אונ דוּ לֶערִינְסְט דֶעם מֶענְטְשִׁין פַאר שְׁטַאנְדִיקַייט:

אַתָּה דוּ הָאסְט אוּנְז גִילַייט זֶעלִיגְט צוּ ווִיסֶענְשַׁאפְט דַיינֶער תּוֹרָה אונ דוּ הָאסְט אוּנְז גִילֶערִינְט צוּ טָאן דִי גִיזֶעץ דַיינֶער ווִילִין, אונ דוּ הָאסְט אָפּ גִישֵׁיידֶעט גָאט אוּנְזֶער גָאט צְווִישִׁין דִי הֵיילִיגֶע אונ צְווִישִׁין אוּם הֵיילִיגֶע, צְווִישִׁין לִיכְט אונ פִינְצְטֶערְנִשׁ, צְווִישִׁין דִי יִשְׂרָאֵל אונ צְווִישִׁין דִי הֵיידִין, צְווִישִׁין דֶעם זִיבֶּענְטִין טָאג דָאס אִיז שַׁבָּת דָאס מֶען טָאר נִיט אַמְלָאכָה טָאן אונ צְווִישִׁין דִי זֶעקְס וָואךְ טֶעג דָאס מֶען מֶעג אִין זַיי

הַבָּאִים לִקְרָאתֵנוּ לְשָׁלוֹם חֲשׁוּבִים מִכָּל חֵטְא וּמְנֻקִּים מִכָּל עָוֹן וּמְדֻבָּקִים בְּיִרְאָתֶךָ:

וְ)חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל (חָכְמָה בִּינָה וָדָעַת): בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת:

הֲשִׁיבֵנוּ אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ וְקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ. כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ (כִּי אֵל טוֹב וְסַלָּח) אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

רְאֵה נָא בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ (גְּאֻלָּה שְׁלֵמָה) מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי (אֵל) גּוֹאֵל חָזָק אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל:

אין אַתַּעֲנִית צִבּוּר זָאגְט דָא דֶר חַזָן עננו בִּיז בעת צרה מֶען גִיפִינְט עֶס אִין שמע קולנו:

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה וְהַעֲלֵה (אֲרוּכָה וּמַרְפֵּא לְכָל

אַיין מְלָאכָה טָאן, אוּנְזֶר פָאטֶער אוּנְזֶר קֵינִיג דֶר וָועלְט מַאךְ אָן פַאנְגֶען אוֹיף אוּנְז דִי טֶעג דִי דָא קוּמֶען צוּ קֶעגִין אוּנְז צוּ פְרִיד, פַאר מִיטִין פוּן אַלֶע אוּם שׁוּלְדִיגֶע זִינְד אוּנ גִירַייְנִיגְט פוּן אַלֶע מוּטְוִוילִיגֶע זִינְד אוּנ בַּאהֶעפְט אִין דַיין פָארְכְט:

וְ)חָנֵּנוּ (אוּנ) טוּ דָאךְ לַייט זֶעלִיגִין אוּנְז פוּן דִיר קְלוּגְהַייט פַאר שְׁטַאנְדִיקַייט אוּנ וִויסֶענְשַׁאפְט: ברוך גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר דָא לַייט זֶעלִיגְט דָאס וִויסֶענְשַׁאפְט:

הֲשִׁיבֵנוּ אוּנְזֶר פָאטֶר קֶער אוּנְז אוּם צוּ דַיין תּוֹרָה אוּנ טוּ אוּנְז גִינֶעהֶען אוּנְזֶר קֵינִיג צוּ דַיין דִינְסְט דָאס מִיר זָאלִין דִיךְ קֶענֶען בֶּאֱמֶת דִינֶען, אוּנ טוּא אוּנְז אוּם קֶערִין צוּ דִיר מִיט אַיין רֶעכְטֶער תְּשׁוּבָה דוּ זָאלְסְט אוּנְז הֶעלְפִין תְּשׁוּבָה צוּ טָאן: ברוך גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר דָא ווִיל אִין דֶר תְּשׁוּבָה:

סְלַח פַאר גִיבּ אוּנְז אוּנְזֶער פָאטֶער דֶען מִיר הָאבִּין גִיזִינְדִיגְט, זַיי אוּנְז מוֹחֵל אוּנְזֶר קֵינִיג דֶען מִיר הָאבִּין גִימִיסְטֵייט דֶען דוּ בִּיסְט אַיין גוּטֶער גָאט אוּנ אַיין פַאר גֶעבֶּער: ברוך גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט אַיין לַייט זֶעלִיגֶער דֶר דָא מֶערְט צוּ פַאר גֶעבִּין:

רְאֵה זֶעה דָאךְ אִין אוּנְזֶער אָרוּמְקַייט אוּנ נֶעם זִיךְ אָן אוּנְזֶער קְרִיג (פוּן דֶעם יֵצֶר הָרַע) אוּנ דֶר לַייז אוּנְז בַּאלְד פוּן דַיין נָאמֶן וֶועגִין דֶען דוּ בִּיסְט אַיין שְׁטַארְקֶר דֶר לַייזֶער: ברוך גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער דָא לַייזְט אוֹיס דִי יִשְׂרָאֵל:

רְפָאֵנוּ הַייל אוּנְז דָאךְ גָאט אַזוֹי וֶועלִין מִיר גִיהֵיילְט זַיין, הֶעלְף אוּנְז אַזוֹי וֶועלִין מִיר גִיהָאלְפִין זַיין, דֶען דוּ בִּיסְט אוּנְזֶר לוֹיבּ, אוּנ בְּרֵיינְג אוֹיף אַיין רְפוּאָה שְׁלֵמָה צוּ

תחלואינו ולכל מכאובינו ולכל מכותינו) רפואה שלמה לכל מכותינו. כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה: ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל:

ברך עלינו יי אלהינו את השנה הזאת ואת כל מיני תבואתה לטובה, ותן בקיץ ברכה (בחורף טל ומטר לברכה) על פני האדמה ושבענו מטובה וברך שנתנו כשנים הטובות (לברכה) (כי אל טוב ומטיב אתה ומברך השנים): ברוך אתה יי מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא נס לקבץ גליותינו וקבצנו יחד (מהרה) מארבע כנפות הארץ (לארצנו): ברוך אתה יי מקבץ נדחי עמו ישראל:

השיבה שופטינו כבראשונה ויועצינו כבתחלה והסר ממנו יגון ואנחה ומלוך עלינו מהרה אתה יי לבדך בחסד

אלע אונזרע מכות דען דו ביסט איין גאט איין מלך איין געטרייער איין דר בארמיגר רופא: ברוך געלויבט ביסטו גאט דר דא היילט די קראנקהייט פון זיין פאלק ישראל:
ברך טו דאך בענטשין אויף אונז גאט אונזער גאט דאס דאזיגע יאר אונ אלע איהרע תבואות צום בעסטין אונ גיב (בקיץ בענטשונג) (בחורף טויא אונ רעגין צו איין בענטשונג) אויף דר ערד אונ זעטיג אונז פון איר גוטס אונ בענטש אונזערע יארין אזוי ווי די גוטע יארין צו בענטשונג דען דו ביסט איין גוטר גאט אונ טוסט באגיטיגין אונ טוסט בענטשין די יארין: ברוך געלויבט ביסטו גאט דער דא בענטשט די יארין:
תקע בלאז מיט דעם גרויסן שופר צו אונזר פרייהייט אונ הייב אויף איין פאן צו איין צייכין אונזערע פאר טריבענע איין צו זאמלען אונ זאמיל אונז איין צו זאמען פון פיר עקין פון דר ערד צו אונזער לאנד: ברוך געלויבט ביסטו גאט דר דא זאמילט איין די פאר שטויסענע פון זיין פאלק ישראל:
השיבה טו אום קערין אונזרע ריכטער קיין ירושלים אזוי ווי צום ערשטין אונ אונזרע ראט געבערס אזוי ווי פריער אין ירושלים אונ טו אפ פון אונז טרויער־קייט אונ זיפצין אונ טו קיניגין אליין איבער אונז דו גאט מיט גינאד אונ דר בארימהקייט

אונ

וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט: (בעשי"ת הַמֶּלֶךְ הַמִּשְׁפָּט:)

וְלַמַּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה וְכָל הַמִּינִים כְּרֶגַע יֹאבֵדוּ. וְכָל אֹיְבֵי עַמְּךָ מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ וְהַזֵּדִים מְהֵרָה תְעַקֵּר וּתְשַׁבֵּר וּתְמַגֵּר וּתְכַלֵּם וְתַשְׁפִּילֵם וְתַכְנִיעֵם בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי (שְׁאֵרִית) עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלֵיטַת (בֵּית) סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת. וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם. וּלְעוֹלָם לֹא נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָּטָחְנוּ (וְעַל חַסְדְּךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת נִשְׁעָנְנוּ): בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים:

אונ מאך אונז גירעכט מיט משפט: ברוך גילויבט ביסטו גאט דר קיניג דר דא האט ליב צדקה אונ משפט:

ולמלשינים אונ צו דיא וואס זיינען מלשין שקר זאל קיין האפונג זיין אונ אל דאס שלעכטס זאל פאר לארין ווערין אז איין אויגין בליק אונ אלע דיינע פיינט זאלן באלד פר שניטן ווערן אונ גאר דם בייז זאלסטו גיך אויס רייסין אונ אויס ברעכין אונ זאלסט זיי אונטר טעניג מאכין באלד אין אונזערע טעג: ברוך גילויבט ביסטו גאט דער דא צו ברעכט די פיינט אונ מאכט אונטער טעניג די מוטוויליגע:

על אויף די צדיקים אונ אויף די חסידים אונ אויף די אלטע פון דיין פאלק פון הויז גיזינד ישראל אונ אויף די איבר בלייבונג פון זייערע לומדים (ווען די יודין זיינען ארויס גיקומען קיין ארץ ישראל זיינען די איין וואוינער פון פרעמדע לענדר צו טיילט גיווארין איין טייל גרי תושב אונ איין טייל גרי צדק אבר היינט זיינען זיי זעלבסט גרים אונ פרעמדע אין איין פרעמד לאנד אונטר די פליגיל פון אנדרע פעלקר אונ נעמן שוין קיין גרים ניט צו אזוי ווי אונזערע חכמים זאגין די גרים זיינען ניט גוט פר יודין) אונ אויף אונז זאלין ברומען דר בארימהקייט אונזער גאט אונ גיב גוטין שכר צו אלע וואס פר זיכערן זיך אין דיין נאמן מיט אמת אונ גיב אונזר חלק מיט זיי, אויף אייביג וועלן מיר ניט פאר שעמט ווערין דען מיר פר זיכערין זיך אין דיר: ברוך גילויבט ביסטו גאט דר דא איז איין אונטער לעהנונג אונ איין פאר זיכערונג צו די צדיקים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין: תִּשְׁעָה בְּאָב צוּ מִנְחָה זָאגְט מֶען דָא נַחֵם בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

לת״ב במנחה

נַחֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת אֲבֵלֵי צִיּוֹן וְאֶת אֲבֵלֵי יְרוּשָׁלָיִם. וְאֶת הָעִיר הָאֲבֵלָה וְהַחֲרֵבָה וְהַבְּזוּיָה וְהַשּׁוֹמֵמָה. הָאֲבֵלָה מִבְּלִי בָנֶיהָ. וְהַחֲרֵבָה מִמְּעוֹנוֹתֶיהָ. וְהַבְּזוּיָה מִכְּבוֹדָהּ. וְהַשּׁוֹמֵמָה מֵאֵין יוֹשֵׁב. וְהִיא יוֹשֶׁבֶת וְרֹאשָׁהּ חָפוּי כְּאִשָּׁה עֲקָרָה שֶׁלֹּא יָלָדָה. וַיְבַלְּעוּהָ לִגְיוֹנוֹת. וַיִּירָשׁוּהָ עוֹבְדֵי כוֹכָבִים. וַיָּטִילוּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לֶחָרֶב. וַיַּהַרְגוּ בְזָדוֹן חֲסִידֵי עֶלְיוֹן. עַל כֵּן צִיּוֹן בְּמַר תִּבְכֶּה. וִירוּשָׁלַיִם תִּתֵּן קוֹלָהּ. לִבִּי לִבִּי עַל חַלְלֵיהֶם. מֵעַי מֵעַי עַל חַלְלֵיהֶם. כִּי אַתָּה יְיָ בָּאֵשׁ הִצַּתָּהּ. וּבָאֵשׁ אַתָּה עָתִיד לִבְנוֹתָהּ. כָּאָמוּר וַאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נְאֻם יְיָ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב וּלְכָבוֹד אֶהְיֶה בְתוֹכָהּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְנַחֵם צִיּוֹן וּבוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם:

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ. וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ. כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם

וְלִירוּשָׁלַיִם אונ צו דיין שטאט ירושלים זאלסטו זיך אום קערין מיט דער בארימהערציגקייט אונ דו זאלסט רוהען אין איר אזוי וויא דו האסט גירעט, אונ בויא זיא באלד אין אונזערע טעג פאר איין אייביג גיבייא אונ די שטול פון דוד זאלסטו באלד אין איר אן ברייטין: ברוך גילויבט ביסטו גאט דר דא בויעט ירושלים:

נַחֵם טרייסט דו אונזער גאט די וואס טרויערין אויף ציון אונ די וואס טרויערין אויף ירושלים אונ די שטאט ירושלים די טרויערדיגע אונ די פאר וויסטע אונ די פר שעמטע אונ דיא פאר וויסטע, די דא איז טרויעריג פון וועגין דאס זיא איז אן אירע קינדר, אונ די דא איז פאר וויסט פון אירע וואוינונג, אונ די דא איז פאר שעמט פון איר כבוד, אונ די דא איז פאר וויסט ווייל קיינר דרינען וואוינט, אונ זי זיצט אונ איר קאפ איז פאר שעמט אזוי ווי איין אשה וואס האט קיין קינדר ניט גיוואונען, אונ די חילות האבין זי פאר דארבין, אונ די וואס האבין גידינט אפ געטער האבין זי גיארבט אונ האבין גיווארפין דיין פאלק ישראל צו דר שווערד אונ זייא האבין מיט רשעות דער שלאגין די חסידים פון דעם אויבערשטין גאט, דרום טוט ציון ביטערליך וויינען אונ ירושלים טוט געבין איר קול אונ שרייט מיין הארץ מיין הארץ טוט מיר וויי אויף זייערע דר שלאגנע, מיינע גידערים ברומן אויף זייערע דרשלאגנע, דען דו גאט האסט זי מיט פייער אן גיצונדין אונ מיט פייער וועסטו זי לעתיד לבא ווידר בויען אזוי ווי עס איז גיזאגט גיווארין דורך זכריה הנביא אונ איך וועל צו איר זיין איין פייערדיגע מויער ארום, אזוי זאגט גאט, אונ צו כבוד וועל איך אין איר זיין: ברוך גילויבט ביסטו גאט דער דא טרייסט ציון אונ בויט ירושלים:

אֶת צמח דאס שפראצונג פון דיין קנעכט דוד זאלסטו באלד מאכין שפראצין אונ זיין הערשאפט זאל זיך דר הייבין דורך דיין הילף דען מיר האפין צו דיין הילף אלע

ומצפים לישועה: ברוך אתה יי מצמיח קרן ישועה:

אב הרחמן שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו. כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו. חננו ועננו ושמע תפלתנו:

אין תענית צבור צוא מנחה זאגט איחיד דא עננו:

עננו יי עננו. ביום צום תעניתנו. כי בצרה גדולה אנחנו. אל תפן אל רשענו ואל תסתר פניך ממנו ואל תתעלם מתחנתנו. היה נא קרוב לשועתנו. יהי נא חסדך לנחמנו. טרם נקרא אליך עננו. כדבר שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה. עוד הם מדברים ואני אשמע. כי אתה יי העונה בעת צרה. פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה: אין יחיד הייסט דא אן כי אתה שומע אונ דער חזן לאזט אויס דיא ברכה ברוך אתה יי העונה לעמו ישראל בעת צרה:

דיא תפלה זאגט מען מיט הכנעה אונ מיט איין צוא בראכענע הארץ:

אנא יי חטאתי עויתי ופשעתי לפניך והרע בעיניך עשיתי. רבונו של עולם עשה למען שמך הגדול ותכפר לי על עוני חטאי ופשעי שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מנעורי עד היום הזה ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול:

דיא תפלה פון פרנסה זאגט מען פאר כי אתה שומע:

אתה הוא יי האלהים הזן ומפרנס ומכלכל מקרני ראמים עד ביצי כנים הטריפני לחם חקי והמציא לי ולכל בני ביתי מזונתי קודם שאצטרך להם בנחת ולא בצער בהתר ולא באסור לחיים ולשלום משפע ברכה והצלחה משפע ברכה עליונה כדי שאוכל לעשות רצונך ולעסוק בתורתך ולקים מצותיך ואל תצריכני לידי מתנת בשר ודם ויקים בי מקרא שכתוב. פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון:

תאנ: ברוך גילויבט ביסטו גאט מצמיח דר דא מאכט שפראצין הערשאפט דורך הילף: שמע הער צו אונזר קול אונזר גאט, באשיץ אונז דר בארעם דיך איבער אונז אונ זיי מקבל אונזר תפלה מיט דר בארימהקייט אונ מיט גוטן ווילין דען דו ביסט איין גאט דר דא הערט תפלות אונ תחנות אונ דו גאט אונזר קיניג זאלסט אונז ניט לאזין ליידיג אום קערין זיך פון פאר דיר:

עננו ענטפער אונז גאט ענטפער אונז אין אונזר פייניגליכין פאסט טאג דען מיר זיינן אין אגרויסע צרה, דו זאלסט זיך ניט קערין אין אונזר שלעכטיקייט אונ זאלסט ניט פאר בארגין דיין שכינה פון אונז אונ זאלסט זיך ניט פר מיידין פון אונזר גיבעט, זיי דאך נאהענט צו אונזר גישריי, לאז דאך זיין דיין חסד צו טרייסטין אונז, ענטפער אונז איידר מיר רופין דיך אזוי ווי עס איז גיזאגט גיווארין דורך ישעיה הנביא איידר זיי וועלין נאך רופין וועל איך ענטפערין, זיי וועלין נאך ריידין אזוי ווער איך שוין הערין, דען דו ביזט גאט דר דא ענטפערט אין דר צייט ווען איין צרה איז, איין דר לייזר אונ איין באשירמער אין אלע צייטין ווען איין צרה אונ איינג איז: ברוך גילויבט ביסטו גאט דער דא ענטפערט צו זיין פאלק ישראל אין דר צייט פון איין צרה:

כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם (וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה). וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם (מְהֵרָה) בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן. וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

ראש חודש אונ חול המועד זאגט מען יַעֲלֶה וְיָבֹא:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם ל״ר״ח בְּיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה: לחוה״מ פסח בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה: לחוה״מ סוכות בְּיוֹם חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים טוֹבִים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

כִּי דָען דוּ הֶערְסְט דִי תְּפִלּוֹת פוּן יֶעדֶר מויל. גֶלוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט וָואס הֶערְט דָס גֶבֶּעט: רְצֵה גָאט אוּנְזֶער גָאט הָאבּ דָאךְ אַיין ווֹאוֹיל גִיפֶעלִין אִין דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אוּנ אִין זַייעֶר תְּפִלָּה אוּנ מַאךְ אוּם קֶערִין דִי עֲבוֹדָה צוּם פָּאלֶעשׂ פוּן דַיין בֵּית הַמִּקְדָשׁ אוּנ דִי קָרְבָּנוֹת פוּן דִי יִשְׂרָאֵל אוּנ זַייעֶר תְּפִלָּה וֶועסְטוּ דֶענְסְטְמָאל מְקַבֵּל זַיין מִיט גוּטִין ווִילִין אוּנ דִי עֲבוֹדָה פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל וֶועט תָּמִיד זַיין אָן גִינוּמֶן מִיט גוּטִין ווִילִין:

אום ראש חודש אונ אום חול המועד זאגט מען דאס:

אֱלֹהֵינוּ אוּנְזֶר גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערְן עֶס זָאל אוֹיף גֵיין אוּנ עֶס זָאל קוּמֶן אוּנ עֶס זָאל גְרֵייכִין אוּנ עֶס זָאל וֶוערִין גִיזֶעהֶן אוּנ עֶס זָאל וֶוערִין בַּאוִוילִיגְט אוּנ עֶס זָאל וֶוערִין בַּאפוֹילִין אוּנ עֶס זָאל וֶוערִין דֶער מָאנְט אוּנְזֶער גִידֶעכֶענֶעשׁ אוּנ אוּנְזֶער בַּאפָעלוּנְג אוּנ גִידֶעכֶענֶעשׁ פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין אוּנ גִידֶעכֶענֶעשׁ פוּן מָשִׁיחַ דֶר זוּן פוּן דַיין קְנֶעכְט דָוִד אוּנ דָאס גִידֶעכֶענֶעשׁ פוּן יְרוּשָׁלַיִם דִי הֵיילִיגֶע שְׁטָאט אוּנ דָאס גִידֶעכֶענֶעשׁ פוּן דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל פַר דִיר צוּ אַיין גוּט אַנְטְרִינוּנְג צוּ לַייטְזֶעלִיקַייט צוּ גִינָאד אוּנ צוּ דֶער בַּארִימְהַקִייט צוּ לֶעבִּין צוּ פְרִיד. ביום אִין דִיזֶען טָאג רֹאשׁ חֹדֶשׁ. זכרנו גִידֵייְנְק אוּנְז אוּנְזֶר גָאט אִין דֶעם חוֹדֶשׁ צוּ גוּטִין אוּנ בַּאפֶעל אוּנְז אִין דֶעם חוֹדֶשׁ צוּ בֶּענְטְשׁוּנְג אוּנ הֶעלְף אוּנְז אִין דֶעם חוֹדֶשׁ צוּ לֶעבִּין: ובדבר אוּנ מִיט הִילְף אוּנ רַחֲמָנוּת דֶער בַּארֶעם זִיךְ אוּנ לַייטְזֶעלִיג אוּנְז אוּנ דֶר בַּארֶעם זִיךְ אִיבֶּער אוּנְז אוּנ הֶעלְף אוּנְז וָוארוּם צוּ דִיר הָאפִּין אוּנְזֶערֶע אוֹיגִין וָוארוּם דוּ בִּיסְט אַיין לַייטְזֶעלִיגֶער אוּנ אַיין דֶער בַּארְמִיגֶער גָאט:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד (צורנו) צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת. ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך:

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייתנו וקימתנו כן תחינו ותקימנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו מודים לך. ברוך אל ההודאות:

אום חנכה אונ אום פורים זאגט מען דא ועל הנסים:

ועל הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל הנפלאות ועל הנחמות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה:

לחנכה בימי מתתיהו בן יוחנן כהן גדול חשמונאי ובניו כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך ולהעבירם

לפורים בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה כשעמד עליהם המן הרשע

ותחזינה אונ אונזרע אויגן זאלין זעהן אז דו וועסט זיך אום קערין קיין ציון מיט דר בארימהקייט: ברוך געלויבט ביסטו גאט וואס קערט אום זיין שכינה קיין ציון:

מודים מיר דאנקען דיר דאס דו ביסט גאט אונ דער גאט פון אונזרע עלטערין צו אייביג. צור דו ביסט דר שטארקער פון אונזר לעבין דר באשיצר פון אונזר הילף מיר וועלין דיר דאנקען אונ וועלין דיין לויב דר ציילין פון איין דור צום אנדערין פון וועגין אונזר לעבין דאס דא איז איבר געענטפערט אין דיין האנט אונ פון וועגין אונזערע נשמות וואס זיי ווערין אלע נאכט אין דיין האנד בעהאלטין אונ פון וועגין דיינע נסים וואס דו טוסט אלע טאג מיט אונז אונ אויף דיינע וואונדר אונ דיינע גוטקייט וואס זיי זיינען אלע צייט אבינט אונ מארגין אונ מיטין טאג, דו גוטער גאט דאס דיינע דר בארימהקייט האבין קיין ענד ניט אונ דו דר בארמיגער גאט דאס דיינע חסדים לאזין זיך קיין מאל ניט אוים, פון אייביג האפין מיר צו דיר:

אום חנוכה אונ אום פורים זאגט מען דאס

ועל הנסים אויף די צייכין אונ אויף די דר לייזונג אונ אויף די שטארקייט אונ אויף די הילף אונ אויף די שטרייט פון מלחמות וואס דו האסט געטאן צו אונזערע עלטערין אין די דאזיגע טעג אונ אין דר צייט אין יאר:

אום חנוכה זאגט מען דאס

בימי אין די טעג פון מתתיהו דער זון חשמונאי אונ זיינע קינדר אז עס איז אויף געשטאנען דס מלכות יון אויף דיין פאלק ישראל צו פר געסין זיי דיין תורה

אום פורים זאגט מען דאס

בימי אין די טעג פון מרדכי אונ אסתר המלכה אין דער שטאט שושן די הויפט

לחנוכה

מֵחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ • וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם רַבְתָּ אֶת רִיבָם דַּנְתָּ אֶת דִּינָם נָקַמְתָּ אֶת נִקְמָתָם מָסַרְתָּ גִבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזֵדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתֶךָ וּלְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמֶךָ וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפֻרְקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחַר כַּךְ בָּאוּ בָנֶיךָ לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וּפִנּוּ אֶת הֵיכָלֶךָ וְטִהֲרוּ אֶת מִקְדָּשֶׁךָ וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ וְקָבְעוּ שְׁמוֹנַת (יָמִים אֵלּוּ בְּהַלֵּל וּבְהוֹדָאָה וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נֵס וָפֶלֶא וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה) יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל:

לפורים

בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנַּעַר וְעַד זָקֵן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לָבוֹז: וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הֵפַרְתָּ אֶת עֲצָתוֹ וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ וַהֲשֵׁבוֹתָ לּוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בָּנָיו עַל הָעֵץ (וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נֵס וָפֶלֶא וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל):

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא (תָּמִיד) שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

בעשי"ת וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

אום חנוכה

און צו מאכין זיי איבער פירין פון די גיזעץ דיינעם ווילין אָבער דו מיט דיין גרויס רַחֲמִים ביסטו זיי ביי גישטאַנען אין צייט זייער אייננגשאַפט, דו האסט גיקריגט זייערע קריג און גימשפּט זייער מִשְׁפָּט, דו האסט נְקָמוֹת גיטאן אָן אָרט זייערע נְקָמוֹת, דו האסט מוסר גיוועזן שטאַרקע אין די הענט פון די שלאַפע און די דאָ זיינען גיוועזן פיל מענטשין אין די הענט פון ווייניג מענטשין און די אום ריינע מענטשין אין די הענט פון ריינע מענטשין און די רְשָׁעִים אין די הענט פון צַדִּיקִים און מוטוויליגע אין דר האַנט די וואס זיי לערנען דיין תּוֹרָה און צו דיר האסטו גיטאָן איין קידוש הַשֵּׁם און איין גרויסין נאָמן און איין היילגין אין דיין וועלט, און צו דיין פאָלק יִשְׂרָאֵל האסטו גיטאָן איין גרויסע הילף און איין דר לייזונג אז היינט אין דעם טאָג. און דר נאָך זיינען גיקומען דיינע קינדר יִשְׂרָאֵל אין פאַלעש פון בֵּית הַמִּקְדָּשׁ און האָבין אויס גיראַמט דיין הֵיכָל און האָבין גירייניגט דיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ און האָבין אָן גיצונדין ליכט אין דעם פּאַלאַץ דיינעם היילגין און האָבין גיזעצט אויף אייביג די אַכט טעג חֲנוּכָּה צו דאַנקען און לויבין צו דיין גרויסין נאָמען:

אום פורים

שטאט אז עס איז אויפגישטאַנען אויף זיי הָמָן דר רָשָׁע האט ער גיוואָלט צו פאַר טיליגין און הרגענען און מאכין פאַר לירין אַלע יודין פון יונגע ביז אַלטע קליינע קינדר און ווייבער אין איין טאָג אין דרייצען טעג אין חוֹדֶשׁ דעם צוועלפטין חוֹדֶשׁ דס הייסט אין דעם חוֹדֶשׁ אֲדָר און זייער גוטס און האב צו באַרויבין: ואתה אָבער דו מיט דיין גרויס רַחֲמָנוּת האסטו פאַר שטערט גאָר זיין עֵצָה און האסט פאַר דאָרבין זיינע גידאַנקען און האסט אַלין אום גיקערט אויף זיין קאָפּ און מען האט גיהאַנגען אים און זיינע קינדער אויף די תְּלִיָּה וואס ער האט גיוואָלט אויף הייננען מָרְדְּכַי הַצַּדִּיק:

ועל כלם און אויף אַלע זאכין זאל גילויבט און דער הויבט ווערין דיין נאָמען אונזער מֶלֶךְ תָּמִיד צו אייביג:

בעשי"ת וּכְתוֹב און שרייב אָן צו איין גוטין לעבין אַלע קינדר פון די אָבוֹת וואס דו האסט מיט זיי כּוֹרֵת בְּרִית גיוועזן:

יכל

ספ"ט ס'

וכל החיים יודוך סלה ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל הטוב): ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

ש״ץ אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך. האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושך כאמור: יברכך יי וישמרך: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום:

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד (יחד) באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה (ורחמים) וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך (ברוב עוז ושלום):

למעריב שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא מלך אדון לכל השלום וטוב בעיניך לברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:

ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

וכל אונ די דא לעבין טוען דיך אייביג לויבין אונ לויבין דיין נאמען מיט אמת דו ביסט דר גאט פון אונזער הילף אייביג: ברוך געלויבט ביסטו גאט דאס דיין נאמן איז גוט אונ צו דיר איז שיין צו לויבין:

שים שלום מיר בעטין דיך גאט טוא דאך שלום אונ גוטס אונ בענטשונג חן אונ חסד אונ רחמים טו אויף אונז אונ אויף דיין גאנץ פאלק ישראל, בענטש אונז אונזר פאטר אלע אין איינעם מיט דר ליכט פון דיין שכינה דען מיט דר ליכט פון דיין שכינה האסטו אונז גיגעבין דו גאט אונזער גאט די תורה וואס דורך איר האט מען דאס אייביגע לעבין אונ איין ליבליכע גינאד אונ צדקה אונ בענטשונג אונ רחמנות אונ לעבין אונ פריד אונ עס איז גוט אין דיינע אויגין צו בענטשין דיין פאלק ישראל אלע צייט אונ אלע שעה מיט דיין שלום: ברוך געלויבט ביסטו גאט דר דא בענטשט זיין פאלק ישראל מיט פריד:

בעשי"ת **בְּסֵפֶר** חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה. פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי לְרָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא תַעֲלֶה קִנְאַת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאָתִי עַל אֲחֵרִים וְשֶׁלֹּא אֶכְעוֹס הַיּוֹם וְשֶׁלֹּא אַכְעִיסֶךָ וְתַצִּילֵנִי מִיֵּצֶר הָרָע וְתֵן בְּלִבִּי הַכְנָעָה וַעֲנָוָה: מַלְכֵּנוּ וֵאלֹהֵינוּ יַחֵד שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ בְּנֵה עִירְךָ יַסֵּד בֵּיתֶךָ וְשַׁכְלֵל הֵיכָלֶךָ וְקַבֵּץ קִבּוּץ גָּלֻיּוֹת וּפְדֵה צֹאנֶךָ וְשַׂמַּח עֲדָתֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ. לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

שָׁלוֹם רב פיל פְרִיד זָאלְסְטוּ אויף דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל טָאן צוּ אֵייבִּיקַייט דֶען דוּ בִּיסְט אַיין מֶלֶךְ אַיין הֶער אִיבֶּער אַלֶע פְרִיד אוּנ עֶס אִיז גוּט אִין דַיינֶע אויגִין צוּ בֶּענְטְשִׁין דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אַלֶע צַייט אוּנ אַלֶע שָׁעָה מִיט דַיין פְרִיד: ברוך גילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר דָא בֶּענְטְשְׁט זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל מִיט פְרִיד:

בעשי"ת **בְּסֵפֶר** אִין בּוּךְ פוּן לֶעבִּן בֶּענְטְשׁוּנְג אוּנ פְרִיד אוּנ גוּטֶע פַּרְנָסָה זָאלֶן מִיר גִידַאכְט אוּנ אָן גִישְׁרִיבִּין וֶוערִין צוּ פַר דִיר מִיר אוּנ דַיין גַאנְץ פָאלְק דָאס הויז גִיזִינְד יִשְׂרָאֵל צוּ גוּטִן לֶעבִּן אוּנ צוּ שָׁלוֹם: ברוך גילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר דָא מַאכְט דֶם פְרִיד:

אֱלֹהַי מַיין גָאט אִיךְ בֶּעט דִיךְ הִיט מַיין צוּנְג פוּן שְׁלֶעכְטֶס אוּנ מַיינֶע לֶעפְצִין פוּן צוּ רֵיידִין פַאלְשְׁקַייט אוּנ אַז אֵיינֶער וֶועט מִיךְ שִׁילְטִין זָאל אִיךְ אִים שְׁוַוייגִין אוּנ זָאל אִים נִיט עֶנְטְפֶערִן אוּנ מַיין לַייבּ זָאל זַיין צוּ אִיטְלִיכִין מֶענְטְשִׁין נִידֶערִיג אַזוֹ ווִי דִי עֶרְד, עֶפְן מַיין הַארְץ אִין דַיין תּוֹרָה אוּנ נָאךְ דַיינֶע מִצְוֹת זָאל מַיין ווִילִין נָאךְ יָאגִין, אוּנ אַלֶע דִי וָואס טְרַאכְטִין אויף מִיר שְׁלֶעכְטֶס זָאלְסְטוּ בַּאלְד זֵייעֶר עֵצָה פַר שְׁטֶערִן אוּנ פַאר דַארְבּ זֵייעֶרֶע גִידַאנְקֶען. טוּ עֶס אוּם ווִילִין דַיין נָאמֶען טוּ עֶס אוּם ווִילִין דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט טוּ עֶס אוּם ווִילִין דַיין הֵיילִיקַייט טוּ עֶס אוּם ווִילִין דַיין תּוֹרָה: למען אוּם ווִילִין דָאס דַיינֶע גִילִיבְּטֶע זָאלִין אוֹיס גִיצוֹיגִין וֶוערִין פוּן זֵייעֶרֶע צָרוֹת, הֶעלְף דָאךְ מִיט דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט אוּנ עֶנְטְפֶער מִיר: יהיו דִי רֵייד פוּן מַיין מוֹיל זָאל זַיין בַּאוִוילִיגְט אוּנ דִי גִידַאנְקֶען פוּן מַיין הַארְץ צוּ פַאר דִיר גָאט מַיין שְׁטַארְקֶער אוּנ מַיין דֶער לֵייזֶער. דֶר דָא מַאכְט פְרִיד אִין זַיין הִימִיל דֶר זָאל מַאכִין פְרִיד אויף אוּנְז אוּנ אויף אַלֶע יִשְׂרָאֵל אוּנ דְרוֹיף זָאגְט אָמֵן:

יְהִי עֶס זָאל זַיין דֶר ווִילִין פַאר דִיר גָאט אוּנְזֶר גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין דֶם עֶס זָאל גִיבּוֹיט וֶוערִין דָאס בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בַּאלְד אִין אוּנְזֶערֶע טֶעג אוּנ גִיבּ אוּנְזֶער טֵייל אִין דַיין תּוֹרָה. אוּנ דָארְטִין ווֶעלִין מִיר דִיךְ דִינֶען מִיט פָארְכְט אַזוֹי ווִי דִי טֶעג פוּן לַאנְג אָן אַז מִיר זַיינֶען גִיוֶועזֶען אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אוּנ אַזוֹי ווִי דִי עֶרְשְׁטֶע יָארִין. אוּנ עֶס וֶועט גִיזִיסְט זַיין צוּ גָאט דֶער קָרְבָּן מִנְחָה פוּן יְהוּדָה אוּנ יְרוּשָׁלַיִם וָואס מִיר וֶועלִין בְּרֵיינְגֶען גְלַייךְ אַז דִי טֶעג פוּן פָאר מָאלְס אוּנ גְלַייךְ דִי פָארִיגֶע יָארִין:

דער דין איז ווען איינר וויל אויף זיך מקבל זיין איין תענית מוז ער דעם טאג וואס פריער איז צו מנחה פר יהיו לרצון מקבל זיין אונ אז ער האט פר געסן מקבל זיין האט ער צייט מקבל זיין ביז נאכט. ווען איינר האט בדעה צו פאסטן נאר ביז מנחה גדולה דאס איז אין מיטן טאג אזו מוז ער בשעת קבלת תענית איין תנאי אויס נעמן אז ער וויל דעם תענית ניט משלים זיין אבער דר וואס סתם איז מקבל אונ געמט קיין תנאי ניט אויס אזו מוז ער פאסטן ביז דריי מיטל מעסיגע שטערין שטייען. איין תענית צבור אדער יאר צייט דארף ער ניט מקבל זיין:

והכן איינער איז מקבל אויף זיך איין תענית זאל ער צו מנחה פאר דעם תענית דעם רבון זאגן פאר יהיו לרצון:

רבון כל העולמים הרי אני לפניך בתענית נדבה למחר בלי נדר ובלי שבועה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה. יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתקבלני באהבה וברצון ותבא לפניך תפלתי ותעלה עתירתי ותרפאני ברחמיך הרבים רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף ותבטל מעלי ומעל כל עמך ישראל כל גזרות קשות ורעות כי אתה שומע תפלת כל פה: יהיו לרצון וכו'

דיני תענית

דער שו"ע שרייבט די נאכט וואס פר דעם תענית צבור אדר תענית יחיד איז מען מעג מען עסין אונ טרינקען די גאנצע נאכט ביז עלות השחר. ווען ער האט נאך ניט רעכט גישלאפין נאר ביי דעם טיש אן גישפארט וואו ער עסט אונ טרינקט אז ער האפט זיך אויף מעג ער נאך עסן. אבער איין תענית חלום טאר ער ניט עסין באלד וויא ער האט זיך פון זיין חלום אויף גהאפט אונ מוז פאסטן ביז שטערן שטייען אזו ווי אין די ארבע תעניתים. דר של"ה שרייבט אז דר וואס פאסט ניט גאנץ סליחות דארף ער ניט ביז נאכט פאסטין ווען ער האט בשעת קבלת התענית אזו אויס גינומן נאר ביז נאך תפלת מנחה, אויך ווען דר וואס פאסט צוויי טעג אדער דריי טעג אונ האט בדעה אן צו בייסין אום פרייטאג צו נאכט אונ ערב ראש השנה צו נאכט אונ האט אויס גינומן בקבלת התענית ניט לייגר צו פאסטן נאר ביז נאך אוים שול גיין מעג ער אזוי טאן פון כבוד שבת ווירט ווענין אבער איין יאר צייט מוז פאסטין ביז שטערין שטייען נאר אז דר ערשטר יאר צייט איז גיפאלין פרייטיג אונ האט ניט גיפאסט ביז נאכט מעג ער תמיד ווען דר יאר צייט אום פרייטאג קומט אוים ניט ביז נאכט פאסטין. דר וואס האט יאר צייט אין אדר דארף ער אין איין עבור יאר צו פאסטן אין אדר שני אבר די אחרונים זאגין ער זאל פאסטן אדר ראשון נאר אז זיין פאטער אדער מוטער זיינען גישטארבן אין אדר שני דארף ער פאסטן אדר שני. דר ש"ך זאגט אז יאר צייט איז נאר יום המיתה אבר ניט יום הקבורה. דער של"ה שרייבט אז מעוברת ומינקת זאלין מעהר ניט פאסטין נאר דיא ארבע תעניתים. אונ ווען זיי האבן איין נדר גיטאן אויף אנדרע תעניתים קאן איר דר מאן פר ווערין אונ חזקא אין דעם טאג וואס ער האט גיהערט אבער נאך דעם טאג מוז מען חזקא דריי האבן דעם נדר מתיר זיין. דער שלחן ערוך שרייבט אז דער וואס פאסט מאנטיג אונ דאנערשטיג אדר איין יאר צייט אונ עס גיפאלט אום ערב תשעה באב מעג ער נאך מנחה סעודה המפסקת נוהג זיין. דר וואס איין תענית האט זאל ניט דר ציילן פר קיינעם. אונ דר ט"ז וב"ח שרייבין אז ווען מען בעט איהם חזקא גיין מיט עסין מעג ער זאגין אז ער האט איין תענית. דר וואס איז זיך נוהג אלע טאג דאס מויל צוא שווייגקען מעג ער אין אתענית יחיד אויך זיין מויל שווייגקן אבר ניט אין אתענית צבור מכל שכן יום כפור אונ תשעה באב. ווען איינער פאסט אום שבת ויו"ט תענית חלום דארף ער דעם טאג וואס דר נאך ווייטר פאסטן ווייל ער האט עונג שבת ויו"ט ניט גיהאלטין אבער אז עס איז דעמאלט איין תענית צבור אדער ער האט יאר צייט מוז ער נאך איין אנדערן טאג פאסטן אבער ווען ער האט דעם טאג איין תענית יחיד גיהאט מעג ער דעם תענית פון שבת ויו"ט דער מיט פטרין:

נאך דעם תענית זאל ער צו מנחה פון תענית דאס זאגין פאר יהיו לרצון:

רבון כל העולמים גלוי וידוע לפניך בזמן שבית המקדש היה קים אדם חוטא ומביא קרבן ואין מקריב ממנו אלא חלבו ודמו ואתה ברחמיך הרבים מכפר ועתה בעונותינו חרב בית מקדשנו ואין לנו מקדש ולא כהן שיכפר בעדנו לכן יהי רצון מלפניך שיהא מעוט חלבי ודמי שנתמעט היום כחלב מונח על גבי המזבח לפניך ותרצני:

דיני תפלת עננו

84

דער וואס האט אין תנאי גיהאט ניט ביז נאכט צו פאסטין זאל ער קיין עננו ניט זאגן אונ
דר טורי זהב זאגט ער זאל נאר די ווערטער ביום צום תעניתנו ניט זאגן נאר ווען ער
דאווינט מנחה נאך דעם עסן זאל ער גאר קיין עננו ניט זאגן. ווען איינער האט פר געסן עננו
צו זאגן דארף ער ניט נאך אמאהל דאווענען אבער אז ער האט זיך דר מאנט פר יהיו לרצון
זאל ער זאגן עננו אן די ברכה. איין יחיד זאגט נאר צו מנחה אבער אין דר פריא זאגט ער
ניט טאמער וועט ער ח"ו פר שלאפט ווערן אונ וועט ניט קאנען פאסטן אבער דער חזן מוז
אין דר פריא אויך זאגן. איין יחיד מעג אין זיין תענית סליחות זאגן אבר ניט די שלש עשרה
מדות. דר וואס פאסט איין תענית חלום אום שבת ויו"ט זאל ער צו מנחה עננו זאגן פר יהיו
לרצון אן איין ברכה אונ אום ר"ח זאל ער אויך אין שחרית קיין עננו ניט זאגן. דר תענית
שני וחמישי ושני איז גלייך זיינע דינים ווי אנדרע תענית צבור קענין ויחל לייענען צו שחרית
אונ מנחה אונ עננו זאגן. אלע תעניתים דארף דער חזן זאגן ברכת כהנים צוא מנחה:

ווען מען פאסט זאגט מען דאס צוא מנחה פאר אלהי נצור:

הער פון אלע וועלטין גאט מיין [...]קער אונ פארבצוקער הייגט אונ גאט פון מיינע עלטערין אברהם יצחק ויעקב
דר גאט דר גרויסר אונ שטארק[...]ין אונ אונטין איז ער, מיין הער דו האסט בשאפין
אונ הער איבער אלע וועלטין. פון אוי[...]ינע דיין נאמען צו אלער צייט נון שטארקן זיך
דעם מענטשין מיט גאנצין הארצין צו ד[...]ם [...] באשעפעניש פון דר ערד בלוט אונ פלייש אן
די בייזע גידאנקען פון וועגין די נאטור די [...]אנקען שטענדיג אן צו רייצין דעם מענטשין
דעם מענטשין די דא האבין דאס בייזע גי[...] באשאפין דעם יצר הרע צוא פרובין דעם
צוא אפ קערין פון דיינעם דינסט אלץ האסטו [...] בייזע גידאנקען אונ צוא גיין אין דעם
מענטשין אויב ער זיך זעלט שטארקין איבער [...] דיינער תורה שטייט זעה איך האב
גוטין וועג אונ נאך גיהייסין די גוטע גידאנקען אז אין [...] וויילין דאס לעבין, אבער
גינעבין צו פר דיר דאס לעבין אונ דעם טויט אונ זאלסט [...]ים מענטשין פון מוטער לייב
עם איז זייער שווער צו באצווינגען אים דען ער קומט אין [...] אפ פון אים ביז ער קומט
אן אונ ער באהעפט זיך אן אים אין דער יוגענט אונ לאזט ניט [...]איין הילף דעם מענטשין
אין דר ערד. גאט מיין גאט דו האסט בשאפין איין טרייסט אונ [...] פון דיין ניבאט מיט
פאר באשעפעניש דער וועלט ווען דער מענטש איבער פארט איינ[...]ער איין שאף אדער
מיסטגרייפן אן רייצונג דער בייזין גידאנקן צו ברייננגען איין שעיר א[...]פלייש אונ דאס בלוט
איין בארן אדער איין טויב אדער זעמיל מעל צו פאר ברענגען איר פ[...]ליגע לעבצי ויעל טאן אונ צוא
צו שפריינגען אונ אינצעלט צו מאכין גידיינקען דעם מענטשין זיין אי[...] אים שוויי[...] בייזין גידאנקן
האבין תרטה דרויף דאס ווייטער ניט מער צו טאן אונ ניט צו פאלגין דעם [...]דעריג אזו ויקטאנ זיינעם
דיא דא קומען פון בלוט אונ פלייש אונ פון וועגין פיל איין בילד [...] נאך יא ווינד אנגער
לעבין דען דו ווילסט אים פאר געבין אונ דער בארעמען איבער אים נון פו"ה: למען
עלטערין אונ אונזער זינד האסטו פר שטערט דאס הויז דאס דיין שכינה האט דאך מי
גירועט דריגען אונ אויך דאס מזבח דאס מען האט דיא אפפער אויף גבראכט [...]באווייליג
ריכטונג צו דער היילקייט איז צוא פירט אונ צוא בראכין, אונ היינט האב איך מיין דעם איך
מענטש גיפייניגט מיין לייב אונ האב ניט גיגעסין אונ ניט געטרונקען דאס איך
געבין קראפט דען בלוט אונ דען פלייש אונ ניט צו מערין שולד פון צווישין מיר דא[...]אונ אויך דיינר
האפערט אונ בייזע גידאנקען זאלן זיין גישוועבט דאס זיך ניט זאל אפ ווייזין צו
דיין היילגן נאמן. גאט אלמאכטיגר נעם פר דיר דם בלוט אונ פלייש אונ אינצילט דאערין דם
האב גימינערט היינט אונ לאז ביי דיר זיין אנגינומען אז איך העט גיבראכט ברויט צו אונזער
שעבטונג אונ פלייש אונ אינצילט דאס מען האט גיבראכט צו איינער גידעבעגש גישעג פון
דיינער זענעפטינונג אונ טוא אפ פון מיר אלע בייזע גידאנקן אונ גיב מיר איין הארץ אנ עס
ביינע צו דינען דיר מיטין גאנצין הארצין אונ גיב מיר ווידער גוט בלוט אונ פלייש אונ מ[...]
זיך קראפטיג צו היטין דיין גיבאט אונ צו פאלגין צו אלער צייט דען גוט גידאנקן אונ
דינען אלע די זיך צו נוטין נוייזין, אונ דאס איך זאל פירין אונ אונטר ווייזין מיינע קינדע[...]
אין דעם נוטין אונ רעכטין וועג אין דיינער תורה דאס זייא וואר אין גאטס נאמען אמן

נאך שמונה עשרה צו שחרית אונ מנחה זאגט מען וידוי:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁ
סע"ם פ׳
אנו

אנו עזי פנים וקשי עורף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי: העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

אל ארך אפים אתה ובעל הרחמים נקראת. ודרך תשובה הורית: גדלת רחמיך וחסדיך. תזכור היום ובכל יום לזרע ידידיך: תפן אלינו ברחמים. כי אתה הוא בעל הרחמים: בתחנון ובתפלה פניך נקדם. כהודעת לעניו מקדם: מחרון אפך שוב. כמו בתורתך כתוב: ובצל כנפיך נחסה ונתלונן. כיום וירד יי בענן: תעבור על פשע ותמחה אשם. כיום ויתיצב עמו שם: תאזין שועתנו ותקשיב מנו מאמר. כיום ויקרא בשם יי. ושם נאמר: ויעבור יי על פניו ויקרא:

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת. נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך:

דאס זיינען דיא טעג וועלכע מען זאגט ניט אין זיא קיין תחנון. ר"ח. חנכה. פורים קטן וגדול ביידע טעג. דעם גאנצין חדש ניסן. ל"ג בעומר. פון ר"ח סיון ביז נאך אסרו חג. חמשה עשר בשבט. ערב תשעה באב צו מנחה. תשעה באב. חמשה עשר באב. ערב ר"ה. פון ערב יוה"כ ביז נאך אסרו חג:

רחום וחנון חטאתי לפניך רחם עלינו והושיענו:

לדוד אליך יי נפשי אשא: אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו איבי לי: גם כל קויך לא יבשו יבשו הבוגדים ריקם: דרכיך יי הודיעני ארחותיך למדני: הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום: זכר רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה: חטאות נעורי ופשעי אל תזכור כחסדך זכר לי אתה למען טובך יי: טוב וישר יי על כן יורה חטאים בדרך: ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו: כל ארחות יי חסד ואמת לנוצרי בריתו

לדוד. אליך יי צו דיר גאט טו איך מיין ווילין אונ מיין מחשבה אויף הייבין: אלהי אויף דיר מיין גאט פר זיכער איך מיך איך זאל ניט פר שעמט ווערין עס זאלין זיך ניט פרייען מיינע פיינד אויף מיר: גם אלע די וואס האפין צו דיר ווערין ניט פר שעמט ווערין, זיי וועלין פר שעמט ווערין די פעלשער די גזלנים וואס מאכין אנדרע ליידיג פון זייער האב: דרכיך דיינע וועגן מאך מיך וויסן אונ דיינע שטעגין לערין מיך: הדריכני מאך מיך פירין מיט דיין וואַרהייט אונ לערין מיך ווארום דו ביסט מיין גאט מיין העלפער, צו דיין הילף טו איך האפין אגאנצין טאג דאס מיינט מען אין גלות: זכור גידיינק דיין דר בארימקייט אונ דיין גינאד דען דאס איז דאך אייביג: חטאות די זינד פון מיין יוגינט זאלסטו ניט דר מאנען ווי דיין חסד זאלסטו מיך גידיינקען מיט דיינע חסדים פון וועגין דיין גוטקייט וואס דו גאט ב"ה ביסט: טוב גוט אונ רעכט פארטיג איז גאט דרום ווייזט ער אונ לערינט די זינדיגע זיי זאלין זיך אום קערין אין גוטין וועג: ידרך ער מאכט פירין די ענוים וואס ער טוט איין משפט אין זייערע שונאים אונ לערינט די ענוים זיי זאלין גיין אין זיין וועג: כל אלע די וועגין פון גאט איז מיט גינאד אונ מיט

וואַרהאפטיג . ס׳

ועדתיו: למען שמך יי וסלחת לעוני כי רב הוא: מי זה האיש ירא יי יורנו בדרך יבחר: נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ: סוד יי ליראיו ובריתו להודיעם: עיני תמיד אל יי כי הוא יוציא מרשת רגלי: פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני: צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני: ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאתי: ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני: שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך: תם וישר יצרוני כי קויתיך: פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו: והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו:

דער נאך זאגט מען שומר ישראל מען געפינט עס ווייטער:

אבינו מלכנו אבינו אתה. אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה. אבינו מלכנו רחם עלינו. אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד למען שמך הגדול והושיענו: ואנחנו לא נדע וכו'

לתענית צבור ולעשרת ימי תשובה

אבינו מלכנו חטאנו לפניך:
אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה:
אבינו מלכנו עשה עמנו למען שמך:

ווארהאפטיג צו די וואס היטין זיין ברית אונ זיין תורה: למען פון וועגין דיין נאמן וואס איז הייך אונ גרויס זאלסטו פר געבין מיינע זינד חאטשע זיי זיינען פיל: מי וועלכער מענטש וואס פארכט זיך פר גאט לערינט אים גאט ב"ה אין דעם גוטין וועג וואס ער האט זיך אויס דר וויילט: נפשו זיין לייב וועט מיט גוטץ איבער נעכטיגין אין קבר אונ זיינע קינדער וועלין ירשענען זיי וועלין מצליח זיין אויף דר וועלט: סוד די באהאלטענע זאכן מאכט גאט אנטפלעקין צו די וואס פארכטין זיך פר אים דרויף האט השי"י כורת ברית געוועזין ער זאל מאכין זיי וויסען: עיני מיינע אויגין זיינען אלע מאל צו גאט ווארום ער ציהט אויס פון דר נעץ וואס די שונאים האבין מיינע פיס: פנה קער זיך אום צו מיר אונ לייטזעליג מיך ווארום איך בין איינער אונ שונאים זיינען פיל אונ איך בין ארום: צרות די צרות וואס אין מיין הארצין טוען זיך ברייטין עס ווערט אלץ מער, פון מיינע אנגסטין ציא מיך ארויס: ראה זעה מיין פיין אדר ארומקייט אונ מיין מידיקייט אונ פאר גיב אויף אלע מיינע זינד: ראה זעה מיינע פיינט זיינען פיל אונ פיינדשאפט פון איין רויבער גלייך ווי איך וואלט געוועזין איין גזלן אזו האבין זיי מיך פיינט: שמרה היט מיין לייב אונ זיי מיך מציל איך זאל ניט פר שעמט ווערין ווארום איך האב זיך באשיצט אין דיר: תם דס גאנצקייט אונ רעכט פארטיגקייט ווםביי מיר איז זאל מיך היטין ווארום איך האף צו דיר: פדה גאט לייז אויס אלע ישראל פון אלע זיינע אנגסטין:

אבינו מלכנו אונזער פאטער אונזער קיניג ביסטו מיר האבין קיין אנדער קיניג נאר דו, מיר בעטין דער בארים זיך אויף אונז לייטזעליג אונז אונ ענטפער אונז ווארום מיר האבין ניט קיין גוטע מעשים טוא מיט אונז צדקה אונ גינאד פון וועגין דיין גרויסין נאמען אונ העלף אונז:

אבינו אונזער פאטר אונזער קיניג מיר האבין גיזינדיגט צו פאר דיר: אונזער פאטר אונזער קיניג מיר האבין ניט קיין קיניג נאר דו ביסט אונזער קיניג. דרום אונזער פאטר אונזער קיניג טו מיט אונז פון דיין נאמען וועגין: אונזער פאטער אונזער קיניג

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בָּרֵךְ (בעשי"ת חַדֵּשׁ) עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ בַּטֵּל מַחְשְׁבוֹת שׂוֹנְאֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָפֵר עֲצַת אוֹיְבֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה כָּל צַר וּמַשְׂטִין מֵעָלֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְתוֹם פִּיּוֹת מַשְׂטִינֵנוּ וּמְקַטְרִיגֵנוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כַּלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וּשְׁבִי וּמַשְׁחִית וְעָוֹן וּשְׁמַד מִבְּנֵי בְרִיתֶךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְנַע מַגֵּפָה מִנַּחֲלָתֶךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ סְלַח וּמְחַל לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מְחוֹק בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים כָּל שִׁטְרֵי חוֹבוֹתֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוֹלֵי עַמֶּךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קְרַע רוֹעַ גְּזַר דִּינֵנוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ:

לתענית צבור	לעשרת ימי תשובה	לנעילה
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים:	אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים:	(חָתְמֵנוּ)
אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ לִגְאֻלָּה וִישׁוּעָה:	אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה:	(חָתְמֵנוּ)

בֶּענְטְשׁ אויף אונז אַגוּט יָאר: אוּנְזֶער פָאטֶער אוּנְזֶער קִינִיג זַיי מְבַטֵּל פוּן אוּנְז אַלֶע הַארְטִיקַייט: אוּנְזֶר פָאטֶר אוּנְזֶר קִינִיג זַיי מְבַטֵּל דִּי מַחְשָׁבוֹת פוּן אוּנְזֶערֶע שׂוֹנְאִים: אוּנְזֶער פָאטֶער אוּנְזֶער קִינִיג פַר שְׁטֶער דִּי רָאט פוּן אוּנְזֶערֶע פַיינְט: אוּנְזֶער פָאטֶער אוּנְזֶער קִינִיג פַאר לֶענְד אַלֶע בַּאלֵיידִיגֶער אוּנ אַלֶע וָואס רֵיידִין שְׁלֶעכְטֶס אויף אוּנְז: אוּנְזֶער פָאטֶר אוּנְזֶער קִינִיג פַאר לֶענְד אַיין מָארְד אוּנ אַיין שְׁוֶוערְד אוּנ הוּנְגֶער אוּנ גִיפַיינְקְנִעשׁ אוּנ פַר דַארְבּוּנְג פוּן דִי וָואס הַאלְטִין דַיין גִיבָּאט: אוּנְזֶער פָאטֶר אוּנְזֶר קִינִיג פַר מַייד אַיין מַגֵּפָה פוּן דַיין אַרְבּ: אוּנְזֶער פָאטֶר אוּנְזֶער קִינִיג פַאר גִיבּ אוּנ זַיי מוֹחֵל צוּ אַלֶע אוּנְזֶערֶע זִינְד: אוּנְזֶער פָאטֶר אוּנְזֶער קִינִיג מֶעק אָפּ אוּנְזֶערֶע זִינְד אוּנ אוּנְזֶערֶע מִיסֶעטַייט פוּן דַיינֶע אויגִין: אוּנְזֶר פָאטֶר אוּנְזֶער קִינִיג מֶעק אָפּ מִיט דַיין פִיל דֶר בַּארִימְהַקַייט אַלֶע בִּיכֶער פוּן אוּנְזֶערֶע שׁוּלְד: אוּנְזֶער פָאטֶער אוּנְזֶער קִינִיג קֶער אוּנְז אוּם מִיט גַאנְצֶע תְּשׁוּבָה צוּ פַאר דִיר: אוּנְזֶער פָאטֶר אוּנְזֶער קִינִיג שִׁיק אַגַאנְצֶע רְפוּאָה צוּ אַלֶע אוּנְזֶערֶע שְׁלֶעק: אוּנְזֶער פָאטֶר אוּנְזֶער קִינִיג צוּ רַייס דֶעם שְׁלֶעכְטִין גְזַר דִין: אוּנְזֶער פָאטֶר אוּנְזֶר קִינִיג גִידֵיינְק אוּנְז צוּ אַיין גוּט גִידֶעכְעֶנְעשׁ צוּ פַר דִיר:

לתענית צבור

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ לְפַרְנָסָה וְכַלְכָּלָה *):

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ לִזְכֻיּוֹת:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכְרֵנוּ לִסְלִיחָה וּמְחִילָה:

לעשי"ת / לנעי"ה

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ (חָתְמֵנוּ) בְּסֵפֶר פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה *):

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ (חָתְמֵנוּ) בְּסֵפֶר זְכֻיּוֹת:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ כָּתְבֵנוּ (חָתְמֵנוּ) בְּסֵפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הַצְמַח לָנוּ יְשׁוּעָה בְּקָרוֹב:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ הָרֵם קֶרֶן מְשִׁיחֶךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא יָדֵינוּ מִבִּרְכוֹתֶיךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ מַלֵּא אֲסָמֵינוּ שָׂבָע:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ שְׁמַע קוֹלֵנוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לִתְפִלָּתֵנוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ זָכוֹר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ תְּהֵא הַשָּׁעָה הַזֹּאת שְׁעַת רַחֲמִים וְעֵת רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ:

*) יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתתן לי ולבני ביתי ולכל הסמוכים על שולחני היום ובכל יום ויום מזונותינו בכבוד בזכות שמך הגדול (דיקרנוסא) הממונה על הפרנסה:

אונזער פאטער אונזער קיניג גידיינק אונז צו אגוט לעבין: אונזער פאטער אונזער קיניג גידיינק אונז צו איין דר לייזונג אונ צו איין הילף: אונזער פאטער אונזער קיניג גידיינק אונז צו פרנסה אונ גוטע שפייז: אונזער פאטער אונזער קיניג גידיינק אונז צו גירעכטיקייט: אונזער פאטער אונזער קיניג גידיינק אונז צו פאר געבונג: אונזר פאטער אונזר קיניג מאך שפראצין צו אונז באלד איין הילף: אונזער פאטער אונזער קיניג דר הייב די הערשאפט פון דיין פאלק ישראל: אונזר פאטער אונזער קיניג הייב אויף די הערשאפט פון דיין גיזאלבטין: אונזער פאטער אונזער קיניג דער פיל אונזערע הענט פון דיין בענטשונג: אונזער פאטער אונזר קיניג דר פיל אונזערע אוצרות מיט זעטיקייט: אונזער פאטער אונזער קיניג הער אונזער קול, באשיץ אונ דר בארעם דיך איבער אונז: אונזער פאטער אונזער קיניג אנטפאנג אונזער גיבעט מיט דער בארעמקייט אונ מיט גוטין ווילין: אונזער פאטער אונזער קיניג עפין די טויערין פון דעם הימיל אז אונזר תפלה זאל ארויף גיין: אונזער פאטער אונזער קיניג גידיינק אז מיר זיינען נאר ערד: אונזער פאטער אונזער קיניג איך בעט דיר דו זאלסט אונז ניט אום קערין לער פון פאר דיר: אונזער פאטער אונזער קיניג לאז זיין די צייט איין צייט פון דר בארימקייט אונ פון גוטין ווילין פאר דיר: אונזער פאטער אונזער קיניג דער

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חֲמוֹל עָלֵינוּ וְעַל עוֹלָלֵינוּ וְטַפֵּנוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשֶׁךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יִחוּדֶךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׁמֶךָ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ נְקוֹם נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ הַשָּׁפוּךְ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ:

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

דָאס זָאגְט מֶען מָאנְטִיג אוּנ דָאנֶערְשְׁטִיג:

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: אַתָּה יְיָ לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנּוּ חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנוּ: הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: אִם עֲוֹנוֹת

בַּארְעם דִיךְ איבּר אונז אונ איבּער אונזערע קְלֵיינֶע קִינְדֶר: אונזער פָאטֶר אונזער קִינִיג טוּ פוּן וֶועגֶן דִי וָואס זַיינֶן פַאר צַייטִין דֶר שְׁלָאגִין גִיוָוארִין פוּן וֶועגִין דַיין הַיילִיגִן נָאמֶען: אונזער פָאטֶר אונזער קִינִיג טוּ פוּן וֶועגִין דִי וָואס זַיינֶן פַאר צַייטִין גִישֶׁעכְט גִיוָוארִין וֶועגִין דַיין אֵיינְצִיגְקֵייט: אונזֶר פָאטֶר אונזער קִינִיג טוּ פוּן וֶועגִין דִי מֶענְטְשִׁין וָואס הָאבִּין זִיךְ גִילָאזְט פַאר צַייטִין וַוארְפִין אִין פַייעֶר אונ וַואסֶער אוּם ווילִין דַיין הַיילִיגִין נָאמֶען: אונזער פָאטֶר אונזער קִינִיג טוּ פוּן וֶועגִין דִי בְּלוּט פוּן דַיינֶע קְנֶעכְט וָואס אִיז פַאר גָאסִין גִיוָוארִין: אונזער פָאטֶר אונזער קִינִיג טוּ פוּן דַיינְט וֶועגִין אוֹיבּ מִיר זַיינֶען נִיט וֶוערְט דוּ זָאלְסְט טָאן פוּן אונזערְט וֶועגִין: אונזער פָאטֶר אונזער קִינִיג טוּ פוּן דַיינְט וֶועגִין אונ הֶעלְף אונז: אונזער פָאטֶר אונזֶר קִינִיג טוּ אוּם ווילִין דַיין פִיל דֶר בַּארִימְהַרְצִיקַייט: אונזער פָאטֶער אונזער קִינִיג טוּ אוּם ווילִין דַיין נָאמֶען דֶר גְרוֹיסֶער אונ דֶר פָארְכְטִיגֶער גָאט וָואס וֶוערְט גִירוּפִין אוֹיף אונז: אונזער פָאטֶר אונזער קִינִיג לַייטְזֶעלִיג אונז אונ עֶנְטְפֶער אונז וָוארוּם מִיר הָאבִּין נִיט קַיין גוּטֶע וֶוערְק טוּ מִיט אונז גִירֶעכְטִיקַייט אונ גִינָאד אונ הֶעלְף אונז:

וְהוּא אונ עֶר אִיז דֶער בַּארְמִיג עֶר טוּט פַאר גֶעבִּין דִי זִינְד אונ עֶר פַאר דַארְבְּט נִיט אונ קֶערְט אוּם זַיין צָארְין פִיל מָאל אונ עֶר דֶער וֶועקְט נִיט זַיין גַאנְצִין הִיצִיגִין צָארִין: אתה דוּ גָאט פַאר מַייד נִיט דַיין דֶר בַּארִימְהַרְצִיקַייט פוּן אונז, דַיין חֶסֶד אונ דַיין אֱמֶת אָלִין אונז תָּמִיד הִיטִין: הושיענו הֶעלְף אונז דוּ גָאט אונזער גָאט אונ זַאמִיל אונז אַיין פוּן צְווִישִׁין דִי פֶעלְקֶער קַיין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל צוּ דַאנְקֶען צוּ דַיין הַיילִיגִין נָאמֶען מִיר זָאלִין

תשמר יה אדני מי יעמד: כי עמך הסליחה למען תורא: לא
כחטאינו תעשה לנו ולא כעונתינו תגמול עלינו: אם עונינו
ענו בנו יי עשה למען שמך: זכר רחמיך יי וחסדיך כי מעולם
המה: יעננו יי ביום צרה ישגבנו שם אלהי יעקב: יי הושיעה
המלך יעננו ביום קראנו: אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין
בנו מעשים עשה עמנו צדקה כרוב רחמיך והושיענו למען
שמך: אדונינו אלהינו שמע קול תחנונינו וזכר לנו את
ברית אבותינו והושיענו למען שמך: ועתה אדני אלהינו
אשר הוצאת את עמך מארץ מצרים ביד חזקה ותעש לך
שם כיום הזה חטאנו רשענו: אדני ככל צדקותיך ישב נא
אפך וחמתך מעירך ירושלים הר קדשך: כי בחטאינו
ובעונות אבותינו ירושלים ועמך לחרפה לכל סביבותינו:
ועתה שמע אלהינו אל תפלת עבדך ואל תחנוניו והאר
פניך על מקדשך השמם למען אדני:

דארטין האבן איין בית המקדש צו באַרימן זיך מיט דיין לויב: אם אויב דו גאט וועסט די זינד אין זינען האבין ווייסטו גאט אַליין וואול דס קיינער וועט ניט קענען באַשטיין דען נאר ביי דיר איז די פאר געבונג דרום ווערסטו גיפארכט, די לייט פארכטין זיך פאר דיר דען זיי ווייסין דאס קיינער קען די זינד ניט פאר געבין נאר דו אַליין: לא דו זאלסט אונז ניט טאן נאך אונזערע זינד נאך אונ זאלסט אונז ניט פאר געלטין נאך אונזערע עונות: אם אויב אונזערע זינד האבין אין אונז באַצייגט גאט טו עס פון דיין נאמען וועגין: זכור גידיינק דו גאט דיינע דר באַרימקייט אונ דיינע חסדים דען זיי זיינען פון אייביג אָן: יעננו גאט זאל אונז ענטפערין אין דעם טאג פון צרה גאטס נאמען פון יעקב זאל אונז שטארקין: יי העלף דאך גאט, דר מלך זאל אונז ענטפערין אין דעם טאג וואס מיר רופין אים אָן: אבינו אונזער פאטער אונזער קיניג לייט זעליג אונז אונ ענטפער אונז האטשע מיר האבין אין זיך ניט קיין מעשים טובים טו מיט אונז צדקה אום ווילין דיין נאמען: אדונינו אונזער הער אונזער גאט פאר נעם דאס קול פון אונזער גיבעט אונ גידיינק אונז דעם ברית פון אונזערע עלטערין אונ העלף אונז פון דיין נאמענס וועגין: ועתה אונ איצונד גאט אונזער גאט וואס דו האסט דיין פאלק אויס גיצויגין פון לאנד מצרים מיט שטארקע מאכט אונ דו האסט דיר איין שם גימאכט אזו ווי עס איז אויף היינטיגין טאג פאר דיר זיינען מיר מתודה דאס מיר האבין גיזינדיגט אונ האבין שלעכטס גיטאן: אדני גאט נאך אַלע דיינע גירעכטיקייט לאז דאך דיין צארין אונ דיין גרים צארין אָפ גיקערט ווערין פון דיין שטאט ירושלים דיין היילגין בארג: כי דען פון אונזערע זינד אונ פון וועגין די זינד פון אונזערע עלטערין איז ירושלים אונ דיין פאלק צו שאנד גיווען צו די ווס ארום אונז זיינען גיוועזן: ועתה אונ איצונד אונזער גאט הער דאך צו צו דער תפלה פון דיין קנעכט אונ צו זיין גיבעט אונ טו דר לייכטין דיין שכינה אויף דיין בית המקדש דר וואס איז וויסט, טו דאס וועגין דיין היילגין נאמן אדני וואס

הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שממותינו והעיר אשר
נקרא שמך עליה. כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו
לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה
ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:
אבינו אב הרחמן הראנו אות לטובה וקבץ נפוצותינו מארבע כנפות
הארץ: יכירו וידעו כל הגוים כי אתה יי אלהינו: ועתה יי אבינו אתה
אנחנו החומר ואתה יוצרנו ומעשה ידך כלנו: הושיענו למען שמך.
אבינו מלכנו צורנו וגואלנו: חוסה יי על עמך ואל תתן נחלתך לחרפה
למשל בם גוים למה יאמרו בעמים איה נא אלהיהם: ידענו יי כי חטאנו
ואין מי יעמד בעדנו אלא שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה: ידענו כי
אין בנו מעשים צדקה עשה עמנו למען שמך: כרחם אב על בנים
כן תרחם יי עלינו והושיענו למען שמך: חמול על עמך רחם על
נחלתך חוסה נא כרוב רחמיך חננו מלכנו ועננו כי לך יי הצדקה עשה
נפלאות בכל עת:

הבט נא רחם נא והושיעה נא צאן מרעיתך ואל ימשל

ער איז גירופן אויף דעם בית המקדש אזו ווי אין דר תורה שטייט אן גישריבן מקדש אדני
כתש ידיך דאס איז טייטש דו גאט דיינע הענט האבין אן גיבריים דאס בית המקדש:
הטה מיין גאט נייג דאך דיין אויער אונ הער, עפין דיינע אויגין אונ זעה אונזער
פאר וויסטונג אונ די שטאט ירושלים וואס דיין נאמען איז אויף איר גירופין דען
מיר ווארפין ניט אונזר גיבעט פאר דיר פון וועגין דאס מיר פאר לאזין זיך אויף אונזר
גירעכטיקייט נאר פון וועגין דיינע דר בארימקייט די דא זיינען פיל: אדני גאט הער צו
אונזער גיבעט, גאט פאר גיב אונזרע זינד, גאט פאר נעם אונזער גישרייא אונ טו
אונזער בקשה זאלסט ניט זאמען, פון דיינט וועגין מיין גאט דען דיין נאמען איז גירופן
אויף דיין שטאט אונ אויף דיין פאלק: אבינו אונזער פאטער דר בארמיגער פאטר וויז
אונז איין צייכין צו גוטין אונ זאמיל איין אונזערע פאר שפרייטונג פון די פיר עקין פון
דר ערד: יכירו דאס אלע פעלקער זאלין דר קענען אונ זאלין וויסין דאס דו גאט ביסט
איין גאט פאר אונז אויך: ועתה אונ איצונד גאט דו ביסט אונזער פאטער מיר זיינן דאס
ליים אונ דו ביסט אונזער באשעפער אונ מיר אלע זיינען די ווערק פון דיינע הענט.
אונזער פאטער אונזער קיניג אונ אונזער דר לייזער גאט באשיץ אויף דיין פאלק אונ
גיב ניט דיין ארב דעם בית המקדש צו שאנד אונ שפעטין ווארום זאל מען צווישין די
פעלקער זאגין וואו איז זייער גאט, מיר וייסין וואול דאס מיר האבין גיזינדיגט אונ עס
איז קיינער ניט פאר האנדין ווער עס זאל פאר אונז ביי שטיין, דיין גיאכפערטער נאמן
זאל אונז ביי שטיין אין דר צייט פון איין צרה. אזוי ווי איין פאטער דר בארימט זיך
איבער זיינע קינדר אזו זאלסטו גאט זיך דר בארימען איבער אונז אונ העלף אונז פון
וועגין דיין נאמען. דר בארים דיך איבר דיין פאלק אונ האב רחמנות איבר דיין ארב
טו באשיצין אזו ווי דיינע דר בארימקייט זיינען גרויס, לייטזעליג אונז אונ ענטפער
אונז דען צו דיר גאט איז די גירעכטיקייט דר דא טוט וואונדר אלע צייט:
הבט טו דאך לוגין אונ דר בארעם זיך איבער דיין פאלק באלד פון וועגין דיין נאמען
מיט דיינע פיל דער בארימקייט, גאט אונזער גאט טו דאך באשיצין אונ דער

בָּנוּ קֶצֶף כִּי לְךָ יְיָ הַיְשׁוּעָה בְּךָ תוֹחַלְתֵּנוּ אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת
אָנָּא סְלַח נָא כִּי אֵל טוֹב וְסַלָּח אָתָּה:

אָנָּא מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנּוּן זְכוֹר וְהַבֵּט לִבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים
וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדַת יָחִיד וּלְמַעַן יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ:
אַל תַּעַזְבֵנוּ אָבִינוּ וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ מַלְכֵּנוּ וְאַל תִּשְׁכָּחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ
וְאַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלָה בְּגָלוּתֵנוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:
אֵין כָּמוֹךָ חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵין כָּמוֹךָ אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת
הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מֵרַעַשׁ וּמֵרֹגֶז הַצִּילֵנוּ: זְכוֹר
לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אַל תֵּפֶן אֶל (קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל
רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ) קָשְׁיֵנוּ וְאֶל רִשְׁעֵנוּ וְאֶל חַטָּאתֵנוּ: שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ

בַּארֶעם דיך אונ העלף די שאף פון דיין ווייד. דאס קיין צארין זאל איבער אונז ניט געוועלטיגין דען צו דיר היינגען אונ האפין אונזערע אויגין. אונ העלף אונז פון וועגין דיין נאמען. דער באַרעם דיך איבער אונז פון וועגין דיין פאר בונד, לוג אונ ענטפער אונז אין דר צייט פון איין צרה דען צו דיר גאט איז די הילף, אויף דיר איז אונזער האפונג. גאט פון די פאר געבונג איך בעט דיך פאר גיב אונז די זינד דו גאט גוטר אונ פאר געבר, דען דו ביסט איין גאט איין מלך איין לייטזעליגר אונ איין דר באַרעמיגר: אָנָּא איך בעט דיך לייטזעליגער אונ דר באַרעמיגער מלך. גידיינק אונ לוג צו דעם פאר בונד וואס דו האסט גימאכט מיט אברהם צווישין די שטיקער, אונ עס זאל פאר דיר גיזעהן ווערין די עקדה פון יצחק וואס ער איז גיוועזן איין איינציגר זון, אונ טו דאס פון וועגין ישראל אונזער פאטר אונזר מלך לייט זעליג אונז אונ ענטפר אונז דען דיין גיאכפערטר נאמן איז גירופין אויף אונז. דו ביסט דר דא טוט וואונדר אַלע צייט טו דאך מיט אונז נאך דיין חסד לייטזעליגר אונ דר באַרעמיגר. לוג אונ ענטפער אונז אין דר צייט פון איין צרה דען צו דיר גאט איז די הילף. אונזער פאטר אונזער מלך אונזר באשיצער דו זאלסט מיט אונז ניט טאן נאך אונזערע שלעכטע מעשים נאך. גידיינק דו גאט דיין דר באַרימקייט אונ דיינע חסדים אונ העלף אונז נאך דיינע פיל גוטקייט אונ דער באַרעם דיך דאך איבער אונז דען מיר האבין קיין אנדערין גאט ניט אן דיר אונזער שטארקער. פאר לאז אונז ניט גאט אונזער גאט אונ דר ווייטר דיך ניט פון אונז דען אונזער לייב איז פאר איינגט פון שווערד אונ פון גיפיינקענש אונ פון מארד אונ פון שלאק אונ פון אַלע לייד אונ טרויערקייט זאלסטו אונז מציל זיין דען מיר האפין צו דיר. אונ דו גאט זאלסט אונז ניט פאר שעמען טו דר לייכטין דיין שכינה אין אונז אונ גידיינק אונז דעם פאר בונד פון אונזרע עלטערן אונ העלף אונז פון וועגין דיין נאמן. זעה אין אונזערע צרות אונ הער צו אין קול פון אונזערע תפלות אונ ענטפער אונז דען דו הערסט די תפלות פון אַלע מיילער: אֵין עס איז ניט פאר האנדין אז דיין גלייכין לייטזעליגער אונ דר באַרמיגער גאט אונזר גאט, עס איז ניט פר האנדין אז דיין גלייכין אזו איין גאט ווס דר לייננגערט דעם צארין אונ טוט גרויס חסד אונ אמת. העלף אונז אונ דער באַרים אונז. פון שטורעם אונ פון צארין זיי אונז מציל. גידיינק צו דיינע קנעכט צו אברהם אונ צו יצחק אונ צו יעקב. דו זאלסט זיך ניט קערין צו אונזער הארטקייט אונ צו אונזער שלעכטקייט אונ צו אונזערע זינד, קער זיך אום פון דיין היציגין צארין אונ באַדיינק

וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ: וְהָסֵר מִמֶּנּוּ מַכַּת הַמָּוֶת כִּי רַחוּם אָתָּה כִּי כֵן דַּרְכֶּךָ (לַעֲשׂוֹת) עֹשֶׂה חֶסֶד חִנָּם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: חוּסָה יְיָ עַל עַמֶּךָ וְהַצִּילֵנוּ מִזַּעְמֶךָ וְהָסֵר מִמֶּנּוּ מַכַּת הַמַּגֵּפָה וּגְזֵרָה קָשָׁה כִּי אַתָּה שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: לְךָ אֲדֹנָי הַצְּדָקָה וְלָנוּ בֹּשֶׁת הַפָּנִים: מַה נִּתְאוֹנֵן וּמַה נֹּאמַר מַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק: נַחְפְּשָׂה דְרָכֵינוּ וְנַחְקֹרָה וְנָשׁוּבָה אֵלֶיךָ כִּי יְמִינְךָ פְשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים: אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא: אָנָּא יְיָ עֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: לְךָ יְיָ חִכִּינוּ. לְךָ יְיָ קִוִּינוּ. לְךָ יְיָ נְיַחֵל. אַל תֶּחֱשֶׁה וּתְעַנֵּנוּ כִּי נָאֲמוּ גוֹיִם אָבְדָה תִקְוָתָם כָּל בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ (לְךָ) לְבַד תִּשְׁתַּחֲוֶה:

הַפּוֹתֵחַ יָד בִּתְשׁוּבָה לְקַבֵּל פּוֹשְׁעִים וְחַטָּאִים נִבְהֲלָה נַפְשֵׁנוּ מֵרוֹב עִצְּבוֹנֵנוּ אַל תִּשְׁכָּחֵנוּ נֶצַח קוּמָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ: אַל תִּשְׁפֹּךְ חֲרוֹנְךָ עָלֵינוּ כִּי אֲנַחְנוּ עַמְּךָ בְּנֵי בְרִיתֶךָ: אֵל הַבִּיטָה דַּל כְּבוֹדֵנוּ בַּגּוֹיִם וְשִׁקְּצוּנוּ כְּטֻמְאַת הַנִּדָּה. עַד מָתַי עֻזְּךָ בַּשְּׁבִי וְתִפְאַרְתְּךָ בְּיַד צָר. עוֹרְרָה גְבוּרָתְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ

דיך אויף דעם בייז וואס דו ווילסט טאן דיין פאלק. טו אפ פון אונז דעם שלאק פון טויט דען דו ביסט דר בארעמיג, דען אזו איז דיין מדה דו טוסט חסד אום זיסט אין אלע דורות. דער בארעם דיך דו גאט איבער דיין פאלק אונ זיי אונז מציל פון דיין צארין, אונ טו אפ פון אונז דעם שלאק פון מארד אונ שווערע גזירות דען דו ביסט דער היטער פון ישראל. צו דיר גאט איז גירעכטיקייט אונ צו אונז איז דאס פאר שעמטע פנים. וואס זאלין מיר קלאגין וואס זאלין מיר זאגין אונ וואס זאלין מיר ריידין אונ וואס זאלין מיר זיך גירעכט מאכין, מיר ווערין זוכין אונזער רעכטין וועג אונ ווערין פארשטין אונ ווערין זיך אום קערין צו דיר דען דיין רעכטע האנט איז אויס גישפרייט מקבל צו זיין די וואס טוען תשובה. איך בעט דיך גאט העלף אונז איצונד. איך בעט דיך גאט טו דאך איצונד באגליקין. איך בעט דיך גאט ענטפער אונז אין דעם טאג וואס מיר רופין דיך אן. צו דיר גאט האפין מיר. צו דיר גאט ווארטין מיר. צו דיר גאט האפין מיר אלע צייט. דו זאלסט ניט שווייגין אונ זאלסט אונז ניט פייניגן, דען מען האט גיטאן זאגין בשעת חורבן בית המקדש זייער האפונג איז פאר לארין. אלע די קניא טוען זיך פר דיר קניען אונ אלע הויך טוען זיך צו דיר אליין בוקין:

הפותח דער דא עפינט די האנט פון וועגין דר תשובה אנצונעמן די פושעים אונ די זינדיגע, אונזערע לייבער זיינען דר שראקין פון וועגין אונזערע טרויעריקייט די דא זיינען פיל, דו זאלסט אונז ניט אויף אייביג פאר געסין. שטיי אויף אונ העלף אונז דען מיר באשיצין זיך אין דיר, אונזער קיניג אויב מיר האבין אין זיך קיין צדקה אונ קיין מעשים טובים ניט גידיינק אונז דעם ברית פון אונזערע עלטערין אונ דאס מיר זאגין עדות אלע טאג דאס גאט איז איין גאט. לוג אין אונזערע נויט דען אונזרע ווייטאג זיינען פיל אונ די צרות פון אונזער הארצין זיינען פיל. דער בארעם דיך דו גאט איבער אונז אונ דו זאלסט ניט פאר גיסין דיין צארין אויף אונז דען מיר זיינען דיין פאלק קינדער דיינער זיכערהייט: אל גאט טו דאך לוגין דאס ארמוט פון אונזער הערליכקייט אונטער די היידען אונ זיי פאר אונווירדיגין אונז אזו ווי די אונריינקייט איינער נדה. ביז ווי לאנג זאל זיין דיין הויז אין גיפיינקעניש אונ דיין שיינהייט אין

לְמַעַן שְׁמֶךָ. אַל יִמְעֲטוּ לְפָנֶיךָ תְּלָאוֹתֵינוּ. מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ בְּעֵת צָרוֹתֵינוּ. לֹא לְמַעֲנֵנוּ אֶלָּא לְמַעַנְךָ פְּעַל וְאַל תַּשְׁחִית אֶת זֵכֶר שְׁאֵרִיתֵנוּ כִּי לְךָ מְיַחֲלוֹת עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה. וּזְכוֹר עֵדוּתֵנוּ בְּכָל יוֹם תָּמִיד אוֹמְרִים פַּעֲמַיִם בְּאַהֲבָה. שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

אין דיא טֶעג וָואס מֶען זָאגְט וְהוּא רַחוּם זָאגְט מֶען ה׳ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וכו׳:

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ: הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה. כִּי הָיִינוּ לַעַג וָקֶלֶס בַּגּוֹיִם. נֶחְשַׁבְנוּ כַּצֹּאן לַטֶּבַח יוּבָל. לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד וּלְמַכָּה וּלְחֶרְפָּה: וּבְכָל זֹאת שִׁמְךָ לֹא שָׁכָחְנוּ נָא אַל תִּשְׁכָּחֵנוּ: יי

זָרִים אוֹמְרִים אֵין תּוֹחֶלֶת וְתִקְוָה. חוֹן אוֹם לְשִׁמְךָ מְקַוָּה. טָהוֹר יְשׁוּעָתֵנוּ קָרְבָה. יָגַעְנוּ וְלֹא הוּנַח לָנוּ. רַחֲמֶיךָ יִכְבְּשׁוּ אֶת כַּעַסְךָ מֵעָלֵינוּ: אָנָּא שׁוּב מֵחֲרוֹנְךָ וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בָּחָרְתָּ: יי

חוּסָה יְיָ עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וְאַל תִּתְּנֵנוּ בִּידֵי אַכְזָרִים. לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם. לְמַעַנְךָ עֲשֵׂה עִמָּנוּ חֶסֶד וְאַל תְּאַחַר: אָנָּא שׁוּב מֵחֲרוֹנְךָ וְרַחֵם סְגֻלָּה אֲשֶׁר בָּחָרְתָּ: יי

לֵיידִיגֶער הַאנְד. טוּ דֶר וֶועקְן דַיין שְׁטַארְקַייט אוּנ דַיין רַאכוּנְג אוֹיף אִיהְנֶען זַיי זָאלְין פַאר שֶׁעמְט וֶוערִין אוּנ אִירֶע שְׁטַארְקַייט זָאל צוּ בְּרָאכִין וֶוערִין אוּנ אוּנְזֶערֶע שְׁוָוערֶע מִיא זָאל פַר דִיר נִיט וֶוייְנִיג זַיין. דַיינֶע דֶר בַּארִימְהַקַייט זָאל אוּנְז בַּאלְד פֶעדֶערִין אִין טָאג פוּן אוּנְזֶערֶע צָרוֹת אוּנ אוֹיבּ מִיר זַיינֶען נִיט וֶוערְט דוּ זָאלְסְט דָאס טָאן פוּן אוּנְזֶערְט וֶועגִין טוּ דָאס פוּן דַיינְט וֶועגִין אוּנ זָאלְסְט נִיט פַאר דַארְבִּין דָאס גִידֶעכְטֶנִשׁ פוּן אוּנְזֶער אִיבֶּער בְּלַייבּוּנְג. לַייט זֶעלִיג דָאס פָאלְק יִשְׂרָאֵל וָואס זַיי אֵיינְצִיגִין דַיין נָאמֶען צְוַויי מָאל מִיט לִיבְּשַׁאפְט פַאר נֶעם יִשְׂרָאֵל גָאט דֶער דָא אִיז אוּנְזֶער גָאט אִיז אַיין אֵיינְצִיגֶער גָאט:

יי גָאט דֶר גָאט פוּן יִשְׂרָאֵל קֶער דִיךְ אוּם פוּן דַיין גְרִים צָארִין בַּאדֵיינְק דִיךְ אוֹיף דִי בֵּייז וָואס דוּ ווִילְסְט טָאן דַיין פָאלְק:

הַבֵּט טוּ דָאךְ לוּגִין פוּן הִימִיל אוּנ זֶעה וִוי מִיר זַיינֶען גִיוָוארִין צוּ שְׁפָּאט אוּנ צוּ שַׁאנְד אוּנְטֶער דִי פֶעלְקֶער, מִיר זַיינֶען גִיאַכְט אַזוֹ וִוי אַיין שָׁאף דָאס צוּם שֶׁעכְטִין וֶוערְט גִיבְּרַאכְט צוּ הַרְגְנֶן אוּנ צוּ פַאר לִירִין צוּ שְׁלָאגִין אוּנ צוּ שַׁאנְדִין: ובכל אוּנ בַּיי דִיזֶעם אַלִים פַר גֶעסִין מִיר דָאךְ דַיין נָאמֶן נִיט נוּ בֶּעטְן מִיר דִיךְ פַר גֶעס אוּנְז אוֹיךְ נִיט: זָרִים דִי פְרֶעמְדֶע זָאגִין עֶס אִיז צוּ אוּנְז קַיין הָאפוּנְג, טוּ דָאךְ לַייטְזֶעלִיגֶען דָאס פָאלְק דָאס צוּ דַיין נָאמֶען הָאפִין, דוּ גָאט מַאךְ דָאךְ גִינֶעהֶענְט אוּנְזֶער הִילְף מִיר זַיינֶען מִיד אוּנ מִיר הָאבִּין קַיין רוּח, דַיינֶע בַּארִימְהַארְצִיקַייט זָאל דַיין צָארִין בַּאצְווִינְגֶען פוּן אוּנְז: אנא שוב אִיךְ בֶּעט דִיךְ טוּ אָפּ קֶערִין פוּן דַיין גְרִים צָארִין אוּנ דֶער בַּארֶעם דַיין גִילִיבְּטֶע שָׁאף דָאס דוּ דִיר דֶר וֶוייְלְט הָאסְט: חוסה גָאט בַּאשִׁיץ אִיבֶּער אוּנְז מִיט דַיינֶע בַּארִימְהַארְצִיקַייט אוּנ לָאז אוּנְז נִיט אִין שְׁלֶעכְטֶע הֶענְט, וָוארוּם זָאלִין דִי הַיידִין זָאגִין וואוּ אִיז אִיר גָאט, טוּא דָאךְ אוּם דַיינֶעם ווִילִין מִיט אוּנְז גִינָאד אוּנ זָאם נִיט: אנא אִיךְ בֶּעט דִיךְ קֶער אָפּ פוּן דַיין גְרִים צָארִין אוּנ דֶער בַּארֶעם דַיין גִילִיבְּט שָׁאף דִי דוּ עֶרְוֶוייְלְט הָאסְט:

קוֹלֵנוּ תִשְׁמַע וְתָחוֹן וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ בְּיַד אֹיְבֵינוּ לִמְחוֹת אֶת שְׁמֵנוּ. זְכוֹר אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם וְעַתָּה נִשְׁאַרְנוּ מְעַט מֵהַרְבֵּה: וּבְכָל זֹאת שִׁמְךָ לֹא שָׁכָחְנוּ נָא אַל תִּשְׁכָּחֵנוּ:

עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל הָרָעָה לְעַמֶּךָ:

אִין אַשְׁכְּנַז זָאגְט מֶען דָאס אִין אַתַּעֲנִית צִבּוּר. אִין אַנְדֶערֶע קְהִלּוֹת זָאגְט מֶען דָאס אַלֶע טָאג:

שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל. וְאַל יֹאבַד יִשְׂרָאֵל. הָאוֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל:

שׁוֹמֵר גּוֹי אֶחָד. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית עַם אֶחָד. וְאַל יֹאבַד גּוֹי אֶחָד. הַמְיַחֲדִים שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

שׁוֹמֵר גּוֹי קָדוֹשׁ. שְׁמוֹר שְׁאֵרִית עַם קָדוֹשׁ. וְאַל יֹאבַד גּוֹי קָדוֹשׁ. הַמְשַׁלְּשִׁים בְּשָׁלֹשׁ קְדֻשּׁוֹת לְקָדוֹשׁ:

מִתְרַצֶּה בְּרַחֲמִים וּמִתְפַּיֵּס בְּתַחֲנוּנִים. הִתְרַצֶּה וְהִתְפַּיֵּס לְדוֹר עָנִי כִּי אֵין עוֹזֵר: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָנֵּנוּ וַעֲנֵנוּ כִּי אֵין בָּנוּ מַעֲשִׂים עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה וָחֶסֶד וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

קוֹלֵנוּ אוּנְזֶער שְׁטִים זָאלְסְטוּ הֶערִין אוּנ טוּ לַייט זֶעלִיגְן אוּנ זָאלְסְט אוּנְז נִיט לָאזִין אִין אוּנְזֶערֶע פַיינְדְס הֶענְד צוּ אָפּ מֶעקִין אוּנְזֶער נָאמֶן, גִידֵיינְק וָואס דוּ הָאסְט גִישְׁוָואוּרִין צוּ אוּנְזֶערֶע אָבוֹת אִיךְ וָועל אַייעֶר זָאמֶען מֶערִין אַלְס שְׁטֶערִין דֶם הִימֶעלְס אוּנ אִיצוּנְד זַיינֶען מִיר אִיבֶּר גֶעבְּלִיבֶּען וֵוינִיג פוּן פִיל: ובכל אוּנ בַּיי דִיזֶעם אַלִים פַאר גֶעסִין מִיר דָאךְ דַיין נָאמֶן נִיט, גוּא בֶּעטִין מִיר דִיךְ פַאר גֶעס אוּנְז אוֹיךְ נִיט:

עָזְרֵנוּ הֶעלְף אוּנְז דָאךְ גָאט אוּנְזֶר הִילְף אוּם וִוילִין דָאס הֶערְלִיכֶקַייט דַיין נָאמֶן, אוּנ בַּאשִׁירֶעם אוּנְז אוּנ פַּר גִיבּ אוּנְזֶערֶע זִינְד אוּם וִוילִין דַיין נָאמֶן גָאט פוּן יִשְׂרָאֵל:

שׁוֹמֵר דוּ בִּיסְט אַיין הִיטֶער פוּן יִשְׂרָאֵל, הִיט דָאךְ דִי אִיבֶּער בְּלַייבּוּנְג פוּן יִשְׂרָאֵל, אוּנ עֶס זָאל נִיט וָוערִין פַאר לָארִין דִי יִשְׂרָאֵל, דִי דָא זָאגִין שְׁמַע יִשְׂרָאֵל:

שׁוֹמֵר דוּ בִּיסְט אַיין הִיטֶער פוּן דָאס אֵיינִיג פָאלְק, בַּאהִיט דָאס אִיבֶּער בְּלַייבּוּנְג פוּן דָאס אֵיינִיג פָאלְק, אוּנ עֶס זָאל נִיט וֶוערִין פַאר לָארִין דָאס אֵיינִיגֶע פָאלְק דִי דָא אֵיינִיגִין דַיין נָאמֶען אוּנ זָאגִין גָאט אוּנְזֶר גָאט אִיז אַיין אֵיינְצִיגֶער גָאט:

שׁוֹמֵר דוּ בִּיסְט אַיין הִיטֶער פוּן דָאס הֵיילִיגֶע פָאלְק, בַּאהִיט דָאךְ דָאס אִיבֶּר בְּלַייבּוּנְג פוּן דָאס הַיילִיגֶע פָאלְק אוּנ עֶס זָאל נִיט וֶוערִין פַאר לָארִין דָאס הַיילִיגֶע פָאלְק דִי וָואס זָאגִין דְרַיי מָאל הַיילִיקַייט צוּ דֶעם הֵיילִיגִין נָאמֶען: מתרצה דֶער זִיךְ לָאזְט בַּאוִוילִיגִין מִיט עֶרְבַּארֶעמְלִיךְ גִיבֶּעט זַיי דָאךְ בַּאוִוילִיגְט אוּנ זַיי דָאךְ אִיבֶּר גִיבֶּעטִין צוּ דֶעם אָרֶעמֶע גִיבּוֹירֶדֶען עֶס אִיז קַיין אַנְדֶר הֶעלְפֶער: אבינו אוּנְזֶער פָאטֶר אוּנְזֶער קֵינִיג לַייטְזֶעלִיג אוּנְז אוּנ עֶנְטְפֶער אוּנְז וִוי וואוֹל עֶס זַיינֶען קַיין גוּטֶע וֶוערְק אָן אוּנְז טוּ מִיט אוּנְז צְדָקָה אוּנ גִינָאד אוּנ הֶעלְף אוּנְז:

וַאֲנַחְנוּ לֹא נֵדַע מַה נַּעֲשֶׂה כִּי עָלֶיךָ עֵינֵינוּ: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשׁוֹנִים מַהֵר יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד: עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: בְּרֹגֶז רַחֵם תִּזְכּוֹר: (בְּרֹגֶז עֲקֵדָה תִּזְכּוֹר. בְּרֹגֶז תְּמִימוּת תִּזְכּוֹר: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ): כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זָכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ: עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: ח״ק

מנהג אשכנז   סאנטאג און דאנערשטאג זאגט מען דאז: מנהג ק״ק

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנוּ: חוּסָה יְיָ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִכָּל רָע. חָטָאנוּ לְךָ אָדוֹן סְלַח נָא כְּרֹב רַחֲמֶיךָ אֵל:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם וּמָלֵא רַחֲמִים אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנּוּ: חוּסָה יְיָ עַל שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל רָע. חָטָאנוּ לְךָ אָדוֹן סְלַח נָא כְּרֹב רַחֲמֶיךָ אֵל:

בְּשַׁעַת מֶען עֶפִינְט דֶעם אָרוֹן הַקֹּדֶשׁ זָאגְט מֶען דָאס:

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָיִם: בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאִי זָאגְט אִין דֶר צַייט אַז מֶען נֶעמְט אַרוֹיס דִי סֵפֶר תּוֹרָה בְּצִבּוּר צוּ לֵייעֶנֶען עֶפִינְט זִיךְ אִין הִימֶל טוֹיעֶרְן פוּן רַחֲמִים אוּנ לִיבְשַׁאפְט דְרוּם דַארְף מֶען זָאגִן דִיא תְּפִלָּה:

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ. יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם. וּפוּרְקַן יְמִינָךְ אַחֲזֵי לְעַמָּךְ בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ

וַאֲנַחְנוּ אוּנ מִיר ווייסִין נִיט וָואס מִיר זָאלִין טָאן נֵייעֶרְט אוֹיף דִיר זַיינֶען אוּנְזֶערֶע אוֹיגִין, גִידֵיינְק דָאךְ גָאט דַיינֶע בַּרְעמְהַארְצִיגְקֵייט אוּנ דַיינֶע גְנָאד דֶען זֵיי זַיינֶען פוּן אַייבִּיג. הֶער לָאז דָאךְ דַיין גְנָאד גָאט זַיין אוֹיף אוּנְז גְלַייךְ אַלְס מִיר גִידוּלְד צוּ דִיר גִיטְרָאגִין. טוּ דָאךְ אוּנְז דִי עֶרְשְׁטֶע זִינְד נִיט גִידֵיינְקֶען, אַייל דִיךְ לָאז דַיינֶע בַּארֶעמְהַארְצִיקֵייט אוּנְז פָאר קוּמֶען, דֶען מִיר זַיינֶען זֵייעֶר פַאר שֶׁעמְט. טוּ אוּנְז לַייטְזֶעלִיגִין אַךְ גָאט טוּ אוּנְז דָאךְ לַייטְזֶעלִיגִין, דֶען מִיר זַיינֶען זַאט מִיט פַאר שֶׁעמוּנְג. אִין דַיינֶעם צָארִין גִידֵיינְק בַּארֶעמְהַארְצִיגְקֵייט דֶען עֶר ווייס אוּנְזֶער בַּאשַׁאפוּנְג עֶר טוּט גִידֵיינְקֶען דָאס מִיר עֶרְד זַיינֶען. הֶעלְף אוּנְז דָאךְ גָאט אוּנְזֶער הִילְף אוּם ווִילִין עֶהר דַיינֶעם נָאמֶען אוּנ בַּאשִׁירֶעם אוּנְז אוּנ פַאר גִיבּ אוּנְזֶערֶע זִינְד אוּם ווִילִין דַיינֶעם נָאמֶען: אֵל דוּא גָאט דֶער דָא אִיז לַאנְג צוּם צָארֶענִיג אוּנ גְרוֹיס מִיט גְנָאד אוּנ וַוארְהַייט. פַר בָּארְג דָאךְ נִיט דַיין אַנְגֶעזִיכְט פוּן אוּנְז שְׁטְרָאף אוּנְז דָאךְ נִיט מִיט דַיין צָארְן. בַּאשִׁיץ גָאט אוֹיף דַיין פָאלְק אוּנ הֶעלְף אוּנְז, אוּנ בַּאשִׁירֶעם אוּנְז פוּן אַלֶעם בֵּייזִין. אוֹיךְ הֶער מִיר הָאבִּין גִיזִינְדִיגְט צוּ דִיר, פַאר גִיבּ אוּנְז דָאךְ גָאט גְלַייךְ אַלֶעס דַיינֶע בַּארִימְהַארְצִיקֵייט דִי פִיל זַיינֶען:

וַיְהִי אוּנ עֶס וַואר דָאס דֶר אָרוֹן צִיהט זָאגְט מֹשֶׁה עֶרְצַייג דִיךְ גָאט אוּנ לָאזִין זִיךְ פַאר שְׁפְּרֵייטִין דַיינֶע פַיינְד אוּנ לָאזִין זֵיי פְלִיהֶען פַאר דִיר דִי דִיךְ הַאסִין. דֶען פוּן צִיּוֹן ווֶעט אוֹיס גֵיין דִי לֶערְנוּנְג, אוּנ דִי נְבוּאָה גָאטְס אוֹיס יְרוּשָׁלַיִם: ברוך גִילוֹיבְּט זַיי דֶר וָואס הָאט גִיגֶעבִּין דִי תּוֹרָה צוּ זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל מִיט זַיינֶער הֵיילִיקֵייט:

ולאמטויי לנא מטוב נהורך ולקבל צלותנא ברחמי. יהא רעוא קדמך דתוריך לן חיין בטיבו. ולהוי אנא פקידא בגו צדיקיא. למרחם עלי ולמנטר יתי וית כל די לי ודי לעמך ישראל. אנת הוא זן לכלא ומפרנס לכלא. אנת הוא שליט על כלא. אנת הוא דשליט על מלכיא ומלכותא דילך היא. אנא עבדא דקודשא בריך הוא דסגידנא קמה ומקמא דיקר אוריתה בכל עדן ועדן. לא על אנש רחיצנא. ולא על בר אלהין סמיכנא. אלא באלהא דשמיא. דהוא אלהא קשוט. ואוריתה קשוט. ונביאוהי קשוט. ומסגא למעבד טבון וקשוט. בה אנא רחיץ. ולשמה יקירא קדישא אנא אמר תושבחן. יהא רעוא קדמך דתפתח לבאי באוריתא. (ותיהב לי בנין דכרין דעבדין רעותך) ותשלים משאלין דלבאי. ולבא דכל עמך ישראל. לטב ולחיין ולשלם:

חזן גדלו ליי אתי ונרוממה שמו יחדו:

קהל לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ: לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: רוממו יי אלהינו והשתחוו להדם רגליו קדוש הוא: רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי קדוש יי אלהינו:

אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים ויזכור ברית איתנים ויציל נפשותינו מן השעות הרעות ויגער ביצר הרע מן הנשואים ויחן עלינו לפליטת עולמים וימלא משאלותינו במדה טובה ישועה ורחמים:

בריך שמיה גילויבט איז דר נאמען פון דעם הארין פון דר וועלט, אונ גילויבט איז דיין קרוין אונ דיין ארט וואו די שכינה רועט: יהא עס זאל זיין דיין ווילין מיט דיין פאלק ישראל צו אייביג דאס מיינט מען זאלסט זיך מיט ישראל שטענדיג באגיין מיט מדת הרחמים, אונ די אויס לייזונג פון דיין רעכטע האנט זאלסטו ווייזין צו דיין פאלק אין דיין בית המקדש דאס מיינט מען וואס אין פסוק שטייט (השיב אחור ימינו), דרום בעטין מיר ער זאל ווייזין זיין רעכטע האנט מיט בנין בית המקדש. אונ צו מאכין אונז גרייכין פון גוטקייט דיין ליכט אונ זאלסט צו נעמען אונזער גיבעט מיט דעם מדת הרחמים. עס זאל זיין דער ווילין פון פאר דיר דו זאלסט דער לייגערין אונזער לעבין אין גוטקייט, אונ איך זאל זוכה זיין גידאכט צו ווערין צווישין די צדיקים מען זאל זיך איבער מיר מרחם זיין אונ מען זאל מיך היטין אונ אליץ וואס צו מיר אונ אליץ וואס צו דיין פאלק ישראל. אנת דו ביסט דר גאט וואס דו שפייזט אלעם אונ גיבסט די באדערפעניש פון אלע. דו ביסט דר גיוועלטיגער אויף אליץ, דו ביסט דער וואס גיוועלטיגט אויף די מלכים. אנא איך בין דר קנעכט פון הקדוש ב"ה וואס איך בוק זיך פאר אים אונ פאר דעם כבוד פון זיין תורה אלע צייט. לא ניט אויף איין מענטשן פאר זיכער איך מיך אונ ניט אויף איין מלאך פאר לאז איך מיך נאר אין דעם גאט פון הימיל וואס ער איז איין ווארהאפטיגער גאט, אונ זיין תורה איז אמת, אונ זיינע נביאים זיינען אמת אונ ער מערט צו טאן גוטס אונ ווארהאפטיקייט. ביה אויף אים פאר זיכער איך מיר אונ צו זיין היילגין טייערין נאמען טו איך זאגין לויב. יהא עס זאל זיין דער ווילין פאר דיר אז דו זאלסט עפענען מיין הארץ אין דער תורה אונ זאלסט נאך מאכין די באגער פון מיין הארץ אונ דאס הארץ פון גאר דיין פאלק ישראל צו גוטין אונ צו לעבין אונ צו פרידין. אמן:

אז מען הייבט אויף דיא ספר תורה זאגט מען דאס:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

דער נאך זאגט דר חזן יהי רצון. אבער ווען מען זאגט ניט והוא רחום זאגט מען ניט יהי רצון:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם. לְכוֹנֵן אֶת בֵּית חַיֵּינוּ וּלְהָשִׁיב אֶת שְׁכִינָתוֹ בְּתוֹכֵנוּ. בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְנֹאמַר אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם. לְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל פְּלֵיטָתֵנוּ וְלִמְנוֹעַ מַשְׁחִית וּמַגֵּפָה מֵעָלֵינוּ. וּמֵעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנֹאמַר אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם. לְקַיֶּם בָּנוּ חַכְמֵי יִשְׂרָאֵל הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְתַלְמִידֵיהֶם וְתַלְמִידֵי תַלְמִידֵיהֶם בְּכָל מְקוֹמוֹת מוֹשְׁבוֹתֵיהֶם וְנֹאמַר אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלִּפְנֵי אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם. שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת וִיקַבֵּץ נִדָּחֵינוּ מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְנֹאמַר אָמֵן:

אַחֵינוּ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנְּתוּנִים בַּצָּרָה וּבַשִּׁבְיָה הָעוֹמְדִים בֵּין בַּיָּם וּבֵין בַּיַּבָּשָׁה הַמָּקוֹם יְרַחֵם עֲלֵיהֶם וְיוֹצִיאֵם מִצָּרָה לִרְוָחָה וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה וּמִשִּׁעְבּוּד לִגְאֻלָּה הַשְׁתָּא בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְנֹאמַר אָמֵן:

אז דער חזן טראגט דיא ספר תורה צום ארון הקודש זאגט ער דאס

חזן **יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ:**

ווען דער חזן זאגט יהללו זאגט דאס קהל הודו:

הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

לְדָוִד מִזְמוֹר לַייָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה בְהַר יְיָ וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

ווען מען שטעלט אריין דיא ספר תורה אין ארון הקדש זאגט מען דאס:

וּבְנֻחֹה יֹאמַר שׁוּבָה יְיָ רִבְבוֹת אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל: קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל תַּעֲזֹבוּ: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

דיני קדיש וברכו

מי שמאחר לבא לבית הכנסת ולא שמע חצי קדיש קודם ברכו דשחרית יאמר זה אחר רחום וחנון כפה סלא:

זֶה אוֹמֵר אֲנִי בִּמְקוֹם חֲצִי קַדִּישׁ קוֹדֶם בָּרְכוּ:

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: וְהִתְגַּדִּלְתִּי וְהִתְקַדִּשְׁתִּי וְנוֹדַעְתִּי לְעֵינֵי גּוֹיִם רַבִּים וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְיָ: בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ יְיָ אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְּאֹד הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ: לֶהֱוֵא שְׁמֵיהּ דִּי אֱלָהָא מְבָרַךְ מִן עָלְמָא וְעַד עָלְמָא דִּי חָכְמְתָא וּגְבוּרְתָּא דִּי לֵיהּ הִיא: אָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי כָּל הָעוֹנֶה אָמֵן יְהֵא שְׁמֵיהּ רַבָּא

מברך לעלם ולעלמי עלמיא בכל כחו קורעין לו גזר דינו שנאמר בפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יי. מה טעם בפרוע פרעות משום דברכו את יי:
אמר רבי שמעון בן לקיש כל העונה אמן בכל כחו פותחין לו שערי גן עדן שנאמר פתחו שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים. אל תקרי שומר אמונים אלא שאומרים אמנים:

מי שלא שמע ברכו דשחרית יאמר זה אחר רחום וחנון: זה אומר אני במקום ברכו דשחרית:

בפרוע פרעות בישראל בהתנדב עם ברכו יי: קומו ברכו את יי אלהיכם מן העולם ועד העולם ויברכו שם כבודך ומרומם על כל ברכה ותהלה: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם: ברוך יי אלהים אלהי ישראל עשה נפלאות לבדו: וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן: אמר רבי עקיבא בכל יום ויום מלאך אחד עומד באמצע הרקיע בשחרית ואומר יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד עד שמגיע לברכו. וכשמגיע לברכו חיה אחת ששמה ישראל וחקוק על מצחה ישראל עומדת באמצע הרקיע ואומרת בקול רם ברכו את יי המבורך וכל גדודי מעלה עונין ברוך יי המבורך לעולם ועד:

מי שלא שמע קדושה דשחרית יאמר זה אחר רחום וחנון: זה אומר אני במקום קדשה דשחרית:

ולא תחללו את שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל אני יי מקדשכם: שרפים עומדים ממעל לו שש כנפים שש כנפים לאחד בשתים יכסה פניו ובשתים יכסה רגליו ובשתים יעופף: וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יי ממקומו: ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה: כשעלה משה למרום מצא כת אחת אומרת קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו. וכת אחת אומרת ברוך כבוד יי ממקומו: וכלם עונים בפה אחד ואומרים ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

במקום קדיש שלם יאמר זה: זה אומר אני במקום קדיש שלם:

ואח"כ יאמר ועתה יגדל נא כבתוב לעיל עד משום דברכו את ה' ואח"כ יאמר זה:

אמר רבי יהושע בן נדיא כל מי שעונה אמן בעולם הזה זוכה ועונה אמן לעולם הבא שנאמר ברוך יי לעולם אמן ואמן. אמן בעולם הזה ואמן לעולם הבא:

למנחה במקום חצי קדיש יאמר זה: זה אומר אני במקום חצי קדיש קודם מנחה:

ואח"כ יאמר ועתה יגדל נא כבתוב לעיל עד חכמתא וגבורתא די ליה היא ואח"כ יאמר זה:

תניא אמר רבי יוסי פעם אחת הייתי מהלך בדרך והגיע זמן תפלת המנחה ונכנסתי לחורבה אחת מחורבות ירושלים להתפלל ובא אליהו זכור לטוב ושמר לי על הפתח ואמר לי מה קול שמעת בחורבה זו. אמרתי לו שמעתי בת קול שמנהמת כיונה ואומרת אוי שהחרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי והגליתי את בני לבין האמות. אמר לי בכל יום ויום אומרת כך וכשישראל נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ואומרים אמן יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא הקדוש ברוך הוא מנענע בראשו ואומר אשרי המלך שמקלסין אותו בביתו כך ומה לו לאב שהגלה את בניו ואוי להם לבנים שגלו מעל שלחן אביהם:

אמר רבי שמעון בן לקיש וכו' כמו שכתוב למעלה:

למנחה במקום קדושה יאמר זה: זה אומר אני במקום קדשה של מנחה:

ואח"כ יאמר ולא תחללו כמו שכתוב למעלה ואח"כ יאמר זה:

אמרו עליו על סנדלפון שהוא גבוה יותר מחבריו מהלך חמש מאות שנה ועומד אחורי המרכבה וקושר כתרים לקונו ומשביע את הכתר ועולה ויושב

בראש אדוננו ובשעה שיוצא הכתר כל חילי מרום נרתעין ומזדעזעין וחיות הוממות ומנהמות כארי באותה שעה עונים ואומרים קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו. ובשעה שמגיע לכסא מתגלגלים גלגלי הכסא ומתרעשין אדני שרפרף וכל רקיעין אחזתן חלחלה. ובשעה שהוא עובר על כסאו כל חילי מרום כסא הכבוד שלו פותחין פיהם ואומרים ברוך כבוד יי ממקומו: בא וראה כמה גדולתו ושבחו של הקדוש ברוך הוא שבשעה שמגיע הכתר לראשו מחזיק עצמו לקבל הכתר מעבדיו וכל חיות ושרפים וגלגלי המרכבה וכסא הכבוד וחילי מעלה ומטה מתגדלין ומתגברין ומתגאין ונותנים הוד והדר וממליכים כלם בפה אחד ואומרים ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

לערבית במקום ברכו יאמר זה מיד אחר והוא רחום: זה אומר אני במקום ברכו של ערבית:

חיה אחת יש ברקיע כשהוא יום אות אמת במצחה ויודעין המלאכים שהוא יום ולערב אמונה במצחה ויודעין שהוא לילה. ובכל פעם אומרת ברכו את יי המברך. וכל גדודי מעלה עונין ברוך יי המברך לעולם ועד:

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו: תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהלל מאד ולגדלתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאתיך אשיחה: ועזוז נוראותיך יאמרו וגדלתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו: חנון ורחום יי ארך אפים וגדל חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי כל מעשיך וחסידיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורתיו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך יי לכל הנפלים וזוקף לכל הכפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

מען זאגט ניט למנצח אום שבת ויו"ט אונ ניט אום ראש חדש חנכה אונ פורים קטן ביידע טעג אונ פורים גדול ביידע טעג אונ ערב פסח אונ חול המועד אונ תשעה באב אונ ערב יום כפור, אבער אום אסרו חג אונ ל"ג בעומר אונ ערב ראש השנה אונ שלשה ימי הגבלה אונ חמשה עשר באב אונ חמשה עשר בשבט זאגט מען יוא. אויך ניהער מען ניט זאגן דעם מזמור ביי איין אבל רחמנא לצלן:

למנצח מזמור לדוד: יענך יי ביום צרה ישגבך שם אלהי יעקב: ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדך: יזכר כל מנחתיך ועולתך ידשנה סלה: יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא: נרננה בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא יי כל

למנצח מזמור לדוד: יענך גאט זאל דיר ענטפערין אין דעם טאג וואס איינג איז, זאל דיך שטארקין דר נאמען פון גאט וואס יעקב אבינו האט גיגלויבט: ישלח ער זאל שיקין דיין הילף פון זיין הייליגין ארט, אונ גאט וואס רוהט אין ציון זאל דיך אונטער לעהנען: יזכור ער זאל גידיינקען אלע מנחות ועולות דאס מיינט מען די תפלות זאל זיין גירעכינט וויא פעטע קרבנות: יתן ער זאל דיר געבין וויא דיין הארץ, אונ דיין

משאלותיך: עתה ידעתי כי הושיע יי משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו: אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יי אלהינו נזכיר: המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם יי: ואני זאת בריתי אותם אמר יי רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יי מעתה ועד עולם: ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: ומקבלין דין מן דין ואמרין קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכינתה קדיש על ארעא עובד גבורתה קדיש לעלם ולעלמי עלמיא: יי צבאות מליא כל ארעא זיו יקרה: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יי ממקומו: ונטלתני רוחא ושמעית בתרי קל

פראכטין זאל ער דער פילין: נרננה מיר וועלין זינגען אז דו וועסט העלפין, אונ מיט אונזער גאטס נאמען וועלין מיר אן צייכענען אויף אלע דגלים, גאט זאל דר פילין גאר דיין באגער: עתה איצונד ווייס איך אז גאט העלפט זיין געזאלבטין ער טוט אים ענטפערין פון זיין היילגין הימל, מיט דיא שטארקייט פון זיין רעכטע האנט העלפט ער: אלה די דאזיגע פעלקער האבן בטחון אויף רייט וועגין אונ די דאזיגע אויף זייערע פערד, אבער מיר מיט אונזער גאטס נאמען טוען מיר דער מאנען: המה זיי האבין זיך גיקניט אונ זיינען גיפאלין, אבער מיר זיינען אויף גישטאנען אונ האבין זיך גישטארקט: יי גאט העלף. דר מלך הקב"ה זאל אונז ענטפערין אין דעם טאג וואס מיר וועלין צו אים רופין:

ובא עס וועט קומען איין דער לייזער קיין ציון אונ אז ישראל וועלין ווידר קערין פון מיסטייט וועט קומן די רעכטע גאולה אזו רעט גאט: ואני אונ איך בין זיי מבטיח זאגט גאט מיין נבואה וואס אויף דיר איז אונ מיינע רייד פון דער תורה וואס איך האב גיטאן אן דיין מויל וועלין זיי ניט ווערין אפ גיטאן פון דיין מויל אונ פון דיינע קינדערס מויל אונ פון דיינע קינדס קינדערס מויל אז איר אלע וועט לערנען גאטס תורה זאגט גאט פון איצונד ביז אייביג וועלין אלע לומדים זיין: ואתה אונ דו היילגר גאט דו ווארטסט אויף די לויב פון ישראל: וקרא די מלאכים רופין איינער צום אנדערן אונ זאגין גאט איז היילג מיט הערשאפט די ערד איז פול פון זיין כבוד: ומקבלין אונ די מלאכים אנטפאנגען איינער פון אנדערין זיי זאגין גאט איז היילג אין אויבערשטין הימיל דאס ארט וואו זיין שכינה רוהט, גאט איז היילג אויף דר ערד זיין שטארקע ווערק, גאט איז היילג אין אלע וועלטין: יי גאט פון הערשאפט די ערד איז פול מיט לויטערקייט פון זיין שכינה: ותשאני דער נביא זאגט עס האט מיר אויף גיהויבן איין רוח נבואה אונ האב גיהערט אונטער מיר איין שטורעם מיט גרויס רעש פון מלאכים אונ זאגין ברוך גילויבט איז גאטס כבוד פון זיין ארט: ונטלתני זאגט דער נביא עס האט מיך אויף גיהויבן איין רוח פון נבואה אונ האב גיהערט איין קול מיט גרויס

זִיעַ סַגִּיא דִּמְשַׁבְּחִין וְאָמְרִין בְּרִיךְ יְקָרָא דַיְיָ מֵאֲתַר בֵּית
שְׁכִינְתֵּהּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ מַלְכוּתֵהּ קָאִים לְעָלַם
וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: יְיָ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ
שָׁמְרָה זֹּאת לְעוֹלָם לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַמֶּךָ וְהָכֵן לְבָבָם
אֵלֶיךָ: וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב
אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב
חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ: צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת:
תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ
מִימֵי קֶדֶם: בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמָס לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ
סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ
צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ
בְיוֹם קָרְאֵנוּ: בָּרוּךְ (הוּא) אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ
מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ
הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ
וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק

צִיטֶערְנִיש פוּן מַלְאָכִים וָואס לוֹיבִּין גָאט אוּנ זָאגִין דֶר כָּבוֹד פוּן גָאט זָאל זַיין גִילוֹיבְּט
פוּן דֶעם אָרְט וואוּ דִי שְׁכִינָה רוּהְט: יי גָאט וֶועט קִינִיגִין צוּ אֵייבִּיקַייט: יי גָאטְס
קִינִיגְרַייךְ הָאט אַיין קִיוּם צוּ אַלֶע וֶועלְטִין: יי דֶר גָאט וָואס הָאט מְיַחֵד גִיוֶועְן זַיין נָאמֶען
אוֹיף אַבְרָהָם יִצְחָק אוּנ יִשְׂרָאֵל זֵיי זַיינֶען אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין הִיט עֶס צוּ אֵייבִּיג דֶעם
זְכוּת פוּן דִי אָבוֹת אַז דַיין פָאלְק זָאלִין נִיט הָאבִּין קַיין שְׁלֶעכְטֶע מַחְשָׁבוֹת אוּנ זָאלְסְט
אָן בְּרַייטִין זַייעֶרֶע הֶערְצֶער צוּ דִיר מִיר זָאלִין רֶעכְט תְּשׁוּבָה טָאן: והוא גָאט אִיז אַיין
דֶער בַּארֶעמִיגֶער עֶר פַאר גִיט דִי זִינְד אוּנ עֶר פַאר דַארְבְּט נִיט אוּנ מֶערְט ווידֶער
קֶערִין זַיין צָארִין אוּנ עֶר דֶער וֶועקְט נִיט זַיין גְרִים צָארִין: כי דֶען דוּ גָאט בִּיסְט גוּט
אוּנ פַר גִיבְּסְט אוּנ בִּיסְט פוּל מִיט חֶסֶד צוּ אַלֶע וָואס רוּפִין דִיךְ: צדקתך דַיין גִירֶעכְטִיקַייט
אִיז אַיין אֵייבִּיג גִירֶעכְטִיקַייט אוּנ דַיין תּוֹרָה אִיז לוֹיטֶער אֱמֶת: תתן דוּ גִיבְּסְט אֱמֶת
צוּ יַעֲקֹב אוּנ חֶסֶד גִיבְּסְטוּ צוּ אַבְרָהָם וָואס דוּ הָאסְט גִישְׁוָוארִין צוּ אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין
פוּן פְרִיעֶר: ברוך גִילוֹיבְּט אִיז גָאט טָאג אוֹיף טָאג דֶר גָאט וָואס עֶר אִיז אוּנְזֶער הִילְף
אוֹיף אֵייבִּיג: יי גָאט אִיז מִיט אוּנְז עֶר אִיז אַשְׁטַארְקַייט צוּ אוּנְז דֶר גָאט פוּן יַעֲקֹב אִין
דֶר אֵייבִּיקַייט: יי וואוֹל דֶעם מֶענְטְשִׁין וָואס פַאר זִיכֶערְט זִיךְ אִין דִיר: יי גָאט הֶעלְף.
דֶר קִינִיג זָאל אוּנְז עֶנְטְפֶערִין אִין דֶעם טָאג וָואס מִיר רוּפִין אִים אָן: ברוך גִילוֹיבְּט אִיז
עֶר אוּנְזֶער גָאט וָואס עֶר הָאט אוּנְז בַּאשַׁאפִין פוּן זַיין כָּבוֹד וֶועגִין אוּנ הָאט אוּנְז אָפּ
גִישֵׁיידְט פוּן דִי וָואס זֵיי זַיינֶען פַאר אִירְט אוּנ דִינֶען צוּ דֶר זוּן אוּנ צוּ דֶר לְבָנָה. אוּנ
דֶר צוּ הָאט עֶר אוּנְז גִיגֶעבִּין דִי תּוֹרָה וָואס זִי אִיז אֱמֶת אוּנ דָאס אֵייבִּיגֶע לֶעבִּין הָאט
עֶר גִיפְלַאנְצְט צְוִוישִׁין אוּנְז דֶען דוּרְךְ דֶר תּוֹרָה קוּמְט מֶען צוּם אֵייבִּיג לֶעבִּין דְרוּם
בֶּעטִין מִיר אַז עֶר זָאל עֶפֶענֶען אוּנְזֶערֶע הֶערְצֶער אִין דֶער תּוֹרָה אוּנ זָאל טָאן אִין
אוּנְזֶערֶע הֶערְצֶער זַיין לִיבְּשַׁאפְט אוּנ זַיין פָארְכְט, גָאט זָאל אוּנְז הֶעלְפִין אַז מִיר זָאלִין

וְלֹא נֵלֵד לַבֶּהָלָה: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁנִּשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לִשְׁנֵי יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּייָ וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ: בִּטְחוּ בַייָ עֲדֵי עַד כִּי בְּיָהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים: וְיִבְטְחוּ בְךָ יוֹדְעֵי שְׁמֶךָ כִּי לֹא עָזַבְתָּ דֹרְשֶׁיךָ יְיָ: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ: חִזְקוּ וְיַאֲמֵץ לְבַבְכֶם כָּל הַמְיַחֲלִים לַייָ: וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

חזן יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ. וְיַצְמַח פּוּרְקָנֵהּ וִיקָרֵב (נ"א קֵץ) מְשִׁיחֵהּ. בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן:
קהל יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: חזן יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא (בעשי"ת וּלְעֵלָּא מִכָּל) מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן:
קהל קַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ:
חזן תִּתְקַבַּל צְלוֹתְהוֹן וּבָעוּתְהוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאִמְרוּ אָמֵן: קהל יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:
חזן יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: קהל עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:
חזן עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

פָאן זַיין ווילין, אונ מיר זָאלין דינֶען אים מיט דֶעם גַאנְצֶין הַארְצֶין. מיר זָאלין זיך ניט מידין צו לֶערְנֶען אונ מיר זָאלין ניט גֶעווינֶען צו שְׁרֶעקֶענֶעשׁ: יהי עֶס זָאל זַיין דֶער ווילין פַאר דיר גָאט אונזֶער גָאט אונ גָאט פון אונזֶערֶע עֶלְטֶערין אַז מיר זָאלין היטין דַיין גִיזֶעץ אויף דֶער וֶועלְט, אונ מיר זָאלין זוכה זַיין אונ מיר זָאלין לֶעבִּין אונ מיר זָאלִין זֶעהן אונ מיר זָאלִין אַרְבִּין גוּטֶּס אונ בֶּענְטְשׁוּנְג צו די יָארִין אונ טֶעג פון מָשִׁיחַ אונ צום אֵייבִּיג לֶעבִּין: למען אוּם ווילין מיר זָאלִין לויבִּין דיך אונ זָאלִין ניט שְׁווַייגִין. גָאט מַיין גָאט אֵייבִּיג וויל איך דיך לויבִּין: ברוך גִילויבְּט איז דֶער מֶענְטְשׁ וָואס פַאר זִיכֶערְט זיך אויף גָאט אונ גָאט וֶועט זַיין דַיין פַאר זִיכֶערוּנְג: בטחו פַר זִיכֶערְט זיך אויף גָאט בִּיז אֵייבִּיג דֶען מיט דֶעם שֵׁם י"ה הָאט גָאט גִיפָארְמֶעט אַלֶע וֶועלְטִין: ויבטחו דְרוּם גִיהֶער מֶען זיך פַאר זִיכֶערִין אין דיר די וָואס וֵוייסִין דַיין נָאמֶען דֶען דוּ גָאט פַאר לָאזְט ניט דַיינֶע פָארְשֶׁער: יי גָאט אוּם וֶועגִין זַיין גְרוֹיס צִדְקוֹת טוּט עֶר גְרוֹיס מַאכִין די תּוֹרָה אונ טוּט שְׁטַארְקִין זי מיט פִיל מִצְוֹת כְּדֵי מיר זָאלִין מֶער זְכוּת הָאבִּין אויף יֶענֶער וֶועלְט:

אין דיא טֶעג װעלכֶע מֶען זָאגְט נִיט קֵיין תַּחֲנוּן, זָאגְט מֶען נִיט תפלה לדוד. נוּר מֶען פַאנְגְט אָן בית יעקב וכו׳. אוֹיךְ װען מֶען זָאגְט נִיט אל ארך אפים זָאגְט מֶען אוֹיךְ נִיט בית יעקב נוּר דֶעם שִׁיר שֶׁל יוֹם:

תְּפִלָּה לְדָוִד הַטֵּה יְיָ אָזְנְךָ עֲנֵנִי כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן אָנִי: שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ אַתָּה אֱלֹהַי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ: חָנֵּנִי אֲדֹנָי כִּי אֵלֶיךָ אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם: שַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עַבְדֶּךָ כִּי אֵלֶיךָ אֲדֹנָי נַפְשִׁי אֶשָּׂא: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ: הַאֲזִינָה יְיָ תְּפִלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתָי: בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֶךָּ כִּי תַעֲנֵנִי: אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי וִיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ: כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ: הוֹרֵנִי יְיָ דַּרְכֶּךָ אֲהַלֵּךְ בַּאֲמִתֶּךָ יַחֵד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ: אוֹדְךָ אֲדֹנָי אֱלֹהַי בְּכָל לְבָבִי וַאֲכַבְּדָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם: כִּי חַסְדְּךָ גָּדוֹל עָלָי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה: אֱלֹהִים זֵדִים קָמוּ עָלַי וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ נַפְשִׁי וְלֹא שָׂמוּךָ לְנֶגְדָּם: וְאַתָּה אֲדֹנָי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי תְּנָה עֻזְּךָ לְעַבְדֶּךָ וְהוֹשִׁיעָה לְבֶן אֲמָתֶךָ: עֲשֵׂה עִמִּי אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שֹׂנְאַי וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתַּנִי וְנִחַמְתָּנִי:

בֵּית יַעֲקֹב לְכוּ וְנֵלְכָה בְּאוֹר יְיָ: כִּי כָּל הָעַמִּים יֵלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו וַאֲנַחְנוּ נֵלֵךְ בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד:

יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבֹתֵינוּ אַל יַעַזְבֵנוּ וְאַל יִטְּשֵׁנוּ: לְהַטּוֹת לְבָבֵנוּ אֵלָיו לָלֶכֶת בְּכָל דְּרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבֹתֵינוּ: וְיִהְיוּ דְבָרַי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְיָ קְרֹבִים אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וָלָיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

שיר המעלות לדוד לולי געפינט מען אין ברכי נפשי:

שִׁיר שֶׁל יוֹם

בראשון בשבת הַיּוֹם יוֹם רִאשׁוֹן בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

לְדָוִד מִזְמוֹר לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: כִּי הוּא עַל יַמִּים יְסָדָהּ וְעַל נְהָרוֹת יְכוֹנְנֶהָ: מִי יַעֲלֶה בְהַר יְיָ וּמִי יָקוּם בִּמְקוֹם קָדְשׁוֹ: נְקִי כַפַּיִם וּבַר לֵבָב אֲשֶׁר לֹא נָשָׂא לַשָּׁוְא נַפְשִׁי וְלֹא נִשְׁבַּע לְמִרְמָה: יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ: זֶה דּוֹר דֹּרְשָׁיו מְבַקְשֵׁי פָנֶיךָ יַעֲקֹב סֶלָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: ק״ש

איטליכן טאג נאך דעם מזמור שיר של יום זאגט מען דעם יהי רצון:

יְהִי רָצוֹן עֶס זָאל זַיין דֶער ווילְן פאר דיר גָאט מֵיין גָאט אוּנ גָאט פוּן מֵיינֶע עֶלְטֶערְן, דֶער הֵיילִיגֶער אוּנ דֶער שְׁטַארְקֶער אוּנ דֶער פַארְכְטִיגֶער שֵׁם װאס עֶס גֵייט אַרוֹיס פוּן דֶעם מִזְמוֹר װאס אִיךְ הָאבּ גִיזָאגְט פאר דיר זָאל אָנְגֶענוּמֶען װערִין אוּנ זָאלְבְּט מִיךְ צוּ הֶערִין אַזוֹ

וויא דוא האסט גיהערט צווא דוד המלך וואס ער האט גיזאגט דעם מזמור אונ וואלסט מיין גיבעם אן נעמען דעם היינטיגן טאג אונ דער טאג זאל זיין איין מליץ יושר פר דיר. אמן:

בשני בשבת היום יום שני בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש:

שיר מזמור לבני קרח: גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: יפה נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב: אלהים בארמנותיה נודע למשגב: כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו: המה ראו כן תמהו נבהלו נחפזו: רעדה אחזתם שם חיל כיולדה: ברוח קדים תשבר אניות תרשיש: כאשר שמענו כן ראינו בעיר יי צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד עולם סלה: דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך: כשמך אלהים כן תהלתך על קצוי ארץ צדק מלאה ימינך: ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך: סבו ציון והקיפוה ספרו מגדליה: שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען תספרו לדור אחרון: כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות: הושיענו וכו'

בשלישי בשבת היום יום שלישי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש:

מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט: עד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה: שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו: פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו: לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ: אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם: אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפלו: קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים: הושיענו וכו'

ברביעי בשבת היום יום רביעי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש:

אל נקמות יי אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים: עד מתי רשעים יי עד מתי רשעים יעלזו: יביעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און: עמך יי ידכאו ונחלתך יענו: אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו: ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב: בינו בערים בעם וכסילים מתי תשכילו: הנטע אזן הלא ישמע אם יצר עין הלא יביט: היסר גוים הלא יוכיח המלמד אדם דעת: יי יודע מחשבות אדם כי המה הבל: אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו: להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת: כי לא יטש יי עמו ונחלתו לא יעזב: כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב: מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און: לולי יי עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי: אם אמרתי מטה רגלי חסדך יי יסעדני: ברב שרעפי בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי: היחברך כסא הוות יצר עמל עלי חק: יגודו על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו: ויהי יי לי למשגב ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם את אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם יי אלהינו: לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים: הושיענו וכו'

בחמישי בשבת היום יום חמישי בשבת שבו היו הלוים אומרים בבית המקדש:

למנצח על הגתית לאסף: הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב: שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל: תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו: כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע: הסירותי מסבל שכמו כפיו מדוד תעברנה: בצרה קראת ואחלצך אענך בסתר רעם אבחנך על מי מריבה סלה: שמע עמי

וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל נֵכָר: אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: וְלֹא שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי: וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם יֵלְכוּ בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ: כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי: מְשַׂנְאֵי יְיָ יְכַחֲשׁוּ לוֹ וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֵלֶב חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ: הושיענו וכו'

בששי בשבת הַיּוֹם יוֹם שִׁשִּׁי בְּשַׁבָּת שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

ה' מלך גאות וכו'. הושיענו וכו'

פוּן ר"ח אֱלוּל בִּיז נָאךְ שְׁמִינִי עֲצֶרֶת זָאגְט מֶען לדוד ה' אורי אַלֶע טָאג פְרִיא אוּנ אָוֶוינְד:

לְדָוִד יְיָ אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא יְיָ מָעוֹז חַיַּי מִמִּי אֶפְחָד: בִּקְרֹב עָלַי מְרֵעִים לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרִי צָרַי וְאֹיְבַי לִי הֵמָּה כָשְׁלוּ וְנָפָלוּ: אִם תַּחֲנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא יִירָא לִבִּי אִם תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת אֲנִי בוֹטֵחַ: אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת יְיָ אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ שִׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ כָּל יְמֵי חַיַּי לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְיָ וּלְבַקֵּר בְּהֵיכָלוֹ: כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּרֵנִי בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי: וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי עַל אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַיְיָ: שְׁמַע יְיָ קוֹלִי אֶקְרָא וְחָנֵּנִי וַעֲנֵנִי: לְךָ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנָי אֶת פָּנֶיךָ יְיָ אֲבַקֵּשׁ: אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אַל תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ עֶזְרָתִי הָיִיתָ אַל תִּטְּשֵׁנִי וְאַל תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי: כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיְיָ יַאַסְפֵנִי: הוֹרֵנִי יְיָ דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי בְּאֹרַח מִישׁוֹר לְמַעַן שֹׁרְרָי: אַל תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ צָרָי כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי שֶׁקֶר וִיפֵחַ חָמָס: לוּלֵא הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב יְיָ בְּאֶרֶץ חַיִּים: קַוֵּה אֶל יְיָ חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל יְיָ:

בַּייא אַיין אָבֵל ר"ל אִין דֶער פְרִיא נָאךְ דֶעם שִׁיר שֶׁל יוֹם אוּנ אָבִינְט זָאגְט מֶען דָאס:

לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר: שִׁמְעוּ זֹאת כָּל הָעַמִּים הַאֲזִינוּ כָּל יֹשְׁבֵי חָלֶד: גַּם בְּנֵי אָדָם גַּם בְּנֵי אִישׁ יַחַד עָשִׁיר וְאֶבְיוֹן: פִּי יְדַבֵּר חָכְמוֹת וְהָגוּת לִבִּי תְבוּנוֹת: אַטֶּה לְמָשָׁל אָזְנִי אֶפְתַּח בְּכִנּוֹר חִידָתִי: לָמָּה אִירָא בִּימֵי רָע עֲוֹן עֲקֵבַי יְסֻבֵּנִי: הַבֹּטְחִים עַל חֵילָם וּבְרֹב עָשְׁרָם יִתְהַלָּלוּ: אָח לֹא פָדֹה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא יִתֵּן לֵאלֹהִים כָּפְרוֹ: וְיֵקַר פִּדְיוֹן נַפְשָׁם וְחָדַל לְעוֹלָם: וִיחִי עוֹד לָנֶצַח לֹא יִרְאֶה הַשָּׁחַת: כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יָמוּתוּ יַחַד כְּסִיל וָבַעַר יֹאבֵדוּ וְעָזְבוּ לַאֲחֵרִים חֵילָם: קִרְבָּם בָּתֵּימוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכְּנֹתָם לְדוֹר וָדֹר קָרְאוּ בִשְׁמוֹתָם עֲלֵי אֲדָמוֹת: וְאָדָם בִּיקָר בַּל יָלִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ: זֶה דַרְכָּם כֵּסֶל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֶלָה: כַּצֹּאן לִשְׁאוֹל שַׁתּוּ מָוֶת יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ בָם יְשָׁרִים לַבֹּקֶר וְצוּרָם לְבַלּוֹת שְׁאוֹל מִזְּבֻל לוֹ: אַךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שְׁאוֹל כִּי יִקָּחֵנִי סֶלָה: אַל תִּירָא כִּי יַעֲשִׁר אִישׁ כִּי יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ: כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ: כִּי נַפְשׁוֹ בְּחַיָּיו יְבָרֵךְ וְיוֹדֻךָ כִּי תֵיטִיב לָךְ: תָּבוֹא עַד דּוֹר אֲבוֹתָיו עַד נֵצַח לֹא יִרְאוּ אוֹר: אָדָם בִּיקָר וְלֹא יָבִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ:

קַוֵּה אֶל יְיָ חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל יְיָ: אֵין קָדוֹשׁ כַּיְיָ כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ וְאֵין צוּר כֵּאלֹהֵינוּ: כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי יְיָ וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ:

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ. אֵין כַּאדוֹנֵינוּ. אֵין כְּמַלְכֵּנוּ. אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ:
מִי כֵאלֹהֵינוּ. מִי כַאדוֹנֵינוּ. מִי כְמַלְכֵּנוּ. מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ:

אין כאלהינו עֶס אִיז נִיטָא אַזוֹי אַיין גָאט וִוי אוּנְזֶער גָאט. עֶס אִיז נִיטָא אַזוֹי אַהֶער וִוי אוּנְזֶר הֶער. עֶס אִיז נִיטָא אַזוֹי אַיין קֵינִיג דֶר וֶועלְט וִוי אוּנְזֶער קֵינִיג דֶר וֶועלְט. עֶס אִיז נִיטָא אַזוֹ אַיין הֶעלְפֶער וִוי אוּנְזֶער הֶעלְפֶר: מי וֶוער אִיז אַזוֹ וִוי אוּנְזֶער גָאט.

נודה לאלהינו. נודה לאדונינו. נודה למלכנו. נודה למושיענו: ברוך אלהינו. ברוך אדונינו. ברוך מלכנו. ברוך מושיענו: אתה הוא אלהינו. אתה הוא אדונינו. אתה הוא מלכנו. אתה הוא מושיענו. אתה תושיענו. אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד:

פטום הקטרת הצרי והצפרן החלבנה והלבונה משקל שבעים שבעים מנה. מור וקציעה שבלת נרד וכרכם משקל ששה עשר ששה עשר מנה: הקשט שנים עשר. וקלופה שלשה. וקנמון תשעה. ברית כרשינה תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא. ואם אין לו יין קפריסין מביא חמר חורין עתיק. מלח סדומית רבע. מעלה עשן כל שהוא: רבי נתן אומר אף כפת הירדן כל שהוא. ואם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחת מכל סמניה חיב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל אומר. הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף. ברית כרשינה ששפין בה את הצפרן כדי שתהא נאה. יין קפריסין ששורין בו את הצפרן כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים בעזרה מפני הכבוד: תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הדק היטב היטב הדק מפני שהקול יפה לבשמים. פטמה לחצאין כשרה. לשליש ולרביע לא שמענו: אמר רבי יהודה זה הכלל. אם כמדתה כשרה לחצאין. ואם חסר אחת מכל סמניה חיב מיתה: תניא בר קפרא אומר אחת לששים או לשבעים שנה היתה באה של שירים לחצאין. ועוד תני בר קפרא אלו היה נותן בה קורטוב של דבש אין אדם יכול לעמוד מפני ריחה. ולמה אין מערבין בה דבש מפני שהתורה אמרה כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי: ג"פ יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: ג"פ יי צבאות אשרי אדם בטח בך: ג"פ יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מבטח לו שהוא בן עולם הבא שנאמר הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות:

װער איז אזו װי אונזער הער. װער איז אזו װי אונזער קיניג דר װעלט. װער איז אזו װי אונזער העלפער: נודה מיר װעלין לויבין צו אונזער גאט. מיר װעלין לויבין צו אונזער הער. מיר װעלין לויבין צו אונזר קיניג דר װעלט. מיר װעלין לויבין צו אונזר העלפער: ברוך געלויבט איז אונזער גאט. געלויבט איז אונזער הער. געלויבט איז אונזער קיניג דר װעלט. געלויבט איז אונזער העלפער: אתה דו ביסט אונזער גאט. דו ביסט אונזער הער. דו ביסט אונזער קיניג דר װעלט. דו ביסט אונזר העלפר. דו זאלסט אונז העלפין. דו װעסט אויף שטײן אונ דר בארעמען די שטאט ציון דען עס איז שוין צייט צו דר בארעמען איר עס איז שוין געקומען די צייט:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ: אַל תִּקְרֵי בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

ווען מאַנט קדיש דרבנן הייבט מען אן יתגדל ביז יהא שלמא רבא אונ דר נאך זאגט מען דס:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן. וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן. וְעַל כָּל מָאן דְּעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא. דִּי בְאַתְרָא הָדֵין וְדִי בְכָל אֲתַר וַאֲתַר. יְהֵא לְהוֹן וּלְכוֹן שְׁלָמָא רַבָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וּפוּרְקָנָא מִן קֳדָם אֲבוּהוֹן דִּי בִשְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים (טוֹבִים) עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה (בְּרַחֲמָיו) שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

עס שטייט אין כּתבי האר"י ז"ל אז דעם שבח עלינו זאל מען בכונה זאגן, דען ווען ישראל זאגין עלינו הערט השי"ת מיט אלע מלאכים צוא אונ לויבין אונ בענטשין דיא ישראל:

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת*) וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם: וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ. וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל. וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים. הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד. אֱמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב. בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

*) בעת מ"ת

עָלֵינוּ אויף אונז איז מוטל צו לויבין צום הער פון דר גאנצר וועלט צו געבין גרויסקייט צום באשעפער פון אן פאנג אויף דעם וואס ער האט אונז ניט באשאפין ווי די וואס דינען צו דר זון אונ צו די מזלות אונ האט אונז ניט גיטאן ווי זייערע משפחות וואס ער האט ניט גיטאן אונזער חלק ווי זיי, אונ אונזער גורל איז ניט ווי דער גורל פון זייערע גימיין. ואנחנו אָבער מיר קניען אונ בוקין זיך אונ מיר דאנקען [illegible] דעם קיניג וואס ער קיניגט איבער אלע מלכים הייליג אונ גילויבט איז ער [illegible] גיציינט די הימלען אונ האט גיגרונדפעסטיגט די ערד. דאס זיצונג פון [illegible] אין הימעל פון אויבין. אונ זיין שכינה איז אין די הויכע [illegible]. ער איז [illegible] ניט קיינער: אמת עס איז אמת ער איז אונזער קיניג [illegible] ניט פאר [illegible] אים. אזו ווי עס שטייט גישריבין אין זיין תורה [illegible] זאלסט [illegible] עס ווידער קערין צו דיין הארץ אז נאר גאט [illegible] הימעל אונ אויף דר ערד פון אונטין איז ניט פאר [illegible] קיין אנדר

סקמ"פ ס'

ועל כן נקוה לך יי אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך
להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון
לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך
להפנות אליך כל רשעי ארץ. יכירו וידעו כל יושבי תבל
כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון: לפניך יי אלהינו
יכרעו ויפלו. ולכבוד שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את עול
מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות
שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד. ככתוב בתורתך יי
ימלך לעולם ועד: ונאמר והיה יי למלך על כל הארץ ביום
ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

[illegible]

שש זכירות

[illegible]

אלהים: והיה בהניח יי אלהיך לך מכל איביך מסביב בארץ אשר יי אלהיך נתן
לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח:

זכירת הקצפת מדבר זכר אל תשכח את אשר הקצפת את יי אלהיך במדבר:

זכירת מרים זכור את אשר עשה יי אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים:

זכירת שבת זכור את יום השבת לקדשו:

שלשה עשר עקרים

א אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא בורא ומנהיג לכל הברואים והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים: ב אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא יחיד ואין יחידות כמוהו בשום פנים והוא לבדו אלהינו היה הוה ויהיה: ג אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו אינו גוף ולא ישיגוהו משיגי הגוף ואין לו שום דמיון כלל: ד אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו הוא ראשון והוא אחרון: ה אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו לו לבדו ראוי להתפלל ואין לזולתו ראוי להתפלל: ו אני מאמין באמונה שלמה שכל דברי נביאים אמת: ז אני מאמין באמונה שלמה שנבואת משה רבנו עליו השלום היתה אמתית ושהוא היה אב לנביאים לקודמים לפניו ולבאים אחריו: ח אני מאמין באמונה שלמה שכל התורה המצויה עתה בידינו היא הנתונה למשה רבנו עליו השלום: ט אני מאמין באמונה שלמה שזאת התורה לא תהא מחלפת ולא תהא תורה אחרת מאת הבורא יתברך שמו: י אני מאמין באמונה שלמה שהבורא יתברך שמו יודע כל

אני מאמין איך גלויב מיט אוואָרהאפטיגן גלויבן אז דר באשעפר פירט אלע עולמות אונ ער האט באשאפין אלע באשעפענס אונ ער אליין האט געטאָן אונ ער טוט איצונד אונ וועט טאָן אלע מעשים ביז אייביג: אני מאמין איך גלויב מיט איין וואָרהאפטיגן גלויבן אז דער בורא איז איינציג אונ עס איז ניטאָ אזו ווי ער, זיין איינציקייט איז קיין גלייכן אונ ער אליין איז אונזר גאָט, ער איז געוועזן ביז איצונד אונ ער איז איצונד אונ ער וועט זיין ביז אייביג: אני מאמין איך גלויב מיט אוואָרהאפטיגן גלויבן אז ער איז ניט קיין גוף אונ אלע ענינים וואָס גרייכט איין גוף וועט דאָס אים ניט גרייכן אונ ער האט צו זיך קיין גלייכן בשום אופן: אני מאמין איך גלויב מיט איין וואָרהאפטיגן גלויבן אז ער איז דר ערשטער צו אלע באשעפענעש אונ אז פון אלעם וועט נישט ווערן בלייבט ער אין זיין שטאנד: אני מאמין איך גלויב מיט איין וואָרהאפטיגן גלויבן, צו אים איז גוט צו בעטין אונ חוץ אים איז ניטאָ קיינעם צו בעטין וואָרום זיי זיינן אלע זיינע ברואים: אני מאמין איך גלויב מיט איין וואָרהאפטיגן גלויבן אז אלע רייד פון די נביאים איז אלץ אמת: אני מאמין איך גלויב מיט איין וואָרהאפטיגן גלויבן אז די נבואה פון משה רבנו איז לויטער אמת אונ ער איז געוועזן דר העכער אונ פאָטער פון אלע חכמים דען אלץ וואקסט פון אים. עס סיי די חכמים וואָס פריער פאר אים אָדער נאָך אים איז אלץ פון זיין תורה וואָס ער האט מקבל געוועזן: אני מאמין איך גלויב מיט איין וואָרהאפטיגן גלויבן אז גאָר די תורה וואָס מיר האָבין איז די זעלביגע וואָס גאָט האט געגעבין צו משה: אני מאמין איך גלויב מיט אוואָרהאפטיגן גלויבן אז די תורה וואָס ביי אונז איז וועט קיין מאָל ניט פר ביטן ווערין אונ עס וועט ניט זיין קיין אנדערע תורה מאת הבורא יתברך שמו: אני מאמין

מַעֲשֵׂה בְנֵי אָדָם וְכָל מַחְשְׁבוֹתָם שֶׁנֶּאֱמַר הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: יא אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁהַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ גּוֹמֵל טוֹב לְשׁוֹמְרֵי מִצְוֹתָיו וּמַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי מִצְוֹתָיו: יב אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה בְּבִיאַת הַמָּשִׁיחַ וְאַף עַל פִּי שֶׁיִּתְמַהְמֵהַּ עִם כָּל זֶה אֲחַכֶּה לוֹ בְּכָל יוֹם שֶׁיָּבֹא: יג אֲנִי מַאֲמִין בֶּאֱמוּנָה שְׁלֵמָה שֶׁתִּהְיֶה תְּחִיַּת הַמֵּתִים בְּעֵת שֶׁתַּעֲלֶה רָצוֹן מֵאֵת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה זִכְרוֹ לָעַד וּלְנֵצַח נְצָחִים:

לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ. קִוִּיתִי יְיָ לִישׁוּעָתְךָ. יְיָ לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי:
לְפוּרְקָנָךְ סַבְרִית יְיָ. סַבְרִית יְיָ לְפוּרְקָנָךְ. יְיָ לְפוּרְקָנָךְ סַבְרִית:

אִין דֶער פְרִיא אוּנ אָבִינְט נָאךְ אַלֶע תְּפִלּוֹת זָאגְט מֶען דָאס:

יְהִי יְיָ אֱלֹהֵינוּ עִמָּנוּ כַּאֲשֶׁר הָיָה עִם אֲבוֹתֵינוּ אַל יַעַזְבֵנוּ וְאַל יִטְּשֵׁנוּ: לְהַטּוֹת לְבָבֵנוּ אֵלָיו לָלֶכֶת בְּכָל דְּרָכָיו וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתָיו וְחֻקָּיו וּמִשְׁפָּטָיו אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ: וְיִהְיוּ דְבָרַי אֵלֶּה אֲשֶׁר הִתְחַנַּנְתִּי לִפְנֵי יְיָ קְרֹבִים אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וָלָיְלָה לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד:

יְיָ נְחֵנִי בְצִדְקָתֶךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר לְפָנַי דַּרְכֶּךָ: וַאֲנִי בְּתֻמִּי אֵלֵךְ פְּדֵנִי וְחָנֵּנִי: פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי: רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלִים אֲבָרֵךְ יְיָ: יְיָ שֹׁמְרֶךָ יְיָ צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יְיָ יִשְׁמָר צֵאתִי וּבוֹאִי לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ:

אֵל הַכָּבוֹד אֶתֵּן לְךָ שִׁיר וְהַלֵּל וְאֶעֱבֹד לְךָ יוֹם וָלֵיל: בָּרוּךְ יָחִיד וּמְיוּחָד. הָיָה הֹוֶה וְיִהְיֶה: יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: הוּא אֱלֹהִים חַיִּים מֶלֶךְ חַי וְקַיָּם לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עַד: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ: כִּי כָּל הָעַמִּים יֵלְכוּ אִישׁ בְּשֵׁם אֱלֹהָיו וַאֲנִי אֵלֵךְ בְּשֵׁם יְיָ אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם: עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד: למנצח בנגינות וגו׳ (תהלים ס״ז) ומזמור לדוד ה׳ רועי וגו׳ (שם כ״ג):

תפלת הדרך

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתּוֹלִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַצְעִידֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַדְרִיכֵנוּ לְשָׁלוֹם וְתַגִּיעֵנוּ לִמְחוֹז חֶפְצֵנוּ לְחַיִּים וּלְשִׂמְחָה וּלְשָׁלוֹם וְתַצִּילֵנוּ

אִיךְ גְלוֹיבּ מִיט אַ וואָרהאַפְטִיגֶן גְלוֹיבֶּן אַז עֶר ווייס אַלֶע מַעֲשִׂים פוּן דִי מֶענְטְשֶׁן אוּנ אַלֶע זֵייעֶרֶע מַחֲשָׁבוֹת. עֶר בַּאשַׁאפְט דִי הֶערְצֶער פוּן אַלֶעם אוּנ פַארְשְׁטֵייט אַלֶע זֵייעֶרֶע מַעֲשִׂים: אני מאמין אִיךְ גְלוֹיבּ מִיט אַ וואָרְהאַפְטִיגֶן גְלוֹיבֶּן אַז עֶר בַּאצָאלְט גוּטֶעס צוּ דֶעם וָואס הִיט זֵיינֶע מִצְוֹת אוּנ ווֶעט שְׁטְרָאפִין צוּ דִי ווָאס זַיינֶען עוֹבֵר אוֹיף זֵיינֶע מִצְוֹת: אני מאמין אִיךְ גְלוֹיבּ מִיט צַיין וָואָרְהאַפְטִיגִין גְלוֹיבֶּן אַז מָשִׁיחַ ווֶעט בְּוַדַּאי קֻמֶען אוּנ חָאטְשֶׁע עֶר זָאמְט זִיךְ הָאף אִיךְ דָאךְ אַלֶע טָאג אַז עֶר ווֶעט קוּמֶען: אני מאמין אִיךְ גְלוֹיבּ מִיט אַיין וָואָרְהאַפְטִיגִין גְלוֹיבִּין שיהיה תחית המתים אַז עֶס ווֶעט זֵיין דָאס דִי טוֹיטֶע ווֶעלִין לֶעבֶּעדִיג ווֶערִן בעת אִין דֶר צַייט אַז דֶר רָצוֹן הַבּוֹרֵא ווֶעט זַיין, יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה זִכְרוֹ לָעַד וּלְנֵצַח נְצָחִים:

מכף כל אויב ואורב בדרך ומכל מיני פרעניות המתרגשות לבוא לעולם. ותשלח ברכה במעשה ידינו. ותתננו לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל ראינו. ותשמע קול תחנונינו כי אל שומע תפלה ותחנון אתה: ברוך אתה יי שומע תפלה: ואומר ג"פ יוהך ישמרני יוהך יצילני יוהך יעזרני: לישועתך קויתי יי. קויתי יי לישועתך. יי לישועתך קויתי: ואומר ז"פ ויהי נועם: ג"פ ויעקב הלך לדרכו ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם המקום ההוא מחנים: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: שיר למעלות אשא עיני וגו'

המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ: וידבר וגו' דבר אל אהרן וגו' עד ואני אברכם

און איינער זאגט צום אנדערין דריי מאל שלום עליכם שלום, דער נאך אדיר איום ונורא, און אפייל זאגן דרייסיג מאל לישועתך און זעקס מאל ויהי בנסוע און צעהן מאל יברכך און פינף מאל המלאך הגואל, דען דאס איז צוזאמען אזו פיל מאל וויא דער צאל פון לוי"ה:

הטבת חלום

כרואה חלום ונפשו עגומה עליו יטיבנו בפני שלשה כאוהבים אותו בזה כסדר:

החולם אומר ז' פעמים חלמא טבא חזאי: ועונין ג' המטיבים שבע פעמים:

חלמא טבא חזיתא. טבא הוא וטבא להוא. רחמנא טבא לשויה לטב. שבע זמנין לגזרו עלה מן שמיא די להוא טבא ויהוי טבא. טבא הוא וטבא להוא: ואומר החולם הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: ועונין ולא אבה יי אלהיך לשמוע אל בלעם ויהפך יי אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יי אלהיך: אז תשמח בתולה במחול ובחורים וזקנים יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם: החולם אומר פדה בשלום נפשי מקרב לי כי ברבים היו עמדי: ועונין ופדויי יי ישבון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה: ויאמר העם אל שאול היונתן ימות אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה. חי יי אם יפול משערת ראשו ארצה כי עם אלהים עשה היום הזה ויפדו העם את יונתן ולא מת: החולם אומר בורא ניב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו: ועונין ורוח לבשה את עמשי ראש השלישים לך דויד ועמך בן ישי שלום. שלום לך ושלום לעוזרך כי עזרך אלהיך ויקבלם דויד ויתנם בראשי הגדוד: ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום: החולם יאמר ג"פ אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: ומשיבין לו ג"פ אל יתן למוט רגלך אל ינום שמרך: הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל: יי שמרך יי צלך על יד ימינך: יומם השמש לא יככה וירח בלילה: יי ישמרך מכל רע ישמר את נפשך: יי ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם: ואומר החולם וידבר יי אל משה לאמר: דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם: ועונין יברכך יי וישמרך: יאר יי פניו אליך ויחנך: ישא יי פניו אליך וישם לך שלום: ואומר החולם ג"פ תודיעני ארח חיים: ועונין שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח: ואומר החולם ג"פ יי שמעתי שמעך יראתי:

תענית ג"ט יי פעלך בקרב שנים חייהו בקרב שנים תודיע ברגז רחם תזכור: ואח"כ יאמר

המש"ם לך אכול בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך כי כבר רצה האלהים את מעשיך: ותשובה ותפלה וצדקה מעבירין את רוע הגזרה. ושלום עלינו ועל כל ישראל אמן: סמן טוב ומזל טוב יהיה לנו ולכל ישראל אמן:

וידוי לאמרו בכל יום

אין דיא טעג וואס מען זאגט ניט קיין תחנון זאגט מען ניט קיין וידוי:

מודה אני לפניך יי אלהי ואלהי אבותי אל אלהי הרוחות לכל בשר שרפואתי בידך ומיתתי בידך יהי רצון מלפניך שתרפאני רפואה שלמה ויעלה זכרוני ותפלתי לפניך כתפלת חזקיהו בחליו. ואם קרבה עת פקודתי למות תהא מיתתי כפרה לכל חטאתי ולכל עוני ולכל פשעי שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מיום היותי על האדמה עד היום הזה ותן חלקי בגן עדן וזכני לעולם הבא הצפון לצדיקים ותודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח: ברוך אתה שומע תפלה:

אלהי ואלהי אבותי תבא לפניך תפלתי ואל תתעלם מתחנתי שאין אני עז פנים וקשה ערף לומר לפניך יי אלהי ואלהי אבותי צדיק אני ולא חטאתי אבל אני חטאתי:

אשמתי. בגדתי. גזלתי. דברתי דופי: העויתי. והרשעתי. זדתי. חמסתי. טפלתי שקר: יעצתי רע. כזבתי. לצתי. מרדתי. נאצתי. סררתי. עויתי. פשעתי. צררתי. קשיתי ערף: רשעתי. שחתי. תעבתי. תעיתי. תעתעתי: סרתי ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לי: ואתה צדיק על כל הבא עלי כי אמת עשית ואני הרשעתי: מה אמר לפניך יושב מרום ומה אספר לפניך שוכן שחקים הלא כל הנסתרות והנגלות אתה יודע:

אתה יודע רזי עולם ותעלומות סתרי כל חי: אתה חופש כל חדרי בטן ובוחן כליות ולב. אין דבר נעלם ממך ואין נסתר מנגד עיניך: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתסלח לי על כל עונותי ותכפר לי על כל פשעי: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

שבעים ושנים פסוקים

ואתה יי מגן בעדי כבודי ומרים ראשי: ואתה יי אל תרחק אילותי לעזרתי חושה: אמר ליי מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו: שובה יי חלצה נפשי הושיעני למען חסדך: דרשתי את יי וענני ומכל מגורותי הצילני: זמרו ליי יושב ציון. הגידו בעמים עלילותיו: חנון ורחום יי ארך אפים וגדל חסד: באו נשתחוה ונכרעה. נברכה לפני יי עשנו: זכר רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה: יהי חסדך יי עלינו כאשר יחלנו לך: חי יי וברוך צורי וירום אלהי ישעי: למה יי תעמד ברחוק תעלים לעתות בצרה: הריעו ליי כל הארץ פצחו ורננו וזמרו: ויהי יי משגב לדך משגב לעתות בצרה: ויהי יי לי למשגב ואלהי לצור מחסי: יי אלהי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך: יי אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ: שפטני כצדקי יי אלהי ואל ישמחו לי: קוה קויתי יי ויט אלי וישמע שועתי: ובשם יי אקרא אנה יי מלטה נפשי: ואני עליך בטחתי יי אמרתי אלהי אתה: יי שמרך

יְיָ צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: יְיָ יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ. מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: רוֹצֶה יְיָ אֶת
יְרֵאָיו אֶת הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: אוֹדְךָ יְיָ בְּכָל לִבִּי אֲסַפְּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ: קָרָאתִי
בְכָל לֵב עֲנֵנִי יְיָ חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה: חַלְּצֵנִי יְיָ מֵאָדָם רָע מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי: אֱלֹהִים
אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי. אֱלֹהַי לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה: יְיָ חָנֵּנִי רְפָאָה נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ: כִּי
אַתָּה תִקְוָתִי אֲדֹנָי אֱלֹהִים מִבְטַחִי מִנְּעוּרָי: אָבוֹא בִּגְבוּרוֹת אֲדֹנָי אֱלֹהִים אַזְכִּיר
צִדְקָתְךָ לְבַדֶּךָ: כִּי יָשָׁר דְּבַר יְיָ וְכָל מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה: יְיָ יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי
הֵמָּה הָבֶל: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יְיָ אֶת קוֹלִי
תַּחֲנוּנָי: יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ: יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ
הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה: כִּי אַתָּה יְיָ מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: שְׁמַע יְיָ וְחָנֵּנִי יְיָ הֱיֵה
עֹזֵר לִי: לָמָה יְיָ תִּזְנַח נַפְשִׁי תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי: יְיָ הַצִּילָה נַפְשִׁי מִשְּׂפַת שֶׁקֶר
מִלָּשׁוֹן רְמִיָּה: יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע. יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ: וַאֲנִי אֵלֶיךָ יְיָ שִׁוַּעְתִּי. וּבַבֹּקֶר
תְּפִלָּתִי תְקַדְּמֶךָּ: נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא יְיָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי: אִם אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי
חַסְדְּךָ יְיָ יִסְעָדֵנִי: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ מְאֹד
עָמְקוּ מַחְשְׁבֹתֶיךָ: הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ. לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל
מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: רַחוּם וְחַנּוּן יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חָסֶד: יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם
יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו: אוֹדֶה יְיָ כְּצִדְקוֹ. וַאֲזַמְּרָה שֵׁם יְיָ עֶלְיוֹן: יָדַעְתִּי יְיָ כִּי צֶדֶק
מִשְׁפָּטֶיךָ. וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי: יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: וְאַתָּה
יְיָ לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וְזִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים:
יִרְאֵי יְיָ בִּטְחוּ בַיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא: וְנַפְשִׁי נִבְהֲלָה מְאֹד וְאַתָּה יְיָ עַד מָתָי:
מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: רְאֵה כִּי פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְיָ כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי:
עִבְדוּ אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה בֹּאוּ לְפָנָיו בִּרְנָנָה: הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ:
שׁוּבָה יְיָ עַד מָתָי וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ: אַל תַּעַזְבֵנִי יְיָ אֱלֹהַי אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי:
וְהִתְעַנַּג עַל יְיָ וְיִתֶּן לְךָ מִשְׁאֲלֹת לִבֶּךָ: הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: יְיָ מְנָת
חֶלְקִי וְכוֹסִי אַתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי: הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו:
אוֹדֶה יְיָ מְאֹד בְּפִי וּבְתוֹךְ רַבִּים אֲהַלְלֶנּוּ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי יְיָ גָּמַל עָלָיְכִי:
שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

כָּאן זָאל זָאגִין דֶעם מִזְמוֹר הבו לה׳ בני אלים וכו׳ פִיר מָאל וָוארוּם אִין דֶעם מזמור גִיפִינֶט מֶען אַכְטְצֶעהְן מָאל דֶעם שֵׁם
אוּנ פִיר מָאל אַכְטְצֶעהְן בַּאטְרֶעפְט צְוֶוייא אוּנ זִיבֶּעצִיג אַנְטְהַאלְטִין דִיא שֵׁמוֹת וָואס אוֹיבִּין שְׁטֵייט:

מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַיְיָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ
בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: קוֹל יְיָ עַל הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל מַיִם רַבִּים: קוֹל יְיָ
בַּכֹּחַ קוֹל יְיָ בֶּהָדָר: קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל
לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים: קוֹל יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְיָ
מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: יְיָ לַמַּבּוּל
יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ:
יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: ג״פ אַתָּה סֵתֶר לִי מִצַּר תִּצְּרֵנִי רָנֵּי פַלֵּט
תְּסוֹבְבֵנִי סֶלָה: בִּטְחוּ בַיְיָ עֲדֵי עַד. כִּי בְּיָהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ
יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: ג״פ פנים ואחור

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי אלהי אברהם. אלהי יצחק. ואלהי יעקב.
האל הגדול הגבור והנורא. אל עליון. אהיה אשר אהיה. עשה למענך
ולמען פסוקי תורתך אלו. ולמען שם של שבעים ושנים שמות. היוצאים מאלו
הפסוקים ויסע. ויבא. ויט. שתרחמני ותצליח את דרכי ותהיה בעזרי ובעזר כל
אשר לי ותצילני מכף מעול וחומץ ובליעל. ומכל מיני פורעניות המתרגשות ובאות
לעולם. ותפרנסני בכבוד ולא בבזיון ומלא ידי מעשר מתנת ידך ושלח ברכה
והצלחה בכל מעשי ידי לטובה ובכל נכסי. ותצילני ותרצני. ותחפוץ תפלתי כזבחי
צדק וכריח ניחוח. טרם אשוע אליך ענני. כדבר שנאמר. והיה טרם יקראו ואני
אענה. עוד הם מדברים ואני אשמע: ותוליכני לשלום. ותצעידני לשלום. ותביאני
אל מחוז חפצי לשלום. כרצון לבי הידוע לך. יה בימיני. וברוך בשמאלי.
אלהים מלפני. ואדיר מאחורי. ושכינת אל על ראשי: עשה שלום במרומיו
הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

אונ אויך זאל מן זאגן פרשת המן גלייך מן אין סדר מעמדות:

תחנות

תתברך אלהי האלהים. ואדני האדנים. ותשתבח בפי עליונים ותחתונים
כי אין כמוך שוכן מעונים. ברוך אתה יי שומע תחנונים: תתברך
ברוך בכל פה. ותשתבח בפי עם מצפה. כי אין כמוך מוחץ ורופא. ברוך אתה
יי עתיתות צופה: תתברך גדול העצה ורב העליליות. ותשתבח בפי כל בריות.
כי אין כמוך בוחן כליות. ברוך אתה יי המקרה במים עליות: תתברך דר
במרומים. ותשתבח מלא רחמים. כי אין כמוך אבי יתומים. ברוך אתה יי חי
העולמים: תתברך האל יי. ותשתבח בפי מעני. כי אין כמוך באלהים אדני.
ברוך אתה יי שומע תחנוני: תתברך ואין דומה לך רב העליליות. ותשתבח
יושב תהלות. כי אין כמוך עשה גדולות. ברוך אתה יי גבור במפעלות:
תתברך זוכר הברית ומזכיר נשכחות. ותשתבח אלהי הרוחות. כי אין כמוך
חלה ממעמקים ומשוחות. ברוך אתה יי מלך מהלל בתשבחות: תתברך חסין

תתברך אלהי האלהים געלויבט ביסטו גאט דר געטער אונ האר איבער אלע הער אונ ביסט
גירימט אין מויל פון די אויבערשטע אונ דיא אונטערשטע דאס קיינר דיר גלייך
איז. איין וואונער דר הימעל. געלויבט ביסטו גאט אפאר געמער דר בארימליכע גיבעט.
געלויבט ביסטו דו ביסט געלויבט אין אלע מיילער אונ גירימט אין מונד דאס פאלק ישראל
דאס זיי אויף דיר האפין דם קיינער דיר גלייך איז דר דא טוט וואונדין אונ היילין. געלויבט
ביסטו גאט דר דא לוגט וואס שפעטער זאל זיין. געלויבט ביסטו גרויס פון ראט. מעכטיג
פון ווערק אונ ביסט גירימט אין מונד אלע באשעפינש דאס קיינער דיר גלייך איז. דר דא
פרובט די גידאנקין. געלויבט ביסטו גאט דר דא בעלקט זיינע בודימס אין דיא וואסערין.
געלויבט ביסטו דר דא וואונט אין דיא הימלען אונ ביסט געריםט דאס דוא ביסט פול מיט
בארעמהארציקייט דאס קיינר דיר גלייך איז. אפאטר איבר יתומים. געלויבט ביסטו גאט
אלעבעדיגער פון די גאנצע וועלט. געלויבט ביסטו גאט דר דא הייסט (יי) אונ ביסט גירימט
דורך די רייד פון מיין מויל. דם קיינר דיר גאט גלייך איז אונטער די געטער. געלויבט ביסטו
גאט דר דא הערט מיינע בארעמליכע גיבעט. געלויבט ביסטו אונ קיינער איז דיר גלייך.
מייסטער דער ווערקין אונ ביסט גירימט דוא ווארסט די לויב דאס קיינער דיר גלייך איז
דר דא טוט אכפערקייט. געלויבט ביסטו גאט אשטארקער אין ווערק. געלויבט ביסטו דער
דא גידיינקט די פאר בונד אונ דר מאנט די פאר געסיגע זאכין אונ ביסט גירימט. אגאט

יה אלהי האלהים. ותשתבח רוכב גבוהים. כי אין כמוך על כל אלהים. ברוך אתה יי אלהי האלהים: תתברך טהור בהיר בשחקים. ותשתבח בפי עוללים ויונקים. כי אין כמוך גוזר ומקים. ברוך אתה יי עשה משפט לעשוקים: תתברך יושב הכרובים. ותשתבח מונה מספר לכוכבים. כי אין כמוך המכסה שמים בעבים. ברוך אתה יי נותן לחם לרעבים: תתברך כונס מי הים. ותשתבח מושל בגאות הים. כי אין כמוך דורך על במתי ים. ברוך אתה יי חי וקים: תתברך לובש צדקות. ותשתבח גולה עמוקות. כי אין כמוך מאזין נאקות. ברוך אתה יי שומע צעקות: תתברך ממית ומחיה. ותשתבח לעולם יהיה. כי אין כמוך יודע מה שיהיה. ברוך אתה יי אשר בידך כל יציר יחיה: תתברך נאזר בגבורה. ותשתבח לובש עז ותפארה. כי אין כמוך עטה אורה. ברוך אתה יי עליון ונורא: תתברך שגיא כח. ותשתבח נותן ליעף כח. כי אין כמוך יוצר הרים ובורא רוח. ברוך אתה יי עשה משקל לרוח: תתברך עזר לנכשלים. ותשתבח מעוז לדלים. כי אין כמוך סומך נופלים. ברוך אתה יי שומע הלולים: תתברך פודה מכל צרות. ותשתבח אדון הגבורות. כי אין כמוך עונה עתירות. ברוך אתה יי קורא הדורות: תתברך צדיק וחסיד בכל מעלה. ותשתבח על כל ברכה ותהלה. כי אין כמוך אל הנורא. ברוך אתה יי המפליא במורא: תתברך קדוש אלהי הצבאות. ותשתבח מפליא פלאות. כי אין כמוך עשה נפלאות. ברוך אתה יי עשה נסים ונפלאות: תתברך רם שוכן עד וקדוש.

דער דא ווייס אלע גידאנקען דאס קיינער דיר גלייך איז דער דא הויבט פון טיפעניש אונ גרובין. גילויבט ביסטו נאט קיניג דר דא ווערט גיפריזין מיט לויבונג. גילויבט ביסטו, איין שטארקער נאט דר גיטער אונ ביסט גירימט דו רייטער פון דר העכסטע דאס קיינר דיך גלייך איז ביסט גיפארבט איבר אלע געטער. גילויבט ביסטו נאט אגאט דר געטר. גילויבט ביסטו נאט דער דא פאר זאמעלט די וואסער פון ים גלייך אלין אהויפין איבער אנאנדער. אונ ביסט גירימט דר דא גיוועלטיגט אן די שטאלציקייט פון ים דאס דיר קיינר גלייך איז. דער דא טרעט אויף די הייכסטע פון ים. גילויבט ביסטו נאט אלעבעדיגער אונ אשטאנד האפטיגר. גילויבט ביסטו דר זיך בקליידעט מיט גירעכטיקייט. אונ ביסט גירימט, דר דא אנטפלעקט טיפע זאכין דס דיר קיינר גלייך איז דר דא פר נעמט גישרייא. גילויבט ביסטו דר דא מאכט טויט אונ לעבעדיג אונ ביסט גירימט דאס דו אין דר אייביקייט ווערסט זיין. דאס קיינר דיר גלייך איז דר דא ווייס וואס שפעטער וועט זיין. גילויבט ביסטו נאט דאס דורך דיינר האנד דר נערט זיך איטליכס באשעפעניש. גילויבט ביסטו דר דא איז גשטארקט מיט שטארקייט אונ ביסט גירימט דר זיך באקליידעט מיט מאכט אונ שיינהייט דאס דיר קיינער גלייך איז. דר זיך באוויקילט מיט ליכט. גילויבט ביסטו נאט אלער העכסטער אונ פארכצומער. גילויבט ביסטו גרויס פון קראפט אונ ביסט גירימט דר דא גיט קראפט צו דעם דר דא איז מיד. דאס דיר קיינער גלייך איז דר דא שילדערט די בערג אונ בשאפט דעם ווינד. גילויבט ביסטו נאט דער דא מאכט צו דעם ווינד איין גיוויכט. גילויבט ביסטו דער דא העלפט די גישטרויכילטע אונ ביסט גירימט פאר אשטארקייט צו די ארימע דאס דיר קיינר גלייך איז דר דא אונטר לעהנט די פאלינדיגע. גילויבט ביסטו נאט דר דא פר נעמט לויבונג. גילויבט ביסטו איין אויס לייזער פון אלער לייד אונ ביסט גירימט איין הער דער שטארקהייט דאס דיר קיינער גלייך איז דער דא ענטפערט די ניבעט. גילויבט ביסטו נאט דער דא רופט די גיבירד. גילויבט ביסטו גירעכטער אונ פרומער מיט נוצליכע זאכין. אונ ביסט גירימט איבר אלע לויבונג אונ פרייזונג דאס דיר קיינר גלייך איז. דו פארכצומר נאט. גילויבט ביסטו נאט דר טוט וואונדר מיט פארכטיקייט. גילויבט ביסטו הייליגער גאט איבר די הער שארין אונ ביסט גירימט דוא טוסט וואונדערליכע וואונדער דאס דיר קיינר גלייך

ותשתבח בפי עם קדוש. כי אין כמוך נורא וקדוש. ברוך אתה יי האל הקדוש:
תתברך שדי מערכות ישראל. ותשתבח קדוש ישראל. כי אין כמוך אל ישראל.
ברוך אתה יי מלך צור ישראל: תתברך הוכן רוחות ובורא עולם. ותשתבח
מכל עין נעלם. כי אין כמוך מלך העולם. ברוך אתה יי מן העולם ועד העולם:
יהי רצון מלפניך אלהי האלהים. שתהא עם פי בעת הטיפי. ועם לבי בעת
מחשבי. וטהר רעיוני ליחדך באהבה. ולהמליכך ביראה. ולברכך בלב
שלם. והמציאני אהבתך. ותגני לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי.
בשם יי אלהי ישראל. אלהים אלהי מערכות ישראל. ברוך שם כבוד מלכותו
לעולם ועד: ברוך שמך ומבורך שמך. ומלכותך מרומם על כל ברכה ותהלה.
כי שמך בך. ולפני כל נכון שמך. ולעולמי עולמים שמך. ומשמך ירעדו גדודי
אש. ומפארים את שמך. ושמך לא חזו. ומשמך ינוס הים לאחור. וכל משבריך
וגליך. מאדרים את שמך. וארץ בהביטך תרעד. ועמודיה ינודון מיראת שמך.
וכל הרי מעלה שבכל מעון ומעון. מאימתך ירעדון ויפחדון. ארץ ודריה תהום
ואבדון. ציה וצלמות משמך ירופפון. גן עדן וכל חסידיה לשמך ירננו. וכל אשר
נשמת רוח חיים באפו. בנעימת לשון ישים כבוד לשמך. וגם אני עבדך עפר
ואפר רמה ותולעה. צל עובר וציץ השדה. באתי להפיל תחנה לפניך ולבקש

את. דר דא טוט וואונדרליכע וואונדר. גילויבט ביסטו גאט דר דא טוט צייכין אונ וואונדר.
גלויבט ביסטו הויכער גאט דר דא רוהט אין דר אייביקייט אונ איז היילינ אונ ביסט בארימט
דורך דאס טונד פון דאס היילינ פאלק ישראל דאס דיר קיינער גלייך איז פארכטליך אונ
היילינ. גילויבט ביסטו גאט דר היילינער גאט. גילויבט ביסטו אלמאכטיגער גאט פון דיא
ארדענונג פון ישראל. ביסט גירימט דו הייסט דר היילינר פון ישראל דאס דיר קיינר גלייך
איז דו גאט פון ישראל. גילויבט ביסטו גאט דר שטארקר קינינ פון ישראל. גלויבט ביסטו
דר דא ציילט די גידאנקען אונ ביסט איין באשעפער דר וועלט אונ ביסט בארימט דאס דו
ביסט פאר הוילין פון אלע אוינין. דאס דיר קיינער גלייך איז דו קינינ דר וועלט. גילויבט
ביסטו גאט פון אייבינ ביסט איין הער ביז אין דער אייביקייט:
יהי רצון. עס זאל זיין דער ווילין פון דיר גאט דר הער איבער די געטר דאס דו זאלסט בייא
מיינעם מונד זיין אין דר צייט דאס איך רייד אונ ביי מיינעם הארצן אין דר צייט מיינם
גידאנקען אונ מאך ריין מיינע גידאנקן אום צו איינינין דיך מיט ליבשאפט אונ מאכן קינינן
מיט פארכט אונ צו לויבן דיך מיטין גאנצן הארצין אונ מאך מיך גיפינען דיין ליבשאפט אונ
גיב מיך צו לייטזעליקייט אונ גנאד אונ ברמהארציקייט אין דיינע אויגן אונ אין אלע אויגן
די מיך זעהן. בשם אין דעם נאמן גאט דר גאט ישראל דר הער פון די ארדענונג פון ישראל.
גילויבט איז דער נאמען פון זיין הערליכסט קינינרייך אין דער אייביקייט. גילויבט איז דיין
נאמען ער ווערט גילויבט. אונ דיין קינינרייך איז דר הייכט איבר אלע לויב אונ פרייז דען
דיין נאמען איז אן דיר אונ פריער פר אלם דינג איז דיין נאמן באפעסטיגט. אונ דיין נאמן
איז אין אייבינ אייביקייט אונ פאר דיין נאמן ציטערין די שארין פון פייעריגע מלאכים אונ
זייא צירין דיין נאמן אונ זעהן אים ניט אונ פר דיין נאמן איז דר ים הינטער זיך גילאפין אונ
אלע אירע אינדין. אויף גיהויפטע אינדין טוען דיינם נאמן שטארקן. אונ די ערד ווען זי דיך
אן לוגט ציטערט זי אונ אירע זיילין פר וואגלין זיך פון וועגין די פארכט דיין נאמן. אלע די
דא אויבין וואוינען אין איטליכין הימעל טוען ציטערין אונ אנגסטין וועגין דיינער גרויס. די
ערד אונ אירע וואונער דר אפ גרונד אונ די פר דארבונג דאס גיהנם די דעריקייט אונ דר
שאטין דאס טויט ציטערין פאר דיינעם נאמן. דאס גן עדן אונ אלע אירע פרומע די זינגן
צו דיין נאמען. אלין וואס אלעבעדיגע זייל האט אין זיינער נאז דאס טוט מיט איין זיסין
שפראך דיינם נאמן עהרן. אונ איך דיין קנעכט דר דא איז ערד אונ אש אונ ווערים אונ איין
איבר פארינדינר שאטין אונ אשפראצונג פון דאס פעלד טוט קומן פאר דיר צו ווארפן מיין

רחמים מלפני כסא כבודך. שתעננו ותחנני. ותקימני ותחיני ותברכני. ותכתבני בספר החיים עם הצדיקים. ותשים גורלי בעולם הזה. ובעולם הבא. ותן לי מטובך. ומברכותיך וממחיתך. ותיטיב ותברך ותצליח את דרכי וכל מעשה ידי. ופתח לי שערי ארח חיים. ושערי רחמים. ושערי תשובה. ושערי מחילה. ושערי כפרה. ושערי חכמה ובינה והשכל. ופתח לי שערי פרנסה וכלכלה. ותן לי חיים ולב טוב. ויצר טוב. ותוליכני בדרך צדקה. ותוסיף ותתן ותטה עלי חן וחסד ורחמים וחיים וכבוד. למען אמצא חן בעיניך ובעיני כל ראי. כי אתה קרוב לכל קוראיך. ומצוי לדורשיך. קראתיך באמת. מהר ענני והושיעני. ואשמרה עדותיך. ואדברה נגד מלכים ולא אבוש. ועשה שאלתי ובקשתי

ברחמים בעבור שמך הגדול. ברוך אתה שומע תפלה:

אתה הוא אלהינו: בשמים ובארץ. גבור ונערץ: דגול מרבבה. הוא שח ויהי: וצוה ונבראו. זכרו לנצח: חי עולמים. טהור עינים: יושב סתר. כתרו ישועה: לבושו צדקה. מעטהו קנאה: נאפד נקמה. סתרו יושר: עצתו אמונה. פעלתו אמת: צדיק וישר. קרוב לקוראיו באמת: רם ומתנשא. שוכן שחקים: תולה ארץ על בלימה: חי וקים נורא ומרום וקדוש:

בארימליך גיבעט אונ צו באגערין בארימהארציקייט פאר דיינעם הערליכין שטול דאס דו זאלסט מיר ענטפערין אונ זאלסט מיך לייט זעלינן אונ זאלסט מיך אויף ריכטן אונ לעבן לאזן אונ בענטשין אונ אן שרייבן אין דאס בוך דאס אייביגין לעבין מיט די צדיקים אונ טו מיין טיל צווישין זיי אויף דיזער וועלט אונ יענע וועלט אונ גיב מיר פון דיינער גוטקייט אונ פון דיינער בענטשונג אונ פון דיינער נערונג אונ טו בגיטין אונ בענטשין אונ באגליקין מיינע וועגין אונ אלין וואס מיינע הענט ווערקן אונ עפין מיר די טויערין פון וועג דאס לעבין אונ די טויערין פון בארימהארציקייט אונ די טויערין פון תשובה אונ די טויערין פון פר צייאונג אונ די טויערין פון פר געבונג אונ די טויערין פון ווייזהייט אונ פר שטאנד אונ קלוגהייט אונ עפין מיר דיא טויערין פון שפייז אונ דער נערונג אונ גיב מיר לעבין אונ אגוט הארץ אונ גוטע גידאנקן אונ זאלסט מיך פירין אין וועג פון צדקה אונ טו מערין אונ געבין אונ נייגין אויף מיר לייט זעליקייט אונ גינאד אונ בארימהארציקייט אונ לעבין אונ כבוד כדי איך זאל גיפינען לייט זעליקייט אין דיינע אויגן אונ אין אלע אויגן די מיך אן זעהן. דען דו ביסט נאהענט צו די דיך אן רופין. אונ טוסט זיך גיפינען צו די דיך פארשטן. איך טו דיך רופן מיט ווארהייט זייא דאך איילין אונ ענטפער מיר אונ העלף מיר. דען איך וועל היטין דיין תורה פאר די קיניגין אונ וועל מיך ניט שעמען אונ טו מיין באגער אונ מיין גיבעט מיט דר בארימקייט פון וועגין דיין גרויסין נאמען. גילויבט ביסטו דער דא הערט דיא גיבעט:

אתה הוא דו ביסט אונזער גאט בשמים ובארץ דר דא גיוועלטיגט אין הימעל אונ אויף דר ערד גבור ונערץ דער דא איז שטארק אונ ווערט גישטארקט דגול מרבבה ער איז גיפאנירט פון פיל צעהן טויזינט הייליגע מלאכים הוא שח ויהי אז ער רעט אזוי ווערט עס וצוה ונבראו אונ אז ער גיביט אזוי ווערט עס בשאפין זכרו לנצח זיין גידעכניש פון הקב"ה איז צו אייביג חי עולמים דר דא לעבט אייביג טהור עינים ער האט ריינע אויגן. דאס ער איז משגיח אויף אלע עולמות יושב סתר ער זיצט אין פר בארגניש כתרו ישועה בייא זיין קרוין איז די הילף עס קאן קיינער ניט העלפין נאר ער אליין לבושו צדקה זיין קליידונג איז צדקה מעטהו קנאה זיין אומוועדונג איז רעכענונג נאפד נקמה ער איז אן גיגורט מיט נקמה סתרו יושר זיין פר בארגעניש איז רעכט פארטיג עצתו אמונה זיין עצה איז ווארהאפטיג פעולתו אמת זיין ווערק איז אמת צדיק וישר ער איז גירעכט אונ רעכט פארטיג קרוב לקוראיו באמת ער איז נאהענט צו די וואס רופין אים אן מיט אמת רם ומתנשא ער איז הויך אונ דער הויבין שוכן שחקים ער רועט אין הימל תולה ארץ על בלימה ער האט די ערד אויף גיהאנגען אויף ניכשט: חי וקים דער דא לעבט אונ איז בשטענדיג נורא פארכטיג ומרום וקדוש אונ דער הויבין אונ הייליג:

האדרת והאמונה לחי עולמים: הבינה והברכה לחי עולמים: הגאוה והגדלה לחי עולמים: הדעה והדבור לחי עולמים: ההוד וההדר לחי עולמים: הועד והותיקות לחי עולמים: הזך והזהר לחי עולמים: החיל והחסן לחי עולמים: הטכס והטהר לחי עולמים: היחוד והיראה לחי עולמים: הכתר והכבוד לחי עולמים: הלקח והלבוב לחי עולמים: המלוכה והממשלה לחי עולמים: הנוי והנצח לחי עולמים: הסגוי והשגב לחי עולמים: העוז והענוה לחי עולמים: הפדות והפאר לחי עולמים: הצבי והצדק לחי עולמים: הקריאה והקדשה לחי עולמים: הרן והרוממות לחי עולמים: השיר והשבח לחי עולמים: התהלה והתפארת לחי עולמים:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי. שתתן לי היום הזה מתנה טובה ופרנסה טובה. חנני בזכרון טוב לפניך. ופקדני בפקדת ישועה ורחמים למען שמך הגדול ותתן לי חלק ושכר טוב ומעשים טובים כדי שאזכה לחיי העולם הבא. ותשמיעני שמועות טובות. ותבשרני בשורות טובות. ותתן לי ארך חיים ושנות חיים. ושלוה והשקט ובטח וחכמה ודעת ובינה. וחן וחסד ורחמים לפניך ולפני כסא כבודך. ולפני הבריות שרואין את פני. ויחד לבבי לאהבה אותך וליראה את שמך. והט לבי לעשות רצונך בלבב שלם. ותתן לי חלק

האדרת והאמונה די שטארקייט אונ די ווארהייט איז צו נאט דר דא לעבט אייביג הבינה די פאר שטאנדיקייט אונ די בענטשונג איז צו נאט דר דא לעבט אייביג הגאוה די הערשאפט אונ די אכפערקייט איז צו נאט דר דא לעבט אייביג הדעה די וויסן שאפט אונ די רייד איז צו נאט דר דא לעבט אייביג. ההוד די לויב אונ די שיינהייט איז צו נאט דר דא לעבט אייביג הועד דס בשטעטיגונג אונ דס שטארקייט איז צו נאט דר דא לעבט אייביג הזך די לוטערקייט אונ די לייכטונג איז צו נאט דר דא לעבט אייביג החיל די קראפט אונ שטארקייט איז צו נאט דר דא לעבט אייביג הטכס די צירונג אונ די ריינקייט איז צו נאט דר דא לעבט אייביג היחוד די איינציגונג אונ די פארכט איז צו נאט דער דא לעבט אייביג הכתר די קרוין אונ דר כבוד איז צו נאט דר דא לעבט אייביג הלקח דאס לערנונג אונ דר גוטער שכל פון דעם הארץ איז צו נאט דר דא לעבט אייביג המלוכה די קיניגרייך אונ די גוועלטונג איז צו נאט דער דא לעבט אייביג הנוי די בשיינונג אונ די אייביקייט איז צו נאט דער דא לעבט אייביג הסגוי די מערונג אונ די שטארקייט איז צו נאט דר דא לעבט אייביג העוז די שטארקייט אונ די דעמוטיקייט איז צו נאט דר דא לעבט אייביג הפדות די דער לייזונג אונ די שיינהייט איז צו נאט דר דא לעבט אייביג הצבי די גלוסטיקייט אונ גירעכטיקייט איז צו נאט דר דא לעבט אייביג הקריאה דס רופונג וואס די מלאכים רופין איינר צום אנדערן אונ זאגין קדושה איז צו נאט דער דא לעבט אייביג הרון דאס גיזאנג פון תפלות אונ דאס דער הויבונג איז צו נאט דר דא לעבט אייביג השיר דאס גיזאנג אונ די לויב איז צו נאט דר דא לעבט אייביג התהלה די לויב אונ די שיינהייט איז צו נאט דער דא לעבט אייביג:

יהי רצון עס זאל זיין דר ווילן פר דיר נאט מיין נאט אונ נאט פון מיינע עלטערין דו זאלסט מיר געבין היינט דעם טאג אגוטע מתנה אונ אגוטע פרנסה אונ גידיינק מיך מיט אגוט גידעכינש פר דיר אונ באפעל מיך מיט גידיינקונג פון הילף אונ רחמנות וועגין דיין גרויסן נאמין אונ גיב מיר אגוטן טייל אונ אגוטען שכר כדי איך זאל זוכה זיין צו דעם לעבין פון עולם הבא אונ זאלסט מיר לאזין הערין גוטע בשורות אונ זאלסט מיר לאזין מבשר זיין גוטע בשורות אונ זאלסט מיר געבין דעם וועג פון לעבין אונ יארין פון לעבין אונ גישטילטע אונ זיכערן לעבין אונ גיב מיר חן אונ חסד אונ דר בארימקייט פאר דיין כסא הכבוד אונ פאר אלע לייטין וואס זעהן מיין פנים אונ איינציג מיין הארץ צו ליבען נאר דיך אונ צו פארכטן זיך פר דיין נאמין אונ נייג מיין הארץ צו טאן דיין ווילען מיטען גאנצין הארץ אונ גיב מיר אחלק מיט אלע צדיקים אונ מאך מיר זאט פון דיין גוטקייט אונ דר בארעם דיך איבר מיר

עם הצדיקים. ושבעני מטובך. ורחם עלי בישועתך למען שמך הגדול. ברוך אתה שומע תפלה:

רבון כל העולמים. סלח לכל חטאתי. ומחל לי על כל פשעי. ותכפר לי על כל עונותי. רפאני יי וארפא הושיעני ואושעה כי תהלתי אתה. והאר עיני במצותיך. ותשלים אתי את כל איבי ושטני. והצילני מדין קשה ומבעל דין קשה בין שהוא בן ברית ובין שאינו בן ברית. והצילני משבי. מחרב. ומחלים רעים. ומחבוט הקבר. ומעצות הרעות. ומעז פנים. ומעזות פנים. ומאדם רע. ומחבר רע. ומשטן המשחית. ומפגע רע. ומשעות רעות המתרגשות ובאות לעולם. ומהרהורים רעים. ועשה עמי חן וחסד. ואברכה שמך לעולם ועד. ואודך כל ימי חיי. ובשלום תמלא מספר ימי ובחיים טובים. ובשם טוב ובשעה טובה ובמיתה טובה. ותהא מיתתי כפרה על כל עונותי. ותנוח נפשי בצרור החיים. ונקני ביום הדין. וצדקני ביום המשפט. והפר עצת רעים מעלי. ותטע בלבי עצות טובות. ותיטיב לי כל החזיונות וכל חלומות שחלמתי אני לעצמי ושחלמו חברי עלי. והבא עלי ברכת הכהנים. והצלח דרכי ומחשבותי לטובה. כי אתה שומע תפלה. ברוך אתה שומע תפלה:

אנא יי אלהי ואלהי אבותי בראתני וגדלתני וזנתני פרנסתני וכלכלתני עד היום הזה. ואנכי באולתי גמלתי הרע בעיניך והכעסתיך במעשי הרעים מדי יום ויום והרע בעיניך עשיתי הנה הסכלתי ואשגה הרבה מאד. וחטאתי לפניך בעברה (פלונית ופלונית) אנא אב הרחמים הנני קורע את לבבי באנחתי לפניך ובמסתרים תבכה נפשי. ומבקש אני רחמיך וחסדיך כעני בפתח לעזרני לשוב

מיט דיין הילף פון וועגין דיין גרויסין נאמין. געלויבט ביסטו דר דא הערט די תפלה:

רבון הער פון די וועלטין פאר ניב מיר אלע מיינע זינד אונ פאר גיב מיינע פשעים אונ וויש אפ מיינע עונות. הייל מיך גאט אונ איך וועל זיין גיהיילט. באשירעם מיך פון בייזין גערוכט אונ פון אבייזין בעל דין סיא ער איז איהודי אדר ניט איהודי. אונ באשירעם מיר פון שווערד אונ צרות אונ בייזע קריינק אונ פון חבוט הקבר אונ פון בייזע עצות. אונ פון אפר שייטין מאן אונ פון אפאר שייטין פנים פון אבייזין מענשן אונ פון אבייזין חבר אונ פון דעם שטן דר פאר דארבער. אונ פון אפגע רע. אונ פון בייזע שעות די דא שטורעמין אונ פון בייזע גידאנקין אונ טו מיט מיר לייט זעליקייט אונ גינאד איך וועל דיין נאמין אייביג לויבן אונ איך וועל דיר דאנקין אלע מיין לעבינס טאג. אונ מיט פרייד זאלסטו דר פילן די צאל פון מיין טאג אונ מיט גוט לויבין אונ אגוטין נאמין אונ גוטע צייט אונ מיט אגוטע מיתה. אונ מיין טויט זאל זיין אכפרה אויף מיינע עבירות. אונ מיין לייב זאל רוען מיט דעם בונד דאס לעבין. אונ רייניג מיך צו דעם יום הדין אונ גירוכט אן דעם טאג פון משפט. אונ פאר שטער די בייזע עצות פון מיר אונ פלאנץ אין מיין הארץ גוטע ראט אונ זאלסט מיך בגיטיגן אלע מיינע חלומות די איך טרוים פאר מיר אדער די אנדערי טרוימין אויף מיר. ברייגג אויף מיר די ברכות וועלכי כהנים די ישראל בענטשין. אונ מאך באגליקן מיינע וועגין אונ מיינע גידאנקין צו גוטען דען דו הערסט די גיבעט. גילויבט ביסטו דער דא תפלה הערט:

אנא ה' איך בעט דיך גאט מיין הער אונ גאט פון מיינע עלטערין דו באשעפער האסט מיך באשאפן אונ דר צויגן אונ גישפייזט ביז היינטיגען טאג. אונ איך מיט אום רעכטיקייט אונ בייזקייט האב פאר גאלטין בייז אין דיינע אויגין. איך האב דר צארינט דיך מיט בייזע ווערק טאג איין טאג. אונ דאס בייז האב איך גיטאן מעגליך אונ גיפעלט זייער פיל אונ איך האב גיזינדיגט פאר דיר מיט עבירות דארויף בעט איך דיך דו דר בארעמיגער פאטער זעה נון ווי איך צו רייס מיין הארץ מיט פיל זיפצען צו פאר דיר אונ אין פאר בארגינעש וויינט מיין לייב אונ איך באגער דיינע דער בארימקייט אונ גינאד אזוי וויא איין ארימער

בְּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ . וְשָׁמְרָה זֹאת לְיֵצֶר מַחְשְׁבוֹת לְבַב עַבְדֶּךָ . וְהָכֵן לְבָבִי אֵלֶיךָ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְלִהְיוֹת לְפָנֶיךָ עֶבֶד נֶאֱמָן כָּל הַיָּמִים . וְתָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן וְתִבָּנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלַיִם וְנִדְחֵי יִשְׂרָאֵל תְּכַנֵּס . וְצֶמַח דָּוִד מְהֵרָה תַצְמִיחַ . וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ לְמַעַן שִׁמְךָ הַגָּדוֹל : בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה :

סם הכותב שלמה הקטן ברבי יהודה

שׁוֹכְנֵי בָתֵּי חֹמֶר . לָמָּה תִשְׂאוּ עָוֹן . וּמוֹתַר אָדָם מִן הַבְּהֵמָה אָיִן : לָנוּ יֵשׁ לָדַעַת . כִּי אֲנַחְנוּ תוֹלַעַת : לָגַב חוֹמֶר גַּבֵּנוּ . וְאֵיךְ יִגְבַּהּ לִבֵּנוּ : מַה יִּתְרוֹן לַגֶּבֶר . וְאַחֲרִיתוֹ לַקֶּבֶר : וְזֶה יִהְיֶה לוֹ חֵלֶף . לוּ חַי שָׁנִים אֶלֶף : הֲלֹא אִם יֵלֵךְ מֶרִי . יְבֻלַּע בַּחֲמַת קֶרִי : וְיִשָּׂרֵף בְּלַהַב . וְלֹא יוֹעִיל הַזָּהָב : הָאָדָם הַגַּבְאֶה . פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה : מֵאַיִן בּוֹאֶךָ . וְאָנָה מוֹצָאֶךָ : קִצְּךָ עָנִי וְאֶבְיוֹן . נִמְשָׁל לְקִיקָיוֹן : שֶׁבִּן לַיְלָה הָיָה . וְעַד בֹּקֶר לֹא הָיָה : טוֹב אֲשֶׁר לֹא טָרַחְתָּ . וְעָמָל לֹא קָצַרְתָּ : וְאֵיךְ גְּדֻלָּה תְּבַקֵּשׁ . וְאַתָּה בְּתוֹךְ הַמּוֹקֵשׁ : וּמִכָּל אַתָּה מְרֻחָם . וְתִפְשַׁע עַל פַּת לֶחֶם : וְאִם יִתְמַהְמֵהַּ תָּנַע . אָז תִּמְצָא כָּל נֶגַע : בְּשָׂרְךָ כְּאוֹר זָרוּחַ . בְּעוֹד יֵשׁ בּוֹ הָרוּחַ : וְעֵת תֵּצֵא הַנֶּפֶשׁ . נִשְׁאַר טִיט וָרֶפֶשׁ : רְאֵה כִּי אֵין בְּיָדֶךָ . מְאוּמָה מִכְּבוֹדֶךָ : לְזָרִים הֵילְךָ

בעסלער דער דא קומט אויף די מירען בעטין אזוי קום איך פאר דיר דאס דו מיר זאלסט העלפין צו ווידער קערין מיטען גאנצין הארץ צו פאר דיר אונ היט דאס דאזיגע צו גידיינקן די גידאנקן דאס הארץ פון דיין קנעכט (מויד) אונ בהייט אן מיין הארץ צו דיר אונ צו לויבן דיך אונ צו פארכטין פאר דיין גיפארכטין נאמין אונ צו זיין פר דיר א ווארהאפטיגר קנעכט צו אייביג אונ זאלסט אויף ריכטין אונ דר בארימען די שטאט ציון אונ בויען די מויערין פון ירושלים אונ די פאר שטוסינע ישראל זאלסטו איין זאמלין אונ די שפראצונג דיין קנעכט דוד זאל באלד שפראצין אונ דו זאלסט זיין הערשאפט דר הייבן מיט דיין הילף אום ווילען דיין גיאכפערטין נאמין גילויבט ביסטו דר וואס טוט צו הערין אלע גיבעט:

שוכני די מענשין וואס רועען אין הייזער פון ליים דאס מיינט מען דעם גוף וואס ער איז באשאפין פון ערד . וואס זאל זיך אייך גילוסטין אויף צו הייבין אייערע אויגין דאס מיינט מען גאוה צו ברויכין אונ וואס עס דאכט זיך דעם מענשין ער איז מער פון דר בהמה דאס איז נאר נישט ווארום ער מוז דאך שטארבין אזוי ווי די בהמה אדרבה מיר מענשין קערין צו פאר שטיין אז מיר וועלין זיין נאך דעם שטארבין ווערים אונזר הייך איז נאר גיגליכן צו ליים אונ ווי זאל זיין דר הויבין אונזר הארץ צו ברויכין גאוה . וואס פר איין איבעריגע מעלה קאן דר מענש זיך איין ריידין אז צום סוף וועט ער זיין אין קבר אונ דאס קבר וועט זיין צו אים אפאר בייטונג. ווען ער וועט לעבין טויזינד יאר דאך מוז ער אין קבר גיין . פאר וואר אויב דר מענש וועט גיין ווידר שפעניגליך וועט ער הס ושלום דורך דעם גרים צארין נאך פאר דארבין ווערין אונ ער וועט פר ברענט ווערין אין פלאם פון גיהנם אונ זיין גאלד אונ נאר זיין פאר מעג וועט אים ניט העלפין. דו צו שטויסינר מענש עפין אויף דיינע אויגין דאס מיינט מען דעם שכל אונ זעה , פון וואנין איז דיין קומן אויף דר וועלט אונ וואו אהין וועט זיין דיין אויס גיין פון דר וועלט. דיין סוף איז עניגט אונ ארעם. פון דיין פר מעג וועסטו נאר ניט מיט נעמין . דר מענש איז גיגליכן צו א בלאט פון גראז וואס ביי נאכט וואקסט ער אויף אונ ביז דעם אנדערין פריא מארגין איז ער נישט ווארום ער ווערט פון דער זון פאר דארט . עס וואלט דיר בעסר גיוועזן אז דו וואלסט ניט גיבארין גיווארין וואלסטו פר שפארט צו שניידין מידיקייט ווי ווילסטו זוכין גרויסקייט אז דו ביסט אין א שטרויכלונג פון טויט דו ביסט ארויס גיפאלין פון דיין מוטערס טראכט אונ טוסט דיך מאכין שולדיג איבער דעם שטיקל ברויט אונ אז דאס ברויט וועט דיר פר זאמט ווערין אקליינע ווייליע דערנאכט מאל וועט דיר גרייכין אלע פלאג . אמת דיין לייב שיינט אזוי ווי א שיינע ליכט דאס איז ווייל עס איז אין דיר די נשמה . אבער אז די נשמה גייט ארויס פון דעם גוף בלייבט נאר איבער ליים אונ נימויזיכטס. זעה אונ פאר שטייא אז עס וועט אין דיין האנד פון דיין כבוד נאר נישט בלייבין . דיין פאר מעג וועט בלייבין שטיין בייא פרעמדי אונ דו וועסט גיין אין קבר אריין

יָקוּם. וְאַתָּה תֵּלֵךְ רֵיקָם: בְּכָל זֹאת לֹא הָשַׁבְתָּ. לְתַאֲוָה הִקְשַׁבְתָּ: וְאִם לֹא תֵיטִיב רֵאשִׁיתָהּ. מַה תַּעֲשֶׂה בְּאַחֲרִיתָהּ: יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ. וְיָשׁוּב לִפְנֵי מַלְכּוֹ: אוּלַי צוּר יֵעָתֵר. וּמֵחֲרוֹנוֹ יִסָּתֵר: יְהִירִים הִתְקוֹשְׁשׁוּ. זִכְרוּ וְהִתְאוֹשָׁשׁוּ: שְׂאוּ לְבָב וְכַפָּיִם. אֶל אֵל בַּשָּׁמָיִם: הוֹי עַל נַפְשׁוֹתֵינוּ. וְאוֹי עַל חַטֹּאתֵינוּ: כִּי רוּחַ רָעִינוּ. וְגַם כַּצֹּאן תָּעִינוּ: וּמַה נְּבַקֵּשׁ וּמַה נִּדְרוֹשׁ. כִּי עֲוֹנֹתֵינוּ עָבְרוּ רֹאשׁ: מְאֹד רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ. וְאֵיךְ נִשָּׂא פָּנֵינוּ: דְּלֵה עַמְּךָ מִשַּׁחַת. מוֹשֵׁל רוּם וְתַחַת: וְאִם הִקְשִׁינוּ עוֹרֶף. חַסְדְּךָ אַל תֶּרֶף: הָפֵק חֶמְלָתֶךָ. לְעַם דּוֹפֵק דְּלָתֶיךָ: כִּי אַתָּה אֲדוֹנֵינוּ. וְאֵלֶיךָ תְּלוּיוֹת עֵינֵינוּ:

מייסד ע"פ א"ב

אֶזְכְּרָה יוֹם מוֹתִי. וּמֵאַיִן בָּאתִי. וְלִפְנֵי מִי עֲמַדְתִּי: בָּאתִי מְלֵחָה סְרוּחָה. וְאֵלְכָה אֶל עוֹמֶק שׁוּחָה. וְלִפְנֵי מַגִּיד לְאָדָם שִׂיחָה: גְּוִיָּתִי תִּסְרַח. נִשְׁמָתִי תִּבְרַח. תּוֹלַעַת בִּי תִּפְרַח: דַּרְכֵי מִיתָה אֲרוּצָה. גּוֹלֵל וְדוֹפֵק לִי לִמְחִיצָה. שָׁם אֶשְׁכַּב וְלֹא אֵצֵא חוּצָה: הַיּוֹם הַהוּא. חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת יִגְאָלֻהוּ. וְשֻׁפּוּ עַצְמוֹתַי לֹא רֻאוּ: וּכְדוֹמֶן עַל שָׂדֶה. תּוֹלַעַת בִּי תִרְדֶּה. וְאֵין גּוֹאֵל וְאֵין פּוֹדֶה: זָרָה רוּחִי לְאִשְׁתִּי. לִבְנֵי בִטְנִי נִתְעַבְתִּי. וּבְעֵינֵי כֹּל נִמְאַסְתִּי: חֲבִיבַי וְרֵעַי הֵמָּה. יַעַזְבוּנִי וְאֶקְרָא שַׁמָּה. אִמִּי וַאֲחוֹתִי לְרִמָּה: טֶרֶף אֶהְיֶה לְשִׁנֵּיהֶם. וְיַחְפְּרוּ בִי מְעוֹנוֹתֵיהֶם.

נאר לײדיג. אין דעם אלעם האסטו ניט אין זין געהאט נאר דו האסט באגערט תאוה. װען די װעלט װעט דיר באגיטיגען אין איר אן הײב, אבער װאס װעסטו טאן אויף איר לעצט דאס מײנט מען אויף דײן עלטער. דאס בעסטי איז אז דר רשע זאל אװעק לאזין זײן װעג אונ זאל זיך װידר קערין צו השי"ת אפשר װעט דער באשעפער איבער געבעטין װערין אונ װעט דעם מענשין פאר בארגין פון זײן גרים צארין. איר בעלי גאװות צירט אײך מיט דער מדה פון שפלות. גידײנקט אין דעם מוסר װאס מיר האבין דא גיזאגט װעט איר זיך קענין שטארקין קעגין דעם יצר הרע. הײבט אויף דאס הארץ מיט די הענד צו דעם שטארקין גאט אין הימל אונ זאגט, װײא גישריען אויף אונזער לײב װײא איבער אונזערי זינד. מיר האבין גיפאסיט דעם װינד דאס הײסט מיר האבין ניט גיקוקט אויף קײן תכלית. אונ אזוי װי די שאף זײנען מיר פאר אירט גיװארן. װאס זאלין מיר זוכין אונ פארשטין דען אונזערי זינד זײנען העכער איבער דעם קאפ זײ זײנען זײער גימערט אונזערי זינד אונ װי קענין מיר אויף הויבין אונזר פנים אונ לײט זעליקײט צו גיפינען. דו גיװעלטיגר פון הימל אונ ערד בעטין מיך דיך, הויב אויף דײן פאלק פון גיהנם. חאטשי מיר האבין גיהארט דעם אקין בעטין מיר דיך דאך זאלסט דײן חסד פון אונז ניט אפ טאן. ציא אויס דײן דר בארימקײט צו דעם פאלק װאס זײ קלאפין אן אין דײנע טירען מיט תשובה דען דו ביסט דאך אונזער הער, אונ נאר צוא דיר הײנגט אונזער האפונג:

אזכרה איך טו גידײנקען דעם טאג פון מײן שטארבין אונ פון װאנין איך בין גיקומן אונ פאר װעמין איך װעל מוזין שטײן אונ חשבון געבין. איך בין גיקומען פון אפײכטקײט אונ איך װעל מוזען גײן אין טיפען גרוב ארײן. מײן לײב װעט פאר שטונקען װערין אונ מײן נשמה װעט פון מיר אנטלױפין. די װערים װעלין אין מיר בליען. אין דעם װעג פון טויט װעל איך מוזן לױפין. די זײטין ברעט װאס מען רופט עס גולל אונ די דעק ברעט װאס מען רופט עס דופק װעט זײן צו מיר פאר א מחיצה. דארטין אין קבר װעל איך ליגן אונ װעל ניט קענין ארויס גײן. דעם טאג פון שטארבין װעט אים אײן שמירין פינצטערניש אונ שאטין פון טויט. אונ מײנע בײנער װעלין װערין צו מאלין גלײך װי זײ װאלטין קײן מאל ניט שטארק גיװעזן. אונ גלײך װי מיסט ליגט אויף דעם פעלד פאר שפרײט. די װערים װעלין אין מיר גיװעלטיגן עס װעט דארטין ניט זײן קײן נאהענטר קרוב אויך ניט קײן אויס לײזער. מײן גימיט װעט זײן פרעמד צו מײן אײגין װײב. בײא מײנע אײגינע קינדר װעל איך פאר אומװירדיגט זײן, אונ אין איטליכינס אויגן װעל איך פאר מיאוסט זײן. מײנע פרײנד אונ מײנע גיטעלין װעלין זיך

ידעו שם עם ילדיהם: יחד יבאו גדודים. רמה ותולעה צמודים. לאכול בשרי ונידים: כל קרבי ירמסו. יחלידו וגם ידרסו. ועל כל בשרי ועורי יבוסו: לא ארים ידי ורגלי. לא אוכל לגרש מעלי. ויכול יוכלו עלי: מעניתם עלי יאריכו. וכליותי יפליחו וידריכו. ומררתי לארץ ישפוכו: נמלה תורישני. תולעת תאכלני. רגב ורמה תמתיקני: סביבות שני רמה. תשבון עלי כחומה. ועל ראשי אדמה: עיני תמקנה בחוריהן. ורמה תבא בהן. וירבצו שם עם גוריהן: פי תאכלנו. ולא ישאירו ממנו. נמלים שם יקננו: צמתו בבור הדרי. ורמה תכסה כל אברי. ועלו על חלקת צוארי: קדקדי וכל קרבי. ומוחי וכל טובי. תולעת תתעדן בי: רוחי חבלה. ונפשי נבהלה. ביד מלאכי חבלה: שאול ישאלוני. והמה יעידוני. וכל לבי יודיעוני: תרחם על נשמתי. ועל אברי וגויתי. ואבא בשלום אל מנוחתי:

לתענית יחיד

הרוצה להתענות צריך שיקבל התענית מבעוד יום בשעת המנחה קודם שיעקור רגליו ויאמר זה:

רבון העולמים הריני לפניך בתענית נדבה למחר. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתקבלני באהבה וברצון ותבא לפניך תפלתי ותענה עתירתי ותרפאני ברחמיך הרבים. כי אתה שומע תפלת כל פה. יהיו לרצון אמרי פי:

פאר לאזין. אונ איך וועל דארטין רופין צו די ווערים מוטער אונ שוועסטר. איך וועל זיין צו זייערי ציין צו שפייז. אונ אין מיר וועלין זיי אוים גראבין זייער וואוניג. אונ זיי וועלין דארטין אין מיר רוען מיט זייערי קינדר. באנאנדר וועלין זיי קומען שארין ווייס אלערלייא ווערים קליינע אונ גרויסי וועלין זיך באהעפטין צו עסין מיין פלייש אונ אדערין. אלע מיינע אינגעווייניגסטע גידערים וועלין זיי צו טרעטין. זיי וועלין עס מאכין פאר זויערין אונ וועלין עס אויך צו טרעטין אונ אוים מיין לייב אונ הויט וועלין זיי מאכין אקאריטע וואס מען ניט בהמות דרינגן עסין. איך וועל ניט קענין אויף הייבין מיינע הענט אונ פיס. איך וועל זיי ניט קענין פאר טרייבין פון מיר. אונ זיי וועלין מיר בייא קומען. זייער אקער שפאן וועלין זייא אויף מיר דר לייגערין. אונ מיינע נירן וועלין זיי צו שפאלטין אונ צו טרעטין. אונ מיין גאל וועלין זיי אוים גיסען אויף דר ערד. קליינע ווערים וועלין מיך ירשינען, גרויסע וועלין מיך אויף עסין, מאדין אונ שאלין ערד וועלין מיר זיס זיין. ארום מיינע ציין וועלין די ווערים רוען אזוי וויא אמויער, אונ אויף מיין קאפ וועט זיין ערד. מיינע אויגין וועלין צו גיין אין זייערי לעכער, אונ אין די לעכער וועלין קומען ווערים אונ וועלין דארטין רוען מיט זייערי קינדר. מיין מויל וועלין זיי אויף עסין אונ וועלין דר פון נישט איבר לאזין. די ווערים וועלין זיך דארטין מאכין נעסטין. זיי האבן פאר שניטן אין קבר מיין שיינקייט. אונ ווערים וועלין צו דעקין אלע מיינע אברים. אונ זיי וועלין גיין אויף מיין גלאטקייט פון האלז אונ אויף מיין נאקין אונ נאר מיין אינגעווייניגסטע, מיין מוח אונ נאר מיין גוטס. אומעטום וועלין די ווערים פאל זיין. די ווערים וועלין אין מיר תענוג האבין. מיין געמיט וועט זיין פאר דארבין מיין נפש וועט זיין דר שראקין דורך די מלאכי חבלה. זיי וועלין פרעגין אויף מיינע עבירות אונ וועלין אויף מיר עדות זאגין. אונ אלץ וואס איז גיוועזן אין מיין הארץ וועלין זיי מיר מודיע זיין. איך זינדיגער מענש טו דיך בעטין ליבער גאט דער בארעם דיך איבער מיין נשמה אונ אויף מיין גוף, אונ איך זאל קומען אין מיין רוא בשלום:

רבון העולמים הער פון אלע וועלטין איך וויל מארגין פאר דיר פאסטין א תענית נדבה. יהי עס זאל זיין דער ווילען פון דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין דאס דו זאלסט מיך אן נעמין מיט ליבשאפט אונ ווילינגליך אונ מיין גיבעט זאל קומען פאר דיר אונ זאלסט ענטפערין מיין גיבעט אונ זאלסט מיך היילין מיט דיינער פיל בארעמהארציקייט ווען דוא הערסט אלע גיבעט:

ביום התענית במנחה בשמ״ע כשיגיע לשמע קולנו יאמר זה:

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו. וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו. זכור רחמיך וכבוש את כעסך. והסר ממנו דבר וחרב ורעב ושבי וביזה ויצר רע וחליים רעים ונאמנים. ומאורעות קשות ורעות. ותגזור עלי גזרות טובות ועל כל אנשי ביתי ויגולו רחמיך על מדותיך. ותתנהג עמנו יי אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים ותכנס לנו לפנים משורת הדין. ותאזין תפלתנו ותתנותינו ושועתנו כי אתה שומע תפלת כל פה: עננו אבי עננו ביום צום התענית הזה. כי בצרה גדולה אני. על כל מה שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מיום היותי על האדמה עד היום הזה. מוכלם אני מפשעי ומתבייש ונחפר מעונותי ומחטאתי. אבל שמתי רחמיך לנגד עיני כי דרכך להאריך אפך. ומנהגך לרחם על בריותיך. כי אתה יי טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך. וברחמיך הרבים עננו בעת ובעונה הזאת. ויהא מעוט חלבי ודמי הנתמעט בתעניתי היום חשוב ומקבל ומרוצה לפניך כחלב מונח על גב מזבחך. לכפר על כל מה שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך. בין באונס בין ברצון בין בשוגג בין במזיד בין בידיעה בין שלא בידיעה. ותרצני ברחמיך הרבים ואל תפן לרשעי ואל תתעלם מתחנתי. היה נא קרוב לשועתי ושועת אנשי ביתי. טרם אקרא אליך אתה תענה. אדבר ואתה תשמע כאמור. והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע. כי אתה יי פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה ושומע תפלת כל פה: ברוך אתה יי שומע תפלה:

רצה ומודים עד יהיו לרצון ואח״כ יאמר זה:

רבון העולמים אלהי האלהים ואדוני האדונים. בעל הסליחות והרחמים. לך יי הצדקה ולי בשת הפנים. על כל הטובות והחסדים אשר עשית עמדי מיום היותי עד היום הזה. ולא כגמול השיבותי לך אבל חטאתי לפניך והרע בעיניך עשיתי. והרביתי לפשוע ולהכעיסך היתה כונתי. ועתה מה אתאונן ומה אומר מה אדבר ומה אצטדק אמרתי אודה עלי פשעי ליי. אשמתי בתורתך. בגדתי ביראתך. געלתי במצותיך. דברתי דופי. העויתי. והרשעתי. זדתי. חמסתי. טפלתי שקר. יעצתי רע. כזבתי. לצתי. לוצצתי. מרדתי. מריתי. מאסתי. נאצתי. נאפתי. נשבעתי לשוא ולשקר. סררתי. עויתי.

רבון העולמים הער פון די וועלטין דר גאט פון אלע געטער דר הער פון אלע הערין אפאר געבער אונ דער בארעמיגער צו דיר גאט איז די גירעכטיקייט אונ צו מיר איז די שאנד פון דאס פנים אויף אלץ דאס גוטס אונ גינאד דאס דו מיר גיטאן האסט פון דעם זעלבינן טאג אז איך בין גיווארין ביז איצונדערט אונ איך האב ניט בצאלט דיר גלייך דו מיר פאר געלט האסט. אבר איך האב געזינדיגט פאר דיר אונ דס בייז אין דייגע אויגן האב איך גיטאן אונ האב גימערט צו מוטוויליגן אונ דיך צו דר צארינן וואר מיין כונה. אונ איצונד וואס זאל איך קלאגין וואס זאל איך זאגין אונ וואס זאל איך ריידין אונ מיט וואס זאל איך מיך גירעכט מאכן. דרום האב איך מיר גידאכט איך וועל מייגע זינד באקענן צו גאט. אשמתי איך האב גישולדיגט אין דיין תורה איך האב גיפעלשט אין דיין פארכט איך האב פר אום ווירדיגט דייגע מצות אונ האב גירעט לעסטערונג איך האב פאר קרימט אונ האב בייז גיטאן איך האב גימוטוויליגט איך האב גירויבט אונ באהעפט בייז אונ האב בייז גיראטין איך האב גילייקינט גישפאט אונ גילעסטערט איך האב ווידר גישפעניגט איך האב ביטערי בייז גיטאן איך האב פאר שעמט איך האב דר צערינט איך האב מזנה גיוועזן איך האב פאלש אונ אום

פשעתי לפניך ועורף הקשיתי. צררתי. קשיתי עורף. קלקלתי דרכי. רשעתי. שחתי. תעבתי. תעיתי. תעתעתי: סרתי ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לי. ואתה צדיק על כל הבא עלי כי אמת עשית ואני הרשעתי:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי. שתמחול לי על כל פשעי ותכפר לי על כל עונותי ותעביר לי על כל חטאתי שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך בין באונס בין ברצון בין בשוגג בין במזיד בין בסתר בין בגלוי בין במתכוין בין שלא במתכוין בין בהרהור בין במחשבה מיום היותי על האדמה עד היום הזה. וכשיגיע קצי להפטר מן העולם הזה ולשוב אליך. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתקבל נשמתי בחמלה כאשר תקחנה ממני ותושיבנה תחת כסא כבודך אשר משם נטעת וכשאמות תהיה מיתתי כפרה על כל עונותי:

אנא יי אלהי ואלהי אבותי שעה את שועתי וענה את עתירתי ושמע תפלתי. הרב כבסני מעוני ומחטאתי טהרני. וחנני משגיאות ומנסתרות נקני. ואהיה מבני אדם אשר בצל כנפיך יחסיון ירוין מדשן ביתך ומנחל עדניך תשקם: תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח: יהיו לרצון וכו'

ואומר תפלה לעני תהלים ק"ב ואחר התענית בתפלת ערבית קודם שיעקר רגליו יאמר:

רבון העולמים כבר התעניתי בתענית היום לפניך. גלוי וידוע לפני כסא כבודך שבזמן שבית המקדש קים אדם חוטא מביא לפניך קרבן ואין

זינדט געזינדיגט איך האב אפ געקערט איך האב פאר קרימט און האב געמוטוויליגט פאר דיר איך בין אהארטר אקין גיוועזן איך האב פאר קרימט מיינע וועגין איך האב פאר דארבין איך האב פאר אום ווירדיגט איך בין פאר אירט אונ פאר וויזן גיוועזן אונ האב אפ געקערט פון דיינע מצות אונ גירעכט די נוט זיינען אונ זיי ווארין ביי מיר גיט גיאכט אונ דו ביסט גירעכט אויף אלין דאס אויף מיר קומט ווען דו האסט ווארהייט גיטאן אונ איך האב בייז גיטאן:

יהי רצון עס זאל זיין דר ווילען פאר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין דאס דו זאלסט מיר פאר געבין מיינע פשעים אונ מכפר זיין מיינע עונות אונ איבר פארין מיינע חטאים דאס איך האב גיזינדיגט אונ פאר קרימט אונ גימוטוויליגט פאר דיר סיי מיט נויט אדר מיטן גוטען ווילן סיי אום נערין אדר מוטוויליג סיי אין פארבארגינס אדר אנטפלעקט סייא מיט כוונה אדר אן כוונה סייא מיט טראכטין אדר מיט גידאנקין פון די צייט אן דאס איך בין אויף דר וועלט ביז אהער אונ ווען מיין צייט וועט קומן צו שטארבין אונ ווידר צו דיר אום קערין זאל זיין דר ווילען פאר דיר מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין דאס דו זאלסט מיין נשמה אנטפאנגין מיט דר בארימהקייט גלייך נאך דעם אז דו וועסט זי פון מיר נעמין אונ זאלסט איר זעצין אונטער דיין כסא הכבוד פון וואנין זי איז גיפלאנצט גיווארין אונ ווען איך וועל שטארבין זאל מיין מיתה אכפרה זיין אויף מיינע עבירות. איך בעט דיך מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין פאר נעם מיין גישרייא אונ ענטפער מיר אויף מיין גיבעט אונ דער הער מיין תפלה. וואש מיר גוט אפ פון מיינע זינד אונ פון מיינע חטאים ריינית מיך אונ לייטער מיך פון די אום וויסענדי זינד אונ פון די פאר בארגינע זינד מאך מיך ליידית אונ לאז מיך זיין פון די לייט די אין שאטין דיינע טעגער טוען זיך באשיצין אונ ווערין גיזעטיגט פון פעטקייט דיינעם הויז אונ פון דעם קוואל דיין זעגעפטיקייט טרינקסטו זיי אן. דו זאלסט מיך מאכין וויסען די שטעג דאס לעבין זאט פון פריידין מיט דיין שכינה אונ מיט צימליכקייט אן דיינע רעכטי האנד אייביג:

רבון תעולמים הער פון אלע וועלטין איך האב שוין גיפאסט היינט פאר דיר עס איז אנטפלעקט פאר דיין כסא הכבוד דאס אין די צייט דאס דער בית המקדש איז גישטאנען האט אמענש גיזינדיגט אונ האט גיבראכט אקרבן אונ האט נישט מער דר פון מקריב גיוועזן אז דאס חלב אונ בלוט אזוי האט מען אים זיינע זינד פאר געבין אונ איצונד פון וועגין פיל זינד האבין מיר גיט קיין בית המקדש אונ גיט קיין מזבח אדער אכהן דאס ער אונזרי זינד פאר

מקריבין ממנו רק חלבו ודמו ומתכפר ועכשו בעונותינו הרבים אין לנו לא מקדש ולא מזבח ולא כהן שיכפר בעדנו:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי. שיהא מעוט חלבי ודמי שנתמעט היום לפניך בתעניתי חשוב ומקבל לפני כסא כבודך כאלו הקרבתיו על גב המזבח ותרצני ברחמיך הרבים:

אין שיינע נייע (תחנה) דיא מען זאל אלע טאג זאגן:

יהי רצון מלפניך יי אלהי הצבאות יושב הכרובים שתקבל ברחמים וברצון את תפלתנו ותפתח לנו שערי שמים ושערי תשובה. ושערי גן עדן. ושערי צדקה. ושערי ברכה. ושערי תפלה. וכמו ששמעת תפלת אברהם אבינו בהר המוריה. ותפלת יצחק בנו על גב המזבח. ותפלת יעקב בבית אל. ותפלת אבותינו על ים סוף. ותפלת משה בחורב. ותפלת אהרן במחתה. ותפלת פינחס בקומו מתוך העדה. ותפלת יהושע בגלגל. ותפלת שמואל במצפה. ותפלת דוד ושלמה בנו בירושלים. ותפלת אליהו בהר הכרמל. ותפלת אלישע ביריחו. ותפלת יונה במעי הדגה. ותפלת חזקיהו בחליו. ותפלת חנניה מישאל ועזריה בתוך כבשן האש. ותפלת דניאל בגוב האריות. ותפלת מרדכי ואסתר בשושן הבירה. ותפלת עזרא בגולה. ותפלת כל הצדיקים והתמימים והישרים. כן תשמע קולי ממני עבדך (פלוני בן פלונית) והסר ממני לב רע ויצר הרע ותן בלבי יראתך. ותזכני לתורה ולמעשים טובים. ותנני היום ובכל יום לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי ותצילני מדין קשה ומדינה של גיהנם ומחבוט הקבר ומחבלי משיח ותגמלני חסדים טובים אמן:

געבין זאל דרום זאל זיין דער ווילען פאר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין דאס ווייניג בלוט דאס היינט איז גימינערט מיט מיין פאסטין זאל גירעכינט זיין אונ זאלסט אנטפאנגין פאר דיין כסא הכבוד אז ווען איך וואלט עס מקריב גיוועזן אויף דיין מזבח אונ זאלסט מיך באוויליגן מיט דיין פיל דער בארימקייט:

יהי רצון עס זאל זיין דר ווילען פון גאט דר הער שארין דר דא איז יושב הכרובים דאס דו זאלסט אנטפאנגין מיט דר בארימקייט אונ מיט גוטין ווילען אונזר תפלה אונ זאלסט אונז עפינן די טויערן פון הימל אונ די טויערין פון תשובה אונ די טויערין פון גן עדן אונ די טויערין פון צדקה אונ די טויערין פון בענטשונג אונ די טויערין פון תפלה אונ אזוי וואול אז דו האסט דר הערט די תפלה פון אברהם אבינו אויף דעם בארג דר דא הייסט מוריה אונ די תפלה פון יצחק זיין זון אויפען מזבח אונ די תפלה פון יעקב אין בית אל אונ די תפלה פון אונזערי עלטערין אויף דעם ים סוף אונ די תפלה פון משה אין חורב אונ די תפלה פון אהרן מיט די פייער פאן אונ די תפלה פון פינחס ווי ער איז אויף גישטאנען פון דר גימיין אונ די תפלה פון יהושע אין גלגל אונ די תפלה פון שמואל אין מצפה אונ די תפלה פון דוד אונ שלמה זיין זון אין ירושלים אונ די תפלה פון אליהו אויף דעם בארג כרמל אונ די תפלה פון אלישע אין יריחו אונ די תפלה פון יונה אין די גידערים פון דעם פיש אונ די תפלה פון חזקיה אין זיין קריינק אונ די תפלה פון חנניה מישאל ועזריה אין דעם קאלך אויבין אונ די תפלה פון דניאל אין דעם לייבין גרוב אונ די תפלה פון מרדכי ואסתר אין שושן די הויבט שטאט אונ די תפלה פון עזרא אין גלות אונ די תפלה פון אלע צדיקים אונ רעכט פארטיגע לייט אזוי זאלסטו איך דר הערין דאס גיבעט פון דיין קנעכט פלוני (מויד די טאכטער) פון פלונית אונ קער אפ פון מיר דאס בייזע הארץ אונ גיב אין מיין הארץ דיין פארכט אונ זאלסט מיך מזכה זיין מיט דיין תורה אונ גוטע מעשים אונ גיב מיך היינט אונ אלע טאג צו לייט זעליקייט אונ צו דר בארמקייט אין דיינע אויגן אונ אין אויגן די מיר זעהן אונ זאלסט מיך באשירמען פון איין שווערין דין אונ פון דעם דין פון גיהנם אונ חבוט הקבר אונ פון די נויא טאג פון משיח אונ זאלסט מיר פאר געלטין גוטע גינאד אמן:

אין ניט תחנה פון דעם גאון החסיד כמהור"ר אברהם שבתי סג"ל ז"ל אונ וועך עס זאגט דאס אלע טאג האט ער עולם הבא:

רבון כל העולמים קודם כל דברי. שרא לי מרי: נמגום לשוני. כי כשלתי בעוני. סבותי גם סבבוני. כמשא כבד יכבדו ממני: ומכובד העונות. אשר רבו מלמעלה: אין לי פה לדבר. ומלין לחבר: ולא מענה לשון לדרוש. ולא מה להרים ראש: כי עונתי עברו ראשי. ושעבדו נפשי. על כן זחלתי ואירא. יסמר בשרי איך להתחיל ולבקש מיוצרי. שפתי איך אפתח. איש טמא שפתים אנכי. בער מאיש ולא בינת אדם לי. הבינני בינה מדע יי צורי וגואלי: שומע תפלה עדיך כל בשר יבואו לשוב. כי לא תחפוץ במות המת כי אם בשוב: לימינך אשר פשוטה לקבל שבים. כאשר אמרת שובו בנים שובבים: על זה תמכתי לבקש שמך. לא במעשי הטובים כי אם ברוב רחמיך:

לשון צידה לדרך

תפלה לעני כי יעטף כעבד אל אדוניו צופה. אדני שפתי תפתח ואתה תהיה לי לפה. יי בקר תשמע קולי בקר אערך לך ואצפה: אל זחלתי ואירא כי טמנתי עוני בחבי. ולבי חלל בקרבי. יראה ורעד יבא בי: כי זכמי חטאי ואשמי עמי. בלילה וביומי. בשכבי ובקומי. לחמו בלחמי. הן בעוון חוללתי ובחטא יחמתני אמי: ואיך אבא אל שער המלך בלבוש כלמה וחרפה ובושה. ומה יזכה ילוד אשה: כציץ נובל כצל עובר כאלון וכאלה. זבחי שלמים אשמיו

רבון כל העולמים הער פון אלע די וועלטין. פאר אלע מיינע רייד בעט איך דיך גאט פאר ניב מיר די שטאמלונג פון מיין צונג ווייל איך בין גישטרויכילט מיט מיינע זינד אונ מיט זיי אום נידרינגילט בין, אזו ווי אשווערין לאסט זיינן זיי שווער אויף מיר אונ וועגן די שווערע זינד די גאר פיל צו דר ציילין זיינען האב איך קיין מויל צו ריידין אונ קיין ווערטער בייאנאנדר צו ברייננן אונ קיין ענטפער דר צונג אום צו פארשטין אונ קיין שטערין אום דעם קאפ אויף צו הייבין דען מיינע זינד זיינן איבר גיפארין מיין קאפ אונ האבין מיין לייב אונטר טעניג גימאכט דרום האב איך מיך גיפארכטין אונ מיין פלייש טוט ציטערין אונ אנגסטין ווי זאל איך אנטפאנגען צו בעטין אן מיין באשעפער ווי זאל איך עפינן מיינע לעפצין דען איך בין אמאן פון אום ריינע לעפצין אוים גילערט פון פר נונפט דעם מענטשן אונ קיין מענטשן פר שטאנד איז צו מיר דרום בעט איך דיר מאך מיך פר שטענדיג אונ גיב וויסן שאפט דו גאט מיין באשעפער אונ דר לייזער גאט דר דו הערסט די גיבעט צו דיר וועלין קומן אלע זינדיגער אום תשובה צו טאן דען דו בגערסט ניט דאס דר מענטש זאל שטארבין נייערט דאס ער ווידר קערט צו דיין רעכטער האנט וועלכע אוים גישטרעקט איז צו אנטפאנגען די דא ווידר קערין גלייך דו גיזאגט האסט דורך דיין נביא ירמיה קערט ווידר איר ווילדע קינדר דרויף האב איך מיך אן גילעהנט אום דיין נאמען צו בעטין ניט דורך מיינע גוטע מעשים נייערט דורך דיין פיל דער בארימקייט:

תפלה לעני איין גיבעט צו דעם ארומאן ווען ער אום מאכטיג איז אז וויא אקנעכט דער זוכט נאך זיין הערין. גאט זאלסט מיינע לעפצין עפענן אונ דו זאלסט מיר זיין צו איין פיר שפרעכער: יי גאט צו מארגין זאלסטו הערין מיין שטים צו מארגין וועל איך אן ריכטין מיין תפלה צו דיר אונ וועל האפין דו גאט איך פארכט מיך ווייל איך מיינע זינד האב פאר באהאלטין אין פאר בארגינעש אונ מיין הארץ איז דר שלאגין אין מיר אפארכט אונ ציטערניש קומט אין מיר דען די גידאנקין פון מיינע זינד אונ מיינע שולד זיינן מיט מיר ביי נאכט גלייך אז דר טאג אין מיינם ליגין אונ אין מיינם אויף שטיין זיי האבין גשפייזט מיט מיינע שפייז דען מיט זינד בין איך בשאפין גיווארין אונ מיט זינד האט מיר דר היצט מיין מוטער אונ נון ווי זאל איך קומן אין דעם טויער פון דעם קיניג מיט אקלייד פון שאנד אונ פאר שעמונג וואס פאר איין ווערדע האט אגיבארינער פון אפרוי דער איז גלייך וויא אשפראצונג דאס ער פאלט אראפ אונ גלייך וויא אשאטין דער פאר ביי גייט אונ גלייך וויא אליידין בוים

אשם גזלות אשם מעילה. אורחא רחיקא זודין קלילא. ובמה יתרצה אל אדניו. ושמים לא זכו בעיניו: וכוכבי לכת שבעה. ומה יעשה יסודות ארבעה. אף כי אנוש רמה ובן אדם תולעה: קצר ימים ושבע רוגז להבל דמה. מחבר מארבע אבות נזיקין נחשב כמה. כל המחבר לטמא טמא: ואיך כמוני תולעת ולא איש אל בית המלך לבא יאבה. בן סורר ומורה זולל וסובא. ואירא כי עירום אנכי ואחבא: ולא נותרה בי נשמה. ויי סגר את רחמה. בעבור הרעימה. כי יגורתי מפני האף והחמה: ואפול על פני. וארדם ואשמע קול באזני: דממה דבר בי ומלתו על לשוני. אולי יראה יי בעוני: ויאמר לי מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך. ואומר אם נא מצאתי חן בעיניך. אל נא תעבור מעל עבדך. לבך לשמים ולארץ עיניך. והתחלחל להתודות ולהזכיר עונך. אולי ישא פניך: וכשמעי אחזתני פחד ורעדה. וחרדתי חרדה. צירים אחזוני כצירי יולדה: זעם וצרה צרורה. רעמה שמה ושערורה. אוי לי אם אומרה ואוי לי אם לא אומרה: שנסתי מתני. ואעש כאשר צוני לשוני. עט סופר מהיר להגיד עוני. בטרם אלך ואינני: ואקוד ואשתחוה לאל נורא ואיום. אולי יחונן ואמצא פדיום. את חטאי אני מזכיר היום: אבל אמרתי מי הוא זה ואי זה הוא ומה שמו. אשר כטפה מן הים כל ימי צבאו לילו ויומו. רואה את מומו. כל הנגעים אדם רואה חוץ מנגעי עצמו:

און איין איינציגן בוים. די שעדיגונג פון פריד אפפער זיינען זיין שולד. די שולד פון גזלן און די שולד פון פעלשונג. אין ווייטין וועג האב איך צו גיין און די אן ברייטונג דר צו זייען גרינג און ווייניג און מיט וואס זאל זיך דר מענטש באוויליגן ביי זיין העער נאך דעם אז די הימל זיינען ניט לויטר אין זיינע אויגן און דר גלייכן די זיבן פלאנעט שטערין. און וואס זאל טאן דר מענטש וואס פון גרונד איז ער פון פיר יסודות אויך ווייל דר מענטש איז אייטיל ווערים. קורץ פון טעג און זאט פון ציטערנעש און צו נארהייט איז ער גיגליכן ער איז צו אנאנדר באהעפט פון די פיר שעדליכע זאכין און איז גירעכינט פאר גישט אזוי ווי דר וואס באהעפט זיך אן איין אום ריינעם איז ער אום ריין און ווי זאל אזוי איינער וויא איך איין ווארעם און קיין מענטש צו דעם הויז פון דעם קיניג וועלין קומען. איין זון איין אפ קערער אווידר שפעניגר אפרעסער און איין זויפער און איך האב גיזעהן אז איך בין נאקעט פון מצות אזוי האב איך מיך פר בארגין און אין מיר איז ניט גיבליבן די נשמה דען השי"ת האט צו גישלאסין איר עפענונג אום ווילין מיר צו מאכין שטורעמען און ציטערן דען איך האב מיך גיפארכט פר דעם צארין און גרים צארין און איך בין גיפאלין אויף מיין פנים און בין אנטשלאפין גיווארין און איך האב גיהערט אשטים אין מיין אויער גאר לאנצום אין מיר גירעט און זיין ווארט וואר אויף מיין צונג פיליכט ווערט גאט זעהן אן מיין ארומקייט און ער זאגט צו מיר וואס האסטו צו שלומען שטייא אויף און רוף אן דיין גאט און איך זאג ווען איך איצונד בין לייט זעליג אין דיינע אויגן אזוי זאלסטו ניט אוועק גיין פון דיין קנעכט. דיין הארץ זאל זיין צו דעם הימעל און דיינע אויגן נידעריג צו דער ערד און דו זאלסט דער שראקין זיין צו באקענען און צו גידיינקען דיינע זינד. און וויא איך דאס גיהערט האב האט מיך באגריפין איין אנגסט און ציטערנעש איך בין זייער דער שראקין ווייטאג האט מיך אן גינומען גלייך די ווייטאג פון אפרוי די צו קינד גייט און איין באליידיגט לייד און אשטורעם און וואונדער און שענדליך. ווייא צו מיר ווען איך דאס זאל זאגין און ווייא איז מיר ווען איך זאל דאס ניט זאגין. איך האב אן גינורט מיינע לענדין און איך האב גיטאן גלייך וויא מיין צונג האט מיר גיבאטין. אזוי וויא אשרייב פעדער פון אגוטין שרייבער פון מיינע זינד צו זאגין איי איך גייא אוועק פון דר וועלט און ניט מער לעבין און איך האב גיגיינט און גיבוקט צו דעם פארכטיגין גאט פיליכט ווערט ער זיך דר בארעמען און דאס איך ווער איין דר לייזונג גיפינען, מיינע זינד באקען איך היינט אבער איך דיינק ווער איז דר זעלביגער אדר ווער איז זיין נאמען דאס ער איז אזויא וויא אטראפין פון דעם

אלהי ואלהי אבותי תבא לפניך תפלתי ואל תתעלם מתחנתי . שאין אני עז פנים וקשה עורף לומר לפניך יי אלהי ואלהי אבותי צדיק אני ולא חטאתי. אבל עוני אני מזכיר ואת חטאי אני מזכיר. והנני מתודה לפניך יי אלהי ואלהי אבותי בכפיפת ראש בכפיפת קומה. בנמיכת רוח בחלישת חיל. בשבירת לב. בקדה בבריכה. בכריעה בהשתחויה. באימה ביראה ברעדה. בפחד וחלחלה. בכל בנגוח בקינה ונהי . בנאקה וצעקה בבכי ובדמע . על החטאות ועל העונות ועל הפשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך יי אלהי בסתר ובמחזה כתובים משני עבריהם מזה ומזה. לא ראי זה כראי זה : את אשר אהבת שנאתי . ואת אשר אמרת המרתי . ואשר בחרת ברחתי . ואת אשר בנית הרסתי. את אשר נעלת לבשתי. ואת אשר גזרת הפרתי. את אשר דברת עברתי. ואת אשר דבקת הפרדתי. את אשר הורית המרתי. ואת אשר החמרת הקלתי. את אשר זכית חיבתי. ואת אשר זכרת שכחתי. את אשר חיבת זכיתי. ואת אשר חבשת הכיתי. את אשר טהרת טמאתי. ואת אשר טמאת טהרתי. את אשר ישרת עקשתי. ואת אשר יספת גרעתי. את אשר כבדת בזיתי. ואת אשר כתבת מחקתי. את אשר למדת שכחתי . ואת אשר לענת שבחתי . את אשר מאסת בחרתי . ואת אשר מחצת חללתי . את אשר נטעת עקרתי . ואת אשר נתצת בניתי . את אשר סגרת פתחתי . ואת אשר סמכת הפלתי . את אשר עזרת החליתי. ואת אשר אסרת גליתי . את אשר פסלת הכשרתי . ואת אשר פללת אכלתי. את אשר צדקת סלפתי. ואת אשר צפנת חשפתי. את אשר קדשת חללתי . ואת אשר קרבת רחקתי . את אשר רחקת קרבתי . ואת אשר רצית מאסתי . את אשר שבחת גנלתי . ואת אשר שקצת חבבתי . את אשר תקנת העויתי . ואת אשר תמכת השחתי :

ים און דיין גיבּרעכענעש זאל קענען זעהען נאר דיין לעבּינס טאג דען אלע די פלאגין און גיבּרעכענעש זעהט איין מענטש אוים גינוטען זיינע איינענע פלאגין :

אלהי מיין גאט און גאט פון מיינע עלטערין לאז פר דיר קומן מיין גיבעט און דו זאלסט דיך נית פאר הוילין פון מיין בארעמליך גיבעט דען איך בין ניט קיין פר שייט גישטאלט און איין הארט אקין אום צו זאגין פר דיר גאט מיין גאט און גאט פון מיינע עלטערן איך בין גירעכט און האב ניט גיזינדיגט נייערט מיינע זינד קאן איך . ווארום וואס דו האסט גיהיילט האב איך גישלאגן . וואס דו האסט ריין גימאכט האב איך אום ריין גימאכט . וואס דו האסט אום ריין גימאכט האב איך ריין גימאכט . וואס דו האסט רעכט גימאכט האב איך פאר קרימט . און וואס דו האסט גימערט האב איך גימינערט . וואס דו האסט גיעהרט האב איך פאר אכט . און וואס דו האסט גישריבין האב איך אויס גימעקט . און וואס דו האסט פאר אכט האב איך אוים דער ווילט . און וואס דו האסט צו טיילט האב איך צו נויף גיזייקילט . וואס דו האסט גיפלאנצט האב איך אויס גיריסין . און וואס דו האסט צו שטויסין האב איך גיבויט . וואס דו האסט צו גישלאסין האב איך גיעפינט . און וואס דו האסט אונטער גילעהנט האב איך גימאכט פאלין . וואס דו האסט גישטארקט האב איך גימאכט שוואך . און וואס דו האסט פאר דעקט האב איך אנטפלעקט . וואס דו האסט גיפסלת האב איך כשר גימאכט . וואס דו האסט פאר אום ווירדיגט האב איך גיגעסין . וואס דו האסט רעכט גימאכט האב איך פאר קרימט . וואס דו האסט פאר בארגין האב איך אנטפלעקט . וואס דו האסט גיהיילינט האב איך פאר שוועכט . וואס דו האסט נאהינט גימאכט האב איך וייט גימאכט . וואס דו האסט וייט גימאכט האב איך נאהינט גימאכט . וואס דו האסט גיוואלינט האב איך פאר אכט . וואס דו האסט גיליבט האב איך פאר אום

על כן בושתי ונכלמתי ונאלמתי מרוב חטאתי. ונפעמתי ונפלאתי מרוב אשמותי. כי רבות אנחותי: צדיק הוא יי כי פיהו מריתי. ואת הרע בעיניו עשיתי. כמעט כסדום הייתי. ולעמורה דמיתי: ועתה אל נא יחר לאדני. וסלחת לעוני כי רב הוא:

אלהי ואלהי אבותי. תבא לפניך תפלתי ואל תעלם אזנך מבקשתי. תנתן לי נפשי בשאלתי. ואנא חסדך אל תרף. ואף על פי שאני עז פנים וקשה ערף ואיך אומר לא פשעתי ולא רשעתי ופיך לא מריתי. צדיק אני ולא חטאתי. אבל חטאתי. ועל חטאי יום יום אצמיד. וחטאתי נגדי תמיד: אשמתי רבות. תולדות ואבות. אכלתי מהדברים הצריכים נטילת ידים ולא נטלתי. אכלתי בלי נגוב ידים. אכלתי מהדברים הצריכים ברכת המוציא ולא ברכתי. אכלתי ולא ברכתי אחריו ברכת המזון. אכלתי משבעת המינין ולא ברכתי לא לפניהם ולא לאחריהם. אכלתי משאר דברים ולא ברכתי לא לפניהם ולא לאחריהם. אכלתי פת שנאפה באסור. אכלתי בשר וגבינה בסעודה אחת. אכלתי בשול שנתבשל באסור. אכלתי חוץ לסכה בשבעת ימי החג. אכלתי מאכלות אסורות. נבלות וטרפות שקצים ורמשים. אחזתי ספר תורה ערום. אהבתי את הרע ואת העשה רע:

ווירדיגט. וואס דו האסט פאר אום ווירדיגט האב איך גיליבט. וואס דו האסט פאר ריכט האב איך פאר קרימט. וואס דו האסט אונטער גילעהגט האב איך פאר דארבין:

על כן בושתי דרום בין איך פאר שעמט אונ שטום וועגין מיינע פיל זינד אונ איך בין דער שראקין אונ פאר וואונדערט פון וועגין מיינע פילע שולדין דען עס זיינען פיל מיינע זיפצין. גירעכט איז גאט דען איך האב זיין גיבאט ווידר גישפעניגט אונ דאס בייז אין זיינע אויגין האב איך גיטאן. איך בין שיער גיווארין אזו ווי סדום איז גיוועזן אונ צו עמורה בין איך גיגליכין גיווארין דרום בעט איך דיך גאט זאלסט אויף מיר ניט צארינען אונ זאלסט פאר געבין מיר מיינע זינד ווארום זיי זיינען פיל:

אלהי מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין לאז פאר דיר קומען מיין תפלה אונ דיין אויער זאלסטו ניט פאר הוילין פון מיין גיבעט. עס זאל מיר גינעבין זיין מיין לייב מיט מיין גיבעט איך בעט דיך דיין גינאד זאלסטו ניט אפ לאזין. אונ חאטשע איך בין דאך אפאר שייט פנים אונ אהארטער אקין. אונ ווי זאל איך זאגין דאס איך האב ניט גיזינדיגט אונ ניט גימוטווילינט אונ ניט קענין דיינע גיבאט ווידר גישפעניגט אונ דאס איך בין גירעכט אונ האב ניט גיזינדיגט אבער פאר וואר איך האב גיזינדיגט אונ איבער מיינע זינד וועל איך באהעפטין טאג צו טאג אונ אייביג מיינע זינד פאר מיר האבין:

אשמתי איך האב גישולדיגט מיט גרויסע עבירות אונ קליינע עבירות איך האב גיגעסין פון די זאכין וואס מען דארף זיך נייטיג וואשין אונ איך האב מיך ניט גיוואשין. איך האב גיגעסין מיט נאסע הענד. איך האב גיגעסין זאכין די מען מוז המוציא דאריבר מאכין אונ איך האב ניט גימאכט קיין המוציא. איך האב גיגעסין אונ האב נאך דעם ניט גיבענשט. איך האב גיגעסין פון די זיבן מינים פון ארץ ישראל אונ האב פריער אונ נאך דעם קיין ברכה ניט גימאכט. איך האב געגעסין אנדערי זאכין אונ קיין ברכה גימאכט ניט דר פאר אדר דר נאך. איך האב גיגעסין אויף סעודות וואו קיין מצוה דער ביי איז גיוועזן. איך האב גיגעסין פיש אונ פלייש נאך אנאנד אונ האב ניט צווישן די הענד גיוואשין. איך האב גיגעסין פלייש אונ קעז אין איין סעודה. איך האב גיגעסין פון די נייע תבואה פאר די צוויי טעג פסח. איך האב אום סוכות אויסער די סוכה גיגעסין. איך האב גיגעבין עסין וואס עס איז אונז פאר באטין. אויך נבלות וטרפות שקצים ורמשים. איך האב אן גיטומען די ספר תורה אבלויזע ניט איין גיוויקולט. איך האב ליב גיהאט דאס בייז אונ דר דאס בייז טוט:

בגדתי בך. בטלתי תורתך. בזיתי מצותיך. בטלתי דברי חכמים ותקנתם. בזיתי בעל אמי. בזיתי אשת אבי. בזיתי אחי הגדול. בזיתי תלמידי חכמים. בטלתי עונג שבתות וימים טובים. בטלתי מצוה פלונית. בזיתי את התורה ואת המצוה:

גזלתי. גנבתי על מנת למקט ולקנטר. גנבתי דעתך ודעת הבריות. גליתי סוד חברי. הדליקו אחרים בשבתות לצרכי ואני נהניתי ממנו:

דברתי דופי. דברתי אחד בפה ואחד בלב. דברתי דברים בטלים. דברתי בבית הכנסת בשעת התפלה. דברתי בשעת קריאת התורה. דברתי בין פרק לפרק. בין ברכה לברכה. בין גאלה לתפלה. דברתי בין עלמא לתתברך. דברתי בין ישתבח ליוצר אור. דברתי בתוך קדיש וברכו וקדשה. דברתי בין תקיעות מיושב ותקיעות מעומד. דברתי בין נטילה לברכת המוציא. דברתי דבור בשבת כדבור בחול. דברתי בשבת לעשות דבר אסור בשבת. דברתי בשבתות דברים בעלמא. דברתי בגנות חברי. דברתי לשון הרע ושקרים. דברתי על שוכני עפר:

העויתי. הרעותי את אשר עשיתי. הבנתי על בתולות ואשת איש. הסתכלתי בבגדי צבעונים של אשה לזנות. לבשתי כלי אשה. הרהרתי ביום ובאתי לידי קרי בלילה. הקשיתי עצמי לדעת. הלכתי אחר תאוות ופניות. הלכתי בגדולות ממני. הלכתי בקומה זקופה. הסגתי גבול חברי.

בגדתי איך האב גיפעלשט אן דיר איך האב מבטל גיוועזן דיין תורה. איך האב פאר אכט דיינע מצות איך האב מבטל גיוועזן די רייד פון אונזערי חכמים אונ אירע תקנות איך האב פאר אכט מיין שטיף פאטר איך האב פר אכט מיין שטיף מוטר. איך האב פאר אכט מיין עלצטין ברודר איך האב פאר אכט אן תלמידי חכמים. איך האב בועל גיוועזן איין ערוה איך האב מבטל גיוועזן עונג שבת אונ עונג יו"ט. איך האב מבטל גיוועזן כמה וכמה מצות. איך האב מבזה גיוועזן די תורה אונ מצות, איך בין גילעגין ביי איין ערוה דא מען איז חייב כרת אדר חייב מיתה דרויף איז. איך האב עובר גיוועזן אויף אלאו אונ אויף מצות עשה:
גזלתי איך האב גיגזלת אונ גיגנבת אום צו הלטין פון וועגין צו מאכין יענים צארינן. איך האב גונב דעת גיוועזן. איך האב מגלה גיוועזן מיין חברס סוד. איך האב מגלה ערוה גיוועזן: דברתי איך האב גירעט לעססטערונג איך האב גירעט מיט דעם מויל וואס איך האב ניט גיטראכט אין הארצין. איך האב גירעט לערי רייד איך האב גירעט אין שול ווען מען טוט תפלה. איך האב גירעט ווען מען האט גילייענט איך האב גירעט צווישען איין פרשה אונ די אנדערי אונ צווישין איין ברכה אונ די אנדערי אונ צווישין גאל ישראל אונ שמונה עשרה. איך האב גירעט אין אמן יהא שמיה רבא אונ צווישין עלמיא אונ יתברך. איך האב גירעט צווישין ישתבח אונ יוצר אור אונ אין קדיש אונ קדושה אונ ברכו. איך האב גירעט צווישען די תקיעות פון פאר מוסף אונ נאך מוסף איך האב גירעט צווישען דאס וואשין אונ המוציא. איך האב גירעט אום שבת גלייך אז אום דער וואכין. איך האב גירעט אום שבת דאס זיי זאלין טאן אזו אזאך וואס איז אסור צו טאן אום שבת איך האב גירעט אום שבת לערי רייד איך האב גירעט אין די שאנד פון מיין חבר. איך האב גירעט לשון הרע אונ שקרים איך האב גירעט אויף לייט די דא טוט זיינין אונ רוען אין דר ערד:
העויתי איך האב פאר קרימט איך האב שלעכטס גיטאן מיט מייניע מעשים וואס איך האב גיטאן. איך האב מהרהר גיוועזן אויף אבתולה אונ אויף אפרוי די אמאן האט. איך האב גילוגט אויף גיפרבטע ווייבערשע קליידר איך האב אן גיקליידט ווייבערשע קליידר איך בין גיגאנגין נאך אלע גילוסטין וואס דער נוף באגערט צו האבין. איך בין גיגאנגין אין זאכין וואס צו גרויס פאר מיר איך בין גיגאנגען אויף ריכטיג מיט מיין קאפ. איך האב מסיג גבול גיוועזן מיין חבר איך האב די האנד אויף גיהויבן קעגין מיין חבר איך האב אים גישאלטין

הֵרִימוֹתִי יָדִי עַל חֲבֵרִי. הִכֵּיתִי חֲבֵרִי. הִתְכַּבַּדְתִּי בִּקְלוֹן חֲבֵרִי. הִלְבַּנְתִּי פְּנֵי חֲבֵרִי בָּרַבִּים. הוֹצֵאתִי שֵׁם רָע עַל חֲבֵרִי. הִתְפַּלַּלְתִּי בְּלֹא כַוָּנָה. הִתְפַּלַּלְתִּי בְּשָׁעָה שֶׁנִּצְרַכְתִּי לִנְקָבַי. הִתְפַּלַּלְתִּי בְּשִׁכְרוּת. הִתְפַּלַּלְתִּי כְּנֶגֶד צוֹאָה וּכְנֶגֶד מֵי רַגְלַיִם שֶׁל אָדָם. הָלַכְתִּי בְּבֵית הַקְּבָרוֹת בְּצִיצִית מְגֻלִּים. הֵטַלְתִּי אֵימָה יְתֵרָה בְּתוֹךְ בֵּיתִי. הִרְהַרְתִּי בַּעֲבֵרוֹת. הִרְהַרְתִּי אַחַר רַבִּי. הוֹרֵיתִי הוֹרָאָה בִּפְנֵי רַבִּי. הִרְהַרְתִּי בְּדִבְרֵי תוֹרָה בִּמְבוֹאוֹת הַמְטֻנָּפוֹת. הוֹצֵאתִי מֵרְשׁוּת הַיָּחִיד לְכַרְמְלִית. וּמִכַּרְמְלִית לִרְשׁוּת הַיָּחִיד בְּשַׁבָּת. הִלְוֵיתִי מָמוֹן בְּלֹא שְׁטָר. הָלַכְתִּי בְּגִלּוּי רֹאשׁ. הֶחֱזַקְתִּי מַחֲלֹקֶת. הִגְדַּלְתִּי עֲשׂוֹת פֶּשַׁע. וְגַם רֶשַׁע:

וְהִרְשַׁעְתִּי: זַדְתִּי. זָלַלְתִּי וְסָבָאתִי. זָנִיתִי אַחֲרֵי לִבִּי וְעֵינַי. זָנִיתִי עִם פְּנוּיוֹת וְאֵשֶׁת אִישׁ. זָרַקְתִּי צִפָּרְנַי. זִלְזַלְתִּי מוֹרַי וְרַבּוֹתַי:

חָמַסְתִּי, חָנַפְתִּי. חָטַפְתִּי מָמוֹן אֲחֵרִים. חָמַדְתִּי נָשִׁים זָרוֹת. חִבַּקְתִּי וְנִשַּׁקְתִּי אוֹתָם. חָמַדְתִּי מָמוֹן אֲחֵרִים. חַיַּבְתִּי מָמוֹן וְלֹא פָּרַעְתִּי. חָשַׁדְתִּי בִּכְשֵׁרִים. חָשַׁבְתִּי מַחֲשָׁבוֹת רָעוֹת. חָבַלְתִּי חֲבֵרִי. חִיַּבְתִּי גָלוּת וּמַלְקוֹת וּמִיתַת בֵּית דִּין וְכָרֵת. חִלַּלְתִּי שַׁבָּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים בְּמֵזִיד. וְעָשִׂיתִי אַב מְלָאכָה פלונית אוֹ תוֹלָדָה מְלָאכָה פלונית. חָטָאתִי בְּיַלְדוּתִי וּבְזִקְנוּתִי:

טָפַלְתִּי שֶׁקֶר. טִמֵּאתִי אֶת עַצְמִי בִּדְבָרִים הַטְּמֵאִים וּמְאוּסִים וּמְתוֹעָבִים. טִמְטַמְתִּי אֶת לִבִּי. טָעִיתִי בְּהוֹרָאוֹת. טָעִיתִי בְּדִינֵי מָמוֹנוֹת. טִלְטַלְתִּי מֻקְצֶה פלונית בְּשַׁבָּת:

איך האב מיין חבר גישלאגין איך האב מיר גינומן כבוד מיט די שאנד פון מיין חבר איך האב מיין חבר מבייש גיוועזן פאר לייטין איך האב אשלעכטין שם אויף מיין חבר אויס גיטראכט איך האב גידאווינט אן כונה איך האב גידאווינט ווען מיין צייט איז גיוועזן מיין צורך צו טאן איך האב גדאווינט ווען איך בין שכור גיוועזן איך בין גינאנגן אויף די קברים מיט אויף גדעקטי ציצית איך האב גימאכט גרויסע מורא אויף מיין הויז גיזינד. איך האב מהרהר גיוועזן אויף מיני עבירות. איך האב מהרהר גיוועזן אויף מיין רבי. איך האב גיפסקת פאר מיין רבי. איך האב מהרהר גיוועזן אין דר תורה אויף אום ריינע ערטער איך האב אום שבת גיטראגין אויס דעם הויז אין כרמלית (דס איז איין ארט וועלכעס קיין גאס אונ קיין הויז איז) אדער פאר קערט. איך האב אויס גליען געלד אן אשטר חוב איך האב מיך גישטארקט אין צאנק אונ קריג אונ האב מיך גיגרייסט אום בייז צו טאן אונ מוטוויליג:

והרשעתי אונ איך האב בייז גיטאן: איך האב גימוטוויליגט איך האב גיפרעסין אונ גיזויפין איך האב מזנה גיוועזן מיט מיין הארץ אונ אויגען איך האב מזנה גיוועזן מיט מיידין אונ מיט אפרוי די אמאן האט איך האב מזלזל גיוועזן אן מיינע לערער אונ רבנים:

חמסתי איך האב גירויבט איך האב גיחנפת איך האב אוועק גינומען ביי אנדרי לייט איר געלד איך האב גילוסט פרעמדי ווייבער. איך האב גילוסט פרעמדי געלד איך בין שולדיג גיוועזן געלד אונ האב ניט באצאלט. איך האב חושד גיוועזן פרומע לייט. איך האב בייזע גידאנקען גיהאט. איך האב מיין חבר גיביילט איך בין שולדיג גלות אונ מלקות אונ מיתות בית דין אונ כרת איך האב מחלל שבת אונ יום טוב גיוועזן במזיד איך האב איין אב מלאכה גיטאן (דאס איז צו זאגין אויף אמלאכה די מען אין דם משכן האט גיטאן הייסט אב מלאכה אונ וואס מען דר פון אפ לערינט הייסט תולדה) אונ האב אתולדה פון אמלאכה גיטאן אום שבת איך האב גיזינדיגט אין מיין יונגהייט אונ אין מיין עלטער:

טפלתי שקר איך האב באהעפט ליגן איך האב מיך פאר אום ריינגט מיט אום ריינע זאכין אונ מיאוסע אונ אום ווירדיגע זאכין איך האב מיין הארץ פאר שטאפט איך האב מיך טועה גיוועזן אין דינים פון אסור והיתר איך האב מיך טועה גיוועזן אין דינים וואס געלד זאכין זיינען איך האב ניטראגין אונ אויף גיהובין זאכין וואס מוקצה זיינען אום שבת:

יעצתי רע. יחדתי עצמי עם נשים. יחדתי עצמי עם פנויה. ישנתי על ערפי ופני למעלה. ישבתי במושב לצים. ישבתי ודברתי בגנות. ישנתי שנה של שחרית. ישנתי בין מזרח למערב. יצאתי מבית הכנסת כשהספר תורה היתה פתוחה:

כזבתי. כפרתי. כעסתי אותך. כניתי שם לחברי. כבדתי חול יותר משבת. כתבתי במועד:

לצתי. לא שמעתי דברי תוכחה. לא שמעתי אל חכמים. לא דקדקתי במצות. לא קבעתי עתים לתורה. לא נשאתי ונתתי באמונה. לא עסקתי בפריה ורביה. לא צפיתי בכל עת לישועה. לא שריתי בצער בשביל צער צבור. לא נשאתי בעול עם חברי. לא מחלתי על עלבוני. לא התאבלתי באבל ירושלים. לא הלכתי בדרכי השם יתברך. לא כבדתי שבתות וימים טבים כראוי. לא השלמתי בכל עת הפרשיות שנים מקרא ואחד תרגום. לא הבדלתי בכל עת במוצאי ימים טובים. ולא שמעתי בקול אבי ואמי. לא קמתי בפני שיבה. ולא הדרתי פני זקן זה שקנה חכמה. לא עמדתי בפני רבי משראיתיו מרחוק מלא עיני עד שנכסה ממני מלא קומתו. לא למדתי התורה לשמה. לפני עור נתתי מכשול. לקחתי שחד. לויתי ברבית. לקחתי רבית. לא עשיתי מעקה לביתי. לא עברתי על מדותי. לבשתי שעטנז. לא עשיתי לפנים משורת הדין. לא גמלתי חסד. לא הקרבתי קרובי:

יעצתי רע איך האב בייז גיראטין איך בין אליין גיוועזן מיט ווייבער איך בין אליין גיוועזן מיט מיידין. איך בין גילעגין אויף מיין רוקין מיט דאס פנים אין דר הייך איך בין גיזעסין וואו שפעטערס זיינען גיזעסין אונ איך בין גיזעסין אונ האב גירעט ווערטער פון שאנד איך האב צו מארגינס לאנג גישלאפין איך האב גישלאפין צווישין מזרח אונ מערב איך בין ארויס גיגאנגען אויס די שול ווען די ספר תורה איז אפין גיוועזן:

כזבתי איך האב גילייקינט אונ האב כופר גיוועזן איך האב דיך דר צארינט איך האב מיין חבר אצונאמין גיגעבין איך האב די וואך מער ערליך גיהאלטין אז ווי שבת איך האב גישריבין אום חול המועד:

לצתי איך האב גישפעט אונ ניט גיפאלגט שטראף רייד אונ האב ניט וועלין הערין צו די רייד פון די חכמים. איך האב ניט מדקדק גיוועזן אויף מצות איך האב קיין צייט מיר ניט גיזעצט אויף תורה צו לערנין. איך האב ניט רעכט גיהאנדילט איך האב ניט גילערינט גביאים וואס די נחמות אונ נבואות פון משיח דרינען שטייט אדר איך האב ניט אלע צייט גיהאפט אויף משיח איך האב ניט קיין צער גיהאט ווען איין קהל האט צער גיהאט. איך האב קיין יאך גיוואלט טראגין מיט מיין חבר איך האב קיינעם ניט מוחל גיוועזן ווער עס האט מיר אשאנד גיטאן. איך האב ניט גיטרויערט איבר ירושלים איך בין ניט גיגאנגען אין די וועגע פון השי"ת איך האב ניט ערליך גיהאלטין שבתות אונ ימים טובים ווי עס גיהער צו זיין. איך האב ניט אלע צייט די פרשה אין די וואכינטע וואך צווייא מאל אפסוק אונ איין מאל תרגום גילייענט. איך האב ניט אלע צייט הבדלה גימאכט ווען יום טוב איז אויס גיגאנגען איך האב ניט גיפאלגט מיין פאטר אונ מוטער. איך בין ניט אויף גישטאנען פאר איין אלטין מאן אונ איך האב ניט באשיינט דעם אלטין מאן אדער דער זעלבינער דר אתלמיד חכם איז. איך בין ניט אויף גישטאנען פאר מיין רבי ווען איך האב אים גיזעהן ביז ער פון מיר פר באהלטין איז גיוועזן איך האב ניט גילערינט תורה לשם שמים איך האב אבלינדין אדר איין פאר אידין אשטרויכלונג גימאכט איך האב גינומען שוחד איך האב גיליען אונ רבית באצאלט איך האב פאר ליען ברבית. איך האב קיין גאניק אויף דעם דאך פון מיין הויז גימאכט איך האב קיינעם ניט וועלין שיינקין דר וואס האט מיר עפעס בייז גיטאן. איך האב

מרדתי, מלאתי פי שחוק. הטיתי דין. מאסתי בתורתך. מהרתי לשפוך דם:

נאצתי, נדרתי נדרים ולא קימתים. נגעתי באברים מכוסים. נגעתי ברמש מאוס בשעת התפלה. נגעתי בשוק ובירך ובמקומות המכוסים בשעת התפלה. נהניתי מקול אשה וממראיה. נתתי עיני בפני אשת איש ובפנויה. נאפתי ביד. נהניתי מן העולם הזה בלא ברכה. נהניתי מסעודת חתן ולא שמחתיו. נהניתי מדברי תורה. נקשתי באמרי פי. נקמתי ונטרתי שנאה בלב. נלאיתי ממצותיך:

סרתי ממצותיך. סורר ומורה הייתי. סחרתי בדברים האסורים מן התורה ומן המלכות:

עויתי. עשיתי פרצות ונבלות. עשיתי עצמי כעורכי הדינים. עשיתי עול במשפט. עניתי אלמנה. עניתי דין. עויתי דין. עניתי עדות שקר. עשיתי מלאכה בערבי שבתות ובערבי ימים טובים מן המנחה ולמעלה. עשיתי מלאכה בחול המועד. עברתי על שבועה. עברתי על כל תשחית. עברתי על כל תשקצו. עברתי על דברי תורה:

פשעתי. פרקתי עול תורה. פניתי לבי לבטלה. פרשתי עצמי מן הצבור. פתחתי לבי לרעה. פתיתי בתולה. פתחתי כתב סתום וחתום ששלח חברי לאחרים:

שעטנז אן גיקלייד איך האב ניט גיטאן לפנים משורת הדין. איך האב ניט גיטאן חסד מיט לייט. איך האב מיינע קרובים ניט מקרב גיוועזן:

מרדתי איך האב ווידער גישפעניגט איך האב מיין מויל פול מיט גילעכטער אונ גישפעט גיהאט איך האב דעם דין אפ גינייגט אונ ניט רעכט משפט גיגעבין. איך האב דיין תורה פאר אכט איך האב גיאיילט אום בלוט צו פאר גיסין:

נאצתי איך האב דר צארינט איך האב נדרים גיטאן אונ האב זיי ניט גיהאלטין איך האב אן גירירט אן די פאר דעקטע אברים איך האב אן גירירט אשרץ אין דאווינען. איך האב אן גירירט מיין שענקיל אונ דיכט אונ אנדרע אברים די באדעקטע זיינן ווען איך האב גידאווינט. איך האב הנאה גיהאט פון איין אשה אונ פון איר אן זעהן. איך האב מיינע אויגן גינעבין אויף די גישטאלט פון אפרווי די איין מאן האט אונ אויף אלידיגע בתולה. איך האב הנאה גיהאט פון דר וועלט אן אברכה איך האב הנאה גיהאט פון די סעודה פון אחתן אונ האב אים ניט פריילך גימאכט. איך האב הנאה גיהאט פון ווענין די תורה איך בין גישטרויכילט גיווארין מיט די רייד פון מיין מויל איך האב מיך נוקם ונוטר גיוועזן פון וועגין פיינט שאפט די איך אין הארצין האב איך בין מיד גיווארין דיינע מצות צו האלטין:

סרתי איך האב אפ גיקערט פון דיינע מצות. איך בין איין אפ קערער אונ ווידר שפעניגר גיוועזן. איך האב גיהאנדילט מיט זאכין די אסור זיינן פון דר תורה אונ פון רעגירונג:

עויתי איך האב פאר קרימט איך האב גיטאן פר שייטע אונ שאלקהאפטיגע זאכין איך האב מיר גימאכט גלייך ווי די דיינים די דעם בעל דין לערנין די טענות אונ דר נאך גיבין זיי דעם פסק. איך האב גיטאן אום רעכט משפט איך האב איין אלמנה גיפייניגט איך האב דעם דין אויף גיהאלטן אונ דעם בעל דין דר מיט גיפייניגט איך האב פאלשע עדות גיגעבן איך האב ערב שבת אונ ערב יום טוב נאך מנחה איין מלאכה גיטאן אויך האב איך איין מלאכה אום חול המועד גיטאן איך האב עובר גיוועזן אויף כל תשחית דאס איז צו זאגין דאס מען דארף ניט אום זונסט מכלה זיין אדער פאר דארבין איך האב מיר אויף גיהאלטין ווען איך האב מיין באדערפענעש וועלין טאן איך האב עובר גיוועזן אויף די רייד פון דר תורה:

פשעתי איך האב גימיסטייט איך האב אראפ גינומען פון מיר דעם יאך פון דער תורה. איך האב מיין הארץ גיקערט ליידיג אום צו גיין. איך האב מיך אפגשייד פון דם

צררתי. צערתי בעלי חיים. צערתי אבי ואמי. צערתי מי שגדול ממני:

קשיתי עורף. קנא קנאתי שלא לשם שמים. קבלתי לשון הרע. קפצתי ידי לתן צדקה. קלקלתי דרכי. קצתי בתורתך:

רשעתי. רבתי עם אדם חנם. רדפתי אחר שררה. רצתי אחר רוע יצרי. רצתי בשבת. רכלתי. רגלתי. רע לשמים ורע לבריות הייתי:

שחתי. שמעתי לקול יצרי. שקרתי. שכרתי. שחטתי שחיטת חולין. שחתי בבית הכנסת בשעת התפלה. שנאתי מוסר. שנאתי הטוב. שכבתי פרקדן. שכחתי אותך ולא שמתי יראתך בלבי. שבתי בתשובה ואחר כך חזרתי למעשי הרעים. שכבתי עם אשתי סמוך לוסתה. שכבתי עמה בעל כרחה. שמשתי עמה בשעת שכרות. שמשתי עמה לאור הנר. שמשתי עמה בחדר שהיו בו ספרים. שכרתי אשר לא כדת. שמחתי בנפילת איבי. שפכתי דם נקי:

תעבתי במצותיך. תעיתי אחר היצר הרע. תקעתי כפי ולא קמתי. תאבתי לעברות:

תעתעתי. וכל עברות רעות עשיתי. עברתי תורתך. ולא עבדתיך בכל כחי ואילי. ולא זכרתי כי אתה מחוללי וחילי. סרתי ממצותיך הטובים ולא שוה לי. התנכרתי במעללי. קורץ בעיני הייתי ומולל ברגלי. ואתה צדיק על כל הבא עלי. כי אמת עשית ואני הרשעתי ופשעתי:

רבונו של עולם. יודע כל נעלם. יוצר היצורים כלם. מקטנם ועד גדולם. יודע דעת רבים ויחיד. עבר הוה ועתיד. מה ידעתי ולא ידעת. מה

קהל איך האב מיין הארץ גיעפינט צו בייזן. איך האב איבער גירעט אבתולה. איך האב גיעפענט איין צוא גיתתמתן בריף די צו איין אנדערין האט גיהערט:

צררתי איך האב באליידיגט איך האב מצער גיוועזן אן די דא לעבין אין זיך האבין. איך האב מצער גיוועזן מיין פאטער אונ מוטער איך האב מצער גיוועזן דעם דר וואס איז בעסער פאר מיר:

קשיתי עורף. איך בין גיוועזן איין הארטר אקין איך האב קנאה גיהאט וואס איז ניט גיוועזן לשם שמים. איך האב אנגנומן לשון הרע. איך האב מיר צייטין גיזעצט צו טרינקין ביר אדר מעד אין אשלעכטע הויז. איך האב מיין האנט איין גיצויגין קיין צדקה צו געבין איך האב מיינע וועגין פאר קרימט איך האב פאר מיאוסת דיין תורה:

רשעתי איך האב בייז גיטאן. איך האב מיך גיקריגט מיט אמענטש אום זונסט. איך האב נאך גיזוכט נאך הערשאפט. איך בין גילאפין נאך מיין יצר הרע. איך בין גילאפין אום שבת. איך האב רכילות גיטריבין איך האב אוים גילאכט איך בין בייז גיוועזן צו גאט אונ צו די לייט: שחתי איך האב פאר דארבין איך האב גיפאלגט מיין יצר הרע:

תעבתי איך האב פאר אום ווירדיגט דיינע מצות. איך בין פאר אירט גינאנגן נאך דעם יצר הרע איך האב תקיעת כף גיגעבין אונ ניט גיהאלטין איך האב גלוסט אום עבירות צו טאן: תעתעתי איך בין פאר אירט אונ האב אלע בייזע עבירות גיטאן. איך האב עובר גיוועזן אויף דיין תורה אונ האב דיך ניט גידינט מיט גאר מיין קראפט אונ שטארקייט אונ האב ניט גידאכט דאס דו ביסט מיין בשעפער אונ מיין שטארקייט. איך בין אפ גיקערט פון דיינע מצות אונ פון דיינע גיריכט די גוט זיינן אונ וואריין ביי מיר ניט גיאכט איך בין פאר פרעמד גיווארין מיט מיינע בייזע ווערק איך האב גיטאן ווינקען מיט מיינע אויגין אונ גראבין מיט מיינע פיס אונ דו גאט ביסט גירעכט אויף אל דאס בייז וואס עס קומט אויף מיר דען דו האסט ווארהייט גיטאן אונ איך האב בייז אונ מוטוויליג גיטאן:

רבונו של עולם הער פון דר וועלט דר דא ווייס אלע פאר הוילינקייט דר דא האט באשאפין אלע בשעפענעש פון גרוים ביז קליין. ער ווייס די דעה פון אפולע מענטשן אונ פון

אדבר ולא חקקת. מה אספר ולא דרשת. מה אתודה ולא חקרת. כי הפנקס פתוחה נצבת. היא המחרבת המזכרת המדאבת המעצבת. החנוני מקיף והיד כותבת: אוי לי כפי מה שהוספתי שנים. הוספתי עונים: ולפי מה שהאריכו חיי האריכו פשעי. על איזה מהן אתודה. ועל איזה מהן אבקש מחילה וסליחה וכפרה. על הכלל או על הפרט. על הנסתרות או על הנגלות. על הראשונות או על האחרונות. על החדשות או על הישנות. על הטמונות או על הידועות. על הנזכרות או על הנשכחות ממני: יודע אני בעצמי שאין בי לא דעת ולא תבונה לא צדקה ולא כשרון מעשה. לא גמילות חסד ולא כשרון לב. אבל אני אויל ולא יודע. בער ולא מבין. גזלן ולא נאמן. חייב ולא זכאי. רשע ולא צדיק. רע ולא טוב. וכל מעשים טובים לא עשיתי. רע לשמים ורע לבריות הייתי:

מה אומר לפניך שוכן שחקים. ובמה אזכה בעיניך גוזר ומקים. אין שלום בעצמי. מפני בושת עלומי. אבכה לילי ויומי. אדאג מחטאתי. אפחד מעונותי. כי על כן באו בצל קורתי:

אתה יודע רזי מזמותי ואשמותי הבאות והעוברות. הגלויות והנסתרות: ואם אמרתי אספרה נא כמו. לא ידעתי ספורות למו: כי הם עצמו מספר. ולכתוב בספר:

אל מלא רחמים. שוכן מרומים. אם אתה דן אותי כמעשי ומעללי. אוי לי. אבוי לי. אויה לי. אהה עלי. אויה על נפשי. ואם תבקש לנקותי כמטהר

יעדער איינציגען מענטש ער ווייס וואס געוועז איז און וואס איצט איז און וואס דר נאך איז מה ידעתי ולא ידעת וואס וויים איך און דו ווייסט עס ניט מה אדבר ולא חקקת וואס זאל איךריידין דאס דו שוין אין דיין תורה ניט אויס גיקריצט האסט מה אספר ולא דרשת וואס זאל איך דר ציילין וואס דו האסט שוין ניט גיפארשט. וואס זאל איך באקענען וואס דו האסט ניט חוקר געוועז דען דאס בוך שטייט אפין. דאס איז וואס זי מאכט חרוב און מאכט די זינד גידיינקען זי מאכט ווייטאג און טרויעריג. דר קרעמער בארגט און די האנט שרייבט. וואס מער יאר איך בין אלט געווארן האב איך מער גיזינדיגט און וואס איך האב לייננגער גילעבט האב איך גיזינדיגט און גימוטוויליגט. אויף וועלכע פון זיי זאל איך באקענען און אויף וועלכע זאל איך בעטין פאר געבונג און פאר צייאונג. אויף דעם כלל אדר אויף דעם פרט. אויף די פארבארגינע אדער אויף די אנטפלעקטע. אויף די ערשטע אדער אויף די לעצטע. אויף די נייע אדר אויף די אלטע. אויף די ניט וויסינדיגע אדר אויף די וויסענדיגע. אויף די וואס איך גידיינק אדר אויף די וואס איך האב פאר געסין. איך וויים אין מיר דאס איז ניט קיין וויסין שאפט און פאר שטאנדיקייט קיין גירעכטיקייט און קיין אויף ריכטיג ווערק. קיין גמילות חסד און קיין אויף ריכטיג הארץ. נאר איך בין אנאר און וויים ניט. אוים גילערט פון פאר שטאנד און פאר שטיי ניט. ארויבער און ניט ווער האפטיג. שולדיג און ניט ווירדיג. איין רשע און ניט קיין צדיק. אשלעכטער און ניט קיין גוטער. אלע גוטע מעשים האב איך ניט גיטאן איך בין נאר בייז צו גאט און צו די לייט: מה וואס זאל איך פר דיר זאגן דו גאט וואס רועט אין די הימלען און מיט וואס זאל איך פאר דיר גירעכט זיין. דו גאט דר דא גיבוט און איז מקים. עס איז קיין גאנצקייט אן מיינע ביינער פון וועגין די שאנד פון מיינע יוגינט. איך וויין נאכט און טאג איך וועל זארגין איבער מיינע זינד איך וועל אנגסטין פון מיינע עבירות. דען דעריבער זיינען זיי גיקומען אין שאטין פון מיין באלקין כלומר אין מיין הויז:

אתה יודע דו ווייסט די סודות פון מיינע גידאנקען און מיינע שולד די דא קומען און אוועק גייען די וואס זיינען אנטפלעקט און די וואס פאר בארגין זיינען און ווען איך דיינקן וויל צו דער ציילין זיי איז עס ניט מיגליך דען זיי זיינען זייער פיל צו דער ציילין אדער צו שרייבין זיי אין איין בוך:

וְכִמְצָרֵף כֶּסֶף לֹא יִשְׁאַר מִמֶּנִּי מְאוּמָה. כִּי חָפַצְתִּי רֶשַׁע. וְהוֹסַפְתִּי חֵטְא עַל פֶּשַׁע: וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתִּמְחוֹל לִי עַל כָּל חַטֹּאתַי וְתִסְלַח לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי וּתְכַפֶּר לִי עַל כָּל פְּשָׁעַי:

ואומר על חטא שחטאתי לפניך באונס וברצון וכו׳. וכן יאמר כולם בלשון יחיד ויסיים פסוק הנסתרות לה׳ אלהינו וכו׳ עד את כל דברי התורה הזאת ואח״כ יאמר זה:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הִנֵּה אָמַרְתִּי לְפָנֶיךָ מִקְצָת מַעֲשַׂי הָרָעִים. וּדְרָכַי הַמְקוּלְקָלִים. וּמִפְעָלַי הַמְכוֹעָרִים. לְאָמְרָם כֻּלָּם אִי אֶפְשָׁר. כִּי רַבּוּ כְּמוֹ רַבּוּ עַד אֵין מִסְפָּר. וְאֵין לִי פִּתְחוֹן פֶּה לְהִתְוַדּוֹת עֲלֵיהֶם וְאֵין לִי כֹּחַ לְגַלּוֹתָם וּלְבָרְרָם. וְלֹא אֶעֱצוֹר חַיִל וָכֹחַ לְדַבְּרָם וּלְחַבְּרָם. מִתְבּוֹשֵׁשׁ אֲנִי מֵחַטֹּאתַי וּמֻכְלָם אֲנִי מֵעֲוֹנוֹתַי. וְנֶחְפָּר אֲנִי מִפְּשָׁעַי. בּוֹשְׁתִּי וְגַם נִכְלַמְתִּי כַּאֲשֶׁר יִמָּצֵא הַגַּנָּב בְּמַחְתֶּרֶת שֶׁאֵין לוֹ לְהָשִׁיב מַעֲנֶה:

אָנָּא הַשֵּׁם חָטָאתִי עָוִיתִי פָּשַׁעְתִּי. כָּזֹאת וְכָזֹאת עָשִׂיתִי. עָבַרְתִּי וְשָׁנִיתִי וְשִׁלַּשְׁתִּי מִיּוֹם הֱיוֹתִי עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה. וְעַתָּה נְשָׂאַנִי לִבִּי וְנָדְבָה רוּחִי אוֹתִי לָשׁוּב אֵלֶיךָ בֶּאֱמֶת וּבְתָמִים בְּכָל לְבָבִי וּבְכָל נַפְשִׁי וּבְכָל מְאֹדִי. וְהִנְנִי מוֹדֶה וְעוֹזֵב. וְאַשְׁלִיךְ מֵעָלַי כָּל גִּלּוּלַי אֲשֶׁר עָשִׂיתִי מִיּוֹם הֱיוֹתִי. וְנָתַתִּי אֶל לִבִּי לַעֲשׂוֹת לִי לֵב טָהוֹר וְלֵב חָדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה לִהְיוֹת זָהִיר וְזָרִיז וּמַשְׂכִּיל בְּיִרְאָתֶךָ וַהֲרֵינִי בָּעֵת הַזֹּאת כְּגֵר שֶׁנִּתְגַּיֵּר וּכְקָטָן שֶׁנּוֹלַד. דָּמִיתִי הָיִיתִי כְּאֵלּוּ. וְהַיָּמִים הָרִאשׁוֹנִים יִפְּלוּ:

אל מלא גאט פון דר בארימהערציקייט וואס וואונט אין די הימלען. ווען דו וועסט מיך ריכטין נאך מיינע ווערק און מיינע מעשים און זינד נאך, וויי צו מיר, אוי צו מיר, אך צו מיר, קלאג אויף מיר, וויי צו מיין לייב. און ווען דו וועסט מיך ריינען גלייך מען ריינגט און לייטערט דאס זילבער וואלט פון מיר ניט איבער בלייבין דען איך האב דאס ביז באנגערט און איך האב גימערט זינד אויף שולד:

יהי רצון עס זאל זיין דר ווילין פאר דיר גאט מיין גאט און גאט פון מיינע עלטערין דאס דו זאלסט מיר פאר געבין מיינע זינד די איך אום גערין גיטאן האב און זאלסט מיר מוחל זיין מיינע זינד וואס איך האב גיטאן גערין און זאלסט מיר מכפר זיין אויף מיינע פשעים:

אנ דער נאך זאגט מען (על חטא) אונ זאל זאגין אן שטאט (שחטאנו) (שחטאתי) וואס איך האב גיזינדיגט ביז (כל דברי התורה הזאת) אונ דער נאך זאל ער דא אנפאנגען:

רבשע הער פון דר וועלט נון איך האב גיזאגט פאר דיר א טייל פון מיינע שלעכטע ווערק און מיינע שלעכטע וועגין און מיינע העסליכע ווערק. איך זאל זיי אלע אויס זאגין איז אום מיגליך דען זיי זיינען מערכטיג גאר פיל ביז קיין צאל איז. און איך קען מיין מויל ניט עפענען אויף זיי צו באקענען און איך האב קיין קראפט ניט זיי צו אנטפלעקין און צו קלערין און איך האב ניט קיין קראפט און שטארקייט אויס צו ריידין זיי און צו באהעפטין זיי איך בין פאר שעמט פון מיינע זינד און בין פאר שעמט פון מיינע חטאים און מיינע מיסווילקייט. איך בין פאר שעמט גלייך ווי א גנב דער וואס ווערט געפונען אין גרוב דאס ער קען ניט ענטפערין:

אנא ה׳ איך בעט דיך גאט איך האב גיזינדיגט און פאר קרימט און גימוטוויליגט און דאס גלייכין האב איך גיטאן. איך האב עבירות גיטאן צוויי און דריי מאל פון דאס זעלביגע מאל וואס איך בין אויף דער וועלט ביז איצונד. און איצונדערט האט מיר מיין הארץ גיטראגין און מיין געמיט געוויליגט דאס איך זאל ווידר קערין צו דיר מיט רעכט און מיט וואהרהייט מיטן גאנצין הארצין און לייב און גוט און איך באקען און איך פאר לאז און ווארף פון מיר אלע מיינע אום ווירדיקייט דאס איך האב גיטאן ביז אהער און איך האב מיר אין מיין הארץ גינומען אום מיר ארייין הארץ און אנייע הארץ צו מאכין און אנייע געמיט כדי ניזווארינט און קלוג צו זיין אין דיין פארכט און איך בין פון איצונד אן גלייך אזו א קינד ניבוירין ווערט און די ערשטע טעג זאל אפ גיפאלין זיין:

וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהַי אַחֲרֵי שׁוּבִי נִחַמְתִּי. וְאַחַר הִוָּדְעִי סָפַקְתִּי עַל יָרֵךְ. בַּמָּה אֲקַדֵּם פָּנֶיךָ וּבַמָּה תִּתְרַצֶּה וּתְכַפֵּר לִי עַל כָּל חַטֹּאתַי אֲשֶׁר חָלְפוּ וְעָבְרוּ. אִם בִּתְשׁוּבָה וּוִדּוּי תִּתְרַצֶּה הִנְנִי אָשׁוּב וּמִתְוַדֶּה לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי חָטָאתִי וּפָשַׁעְתִּי וְיָשָׁר הֶעֱוֵיתִי וְלֹא שָׁוָה לִי: וְאִם בִּתְפִלָּה וּבְתַחֲנוּנִים תִּמְחוֹל. הִנְנִי מַפִּיל תְּחִנָּתִי לְפָנֶיךָ. כְּעֵינֵי עֶבֶד אֶל אֲדוֹנָיו וּכְעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינַי נְשׂוּאוֹת אֵלֶיךָ יְיָ אֱלֹהָי: וְאִם בִּבְכִי וּזְעָקָה תִּסְלַח. הִנֵּה בְּמִסְתָּרִים תִּבְכֶּה נַפְשִׁי מִפְּנֵי חַטֹּאתַי. וּבַחֲדָרִים תֵּאָנַח רוּחִי עַל רוֹב פְּשָׁעַי. וְאִם בְּשֶׁבֶר רוּחַ תְּכַפֵּר. הִנֵּה נִשְׁבַּר לִבִּי בְּקִרְבִּי:

אָנָּא הַבֵּט בְּעָמְלִי. וְאַל תַּבִּיט בְּמַעֲלָלַי. שׁוּר נָא בְעָנְיִי. וְאַל תָּשׁוּר אֶל עֲוֹנִי. וּפְנֵה אֶל עָשְׁקִי. וְאַל תֵּפֶן אֶל קָשְׁיִי. וּמְצוּקוֹתַי תַּחַת אַשְׁמוֹתַי. וְעֶלְבּוֹן נֶפֶשׁ תַּחַת עֲוֹן נַפְשִׁי. וְטַהֵר מַעַרְכֵי רַעְיוֹנַי. וּתְכוֹנֵן מַעֲנֵה לְשׁוֹנִי. וְחָשְׂכֵנִי מִזְּדוֹנוֹת וּתְנַקֵּנִי מִשְּׁגִיאוֹת. וְתִהְיֶה עִם לִבִּי. בְּעֵת מַחְשְׁבוֹתַי. וְעִם פִּי בְּעֵת הַטִּיפִי. וְעִם יָדַי בְּעֵת מַעְבָּדַי. וְעִם רַגְלַי. בֶּאֱחוֹז שְׁבִילַי. וְלֹא אוֹצִיא מִפִּי רַק הַיָּשָׁר בְּעֵינֶיךָ. וְלֹא אֲדַבֵּר דָּבָר לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ שֶׁלֹּא כִרְצוֹנֶךָ. וּגְעַר בַּשָּׂטָן שֶׁלֹּא יְבַהֲלֵנִי. וּבְיֵצֶר הָרָע שֶׁלֹּא יַכְשִׁילֵנִי. וְהָאֵר פָּנֶיךָ אֵלַי. וְנַחְתָּה מֵהוֹדְךָ עָלַי. וְקַבֵּל תַּחֲנוּנַי. וּשְׁמַע בְּקוֹל הֶגְיוֹנַי. וַעֲשֵׂה בַקָּשָׁתִי וּמְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעַי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מוֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכּוֹר:

יי אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים. הַמּוֹשֵׁל בָּעֶלְיוֹנִים וְשַׁלִּיט בַּתַּחְתּוֹנִים. הַנּוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ וּלְאֵין אוֹנִים. מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנִים. פְּתַח יָדְךָ. וְקַבְּלֵנִי בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וְסַיְּעֵנִי לְהִתְחַזֵּק בְּתוֹרָתֶךָ. כִּי הַבָּא לִטַּהֵר מְסַיְּעִין אוֹתוֹ. וְעָזְרֵנִי כְּנֶגֶד הַשָּׂטָן הַנִּלְחָם בִּי בְּתַחְבּוּלוֹת. וּמִתְנַקֵּשׁ בְּנַפְשִׁי לַהֲמִיתֵנִי בַּל יִמְשׁוֹל בִּי. וְרַחֲקֵהוּ מִמָּאתַיִם וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה אֵבָרִים שֶׁבִּי. וְתַשְׁקִיעֵהוּ בְּתוֹךְ מַעֲמַקֵּי מַיִם רַבִּים. וּגְעַר בּוֹ לְבַל יַעֲמוֹד עַל יְמִינִי לְשִׂטְנִי. וְתַעֲשֶׂה אֲשֶׁר אֵלֵךְ בְּחֻקֶּיךָ. הָסֵר לֵב הָאֶבֶן מִקִּרְבִּי וְתֶן לִי לֵב בָּשָׂר:

אָנָּא יְיָ אֱלֹהַי שְׁמַע אֶל תְּפִלַּת עַבְדְּךָ וְאֶל תַּחֲנוּנָיו. וְקַבֵּל אֶת תְּשׁוּבָתִי וּתְחִנָּתִי וּבַקָּשָׁתִי. וְיִהְיוּ לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ מְלִיצֵי יוֹשֶׁר לְהָלִיץ בַּעֲדִי לְפָנֶיךָ וּלְהַכְנִיס תְּפִלָּתִי בְּאָזְנֶיךָ. וְאִם בַּעֲוֹנוֹתַי הָרַבִּים אֵין מֵלִיץ בַּעֲדִי וְאֵין מְלַמֵּד עָלַי זְכוּת הַתּוֹר

ועתה ה׳ אונ איצונדערט נאט מיין נאך מיין ווידר קערונג האב איך מיך בדאכט אונ נאך מיין וויסין די זינד האב איך מיך גיקלאפט אויף דעם דיכט. מיט וואס זאל איך מיך פאר דיר פערעדרין אונ מיט וואס וועסטו באוויליגט זיין מיר צו פאר געבין מיינע זינד די שוין פאר ביי זיינען. ווען דו באוויליגסט ביסט מיט ווידער קערונג אונ באקענונג איצונד קער איך ווידער אונ באקען פאר דיר גאט מיין גאט דאס איך האב געזינדיגט אונ גימוטוויליגט אונ דאס רעכטע האב איך פאר קרימט אונ עס האט מיר גאר ניט גיארט. אונ ווען דו מיט גיבעט פון בארעמליך פאר גיבסט נון ווארף איך מיין דער בארעמליך גיבעט פאר דיר. גלייך אז די אויגין פון א קנעכט צו זיין הערין אונ גלייך די אויגען פון א דינסט מויד צו איר הארינטע אזו זיינען מיינע אויגען אויף גיהויבין צו דיר גאט אונזער גאט. ווען דו מיט וויינען אונ מיט שרייען פר גיבסטו די זינד נון טוט מיין לייב וויינען אין פאר בארגינעש פון וועגין מיינע זינד. אונ ווען דו פאר גיבסט דורך אנידעריג אונ צובראכין גימיט נון מיין לייב איז אין מיר צו בראכין:

אנא הבט איך בעט דיך גאט מיין גאט הער צו די גיבעט פון דיין קנעכט אונ צו זיין בארעמליך גיבעט אונ אנטפאנג מיין תשובה אונ מיין בארעמליך גיבעט אונ מיין בקשה אונ זיי זאלין זיין רעכטע פיר שפרעכר פאר דיין כסא הכבוד די דא זאל מליץ זיין

נא לי מתחת כסא כבודך. ולא אשוב ריקם מלפניך כי אתה שומע תפלה:
אנא מלך חנון ורחום רחם עלי וקבל תחנותי כי אין לי לחזור אלא עליך ועל תורתך הקדושה. היה נא לי לישועתי קרוב ודברי האזינה יי׳. וניב שפתי תקבל. ועוני תכפר. וחטאתי אל תזכור. ואל ימעטו לפניך כל התלאות אשר מצאוני. צרה ויגון סבבוני גם סבבוני. יגעתי באנחתי. ותדד שנתי. ואתה יי׳ אלהי נתני בצדקתך. והישר דרכי לפניך. מרעה תפלטני. חנני יי׳ חנני. חכני להיות ממלא מקום אבותי הטובים. יראי חטא ומביני מדע. ותרפאני רפואת הנפש ותהגני חופש: ואומר מזמור כ״ה בתהלים

יהי רצון מלפניך יי׳ אלהי ואלהי אבותי שתקשיב שועתי ואת עתירתי וכשם ששמעת לתפלת מי שהתפלל לפניך בזה המזמור כן תשמע לתפלתי ותאזין ותקשיב לתחנתי. הרב כבסני מעוני ומחטאתי טהרני. ומשגיאות נקני. ומנסתרות נקני. תשוב תרחמני. ותשליך במצולות ים כל חטאתי וכל חטאת עמך ישראל במקום אשר לא יזכרו ולא יפקדו ולא יעלו על לב לעולם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם. ואהיה מבני אדם אשר בצל כנפיך חסיון. ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם: תודיעני ארח חיים שבע

פון מיינם וועגין פאר דיר אונ מיין תפלה מאכין אריין גיין אין דיינע אויערין. אונ ווען איך האב וועגין מיינע זינד קיין מליץ ניט אונ דאס קיינער איז ניט ממליץ אויף מיר אונ קיינר לערינט ניט אויף מיר קיין זכות בעט איך דיר גראב פאר מיר איין ארט אונטער דיין כסא הכבוד דאס איך זאל זיך ניט לעער אום קערין צוא פאר דיר דען דו הערסט דיא גיבעט:
אנא מלך איך בעט דיך קיניג לייט זעליגער אונ בארעמהארציגער דר בארעם דיך איבער מיר אונ אנטפאנג מיין בארעמליך גיבעט דען איך האב נאך קיינעם ניט צו זוכין מער ניט ווי נאך דיר אונ נאך דיין הייליגע תורה. זיי צו מיר נאהענט פון וועגין צו זיין אין מיין הילף אונ מיינע רייד פאר נעם דו גאט אונ די רייד פון מיינע לעפצין זאלסטו אנטפאנגען אונ מיינע זינד זאלסטו פאר געבין אונ מיינע זינד די איך האב אום געוין גיטאן זאלסטו ניט גידיינקען אונ עס זאל ניט פאר דיר ווייניג זיין אלע די מידיקייט די וואס האבין מיר אן גיטראפין. לייד אונ טרויערקייט האבין מיר ארום גערינגילט פון אלע זייטין איך בין מיד פון מיינע זיפצען אונ עס איז פאר וואגילט מיין שלאף אונ דו גאט מיין גאט פיר מיך אין דיינע גירעכטיקייט אונ מאך ריכטיג מיינע וועגין צו פאר דיר. פון בייז זאלסטו מיך מאכין אנטרינען דר בארעם דיך גאט אונ לאז מיר צו דאס איך זאל קענען דר פילען דעם ארט פון מיינע עלטערין די דיגען גוט אונ גאטס פארכטיגע אונ פארשטאנדיגע אונ הייל מיך אהיילונג פאר די נשמה אונ זאלסט מיך פרייא שטעלין:
אונ מען זאל זאגין דעם מזמור כ״ח אין תהלים אונ דער נאך זאגט מען דאס:

יהי רצון עס זאל זיין דר ווילין פאר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין דאס דו זאלסט פאר נעמען מיין שרייען אונ מיין גיבעט אזו וואול דו האסט גיהערט די תפלה פון דוד המלך דר פאר דיר האט גיבעטין מיט דעם מזמור אזו זאלסטו הערין מיין תפלה אונ זאלסט פאר נעמען מיין פיל בארעמליך גיבעט. וואש מיך ריין פון מיינע זינד אונ ריינג מיך פון מיינע עבירות אונ פון מיינע מיסטייט לייטער מיך אונ פון די פארבארגינע זינד ריינג מיך דאס דו זאלסט ווידר קערין אונ מיך דר בארימען אונ דו זאלסט ווארפין אין טיפעניש דאס טייך אלע מיינע זינד אונ די זינד פון דיין פאלק ישראל אויף אזו איין ארט וואו זיי זאלין ניט גידאכט אונ גיאכט ווערין. קיין הארץ זאל מער אויף זיי ניט גידיינקן דו זאלסט געבין ווארהייט צו יעקב גינאד צו אברהם אונ לאז מיך זיין פון די מענשין די אין דעם שאטין פון דיינע פליגעל טוען זיך באשיצען אונ גיזעטיגט אין פעטקייט פון דיין הויז אונ פון די קוואל דיין וועגעפטיקייט טרינקסטו זיי אן. לאז מיך וויסען די זיטען פון דאס אייביגע לעבין די זעטונג פון פריידין מיט די צדיקים די דא אנטפאנגען דיין שכינה מיט

שמחות את פניך נעמות בימינך נצח: חכני לעולם הבא הצפון לצדיקים. כמו שנאמר מה רב טובך אשר צפנת ליראיך:

רבונו של עולם מנהג בית דינך הצדק לא כמנהג בתי דינין של בשר ודם. כי מדת בשר ודם כשהוא תובע את חברו בממון יבא אל הבית דין אם יכפור ינצל מן הממון ואם מודה מתחייב לתן. ובית דינך הצדק לא כן אלא אם יכפור אוי לו ולנשמתו ואם מודה ועוזב אתה מרחמהו ומציל את נפשו מדינה של גיהנם. כי לא תחפוץ בהשחתת עולם. כדבר שנאמר קחו עמכם דברים ושובו אל יי: ונאמר דרשו יי בהמצאו קראהו בהיותו קרוב: ונאמר יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל יי וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח. ואתה אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ואמת ומרבה להיטיב. ורוצה אתה בתשובתן של רשעים ואין אתה חפץ במיתתן שנאמר אמור אליהם חי אני נאם אדני יהוה אם אחפוץ במות הרשע כי אם בשוב רשע מדרכו וחיה. שובו שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית ישראל: ונאמר החפוץ אחפוץ מות רשע נאם אדני יהוה הלא בשובו מדרכיו וחיה: ונאמר כי לא אחפוץ במות המת נאם אדני יהוה והשיבו וחיו: ויודע היום ברחמיך בהעביר פשע המתודים לפניך ותהיינה אזניך קשובות אל עבדך ואל תתעלם מתחנוניו כי אתה מלכי ואלהי נוח לרצות וקשה לכעוס וטוב לכל ועשה חסד תמיד ככתוב טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו:

ציטליכקייט מיט דיין רעכטער האנד אין דר אייביגקייט. אונ לאז מיך זוכה זיין צו גיניסן פון עולם הבא דאס דא איז פאר בארגין פאר די צדיקים גלייך אין פסוק שטייט ווי גאר פיל איז די גוטקייט דאס דו האסט פאר בארגין צו דיינע פארכטער דאס זיינען די צדיקים:

רבש״ע הער פון דער וועלט דר מנהג פון דיין גירעכטין בית דין איז ווען אמענש לייקינט זיינע עבירות ווייא צו אים אונ צו זיין נשמה אבער ווען ער באקענט אונ פאר לאזט ווייטער זיינע זינד דא דר בארעמסטו דיר איבער אים דאס זיין לייב ווערט באשירעמט פון דאס גיהנם דען דו באגערסט ניט די פאר דארבונג פון דער וועלט גלייך דר נביא זאגט נעמט מיט אייך רייד דאס איז באקענונג אונ קערט ווידר צו גאט. אונ נאך מער זאגט ער פארשט גאט אין זיין טאן זיך לאזין געפינען רופט אים אן ווען ער איז נאהענט. אונ נאך מער שטייט ער זאל פאר לאזין דר רשע זיין וועג אונ דר אומרעכטער מאן זיינע גידאנקען אונ ער זאל ווידר קערין צו גאט אזו וועט ער אים דר בארימען דען אונזער גאט מערט צו פאר געבין די זינד. אונ דו ביסט אגאט פון פאר געבונג אלייטזעליגער אונ דר בארעמיגער גאט ער דר לייכגערט אונ האלט אויף זיין צארין אונ איז פול מיט גינאד אונ ווארהייט אונ מערט צו באגיטיגין. אונ דו ווילסט אן די תשובה פון די רשעים אונ דו באגערסט ניט אן זייער טויט דען אזו שטייט געשריבין זאג צו זיי איך בין אלעבעדיגער גאט זאגט דער הער גאט באגער איך דען דאס דר רשע זאל שטארבין נייערט דאס ער זאל ווידר קערין פון זיין בייזין וועג אזו וועט ער בלייבין לעבין. קערט ווידר קערט ווידר פון אייער בייזין וועג אונ וואר אום זאלט איר שטארבין איר הויז געזינד פון ישראל. אונ נאך אפסוק שטייט צו באגערין באגר איך דען אין דעם טויט פון דעם רשע זאגט גאט דער הער. פאר וואר ווען ער קערט ווידר פון זיין בייזין וועג אזו וועט ער לעבין. אונ נאך מער שטייט דען איך באגער ניט דאס ער זאל שטארבין דר וואס איז ווערט צו שטארבין אזו זאגט דר הער גאט קערט ווידר אונ לעבט. אונ עס זאל באוואוסט ווערין היינט דיינע דר בארימקייט ווען דו ווערסט איבער פארין אונ פאר געבין די זינד פון די וואס זיינען זיך מתודה פאר דיר. אונ עס זאל דיינע אויערין פר נעמין צו דיין קנעכט אונ צו זיינע בארמליגע גיבעט דען דו ביסט מיין קיניג אונ מיין גאט דען דיר איז לייכט צו באווילינין אונ שווער צו דר צארינען אונ דו ביסט גוט פאר

שמע קולי אשר ישמע בקולות. האל המקבל תפלות. והעשה גדולות. והנורא עלילות. והיכול על כל היכולות. והמרבה מחילות. והמוציא ישראל מסבלות. והעונה לכל צדיק וחסיד שהיה בכל דור ודור ובכל קהלות וקהלות. הוא יענה וישמע ויקשיב בקול תפלתי ותהיה תפלתי כקטרת וכעולות. אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

ואומר מזמור ד׳ למנצח בנגינות מזמור לדוד בקראי ענני עד לבטח תושיבני:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא שכשם ששמעת לתפלת מי שהתפלל לפניך בזה המזמור כן תשמע לתפלתי ותקשיב לתחנתי ביום הזה ואל יעכב שום חטא ועון מלקבל תפלתי. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא: רבונו של עולם לא על עצמי לבד אני מתפלל ומתודה ומתחנן. כי אם בעדי ובעד כל הקהל הקדוש הזה העומדים לפניך. ואף על פי שאיני ראוי וכדאי להתודות ולהתחנן ולהתפלל על עצמי וכל שכן על אחרים אבל שמתי לבי לנגד רחמיך הרבים. כי דרכך להעביר קצפך ומדתך להעביר אפך ומנהגך לרחם על בריותיך. ויותר לשבים אליך ומודים ומתודים לפניך ועומדים ומתחננים על פשעיהם ולא מכסים אותם שכן כתוב מכסה פשעיו לא יצליח ומודה ועוזב ירוחם:

אלע אונ טוסט ניגאד אום זונסט גלייך דא שטייט גישריבן גאט איז גוט צו אלע אונ זיינע דער בארעמקייט איז אויף אלע זיינע ווערק די וואס ער האט באשאפין:

שמע קולי הער מיין שטים דו גאט דר דא הערט אלע שטימען אונ אנטפאנגט אלע גיבעט אונ דער דא טוט גרויסע זאכין אונ דער דא פארכטיג איז אונ דר דא מעכטיג איז איבער אלע די מאכט. אונ דר דא מערט פאר געבונג אונ דר דא ציהט אויס ישראל פון שווערע ארבעט אונ דר דא ענטפערט צו איטליכין צדיק אונ חסיד אין איטליכם דור אונ אין איטליכע קהלה דר זאל הערין אונ ענטפערין אונ פאר נעמען אן דעם שטים פון מיין גיבעט אונ מיין גיבעט זאל זיין אזו ווי די דעמפונג אונ בראנד אפפער. דו גאט דר הער דו גאט פאר גיב דו גאט פאר נעם אונ זאם ניט אונ טו אום ווילען דיר מיין גאט דען דיין הייליגער נאמען איז גירופין אויף דיין שטאט ירושלים אונ אויף דיין פאלק:

אונ דער נאך זאגט מען דעם מזמור ד׳ אין תהלים אז מען פאנגט ווידער דא אן:

יהי רצון עס זאל זיין דער ווילין צו פאר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין אברהם יצחק ויעקב גאט דר גרויסער אונ שטארקער אונ פארכטיגער אזו וואול דאס דו האסט דר הערט די תפלה פון דוד וואס ער האט פאר דיר גיבעטין אין דעם מזמור אזו זאלסטו אויך דער הערין צו מיין גיבעט אונ זאלסט פאר נעמען מיין בארעמליך גיבעט דעם הייגטיגען טאג. אונ מיין תפלה זאל ניט אויף גיהאלטין ווערין דורך זינד אדער פשעים דען עס איז נישא קיין מענש דר זאל זיין אזו פרום דאס ער זאל אלע צייט גוטס טאן אונ זינדיגט ניט:

רבש״ע הער פון דר וועלט ניט פאר מיר אליין בעט איך אונ באקן פאר זיך גינאד נייערט פון מיינט וועגין אונ פון וועגין דעם גאנצין היילגין קהל די דא שטייען פאר דיר אונ דאטשע איך בין ניט ווערט צו באקענען אונ צו בעטין פאר מיר אליין אונ מכל שכן פאר אנדרע אבער איך האב מיר אין מיין הארצין גינומען דיין דר בארימקייט די זיינן פיל דען דיין שטייגער איז אפ צו טאן דיין צארין אונ דיין מדה איז צו מאכין איבער פארן דיין גרים צארין אונ דיין גיוואונהייט איז צו דר בארעמין זיך איבר דיינע באשעפינש. אונ נאך פיל מער איבער די וועלכינע די דא טוען תשובה אונ באקענען פאר דיר אונ שטייען אונ בעטין בייא דיר איבער אלע מוטוויליגע זינד אונ פר דעקן זיי ניט דען אזו שטייט גישריבן

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתהא השעה הזאת שאני עומד לפניך
לבקש על נפשי ועל נפשות בית ישראל שעת רחמים ורצון ושעת
הקשבה ושעת האזנה אקראך ותענני אעתיר לך והעתר לי והטה כל לבות
בני אדם שיש לי עסק עמהם לכל אשר אחפץ והשב רצונם לכל אשר ארצה
ובטל מחשבות שונאי. והפר עצת אויבי. ומלא כל משאלותי. ככתוב יתן
לך כלבבך וכל עצתך ימלא. ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידי
ותגמלני חסדים טובים: ברוך הגומל חסדים טובים לעמו ישראל:

רבון העולמים חטאתי לפניך. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתמחול
ותסלח לי על כל פשעי ותכפר לי על כל עונותי ותעביר לי כל
חטאתי שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך בילדותי ובבחרותי בישישתי
ובזקנתי בין באונס בין ברצון. בין בשוגג בין במזיד. בין בסתר בין בגלוי. בין
במתכון בין שלא במתכון. בין ער בין ישן. בין בדבור בין בהרהור. בין
במחשבה בין במעשה. בין בשמיעה בין בראיה. בין בהליכה בין במשוש.
בין בטעם בין בריח. הכל תעביר ותסלח אשר נואלתי ואשר חטאתי. מיום
היותי על האדמה עד היום הזה. כי לך יי הישועה בך תוחלתנו אלוה סליחות.
אנא סלח נא אל טוב וסלח כי אל מלך חנון ורחום אתה. וכשיגיע קצי להפטר
מן העולם הזה ולשוב אליך. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתהא

דר וואס פאר דעקט זיינע מוטוויליגע זינד דער באגליקט ניט. אונ דר וואס באקענט אונ
לאזט זיי אוועק אונ טוט ניט מער דר ווערט דר בארעמט:

יהי רצון עס זאל זיין דר ווילען פאר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין דאס
עס זאל זיין די צייט וואס איך שטיי אונ בעט פאר דיר אויף מיין לייב אונ די לייבער
דאס הויז גיזינד ישראל זאל זיין אדרבארעמיגע אונ אבאוויליגטע צייט. אצייט פון פאר
גערמונג. איך זאל רופין דיך אונ דו זאלסט מיר ענטפערין איך זאל דיר בעטין אונ דו זאלסט
מיר באוויליגט זיין אונ נייג די הערצער פון די מענשין וואס איך האב מיט זיי גישעפטין
צו דעם וואס איך באגער אונ קער זייער ווילין צו אלץ וואס איך וויל. מאך צו נישט די
גידאנקען פון מיינע פיינד אונ פאר שטער אירע עצות אונ דר פיל מיין גיבעט אזו ווי עס
שטייט גישריבען עס זאל דיר גיגעבין ווערין אזו ווי דר ווילין פון דיין הארץ אונ אלע דיינע
עצות זאל דער פילט ווערין. אונ דו זאלסט שיקען בענטשונג אונ באגליקונג אין אלע
מיינע ווערק אונ זאלסט מיר באצאלין מיט גוטע גינאד. גילויבט ביסטו דר דא באצאלט
גוטע גינאד צו זיין פאלק ישראל.

רבון העולמים הער פון די וועלטין איך האב גיזינדיגט פר דיר עס זאל זיין דר ווילן פון פר
דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין דאס דו זאלסט מיר מוחל זיין אונ פר
געבין אויף מיינע פשעים אונ אפ ווישין מיינע עונות אונ איבר פארין. אויף מיינע זינד די
איך האב גיזינדיגט אונ פאר קרימט אונ גימוטוויליגט פאר דיר אין מיין קליינהייט אונ
יונגינהייט אין מיין עלטער אונ מיין גרייזהייט סייא באונס סייא ברצון סייא בשוגג סייא
במזיד סייא אין פאר בארגינעש סייא אנטפלעקט סייא מיט אבונה סייא אן אבונה סייא
וואכענדיג אדער שלאפענדיג סייא מיט רייד אדר מיט גידאנקען. סייא מיטין טראכטין
אדר מיט ווערק סייא מיט הערין אדער מיט זעהן סייא מיט גיין אדר מיט טאפין. סייא
מיט פאר זוכונג אדער מיט שמעקונג אלץ זאלסטו איבער פארין אונ פאר געבין דאס איך
האב מיך גינארט אונ האב גיזינדיגט, פון דעם טאג וואס איך בין אויף דער וועלט ביז
איצונד. דען צו דיר גאט איז די הילף אין דיר איז אונזר האפונג. דו גאט פון פאר געבונג.
דו גאט דר גוטר אונ פאר געבער דען דו גאט ביסט אלייט זעליגער אונ אדרבארעמיגר
קיניג. אונ ווען עס וועט גרייכן מיין סוף אונ די צייט אז איך זאל אוועק גיין פון דר וועלט
אונ ווידער קערין צו דיר. זאל זיין דר ווילען פאר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע

מיתתי כפרה על כל עונותי. ותקבל נשמתי בשמחה כאשר תקחנה ממני. ויום לכתי לפניך רצה נא את הליכתי ושלח מלאכי רחמים ויצאו נא לעומתי. ושלום בואך יאמרו בקול אחד בביאתי. יביאוני לגן עדן ושם תהיה ישיבתי. ואתעדן באורך ושים כבוד מנוחתי. ואור גנוז לפניך יהי סתרי וסכתי. ותחת צל כנפיך תנה לי את מחיצתי. שמע תחנתי חיש נא ישועתי. אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי. כי אתה אל ישועתי. אשר בך בטחתי: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

עלטערין דאס מיין טויט זאל זיין אפאר געבונג אויף אלע מיינע זינד אונ זאלסט אנטפאנגין מיין נשמה אז דו וועסט זי פון מיר נעמין מיט פרייד. אין דעם טאג אז איך וועל פאר דיר גיין זאלסטו באוויליגען מיין גאנג אונ שיק דר בארעמיגע מלאכים זיי זאלין מיר אנטקעגין גיין אונ מיט איין שטים זאלין זיי זאגין פריד איז דיין קומען אונ זיי זאלין מיך אריין ברייגען אין גן עדן אונ דארטין זאל זיין מיין וואונוג אונ איך זאל גיזעגעפט זיין מיט דיין ליכט אונ טו מיט עהר מיין רואונג אונ מיין פאר בארגינעש אונ סוכה זאל זיין פאר דיר. אין אבאהאלטין ליכט אונ אונטער דעם שאטין דיינע פליגעל גיב מיין פלאץ אונ טייל. דער הער מיין בארעמליך גיבעט אונ אייל צו מיין הילף. דו זאלסט ניט פאר הולין דיינע אויערין צו מיין דר וויטערונג אונ מיין שרייען דען דו ביסט גאט מיין הילף דאס איך האב מיך פאר זיכערט אין דיר. עס זאל זיין באוויליגט די רייד פון מיין מויל אונ די גידאנקען פון מיין הארצין פאר דיר גאט מיין באשעפער אונ מיין דר לייזער:

תחנה פיר איין אשה אז איר מאן איז קראנק ר"ל

גנעדיגער ערבארעמיגער גאט. שווער אונ ביטער האסטו מיר געשטראפט.
ערהויבין אונ גרויס ביסטו אין דיינע גיטע. אבער שרעקליך אונ גרויזאם ביסטו אין דיין צארען. דיינע שרעקליכע פייליען האבין מיר געטראפין. דו האסט מיר אנגענאמין אטיפין בעכער פון צער אונ פון פרעניות. אונ איך טרינק אים טעגליך ביז די הייוין. מיין מאן דר קרוין פון מיין הויז. דר פאטר פון מיינע אונשולדיגע קינדער. מיין בעשיטצער. מיין ברויטגעבער. ליגט נעבאך איצונד זייער שווער קראנק. זיין וועלע שוועבט צווישין לעבין אונ טויט. צושטערט איז מיר מיין לעבין. ענטריסן זיינן מיר אלע פריידן. יעדר קרעכץ יעדר זיפץ וועלכר רייסט זיך ארויס פון די צובראכענע הארץ פון מיין קראנקען מאן. לעבערט מיין ברוסט. אונ פערגיפטעט מיין וועלע. גרויס איז דר געפאר. שרעקליך איז מיין נויט. וויא דוד המלך עליו השלום האט גיזאגט. בצר לי אקרא ה' ואל אלהי אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא באזניו. דאס הייסט אז עס איז מיר שלעכט רוף איך צוא גאט. צוא אים שרייא איך. ער זאל הערין פון זיין פאלאץ מיין שטים. אונ מיין גישרייא זאל קומען אין זיינע אויערין:

בארעמהערציגער פאטער. צו דיר טוא איך רופען אין מיין נויט. צו דיר ווענדע איך מיר אין מיין שרעקליכע צרה. דו גרויסער גאט ביסט דאך די קוועלע פון גוטעס. פון גינאד. אונ פון אונענדליכע רחמנות. ערבארעם זיך אויף מיר אונ הער צו מיין גיבעט. שטראף מיר ניט חלילה מיט דיין גרויסין צארין. דען איך בין פיל צו שוואך אים צו ערטראגין. ערוועק דיינע רחמנות. דיינע גרויסע חסדים. אונ ערבארעם דיך אויף מיין קראנקין מאן וועלכער שמאכטעט נעבאך איצונד אויף זיין שווערע קראנקע בעט. העלף אים ערבארמיגער גאט. שיק אים צו ארפואה שלמה מן השמים. ווען איך חלילה האב דאס ביי דיר ניט פערדינט. ווען מיין זכות אין דיינע אויגין איז חלילה ניט אזו גרויס. טו דאס ערבארמיגער גאט איבער דעם זכות פון זיינע קליינע קינדערס וועגין וועלכע פאר דיר נאך ניט געזינדיגט האבין. דו זאלסט אים חלילה ניט ענטריסין פון מיר פאר דער צייט. דען ער איז דאך מיין איינציגער בעשיטצער. דער פאטער פון מיינע קליינע קינדער. זיין לעבין איז דאך אונזער רייכטום אונזער פערמעגין. אונ מיר אלע זיינען דאך אנגעוויזין אויף אים איינעם אז ער זאל אונז געבין מיט דיין הילף אביסן

ברויט . עפין פאר אים די טויערין פון דיינע גרויסע רחמנות . אונ הייל וואס דו האסט פערוואונדעט . ווי עס שטייט געשריבין אין דיין היילינע תורה. מחצתי ואני ארפא . דאס הייסט איך האב פערוואונדעט אונ איך וועל היילען . אונ ווי דער היילינער נביא מלאכי זאגט . וזרחה לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה . עס וועט שיינען פאר אייך וועלכע איר פירכטעט פאר מיין נאמען , איין זון פון גירעכטיקייט אונ היילונג אין איהרע פליגלען . דר פריי מיר מיט דיין הילף וויא דוא האסט מיר דערשראקין מיט דיין צארין . דען צוא דיר בארעמהערציגער פאטער ערהויבט זיך מיין זעלע . צו דיר איז אויסגעשטרעקט מיינע אויגין . צו דיר אליין רוף איך אין מיין אנגסט . דוא ביסט מיין רעטער . דוא ביסט מיין האפענונג ביז די לעצטע מינוטין פון מיין לעבין . אמן :

תחנה פיר איין אשה ווען אירע קינדער זיינען קראנק ר״ל

מיט אצובראכענע פערקלעמטע הארץ וועלכע איז פול מיט גרויסע אנגסט אונ מיט שרעק . מיט אצוריסענעם שווערין פינסטערין גימיט . מיט הייסע טרערין וועלכע ניסין זיך ווי קוואלין פון מיינע אויגן. קום איך איצונד פר דיר פאר ברעמהערציגר פאטער . דו שטארקער אלמעכטיגער גאט וועלכער דו בעשאפסט שטענדיג די רפואה פאר דר מכה . זעה פון דיינע הויכע הימלען מיט אויגין פון גינאד אונ ברעמהערצינקייט אויף די בלוטינע וואונדין פון מיין בעטריבטע פערפינסטערטע הארץ . זעה ערבארעמינר גאט ווי מיינע צוויי טייערע קינדר . מיינע אויגין פון מיין קאפ ליגען געבאך זייער שווער קראנק . זעה גרויסער שעפפער ווי צוויא ריינע אונשולדיגע בליהענדע בלומען ווערין געבאך פערוועלקט וויא פון אהיץ אין אויסטעניי . ואתה הוא יוצרם אונ דו גוטער גאט האסט דאך זיי אליין געשאפין . אין דיין מאכט ליגט עס דאך די פערדארטע בלומען ווידער אפ צו פרישען . אונ איין טוי פון לעבין אויף זיי ווידר צו שפריצין , ווייז מיר איצונד דיינע וואונדער . ערהערע מיך ערבארעמינער גאט אונ ערבארעמע דיך אויף מיינע אונשולדיגע ריינע קינדר וועלכע דיר גאך ניט ערצירנעט האבין . וויא עס שטייט גישריבין ישלח דברו וירפאם . ער ווירד שיקין זיין ווארט אונ ער וועט זיי היילן: רבונו של עולם . גענעדיגער גאט . פאר דיר שטייט איצונד איינע ארמע בטריבטע פערפינסטערטע מוטער . מיט וואנקענדע קניא . מיט אפערקלעמטע הארץ פארגיס איך מיין געבעט פאר דיר . מיינע אויגין זעהען מיין גרויסען בראך אונ עטדינען זיך . פון אנגסט אונ פון צער ציטערין אין מיר אלע גלידר אונ איך קען ניט העלפין . דען וואס איז מענשליכע הילף . ווי אגראז וואס פערוועלקט . אונ ווי אמארגין טוי וואס גייט ניך אוועק. נאר דו אליין גרויסער שעפפער. נאר דו אליין קענסט העלפין . כי בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש . אין דיין האנד איז די זעלע פון יעדען לעבעדינן . אונ דר גייסט פון יעדעם פלייש . נור דיין הימלישע הילף פון דיין שטארקע מעכטיגע האנד איז אווירקליכע אונ דויערהאפטיג . נור דו אליין בארעמהערציגער פאטר קענסט גאנץ מאכן וואס דו האסט צובראכן . אויף בויען וואס דו האסט צושטערט . אונ היילען די וועלכע דו האסט פערוואונדעט . כי אל מלך רופא נאמן ורחמן אתה . דען דוא ביסט דאך דר גאט . דר קעניג . דר בארעמהערציגער בעגלויבטער דאקטאר . דיר אליין טרויא איך דעם גורל פון מיינע טהייערע קינדר אן. אין דיינע שטארקע הענד בעהאלט איך זייער גייסט. דו מיין הימלישער פאטר ווייסט דאך וויא שווער אונ ביטער זיי זיינען מיר אנגעקומען . מיט וועלכע לעבענס געפאהר איך האב זייא אויף דער וועלט געבראכט . א גאט אין הימעל . נעהם חלילה ניט צו פון מיר דיא טייערע מתנות וועלכע דוא אליין האסט מיר געשאנקען . עטריים פון מיר ניט מיינע איינציגע פריידע אונ נחת אים לעבן. שטראף זיי חלילה ניט איבער מיינע זינד . ווייז מיר דיינע וואונדערליכע חסדים . דען דו ביסט דאך דיא קוועלע פון אלע גוטעס אונ פון רחמנות . אונ איך וועל לויבין אונ בענטשן דיין היילינען נאמן אויף אימר אונ עווית . אמן :

תחנה פיר אבתולה איתומה

דו גרויסר העיר דר וועלט . בארעם הערציגר הימלישער פאטער . וועלכער דו קוקסט מיט גינאד אונ ערבארמונג אויף דיינע קלענסטע געשעפפע , אונ בעזאנדערס אויף

דעם

דעם מענשין וועלכין דו האסט געשאפין אין דיין פורעם. צו דיר ווענדעט זיך איצונד איין ארעמע. אונגליקליכע. עלענדע פערוויסטע שעבסעלע וועלכע איז געבליבין אן אהירטען. עלענד ווי א שטיין אין וואסער. פערזונקען אין איר טיפען טרויער. פערטרונקען אין אגרויסען ים-צרות אין אונגליק: מיינע עלטערין האבין מיר פערלאזין צו זאמען מיט אלע קוואל אונ ביטערגיס פון אירדישין יאמער מהאל, דו אלמעכטיגער גאט האסט זיי צו זיך גערופין אין א בעסערע וועלט. אין א וועלט וואו מען הערט ניט קיין יאמער אונ קיין זיפצען. אונ מען זעהט ניט קיין טרערין. דארטין האסטו גרויסער גאט מיינע ליבע עלטערין גערופין זיך צו זיצען אונטער דיינע פליגלען. אונ איך א גאט. איך בין היר גאנץ אליין עלענד. פערלאזען אונ בין אונגליקליך געבליבען. ווער זאל זיך איצונד פאר מיר אינטערעסירען. וועמען גיהער איך איצונד אן. ווער זאל מיר אין גראדען וועג פירען. צו וועמען זאל איך מיך ווענדין אין מיין עלענד אין פינסטערע פערצווייפלונג:

נור דוא גרויסער גאט אין היכיל. נור דוא בארעמהערציגער פאטער וועלכער דוא ביסט די קוועלע פון רחמנות אונ פון גינאד. נור דו זאלסט מיינע עלטערין-שטעלע פאר מיר היר בעטרעטין. נור דיין גרויסע שטארקע מעכטיגע האנד זאל מיר היר אין גראדין וועג פירין. אז איך זאל חלילה ניט פערפאלין ווערין ווי איין טראפין אין גרויסען שטידמישין ים פון לעבין. נור דיין אויג גינעדיגער הימלישער פאטער זאל מיר פירין אונ בעגלייטין אויף דעם וועג פון מיין לעבין. נור דו אליין זאלסט מיין בעשיצער זיין פון אלעם בייזעס. מיין היטער פון אלעם שלעכטעס. נור אין דיין האנד אלמעכטיגר גאט טרויא איך אן מיין לעבין. מיינע געגענווארט. אונ מיינע צוקונפט. דו זאלסט מיר היטין פון בייזע שלעכטע מענטשין. אונ פון שרעקליכע צופעלע אונ בייזע מינוטין וועלכע שטירמען אונ קומען אויף דר וועלט: פאר דיר הימלישער פאטר קניא איך איצונד.

פר דיר בארעמהערציגר גאט פר גיס איך מיין פערקלעמטע ביטערע צערבראכענע הארץ. ווער נאך ווי דו גרויסער גאט ווייסט מיינע בלוטיגע וואונדין. מיין צעררייסענעם שווערין געמיהט. ווער נאך ווי דו ווייסט ווי עלענד אונ אונגליקליך איך ארעמע יתומה היר גיבליבין בין. בארעמהערציגער גאט דו ביסט דאך דר אבי יתומים. דר פאטער פון אלע אונגליקליכע בעטריבטע הערצער. נעם מיר אויך אונטער דיין שוץ. זייא אויך מיין היטער אין מיין עלענד. מיין בעשיטצער אין מיין אונגליק. דען אזו ווי צו מיינע צרות איז ניטא קיין ענד. אזו איז ניטא צו דיינע רחמנות קיין ברעג. דען דו גרויסער גאט היילסט די וואונדין פון אלע צובראכענע הערצער. ערהערע מיר אויך ערבארעמיגר גאט. טרייסט דיין פראומערטע בעטריבטע דינסט. הייל די וואונדין פון איר צובראכענע הארץ. דען דו גאט אין היכיל. נור דו ביסט מיין פאטער. דו ביסט מיין בעשיצער אויף מיין גאנצין לעבין אמן:

תחנה פיר איין אשה צו גוט ערציהען קינדער

רבון כל העולמים. דוא הערשער פון אלע וועלטין. אבי כל היצורים. פאטר פון אלע געשעפע. דו מיט דיין היילגין ווילין האסט געשאפין דעם מענטשין. צו זאמען מיט אים פערשידענע ברואים אויף דער וועלט. גאר בעת דו האסט געלייטזעליגט דעם מענטשין מיט שכל אונ מיט פערנונפט צוא פערשטיין דיין גרויסע מאכט. דיין שטארקע האנד מיט וועלכע דו פירסט אים אין יעדין טריט פון זיין קורצין לעבין. אין דר וועלכע צייט האסט דו גרויסער שעפפער געשטעלט דעם מענטשין נידעריגער וויא אלע איבעריגע ברואים אויף דר וועלט. דען בעת אלע דיינע געשעפע ווי זיי גייען נור ארום פון זייער מוטערס לייב. שפראצין זיי ווי גראז. אונ האדעווען זיך אן צער. אונ דר מענטש. דר פראכט פון דיין שעפפונג. די צירדע פון דיינע ארבייט אויף וועלכין דו האסט אב גיטיילט פון דיין פראכט אונ האסט אים אין דיין פורעם געשאפין. א, וויפיל לייד אונ פיין. וויפיל צער אונ יסורים קאסטעט די עלטערין ביז זיי שטעלין אים אויף זיינע פיס. ביז מען מאכט אים צום מענטשין. א גרויסער אלמעכטיגער גאט. ווער נאך ווי דו ווייסט דעם צער גדול בנים וועלכע א מוטער שטייט געבאך אויס פון איהרע קינדער. וויפיל קראנקהייטען אונ געפאהר די קינדער זייען געבאך אונטער ווארפען. אונ וויפיל טרויער אונ צער דיא ארעמע מוטער טרינקט געבאך אויס.

בארעמהערציגער פאטער ערהערע דאס גיבעט פון דיין דינסט וועלכע קומט פר דיר מיט אפולע הארץ. אויס צו גיסין פר דיר איר שווערין געמיהט. ערהערע מיר ערבארמיגער גאט. אונ פערלייכטערע מיר דעם שווערין יאך פון די ערציהונג פון מיינע קינדר. היטע זיי גוטער גאט פון בייזע אויגין. פון שווערע קראנקהייטען. איך זאל זוכה זיין מיט מיין מוטערליכע אויפזיכט זיי מגדל צו זיין לויט דיין וואונש. איך זאל זיי זוכה זיין צו זעהען פיר מענטשין וועלכע עס זאלין געפינען חן אין דיינע אונ מענשליכע אויגין. זיי זאלין זיין אידען נאך דיין היילגין וואונש. זיי זאלין גיין אין דיינע וועגין אונ היטען דיין היילגע תורה דאס ווירד זיין פיר מיר דיא בעצאהלונג. דר גרויסער לוין פון דיין פולע האנד פאר מיין צער וועלכין איך ערטראג פון זיי איצונד. ואברכה את ה׳ בחיי. אונ איך וועל לויבין אונ בענטשין דיין היילגען נאמן אין מיין גאנצען לעבין. אונ ערצעהלין דיינע חסדים ביז מיינע לעצטע מינוטען אז דו האסט מיט מיר גרויסעש געטאן. אמן:

תחנה פיר איין כלה פאר דער חופה

מיין הימלישער פאטר. דו גינעדיגר גרויסר גאט. וועלכער דוא קוקסט פון דיינע הויכע הימלן אויף דיינע קלענסטע געשעפפע פון דר ערד. צו דיר בארעמהערציגער גאט קערין זיך אלע צובראכענע הערצער. צו דיר ווענדין זיך אלע בעטריבטע געמיהטער. צו דיר מיין גאט ווענדע איך מיר אויך אין דיזין פאר מיר היילגין טאג. צו דיר ברייגג איך איצונד מיין שטירמישעס הערץ אונ די הייסע טרערן פון מיינע אויגין. ערהערע מיר גרויסר גאט. פערנעם דאס גיבעט פון דיין דינסט וועלכע קניהט פר דיר מיט איין איינגיבויגענם קאפ. מיט ציטערענדע קניא. פול איז מיין הארץ. פול ווי דר גרויסר ים. מיינע גידאנקן זיינען בעטריבט צו זייט אונ צו שפרייט. אונ איך ווייס אליין ניט וואס זאל איך דיר פריהער בעטין. וואמיט איך מיין שטירמישעס הערץ בערוהיגען זאל:

נון איז גיקומען די שטונדע אז איך זאל מיינע ליבע עלטרין פערלאזין. מיינע טייערסטע אויף דר וועלט וועלכע איבער מיר זא פיל מיהע אונ זארג געטראגין האבין. צוזאמען מיט מיין פאטערליכעם הויז פערלאז איך איצונד מיינע יוגענד פריינדינן אלעס. אלעס וואס מיר ליב אונ טהייער איז. אום זיך איינגם מאנע צו בעגעגען וועלכין דו מיין גאט פיר מיר בעשטימט האסט. גרויסער וועלט הערשער. וועלכער דו בעשטימסט דאס לאז פון יעדין מענטשין. דו גרינדעסט זיינע טריט אויף דעם גאנצין לעבין. נור דו אליין ווייסט וועלכער שווערער ערינסטער שריט שטייט מיר איצונד פאר. שרעקליך איז פאר מיר דעם איבערגאנג אין די טויערין פון מיין נייעם לעבין. דען איך בין נאך גאנץ אונערפארין. אונ שרעקליך קומען מיר פאר דיא נייע לעבינס שולדין וועלכע איך נעם איצונד אויף זיך. א גאט. ערהערע מיין אינגסטין גיבעט. נעם צו מיינע הייסע טרערין וועלכע איך פערגים פר דיר איצונד. בעגליק מיין וועג וועלכין איך אונטערנעם. שיק דיינע מלאכים דיא מלאכי השלום זייא זאלין מיר בעגלייטין אויף מיין נייעם וועג. דו זאלסט שיקין ברכה ושלום צווישין מיר אונ דעם מאן וועלכין דו האסט פאר מיר בעשטימט. איך זאל אלע מיינע שולדין אלס פרויא בעצאלין. אלע מיינע פליכטין לויט דיין היילגע פארשריפט ערפילן. דו זאלסט מיר אימער געבין לחן ולחסד אין די אויגין פון מיין מאן עס זאל צווישן אונז ניט הערשין קיין קנאה. קיין שנאה. אונ נור שלום ושלוה. אהבה ורצון זאלין אונז בעגלייטין אין וועג פון אונזר גאנצין לעבן. דו זאלסט אונז צו טיילין איין רוהיגעם לעבין. אונ פרנסה פון דיין פולע האנד. בכבוד ולא בבזיון. בנחת ולא בצער. אונ איך וועל לויבין אונ זינגן דיין היילגין נאמען מיין גאנצין לעבין. אמן:

תחנה פיר איין אשה פאר דער חופה פון איר זון אדער איר טאכטער

וויכטיג אונ היילג איז פאר מיר היינטיגער טאג. אונ שעצבאר אונ טהייער איז פר מיר די שטונדע וועלכע דו מיין הימלישר בארעמהערציגער פאטער האסט מיר מזכה גיוועזן היינט צו דערלעבין מיט אהארץ פול נחת אונ פריידע צו זאמען מיט מיין מאן. צו פירען מיין קינד אונטער דער חפה מיט איהר באסערטין וועלכען דוא גרויסער אלמעכטיגער גאט פאר איהר בעשטימט האסט. שוואך איז מיין הארץ. קראפטלאז איז מיין מויל דיר גינעדיגער גאט פאר דיינע גרויסע חסדים איצונד צו דאנקען. נור דיא

הייסע

הייסע פריידען טרערין וועלכע מיינע אויגין רעגנען פאר דיר אין דיזער שטונדע. נור די זיינן מיינע עדות אויף אלע מיינע געפילע פון דאנק אונ דר לויב וואס מיין פולע הארץ עמפפינדעט איצונד פאר דיר :

רבונו של עולם. דו ביסט דאך דר אלמעכטיגר הערשער פון דער גאנצער וועלט. צדקתך כהררי אל. דיינע צדקות אונ דיינע חסדים זיינען גרויס ווי געטליכע בערג. גרענצלאז איז דיינע גיטע. אונענדליך איז דיינע רחמנות. אונ וועלכער מענטש איז אים שטאנדע דיר צו דאנקען פאר אלע מעגליכע חסדים אונ וואונדער וועלכע דו טוסט מיט אים. עס ציטערט מיר מיין הארץ ביי דער ערוואגונג וויא גרויס דוא ביסט שטארקער גאט אין דיינער מאכט אונ דיינע גיטע אונ חסדים. אונ ווי קליין אונ זינדיג ווי שוואך אונ שפל זיינען מיר מענטשין וועלכע זעטיגען אונז טעגליך פון דיין פולע האנד אנד פערגעסין דיינע גרויסע חסדים. אל אלהי מרום היודע רזי לב. הימלישער גאט וועלכער דו ווייסט די געהיימניסע פון יעדע הארץ. דו ווייסט דאך וואס עס קומט איצונד פאר אין מיין הארצין. וויפיל איך וויים צו שעטצין דיינע גיטע. צו אכטין דיינע חסדים. אונ אנצוערקענען דיינע וואונדר וועלכע דו האסט מיר ביז היינט בעוויזען. ערהערע מיך דערבארמינער גאט. אונ ענטציהע מיר ניט דיינע הימלישע חסדים ביז מיין גאנצן לעבן.

שיק דיין געטליכע ברכה פון הימיל צו דיזין פון דיר בעשטימטין גליקליכין טאג. בעקרוין אים מיט דיין היילינען ווילין אונ מיט דיינע פאטערליכע בארעמהערציגקייט. דו זאלסט עפענען די טויערין פון חן אונ פון חסד פאר מיין קינד אין די אויגין פון איהר באסערטין. זי זאל ביי אים אין הויז געפינען נור שלום ושלוה. פרידען אונ רוהע. פערזאג דיינע גוטע מלאכים זיי זאלין איר בעשירמענען פון אלעם בייזעס אונ פון אלעס שלעכטעס. פון קריג. שנאה. אונ צווייסטיגקייט וועלכע צו שטערין די רוהע פון הויז. איך זאל דר לעבין צו האבין נחת פון מיין קינד וועלכע איז מיר אזו שווער אן געקומען. דען זי איז דאך מיין איינציגע נחמה אין מיין לעבין. ותצמחו כחציר על יבלי מים. אונ זיי זאלין שפראצין ווי גראז אויף טייכין וואסער. אונ איך זאל זוכה זיין צו זעהען זייערע פרוכט זאל זיין היילינ פאר דיר גרויסער גאט. זיי זאלין מגדל זיין זייערע קינדער אין די וועגין פון דיין היילינע תורה אונ יראת שמים. אונ איך דיין דינסט וועל שטענדיג וויסין צו לויבן אונ צו דאנקען דיין היילינין נאמען. ווי דוד המלך עליו השלום האט געזאגט. אהללה שם אלהים בשיר ואגדלנו בתודה. איך וועל לויבען דעם נאמען פון מיין גאט מיט געזאנג אונ איך וועל אים גרויסען מיט דאנק ביז דעם ענדע פון מיין גאנצען לעבין. אמן :

סדר ברכות אירוסין ונשואין

המסדר מברך על כוס יין בפה"ג ואח"כ ברכת אירוסין ונותנין להחתן והכלה לשתות מן הכוס וצריכין לכוין לצאת בברכת היין שמברך המסדר והמסדר יקח מיד בלי הפסקה את הטבעת לידו ויברר שני עדים כשרים שלא יהיו קרובים זה לזה ולא להחתן ולא להכלה או שום שאר פסול ויאמר להחתן והכלה שאלו לבד יהיו עדים ולא יותר (ויש ליקח עדים אחרים שאינם חתומים על הכתובה כדי להרבות עדים לכבוד החתן וכלה וגם לפרסומי מילתא) ומראה להם הטבעת שהיא שוה פרוטה כדי שתדע הכלה שאינה מקודשת אלא בשוה פרוטה אך נוהגין לכסות פני הכלות הצנועות ואינן מקפידות במה שמקדשין אותן רק שיהיה ש"פ :

יש ללמד את החתן שיאמר הוא בעצמו תיבת לי (כי יש לחוש לספק קידושין כאילו המסדר קדשה לו וצריכה ממנו גם) ואם החתן ע"ה מ"מ יאמר המקרא תיבת לי בשפה רפה :

החתן לוקח הטבעת בימינו והכלה פושטת אצבעה הסמוך לאגודל מימינה ומשים החתן את הטבעת על אצבעה ואומר הרי את מקודשת לי בטבעת זו כדת משה וישראל וכל העומדים שם אומרים מזל טוב :

המסדר יאמר בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל הָעֲרָיוֹת. וְאָסַר לָנוּ אֶת הָאֲרוּסוֹת. וְהִתִּיר לָנוּ אֶת הַנְּשׂוּאוֹת לָנוּ עַל יְדֵי חֻפָּה וְקִדּוּשִׁין:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל עַל יְדֵי חֻפָּה וְקִדּוּשִׁין : ושותה החתן עם הכלה

החתן והכלה ישתו מכוס של ברכה והחתן נותן את טבעת הקידושין על אצבע הכלה וקודם לכן יאמר הנני באתי לקיים מצות קדושין כאשר צותה התורה לשם יחוד קוב"ה על ידי ההוא טמיר ונעלם : ואח"כ מקדש הכלה בטבעת קידושין ואומר :

הֲרֵי אַתְּ מְקֻדֶּשֶׁת לִי בְּטַבַּעַת זוּ כְּדַת מֹשֶׁה וְיִשְׂרָאֵל :

נקרא ס׳ יקירין

סדר ברכות אירוסין ונשואין

וקורין הכתובה ואחר כך מברכין על כוס שני בפה"ג ושש ברכות אלו :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן :
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַכֹּל בָּרָא לִכְבוֹדוֹ
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר הָאָדָם :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָצַר אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ. בְּצֶלֶם דְּמוּת תַּבְנִיתוֹ . וְהִתְקִין לוֹ מִמֶּנּוּ בִּנְיַן עֲדֵי עַד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ יוֹצֵר הָאָדָם :

שׂוֹשׂ תָּשִׂישׂ וְתָגֵל הָעֲקָרָה . בְּקִבּוּץ בָּנֶיהָ לְתוֹכָהּ בְּשִׂמְחָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ: שַׂמֵּחַ תְּשַׂמַּח רֵעִים הָאֲהוּבִים . כְּשַׂמֵּחֲךָ יְצִירְךָ בְּגַן עֵדֶן מִקֶּדֶם : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ חָתָן וְכַלָּה :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּרָא שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה חָתָן וְכַלָּה. גִּילָה רִנָּה דִּיצָה וְחֶדְוָה. אַהֲבָה וְאַחֲוָה וְשָׁלוֹם וְרֵעוּת.מְהֵרָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשָּׁמַע בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחוּצוֹת יְרוּשָׁלָיִם. קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה. קוֹל חָתָן וְקוֹל כַּלָּה. קוֹל מִצְהֲלוֹת חֲתָנִים מֵחֻפָּתָם . וּנְעָרִים מִמִּשְׁתֵּה נְגִינָתָם : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ חָתָן עִם הַכַּלָּה :

סדר ברית מילה

כשמביאים התינוק לבהכ"נ צריכין הכל לקום מפניו . וגם בשעה שעוסקים במצות הברית חייבין כל העם להיות בעמידה כמה שכתוב ויעמד כל העם בברית. ובבואו אומרים כל הקהל בקול רם :

בָּרוּךְ הַבָּא :

המוהלים והקהל נוהגין לומר אלו הפסוקים :

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר : פִּינְחָס בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן הֵשִׁיב אֶת חֲמָתִי מֵעַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקַנְאוֹ אֶת קִנְאָתִי בְּתוֹכָם וְלֹא כִלִּיתִי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּקִנְאָתִי : לָכֵן אֱמֹר הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שָׁלוֹם :

אחר כך יקח המוהל את הנער מן המביא אותו ויאמר בשמחה :

אמר הקדוש ברוך הוא לאברהם אבינו התהלך לפני והיה תמים . הנני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה שצונו הבורא יתברך למול: (כשהאב מל את בנו יאמר שצוני למול את בני).
לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו :

וישים התינוק על הכסא אשר הכין לאליהו ויאמר :

זֶה הַכִּסֵּא שֶׁל אֵלִיָּהוּ זָכוּר לַטּוֹב : לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יְיָ : שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְיָ . וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי : אֵלִיָּהוּ מַלְאַךְ הַבְּרִית . הִנֵּה שֶׁלְּךָ לְפָנֶיךָ . עֲמֹד עַל יְמִינִי וְסָמְכֵנִי : שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרָתֶךָ . כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב : שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ . וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל : אַשְׁרֵי תִּבְחַר וּתְקָרֵב יִשְׁכֹּן חֲצֵרֶיךָ :

והקהל עונים נִשְׂבְּעָה בְּטוּב בֵּיתֶךָ קְדֹשׁ הֵיכָלֶךָ :

ויקח המוהל את הנער מכסא של אליהו ויניחהו על ברכי הסנדק ותופש עור הערלה בין אצבעותיו ומברך בקול רם :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל הַמִּילָה :

וימהר לחתוך הערלה . ואז אבי הבן מברך :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַכְנִיסוֹ בִּבְרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ :

והעומדים שם עונים כְּשֵׁם שֶׁנִּכְנַס לַבְּרִית. כֵּן יִכָּנֵס לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים :

ואחר שנעשה החיתוך כראוי ימהר לעשות הפריעה והמציצה ונוטל את הכוס ומברך :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדַּשׁ יְדִיד מִבֶּטֶן וְחוֹק בִּשְׁאֵרוֹ שָׂם. וְצֶאֱצָאָיו חָתַם בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. עַל כֵּן בִּשְׂכַר זֹאת אֵל חַי חֶלְקֵנוּ צוּרֵנוּ. צַוֵּה (נ״א צִוָּה) לְהַצִּיל יְדִידוּת שְׁאֵרֵנוּ מִשַּׁחַת. לְמַעַן בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר שָׂם בִּבְשָׂרֵנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ כּוֹרֵת הַבְּרִית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. קַיֵּם אֶת הַיֶּלֶד הַזֶּה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ וְיִקָּרֵא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל פב״פ יִשְׂמַח הָאָב בְּיוֹצֵא חֲלָצָיו*) וְתָגֵל אִמּוֹ בִּפְרִי בִטְנָהּ: כַּכָּתוּב יִשְׂמַח אָבִיךָ וְאִמֶּךָ וְתָגֵל יוֹלַדְתֶּךָ. וְנֶאֱמַר וָאֶעֱבֹר עָלַיִךְ וָאֶרְאֵךְ מִתְבּוֹסֶסֶת בְּדָמָיִךְ. וָאֹמַר לָךְ בְּדָמַיִךְ חֲיִי. וָאֹמַר לָךְ בְּדָמַיִךְ חֲיִי: וְנֶאֱמַר. זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ. דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר: אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׂחָק (כצ״ל): וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחוֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: וְנֶאֱמַר וַיָּמָל אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק בְּנוֹ בֶּן שְׁמוֹנַת יָמִים כַּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים: הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: (פלוני) זֶה הַקָּטֹן גָּדוֹל יִהְיֶה. כְּשֵׁם שֶׁנִּכְנַס לַבְּרִית כֵּן יִכָּנֵס לְתוֹרָה וּלְחֻפָּה וּלְמַעֲשִׂים טוֹבִים:

ישתה הסנדק גם הנערים מכוס של ברכה גם יתן לתינוק הנימול מעט מכוס של ברכה כמו שעושה כשאומר בדמיך חיי ואח״כ יעמוד המוהל והאב ויתפללו תפלה זו:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שֶׁיְּהֵא זֶה חָשׁוּב וּמְרֻצֶּה וּמְקֻבָּל לְפָנֶיךָ כְּאִלּוּ הִקְרַבְתִּיו לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים שְׁלַח עַל יְדֵי מַלְאָכֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים נְשָׁמָה קְדוֹשָׁה וּטְהוֹרָה (לפב״פ) הַנִּמּוֹל עַתָּה לִשְׁמְךָ הַגָּדוֹל וְשֶׁיִּהְיֶה לִבּוֹ פָּתוּחַ כְּפִתְחוֹ שֶׁל אוּלָם בְּתוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת וְתֵן לוֹ אֲרִיכוּת יָמִים וְשָׁנִים. חַיִּים שֶׁל יִרְאַת חֵטְא. חַיִּים שֶׁל עוֹשֶׁר וְכָבוֹד. חַיִּים שֶׁתְּמַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבּוֹ לְטוֹבָה אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן אָמֵן:

הנהגת פדיון הבן

מצות עשה לפדות כל איש ישראל בנו שהוא בכור לאמו הישראלית. מיום שלשים ומעלה. בה׳ סלעים. ואם פדאו קודם אינו פדוי. ומכאן ואילך עובר עליו בעשה:

מנהג ישראל לעשות סעודה. וחושבין אותה לסעודת מצוה. בתר ברכת המוציא (מאחר שהכהן יש לו לברך אחר הפדיון על הכוס כדי לפרסומי מילתא. וכתב הט״ז שבעיר שאין בה יין מברך על שכר שהכל ונראה דבאותן מקומות שאין יין צריך לעשות הפדיון קודם ברכת המוציא על הסעודה דאילו בתוך הסעודה אין מברכין על השכר משא״כ במקום שיש יין פודין אחר ברכת המוציא עכ״ל):

האב מייתי ליה לבכור קמי כהן ומודיע לו שהוא בכור פטר רחם אמו הישראלית ומייתי כסף או שוה כסף ה׳ סלעים. ומניח לפני הכהן ואומר לכהן זה בני בכורי וכו׳. ואם האב עושה הפדיון הבן במקום שבנו הבכור אינו שם יאמר יש לי בכור וכו׳:

זֶה בְּנִי בְּכוֹרִי הוּא פֶּטֶר רֶחֶם לְאִמּוֹ וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא צִוָּה לִפְדּוֹתוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר וּפְדוּיָו מִבֶּן חֹדֶשׁ תִּפְדֶּה בְּעֶרְכְּךָ כֶּסֶף חֲמֵשֶׁת שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ עֶשְׂרִים גֵּרָה הוּא. וְנֶאֱמַר קַדֶּשׁ לִי כָל בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל רֶחֶם בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא:

אחר כך שואל הכהן לאם הילד שמא הפילה או ילדה כבר ותאמר לו. לא. אז מניח האב את הילד לפני הכהן גם כלי עם החפצים או מעות. והכהן שואל:

מַאי בָּעֵית טְפֵי לִתֵּן לִי בִּנְךָ בְּכוֹרְךָ שֶׁהוּא פֶּטֶר רֶחֶם לְאִמּוֹ. אוֹ בָּעֵית לִפְדּוֹתוֹ בְּעַד חָמֵשׁ סְלָעִים כִּדְמְחַיַּבְתְּ מִדְּאוֹרַיְתָא:

---

*) כשהאב הוא מוהל בעצמו יאמר יְהִי רָצוֹן שֶׁאֶשְׂמַח בְּיוֹצֵא חֲלָצַי: יתום מהאב הנימול יאמר המוהל יִשְׂמַח הָאָב בְּגַן עֵדֶן בְּיוֹצֵא חֲלָצָיו: יתום מהאם הנימול יאמר המוהל יִשְׂמַח הָאָב בְּיוֹצֵא חֲלָצָיו וְתָגֵל אִמּוֹ בְּגַן עֵדֶן בִּפְרִי בִטְנָהּ: יתום מהאב והאם הנימול יאמר המוהל יִשְׂמַח הָאָב בְּגַן עֵדֶן בְּיוֹצֵא חֲלָצָיו וְתָגֵל אִמּוֹ בְּגַן עֵדֶן בִּפְרִי בִטְנָהּ:

והאב משיב לכהן ואומר :

חָפֵץ אֲנִי לִפְדּוֹת אֶת בְּנִי . וְהֵילָךְ דְּמֵי פִדְיוֹנוֹ כִּדְמִחַיַּבְנָא מִדְּאוֹרַיְתָא :

וכהן מקבל הכלי עם החפצים או המעות ומחזיר הילד לאביו . והאב מברך :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל פִּדְיוֹן הַבֵּן :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה :

ונוטל הכהן את הכסף ומוליכו בידו על ראש הבן ואומר :

זה תחת זה. זה חלוף זה. זה מחול על זה. ויכנס זה הבן לחיים. לתורה וליראת שמים. יהי רצון שכשם שנכנס לפדיון כן יכנס לתורה ולחופה ולמעשים טובים אמן :

ונותן הכהן את ידו על ראש הבן ומברכו :

ישימך אלהים כאפרים וכמנשה . יברכך ה' וישמרך . יאר ה' פניו אליך ויחנך . ישא ה' פניו אליך וישם לך שלום. כי אורך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך . ה' ישמרך מכל רע ישמור את נפשך :

ואחר כך מברך הכהן על הכוס . ואוכלים ושותים ושמחים בשמחה של מצוה :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן :

סדר ברכות הנהנין

אויף וויין בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן :

אויף ברויט פון די פינף מינים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמּוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ :

אויף דיא גידיכטין וואס מען מאכט פון דיא פינף מינים דהיינו ווייץ . גערשטין . האבער . קארין . ארקוס . ווען ער האט זייא גיקאכט אדער ער האט זייא צו שטויסן אונ האט גימאכט פון זייא אייקעכץ :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִינֵי מְזוֹנוֹת : דר נאך זאגט מען די ברכה על המחיה :

אויף פרוכט וואס וואקסט אויף אבוים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הָעֵץ :

אויף פרוכט פון דער ערד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הָאֲדָמָה :

אויף וואסער אונ אויף ביר . פיש. פליש. אייער . מילך . קעז :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהַכֹּל נִהְיֶה בִּדְבָרוֹ :

אז מען שטעלט אריין א מזוזה :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְבּוֹעַ מְזוּזָה :

אז מען קלייד זיך אן אנייע קלייד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַלְבִּישׁ עֲרֻמִּים :

ווען איינער עסט אנייע פרי אדער ער טוט אן אנייעם מלבוש אדער אויף אנייע כלי אחשובה מאכט מען דיא ברכה :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה :

אויף ארונער אדער נאנץ גרויסע שטורעם ווינטין :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁכֹּחוֹ וּגְבוּרָתוֹ מָלֵא עוֹלָם :

אז ער דער הערט גוטע בשורות וואס איז פאר אים גוט אונ נאך פאר איינעם אויך מאכט מען דיא ברכה :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַטּוֹב וְהַמֵּטִיב :

אויף שלעכטע בשורות ר"ל בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם דַּיַּן הָאֱמֶת :

אויף אריח פון אבוים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא עֲצֵי בְשָׂמִים :

אויף אריח פון גראז בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא עִשְּׂבוֹת בְּשָׂמִים :

אויף אריח פון גוטע פרוכט בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַנּוֹתֵן רֵיחַ טוֹב בַּפֵּרוֹת :

אויף אריח פון בשמים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִינֵי בְשָׂמִים :

אויף בוימיל אפרסמון בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא שֶׁמֶן עָרֵב :

אז ער זעהט דם ארט, וואס דאס ב"ה האט דארטן מציל גיוועזן אים אדר זיין רבין אדר זיינע עלטערן מאכט ער די ברכה :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה לִי (לרבי. לאבותי) נֵס בַּמָּקוֹם הַזֶּה :

סדר ברכות הנהנין

אַז מֶען זֶעהט אַגְרוֹיסֶען חָכָם אִין תּוֹרָה וָואס אִין דֶער וֶועלְט הֶערְט עֶר זִיךְ פָאר אַגְרוֹיסֶען תַּלְמִיד חָכָם מַאכְט מֶען :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁחָלַק מֵחָכְמָתוֹ לִירֵאָיו :

אוֹיף אַחָכָם פוּן וֶועלְטְלִיכֶע זַאכֶין :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁנָּתַן מֵחָכְמָתוֹ לְבָשָׂר וָדָם :

אַז מֶען זֶעהט אַיין מֶלֶךְ מִיט זַיינֶע פִיל חַיִל :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁחָלַק מִכְּבוֹדוֹ לְבָשָׂר וָדָם :

אַז מֶען זֶעהט אַיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וָואס אִיז חָרוּב גִיוָוארִין מַאכְט מֶען דִיא בְּרָכָה בָּרוּךְ דַּיַּן הָאֱמֶת. אוּנ אוֹיף אַיין בֵּית הַמִּדְרָשׁ וָואס אִיז צוּרִיק אוֹיף גִיבּוֹיט גִיוָוארִין מַאכְט מֶען :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מַצִּיב גְּבוּל אַלְמָנָה :

אַז אַיינֶער זֶעהט דֶעם חָבֵר וָואס אִים לִיבּ אִיז אוּנ עֶר הָאט אִים שׁוֹין נִיט גִיזֶעהְן דְרַייסִיג טֶעג, דַארְף מֶען מַאכִין שֶׁהֶחֱיָנוּ אוּנ אִיבּ נָאכִין יָאהר אִיז דִיא בְּרָכָה :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְחַיֵּה הַמֵּתִים :

אַז דַיין חָבֵר אִיז אוֹיף גֶעשְׁטַאנֶען פוּן אַיין קְרַאנְקְהַייט מַאכְט מֶען אַבְּרָכָה :

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא מַלְכָּא דְעָלְמָא דִי יְהָבָךְ לָן וְלָא יְהָבָךְ לְעַפְרָא :

אַז מֶען זֶעהט אַמוֹרִין אָדֶער אַקַארְלִיק אָדֶער אַבַּוואַנֶע אָדֶער אַהֶעלְפַאנְד דֶעם עֶרְשְׁטִין מָאל מַאכְט מֶען דִיא בְּרָכָה :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם מְשַׁנֶּה הַבְּרִיּוֹת :

אַז מֶען זֶעהט דֶעם עֶרְשְׁטִין מָאל בּוֹימֶער וָואס שְׁפְּרָאצִין אוּנ בְּלִיעֶטֶערְן זִיךְ דַארְף מֶען מַאכִין דִיא בְּרָכָה אַיין מָאל אִין יָאר :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁלֹּא חִסַּר בְּעוֹלָמוֹ דָבָר וּבָרָא בוֹ בְּרִיּוֹת טוֹבוֹת וְאִילָנוֹת טוֹבִים לְהַנּוֹת בָּהֶם בְּנֵי אָדָם :

אַז אַיינֶער זֶעהט שֵׁיינֶע בְּרִיּוֹת אָדֶער שֵׁיינֶע בּוֹימֶער מַאכְט עֶר דִיא בְּרָכָה :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁכָּכָה לּוֹ בְּעוֹלָמוֹ :

אַז אַיינֶער זֶעהט דֶעם יַם אוֹקְיָנוֹס בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עֹשֶׂה הַיָּם הַגָּדוֹל :

אוֹיף בְּלִיצִין אָדֶער אַשְׁטֶערִין וָואס לוֹיפְט פוּן אֵיין אָרְט אוֹיף דֶעם אַנְדֶערִין :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עֹשֶׂה מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית :

אַז מֶען זֶעהט אַרֶעגִין בּוֹיגִין מַאכְט מֶען דִיא בְּרָכָה :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם זוֹכֵר הַבְּרִית וְנֶאֱמָן בִּבְרִיתוֹ וְקַיָּם בְּמַאֲמָרוֹ :

אַז מֶען טוֹבֵלְט נַייעֶ כֵּלִים (אַייזֶער לֵיימֶענֶע כֵּלִים) מַאכְט מֶען דִיא בְּרָכָה :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל טְבִילַת כְּלִי (וכשהם הרבה כֵּלִים) :

סדר ברכה אחרונה

נָאךְ דֶעם טְרִינְקֶען וַויין. אָדֶער נָאךְ דֶעם עֶסִין פוּן דִיא מִינִים וָואס זַייעֶר בְּרָכָה אִיז מְזוֹנוֹת. אוּנ נָאךְ יֶעדֶער פוּן דִיא פִינְף מִינִים פֵּירוֹת, וַויין טְרוֹיבִּין, פַייגִין, מִיל גְרוֹיסִין, אַיילְבֶּערִין, טַייטְלִין, ווערד דִיזֶע בְּרָכָה אַחֲרוֹנָה גִיזָאגְט: דִיא בְּרָכָה מוּז מֶען זָאגִין דַוְקָא זִיצֶענְדִיג, אוּנ דַוְקָא אוֹיף דֶעם זֶעלְבִּיגִין אָרְט וואו מֶען הָאט גִיגֶעסִין :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם עַל

אוֹיף וַויין נָאךְ טְרִינְקֶען פוּן אַיין שִׁיעוּר רְבִיעִית	אוֹיף דִיא פֵּירוֹת פוּן דִיא פִינְף מִינִים פוּן דִיא לוֹיבּ אִי	נָאךְ גִידִיכְטִין פוּן דִי פִינְף מִינֵי תְּבוּאוֹת אָדֶר גִיבֶּעק וָואס מֶען מַאכְט מְזוֹנוֹת	אוֹיבּ מֶען הָאט גִיגֶעסִין אַנִיבֶּעק אָדֶר גִיקָאכְטְץ פוּן דִיא פִינְף מִינֵי תְּבוּאוֹת וָואס מֶען מַאכְט מְזוֹנוֹת אוּנ הָאט אוֹיךְ גֶעטְרוּנְקֶען וַויין
הַגֶּפֶן וְעַל פְּרִי הַגֶּפֶן	הָעֵץ וְעַל פְּרִי הָעֵץ	הַמִּחְיָה וְעַל הַכַּלְכָּלָה	הַמִּחְיָה וְעַל הַכַּלְכָּלָה עַל הַגֶּפֶן וְעַל פְּרִי הַגֶּפֶן

וְעַל תְּנוּבַת הַשָּׂדֶה וְעַל אֶרֶץ חֶמְדָּה טוֹבָה וּרְחָבָה שֶׁרָצִיתָ וְהִנְחַלְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ לֶאֱכוֹל מִפִּרְיָהּ וְלִשְׂבּוֹעַ מִטּוּבָהּ. רַחֵם נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וְעַל מִזְבְּחֶךָ וְעַל הֵיכָלֶךָ. וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ. וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ וְנֹאכַל מִפִּרְיָהּ

ונשבע מטובה ונברכך עליה בקדשה ובטהרה: בשבת ורצה והחליצנו ביום השבת הזה: בר״ח חזכרנו לטובה ביום ראש החדש הזה: בר״ה זכרנו לטובה ביום הזכרון הזה: בפסח ושמחנו ביום חג המצות הזה: בשבועות ושמחנו ביום חג השבעות הזה: בסכות ושמחנו ביום חג הסכות הזה: בשמע״צ וש״ת ושמחנו ביום שמיני עצרת החג הזה. כי אתה יי טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ

אויף וויין	אויף פרוכט	אויף שפייז	אויף שפייז מיט וויין
ועל פרי הגפן: ברוך אתה יי על הארץ ועל פרי הגפן:	ועל הפרות: ברוך אתה יי על הארץ ועל הפרות:	ועל המחיה: ברוך אתה יי על הארץ ועל המחיה ועל הכלכלה:	ועל המחיה ועל פרי הגפן: בא״י על הארץ ועל המחיה ועל הכלכלה ועל פרי הגפן:

ווען מען האט גיגעסן אזו איין מאכל וועלכע עס איז ניט פון די פינף מיני דגן אדער אזעלכע פרוכט וועלכע זיינען נים פון שבעת ארץ ישראל אדער ערד פרוכט אדער אלע זארטין משקה אויסער וויין אזוי זאגט מען די ברכה אחרונה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא נפשות רבות וחסרונן על כל מה שבראת להחיות בהם נפש כל חי. ברוך חי העולמים:

ברכת המזון לנשואין

דער וואס בענטשט זאגט רבותי מיר ווילן בענטשין:

אונ מען ענטפערט יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם:

אויף איין סעודה פון איין חתונה זאגט דער וואס בענטשט דאס: אונ אויף א ברית מילה זאגט ער נודה:

דוי הסר וגם חרון. ואז אלם בשיר ירון. נחנו במעגלי צדק. שעת ברכת בני ישרון: ברשות מרנן ורבנן ורבותי. נברך אלהינו שהשמחה במעונו. ושאכלנו משלו: ועונין ברוך אלהינו שהשמחה במעונו ושאכלנו משלו ובטובו חיינו: וחוזר המברך ברוך אלהינו שהשמחה במעונו. ושאכלנו משלו ובטובו חיינו:

ברהמ״ז וכו׳ אונ נאך ברהמ״ז הייבט מען אן די ברכה שהכל ברא לכבודו וכו׳:

ברכת המזון לברית מילה

המברך אומר נודה לשמך בתוך אמוני. ברוכים אתם ליי: והם חוזרים ואומרים נודה: המברך ברשות אל איום ונורא. משגב לעתות בצרה. אל נאזר בגבורה. אדיר במרום יי. נודה: המברך ברשות התורה הקדושה. טהורה היא וגם פרושה. צוה לנו מורשה. משה עבד יי. נודה: המברך ברשות הכהנים והלוים. אקרא לאלהי העבריים. אהודנו בכל איים. אברכה את יי. נודה: המברך ברשות מרנן ורבנן ורבותי. אפתח בשיר פי ושפתי. ותאמרנה עצמותי. ברוך הבא בשם יי. נודה: נברך אלהינו שאכלנו משלו ועונין ברוך אלהינו שאכלנו משלו ובטובו חיינו:

ברהמ״ז וכו׳ ביז בעיני אלהים ואדם אונ דער נאך זאגט מען הרחמן הוא יברך אבי הילד וכו׳:

סדר ברכת המזון

אום דער וואכין זאגט מען על נהרות בבל. אום שבת אונ יום טוב אונ ראש חודש זאגט מען שיר המעלות בשוב ה׳.

אונ דער נאך וואשט מען די הענט מים מים אחרונים אונ מען זאגט:

אברכה את יי בכל עת תמיד תהלתו בפי: סוף דבר הכל נשמע את האלהים ירא ואת מצותיו שמור כי זה כל האדם: תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה: וידבר אלי זה השלחן אשר לפני יי: לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל: הנני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה של ברכת המזון כמו שנאמר ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך:

יש ואס בענטשט זאגט רבותי מיר ועלן בענטשן: אנ מיענטפערט יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם:
דער וואס בענטשט זאגט ברשות מרנן ורבותי נברך שאכלנו משלו:
אנ מען ענטפערט ברוך שאכלנו משלו ובטובו חיינו:
אנ אייב זייא זיינען צעהן זאגט דער וואס בענטשט נברך אלהינו שאכלנו משלו:
אנ מען ענטפערט ברוך אלהינו שאכלנו משלו ובטובו חיינו:
אנ דער וואס האט ניט גיגעסן מיט זייא ענטפערט ברוך (אלהינו) ומבורך שמו תמיד לעולם ועד: אמן
יחיד אינו אומר ברוך הוא וברוך שמו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הזן את העולם כלו בטובו בחן ובחסד וברחמים הוא נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו: ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו ואל יחסר לנו מזון לעולם ועד: בעבור שמו הגדול כי הוא אל זן ומפרנס לכל ומטיב לכל ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא: כאמור פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון: ברוך אתה יי הזן את הכל:

נודה לך יי אלהינו על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה ועל שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים ופדיתנו מבית עבדים ועל בריתך שחתמת בבשרנו ועל תורתך שלמדתנו ועל חקיך שהודעתנו ועל חיים חן וחסד שחוננתנו ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד בכל יום ובכל עת ובכל שעה:

ברוך הוא גילויבט איז ער וברוך שמו גילויבט איז זיין נאמען:

ברוך אתה יי גילויבט ביסטו גאט אונזער גאט דר מלך פון דר וועלט דר דא שפייזט די גאנצע וועלט מיט זיין גוטקייט אונ מיט ליבשאפט מיט גינאד אונ מיט דר בארימהערציקייט ער גיט ברויט צו אלע באשעפעניש דען זיין חסד איז אייביג אונ מיט זיין גרויס גוטקייט אלע צייט האט אונז ניט גיפעלט אונזער באדערפעניש בעטין מיר דיך גאט היינט אויך עס זאל אונז ניט גימינערט ווערין קיין שפייז צו אייביגע צייט פון וועגין זיין גיאכפערטין נאמען דען ער איז א גאט וואס ער שפייזט אונ דר נערט אלע אונ טוט גוטש צו אלע אונ בריט אן שפייז צו אלע זיינע באשעפעניש וואס ער האט באשאפין: ברוך אתה יי גילויבט ביסטו גאט דר דא שפייזט אלע:

נודה לך יי אלהינו מיר דאנקען דיר גאט אונזר גאט אויף דעם וואס דו האסט גימאכט ארבין צו אונזערע עלטערין דאס גילוסטיגע גוטע אונ ברייטע לאנד אויך דאנקען מיר דיר גאט וואס דו האסט אונז ארויס גיצויגין אויס מצרים אונ האסט אונז אויס גילייזט פון דעם הויז וואס מיר זיינן דארטין גיוועזן קנעכט אונ אויף דעם ברית פון מילה וואס דוא האסט אונז גיחתמת אין אונזער לייב אונ אויף דיין תורה וואס דוא האסט אונז גימאכט לערנען אונ אויף דיינע חוקים וואס דוא האסט אונז גילאזט וויסין אונ אויף דעם לעבין לייטזעליקייט אונ גינאד וואס דו האסט אונז גילייטזעליגט אונ אויף דעם עסין שפייז וואס דו שפייזט אונ דר נערסט אונז אייביג איטליכין טאג אונ אלע צייט אונ אלע שעה:

אום חֲנֻכָּה אונ אום פּוּרִים זָאגְט מַען דָאס :

וְעַל הַנִּסִּים וְעַל הַפֻּרְקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלָאוֹת וְעַל הַנֶּחָמוֹת וְעַל הַמִּלְחָמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בִּזְּמַן הַזֶּה :

לחנוכה בִּימֵי מַתִּתְיָהוּ בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חַשְׁמוֹנָאִי וּבָנָיו כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יָוָן הָרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחָם תּוֹרָתֶךָ וּלְהַעֲבִירָם מֵחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ . וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם רַבְתָּ אֶת רִיבָם דַּנְתָּ אֶת דִּינָם נָקַמְתָּ אֶת נִקְמָתָם מָסַרְתָּ גִבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזֵדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תוֹרָתֶךָ וּלְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמֶךָ וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפֻרְקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה וְאַחַר כָּךְ בָּאוּ בָנֶיךָ לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וּפִנּוּ אֶת הֵיכָלֶךָ וְטִהֲרוּ אֶת מִקְדָּשֶׁךָ וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ וְקָבְעוּ שְׁמוֹנַת (יְמֵי חֲנֻכָּה) יָמִים אֵלּוּ בְּהַלֵּל וּבְהוֹדָאָה וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נֵס וָפֶלֶא וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה) יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל :

לפורים בִּימֵי מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה כְּשֶׁעָמַד עֲלֵיהֶם הָמָן הָרָשָׁע בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנַּעַר וְעַד זָקֵן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לָבוֹז : וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הֵפַרְתָּ אֶת עֲצָתוֹ וְקִלְקַלְתָּ אֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ וַהֲשֵׁבוֹתָ לּוֹ גְּמוּלוֹ בְּרֹאשׁוֹ וְתָלוּ אוֹתוֹ וְאֶת בָּנָיו עַל הָעֵץ (וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נֵס וָפֶלֶא וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל) :

וְעַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד . כַּכָּתוּב וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ עַל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר נָתַן לָךְ : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עַל הָאָרֶץ וְעַל הַמָּזוֹן :

רַחֶם נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ וְעַל הַבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו : אֱלֹהֵינוּ אָבִינוּ רְעֵנוּ זוּנֵנוּ פַּרְנְסֵנוּ וְכַלְכְּלֵנוּ וְהַרְוִיחֵנוּ וְהַרְוַח לָנוּ יְיָ

וְעַל הכל אונ אויף דֶעם אַלֶעם גָאט אוּנְזֶר גָאט דַאנְקִין מִיר דִיר אונ לוֹיבִּין דִיךְ . דַיין נָאמֶען איז גִילוֹיבְּט אִין מוֹיל פוּן אַלֶע בַּאשֶׁעפֶּענֶעשׁ אַלֶע צַייט צוּ אֵייבִּיג אַזוֹ ווִי עֶס שְׁטֵייט אִין דֶער תּוֹרָה גִישְׁרִיבִּין אַז דוּ וֶועסְט עֶסִין אונ ווֶעסְט זַאט זַיין זָאלְסְטוּ לוֹיבִּין גָאט פַאר דֶעם גוּטִין לַאנְד וָואס עֶר הָאט דִיר גִיגֶעבִּין : ברוך אתה יי גִלוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט פַאר דֶעם לַאנְד אונ פַאר דֶעם שְׁפֵּייז :

רַחֶם נא מִיר בֶּעטִין דִיךְ גָאט אוּנְזֶער גָאט זָאלְסְט דִיךְ מְרַחֵם זַיין אִיבֶּער דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אונ אִיבֶּער דַיין שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם אונ אויף צִיּוֹן וואו דַיין שְׁכִינָה הָאט גִירוּעֶט אונ אויף דֶעם גִיאַכְפֶּערְטִין אונ הֵיילִיגִן הויז וָוס דַיין נָאמֶן איז וָוארִין גִירוּפִין דְרוֹיף . אוּנְזֶער גָאט אוּנְזֶער פָאטֶר אוּנְזֶער ווַיידֶער אוּנְזֶער שְׁפַּייזֶער זַייא אוּנְז מְפַרְנֵס

אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה מִכָּל צָרוֹתֵינוּ. וְנָא אַל תַּצְרִיכֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לֹא לִידֵי מַתְּנַת בָּשָׂר וָדָם וְלֹא לִידֵי הַלְוָאָתָם כִּי אִם לְיָדְךָ הַמְּלֵאָה הַפְּתוּחָה הַקְּדוֹשָׁה וְהָרְחָבָה שֶׁלֹּא נֵבוֹשׁ וְלֹא נִכָּלֵם לְעוֹלָם וָעֶד:

לשבת **רְצֵה** וְהַחֲלִיצֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וּבְמִצְוַת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַשַּׁבָּת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ הַזֶּה כִּי יוֹם זֶה גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ הוּא לְפָנֶיךָ לִשְׁבָּת בּוֹ וְלָנוּחַ בּוֹ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ וּבִרְצוֹנְךָ הָנִיחַ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁלֹּא תְהֵא צָרָה וְיָגוֹן וַאֲנָחָה בְּיוֹם מְנוּחָתֵנוּ וְהַרְאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּנֶחָמַת צִיּוֹן עִירֶךָ וּבְבִנְיַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הַיְשׁוּעוֹת וּבַעַל הַנֶּחָמוֹת:

אום ראש חודש אונ יום טוב אונ חול המועד זאגט מען דאס:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ. לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן לְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם לר"ח רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה: לפסח חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה: לשבועות חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה: לסוכות חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה: לשמיני עצרת ולש"ת הַשְּׁמִינִי חַג הָעֲצֶרֶת הַזֶּה: לראש השנה הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה: ילדים האוכלים ביום כפור יאמרו הַכִּפֻּרִים הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים טוֹבִים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל (מֶלֶךְ) חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה בְרַחֲמָיו יְרוּשָׁלָיִם. אָמֵן:

אונ גיב אונז אונזער באדערפעניש אונ מאך אונז פריילליך אונ מיר בעטין דיך נאט זאלסט אונז העלפין פון אלע נויט אונ איך בעט דיך זאלסט אונז ניט נויט באדערפטיג מאכין גאט אונזר גאט ניט צו די גאב פון אמענטשין אונ ניט צו זייערע לייאונג נאר צו דיין פולער האנט די דא איז אפין די היילינע אונ די ברייטע דען אז דו גיבסט, גיבסטו כשפע דאס מיר זאלין ניט פאר שעמט ווערין צו אייביג:

רצה זייא ווילינ אונ שטארק אונז גאט אונזער גאט דורך דעם וואס מיר האלטין דיינע מצות אונ בזכות וואס מיר היטין דעם זיבעטין טאג דעם גיאכפערטין אונ דעם היילינין טאג שבת דען דער דאזיגער טאג איז גיאכפערט אונ היילינ פאר דיר אין אים צו רוען מיט ליבשאפט אזו ווי די גיבאט פון דיין ווילין איז גיוועזין מען זאל אין דעם טאג רוען אונ מיט דיין גוטין ווילין זאלסטו גאט אונזער גאט אונז לאזין רוען עס זאל ניט זיין קיין צרה אונ קיין טרויערקייט אונ זיפצין אין אונזר רוהע טאג שבת אונ וייז אונז גאט אונזר גאט אין דר נחמה פון דיין שטאט ציון אונ אין גיבייא פון דיין היילינער שטאט ירושלים דארטין וועלין מיר קענען רעכט האלטין דעם שבת דען דו ביסט דר הער פון די הילף אונ דר הער פון די טרייסט:

ובנה ירושלים אונ בויא די היילינע שטאט ירושלים באלד אין אונזרע טעג: ברוך אתה ה' גילויבט ביסטו גאט דער דא וועט בויען דיא שטאט ירושלים מיט זיין דער בארימקייט: ברוך אתה ה' גילויבט ביסטו גאט אונזער גאט דר קיניג פון דר וועלט דר

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אַדִּירֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ יוֹצְרֵנוּ קְדוֹשֵׁנוּ קְדוֹשׁ יַעֲקֹב רוֹעֵנוּ רוֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַמֶּלֶךְ הַטּוֹב וְהַמֵּטִיב לַכֹּל שֶׁבְּכָל יוֹם וָיוֹם הוּא הֵטִיב. הוּא מֵטִיב. הוּא יֵיטִיב לָנוּ. הוּא גְמָלָנוּ הוּא גוֹמְלֵנוּ הוּא יִגְמְלֵנוּ לָעַד לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרֶוַח הַצָּלָה וְהַצְלָחָה בְּרָכָה וִישׁוּעָה נֶחָמָה פַּרְנָסָה וְכַלְכָּלָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְכָל טוֹב וּמִכָּל טוּב לְעוֹלָם אַל יְחַסְּרֵנוּ: הָרַחֲמָן הוּא יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: הָרַחֲמָן הוּא יִתְבָּרֵךְ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁתַּבַּח לְדוֹר דּוֹרִים וְיִתְפָּאַר בָּנוּ לָעַד וּלְנֵצַח נְצָחִים וְיִתְהַדַּר בָּנוּ לָעַד וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים: הָרַחֲמָן הוּא יְפַרְנְסֵנוּ בְּכָבוֹד: הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁבּוֹר עֻלֵּנוּ מֵעַל צַוָּארֵנוּ וְהוּא יוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ: הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ בְּרָכָה מְרֻבָּה בַּבַּיִת הַזֶּה וְעַל שֻׁלְחָן זֶה שֶׁאָכַלְנוּ עָלָיו: הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ אֶת אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא זָכוּר לַטּוֹב וִיבַשֶּׂר לָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת: הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ (אם יש לו אב ואם יאמר אֶת אָבִי מוֹרִי בַּעַל הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶת אִמִּי מוֹרָתִי בַּעֲלַת הַבַּיִת הַזֶּה. אוֹתָם וְאֶת בֵּיתָם וְאֶת זַרְעָם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָהֶם). (ואם הוא נשוי יאמר אוֹתִי

שְׁטַארְקֶער גָאט אוּנְזֶער פָאטֶער אוּנְזֶער קֵינִיג אוּנְזֶער שְׁטַארְקֶער אוּנְזֶער בַּאשֶׁעפֶער אוּנְזֶער דֶר לֵייזֶער אוּנְזֶער פָארְמֶער אוּנְזֶער הֵיילִיגֶער דֶר הֵיילִיגֶער פוּן יַעֲקֹב אוּנְזֶער וֵוייְדֶער דֶר וֵוייְדֶער פוּן יִשְׂרָאֵל דֶר גוּטֶער קֵינִיג דֶר דָא טוּט גוּטְשׁ צוּ אוּנְז אַלֶע טָאג עֶר הָאט גוּטְשׁ גִיטָאן עֶר טוּט גוּטְשׁ עֶר זָאל אוּנְז וַוייטֶער גוּטְשׁ טָאן עֶר הָאט אוּנְז פַר גֶעלְטִיגְט גוּטְשׁ עֶר פַאר גֶעלְטִיגְט אוּנְז עֶר זָאל אוּנְז פַאר גֶעלְטִיגִין צוּ אֵייבִּיג צוּ לַייטְזֶעלִיקַייט אוּנ צוּ גִינָאד אוּנ צוּ דֶר בַּארִימְהַקַייט אוּנ דֶער וַוייטֶערְנֶעשׁ בַּאשִׁירְמוּנְג אוּנ בַּאגְלִיקוּנְג בֶּענְטְשׁוּנְג אוּנ הִילְף טְרֵייסְט דֶר נֶערוּנְג אוּנ שְׁפֵּייז אוּנ דֶר בַּארִימְהַקַייט אוּנ לֶעבִּין אוּנ פְרֵייד אוּנ אַלֶעס גוּטְשׁ אוּנ פוּן אַלֶעס גוּטְשׁ זָאל אוּנְז אֵייבִּיג נִיט גִימִינֶערְט וֶוערִין: הרחמן דֶר בַּארִימְהַארְצִיגֶער עֶר וֶועט אִיבֶּער אוּנְז קֵינִיגִין צוּ אֵייבִּיג: הרחמן הוא עֶר אִיז גִילוֹיבְּט אִין הִימֶעל אוּנ אוֹיף דֶר עֶרְד: עֶר אִיז גִירִימְט פוּן אֵיין דוֹר צוּ דֶעם אַנְדֶערִין דוֹר אוּנ עֶר וֶוערְט בַּארִימְט דוּרְךְ אוּנְז צוּא אֵייבִּיגֶע צַייטִין אוּנ עֶר וֶוערְט בַּאשֵׁיינְט דוּרְךְ אוּנְז צוּא אֵייבִּיגֶע צַייטִין: הרחמן עֶר זָאל אוּנְז שְׁפֵּייזִין מִיט כָּבוֹד: הרחמן עֶר זָאל אוּנְז פִירִין אוֹיף רִיכְטִיג צוּ אוּנְזֶער לַאנְד: הרחמן עֶר זָאל אוּנְז שִׁיקִין פִיל בְּרָכָה אִין דֶעם הוֹיז אוּנ אוֹיף דֶעם טִישׁ וָואס מִיר הָאבִּין אוֹיף אִים גִיגֶעסְן: עֶר זָאל אוּנְז שִׁיקִין אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עֶר זָאל אוּנְז מְבַשֵּׂר זַיין גוּטֶע בְּשׂוּרוֹת הִילְף אוּנ טְרֵייסְט: עֶר זָאל בֶּענְטְשִׁין מַיין פָאטֶער מַיין לֶערְנֶער דֶער ווירְט פוּן דֶעם הוֹיז אוּנ זאל

וְאֶת אִשְׁתִּי וְאֶת זַרְעִי וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לִי) אוֹתָנוּ וְאֶת כָּל אֲשֶׁר לָנוּ כְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב בַּכֹּל מִכֹּל כֹּל כֵּן יְבָרֵךְ אוֹתָנוּ כֻּלָּנוּ יַחַד בִּבְרָכָה שְׁלֵמָה וְנֹאמַר אָמֵן:

בַּמָּרוֹם יְלַמְּדוּ עָלָיו וְעָלֵינוּ זְכוּת שֶׁתְּהֵא לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם וְנִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְנִמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

לשבת הָרַחֲמָן הוּא יַנְחִילֵנוּ יוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת וּמְנוּחָה לְחַיֵּי הָעוֹלָמִים:

לראש חודש הָרַחֲמָן הוּא יְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

ליום טוב הָרַחֲמָן הוּא יַנְחִילֵנוּ יוֹם שֶׁכֻּלּוֹ טוֹב:

לראש השנה הָרַחֲמָן הוּא יְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה:

לסכות הָרַחֲמָן הוּא יָקִים לָנוּ אֶת סֻכַּת דָּוִד הַנּוֹפָלֶת:

הָרַחֲמָן הוּא יְזַכֵּנוּ לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ וּלְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: בחול מַגְדִּיל (בשבת ור"ח ויו"ט וחוה"מ מִגְדּוֹל) יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם: עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְראוּ אֶת יְיָ קְדֹשָׁיו כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו: כְּפִירִים רָשׁוּ וְרָעֵבוּ וְדֹרְשֵׁי יְיָ לֹא יַחְסְרוּ כָל טוֹב: הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: בָּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּייָ וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ: נַעַר

זָאל אויךְ בֶּענְטְשִׁין מַיין מוּטֶער דִי ווִירְטִין פוּן דֶעם הויז. זיי זָאל עֶר בֶּענְטְשִׁין אוּנ זֵייעֶר הויז גִזִינְד אוּנ זֵייעֶרֶע קִינְדֶער אוּנ אַלֶין וָואס זֵייעֶר. אוּנְז אוּנ אַלֶס וָואס אוּנְזֶער. אַזוֹ ווִי אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין זַיינֶען גִיבֶּענְטְשְׁט גִיוָוארִין מִיט אַלֶערְלֵייא בְּרָכוֹת אַזוֹ זָאל עֶר אוּנְז אַלֶעמֶען אִין אֵיינֶעם בֶּענְטְשִׁין מִיט אַגַאנְצֶע בְּרָכָה דְרוֹיף וָועלִין מִיר זָאגִין אָמֵן:

בַּמָּרוֹם ילמדו עליו דִי גוּטֶע מַלְאָכִים אִין הִימִיל זָאלִין אוֹיף אִים אוּנ אוֹיף אוּנְז מְלַמֵּד זְכוּת זַיין עֶס זָאל לַאנְג גִידוֹיעֶרִין שָׁלוֹם אוּנ מִיר זָאלִין מְקַבֵּל זַיין אַבְּרָכָה פוּן גָאט אוּנ צְדָקָה פוּן גָאט אוּנְזֶער הֶעלְפֶר אוּנ דָאס מִיר זָאלִין גִיפִינֶען חֵן אוּנ גוּט פֶרְשְׁטַאנְד שַׂאפְט אִין גָאטְשׁ אוּנ אִין לַייטִינְס אוֹיגִין:

הָרַחֲמָן הוא יזכנו דֶר בַּארְעמְהַארְצִיגֶער עֶר זָאל אוּנְז מְזַכֶּה זַיין צוּ דִי טֶעג פוּן מָשִׁיחַ אוּנ צוּ דֶעם לֶעבִּין פוּן עוֹלָם הַבָּא. עֶר אִיז דֶר דָא מַאכְט גְרוֹיס דִי הִילְף פוּן אַיין מֶלֶךְ אוּנ דֶער דָא טוּט גִינָאד צוּ זַיין גִיזַאלְבְּטִין דָוִד אוּנ צוּ זַיינֶע קִינְדֶער בִּיז אֵייבִּג. עֶר מַאכְט שָׁלוֹם אִין זַיינֶע הִימְלֶען עֶר זָאל מַאכִין שָׁלוֹם אוֹיף אוּנְז אוּנ אוֹיף אַלֶע יִשְׂרָאֵל ואמרו אמן:

יְראוּ את ה׳ פָארְכְט אַייךְ פַאר גָאט אִיר אַלֶע זַיינֶע הַיילִיגֶע דֶען אַלֶע זַיינֶע פָארְכְטֶער פֶעלְט נִיט קַיין שׁוּם זַאךְ. דִי וָואס לֵייקֶענֶען אִין גָאט וֶוערִין פַאר אָרִימְט אוּנ בְּלַייבִּין הוּנְגֶערִיג אָבֶּער גָאטְשׁ פָארְשְׁטֶער זֵיי וָועט נִיט פֶעלִין אַלֶעס גוּטְס. דַאנְקְט גָאט דֶען עֶר אִיז גוּט דֶען זַיין חֶסֶד אִיז צוּ אֵייבִּג. דוּ גָאט עֶפִינְשְׁט דַיין הַאנְט אוּנ מַאכְסְט

הָיִיתִי גַּם זָקַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזָב וְזַרְעוֹ מְבַקֶּשׁ לָחֶם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

אויף איין ברית ווען דער וואס בענשט ענדיגט בעיני אלהים ואדם הייבט ער אן דאס:

הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ אֲבִי הַיֶּלֶד וְאִמּוֹ. וְיִזְכּוּ לְגַדְּלוֹ וּלְחַנְּכוֹ וּלְחַכְּמוֹ. מִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וָהָלְאָה יֵרָצֶה דָמוֹ. וִיהִי יְיָ אֱלֹהָיו עִמּוֹ:

הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ בַּעַל בְּרִית הַמִּילָה. אֲשֶׁר שָׂשׂ לַעֲשׂוֹת צֶדֶק בְּגִילָה. וִישַׁלֵּם פָּעֳלוֹ וּמַשְׂכֻּרְתּוֹ כְּפוּלָה. וְיִתְּנֵהוּ לְמַעְלָה לְמָעְלָה:

הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ רַךְ הַנִּמּוֹל לִשְׁמוֹנָה. וְיִהְיוּ יָדָיו וְלִבּוֹ לָאֵל אֱמוּנָה. וְיִזְכֶּה לִרְאוֹת פְּנֵי הַשְּׁכִינָה. שָׁלשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה:

אז דער מוהל בענשט זאל ער נעבין דעם כוס של ברכה איין אנדערין צו זאגין דעם הרחמן:

הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ הַמָּל בְּשַׂר הָעָרְלָה. וּפָרַע וּמָצַץ דְּמֵי הַמִּילָה. אִישׁ הַיָּרֵא וְרַךְ הַלֵּבָב עֲבוֹדָתוֹ פְּסוּלָה. אִם שְׁלָשׁ אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ:

הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ מְשִׁיחוֹ הוֹלֵךְ תָּמִים. בִּזְכוּת חֲתַן לַמּוּלוֹת דָּמִים. לְבַשֵּׂר בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת וְנִחוּמִים. לְעַם אֶחָד מְפֻזָּר וּמְפֹרָד בֵּין הָעַמִּים:

הָרַחֲמָן הוּא יִשְׁלַח לָנוּ כֹּהֵן צֶדֶק אֲשֶׁר לֻקַּח לְעֵילוֹם. עַד הוּכַן כִּסְאוֹ כַּשֶּׁמֶשׁ וְיָהֲלוֹם. וַיָּלֶט פָּנָיו בְּאַדַּרְתּוֹ וַיִּגְלוֹם. בְּרִיתִי הָיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם: הרחמן הוא יזכנו וכו׳

דינים פון חלה נעמען

אַז מֶען מַאכְט אַטֵּייג עֶטְוָואס וֵויינִיגֶער ווִיא דְרַייא קְוָוארְט מֶעל פוּן וֵוייץ. אָדֶר גֶערְשְׁטֶען. הָאבֶּער. קָארִין. אָרְקוֹס. דַארְף מֶען נֶעמֶען חַלָּה. דֶער שִׁיעוּר דֶער פוּן אִיז אַקְלֵיין שְׁטִיקִיל טֵייג. אוּנ דִיא שְׁטִיקִיל חַלָּה וָואס מֶען נֶעמְט דַארְף מֶען פַאר בְּרֶענֶען אוּנ מֶען טָאר דֶער פוּן קֵיין הֲנָאָה נִיט הָאבִּין אֲפִילוּ פוּן דִיא הִיץ פוּן דֶעם פַייעֶר בְּשַׁעַת דָאס בְּרֶענְט:

אַז מֶען נֶעמְט חַלָּה זָאגְט מֶען דִיא בְּרָכָה:

בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַפְרִישׁ חַלָּה:

לִכְבוֹד גָאט לִכְבוֹד אוּנְזֶער גִיבָאט לִכְבוֹד דֶעם לִיבִּין שַׁבָּת קֹדֶשׁ וָואס אוּנְזֶער הֶער גָאט הָאט אוּנְז גִינֶעבִּין דֶעם לִיבִּין שַׁבָּת קֹדֶשׁ אוּנ הָאט אוּנְז גִיבָאטִין דִיא לִיבֶּע מִצְוָה אִיךְ זָאל זִיא קֶענֶען רֶעכְט מְקַיֵּים זַיין אוּנ עֶס זָאל אַזוֹא גִיוואוֹגֶען זַיין וִויא כָּל תַּרְיַ״ג מִצְוֹת פוּן כָּל יִשְׂרָאֵל אָמֵן כֵּן יְהִי רָצוֹן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:

תחנה פון חלה נעמען

מַיין חַלָּה זָאל אָנְגִינוּמֶען זַיין אַזוֹא וִויא אֵיין קָרְבָּן אוֹיף דֶעם מִזְבֵּחַ אִיז אָנְגֶענוּמֶען גְעוָוארִין. מַיין מִצְוָה זָאל אָנְגֶענוּמֶען זַיין גְלַייךְ וִויא אִיךְ הָאבּ זִיא רֶעכְט מְקַיֵּים גִיוֶוען. פַר צֵייטִין אִיז דָאס גֶעקוּמֶען דֶעם כֹּהֵן גָּדוֹל אוּנ עֶר הָאט פַאר דֶעם פַאר גֶעבִּין דִי זִינְד

זַאט אַלֶע בַּאשֶׁעפֶענֶעשׁ נָאךְ זֵייעֶר ווִילְן. גִיבֶּענְטְשְׁט אִיז דֶר מֶענְטְשׁ וָואס עֶר פַאר זִיכֶערְט זִיךְ אִין גָאט אוּנ גָאט אִיז זַיין פַאר זִיכֶערוּנְג:

סקמ״פ ס׳

אזוא זאל מיר אויך פאר געבין ווערין מיינע זינד איך זאל זיין גלייך וויא אנייע גיבארין קינד איך זאל קענגען מיינע ליבע שבתים אונ ימים טובים עהרין. ער זאל מיך בשערין איך זאל מיך קענען מיט מיין מאן אונ מיט מיינע קינדער דר נערין. עס זאל אננעמען ווערין מיין מצוה פון חלה נעמען אז מיינע קינדערליך זאלין געשפייזט ווערין פון דעם ליבין גאט ברוך הוא מיט גרויס רחמנות אונ מיט גרויס דער בארימקייט. עס זאל גיגליכין זיין מיין מצות חלה גלייך וויא איך האב מעשר גיגעבין. ווי איך טוא מיין מצוה פון חלה מיט מיין גאנצין הארצין אזוא זאל גאט ב"ה מיך היטין פון פיין אונ שמערצין:

דינים פון ערב שבת

א דער היילינגער שבת איז איינער פון דיא גרעססטע מצות וואס דר אויבערשטער האט אונז יודען גיגעבין, ער לערינט אונז אז גאט האט באשאפין אין זעקס טעג דיא הימעל אונ דיא ערד אונ אלץ וואס אין זיי געפינט זיך אונ דעם זיבעטין טאג האט ער גערוט. אונ ווייל דאס איז דר גרעסטער עקר אין אמונה מען זאל גלויבין אז השי"ת האט באשאפין די וועלט אונ אלע ברואים אונ האט אונז אויס גילייזט פון מצרים אז מיר זאלין אים דינען מיט אונזר לייב אונ לעבין ווייל ער איז מחיה אלע ברואים אונ משגיח אויף אלעמען אונ גיט שפייז צוא אלעמען אונ אין זיין האנד איז צו טייטען אונ לעבעדיג מאכען ווייל ער איז דער באשעפער פון אלץ. איבער דעם שטייט דיא מצוה פון שבת צוועלף מאל אין דער תורה. דיא גמרא זאגט ווער עס האלט שבת אקוראט וויא דער דין איז רעכינט עס אים גאט גלייך ווי ער האט דיא גאנצע תורה מקיים גיוועזין. אונ ווער עס איז מחלל שבת איז גלייך וויא ער האט עובר גיוועזין אויף דיא גאנצע תורה. מען מוז אלע טאג גידיינקען דעם שבת אזו וויא עס שטייט זכור את יום השבת לקדשו. דו מוזט יעדען טאג גידיינקען דעם היילינגין שבת (ווייל דיא דר מאנונג פון שבת פלאנצט איין אין הארצין דיא עקרים פון אמונה), איבער דעם מוז זיך דר מענש נוהג זיין אז ווען עס טרעפט זיך אים אין מיטען דער וואך איין שיין עסינווארג וואס מען באקומט עס ניט אלע טאג מוז ער עס בהאלטין אויף שבת. אונ איבער דעם זאגט מען אין דעם יום אלע טאג, היום יום ראשון בשבת. יום שני בשבת. כדי מען זאל שטענדיג גידיינקען דעם שבת. ווארום די קדושה פון שבת ציהט זיך אויף דער גאנצע וואך. זונטאג מאנטאג דינסטאג הייסען אחר שבת. ווייל זיי ציהען די קדושה פון דעם שבת וואס איז שוין גיוועזין. אונ מיטוואך דאנערשטיג פרייטיג הייסען פאר שבת. ווארום זייא האבין דיא קדושה פון דעם שבת וואס וועט קומען:

ב עס איז א מצוה פרייטיג פריא אויף צוא שטיין פריער וויא אלע טאג כדי מען זאל אלדינג אן גרייטען אויף דעם היילינגען שבת. אונ אפילו מיהאט אסך דינסטען אונ משרתים זאל מען עפים אליין טאהן לכבוד שבת. מכל שכן ווינטער אין דיא קליינע טעג איז בוודאי רעכט עפים אליין צו טאן. כדי דיא דינסטען זאלין ניט מוזען ארבייטען שפעט אין דער נאכט אריין. מיר געפינען אין דער גמרא אז דיא רייכסטע תנאים האבין אליין געהאקט האלץ אונ אנדערע ארבייט געטאן לכבוד דעם היילינגען שבת:

ג עס איז רעכט פרייטיג ביא טאג ווייניג צו עסין. כדי מען זאל קענען ביי דער נאכט עסין לכבוד שבת. אונ אזו וויא עס איז ניט רעכט צוא גיין מיטען פולען בויך צוא קבלת שבת. אזו איז אויך ניט רעכט צוא פיל צוא טרינקען פאר קבלת שבת. ווארום מען מוז קידוש מאכין אונ לכבוד שבת עסין מיט ריינעם פארשטאנד ניט שכור:

ד פרייטיג פאר נאכט מוז מען איבער זעהען די קליידער אויב עס שטעקט ניט אין זייא קיין נאדיל אונ אויב עס ליגט ניט אין דיא קעשינעש געלד אדער איין אנדער זאך וואס מען טאר שבת ביא זיך ניט האלטין:

ה פאר נאכט מוז מען צוא רעכט מאכין דיא בעטין. אונ אלדינג שיין אין דער ארדנונג שטעלין אין שטוב אונ צום טיש גרייטען. דער טיש מוז זיין באדעקט מיט א טישטוך. אויף דעם טישטוך לייגט מען צוויא חלות אונ פון אויבין באדעקט מען זייא מיט אנאנדער טישטוך. אונ מען טוט זיך אן שיינע קליידר לכבוד שבת:

א פריטיג פאר נאכט ווייניגסטינס אפערטיל שעה פאר דיא שקיעה מוז מען בענטשין ליכט. דער עיקר מצוה איז אז דער מאן זאל דיא לייכטער מיט די ליכט אויף שבת צו רעכט מאכן אונ די ווייב זאל ליכט בענטשין. אבער ווער עס האט קיין ווייב ניט אדער אז די ווייב איז אקימפעטארין מוז ער אליין ליכט בענטשין:

ב דיא ווייבער זאלין זיך אפ וואשען אונ שיינע קליידר אן טאן פר ליכט בענטשין. אבער ווען איינע קומט שפעט אהיים פון גאס זאל זיא פריער ליכט בענטשין אונ דער נאך זיך אפ וואשין (אבער אן זייף) אונ שיין אן טאן. אונ ווען דער מאן זעהט אז עס איז שוין שפעט אונ דיא ווייב איז נאך ניטא זאל ער אליין ליכט בענטשין. אונ ווען זיא קומט נאך דער צייט אז מען טאר שוין ניט צינדין קיין ליכט טאר זיא קיין ברכה אויך ניט מאכען אויף דיא ליכט. אונ ווען זיא בייזערט זיך אויף דעם מאן וואס ער האט גיבענטשט אירע ליכט מוז ער איר געבין צו פאר שטיין מיט גוטע ווערטער, וויא באלד זיא מיינט דאך מיט אירע ליכט בענטשין צוא טאן א מצוה, היינט ווען זיא בענטשט נאך דער צייט איז לא די וואס זיא האט ניט קיין מצוה, האט זיא נאך א גרויסע עבירה פון חלול שבת. אונ מיט דיא גוטע ווערטער ווערט זיא זיך בארוהיגען ווען זיא איז א פארשטאנדיגע אונ א פרומע פרויא:

ג פריער צינד מען אן דיא ליכט אונ דר נאך שפרייט מען אויס דיא הענד קעגין פנים אונ מען מאכט דיא ברכה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל

אום שבת	אום יום טוב	ווען עס גיפאלט יום טוב אום שבת	אום יום כפור
שַׁבָּת:	**יוֹם טוֹב:**	**שַׁבָּת וְשֶׁל יוֹם טוֹב:**	**(שַׁבָּת וְ) יוֹם הַכִּפֻּרִים:**

אום יום טוב זאגט מען דא די ברכה שהחינו. דיא אנדערע טעג פסח זאגט מען ניט שהחינו. די אנדרע טעג סכות אונ ראש השנה יום כפור זאגט מען יוא. אונ יום כפור ביי נאכט ווען דער חזן זאגט שהחינו דארף זיא שוין ניט זאגין שהחינו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

לכבוד גאט לכבוד אונזר גיבאט לכבוד דעם ליבין שבת קדש וואס אונזער הער גאט האט אונז גינגעבין אונ האט אונז גיבאטין די ליבע מצוה איך זאל זי רעכט קענען מקיים זיין אונ זי זאל אזו גיוואונין זיין ווי כל תרי״ג מצות אמן כן יהי רצון:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ:

אנייע שיינע תחנה צו זאגען נאך ליכט בענטשין מיט גרויס כוונה:

רבונו של עולם איך לויב אונ דאנק דיין ליבן נאמען וואס איך בין זוכה צו טאן די מצוה וואס דו האסט גינגעבין פאר די נשים ווי די חכמים ז״ל שרייבין אין מס׳ שבת אז ווייבער זיינען מחויב צוא בענטשין ליכט פרייטיג פר נאכט. אונ דיין חסד זאל זיין מיט מיר אז איך זאל זוכה זיין צו טאן די מצוה ביז הונדערט יאר. אונ איך זאל זיין געהיט אז איך זאל ניט אנצינדען די ליכט נאך זון אונטער גאנג (שקיעת החמה), עס זאל ניט זיין חלילה פון די מצוה די גרעסטע עבירה דאס הייסט חלול שבת וואס דס איז הארב ווי די גאנצע תורה צו זאמען. אונ פר דעם זכות האף איך אונ בעט פון דיין הייליגען נאמען הקב״ה אז מיינע קינדר וואס דו האסט מיר גינעבין מיט דיין חסד אונ וועסט מיר געבין מיט דיינעם חסד, אז זיי זאלין ניט זיין קיין מחללי שבת חלילה. אונ די ליכט פון דר תורה זאל זיי דר לייכטין די אויגין אז זיי זאלן ניט חלילה נכשל ווערין אין עבירות. וויא עס שטייט געשריבן וארח צדיקים כאור נוגה דאס הייסט די צדיקים גייען אין גראדען ריכטיגען וועג ווי איינר גייט פיר די טאג ליכטיקייט. ודרך רשעים כאפלה אונ די ניט פרומע גייען אין דר פינצטערנס. ובזכות זה (וואס איך האב אן גינומען דעם ליבען שבת קודש אין דער צייט מיט גרויס כבוד אונ אים באשיינט מיט שיינע ליכט) בעט איך דיך הקב״ה אז איך זאל זוכה זיין צוא האבין קינדער תלמידי חכמים, אז איך זאל האבען נחת אונ כבוד איןביידע וועלטן. מיין פנים זאל ניט שווארץ ווערין פון זיי אויף יענער וועלט. אמן:

שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה׃ יִשָּׁקֵנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי־טוֹבִים דֹּדֶיךָ מִיָּיִן׃
לְרֵיחַ שְׁמָנֶיךָ טוֹבִים שֶׁמֶן תּוּרַק שְׁמֶךָ עַל־כֵּן עֲלָמוֹת אֲהֵבוּךָ׃ מָשְׁכֵנִי
אַחֲרֶיךָ נָּרוּצָה הֱבִיאַנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בָּךְ נַזְכִּירָה דֹדֶיךָ מִיַּיִן
מֵישָׁרִים אֲהֵבוּךָ׃ שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנָאוָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלִָם כְּאָהֳלֵי קֵדָר כִּירִיעוֹת
שְׁלֹמֹה׃ אַל־תִּרְאוּנִי שֶׁאֲנִי שְׁחַרְחֹרֶת שֶׁשְּׁזָפַתְנִי הַשָּׁמֶשׁ בְּנֵי אִמִּי נִחֲרוּ־בִי
שָׂמֻנִי נֹטֵרָה אֶת־הַכְּרָמִים כַּרְמִי שֶׁלִּי לֹא נָטָרְתִּי׃ הַגִּידָה לִּי שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי
אֵיכָה תִרְעֶה אֵיכָה תַּרְבִּיץ בַּצָּהֳרָיִם שַׁלָּמָה אֶהְיֶה כְּעֹטְיָה עַל עֶדְרֵי חֲבֵרֶיךָ׃
אִם־לֹא תֵדְעִי לָךְ הַיָּפָה בַּנָּשִׁים צְאִי־לָךְ בְּעִקְבֵי הַצֹּאן וּרְעִי אֶת־גְּדִיֹּתַיִךְ עַל
מִשְׁכְּנוֹת הָרֹעִים׃ לְסֻסָתִי בְּרִכְבֵי פַרְעֹה דִּמִּיתִיךְ רַעְיָתִי׃ נָאווּ לְחָיַיִךְ בַּתֹּרִים
צַוָּארֵךְ בַּחֲרוּזִים׃ תּוֹרֵי זָהָב נַעֲשֶׂה־לָּךְ עִם נְקֻדּוֹת הַכָּסֶף׃ עַד־שֶׁהַמֶּלֶךְ בִּמְסִבּוֹ
נִרְדִּי נָתַן רֵיחוֹ׃ צְרוֹר הַמֹּר דּוֹדִי לִי בֵּין שָׁדַי יָלִין׃ אֶשְׁכֹּל הַכֹּפֶר דּוֹדִי לִי בְּכַרְמֵי
עֵין גֶּדִי׃ הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים׃ הִנְּךָ יָפֶה דוֹדִי אַף נָעִים אַף־
עַרְשֵׂנוּ רַעֲנָנָה׃ קֹרוֹת בָּתֵּינוּ אֲרָזִים רַהִיטֵנוּ בְּרוֹתִים׃ **ב** אֲנִי חֲבַצֶּלֶת הַשָּׁרוֹן
שׁוֹשַׁנַּת הָעֲמָקִים׃ כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים כֵּן רַעְיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת׃ כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי

שיר השירים דר ילקוט זאגט אלע מעשים פון שלמה זיינען גיוועזן אין דריי גישטאלט. רבי יהודה זאגט שלמה איז צום ערשטין איין מלך גיוועזן אונ דר נאך האט אים דר אשמדאי אין איין ווייט לאנד פר װארפין װאס מען האט אים דארטין ניט גיקאנט אונ ער איז גיוועזן איין הדיוט אונ דר נאך איז ער ווידר איין מלך גיווארין אונ רבי חנינא זאגט שלמה איז צום ערשטין איין מלך גיוועזן דר נאך איז ער גיבליבין איין הדיוט אונ איז שוין אייביג צו זיין מלוכה ניט גיקומן. דריי נעמען האט ער גיהאט. ידידיה. קהלת. שלמה. דריי ספרים האט ער גימאכט. משלי. שיר השירים. אונ קהלת. אשר לשלמה דאס איז דאס גזאנג וואס שלמה האט גילויבט צו גאט וואס דר שלום איז זיין דאס ער מאכט צווישין אלע שלום דען די זון אונ די לבנה אונ די שטערין גייען אין הימיל אונ עס טוט אייגער דעם אנדערין קיין שאדין ניט אונ עס גייט רעגין אונ האגיל פון וואסר אונ דונערין אונ בליצין פון פייער אונ זיי גייען מיט אנאנדר אויף דער וועלט אונ דאס וואסער פאר לעשט ניט דאס פייער: ישקני מנשיקות פיהו רבי יוחנן זאגט אמלאך איז גיגאנגען אויף דעם בארג סיני אז מען האט די תורה גיגעבן אונ גאט האט גיזאגט אנכי ה׳ אלהיך איז דר מלאך גיגאנגען צו איטליכין פון ישראל אונ זאגט זייט מקבל וואס גאט האט גיזאגט אונ פאר שטייט וואס ער וויל האבין מיט דעם ריידן. האט דר ישראל גיענטפערט איך װאלט גערין פאר שטיין וואס גאט זאגט אונ װאלט גערין מקבל זיין וואס גאט טוט געבין, אזוי באלד האט דר מלאך דעם ישראל גיטאן קושין, אונ דעם דבור אנכי ה׳ אלהיך וואס די ישראל האבין גיהערט פון גאט אליין האבין זיי ניט פר געסין אבר די איבעריגע דברות וואס זיי האבין גיהערט פון משה האבין זיי פאר געסין אזו האבין זיי גיזאגט צו משה ווער װאלט געבין דאס גאט זאל זיך נאך אמאל צו אונז באווייזין אונ זאל מיט אונז נאך איין מאל ריידין דאס מיר זאלין אונזער לערנען ניט פאר געסן. דאס מיינט דר פסוק ישקני מנשיקות פיהו דם גאט אליין זאל מיט אונז ריידן. האט משה גיענטפערט צו ישראל דאס קאן ניט זיין אויף דעם בארג סיני נאר אז משיח ווערט קומען אזו ווערט זיך גאט באווייזין אונ ווערט אליין תורה לערנען מיט ישראל אונ זיי ווערין זייער לערנען ניט פאר געסין כי טובים דיין תורה איז בעסער פון גוטין וויין. אונ דרום גלייכט ער די תורה צו וויין דאס אזו ווי וויין מוז מען האלטין אין ערדענע כלים אבר אין זילבערנע אדר אין גילדערנע כלים ווערט עס זויער אזו אויך קען זיך די תורה ניט האלטין נאר ביי דעם וואס האלט זיך נידעריג אזו ווי ערד אבער דער וואס האלט זיך הויך ווערט די תורה פון אים אפ גיטאן: לריח שמנך ער גלייכט די תורה צו בוים אייל אזו ווי בוים אייל איז איין רפואה צום גוף אונ מאכט ליכטיר דאס פנים אזו אויך דר וואס לערינט תורה איז זי צו אים איין רפואה צו זיין גוף אונ מאכט אים לויטער דאס פנים, אונ אזו ווי בוים אייל ווען מען גיסט אין וואסר בלייבט ער פון אויבין אזו אויך דר וואס האט גילערינט תורה אונ איז פול מיט תורה אונ רעט דברים בטלים

היער כן דודי בין הבנים בצלו חמדתי וישבתי ופריו מתוק לחכי: הביאני
אל־בית היין ודגלו עלי אהבה: סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כי־
חולת אהבה אני: שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני: השבעתי אתכם
בנות ירושלם בצבאות או באילות השדה אם־תעירו ואם־תעוררו את־
האהבה עד שתחפץ: קול דודי הנה־זה בא מדלג על־ההרים מקפץ על־
הגבעות: דומה דודי לצבי או לעפר האילים הנה־זה עומד אחר כתלנו
משגיח מן־החלנות מציץ מן־החרכים: ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי
יפתי ולכי־לך: כי־הנה הסתיו עבר הגשם חלף הלך לו: הנצנים נראו בארץ
עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו: התאנה חנטה פגיה והגפנים
סמדר נתנו ריח קומי לך רעיתי יפתי ולכי־לך: יונתי בחגוי הסלע בסתר
המדרגה הראיני את־מראיך השמיעני את־קולך כי־קולך ערב ומראיך נאוה:
אחזו־לנו שעלים שעלים קטנים מחבלים כרמים וכרמינו סמדר: דודי לי
ואני לו הרעה בשושנים: עד שיפוח היום ונסו הצללים סב דמה־לך דודי
לצבי או לעפר האילים על־הרי בתר: ג על־משכבי בלילות בקשתי את

גיט פון אים אזו פיל תורה ארויס ווי פיל דברים בטלים וואס ער האט גירעט: משכני אחריך נרוצה דר ילקוט שרייבט רבי מאיר זאגט אויף דעם כארג סיני האט גאט גיזאגט צו ישראל ברייננט מיר איין ערב דאס איר וועט די תורה האלטין אזו וועל איך אייך די תורה געבין האבין די ישראל גיענטפערט מיר וועלין געבין אברהם יצחק ויעקב צו ערבים האט גאט גיזאגט אברהם וויל איך ניט ווייל ער האט גיזאגט במה אדע מיט וואס וועל איך וויסין דאס מיינע קינדר וועלין ירשנן דאס לאנד אונ האט ניט גיגלויבט וואס גאט האט אים צו גיזאגט. יצחק וויל איך אויך ניט פאר קיין ערב ווייל ער האט ליב גיהאט צו עשו אזו ווי אין פסוק שטייט ויאהב יצחק את עשו אונ יעקב וויל איך אויך ניט פאר קיין ערב ווייל ער האט גיזאגט נסתרה דרכי מה׳ עס איז פאר בארגין מיין וועג פון גאט דאס גאט זעט ניט מיינע וועגן. האבין די ישראל גיזאגט אונזערע קינדר וועלין פאר אונז ערב זיין האט גאט גיזאגט די וועל איך אן נעמען פאר ערבים אונ ווי באלד די ישראל האלטין ניט די תורה מוזין די קינדער ליידין יסורים פאר זייערע עלטערין אונ גאט זאגט ניט דאס אליין דאס זייערע קינדר מוזין ליידין נאר כביכול איך האב אויך מיטלייד מיט זיי דען ווען איך וועל טייטין די קינדער ווער וועט נאך זאגין ברכו אונ אמן יהא שמיה רבא וואס די קינדער זאגין אין שול אזו ווי דער פסוק זאגט ותשכח תורת א־היך אשכח בניך גם אני דו ישראל טוסט פאר געסין די תורה פון דיין גאט וועל איך פאר געסין דיינע קינדר אזו וועלין זיי גישטראפט ווערין אונ דר פסוק זאגט גם אני כלומר איך גאט האב אויך דר דורך דעם מיט לייד הביאני המלך חדריו דאס איז טייטש גאט האט די נביאים גיבראכט אין הימל אונ האט זיי אלץ גיוויזין. צו אליהו האט גאט גיוויזין די חדרים פון דעם הימל אונ דאס אין די טעג פון משיח וועט זיין איין שור הבר אונ איין לויתן. צו יחזקאל האט גאט גיוויזין די מרכבה דאס איז דר כסא הכבוד אונ אויך צו אנדערע נביאים האט ער זיי גיוויזין: שחורה די ישראל זאגין האטשע איך בין גיוועזן שווארץ אין מצרים אונ בין גיוועזן פאר שמירט מיט ליים פון די ציגיל ארבעטין בין איך אבר ווייס גיווארין מיט זילבר אונ גאלד וואס איך האב ביי די מצרים גינומען ביי דעם ים, אדר ווען איך בין אגאנצע וואך שווארץ פון דר ארבעט אונ פון דעם האנדיל בין איך אבר שיין אום שבת כאהלי קדר ער גלייכט די תלמידי חכמים צו די גיצעלטין פון די טאטערין דאס זיי דינגען פון אויס ווייניג באהאנגען מיט שווארצע אום הייג אבר אינעווייניג לייכטין זיי מיט אבנים טובות אזו אויך זיינען די תלמידי חכמים דאס זייער פנים איז שווארץ פון פיל תורה לערנען אבר אין זייער הארץ ניגען זיי פול מיט משניות אונ מדרשים וואס לייכטין אזו ווי אבנים טובות: צאי לך בעקבי הצאן דר ילקוט שרייבט גאט האט גיוויזין צו משה אלע מנהיגים אונ פרנסים וואס וועלין זיין אויף דער וועלט ביז אין די טעג פון משיח: לססתי ברכבי פרעה דר פסקתא דרבתי שרייבט פון ווענן רבי שמעון די איגדין פון דעם ים האבין איין גישטאלט

שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו : אָקוּמָה נָּא וַאֲסוֹבְבָה בָעִיר בַּשְּׁוָקִים
וּבָרְחֹבוֹת אֲבַקְשָׁה אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי בִּקַּשְׁתִּיו וְלֹא מְצָאתִיו : מְצָאוּנִי הַשֹּׁמְרִים
הַסֹּבְבִים בָּעִיר אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי רְאִיתֶם : כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי מֵהֶם עַד
שֶׁמָּצָאתִי אֵת שֶׁאָהֲבָה נַפְשִׁי אֲחַזְתִּיו וְלֹא אַרְפֶּנּוּ עַד־שֶׁהֲבֵיאתִיו אֶל־בֵּית אִמִּי
וְאֶל־חֶדֶר הוֹרָתִי : הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַםִ בִּצְבָאוֹת אוֹ בְּאַיְלוֹת הַשָּׂדֶה
אִם־תָּעִירוּ וְאִם־תְּעוֹרְרוּ אֶת־הָאַהֲבָה עַד שֶׁתֶּחְפָּץ : מִי זֹאת עֹלָה מִן־הַמִּדְבָּר
כְּתִימְרוֹת עָשָׁן מְקֻטֶּרֶת מוֹר וּלְבוֹנָה מִכֹּל אַבְקַת רוֹכֵל : הִנֵּה מִטָּתוֹ שֶׁלִּשְׁלֹמֹה
שִׁשִּׁים גִּבֹּרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבֹּרֵי יִשְׂרָאֵל : כֻּלָּם אֲחֻזֵי חֶרֶב מְלֻמְּדֵי מִלְחָמָה אִישׁ
חַרְבּוֹ עַל־יְרֵכוֹ מִפַּחַד בַּלֵּילוֹת : אַפִּרְיוֹן עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה מֵעֲצֵי הַלְּבָנוֹן :
עַמּוּדָיו עָשָׂה כֶסֶף רְפִידָתוֹ זָהָב מֶרְכָּבוֹ אַרְגָּמָן תּוֹכוֹ רָצוּף אַהֲבָה מִבְּנוֹת
יְרוּשָׁלָםִ : צְאֶינָה וּרְאֶינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה בָּעֲטָרָה שֶׁעִטְּרָה־לּוֹ אִמּוֹ
בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שִׂמְחַת לִבּוֹ : הִנָּךְ יָפָה רַעְיָתִי הִנָּךְ יָפָה עֵינַיִךְ יוֹנִים מִבַּעַד
לְצַמָּתֵךְ שַׂעְרֵךְ כְּעֵדֶר הָעִזִּים שֶׁגָּלְשׁוּ מֵהַר גִּלְעָד : שִׁנַּיִךְ כְּעֵדֶר הַקְּצוּבוֹת
שֶׁעָלוּ מִן־הָרַחְצָה שֶׁכֻּלָּם מַתְאִימוֹת וְשַׁכֻּלָה אֵין בָּהֶם : כְּחוּט הַשָּׁנִי שִׂפְתוֹתַיִךְ

גיהאט ווי פערד נקבות אונ די מצרים האבין גיהאט פערד זכרים אזו זיינען זיי נאך גילאפין
נאך די אינדרין דען זיי האבין גימיינט דאס איז פערד נקבות דורך דעם זיינען זיי אלע אין
ים דער טרונקען גיווארין אזו ווי אין פסוק שטייט סוס ורוכבו רמה בים דאס פערד מיט זיין
רייטער האט גאט גיווארפין אין ים: נאוו לחייך בתורים דר ילקוט שרייבט פון וועגין רבי יהושע
פון איטליכין דבור וואס גאט האט גיזאגט אויף דעם בארג סיני איז פול גיווארין די גאנצע
וועלט מיט איין ריח פון גוטע בשמים. אונ אויב דו וועסט פרעגין ווען די וועלט איז פול
גיווארין מיט איין גוטין ריח ביי דעם ערשטין דבור וואו איז אהין גיקומען דער ריח פון די
איבעריגע דברות. עס איז גיקומען איין ווינט אונ האט דעם ריח פון דעם ערשטין דבור
אוועק גיטראגין אין גן עדן אונ אז גאט האט דעם אנדערין דבור גיזאגט איז די וועלט ווידר
פול גיווארין מיט איין גוטין ריח אונ דר ווינט האט אים ווידר אין גן עדן אוועק גיטראגין
אונ אזו אויך ביי איטליכין דבור. אויך זאגט רבי יהושע פון איטליכין דבור וואס גאט האט
גיזאגט איז אויס גיגאנגען די נשמות פון ישראל אזו איז גיקומען דער טוי וואס וועט די
מתים לעבעדיג מאכין אין די טעג פון משיח אונ האט די ישראל ביי דעם בארג סיני לעבעדיג
גימאכט: עיניך יונים די ישראל זיינען גיגליכין צו איין טויב אזו ווי איין טויב גייט ניט אין
דעם טויבין שלאק פון דר חברתה אזו אויך די תלמידי חכמים זעצין זיך ניט איינער אויף
דעם אנדערינש ארט דען איטליכער דער קענט זיין ארט וואס איז צו אים ראוי. נאך איין
פשט אזו ווי איין טויב ווען מען וויל די קוילן שטרעקט זי אליין אויס איר האלז אונ
צאפילט זיך ניט אזו אויך זיינען ישראל, אין פאר צייטינגן גלות האבין זיי זייער האלז אויס
גישטרעקט צו מקבל זיין יסורים: קורות בתינו ארזים די גמרא זאגט אין מסכת יומא עס איז גיוועזן
איינער וואס האט גיהייסין ניקנור דאס ער איז גיגאנגען קיין אלכסנדריה של מצרים צו
ברינגען ברעטער צו מאכין טירען אין בהמ"ק אונ אז ער איז גיפארין אהיים אויף דעם
ים האבין זיך אויף גיהויבין גרויסע אינדין אונ האבין גיוואלט די שיף דער טרינקען האט
ער גינומען איין ברעט אונ האט זי גיווארפין אין ים אבער ער איז ניט גישטילט גיווארין
האבין די לייט פון דר שיף גיוואלט נאך ברעטער אין ים אריין ווארפין צו גרינגער מאכין
די שיף האט ניקנור אן גיהייבין צו וויינען אונ זאגט ווארפט מיך אויך מיט די ברעטער
אין ים עס איז מיר בעסער דער טויט. אזו באלד איז דר ים גישטילט גיווארין אבער פון
דעסט וועגין האט ער זיך מצער גיוועזן אויף דר ברעט וואס ער האט אריין גיווארפן אונ אז
ער איז גיקומען אויף דר יבשה האט ער דר זעהען דאס די ברעט איז גיקומען צו שווימען
אפילו חכמים זאגין איין באשעפעניש איז אין ים דם ער האט גיבראכט די ברעט צום בארטין:
אני חבצלת השרון דער מדרש שוחר טוב שרייבט די חכמים זאגין די ערד האט דעם פסוק
גיזאגט איך ערד האב איין פקדון ביי מיר דאס אלע טויטע לייט זיינען אין מיר באהאלטין
או:

וּמִדְבָּרֵיךְ נָאוֶה כְּפֶלַח הָרִמּוֹן רַקָּתֵךְ מִבַּעַד לְצַמָּתֵךְ: כְּמִגְדַּל דָּוִיד צַוָּארֵךְ בָּנוּי
לְתַלְפִּיּוֹת אֶלֶף הַמָּגֵן תָּלוּי עָלָיו כֹּל שִׁלְטֵי הַגִּבּוֹרִים: שְׁנֵי שָׁדַיִךְ כִּשְׁנֵי עֳפָרִים
תְּאוֹמֵי צְבִיָּה הָרוֹעִים בַּשּׁוֹשַׁנִּים: עַד שֶׁיָּפוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצְּלָלִים אֵלֶךְ לִי אֶל־הַר
הַמּוֹר וְאֶל־גִּבְעַת הַלְּבוֹנָה: כֻּלָּךְ יָפָה רַעְיָתִי וּמוּם אֵין בָּךְ: אִתִּי מִלְּבָנוֹן כַּלָּה
אִתִּי מִלְּבָנוֹן תָּבוֹאִי תָּשׁוּרִי ׀ מֵרֹאשׁ אֲמָנָה מֵרֹאשׁ שְׂנִיר וְחֶרְמוֹן מִמְּעֹנוֹת
אֲרָיוֹת מֵהַרְרֵי נְמֵרִים: לִבַּבְתִּנִי אֲחֹתִי כַלָּה לִבַּבְתִּינִי בְּאַחַת מֵעֵינַיִךְ בְּאַחַד עֲנָק
מִצַּוְּרֹנָיִךְ: מַה־יָּפוּ דֹדַיִךְ אֲחֹתִי כַלָּה מַה־טֹּבוּ דֹדַיִךְ מִיַּיִן וְרֵיחַ שְׁמָנַיִךְ מִכָּל־
בְּשָׂמִים: נֹפֶת תִּטֹּפְנָה שִׂפְתוֹתַיִךְ כַּלָּה דְּבַשׁ וְחָלָב תַּחַת לְשׁוֹנֵךְ וְרֵיחַ
שַׂלְמֹתַיִךְ כְּרֵיחַ לְבָנוֹן: גַּן ׀ נָעוּל אֲחֹתִי כַלָּה גַּל ׀ נָעוּל מַעְיָן חָתוּם: שְׁלָחַיִךְ פַּרְדֵּס
רִמּוֹנִים עִם פְּרִי מְגָדִים כְּפָרִים עִם־נְרָדִים: נֵרְדְּ ׀ וְכַרְכֹּם קָנֶה וְקִנָּמוֹן עִם
כָּל־עֲצֵי לְבוֹנָה מֹר וַאֲהָלוֹת עִם כָּל־רָאשֵׁי בְשָׂמִים: מַעְיַן גַּנִּים בְּאֵר מַיִם חַיִּים
וְנֹזְלִים מִן־לְבָנוֹן: עוּרִי צָפוֹן וּבוֹאִי תֵימָן הָפִיחִי גַנִּי יִזְּלוּ בְשָׂמָיו יָבֹא דוֹדִי לְגַנּוֹ
וְיֹאכַל פְּרִי מְגָדָיו: ה בָּאתִי לְגַנִּי אֲחֹתִי כַלָּה אָרִיתִי מוֹרִי עִם־בְּשָׂמִי אָכַלְתִּי
יַעְרִי עִם־דִּבְשִׁי שָׁתִיתִי יֵינִי עִם־חֲלָבִי אִכְלוּ רֵעִים שְׁתוּ וְשִׁכְרוּ דּוֹדִים: אֲנִי
יְשֵׁנָה וְלִבִּי עֵר קוֹל ׀ דּוֹדִי דוֹפֵק פִּתְחִי־לִי אֲחֹתִי רַעְיָתִי יוֹנָתִי תַמָּתִי שֶׁרֹּאשִׁי

אונ דרום בין איך גיליבט צו גאט אונ ווען גאט וועט באגערין די טויטע וועל איך זיי ווידר אום קערין אין די טעג פון משיח אונ איך וועל דערנסט מאל פריש אונ שיין זיין אזו ווי איין רויז אונ וועל שירה זאגין אזו ווי אין פסוק שטייט מכנף הארץ זמרות שמענו פון די עקין פון דר ערד האבין מיר גיהערט איין גיזאנג פון שירה. אויך זיינען די ישראל גיגליכין צו איין רויז אזו ווי איין רויז האטשע זי שטייט צווישין דערנער איז זי דאך זייער שיין אונ ווערט דר קענט צווישין די דערנר: כתפוח בעצי היער כן דודי בין הבנים ער גלייכט די ישראל צו איין עפיל בוים וואס וואקסט אין וואלד דאס ער וואקסט אין חודש סיון אזו האבין ישראל די תורה מקבל גיוועזן אין חודש סיון ופריו מתוק לחכי דאס איז גימיינט דר מן איז גיוועזן זיס צו מיין גומען דען דער מן האט אין זיך גיהאט פינף הונדערט אונ זעקס אונ פערציג טעמים אזו ווי דאס ווארט מתוק באטרעפט: הביאני אל בית היין ער גלייכט די תורה צו ויין אזו ווי ויין יאס מער מיטרינקט מער וויל מען נאך אזו איז אויך די תורה וואס מער מילערינט זי מער וויל מען זי נאך לערנען. נאך איין פשט איז, אזו ווי ויין ווען דר מענטש טרינקט אים ווערט ער דער קענט דאס ער האט גיטרונקען ווייל ער רעט פיל אונ זאגט אויס פיל סודות אזו אויך איז די תורה דר וואס לערינט זי ווערט דער קענט דורך זיינע רייד דאס ער האט די תורה גילערינט ודגלו עלי אהבה רב אחא זאגט אפילו איין עם הארץ וואס קאן ניט רעכט קיין לשון הקודש אונ היפט איבער זאגט גאט דאס איז אויך פאר מיר גיליבט ווען ער לייענט אין דר תורה, גלייך ווי עס וואלט גישטאנען ודלוגו דאס איז טייטש זיין איבער היפן, פון דאנען קען מען זעהן דאס איטליכער מענטש מוז תורה לערנען האטשע ער קען ניט איז דאס אויך גיליבט צו גאט ווען זיין כונה איז פון גאטס וועגן: קול דודי רבי יהודה זאגט אז משה איז גיקומען צו ישראל אונ האט גיזאגט די גאולה איז גיקומען צו ארויס גיין פון מצרים האבין די ישראל גיענטפערט מיר האבין גיזאלט די מצרים דינען פיר הונדערט יאר אונ איצונד דינען מיר נאר צוויי הונדערט אונ צעהן יאר האט משה גיענטפערט ווען גאט וויל אייך אויס לייזן טוט ער איבער היפן די צייט אונ קוקט ניט אויף די חשבונות פון דעם גלות. יונתי בחגוי הסלע הראיני את מראיך השמיעני את קולך ווייז מיר די תורה וואס דו האסט אליין גיזעהן אין ספרים אונ מאך מיר הערין די תורה וואס דו האסט גיהערט פון איין אנדערינש קול דאס ער האט מיט דיר גילערינט כי קולך ערב ומראיך נאוה דען די תורה וואס דו האסט מקבל גיוועזן דורך דעם קול פון איין אנדערין וואס ער האט מיט דיר גילערינט איז זיס אונ גישמאק אונ די תורה וואס דו האסט אליין גיזעהן אין ספרים איז שיין אבר ניט זיס דען עס איז פיל בעסער צו הערין תורה פון איין אנדערן ווי מען זאל אליין לערנן אין ספרים:

נמלא־טל קוצותי רסיסי לילה: פשטתי את־כתנתי איככה אלבשנה רחצתי
את־רגלי איככה אטנפם: דודי שלח ידו מן־החור ומעי המו עליו: קמתי אני לפתח
לדודי וידי נטפו־מור ואצבעתי מור עבר על כפות המנעול: פתחתי אני לדודי
ודודי חמק עבר נפשי יצאה בדברו בקשתיהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא
ענני: מצאני השמרים הסבבים בעיר הכוני פצעוני נשאו את־רדידי מעלי
שמרי החמות: השבעתי אתכם בנות ירושלם אם־תמצאו את־דודי מה־
תגידו לו שחולת אהבה אני: מה־דודך מדוד היפה בנשים מה־דודך
מדוד שככה השבעתנו: דודי צח ואדום דגול מרבבה: ראשו כתם פז
קוצותיו תלתלים שחרות כעורב: עיניו כיונים על־אפיקי מים רחצות בחלב
ישבות על־מלאת: לחיו כערוגת הבשם מגדלות מרקחים שפתותיו שושנים
נטפות מור עבר: ידיו גלילי זהב ממלאים בתרשיש מעיו עשת שן מעלפת
ספירים: שוקיו עמודי שש מיסדים על־אדני־פז מראהו כלבנון בחור כארזים:
חכו ממתקים וכלו מחמדים זה דודי וזה רעי בנות ירושלם: ו אנה הלך דודך
היפה בנשים אנה פנה דודך ונבקשנו עמך: דודי ירד לגנו לערגות הבשם
לרעות בגנים וללקט שושנים: אני לדודי ודודי לי הרעה בשושנים: יפה

עד שיפוח היום ונסו תצלים דער תנחומא שרייבט דאס גייט אויף אברהם דאס עס שטייט ביי
אים כחום היום דאס גאט האט גימאכט איין גרויסע היץ אין דעם טאג וואס אברהם האט זיך
מל גיוועזן האט גאט גיזאגט צו די מלאכים לאמיר גיין אין הויז פון אברהם צו מבקר חולה
זיין אים ער איז אין מיינע אויגן גישמאקער פון אלע גוטע בשמים. דאס זאגט דער פסוק
אלך לי אל הר המור איך וועל גיין צו דעם בארג פון די ערלות וואס שמעקט מיר ווי די גוטע
בשמים: לבבתני אחותי כלה דו באהארצט מיך מיין שוועסטער כלה לבבתני באחת מעיניך דוא
באהארצט מיך מיט איינע פון דיינע אויגן דאס זיינען די גוטע מדות וואס אין דיר זיינען
סוחד ענק מצוורניך מיט איין האלז באנד פון דיין האלז דאס איז אברהם דאס ער היסט ענק
אזו וויא אין פסוק שטייט האדם הגדול בענקים. אונ דאס רעט אליז גאט צו ישראל דורך
איין משל אזו ווי איין חתן רעט צו איין כלה דאס זאגט דער פסוק דאס דר חתן בארימט
זיך אונ זאגט כלה דו האסט מיך באהארצט מיט איין אויג דאס דורך דעם ווייס איך דאס
דו האסט גאר קיין חסרון ניט אזו אויך זאגט גאט צו די ישראל דו האסט מיך באהארצט
מיט איינעם פון דיינע אויגן דאס איך ווייס דאס דו האסט אין דיר קיין חסרון ניט: כפלח
הרמון רקתך די לידיגע פון ישראל זיינען פול מיט מצות אזו ווי איין מיל גראס איז פול מיט
קערנער: אל גנת אגוז דר ילקוט שרייבט די תורה איז גיגליכן צו איין נוס אזו וויא איין נוס
חאטשע ער איז פאר שמירט איז ער דאך ניט מיאוס אזו אויך איין תלמיד חכם חאטשע
ער איז ארום איז ער דאך שיין מיט דר תורה וואס אין אים איז. נאך איין פשט איז אלע
פירות ווען זיי פאלין צו דר ערד ווערט זייער קול ניט גיהערט אבער איין נוס ווען עס פאלט
צו דר ערד הערט מען איין קלאפ אזו אויך ווען איין תלמיד חכם שטארבט גייט זיין קול
אונ זיין שם טוב גאנץ ווייט. נאך איין פשט איז עס איז פאר האנדין דריי ערליי ניס, אטייל
זיינען גרינג צו עפענען אונ ארויס נעמען וואס אין זיי איז אונ אטייל דארף מען אויף
שלאגין צו ארויס נעמען וואס איניווייניג ליגט אונ אטייל ניס זיינען וואס מען דארף זיי
שטארק שלאגין צו עפענען אונ מען האט פון זיי ווייניג הנאה אזו אויך זיינען אטייל ישראל
וואס לאזין פון זיך גרינג הנאה האבין אונ גיבין צדקה פון זיך אליין אונ אטייל ישראל
זיינען דאס מען מוז מיט זיי רידין זיי זאלין צדקה געבין אונ אטייל זיינען ווען אפילו מען
רעט מיט זיי ווילין זיי דאך קיין צדקה ניט געבין אונ וואס איז זייער סוף זאגט רבי לוי ופתח
שאינו פתוח למצוה פתוח לרופא די טיר וואס איז ניט אפין צו געבין צדקה איז זי אפין צו דאקטורים
דס פיל חולאים קומען אין דעם הויז אונ דאקטורים דארפין דרינען ארײן גיין: כלך אסור ברהטים
דער ילקוט שרייבט דוד המלך האט גיזאגט אנורה באהלך עולמים לאם איך לעבין אויף ביידע

אתה רעיתי כתרצה נאוה כירושלם אימה כנדגלות: הסבי עיניך מנגדי שהם הרהיבני שערך כעדר העזים שגלשו מן־הגלעד: שניך כעדר הרחלים שעלו מן־הרחצה שכלם מתאימות ושכלה אין בהם: כפלח הרמון רקתך מבעד לצמתך: ששים המה מלכות ושמנים פילגשים ועלמות אין מספר: אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה ברה היא ליולדתה ראוה בנות ויאשרוה מלכות ופילגשים ויהללוה: מי־זאת הנשקפה כמו־שחר יפה כלבנה ברה כחמה אימה כנדגלות: אל־גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל לראות הפרחה הגפן הנצו הרמנים: לא ידעתי נפשי שמתני מרכבות עמי נדיב:
ז שובי שובי השולמית שובי שובי ונחזה־בך מה־תחזו בשולמית כמחלת המחנים: מה־יפו פעמיך בנעלים בת־נדיב חמוקי ירכיך כמו חלאים מעשה ידי אמן: שררך אגן הסהר אל־יחסר המזג בטנך ערמת חטים סוגה בשושנים: שני שדיך כשני עפרים תאמי צביה: צוארך כמגדל השן עיניך ברכות בחשבון על־שער בת־רבים אפך כמגדל הלבנון צופה פני דמשק: ראשך עליך ככרמל ודלת ראשך כארגמן מלך אסור ברהטים: מה־יפית ומה־נעמת אהבה בתענוגים: זאת קומתך דמתה לתמר ושדיך לאשכלות: אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסניו ויהיו־נא שדיך כאשכלות הגפן וריח אפך כתפוחים: וחכך כיין הטוב הולך לדודי למישרים דובב שפתי ישנים: אני לדודי ועלי תשוקתו: לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים: נשכימה לכרמים נראה אם־פרחה הגפן פתח הסמדר הנצו הרמונים שם אתן את־דודי לך: הדודאים נתנו־ריח ועל־פתחינו כל־מגדים חדשים גם־ישנים דודי צפנתי לך:
ח מי יתנך כאח לי יונק שדי אמי אמצאך בחוץ אשקך גם לא־

ועלטין איז קשה ווי קאן מען וואוגען אין איין מאל אין ביידע וועלטין דר תירוץ איז דוד המלך האט גיבעטין מען זאל נאך זאגין תורה פון זיינט וועגין נאך זיין טויט אזו וועלין זיינע לעפצין ריידין אין קבר וועט דאס גלייך זיין ווי ער לעבט אויף ביידע וועלטין. דאס זאגט ווייטער דר פסוק דובב שפתי ישנים עס טוען ריידין די לעפצין פון די תלמידי חכמים ווען זיי שלאפין אין קבר: הדודאים נתנו ריח דער ילקוט שרייבט דאס מיינט מען די פייפעלאך וואס לאה האט גיגעבין צו רחל וואס דורך דעם זיינען גיבארין גיווארין צווייא שבטים יששכר און זבולון די האבין גיגעבין איין גוטין ריח דען זבולון האנדילט מיט סחורה אונ גיט אלע באדערפעניש צו זיין ברודער יששכר וואס ער זיצט תמיד אין גיצעלט אונ לערינט תורה אזו ווי אין פסוק שטייט שמח זבולן בצאתך ויששכר באהליך דאס איז טייטש פריי דיך זבולון אין דיין ארויס גיין נאך סחורה אונ יששכר אין דיין גיצעלט צו לערנען תורה: מי יתנך כאח לי די ישראל זאגין צו גאט ווער וואלט גיגעבין דו זאלסט זיך מיט אונז נוהג זיין מיט ליבשאפט אזו ווי איין ברודר מיט דעם אנדערין. אויף דעם פסוק זאגט דער ילקוט וועלכין ברודער מיינען ישראל מיר גיפינען דאך אין אן הויב פון דר וועלט דאס ברידער האבין זיך פיינט גיהאט. די ערשטע ברידער זיינען גיוועזן קין אונ הבל האט קין גיהרגת הבל אונ ישמעאל האט פיינט גיהאט יצחק אונ עשו צו יעקב אונ האט אים גיוואלט הרגען אונ די ברידר פון יוסף האבין צו יוסף פיינט גיהאט אונ וואס פאר איין ברודער מיינען ישראל דאס מיינען זיי משה אונ אהרן די ברידער האבין זיך ליב גיהאט דען אז משה האט גינומען דאס מלכות און אהרן די כהונה האבין זיי זיך משמח גיוועזן אונ איינער דעם אנדערין האט ניט מקנא גיוועזן דאס זאגט ווייטער דר פסוק אמצאך בחוץ אשקך איך גיפין דיך אויף דר גאס אונ טו דיך קושין דאס מיינט ער אז גאט האט גישיקט משה דאס ערשטע מאל צו פרעה מלך מצרים האט גאט גיזאגט צו אהרן אין מצרים ער זאל אים אנטקעגין גיין איז אהרן גיגאנגען אונ האט באגעגינט משה ביי גאטס בארג אין חורב אונ האט אים גיקושט. דאס זאגין ישראל

יבוז לי: אנהגך אביאך אל־בית אמי תלמדני אשקך מיין הרקח מעסיס רמני: שמאלו תחת ראשי וימינו תחבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלים מה־תעירו ׀ ומה־תעררו את־האהבה עד־שתחפץ: מי זאת עלה מן־המדבר מתרפקת על־דודה תחת התפוח עוררתיך שמה חבלתך אמך שמה חבלה ילדתך: שימני כחותם על־לבך כחותם על־זרועך כי־עזה כמות אהבה קשה כשאול קנאה רשפיה רשפי אש שלהבתיה: מים רבים לא יוכלו לכבות את־האהבה ונהרות לא ישטפוה אם־יתן איש את־כל־הון ביתו באהבה בוז יבוזו לו: אחות לנו קטנה ושדים אין לה מה־נעשה לאחתנו ביום שידבר־בה: אם־חומה היא נבנה עליה טירת כסף ואם־דלת היא נצור עליה לוח ארז: אני חומה ושדי כמגדלות אז הייתי בעיניו כמוצאת שלום: כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את־הכרם לנטרים איש יבא בפריו אלף כסף: כרמי שלי לפני האלף לך שלמה ומאתים לנטרים את־פריו: היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני: ברח ׀ דודי ודמה־לך לצבי או לעפר האילים על הרי בשמים:

רבון כל העולמים יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שבזכות שיר השירים אשר קריתי ולמדתי שהוא קדש קדשים בזכות פסוקיו ובזכות תבותיו ובזכות אותיותיו ובזכות נקדותיו ובזכות טעמיו ובזכות שמותיו וצרופיו ורמזיו וסודותיו הקדושים והטהורים הנוראים היוצאים ממנו שתהא שעה זו שעת רחמים שעת הקשבה שעת האזנה ונקראך ותעננו נעתיר לך והעתר

גאט זאל זיי איין ליבשאפט ווייזן ווי משה מיט אהרן. נאך איין פשט איז ער מיינט ווי יוסף הצדיק האט ליב גיהאט צו זיינע ברידר דאס זיי האבין אים פיל בייז גיטאן פון דעסט וועגין האט ער זיך דר בארימט איבער זיי אונ האט זיי גיקושט אונ האט איבער זיי גיוויינט אונ האט צו זיי גיזאגט אנכי אכלכל אתכם איך וועל אייך שפייזן, אזו אויך בעטין די ישראל חאטשע זיי זינדיגין צו גאט פון דעסט וועגין זאל ער זיך דר בארימען איבער זיי אזו ווי יוסף האט גיטאן צו זיינע ברידר: ברח דודי מאך אונז ארויס לויפין מיין פריינד גאט פון דעם גלות ודמה לך לצבי דאס מיינט מען די ישראל זיינען גיגליכין צו איין הירש אזו ווי איין הירש ווען אפילו ער זאל לויפין אין עק וועלט קומט ער ארויס דאך אין זיין ערשטין ארט פון וואנען ער קומט ארויס אזו ווי מיר גיפינען איין מעשה איין מלך האט גיהאפט עטליכע הירשין אונ האט באדעקט זייערע הערנער מיט גאלד אונ האט זיי אוועק גישיקט אין איין פרעמדע לאנד קיין אפריקא אונ אין דרייצעהן יאר זיינען זיי ווידר גיקומען צו זייער ערשטין ארט אונ דר מלך האט זיי ווידר גיהאפט אונ האט זיי דר קענט איבער די גילדערנע הערנער אזו זיינען די ישראל אויך גיגליכין צו הירשין האטשע זיי זיינען פאר שפרייט אין גלות פון איין עק וועלט צו דר אנדערער אבער אז משיח וועט קומען וועלין מיר ווידר קומען צו אונזער ערשטין ארט קיין ירושלים אזו ווי אין פסוק שטייט אלכה ואשובה אל מקומי איך וועל גיין אונ וועל מיך אום קערין צו מיין ארט קיין ירושלים. דאס זאל זיין באלד אין אונזערע טעג דרויף וועלין מיר זאגין אמן:

רבון כל העולמים הער פון אלע וועלטין עס זאל זיין דר ווילין פון פאר דיר מיין גאט דר גאט פון מיינע עלטערין דאס בזכות וואס איך האב גילייענט אונ גילערינט שיר השירים וועלכע דאס איז קדש קדשים בזכות די היילינע פסוקים אונ היילינע ווערטער אונ היילינע אותיות אונ בזכות די נקודות אונ בזכות די טראפ אונ בזכות די שמות הקדושים אונ זיינע רמזים אונ די היילינע סודות די פארכטיגע וועלכע עס גייען ארויס פון דעם היילינען שיר השירים זאלסטו מיר ענטפערין דאס עס זאל זיין די צייט איין צייט פון רחמים איין צייט פון פרנעהמען אונ פון צוהערין אונזר גיבעט, אז מיר רופען צו דיר זאלסטו אונז ענטפערין

לָנוּ שֶׁיִּהְיֶה עוֹלֶה לְפָנֶיךָ קְרִיאַת וְלִמּוּד שִׁיר הַשִּׁירִים כְּאִלּוּ הִשַּׂגְנוּ כָּל הַסּוֹדוֹת הַנִּפְלָאוֹת וְהַנּוֹרָאוֹת אֲשֶׁר הֵם חֲתוּמִים בּוֹ בְּכָל תְּנָאָיו וְנִזְכֶּה לְמָקוֹם שֶׁהָרוּחוֹת וְהַנְּשָׁמוֹת נֶחֱצָבוֹת מִשָּׁם וּכְאִלּוּ עָשִׂינוּ כָּל מַה שֶּׁמּוּטָל עָלֵינוּ לְהַשִּׂיג בֵּין בְּגִלְגּוּל זֶה בֵּין בְּגִלְגּוּל אַחֵר וְלִהְיוֹת מִן הָעוֹלִים וְהַזּוֹכִים לָעוֹלָם הַבָּא עִם שְׁאָר צַדִּיקִים וַחֲסִידִים. וּמַלֵּא כָּל מִשְׁאֲלוֹת לִבֵּנוּ לְטוֹבָה וְתִהְיֶה עִם לְבָבֵנוּ וְאִמְרֵי פִינוּ בְּעֵת מַחְשְׁבוֹתֵינוּ וְעִם יָדֵינוּ בְּעֵת מַעְבָּדֵינוּ וְתִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה וְהַרְוָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ וּמֵעָפָר תְּקִימֵנוּ וּמֵאַשְׁפּוֹת דַּלּוּתֵנוּ תְּרוֹמְמֵנוּ וְתָשִׁיב שְׁכִינָתְךָ לְעִיר
קָדְשֶׁךָ בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

מנחה לערב שבת

מֶען זָאגְט הוֹדוּ אַלֶע עֶרֶב שַׁבָּת פַאר מִנְחָה אוֹיסֶער וֶוען עֶס גִיפַאלְט יו"ט אָדֶער חוה"מ אוּם עֶרֶב שַׁבָּת זָאגְט מֶען נִיט הוֹדוּ:

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: יֹאמְרוּ גְּאוּלֵי יְיָ אֲשֶׁר גְּאָלָם מִיַּד צָר: וּמֵאֲרָצוֹת קִבְּצָם מִמִּזְרָח וּמִמַּעֲרָב מִצָּפוֹן וּמִיָּם: תָּעוּ בַמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרֶךְ עִיר מוֹשָׁב לֹא מָצָאוּ: רְעֵבִים גַּם צְמֵאִים נַפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטָּף: וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְיָ בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יַצִּילֵם: וַיַּדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יְשָׁרָה לָלֶכֶת אֶל עִיר מוֹשָׁב: יוֹדוּ לַיְיָ חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: כִּי הִשְׂבִּיעַ נֶפֶשׁ שׁוֹקֵקָה וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה מִלֵּא טוֹב: יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת אֲסִירֵי עֳנִי וּבַרְזֶל: כִּי הִמְרוּ אִמְרֵי אֵל וַעֲצַת עֶלְיוֹן נָאָצוּ: וַיַּכְנַע בֶּעָמָל לִבָּם כָּשְׁלוּ וְאֵין עֹזֵר: וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְיָ בַּצַּר לָהֶם מִמְּצֻקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יוֹצִיאֵם מֵחֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יְנַתֵּק: יוֹדוּ לַיְיָ חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: כִּי שִׁבַּר דַּלְתוֹת נְחֹשֶׁת וּבְרִיחֵי בַרְזֶל גִּדֵּעַ: אֱוִלִים מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעָם וּמֵעֲוֹנֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ: כָּל אֹכֶל תְּתַעֵב נַפְשָׁם וַיַּגִּיעוּ עַד שַׁעֲרֵי מָוֶת: וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְיָ בַּצַּר לָהֶם מִמְּצֻקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיִרְפָּאֵם וִימַלֵּט מִשְּׁחִיתוֹתָם: יוֹדוּ לַיְיָ חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: וְיִזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וִיסַפְּרוּ מַעֲשָׂיו בְּרִנָּה: יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת עֹשֵׂי מְלָאכָה בְּמַיִם רַבִּים: הֵמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְיָ וְנִפְלְאוֹתָיו בִּמְצוּלָה: וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה וַתְּרוֹמֵם גַּלָּיו: יַעֲלוּ שָׁמַיִם יֵרְדוּ תְהוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּרָעָה תִתְמוֹגָג: יָחוֹגּוּ וְיָנוּעוּ כַּשִּׁכּוֹר וְכָל חָכְמָתָם תִּתְבַּלָּע: וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְיָ בַּצַּר לָהֶם וּמִמְּצוּקֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם: יָקֵם סְעָרָה לִדְמָמָה וַיֶּחֱשׁוּ גַּלֵּיהֶם: וַיִּשְׂמְחוּ כִי יִשְׁתֹּקוּ וַיַּנְחֵם אֶל מְחוֹז חֶפְצָם: יוֹדוּ לַיְיָ חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: וִירוֹמְמוּהוּ בִּקְהַל עָם וּבְמוֹשַׁב זְקֵנִים יְהַלְלוּהוּ: יָשֵׂם נְהָרוֹת לְמִדְבָּר וּמֹצָאֵי מַיִם לְצִמָּאוֹן: אֶרֶץ פְּרִי לִמְלֵחָה מֵרָעַת יוֹשְׁבֵי בָהּ:

אַז מִיר בֶּעטִין דִיר אִיבֶּער זָאלְסְטוּ זִיךְ לָאזִין אִיבֶּער בֶּעטִין אוּנ עֶס זָאל זַיין גִירֶעכִינְט מַיין יְעֶצְטִיגְעֶן לֵייעֶנְעֶן דֶעם הֵיילִיגִין שִׁיר הַשִּׁירִים זָא גְלַייךְ וִוי אִיךְ וָואלְט עֶרְגְרֵייכִין מִיט מַיין שֵׂכֶל אַלֶע וואוּנְדֶערְלִיכֶע אוּנ פֶארְבָּטִיגֶע סוֹדוֹת וֶועלְכֶע אִין אִים גִיפִינֶען זִיךְ מִיט אַלֶע פְּרָטִים אוּנ בִּזְכוּת דֶעם זָאלִין מִיר זוֹכֶה זַיין צוּ דֶעם הֵיילִיגִין אָרְט פוּן וַואנֶען אַלֶע הֵיילִיגֶע רוּחוֹת אוּנ נְשָׁמוֹת קוּמֶען אַרוֹיס גְלַייךְ וִוי מִיר וָואלְטִין גִיטָאן אַלֶעס וָואס מִיר זַיינֶען מְחוּיָב צוּ דֶר גְרֵייכִין סַיי אִין דֶעם גִלְגוּל סַיי אִין אַיין אַנְדֶר גִלְגוּל אוּנ מִיר זָאלִין זוֹכֶה זַיין לָעוֹלָם הַבָּא מִיט אַנְדֶרֶע צַדִּיקִים אוּנ חֲסִידִים. אוּנ זָאלְסְט עֶרְפִילִין אַלֶעס וָואס אוּנְזֶער הַארְץ פֶערְלַאנְגְט צוּם גוּטִין. אוּנ דוּ זָאלְסְט זַיין מִיט אוּנְזֶר הַארְץ אוּנ מִיט אוּנְזֶר מוֹיל בְּשַׁעַת מִיר טְרַאכְטִין אוּנ מִיט אוּנְזֶערֶע הֶענְט בְּשַׁעַת מִיר טוּעֶן. אוּנ דוּ זָאלְסְט שִׁיקִין בְּרָכָה אוּנ הַצְלָחָה אוּנ רֶוַח אִין אַלֶעס וָואס מִיר וֶועלִין טָאן. אוּנ דוּ זָאלְסְט אוּנְז אַנִידֶר שְׁטֶעלִין פוּן אוּנְזֶערֶע גֶעפַאלֶענְהַייט וָואס אִיז בִּיז דֶר עֶרְד. אוּנ פוּן אוּנְזֶער שִׁפְלוּת פוּן דַלוּת זָאלְסְטוּ אוּנְז עֶרְהֵייבִין אוּנ זָאלְסְט
דַיין שְׁכִינָה וִוידֶר קֶערִין אִין דַיין הֵיילִיגֶע שְׁטָאט צִיּוֹן בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן:

יָשֵׂם מִדְבָּר לַאֲגַם מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה לְמֹצָאֵי מָיִם: וַיּוֹשֶׁב שָׁם רְעֵבִים וַיְכוֹנְנוּ עִיר מוֹשָׁב: וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְּעוּ כְרָמִים וַיַּעֲשׂוּ פְּרִי תְבוּאָה: וַיְבָרְכֵם וַיִּרְבּוּ מְאֹד וּבְהֶמְתָּם לֹא יַמְעִיט: וַיִּמְעֲטוּ וַיָּשֹׁחוּ מֵעֹצֶר רָעָה וְיָגוֹן: שֹׁפֵךְ בּוּז עַל נְדִיבִים וַיַּתְעֵם בְּתֹהוּ לֹא דָרֶךְ: וַיְשַׂגֵּב אֶבְיוֹן מֵעוֹנִי וַיָּשֶׂם כַּצֹּאן מִשְׁפָּחוֹת: יִרְאוּ יְשָׁרִים וְיִשְׂמָחוּ וְכָל עַוְלָה קָפְצָה פִּיהָ: מִי חָכָם וְיִשְׁמָר אֵלֶּה וְיִתְבּוֹנְנוּ חַסְדֵי יְיָ:

פָּתַח אֵלִיָּהוּ וְאָמַר רִבּוֹן עָלְמִין דְּאַנְתְּ הוּא חַד וְלָא בְחוּשְׁבָּן אַנְתְּ הוּא עִלָּאָה עַל כָּל עִלָּאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין. לֵית מַחֲשָׁבָה תְּפִיסָא בָךְ כְּלָל. אַנְתְּ הוּא דְאַפִּיקַת עֲשַׂר תִּקּוּנִין וְקָרִינָן לוֹן עֶשֶׂר סְפִירָן לְאַנְהָגָא בְהוֹן עָלְמִין סְתִימִין דְּלָא אִתְגַּלְיָן וְעָלְמִין דְּאִתְגַּלְיָן. וּבְהוֹן אִתְכַּסִּיאַת מִבְּנֵי נָשָׁא. וְאַנְתְּ הוּא דְקָשִׁיר לוֹן וּמְיַחֵד לוֹן. וּבְגִין דְּאַנְתְּ מִלְּגָאו כָּל מַאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִן חַבְרֵיהּ מֵאִלֵּין עֶשֶׂר סְפִירָן אִתְחַשִׁיב לֵיהּ כְּאִלּוּ אַפְרִישׁ בָּךְ. וְאִלֵּין עֶשֶׂר סְפִירָן. אִנּוּן אָזְלִין כְּסִדְרָן. חַד אֲרִיךְ וְחַד קָצֵר וְחַד בֵּינוֹנִי. וְאַנְתְּ הוּא דְאַנְהִיג לוֹן. וְלֵית מַאן דְּאַנְהִיג לָךְ לָא לְעֵלָּא וְלָא לְתַתָּא וְלָא מִכָּל סִטְרָא. לְבוּשִׁין תְּקִינַת לוֹן דְּמִנַּיְהוּ פָּרְחִין נִשְׁמָתִין לִבְנֵי נָשָׁא. וְכַמָּה גוּפִין תְּקִינַת לוֹן דְּאִתְקְרִיאוּ גוּפִין לְגַבֵּי לְבוּשִׁין דִּמְכַסְיָן עֲלֵיהוֹן וְאִתְקְרִיאוּ בְּתִקּוּנָא דָא. חֶסֶד דְּרוֹעָא יְמִינָא. גְּבוּרָה דְּרוֹעָא שְׂמָאלָא. תִּפְאֶרֶת גּוּפָא. נֶצַח וְהוֹד תְּרֵין שׁוֹקִין. וִיסוֹד סִיּוּמָא דְגוּפָא אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. מַלְכוּת פֶּה תּוֹרָה שֶׁבְּבַעַל פֶּה קָרִינָן לָהּ. חָכְמָה מוֹחָא אִיהִי מַחֲשָׁבָה מִלְּגָאו. בִּינָה לִבָּא וּבָהּ הַלֵּב מֵבִין. וְעַל אִלֵּין תְּרֵין כְּתִיב הַנִּסְתָּרוֹת לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ. כֶּתֶר עֶלְיוֹן אִיהוּ כֶּתֶר מַלְכוּת. וַעֲלֵיהּ אִתְּמַר מַגִּיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית וְאִיהוּ קַרְקַפְתָּא דִתְפִלֵּי (נ״א קַרְקַפְתָּא דְלָא מַנַּח תְּפִלֵּי) מִלְּגָאו אִיהוּ יוד ה״א ואו ה״א דְאִיהוּ אֹרַח אֲצִילוּת. אִיהוּ שַׁקְיוּ דְאִילָנָא בִּדְרוֹעוֹי וְעַנְפּוֹי כְּמַיָּא דְאַשְׁקֵי לְאִילָנָא וְאִתְרַבֵּי בְּהַהוּא שַׁקְיוּ. רִבּוֹן הָעוֹלָמִים אַנְתְּ הוּא עִלַּת הָעִלּוֹת סִבַּת הַסִּבּוֹת דְאַשְׁקֵי לְאִילָנָא בְּהַהוּא נְבִיעוּ. וְהַהוּא נְבִיעוּ אִיהוּ כְּנִשְׁמָתָא לְגוּפָא דְאִיהִי חַיִּים לְגוּפָא וּבָךְ לֵית דִּמְיוֹן וְלֵית דְּיוּקְנָא מִכָּל מַה דִּלְגָאו וּלְבַר. וּבְרֵאת שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאַפִּיקַת מִנְּהוֹן שִׁמְשָׁא וְסִהֲרָא וְכוֹכְבַיָּא וּמַזָּלַיָּא וּבְאַרְעָא אִילָנִין וּדְשָׁאִין וְגִנְתָּא דְעֵדֶן וְעִשְׂבִּין וְחֵיוָן וּבְעִירִין וְעוֹפִין וְנוּנִין וּבְנֵי נָשָׁא לְאִשְׁתְּמוֹדְעָא בְהוֹן עִלָּאִין וְאֵיךְ יִתְנַהֲגוּן בְּהוֹן עִלָּאִין וְתַתָּאִין וְאֵיךְ אִשְׁתְּמוֹדְעָאן מֵעִלָּאֵי וְתַתָּאֵי וְלֵית דְּיָדַע בָּךְ כְּלָל וּבַר מִנָּךְ לֵית יְחִידָא (ס״א יְחוּדָא) בְּעִלָּאֵי וְתַתָּאֵי וְאַנְתְּ אִשְׁתְּמוֹדַע עִלַּת עַל כֹּלָּא וְאָדוֹן עַל כֹּלָּא וְכָל סְפִירָן כָּל חַד אִית לֵיהּ שֵׁם יְדִיעַ וּבְהוֹן אִתְקְרִיאוּ מַלְאָכַיָּא. וְאַנְתְּ לֵית לָךְ שֵׁם יְדִיעַ דְּאַנְתְּ הוּא מְמַלֵּא כָל שְׁמָהָן וְאַנְתְּ הוּא שְׁלִימוּ דְּכֻלְּהוּ. וְכַד אַנְתְּ תִּסְתַּלֵּק מִנְּהוֹן אִשְׁתְּאֲרוּ כֻּלְּהוּ שְׁמָהָן כְּגוּפָא בְּלָא נִשְׁמָתָא אַנְתְּ חַכִּים וְלָאו בְּחָכְמָה יְדִיעָא אַנְתְּ הוּא מֵבִין וְלָא מִבִּינָה יְדִיעָא. לֵית לָךְ אֲתַר יְדִיעָא אֶלָּא לְאִשְׁתְּמוֹדְעָא תּוּקְפָךְ וְחֵילָךְ לִבְנֵי נָשָׁא וּלְאַחֲזָאָה לוֹן אֵיךְ אִתְנְהִיג עָלְמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי דְּאִנּוּן צֶדֶק וּמִשְׁפָּט כְּפוּם עוֹבְדֵיהוֹן דִּבְנֵי נָשָׁא. דִּין אִיהוּ גְבוּרָה. מִשְׁפָּט עַמּוּדָא דְאֶמְצָעִיתָא. צֶדֶק מַלְכוּתָא קַדִּישָׁא מֹאזְנֵי צֶדֶק תְּרֵין סַמְכֵי קְשׁוֹט הִין צֶדֶק אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. כֹּלָּא לְאַחֲזָאָה אֵיךְ אִתְנְהִיג עָלְמָא. אֲבָל לָאו דְאִית לָךְ צֶדֶק יְדִיעָא דְאִיהוּ דִין וְלָאו מִשְׁפָּט יְדִיעָא דְאִיהוּ רַחֲמֵי וְלָאו מִכָּל אִלֵּין מִדּוֹת כְּלָל: בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

יְ דִיד נֶפֶשׁ אָב הָרַחֲמָן. מְשׁוֹךְ עַבְדְּךָ אֶל רְצוֹנֶךָ. יָרוּץ עַבְדְּךָ כְּמוֹ אַיָּל. יִשְׁתַּחֲוֶה אֶל מוּל הֲדָרֶךָ. יֶעֱרַב לוֹ יְדִידוּתֶךָ. מִנּוֹפֶת צוּף וְכָל טָעַם:

הָ דוּר נָאֶה זִיו הָעוֹלָם. נַפְשִׁי חוֹלַת אַהֲבָתֶךָ. אָנָּא אֵל נָא רְפָא נָא לָהּ. בְּהַרְאוֹת לָהּ נוֹעַם זִיוֶךָ. אָז תִּתְחַזֵּק וְתִתְרַפֵּא. וְהָיְתָה לָהּ שִׂמְחַת עוֹלָם:

וָ תִיק יֶהֱמוּ נָא רַחֲמֶיךָ. וְחוּסָה נָא עַל בֵּן אֲהוּבֶךָ. כִּי זֶה כַּמָּה נִכְסוֹף נִכְסַפְתִּי לִרְאוֹת בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ. אֵלֶּה חָמְדָה לִבִּי וְחוּסָה נָא וְאַל תִּתְעַלָּם:

הִ גָּלֶה נָא. וּפְרוֹס חֲבִיבִי עָלַי אֶת סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. תָּאִיר אֶרֶץ מִכְּבוֹדֶךָ. נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בָּךְ. מַהֵר אֱהוֹב כִּי בָא מוֹעֵד וְחָנֵּנוּ כִּימֵי עוֹלָם:

די תחנה זאגט מען אום שבת סיט גרויס כוונה:

עס זאל זיין באוויליגט צוא פאר דיר גאט אונזר גאט אונ גאט פון אונזערע עלטערן אונזער באשעפער דער באשעפער פון די גאנצע וועלט פון אנפאנג דיא וועלט מיט ווארט דיינער הייליקייט מיט דיינעם ווילין אונ ווילין דיינע פארכטער אונ ווילין דיין גיזינד ישראל דו ביסט גיוועז אליין אונ קיינר מער אונ צוא אייביגקייט וועסטו זיין אליין אונ אייביג אייביגליך אונ קיינער איז אן דיר צוא רעגירן די וועלט אונ יענער וועלט היינט אין דעם טאג אז דו האסט פאר לענדעט אין די זעקס טעג דיין ווערק מיט גרויסין פאר שטאנד אונ קלוגהייט דוא האסט באשאפין די רוה דו האסט נירוהט אונ גיהייליגט דעם טאג מער אז אלע דיא טעג אונ האסט אים גיבענטשט צוא רוהען אין איהם דיין פאלק ישראל דיא גאנצע וואך צוא לויפין נאך איר נערונג אונ היינט אין דעם טאג זאלין זייא לערנען תורה אונ זאלין גידיינקען, דאס זיי זאלין מצות טאן אלע טאג פון לעבין אונ האסט דעם מענטשין גיגעבין אין דעם טאג דאס ער קען מער אנטפאנגען דיא גרויסע זענעפטיקייט אויף דער וועלט דיא דא איז גינגליכין צו רוה אונ זענעפטיקייט אויף יענר וועלט צו זעלבעם איז דער מענטש באשאפין צוא דער מייען אין דעם גן עדן מיט זיין באשעפער אונ אנטפאנגען דאס ליכט אונ שיין פון דעם אייביגין לעבין פון שיין דיא היילינע שכינה, הער פון דר וועלט הער פון אלע ווערק אונ אלע זיילין איך דינסט טאכטער דיינער דינסט איך בעט דיך פאר דיינער הייליקייט דאס דו מיר זאלסט געבין רוה אונ זענעפטיקייט היינט אין דעם טאג צוא לויבין אונ דאנקען דיין היילינן נאמען

ידיד נפש דאס איז גימיינט השי"ת וואס ער איז דר פריינד פון דר נשמה דר בארמיגר פאטער דו זאלסט מאכין ציהען דיין קנעכט צו דיין ווילין דאס הייסט ער זאל טאן נאר דיין ווילן. דיין קנעכט זאל לויפין ווי איין הינד ער זאל זיך בוקין קעגין דיין שיינהייט עס זאל אים זיס זיין דיין פריינדשאפט מער אז אלע זיסהייט אונ אלע גישמאקין: הדור דאס איז השי"ת דר לויטערקייט פון דר וועלט. מיין נשמה איז קראנק פון דיין ליבשאפט איך בעט דיך הייל איר פון איר קראנקהייט מיט דיין טאן ווייזין איר די זיסקייט פון דיין לויטערקייט דאמאלס וועט זי זיך שטארקין אונ וועט גיהיילט ווערין אונ עס וועט איר זיין צו איין פרייד: ותיק השי"ת וואס ער איז שטארק עס זאל טאן ברומען דיין ערבארימקייט אונ ערבארעם זיך אויף דיין באליבטע פאלק וואס זיי זיינען ביי דיר באליבט ווי איין זון ביי איין פאטער דאס איז שוין לאנג אז איך טו גילוסטין צו טאן זעהען דאס שיינהייט פון דיין שטארקייט דאס טוט גילוסטין מיין הארץ ערבארים זיך אונ זאלסט זיך ניט פרהוילין: תגלה טו זיך אנפלעקין אונ פאר שפרייט אויף מיר דיין פרידליכין צודעק דאמאלס וועט ליכטיג ווערין דאס לאנד פון דיין כבוד מיר וועלין זיך פרייען מיט דיר דו זאלסט אונז גיך ליב האבין אונ בויען דעם בהמ"ק דען עס איז שוין גיקומען די צייט אונ זאלסט אונז לייטזעליגין ווי אין די פאריגע טעג:

אונ אלע די נאכ מיין נערונג די דוא האסט מיר גיגעבין זעקס טאג דער ארבעט אונ האסט מיר גיגעבין שפייז אונ קינדער, צוא שפייזין דעם טאג דעם היילינין שבת, גיב מיר איך קראפט אונ מאכט צוא רוהן אונ צוא האלטין דיין גיבאט אונ ניט צו איבר פארין די פון צו טאן זינד אין דעם טאג דאס דיין שכינה האט גירוהט אונ גיהיילינט מער אז אלע טעג אונ לאז מיך אונ מיין מאן אונ קינדער זוכה זיין נאך צו פר ברייגען אונזר צייט מיט גרויסין עהר אן דיין דינסט צוא אנטפאנגען דיא גרויסע רוהע אין יענע וועלט צוא זיצין אין גן עדן בייא וועלכע די דיך האבין גיעהרט אונ גיהיילינט אונ האבין גיהאלטין דעם שבת מיט גרויס עהרע אונ היילינקייט אז דער שבת זאל מיין פיר שפרעכער זיין ווי פר אדם הראשון אונ האט איהם דער לייזט פון דעם גיכין טויט. הער פון דער וועלט איך בין פאר זיכערט אין דיין זיכערהייט דאס דוא האסט פאר זיכערט דיינע קינדער ישראל אלע דיא דא רוהען אונ זענעפטינן אונ עהרין דיין היילינין טאג דאס דוא איהם ווערסט געבין דיא ברכה פון יעקב אונזער פאטער אן צאל אונ אן מאס. עס זאל זיין באוויליגט דיא שפראך פון מיין מויל אונ דיא גידאנקען מיינעם הארצין צוא פאר דיר גאט מיין באשעפער אונ מיין דר לייזער:

סדר קבלת שבת

יום טוב אונ חול המועד אז עס גפאלט שבת ואגט מען ניט לכו נרננה. אבער מזמור שיר ליום השבת זאגט מען:

לְכוּ נְרַנְּנָה לַיְיָ נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ: נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ: אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ: בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשֵׂנוּ: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ הַיּוֹם אִם בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ: אַל תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה כְּיוֹם מַסָּה בַּמִּדְבָּר: אֲשֶׁר נִסּוּנִי

לכו נרננה לה׳ עס זעלין זאגין איינער צום אנדערין גייט אונ מיר וועלין זינגען צו גאט מיר וועלין שאלין צו אונזער שטארקין העלפער: נקדמה מיר וועלין זיך פעדערין צו קומען פאר אים מיט איין לויב. מיט גיזאנג וועלין מיר שאלין צו אים: כי ווארום גאט איז איין שטארקער אונ איין גרויסער, אונ איין גרויסער מלך איבער אלע מלאכים: אשר בידו אין זיין האנט איז אלע פאר הוילינע זאכין פון דער ערד וואס מען באדארף זיי רעכט פארשטין. אונ די הויך פון די בערג זיינען צו אים: אשר צו אים איז דר ים אונ ער האט אים גימאכט. אויך די טריקענעש האבין זיינע הענט באשאפין: באו קומט לאמיר זיך בוקין אונ איין בייגין די קאפ פאר גאט. לאמיר קניען פאר גאט וואס האט אונז אויף גיהויבין: כי ווארום ער איז אונזער גאט אונ מיר זיינען זיין פאלק וואס ער פאסעט אונז. אונ מיר זיינען זיינע שאף וואס ער פירט אונז מיט זיינע הענט מחמת ליב שאפט. משה רבינו האט גיזאגט צו די יודין עס קאן היינטיגין טאג זיין אזו איין ליבשאפט, אז איר וועט צו הערין זיין קול צו טאן זיינע מצות: אל איר זאלט ניט הארט מאכין אייערע הערצער אזו ווי ביי מי מריבה האט איר הארט גימאכט אייערע הערצער. אזו ווי אין דר מדבר אויף דעם ארט וואס איז

אֲבוֹתֵיכֶם בְּחָנוּנִי גַּם רָאוּ פָעֳלִי: אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וָאֹמַר עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם וְהֵם לֹא יָדְעוּ דְרָכָי: אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי אִם יְבֹאוּן אֶל מְנוּחָתִי:

שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ שִׁירוּ לַייָ כָּל הָאָרֶץ: שִׁירוּ לַייָ בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ: סַפְּרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים: כִּי כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים. וַייָ שָׁמַיִם עָשָׂה: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ: הָבוּ לַייָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו: הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ: אִמְרוּ בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים: יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ: יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ כָּל עֲצֵי יָעַר:

אָן גירופין גיוואָרין מַסָּה: אשר וָואס אַייעֶרע עֶלְטֶערין האָבין מיך דאָרטין גיפּרוּבְט אויב איך קאָן זיי געבין וואַסער. חָאטְשֶׁע זַיי הָאבִּין גיזֶעהן מַיינֶע וָוערק אין מִצְרַיִם הָאבִּין זַיי מיך פָּארְט גיפּרוּבְט: ארבעים פֶערְצִיג יָאר הָאבּ איך זיך גיקְרִיגְט מִיט דֶעם דור. אוּנ איך הָאבּ גיזָאגְט אַז זַיי זַיינֶען אַזוֹ אַיין פָאלְק וָואס זַייעֶר הַארְץ איז אָפּ גִיקֶערְט פוּן דֶעם רֶעכְטִין וֶועג. אוּנ זַיי הָאבִּין פָּארְט נִיט גִיוָואלְט וִויסִין מַיין גוּטִין וָועג: אשר אוּנ מַחֲמַת דֶעם הָאבּ איך גִישְׁוָואוֹרִין אַז איך בִּין גִיוֶועזְן אִין צָארִין, אויב איך וָועל זַיי בְּרֵיינְגֶען אִין מַיין רוּאוּנְג דָאס מֵיינְט מֶען אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל:

שִׁירוּ לה׳ אֵיינֶער צוּם אַנְדֶערִין וֶועלִין זָאגִין זִינְגְט צוּ גָאט אַיין נַייעֶ גִיזַאנְג אויף דֶער יְשׁוּעָה. זִינְגְט צוּ גָאט אִיר אַלֶע וָואס זַיינֶען אויף דֶר וֶועלְט: שירו זִינְגְט צוּ גָאט אוּנ לוֹיבְּט זַיין נָאמֶען. אַלֶע טָאג זַייט מְבַשֵּׂר אֵיינֶער דֶעם אַנְדֶערִין זַיין נַייעֶ הִילְף: ספרו דֶר צֵיילְט צְוִוישִׁין דִי פֶעלְקֶער זַיין כָּבוֹד. צְוִוישִׁין אַלֶע פֶעלְקֶער דֶר צֵיילְט זַיינֶע וואוּנְדֶר: כי וָוארוּם גָאט אִיז גְרוֹיס אוּנ אִיז זַייעֶר גִילוֹיבְּט. עֶר אִיז פָארְכְטִיג אִיבֶּער אַלֶע גֶעטֶער: כי וָוארוּם אַלֶע גֶעטֶער פוּן הַיידִין זַיינֶען גָאר נִישְׁט אַנְטְקֶעגִין גָאט אָבֶּר גָאט הָאט בַּאשַׁאפִין דִי הִימִיל: הוד שֵׁיינְקַייט אוּנ פְּרַאכְט אִיז פַר אִים שְׁטַארְקַייט אוּנ שֵׁיינְקַייט אִיז אִין זַיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ: הבו אִיר מִשְׁפָּחוֹת פוּן דִי פֶעלְקֶער גִיט צוּ גָאט כָּבוֹד אוּנ שְׁטַארְקַייט: הבו גִיט צוּ גָאט אַזוֹ אַיין כָּבוֹד ווִי עֶס אִיז רָאוּי צוּ זַיין נָאמֶן. טְרָאגְט אַיין מִנְחָה אוּנ קוּמְט מִיט אִיר אִין זַיין הוֹיף דָאס אִיז דֶר בֵּית הַמִּקְדָּשׁ: השתחוו בּוּקְט אַייך צוּ גָאט אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וָואס עֶר אִיז גִישַׁיינְט מִיט הֵיילִיקַייט. אוּנ צִיטֶערְט פַאר אִים אִיר זִיצֶער פוּן דֶער עֶרְד: אמרו זָאגְט צְוִוישִׁין דִי פֶעלְקֶער אַז גָאט אִיז אַיין מַלְכוּת. אויך הָאט עֶר גִיוִויזִין אַז עֶר הָאט דִי וֶועלְט אָן גִיבְּרֵייט אַז זִי זָאל נִיט אוֹיס גִיגְלִיטְשְׁט וֶוערִין אוּנ אַז עֶר מִשְׁפָּט דִי פֶעלְקֶער מִיט אַיין רֶעכְט פַארְטִיגִין מִשְׁפָּט: ישמחו דִי הִימִיל מִיט דֶער עֶרְד וֶועלִין זִיךְ פְרֵייעֶן. דֶער יַם מִיט דִי וָואס זַיינֶען אִין יַם וֶועלִין שְׁטוּרֶעמֶען: יעלז דָאס פֶעלְד אוּנ אַלְץ וָואס דְרִינֶען אִיז וֶועט זִיךְ פְרֵייעֶן.

לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק
וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ׃

יי מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים׃ עָנָן וַעֲרָפֶל
יד סְבִיבָיו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ׃ אֵשׁ לְפָנָיו
תֵּלֵךְ וּתְלַהֵט סָבִיב צָרָיו׃ הֵאִירוּ בְרָקָיו תֵּבֵל
רָאֲתָה וַתָּחֵל הָאָרֶץ׃ הָרִים כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְיָ
מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ׃ הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ וְרָאוּ
כָל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ׃ יֵבֹשׁוּ כָּל עֹבְדֵי פֶסֶל
הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים׃
שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח צִיּוֹן וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן
מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ׃ כִּי אַתָּה יְיָ עֶלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ מְאֹד
נַעֲלֵיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים׃ אֹהֲבֵי יְיָ שִׂנְאוּ רָע שֹׁמֵר
נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם׃ אוֹר זָרֻעַ

דענסט מאל אז משיח וועט קומען וועלין די בוימער פון דעם וואלד אויך זינגען׃ לפני די שמחה וועט זיין פאר גאט. ווייל ער איז גיקומען משפטין די זיצער פון דר ערד. ער וועט משפטין די וועלט מיט גירעכטיקייט. אונ די פעלקער וועט ער משפטין מיט זיין ווארהאפטיקייט׃

יי מלך אז עס וועט אנטפלעקט ווערין גאטש מלוכה וועט זיך פרייען די ערד אונ עס וועלין זיך פרייען די וואס זיצין אויף די אינזלען פון דעם ים׃ ענן דר וואלקין אונ דער נעביל וועט זיין ארום אים. דאס אן ברייטונג פון זיין שטול וועט זיין מיט גירעכטיקייט אונ מיט משפט׃ אש פייער וועט גיין פאר אים אונ עס וועט פלאקערין ארום זיינע באליידיגער׃ האירו זיינע בליצין וועלין לייכטין אויף דר גאנצער וועלט. אז די ערד וועט זעהן די בליצין וועט זי דער ציטערט ווערין׃ הרים די בערג וועלין צו גיין אזו ווי וואקס, פאר גאט וואס ער איז דר האר פון דר גאנצער וועלט׃ הגידו די מלאכים פון דעם הימיל וועלין דר ציילין זיין גירעכטיקייט. אונ אלע היידין וועלין זעהן זיין כבוד׃ יבשו אלע וואס דינען די בילדער וועלין פאר שעמט ווערן, די וואס בארימן זיך מיט זייערע ניסטע געטער וועלין אויך פאר שעמט ווערין. אלע געטער וועלין זיך בוקין צו אים׃ שמעה אז ציון וועט הערין די נקמה וואס גאט האט גיטאן אין אירע פיינט וועט זי זיך פרייען. אונ די דערפער פון יהודה וועלין זיך אויך פרייען וועגין דיין משפט וואס דו האסט גיטאן׃ כי ווארום דו גאט ביסט איין אויבערשטער אויף דער גאנצער וועלט. דו ביסט זייער ערהייכט אויף אלע געטער׃ אוהבי איר ליב האבער פון גאט האט פיינט די וואס טוען בייז. ווארום גאט היט די לייבער פון זיינע חסידים וועט ער זיי בודאי מציל זיין פון די רשעים׃ אור איין ליכט איז גיזייעט צום צדיק. אונ צו די רעכט פארטיגע הערצער איז אן גיבריים פרייד׃ שמחו פרייט

לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי לֵב שִׂמְחָה: שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ:

מִזְמוֹר שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ כִּי נִפְלָאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ: זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל אַפְסֵי אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הָרִיעוּ לַייָ כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ: זַמְּרוּ לַייָ בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה: בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ: יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ: לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים:

יְיָ מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט הָאָרֶץ: יְיָ בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרָם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים: יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא: וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אַתָּה כּוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב אַתָּה

זיך איר צַדִּיקִים מיט דעם וואס איר זייט אן גילעהנט אין גאט. אונ לויבט צו גאט אז מען דר מאנט זיין היילוגין נאמען:

מִזְמוֹר דר מִזְמוֹר גייט אויף לֶעָתִיד לָבֹא. זינגט צו גאט איין נייע גיזאנג. ווארום ער האט גיטאן וואונדר, ער באדארף ניט האבן קיין הילף פון קיין אנדערין ווארום זיין רעכטע האנט העלפט אים אונ זיין היילוגר ארעם: הודיע פריער האט גאט גילאזט וויסין דורך נביאים די ישועה. אונ היינט האט ער אנפלעקט פאר אלע פעלקער זיין גירעכטיקייט אונ זיין הילף: זכר גאט גידיינקט זיין חסד וואס ער האט מבטיח גיוועזן מיט זיין ווארהייט צו דעם הויז גיזינד פון די יודין. אלע וואס זיינען אין ענד וועלט האבין גיזעהן די הילף פון אונזער גאט: הריעו טוט שאלין צו גאט איר אלע פון דער וועלט. עפינט אייער מויל אונ זינגט צו גאט: זמרו זינגט צו גאט מיט אפידיל אונ מיט איין קול פון גיזאנג: בחצצרות מיט טרומייטין אונ מיט איין קול פון איין שופר זאלט איר שאלין פאר גאט וואס ער איז איין מלכות: ירעם דר ים מיט דעם וואס אין אים איז פר האנדין וועט שטורעמן. די וועלט אונ אלע וואס אין איר זיצין וועלין אויך שטורעמן: נהרות די טייכין וועלין שלאגין איין האנט אויף דר אנדערער מחמת שמחה. אלע בערג באנאנדער וועלין זינגען: לפני ה׳ די שמחה וועט זיין פאר גאט ווייל ער איז גיקומען משפטין די וועלט. ער וועט משפטין די וועלט מיט גירעכטיקייט אונ די פעלקר מיט איין רעכט פארטיגין משפט אזו אזו ווי עס קומט:

יי מלך אז גאט וועט האבין גיקיניגט וועלין די פעלקער ציטערין. פאר גאט וואס זיצט אויף די כרובים וועט זיך די וועלט בייגין אום צו פאלין מחמת ציטערניש: ה׳ גאט וואס זיין וואונונג איז אין ציון איז ער גרויס. אונ איז דר הויבין אויף אלע פעלקער: יודו אלע וועלין לויבין צו דיין נאמען. ווייל דר היילוגר גאט איז איין גרויס פארכטיגר:

ישׁי סקכ״ס ס׳

עשית: רוממו יי אלהינו והשתחוו להדום רגליו
קדוש הוא: משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי
שמו קראים אל יי והוא יענם: בעמוד ענן ידבר
אליהם שמרו עדתיו וחק נתן למו: יי אלהינו אתה
עניתם אל נשא היית להם ונקם על עלילותם:
רוממו יי אלהינו והשתחוו להר קדשו כי
קדוש יי אלהינו:

מזמור לדוד הבו ליי בני אלים הבו ליי כבוד ועז: הבו ליי
כבוד שמו השתחוו ליי בהדרת קדש: קול יי על
המים אל הכבוד הרעים יי על מים רבים: קול יי בכח קול
יי בהדר: קול יי שבר ארזים וישבר יי את ארזי הלבנון:
וירקידם כמו עגל לבנון ושרין כמו בן ראמים: קול יי

ועז אונ דאס שטארקייט איז צו דעם מלכות וואס האט ליב צו טאן איין גוטין משפט.
דו האסט אן גיבריית די תורה וואס זי איז רעכט פארטיג. די משפטים פון דר תורה
אונ אירע גירעכטע רייד וואס זיינען גיגעבין צו יעקב האסטו דאס גיטאן: רוממו דר
הייבט אונזר גאט אונ בוקט זיך צו זיינע פיס וייל ער איז הייליג: משה זעהט זיין גרויס
היילקייט משה אונ אהרן זיינן דאך גיוועזן פון די גרעסטע באדינער אונ שמואל איז
דאך גיוועזן פון די גרעסטע וואס פלעגין אן רופין זיין נאמן מתפלל צו זיין זיי פלעגין
רופין צו גאט אונ ער פלעגט זיי ענטפערין: בעמוד מחמת גרויס חשיבות פלעגט ער
קומען מיט אוואלקינדיגין זייל צו ריידין מיט זיי. וייל זיי האבין גיהיט זיין תורה אונ
זיין חוק וואס ער האט גיגעבין צו זיי: ה' אלהינו האטשע אונזער גאט פלעגט זיי תמיד
ענטפערין ווען זיי האבין אים גירופין. אונ דו גאט פלעגסט מוחל זיין די יודין זייערע
עבירות מחמת זייערע תפלות, אונ פון דעסט וועגין האט ער זיך נוקם גיוועזן אויף
זייער ווערק אונ האט זיי ניט גישיינקט והראיה משה אונ אהרן זיינען גישטארבין
מחמת מי מריבה אונ שמואל איז גישטארבין וייל ער האט זיינע קינדר ניט מדריך
גיוועזן אזו ווי רעכט איז פון דאנען זעהט מען זיין גרויס היילקייט ווי ער איז קיינעם
ניט נושא פנים: רוממו דער הייבט אונזער גאט אונ בוקט זיך צו זיין היילגין בארג
דאס איז דר בית המקדש ווארום אונזער גאט איז הייליג:

מזמור לדוד גרייט אייך אן צו גאטש דינסט איר קינדר פון די שטארקע וואס האבין
זיך גישטארקט צו דינען גאט דאס מיינט מען די אבות. גיט אפ צו גאט אלע
כבוד אונ אלע שטארקייט איז אליץ פון אים: הבו גרייט אייך אן פאר גאט פאר זיין
הערליכען נאמען איר זאלט זיך בוקין צו גאט מיט באשיינען זיין היילקייט: קול דאס
קול פון גאט איז גיוועזין אויף דעם וואסער פון ים סוף. גאט וואס גיהער צו אים כבוד
ער האט גימאכט שטורמן, גאט אויף פיל וואסערין: קול גאטש קול איז מיט אזו איין
כח ווי דר מענש קאן אוים שטיין. גאטש קול איז מיט שיינקייט: גאטס קול ברעכט טענן

חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ: קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

אָנָּא בְּכֹחַ גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה: קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא: נָא גִבּוֹר דּוֹרְשֵׁי יִחוּדְךָ כְּבָבַת שָׁמְרֵם: בָּרְכֵם טַהֲרֵם רַחֲמֵי. צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם: חֲסִין קָדוֹשׁ בְּרוֹב טוּבְךָ נַהֵל עֲדָתֶךָ: יָחִיד גֵּאֶה לְעַמְּךָ פְּנֵה. זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ: שַׁוְעָתֵנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלֻמוֹת: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה. פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה: לכה

שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדִבּוּר אֶחָד. הִשְׁמִיעָנוּ אֵל הַמְּיֻחָד. יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד. לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת וְלִתְהִלָּה: לכה

לִקְרַאת שַׁבָּת לְכוּ וְנֵלְכָה. כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה. מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם נְסוּכָה. סוֹף מַעֲשֶׂה בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה: לכה

מִקְדַּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה. קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה. רַב לָךְ שֶׁבֶת בְּעֵמֶק הַבָּכָא. וְהוּא יַחֲמוֹל עָלַיִךְ חֶמְלָה: לכה

בּוימער, גאָט צו בּרעכט די טענן בּוימער פֿון דעם וואַלד לְבָנוֹן: וירקידם און האָט זיי גימאַכט שפּרינגען ווי אַיין קאַלב די צוויי בּערג האָבּן גישפּרונגן ווי אַווייזיל טיר: גאָטס קול האַקט אויס פֿלאַם פֿייער: גאָטס קול מאַכט ציטערן דם מִדְבָּר. גאָט מאַכט ציטערין דעם מִדְבַּר קָדֵשׁ: גאָטס קול מאַכט ציטערין די וואָס זיינען שטאַרק ווי די אינדין, און טוט אַנטפּלעקין וועלדר. און אין זיין הֵיכָל וועלן אַלע זאָגין דעם כָּבוֹד: יי גאָט איז גיזעסין אַליין אַז דר מַבּוּל איז גיוועזן. און גאָט וועט ווידר זיצין און ער איז אַיין מֶלֶךְ אויף אייבּיג דאָס אַלע וועלין וויסין אַז עס איז מער קיין גאָט ניט דאָ: יי גאָט, שטאַרקייט צו זיין פֿאָלק וועט ער געבּן. גאָט וועט בּענטשין זיין פֿאָלק מיט שָׁלוֹם: לְכָה דודי גיי מיין פֿריינט קעגין דעם שַׁבָּת די וואָס ווערט גירופֿין כַּלָּה מיר וועלין דעם שַׁבָּת צו נעמען:

שָׁמוֹר דם ווערט זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וואָס עס שטייט אין די ערשטע עֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת און דאָס ווערט שָׁמוֹר וואָס עס שטייט אין די אַנדערע עֲשֶׂרֶת הַדִּבְּרוֹת די בּיידע ווערטער האָט אונז דר גיאייניגטער גאָט גימאַכט הערין אין איין זאָג דען אַיין מענטש קען ניט ריידין צוויי ווערטער בּאַנאַנד אויף אַיין מאָל דען הקב״ה און זיין נאָמן איז אַלין איינס. און דם איז אים צו אַיין שֵׁם און צו שיינהייט און צו בּאַרימונג: לִקְרַאת גייט אַהער מיר וועלין דעם שַׁבָּת אַנטקעגין גיין דען זי איז דר קוואַל פֿון דר בְּרָכָה דם מיינט מען די גאַנצע וואָך איז גיבּענטשט פֿון שַׁבָּת. פֿון אָן הייבּ דאָס בּאַשאַפֿונג די וועלט איז זי גיהערשט חאָטשע שַׁבָּת איז דאָס לעצט פֿון אַלע ווערק איז זי אָבּער גיוועזין פֿריער בּיי השי״ת אין זיין מַחֲשָׁבָה:

מִקְדַּשׁ דו קיניגליכע שטאָט ירוּשָׁלַיִם שטיי אויף און גיי אויס פֿון די פֿאַר קערונג עס איז שוין גינוג דיין זיצין אין טאָל דער וויינונג און הקב״ה וועט זיך דר בּאַרימען איבּער דיר אַיין דר בּאַרעמונג:

הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי. לִבְשִׁי בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ עַמִּי. עַל יַד
בֶּן יִשַׁי בֵּית הַלַּחְמִי. קָרְבָה אֶל נַפְשִׁי גְאָלָהּ: לכה

הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי. כִּי בָא אוֹרֵךְ קוּמִי אוֹרִי. עוּרִי עוּרִי
שִׁיר דַּבֵּרִי. כְּבוֹד יְיָ עָלַיִךְ נִגְלָה: לכה

לֹא תֵבוֹשִׁי וְלֹא תִכָּלְמִי. מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי וּמַה תֶּהֱמִי. בָּךְ
יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמִּי. וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלָּהּ: לכה

וְהָיוּ לִמְשִׁסָּה שֹׁאסָיִךְ. וְרָחֲקוּ כָּל מְבַלְּעָיִךְ. יָשִׂישׂ עָלַיִךְ
אֱלֹהָיִךְ. כִּמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל כַּלָּה: לכה

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוֹצִי. וְאֶת יְיָ תַּעֲרִיצִי. עַל יַד אִישׁ בֶּן
פַּרְצִי. וְנִשְׂמְחָה וְנָגִילָה: לכה

בּוֹאִי בְשָׁלוֹם עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ. גַּם בְּרִנָּה (ביו"ט בְּשִׂמְחָה)
וּבְצָהֳלָה. תּוֹךְ אֱמוּנֵי עַם סְגֻלָּה. בּוֹאִי כַלָּה. בּוֹאִי
כַלָּה. בּוֹאִי כַלָּה שַׁבָּת מַלְכְּתָא: לכה

זמן נאה מארץ ישראל שמסדרים בכל ע"ש סדר קבלת שבת על קברו של ר' שמעון בן יוחאי ז"ל וזכותו יגן בעדנו:

בַּר יוֹחָאי. נִמְשַׁחְתָּ אַשְׁרֶיךָ. שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן מֵחֲבֵרֶיךָ:

שלכת בַּר יוֹחָאי. שֶׁמֶן מִשְׁחַת קֹדֶשׁ. נִמְשַׁחְתָּ מִמִּדַּת הַקֹּדֶשׁ. נָשָׂאתָ צִיץ נֵזֶר
הַקֹּדֶשׁ. חָבוּשׁ עַל רֹאשְׁךָ פְּאֵרֶךָ: בר יוחאי

יסד בַּר יוֹחָאי. מוֹשַׁב טוֹב יָשַׁבְתָּ. יוֹם נַסְתָּ יוֹם אֲשֶׁר בָּרַחְתָּ. בִּמְעָרַת צוּרִים
שֶׁעָמַדְתָּ. שָׁם קָנִיתָ הוֹדְךָ וַהֲדָרֶךָ: בר יוחאי

הִתְנַעֲרִי טו דיך אפ שאקלען פון שטויב שטיי אויף מיין פאלק אונ קלייד דיך אן דיינע
צירליכע קליידר דורך מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד דר זון פון יִשַׁי דר דא איז פון בֵּית לֶחֶם
איך נאט זיי דיך דאך גינעהנען צו מיין זייל אונ זיי זי ערלייזין:
הִתְעוֹרְרִי ערוועק דיך ערוועק דיך ווען שוין דיין ליכט איז אונטער גיגאנגען. שטיי
אויף מיין ליכט וואך זיך אויף וואך זיך אויף אונ רייד גיזאנג. גאטש
כָּבוֹד איז אויף דיר אנטפלעקט:
לֹא תֵבוֹשִׁי דו זאלסט ניט מער פאר שעמט אונ ניט פאר שמאכט ווערין וואס טושטו
דיך נידער בייגין אונ וואס טוסטו ברומען. אין דיר יְרוּשָׁלַיִם ווערין זיך באשיצין
מיין ארום פאלק אונ די שטאט זאל ווידר גיבויעט ווערין אויף איר הויפין:
וְהָיוּ אונ דיינע רויבער ווערין זיין צוא רויבט אונ אלע דיינע פאר דארבער ווערין
דער ווייטערט ווערין. דיין גאט וועט זיך אויף דיר פרייען גלייך אלס זיך
פרייט איין חָתָן מיט זיין כַּלָּה:
יָמִין צו דר רעכטער זייט אונ צו דר לינקער זייט זאלסטו דיך שטארקין אונ גאט ב"ה
זאלסטו שטארקין אונ מיר ווערין זיך דר פרייען אונ פאר לוסטיגט ווערין דורך
מָשִׁיחַ וואס ער קומט ארויס פון פֶּרֶץ:
בּוֹאִי קום מיט פריד דו גאטס קרוין אויך מיט פריידין אונ מיט לוסטין צווישין די
גלויביגע פון יִשְׂרָאֵל וואס הייסין עַם סְגוּלָּה. קום דו כַּלָּה. קום דו כַּלָּה:

נצח בר יוחאי. עצי שטים עומדים. למודי ה' הם לומדים. אור מופלא אור היקוד הם יוקדים. הלא המה יודוך בעבורך: בר יוחאי

הוד בר יוחאי. ולשדה תפוחים. עלית ללקוט בו מרקחים. סוד תורה כציצים ופרחים. נעשה אדם נאמר בעבורך: בר יוחאי

תפארת בר יוחאי. נאזרת בגבורה. ובמלחמות אש דת השערה. וחרב הוצאת מתערה. שלפת נגד צורריך: בר יוחאי

גבורה בר יוחאי. למקום אבני שיש. הגעת ופני אריה ליש. גם גולת כותרת על עיש. תשורי ומי ישורך: בר יוחאי

חסד בר יוחאי. בקדש הקדשים. קו ירוק מחדש חדשים. שבע שבתות סוד חמשים. קשרת קשרי שי"ן קשריך: בר יוחאי

בינה בר יוחאי. יו"ד חכמה קדומה. השקפת לכבודה פנימה. ל"ב נתיבות ראשית תרומה. את כרוב ממשח זיו אורך: בר יוחאי

חכמה בר יוחאי. אור מופלא רום מעלה. יראתי מלהביט כי רב לה. תעלומה ואין קורא לה. נמת עין לא תשורך: בר יוחאי

כתר בר יוחאי. אשרי יולדתך. אשרי העם לומדיך. ואשרי העומדים על סודך. לבושי חשן תמיך ואוריך: בר יוחאי

מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליי ולזמר לשמך עליון: להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות: עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור: כי שמחתני יי בפעלך במעשי ידיך ארנן: מה גדלו מעשיך יי מאד עמקו מחשבתיך: איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת: בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און להשמדם עדי עד: ואתה מרום לעלם יי: כי הנה איביך יי כי הנה איביך יאבדו יתפרדו כל פעלי און: ותרם כראים קרני בלתי בשמן רענן: ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני: צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה: שתולים בבית יי בחצרות אלהינו יפריחו: עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו: להגיד כי ישר יי צורי ולא עולתה בו:

יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט: נכון כסאך מאז מעולם אתה: נשאו נהרות יי נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים: מקולות מים רבים אדירים משברי ים אדיר במרום יי: עדתיך נאמנו מאד לביתך נאוה קדש יי לארך ימים: ק"י

אין אסייל ערטער איז מען זיך נוהג נאך מזמור שיר ליום השבת צו זאגן במה מדליקין:

שבת פאר ברכו זאגט מען דאס:

כגונא דאנון מתיחדין לעלא באחד אוף הכי איהי אתיחדת לתתא ברזא דאחד למהוי עמהון לעלא חד לקבל חד קודשא בריך הוא אחד. לעלא לא יתיב על כורסיא דיקריה עד דאיהי אתעבידת ברזא דאחד כגונא דיליה למהוי אחד באחד והא אוקימנא רזא דיי אחד ושמו אחד:

רזא דשבת איהי שבת דאתאחדת ברזא דאחד למשרי עלה רזא דאחד. צלותא דמעלי שבתא דהא אתאחדת כורסיא יקירא קדישא ברזא דאחד ואתתקנת למשרי עלה מלכא קדישא עלאה.

כַּד עַיִל שַׁבְּתָא אִיהִי אִתְיַחֲדַת וְאִתְפְּרִשַׁת מִסִּטְרָא אָחֳרָא. וְכָל דִּינִין
מִתְעַבְּרִין מִנַּהּ וְאִיהִי אִשְׁתְּאָרַת בְּיִחוּדָא דִנְהִירוּ קַדִּישָׁא וְאִתְעַטְּרַת
בְּכַמָּה עִטְרִין לְגַבֵּי מַלְכָּא קַדִּישָׁא. וְכָל שׁוּלְטָנֵי רוּגְזִין וּמָארֵי דְדִינָא
כֻּלְּהוּ עַרְקִין וְאִתְעַבְּרוּ מִנַּהּ וְלֵית שׁוּלְטָנָא אָחֳרָא בְּכֻלְּהוּ עָלְמִין (בַּר
מִנַּהּ) וְאַנְפָּהָא נְהִירִין בִּנְהִירוּ עִלָּאָה וְאִתְעַטְּרַת לְתַתָּא בְּעַמָּא קַדִּישָׁא
וְכֻלְּהוֹן מִתְעַטְּרִין בְּנִשְׁמָתִין חַדְתִּין כְּדֵין שֵׁירוּתָא דִצְלוֹתָא לְבָרְכָא
לָהּ בְּחֶדְוָה בִּנְהִירוּ דְאַנְפִּין: חצי קדיש. ברכו וכו׳

ווען מען דאבינט ביחידות זאגט מען דאס אויך:

וְלוֹמַר בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ. אֶת דַּיְקָא דָא שַׁבָּת דְּמַעֲלֵי שַׁבְּתָא בָּרוּךְ יְיָ
הַמְבֹרָךְ. דָא אַפִּיקוּ דְבִרְכָאָן מִמְּקוֹרָא דְחַיֵּי וַאֲתַר דְּנָפִיק מִנֵּיהּ כָּל שַׁקְיוּ
לְאַשְׁקָאָה לְכֹלָּא וּבְגִין דְּאִיהוּ מְקוֹרָא בְּרָזָא דְאֶת קַיָּמָא קָרֵינָן לֵיהּ הַמְבֹרָךְ
אִיהוּ מַבּוּעָא דְבֵירָא וְכֵיוָן דְּמָטָאן הָתָם הָא כֻּלְּהוּ לְעוֹלָם וָעֶד וְדָא אִיהוּ בָּרוּךְ
יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: ברוך אתה וכו׳

תפלת ערבית

אום דער וואכין הייבט מען דא אן:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְיָ כָּל עַבְדֵי יְיָ הָעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בַּלֵּילוֹת: שְׂאוּ
יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת יְיָ: יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יְיָ צְבָאוֹת
עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה ג״פ: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ ג״פ: יְיָ
הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ ג״פ: הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת נַחֲלָתֶךָ
וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם: מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְיָ שְׁבוּת
עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל: בְּשָׁלוֹם יַחְדָּו אֶשְׁכְּבָה וְאִישָׁן כִּי אַתָּה יְיָ לְבָדָד לָבֶטַח
תּוֹשִׁיבֵנִי: יוֹמָם יְצַוֶּה יְיָ חַסְדּוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירֹה עִמִּי תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי: וּתְשׁוּעַת צַדִּיקִים
מֵיְיָ מָעוּזָּם בְּעֵת צָרָה: וַיַּעְזְרֵם יְיָ וַיְפַלְּטֵם יְפַלְּטֵם מֵרְשָׁעִים וְיוֹשִׁיעֵם כִּי חָסוּ בוֹ: ח״פ

וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא
יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

אום שבת אונ אום יום טוב הייבט מען דא אן:

חזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

ק״ה בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בִּדְבָרוֹ
מַעֲרִיב עֲרָבִים בְּחָכְמָה פּוֹתֵחַ שְׁעָרִים
וּבִתְבוּנָה מְשַׁנֶּה עִתִּים וּמַחֲלִיף אֶת הַזְּמַנִּים
וּמְסַדֵּר אֶת הַכּוֹכָבִים בְּמִשְׁמְרוֹתֵיהֶם בָּרָקִיעַ
כִּרְצוֹנוֹ. בּוֹרֵא יוֹם וָלָיְלָה גּוֹלֵל אוֹר מִפְּנֵי חֹשֶׁךְ:

בָּרוּךְ גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט אוּנְזֶר גָאט קֵינִיג פוּן דֶר וֶועלְט וָואס דוּרְךְ זַיין וָוארְט מַאכְט
עֶר פִינְצְטֶער דִי אָבִינְטְן. מִיט חָכְמָה עֶפִינְט עֶר דִי טוֹיעֶרְן פוּן הִימֶל אוּנ מִיט פֶר
שְׁטַאנְדִיקַייט פֶר עֶנְדֶערְט עֶר דִי צַייטְן אוּנ פַר בַּייט דִי צַייטְן אוּנ נָאךְ זַיין ווילִין זֶעצְט
עֶר

וְחשֶׁךְ מִפְּנֵי אוֹר. וּמַעֲבִיר יוֹם וּמֵבִיא לָיְלָה וּמַבְדִּיל בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ: אֵל חַי וְקַיָּם תָּמִיד יִמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּעֲרִיב עֲרָבִים:

אַהֲבַת עוֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ אָהָבְתָּ. תּוֹרָה וּמִצְוֹת חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים אוֹתָנוּ לִמַּדְתָּ. עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁכְבֵנוּ וּבְקוּמֵנוּ נָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ וְנִשְׂמַח בְּדִבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הֵם חַיֵּינוּ וְאֹרֶךְ יָמֵינוּ וּבָהֶם נֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה: וְאַהֲבָתְךָ אַל תָּסִיר מִמֶּנּוּ לְעוֹלָמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

יחיד אומר אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן:

שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יְהֹוָה ׀ אֶחָד:

בלחש בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהֹוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

ער די שטערן אין הימל. ער באשאפט דעם טאג און די נאכט. ער וועלגערט צו די ליכט אזו ווערט פינצטער. און אז ער וועלגערט אוועק די פינצטערנעש ווערט ליכטיג און פירט אוועק דעם טאג און ברייננט די נאכט. און מאכט איין צווישן שייד צווישן טאג און צווישן נאכט. זיין נאמען איז גאט דער היר שארין: אל חי וקים ער איז איין לעבעדיגער גאט און שטאנדהאפטיגער שטעטיגליך וועט ער קיניגין איבר אונז צו אימר און אייביג: ברוך געלויבט ביסטו גאט דר דא מאכט פינצטר די אבינטין:

אהבת עולם איין אייביג ליבשאפט האסטו דיין הויז געזינד פון דיין פאלק ישראל ליב. די תורה און מצות און געזעץ און געריכט האסטו אונז געלערנט דרום אזו גאט אונזר גאט אין אונזר לייגן זיך שלאפן און אז מיר שטייען אויף באדארפין מיר ריידין אין דיינע געזעץ. און מיר טוען זיך פרייען מיט די רייד פון דיין תורה און טוען האלטין דיינע מצות אימער און אייביג דען זיי זיינן אונזר לעבין און זייא דער לייגערן אונזרע יארין און מיר בדארפן לערנן דיין תורה טאג און נאכט: ואהבתך מיר בעטין דיך טוא ניט אפ פון אונז דיין ליבשאפט ביז אין דר אייביקייט: ברוך געלויבט ביסטו גאט דער וואס האט ליב זיין פאלק ישראל:

דיא פירוש פון קריאת שמע געפינט מען אין וואכעדיגן דאוונען:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָֹה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָֹה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָֹה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָֹה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָֹה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָֹה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וֶאֱמוּנָה כָּל זֹאת וְקַיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מְלָכִים מַלְכֵּנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל הֶעָרִיצִים הָאֵל הַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ. וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. הָעֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין

אֱמֶת דָאס אַלְץ אִיז וַואר אוּנ וָוארְהַאפְטִיג אוּנ עֶס אִיז בַּיי אוּנְז שְׁטַאנְדְהַאפְטִיג דֶען עֶר אִיז אוּנְזֶר גָאט אוּנ עֶס אִיז נִיטָא קֵיין אַנְדֶערֶער גָאט אוּנ מִיר יִשְׂרָאֵל זַיינֶען זַיין פָאלְק דֶר וָואס הָאט אוּנְז אוֹיס גִילֵייזְט פוּן הַאנְט דִי קֵינִיגִין פוּן פַּרְעֹה אוּנ סַנְחֵרִיב. אוּנְזֶר קֵינִיג עֶר הָאט אוֹיס גִילֵייזְט אוּנְז פוּן הֶענְט דִיא שְׁטַארְקֶע. עֶר אִיז גָאט וָואס

חֵקֶר נִסִּים וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר. הַשָּׂם נַפְשֵׁנוּ בַּחַיִּים וְלֹא נָתַן לַמּוֹט רַגְלֵנוּ. הַמַּדְרִיכֵנוּ עַל בָּמוֹת אוֹיְבֵינוּ וַיָּרֶם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׂוֹנְאֵינוּ. הָעֹשֶׂה לָּנוּ נִסִּים וּנְקָמָה בְּפַרְעֹה אוֹתוֹת וּמוֹפְתִים בְּאַדְמַת בְּנֵי חָם. הַמַּכֶּה בְעֶבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם: הַמַּעֲבִיר בָּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף אֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיהֶם בִּתְהוֹמוֹת טִבַּע וְרָאוּ בָנָיו גְּבוּרָתוֹ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לִשְׁמוֹ: וּמַלְכוּתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְךָ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כֻלָּם:

מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא: מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ יָם לִפְנֵי מֹשֶׁה זֶה אֵלִי עָנוּ וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק מִמֶּנּוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

בַּצָאלְט אַלֶע אוּנְזֶרֶע בַּאלֵיידִיגֶר אוּנ בַּצָאלְט פַר גֶעלְטוּנְג צוּ אַלֶע וָואס הָאבְּן פַּיינְט אוּנְזֶרֶע לַייבֶּר. עֶר טוּט גְרוֹיסֶקַייט בִּיז אָן סוֹף. עֶר טוּט נִסִּים אוּנ פַר הוּילֶענֶע זַאכְן אָן צָאל. עֶר טוּט אוּנְזֶרֶע לַייבֶּר אִין לֶעבְּן אוּנ הָאט אוּנְזֶרֶע פִיס נִיט לָאזְן זִיךְ אוּיס גְלִיטְשְׁן דֶר אוּנְז הָאט גִימַאכְט טְרֶעטְן אוּיף דִי הוֹיךְ פוּן אוּנְזֶרֶע פַּיינְט אוּנ הָאט אוּיף גִיהוֹיבְּן אוּנְזֶר הֶערְשַׁאפְט אִיבֶּר אַלֶע אוּנְזֶרֶע פַּיינְט: העושה דֶער דָא הָאט גִיטָאן צוּ אוּנְז נִסִּים אוּנ רֶעכֶענוּנְג אָן פַּרְעֹה אוּנ וואוּנְדֶרְלִיכֶע צַייכְן אִין לַאנְד פוּן דִי קִינְדֶר חָם. דֶר דָא הָאט גִישְׁלָאגִין מִיט זַיין גְרִים צָארִין אַלֶע דִי עֶרְשְׁטֶע גִיבָּארֶענֶע פוּן מִצְרַיִם אוּנ הָאט אוּיס גִיצוֹיגִין זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל פוּן צְווִישִׁין זַייא צוּ אַיין אֵייבִּיג פְרַיישַׁאפְט. דֶער דָא הָאט אַרִיבֶּר גִיפִירְט זַיינֶע קִינְדֶר צְווִישִׁין דִי שְׁטִיקֶר פוּן דֶעם יַם. זַייעֶרֶע נָאךְ יָאגֶער אוּנ זַייעֶרֶע פַּיינְט הָאט עֶר אַיין גִיזוּנְקְן אִין דִי אָפּ גְרוּנְטִין. זַיינֶע קִינְדֶר הָאבְּן גִיזֶעהְן זַיין שְׁטַארְקַייט אוּנ לוֹיבְּין אוּנ דַאנְקֶען זַיין נָאמֶען: ומלכותו אוּנ זַיין קֶינִיגְרַייךְ מִיט דֶעם גוּטְין ווִילִין הָאבִּין זַייא אוּיף זִיךְ מְקַבֵּל גִיוֶועזְן משֶׁה מִיט דִי קִינְדֶר יִשְׂרָאֵל. מִיט גְרוֹיס פְרַייד הָאבִּין זַייא גִיזָאגְט לוֹיבּ גִיזַאנְג אוּנ זַייא אַלֶע הָאבִּין גִיזָאגְט:

מִי גָאט וָוער אִיז דִיר גְלַייךְ צְווִישִׁין דִי שְׁטַארְקֶע וָוער אִיז צוּ דִיר גְלַייךְ בַּאשֵׁיינְט מִיט הֵיילִיקַייט דוּא בִּיסְט פָארְכְטִיג מִיט לוֹיבּ דוּא טוּסְט וואוּנְדֶער: מלכותך דַיינֶע קִינְדֶער הָאבִּין גִיזֶעהְן דַיין קֶינִיגְרַייךְ דוּא הָאסְט גִישְׁפָּאלְטִין דֶעם יַם פַר משֶׁה. דָאס אִיז מַיין גָאט הָאבִּין זַייא גִישְׁרִיעֶן אוּנ הָאבִּין גִיזָאגְט גָאט וֶועט קֶינִיגִין אִין דֶער אֵייבִּיקַייט: ונאמר אוּנ נָאךְ אִיז גִיזָאגְט גִיוָוארִין דוּרְךְ יִרְמְיָהוּ הַנָּבִיא גָאט הָאט אוּיס גִילֵייזְט יַעֲקֹב אוּנ הָאט אִים אוּיס גִילֵייזְט פוּן אַיין שְׁטַארְקֶע הַאנְט: ברוך גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער דָא הָאט אוּיס גִילֵייזְט דִיא קִינְדֶער פוּן יִשְׂרָאֵל:

השכיבנו יי אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים טובים ולשלום ופרוש עלינו סכת שלומך. ותקננו בעצה טובה מלפניך והושיענו מהרה למען שמך. והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון. והסר שטן מלפנינו ומאחרינו ובצל כנפיך תסתירנו כי אל שומרנו ומצילנו אתה כי אל מלך חנון ורחום אתה. ושמור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם:

ופרוש ברוך אתה יי שומר עמו ישראל לעד:

לשבת ויו"ט ופרוש עלינו סכת רחמים חיים ושלום: ברוך אתה יי הפורש סכת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים:

לשבת ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם: ביני ובין בני ישראל אות היא לעלם כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש: ח"ק

לשלש רגלים וידבר משה את מעדי יי אל בני ישראל: ח"ק

לראש השנה תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו: כי חוק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב: ח"ק

ליום כפור כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו: ח"ק

בחול ברוך יי לעולם אמן ואמן: ברוך יי מציון שכן ירושלים הללויה: ברוך יי אלהים אלהי ישראל עשה

השכיבנו ה' לאז אונז גאט אונזר גאט לייגן צו פריד אונ לאז אונז אויף שטיין צו לעבן אונ שפרייט איבר אונז דיין פרידליכע דעק אונ שטעל אונז אין איין גוטין ראט פר דיר אונ העלף אונז אום ווילין דיין נאמן אונ באשיץ פר אונז והסר אונ טוא אפ פון אונז איין פיינט אונ מארד אונ שווערד אונ הונגער אונ טרויערקייט והסר אונ טוא אפ דעם שטן פון פאר אונז אונ פון נאך אונז אונ פר בארג אונז אין שאטין פון דיינע פליגיל כי דען דו גאט ביסט אונזר היטר אונ אונזר באשירמר כי דען דו גאט ביסט איין לייט זעליגער אונ איין דער בארמיגער קיניג ושמור טוא היטין אונזר אויש גאנג אונ אונזער קומען צוא לעבין אונ צוא פריד פון איצונד ביז אין דער אייביקייט:

ברוך גילויבט ביסטו גאט דער דא היט זיין פאלק ישראל צו אייביג:

ופרוש אונ שפרייט איבער אונז דיין פרידליכע דעק: ברוך גילויבט ביסטו גאט דער דא שפרייט איין פרידליכע דעק איבער אונז אונ איבער גאר זיין פאלק ישראל אונ איבער ירושלים:

ושמרו די ישראל זאלין היטין דעם היליגין שבת צו האלטין דעם היליגן שבת איין אייביג פאר בונד צו זייערע דורות: ביני צווישין מיר אונ צווישין ישראל איז דער שבת איין אייביגער צייכין כי דען אין זעקס טעג האט גאט באשאפין די הימיל אונ ערד אונ אין זיבעטין טאג האט ער גירוט:

נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת
כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו:
יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ אֶת עַמּוֹ
בַּעֲבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יְיָ לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעָם:
וַיַּרְא כָּל הָעָם וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים יְיָ הוּא
הָאֱלֹהִים: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד
וּשְׁמוֹ אֶחָד: יְהִי חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ
בִּתְהִלָּתֶךָ: כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי
וִיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ: כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים
לְבַדֶּךָ: וַאֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ נוֹדֶה לְּךָ לְעוֹלָם לְדוֹר
וָדוֹר נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ: בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם. בָּרוּךְ יְיָ בַּלָּיְלָה. בָּרוּךְ
יְיָ בְּשָׁכְבֵנוּ. בָּרוּךְ יְיָ בְּקוּמֵנוּ. כִּי בְיָדְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים
וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל חָי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ: בְּיָדְךָ
אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת: אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם

בָּרוּךְ ה׳ גילויבּט איז גאָט אין דר אייבּיקייט זאָגט דרויף אָמֵן: ברוך גלויבּט איז גאָט פון ציון דר דאָ רועט אין ירושלים לויבּט גאָט: ברוך גילויבּט איז גאָט דר הער דער גאָט פון ישראל דר דאָ טוט וואונדר אַליין: וברוך אונ גילויבּט זאָל זיין דר נאָמען פון זיין הערליכקייט אייביג אונ זיין הערליכקייט זאָל פול זיין די גאַנצע ערד: יהי גאָטס הערליכקייט זאָל זיין צו אייביג גאָט זאָל זיך פרייען מיט זיינע ווערק: יהי דר נאָמן פון גאָט זאָל זיין גילויבּט פון איצונד ביז אין דר אייביקייט: כי דען גאָט וועט ניט פר לאָזן זיין פאָלק פון וועגן זיין גרויסן נאָמן כי דען גאָט האָט באַגערט אייך צו מאַכן צו זיך פר איין פאָלק: וירא נאָר דאָס פאָלק האָט גיזעהן זיינן זיי גיפאַלן אויף זייערע גיזיכטן אונ האָבּן גיזאָגט גאָט איז דר הער אונ גאָט איז דר הער: והיה אונ גאָט וועט זיין דר קיניג איבּר דר גאַנצר וועלט אין דעם זעלבּיגן טאָג וועט גאָט זיין איינציג אונ זיין נאָמן וועט זיין איינציג: יהי לאָז דיין גינאָד זיין אויף אונז גלייך ווי מיר האָפן צו דיר: הושיענו העלף אונז גאָט אונזר גאָט אונ זאַמיל אונז איין פון די ווייטע פעלקר קיין ארץ ישראל צו דאַנקן צו דיין היילגן נאָמן דאָרטן אין בית המקדש צו באַרימען זיך אין דיינעם לויב: כל אַלע פעלקר וואָס דו האָסט בּשאַפן וועלן קומן אונ וועלן זיך בוקין פר דיר גאָט אונ וועלן עהרין דיין נאָמן: כי דען דו בּיסט גיאַכפּרט דו גאָט אַליין טוסט וואונדערליכע זאַכן: ואנחנו אונ מיר זיינן דיין פאָלק אונ שאָף פון דיין ווייד ונג מיר דאַנקען דיר אייביג, פון איין גיבּירד צום אַנדערן גיבּירד וועלן מיר דר ציילן דיין לויב: ברוך גילויבּט איז גאָט בּיי טאָג גלויבּט איז גאָט בּיי נאַכט גלויבּט איז גאָט אַז מיר לייגן זיך שלאָפן גלויבּט איז גאָט אין אונזר אויף שטיין: כי דען אין דיין האַנט זיינען דיא לייבּער פון טויטע אונ לעבּעדיגע אשר דען אין זיינר האַנט זיינן די זיילין פון אַלץ וואָס לעבּט אונ אין זיין האַנט זיינן די זיילין פון אַלע מענשין: בידך איך טוא באַהאַלטין מיין זייל אין דיין האַנט דו

יחד שמך וקים מלכותך תמיד ומלוך עלינו לעולם ועד: יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמור לציון מלך אלהיך: יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד: כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד כי אין לנו מלך אלא אתה: ברוך אתה יי המלך בכבודו תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד ועל כל מעשיו:

חצי קדיש. שמ"ע של חול. ק"ש. עלינו. ק"י:

תפלת ערבית לשבת

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

בש"ת זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים. למענך אלהים חיים:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:

אים זומער זאגט מאן מוריד הטל: אים ווינטער זאגט מאן משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

בש"ת מי כמוך אב הרחמן. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי מחיה המתים:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה. כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יי האל (בש"ת המלך) הקדוש:

אתה קדשת את יום השביעי לשמך. תכלית מעשה שמים וארץ. וברכתו מכל

ווארהאפטיגער גאט טוסט מיך אויס לייזן: אלהינו אונזר גאט וואס ער איז אין הימיל אייניגט דיין נאמן טוא באפעסטיגן דיין קיניגרייך איבר אונז צו אימר אונ אייביג: יראו קיניט אונזרע אויגן זאלין זעהן אונ אונזרע הערצר זאלן זיך פרייען אונ אונזרע ווילין זאלין לוסטיג זיין דורך דיין הילף מיט ווארהייט אז מען ווערט זאגן צו ציון דיין גאט האט גיקיניגט: ה' גאט איז איין קיניג גאט האט גיקיניגט גאט ווערט קיניגן אין דר אייביקייט: כי דען דס קיניגרייך איז דיין אונ ווערסט קיניגן ביז אין דר אייביקייט מיט הערליכקייט דען גאר דוא ביסט אונזער גאט: ברוך גילויבט ביסטו גאט דער דא קיניגט מיט זיין הערליכקייט שטעטיגליך ווערט ער קיניגן איבער אונז אונ איבער אלע זיינע באשעפעניש:

אתה קדשת דוא האסט גיהייליגט דעם זיבעטין טאג פון דיין נאמען ווענן. דער שבת איז איין ענד פון ארבייט דאס הימיל אונ ערד אונ דוא האסט אים גיבענטשט

הַיָּמִים. וְקִדַּשְׁתּוֹ מִכָּל הַזְּמַנִּים. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:
וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא
אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי.
כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ.
חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ
בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן (וְשִׂים) חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ
מִטּוּבֶךָ (וְשַׂמְּחֵנוּ) וְשַׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ
לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת
קָדְשֶׁךָ (וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל אוֹהֲבֵי) וְיָנוּחוּ בָהּ כָּל יִשְׂרָאֵל
מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם (וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה). וְהָשֵׁב אֶת
הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם (מְהֵרָה) בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל

מער פון אלע טאג אונ דוא האסט איהם געהייליגט מעהער פון אלע צייטען אונ אזוא
שטייט געשריבען אין דיין תורה:

ויכלו אונ זיי זיינען געגרונד פעסטיגט געווארען דיא הימיל אונ דיא ערד אונ אלע איהר
הערשאפט. אונ גאט האט פאר לענט אין דעם זיבעטען טאג זיין ווערק וואס
ער האט געמאכט אונ גאט האט גערועט אין דעם זיבעטען טאג פון אלע זיינע ארבעט
וואס ער האט געטאן. אונ גאט האט געבענשט דעם זיבעטען טאג אונ האט איהם געהייליגט דען
אין שבת האט ער גערוהט פון אלע זיינע ווערק וואס גאט האט באשאפען אונ האט געמאכט:

ישמחו במלכותך עס פרייען זיך מיט דיין קעניגרייך די וואס היטען שבת אונ וואס רופען
וועגן שבת פערגניגען צו האבען עם דאס פאלק וואס הייליגן דעם זיבעטען טאג
אלע זאלען זיך זעטיגען אונ זאלען פערגניגען האבען פון דיין גוטסקייט ובשביעי אונ אין
דעם זיבעטען טאג האסטו באוויליגט אונ האסט איהם געהייליגט חמדת דאס געלוסטונג
פון אלע טעג האסטו איהם גערופען ער איז איין אנדיינקונג צו די ווערק פון אנפאנג
ווייא דו האסט די וועלט באשאפען:

אלהינו ואלהי אונזער גאט אונ גאט פון אונזערע עלטערן בוויליג אן אונזער רואונג קדשנו
הייליג אונז מיט דיינע מצות אונ גיב אונזער חלק אין דיין תורה אונ ניט אין
הבלי עולם שבענו מאך אונז זאט פון דיין גוטש אונ דער פרייא אונז מיט דיין הילף
וטהר אונ ריינינג אונזער הארץ אז מיר זאלען דיך דינען באמת והנחילנו אונ מאך אונז
ארבין אונזער גאט מיט ליבשאפט אונ גוטען ווילען דיין הייליגען שבת אונ זייא זאלען
רוען אין איהם דיא ישראל וואס זייא הייליגען דיין נאמען: ברוך געלויבט ביסטו גאט
דער וואס הייליגט דעם שבת:

בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: ר"ח און חוה"ס זאגט מען דא יעלה ויבא
וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד (צוּרֵנוּ) צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ. אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ: שבת חנוכה זאגט מען דא ועל הנסים
וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא (תָּמִיד) שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
בשבת תשובה וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה (הָאֵל הַטּוֹב): בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:
בספר בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

בש"ת בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וְשִׂפְתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי לְרָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא תַעֲלֶה קִנְאַת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאָתִי עַל אֲחֵרִים וְשֶׁלֹּא אֶכְעוֹס הַיּוֹם וְשֶׁלֹּא אַכְעִיסֶךָ וְתַצִּילֵנִי מִיֵּצֶר הָרָע וְתֵן בְּלִבִּי הַכְנָעָה וַעֲנָוָה: מַלְכֵּנוּ וֵאלֹהֵינוּ יַחֵד שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ בְּנֵה עִירְךָ יַסֵּד בֵּיתֶךָ וְשַׁכְלֵל הֵיכָלֶךָ וְקַבֵּץ קִבּוּץ גָּלֻיּוֹת וּפְדֵה צֹאנֶךָ וְשַׂמַּח עֲדָתֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

דער חזן זאגט ויכלו דר נאך זאגט דאס קהל ויכלו. דער נאך זאגט דער חזן ברוך אתה וכו. אונ דער צבור זאל צו הערין:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

אלע שבת זאגט מען מגן אבות נאר אז דער ערשטער טאג פון פסח גיפאלט אום שבת זאגט מען ניט. אויך ניט ביא איין אבל רחמנא לצלן, אונ ניט ביא איין חתן. אונ אז מען זאגט ניט מגן אבות זאגט מען ניט אלהינו וכו':

מָגֵן אָבוֹת בִּדְבָרוֹ מְחַיֵּה מֵתִים בְּמַאֲמָרוֹ הָאֵל (בש"ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ שֶׁאֵין כָּמוֹהוּ. הַמֵּנִיחַ לְעַמּוֹ (בְּיוֹם) בְּשַׁבַּת

מגן אבות גאט האט באשירמט אונזרע עלטרן מיט זיינע רייד מחיה ער מאכט לעבדיג די טויטע מיט זיין זאג האל דר הייליגר גאט עס איז ניט דא זיין גלייכן המניח דר דא

קדשו כי בם רצה להניח להם. לפניו נעבוד ביראה ופחד ונודה לשמו בכל יום תמיד מעין הברכות. אל (ורוב) ההודאות אדון השלום מקדש השבת ומברך שביעי ומניח בקדשה לעם מדשני ענג זכר למעשה בראשית:

דער נאך זאגט דער חזן אלהינו ואלהי אבותינו ביז מקדש השבת אונ קדיש שלם תתקבל:

במה מדליקין ובמה אין מדליקין. אין מדליקין לא בלכש ולא בחוסן ולא בכלך. ולא בפתילת האידן. ולא בפתילת המדבר. ולא בירוקה שעל פני המים: לא בזפת. ולא בשעוה. ולא בשמן קיק. ולא בשמן שרפה. ולא באליה. ולא בחלב. נחום המדי אומר מדליקין בחלב מבשל. וחכמים אומרים אחד מבשל ואחד שאינו מבשל אין מדליקין בו: אין מדליקין בשמן שרפה ביום טוב. רבי ישמעאל אומר

לאזט רועען זיין פאלק אין דעם הייליגן שבת כי דען ער האט געוואלט לאזן זיי רועען. לפניו פאר אים וועלין מיר דינען מיט פארכט אונ מיט ציטערניש ונודה אונ וועלין דאנקן זיין נאמן אייביג מיט ברכה פון דעם גלייכעניש דאס זיך די ברכות פאסין צו דעם זעלביגן טאג. ער איז גאט פון לויב ער איז איין העיר פון פריד ער הייליגט דעם שבת אונ ער בענטשט דעם זיבעטין טאג אונ מאכט רוען מיט הייליקייט צום פאלק ישראל די זיך פעטיגן מיט זענעפטיקייט זכר דר שבת איז איין גידעכעניש צו די ווערק פון ששת ימי בראשית כלומר דר שבת ווייזט אונז אז גאט האט אין זעקס טעג אליין בשאפן דיא וועלט אונ אין דעם זיבעטין טאג האט ער גירוהט:

במה מיט וועלכע קנייטליך אונ אייל מעג מען צינדין שבת ליכט אונ מיט וועלכע טאר מען ניט. מען טאר ניט צינדין לא בלכש ניט מיט קנייטליך פון ליקי וואס וואקסט ביי טענן בוימר ולא בחוסן אונ ניט מיט קנויטין פון ניט אויס גיקעמטין פלאקס ולא בכלך דאס איז פסולת פון זייד ולא בפתילת האידן אונ ניט מיט דער ליקע וואס וואקסט בייא דיא לאזים ולא אונ ניט מיט דיא קנויטין פון לאנגע גראז בלעטער ולא בירוקה אונ ניט מיט דיא קנויטין פון מאך פון דיא שיפין ולא בזפת מען טאר ניט ברענען מיט צו לאזינעם פעך ולא בשעוה אונ ניט מיט צו שמאלצין וואקס אריין גיסין אבער וועקסענע ליכט מעג מען יוא צינדין לכבוד שבת ולא בשמן קיק אונ ניט אייל פון באוועל קערנער אונ דער טעם איז ווארום אזעלכע קנויטין קענען ניט רעכט ברענן נאר זיי סמיילען זיך פון אויבין אונ דיא איילין קענען אויך ניט רעכט ברענען האבין דיא חכמים גיאסרת מיט זיי צינדין דיא ליכט פון שבת ווארום טאמער וועלין זייא ניט רעכט ברענען וועט ער פאר ריכטין עס זאל בעסער ברענן ולא בשמן שרפה אז יום טוב גיפאלט אום ערב שבת טאר מען ניט אן צינדין דיא ליכט פון שבת מיט אייל פון תרומה וואס איז אום ריין גיווארין ווארום קיין תרומה טאר מען ניט פאר ברענען אום יום טוב ולא באליה אונ מען טאר ניט אן צינדין מיט דעם שמאלץ פון דעם ווידיל פון פעטע שאף ולא בחלב מען טאר ניט אריין לייגין חלב אין אקהאניץ אונ ברענען אום שבת. נחום המדי זאגט מדליקין מיט איבער גישמאלצענעם חלב מעג מען יוא אן צינדין, אונ דיא חכמים זאגין סייא גישמאלצינער חלב אונ סיי ניט גישמאלצינער חלב טאר מען אלץ ניט צינדין: אין אייל פון תרומה וואס איז טמא געווארין מוז מען דאך אים פר ברענען אבער אום יום טוב טאר מען אים ניט פר ברענען. רבי ישמעאל זאגט מען טאר ניט אן צינדין מיט פסולת פון פעך עס האט ניט קיין שיינעם ריח וחכמים

אֵין מַדְלִיקִין בְּעִטְרָן מִפְּנֵי כְּבוֹד הַשַּׁבָּת. וַחֲכָמִים מַתִּירִין בְּכָל הַשְּׁמָנִים בְּשֶׁמֶן שֻׁמְשְׁמִין בְּשֶׁמֶן אֱגוֹזִים בְּשֶׁמֶן צְנוֹנוֹת בְּשֶׁמֶן דָּגִים בְּשֶׁמֶן פַּקּוּעוֹת בְּעִטְרָן וּבְנֵפְט. רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר אֵין מַדְלִיקִין אֶלָּא בְּשֶׁמֶן זַיִת בִּלְבָד: כָּל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵין מַדְלִיקִין בּוֹ אֶלָּא פִּשְׁתָּן. וְכָל הַיּוֹצֵא מִן הָעֵץ אֵינוֹ מִטַּמֵּא טֻמְאַת אֹהָלִים אֶלָּא פִּשְׁתָּן: פְּתִילַת הַבֶּגֶד שֶׁקִּפְּלָהּ וְלֹא הִבְהֲבָהּ. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר טְמֵאָה הִיא וְאֵין מַדְלִיקִין בָּהּ. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר טְהוֹרָה הִיא וּמַדְלִיקִין בָּהּ: לֹא יִקֹּב אָדָם שְׁפוֹפֶרֶת שֶׁל בֵּיצָה וִימַלְּאֶנָּה שֶׁמֶן וְיִתְּנֶנָּה עַל פִּי הַנֵּר בִּשְׁבִיל שֶׁתְּהֵא מְנַטֶּפֶת. וַאֲפִילוּ הִיא שֶׁל חֶרֶס. וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר. אֲבָל אִם חִבְּרָהּ הַיּוֹצֵר מִתְּחִלָּה מֻתָּר מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּלִי אֶחָד: לֹא יְמַלֵּא אָדָם קְעָרָה שֶׁמֶן וְיִתְּנֶנָּה בְּצַד הַנֵּר וְיִתֵּן רֹאשׁ

מתירין אונ די חֲכָמִים זיינען מַתִּיר צו צינדין מיט אַלֶע אֵיילִין בשמן שומשמין מיט מָאן אֵייל בשמן אגוזים מיט ניס אֵייל בשמן צנונות מיט רֶעטֶעך אֵייל בשמן דגים מיט פִישׁ אֵייל בשמן פקועות מיט שְׁוָואמֶען אֵייל בעטרן מיט פְּסוֹלֶת פון פֶּעך ובנפט מיט ווייסין פֶּעך. רַבִּי טַרְפוֹן זָאגְט אין מֶען טָאר ניט צינדין נאר מיט בוים אֵייל אַליין: כל אַלֶע זַאכִין וואס קוּמְט ארויס פון הָאלְץ טָאר מֶען דֶער פון ניט מַאכִין קיין קְנֵייטִיל אָן צינדין דיא לִיכְט פון שַׁבָּת, נָאר פון פְלַאקְס. וכל אַלֶע זַאכִין וואס קוּמְט פון הָאלְץ אונ מֶען מַאכְט אַגִיצֶעלְט אינו ווערְט ניט טָמֵא דאס גִיצֶעלְט אַז אַמֵת לִיגְט דֶער אוּנְטֶער אלא נָאר אַז מֶען מַאכְט פון פְלַאקְס אַגִיצֶעלְט: פתילת אַקְנוֹיט פון אַשְׁטִיק קְלֵייד וואס איז דְרַייא פִינְגֶער לַאנְג אונ דְרַייא פִינְגֶער בְּרֵייט דאס איז דיא מָאס וואס קֶען מְקַבֵּל טוּמְאָה זַיין שקפלה ווען אֵיינֶער הָאט זַייא צוּזַאמֶען גֶעדְרֵייט פַאר אַקְנוֹיט ולא הבהבה אונ הָאט זיא ניט אָפּ גִיזֶענְגְט זִיא זָאל בֶּעסֶער בְּרֶענֶען. זָאגְט רַבִּי אֱלִיעֶזֶר טמאה דֶער בֶּגֶד איז מְקַבֵּל טוּמְאָה ווארום וואס עֶר הָאט דֶעם בֶּגֶד צוּזַאמֶען גֶעדְרֵייט ווייא אַקְנוֹיט הֶעלְפְט ניט די שְׁטִיק קְלֵייד מְבַטֵּל זַיין פון תּוֹרַת בֶּגֶד אַז עֶס זָאל ניט מְקַבֵּל טוּמְאָה זַיין נָאר מיט דֶעם ארום כְּמֵיילֶען אונ מֶען טָאר מיט דֶעם ניט צינְדִין אום יוֹם טוֹב וואס פַאלְט אום עֶרֶב שַׁבָּת ווארום ווייא עֶר הֵייבְּט אָן דֶעם בֶּגֶד צו צינְדִין ווערְט עֶר תֵּיכֶף קְלֶענֶר פון דְרַייא טְפָחִים אונ ווערְט אַשְׁבְרֵי כֵּלִי הֵייסְט דאס מוּקְצֶה אונ אום יוֹם טוֹב טָאר מֶען ניט צינְדִין מיט אַזוֹ אַשְׁבְרֵי כֵּלִי וואס איז גֶעווארִין דֶעם אֵיינֶענֶעם טָאג. רַבִּי עֲקִיבָא זָאגְט די שְׁטִיק בֶּגֶד איז ניט מְקַבֵּל טוּמְאָה ווארום עֶר הַאלְט אַז עֶר הָאט נָאר דֶעם בֶּגֶד צוּזַאמֶען גֶעדְרֵייט תָּאמְשֶׁע עֶר הָאט אים ניט אָפּ גֶעסְמֵיילֶעט הָאט עֶר אים יוא מְבַטֵּל גִיוֶוען פון תּוֹרַת בֶּגֶד קֶען עֶר שׁוֹין ניט מְקַבֵּל טוּמְאָה זַיין אונ מֶען מֶעג דֶער מיט צינְדִין אום יוֹם טוֹב אונ עֶר מַאכְט דאס ניט פַאר אַשְׁבְרֵי כֵּלִי מיט דֶעם צינְדִין ווארום עֶר הָאט נָאךְ מיט דֶעם צוּזַאמֶען דְרֵייעֶן פַר יוֹם טוֹב מְבַטֵּל גִיוֶוען פון אֵיין כֵּלִי: לא יקוב אַמֶענְשׁ טָאר ניט לֶעכֶערִין אַשָׁאלֶעכְץ פון אַיין אֵיי אונ זָאל זִיא אָן פִילִין מיט אֵייל ויתננה אונ זָאל זִיא גֶעבִּין אויף דֶעם לַייכְטֶער כְּדֵי דֶער אֵייל זָאל טְרִיפִין אויף דֶעם קְנֵייטִיל אונ עֶס זָאל אַזוֹא בְּרֶענֶען אום שַׁבָּת אֲפִילוּ אַיין עֶרְדֶענֶע כֵּלִי טָאר מֶען אויךְ ניט לֶעכֶערִין כְּדֵי עֶס זָאל רִינֶען אויף דֶעם קְנֵייטִיל טָאמֶער ווֶעט עֶר פון דֶעם אֵייל נִיצִין ווֶעט זִיךְ דאס קְנֵייטִיל ווייניגֶער בְּרֶענֶען הֵייסְט גְלַייךְ ווִיא עֶר פַאר לֶעשְׁט אַלִיכְט אום שַׁבָּת. אונ רַבִּי יְהוּדָה איז מַתִּיר ווארום רַבִּי יְהוּדָה איז ניט גוֹזֵר טָאמֶער ווֶעט עֶר נִיצִין אבל אָבֶער אַז דֶער טֶעפֶּער הָאט פון אָנְפַאנְג אָן אַזוֹ גְמַאכְט מֶעג מֶען אַזוֹ טָאן ווארום עֶס איז נָאר אַיין כֵּלִי ווֶעט עֶר בְּוַדַּאי דָר פון ניט נִיצִין: לא אַמֶענְשׁ טָאר ניט אָן פִילִין

הפתילה בתוכה בשביל שתהא שואבת. ורבי יהודה מתיר: המכבה את הנר מפני שהוא מתירא מפני עובדי כוכבים מפני לסטים מפני רוח רעה או בשביל החולה שיישן פטור. כחס על הנר כחס על השמן כחס על הפתילה חיב. רבי יוסי פוטר בכלן חוץ מן הפתילה מפני שהוא עושה פחם: על שלש עברות נשים מתות בשעת לדתן. על שאינן זהירות בנדה בחלה ובהדלקת הנר: שלשה דברים צריך אדם לומר בתוך ביתו ערב שבת עם חשכה. עשרתם ערבתם הדליקו את הנר. ספק חשכה ספק אינה חשכה. אין מעשרין את הודאי. ואין מטבילין את הכלים. ואין מדליקין את הנרות. אבל מעשרין את הדמאי. ומערבין. וטומנין את החמין:

תניא אמר רבי חנינא חיב אדם למשמש בגדיו בערב שבת עם חשכה שמא ישכח ויצא. אמר רב יוסף הלכתא רבתא לשבתא:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם. שנאמר וכל בניך למודי יי ורב שלום בניך: אל תקרי בניך אלא בוניך: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: יהי שלום בחילך שלוה

אשיסיל מיט אייל אונ זאל זיא שטעלין נעבין דעם לייכטער וואס דער קנויט ליגט ויתן אונ ער זאל אריין לייגין איין עק פון קנייטיל עס זאל אין זיך אריין שעפין דאס אייל ווארום טאמער וועט ער דער פון ניצן, אונ רבי יהודה איז מתיר: המכבה ווען איינער פאר לעשט אליכט אום שבת מחמת ער האט מורא פאר עובדי כוכבים אדער פאר גזלנים מפני אדער פון וועגין אחולה וואס רוגט אויף אים ארוח רעה אונ זיין רפואה איז אז ער זאל זיין אין דער פינצטער או אדער כדי דער חולה זאל קענן שלאפין איז ער פטור. כחס אז ער האט פר לאשין די לייכטער זאל ניט אויס שפרינגן אדער דער אייל זאל ניט אויס ברענען אדער מחמת דאס קנייטל, איז ער חיב. רבי יוסי זאגט פון אלע זאכין וועגין איז ער אלץ פטור ווארום דאס פר לעשין אליין קומט ניט צו ניץ נאר פון עפעס אנדערש וועגין חוץ נאר אז ער פאר לעשט מחמת עס טוט אים באנק דאס קנייטיל האלט רבי יוסי אויך אז ער איז חיב מפני ווארום מיט דעם מאכין די קנויט פון אויבין וויא אקויל כדי זיא זאל בעסר ברענען נאך אמאל קומט אים דאס פאר לעשין אליין צו ניץ דריבער איז ער חיב: על פון דריי עבירות וועגין שטארבין די ווייבער אז זייא גייען צו קינד על ווייל זיי היטין ניט אפ בנדה די דינים פון נדה בחלה אונ פון חלה נעמען אונ פון ליכט צינדין: שלשה דריי זאכין דארף איטליכער מענטש זאגין אין זיין שטוב אום ערב שבת איי עס ווערט פינצטער עשרתם האט איר מעשר גיגעבן. ערבתם האט איר געלייגט איין ערוב. הדליקו צינט אן ליכט לכבוד שבת. ספק ערב שבת פאר נאכט אז מען וויס ניט אויב עס איז שוין שבת אדער ניט אין טאר מען ניט אפ טיילין מעשר פון תבואה וואס מען וויס געווים אז מען האט ניט גיגעבין מעשר ואין אונ מען טאר ניט טובלען קיין כלים ואין אונ מען טאר ניט אן צינדין ליכט ווארום טאמער איז שוין שבת אבל אבר מען מעג אפ טיילין מעשר פון אזו אתבואה וואס מען וויס ניט געווים אויב מען האט מעשר גיגעבין אדער ניט ומערבין אונ מען מעג איין ערוב לייגין וטומנין אונ מען מעג באהאלטין דאס עסין אויף איין ארט וואס האלט היץ כדי עס זאל ניט פאר קילט ווערין:

בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: קדיש דרבנן. עלינו. ק"י.א"ע

וויא מען קומט אהיים זאל מען זאגין דאס:

שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא ג"פ: בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא ג"פ: בָּרְכוּנִי לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא ג"פ: צֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא ג"פ:

כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: יְיָ יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

דיא תחנה זאלין מאנען אונ ווייבער זאגין:

רִבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם מֶלֶךְ אַבִּיר מֶלֶךְ בָּרוּךְ מֶלֶךְ גָּדוֹל מֶלֶךְ דּוֹבֵר שָׁלוֹם מֶלֶךְ הָדוּר מֶלֶךְ וָתִיק מֶלֶךְ זַךְ מֶלֶךְ חֵי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ טוֹב וּמֵטִיב מֶלֶךְ יָחִיד וּמְיוּחָד מֶלֶךְ כַּבִּיר מֶלֶךְ לוֹבֵשׁ רַחֲמִים מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים מֶלֶךְ נִשְׂגָּב מֶלֶךְ סוֹמֵךְ נוֹפְלִים מֶלֶךְ עֹשֶׂה מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית מֶלֶךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל מֶלֶךְ צַח וְאָדוֹם מֶלֶךְ קָדוֹשׁ מֶלֶךְ רָם וְנִשָּׂא מֶלֶךְ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה מֶלֶךְ תָּמִים דַּרְכּוֹ: מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי עַל כָּל הַחֶסֶד אֲשֶׁר עָשִׂיתָ עִמָּדִי וַאֲשֶׁר אַתָּה עָתִיד לַעֲשׂוֹת עִמִּי וְעִם כָּל בְּנֵי בֵיתִי וְעִם כָּל בְּרִיּוֹתֶיךָ בְּנֵי בְרִיתִי

שָׁלוֹם עליכם פריד זאל קומען אויף אייך איר זייט שלוחים פון דעם אויבערשטין דאס מיינט מען נאט ברוך הוא אזוא וויא מיר גיפינען אין דער גמרא אז צווייא מלאכים באלייטין איטליכין מענטשן איין מלאך איז איין מלאך טוב אונ איין מלאך איז איין מלאך רע.ניישערט דורך דעם וואס זיי זעהן דיא ליכט פון שבת ברענען וואס ווערין אן גירופין שלום בית ווערט צווישין דעם מלאך רע אונ מלאך טוב אויך שלום אונ ענטפערט אמן בעל כרחו דורך דעם זאגין מיר שלום עליכם פריד זאל קומען אויף אייך מלאכי השרת דאס זיינען דיא צווייא מלאכים וואס אויבין זיינען זאל ווערין צווישין אייך שלום דורך אונזערע ליכט וואס הייסין שלום בית: בואכם אייער קומען איז נאר פון דעסט וועגין אז זאל ווערין צווישין אייך שלום איבר דעם: ברכוני זאלט איר מיך בענטשין מיט שלום ווארום דורך דעם וואס ווערט שלום צווישין אייך קען זיין אלע ברכות אויף אונז אזויא וויא עס שטייט יי יברך את עמו בשלום וויא מיר גיפינען אין דער גמרא אז דיא צווייא מלאכים בענטשין איטליכין מענטשין אז זייא זעהן דיא ליכט פון שבת ברענען: צאתכם אייער אויס גאנג פון אונז זאל זיין מיט שלום דהיינו דאס רע זאל בטל ווערין פון דעם מלאך רע אונ אפילו אז ער גייט אוועק פון אונז זאל אויך זיין שלום:

רִבּוֹן כל העולמים הער פון אלע וועלטין הער פון אלע נשמות הער פון שלום שטארקר מלך גיבענטשטער מלך גיאכפערטער מלך דער וואס רעט שלום איין באשיינטער איין שטארקר איין לויטרער דר לעבן פון אלע וועלטן ער איז גוט אונ באגיטיגט אלץ.איינר אונ גיאיינציגט.פון אלעם, איין שטארקר מלך לובש ער איז באקלייט מיט רחמים איין מלך איבר אלע מלכים איין גישטארקטר ער לעהענט אונטר גיפאלינע ער טוט מעשה בראשית ער לייזט אויס אונ באשירמט מלך צח ער איז קלאר אונ רויט דאס איז גימיינט דר מדת הדין אונ מדת הרחמים איין היילינר איין הויכער אונ איין דר הויבענר מלך שומע ער הערט די גיבעט פון אלע,זיין וועג איז גאנץ.מודה איך באקען פר דיר מיין גאט אויף גאר דעם גינאד וואס דו

וברוכים הם מלאכיך הקדושים והטהורים שעושים רצונך: אדון השלום מלך שהשלום שלו ברכני בשלום ותפקוד אותי ואת כל בני ביתי וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום: מלך עליון על כל צבא מרום יוצרנו יוצר כל מעשה בראשית אחלה פניך המאירים שתזכה אותי ואת כל בני ביתי למצא חן ושכל טוב בעיניך ובעיני כל בני אדם וחוה ובעיני כל רואינו לעבודתך (וסלח ומחל לנו ולזרענו על כל פשעינו וחטאתינו ועונותינו) וזכנו לקבל שבתות מתוך רוב שמחה ומתוך עושר וכבוד ומתוך מעוט עונות והסר ממני ומכל בני ביתי ומכל עמך בית ישראל כל מיני חולי וכל מיני מדוה וכל מיני דלות ועניות ואביונות. ותן בנו יצר טוב לעבדך באמת וביראה ובאהבה ונהיה מכבדים בעיניך ובעיני כל רואינו כי אתה הוא מלך הכבוד כי לך נאה כי לך יאה: אנא מלך מלכי המלכים צוה למלאכיך מלאכי השרת משרתי עליון שיפקדוני ברחמים ויברכוני בבואם לביתי ביום קדשנו כי הדלקתי נרותי והצעתי מטתי והחלפתי שמלותי לכבוד יום השבת ובאתי לביתך להפיל תחנתי לפניך שתעביר אנחתי ואעיד אשר בראת בששה ימים כל היצור ואשנה ואשלש עוד להעיד על כוסי בתוך שמחתי כאשר צויתני לזכרו ולהתענג ביתר נשמתי אשר נתת בי. בו אשבות כאשר צויתני לשרתך וכן אגיד גדלתך ברנה. ושויתי יי לקראתי שתרחמני עוד בגלותי לגאלני לעורר לבי לאהבתך. ואז אשמור פקדיך וחקיך בלי עצב ואתפלל כדת

האסט מיט מיר גיטאן אונ וואס דו וועסט מיט מיר טאן אונ מיט מיין גאנצע גזינד אונ מיט אלע דיינע בשעפעניש אונ גיבענטשט זיינן דיינע היילינגע מלאכים וואס טוען דיין ווילין אדון הער פון שלום וואס דר גאנצער שלום איז זייער בענטש מיך מיט שלום אונ זאלסט דאבטין מיך מיט מיין גיזינד אונ גאר דיין פאלק ישראל צום גוט לעבן אונ פריד. מלך אויבערשטער מלך אויף אלע הערשאפט פון הימיל אונזער באשעפער וואס האט בשאפין אלע מעשה בראשית אחלה איך טוא בעטין דיין ליכטיג פנים דו זאלסט מיך מזכה זיין מיט מיין הויז גיזינד צו גיפינען חן אונ גוטע הצלחה אין דיינע אויגן אונ אין די אויגן פון די קינדר אדם אונ חוה אונ אין די אויגן אלע אונזרע זעהער צו דיין דינסט וזכנו אונ זיי אונז מזכה אן צו נעמן שבתים מיט פיל פרייד אונ פון עשירות אונ פון וויניג זינד והסר אונ טוא אפ פון מיר אונ פון מיין הויז גיזינד אונ פון גאר דיין פאלק אלערליא קראנקהייט אונ אלערלייא ווייטאג אונ אלערלייא ארומקייט ותן אונ גיב אונז איין יצר טוב מיר זאלין דיך דינען מיט אמת אונ מיט יראה אונ אהבה ונהיה אונ מיר זאלין זיין גיערט אין דיינע אויגן אונ אין אויגן אלע אונזערע זעהער דען דו ביסט דער גיערטער מלך דען צו דיר איז דאס שיין. אנא איך בעט דיך קיניג איבער אלע קיניגן גיביט דיינע מלאכים וואס באדינען דיך זיי זאלין דאכטין מיך מיט רחמים אונ זייא זאלין מיך בענטשין אין זייער קומען אין מיין הויז אין אונזר היילינגן טאג דען איך האב אן גיצונדין מיינע ליכט אונ האב פאר בעט מיין בעט אונ האב איבער גיביטין מיינע קליידער פון כבוד שבת וועגין ובאתי אונ איך בין גיקומן אין דיין הויז צו בעטין דיך דוא זאלסט אפ טאן מיינע זיפצונג ואעיד אונ איך האב גיטאן עדות זאגין אז אין זעקס טעג האסטו בשאפין אלע בשעפעניש אונ איך וועל דאס אויך זאגין דעם אנדערין אונ דריטין מאל עדות צו זאגין אויף דעם כוס מיט שמחה וויא דו האסט מיך גיבאטין צו דער מאנען אונ מתענג זיך זיין מיט מיין נשמה יתרה וואס דוא האסט אין מיר גינעבין. בו אין שבת וועל איך רוען וויא דוא האסט מיך גיבאטין צו דינען דיך אונ צוא זאגין דיין גרויסקייט מיט ניזאנג ושויתי אונ איך האב גיטאן גאט צו קעגין מיר ביי אים צו בעטין אז דו זאלסט מיך דר בארעמען אונ אויס לייזין מיך פון צרות צו דר וועקין מיין הארץ צו דיין דינסט ואז אזו וועל איך קענן היטן דיינע גזעץ אן טרויערקייט אונ וועל רעכט מתפלל זיין. איד

כְּרָאוּי וּכְנָכוֹן: מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם בּוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם בָּרְכוּנִי לְשָׁלוֹם וְאִמְרוּ בָּרוּךְ לְשֻׁלְחָנִי הֶעָרוּךְ. וְצֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אָמֵן סֶלָה:

אֵשֶׁת חַיִל מִי יִמְצָא וְרָחוֹק מִפְּנִינִים מִכְרָהּ: בָּטַח בָּהּ לֵב בַּעְלָהּ וְשָׁלָל לֹא יֶחְסָר: גְּמָלַתְהוּ טוֹב וְלֹא רָע כֹּל יְמֵי חַיֶּיהָ: דָּרְשָׁה צֶמֶר וּפִשְׁתִּים וַתַּעַשׂ בְּחֵפֶץ כַּפֶּיהָ: הָיְתָה כָּאֳנִיּוֹת סוֹחֵר מִמֶּרְחָק תָּבִיא לַחְמָהּ: וַתָּקָם בְּעוֹד לַיְלָה וַתִּתֵּן טֶרֶף לְבֵיתָהּ וְחֹק לְנַעֲרֹתֶיהָ: זָמְמָה שָׂדֶה וַתִּקָּחֵהוּ מִפְּרִי כַפֶּיהָ נָטְעָה כָּרֶם: חָגְרָה בְעוֹז מָתְנֶיהָ וַתְּאַמֵּץ זְרוֹעֹתֶיהָ: טָעֲמָה כִּי טוֹב סַחְרָהּ לֹא יִכְבֶּה בַלַּיְלָה נֵרָהּ: יָדֶיהָ שִׁלְּחָה בַכִּישׁוֹר וְכַפֶּיהָ תָּמְכוּ פָלֶךְ: כַּפָּהּ פָּרְשָׂה לֶעָנִי וְיָדֶיהָ שִׁלְּחָה לָאֶבְיוֹן: לֹא תִירָא לְבֵיתָהּ מִשָּׁלֶג כִּי כָל בֵּיתָהּ לָבֻשׁ שָׁנִים: מַרְבַדִּים עָשְׂתָה לָּהּ שֵׁשׁ וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁהּ: נוֹדָע בַּשְּׁעָרִים בַּעְלָהּ בְּשִׁבְתּוֹ עִם זִקְנֵי אָרֶץ: סָדִין עָשְׂתָה וַתִּמְכֹּר וַחֲגוֹר נָתְנָה לַכְּנַעֲנִי: עֹז וְהָדָר לְבוּשָׁהּ וַתִּשְׂחַק לְיוֹם אַחֲרוֹן: פִּיהָ פָּתְחָה בְחָכְמָה וְתוֹרַת חֶסֶד עַל לְשׁוֹנָהּ: צוֹפִיָּה הֲלִיכוֹת בֵּיתָהּ וְלֶחֶם עַצְלוּת לֹא תֹאכֵל: קָמוּ בָנֶיהָ וַיְאַשְּׁרוּהָ בַּעְלָהּ וַיְהַלְלָהּ: רַבּוֹת בָּנוֹת עָשׂוּ חָיִל וְאַתְּ

מַלְאָכִים פון פְריד אייער קומען איז צו פְריד בענטשט מיך צו שָׁלוֹם און זאגט בענטשונג צו מיין אָן גיבְּרייטן טיש און אייער אוועק גיין זאל זיין מיט פְריד פון איצונד ביז אייביג אָמֵן סֶלָה:

אֵשֶׁת חיל איין פרומע אִשָּׁה ווער קען געפינען כְּלוֹמַר ניט איטליכער איז זוֹכֶה צו האבען איין פרומע אִשָּׁה און עס איז ווייטער און טייערער פון פֶּערִיל איר קויפונג כְּלוֹמַר זי איז חָשׁוּבֶר פון פֶּערִיל: בטח עס פר זיכערט זיך אין איר דאס הארץ פון איר מאן און זאק הייב כְּלוֹמַר אַל דאס גוטעס ווערט איר ניט גימינערט: גמלתהו זיא איז אים גומל גוטיש און ניט קיין בייז אלע טאג פון איר לעבין: דרשה זיא פארשט נאך אליין נאך וואל און פלאקס און ארבעט מיט דעם ווילן פון אירע הענט דען אירע הענט ווילן ארבעטין און זיא זאגט קיין תירוצים ניט דאס זיא האט ניט צו דר ארבעט וואס זיא דארף: היתה זי איז גְליך ווי די שיפין פון איין סוחר וואס ברייננגען סחורה פון ווייט אזו ברייננגט זי אויך פון ווייט איר שפייז: ותקם און זיא שטייט אויף אז עס איז נאך נאכט און גיט שפייז צו איר הויז גיזינד און איין גיזעצטע שפייז גיט זי צוא אירע יונג פרויען: זממה זיא טראכט אויף איין פעלד צו קויפין עס און קויפט עס און פון די פֵּרוֹת פון אירע הענט כְּלוֹמַר פון דעם שָׂכָר פון איר ארבעט פלאנצט זיא איין ווייו גארטין: חגרה זיא גורט אן מיט שטארקייט אירע לענדין און שטארקט אירע ארום צו טאן איין מְלָאכָה און איז ניט פויל: טעמה אירע רייד און איר עֵצָה איז, דאס איר האנדיל איז גוט און דרום ווערט ניט פאר לאשין ביא נאכט איר ליכט נייערט זיא זיצט און ארבעט ביי איר: ידיה אירע הענד שטרעקט זי אין דעם קעמיל וואס די וואל ליגט דרויף און אירע הענט נעמען אן דעם שפינדיל: כפה איר האנט פאר שפרייט זיא צו איין ארימאן און אירע הענט שטרעקט זיא צו איין אביון צו געבין אים צְדָקָה: לא זיא האט קיין מוֹרָא ניט פאר איר הויז גיזינד פון וועגין דר קעלט פון שניא ווארום איטליכער פון איר הויז גיזינד איז אן גיקלייד מיט רויטע גיפארבטע קליידר: מרבדים שיין בעט גיוואנט מאכט זיא צו זיך ליינען און פורפור וואל איז אירע קליידער: נודע איר מאן ווערט דר קענט אין די טויערן, ווען ער זיצט מיט די אלטע און חשובה פון דעם לאנד דר קענט מען אים צווישין זיי פון וועגין זיינע שיינע קליידער וואס זי מאכט אים: סדין איין לילאך מאכט זי און פאר קויפט כְּלוֹמַר זי ארבעט אֲפִילוּ מער ווי זי דארף האבין אין הויז אריין און איין גארטיל ניט זיא צום סוחר כְּלוֹמַר זיא פאר קויפט אים: עוז שטארק און שיין איז איר קלייד און זי פרייעט זיך אלע איר טעג אויף דעם הינטערשטין טאג וואס זי וועט שטארבין מיט איין גוטין שֵׁם: פיה איר מויל עפינט זיא מיט חָכְמָה און דאס לערנונג פון חֶסֶד איז אויף איר צונג. זיא לערינט איטליכין צו טאן חֶסֶד מיט לייטין: צופיה זיא קוקט דיא גיינג פון איר הויז גיזינד כְּלוֹמַר זיא גיט אכטונג אויף איר הויז גיזינד ווי אזו זיי זאלין זיך פירין מיט אֱמֶת און צְנִיעוּת און פויל ברויט עסט זיא ניט כְּלוֹמַר זיא וואכט זיך ניט אין איר עסין ווי איין עצל גייערט זי עסט ניך און קערט זיך באלד אום צו

עלית על כלנה: שקר החן והבל היפי אשה יראת יי היא תתהלל: תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה:

דיני יין לקידוש

קדוש און הבדלה איז אמצוה צו מאכין אויף ווין, נאר ווען די ווין האט אשלעכטין ריח מאר מען דריבער קיין קדוש ניט מאכין, אבר ראזינקעס ווין מעג מען אויך קדו"ש

איר ארבעט. און איבער דעם קמו שטייען אויף אירע קינדער און לויבין זי אויך איר מאן שטייט אויף און לויבט זיא. און אזו זאגין זיי רבות פיל טעכטער כלומר פיל ווייבער האבן איין גיזאמילט גוטס אבער דוא ביסט העכער און גילויבט איבער אלע: שקר עס איז פאלש דר חן וואס איין אשה האט און איר שיינקייט איז נאריש מען לויבט זי ניט דר מיט נייערט דיא אשה וואס האט מורא פאר גאט די ווערט גילויבט: תנו גיט צו איר פון דיא פרות פון אירע הענט און אירע מעשים לויבין זיא אין די טויערין כלומר איטליכער וואס גייט אריין אין די טויערין לויבט זיא פון וועגין אירע גוטע מעשים וואס זיינען מעיד אויף איר. און דער משל פון דעם קאפיטיל גייט אויף דער תורה און אויף די וואס לערנען זי, אשת דאס איז די תורה ווער קאן זיא גיפינען, ניט איטליכער איז זוכה צו איר ורחוק און עס איז ווייטער און השובר פון פעריל איר קויפונג בטח עס פאר זיכערט זיך אין איר דאס הארץ פון איר מאן דאס איז דער וואס לערינט זי ושלל און ער ווערט ניט גימינגערט קיין זאך רויב כלומר אל דאס גוטש דען ער עסט די פרות פון דר תורה אויף דער וועלט און דאס קרן בלייבט אים אויף יענער וועלט: גמלתהו זי איז אים גומל גוטש אלע טעג פון איר לעבין כלומר איבינג דען זיא האט דאך איין קיום ביז אייבינג: דרשה מיינט מען זיא פארשט מקרא און משנה און מדרש וואס דאס איז דאס באדערפעניש פון די תלמידים און ווייל ער גלייכט די תורה צו איין אשה דרום זאגט ער דאס לשון (צמר ופשתים) וואס דאס איז דאס באדערפעניש צו דר מלאכה פון די ווייבר: היתה און די תורה איז גלייך ווי די שיפין פון איין סוחר וואס ברייגען פון ווייט סחורה אזו ברייגט אויך די תורה בענטשונג און שפייז צו אירע לערנר: ותקם מיינט מען צו דר תורה מוז מען אויף שטיין אז עס איז נאך נאכט און דענסטמאל לערינט דער רבי צו זיינע תלמידים דעם גיזעצטין שיעור וואס ער האט מיט זיי: זממה די תורה פאר צאמט מיט איין צאם דעם רשע און נעמט אים אוועק פון דער וועלט צוא פאר לידין אים, און פון דיא פרות פון אירע הענט פלאנצט זיא איין ווין גארטין דאס זיינען דיא צדיקים וואס זיי ווערין אן גירופין גאטס ווין גארטין די האבין איין קיום דורך דער תורה לעולם הבא: טעמה זיא רעט דאס איר האנדיל איז גוט און עס ווערט ניט פארלאשין ביי נאכט איר ליכט דאס איז גיוועזן אין דער נאכט וואס דיא מצרים זיינען דער שלאגין גיווארין דענשט מאל האט דיא תורה דער לייכט צו די ישראל און האט מגין גיוועזן אויף זיי: ידיה אירע הענט האט דיא תורה גישטרעקט מיט רעכט פארטיגע מעשים און אירע הענט לעהגען אונטער איין אונטער לעהנונג: כפה איר האנט פאר שפרייט דיא תורה צו דעם וואס מאכט זיך איבר איר גלייך וויא איין ארימאן אן אים בלייבט די תורה: לא זיא האט קיין מורא ניט פאר איר הויז גיזינד פאר דעם שנייא וואס מען איז דן אן אים רשעים. דען איר גאנץ הויז גיזינד איז אן גיקלייד מיט רויטע אדער זיי זיינען אן גיקלייד מיט צוויי פאכינדיגע מצות דהיינו נתן תתן און פתוח תפתח און הענק תעניק, די מצות וועלין זיי מציל זיין פון דעם גיהנם פון שנייא: סדין איין לייאך כלומר איין שיין קלייד מאכט די תורה צו דיא חכמים און איין גארטיל גיט זיא צו דעם סוחר וואס איז אן גיגורט מיט איר סחורה און קען זיא: עוז שטארק און שיין איז איר קלייד און זיא לאכט צום הינטערשטין טאג דאס איז דער יום המיתה כלומר אירע לערנער דארפין זיך ניט זארגין פאר דעם מדת הדין וואס נאך דעם יום המיתה איז ווארום זייא וועלין ניצול ווערין פון אים: צופיה זיא קוקט די גיינג פון איר הויז כלומר זיא לערינט אירע לערנער דעם גוטין וועג צוא אפ שיידין זיך פון איין עבירה: קמו זיי שטייען אויף אירע קינדער כלומר אירע תלמידים און לויבין זיא, אויך איר מאן לויבט זיא און אזוא זאגין זיי: שקר עס איז פאלש דער חן פון דיא רשעים און עס איז נאריש זייער שיינקייט. דרום תנו גיט צוא דער תורה לעתיד לבא פון דיא פרות פון אירע הענט איין לויבונג און איין שיינקייט און איין גדולה:

מאכן, אונ ווען ער האט ניט קיין ווין מעג ער מאכן קידוש איבר חלה. ווען איינר איז מפסיק מיט ריידין צווישן ברכה אונ צווישן טרינקען אדער ווען די ווין האט זיך אויס גיגאסן פון בעכר מוז ער נאך אמאל מאכן די ברכה. פרייטאג צו קידוש מוז מען די חלה צו דעקן.
צוא נאכט מאכט מען המוציא איבער דיא אונטערשטע חלה אונ שבת אין דער פריא אדר יום טוב ביא נאכט מאכט מען המוציא איבער דיא אויבערשטע. תיכף נאך קידוש זאל ער המוציא מאכן. בשעת עסין זאל מען טראכטין נאר פון שבת וועגין:

ואח"כ יאמר זה הזמר:

אתקינו סעודתא דמהימנותא. שלימתא חדותא דמלכא קדישא: אתקינו סעודתא דמלכא. דא היא סעודתא דחקל תפוחין קדישין וזעיר אנפין ועתיקא קדישא. אתיין לסעדא בהדיה:

וזהו השיר שמו של רבי יצחק לוריא בקרבו זלה"ה:

אזמר בשבחין. למיעל גו פתחין.
דבחקל תפוחין. דאינון קדישין:
נזמן לה השתא. בפתורא חדתא.
ובמנרתא טבתא. דנהרא על רישין:
ימינא ושמאלא. וביניהו כלה.
בקשוטין אזלא. ומנין ולבושין:
יחבק לה בעלה. וביסודא דילה.
דעביד נייחא לה. יהא כתיש כתישין:
צוחין אף עקתין. בטלין ושביתין. ברם
אנפין חדתין. ורוחין עם נפשין:
חדו סגי ייתי. ועל חדא תרתי. נהורא
לה ימטי. וברכאן דנפישין:
קריבו שושבינין. עבידו תקונין.
לאפשא זינין. ונונין עם רחשין:
למעבד נשמתין. ורוחין חדתין.
בתרתין ותלתין. ובתלתא שבשין:
ועטורין שבעין לה. ומלכא דלעלא.
דיתעטר כלא. בקדיש קדישין:
רשימין וסתימין. בגו כל עלמין. ברם
עתיק יומין. הלא בטיש בטישין:
יהא רעוא קמיה. דישרי על עמיה.
דיתענג לשמיה. במתיקין ודובשין:
אסדר לדרומא. מנרתא דסתימא.
ושלחן עם נהמא. בצפונא ארשין:
בחמרא גו כסא. ומדאני אסא.
לארוס וארוסה. להתקפא חלשין:
נעטר לון כתרין. במלין יקירין.
בשבעין עטורין. דעל גבי חמשין:
שכינתא תתעטר. בשית נהמי לסטר.
בווין תתקטר. וזינין דכנישין:
שביתין ושביקין. מסאבין דרחיקין.
חבילין דמעיקין. וכל זיני חרשין:

ויהא רעוא מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין טמירא דכל טמירין סתימא דכלא דיתמשך טלא עלאה מניה למליא רישיה דזעיר אנפין ולהטיל לחקל תפוחין קדישין בנהירו דאנפין ברעוא ובחדותא דכלא. ויתמשך מן קדם עתיקא קדישא דכל קדישין טמירא דכל טמירין סתימא דכלא רעותא ורחמי חנא וחסדא בנהירו עלאה ברעותא וחדותא עלי ועל כל בני ביתי ועל כל הנלוים אלי ועל כל בני ישראל עמיה ויפרקיננא מכל עקתין בישין דייתון לעלמא ויזמין ויתיהב לנא מזונא ופרנסתא טבתא בלי צרה ועקתא ממזלא דכל מזונא ביה תליא וישזביננא מעינא בישא ומחרבא דמלאך המות ומדינה של גיהנם. וייתי לנא ולכל נפשתנא חנא וחסדא וחיי אריכי ומזוני רויחי ורחמי מן קדמיה. אמן כן יהי רצון אמן ואמן:

פאר קִדוּשׁ זָאגְט מֶען דָאס:

לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ הֲרֵינִי מוּכָן וּמְזֻמָּן לְקַיֵּם מִצְוַת עֲשֵׂה לְקַדֵּשׁ עַל הַיַּיִן כִּדְכְתִיב זָכוֹר וְשָׁמוֹר זָכְרֵהוּ עַל הַיָּיִן:

בלחש וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר

יוֹם הַשִּׁשִּׁי: וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

על היין סַבְרִי מָרָנָן וְרַבָּנָן וְרַבּוֹתַי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

על הפת בִּרְשׁוּת מָרָנָן וְרַבָּנָן וְרַבּוֹתַי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמּוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בָנוּ וְשַׁבַּת קָדְשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחִילָנוּ זִכָּרוֹן לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית. (כִּי הוּא יוֹם) תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם: (כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים) וְשַׁבַּת קָדְשְׁךָ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחַלְתָּנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

ויטול ידיו וקודם שינגבם יברך ענט"י. וקודם שיבצע על שתי ככרות יאמר זה:

לְמִבְצַע עַל רִפְתָּא. כְּזֵיתָא וּכְבֵיעֲתָא. תְּרֵין יוּדִין נַקְטָא. סְתִימִין וּפְרִישִׁין:
מְשַׁח זֵיתָא דַכְיָא. דְּטַחֲנִין רֵחַיָּא. וְתַגְדִין נַחֲלַיָּא. בְּגַוָּהּ בִּלְחִישִׁין:
הֲלָא נֵימָא רָזִין. וּמִלִּין דִּגְנִיזִין. דְּלֵיתְהוֹן מִתְחֲזִין. טְמִירִין וּכְבִישִׁין:
אִתְעַטְרָא כַלָּה. בְּרָזִין דִּלְעֵלָּא. בְּגוֹ הַאי הִלּוּלָא. דְּעִירִין קַדִּישִׁין:

ואח"כ יברך ברכת המוציא ויבצע על שתי ככרות:

ברוך אתה גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט אוּנְזֶער גָאט דֶער קֶינִיג פוּן דֶר וֶועלְט וָואס עֶר הָאט גֶהֵיילִיגְט אוּנְז מִיט זַיינֶע מִצְוֹת אוּנ הָאט בַּגֶערְט אִין אוּנְז, אוּנ זַיין הֵיילִיגֶן שַׁבָּת מִיט לִיבְּשַׁאפְט אוּנ מִיט בַּאוִוילִיגוּנְג הָאט עֶר אוּנְז גִימַאכְט אַרְבִּין דֶער שַׁבָּת אִיז אַיין גִידֶעכְטֶנִעשׁ צוּ מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית דֶען דֶער שַׁבָּת אִיז אַיין טָאג אַיין עֶרְסְטֶער צוּ אַלֶע אָן רוּפוּנְג דֶער הֵיילִיקַייט עֶר אִיז אַיין גִידֶעכְטֶנִעשׁ צוּא דֶעם אַרוֹיס גַאנְג פוּן מִצְרַיִם כִּי דֶען אִין אוּנְז הָאסְטוּ דֶערְוֶועלְט מָאל אוֹיס דֶער וֶוועלְט אוּנ הָאסְט אוּנְז גִיהֵיילִיגְט, אוּנ דַיין הֵיילִיגֶן שַׁבָּת מִיט לִיבְּשַׁאפְט אוּנ מִיט גוּטִין ווִילִין הָאסְטוּ גִימַאכְט אַרְבִּין אוּנְז: בחך גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער וָואס הֵיילִיגְט דֶעם שַׁבָּת:

כל מקדש שביעי כראוי לו. כל שומר שבת כדת מחללו. שכרו
הרבה מאד על פי פעלו. איש על מחנהו ואיש על דגלו: אוהבי
יי המחכים בבנין אריאל. ביום השבת שישו ושמחו כמקבלי מתן
נחליאל. גם שאו ידכם קדש ואמרו לאל. ברוך יי אשר נתן מנוחה
לעמו ישראל: דורשי יי זרע אברהם אוהבו. המאחרים לצאת מן
השבת וממהרים לבא. שמחים לשמרו ולערב עירובו. זה היום עשה
יי נגילה ונשמחה בו: זכרו תורת משה במצות שבת גרוסה. חרותה
ליום השביעי ככלה בין רעותיה משבצה. טהורים יירשוה ויקדשוה
במאמר כל אשר עשה. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר
עשה: יום קדוש הוא מבואו ועד צאתו. כל זרע יעקב יכבדוהו
כדבר המלך ודתו. לנוח בו ולשמוח בתענוג אכול ושתו. כל עדת
ישראל יעשו אותו: משך חסדך לידעיך אל קנא ונוקם. נוטרי ליום
השביעי זכור ושמור להקם. שמחם בבנין שלם באור פניך תבהיקם.
ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם: עזור לשובתים בשביעי
בחריש ובקציר עולמים. פוסעים בו פסיעה קטנה סועדים בו לברך
שלש פעמים. צדקתם תצהיר כאור שבעת הימים. יי אלהי ישראל
אהבת תמים. יי אלהי ישראל תשועת עולמים:
מנוחה ושמחה אור ליהודים. יום שבתון יום מחמדים. שומריו וזוכריו המה

עונג שבת

כל מקדש שביעי ווער עס הייליגט דעם זיבעטען טאג, היט דיא דינים פון שבת מיט זיין
קראפט אונ פערמאג. נעמט ער שכר נאך זיין ווערק מיט דער פולער האנד,
יעדער נאך זיין מדרגה אונ נאך זיין בעשטאנד. אוהבי ה׳ דיא וואס ליבען גאט הערצליך
נעמבריא, האפען זעהן דעם בית המקדש שיין אונ פריי. פרייט זיך מיט דעם שבת קדש
גייסטיג אונ מיט מורא, ווי די וואס האבן זעלבסט מקבל געוועזן די היילינע תורה. הייבט אויף
אייערע הענד מיט היילינקייט צוא גאט, וואס האט אויף מנוחה גיגעבין אגיבאט.
דורשי ה׳ אברהם׳ס קינדער וואס פארשען גאט מיט מיה, זיי האלטען דעם שבת שפעט
אונ נעמען אים אן פריא. מאכין איין ערוב היטין אים אין פרייליכקייט אונ פראכט,
ווייל דעם טאג האט גאט אזו גימאכט. זכרו געדיינקט תורת משה פון שבת דאס געבאט,
זיא שיינט וויא איין כלה צווישין דיא מצות פון גאט. דיא היילינע צדיקים האבין מקדש
השם גיוועזין, אין זיבעטין טאג, אין אים, האט גאט ניענדיגט דעם גאנצין וועלט וועזין.
יום קדוש דער טאג איז היילינ פון אנפאנג ביז זיין ברעג, קינדער ישראל גיבין אים כבוד
מעהר וויא אלע טעג. רוהען, עסין, טרינקען, אין אידעשקייט גוט פערבראכט, וויא עס
פאסט פאר ישראל אלס געמאכט. משך פארכטינער גאט ציה ארויף דיין חסד צו דיא
וואס ווילין דיר וויסען, וואס זיינען מקיים זכור ושמור גוטעס צו געניסען. מיט דעם
בית המקדש ערפרייא זייא אין איינעם, ערלייכט זייא מיט הילף פון דיין פנים דעם
שיינעם. פון דיין הויז פערגניגען זאלסטו זייא זאט מאכין, פון דיין זיסען טייך זאלסטו
זייא אנטרינקען גוטע זאכין. עזור העלף דיא וואס רוהען דעם זיבעטין טאג אימער,
אין אקער אונ שניט צייט אום זוממער. דיא וואס גייען שבת קליינע טריט, אונ צו
בענטשין ביי דריי סעודות זיינען זיי געהיט. פיר דעם זאל שיינען זייער גערעכטיגקייט,
וויא דיא ערשטע זיבען טעג פון נאטעס ליכטיגקייט. גאט פון ישראל ווייז וויא דוא
האסט דיין פאלק ליעב, גאט פון ישראל, זעה, דיין הילף גיב.
מנוחה ושמחה רוהע אונ פרייד, אליכטיגער פערגעניגען צו די אידין, איז דער געלוסטינער
טאג

מְעִידִים. כִּי לְשִׁשָּׁה כֹּל בְּרוּאִים וְעוֹמְדִים: שְׁמֵי שָׁמַיִם אֶרֶץ וְיַמִּים. כָּל צְבָא מָרוֹם גְּבוֹהִים וְרָמִים. תַּנִּין וְאָדָם וְחַיַּת רְאֵמִים. כִּי בְּיָהּ יְיָ צוּר עוֹלָמִים: הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר לְעַם סְגֻלָּתוֹ. שָׁמוֹר לְקַדְּשׁוֹ מִבֹּאוֹ וְעַד צֵאתוֹ. שַׁבַּת קֹדֶשׁ יוֹם חֶמְדָּתוֹ. כִּי בוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל מְלַאכְתּוֹ: בְּמִצְוַת שַׁבָּת אֵל יַחֲלִיצָךְ. קוּם קְרָא אֵלָיו יָחִישׁ לְאַמְּצָךְ. נִשְׁמַת כָּל חַי וְגַם נַעֲרִיצָךְ. אֱכוֹל בְּשִׂמְחָה כִּי כְבָר רָצָךְ: בְּמִשְׁנֶה לֶחֶם וְקִדּוּשׁ רַבָּה. בְּרוֹב מַטְעַמִּים וְרוּחַ נְדִיבָה. יִזְכּוּ לְרַב טוּב הַמִּתְעַנְּגִים בָּהּ. בְּבִיאַת גּוֹאֵל לְחַיֵּי עוֹלָם הַבָּא:

מַה יְּדִידוּת מְנוּחָתֵךְ. אַתְּ שַׁבָּת הַמַּלְכָּה. בְּכֵן נָרוּץ לִקְרָאתֵךְ. בֹּאִי כַלָּה נְסוּכָה. לְבוּשׁ בִּגְדֵי חֲמוּדוֹת. לְהַדְלִיק נֵר בִּבְרָכָה. וַתֵּכֶל כָּל הָעֲבוֹדוֹת. לֹא תַעֲשׂוּ מְלָאכָה: לְהִתְעַנֵּג בְּתַעֲנוּגִים. בַּרְבּוּרִים וּשְׂלָיו וְדָגִים: מֵעֶרֶב מְזַמִּינִים. כָּל מִינֵי מַטְעַמִּים. מִבְּעוֹד יוֹם מוּכָנִים. תַּרְנְגוֹלִים מְפוּטָּמִים. וְלַעֲרוֹךְ כַּמָּה מִינִים. שְׁתוֹת יֵינוֹת מְבֻשָּׂמִים. וְתַפְנוּקֵי מַעֲדַנִּים. בְּכָל שָׁלֹשׁ פְּעָמִים: ^{להתענג} נַחֲלַת יַעֲקֹב יִירָשׁ. בְּלִי מְצָרִים נַחֲלָה. וִיכַבְּדוּהוּ עָשִׁיר וָרָשׁ. וְתִזְכּוּ לִגְאֻלָּה. יוֹם שַׁבָּת אִם תִּשְׁמֹרוּ וִהְיִיתֶם לִי סְגֻלָּה. שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבוֹדוּ. וּבַשְּׁבִיעִי נָגִילָה: להתענג חֲפָצֶיךָ בּוֹ אֲסוּרִים. וְגַם לַחֲשׁוֹב חֶשְׁבּוֹנוֹת. הִרְהוּרִים מֻתָּרִים. וּלְשַׁדֵּךְ הַבָּנוֹת. וְתִינוֹק לְלַמְּדוֹ סֵפֶר. לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת. וְלַהֲגוֹת בְּאִמְרֵי שֶׁפֶר. בְּכָל פִּנּוֹת וּמַחֲנוֹת: להתענג הִלּוּכָךְ תְּהֵא בְנַחַת. עֹנֶג קְרָא לַשַּׁבָּת. וְהַשֵּׁנָה מְשֻׁבַּחַת. כְּדַת נֶפֶשׁ

עונג שבת

טאג שַׁבָּת, אַלֶע זיינֶען צופרידין. עֵדוּת קאָנֶען זאָגען דיא וואס היטין אים פּונקט וויא מען האט געשטעלט, אַז אין דיא זעקס טעג האט השי״ בּאשאפין די גאנצע וועלט. שמי דיא הימעל די עֶרְד די יַמִּים אונ טייכין, דעם גאַנצען אויבען געשילדער אלס דאס גלייכן. דער פיש דער מענש אונ אַלֶע טהירע זיינען עדות זעלטין, אַז מיט דעם שם יָהּ האט ער בּעשאפין אַלֶע וועלטין. הוא ער האט גירעט צו זיין גֶעליבטע אומה, היטין אים צו היילינין פון קומען בּיז ארויס גיין אַלֶע פרומע. דער שַׁבָּת קֹדֶשׁ איז זיין לוסט טאג, גאט האט גערוהט פון זיין אַרבּעט וואס האט בּעשאפין מיט זיין זאג. במצות דורך דר מִצְוָה פון שַׁבָּת וועט גאט דיר מאכין סטאלצירען, רוף איהם וועט ער דיר שטארקין אין דעם גליקליכין וועג פיהרען. זינגט נִשְׁמַת כָּל חַי אונ נַעֲרִיצָךְ מיט גרוים געפהילין, דער נאך עסט מיט שִׂמְחָה איהר האט ניטאן נאטעס ווילען. במשנה מיט דאפעלע חַלּוֹת אונ דעם גרויסין קִדּוּשׁ דער בּייא, מיט פיל מַטְעַמִּים דער צו דער גייסט פרייא. זייא וועלין זוכה זיין צוא פיל גוטעס אַלֶע, צום גּוֹאֵל צֶדֶק את עוֹלָם הַבָּא וועלין זייא שפּילען אגרויסע דאלע.

מַה ידידות וויא ליב אונ פריינדליך אין דיא רוהע דיינע, דו פרינצעסין דוא שַׁבָּת פיינע. דארום געגין דיר לייפין מיר אַלֶע, קום מיר ווארטין אויף דיר געקריינטע כַּלָּה. מען קליידעט זיך שיין צום ליכט צינדין מאכין אבְּרָכָה, אַלֶע געשעפטין אוועק מען טאר ניט איין מְלָאכָה. מאכין פערגעניגען אויף דעם געגרייטין טיש, מיט קאפּהינער וואכטעל אונ אַלערלייא פיש. מערב פון אבינט אַלערלייא מִינִים גוטע שפייז צוא געבּרייט, פון פרייטאג אַלֶע פעטע עופות געגרייט. צו געריכט אלע מִינִים ווין מיט בְּשָׂמִים בעפוצט, געשמאקע שפייז צו דיא דריי סְעוּדוֹת בּענוצט. נחלת יַעֲקֹב׳ס ארב אן איין גרענעץ האט מען דער פאר, פאר שַׁבָּת שעצער אָרים אונ רייך איז דיא גְאוּלָּה זייער שָׂכָר. שַׁבָּת אויב איהר וועט היטין וועט איהר אגעליבט פאלק זיין, זעקס טעג ארבעטין אונ דעם זיבעטין רוהיג פיין. חפציך האנדעל אונ חֶשְׁבּוֹנוֹת מוז מען אויפהערען, עס איז ערלויבט צו דיינקען אונ מעכטער שדוכים אוים פיהרען. מיקען בּעשטעלין פיר איין קינד איין לעהרער אויך אבּעל מְלָאכָה, אויך קענען זינגען מיט היילינע ווערטער, דיא גאנצע מִשְׁפָּחָה. הלוכך דיין גאנג זאל זיין רוהיג, צום שַׁבָּת זאלסטו רופען פרייד, אין איהם דער שלאף דער־קוויקט, מען פערגעסט אלע לייד. דארום לוסט מיין נֶפֶשׁ צו דיר הערר פון דער וועלט,

משבת. בכן נפשי לך ערגה. ולנוח בחבת. בשושנים סוגה. בו ינוחו בן ובת:
להתענג מעין עולם הבא. יום שבת מנוחה. כל המתענגים בה. יזכו לרוב שמחה.
מחבלי משיח. יצלו לרוחה. פדותנו תצמיח. ונס יגון ואנחה: להתענג

מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים. את שבת משוש נוגים. לך בשר וגם דגים. נכונים מבעוד יום: מערב עד ערב לב חרדים. בבא עתך עת חדים. גיל וששון ליהודים. למצא פדיום: ואת ענג להתענג בממתקים. בתענוגות בני אדם. ויין כי יתאדם. ושאר משקים: ראה וקדש ביום קדש עלי יין זכרהו. ואם אין עלי לחם בצע. בעין יפה לקדשו: שמרהו כהלכותיו מעבודות. מאבות ותולדות. שיר לאל תן להודות. זכר לקדשו: כל שומר יום שבת מחללו. מחוללו ימחול מעלו. ובא גואלו שמו שילה. יובל שי לו: דבר סמן טוב לך במן ואות דגל. סמבטיון המתגלגל בכל יום נח כעם סגל. ישבתו וישקטו: הטורחים ולא נחים עדי ששי. ותשלחם לחפשי. בגדי שש ותם משי. לכבדך יעטו: ויאמרו באי כלה מה תאחרי. הן שלחן ותם נרך. ערוכים כי בא אורך. קומי אורי: כבוד יי עליך כאור זרח. בעת יצר בלי טורח. קצות מערב וגם מזרח. צפון וימין: עליונים ותחתונים במאמרו. עלי תבל שם

עונג שבת

רוהען שבת מיט מייז הויז געזינד וויא דו האסט אין דר תורה געשטעלט. מעין ווי אטעם פון גן עדן איז זיין רוהע ריכטיג, דיא וואס האבין שבת פערגעניגען וועלין זוכה זיין האבין שמחות זייער וויכטיג. פון חבלי משיח וועלין נצול ווערין די מענער, דער טרויער וועט אנטלויפין דיא ישועה וועט קומען וואס גיכער וואס שענער.

מה יפית וויא שיין אונ ליבליך דיין פערגעניגען פר אידישע לייט, דו שבת ערפרייסט אלע טרויעריגע מיט דיין רוהיגקייט. פלייש אונ פיש איז ביי דיר אלס געגרייט, פון ערב שבת אלסדינג פארטיג צו געברייט. מערב פון איין אבענד ביז דעם צווייטן פרייט זיך דאס הארץ איטער, ווען עס קומט דיין ליבליכע צייט ווייס מען ניט פון קימער. אפרייד א שמחה איז אויף אלע אידען, זייא ווערין ערלייזט פון זארג נאר לוסטיג צו פרידען. דו שבת ביסט אפערגעניגען אמחיה פאר זייא, אתענוג מיט ויין אונ משקה אלערלייא. ראה זעה מאך קדוש אין דעם הייליגען טאג זייער פיין, דער מאן אים פריילייך אויף אגוטין בעכער וויין. ויין אויף קדוש איז פיל בעסער, נאר ווען אנויט, זייא צו פרידין מאך קדוש אויף חלה אדער ברויט. שמרהו היט דעם שבת וויא דיא אויג, היט אלע דינים, ניט צוא טאהן קיין ארבעט אלע פערשיידענע מינים. ניט שווערע מלאכות, ניט קליינע וואס זיינען גרינג, מאך אהייליגען זכר צו גאט, שירים וזמרות זינג. כל שומר ווער עס ברעכט ניט אויף דעם שבת אונ האט געדולד, איהם וועט גאט פאר געבין אלע זיינע שולד. אונ ווען עס וועט קומען דער גואל שילה דער הערר, וועט ער בעקומען גליקליכע מתנות וואו נאר אקער. דבר אז דו שבת ביסט הייליג איז איין קלארער בעווייז, נאך אין דער מדבר איז אין דעם טאג ניט געפאלין דער מן דער הימיל שפייז. שטיינער ווארפט אלע טאג סמבטיון דער טייך, אונ שבת רוהט ער שטיל מיט דיא יודען גלייך. דיא ארבייטער רוהען געבאך ניט דיא גאנצע וואך, דעם זעקסטין טאג בעצייטין בעפרייסטו זייא פון שווערין יאך. צו ליב דיין כבוד קליידין זיי זיך אן בגדים שיינע, קליידער פון שבת ניידינס אדר אנדרע נאנין ריינע. ויאמרו זיי בעטן דיר פריינדליך ליבע כלה, שפעטיג זיך ניט נאגין זיי מיט איין שטימע אלע. אט איז אטיש געגרייט עס שיינט דיין ליכט, מיט אלע טהייערע זאכין גוט צו געריכט. דוא שיינסט מעהר פון מארגענשטערין זייער שיין, אויף דיר שבת ערשיינט גאטעס שדרע איין שיינע קריין. בעת ווען אן מיהע האט גאט בעשאפין דיא פיער זייטען וועלט, מיט זיין ווארט האט ער הימעל אונ ערד איין געשטעלט. האט ער דיא וועלט פערשיינט מיט זיין קלארע ליכט, אונ וויא דער מענש האט גיזינדיגט צום בעשעפער נאר אום

אורו . וכהטוא יציר ליוצרו . בקשו להטמין : ואת חלית פני קונך ולא נטמן .
יום אחד למוצאיו . ואז נגנז ליראיו . יין עסיס ומן : יהי לזוכרך ולשומרך וינצל
מכל רע . וישכון בצל עצי עדן . ושם אצל ישרים יתן : סעודותיו ושבתותיו
אשר שלש . כאיש ענו כדת פלש . במקרא חד היום שלש : רמז שלשתן
יעלה . אם שלש אלה יעשה לה . מחבלים וגם צירים . יצלו בלי מצרים . ירש
נחלה : ברכות יעטה מורה בראשיתך . ויש תקוה לאחריתך . וישובו בנים
בצאתך . להבדיל ישאו : כוס רויה . להלל יה . בשיר ורון . בקול נעים קרא
בגרון . ללותך בנין אהרן . בשיר יקראו : כבוד מלכים וכל פלכים ללותם .
הפחות והסגנים . בשבחות וברננים . בכל עת צאתם . יצו חסדו קדוש יעקב
ליל ויומם . ואז לוים על מקומם . ינצחו שיר אשר זמם . בכל מיני זמר : עלי
עולה אשר כפולה ביום שבת . באהבת יום ברוב חבת . עם נצור כאישון בת
עין נשמר : מי יפאר גודל פאר המלכה . מנתה אפים . הליכתה אלפים אמה
ארכה : חי זקוף כף . בקוראי שמך . שמע עליון . ואל תחרש לרש ואביון .
וקבל ניב וגם הגיון . לבבו נשפל : מזון ארוחה . ליום מנוחה . בעת יחסר יוהן
בפת דג ובשר . ישב כשר . בלי מחסר . לחמו נכפל : יום שביעי . כמרעי . אזי
קשבו . בררת דגן שמים . בתת לחם יומים . איש תחתיו שבו :

עונג שבת

געריכט . האט ער באלד דיא טייערע ליכט פערבארגען גיוועלט , נאר שבת קדש האט
גיבעטין פון הערר גאט אונ שיין פארגעשטעלט . ער זאל אב לייגין דעם טאג ביז מארגען ,
האט ער אזו בעשטימט אונ מוצאי שבת דאס ליכט פערבארגען . אונ האט באהאלטין
דאס פאר דיא פרומע לייט , לעתיד לבא מיט דעם מן אונ יין המשומר . אין איין זייט .
יהי פאר דעם מענש וואס דער מאנט אונ היט דיר וועט דאס זיין , ער וועט נצול ווערין
פון בייז אונ פיין . רוהען אונטער דיא בוימען פון גן עדן אויף דער עוויגער וועלט ,
מיט דיא צדיקים אין איין גצעלט . סעודותיו ווער עס האט דריי סעודות שבת ניט פערפעלט ,
וויא משה רבנו האט אין דער תורה געשטעלט . דרייא מאל היום (שמות טז כה) האט ער
אריין גישטעלט אין פסוק אריין , צו ווייזען דר וואס היט שלש סעודות וועט ער גליקליך
זיין . ער וועט גיראטירט ווערין פון שמערץ אונ צער , דער צו איין נחלה בעולם הבא אן
איין ברעג דער פאר . ברכות ברכה פון קדוש אין דיין התחלה , פאר דיא קינדערלאך
בייא דיין אוועק גאנג אשיינע הבדלה . במוצאי שבת אויף אבעכער ויין לויבין זיי גאט
אומעטום , זמרות מיט איין נגון מיט איין שיינעם ברום . צו בעלייטין שבת מיט אליהו׳ס
פזמון שיין גיזונגען , דוד דער קעניג מיט זיין גאנצע סוויטע האבין איהם פערקלונגען .
יצו גאט דער הייליגער יעקב׳ס זאל זיין חסד אונז בעווייזין , טאג אונ נאכט מיט זיין האנד
שפייזין . דאן וועלין דיא לוים אויף זייער ארט , שפילען אויף דיא כלים פון איטליכן
סארט . אן שטאט דעם דאפעלען קרבן שבת אויף דעם פייער , ווייזין ישראל גרוים
ליבשאפט צו דעם טאג זייער טייער . היט דיין פאלק ישראל פאר דעם אונ פערגעס זיי
ניט , וויא דיא אויג אפעל זאלין זייא ווערין געהיט . מי יפאר דיא שיינקייט פון שבת מלכה
איז ניט צוא דער ציילען , איהר שפייז דאפעל איהר גאנג צווייא טויזענד איילען .
א לעבעדיגער גאט ערהייב דעם געדריקטען וואס רופט דיין נאמען , גיב צו דאס גיבעט
פון אביון זיין הארץ טוהט קלעמען . מזון דעם וואס פעלט נעבאך שבת שפייז צום טיש ,
זאל ער געהאלפין ווערין מיט ברויט פלייש אונ פיש . ער זאל זיצען וויא איין שררה
זאל ניט ווייסין קיין נויט , בזכות דעם הייליגין שבת זאל געדאפעלט ווערין זיין ברויט .
וויא דיא רייד פון משה רבנו האבין זייא פערנומען , אין דער מדבר ווען מן פון הימעל איז
געקומען . דער הימעל ברויט וועט גיין דאפעל פאר צווייא טעג אין איינעם , זיצט
יעדער אויף זיין ארט אום שבת דעם שיינעם :

יום שבת קדש הוא. אשרי האיש שומרהו. ועל היין זכרהו. ואל ישים אל לבו. הכים רק ואין בו. ישמח ויודה. ואם לוה. הצור יפרע את חובו: הבשר יין ודגים. ואל יחסר בתענוגים. ואם שלש אלה לפניו צגים. זה יהיה שכרו. אשר חפץ ביקרו. יוסף חצה דג ומצא מרגלית בבשרו: ואם שלחן כרת ערוך. ומלאך אל יענה ברוך. זה יהיה זמן ארוך: ואויביו יהיו כדומן. ומלאך רע יענה אמן. בעל כרחו יספר שבחו. שמו יעלה כטוב שמן: נשים נרות תדליקנה. וחוק נדות תחזקנה. והחלות תסיקנה: יגן בעדן וכותן. יום בוא עת לדתן. ואם לא עברו ונזהרו. אזי קרובה לדתן: תנו שבח ושירה. לאל אשר שבת ברא. ולנו בו נתן תורה. קרא למשה מתנה: בבית גנזי היא טמונה. לך יאתה וקח אותה. תנה לעדת מי מנה: נפש כי נאנחה. בא שבת בא מנוחה. גיל וששון ושמחה: ברכו וקדשו במן. מלדת לעם לא אלמן. והשבת נפש משיבת. בכפסת בר אשר טמן: חקותיה בסדרה. נצטוו באזהרה. כהררים בשערה. תלוים הלכותיה. שומרי מצותיה. ינחלו ליום שכלו שבת בצבאותיה: זה האות אשר שם אל. בינו ובין בני ישראל. ובשביעי אשר הואל: סמבטיון הנהר. שבכל יום רץ ונמהר. יוכיח בו מנוח. תשיב למן אשר שואל: קולי קולות יחדלון. בעת שירי יגדלון. כי כטל הם יזלון. ואל

עונג שבת

יום שבת דער טאג שבת הייליג איז ער, וואויל דעם מענשין וואס היט איהם וויא גיהער. וואס דער מאנט אים מיט ויין אויף קדוש זייער פיין, אונ אים ארט נאר ניט וואס וועט זיין. דיא קעשענע איז ליידיג אונ לער, ניטא אין איהר אפרוטה אשילינגער. לאז ער זיך פרייהען לכבוד שבת לרוב, אויב ער בארגט וועט גאט צאהלין זיין חוב. פלייש ויין אונ פיש אונ קיין פערגעניגען וועט ניט פעלין, די דריי געריכט וועט מען צום טיש שטעלין. דאס וועט זיין דער שכר דער פאר, פאר טייער האלטין דעם שבת פונקט אויף איין האר. יוסף שפאלט די פיש געהיילט געלאפין, האט זיך אים א טייערין פעריל דארטין געטראפין. ואם אויב דער טיש איז שיין וויא דער דין גיגרייט, אונ דער מלאך פון גאט האט דאצו זיין ברכה בעגלייט. וועט טאקי דיא ברכה לאנג עקסעסטירין וויא היינט, צו אש אונ בלאטע וועלין ווערין זיינע פיינט. דער מלאך רע וועט אויך ענטפערין אמן, בעל כרחו וועט ער ערציילין זיין שבח אונ זיין גוטען נאמען. נשים ווייבער וואס בענשין ליכט בעצייטין, וואס היטין זיך פון טומאת נדה שיין פאר גאט אונ לייטין. וואס זייא באקין אונ שיידין אפ חלה, דער זכות פון דיא דרייא מצות אלע. וועט זייא גאנץ גוט בייא שטיין, צו דער צייט פון בראך שטול בייא צום קינד גיין. פאר דעם וואס זיי היטין דאס אלסדינג, וועלין זיי אם ירצה השם געוויגען גיך אונ גרינג. ניט יודען איין שבה זינגט איין ליד אשיינעם, צום בעשעפער וואס האט אונז גיגעבין שבת אונ תורה אין איינעם. קרא נאם רופט משה'ן אונ זאגט צו איהם געטרייא, איך האב איין אוצר דארטין ליגט אמתנה דער בייא. שבת פאסט פאר דיר זיא איז שיין אונ וואונדער, נעהם מיין טרייער גיב דיא מתנה צו דיא אידישע קינדער. נפש אז דער נפש איז אין קומער צרות קומען צוא, קומט שבת קומט פרייד אונ רוה. גאט האט געבענשט געהייליגט דעם טאג מיט דעם מן דער הימעל שפייז, אז שבת גאר ניט איז פרייטיג אין דאפעלט איין בעוויז. חוקותיה איהרע געזעצע האט מען גיגעבין אין מרה, אצייט פאר מתן תורה איז שוין גיוועזין איהר אזהרה. וויא הויכע בערג אויף איין האר, אזו וואונדער הייגען ברמזים וסודות איהרע דינים גאר. דיא וואס היטין איהרע בעשטימטע צייטין וויא דער געבאט, וועלין ערבען עולם הבא פון גאט. זה דאס איז דער צייכין צווישין גאט אונ ישראל געמאכט, דעם זיבעטין טאג האט ער גיוואלט אונ גרוים שעצינג געאכט. דר טייך סמבטיון וואס לייפט זייער שנעל די גאנצע וואך, שבת

יסיגו גבולי. באורח שיר נפל חבלי. התקוששו ואל תשמשו. בגזר שיר שפרה לי: התקוששו

י ה רבון עלם ועלמיא. אנת הוא מלכא מלך מלכיא. עובד גבורתך ותמהיא. שפר קדמך להחויא: יה רבון

ש בחין אסדר צפרא ורמשא. לך אלהא קדישא. די ברא כל נפשא. עירין קדישין ובני אנשא. חיות ברא ועופי שמיא: יה רבון

ר ברבין עובדיך ותקיפין. מכיך רמיא וזקיף כפיפין. לו יחיה גבר שנין אלפין. לא יעול גבורתך בחשבניא: יה רבון

א להא די ליה יקר ורבותא. פרוק ית ענך מפום אריותא. ואפיק ית עמך מגו גלותא. עמך די בחרת מכל אמיא: יה רבון

ל מקדשך תוב ולקדש קודשין. אתר די ביה יחדון רוחין ונפשין. ויזמרון לך שירין ורחשין. בירושלם קרתא דשופריא: יה רבון

צור משלו אכלנו. ברכו אמוני. שבענו והותרנו כדבר יי: הזן את עולמו. רוענו אבינו. אכלנו את לחמו. ויינו שתינו. על כן נודה לשמו. ונהללו בפינו. אמרנו ועניננו. אין קדוש כיי: צור בשיר וקול תודה נברך

עונג שבת

רוחט ער איז דאס פר איין אפיקורוס אנגעטר שטאך. קלי דער ביטן בעט אז אלע קולות זאלין אויף הערען, ווען זיינע שירים וזמרות וועלין העכער ווערין. וואס זיא זיינען זיס יויא טויא גלייך, זייא פליסין מיט גייסט וויא וואסער פון טייך. פרעמדע קולות זאלין ניט מסיג גבול זיין מיר, אין מיין שטיינער פון זינגען דעם שיר. אונטערזוכט זיך אונ בענוצט ניט מעהר, מיט דיא קריין פון שיר וואס מיר גיהער.

יה גאט פון אלע וועלטין דער הערר דער גרויסר, דער קעניג פון אלעם, איבער אלע מלכים דער הערשער. דיא ווערק פון דיינע גבורות אונ וואונדערליכקייט, גיפעלט מיר צו דר ציילין אין יעדער צייט. שבחין שבחים בין איך מסדר פרימארגן אונ נאכט, צו דיר היילינער גאט וואס האט אלעם אויף דער וועלט געבראכט. היילינע מלאכים מענשין באנאנדער, ווילדע חיות פייגלאך האסטו באשאפין גאר אוואונדער. רברבין דיינע ווערק זיינען גאר ניט צו בעגרייפין, דו ערנידעריגסט הויכע אונ דעם נידריקטין טוסטו שטייפן. ווען איין מענש זאל טויזינד יאהר לעבין, קאן ער זיך פון דיינע גבורות קיין חשבון אב געבין. אלהא גאט וואס כבוד איז דיינע אונ שטארקייט דער ביא, דיין שאף פון לייבינס מויל בעפרייא. דיין פאלק ערלייז פון צרות אונ ליידין, דיין נאציאן וואס דוא האסט אויסערוויילט פון אלע היידין. למקדשך צוא דיין היילינטום צום קדשי קדשים קעהר זיך ווידער, צום ארט וואס פעראייניגט דעם גייסט אונ נפש פון יעדער. ווערט מען צוא דיין היילינין נאמען זינגען תפלות אונ לידער.

צור לויבט גאט רבותי מיר האבין גיגעסין זיינע, וויא ער האט גיבאטין זיינען מיר זאט אריבער מיט שפייזין פיינע. הזן דער וואס שפייזט זיין וועלט אונזער ווידער אונ פאטער דאביא, מיר האבין גיגעסין זיין ברויט אונ זיין וויין גיטרונקען גאנץ פרייא. על כן דארום דארפין מיר אונזער גאט מיטין גאנצין מויל לויבין, אונד זאגין ניטא נאך אזא היילינר ניט אונטין ניט אויבין. בשיר גאט וועלין מיר לויבן מיט דאנקלידר אונ גיזאנג, פיר דיא גוטע לאנד וואס ער האט גיארבט אונזערע עלטערין פון לאנג. מזון מיט שפייז האט ער אונזער נפש ערנערט, זיינע חסדים איז ער אונז משפיע מעהר נאך אונזער ווערט. רחם ערבארעם זיך דוא שעפער אויף דיא פאלק דיינע, אויף דיין היילינען וואוינונג אונ אויף ציון דיא פיינע. דוד'ס קינד זאל אונז קומען אויסלייזין, צוא קענען אטהמען אונ אויסהיטין פון בייזין. יבנה דער בית המקדש זאל געבויט ווערן, ציון מיט מענשין ערפילען, דארטין וועלין מיר מיט איין כלי זמר צוא [illegible] זאל זיין גיבענשט אונ ערהויבין, אויף איין בעכער ויין וויא גאטעס ברכה וועלין מיר אים לויבן:

לאלהינו. על ארץ חמדה טובה שהנחיל לאבותינו. מזון וצדה השביע לנפשנו. חסדו גבר עלינו. ואמת יי: צור רחם בחסדך. על עמך צורנו. על ציון משכן כבודך. זבול בית תפארתנו. בן דוד עבדך. יבא ויגאלנו. רוח אפינו. משיח יי: צור יבנה המקדש. עיר ציון תמלא. ושם נשיר שיר חדש. וברננה נעלה. הרחמן הנקדש. יתברך ויתעלה. על כוס יין מלא. כברכת יי: צור

פאר דעם בענטשין נאך איטליכע סעודה זאל מען דיא הענט וואשין אונ מען זאל זאגין דאס

ידי אסחי אנא. לגבי חד מנא. לסטרא חורינא. דלית בה ממשא:
אזמן בתלתא. בכסא דברכתא. לעלת עלתא. עתיקא קדישא:

דער נאך זאל מען בענטשין אונ אז מען בענטשט זאל מען אן גיסין אין כוס:

הנהגת שבת בשחרית

מען זאל שבת נים אזו פריא אויף שטיין וויא אין אנדערע טעג מחמת בייא דעם קרבן תמיד שטייט בבוקר אונ ביא דעם קרבן שבת שטייט נים בבוקר נאר וביום השבת, אונ אז מען גייט אין שול אריין זאל מען זאגין דעם מזמור (שיר המעלות לדוד שמחתי באומרים לי ונו'). ווען איטער בגעגינט שבת פריא איין מענטשין זאל ער צוא אים זאגין גוט שבת נים אזו וויא תמיד זאגט ער גוט מארגן, אונ אז מען קושט דיא מזוזה אום שבת זאל מען אויך נים זאגין דעם פסוק ה' ישמר צאתי ונו' נאר דעם פסוק זכור את יום השבת ונו' מחמת שבת אליין היט אונז, אונ מחמת דעם טעם זאגט מען נים אום שבת שומר עמו ישראל לעד נאר מען זאגט ופרוש ונו'. אויך זאל מען נזהר זיין צו זאגין קריאת שמע אין דר צייט מחמת מען איז מאריך בנגונים קען מען גרינג עובר קריאת שמע זיין דרום ווער עס וויל ער זאל נים עובר קריאת שמע זיין דער זאל זאגין אין דער פריא דיא ערשטע פרשה פון קריאת שמע ביז ובשעריך אונ דער נאך תיכף צו גיין אין שול אריין כדי ער זאל זיין פון דיא ערשטע צעהן מענטשין וואס גייען אין שול אריין אונ זאל זאגין תיכף מה טובו:

די לומדים זיינען מחויב צוא מזהיר זיין דיא פראסטע לייט אז מען זאל נים מפסיק זיין מיט קיין שום זאך סייא צו ריידין אדער לערנען אדער שירות ותשבחות אדער תהלים זאגין פון אן הויב ברוך שאמר ביז נאך שמונה עשרה אונ מען טאר נים אפילו בלשון הקודש מפסיק זיין. אונ דיא מענטשין וואס קוקין אריין אין ספרים בשעת דער חזן זינגט דארפין זייא גזהר צוא זיין אז זייא זאלין נים ריידין קיין שום ווארט נאר מיט דער מחשבה אין זין צו האבן, אונ ווען איינער האט אויס גילאזין טאר ער נים נאך זאגין דעם חזן דיא ווערטער מחמת דאס הייסט איין הפסק אונ דער פראסטער עולם איז גיוואוינט ווען דער חזן זאגט שוכן עד אדער קדיש, זאגין זיי מיט אים, דאס איז בודאי אסור מחמת זייא דער מאנען דעם שם שמים לבטלה ובפרט אין ימים נוראים מיינען זייא אז עס איז א מצוה אונ טוען דאס פאר פרומקייט אונ דאס איז איין גרויסע עבירה דרום דארף מען דעם פראסטין עולם אויף דעם זייער מזהיר זיין:

שחרית לשבת ויום טוב

מען דאווינט פון אן הויב דיא ברכות אונ דיא מזמורים נאך אנאנדער ביז ישתבח אונ דער נאך הייבט מען דא אן:

נשמת כל חי תברך את שמך יי אלהינו ורוח כל בשר תפאר ותרומם זכרך מלכנו תמיד. מן העולם ועד העולם אתה אל. ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע. פודה ומציל ומפרנס ועונה ומרחם בכל עת צרה

נשמת כל חי די נשמה פון איטליכן וואס לעבט טוט לויבין דיין נאמן גאט אונזר גאט, אונ דר אטום פון אלע באשעפעניש טוט באשיינן אונ טוט דר הייבן דיין אנדיינקען אונזר מלך אייביג. מן פון אייביג ביז אייביג ביסטו גאט אונ אויסר דיר האבין מיר קיין

סקמ"ש ס'

וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ עוֹזֵר וְסוֹמֵךְ אֶלָּא אָתָּה: אֱלֹהֵי
הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים. אֱלוֹהַּ כָּל בְּרִיּוֹת. אֲדוֹן כָּל תּוֹלָדוֹת.
הַמְהֻלָּל בְּכָל (בְּרוֹב) הַתִּשְׁבָּחוֹת. הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד
וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים. וַיְיָ עֵר הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן. הַמְעוֹרֵר
יְשֵׁנִים. וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים. (מְחַיֵּה מֵתִים וְרוֹפֵא חוֹלִים פּוֹקֵחַ
עִוְרִים וְזוֹקֵף כְּפוּפִים) הַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים. וּמַתִּיר אֲסוּרִים.
וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים. וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. וְהַמְפַעְנֵחַ נֶעֱלָמִים.
וּלְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים. וְאִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם וּלְשׁוֹנֵנוּ
רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו. וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ. וְעֵינֵינוּ
מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ. וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמָיִם.
וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת. אֵין אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וּלְבָרֵךְ אֶת שְׁמֶךָ מַלְכֵּנוּ עַל אַחַת
מֵאָלֶף אֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים (וְרוֹב) וְרִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים.
הַטּוֹבוֹת נִסִּים וְנִפְלָאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ (עִמָּנוּ) עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ:
מִלְּפָנִים מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ.
בְּרָעָב זַנְתָּנוּ. וּבְשָׂבָע כִּלְכַּלְתָּנוּ. מֵחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ. וּמִדֶּבֶר

גָאט אַיין דֶר לֵייזֶר אוּנ אַיין הֶעלְפֶר פודה דֶר דָא לֵייזְט אוֹיס אוּנ אִיז מַצִיל אוּנ שְׁפַּייזְט
אוּנ דֶר בַּארֶעמְט זִיךְ אַלֶע צַייט וָוען אוֹיף אוּנְז קוּמְט אַיין צָרָה אוּנ אַשְׁלֶעכְטֶע צַייט
הָאבְּן מִיר קֵיין אַנְדֶערִין גָאט נָאר דִיר אוּנ מִיר הָאפְן נָאר צוּ דִיר דוּ זָאלְסְט אוּנְז הֶעלְפְן
אלהי דוּא בִּיסְט דֶר גָאט פוּן דִיא עֶרְסְטֶע דורות אוּנ פוּן דִיא לֶעצְטֶע, דֶר גָאט פוּן אַלֶע
בַּשֶׁעפֶענִישׁ דֶר הֶער פוּן אַלֶע גִיבָּארִינֶע דֶר דָא וָוערְט גִילוֹיבְּט מִיט פִיל לוֹיבּ דֶר דָא פִירְט
זַיין וָועלְט מִיט חֶסֶד אוּנ זַיינֶע בַּשֶׁעפֶענִישׁ מִיט דֶר בַּארִימְהַקְייט וה׳ אוּנ גָאט דֶרְעמִילְט נִיט
אוּנ שְׁלָאפְט נִיט נָאר עֶר אִיז מַשְׁגִיחַ אוֹיף דֶר וָועלְט דֶר דָא דֶר וָועקְט דִי שְׁלָאפִינְדִיגֶע
אוּנ עֶר מַאכְט וַואכֶענְדִיג דִי וָואס דֶרְעמְלְן אוּנ דֶר דָא מַאכְט רֵייכְן דִי שְׁטוּמֶע אוּנ עֶר
בִּינְט אוֹיף דִי גִיפַאנְגֶענֶע אוּנ עֶר לֶעהְנְט אוּנְטֶר דִי פַאלֶענְדִיגֶע אוּנ עֶר רִיכְט אוֹיף
דִי אַיין גִיבּוֹיגֶענֶע, צוּ דִיר גָאט אַלֵיין דַאנְקְן מִיר. אלו וָוען אֲפִילוּ אוּנְזֶר מוֹיל וָואלְט פוּל
גִיוֶועזְן מִיט גִיזַאנְג וִוי דֶר יַם אוּנ אוּנְזֶר צוּנְג זָאל זַיין פוּל מִיט לוֹיבּ גִיזַאנְג אַזוֹ וִוי דָאס
בְּרוּמוּנְג פוּן זַיינֶע אִינְדִין אוּנ אוּנְזֶערֶע לֶעפְצִין זָאל זַיין פוּל מִיט לוֹיבּ וִוי דִי בְּרֵייט פוּן
דֶעם הִימִיל אוּנ אוּנְזֶערֶע אוֹיגִין זָאלִין לַייכְטִין אַזוֹ וִוי דִי זוּן אוּנ דִי לְבָנָה אוּנ אוּנְזֶערֶע
הֶענְט זָאלִין זַיין פַרְשְׁפְּרֵייט וִוי דִי אָדְלֶערְן וָואס פְלִיהֶען אוּנְטֶערְן הִימְל אוּנ אוּנְזֶערֶע פִיס
זָאל זַיין גְרִינְג וִויא דִיא אִינְדְן, וָואלְטִין מִיר נִיט גִיקָאנְט מַסְפִּיק זַיין צוּ לוֹיבִּן דִיךְ גָאט
אוּנְזֶר גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערְן אוּנ צוּ לוֹיבִּן דַיין נָאמֶן אוֹיף אַיינֶם פוּן טוֹיזִינְט
טוֹיזִינְט מָאל טוֹיזִינְט אוּנ צֶעהְן טוֹיזִינְד מָאל צֶעהְן טוֹיזִינְט אוֹיף דִי טובות וָואס דוּ
הָאסְט גִיטָאן מִיט אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערְן אוּנ מִיט אוּנְז. ממצרים אוֹיס מִצְרַיִם הָאסְטוּ גָאט
אוּנְזֶער גָאט אוּנְז אוֹיס גִילֵייזְט אוּנ פוּן דֶעם הוֹיז וָואס מִיר זַיינֶען גִוֶועזְן קְנֶעכְט הָאסְטוּ
אוּנְז אוֹיס גִילֵייזְט, אִין הוּנְגֶער יָאר אוּנ אִין זַאטִין יָאר הָאסְטוּ אוּנְז גִישְׁפַּייזְט, פוּן שְׁוֶוערְד

מִלַּטְתָּנוּ. וּמֵחֳלָיִם רָעִים וְרַבִּים וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתָנוּ: עַד הֵנָּה
עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ לָנֶצַח: עַל כֵּן אֵבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ. וְרוּחַ וּנְשָׁמָה
שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ. וְלָשׁוֹן אֲשֶׁר שַׂמְתָּ בְּפִינוּ. הֵן הֵם יוֹדוּ
וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִישׁוֹרְרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ
וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד. כִּי כָל פֶּה לְךָ יוֹדֶה. וְכָל
לָשׁוֹן לְךָ תִשָּׁבַע. וְכָל עַיִן לְךָ תְצַפֶּה. וְכָל בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע.
וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה. וְכָל הַלְּבָבוֹת יִירָאוּךָ. וְכָל
קֶרֶב וּכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ. כַּדָּבָר שֶׁכָּתוּב כָּל עַצְמוֹתַי
תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ. מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן
מִגֹּזְלוֹ. שַׁוְעַת עֲנִיִּים אַתָּה תִשְׁמַע. צַעֲקַת הַדַּל תַּקְשִׁיב
וְתוֹשִׁיעַ: מִי יִדְמֶה לָּךְ וּמִי יִשְׁוֶה לָּךְ וּמִי יַעֲרָךְ לָךְ. הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: נְהַלֶּלְךָ
וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וּנְבָרֵךְ אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ. כָּאָמוּר. לְדָוִד
בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ:

הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ. הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ. הַגִּבּוֹר לָנֶצַח

האסטו אונז באשירעמט אונ פון מארד האסטו אונז גימאכט אנטרינען אונ פון פיל
בייזע וואר האפטיגע קראנקהייט האסטו אונז דר הויבן. עד ביז אהער האבין אונז דיינע
דר בארימקייט גיהאלפין אונ דיינע חסדים האבין אונז ניט פאר לאזין אונ ווערסט אונז
ניט פאר לאזין גאט אונזער גאט צו אייביג על כן דרום די גלידר וואס דו האסט אין אונז
צו טיילט אונ דעם אטום אונ די נשמה וואס דו האסט גיבלאזין אין אונזרע נאזלעכער
אונ די צונג וואס דו האסט גיטאן אין אונזר מויל די דאזיגע אלע גלידר זיי טוען דאנקען
אונ טוען לויבין אונ בארימען אונ באשיינען אונ דר הויבין אונ שטארקן אונ הייליגין
אונ מאכין קיניגין דיין נאמען אונזער קיניג כי דען איטליכס מויל גיהער דיר צו דאנקן
איטליכע צונג גיהער ביי דיין נאמען צו שווערן אונ איטליכע קניא גיהר צו דיר קניען
אונ איטליכער וואס גייט אויף גיריכט גיהער זיך צו דיר בוקין אונ אלע הערצער
גיהערין זיך פאר דיר פארכטין אונ די אינעווייניגסטע גידאנקען גיהערין לויבין צו
דיין נאמען אזו ווי די זאך איז אין פסוק גישריבין אלע מיינע ביינער זאגן, גאט ווער
איז דיר גלייך מציל דר דא איז מציל דעם ארומאן פון אזעלכין וואס איז שטארקער פון
אים אונ דעם עני אונ דעם אביון פון זיין גזלן מי ווער קאן זיך צו דיר גלייכין אונ ווער
קאן זיך צו דיר שאצין האל דר גיאכפערטער אונ דר שטארקר אונ דר שרעקליכר גאט
דר אויבערשטער גאט דר דא האט באשאפין הימיל אונ ערד מיר וועלין דיך לויבין
אונ וועלין דיך בארימען אונ וועלין דיך באשיינען אונ וועלין לויבין דיין הייליגין נאמן
כאמור אזו ווי אין פסוק שטייט פון דודס וועגין דוד המלך האט גיזאגט מיין נפש לויב
גאט אונ אלע מיינע אינעווייניגסטע זאלין לויבין זיין הייליגין נאמען:

וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ. הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא:
שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ
לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה: בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְרוֹמָם.
וּבְשִׂפְתֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרֵךְ. וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְקַדָּשׁ.
וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְהַלָּל:

וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר
שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל
הַיְצוּרִים. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל
לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר וּלְנַצֵּחַ לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס
עַל כָּל דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:
וּבְכֵן יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל
וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח
גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת. בְּרָכוֹת
וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ וּמֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה
אֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וּמְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת
אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת בּוֹרֵא כָּל הַנְּשָׁמוֹת רִבּוֹן כָּל
הַמַּעֲשִׂים הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ יָחִיד אֵל חֵי הָעוֹלָמִים:

דער חזן זאגט חצי קדיש:

האל בתעצומות דו ביסט דר גאט וואס דיין שטארקייט איז באפעסטיגט הגדול דר דא איז
גיאכפערט דורך דעם כבוד פון דיין נאמען הגבור דר דא איז שטארק צו אייביג
דר דא איז פארכטיג מיט דיינע פארכטיקייט המלך דר מלך הקב״ה דר דא זיצט אויף איין
הויכען אונ איין דר הויבענעם שטול:

שוכן עד דער וואס רועט צו אייביג זיין נאמען איז דער הויבין אונ הייליג. אויך שטייט
גישריבן, איר צדיקים זינגט פון וועגין גאטש הילף, צו די רעכט פארטיגע איז
שיין זיי זאלין לויבין ווארום זיי פאר שטייען וואס גאט איז בפי דורך דעם מויל פון די
רעכט פארטיגע ווערסטו גילויבט ובדברי אונ דורך די רייד פון די צדיקים ווערסטו
גירימט ובלשון אונ דורך דעם צונג פון די חסידים ווערסטו דר הויבין ובקרב אונ צווישן
הייליגע ווערסטו גיהייליגט:

ובמקהלות אונ צווישן איין זאמלונג פיל טויזינט דיין פאלק ישראל ווערט דיין נאמן
אונזר קיניג גלויבט אין איטליכן דור. דען דס איז דס שולדיקייט פון אלע
באשעפענעש צו דאנקען פאר דיר גאט אונזער גאט אונ גאט פון אונזערע עלטערן
צו לויבין צו באשיינען צו דער הייכין צו באשיינען צו לויבין צו הויך לויבין אונ צו
בארימען נאך מער אז די רייד פון גיזאנג אונ לויב פון דיין גיזאלבטין קנעכט דוד
המלך וואס ער איז גיוועזן דר זון פון ישי:

די טייטש פון ישתבח אונ פון דיא ברכה יוצר אור גיפינט מען אין וואכינדיגן דאווענן:

אום שַׁבָּת שׁוּבָה וָאגְט מֶען פַאר חֲצִי קַדִּישׁ שיר המעלות ממעמקים מֶען נֶעמְט עֶס אִין וָואכֶעדִינֶן דַאוְונֶן :

חזן בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ:

ק״ה בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל:

וָוען יום טוב גִיפַאלְט אום מִיטְן וָואךְ זָאגְט מֶען דָא המאיר לארץ כְּסֵדֶר בִּיז שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה ווִיא אִין מִיטְן וָואךְ :

הַכֹּל יוֹדוּךָ וְהַכֹּל יְשַׁבְּחוּךָ. וְהַכֹּל יֹאמְרוּ אֵין קָדוֹשׁ כַּייָ: הַכֹּל יְרוֹמְמוּךָ סֶּלָה יוֹצֵר הַכֹּל. הָאֵל הַפּוֹתֵחַ בְּכָל יוֹם דַּלְתוֹת שַׁעֲרֵי מִזְרָח. וּבוֹקֵעַ חַלּוֹנֵי רָקִיעַ. מוֹצִיא חַמָּה מִמְּקוֹמָהּ וּלְבָנָה מִמְּכוֹן שִׁבְתָּהּ. וּמֵאִיר לָעוֹלָם כֻּלּוֹ וּלְיוֹשְׁבָיו שֶׁבָּרָא בְּמִדַּת הָרַחֲמִים: הַמֵּאִיר לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים. וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית: מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: הַמֶּלֶךְ הַמְרוֹמָם לְבַדּוֹ מֵאָז. הַמְשֻׁבָּח וְהַמְפֹאָר וְהַמִּתְנַשֵּׂא מִימוֹת עוֹלָם: אֱלֹהֵי עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עָלֵינוּ אֲדוֹן עֻזֵּנוּ צוּר מִשְׂגַּבֵּנוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ מִשְׂגָּב בַּעֲדֵנוּ: אֵין עֲרוֹךְ לְךָ (אֵין כְּעֶרְכְּךָ) וְאֵין זוּלָתֶךָ. אֶפֶס בִּלְתֶּךָ וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ: אֵין עֲרוֹךְ לְךָ (אֵין כְּעֶרְכְּךָ) יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּעוֹלָם הַזֶּה.

הַכֹּל יודוך אַלֶע דַאנְקֶען דִיר אוּנ אַלֶע לוֹיבִּין דִיךְ אוּנ אַלֶע זָאגִין עֶס אִיז קֵיין הֵיילִיגֶער נִיט פַאר הַאנְדִין ווִי גָאט הכל אַלֶע דֶר הֵייבִּין דִיךְ אֵייבִּיג דוּ בִּיסְט דֶר בַּאשֶׁעפֶער פוּן אַלֶע דוּ בִּיסְט דֶר גָאט דֶער וָואס עֶפִינְט אִיטְלִיכִין טָאג דִיא טִירִין אוּנ טוֹיעֶרִין פוּן מִזְרָח אוּנ שְׁפַּאלְט דִי פֶּענְסְטֶער פוּן דֶעם הִימִיל וָואס פוּן דָארְטִין גֵייט אַרוֹיס דִי לִיכְט אוֹיף דֶער וָועלְט, עֶר צִיהְט אוֹיס דִי זוּן פוּן אִיר אָרְט אוּנ דִי לְבָנָה פוּן אִיר פֶעסְט זִיצוּנְג אוּנ עֶר לַייכְט צוּ דִי גַאנְצֶע וָועלְט אוּנ צוּא זַיינֶע וואוֹנֶער וָואס עֶר הָאט בַּשַׁאפִין מִיט דֶר מִדָּה פוּן רַחֲמִים. המאיר דֶר דָא לַייכְט צוּ דֶר עֶרד אוּנ צוּ דִי וָואס וואוֹינֶען אוֹיף אִיר מִיט דֶר בַּרִימְהַקֵייט אוּנ מִיט זַיין גוּטִקֵייט בַּאנַייעְט עֶר אַלֶע טָאג תָּמִיד דִי וָוערְק פוּן שֵׁשֶׁת יְמֵי בְרֵאשִׁית המלך דֶר מֶלֶךְ דֶר וָואס אִיז אַלֵיין דֶר הוֹיבִּין פוּן פְרִיעֶר דֶר דָא אִיז גִילוֹיבְּט אוּנ דֶר דָא אִיז בַּאשֵׁיינְט אוּנ דֶר דָא אִיז דֶר הוֹיבִּין פוּן אֵייבִּיגֶע טֶעג אלהי גָאט פוּן דֶער וָועלְט דֶער בַּארֶעם דִיךְ מִיט דַיין גְרוֹיס דֶער בַּארִימְהַקֵייט אִיבֶּער אוּנְז אדון עזנו דוּא בִּיסְט דֶער הַאר פוּן אוּנְזֶער שְׁטַארְקֵייט אוּנְזֶער שְׁטַארְקֶער פֶעלְזִין דֶער בַּאשִׁיצֶער פוּן אוּנְזֶער הִילְף אַיין שְׁטַארְקֶער פַאר אוּנְז דוּ הִיטְשְׁט אוּנְז אָפּ פוּן אַלֶעם בֵּייזִין אין עֶס קָאן זִיךְ קֵיינֶער נִיט שַׁאצִין צוּ דִיר אִיז נִיט פַאר הַאנְדִין קֵיין גָאט, זוּנְדֶער דִיר אִיז אַלֵיין נִיט אוּנ וָוער אִיז דִיר גְלַייךְ אין קֵיינֶער קָאן זִיךְ נִיט שַׁאצִין צוּ דִיר גָאט אוֹיף דֶר וָועלְט אוּנ עֶס אִיז קֵיינֶער נִיט פַאר הַאנְדִין ווִי דוּ אוּנְזֶר קֵינִיג אִין דֶעם אֵייבִּיגִין לֶעבִּין פוּן עוֹלָם הַבָּא אפס אַלֵין אִיז נִיסְט זוּנְדֶער דִיר אוּנְזֶער דֶער

ואין זולתך מלכנו לחיי העולם הבא: אפס בלתך גואלנו לימות המשיח. ואין דומה לך מושיענו לתחית המתים:

אל אדון על כל המעשים. ברוך ומבורך בפי כל הנשמה. גדלו וטובו מלא עולם. דעת ותבונה סובבים הודו: המתגאה על חיות הקדש. ונהדר בכבוד על המרכבה. זכות ומישור לפני כסאו. חסד ורחמים מלא כבודו: טובים מאורות שברא אלהינו. יצרם בדעת בבינה ובהשכל. כח וגבורה נתן בהם. להיות מושלים בקרב תבל: מלאים זיו ומפיקים נוגה. נאה זיום בכל העולם. שמחים בצאתם וששים בבואם. עשים באימה רצון קונם: פאר וכבוד נותנים לשמו. צהלה ורנה לזכר מלכותו. קרא לשמש ויזרח אור. ראה והתקין צורת הלבנה: שבח

לייזער אין טעגין משיח אונ עס איז דיר קיינער ניט גלייך אונזער העלפער ווען דו וועסט לעבעדיג מאכין די מתים:

אל אדון גאט איז איין הער איבער אלע ווערק ער איז גילויבט אונ ווערט גילויבט דורך דעם מויל פון אלע נשמות גדלו זיין גרויסקייט אונ זיין גוטש איז פול די גאנצע וועלט, וויסין שאפט אונ פאר שטאנדיקייט זיינע ארום אים. המתגאה דר דא הערשט איבער די מלאכים וואס הייסין חיות הקודש אונ איז באשיינט מיט כבוד אויף זיין כסא הכבוד, לויטערקייט אונ רעכט פארטיקייט איז פאר זיין שטול, גינאד אונ דער בארימהקייט איז פאר זיין כבוד. טובים די ליכט וואס אונזער גאט האט באשאפין זיינע גוט ער האט זיי גיפורעמט מיט וויסין שאפט אונ פאר שטאנד אונ מיט קלוגהייט ער האט אין זיי ארין גיגעבין כח אונ גבורה זיי זאלין גיוועלטיגין אין דר וועלט. מלאים זיי זיינען פול מיט לויטערקייט אונ ציהען אויס איין גלאנץ, זייער לויטערקייט איז שיין אין די גאנצע וועלט, זיי זיינען פריילין ווען זיי גייען אויס צו שיינען אויף דר וועלט אונ זיינען לוסטיג ווען זיי גייען אונטער, זיי טוען מיט גרויס פארכט דעם ווילין פון זייער באשעפער. פאר זיי גיבין צו זיין נאמען שיינהייט אונ כבוד צהלה גישריי אונ לויב צו גידעכעניש פון זיין קיניגרייך, ער רופט צו דר זון אונ עס שיינט די ליכט דען די זון גייט ניט ארויס צו שיינען אויף דר וועלט ביז מען גיט איר רשות ראה גאט האט גיזעהן אז מענטשין וועלין זיך טועה זיין אונ וועלין דינען צו דר זון אז זי וועט נאר אליין זיין איבער דעם האט ער אן גיבריט די צורה פון דר לבנה אונ אז די לייט וועלין זעהן אז זיי זיינען צוויי די זון אונ די לבנה וועלין זיי זיך ניט טועה זיין צו מאכין די זון פאר עבודה

נוֹתְנִים לוֹ כָּל צְבָא מָרוֹם. תִּפְאֶרֶת וּגְדֻלָּה
שְׂרָפִים וְחַיּוֹת וְאוֹפַנֵּי הַקֹּדֶשׁ:
לָאֵל אֲשֶׁר שָׁבַת מִכָּל הַמַּעֲשִׂים. בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נִתְעַלָּה
וְיָשַׁב עַל כִּסֵּא כְבוֹדוֹ. תִּפְאֶרֶת עָטָה לְיוֹם הַמְּנוּחָה
עֹנֶג קָרָא לְיוֹם הַשַּׁבָּת. זֶה שִׁיר שֶׁבַח שֶׁל יוֹם הַשְּׁבִיעִי
שֶׁבּוֹ שָׁבַת אֵל מִכָּל מְלַאכְתּוֹ. וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְשַׁבֵּחַ וְאוֹמֵר
מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ. לְפִיכָךְ יְפָאֲרוּ
וִיבָרְכוּ לָאֵל כָּל יְצוּרָיו. שֶׁבַח יְקָר וּגְדֻלָּה וְכָבוֹד יִתְּנוּ לָאֵל
מֶלֶךְ יוֹצֵר כֹּל הַמַּנְחִיל מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ
בְּיוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ. שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדַּשׁ. וְזִכְרְךָ
מַלְכֵּנוּ יִתְפָּאַר. בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת:
תִּתְבָּרַךְ מוֹשִׁיעֵנוּ עַל כָּל שֶׁבַח מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְעַל מְאוֹרֵי
אוֹר (שֶׁעָשִׂיתָ) שֶׁיָּצַרְתָּ הֵמָּה יְפָאֲרוּךָ סֶּלָה:
תִּתְבָּרַךְ לָנֶצַח צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ בּוֹרֵא קְדוֹשִׁים יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ
לָעַד מַלְכֵּנוּ יוֹצֵר מְשָׁרְתִים. וַאֲשֶׁר מְשָׁרְתָיו כֻּלָּם עוֹמְדִים
בְּרוּם עוֹלָם וּמַשְׁמִיעִים בְּיִרְאָה יַחַד בְּקוֹל (בְּ)דִבְרֵי אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ
עוֹלָם: כֻּלָּם אֲהוּבִים כֻּלָּם בְּרוּרִים כֻּלָּם גִּבּוֹרִים כֻּלָּם קְדוֹשִׁים וְכֻלָּם עֹשִׂים
בְּאֵימָה וּבְיִרְאָה רְצוֹן קוֹנָם. וְכֻלָּם פּוֹתְחִים אֶת פִּיהֶם בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה
בְּשִׁירָה וּבְזִמְרָה וּמְבָרְכִין וּמְשַׁבְּחִין וּמְפָאֲרִין וּמַעֲרִיצִין וּמַקְדִּישִׁין

זָרָה, אַזוֹ שְׁרַייבְּט דר יְרוּשַׁלְמִי. שבח אַיין לוֹיבּ גִיבִּין זַיי צוּ אִים אַלֶע הֶערְשַׁאפְט פוּן
דֶעם הִימִיל, שֵׁיינְקַייט אוּנ אַכְפֶּערְקַייט דִי מַלְאָכִים וָואס הַייסִין שְׂרָפִים אוּנ אוֹפַנִּים
אוּנ דִי מַלְאָכִים וָואס הַייסִין הַיילִיגֶע חַיוֹת:
לָאֵל אשר שבת דִי שְׁבָחִים גִיבִּין זַיי צוּ גָאט וָואס עֶר הָאט גִירוּעֶט דֶעם זִיבֶּעטִין טָאג פוּן
אַלֶע זַיינֶע וֶוערְק עֶר אִיז וָוארִין הוֹיךְ גִילוֹיבְּט אוּנ הָאט זִיךְ גִיזֶעצְט אוֹיף זַיין כִּסֵא
הַכָּבוֹד, דֶעם רוּעֶלִיכִין טָאג הָאט עֶר אַיין גִיהִילְט מִיט שֵׁיינְהַייט עֶר הָאט אוֹיס גִירוּפִין
דֶעם טָאג צוּ זֶענְפְטִיגִין דָאס אִיז דֶער לוֹיבּ פוּן דֶעם זִיבֶּעטִין טָאג דָאס גָאט הָאט אִין
אִים גִירוּעֶט פוּן אַלֶע זַיינֶע וֶוערְק ויום אוּנ דֶער זִיבֶּעטֶער טָאג אַלֵיין לוֹיבְּט אוּנ זָאגְט
אַיין גִיזַאנְג אוֹיף דֶעם טָאג שַׁבָּת עֶס אִיז גוּט צוּ לוֹיבִּין פַאר גָאט לפיכך אִיבֶּער דֶעם
גִיהֶערִין אַלֶע בַּאשֶׁעפֶענֶעשׁ בַּאשֵׁיינֶען אוּנ דַאנְקֶען צוּ גָאט, זַיי דַארְפִין גֶעבִּין לוֹיבּ אוּנ
וָוערְדִיקַייט אוּנ אַכְפֶּערְקַייט צוּ גָאט דֶעם מֶלֶךְ דֶר דָא הָאט אַלְץ בַּאשַׁאפִין דֶער דָא
הָאט גִימַאכְט אַרְבִּין אַיין רוּאוּנְג צוּ זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אִין דֶעם הֵיילִיגִין טָאג שַׁבָּת. דַיין
נָאמֶען גָאט אוּנְזֶער גָאט וֶוערְט גִיהֵיילִיגְט אוּנ דַיין גִידֶעכְטֶענֶעשׁ אוּנְזֶער קֵינִיג וֶוערְט
בַּאשֵׁיינְט אוֹיבִּין אִין הִימִיל אוּנ אוּנְטִין אוֹיף דֶר עֶרְד. תתברך דוּ זָאלְסְט זַיין גִלוֹיבְּט אוּנְזֶער
הֶעלְפֶער פוּן וֶועגִין דִי גִילִיבְּטֶע וֶוערְק פוּן דַיינֶע הֶענְט אוּנ פוּן וֶועגִין דִי לִיכְטִיגֶע לִיכְט
וָואס דוּ הָאסְט בַּאשַׁאפְן, אוֹיף דֶעם גִיהֶער מֶען דִיךְ בַּאשֵׁיינֶען אֵייבִּיג:

דיא פיישׁ פון תתברך ביז נאך שמונה עשרה גיפינט מען אין וואכינדיגען דאוונען :

ומַמליכין: את שם האל המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא. וכלם מקבלים עליהם על מלכות שמים זה מזה. ונותנים באהבה רשות זה לזה, להקדיש ליוצרם בנחת רוח בשפה ברורה ובנעימה קדשה כלם כאחד עונים באימה ואומרים ביראה:

קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו:

והאופנים וחיות הקדש ברעש גדול מתנשאים לעמת שרפים לעמתם משבחים ואומרים: ברוך כבוד יי ממקומו:

לאל ברוך נעימות יתנו. למלך אל חי וקים זמרות יאמרו ותשבחות ישמיעו. כי הוא לבדו מרום וקדוש פועל גבורות עשה חדשות בעל מלחמות זורע צדקות מצמיח ישועות בורא רפואות נורא תהלות אדון הנפלאות. המחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית: כאמור לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו. (והתקין מאורות משמח עולמו אשר ברא): אור חדש על ציון תאיר ונזכה כלנו במהרה לאורו: ברוך אתה יי יוצר המאורות:

אהבה רבה (אהבת עולם) אהבתנו יי אלהינו חמלה גדולה ויתרה חמלת עלינו: אבינו מלכנו בעבור שמך הגדול ובעבור אבותינו שבטחו בך ותלמדם חקי חיים לעשות רצונך בלבב שלם כן תחננו ותלמדנו: אבינו אב הרחמן המרחם רחם עלינו ותן בלבנו בינה להבין ולהשכיל לשמע ללמד וללמד לשמר ולעשות ולקים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה: והאר עינינו בתורתך (במצותיך) ודבק לבנו במצותיך (בתורתך) ויחד לבבנו לאהבה וליראה את שמך למען לא נבוש ולא נכלם ולא נכשל לעולם ועד: כי בשם קדשך הגדול (הגבור) והנורא בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך: ורחמיך יי אלהינו וחסדיך הרבים אל יעזבונו נצח סלה ועד. מהר והבא עלינו ברכה ושלום מהרה מארבע כנפות כל הארץ ושבור עלנו מעל צוארנו ותוליכנו מהרה קוממיות לארצנו. כי אל פועל ישועות אתה ובנו בחרת מכל עם ולשון. וקרבתנו מלכנו לשמך הגדול סלה באמת באהבה להודות לך וליחדך (באהבה) ולאהבה את שמך: ברוך אתה יי הבוחר בעמו ישראל באהבה:

יחיד אומר אל מלך נאמן:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה | אחד:

בלחש ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וְאָהַבְתָּ אֵת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נַפְשְׁךָ וּבְכָל־מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל־יָדֶךָ וְהָיוּ לְטֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזֻזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ:

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם: וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ: וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם: וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל־כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל־צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וְיַצִּיב וְנָכוֹן וְקַיָּם וְיָשָׁר וְנֶאֱמָן וְאָהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד

ונעים ונורא ואדיר ומתקן ומקבל וטוב ויפה הדבר
הזה עלינו לעולם ועד: אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב
מגן ישענו. לדר ודר הוא קים ושמו קים וכסאו נכון ומלכותו
ואמונתו לעד קימת: ודבריו חיים וקימים נאמנים (ונאמנים)
ונחמדים לעד ולעולמי עולמים. על אבותינו ועלינו על
בנינו ועל דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך:

על הראשונים ועל האחרונים דבר טוב וקים לעולם ועד אמת
ואמונה (באמת ובאמונה) חוק ולא יעבר: אמת שאתה הוא יי
אלהינו ואלהי אבותינו מלכנו מלך אבותינו גאלנו גאל אבותינו
יוצרנו (צורנו) צור ישועתנו פודנו ומצילנו מעולם הוא שמך ואין
לנו עוד אלהים זולתך סלה:

עזרת אבותינו אתה הוא מעולם מגן ומושיע להם
ולבניהם אחריהם בכל דור ודור: ברום עולם
מושבך ומשפטיך וצדקתך עד אפסי ארץ: אמת אשרי
איש שישמע למצותיך ותורתך ודברך ישים על לבו:
אמת אתה הוא אדון לעמך ומלך גבור לריב ריבם
לאבות ובנים: אמת אתה הוא ראשון ואתה הוא אחרון
ומבלעדיך אין לנו מלך גואל ומושיע: אמת ממצרים
גאלתנו יי אלהינו ומבית (מבית) עבדים פדיתנו: כל
בכוריהם הרגת ובכורך ישראל גאלת וים סוף להם
בקעת וזדים טבעת וידידים העברת (עברו ים) ויכסו מים
צריהם אחד מהם לא נותר: על זאת שבחו אהובים
ורוממו לאל ונתנו ידידים זמרות שירות ותשבחות ברכות
והודאות למלך אל חי וקים: רם ונשא גדול ונורא משפיל
גאים עדי ארץ ומגביה שפלים עדי מרום מוציא אסירים
ופודה ענוים ועוזר דלים (העונה) ועונה לעמו ישראל
בעת שועם אליו: תהלות לאל עליון גואלם ברוך הוא
ומברך. משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה
ואמרו כלם: מי כמכה באלם יי מי כמכה נאדר בקדש
נורא תהלת עשה פלא:

שירה חדשה שבחו גאולים לשמך הגדול על שפת

הִים יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל. וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל. וְנֶאֱמַר גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בש"ת זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:

אום ווינטער זאגט מען מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם: אום זומער זאגט מען מוֹרִיד הַטָּל:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בש"ת מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמָן. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אין חזרת הש"ץ זאגט מען דיא קדושה:

נְקַדֵּשׁךָ וְנַעֲרִיצְךָ כְּנֹעַם שִׂיחַ סוֹד שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמְשַׁלְּשִׁים לְךָ קְדֻשָּׁה כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: ק"ה קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: חזן אָז בְּקוֹל רַעַשׁ גָּדוֹל אַדִּיר וְחָזָק מַשְׁמִיעִים קוֹל מִתְנַשְּׂאִים לְעֻמַּת שְׂרָפִים לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: ק"ה בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: חזן מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תוֹפִיעַ וְתִמְלוֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ. מָתַי תִּמְלֹךְ בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכּוֹן: תִּתְגַּדַּל וְתִתְקַדַּשׁ בְּתוֹךְ יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וּלְנֵצַח נְצָחִים. וְעֵינֵינוּ תִרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר בְּשִׁירֵי עֻזֶּךָ עַל יְדֵי דָוִד מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ: ק"ה יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

נְקַדֵּשְׁךָ מיר וועלין הייליגין דיין נאמען אויף דער וועלט אזו ווי מען הייליגט אים אין די הויכע הימלן אזו ווי עס שטייט געשריבן דורך דייני נביאים אונ ער רופט איין מלאך צום אנדערין מלאך קדוש אונ זאגט הייליג הייליג הייליג איז דר הער עס איז פול גאר די ערד גאטש עהרע. אז דענסט מאל מיט איין קול אונ איין גרויסער שטורעם איין שטארקער מאכין זיי הערין איין קול זיי דער הויבין אנטקעגין די ברענעדיגע מלאכים אנטקעגין זיי זאגין זיי ברוך: ממקומך פון דיין ארט אונזער קיניג מאך שיינען אונ קיניג איבער אונז ווארום מיר האפין צו דיר מתי ווען וועסטו קיניגין אין שטאט ציון, אין גיכע צייטין זאלסטו אונז שיקין משיח אונ זאלסט רוען צווישין אונז תתגדל זאלסט ווערין גישטארקט אין ירושלים דיין הייליגע שטאט צו גיבירט אונ גיבירט ועינינו אונ אונזערע אויגין זאלין זעהען דיין קיניגרייך אזו ווי עס איז גיזאגט גיווארין אין תהלים דורך דוד המלך דיין גיזאלבטער ימלוך ער וועט קיניגין גאט צו איביג דיין גאט פון ציון צו גיבירד אונ גיבירד לויבט גאט:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (בש"ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

יִשְׂמַח מֹשֶׁה בְּמַתְּנַת חֶלְקוֹ. כִּי עֶבֶד נֶאֱמָן קָרָאתָ לוֹ. כְּלִיל תִּפְאֶרֶת בְּרֹאשׁוֹ נָתַתָּ לוֹ. בְּעָמְדוֹ לְפָנֶיךָ עַל הַר סִינָי. וּשְׁנֵי לוּחוֹת אֲבָנִים הוֹרִיד בְּיָדוֹ. וְכָתוּב בָּהֶם שְׁמִירַת שַׁבָּת. וְכֵן כָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

וְלֹא נְתַתּוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא הִנְחַלְתּוֹ מַלְכֵּנוּ לְעוֹבְדֵי פְסִילִים. וְגַם בִּמְנוּחָתוֹ לֹא יִשְׁכְּנוּ עֲרֵלִים. כִּי לְיִשְׂרָאֵל עַמְּךָ נְתַתּוֹ בְּאַהֲבָה לְזֶרַע יַעֲקֹב אֲשֶׁר בָּם בָּחָרְתָּ:

יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ. חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

יִשְׂמַח משה מֹשֶׁה פְרֵייעט זיךְ מִיט דֶער מַתָּנָה פוּן זַיין חֵלֶק כי וַוייל דוּ הָאסְט אִים אָן גירוּפִין אַיין גיטְרַייעֶר קְנֶעכְט אוּנ הָאסְט דוּרךְ אִים גיגֶעבִין צוּ דִי יִשְׂרָאֵל דִי מַתָּנָה דֶעם טָאג שַׁבָּת כליל אַיין גִיצִירְטֶע קְרוֹין הָאסְטוּ אִים אָן גִיטָאן אוֹיף זַיין קָאפּ בעמדו אַז עֶר אִיז פַאר דִיר גִישְׁטַאנֶען אוֹיף דֶעם בַּארְג סִינַי ושני אוּנ צְוַוייא שְׁטֵיינֶערְנֶע טָאבְלֶען הָאט עֶר גִימַאכְט אַרָאפּ נִידֶערִין אִין זַיין הַאנְט אוּנ עֶס שְׁטֵייט אִין זֵיי גְשְׁרִיבִּן מֶען זָאל הִיטִין דֶעם טָאג שַׁבָּת אוּנ אַזוֹ שְׁטֵייט גִישְׁרִיבִּין אִין דַיין תּוֹרָה:
וְלֹא נתתו דוּ גָאט אוּנְזֶער גָאט הָאסְט נִיט גִיגֶעבִּין בְּשַׁעַת מַתַּן תּוֹרָה דֶעם טָאג שַׁבָּת צוּ דִי זִיבִּין פֶעלְקֶער פוּן דִי זִיבִּין לֶענְדֶער אוּנ הָאסְט אִים נִיט גִימַאכְט אַרְבִּין צוּ דִי הַיידִין אוֹיךְ רוּעֶן זֵיי נִיט אִין זַיין רוּאוּנְג, נָאר צוּ דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל הָאסְטוּ גִיגֶעבִּין דֶעם שַׁבָּת בְּשַׁעַת מַתַּן תּוֹרָה מִיט לִיבְּשַׁאפְט, צוּ דִי קִינְדֶר פוּן יַעֲקֹב וָואס דוּ הָאסְט אִין זֵיי דֶערְוֶעסְט מָאל אוֹיס דֶר וֶוועלְט. עם דָאס פָאלְק וָואס זֵיי הַיילִיגִין דֶעם זִיבֶּעטִין טָאג מִיט קִידוּשׁ אַלֶע וֶועלִין זִיךְ זֶעטִיגִין אוּנ זֶענֶעפְטִיגִין פוּן דַיין גוּטְשׁ לְעוֹלָם הַבָּא אוֹיךְ הָאבִּין זֵיי תַּעֲנוּג פוּן דֶעם זִיבֶּעטִין טָאג וָואס עֶר אִיז דִיר גִיפֶעלִין אוּנ הָאסְט אִים גִיהַיילִיגְט דוּ הָאסְט אִים גִירוּפִין דֶר גִילוּסְטִיגֶער טָאג פוּן אַלֶע טֶעג אַזוֹ וִוי אִין פָּסוּק שְׁטֵייט גָאט הָאט גִילוּסְט אִין דֶעם זִיבֶּעטִין טָאג אַזוֹ שְׁרַייבְּט דֶר תַּרְגּוּם יְהוֹנָתָן פוּן דֶעם טָאג שַׁבָּת דֶר מָאנְט מֶען זִיךְ אִין מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית וִוי גָאט הָאט בַּאשַׁאפִין דִי וֶועלְט אִין זֶעקְס טֶעג אַזוֹ קָאן עֶר אוֹיךְ גֶעבִּין גוּטִין שָׂכָר צוּ דִי וָואס זֵיי הִיטִין זַיינֶע מִצְוֹת:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בִמְנוּחָתֵנוּ. קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן (וְשִׂים) חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ (וְשַׂמְּחֵנוּ) וְשַׂמַּח נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ (וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל אוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ) וְיָנוּחוּ בוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם (וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה). וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם (מְהֵרָה) בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ:

ר"ח אנ חוה"מ זאגם מען יעלה ויבא:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם לר"ח רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה: לחוה"מ פסח חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה: לחוה"מ סכות חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים טוֹבִים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד (צוּרֵנוּ) צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ

מודים דרבנן
מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאָנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ: שבת חנוכה זאגם מען דא ועל הנסים

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא (תָּמִיד) שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:

אום שבת תשובה וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה (הָאֵל הַטּוֹב): בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת: לש"ץ ברכת כהנים

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד (יַחַד) בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה (וְרַחֲמִים) וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ (בְּרֹב עוֹז וְשָׁלוֹם): בספר בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

בש"ת בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי לְרָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא תַעֲלֶה קִנְאַת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאָתִי עַל אֲחֵרִים וְשֶׁלֹּא אֶכְעוֹס הַיּוֹם וְשֶׁלֹּא אַכְעִיסֶךָ וְתַצִּילֵנִי מִיֵּצֶר הָרָע וְתֵן בְּלִבִּי הַכְנָעָה וַעֲנָוָה: מַלְכֵּנוּ וֵאלֹהֵינוּ יַחֵד שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ בְּנֵה עִירָךְ יַסֵּד בֵּיתֶךָ וְשַׁכְלֵל הֵיכָלֶךָ וְקַבֵּץ קִבּוּץ גָּלֻיּוֹת וּפְדֵה צֹאנֶךָ וְשַׂמַּח עֲדָתֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

דֶער חַזָּן זָאגְט דִיא הוֹיכֶע שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה אוּנ דֶער נָאךְ קַדִּישׁ תִּתְקַבַּל. אוּנ דֶער נָאךְ זָאגְט מֶען דֶעם שִׁיר שֶׁל יוֹם

הַיּוֹם יוֹם שַׁבַּת קֹדֶשׁ שֶׁבּוֹ הָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ:

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת וגו'. ק"י:

אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ: אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדֹר: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: אַב הָרַחֲמִים הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם: כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים:

ווען מֶען עֶפִינְט דֶעם אָרוֹן הַקֹּדֶשׁ זָאגְט מֶען דָאס:

וַיְהִי בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָיִם: בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ:

יוֹם טוֹב אוּנ רֹאשׁ הַשָּׁנָה אוּנ יוֹם כִּפּוּר זָאגְט מֶען דָאס פָאר בְּרִיךְ שְׁמֵיהּ:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: ג"פ

לשלש רגלים

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת לִבִּי לְטוֹבָה וְהָפֵק רְצוֹנִי וְתֵן שְׁאֵלָתִי

לראש השנה וליום כפור

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתַי לְטוֹבָה וְהָפֵק רְצוֹנִי וְתֵן שְׁאֵלָתִי וְתִמְחוֹל

יי גָאט גָאט דֶר בַּארִימְהֶערְצִיגֶער אוּנ לייט זֶעלִיגֶער אוּנ דֶער לַיינְגֶערְט זַיין צָארְן נִיט בַּאלְד צוּא שְׁטְרָאפִין אוּנ אִיז פִיל מִיט חֶסֶד אוּנ אֱמֶת עֶר הִיט דֶעם חֶסֶד פוּן דֶעם מֶענְטְשׁ צוּא בַּאצָאלִין צוּא זַיינֶע קִינְדֶער אִין פִיל טוֹיזֶענְט דוֹרוֹת אַרוּם עֶר פַאר טְרָאגְט אוּנ אִיז מוֹחֵל צוּא מוּטְווִילִיגֶע זִינְד אוּנ לְהַכְעִיסְדִיגֶע זִינְד אוּנ אוּם גֶערִינְגֶע זִינְד אוּנ מַאכְט רַיין:

אום יום טוב

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הֶער פוּן דֶר וֶועלְט דֶער פִיל דָס בֶּגֶער פוּן מַיין הַארְץ צוּ גוּטְן אוּנ צִיא סקמ"פ ס'

אום ראש השנה אונ אום יום כפור

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הֶער פוּן דֶר וֶועלְט דֶער פִיל מַיינֶע גֶעבֶּעט צוּ גוּטְן אוּנ מַאךְ אוֹיס צִיהֶען

לשלש רגלים

חַבֵּנִי (פלוני בר פלונית) וְאֶת אִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי וְכָל בְּנֵי בֵיתִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. וּמַלְּטֵנוּ מִיֵּצֶר הָרָע. וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ. וְזַכֵּנוּ כְּדֵי שֶׁתִּשְׁרֶה שְׁכִינָתְךָ עָלֵינוּ. וְהוֹפַע עָלֵינוּ רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְיָ רוּחַ חָכְמָה וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְיָ: וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּזַכֵּנוּ לַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים טוֹבִים בְּעֵינֶיךָ. וְלָלֶכֶת בְּדַרְכֵי יְשָׁרִים לְפָנֶיךָ. וְקַדְּשֵׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתֶךָ כְּדֵי שֶׁנִּזְכֶּה לְחַיִּים טוֹבִים וַאֲרוּכִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. וְתִשְׁמְרֵנוּ מִמַּעֲשִׂים רָעִים וּמִשָּׁעוֹת רָעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת לָבֹא לָעוֹלָם. וְהַבּוֹטֵחַ בַּייָ חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ אָמֵן: יהיו לרצון

לר״ה וליוה״כ

לִי עַל כָּל עֲוֹנוֹתַי וְעַל כָּל עֲוֹנוֹת אַנְשֵׁי בֵיתִי מְחִילָה בְּחֶסֶד מְחִילָה בְּרַחֲמִים. וְטַהֲרֵנִי מֵחֲטָאַי וּמֵעֲוֹנַי וּמִפְּשָׁעַי. וְזָכְרֵנִי בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ. וּפָקְדֵנִי בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים. וְזָכְרֵנִי לְחַיִּים אֲרוּכִים לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה וְכַלְכָּלָה וְלֶחֶם לֶאֱכוֹל וּבֶגֶד לִלְבּוֹשׁ וְעוֹשֶׁר וְכָבוֹד וַאֲרִיכַת יָמִים בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ וְשֵׂכֶל וּבִינָה לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל עִמְקֵי סוֹדוֹתֶיהָ. וְהָפֵק רְפוּאָה לְכָל מַכְאוֹבֵינוּ וּתְבָרֵךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יָדֵינוּ וּגְזוֹר עָלֵינוּ גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת וּבַטֵּל מֵעָלֵינוּ כָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת. וְתֵן בְּלֵב מַלְכוּת וְיוֹעֲצָיו וְשָׂרָיו עָלֵינוּ לְטוֹבָה אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: ג״פ

בְּרִיךְ שְׁמֵהּ דְּמָרֵא עָלְמָא. בְּרִיךְ כִּתְרָךְ וְאַתְרָךְ. יְהֵא רְעוּתָךְ עִם עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל לְעָלַם. וּפוּרְקַן יְמִינָךְ אַחֲזֵי לְעַמָּךְ בְּבֵית מַקְדְּשָׁךְ.

אום יום טוב

זייא אוים מיין רצון אונ גיב מיין גיבעט אונ מאך מיך זוכה זיין פלונית בת פלונית מיט מיין מאן אונ זין אונ טעכטער אונ גאר מיין הויז גיזינד צו טאן דיין רצון מיט גאנצין הארצן אונ זיי אונז מציל פון יצר הרע אונ גיב אונזר חלק אין דיין תורה אונ מאך אונז לויטר כדי דיין שכינה זאל אויף אונז רוען אונ מאך ציינן אויף אונז איין גימיט פון קלוגהייט אונ פרשטאנד אונ עס זאל מקוים ווערן אן אונז דר פסוק ונחה עליו אונ עס וועט אויף אים רוען איין נימיט פון גאט איין נימיט פון חכמה אונ פר שטאנד פון גוטע עצות אונ שטארקייט אונ שכל אונ גאטש פארכט אונ אזו זאל זיין דר ווילן פר דיר גאט אונזר גאט אונ גאט פון אונזרע עלטרין דס איך זאל זוכה זיין צו טאן מעשים טובים אין דיינע אויגן אונ צו גיין אין רעכט פארטיגע וועגן פר דיר אונ היילינ אונז מיט דיין היילינקייט כדי מיר זאלן זוכה זיין צו גוט לעבן אונ לאנג לעבן אונ צו דעם לעבן פון עולם הבא אונ זאלסט אונז היטין פון בייזע מעשים אונ שעות שלעכטע וואס שטורמען צו קומן אויף דר וועלט, אונ דר וואס אויף גאט פאר זיכערט זיך טוט אים דער חסד פון גאט ארום רינגלען אונ לאזט קיין בייז צוא אים ניט קומען אמן דרום בעט איך אויך:

אום ראש השנה אונ אום יום כפור

ציהן מיין ווילין אונ גיב מיר מיין גבעט ותמחול אונ זייא מיר מוחל אויף מיינע אלע זינד אונ פון מיין הויז גיזינד אמחילה פון גינאד איין מחילה מיט דר בארימקייט אונ ריינינ מיך פון מיינע זינד אונ דאכט מיך מיט איין גוט גידעכעניש צו פאר דיר ופקדני אונ טוא מיך באפוילין מיט איין באפעלונג פון הילף אונ דער בארימקייט אונ טוא מיך דאכטין צו גוטין לעבין אונ פריד צו פרנסה אונ שפייז אונ איך זאל האבין ברויט צו עסין אונ איין קלייד אן צוא קליידין אונ רייכקייט אונ עהרע אונ לאנגע טעג צו לערנען אונ מידין זיך אין דיין תורה אונ אין דיינע מצות אונ גיב מיר קלוגהייט אונ פאר שטאנד צוא פאר שטיין אונ צוא פאר נעמען אירע טיפע סודות אונ מאך אוים ציהען איין היילונג צוא אלע אונזערע ווייטאגין אונ דו זאלסט בענטשין אלע ווערק פון אונזרע טענער אונ זאיי גוזר אויף אונז גוטע גזירות הילף אונ טרייסטונג אונ זאיי מבטל פון אונז אלע שווערעניש אונ בייז, אונ גיב גוטע דעות אין דיא הארץ פון אונזער קיניג אונ זיינע ראט הערין אונ אלערלייא הערין אויף אונז צוא גוטין אמן. אזו זאל זיין דער ווילין פון גאט ברוך הוא אמן:

וּלְאַמְטוּיֵי לָנָא מִטּוּב נְהוֹרָךְ וּלְקַבֵּל צְלוֹתָנָא בְּרַחֲמֵי. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתוֹרִיךְ לָן חַיִּין בְּטִיבוּ. וְלֶהֱוֵי אֲנָא פְּקִידָא בְּגוֹ צַדִּיקַיָּא. לְמִרְחַם עָלַי וּלְמִנְטַר יָתִי וְיַת כָּל דִּי לִי וְדִי לְעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. אַנְתְּ הוּא זָן לְכֹלָּא וּמְפַרְנֵס לְכֹלָּא. אַנְתְּ הוּא שַׁלִּיט עַל כֹּלָּא. אַנְתְּ הוּא דְשַׁלִּיט עַל מַלְכַיָּא וּמַלְכוּתָא דִּילָךְ הִיא. אֲנָא עַבְדָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְסָגִידְנָא קַמֵּהּ וּמִקַּמָּא דִּיקַר אוֹרַיְתֵהּ בְּכָל עִדָּן וְעִדָּן. לָא עַל אֱנָשׁ רָחִיצְנָא וְלָא עַל בַּר אֱלָהִין סָמִיכְנָא. אֶלָּא בֶּאֱלָהָא דִשְׁמַיָּא. דְּהוּא אֱלָהָא קְשׁוֹט. וְאוֹרַיְתֵהּ קְשׁוֹט. וּנְבִיאוֹהִי קְשׁוֹט. וּמַסְגֵּא לְמֶעְבַּד טַבְוָן וּקְשׁוֹט. בֵּהּ אֲנָא רָחִיץ. וְלִשְׁמֵהּ יַקִּירָא קַדִּישָׁא אֲנָא אֵמַר תֻּשְׁבְּחָן. יְהֵא רַעֲוָא קֳדָמָךְ דְּתִפְתַּח לִבָּאִי בְּאוֹרַיְתָא. (וְתִיהַב לִי בְּנִין דִּכְרִין דְּעָבְדִין רְעוּתָךְ) וְתַשְׁלִים מִשְׁאֲלִין דְּלִבָּאִי. וְלִבָּא דְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל. לְטַב וּלְחַיִּין וְלִשְׁלָם:

חו"ק שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

חו"ק אֶחָד (הוּא) אֱלֹהֵינוּ גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ קָדוֹשׁ (בר"ה ויוה"כ וְנוֹרָא) שְׁמוֹ:

חזן גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ יַחְדָּו:

וועֶן דֶער חַזָּן זָאגְט גַּדְּלוּ הֵייבְּט קָהָל אָן זָאגִין דָאס:

לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

עַל הַכֹּל יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא שְׁמוֹ שֶׁל מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: בָּעוֹלָמוֹת שֶׁבָּרָא הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא: כִּרְצוֹנוֹ וְכִרְצוֹן יְרֵאָיו וְכִרְצוֹן כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל: צוּר הָעוֹלָמִים אֲדוֹן כָּל הַבְּרִיּוֹת אֱלוֹהַּ כָּל הַנְּפָשׁוֹת: הַיּוֹשֵׁב בְּמֶרְחֲבֵי מָרוֹם הַשּׁוֹכֵן בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם: קְדֻשָּׁתוֹ עַל הַחַיּוֹת וּקְדֻשָּׁתוֹ עַל כִּסֵּא הַכָּבוֹד: וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ בָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חָי. וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁיר חָדָשׁ כַּכָּתוּב: שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: וְנִרְאֵהוּ עַיִן בְּעַיִן בְּשׁוּבוֹ אֶל נָוֵהוּ כַּכָּתוּב: כִּי עַיִן בְּעַיִן יִרְאוּ בְּשׁוּב יְיָ צִיּוֹן: וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִּי יְיָ דִּבֵּר:

אַב הָרַחֲמִים הוּא יְרַחֵם עַם עֲמוּסִים וְיִזְכֹּר בְּרִית אֵיתָנִים וְיַצִּיל נַפְשׁוֹתֵינוּ מִן הַשָּׁעוֹת הָרָעוֹת וְיִגְעַר בְּיֵצֶר הָרָע מִן הַנְּשׂוּאִים וְיָחֹן אוֹתָנוּ לִפְלֵיטַת עוֹלָמִים וִימַלֵּא מִשְׁאֲלוֹתֵינוּ בְּמִדָּה טוֹבָה יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים:

הש"ץ או הקורא יאמר זה:

וְיַעֲזֹר וְיָגֵן וְיוֹשִׁיעַ לְכָל הַחוֹסִים בּוֹ וְנֹאמַר אָמֵן הַכֹּל הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה כֹּהֵן קְרָב. יַעֲמֹד (פב"פ) הַכֹּהֵן: בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ: תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה מָגֵן הוּא לְכֹל הַחוֹסִים בּוֹ: ואח"כ אומרים הקהל וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּייָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:

העולה מברך בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמְבֹרָךְ: והקהל עונין בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ לְעוֹלָם וָעֶד: והעולה חוזר

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ואחר הקריאה יברך בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה:

ברכת הגומל

ארבעה צריכים להודות. יורדי הים כשעלו ממנו לגמרי. והולכי מדבריות כשיגיעו לישוב. ומי שהוא חבוש בבית האסורים על עסקי נפשות ויצא מהצרה לגמרי. ומי שהיה חולה במכה של חלל שיש בה סכנה. או בחולה שמוטל במטה יותר מג׳ ימים והחזר לבוריו לגמרי. וסימנך וכל החיים יודוך סלה. "חבוש "יסורים "ים "מדבר. ויברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַגּוֹמֵל לְחַיָּבִים טוֹבוֹת שֶׁגְּמָלַנִי כָּל טוּב:

והקהל עונים מִי שֶׁגְּמָלְךָ כָּל טוּב הוּא יִגְמָלְךָ כָּל טוּב סֶלָה:

מי שברך לעולה לתורה:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את (פב״פ) בעבור שעלה לכבוד המקום לכבוד התורה (לי״ט לכבוד הרגל). (לר״ה ויו״כ לכבוד יום הדין) ובשכר זה הקב״ה ישמרהו ויצילהו מכל צרה וצוקה מכל נגע ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיו (לי״ט ויזכה לעלות לרגל). (לר״ה ויו״כ ויכתבהו ויחתמהו לחיים טובים בזה יום הדין) עם כל ישראל אחיו. ונאמר אמן:

ליולדת מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את האשה היולדת (פב״פ) ואת בנה הנולד (לנקבה ואת הילדה הנולדה) לה במזל טוב (לנקבה ויקרא שמה בישראל פב״פ) בעבור שבעלה נדר לצדקה. בשכר זה יגדלו (לנקבה יגדלה) (לזכר לתורה ו) לחופה ולמעשים טובים ונאמר אמן:

לחולה מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה אהרן דוד ושלמה הוא ירפא את החולה (לנקבה החולנית) (פב״פ) בעבור (שפב״פ) נדר מתנה בעבורו (בעבורה) בשכר זה הקב״ה ימלא רחמים עליו להחלימו ולרפאותו ולהחזיקו ולהחיותו (עליה להחלימה ולרפאותה ולהחזיקה ולהחיותה) וישלח לו (לה) מהרה רפואה שלמה מן השמים לרמ״ח אבריו (אבריה) ושס״ה גידיו (גידיה) בתוך שאר חולי ישראל. רפואת הנפש ורפואת הגוף (בשבת אומר. אבל בר״ה ויו״כ אפילו בשבת אין לומר זה. שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא) השתא בעגלא ובזמן קריב. ונאמר אמן:

אז מען הייבט אויף דיא ספר תורה זאגט מען דאס:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה: עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתוֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם: אֹרֶךְ יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאלָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד: יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

סדר ברכות של הפטרה

דיא ברכה זאגט דער מפטיר פאר דער הפטרה בניגון הפטרה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק:

נאך דער הפטרה זאגט דער מפטיר דיא ברכות:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. צוּר כָּל הָעוֹלָמִים. צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת. הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם. שֶׁכָּל דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק:

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ. וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא יָשׁוּב רֵיקָם. כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו:

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ. וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ:

שַׂמְּחֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ. וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ. עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֶׁב זָר. וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד:

בכל שבתות השנה גם בשבת חול המועד פסח אומרים זה:

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת: עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת:

לשלש רגלים וגם לשבת חול המועד של סוכות:

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְעַל יוֹם)

לפסח חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה | לשבועות חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה | לסוכות חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה | לשמ"ע ולש"ת שְׁמִינִי עֲצֶרֶת הַחַג הַזֶּה

שֶׁנָּתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה) לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת: עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ. יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

לר"ה

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְעַל יוֹם) הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה) לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת: עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

ליום כפור

עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוֹדָה וְעַל הַנְּבִיאִים וְעַל יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְעַל יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה שֶׁנָּתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה) לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחָל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת: עַל הַכֹּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ וּמְבָרְכִים אוֹתָךְ יִתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לַעֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וּמַעֲבִיר אַשְׁמוֹתֵינוּ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַכִּפֻּרִים:

נאך די בְּרָכוֹת פון הַפְטָרָה זאגט מען דאס:

יְקוּם פֻּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא וּבַרְיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא. זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא. זַרְעָא דִּי לָא יִפְסוּק וְדִי לָא יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא: לְמָרָנָן וְרַבָּנָן חֲבוּרָתָא קַדִּישָׁתָא דִּי

יְקוּם פּורקן עס זאל אויף שטיין איין דער לייזונג פון גאט וואס זיצט אין הימיל לייט זעליקייט אונ גינאד אונ דער בארימקייט אונ לאנג לעבין אונ גינוג פרנסה אונ איין הילף פון גאט וואס אין הימיל אונ שטארק לייב אונ איין גוט ליכט זרעא לעבעדיגע קינדער אונ זאלין גיזונד זיין, אזעלכע קינדר זיי זאלין ניט אויף הערין אונ זאלין ניט פאר שטערין פון די רייד פון דר תורה למרנן צו די לומדים אונ רבנים די הייליגע חברים וואס זיינען אין ארץ ישראל אונ די וואס זיינען אין בבל צו די עלצטע דרשנים אונ צו

בְּאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל וְדִי בְבָבֶל. לְרֵישֵׁי כַלָּה וּלְרֵישֵׁי גַלְוָתָא וּלְרֵישֵׁי מְתִיבָתָא וּלְדַיָּנֵי דְבָבָא: לְכָל תַּלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וּלְכָל מָאן דְעָסְקִין בְּאוֹרַיְתָא. מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יַתְהוֹן יַפִּישׁ חַיֵּיהוֹן וְיַסְגֵּא יוֹמֵיהוֹן וְיִתֵּן אַרְכָא לִשְׁנֵיהוֹן וְיִתְפָּרְקוּן וְיִשְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל עָקָא וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישִׁין. מָרַן דִּי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְסַעֲדֵיהוֹן כָּל זְמַן וְעִדָּן וְנֹאמַר אָמֵן:

וֶוען מַאן דַאוֶונְט בִּיחִידוּת אִין שְׁטוּב דַארְף מַאן נִיט זָאגִין דָעם יְקוּם פּוּרְקָן אוּנ נִיט מִי שֶׁבֵּרַךְ:

יְקוּם פּוּרְקָן מִן שְׁמַיָּא חִנָּא וְחִסְדָּא וְרַחֲמֵי וְחַיֵּי אֲרִיכֵי וּמְזוֹנֵי רְוִיחֵי וְסִיַּעְתָּא דִשְׁמַיָּא וּבַרְיוּת גּוּפָא וּנְהוֹרָא מַעַלְיָא. זַרְעָא חַיָּא וְקַיָּמָא זַרְעָא דִי לָא יִפְסֻק וְדִי לָא יִבְטוּל מִפִּתְגָּמֵי אוֹרַיְתָא: לְכָל קְהָלָא קַדִּישָׁא הָדֵין רַבְרְבַיָּא עִם זְעֵרַיָּא טַפְלָא וּנְשַׁיָּא. מַלְכָּא דְעָלְמָא יְבָרֵךְ יַתְכוֹן יַפִּישׁ חַיֵּיכוֹן וְיַסְגֵּא יוֹמֵיכוֹן וְיִתֵּן אַרְכָא לִשְׁנֵיכוֹן. וְתִתְפָּרְקוּן וְתִשְׁתֵּזְבוּן מִן כָּל עָקָא וּמִן כָּל מַרְעִין בִּישִׁין. מָרַן דִּי בִשְׁמַיָּא יְהֵא בְסַעֲדֵיכוֹן כָּל זְמַן וְעִדָּן וְנֹאמַר אָמֵן:

מִי שֶׁבֵּרַךְ אֲבוֹתֵינוּ אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. הוּא יְבָרֵךְ אֶת כָּל הַקָּהָל הַקָּדוֹשׁ הַזֶּה עִם כָּל קְהִלּוֹת הַקֹּדֶשׁ. הֵם וּנְשֵׁיהֶם וּבְנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם. וּמִי שֶׁמְּיַחֲדִים בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת לִתְפִלָּה. וּמִי שֶׁבָּאִים בְּתוֹכָם לְהִתְפַּלֵּל. וּמִי שֶׁנּוֹתְנִים נֵר לַמָּאוֹר וְיַיִן לְקִדּוּשׁ וּלְהַבְדָּלָה וּפַת לָאוֹרְחִים וּצְדָקָה לָעֲנִיִּים. וְכָל מִי שֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צִבּוּר בֶּאֱמוּנָה. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְשַׁלֵּם שְׂכָרָם. וְיָסִיר מֵהֶם כָּל מַחֲלָה. וְיִרְפָּא לְכָל גּוּפָם. וְיִסְלַח לְכָל עֲוֹנָם. וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם. עִם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחֵיהֶם וְנֹאמַר אָמֵן:

די עלצטע פון די פרטריבנע יודן אונ צו די עלצטע פון די ישיבות אונ צו [illegible]דינים וואס זיצין אין טויער פון משפט לכל תלמידיהון צו אלע זייערע תלמידים אונ צו די תלמידים פון זייערע תלמידים אונ צו אלע די וואס לערנען תורה לשמה. גאט וואס ער איז דער מלך פון דער וועלט זאל זיי בענטשין ער זאל מערין זייער לעבין אונ זאל דרלייגערין זייערע טעג אונ זאל זיי דר לייגערין זייערע יארין זיי זאלין דר לייזט ווערין אונ גיצויל ווערין פון אלע צרות אונ פון אלע בייזע קראנקהייט. דר גאט וואס זיצט אין הימיל זאל זיין אין זייער אונטער לעהענונג, אין אלע צייטין זאל ער זיי מציל זיין פון אלעם בייזין דרויף זאגין מיר אמן:

מי שברך דר וואס האט גיבענטשט אונזערע עלטערין ער זאל בענטשין דעם דאזיגין היילגין איין זאמלונג מיט אלע היילגע איין זאמלונג הם זיי אונ זייערע ווייבער אונ קינדר אונ אלץ וואס צו זיי גיהער אונ די וואס שטעלין אפ שולין אין זיי מתפלל צו זיין אונ די וואס קומן אין זיי מתפלל צו זיין אונ די וואס גיבין ליכט אין זיי צו ברענן אונ ויין צו קידוש אונ צו הבדלה אונ די וואס גיבין ברויט צו אורחים אונ גיבין צדקה צו די ארימע אונ אלע וואס זיינן עוסק אין בדערפעניש פון צבור מיט ווארהאפטיקייט גאט ב"ה זאל צאלין זייער לוין אונ זאל פון זיי אפ טאן אלע קראנקהייט אונ זאל היילין

הנותן תשועה למלכים וממשלה לנסיכים . מלכותו מלכות כל עולמים .
הפוצה את דוד עבדו מחרב רעה. הנותן בים דרך ובמים עזים נתיבה.
הוא יברך וישמור וינצור ויעזור וירומם ויגדל וינשא למעלה את אדונינו
הקיסר ניקאלאי אלכסנדראוויטש עם אשתו הקיסרית הכבודה
אלכסנדרא פעאדאראוונא ועם אמו הקיסרית הכבודה מאריא
פעאדאראוונא ואת יורש העצר געארגי אלכסנדראוויטש
ואת כל בית מלכנו הרם ירום הודם. מלך מלכי המלכים ברחמיו יחיהו וישמרהו
ומכל צרה ויגון ונזק יצילהו וידבר עמים תחת רגליו ויפיל שונאיו לפניו ובכל
אשר יפנה יצליח: מלך מלכי המלכים ברחמיו יתן בלבו ובלב כל יועציו ושריו
רחמנות לעשות טובות עמנו ועם כל ישראל. בימיו ובימינו תושע יהודה
וישראל ישכון לבטח ובא לציון גואל . וכן יהי רצון ונאמר אמן :

תחנה פון ראש חודש בענטשין

אנא איך בעט דיך גאט יתברך דער דא
בריית אן די שפייז צו אלע באשעפנס
אונ בריית אן מלבושים. שיק מיר מיין דער
נערונג אונ דו זאלסט מיר שפייזן אונ מיין
הויז גזינד אונ כל ישראל איין פרנסה טובה
מיט נחת רוח אונ ניט מיט צער אונ ניט מיט
בזיון דאס איך זאל ניט פאר שעמט ווערין
אונ צוא נוטין זאל זיין אונזער ארבעט מיט
ברכה אונ הצלחה אונ עס זאל זיין איין
בענטשונג אין אונזר ווערק אונ זאלסט אונז
באגליקין . אונ אויף צו ברייגגען מיך . דער
בארעם דיך איבער אונז אין אלין וואס מיר
פאר לאנגען. אונ דו זאלסט באניטיגין אונזר
ווילין אונ אונזער הארץ צוא נוטין . אונ
באשירעם אונז אונ דר לייבט אונז אונ זייא
איין באשיצר צו מיר אונ צו מיין הויז גזינד.
אונ באשירעם מיך פון אלע מיני צרות אונ
צער אין דם יאר אונ אין אלע נאך קומענדיגע
יארין אונ אלע חדשים אונ וואכין אונ אלע
שעות אונ אלע אויגין בליק אונ באשירעם
מיך פון אלע פר טומלונג אונ פון אלע בייזע
דער שרעקעניש פון מיין הארץ מיט דעם
כח פון דעם פסוק אנכי ארד עמך מצרימה ואנכי
אעלך גם עלה אונ זאלסט מיך לאזן הערין
בשורות טובות נוארה אפטינע אונ רעבט
פארטיגע אונ זאלסט מיך פאר געבין מיינע
חטאים ועונות שחטאתי ושעויתי ושפשעתי אונ עס
זאל ניט זיין אין מיר קיין חטא ועון אונ עס
זאל ניט גילוסטין אין מיר דר יצר הרע . אונ
זאלסט מיך באשירמען פאר גזלנים אונ פאר
בייזע לייט אונ פר קריינק אונ פון בלבולים
אונ פאר אלע בייזע באגעגעניש אונ פאר
הונגער אונ פאר בייזע צו קומעניש אונ פר
טרויערקייט אונ זאלסט מיר געבין חן וחסד
ורחמים אין דיינע אויגין דען צו דיר טוא איך
האפין אונ דו זאלסט מיר ענטפערין אונ צו
דיינעם נאמען טוא איך מיך קערין דאס דיין
היילינגער נאמען זאל גירופין זיין אויף מיר
אונ זייא זאלין זיך פארכטין פאר מיר . מיין
פנים זאל דער לייכטין, מיין פארכט זאל זיין
גיווארפין אויף אלע באשעפעניש אונ מיר
זאלין גילויבט זיין אויבין אין אלע הימלן אונ
אונטין אויף דר ערד אונ מיין טעטער נאמען
זאל זיין אין אלע לענדער אונ מיינע חלומות
זאלין מיר זיין צו גוטין מיט דעם קראפט דם
היילקייט דער זיך אלין שטארקט פון דער
מרכבה עליונה אונ דר זכות פון די דרייצעהן
מדות וואס דו האסט פר זיכערט דורך משה
דיין קנעכט זאל מיר ביי שטיין דאס זעלביגע
זיינען די דרייצעהן מדות ה׳ ה׳ אל רחום וחנון
ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון
ופשע וחטאה ונקה :
יהי רצון עס זאל זיין דער ווילין פר דיר גאט
מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערן אז
דו זאלסט מיר געבין לייט זעליקייט אונ דער
בארימקייט אונ דער פרייאונג אונ טאך
זייער גאנצין גוף אונ זאל פאר געבין גאר זייערע זינד אונ זאל שיקין איין בענטשונג
אונ איין גליק אין אלין וואס זיי טוען מיט כל ישראל זייערע ברידער :

סקס״ס ס׳

באגליקן מיך אונ אלע מיינע ווערק אונ
זאלסט מיר געבן חן וחסד אין דיינע אויגען
אונ דער לייבט מיינע קינדערס אויגען אין
דר תורה אונ מיינע קינדער זאלין ניט פאר
געסן וואס זיי האבן גילערינט אונ אין מיינע
רייד זאלסטו געבן לויטערקייט אונ שיינהייט
אונ לייט זעליקייט אונ גינאד אונ אלץ וואס
איך בעט זאלסטו מיר באווערין צו גוטין:
אנא איך בעט דיך גאט פון יעקב ווענין
דיין הייליגן נאמען דוא ווערסט דאך
דער קאנט אין דער גאנצער וועלט דען דו
ביסט דער וואס האט געהערט דאס גיבעט
פון יעקב אונ האסט אים באהיט פאר אלעם
בייזין אונ האסט אים גיגעבין מלבושי כבוד
מיט דיין גוטע מאכט אונ האסט געטאהן
וואונדער אונ צייכין מיט דיא ישראל. דרום
טוא איך אויך באגערן פון דיר אז דו זאלסט
עפענען דיין האנט מיך צוא שפייזין. אונ
זאלסט מיך באהיטין היינט אונ אייבינ פון
אלע בייזע באגעגענעס אונ פון בייזע
קראנקהייט אונ זאלסט מיר נסים טאן צוא
גוטין אלע צייט אונ אלע אויגין בליק דרום
בעט איך דיר דער הער פון מיר מיין גיבעט
דען דו הערסט דיא גיבעט פון אלע מיילער
רחום וצדיק ישב על כסא רחמים דער זאל מיר אויף
טאן צו מיינער תפלה אלע זיבין הימלן אונ
מאך פר נעמן וואס איך וויל האבן פון דיר:

רבש"ע איך טוא דיך בעטן דו זאלסט מיר
פר געבן מיינע זינד וואס איך האב
קענין דיה געטאן אדר וואס איך האב קענין
לייטין גיטאן דער מיט כדי איך זאל קענען
קומען אויף יענער וועלט לויטער כדי אז איך
זאל מנוחה האבין אין קבר אונ בייא מיין
לעבין זאלסטו מיט מיר טאן לויטער דער
בארימקייט דו זאלסט דר הערין מיין גיבעט
גלייך אז דו האסט דר הערט אונזרע עלטערן
אויך וויא דו האסט דר הערט אונזר פרומע
מוטער חנה דען איך ארום ווייב איך וויל
דיר אוים זאגען וואס מיר אויף מיינעם
הארצין ליגט דען איך טוא דיך בעטין גלייך
וויא א קינד טוט בעטין צו זיין פאטער וויא
עס שטייט כרחם אב על בנים זאלסטו מיר אויך
טאן וויא איין פאטער טוט צוא זיין קינד:

רבש"ע דו האסט מיר גיהאלפין ביז אהער
אזו זאלסטו מיר ווייטער העלפן דו
זאלסט מיר שיקין גוטע מלאכים זייא זאלין
מיך פירין אין רעכטין וועג כדי אז איך אונ
מיינע קינדר זאלין געשפייזט ווערין פון דיין
האנט אונ ניט חס ושלום פון דיא לייט דאס
איך זאל ניט קומען צוא שפלות עס זאל אין
זיי קיין עין הרע ניט שולט זיין אונ זייא אונז
מציל פון אלע שלעכין אונ איך זאל לעבין
איין גרינג לעבין אונ אין שלום:

רבש"ע הער פון די גאנצע וועלט דו האסט
באשאפין דעם מענטשין ניט אום
זיסט דו האסט גיעפינט מיינע אויגין צו זעהן
דיין קיניגרייך אונ מיינע אויערין צו הערין
דיינע וואונדער פון דער גאנצער וועלט אונ
מיין מויל זאל דר ציילין דיין גדולה אונ מיינע
הענט זאלין טאן דיינע מצות. ליבער גאט דו
האסט אונז גיבאטין חלה צו נעמען אונ ליכט
צו צינדין אונ בודק צו זיין פון נדה, די נשמה
זאל ריין בלייבין אונ מיט מיינע פיס צו גיין
אין דער שול אונ צו לויבין דיך אונ צו גיין
אין דיינעם וועג אונ מיינע בריסט צו זייגין
קינדער דאס זיי זאלן שטארקין דרום בעט
איך דיר ליבער גאט עס זאל אין זייא ניט
שולט זיין קיין עין הרע אונ קיין רוחות רעות
קיין מיתה משונה אונ זאלסט מיינע קינדער
שטארקין דאס הארץ אין דער תורה אונ
זייער הארץ זאל אפין זיין אזוא וויא דיא
טירין פון אולם והיכל אונ מיר זאלין זעהען
פון זייא בנים עוסקים בתורה ובמצות אונ
אין מיינע אויגן זאל ניט זיין קיין טרויערקייט
פון דאגה אונ ניט צו הערין קיין יאמער אונ
קלאג אין גאר מיין הויז גיזונד אונ ניט
געשפייזט צוא ווערין דורך דער האנט פון
איין בשר ודם אונ מיר זאלין זוכה זיין צוא
זעהען ישועות ונחמות:

רבש"ע איך בעט דיך דו זאלסט באגיטינין
מיין מזל אונ אויב דאס מזל חס
ושלום באגליקט ניט באהיט מיך אל שדי, אונ
צו ברעך דאס שווערע מזל דאס יאהר אונ
אלע וואך אונ אלע טאג אונ אלע רגע אונ
זייא מחדש לטובה ולברכה והצלחה אונ הייל
דיא צו בראכענע הערצער אונ גיב מיר חן
וחסד אין דיינע אויגין אונ אין לייטינס
אויגין דאס קיינער זאל ניט האבין אויף מיר
צו ריידין, מיינע אויגין הייב איך אויף צום
הימיל אונ גאר מיין צו בראכין הארץ טוא
איך צוא דיר זאגין אזוא וויא דוד המלך עליו
השלום האט אן גישריבין אין צו בראכין
הארץ אונ אין פאר שטויסין הארץ טוסטו
גאט ניט פאר שעמען, אונ זייא מיר ממלא כל
משאלות לבי לטובה כי אל רחום אתה:
יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי אמן:

רבש"ע דוא הער פון דער וועלט דוא אלמאכטיגער גאט דוא האסט באשאפין מיט דיין גרויס דער בארימהקייט הימיל אונ ערד אונ אלע באשעפענעס אין די זעקס טעג נאר מיט צעהן ווערטער אונ אין זיבעטין טאג איז דער שבת קודש. דעם היילגין שבת האסטו גירועט פון דיין ווערק אונ אויך האסטו גיבאטין צו דיין ליב פאלק ישראל וואס דו טוסט זיך מיט זיי בארימען ווי דער פסוק זאגט ישראל אשר בך אתפאר דאס איז טייטש איר ליב פאלק ישראל מיט אייך טו איך מיך בארימן, האסטו צו זיי גיבאטין אז זיי זאלין אויך רוען אום שבת קודש פון אלע ארבעט אונ אויך פון אזעלכע ווערטער וואס מען דארף ניט צו ריידין נייערט זיא זאלין ריידין דברי תורה אונ צוא לערנען איטליכער נאך זיין יכולת נאך וואס ער קען לערנען אויך די ווייבער זאלין ווישין ווי צו האלטין זייערע מצות וואס גאט האט זייא גיבאטין אויך האסטו אונז גיגעבין חדשים וואס די סנהדרין פלעגין היילגין די חדשים זיינען מיר מקדש החודש אונ מיר בענטשין דעם שבת וואס פאר ראש חודש איז אונ דענסט מאל איז צייט מען זאל בעטין דרום טוען מיר פאר שפרייטין אונזערע הענט צו השם יתברך אונ מיר טוען תפלה אז דוא זאלסט אונז ווידער קערין קיין ירושלים אונ זאלסט דער נייען אונזערע טעג אזו וויא צום ערסטין דען מיר האבין ניט איצונד קיין בית המקדש אונ קיין מזבח אונ קיין כהן גדול וואס זאל אויף אונז מכפר זיין נאר אונזער תפלה איז אן שטאט פון די קרבנות דרום פאר נעם אונזער תפלה אונ זאלסט אונז ענטפערין אין דעם חודש אין דעם זכות פון אונזער מוטער שרה וואס דוא האסט פון אירעט וועגין גיבאטין אונ האסט געזאגט אל תגעו במשיחי ובנביאי אל תרעו דאס איז טייטש איר זאלט ניט אן רירין צו בייזין אין מיינע הערין אונ צו מיינע נביאים זאלט איר גיט טאן קיין שלעכטש. אונ אין דעם זכות פון אונזער מוטער רבקה וואס זיא האט גורם געוועזן אז אונזער פאטער יעקב זאל מקבל זיין דיא ברכות פון זיין פאטער יצחק אז דיא ברכות זאלין באלד מקוים ווערין אין אירע קינדער דיא ישראל. אונ אין דעם זכות פון אונזער מוטער רחל דיא געטריישע וואס דוא האסט איר צו גיזאגט אז אין איר זכות וועלין אירע קינדער ישראל פון דעם גלות בבל ארויס גיין דען אז מען האט די ישראל אין גלות נבוזראדן ארייין געפירט האט מען זייא געפירט ניט ווייט פון דעם קבר וואס אונזער מוטער רחל ליגט דרינען האבין זיך דיא ישראל אויס גיבעטין ביי דעם שונא אז זייא זאלין גיין אויף דעם קבר. אונ וויא די ישראל זיינען געקומען אויף דעם קבר פון אונזער מוטער רחל אונ האבין אן גיהויבין צוא וויינען אונ צוא שרייען אונזער געטרייע מוטער וויא קענסטו דאס צו זעהען אז מען זאל אונז פירין אין גלות אריין איז רחל אויף גיגאנגען צו השי"ת מיט אביטער גשרייא אונ האט געשפראכין רבש"ע דיין רחמנות איז דאך פיל גרעסער פון דאס רחמנות פון דעם מענטשין דער צוא האב איך דאך רחמנות גיהאט איבער מיין שוועסטער לאה ווען מיין פאטער האט פאר ביטין אונ האט זיא גיגעבין צוא מיין מאן יעקב אויף מיין ארט, מכל שכן דוא גאט ביסט דאך גאר ארחום וחנון גיהערסטו גווים רחמנות האבין, אזו האט גאט איר גיענטפערט דו האסט בייא מיר רעכט, איך וועל דיינע קינדער אויס ציהען אויס די צרות דרום בעטין מיר דיך אז דאס זאל מקוים ווערין אין איר זכות. אונ אין דעם זכות פון אונזר מוטר לאה וואס זיא האט טאג אונ נאכט גיוויינט אז זיא זאל ניט אריין פאלין אין גורל פון עשו ביז אירע אויגין זיינען טונקיל גיווארין. אין איר זכות זאלסטו אונז דר לייכטין אונזערע אויגין פון דער פינצטערנעש, מיר ווערין דאך גירופין בני אברהם דיא קינדער פון אברהם אבינו וויא זאלין מיר היינט זיין אזו פאר לאזן. הרב כבסי טוא מערין צוא וואשין דיא זינד. דרום דער נייא אונ ברייגג אויף אונז דעם חודש צוא פרייד אונ עס זאל אונז פאר קערט ווערין אלץ צוא נוטין, גאת עוזני דוא ביסט דאך אונזער גרויסער הערשאפט דו זאלסט מיר דער הייבין אונ זאלסט פאר קערין צו נוטין אין זכות פון אונזערע אבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב אמן:

לוח המולדות וראשי חדשים

עס איז רעכט מען זאל וויסן דעם מולד איידער מען בענשט ראש חודש:
דער מולד הייסט, ווען די לבנה שטייט אונטער די זון. און אין הייב חודש איז איר שיין ארויף און דער נאך אז זיא רוקט זיך אפ שיינט זיא צוא אונז און נאך האלב חודש רוקט זיא זיך ווידער צו צו דער זון, ביז סוף חודש שטייט זיא ווידער איינע אונטער די אנדערע און אזוא ווייטער:

לוח המולדות משנת תרנ״ח

ר״ח

חשון	דינסטיג פאר טאג פיר און דרייסיג מינוט מיט ניין חלקים אויף דרייא:	ג ד
כסלו	מיטוואך פאר נאכט אכטצעהן מינוט מיט צעהן חלקים אויף פיר:	ה ו
טבת	פרייטיג פאר טאג צווייא מינוט מיט עלף חלקים אויף פינף:	ז א
שבט	שבת ביא טאג זעקס און פערציג מינוט מיט צוועלף חלקים אויף פינף:	ב
אדר	מאנטיג פריא דרייסיג מינוט מיט דרייצעהן חלקים אויף זעקס:	ג ד
ניסן	דינסטיג אבינט פערצעהן מינוט מיט פערצעהן חלקים אויף זיבין:	ה
אייר	דאנערשטיג פריא אכט און פופציג מינוט מיט פופצעהן חלקים אויף זיבין:	ו ז
סיון	פרייטיג פר נאכט צוויי און פערציג מינוט מיט זעכצעהן חלקים אויף אכט:	א
תמוז	זונטיג פריא זעקס און צוואנציג מינוט מיט זיבעצעהן חלקים אויף ניין:	ב ג
אב	מאנטיג אבינט עלף מינוט אויף צעהן:	ד
אלול	מיטוואך פריא פינף און פופציג מינוט מיט איין חלק אויף צעהן:	ה ו

לוח המולדות משנת תרנ״ט

חשון	שבת פר האלבין טאג דריי און צוואנציג מינוט מיט דריי חלקים אויף צוועלף:	א ב
כסלו	זונטיג אבינט זיבין מינוט מיט פיר חלקים אויף איינס:	ג
טבת	דינסטיג ביא טאג איין און פופציג מינוט מיט פינף חלקים אויף איינס:	ד
שבט	דאנערשטיג פאר טאג פינף און דרייסיג מינוט מיט זעקס חלקים אויף צוויי:	ה
אדר	פרייטיג ביא טאג נייניצעהן מינוט מיט זיבין חלקים אויף דרייא:	ו ז
ניסן	זונטיג פאר טאג דרייא מינוט מיט אכט חלקים אויף פיר:	א
אייר	מאנטיג ביא טאג זיבין און פערציג מינוט מיט ניין חלקים אויף פיר:	ב ג
סיון	מיטוואך פריא איין און דרייסיג מינוט מיט צעהן חלקים אויף פינף:	ד
תמוז	דאנערשטיג ביא טאג פופצעהן מינוט מיט עלף חלקים אויף זעקס:	ה ו
אב	שבת אין דער פריא ניין און פופציג מינוט מיט צוועלף חלקים אויף זעקס:	ז
אלול	זונטיג אבינט דרייא און פערציג מינוט מיט דרייצעהן חלקים אויף זיבין:	א ב

לוח המולדות משנת תר״ם

חשון	מיטוואך אבינט עלף מינוט מיט פופצעהן חלקים אויף ניין:	ד ה
כסלו	פרייטיג פריא פינף און פופציג מינוט מיט זעכצעהן חלקים אויף ניין:	ו
טבת	שבתות צו נאכט ניין און דרייסיג מינוט מיט זיבעצעהן חלקים אויף צעהן:	ז א
שבט	מאנטיג אין דער פריא פיר און צוואנציג מינוט אויף עלף:	ב
אדר א	דינסטיג אבינט אכט מינוט מיט איין חלק אויף צוועלף:	ג ד
אדר ב	דאנערשטיג ביא טאג צוויי און פופציג מינוט מיט צווייא חלקים אויף 12:	ה ו
ניסן	שבת פאר טאג זעקס און דרייסיג מינוט מיט דרייא חלקים אויף איינס:	ז
אייר	זונטיג ביא טאג צוואנציג מינוט מיט פיר חלקים אויף צווייא:	א ב
סיון	דינסטיג פריא פיר מינוט מיט פינף חלקים אויף דרייא:	ג
תמוז	מיטוואך ביא טאג אכט און פערציג מינוט מיט זעקס חלקים אויף דרייא:	ד ד
אב	פרייטיג אין דער פריא צווייא און דרייסיג מינוט מיט זיבין חלקים אויף פיר:	ו
אלול	שבת פאר נאכט זעכצעהן מינוט מיט אכט חלקים אויף פינף:	ז א

לוח המולדות משנת תרס"א

		ר"ח
חשון	דינסטיג נאך האלבין טאג פיר אונ פערציג מינוט מיט צעהן חלקים אויף 6 :	ג ד
כסלו	דאנערשטיג פריא אכט אונ צוואנציג מינוט מיט עלף חלקים אויף זיבין :	ה ו
טבת	פרייטיג צוא נאכט צוועלף מינוט מיט צוועלף חלקים אויף אכט :	ז א
שבט	זונטיג פריא זעקס אונ פופציג מינוט מיט דרייצעהן חלקים אויף אכט :	ב
אדר	מאנטיג אבינט פערציג מינוט מיט פערצעהן חלקים אויף ניין :	ג ד
ניסן	מיטוואך פריא פיר אונ צוואנציג מינוט מיט פופצעהן חלקים אויף צעהן :	ה
אייר	דאנערשטיג אבינט אכט מינוט מיט זעכצעהן חלקים אויף עלף :	ו ז
סיון	שבת פריא צוויא אונ פופציג מינוט מיט זיבעצעהן חלקים אויף עלף :	א
תמוז	זונטיג אבינט זיבין אונ דרייסיג מינוט אויף צוועלף :	ב ג
אב	דינסטיג בייא טאג איין אונ צוואנציג מינוט מיט איין חלק אויף איינס :	ד
אלול	דאנערשטיג פאר טאג פינף מינוט מיט צווייא חלקים אויף צווייא :	ה ו

לוח המולדות משנת תרס"ב

חשון	זונטיג פאר טאג דרייא אונ דרייסיג מינוט מיט פיר חלקים אויף דרייא :	א ב
כסלו	מאנטיג פאר נאכט זיבעצין מינוט מיט פינף חלקים אויף פיר :	ג
טבת	מיטוואך פאר טאג איין מינוט מיט זעקס חלקים אויף פינף :	ד
שבט	דאנערשטיג פר נאכט פינף אונ פערציג מינוט מיט זיבין חלקים אויף פינף :	ה
אדר א	שבת פאר טאג ניין אונ צוואנציג מינוט מיט אכט חלקים אויף זעקס :	ו ז
אדר ב	זונטיג פאר נאכט דרייצעהן מינוט מיט ניין חלקים אויף זיבין :	א ב
ניסן	דינסטיג פריא זיבין אונ פופציג מינוט מיט צעהן חלקים אויף זיבין :	ג
אייר	מיטוואך אבינט איין אונ פערציג מינוט מיט עלף חלקים אויף אכט :	ד ה
סיון	פרייטיג פריא פינף אונ צוואנציג מינוט מיט צוועלף חלקים אויף ניין :	ו
תמוז	שבתות צו נאכט ניין מינוט מיט דרייצעהן חלקים אויף צעהן :	ז א
אב	מאנטיג פריא דרייא אונ פופציג מינוט מיט פערצעהן חלקים אויף צעהן :	ב
אלול	דינסטיג אבינט זיבין אונ דרייסיג מינוט מיט פופצעהן חלקים אויף עלף :	ג ד

לוח המולדות משנת תרס"ג

חשון	פרייטיג צו נאכט פינף מינוט מיט זיבעצעהן חלקים נאך צוועלף :	ו ז
כסלו	זונטיג נאך האלבין טאג פופציג מינוט אויף איינס :	א ב
טבת	דינסטיג פאר טאג פיר אונ דרייסיג מינוט מיט איין חלק אויף צווייא :	ג ד
שבט	מיטוואך בייא טאג אכטצעהן מינוט מיט צווייא חלקים אויף דרייא :	ה
אדר	פרייטיג פאר טאג צווייא מינוט מיט דרייא חלקים אויף פיר :	ו ז
ניסן	שבת נאך האלבין טאג זעקס אונ פערציג מינוט מיט פיר חלקים אויף פיר :	א
אייר	מאנטיג פאר טאג דרייסיג מינוט מיט פינף חלקים אויף פינף :	ב ג
סיון	דינסטיג פאר נאכט פערצעהן מינוט מיט זעקס חלקים אויף זעקס :	ד
תמוז	דאנערשטיג פריא אכט אונ פופציג מינוט מיט זיבין חלקים אויף זעקס :	ה ו
אב	פרייטיג בייא טאג צווייא אונ פערציג מינוט מיט אכט חלקים אויף זיבין :	ז
אלול	זונטיג אין דער פריא זעקס אונ צוואנציג מינוט מיט ניין חלקים אויף אכט :	א ב

אז מען בענטשט ראש חודש זאגט מען דאס:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתחדש עלינו את החדש הזה לטובה ולברכה. ותתן לנו חיים ארוכים. חיים של שלום. חיים של טובה. חיים של ברכה. חיים של פרנסה. חיים של חלוץ עצמות. חיים שיש בהם יראת שמים ויראת חטא. חיים שאין בהם בושה וכלמה. חיים של עשר וכבוד. חיים שתהא בנו אהבת תורה ויראת שמים. חיים שימלא יי משאלות לבנו לטובה בזכות תפלת רבים אמן סלה:

מי שעשה נסים לאבותינו וגאל אותם מעבדות לחרות. הוא יגאל אותנו בקרוב. ויקבץ נדחינו מארבע כנפות הארץ. חברים כל ישראל ונאמר אמן:

ראש חדש (פלוני) ביום (פלוני) הבא עלינו ועל כל ישראל לטובה:

יחדשהו הקדוש ברוך הוא עלינו ועל כל עמו בית ישראל. לטובה ולברכה. לששון ולשמחה. לישועה ולנחמה. לפרנסה טובה ולכלכלה. לחיים טובים ולשלום. לשמועות טובות. ולבשורות טובות. ולגשמים בעתם. ולרפואה שלמה. ולגאלה קרובה. ונאמר אמן:

היינט זאגט מען ניט קיין צדקתך צדק זאגט מען ניט אב הרחמים. אויך ניט ביא איין חתן. אויך אז עס איז איין ברית מילה. אונ אז מען בענטשט ראש חודש זאגט מען אויך ניט. נייערט אין די טעג וואס מען ציילט ספירה. אונ אז מען בענטשט ר״ח אב זאגט מען אין פראג:

אב הרחמים שוכן מרומים. ברחמיו העצומים. הוא יפקוד ברחמים החסידים והישרים והתמימים. קהלות

יהי רצון עס זאל זיין איין ווילן פון צו פאר דיר גאט אונזר גאט אונ דר גאט פון אונזרע עלטערין דו זאלסט באנייען אויף אונז דעם דאזיגין חודש צו גוטקייט אונ צו בענטשונג אונ זאלסט אונז געבין לאנג לעבין איין לעבין פון פריד לעבין פון גוטש לעבין פון בענטשונג איין לעבין פון פרנסה איין שטארקייט אין אונזערע ביינער מיר זאלין מורא האבין צו טאן איין עבירה מיר זאלין ניט ווערין פאר שעמט פאר קיינעם מיר זאלין האבין רייכקייט אונ כבוד מיר זאלין אין זיך האבין ליבשאפט צו דר תורה אונ מורא פאר השם יתברך, זאלסט דר פילין די באגער פון אונזער הארצין צו גוטין פון דעם זכות פון דר תפלה פון רבים אמן סלה:

מי שעשה דר וואס האט גיטאן נסים צו אונזערע עלטערין אונ האט זיי אויס גילייזט פון דינסט צו פרייא דר גאט זאל אונז אויס לייזין אין גיכין פון יצר הרע אונ זאל איין זאמלען אונזערע פאר שטויסינע פון אלע עקין פון דר ערד עס זאל באהעפט זיין כל ישראל אונ מיר וועלין זאגין דרויף אמן:

יחדשהו הקב״ה גאט ב״ה זאל באנייען דעם חודש אויף אונז אונ אויף אלע ישראל צו לעבין אונ צו פריד לששון אונ צו פרייד לישועה צו הילף אונ צו טרייסטונג ונאמר אונ מיר וועלין זאגין דרויף אמן:

אב הרחמים פאטער דר בארמיגער דר דא רוהט אין הויכין הימיל מיט זיינע שטארקע דער בארימקייט ער זאל גידיינקען מיט דער בארימקייט די פרומע אונ די רעכטפארטינע

הַקֹּדֶשׁ שֶׁמָּסְרוּ נַפְשָׁם עַל קְדֻשַּׁת הַשֵּׁם. הַנֶּאֱהָבִים
וְהַנְּעִימִים בְּחַיֵּיהֶם וּבְמוֹתָם לֹא נִפְרָדוּ. מִנְּשָׁרִים קַלּוּ
וּמֵאֲרָיוֹת גָּבֵרוּ. לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם וְחֵפֶץ צוּרָם: יִזְכְּרֵם
אֱלֹהֵינוּ לְטוֹבָה עִם שְׁאָר צַדִּיקֵי עוֹלָם. וְיִנְקוֹם נִקְמַת דַּם
עֲבָדָיו הַשָּׁפוּךְ: כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים. הַרְנִינוּ
גוֹיִם עַמּוֹ כִּי דַם עֲבָדָיו יִקּוֹם. וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ
עַמּוֹ: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר. וְנִקֵּיתִי דָּמָם
לֹא נִקֵּיתִי. וַיְיָ שֹׁכֵן בְּצִיּוֹן: וּבְכִתְבֵי הַקֹּדֶשׁ נֶאֱמַר. לָמָּה יֹאמְרוּ
הַגּוֹיִם אַיֵּה אֱלֹהֵיהֶם יִוָּדַע בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ
הַשָּׁפוּךְ: וְאוֹמֵר כִּי דֹרֵשׁ דָּמִים אוֹתָם זָכָר לֹא שָׁכַח צַעֲקַת
עֲנָוִים: וְאוֹמֵר יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא גְוִיּוֹת מָחַץ רֹאשׁ עַל אֶרֶץ
רַבָּה: מִנַּחַל בַּדֶּרֶךְ יִשְׁתֶּה עַל כֵּן יָרִים רֹאשׁ: אשרי וכו'

כשמברכין בה"ב יאמר החזן זה:

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך את כל מי שיקבל עליו להתענות שני וחמישי ושני בשכר זה הקב"ה ישמרהו ויצילהו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהם ויקבל תפלותיהם ויאזין שועותיהם עם כל ישראל אחיהם ונאמר אמן:

װען מען טראגט די ספר תורה צום היכל זאגט מען דאס:

חזן יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ:

װען דער חזן זאגט יהללו זאגט דאס קהל הודו:

הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם: וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרוֹבוֹ הַלְלוּיָהּ:

רעכטפארטיגע די הייליגע קהלות װאס זיי האבין איבער געענטפערט זייערע לייבער אויף קדוש השם די געליבטע אונ די געזיסטע ביי זייער לעבין אונ אפילו צום טויט האבן זיי זיך ניט אפ געשיידין זיי זיינען גרינגער פון אדלער אונ פון לייבין זיינען זיי שטארקר געוועזן צו טאן דעם ווילין פון זייער באשעפער אונ דאס באגער פון זייער באשעפער יזכרם ער זאל זיי גידיינקן אונזער גאט צו גוטין מיט נאך צדיקים פון דר וועלט אונ זאל רעכענען די נקמה פון דעם בלוט זיינע קנעכט װאס איז פאר גאסין געווארין אזו ווי עס שטייט גישריבין אין דר תורה פון משה דר געטליכער מאן ווארום ער וועט איין נקמה טאן אונ איין רעכענונג וועט ער ווידער קערין צו זיינע באליידיגער אונ וועט איבר בעטין זיין ערדרייך מיט זיין פאלק. ועל אונ דורך די נביאים שטייט גישריבין איך טו ריינגין אבער דאס בלוט בין איך ניט ווארין גירייניגט אונ גאט רוהט אין ציון. ובכתבי אונ אין הייליגער שריפט שטייט גישריבין דען דר גאט פארשט אלע בלוטין טוט גידיינקען די בלוטין ער פאר געסט ניט דאס געשרייא די דעמהאפטיגע. ואומר אונ נאך איין פסוק זאגט ער האט גיוואונדעט פרעה װאס ער איז געוועזן איין קאפ דהיינו איין עלצטער איבער דעם גרויסין לאנד מצרים ער האט אויף דעם וועג אויס דעם טייך נילוס גיטרונקען װאס ער איז פאר ענדערט גיווארן צו בלוט פון וועגין די דר שלאגענע דרום האט ער זיין קאפ דר הייבין:

מזמור לדוד הבו ליי בני אלים הבו ליי כבוד ועז: הבו ליי כבוד שמו השתחוו ליי
בהדרת קדש: קול יי על המים אל הכבוד הרעים יי על מים רבים: קול יי
בכח קול יי בהדר: קול יי שבר ארזים וישבר יי את ארזי הלבנון: וירקידם כמו עגל
לבנון ושריון כמו בן ראמים: קול יי חצב להבות אש: קול יי יחיל מדבר יחיל יי
מדבר קדש: קול יי יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אמר כבוד: יי למבול
ישב וישב יי מלך לעולם: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

חזן מען שטעלט אריין דיא ספר תורה אין ארון קודש זאגט מען דאס:

ובנחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל: קומה יי למנוחתך אתה וארון
עזך: כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו: בעבור דוד עבדך אל תשב
פני משיחך: כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו: עץ חיים היא למחזיקים
בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: השיבנו יי
אליך ונשובה חדש ימינו כקדם: ח״ק

מוסף לשבת ולשבת ראש חודש

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:
אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב
האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל
וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:
בש״ת זכרנו לחיים. מלך חפץ בחיים. וכתבנו בספר החיים. למענך אלהים חיים:
מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם:
אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:
אום ווינטער זאגט מען משיב הרוח ומוריד הגשם: אום זומער זאגט מען מוריד הטל:
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים
ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות
ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:
בש״ת מי כמוך אב הרחמים. זוכר יצוריו לחיים ברחמים:
ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי מחיה המתים:
אין חזרת הש״ץ זאגט מען דיא קדושה:

כתר יתנו לך יי אלהינו מלאכים המוני מעלה עם עמך ישראל קבוצי מטה.
יחד כלם קדשה לך ישלשו. כדבר האמור על יד נביאך וקרא זה אל
זה ואמר: ק״ה קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: ח׳ כבודו מלא
עולם משרתיו שואלים זה לזה איה מקום כבודו להעריצו לעמתם משבחים
ואומרים: ק״ה ברוך כבוד יי ממקומו: ח׳ ממקומו הוא יפן ברחמיו לעמו ויחון עם

נעריצך ונקדישך מיר וועלין שטארקין דיך אונ מיר וועלין היילינגין דיך אז די מלאכים
וואס הייסין שרפים וואס זיי היילינגין דיין נאמען ככתוב ווי עס איז געשריבין
דורך דיינע נביאים אונ ער רופט איין מלאך צום אנדערין מלאך אונ ער זאגט קדוש
היילינג היילינג היילינג גאט דער האר עס איז פול גאר די ערד פון זיין כבוד: כבודו גאטש
כבוד איז פול דיא וועלט זיינע באדינער פרעגין איינער צום אנדערין וואו איז דאס
ארט פון גאטש כבוד דרום וואס קיינער ווייס ניט וואו דאס ארט איז זאגין זיי גילויבט

המיחדים שמו ערב ובקר בכל יום תמיד פעמים באהבה שמע אומרים:
ק"ה שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: ח' הוא אלהינו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו והוא יושיענו ויגאלנו שנית וישמיענו ברחמיו לעיני כל חי לאמר הן גאלתי אתכם אחרית כראשית להיות לכם לאלהים: ק"ה אני יי אלהיכם:

אום יום טוב והושענא רבה זאגט מען דאס:

אדיר אדירנו יי אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ: והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד:

ח' ובדברי קדשך כתוב לאמר: ק"ה ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה. כי אל מלך גדול וקדוש אתה: ברוך אתה יי האל (בש"ת המלך) הקדוש:

לשבת

תכנת שבת רצית קרבנותיה. צוית פרושיה עם סדורי נסכיה. מענגיה לעולם כבוד ינחלו. טועמיה חיים זכו. וגם

לשבת ראש חודש

אתה יצרת עולמך מקדם. כלית מלאכתך ביום השביעי. בחרת בנו מכל עם אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך

זאל זיין דר כבוד פון זיין ארט: ממקומו פון זיין ארט זאל ער זיך קערין מיט זיינע דער בארימקייט אונ זאל לייט זעליגין דאס פאלק וואס איינינין גאטש נאמען אבינט אונ מארגין אלע טאג שטעטיגליך צווייא מאל זאגין זיי שמע הער צו ישראל גאט אונזער גאט ער איז איינציג, ער איז אונזער גאט ער איז אונזער פאטער ער איז אונזער קיניג ער איז אונזער העלפער אונ ער זאל מאכין אונז הערין מיט זיין דר בארימקייט דאס אנדערע מאל פאר די אויגין אלע וואס עס לעבט צו זיין צו אייך איין גאט, איך בין אייער גאט: ובדברי אין דיינע היילינע כתובים שטייט געשריבין ימלוך גאט וועט קיניגין אייביג דיין גאט פון ציון, צו גיבירד אונ גיבירד לויבט גאט:

אום שבת

תכנת שבת דו האסט דם שבת אן גיברייט עס איז דיר וואויל גיפעלין אירע קרבנות האטשע מיטאר אום שבת קיין מלאכה ניט טאן אבר די קרבנות האבין דוחה גיוועזן שבת מען האט זיי גיקוילעט אונ מקריב גיוועזן אום שבת. דר רוקח שרייבט דאס אום שבת האט מען ניט מקריב גיוועזן קיין קרבן חטאת ווס ער איז מכפר ווי אום יום טוב האט מען צו מוסף מקריב גיוועזן אציקעלע פאר איין חטאת נאר קרבן עולות וואס זיינען מרצה האט מען אום שבת מקריב גיוועזן ווארום שבת

אליין

אום שבת ראש חודש

אתה יצרת דו האסט גיפורעמט דיין וועלט פון פריער אן דו האסט פאר לענט דיין ווערק אין זיבעטין טאג דוא האסט אונז ליב גיהאט אונ האסט אן אונז באגערט אונ האסט אונז נאך יציאת מצרים דערהויבין פון אלע לשונות היינו פון אלע אומות וואס זיינן דעמאלט גיוועזן אונ האסט אונז גהייליגט מיט דיינע מצות אונ האסט אונז גימאכט גינעהנען אונזר מלך צו דיין דינסט אונ האסט אונז גינעבין דיא תורה ושמך הגדול אונ דיין גיאכפערטין אונ היילינין נאמן האסטו

אויף

לשבת

הָאוֹהֲבִים דְּבָרֶיהָ גְּדֻלָּה בָּחָרוּ. אָז מִסִּינַי נִצְטַוּוּ (עָלֶיהָ) צִוּוּי פְּעָלֶיהָ כָּרָאוּי. וַתְּצַוֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהַקְרִיב בָּהּ קָרְבַּן מוּסַף שַׁבָּת כָּרָאוּי: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים

לשבת ראש חודש

הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ: וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים לְכַפָּרָה וּלְפִי שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָרְבָה עִירֵנוּ וְשָׁמֵם בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ וְגָלָה יְקָרֵנוּ וְנִטַּל כָּבוֹד מִבֵּית חַיֵּינוּ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים (לְהַקְרִיב קָרְבָּן וְלֹא כֹהֵן שֶׁיְּכַפֵּר בַּעֲדֵנוּ) לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ

אום שבת

אליין איז מכפר אויף אלע עבירות. דוא האסט באשיידליך גיבאטין די דינים פון שבת מיט די סדרים פון אירע נסכים דס איז דר ווייך וואס מען האט גיגאסין אויף די קרבנות, די יהודים ווס האלטן עונג שבת וועלין לעולם הבא גרויס כבוד האבן, די יהודים וואס עסן לכבוד שבת וועלן זוכה זיין דאס איביג לעבן, אויך די וואס האבן ליב די זאכין וואס גיהערן צו שבת וועלן זיין אויס דר וועלט צו גרויס אכפערקייט דערמאלט בשעת מתן תורה פון בארג סיני זייגען זיי גיבאטין גיווארין אויף דעם שבת, דוא גאט אונזער גאט האסט אונז גיבאטין מען זאל אום שבת מקריב זיין מער קרבנות וויא אין אנדרע טעג אזו ווי עס גיהער צו זיין: יהי עס זאל דאך זיין דר ווילין פון פאר דיר גאט אונזער גאט

אום שבת ראש חודש

אויף אונז גירופין. ותתן אונ דו גאט אונזר גאט האסט אונז גיגעבין מיט ליבשאפט די שבתים צו רואונג אונ די ראשי חדשים זאלין מכפר זיין אונזרע עבירות אבר וויל מיר אונ אונזרע עלטערן האבן קעגין דיר גיזינדיגט איז אונזער שטאט חרוב גיווארין אונ אונזר בית המקדש איז פרוויסט גווארן אונ אונזר ווערדיקייט איז פר טריבין גיווארין אונ עס איז אוועק גינומן גיווארין דר כבוד פון הויז אונזר לעבין דרום קענעך מיר ניט טאן אונזער שולדיקייט אין דיין אויס דר וויילטן הויז אין דם גאכפערטין אונ הייליגן הויז וואס דיין נאמן איז דרויף גירופין פון וועגן די האנט פון דעם שונא וואס זיא איז גווארן גישטרעקט אין דיין בית המקדש אונ האבין

אונ גאט פון אונזערע עלטערין זאלסט אונז אויף ברייגגען מיט פרייד צו אונזער לאנד אונ זאלסט אונז פלאנצין אין אונזער גימארק אונ דארטין וועלין מיר מאכין

לשבת

כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם. וְאֶת מוּסַף יוֹם הַשַּׁבָּת (הַמָּנוֹחַ) הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת

לשבת ראש ח״דש

יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת (הַמָּנוֹחַ) הַזֶּה וְיוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

אום שבת

פַר דיר די קָרְבָּנוֹת וָואס מיר זַיינֶען שולדיג די טֶעגְלִיכֶע קָרְבָּנוֹת וויא דָער סֵדֶר איז אונ די קָרְבָּנוֹת פון מוּסָף אַזוֹ וויא רָעכְט איז, אונ דָעם קָרְבַּן מוּסָף פון דָעם טָאג שַׁבָּת וָועלְן מיר מַאכְן אונ מיר וָועלין מַקְרִיב זַיין פַאר דיר מיט לִיבְּשַׁאפְט אַז גיבָּאט דַיין ווילין אַזוֹ וויא דוּ הָאסְט פון אונזָערְט וֶועגין אין דַיין תּוֹרָה אָן גישְׁרִיבְּן דוּרְךְ די הָענְט פון דַיין קְנֶעכְט משֶׁה פון מוֹיל דַיין כָּבוֹד ווי עָס שְׁטֵייט אין פָּסוּק: וּבְיוֹם אונ אין דָעם טָאג פון שַׁבָּת זָאלְט איר מַקְרִיב זַיין צְוֵויי שָׁאף וָואס זַיינֶען אַלְט אַיְאר זיי זָאלִין גַאנְץ זַיין אָן אַמוּם אונ צְוֵוייא צֶעהְן טֵייל מָעל זָאלְט איר בְּרֵיינְגֶען פַר אַיין מִנְחָה אויס גימִישְׁט זֶעמִיל מָעל מיט אֵייל אונ זַיין גיסוּנג: עולה די עוֹלָה פון שַׁבָּת זָאלְט איר מַקְרִיב זַיין אין זַיין שַׁבָּת אָבֶּר ניט אין דָעם אַנְדָערִין שַׁבָּת כְּלוֹמַר אַז מָען הָאט אַיין שַׁבָּת פַר פֶעלְט אונ מָען הָאט דָעם קָרְבַּן עוֹלָה ניט מַקְרִיב גיוועזן הָעלְפְט ניט אַז מָען זָאל

אום שבת ראש חודש

הָאבִּין עָס הָרוּב גימַאכְט. יהי רצון לָאז זַיין דָר ווילין פון פַר דיר גָאט אונזֶר גָאט אונ גָאט פון אונזֶערֶע עֶלְטֶערִין זָאלְסְט אונז אויף בְּרֵיינְגֶען מיט פְרֵייד צוּ אונזֶר לַאנְד אונ זָאלְסְט אונז פְלַאנְצִין אין אונזֶער גימַארְק אונ דָארְטְן וָועלִין מיר אָן רִיכְטְן פַר דיר די קָרְבָּנוֹת וָואס מיר זַיינֶען שולְדיג די קָרְבָּנוֹת וָואס מָען הָאט אַלֶע טָאג מַקְרִיב גיוָועזִין אַזוֹא וויא דָער סֵדֶר איז אונ די קָרְבָּנוֹת פון מוּסָף אַזוֹ וויא זַייעֶר רָעכְט איז אונ די מוּסָפִים פון שַׁבָּת אונ פון דָעם טָאג רֹאשׁ חוֹדֶשׁ וָועלִין מיר אָן בְּרֵייטִין אונ וֶועלִין מַקְרִיב זַיין צוּ פַר דיר מיט לִיבְּשַׁאפְט אַזוֹ וויא דַיין ווילין הָאט גיבָּאטִין אַזוֹ וויא דוּ הָאסְט פון אונזֶערְט וָועגִין אָן גישְׁרִיבִּין אין דַיין תּוֹרָה דוּרְךְ די הָענְט פון דַיין קְנֶעכְט משֶׁה אַזוֹ וויא אין דָער תּוֹרָה שְׁטֵייט:

ובראשי

לשבת

שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה:

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג. עם מקדשי שביעי. כלם ישבעו ויתענגו מטובך. ובשביעי רצית בו וקדשתו חמדת ימים אותו קראת. זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו קדשנו במצותיך ותן (ושים) חלקנו בתורתך. שבענו מטובך (ושמחנו) ושמח נפשנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יי אלהינו באהבה

לשבת ראש חודש

(זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור: ובראשי חדשיכם תקריבו עלה ליי פרים בני בקר שנים ואיל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם: ומנחתם ונסכיהם כמדבר שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל ועשרון לכבש ויין כנסכו ושעיר לכפר ושני תמידים כהלכתם:

ישמחו במלכותך שמרי שבת וקוראי ענג. עם מקדשי שביעי. כלם ישבעו ויתענגו מטובך. ובשביעי רצית בו וקדשתו. חמדת ימים אותו קראת. זכר למעשה בראשית:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו. וחדש עלינו ביום השבת הזה את החדש הזה לטובה ולברכה. לששון ולשמחה. לישועה ולנחמה. לפרנסה ולכלכלה. לחיים טובים ולשלום. למחילת חטא ולסליחת עון. (בשנת העבור ולכפרת פשע). ויהי החדש הזה סוף וקץ לכל צרותינו. תחלה

אום שבת

דעם אנדערין שבת מקריב זיין צוויא קרבן עולות, דער קרבן עולה פון שבת מיט אירע נסכים איז חוץ פון דער עולה וואס מען פלעגט אלע טאג מקריב זיין מיט אירע נסכים:

די פייך פון (ישמחו) אונ (או"א רצה נא במנוחתנו) גיפינט מען אין תפלת ערבית לשבת:

אום שבת ראש חודש

ובראשי חדשיכם אונ אין אן הויב פון אייערע חדשים זאלט איר מקריב זיין איין קרבן עולה צו גאט צוויי יונגע אקסין אונ איין ווידער אונ שאף וואס זיינן נאר איין יאר אלט זיבן גאנצע אן איין מום. אונ זייער מנחה דען צו די קרבנות האט מען גבראכט שיין זעמעל מעל גמישט מיט אייל דאס הייסט מנחה אונ זייער גיסונג אזוא וויא עס איז גירעט ניווארין. דרייא צעהנטיל צו איטליכן אקס אונ צוויא צעהנטיל צו איטליכין ווידער אונ איין צעהנטיל צו איטליכע שאף אונ ויין וויא איטליכין זיין גיסונג איז אונ איין ציקעלע זאל פאר געבין דיא זינד אונ צוויי קרבנות וואס מען האט תמיד מקריב גיוועזין אזו וויא זייער רעכט איז:

אלהינו אונזר גאט אונ גאט פון אונזרע עלטערין עס זאל דיך באווילינט זיין אונזר רוען וואס מיר רוען היינט (חדש אונ טו אויף אונז בנייען אין דעם טאג שבת דיזען מאנהייט צו גוטין אונ צו בענטשונג, צו לוסט אונ צו פרייד, צו הילף אונ צו טרייסט, צו דר נערונג אונ צו שפייז, צו לעבין אונ צו פריד, צו פר צייאונג דר

לשבת

וברצון שבת קדשך (וישמחו בך ישראל אוהבי שמך) וינוחו בו כל ישראל מקדשי שמך: ברוך אתה יי מקדש השבת:

לשבת ראש חודש

וראש לפדיון נפשנו. כי בעמך ישראל בחרת מכל האמות. ושבתות להם הודעת וחקי ראשי חדשים להם קבעת: ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל וראשי חדשים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם (ולתפלתם שעה). והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל. ותפלתם (מהרה) באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד (צורנו) צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייתנו וקימתנו כן תחינו ותקימנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנו מודים לך. ברוך אל ההודאות:

ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת. ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך: שבת חנוכה זאגט מען דא ועל הנסים

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

אום שבת תשובה וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל הטוב): ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות: לש"ץ ברכת כהנים

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד (יחד) באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה (ורחמים) וברכה ורחמים וחיים ושלום. וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך (ברוב עוז ושלום): כספר ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

בש"ת בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וגזרות טובות ישועות ונחמות נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום: ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי, נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי וכל

זיינד אונ צוא פאר געבונג דער מוטוויליגע זינד. (אן איין עיבור יאהר זאגט מען אונ צוא פאר געבונג דיא פשעים). כי ווייל דען דוא האסט אן דיינעם פאלק ישראל אויס דר וויילט מער פון אלע אומות אונ האסט זייא לאזין וויסין דעם שבת. אונ דיא געזעץ פון ראש חודש האסט צו זייא געזעצט: ברוך געלויבט ביסטו גאט דער דא היילגט דעם שבת, אונ ישראל אונ דיא ראשי חדשים:

הקמים והחושבים עלי לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שלא תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים ושלא אכעוס היום ושלא אכעיסך ותצילני מיצר הרע ותן בלבי הכנעה וענוה: מלכנו ואלהינו יחד שמך בעולמך בנה עירך יסד ביתך ושכלל היכלך וקבץ קבוץ גליות ופדה צאנך ושמח עדתך: עשה למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען תורתך. עשה למען קדשתך: למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך ועני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות: הש"ץ חוזר התפלה. ק"ש

קוה אל יי חזק ויאמץ לבך וקוה אל יי: אין קדוש כיי כי אין בלתך ואין צור כאלהינו: כי מי אלוה מבלעדי יי ומי צור זולתי אלהינו:

אין כאלהינו. אין כאדונינו. אין כמלכנו. אין כמושיענו: מי כאלהינו. מי כאדונינו. מי כמלכנו. מי כמושיענו: נודה לאלהינו. נודה לאדונינו. נודה למלכנו. נודה למושיענו: ברוך אלהינו. ברוך אדונינו. ברוך מלכנו. ברוך מושיענו: אתה הוא אלהינו. אתה הוא אדונינו. אתה הוא מלכנו. אתה הוא מושיענו. אתה הוא שהקטירו אבותינו לפניך את קטרת הסמים:

פטום הקטרת הצרי והצפרן החלבנה והלבונה. משקל שבעים שבעים מנה. מור וקציעה שבלת נרד וכרכם משקל ששה עשר ששה עשר מנה. הקשט שנים עשר. וקלופה שלשה. וקנמון תשעה. ברית כרשינה תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא. ואם אין לו יין קפריסין מביא חמר חורין עתיק. מלח סדומית רבע. מעלה עשן כל שהוא: רבי נתן אומר אף

אין כאלהינו עס איז גיטא אזו איין גאט וויא אונזר גאט. עס איז גיטא אזו איין הער וויא אונזר הער. עס איז ניטא אזו איין קיניג דר וועלט וויא אונזער קיניג דר וועלט. עס איז ניטא אזו איין העלפער וויא אונזר העלפער: מי ווער איז אזו וויא אונזר גאט. ווער איז אזו ווי אונזר הער. ווער איז אזו וויא אונזר קיניג דר וועלט. ווער איז אזו וויא אונזר העלפער: נודה מיר וועלין לויבין צו אונזר גאט. מיר וועלין לויבין צו אונזר הער. מיר וועלין לויבין צו אונזר קיניג דר וועלט. מיר וועלין לויבין צוא אונזער העלפער: ברוך גילויבט איז אונזער גאט. גילויבט איז אונזער הער. גילויבט איז אונזער קיניג דר וועלט. גילויבט איז אונזער העלפער: אתה דו ביסט אונזר גאט. דו ביסט אונזר הער. דו ביסט אונזר קיניג דר וועלט. דו ביסט אונזר העלפער. אתה דו ביסט דער זעלביגער גאט וואס אונזערע עלטערין האבין פאר דיר גידעמפפט דיא קטורת. פון גיווירצין:

כפת הירדן כל שהוא. ואם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחת מכל סממניה חיב מיתה: רבן שמעון בן גמליאל אומר. הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף. בורית כרשינה ששפין בה את הצפרן כדי שתהא נאה. יין קפריסין ששורין בו את הצפרן כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים בעזרה מפני הכבוד:

השיר שהלוים היו אומרים בבית המקדש: ביום הראשון היו אומרים ליי הארץ ומלואה תבל ויושבי בה: בשני היו אומרים גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: בשלישי היו אומרים אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט: ברביעי היו אומרים אל נקמות יי אל נקמות הופיע: בחמישי היו אומרים הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב: בששי היו אומרים יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט: בשבת היו אומרים מזמור שיר ליום השבת. מזמור שיר לעתיד לבא ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא שנאמר הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם. שנאמר וכל בניך למודי יי ורב שלום בניך. אל תקרי בניך אלא בוניך: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך: למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום: קדיש דרבנן. עלינו. כ"י

שיר הכבוד

אבינו מלכנו פתח שערי שמים לתפלתנו שערי רחמים שערי תפלה שערי תחנונים שערי עת רצון שערי עת בקשה שערי רפואה שלמה שערי קדשה שערי תורה שערי חיים טובים שערי גאלה וישועה שערי גדלה שערי בנים ובני בנים שערים של צדיקים ותלמידי חכמים ואריכות ימים ושנים ועוסקים בתורה ובמצות לשמה שערי שמועות טובות שערי בשורות טובות בזכות אבות הקדושים אברהם יצחק יעקב משה אהרן דוד שלמה אליהו אלישע ובזכות אמהות הצדקניות שרה רבקה רחל ולאה בלהה זלפה חנה אביגיל ובזכות מרדכי ואסתר בשושן הבירה:

חזן אנעים זמרות ושירים אארוג. כי אליך נפשי תערוג:
קהל נפשי חמדה בצל ידך. לדעת כל רז סודך:
ח' מדי דברי בכבודך. הומה לבי אל דודיך:
ק' על כן אדבר בך נכבדות. ושמך אכבד בשירי ידידות:
ח' אספרה כבודך ולא ראיתיך. אדמך אכנך ולא ידעתיך:
ק' ביד נביאיך בסוד עבדיך. דמית הדר כבוד הודך:

ח' גדלתך וגבורתך. כנו לתקף פעלתך:
ק' דמו אותך ולא כפי ישך. וישווך לפי מעשיך:
ח' המשילוך ברוב חזיונות. הנך אחד בכל דמיונות:
ק' ויחזו בך זקנה ובחרות. ושער ראשך בשיבה ושחרות:
ח' זקנה ביום דין ובחרות ביום קרב. כאיש מלחמות ידיו לו רב:
ק' חבש כובע ישועה בראשו. הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו:

ח׳ טַלְלֵי אוֹרוֹת רֹאשׁוֹ נִמְלָא. קְוֻצּוֹתָיו רְסִיסֵי לָיְלָה:

ק׳ יִתְפָּאֵר בִּי כִּי חָפֵץ בִּי. וְהוּא יִהְיֶה לִּי לַעֲטֶרֶת צְבִי:

ח׳ כֶּתֶם טָהוֹר פָּז דְּמוּת רֹאשׁוֹ. וְחַק עַל מֵצַח כְּבוֹד שֵׁם קָדְשׁוֹ:

ק׳ לְחֵן וּלְכָבוֹד צְבִי תִפְאָרָה. אֻמָּתוֹ לוֹ עִטְּרָה עֲטָרָה:

ח׳ מַחְלְפוֹת רֹאשׁוֹ כְּבִימֵי בְחוּרוֹת. קְוֻצּוֹתָיו תַּלְתַּלִּים שְׁחוֹרוֹת:

ק׳ נְוֵה הַצֶּדֶק צְבִי תִפְאַרְתּוֹ. יַעֲלֶה נָא עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתוֹ:

ח׳ סְגֻלָּתוֹ תְּהִי בְיָדוֹ עֲטֶרֶת. וּצְנִיף מְלוּכָה צְבִי תִפְאֶרֶת:

ק׳ עֲמוּסִים נְשָׂאָם עֲטֶרֶת עִנְּדָם. מֵאֲשֶׁר יָקְרוּ בְעֵינָיו כִּבְּדָם:

ח׳ פְּאֵרוֹ עָלַי וּפְאֵרִי עָלָיו. וְקָרוֹב אֵלַי בְּקָרְאִי אֵלָיו:

ק׳ צַח וְאָדוֹם לִלְבוּשׁוֹ אָדוֹם. פּוּרָה בְּדָרְכוֹ בְּבוֹאוֹ מֵאֱדוֹם:

ח׳ קֶשֶׁר תְּפִלִּין הֶרְאָה לֶעָנָיו. תְּמוּנַת יְיָ לְנֶגֶד עֵינָיו:

ק׳ רוֹצֶה בְעַמּוֹ עֲנָוִים יְפָאֵר. יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת בָּם לְהִתְפָּאֵר:

ח׳ רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת קוֹרֵא מֵרֹאשׁ. דּוֹר וָדוֹר עַם דּוֹרֶשְׁךָ דְּרוֹשׁ:

ק׳ שִׁית הֲמוֹן שִׁירַי נָא עָלֶיךָ. וְרִנָּתִי תִּקְרַב אֵלֶיךָ:

ח׳ תְּהִלָּתִי תְּהִי לְרֹאשְׁךָ עֲטֶרֶת. וּתְפִלָּתִי תִּכּוֹן קְטֹרֶת:

ק׳ תִּיקַר שִׁירַת רָשׁ בְּעֵינֶיךָ. כַּשִּׁיר יוּשַׁר עַל קָרְבָּנֶיךָ:

ח׳ בִּרְכָתִי תַעֲלֶה לְרֹאשׁ מַשְׁבִּיר. מְחוֹלֵל וּמוֹלִיד צַדִּיק כַּבִּיר:

ק׳ וּבְבִרְכָתִי תְנַעֲנַע לִי רֹאשׁ. וְאוֹתָהּ קַח לְךָ כִּבְשָׂמִים רֹאשׁ:

ח׳ יֶעֱרַב נָא שִׂיחִי עָלֶיךָ. כִּי נַפְשִׁי תַעֲרוֹג אֵלֶיךָ:

לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת יְיָ יַשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ: ק״י. אדון עולם

סדר קידוש ליום השבת

אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דִמְהֵימְנוּתָא. שְׁלֵימָתָא חֶדְוָתָא דְמַלְכָּא קַדִּישָׁא:

אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְמַלְכָּא. דָא הִיא סְעוּדָתָא דַעֲתִיקָא קַדִּישָׁא וּזְעֵיר אַנְפִּין וַחֲקַל תַּפּוּחִין קַדִּישִׁין אָתְיָן לְסַעֲדָא בַּהֲדֵיהּ:

אַ סַדֵּר לִסְעוּדָתָא. בְּצַפְרָא דְשַׁבַּתָּא. וְאַזְמִין בָּהּ הַשְׁתָּא. עַתִּיקָא קַדִּישָׁא:

נְ הוֹרָא יִשְׁרֵי בָהּ. בְּקִדּוּשָׁא רַבָּא. וּבְחַמְרָא טָבָא. דְבֵיהּ תֶּחֱדֵי נַפְשָׁא:

יְ שַׁדַּר לָן שׁוּפְרֵיהּ. וְנֶחֱזֵי בִּיקָרֵיהּ. וְיַחֲזֵי לָן סִתְרֵיהּ. דְּאִתְאֲמַר בִּלְחִישָׁא:

יְ גַלֵּה לָן טַעֲמֵי. דִּבְתְרֵיסַר נַהֲמֵי. דְּאִינּוּן אָת בִּשְׁמֵיהּ. כְּפִילָא וּקְלִישָׁא:

צְ רוֹרָא דִלְעֵלָּא. דְבֵיהּ חַיֵּי כֹלָּא. וְיִתְרַבֵּי חֵילָא. וְתִסַּק עַד רֵישָׁא:

חֲ דוּ חַצְדֵי חַקְלָא. בְּדִבּוּר וּבְקָלָא. וּמַלְּלוּ מִלָּה. מְתִיקָא כְּדוּבְשָׁא:

קֳ דָם רִבּוֹן עָלְמִין. בְּמִלִּין דִּסְתִימִין. תְּגַלּוּן פִּתְגָמִין. וְתֵימְרוּן חִדּוּשָׁא:

לְ עַטֵּר פָּתוֹרָא. בְּרָזָא יַקִּירָא. עֲמִיקָא וּטְמִירָא. וְלָאו מִלְּתָא אַוְשָׁא:

וְ אִלֵּין מִלַּיָּא. יְהוֹן לִרְקִיעַיָּא. וְתַמָּן מָאן שַׁרְיָא. הֲלָא הַהוּא שִׁמְשָׁא:

רְ בוּ יַתִּיר יִסְגֵּי. לְעֵלָּא מִן דַּרְגֵּיהּ. וְיִסַּב בַּת זוּגֵיהּ. דַּהֲוַת פְּרִישָׁא:

חַי יְיָ וּבָרוּךְ צוּרִי. בַּייָ תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי. כִּי יְיָ יָאִיר נֵרִי. בְּהִלּוֹ נֵרוֹ עֲלֵי רֹאשִׁי: יְיָ רוֹעִי לֹא אֶחְסָר. עַל מֵי מְנוּחוֹת יְנַהֲלֵנִי. נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר. לֶחֶם חֻקִּי הַטְרִיפֵנִי: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ. אַתָּה אֱלֹהַי קְדוֹשִׁי. תַּעֲרוֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָנְךָ. תְּדַשֵּׁן בַּשֶּׁמֶן רֹאשִׁי: מִי יִתֵּן מְנוּחָתִי. לִפְנֵי אֲדוֹן הַשָּׁלוֹם. וְהָיְתָה שְׁלֵמָה מִטָּתִי. הַחַיִּים

וְהַשָּׁלוֹם: יִשְׁלַח מַלְאָכוֹ לְפָנַי. לְלַוֹּתִי לְוָיָה. בְּכוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא פָנַי. מְנָת כּוֹסִי רְוָיָה: צָמְאָה נַפְשִׁי אֶל יְיָ. יְמַלֵּא שׂבַע אֲסָמַי. אֶל הֶהָרִים אֶשָּׂא עֵינַי. כְּהִלֵּל וְלֹא כְשַׁמַּאי: חֶדְוַת יָמִים וּשְׁנוֹת עוֹלָמִים. עוּרָה כְבוֹדִי עוּרָה. וְעַל רֹאשִׁי יִהְיוּ תַמִּים. נֵר מִצְוָה וְאוֹר תּוֹרָה: קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתִי. אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ. קַח נָא אֵל אֶת בִּרְכָתִי. וְהַחֲזֵק מָגֵן חֻזֶּךָ:

מִזְמוֹר לְדָוִד יְיָ רֹעִי לֹא אֶחְסָר: בִּנְאוֹת דֶּשֶׁא יַרְבִּיצֵנִי עַל מֵי מְנֻחוֹת יְנַהֲלֵנִי: נַפְשִׁי יְשׁוֹבֵב יַנְחֵנִי בְמַעְגְּלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי אֵלֵךְ בְּגֵיא צַלְמָוֶת לֹא אִירָא רָע כִּי אַתָּה עִמָּדִי שִׁבְטְךָ וּמִשְׁעַנְתֶּךָ הֵמָּה יְנַחֲמֻנִי: תַּעֲרֹךְ לְפָנַי שֻׁלְחָן נֶגֶד צֹרְרָי דִּשַּׁנְתָּ בַשֶּׁמֶן רֹאשִׁי כּוֹסִי רְוָיָה: אַךְ טוֹב וָחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל יְמֵי חַיָּי וְשַׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

אִם תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג לִקְדוֹשׁ יְיָ מְכֻבָּד וְכִבַּדְתּוֹ מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְּצוֹא חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר: אָז תִּתְעַנַּג עַל יְיָ וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בָּמֳתֵי אָרֶץ וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִּי יְיָ דִּבֵּר:

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלַאכְתֶּךָ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַייָ אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָל מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי:

עַל כֵּן בֵּרַךְ יְיָ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ:

על היין סַבְרִי מָרָנָן וְרַבָּנָן וְרַבּוֹתַי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

על הפת בִּרְשׁוּת מָרָנָן וְרַבָּנָן וְרַבּוֹתַי:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמּוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ:

בשבת חול המועד סוכות כשמקדש בסוכה מברך תיכף ברכה זו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לֵישֵׁב בַּסֻּכָּה:

זמירות ליום השבת

בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם. יַעֲמָס לָנוּ יֶשַׁע וּפִדְיוֹם. וּבִשְׁמוֹ נָגִיל כָּל הַיּוֹם. וּבִישׁוּעָתוֹ נָרִים רֹאשׁ עֶלְיוֹן. כִּי הוּא מָעוֹז לַדָּל וּמַחְסֶה לָאֶבְיוֹן: שִׁבְטֵי יָהּ לְיִשְׂרָאֵל עֵדוּת. בְּצָרָתָם לוֹ צָר. בְּסִבְלוּת וּבְעַבְדוּת. בְּלִבְנַת הַסַּפִּיר הֶרְאָם עוֹז יְדִידוּת. וְנִגְלָה לְהַעֲלוֹתָם מֵעוֹמֶק בּוֹר וָדוּת. כִּי עִם יְיָ הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת: מַה יָּקָר חַסְדּוֹ בְּצִלּוֹ לְגוֹנְנֵמוֹ. בְּגָלוּת

בָּרוּךְ גֶעלוֹיבְּט אִיז גָאט יֶעדִין טָאג בְּעזוּנְדֶר, עֶר לָאדֶעט אוּנְז אָן הִילְף אוּנ עֶרְלֵייזוּנְג נָאר אַיוֹואוּנְדֶר. מִיט זַיין נָאמֶען פְרֵייעֶן מִיר זִיךְ מִיט זַיין הִילְף סְטָאלְצִירִין מִיר אִימֶער, עֶר אִיז אַשְׁטִיצֶע צוּם אֶבְיוֹן אִין זַיין נוֹיט אוּנ קִימֶעֶר. שבטי דִיא שְׁבָטִים פוּן גָאט זֵיינֶען עֵדוּת פוּן אָנְפַאנְג אָן, צוּ יִשְׂרָאֵל ווִי עֶר הָאט מִיט זֵיי אַלֶעס גוּטֶעס גִיטָאן. אִין זֵייעֶרֶע צָרוֹת אִיז אִים אוֹיךְ כִּבְיָכוֹל גִיוֶועזִין שְׁלֶעכְט, וֶוען זֵיי הָאבִּין שְׁוֶוער גֶעאַרְבֶּעט אִין מִצְרַיִם גִיוֶועזִין קְנֶעכְט. הָאט עֶר זֵיי גִיוִויזֶען אַיין שְׁטַארְקִין לִיבְּשַׁאפְט מִיט דֶעם סַפִּיר שַׁיין, עֶר הָאט זֵיי צוּ זֵיי עַנְדֶעקְט אוּנ אַרוֹיסְגֶנוּמֶען פוּן גְרוּבּ פוּן פַּיין. דֶען בַּיי גָאט אִיז דָא פִיל גְנָאדֶע אוּנ אַ גֶע טָאה,

ראטירונג כקס״פ ס׳

בכלה שלח למעניו. להוריד בריחים נמנה בינימו. ויתנם לרחמים לפני שוביהם. כי לא יטוש יי את עמו. בעבור הגדול שמו: עילם שת כסאו להציל ידידיו. להעביר משם מעזני מורדיו. מעבור בשלח פדה את עבדיו. קרן לעמו ירים תהלה לכל חסידיו. כי אם הוגה ורחם כרחמיו וכרוב חסדיו: וצפיר העזים הגדיל עצומיו. וגם חזות ארבע עלו למרומיו. ובלבם דמו להשחית את רחומיו. על ידי כהניו מגר מתקוממיו. חסדי יי כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו: נסגרתי לאדום ביד רעי מדני. שבכל יום ויום ממלאים כרסם מעדני. עזרתו עמי לסמוך את אדני. ולא נטשתני כל ימי עדני. כי לא יזנח לעולם אדני: בבואו מאדום חמוץ בגדים. זבח לו בבצרה וטבח לו בבוגדים. ויז נצחם מלבושיו להאדים. בכחו הגדול יבצור רוח נגידים. הגה ברוחו הקשה ביום קדים: ראותו כי כן אדומי העוצר. יחשוב לו בבצרה תקלוט כבצר. ומלאך כאדם בתוכה ינצר. ומזיד כשוגג במקלט יעצר. אהבו את יי כל חסידיו אמונים נוצר: יצוה צור חסדו קהלותיו לקבץ. מארבע רוחות עדיו להקבץ. ובהר מרום הרים

עונג שבת

ראטירונג אונ ערלייזונג נאר אן איין צאהל. מה וויא טייער איז זיין חסד צו זיין פאלק מיט זיין שאטין בשיצט ער זיי, אין גלות בבל איז ער געשיקט געוואהרן טאן מיט זיי נסים אלערליי. אין די שיפלאך פון די בבלים האט ער גינומן איין ארט, ער האט זייא גיגעבין לרחמים ביי די פאנגער דארט. דען נאט פערלאזט ניט זיין פאלק אומעטום, צו ליב זיין גרויסין נאמען אונ זיין היילינטהום. עילם אין עילם האט ער גישטעלט זיין שטוהל זיינע געליבטע צו ראטירין אין נויט, מעביר זיין די שטארקע מורדים (המן וסיעתו) ערלייזין זיי פון שווערד אונ טויט. דורך דעם האט ער ערהויבין דעם מזל פון זיין פאלק אונ זיי גיגעבין קראפט, צו זיינע פרומע לייט אין שושן פיל כבוד אונ לויב פערשאפט. דען אז ער מאכט זיי טרויערדיג וויא אין דר צייט פון המן אמאל, ער ערבארעמט זיך אבר אויף זיי מיט זיינע חסדים אן אצאל. וצפיר אונ דעם ציגענבאקס (דניאל ח) מלוכה איז שטארק גיווארין, אין דער הויך האט געוואקסען (כמחזה דניאל) אפירעקענדיג הארען. האט ער זיין געליבטע פאלק צו פערדארבען גערעכט, נאר דורך די כהני החשמונאים האט גאט פון די פיינד אש געמאכט. צו די חסדים פון גאט איז ניטא קיין גרונד, אונ עס איז ניטא קיין ענדע צו זיין רחמנות אונ צו זיין היילינען בונד. נסגרתי איך בין איבר גיגעבין צו רום זיי ווייזין זיך פיר פריינד אונ זיי זיינען קריג לייט, מיט מיין בעסטע שפייז ערפילין זיי זייער בויך אלע צייט. דארטן אין רום לעב איך נאר מיט די הילף זיינע, אונטר שטיצען מיין אמונה די יסודות מיינע. ער פערלאסט מיר ניט אין אלע צייטען שטייט ער מיר ביי, דען גאט זעלבסט איז עוויג איז ער מיר עוויג געטרייא. בבואו אין זיין קומען פון אדום (דאס איז ארם) די קליידר פון בלוט רויט, וועט ער מאכין אשלאכט אין בצרה אויף די פעלשער אין טויט. דיא שפריצונג פון זייער בלוט (מחריבי הבית) וועדין זיינע קליידר בפארבען, מיט זיין גרויס קראפט לאזט ער זייערע פירסטין שטארבן. פארבלאזט זיי מיט זיין שטארקען אטעם געשווינד, מיט דעם שרעקליכען משפט וויא דר גרויסער שטורעם ווינד. ראותו ווען ער וועט זעהן לעתיד אז דער מלאך אדומי האט זיך גענארט, א) אז בצרה איז גלייך צו בצר פון פסוק געשפארט. ב) אמלאך וויא איין מענש קאן אין בצרה בעשיצט ווערין, ג) אונ דער וואס הרגת אמענשין במזיד איז גלייך וויא אומערין. נאר אלע פרומע ליבט גאט דעם הערר, די אלע וואס זיינען אים געטרייא היט ער. יצוה גאט זאל טאן זיין חסד די קהלות ישראל צו זאמען קלייבין, פון אלע זייטין וועלט צו אים אין ירושלים אויפטרייבען. אויף דעם העכסטין בארג מאכין אונז א ארט, מיט אונז

אוֹתָנוּ לְהַרְבִּיץ. וְאִתָּנוּ יָשׁוּב נִדָּחִים קוֹבֵץ. יָשִׁיב לֹא נֶאֱמַר כִּי אִם וְשָׁב וְקִבֵּץ: בָּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר טוֹב גְּמָלָנוּ. כְּרַחֲמָיו וּכְרוֹב חֲסָדָיו הִגְדִּיל לָנוּ. אֵלֶּה וְכָאֵלֶּה יוֹסֵף עִמָּנוּ. לְהַגְדִּיל שְׁמוֹ הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא שֶׁנִּקְרָא עָלֵינוּ: בָּרוּךְ הוּא אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ. לְהַלְלוֹ וּלְשַׁבְּחוֹ וּלְסַפֵּר הוֹדוֹ. מִכָּל אוֹם גָּבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ. לָכֵן בְּכָל לֵב וּבְכָל נֶפֶשׁ וּבְכָל מְאוֹדוֹ. נַמְלִיכוֹ וּנְיַחֲדוֹ: שֶׁהַשָּׁלוֹם שֶׁלּוֹ יָשִׂים עָלֵינוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם. מִשְּׂמֹאל וּמִיָּמִין עַל יִשְׂרָאֵל שָׁלוֹם. הָרַחֲמָן הוּא יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם. וְיִזְכּוּ לִרְאוֹת בָּנִים וּבְנֵי בָנִים עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת עַל יִשְׂרָאֵל שָׁלוֹם. יוֹעֵץ אֵל גִּבּוֹר אֲבִי עַד שַׂר שָׁלוֹם:

בָּרוּךְ אֵל עֶלְיוֹן אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה. לְנַפְשֵׁנוּ פִּדְיוֹם. מִשֵּׁאת וַאֲנָחָה. וְהוּא יִדְרוֹשׁ לְצִיּוֹן עִיר הַנִּדָּחָה. עַד אָנָה תּוּגְיוֹן נֶפֶשׁ נֶאֱנָחָה: הַשּׁוֹמֵר שַׁבָּת.
הַבֵּן עִם הַבַּת. לָאֵל יֵרָצוּ כְּמִנְחָה עַל מַחֲבַת: רוֹכֵב בָּעֲרָבוֹת. מֶלֶךְ עוֹלָמִים. אֶת עַמּוֹ לִשְׁבּוֹת. אִזֵּן בַּנְּעִימִים. בְּמַאֲכָלֵי עֲרֵבוֹת. בְּמִינֵי מַטְעַמִּים. בְּמַלְבּוּשֵׁי כָבוֹד זֶבַח מִשְׁפָּחָה: השומר וְאַשְׁרֵי כָּל חוֹכֶה. לְתַשְׁלוּמֵי כֶפֶל. מֵאֵת כָּל סוֹכֶה. שׁוֹכֵן בָּעֲרָפֶל. נַחֲלָה לוֹ יִזְכֶּה. בָּהָר וּבַשָּׁפֶל. נַחֲלָה וּמְנוּחָה כַּשֶּׁמֶשׁ לוֹ זָרְחָה: השומר כָּל שׁוֹמֵר שַׁבָּת כַּדָּת מֵחַלְּלוֹ. הֵן הֶכְשֵׁר חִבַּת קֹדֶשׁ גּוֹרָלוֹ. וְאִם יָצָא חוֹבַת הַיּוֹם אַשְׁרֵי לוֹ. אֶל אֵל אָדוֹן מְחוֹלְלוֹ. מִנְחָה הִיא שְׁלוּחָה: השומר חֶמְדַּת הַיָּמִים.

עונג שבת

צו זאמען וועט זיך דר פערזאמלער צוריק קערין דארט. ער וועט צוריק קערין שטייט אין פסוק ניט געשריבין, נאר ער וועט זיך זעלבסט מיט זיי צוריק קלייבין. ברוך געלויבט איז אונזר גאט וואס האט אונז פיל גוטעס געטאן, וויא זיין רחמנות אונ זיינע גרויסע חסדים פון לאנג אן. וויא דיא אונ נאך זאל ער טאן טאג אונ נאכט, צוא ערהויבין זיין גרויסין נאמען וואס ווערט גירופין אויף אונז שוין איין פראכט. ברוך געלויבט איז אונזער גאט וואס האט אונז באשאפין צו ליב זיין כבוד וועגין, צו לויבען צו ריהמען אים צוא ערציילין זיין שיינהייט אין יעדער געגין. מעהר פון יעדר אומה קדמוניה טוט ער חסדים מיט אונז ליבר, מיט גאנץ הארץ אונ נפש מיט אונזער גאנצען פערמעגינס איינציגען מיר אים דאריבער. שהשלום גאט וואס דר שלום איז זיינר לאז ער געבין ברכה אונ פרידען, פון לינקס אונ רעכטס זאלין זיי פליסען אויף אונז אידען. גאט דר בעל הרחמים זאל זיין פאלק מיט שלום בענטשן, זאלין זוכה זיין זעהן קינדר אונ קינדס קינדר גליקליך זיין צווישין מענשן. זיי זאלן זיך עוסק זיין בתורה ובמצות אימער, גאט דר יועץ דר גבור וועט ער זיין צו אונז פון שלום דר העררׂ: ברוך געלויבט דער אויבערשטער וואס האט אונז מנוחה געגעבין, אונזער נפש ערלייזט פון זארג פון אצושטערטין לעבען. ער וועט צוא דיא פארשטויסענע שטאט ציון ברייגנען פרייד, ביז וואנען וועלין מיר האבין עגמת נפש אונ לייד. דער וואס היט שבת מיט זיין גאנצע הויז געזינד, איז ביי גאט אנגענומען ווי א מנחה אויף דער פייער פאן מכפר דיא זינד. רוכב דער עווינער קעניג וואס איבער דיא הימלען טוט ער רייטען, האט מתקן געוועזין אז זיין פאלק זאל רוהען דעם שבת ניט פערביטען. מיט זיסע שפייז מיט אלערייא מטעמים דערינען, פערברייגגען מיט דער פאמיליע שיין געקליידעט מיט אשיינעם זינען. ואשרי גליקליך איז דער וואס האפט ווערדען בעוה״ב טאפעל בעלוינט, פון השי״ת דעם וואס זעהט אלסדינג אונ וואס הויך אין הימעל וואוינט. מיט אערב וועט ער איהם מזכה זיין אין דער הויך אונ נידער אין יעדער זייט, אנחלה אונ מנוחה וועט איהם שיינען וויא פר די גליקליכע לייט. כל דער וואס היט שבת וויא דער דין אים ניט צו פערשטערין, וועט זיין גורל צו געבענטשט זיין צו דער הייליגע ליבע פון גאט דעם העררין. אויב ער האלט דעם טאג ווי נהעריג וועט אים קומען אדאנק, צו גאט זיין בעשעפער איז

קרא אלי צור . ואשרי לתמימים . אם יהיה נצור . כתר הלומים . על ראשם יצור . צור העולמים . רוחו בם נחה : השומר זכור את יום השבת לקדשו . קרנו כי גבהה נזר על ראשו . על כן יתן האדם לנפשו . ענג וגם שמחה בהם למשחה : השומר קדש היא לכם . שבת המלכה . אל תוך בתיכם . להניח ברכה . בכל משבותיכם . לא תעשו מלאכה . בניכם ובנותיכם . עבד וגם שפחה : השומר

יום זה מכבד מכל ימים . כי בו שבת צור עולמים : ששת ימים תעשה מלאכתך . ויום השביעי לאלהיך . שבת לא תעשה בו מלאכה . כי כל עשה ששת ימים : יום זה ראשון הוא למקראי קדש . יום שבתון יום שבת קדש . על כן כל איש ביינו יקדש . על שתי לחם יבצעו תמימים : יום זה אכול משמנים שתה ממתקים . כי אל יתן לכל בו דבקים . בגד ללבוש לחם חקים . בשר ודגים וכל מטעמים : יום זה לא תחסר כל בו ואכלת ושבעת . וברכת את יי אלהיך אשר אהבת . כי ברכך מכל העמים : יום זה השמים מספרים כבודו . וגם הארץ מלאה חסדו . ראו כי כל אלה עשתה ידו . כי הוא הצור פעלו תמים : יום זה

יום שבתון אין לשכוח . זכרו כריח הניחוח . יונה מצאה בו מנוח . ושם ינוחו יגיעי כח : היום נכבד לבני אמונים . זהירים לשמרו אבות ובנים . חקוק בשני לוחות אבנים . מרוב אונים ואמיץ כח . יונה : ובאו כלם בברית יחד .

שונג שבת

דער שבת אשיינער געשאנק . השומר דער ליבסטער אונ שענסטער פון אלע טעג רופט אידם גאט , וואויל צו דיא פרומע לייט וואס ער ווערט בייא זייא געהיט ווי דער ניבאט . אצוגעפאסטע קרוין אויף זייער קאפ צירט ער זיי אן גאנץ פיין , דר הערר פון אלע וועלטין וועט מיט דיא צו פרידין זיין . זכור געדיינק דעם טאג שבת צו היליגין אידם אויף דער וועלט , זיין עהרע איז זייער הויך וויא אגעצירטע קרוין אויף אים געשטעלט . דארום זאל דער מענש אריין געמען אין זינען , צו זאכען זיך מיט נייסטליכע פערגניגען אונ פרייד צו געפינען . קדש היליג זאל דיא פרינצעסען שבת זיין בייא אייך , אין אייערע הייזער קומט מיט איהר די ברכה גלייך . אין אייערע ערטער טוהט קיין מלאכה ניט דאס מיגדסט , נאר אין רוהיג זיין אייערע זין אונ טעכטער אקגעבט אויך אדינסט :

יום דער טאג שבת איז מעהר וויא אלע טעג געאכט , ווייל אין איהם האט גערוהט דער בשעפער וואס האט אלע וועלטין געמאכט . זעקס טעג זאלסטו דיין ארבייט טאן , אונ דעם זיבעטין טאג האלט היליג צוא גאט געצירט וויא אשיינעם פאן . אין דעם שבת לייג דיינע אלע ארבייט אוועק , דען אלס האט ער איינגעארדענט אין די זעקס טעג . ראשון פון אלע היליגע ימים טובים איז ער דר ערשטער , שבת קדש איז איין טאג פון רוהע דער גרעסטער . דארום דארף יעדער קידוש מאכען אויף וויין , די פרומע לייט מאכען המוציא אויף צוויא חלות זייער פיין . אכול עס פעטע שפייז טרינק זיסע משקה דערבייא , דען גאט וועט שכר געבין די וואס זיינן אים גטרייא . אקלייד אנצוקליידין אונ שטענדיגע ברויט פר זיי , פליש פיש אויך מטעמים אלערליי . לא עס זאל ניט פעלען קיין שום זאך עם ניזונגד לכבוד שבת וויא פיל דו ווילסט אסך . אונ בענש גאט דיינעם וועלכען דוא האסט ליעב געריך , וואס פון אלע פעלקער האט ער דיר ניטאן בענשין אונ ראטירען . השמים גאט , די היטעל ערציילען דיין כבוד דיין רוהם , דיא ערד איז פול מיט דיין חסד אומעטום . זעהט זיין היילינע האנד האט געמאכט דאס אלס פר אייך , דען ער איז דער באשעפער זיין ווערק איז ריכטיג גלייך .

יום דעם טאג שבת דארף מען ניט פערגעסין , זיין דערמאנונג איז געשמאק וויא אריח פון בשמים טוט פליסין . די טויב (כנסת ישראל) האט אין אים רוהע פארשאפט , אין אים רוהען שוואכע וואס זיינען מיד אן קראפט . היום דער טאג שבת איז בייא אלע טריע יהודים געאכט ניט מינדער , איהם היטען גאנץ שטארק עלטערין אונ קינדער . ער איז אויסגעקריצט אויף צוויי לוחות פון שטיין , פון אמעכטיגען גאט דר באשעפער פון גרוים

געשה ונשמע אמרו כאחד. ופתחו וענו יי אחד. ברוך הנותן ליעף כח. יונה: דבר בקדשו בהר המור. יום השביעי זכור ושמור. וכל פקדיו יחד לגמור. חזק מתנים ואמץ כח. יונה: העם אשר נע כצאן תעה. יזכור לפקד ברית ושבועה. לבל יעבר בם מקרה רעה. כאשר נשבעת על מי נח. יונה:

כי אשמרה שבת אל ישמרני. אות היא לעולמי עד בינו וביני: אסור מצא חפץ עשות דרכים. גם מלדבר בו דברי צרכים. דברי סחורה אף דברי מלכים. אהגה בתורת אל ותחכמני: אות היא בו אמצא תמיד נופש לנפש. הנה לדור ראשון נתן קדושי. מופת בתת לחם משנה בששי. ככה בכל ששי יכפיל מזוני: אות היא רשום בדת האל חוק אל סגניו. בו לערוך לחם פנים בפניו. על כן להתענות בו על פי נבוניו. אסור. לבד מיום כפור עוני: אות היא הוא יום מכבד הוא יום תענוגים. לחם ויין טוב בשר ודגים. המתאבלים בו אחור נסוגים. כי יום שמחות הוא ותשמחני: אות היא מחל מלאכה בו סופו להכרית. על כן אכבס בו לבי כבורית. ואתפללה אל אל ערבית ושחרית. מוסף וגם מנחה הוא יענני: אות היא

שמרו שבתותי. למען תינקו ושבעתם. מזיו ברכותי. אל המנוחה כי באתם. ולוו עלי בני. ועדנו מעדני. שבת היום ליי: לעמל קראו

עונג שבת

ביז קליין. יבאו זיי זיינען געקומען אין איין געטליכע פערבינדונג צו זאמען, נעשה ונשמע האבין אלע געזאגט אונ געטאן איין שטימען. אלע האבין געענטפערט מיט איין שטימע גאט איז איינער, געלויבט איז דר וואס גיט כח דעם שלאפין ער קרעפטיגט זיינע ביינער. דבר ביי דעם בארג סיני ומוריה האט ער גירעט מיט זיין היילינקייט, מען דארף גידיינקען אונ היטען דעם זיבעטין טאג וויא זיין שווינקייט. דארום אויף אלע זיינע געזעטצען דארף מען זיך בעשליסען, צו שטארקען זיך מיט אלע כוחות ועלין מיר אלעס גוטעס געניסען. העם דעם פאלק וואס וויא א בלודנע שאף איז נע ונד, זאל השי"ת איהם געדיינקען דיא שבועה צו העלפין אים גראד. קיין צרה קיין סכנה זאל זייא ניט אנרירען, וויא דוא האסט געשווארען אויף דעם אונגליק פון מי המבול זאל מער ניט עקסעסטירען.

כי ווען איך וועל היטין שבת וועט מיר השי"ת אויך היטין פון זיין זייט, ער איז א צייכין צווישען אים אונ מיר אלע צייט. אסור מען טאר ניט אויסקלערין געשעפטין אונ קיין ריידע מאכען, אויך ניט ריידין וועגין אלערליי הצטרכות זאכין. אויך פאליטישע ענינים אדער וועגין פערשיידענע סחורה, נאר קריגען זיך אונ דיינקען אין גאטס תורה. בו אין אים געפין איך איטער ארוהע צו מיין זעלע, נאך אין דור המדבר האט דר היילינר געוויזען פר אלע. אמופת אז אין זעקסטין טאג האט ער גינעבין טאפעל ברויט, אזוא אלע פרייטיג טאפעלט ער מיין שפייז אין דר נויט: רשום עס איז געצייכינט אין גאטעס תורה צו די כהנים א געבאט, איין אהערין אין אים דעם לחם הפנים פר גאט. פאסטין אין איהם האבען די חכמים גערעכינט פר א עבירה, נאר אז פאלט שבת יום כפור איז מותר מן התורה. הוא דר טאג איז איין גיעדרטער טאג פון פערגניגען, חלה ויין פיש אונ פלייש אלם אין בעסטין קאן מען אין אים קריגען. די וואס טרויערין אין אים טרעטין זיי אב פון יודענטהום צוריק, ער איז א טאג פון שמחה ערפרייט מיר נאט מיט גליק. מחל דר וואס איז אים מחלל אונ הייבט אן טאן א מלאכה, ער האט איין אב געשניטענעם סוף געווים ניט קיין ברכה. דארום ריינינג איך מיין הארץ וויא מיט זייף גאנץ ריין, איך זאל קאנען אלע תפלות מתפלל זיין ער זאל מיר ענטפערין זייער שיין.

שמרו היט מיינע שבתים וועט איהר פון מיין גוטעס זאט זיין, אין עולם המנוחה (פון לויטערקייט פון מיינע ברכות) זייער פיין. ליבע קינדער אויף מיין קאנטע לייט אונ בארגט, עסט מטעמים אום שבת קודש אונ ניט געזארגט. לעמל דעם מידען פועל

דרור. ונתתי את ברכתי. אשה אל אחותה לצרור. לגלות על יום שמחתי. בגדי שש עם שני. והתבוננו מזקני. שבת היום לה׳: ולוו מהרו את המנה. לעשות את דבר אסתר. וחשבו עם הקנה. לשלם אכול והותר. בטחו בי אמוני. ושתו יין משמני. שבת היום לה׳: ולוו הנה יום גאלה. יום שבת אם תשמרו. והייתם לי סגלה. לינו ואחר תעבורו. ואז תחיו לפני. ותמלאו צפוני. שבת היום לה׳: ולוו חזק קריתי אל אלהים עליון. והשב את נותי. בשמחה ובהגיון. ישוררו שם רנני. לויי וכהני. אז תתענג על ה׳. שבת היום לה׳: ולוו

דרור יקרא לבן עם בת. וינצרכם כמו בבת. נעים שמכם ולא ישבת. שבו ונוחו ביום שבת: דרוש נוי ואולמי. ואות ישע עשה עמי. נטע שורק בתוך כרמי. שעה שועת בני עמי: דרוך פורה בתוך בצרה. וגם בבל אשר גברה. נתוץ צרי באף ועברה. שמע קולי ביום אקרא: אלהים תן במדבר הר. הדס שטה ברוש תדהר. ולמזהיר ולנזהר. שלומים תן כמי נהר: הדוך קמי אל קנא. במוג לבב ובמגנה. ונרחיב פה ונמלאנה. לשוננו לך רנה: דעה חכמה לנפשך. והיא כתר לראשך. נצור מצות קדושך. שמור שבת קדשך:

עונג שבת

בעפרייט אום שבת וועל איך אייך געבין מיין ברכה, אפרויא בעלידיגט די צווייטע נאר שבת בעווייזט זיך מיט שמחה אונ הצלחה. קליידעט זיך אן אין ויידענס וואס איר האט, אונ בעטערקט פון די זקנים אז היינט איז שבת צו נאט. מהרו איילט צו גרייטען אשיינעם טהיי׳ פר אסתר המלכה דאס איז שבת דר העדר, איר וועט האבין אחשבון מיט השי״ת ער קאן בצאלין פיל מער. הט אבטחון אין מיר מיינע טרייע, וועט איר טרינקען מיינע פעטע ווין לעתיד לבוא אין דר וועלט דר נייע. הנה היט שבת וועט איר זעהן די גאולה דר בייא, איר וועט זיין ביי מיר ליב געבטינט דא דר נאך וועט איר ארוים פרייא. דאמאלס וועט איר גליקליך לעבין, אונ ליום שכלו שבת וועל איך אייך מיינע באהעלטענעס געבין. חזק מיין שטאט ירושלים שטארק רבש״ע ווידער, קער צוריק מיין געמיינדע (נות בית) מיט פרייד מיט לידער. דארט וועלין זינגען דיא כהנים ולוים דיא נגינות מיינע, דאן וועט איר האבין פערגניגען אין דעם געטליכען שבת איהר ליט פיינע.

דרור אום שבת אזון אטאכטער וכדומה רופט אוים פריי, פר דעם וויא דיא אונ אפעל וועט אייך השי״ת היטען זייער טרייא. אייער נאמען וועט ניט צו שטערט ווערין ער וועט עוויג ליבליך זיין, זיצט נאר רוהיג דיינקט אין דער תורה זייער פיין. דרוש ריכט אויף נאט מיין וואהנונג ירושלים אונ דעם בית המקדש מיינעם. טוא מיט מיר אצייכין פון הילף וויפי׳ נאך געגאדע דיינעם. פלאנץ דעם צוויג (בית המקדש) אין מיין וויינגארטין איין, ווענדע זיך צום געשרייא פון דיין פאלק לאז דיר אין געדאנקען אריין. דרוך טרעט אין בצרה אקעלטער אראבע נעם פון דיא היידען, אויך בבל וואס זיא האט זיך געשטארקט אויף אונז טוא זיי אן ליידין. מיט צארען מיט כעס צו שטוים מיינע בעליידיגער אלעריי, ווען איך רוף הער צו נאט דעם קול פון מיין געשריי. אלהים גיב נאט דיא גאולה צייט אז אויף דעם בארג פון מדבר דארט, זאל וואקסען אלעריי בוימער פון יעדער סארט. צוא דיא וואס פערזאגען אויף שבת אונ דיא וואס היטען איהם גלייך, מאך זייא פליסען פריד אונ גליק וויא וואסער פון טייך. הדוך פערשטוים מיינע אויפשטייער די היידין נאט דוא הערד, לאז זייא דיא הערצער פוקען אונ האבען צער אלע מאל מעהר. מיר זאלען גענען זייא קענען עפענען אמויל אויף לאנג, וועלין מיר דיר הערצליך דאנקען מיט לויב אונ געזאנג. דעה וויים צו פרידען שטעלען דיין נפש מיט חכמה אונ זייא פערשטענדיג, וועט זיא זיין אקרוין צוא דיין קאפ אויף שטענדיג. היט פון דיין היילינגן נאט דעם פערזאג, היט זייער דעם שבת דעם היילינגן טאג.

שַׁבָּת הַיּוֹם לַיְיָ. מְאֹד צַהֲלוּ בְּרִנּוּנַי. וְגַם הַרְבּוּ מַעֲדַנַּי. אוֹתוֹ לִשְׁמוֹר כְּמִצְוַת יְיָ. שבת היום לה׳: מֵעֲבוֹר דְּרָכִים וּגְבוּלִים. מֵעֲשׂוֹת הַיּוֹם פְּעָלִים. לֶאֱכוֹל וְלִשְׁתּוֹת בְּהִלּוּלִים. זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ. שבת היום לה׳: וְאִם תִּשְׁמְרֶנּוּ יָהּ יִנְצָרְךָ כְּבָבַת. אַתָּה וּבִנְךָ וְגַם הַבַּת. וְקָרָאתָ עֹנֶג לַשַּׁבָּת. אָז תִּתְעַנַּג עַל יְיָ. שבת היום לה׳: אֱכוֹל מַשְׁמַנִּים וּמַעֲדַנִּים. וּמַטְעַמִּים הַרְבֵּה מִינִים. אֱגוֹזֵי פֶרֶךְ וְרִמּוֹנִים. וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת יְיָ. שבת היום לה׳: לַעֲרוֹךְ בְּשֻׁלְחָן לֶחֶם חֲמוּדוֹת. לַעֲשׂוֹת הַיּוֹם שָׁלֹשׁ סְעוּדוֹת. אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד לְבָרֵךְ וּלְהוֹדוֹת. שִׁקְדוּ וְשִׁמְרוּ וַעֲשׂוּ בָנַי. שבת היום לה׳:

יה רבון. צור משלו. ידי אסחי וכו׳. תמצא בזמירות של ליל שבת:

תפלת מנחה לשבת

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה: אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו: תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: בְּכָל יוֹם אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר: דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ: הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה: וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה: זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד: טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו: יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה: כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ: לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדֹר: סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים: עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ: פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן: צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו: קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת: רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם: שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד: תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ:

וּבָא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְיָ: וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְיָ רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל:

עונג שבת

שַׁבָּת דֶער טָאג איז רוהֶע צוּא גָאט, זִינְגְט מַיינֶע זְמִירוֹת מַאכְט מִיר נַחַת רוּחַ הִיטֶען מַיין גֶעבָּאט. גֶעשְׁמַאקְע שְׁפַּייז אַסַךְ עֶסְט אוֹיךְ, וֶועט הִיטֶען שַׁבָּת וִויא דִי מִצְוָה פֿוֹירְט הַשֵּׁי״ת מִיט אַשְׁטִימֶע זַייעֶר הוֹיךְ. מעבור נִיט פָאהְרֶען אִין וֶוענ נִיט אַרוֹיס חוּץ לַתְּחוּם, נִיט צוּ טָאן קַיין שׁוּם אַרְבֶּט אוּמֶעטוּם. זֶעהְן עֶסִין טְרִינְקֶען דֶר בַּיי לוֹיבִּין הַשֵּׁי״ת זַייעֶר פַיין, דֶעם טָאג הָאט גָאט גִימַאכְט דַארְף מֶען לוּסְטִיג זַיין. ואם אוֹיבּ דוּ וֶועסְט שַׁבָּת הִיטִין וֶועט הַשֵּׁי״ת וִויא דִי אוֹיג אַפֶּעל הִיטֶן אַייךְ, דוּ מִיט דִי קִינְדֶר הִיט אִים זַייעֶר גְלַייךְ. אַז דוּ וֶועסְט רוּפִין דֶעם טָאג הֵיילִיגֶר פֶערְגְנִינֶגן, וֶועסְטוּ הָאבִּין פֶערְגְנִינֶגן אוֹיף גָאטֶעס הִילְף אוּנ אַלֶע גוּטֶעס צוּ קְרִינֶען. אכול עֶס גוּטֶע שְׁפַּייז פוּן דָאס שֶׁענְסְט אוּנ דָאס בֶּעסְט, מַטְעַמִים אַלֶערְלַיי גֶערִיכְט פִיל דוּ קֶענְסְט. פֵּירוֹת נִים מִילְגְרוֹימֶען אִינְבֶּעסְטִין נֶענִים, עֶס צוּ זַאט אוּנ דַאנְק הַשֵּׁי״ת פַר אַלֶס גוּטֶעס נֶעוִויס. לערוך זֶעהְט צוּא גְרֵייטִין דֶעם טִישׁ מִיט פַיינֶע חַלָּה, מַאכֶען אוּם שַׁבָּת דְרַייא סְעוּדוֹת אַלֶע. דֶעם לִיבֶּען נָאמֶען צוּא בֶּענְשֶׁען אוּנ צוּא לוֹיבֶּען, קִינְדֶער זַייט אוֹיפְמֶערְקְזַאם הִיט שַׁבָּת וִויא דֶער וואוּנְשׁ פוּן עֶלְטֶערִין אוּנ הַשֵּׁי״ת אוֹיבֶּען.

וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו: ומקבלין דין מן דין ואמרין קדיש בשמי מרומא עלאה בית שכינתה קדיש על ארעא עובד גבורתה קדיש לעלם ולעלמי עלמיא: יי צבאות מליא כל ארעא זיו יקרה: ותשאני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יי ממקומו: ונטלתני רוחא ושמעית בתרי קל זיע סגיא דמשבחין ואמרין בריך יקרא דיי מאתר בית שכינתה: יי ימלך לעולם ועד: יי מלכותה קאים לעלם ולעלמי עלמיא: יי אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו שמרה זאת לעולם ליצר מחשבות לבב עמך והכן לבבם אליך: והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קראיך: צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: ברוך אדני יום יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: ברוך (הוא) אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים ונתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו הוא יפתח לבנו בתורתו וישם בלבנו אהבתו ויראתו ולעשות רצונו ולעבדו בלבב שלם למען לא ניגע לריק ולא נלד לבהלה: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שנשמור חקיך בעולם הזה ונזכה ונחיה ונראה ונירש טובה וברכה לשני ימות המשיח ולחיי העולם הבא: למען יזמרך כבוד ולא ידם יי אלהי לעולם אודך: ברוך הגבר אשר יבטח ביי והיה יי מבטחו: בטחו ביי עדי עד כי ביה יי צור עולמים: ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דורשיך יי: יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר: חצי קדיש

ואני תפלתי לך יי עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך:

ספרדים זאגין דעם פסוק צוויא מאל

מצאתי כתוב בשם ספר חרדים ז"ל לפי שבתפלת המנחה של שבת היא עת רצון ואז תתקבל כל תפלות ישראל ע"כ יאמר בשבת במנחה בשעת הוצאת ס"ת תפלה זו דהיינו לא יאמר עם הקהל ואני תפלתי רק ימתין עד שפותחין הארון ויאמר:

ואני תפלתי לך יי עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך. פתחו לי שערי צדק צלותא דרעוא קמי עתיקא דעתיקין סתימא דכל סתימין יתגלה רעוא דעתיקא קדישא ומשחא דרבותא דאתכלילו אבא ואמא עילאי ומן יובלא יריק על דיקנא דאהרן כהנא ולואי וישראל. על הררי ציון ירדין כתדא על יוסף ודוד מלכא יקבלון ממלכותא ההיא ינוקא עבדין וכל בית ישראל ונשמתי דאיהי תאיבא לאסתחאה בההוא משחא תריק עלי מיניה ותתן בי חכמתא יקירתא ומנדעא וסוכלתנו בני חיי ומזוני רויחא ועותרא למפלח קדמך ולזוגא למטרוניתא כמה דאיצטריך ותבשר לעמך דאיהו זמן לחיי עלמא דאתי ובבעו מנך ובמטו מנך דלא אתפרש מנך ולא תתפרש מנאי בגין

ואני תפלתי איך טוא תפלה פר דיר גאט עס זאל זיין פאר דיר איין עת רצון מקבל צו זיין מיין תפלה וואס איך טוא פר דיר נאך דעם עסין אונ טרינקן אזו וויא דוא האסט מקבל גוועזין די תפלה וואס איך האב אין דער פריא מתפלל גיוועזן. גאט דורך די פילהייט דיין גינאד ענטפר מיר דאך דורך די ווארהייט דיין הילף:

דְּלָא אֱחוֹב קַמָּךְ וְנֶחֱדֵי הַשְׁתָּא לְמַטְרוֹנִיתָא: עוּרִי עוּרִי לִבְשִׁי עֹז זְרוֹעַ יְיָ עוּרִי כִּימֵי קֶדֶם דּוֹרוֹת עוֹלָמִים הֲלוֹא אַתְּ הִיא הַמַּחְצֶבֶת רַהַב מְחוֹלֶלֶת תַּנִּין: הֲלוֹא אַתְּ הִיא הַמַּחֲרֶבֶת יָם מֵי תְּהוֹם רַבָּה הַשָּׂמָה מַעֲמַקֵּי יָם דֶּרֶךְ לַעֲבוֹר גְּאוּלִים: וּפְדוּיֵי יְיָ יְשׁוּבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּן נָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה. אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן:

מוציאין ס"ת וקורין ג' גברי בפרשה ראשונה משבוע הבא ואפי' שחל יו"ט בשבת קורין בפרשה הבאה וא"א קדיש אחר קה"ת. ומגביהין הס"ת ואומרים זה:

הַלְלוּיָהּ אוֹדֶה יְיָ בְּכָל לֵבָב בְּסוֹד יְשָׁרִים וְעֵדָה: גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי יְיָ דְּרוּשִׁים לְכָל חֶפְצֵיהֶם: הוֹד וְהָדָר פָּעֳלוֹ וְצִדְקָתוֹ עוֹמֶדֶת לָעַד: זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ: טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכּוֹר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: כֹּחַ מַעֲשָׂיו הִגִּיד לְעַמּוֹ לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם: מַעֲשֵׂי יָדָיו אֱמֶת וּמִשְׁפָּט נֶאֱמָנִים כָּל פִּקּוּדָיו: סְמוּכִים לָעַד לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בֶּאֱמֶת וְיָשָׁר: פְּדוּת שָׁלַח לְעַמּוֹ צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ: רֵאשִׁית חָכְמָה יִרְאַת יְיָ שֵׂכֶל טוֹב לְכָל עוֹשֵׂיהֶם תְּהִלָּתוֹ עוֹמֶדֶת לָעַד:

ומכניסין הס"ת להיכל. והש"ץ אומר ח"ק:

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ: אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

בש"ת זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ

אום ווינטער זאגט מען מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם: אום זומער מוֹרִיד הַטָּל:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

בש"ת מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמִים. זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים·

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים.

צוא חֲזָרַת הש"ץ זָאגְט מֶען דָא דִי קְדוּשָּׁה:

נַקְדִּישָׁךְ וְנַעֲרִיצָךְ כְּנֹעַם שִׂיחַ סוֹד שַׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמְשַׁלְּשִׁים לְךָ קְדֻשָּׁה. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: ק"ה קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: חזן לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: ק"ה בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר: ק"ה יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל (בש"ת הַמֶּלֶךְ) הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה אֶחָד וְשִׁמְךָ אֶחָד. וּמִי כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ. תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּה. וַעֲטֶרֶת יְשׁוּעָה. יוֹם מְנוּחָה וּקְדֻשָּׁה לְעַמְּךָ נָתָתָּ. אַבְרָהָם

אַתָּה אחד דוּ בִּיסְט אֵיינְצִיג אוּנ דַיין נָאמֶן אִיז אֵיינְצִיג אוּנ וָוער אִיז גְלַייךְ גִיוָועֶן אַז דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אַיין אֵיינְצִיג פָאלְק אוֹיף דֶער עֶרד, אַיין צִירוּנְג פוּן סקמ"ע ב' אכפערקייט

יגל. יצחק ירנן. יעקב ובניו ינוחו בו. מנוחת אהבה ונדבה. מנוחת אמת ואמונה. מנוחת שלום ושלוה והשקט ובטח. מנוחה שלמה שאתה רוצה בה. יכירו בניך וידעו כי מאתך היא מנוחתם ועל מנוחתם יקדישו את שמך:

אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו. קדשנו במצותיך ותן (ושים) חלקנו בתורתך. שבענו מטובך (ושמחנו) ושמח נפשנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת. והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך (וישמחו בך ישראל אוהבי שמך) וינוחו בם כל ישראל מקדשי שמך: ברוך אתה יי מקדש השבת:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם (ולתפלתם שעה). והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל. ותפלתם (מהרה) באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:

ר"ח און חוה"מ זאגט מען דאס:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום לר"ח ראש החדש הזה: לחוה"מ פסח חג המצות הזה: לחוה"מ סכות חג הסכות הזה: זכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים. ובדבר ישועה ורחמים חוס וחננו. ורחם עלינו והושיענו. כי אליך עינינו. כי אל מלך חנון ורחום אתה:

ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. (צורנו) צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו

מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייתנו וקימתנו כן תחינו ותקימנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך

אכפערקייט אונ איין קרוין פון הילף איין טאג פון רואונג אונ הייליקייט האסטו צו דיין פאלק געגעבן. אברהם איז לוסטיג אונ יצחק טוט זינגען יעקב מיט זיינע קינדר רוען אין שבת איין ליבליכע אונ באוויליגע רואונג אונ ווארהאפטיגע רואונג אשטילע אונ איין זיכערליכע רואונג איין גאנצע מנוחה וואס דו האסט אין איר געוויילט די ישראל זאלן רוען זאלן דיינע קינדער דער קענען אונ וויסן דאס זייער רואונג איז פון דיר אונ ביא זייער רואונג הייליגן זייא דיין נאמען:

הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאָנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ
וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת. אֵל הַהוֹדָאוֹת:
עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ
כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ: אם שבת חנוכה ועל הנסים

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא (תָּמִיד) שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד:
אם שבת תשובה וּכְתוֹב לְחַיִּים טוֹבִים כָּל בְּנֵי בְרִיתֶךָ:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה (הָאֵל הַטּוֹב): בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת:

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד (יַחַד) בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה (וְרַחֲמִים) וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ (בְּרוֹב עֹז וְשָׁלוֹם): בספר בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

בש״ת בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם:
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וְשִׂפְתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי לְרָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא תַעֲלֶה קִנְאַת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאָתִי עַל אֲחֵרִים וְשֶׁלֹּא אֶכְעוֹס הַיּוֹם וְשֶׁלֹּא אַכְעִיסֶךָ וְתַצִּילֵנִי מִיֵּצֶר הָרָע וְתֵן בְּלִבִּי הַכְנָעָה וַעֲנָוָה: מַלְכֵּנוּ וֵאלֹהֵינוּ יַחֵד שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ בְּנֵה עִירֶךָ יַסֵּד בֵּיתֶךָ וְשַׁכְלֵל הֵיכָלֶךָ וְקַבֵּץ קִבּוּץ גָּלֻיּוֹת וּפְדֵה צֹאנֶךָ וְשַׂמַּח עֲדָתֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: יהי רצון וכו׳

אִין דִיא טָעג וָואס מֶען זָאגְט נִיט קֵיין תַּחֲנוּן אוּם דֶער וָואכִין זָאגְט מֶען נִיט קֵיין צִדְקָתְךָ צֶדֶק אוּם שַׁבָּת:

ג צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת: ב וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד מָרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדֹלוֹת אֱלֹהִים מִי כָמוֹךָ: א צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְיָ: ק״ש. עלינו. ק״י

צִדְקָתְךָ צדק דַיין גֶרֶעכְטִיגְקַייט אִיז גֶרֶעכְט בִּיז אֵייבִּיג אוּנ דַיין תּוֹרָה אִיז אֱמֶת: וצדקתך אוּנ דַיין גִירֶעכְטִיגְקַייט גָאט גְרֵייכְט בִּיז אִין הִימֶל וָואס דוּא הָאסְט גְרוֹיסֶע זַאכְן גִטָאן גָאט וֶוער אִיז דִיר גְלַייךְ. דַיינֶע גִירֶעכְטִיגְקַייט זַיינֶען גְלַייךְ וִויא דִי שְׁטַארְקֶע בֶּערְג דַיינֶע מִשְׁפָּטִים זַיינֶען טִיף וִויא אַיין טִיפֶער אָפּ גְרוּנְד, דוּ גָאט הֶעלְפְסְט דִיא מֶענְטְשְׁן אוּנ דִי בְּהֵמוֹת דֶען דוּ בִּיסְט מַשְׁגִּיחַ אוֹיף אַלֶעם:

שַׁבָּת בְּרֵאשִׁית נאך מִנְחָה הייבט מען אן צוא זאגן בָּרְכִי נַפְשִׁי אונ מען זאגט ביז שַׁבָּת הַגָּדוֹל:

בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ יְיָ אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְּאֹד הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ: עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה: הַמְקָרֶה בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׂם עָבִים רְכוּבוֹ הַמְהַלֵּךְ עַל כַּנְפֵי רוּחַ: עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לֹהֵט: יָסַד אֶרֶץ עַל מְכוֹנֶיהָ בַּל תִּמּוֹט עוֹלָם וָעֶד: תְּהוֹם כַּלְּבוּשׁ כִּסִּיתוֹ עַל הָרִים יַעַמְדוּ מָיִם: מִן גַּעֲרָתְךָ יְנוּסוּן מִן קוֹל רַעַמְךָ יֵחָפֵזוּן: יַעֲלוּ הָרִים יֵרְדוּ בְקָעוֹת אֶל מְקוֹם זֶה יָסַדְתָּ לָהֶם: גְּבוּל שַׂמְתָּ בַּל יַעֲבֹרוּן בַּל יְשׁוּבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ: הַמְשַׁלֵּחַ מַעְיָנִים בַּנְּחָלִים בֵּין הָרִים יְהַלֵּכוּן: יַשְׁקוּ כָּל חַיְתוֹ שָׂדָי יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים צְמָאָם: עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכּוֹן מִבֵּין עֳפָאיִם יִתְּנוּ קוֹל: מַשְׁקֶה הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ

בָּרְכִי נפשי גאט מיין גאט דו ביסט זייער גיאכפערט דו האסט זיך אן גיקלייט מיט שיינקייט: עוטה גאט קליידט אן די וועלט מיט ליכטיקייט אזו ווי איין מענטש קלייד זיך אן מיט איין קלייד ער האט גינייגט די הימיל אונ האט זיי פאר שפרייט ארום דער ערד אזו ווי איין פיר האנג: המקרה די באלקינש פון זיין אויבערשטע האט ער גימאכט פון וואסער די וואלקין האט ער גימאכט פאר זיין רייט וואגין צו ניי‌גין זיי וואו הין ער וויל ער פירט די וואלקין גיך מיט דעם ווינט אזו ווי מען פליהט מיט פליגעל: עושה די ווינטין האט גאט גימאכט פאר זיינע שלוחים זיינע באדינער זיינען אזו ווי פלאם פייער: יסד ער האט גיגרונד פעסטיגט די ערד אויף איר אן ברייטונג אז זי זאל ניט אויס גיגליטשט ווערין אויף אייביג: תהום דעם תהום האט גאט צו גידעקט אז ער זאל ניט פאר פלייצין די וועלט אזו ווי מען דעקט עפעס צו מיט איין מלבוש, אויף די בערג שטייען די וואסער פון דעם ים אונ גיסין זיך ניט אראפ: מן פון דיין גישריי וואס דו האסט גיטאן אז די וואסערין זאלין זיך איין זאמלען אין איין ארט זיינען זיי אנטלאפן גיווארין אונ זיינען גיקומען צו דעם ארט, פון דעם גישרייא פון דיין קול וואס איז אזו ווי איין קול פון דונערין האבין די וואסערין גיאיילט צו קומען אויף דעם ארט: יעלו בשעת אז די וואסערין זיינען גילאפן זיינען זיי פריער אויף גיגאנגן אויף די בערג אונ דר נאך האבין זיי גינידערט אין די טאלין אונ זיינען דארטין ניט איבער גיבליבין אזו ווי די טבע איז פון וואסער צו האלטין זיך אין די טאלין נאר זיי זיינען גיגאנגען צו דעם ארט וואס דו האסט גיגרונד פעסטיגט צו זיי: גבול די זאמד האסטו גימאכט פאר איין גבול צום ים אז ער זאל ניט איבער פארין דעם גבול אז די וואסער פון דעם ים זאל זיך ניט אום קערין צו באדעקין די ערד אזו ווי עס איז גיוועזן איידר די וועלט איז באשאפין גיווארין: המשלח ער שיקט קוואלין עס זאל רעגענען וואסער פון זיי אין די טייכן, די קוואלין גייען צווישין די בערג: ישקו די טייכין מאכין אן טרינקען אלע חיות פון דעם פעלד אונ די ווילדע חיות צו ברעכין זייער דארשט מיט דעם וואסער: עליהם לעבין די וואסערין רוען די עופות פון דעם הימיל, פון צווישין די בלעטער פון די בוימער גיבין די עופות זייער קול מיט גיזאנג: משקה ער מאכט אן טרינקען די בערג פון די וואלקין וואס זיינע פון אויבין לעבין הימיל, פון די פרות פון דיינע וואלקין

תַּשְׂבַּע הָאָרֶץ: מַצְמִיחַ חָצִיר לַבְּהֵמָה וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ: וְיַיִן יְשַׂמַּח לְבַב אֱנוֹשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן וְלֶחֶם לְבַב אֱנוֹשׁ יִסְעָד: יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְיָ אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטָע: אֲשֶׁר שָׁם צִפֳּרִים יְקַנֵּנוּ חֲסִידָה בְּרוֹשִׁים בֵּיתָהּ: הָרִים הַגְּבֹהִים לַיְּעֵלִים סְלָעִים מַחְסֶה לַשְׁפַנִּים: עָשָׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: תָּשֶׁת חֹשֶׁךְ וִיהִי לָיְלָה בּוֹ תִרְמֹשׂ כָּל חַיְתוֹ יָעַר: הַכְּפִירִים שֹׁאֲגִים לַטָּרֶף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אָכְלָם: תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאָסֵפוּן וְאֶל מְעוֹנֹתָם יִרְבָּצוּן: יֵצֵא אָדָם לְפָעֳלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדֵי עָרֶב: מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: זֶה הַיָּם גָּדוֹל וּרְחַב יָדָיִם שָׁם רֶמֶשׂ וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדֹלוֹת: שָׁם אֳנִיּוֹת יְהַלֵּכוּן לִוְיָתָן זֶה יָצַרְתָּ לְשַׂחֶק בּוֹ: כֻּלָּם אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּן לָתֵת אָכְלָם בְּעִתּוֹ: תִּתֵּן

דאס איז דר רעגין ווערט די ערד גיזעט : מצמיח דו מאכסט שפראצין גראז פון בהמות ועגין אונ גרינס מאכסטו שפראצין עס זאל זיין צו ארבעט פון מענטשין אויף פארבן אונ ער מאכט אויס ציהען ברויט פון דר ערד : ויין אונ ער מאכט אויס שפראצין דעם וויין וואס ער מאכט פריילין דאס הארץ פון דעם מענטשין וואס טרינקט אים ער מאכט שפראצין דעם אייל אז ער זאל דר לייכטין דעם פנים פון מענטשין וואס עסט אים אונ ברויט מאכט ער שפראצין אז עס זאל אונטער לעהענען דאס הארץ פון דעם מענטשין : ישבעו פון דעם רעגין ווערין זאט גאטש בוימער די בוימער פון דעם וואלד וואס וואקסט אויף זיי קיין פרות ניט אונ קיין מענטש פלאנצט זיי ניט נאר גאט אליין האט זיי גיפלאנצט דרום הייסין זיי גאטש בוימער : אשר אויף די בוימער מאכין זיך די פייגלען נעסטין, דר עוף וואס הייסט חסידה איז איר שטוב אויף דעם בוקסין בוים : הרים די הויכע בערג זיינען איין וואוינונג צו די יעלים אונ די שטיינער זיינען איין באשיצונג צו די שפנים : עשה די לבנה האט ער באשאפין אז מען זאל ציילין נאך איר נאך ווען יום טוב גיפאלט, די זון ווייס איר גאנג : תשת דו האסט גימאכט דעם חושך אז ער זאל זיין נאר אויף דער נאכט, ביי דער נאכט טוען ווידמענען אלע חיות פון דעם וואלד : הכפירים ביי דר נאכט טוען די יונגע לייבין שרייען פון פאר צוקונג וועגין אונ צו בעטין פון גאט זייער עסין ווארג : תזרח אז די זון הייבט אן שיינען זאמלען זיי זיך איין אונ גייען אין זייער וואונונג ארייין צו לייגין זיך אפ רוען : יצא דענסט מאל גייט ארויס דער מענטש אין פעלד אריין צו זיין ארבעט אונ פאר זאמט זיך דארטין ביז נאכט אז די חיות גייען ווידער ארויס : מה ווי גרויס זיינען דיינע ווערק גאט, אלס האסטו גימאכט מיט חכמה די וועלט איז פול דיינע גיקויפטע דו האסט זיי באשאפין : זה דער דאזיגער ים וואס מען ווייסט אים איז ער גרויס אונ ברייט, דארטין איז פאר האנדין ווידמונג אונ עס איז ניט דא קיין צאל צו זייא קליינע חיות מיט גרויסע חיות : שם דארטין גייען שיפין דארטין איז דר לויתן וואס דו האסט באשאפין ער זאל זיך שפילין אונ שפאצירין אין דעם ים : כלם אלע בריאים פון דר וועלט טוען האפין צו

להם ילקטון תפתח ידך ישבעון טוב: תסתיר פניך יבהלון תסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון: תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה: יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו: המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו: אשירה ליי בחיי אזמרה לאלהי בעודי: יערב עליו שיחי אנכי אשמח ביי: יתמו חטאים מן הארץ ורשעים עוד
אינם ברכי נפשי את יי הללויה:

שיר המעלות אל יי בצרתה לי קראתי ויענני: יי הצילה נפשי משפת שקר מלשון רמיה: מה יתן לך ומה יסיף לך לשון רמיה: חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים: אויה לי כי גרתי משך

דיר דו זאלסט געבין זייער עסין אין דר צייט: תתן דו טוסט זיי געבין זייער שפייז אז זיי זאלין אויף קלייבן, אז דו עפינסט דיין האנט אונ גיסט זיי פיל שפייז ווערין זיי גיזעט פון אלעם גוטין: תסתיר אבער אז דו פאר בארגשט דיין פנים פון זיי ווערין זיי דר שראקן, אז זייער אטום ווערט פאר לענגט פאר גייען זיי אונ קערין זיך אום צו דר ערד וואס זיינען באשאפין גיוואורין פון איר: תשלח אז דו ווערסט שיקין דיין לעבעדיגין אטום צו די מתים בשעת תחית המתים ווערין זיי באשאפין ווערין אונ דו ווערסט באנייען מיט זיי די ערד: יהי גאטש כבוד ווערט זיין אויף אייביג אונ גאט ווערט זיך פרייען מיט זיינע ווערק אז עס ווערט זיין תחית המתים: המביט ער טוט נאר איין קוק צו דר ערד ציטערט זי תיכף, ער רירט נאר אן אין די בערג ווערין זיי פול מיט רויך: אשירה איך וועל זינגען צו גאט כל זמן אז איך וועל לעבין אונ וועל זיין אויף דר וועלט: יערב עס זאל גיזיסט זיין אויף גאט מיין תפלה אונ ער זאל זי מקבל זיין ברצון וועל איך זיך פרייען מיט דר הילף פון גאט: יתמו מיין תפלה איז אז די זינד זאלין פאר לענט ווערין פון דער וועלט דאס הייסט אז די מענטשין זאלין זיך גובר זיין אויף דעם יצר הרע אונ זאלין ניט זינדיגין ווערין שוין ממילא ניט זיין קיין רשעים אויף דר וועלט אונ אז עס ווערט אזו זיין ווערט מיין לייב לויבין גאט אונ איר אלע לויבט אויך גאט דרויף:

שיר המעלות די פופצעהן שיר המעלות האט דוד גיזאגט אז די לוים זאלין זיי זאגין אויף די פופצעהן טרעפ וואס גייען פון דער עזרה פון די ווייבער צו דר עזרה פון די מאנען אויף איטליכער טרעפ איין שיר המעלות. אז עס איז מיר גיווען אייננ האב איך צו גאט גירופין האט ער מיר גיענטפערט: יי גאט איך בעט דיך זיי מיך היינט אויך מציל פון די מענטשין וואס האבין פאלשע לעפצין פון די וואס האבין אפאלשין צונג: מה דוד המלך האט גיזאגט צו די וואס ריידין לשון הרע גאט האט פאר שטעלט דיין צונג מיט צוויי מחיצות מיט די ציין אונ מיט די לעפצין דו זאלסט ניט ריידין קיין לשון הרע וואס זאל ער נאך מוסיף זיין פאר איין שמירה צו דיין צונג: חצי דו ביסט גלייך צו שארפע פיילען וואס זיינען ביי איין גבור אין די הענט וואס ער הרגת מיט זיי פון וייטין אונ ביסט גלייך מיט די קוילין פון בוקסין בוים האלץ וואס פון אויסין ווייניג זיינען זיי פאר לאשין אונ פון אינעווייניג ברענען זיי אזו ביסטו אויך, פאר לייטין רעטסטו מיט אים גוטע רייד אונ אין פאר בארגענעש רעטסטו אויף אים לשון הרע: אויה דוד המלך האט גיזאגט איבער דעם וואס לשון הרע איז גיווען צווישין אונז דרום האב איך גירופט ביי די טאטערין וואס זיינען אין די גיצעלטין: רבת דרום רופט מיין

שָׁכַנְתִּי עִם אָהֳלֵי קֵדָר: רַבַּת שָׁכְנָה לָּהּ נַפְשִׁי עִם שׂוֹנֵא שָׁלוֹם: אֲנִי שָׁלוֹם וְכִי אֲדַבֵּר הֵמָּה לַמִּלְחָמָה:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְיָ שֹׁמְרֶךָ יְיָ צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה: יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ: יְיָ יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי בֵּית יְיָ נֵלֵךְ: עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ יְרוּשָׁלָיִם: יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה לָּהּ יַחְדָּו: שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שִׁבְטֵי יָהּ עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל לְהֹדוֹת לְשֵׁם יְיָ: כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד: שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם יְרוּשָׁלָיִם יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ:

לַייבּ אַלַאנְגֶע צַייט מִיט דִי וָואס הָאבִּין פַיינְט שָׁלוֹם: אני אִיךְ רֵייד מִיט מַיין מוֹיל שָׁלוֹם אַז אִיךְ רֵייד צוּ זֵיי שָׁלוֹם דֶר וֶועקִין זֵיי זִיךְ מִלְחָמָה הַאלְטִין מִיט מִיר:

שִׁיר למעלות אִיךְ הֵייבּ אוֹיף מַיינֶע אוֹיגִין צוּ דִי בֶּערְג צוּ זֶעהְן פוּן וַואנֶען וֶועט קוּמֶן מַיין הִילְף: עזרי אָבֶּר אִיךְ הָאבּ נִיט קֵיין הִילְף פוּן קֵיינֶם נָאר פוּן גָאט וָואס הָאט בַּשַׁאפִין הִימֶל אוּנ עֶרְד: אל דַיינֶע פִּיס וֶועט עֶר נִיט לָאזִין אוֹיס גִיגְלִיטְשְׁט וֶוערִין, גָאט דַיין הִיטֶער טוּט נִיט דֶרְעמְלֶען דֶם הֵייסְט עֶר טוּט נִיט אָפּ זַיין הַשְׁגָחָה פוּן דִיר קֵיין מָאל: הנה גָאט דֶר הִיטֶער פוּן יִשְׂרָאֵל טוּט קֵיין מָאל נִיט דֶרְעמְלֶען אוּנ נִיט שְׁלָאפִין: יי גָאט אִיז דַיין הִיטֶער גָאט שְׁטֵייט בַּיי דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט מַגִין זַיין אוֹיף דִיר אַזוֹי וִויא אַשָׁאטִין אִיז מַגִין פַאר דֶער הִיץ: יומם בַּייא טָאג וֶועט דִיא הִיץ פוּן דֶער זוּן דִיךְ נִיט מַזִיק זַיין אוּנ בַּייא דֶער נַאכְט וֶועט דִיךְ נִיט מַזִיק זַיין דִי לְבָנָה: גָאט וֶועט דִיךְ הִיטִין פוּן אַלֶעם בֵּייזִין אוּנ וֶועט הִיטִין דַיין לַייבּ: יי גָאט וֶועט דִיךְ הִיטִין אִין דַיין אַרוֹיס גֵיין אִין וֶועג אוּנ אִין דַיין קוּמֶן פוּן הַיינְט בִּיז אֵייבִּיג:

שִׁיר המעלות זֵיי זָאגִין אַז מֶען הָאט מִיר גִיזָאגְט אַז יוֹם טוֹב וֶועט קוּמֶען וֶועלִין מִיר גֵיין אִין גָאטֶס הוֹיז עוֹלֶה רֶגֶל זַיין הָאבּ אִיךְ זִיךְ גִיפְרֵייט: עומדות מַחֲמַת פִיל מֶענְטְשֶׁן וָואס זַיינֶען גִיקוּמֶען קֵיין יְרוּשָׁלַיִם אוֹיף יוֹם טוֹב הָאבִּין מִיר גִימוּזְט שְׁטֵיין מִיט אוּנְזֶרֶע פִּיס אַצַייט אִין דִיא טוֹיעֶרִין פוּן יְרוּשָׁלַיִם בִּיז מִיר זָאלִין קֶענֶען אַרַיין גֵיין: ירושלים דִיא שְׁטָאט וָואס זִי אִיז שֵׁיין גִיבּוֹיט גִיוָוארִין אַזוֹי וִויא אַשְׁטָאט וָואס אַלֶע בַּעֲלֵי מְלָאכוֹת הָאבִּין זִיךְ מְחֻבָּר גִיוֶועזִין בּוֹיעֶן זִיא מִיט שֵׁיינְקַייט: ששם וָואס דָארְטִין זַיינֶן אוֹיף גִיגַאנְגֶען גָאטֶס שְׁבָטִים אוֹיף יוֹם טוֹב דָס אִיז גִיוֶועזִין אַיין עֵדוּת אַז דִי שְׁכִינָה רוּהְט אִין יְרוּשָׁלַיִם מַחֲמַת דֶם נֵס אַז אַזוֹי אַגְרוֹס פָאלְק הָאט גִיקָאנְט אַרַיין אִין יְרוּשָׁלַיִם אוּנ דְרוּם אִיז רָאוּי גִיוֶועזִין צוּ לוֹיבִּין גָאט: כי אִין יְרוּשָׁלַיִם אִיז רָאוּי גִיוֶועזִין אַז דִי שְׁכִינָה זָאל דָארְטִין רוּהֶען וַוייל דָארְטִין זַיינֶען גִיזֶעסִין דִי סַנְהֶדְרִין אוֹיף שְׁטוּלִין אוּנ הָאבִּין גִימִשְׁפֶּט אוּנ צוּ דֶעם הוֹיז גִיזִינְד פוּן דָוִד הַמֶּלֶךְ אִיז דָארְטִין אוֹיךְ גִיוֶועזִין שְׁטוּלִין: שאלו אוּנ דְרוּם זָאלְט אִיר בֶּעטִין פוּן גָאט אוֹיף דֶעם שָׁלוֹם פוּן יְרוּשָׁלַיִם אוּנ דִי לִיבּ הָאבֶּער פוּן דִיר יְרוּשָׁלַיִם זָאלִין שַׁלְוָה הָאבִּין: יהי שָׁלוֹם זָאל זַיין אִין דַיינֶע טוֹיעֶרִין, שַׁלְוָה זָאל זַיין אִין דַיינֶע פַּאלַאצִין דָאס הֵייסְט אַז קֵיין שׂוֹנֵא זָאל נִיט בַּאלֶעגֶערִין אוֹיף יְרוּשָׁלַיִם: למען דָוִד הַמֶּלֶךְ זָאגְט, נִיט פוּן מַיינְט וֶועגִין אַלֵיין בֶּעט אִיךְ אַז עֶס זָאל זַיין שָׁלוֹם נָאר פוּן אַלֶע וָואס

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם: הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ: חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ כִּי רַב שָׂבַעְנוּ בוּז: רַבַּת שָׂבְעָה לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעַג הַשַּׁאֲנַנִּים הַבּוּז לִגְאֵי יוֹנִים לגאיונים כ׳:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל: לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ: אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ: אֲזַי עָבַר עַל נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים: בָּרוּךְ יְיָ שֶׁלֹּא נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם: נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ: עֶזְרֵנוּ בְּשֵׁם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבֹּטְחִים בַּיְיָ כְּהַר צִיּוֹן לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם יֵשֵׁב: יְרוּשָׁלַיִם הָרִים סָבִיב לָהּ וַיְיָ סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא יָנוּחַ שֵׁבֶט הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא יִשְׁלְחוּ הַצַּדִּיקִים בְּעַוְלָתָה

זיינן מיינע פריינט אונ מיינע גיזעלן: למען אונ פון וועגן דעם בית המקדש אונזר גאטס הויז וואס וועט אין ירושלים גיבויט ווערין דרום בעט איך גוטץ אויף דיר ירושלים:

שיר המעלות צו דיר גאט וואס דו זיצט אין הימל האב איך אויף גיהויבן מיינע אויגן אונ בעט אז דו זאלסט מיר העלפין: הנה אזוי ווי די אויגן פון די קנעכט קוקין צו די הענט פון זייערע העררין אז זיי זאלין עפעס געבין אונ אזוי ווי די אויגן פון דר שפחה קוקין צו די הענט פון די הערינטע אזוי קוקין אונזרע אויגן צו גאט ביז ער וועט זיך דר בארימען אויף אונז: חננו דר בארעם זיך אונזר גאט אויף אונז ווארום מיר זיינען גיזעט גיווארין מיט פיל בזיונות: רבת אונזערע לייבער זיינען פיל גיזעט גיווארין פון דעם שפעטונג פון די בבלים וואס זיינען גיזעסין בשלוה אונ פון די בזיונות פון די בבלים וואס האלטין זיך בגאוה אונ האבין אונז מבזה גיוועזן:

שיר המעלות די ישראל האבן גיזאגט אין די צייט פון המן אז גאט וואלט מיט אונז ניט גיוועזן אין דר צייט אז אמענטש איז אויף גישטאנען אויף אונז: אזי וואלטין זיי אונז לעבעדיגער הייט איין גישלונגען אין דר צייט אז זייער צארין גרימט אויף אונז: אזי אונ די וואסער דאס מיינט מען די בבלים וואלטין אונז גיוועזן פאר פלייצט אונ אזוי ווייא אמייך וואסער וואלט גיוועזן איבער גיפארין אויף אונזער לייב: אזי אונ אויף אונזער לייב וואלט גיוועזן איבער גיפארין די מוטוויליגע וואסער: ברוך אבר גילויבט איז גאט וואס ער האט אונז ניט גיגעבין אז מיר זאלין זיין אפאר צוקונג צו זייערע ציין: נפשנו אונזערע לייבער זיינן אנטרונען גיווארין אזוי ווי אפויגיל ווערט אנטרונען פון דר שטרויכלענדיגע נעץ, די נעץ איז צו בראכין גיווארין אונ מיר זיינן אנטרונען גיווארין: עזרנו אונזער הילף קומט אז מיר דר מאנען גאטס נאמען וואס האט באשאפין הימיל אונ ערד:

שיר המעלות די וואס האבין אבטחון אויף גאט וועלין זיי זיין אזו ווי דר בארג ציון וואס ער ווערט ניט אויס גיגליטשט אונ אויף אייביג וועט ער זיין אויף זיין ארט: ירושלים אזו ווי די בערג רינגלען ארום די שטאט ירושלים אזו רינגילט ארום גאט זיין פאלק וואס האבין אבטחון אויף אים פון היינט ביז אייביג: כי עס וועט ניט רוען דאס גיוועלטיקייט פון די רשעים אויף דר נחלה פון די צדיקים כדי אז די צדיקים זאלין ניט אויס שטרעקין זייערע הענט צו טאן עולות אזו ווי די רשעים טוען ווייל זיי זעהן אז

יְדֵיהֶם: הֵיטִיבָה יְיָ לַטּוֹבִים וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם: וְהַמַּטִּים עֲקַלְקַלּוֹתָם יוֹלִיכֵם יְיָ אֶת פֹּעֲלֵי הָאָוֶן שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְיָ אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ כְּחֹלְמִים: אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִם אֵלֶּה: הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים: שׁוּבָה יְיָ אֶת שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב: הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ: הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ הַזָּרַע בֹּא יָבֹא בְרִנָּה נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לִשְׁלֹמֹה אִם יְיָ לֹא יִבְנֶה בַיִת שָׁוְא עָמְלוּ בוֹנָיו בּוֹ אִם יְיָ לֹא יִשְׁמָר עִיר שָׁוְא שָׁקַד שׁוֹמֵר: שָׁוְא לָכֶם מַשְׁכִּימֵי קוּם מְאַחֲרֵי שֶׁבֶת אֹכְלֵי לֶחֶם הָעֲצָבִים כֵּן יִתֵּן לִידִידוֹ שֵׁנָא: הִנֵּה נַחֲלַת יְיָ

די רשעים געוועלטיגין: הטיבה גאט זאל באגיטיגן צו די גוטע אונ צו די וואס זיינן רעכט פארטיג אין זייער הארצין: והמטים אבער די וואס נייגין זיך צו גיין אין פאר קרימטע וועגין וועט זיי גאט פירין מיט די וואס ווערקין אום רעכט צו מאכין פאר לירין זיי פון דר וועלט אונ דענסט מאל וועט זיין שלום אויף די ישראל:

שיר המעלות אז גאט וועט אום קערין פון דעם גלות בבל די גיפאנגענע פון דר שטאט ציון וועלין זיי זאגין אלע צרות וואס מיר האבין גיהאט אין גלות בבל איז נאר גיוועזן ווי אחלום, מחמת פיל טובות וואס זיי וועלין האבין וועלין זיי גאר פאר געסין אן די צרות וואס זיי האבין גיהאט: אז דענסט מאל וועט אונזער מויל דר פילט ווערין מיט פרייד, אונזער צונג מיט גיזאנג, דענסט מאל וועט מען זאגין צווישין די פעלקער אז די גרויסע טובות וואס איז גיטאן גיווארין צו די יודין האט גאט גיטאן: הגדיל אונ די יודין וועלין זאגין אמת אז גאט האט מיט אונז גיטאן גרויסע נסים אונ מחמת דעם בטחון וואס מיר האבין גיהאט אויף גאט האבין מיר זיך גיפרייט: שובה די יודין האבין גיבעטין אין גלות בבל קער אום אונזערע גיפאנגענע פון דעם גלות וועלין מיר גלייך זיין צו די בעך וואסער וואס גייען מיט כח אויף טרוקענע ערד: הזורעים די וואס האבין גיזייעט אויף דעם טרוקען ארט מיט טרערין מחמת זיי האבין גיטראכט מאמער וועט דארטין ניט וואקסין קיין תבואה אבער אז די וואסער איז גיקומען אויף דעם טרוקען ארט אונ עס האט גיוואקסין תבואה האבין זיי גישניטין מיט גיזאנג: הלוך בשעת אז ער האט גיפירט די תבואה זייען איז ער גיגאנגען אונ האט גיוויינט אבער נאך דעם אז די וואסער איז אן גיקומען אויף דעם ארט אונ עס האט גיוואקסין תבואה האט ער גיטראגין די גארבין פון דעם פעלד אהיים מיט גיזאנג:

שיר המעלות דאס האט דוד המלך גיזאגט אויף זיין זון שלמה ווארום ער האט גיזעהן ברוח הקודש בשעת שלמה וועט בויען דעם בית המקדש וועט ער נעמען די טאכטער פון פרעה פאר איין ווייב האט ער גיזאגט אז עס וועט ניט זיין גאט לרצון דאס גיבוי פון דעם בית המקדש. איבער דיינע ניט גוטע מעשים האבין זיך די בעלי מלאכות אום זיסט גימיט איבער דעם גיבייא ווארום עס וועט קיין קיום ניט האבין אז גאט וועט ניט היטין די שטאט ירושלים, מחמת דיינע מעשים האט זיך אום זיסט דר היטער גישטארקט צוא היטין די שטאט ווארום זי וועט בודאי חרוב ווערין: שוא אונ צו אייך מענטשין איז אויך אום זיסט אייער טרחה וואס איר פעדערט זיך אויף שפעט צו דר מלאכה אונ זיצט שפעט אונ זיי עסין דם ברויט וואס קומט אן מיט טרויעריקייט אונ שווערע ארבעט אזוי גיבט גאט דאס באדערפעניש אן יגיעות דעם וואס פאר

בָּנִים שָׂכָר פְּרִי הַבָּטֶן׃ כְּחִצִּים בְּיַד גִּבּוֹר כֵּן בְּנֵי הַנְּעוּרִים׃ אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר מִלֵּא אֶת אַשְׁפָּתוֹ מֵהֶם לֹא יֵבֹשׁוּ כִּי יְדַבְּרוּ אֶת אוֹיְבִים בַּשָּׁעַר׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אַשְׁרֵי כָּל יְרֵא יְיָ הַהֹלֵךְ בִּדְרָכָיו׃ יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ׃ אֶשְׁתְּךָ כְּגֶפֶן פֹּרִיָּה בְּיַרְכְּתֵי בֵיתֶךָ בָּנֶיךָ כִּשְׁתִלֵי זֵיתִים סָבִיב לְשֻׁלְחָנֶךָ׃ הִנֵּה כִי כֵן יְבֹרַךְ גָּבֶר יְרֵא יְיָ׃ יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן וּרְאֵה בְּטוּב יְרוּשָׁלָיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וּרְאֵה בָנִים לְבָנֶיךָ שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל׃

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרַי יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל׃ רַבַּת צְרָרוּנִי מִנְּעוּרָי גַּם לֹא יָכְלוּ לִי׃ עַל גַּבִּי חָרְשׁוּ חֹרְשִׁים הֶאֱרִיכוּ לְמַעֲנִיתָם׃ יְיָ צַדִּיק קִצֵּץ עֲבוֹת רְשָׁעִים׃ יֵבֹשׁוּ וְיִסֹּגוּ אָחוֹר כֹּל שֹׂנְאֵי צִיּוֹן׃ יִהְיוּ

וואַלְט זַיין שְׁלָאף אוּנ איז עוֹסֵק אין תּוֹרָה׃ הנה אוּנ אוֹיבּ די מֶענְטְשִׁין זַיינֶען עוֹסֵק בִּמְלָאכָה פוּן עֲשִׁירוּת וֶועגִין כְּדֵי אַז זַיי זָאלִין מַאכִין יַרְשֶׁנֶען זַייעֶרֶע קִינְדֶר איז דָאס אוֹיךְ נִישְׁט וַוארוּם די קִינְדֶר זַיינֶען דָאךְ נָאטְס אַרְבּ אוּנ אַז גָאט וֶועט אִים נִיט וֶועלִין גֶעבִּין קֵיין קִינְדֶר וֶועמֶען וֶועט עֶר מַאכִין יַרְשֶׁנֶען. אוּנ קִינְדֶר וָואס זַיי וֶוערִין אָן גִירוּפִין פְּרִי הַבֶּטֶן קוּמֶען נָאר מַחֲמַת שְׂכַר פוּן מַעֲשִׂים טוֹבִים וָואס דֶר מֶענְטְשׁ טוּט׃ כחצים אַזוֹ ווִי מִיט די פַיילִין וָואס דֶר גִּבּוֹר שִׁיסְט מִיט זַיין הַאנְט איז דָאס דָאךְ יָדוּעַ אַז נִיט די פַיילִין הַרְגֶענֶען נָאר דֶר גִּבּוֹר וָואס שִׁיסְט מִיט זַיי דֶר הַרְגֶת אַזוֹ זַיינֶען אוֹיךְ די קִינְדֶער וָואס דֶר פָאטֶער איז זַיי מַדְרִיךְ אין דֶער יוּגֶענְד תָּאטְשֶׁע די קִינְדֶר טוּעֶן מַעֲשִׂים טוֹבִים הָאט פָארְט דֶער פָאטֶער שְׂכַר דֶר פַאר׃ אשרי וואוֹל דֶעם מֶענְטְשִׁין וָואס עֶר הָאט דֶר פִילְט זַיין פוּטֶער פַאס פוּן זַיי דָאס הֵייסְט וָואס עֶר הָאט פִיל קִינְדֶער וָואס גֵייעֶן אין רֶעכְט פַארְטֵיגִין וֶועג זַיי וֶועלִין נִיט פַאר שֶׁעמְט וֶוערִין אַז זַיי וֶועלִין זִיךְ מְפַלְפֵּל זַיין מִיט די לוֹמְדִים וָואס קְרִיגִין מִיט זַיי אין עֵסֶק פוּן חָכְמַת הַתּוֹרָה אין דֶעם טוֹיעֶר וואוּ די לוֹמְדִים מִיט די שׁוֹפְטִים זִיצִין׃

שִׁיר המעלות וואוֹל צוּ אַלֶע וָואס הָאבִּין מוֹרָא פַאר גָאט עוֹבֵר צוּ זַיין אוֹיף לֹא תַעֲשֶׂה אוּנ גֵייעֶן אין גָאטְס וֶועג מְקַיֵּים זַיין די מִצְוֹת עֲשֵׂה׃ יגיע אַז דוּ וֶועסְט עֶסִין נָאר וָואס דוּ פַאר דִינְסְט מִיט דַיינֶע הֶענְט אוּנ וֶועסְט נִיט וֶועלִין קֵיין הֲנָאָה הָאבִּין פוּן אַנְדֶערֶע וֶועט דִיר וואוֹל אוּנ גוּט זַיין׃ אשתך דַיין וַוייבּ וֶועט זַיין גְלַייךְ צוּ אַוַויין שְׁטָאק וָואס שְׁטֵייט נָאהֶענְט פוּן דַיין שְׁטוּבּ אוּנ בִּיסְט תָּמִיד אוֹיף אִים מַשְׁגִיחַ וואַקְסְט דָאךְ אוֹיף אִים גוּטֶע פֵּרוֹת אַזוֹ וֶועט דַיין וַוייבּ הָאבִּין גוּטֶע קִינְדֶר אוּנ דַיינֶע קִינְדֶר וֶועלִין זַיין אין זֵייעֶר גִישְׁטַאלְט אַזוֹ ווִי די צְווַייגִין פוּן אַיין אֵייל בֶּערְט אוּנ וֶועלִין תָּמִיד זִיצִין אַרוּם דַיין טִישׁ׃ הנה מִיט אַזֶעלְכֶע בְּרָכוֹת וֶוערְט גִיבֶּענְטְשְׁט נָאר דֶר וָואס הָאט מוֹרָא פַאר גָאט׃ יברכך וַוארוּם גָאט וֶועט דִיךְ בֶּענְטְשִׁין פוּן דֶר שְׁטָאט צִיּוֹן אוּנ וֶועסְט זֶעהֶען אין דֶעם גוּטְס פוּן יְרוּשָׁלַיִם אַלֶע טֶעג פוּן דַיין לֶעבִּין׃ וראה אוּנ וֶועסְט זֶעהֶען אַז דַיינֶע קִינְדֶר וֶועלִין הָאבִּין קִינְדֶר אוּנ וֶועסְט זֶעהֶן דֶעם שָׁלוֹם וָואס יִדִין וֶועלִין הָאבִּין׃

שִׁיר המעלות פִיל בַּאלֵיידִיגֶער זַיינֶען אוֹיף מִיר אוֹיף גִישְׁטַאנֶען פוּן דֶר יוּגֶענְט אָן׃ רבת חָאטְשֶׁע פִיל בַּאלֵיידִיגֶער הָאבּ אִיךְ גִיהַאט פוּן דֶר יוּגֶענְט אָן הָאבִּין זַיי מִיךְ נִיט גִיקֶענְט בַּיי קוּמֶען׃ על גבי די וָואס אַקֶערִין די עֶרְד הָאבִּין אוֹיף מַיין רוּקִין גִיאַקֶערְט אוּנ דֶעם שְׁנוּר פוּן דֶעם אַקֶער הָאבִּין זַיי לַאנְג גִיצוֹיגִין דָאס הֵייסְט זַיי הָאבִּין אוֹיף מִיר מַכְבִּיד גִיוֶועזְן׃ ה' אָבֶּער גָאט דֶר צַדִּיק הָאט צוּ שְׁנִיטִין די שְׁטְרִיק פוּן די רְשָׁעִים וָואס זַיי הָאבִּין מִיךְ גִיבּוּנְדִין מִיט זַיי׃ יבושו אַלֶע וָואס הָאבִּין פַיינְט די שְׁטָאט צִיּוֹן אַז

כַּחֲצִיר גַּגּוֹת שֶׁקַּדְמַת שָׁלַף יָבֵשׁ: שֶׁלֹּא מִלֵּא כַפּוֹ קוֹצֵר וְחִצְנוֹ מְעַמֵּר: וְלֹא אָמְרוּ הָעֹבְרִים בִּרְכַּת יְיָ אֲלֵיכֶם בֵּרַכְנוּ אֶתְכֶם בְּשֵׁם יְיָ:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת מִמַּעֲמַקִּים קְרָאתִיךָ יְיָ: אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמָר יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: קִוִּיתִי יְיָ קִוְּתָה נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי: נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ כִּי עִם יְיָ הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת: וְהוּא יִפְדֶּה אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֹנֹתָיו:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד יְיָ לֹא גָבַהּ לִבִּי וְלֹא רָמוּ עֵינַי וְלֹא הִלַּכְתִּי בִּגְדֹלוֹת וּבְנִפְלָאוֹת מִמֶּנִּי: אִם לֹא שִׁוִּיתִי וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי כְּגָמֻל עֲלֵי אִמּוֹ כַּגָּמֻל עָלַי נַפְשִׁי: יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יְיָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת זְכוֹר יְיָ לְדָוִד אֵת כָּל עֻנּוֹתוֹ: אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַיְיָ נָדַר לַאֲבִיר יַעֲקֹב: אִם אָבֹא בְּאֹהֶל בֵּיתִי אִם אֶעֱלֶה עַל עֶרֶשׂ יְצוּעָי:

זײ װעלין זעהן מײן ישועה װעלין זײ זיך פאר קערין אַהינטער מִתְּמוּת בּוּשָׁה: יהיו אונ װעלין זײן אַזױ װי דאס גראז װאס װאַקסט אױף די דעכער אַז אײדר מען רײסט דאס אױס װערט דאס פאר דאַרט מַחֲמַת היץ פון דער זון: שלא אונ דר שניטער האט ניט דער פילט זײן האנט פון זײ אונ זײן עק קלײד האט ער ניט דער פילט פון די נאַרבּין װארום מען האט דאס גאר ניט גישניטין: ולא אונ די װאס פארין אין װעג האבין ניט גיזאגט צו די שניטער אַז גאטש ברכה זאל זײן צו אײך מיר בּענטשין אײך מיט גאטש נאמען װארום עס איז קײן שניטער דארטין ניט גיװען:

שיר המעלות פון טיפעניש האב איך דיך גאט גירופין: אדני הער צוא גאט מײן קול דײנע אױערין זאלין פר נעמן דם קול פון מײן גבעט: אם אויב דו גאט װעסט היטן מײנע עבירות דו זאלסט מיך שטראפין אױף זײ װער װעט דעקאנן בּשטײן דרױף: כי װארום בײא דיר אין די הענט איז מוחל צו זײן עבירות אונ האסט ניט מוסר גיװען קײן שום מלאך אַז ער זאל קאנן מוחל זײן מײנע עבירות, כדי אַז מען זאל מורא האבּן פר דיר: קויתי מײן לײב טוט האפין צו דיר גאט אונ איך טוא האפין צו דײנע רײד װאס ער האט מיר מבטיח גיװען: נפשי מײן לײב טוט האפין צו גאט מערער אײדר די היטער װאס היטין בײ דער נאכט האפין אַז עס זאל טאג װערין: יחל איר יודין האפט צו גאט װארום מיט גאט איז דער חסד אונ פיל מאל האט ער אײך שױן אױס גילײזט װעט ער אײך הײנט אױך אױס לײזין: והוא אונ די עבירות װעלין ניט מעכּב זײן װארום גאט װעט אױס לײזין די יודין פון אַלע זײערע עבירות:

שיר המעלות גאט אין מײן הארצין האב איך זיך ניט בעל גאוה גיהאלטין אונ מײנע אױגין האב איך ניט אױף גיהױבין אַזױ װי די בעלי גאוה, איך בין ניט גיגאנגען אין גרױסע װאונדערליכע זאכין מערער אײדער עס איז ראױ צו מיר: אם דאס שװער איך אויב איך האב אַזױ ניט גיטאן איך האב מײן לײב גיגליכין צו אײן קינד װאס זײגט אונ האט נאר אײן בטחון אױף דער מוטער אַזױ האב איך אײן בטחון גאר אױף גאט, מײן נפש װאס איז אין מיר איז גיגליכין צו אײן קינד װאס זײגט: יחל אונ דרום האפט איר ישראל אױך צו גאט פון הײנט ביז אײביג:

שיר המעלות דוד המלך האט גיבעטין אױף זיך אַז גאט זאל גידײנקען זײן פײן װאס ער האט גיהאט אײדער ער האט גיפונען אײן ארט װאו מען זאל בױען דעם בית

אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה: עד אמצא מקום ליי משכנות
לאביר יעקב: הנה שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער: נבואה
למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו: קומה יי למנוחתך אתה וארון
עזך: כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו: בעבור דוד עבדך אל תשב
פני משיחך: נשבע יי לדוד אמת לא ישוב ממנה מפרי בטנך אשית
לכסא לך: אם ישמרו בניך בריתי ועדתי זו אלמדם גם בניהם עדי
עד ישבו לכסא לך: כי בחר יי בציון אוה למושב לו: זאת מנוחתי
עדי עד פה אשב כי אותיה: צידה ברך אברך אביוניה אשביע לחם:
וכהניה אלביש ישע וחסידיה רנן ירננו: שם אצמיח קרן לדוד ערכתי
נר למשיחי: אויביו אלביש בשת ועליו יציץ נזרו:

המקדש: אשר וואס ער האט געשווארין צו גאט אונ האט איין נדר געטאן צו דעם שטארקין גאט פון יעקב: אם אויב איך וועל קומען אין דעם געצעלט פון מיין שטוב אונ אויב איך וועל אנדערש אויף גיין אויף מיין בעט: אם אתן אונ אויב איך וועל געבין איין שלאף צו מיינע אויגן, צו מיינע ברעמען איין דרעמלונג: עד ביז איך וועל געפינן איין ארט פון אבית המקדש ווענין צו גאט, איין רואונג צו דעם שטארקין פון יעקב: הנה אז איך האב נאך געוואונט אין אפרת האבין מיר נאך דענסט מאל געהערט אז עס וועט זיין אאויס דר ווייולט ארט פון דעם בית המקדש ווענין נאר מיר האבין ניט געוואוסט וואו דאס ארט איז היינט האבין מיר געפונען דאס ארט אין פעלד פון חלק בנימין וואס ער איז געגליכין צו איין חיה פון דעם וואלד: נבואה היינט אז מיר ווייסין דאס ארט וועלין מיר קומן צו זיין רואונג אונ מיר וועלין זיך בוקין צו זיינע פיס: קומה דרום שטייא אויף גאט אונ מאך רוען דיין שכינה צו דיין רואונג דו גאט וואס דו האסט געוויזין דיין שטארקייט אין די פלשתים מיט דעם ארון, זאלסטו דארטין רוען: כהניך דיינע באדינער דאס זיינען די כהנים זאלין אן קליידין זיך מיט די גערעכטע קליידער דאס איז די בגדי כהונה אונ דיינע חסידים דאס זיינען די לוים זאלין זינגען: בעבור מיין תפלה זאלסטו צו הערין פון וועגין מיר דיין קנעכט דוד אונ זאלסט ניט אום קערין ליידיג דעם פנים פון דיין געזאלבטין מלכות: נשבע גאט האט געשווארין צו דוד איין אמתה שבועה וואס ער וועט קיין חרטה ניט האבין אויף איר דאס איז די שבועה אז פון דיינע קינדר וועל איך מאכין איין מלכות ער זאל זיצין אויף דיין שטול: אם אונ אויב דיינע קינדר וועלין היטין מיין ברית אונ מיין תורה וועלין זיי היטין וואס איך וועל זיי לערנען דורך די נביאים וועלין זייערע קינדר אויך ביז אייביג זיצין אויף דיין שטול: כי ווייל גאט האט אויס דער ווייולט אין דר שטאט ציון אונ דוד האט אן געבייט דאס ארט וואו דר בית המקדש זאל שטיין מחמת דעם שכר וועט ער מיט זיינע קינדר האבין די מלוכה אונ ער האט געלוסט אז ער זאל זיצין אין דער שטאט ציון: זאת אזו האט גאט געזאגט די דאזיגע שטאט וועט זיין מיין רואונג אויף אייביג דא וועל איך זיצין ווארום איך געלוסט צו איר: צידה אונ פון דעם ארט וועל איך בענטשין זייער שפייז, אירע אביונים וועל איך מאכין זאט מיט ברויט: וכהניה אונ דורך דעם וואס די כהנים וועלין אן קליידין די בגדי כהונה וועט קומען די הילף אונ אירע חסידים דאס זיינען די לוים וועלין זינגען: שם אין דער שטאט ציון וועל איך מאכין שפראצין איין געוועלטיקייט צו דוד המלך אונ דארטין האב איך אן געריכט איין ליכטיקייט צו מיין געזאלבטין מלכות: אויביו די פיינט פון דוד המלך וועל איך מאכין אן קליידין מיט שאנד אונ אויף אים וועט שיינען זיין קרוין:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הִנֵּה מַה טּוֹב וּמַה נָּעִים שֶׁבֶת אַחִים גַּם יָחַד: כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יֹרֵד עַל הַזָּקָן זְקַן אַהֲרֹן שֶׁיֹּרֵד עַל פִּי מִדּוֹתָיו: כְּטַל חֶרְמוֹן שֶׁיֹּרֵד עַל הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי שָׁם צִוָּה יְיָ אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם:

שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְיָ כָּל עַבְדֵי יְיָ הָעֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בַּלֵּילוֹת: שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת יְיָ: יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

פאר דיא דריטע סעודה זאגט מען דאס:

אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דִמְהֵימְנוּתָא. שְׁלֵימָתָא חֶדְוָתָא דְמַלְכָּא קַדִּישָׁא: אַתְקִינוּ סְעוּדָתָא דְמַלְכָּא. דָא הִיא סְעוּדָתָא דִזְעֵיר אַנְפִּין וְעַתִּיקָא קַדִּישָׁא וַחֲקַל תַּפּוּחִין קַדִּישִׁין אַתְיָן לְסַעֲדָא בַּהֲדֵיהּ:

בְּנֵי הֵיכְלָא. דִכְסִיפִין. לְמֶחֱזֵי זִיו דִזְעֵיר אַנְפִּין: יְהוֹן הָכָא. בְּהַאי תַּכָּא. דְבֵיהּ מַלְכָּא בְּגִלּוּפִין: צְבוּ לַחֲדָא. בְּהַאי וַעֲדָא. בְּגוֹ עִירִין וְכָל גַּדְפִּין: חֲדוּ הַשְׁתָּא. בְּהַאי שַׁעְתָּא. דְבֵיהּ רַעֲוָא וְלֵית זַעְפִין: קְרִיבוּ לִי. חֲזוּ חֵילִי. דְלֵית דִּינִין דִתְקִיפִין: לְבַר נַטְלִין. וְלָא עָאלִין. הַנֵּי כַלְבִּין דַחֲצִיפִין: וְהָא אַזְמִין. עַתִּיק יוֹמִין. לְמִנְחָה (לְמִצְחָא) עֲדֵי יְהוֹן חָלְפִין: רְעוּ דִילֵיהּ. דְגַלֵּי לֵיהּ. לְבַטָּלָא בְּכָל קְלִיפִין: יְשַׁוֵּי לוֹן. בְּנוּקְבֵיהוֹן. וִיטַמְּרוּן בְּגוֹ כֵפִין: אֲרֵי הַשְׁתָּא. בְּמִנְחָתָא. בְּחֶדְוָתָא דִזְעֵיר אַנְפִּין: מזמור לדוד ה׳ רועי וכו׳

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אִכְלֻהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבָּת הַיּוֹם לַייָ הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ בַּשָּׂדֶה: רְאוּ כִּי יְיָ נָתַן לָכֶם הַשַּׁבָּת עַל כֵּן הוּא נֹתֵן לָכֶם בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לֶחֶם יוֹמָיִם שְׁבוּ אִישׁ תַּחְתָּיו אַל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי: וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִעִי:

על ק ברך וכו׳. וקודם אכילה יאמר זה:

הִנֵּה אָנֹכִי בָּא לְקַיֵּם מִצְוַת סְעוּדָה שְׁלִישִׁית שֶׁל שַׁבָּת נֶגֶד יַעֲקֹב אָב שֶׁל הָמוֹן שִׁבְעִים נֶפֶשׁ בִּזְכוּתוֹ נִנְצַל מִמִּלְחֲמוֹת גּוֹג וּמָגוֹג וִיקֻיַּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ. נַחֲלָה בְּלִי מְצָרִים. וּבְכֵן בְּכֹחַ סְגֻלּוֹת שָׁלֹשׁ סְעוּדוֹת אֵלּוּ יִתָּקֵן פְּגָמֵנוּ בִּסְעוּדוֹת הָרְשׁוּת וּמַאֲכָלוֹת אֲסוּרוֹת: ויהי נועם וכו׳

וישלים סעודתו כיד ה׳ הטובה עליו ואח״כ יאמר ידיד נפש אב הרחמן וכו׳ ושני מזמורים מזמור קי״א הללויה אודה ה׳ בכל לבב וגו׳ ומזמור קי״ב אשרי איש ירא את ה׳ וגו׳ ואח״כ יאמר זה:

אַשְׁלִימוּ סְעוּדָתָא דָא דִמְהֵימְנוּתָא שְׁלֵימָתָא דְזַרְעָא קַדִּישָׁא דְיִשְׂרָאֵל:

נאך דעם זאגט מען יה רבון. צור משלו. ידי אסחי אנא. געפינט מען אין זמירות ליל שבת:

שִׁיר המעלות וואס פאר איין גוטקייט אונ וואס פאר איין זיסקייט עס וואלט געוועזן אז די יודין וואס זיי ווערין אן גירופין ברידער זאלין זיצין אין זייער לאנד באנאנדר: כשמן דאס וועט גלייך זיין אזו ווי דר גוטער אייל וואס מען האט גיגעבין אויף דעם קאפ פון אהרן הכהן אזו פיל אז עס האט אראפ גינידערט אויף זיין בארד אונ אויף זיינע קליידער: כטל אונ אזו ווי עס נידערט אראפ דר טויא פון די בערג חרמון אויף די בערג פון ציון אזו וועט קומען שפע וברכה צו די יודין ווארום דארטין אין דר שטאט ציון האט גאט גיבאטין אז די ברכה אונ דאס לעבין זאל זיין אויף די יודין ביז אייביג:

שִׁיר המעלות איר גאטש קנעכט וואס איר שטייט אין גאטש בית המקדש ביי דר נאכט לויבט אים: שאו הויבט אויף אייערע הענט מיט קדושה אונ לויבט גאט: יברכך וועט זיין אייער שכר אז גאט וואס האט בשאפן הימל אונ ערד וועט אייך בענטשין. פון שטאט ציון קומן כל הברכות אונ כל הטובות צו די יודן וויל דארטן רועט די שכינה:

פרקי אבות

מן דעם ערשטן שבת נאך פסח הייבט מען אן צוא זאגן פרקי אבות ביז ראש השנה:

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר:

פרק ראשון

*משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה. הם אמרו שלשה דברים הוו מתונים בדין והעמידו תלמידים הרבה ועשו סיג לתורה: ב שמעון הצדיק היה משירי כנסת הגדולה. הוא היה אומר על שלשה דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמילות חסדים: ג אנטיגנוס איש סוכו קבל משמעון הצדיק. הוא היה אומר אל תהיו כעבדים המשמשין את הרב על מנת לקבל פרס אלא הוו כעבדים המשמשין את הרב שלא על מנת לקבל פרס ויהי מורא שמים עליכם: ד יוסי בן יועזר איש צרדה ויוסי בן יוחנן איש ירושלים קבלו מהם. יוסי בן יועזר איש צרדה אומר יהי ביתך בית ועד לחכמים והוי מתאבק בעפר רגליהם והוי שותה בצמא את דבריהם: ה יוסי בן יוחנן איש ירושלים אומר יהי ביתך פתוח לרוחה ויהיו עניים בני ביתך ואל תרבה שיחה עם האשה. באשתו אמרו קל וחומר באשת

כל ישראל אלע ישראל האבין אחלק לעולם הבא אזו ווי דער פסוק זאגט דיין פאלק וועלין אלע מיט אנאנדר גירעכט זיין זיי וועלין צו אייביג דאס לאנד ארבין זיי וועלין זיין אז איין יונגער בוים מיין פלאנצונג אונ די ווערק מיינע הענט אום צו ווערין בארימט:

משה קבל תורה מסיני משה רבינו האט מקבל גיוועזין דיא תורה פון גאט וואס האט זיך באוויזין אויף דעם בארג סיני אונ האט די תורה איבער גיענטפערט צו יהושע אונ יהושע האט מוסר גיוועז די תורה וואס משה רבינו האט אים אויס גילערינט צו די זקנים אונ די זקנים האבין איבר גינעבין צו די נביאים ביז וואנען אז דר בית המקדש איז חרוב גיווארין האט זיך שוין אויס גילאזין נביאים נאר אז דר אנדערער בית המקדש איז גיבויט גיווארן האבן זיך צונויף ניקליבן הונדערט אונ צוואנציג מענטשן זיי זיינן גירופן גיווארן אנשי כנסת הגדולה ווארום אזא איין זאמלונג פון אזעלכע חשובים איז נאך ניט גיוועז. זיי האבין גיזאגט דריי זאכן, איר זאלט זיין גיווארינט אין משפט אונ איר זאלט שטעלן פיל תלמידים. אונ מאכט אייך איין צוים צו דר תורה מען זאל זי ניט עובר זיין: שמעון הצדיק דר כהן גדול שמעון הצדיק ער איז איבער גיבליבין פון דר גרויסע איין זאמלונג, ער פלעגט זאגין אויף דריי זאכין שטייט די וועלט, מען זאל לערנען די תורה צו האלטין אונ אויף די קרבנות וואס מען האט מקריב גיוועזן אין בית המקדש אונ היינט אויף דעם וואס מען זאגט דיא פרשיות פון קרבנות אונ אויף דעם וואס איין מענטש איז גומל חסד מיט דעם אנדערין: אנטיגנוס איש סוכו דר הער פון דר שטאט סוכו ער האט מקבל גיוועזין פון שמעון הצדיק ער פלעגט זאגין איהר זאלט ניט זיין ווי די קנעכט וואס באדינען דעם האר פון דעסט וועגין די זאלין געסן גיצאלט נאר איר זאלט זיין וויא די קנעכט וואס בדינען דעם האר ניט פון ניצאלט וועגין אונ עס זאל אויף אייך זיין די מורא פון הקב"ה: יוסי בן יועזר ויוסי בן יוחנן זייא האבין פון זיי מקבל גיוועזן די תורה. יוסי דער זון פון יועזר זאגט דיין הויז זאל זיין איין פערזאמלונגס הויז צו די חכמים אונ זאלסט זיך בשטויבין מיט די שטויב פון זייערע פיס דאס הייסט זאלסט גיין אין זייער וועג אונ זאלסט הערין זייערע רייד מיט לוסט אזו וויא איינער וואס איז דארשטיג אונ טרינקט מיט לוסט: יוסי דר הער פון ירושלים זאגט דיין הויז זאל זיין אפין פון אלע זייטן עס זאל קיינעם ניט זיין אייגן אין דיין שטוב אריין צו גיין. דיינע

חֲבֵרוֹ. מִכָּאן אָמְרוּ חֲכָמִים כָּל הַמַּרְבֶּה שִׂיחָה עִם הָאִשָּׁה גּוֹרֵם רָעָה לְעַצְמוֹ וּבוֹטֵל מִדִּבְרֵי תוֹרָה וְסוֹפוֹ יוֹרֵשׁ גֵּיהִנֹּם: ו יְהוֹשֻׁעַ בֶּן פְּרַחְיָה וְנִתַּאי הָאַרְבֵּלִי קִבְּלוּ מֵהֶם. יְהוֹשֻׁעַ בֶּן פְּרַחְיָה אוֹמֵר עֲשֵׂה לְךָ רַב וּקְנֵה לְךָ חָבֵר וֶהֱוֵי דָן אֶת כָּל הָאָדָם לְכַף זְכוּת: ז נִתַּאי הָאַרְבֵּלִי אוֹמֵר הַרְחֵק מִשָּׁכֵן רָע וְאַל תִּתְחַבֵּר לָרָשָׁע וְאַל תִּתְיָאֵשׁ מִן הַפֻּרְעָנוּת: ח יְהוּדָה בֶּן טַבַּאי וְשִׁמְעוֹן בֶּן שָׁטַח קִבְּלוּ מֵהֶם. יְהוּדָה בֶּן טַבַּאי אוֹמֵר אַל תַּעַשׂ עַצְמְךָ כְּעוֹרְכֵי הַדַּיָּנִין וּכְשֶׁיִּהְיוּ בַּעֲלֵי הַדִּין עוֹמְדִים לְפָנֶיךָ יִהְיוּ בְעֵינֶיךָ כִּרְשָׁעִים וּכְשֶׁנִּפְטָרִים מִלְּפָנֶיךָ יִהְיוּ בְעֵינֶיךָ כְּזַכָּאִין כְּשֶׁקִּבְּלוּ עֲלֵיהֶם אֶת הַדִּין: ט שִׁמְעוֹן בֶּן שָׁטַח אוֹמֵר הֱוֵי מַרְבֶּה לַחְקוֹר אֶת הָעֵדִים וֶהֱוֵי זָהִיר בִּדְבָרֶיךָ שֶׁמָּא מִתּוֹכָם יִלְמְדוּ לְשַׁקֵּר: י שְׁמַעְיָה וְאַבְטַלְיוֹן קִבְּלוּ מֵהֶם. שְׁמַעְיָה אוֹמֵר אֱהַב אֶת הַמְּלָאכָה וּשְׂנָא אֶת הָרַבָּנוּת וְאַל תִּתְוַדַּע לָרָשׁוּת*): יא אַבְטַלְיוֹן אוֹמֵר חֲכָמִים הִזָּהֲרוּ בְדִבְרֵיכֶם שֶׁמָּא תָחוֹבוּ חוֹבַת גָּלוּת וְתִגְלוּ לִמְקוֹם מַיִם הָרָעִים וְיִשְׁתּוּ הַתַּלְמִידִים הַבָּאִים אַחֲרֵיכֶם וְיָמוּתוּ וְנִמְצָא שֵׁם שָׁמַיִם מִתְחַלֵּל: יב הִלֵּל וְשַׁמַּאי קִבְּלוּ מֵהֶם. הִלֵּל אוֹמֵר הֱוֵי מִתַּלְמִידָיו שֶׁל אַהֲרֹן אוֹהֵב שָׁלוֹם וְרוֹדֵף שָׁלוֹם אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת וּמְקָרְבָן לַתּוֹרָה: יג הוּא הָיָה אוֹמֵר

הויז לייט וואס דו דארפסט זיי דיך צו באדינען זאלסטו בעסער האלטין אביונים, אונ זאלסט ניט פיל שמועסין מיט איין אשה. דאס וואס זיי האבין גיזאגט מען זאל ניט פיל שמועסין מיט איין אשה מיינען די חכמים מיט זיין ווייב זאל ער ניט פיל שמועסין מכל שכן מיט דעם חברש ווייב. פון דעם וואס אויבין איז גישטאנען האבין די חכמים גיזאגט ווען איין מענטש טוט פיל ריידין מיט איין אשה איז ער זיך גורם שלעכטס עס קאן זיין פיל קרינ דורך דעם אונ איז מבטל פון לערנען אונ זיין סוף וועט זיין ער וועט ירשנען דאס גיהנם: יהושע בן פרחיה ונתאי הארבלי זיי האבין מקבל גיוועזין פון זיי. יהושע בן פרחיה זאגט זייא מקבל אויף דיר איין רבי אונ זאלסט דיר קויפין איין גוטין חבר אונ שאץ אלע מענטשין צום בעסטין: נתאי הארבלי זאגט דו זאלסט דיך דר ווייטערן פון צו וואוגען מיט אשלעכטין מענטשן, זאלסט דיך ניט באהעפטין צו איין רשע אונ זאלסט זיך ניט מיאש זיין פון דעם פורענות: יהודה בן טבאי ושמעון בן שטח זיי האבין פון זיי מקבל גיוועזן. יהודה בן טבאי זאגט דו זאלסט דיך ניט מאכין אזו ווי די וואס גרייטין אן טענות צו די בעלי דינים וואס דארפין זיך לאדן. אונ אז די בעלי דברים וואס לאדין זיך שטייען פר דיר אונ טענהן זאלין זיי ביידע ביי דיר זיין אזו ווי רשעים אונ אז זיי גייען אוועק פון דיר זאלין זיי ביא דיר זיין אין דיינע אויגין אזו וויא זיי זיינען ביידע גירעכט אז זיי האבין אויף זיך מקבל גיוועזן דעם משפט: שמעון בן שטח זאגט דו זאלסט אויס פארשטין די עדות אונ דו זאלסט דיך היטין מיט דיינע רייד אז דו רעדסט ווארום טאמער פון דיינע רייד וועלין זיי זיך לערנען זאגין ליגין: שמעיה ואבטליון האבין מקבל גיוועזין פון זיי. שמעיה זאגט האב ליב די מלאכה מען זאל ארבעטין אויף פרנסה אונ האב פיינט דאס רבנות: אבטליון זאגט איר חכמים איר זאלט גיווארינט זיין אין אייערע רייד ווארום טאמער וועט איר פאר טריבין ווערין אויף אזו איין ארט וואס מען וועט ניט קאנען פאר שטיין אין גאנצין אייערע רייד דאס הייסט שלעכטע דעות וואס זיי וועלין לערנען אין אייערע רייד אונ דיא תלמידים וואס וועלין נאך קומען וועלין טרינקן די תאשער זיי וועלין אויס טייטין אויף שלעכטע דעות אונ וועלין בלייבין ביי דר שלעכטער דעה וועט זיין איין חלול השם: הלל ושמאי קבלו מהם. הלל זאגט דוא זאלסט זיין פון די תלמידים פון אהרן הכהן ער האט ליב עס זאל זיין שלום צווישין ישראל אונ יאגט נאך שלום צו מאכין אזו ווי אהרן הכהן ער האט ליב אלע מענטשין תאטשע שלעכטע אונ ער האט זיי גימאכט גינעהנט צו דר תורה: הוא היה אומר

*) פי' שלא תתודע [illegible] עצמך לבד השלטון.

נגיד שמא אבד שמה ודלא מוסיף יסף ודלא יליף קטלא חיב ודאשתמש בתגא חלף: יד הוא היה אומר אם אין אני לי מי לי וכשאני לעצמי מה אני ואם לא עכשו אימתי: טו שמאי אומר עשה תורתך קבע אמור מעט ועשה הרבה והוי מקבל את כל האדם בסבר פנים יפות: טז רבן גמליאל היה אומר עשה לך רב והסתלק מן הספק ואל תרבה לעשר אמדות: יז שמעון בנו אומר כל ימי גדלתי בין החכמים ולא מצאתי לגוף טוב משתיקה. ולא המדרש עקר אלא המעשה. וכל המרבה דברים מביא חטא: יח רבן שמעון בן גמליאל אומר על שלשה דברים העולם קים על האמת ועל הדין ועל השלום שנאמר אמת ומשפט שלום שפטו בשעריכם:

רבי חנניא בן עקשיא אומר רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות שנאמר יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

עלינו. קדיש יתום

פרק שני

כל ישראל וכו'

א רבי אומר איזו היא דרך ישרה שיבור לו האדם כל שהיא תפארת לעשה ותפארת לו מן האדם. והוי זהיר במצוה קלה כבחמורה

הלל פלעגט זאגין אז זיין נאמען צירט זיך עס הייסט ער האט איין שם ער מאכט זיך גרוים איז זיין נאמען פאר לארין ער וועט ניט לאנג גיוועריין אויף דר וועלט. ווער עס מערט ניט צוא חבירין דאס ער האט גילערינט ווערט זיין לערנען פאר געסן. דר וואס לערינט גאר ניט איז ער זיך אליין שולדיג. ווער עס גינצט מיט דער קרוין פון דר תורה וועט ער פאר ביטען ווערין פון עולם הבא: הלל פלעגט זאגין ווען איך מיר אליין וועל ניט העלפין איך זאל קונה זיין תורה ומעשים טובים ווער וועט מיר העלפן. ווען איך העלף מיר יוא וואס בין איך גליך, אונ אז איך וועל ניט זעהען היינט אויף דר וועלט מיר צו העלפין ווען וועל איך מיך קאנען העלפין: שמאי אומר שמאי זאגט מאך דיין תורה וואס דו לערינסט אויף תמיד. זאג בעסער ווינציגער אונ טאן זאלסטו מער הן תורה ומצות אדר צדקה געבין אונ דו זאלסט אנטפאנגען איטליכין מענטשן מיט גוטע גידאנקען אונ מיט אשיין פנים: רבן גמליאל רבן גמליאל זאגט מאך צו דיר איין רבי אז דו ווילסט פסקענען זאלסטו איין עצה האלטין אונ דורך דעם וועסטו אפ גיטאן ווערין פון איין ספק אונ זאלסט ניט מערין מעשרין שאציגדיג נאר זאלסט איבר מעסטין אונ זאלסט געבין מעשר: שמעון בנו זיין זון שמעון זאגט אלע מיינע יארין בין איך גיוואקסין צווישין די חכמים אונ האב נישט גיפונען איין בעסערע זאך צום גוף גאר שווייגין, אז ער רעט ניט איבעריג זאגט ער ניט קיין רכילות אונ לשון הרע והראיה אפילו אין דברי תורה אז ער טוט ניט אזו ווי ער דרשת איז בעסער אז ער וואלט גישוויגין אונ ווער עס רעט פיל ברייגנט ער אויף זיך עבירות: רבן שמעון דר זון פון רבן גמליאל זאגט אויף דריי זאכין האט די וועלט אקיום. אויף אמת מען זאל איינער דעם אנדערין ניט לייקענען, אונ מען זאל טאן אמשפט ווען איינר טוט ניט רעכט, אונ מען זאל זיין שלום איינר מיט דעם אנדרין עס זאל ניט זיין קיין מחלוקת: רבי חנניא בן עקשיא זאגט, גאט האט גישטעלט אין דר תורה אזעלכע מצות דהיינו ער זאל ניט עסין שקצים ורמשים האטשע עס וואלט ניט שטיין אין דר תורה וואלט מען אויך ניט גיגעסין האט ער גישטעלט ער זאל זיי געבין שכר הדויף ווי אין פסוק שטייט גאט האט גיוואלט מזכה זיין די ישראל פון וועגן זיינע צדקות דרום טוט גאט גרעסער מאכין די תורה כדי יודין זאלין לערנען וועלין זיי נעמען גוטע שכר בעולם הזה ובעולם הבא אמן:

רבי אומר רבינו הקדוש ער האט גיהייסין רבי יהודה הנשיא זאגט, וואס איז דער רעכט פארטיגער וועג וואס איין מענטש זאל זיך אויס קלייבן, די זאך וואס אמענטש טוט

שאין אתה יודע מתן שכרן של מצות. והוי מחשב הפסד מצוה כנגד שכרה ושכר עבירה כנגד הפסדה. הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עבירה. דע מה למעלה ממך עין רואה ואוזן שומעת וכל מעשיך בספר נכתבים: ב רבן גמליאל בנו של רבי יהודה הנשיא אומר יפה תלמוד תורה עם דרך ארץ שיגיעת שניהם משכחת עון. וכל תורה שאין עמה מלאכה סופה בטלה וגוררת עון. וכל העוסקים עם הצבור יהיו עוסקים עמהם לשם שמים שזכות אבותם מסייעתם וצדקתם עומדת לעד ואתם מעלה אני עליכם שכר הרבה כאלו עשיתם: ג הוו זהירין ברשות*) שאין מקרבין לו לאדם אלא לצורך עצמן נראין כאוהבין בשעת הנאתן ואין עומדין לו לאדם בשעת דחקו: ד הוא היה אומר עשה רצונו כרצונך כדי שיעשה רצונך כרצונו. בטל רצונך מפני רצונו כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך: ה הלל אומר אל תפרוש מן הצבור ואל תאמין בעצמך עד יום מותך ואל תדין את חברך עד שתגיע למקומו. ואל תאמר דבר שאי

*) פי' שררה השופטים מרשות עלמה נגד התוק.

קאן ער זיך מיט דעם באשיינען אונ פון אנדערע מענטשין איז אים אויך אשיינקייט אונ זאלסט זיין גיוואריגט איין גרינגע מצוה צו טאן ווי אהארבע מצוה ווארום דו ווייסט ניט דאס גיצאלט פון די מצות אפשר וואס דיר דאכט זיך עס איז אקליינע מצוה וועסטו דר פר מער שכר נעמען אונ דו זאלסט בטראכטין אונ רעכענן דעם שאדין וואס דו האסט דורך דעם וואס דו טוסט אמצוה זאלסטו אנטקעגין שטעלין דם שכר פון דר מצוה וועס איז זייער פיל אונ דעם שכר אונ די הנאה וואס דו האסט פון דער עבירה וואס דו טוסט זאלסטו דיר אנטקעגין שטעלין דעם גרויסין שאדין וואס דו וועסט האבין דורך דער עבירה: זאלסט תמיד טראכטין אויף די דריי זאכין וועסט דוא ניט קומען צוא עבירות. וואס זייגען דיא דריי זאכין, דוא זאלסט וויסין תמיד וואס איבער דיר טוט זיך אויבין איין אויג קוקט אויף דיר וואס דו טוסט אונ איין אויער הערט וואס דו רעדסט אונ אלע דיינע מעשים וואס דו טוסט ווערט פאר שריבין אין איין בוך: רבן גמליאל דער זון פון רבי יהודה הנשיא זאגט עס איז גוט צוא לערנען תורה מיט דעם פירונג פון דר וועלט דאס מיינט מען ער זאל איין מלאכה טאן אדר משא ומתן ער זאל זיך קענן מפרנס זיין דען דס מידיקייט פון די ביידע פר געסט זינדיגן, אונ דר ווס לערינט תורה אונ האט ניט קיין מלאכה זיך מפרנס צו זיין איז דר סוף ער וועט מוזין אויף הערין צו לערנען ווארום ער וועט ניט האבין וואס צו עסין. אונ די אלע וואס זייגען עוסק פון רבים וועגין זאלין זיי עוסק זיין פון גאטש וועגין ניט פון זייער כבוד וועגין דר זכות אבות פון רבים העלפט זיי. זיי דארפין אבער ניט דר מיט נאה האבין אונ דאס גירעכטיקייט פון די אבות דאס שטייט אויף אייביג אונ די מתעסקים זאגט גאט איך וועל אייך אויף ברייגען פיל שכר גלייך ווי איר האט אליין גיטאן: הוו זהירין נעמט אייך אין אכט פאר העלכע מענטשין וועלכע ווייזין זיך פריינד בשעת זייא דארפין פון אים הנאה האבין אונ העלפין ניט אבער דעם מענטשין אין זיין נויט: רבן גמליאל זאגט טוא גאטש רצון וואס ער הייסט דיך טאן על פי התורה גלייך ווי דו וואלסט אליין גיגלוסט אונ חשק גיהאט צו טאן כדי השי"ת זאל טאן דיין ווילין וואס דו דארפסט, זיי מבטל דיין ווילין וואס דיך גילוסט פון השי"ת ווילן כדי השי"ת זאל מבטל זיין דעם ווילין פון אנדערע מענטשין וואס ווילין דיר שלעכטס טאן פון דיין רצון וועגין: הלל אומר הלל זאגט דו זאלסט דיך ניט אפ שיידין פון דעם עולם אז זיי איז חו"ו שלעכט. דו זאלסט דיר אליין ניט איין ריידין איך האב ניט מורא פאר דעם יצר הרע, ביז דעם טאג פון דיין טויט זאלסטו דיר אלין ניט גלייבין אונ זאלסט דיך נאך אלין היטין פאר אים. דו זאלסט ניט דן זיין דיין חבר אז ער איז ערגער פון דיר ביז דו ביסט אויך אליין גיקומען אויף דיין חברס

אֶפְשַׁר לִשְׁמוֹעַ שֶׁסּוֹפוֹ לְהִשָּׁמַע וְאַל תֹּאמַר לִכְשֶׁאֶפָּנֶה אֶשְׁנֶה שֶׁמָּא לֹא
תִפָּנֶה: ו הוּא הָיָה אוֹמֵר אֵין בּוּר יְרֵא חֵטְא וְלֹא עַם הָאָרֶץ חָסִיד וְלֹא
הַבַּיְשָׁן לָמֵד וְלֹא הַקַּפְּדָן מְלַמֵּד. וְלֹא כָּל הַמַּרְבֶּה בִסְחוֹרָה מַחְכִּים.
וּבְמָקוֹם שֶׁאֵין אֲנָשִׁים הִשְׁתַּדֵּל לִהְיוֹת אִישׁ: ז אַף הוּא רָאָה גֻּלְגֹּלֶת
אַחַת שֶׁצָּפָה עַל פְּנֵי הַמָּיִם אָמַר לָהּ עַל דַּאֲטֵפְתְּ אַטְפוּךְ וְסוֹף מְטַיְּפָיִךְ
יְטוּפוּן: ח הוּא הָיָה אוֹמֵר מַרְבֶּה בָשָׂר מַרְבֶּה רִמָּה מַרְבֶּה נְכָסִים מַרְבֶּה
דְאָגָה מַרְבֶּה נָשִׁים מַרְבֶּה כְשָׁפִים מַרְבֶּה שְׁפָחוֹת מַרְבֶּה זִמָּה מַרְבֶּה
עֲבָדִים מַרְבֶּה גָזֵל. מַרְבֶּה תוֹרָה מַרְבֶּה חַיִּים מַרְבֶּה יְשִׁיבָה מַרְבֶּה
חָכְמָה מַרְבֶּה עֵצָה מַרְבֶּה תְבוּנָה מַרְבֶּה צְדָקָה מַרְבֶּה שָׁלוֹם קָנָה שֵׁם
טוֹב קָנָה לְעַצְמוֹ קָנָה לוֹ דִבְרֵי תוֹרָה קָנָה לוֹ חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא: ט רַבָּן
יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי קִבֵּל מֵהִלֵּל וּמִשַּׁמַּאי. הוּא הָיָה אוֹמֵר אִם לָמַדְתָּ תוֹרָה
הַרְבֵּה אַל תַּחֲזִיק טוֹבָה לְעַצְמְךָ כִּי לְכַךְ נוֹצַרְתָּ: חֲמִשָּׁה תַלְמִידִים הָיוּ לוֹ
לְרַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי וְאֵלּוּ הֵן רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן הוֹרְקְנוֹס רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן
חֲנַנְיָא רַבִּי יוֹסֵי הַכֹּהֵן רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן נְתַנְאֵל וְרַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲרָךְ:
הוּא הָיָה מוֹנֶה שִׁבְחָם רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן הוֹרְקְנוֹס בּוֹר סוּד שֶׁאֵינוֹ מְאַבֵּד

אָרִם אוּנ בִּיסְט בַּאשְׁטאנֶען דְרוֹיף אוּנ זָאלְסְט נִיט זָאגִין אַזעלְכֶע רֵייד וָואס מֶען קָאן נִיט
פַאר שְׁטֵיין וָואס דוּ זָאגְסְט, דוּ וֶועסְט דִיר אַיין רֵיידִין אַז דִי תַּלְמִידִים וֶועלִין דֶער נָאךְ פַאר
שְׁטֵיין, אוּנ דוּ זָאלְסְט נִיט זָאגִין אַז אִיךְ וֶועל וֶועל צַייט הָאבִּין וֶועל אִיךְ לֶערְנֶען טָאמֶער וֶועסְטוּ
קַיין צַייט נִיט הָאבִּין : הוא היה אומר הִלֵּל פְלֶעגְט זָאגִין אַיין לֵיידִיגֶער מֶענְטְשׁ וָואס וַוייסְט
נָאר נִיט קַיין תּוֹרָה אוּנ קַיין שׁוּם גוּטֶע מִדָּה אוּנ עֶר אִיז וַוייט פוּן לֵייט דֶער קָאן נִיט זַיין
אֲפִילוּ אַיין יְרֵא חֵטְא עֶר קָאן נִיט זַיין קַיין חָסִיד . אוּנ דֶער וָואס שֶׁעמְט זִיךְ צוּ פְרֶעגִין
דֶר קָאן נִיט מְקַבֵּל זַיין קַיין תּוֹרָה אוּנ דֶר רַבִּי וָואס אִים פַאר דְרִיסְט אַז דֶר תַּלְמִיד פְרֶעגְט
אִים דֶר קָאן נִיט אוֹיס לֶערְנֶען דִי תַּלְמִידִים אוּנ נִיט דֶר וָואס הַאנְדִילְט תָּמִיד קָאן זַיין קְלוּג
אִין דִי חָכְמַת הַתּוֹרָה אוּנ דָארְטִין ווּאוּ קַיין לֵייט זַיינֶען נִיט דָא אוּנ דוּ בִּיסְט נָאר אַלֵיין
זָאלְסְטוּ דִיךְ שְׁטַארְקִין אַז דוּ זָאלְסְט זַיין אִין דֶר מַדְרֵגָה פוּן אִישׁ דָאס הֵייסְט אַיין צַדִּיק :
אף הוא ראה הִלֵּל הָאט אוֹיךְ גִיזֶעהֶן אַקָאפּ פוּן אַמֶענְטְשׁ וָואס הָאט גִישְׁווּאוּמֶען אוֹיף דֶעם
וַואסֶער הָאט עֶר גִיזָאגְט צוּ דִי קָאפּ פַאר דֶעם וָואס דוּ הָאסְט גִימַאכְט פַאר טְרִינְקֶען
אַנְדֶערֶע לֵייט הָאט הַשֵּׁ"י גִיהֵייסִין מֶען זָאל דִיךְ דֶר טְרִינְקֶען אוּנ דֶר סוֹף וֶועט זַיין דִי וָואס
הָאבִּין דִיךְ דֶר טְרוּנְקֶען וֶועלִין אוֹיךְ דֶר טְרוּנְקֶען וֶוערִין : הוא היה אומר הִלֵּל פְלֶעגְט זָאגִין
וֶוער עֶס עֶסְט פִיל מִיט גְרוֹיסֶע תַּעֲנוּגִים דֶר מֶענְטְשׁ מֶערְט זִיךְ וֶוערִים. וֶוער עֶס מֶערְט זִיךְ
פִיל הָאבּ הָאט עֶר דָאךְ פִיל זָארְג עֶר אִיז תָּמִיד אִין זָארְג מֶען זָאל אִים נִיט בַּגַנְבֶענֶען. וֶוער
עֶס מֶערְט וַוייבֶּער מֶערְט עֶר כִּישׁוּף אִיטְלִיכֶע ווייל אַז עֶר זָאל זֵיא לִיבֶּער הָאבִּין. וֶוער עֶס
מֶערְט דִינְסְטֶען נְקֵבוֹת מֶערְט עֶר בַּיי זִיךְ אִין הוֹיז גִיאוּף. וֶוער עֶס מֶערְט פִיל קְנֶעכְט מֶערְט
עֶר גְזֵלָה. וֶוער עֶס מֶערְט תּוֹרָה דֶר מֶערְט אֵייבִּיג לֶעבִּין. וֶוער עֶס מֶערְט זִיצוּנְג פוּן תַּלְמִידֵי
חֲכָמִים דֶר מֶערְט חָכְמָה מַחְמַת דֶר תּוֹרָה. וֶוער עֶס מֶערְט עֵצוֹת צוּ הַאלְטִין אוֹיף אִיטְלִיכֶר
זַאךְ וָואס עֶר וִויל טָאן מֶערְט עֶר פַאר שְׁטַאנְד. וֶוער עֶס מֶערְט צְדָקָה גֶעבִּין מֶערְט עֶר
שָׁלוֹם אוֹיף דֶער וֶועלְט. וֶוער עֶס אִיז קוֹנֶה אַיין גוּטִין שֵׁם אוֹיף דֶער וֶועלְט הָאט עֶר נָאר
זִיךְ אַלֵיין קוֹנֶה גִיוֶועזִין אַיין גוּטִין שֵׁם אָבֶּער אַז עֶר קוֹיפְט דִבְרֵי תּוֹרָה דְהַיְינוּ עֶר לֶערִינְט
דִי תּוֹרָה קוֹיפְט עֶר זִיךְ אֵייבִּיג לֶעבִּין בְּעוֹלָם הַבָּא : רבן יוחנן בן זכאי רַבָּן יוֹחָנָן הָאט מְקַבֵּל
גִיוֶועזִין דִי תּוֹרָה פוּן הִלֵּל אוּנ שַׁמַּאי עֶר פְלֶעגְט זָאגִין וֶוען דוּ הָאסְט אֲפִילוּ גִילֶערִינְט פִיל
תּוֹרָה זָאלְסְטוּ דִיר נִיט הַאלְטִין פַאר אַגוּטְקַייט וָוארוּם דוּ בִּיסְט פוּן דֶעסְט וֶועגִין נָאר
בַּאשַׁאפִין גִיוָוארִין אוֹיף דֶר וֶועלְט : פִינְף תַּלְמִידִים אִיז גִיוֶועזֶען צוּ רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי אוּנ דָאס
זַיינֶען דִי נֶעמֶען פוּן דִי פִינְף תַּלְמִידִים, רבי אליעזר בן הורקנוס רבי יהושע בן חנניא רבי יוסי הכהן רבי

טפה רבי יהושע בן חנניא אשרי יולדתו רבי יוסי הכהן חסיד רבי שמעון בן נתנאל ירא חטא ורבי אלעזר בן ערך כמעין המתגבר. הוא היה אומר אם יהיו כל חכמי ישראל בכף מאזנים ואליעזר בן הורקנוס בכף שניה מכריע את כלם. אבא שאול אומר משמו אם יהיו כל חכמי ישראל בכף מאזנים ואליעזר בן הורקנוס אף עמהם ואלעזר בן ערך בכף שניה מכריע את כלם: י אמר להם צאו וראו איזו היא דרך טובה שידבק בה האדם. רבי אליעזר אומר עין טובה. רבי יהושע אומר חבר טוב. רבי יוסי אומר שכן טוב. רבי שמעון אומר הרואה את הנולד. רבי אלעזר אומר לב טוב. אמר להם רואה אני את דברי אלעזר בן ערך מדבריכם שבכלל דבריו דבריכם: אמר להם צאו וראו איזו היא דרך רעה שיתרחק ממנה האדם. רבי אליעזר אומר עין רעה. רבי יהושע אומר חבר רע. רבי יוסי אומר שכן רע. רבי שמעון אומר הלוה ואינו משלם. אחד הלוה מן האדם

שמעון בן נתנאל ורבי אלעזר בן ערך. ער פלעגט רעכינען זייער שבח פון די פינף תלמידים. רבי אליעזר בן הורקנוס ער איז גליך וויא איין גרוב וואס איז אוים גיקאלכט נוט די גרוב פאר לירט ניט אטראפן פון דר משקה אזו אויך רבי אליעזר בן הורקנוס פר געסט ניט איין ווארט פון וואס ער האט גילערינט. רבי יהושע בן חנניא אויף רבי יהושע פלעגט ער זאגין וואול זיין גיוויגערין מיינט מען זיין מוטר, רבי יוסי הכהן איז איין חסיד ער טוט תמיד לפנים משורת הדין, רבי שמעון האט זייער מורא פר איין עבירה, רבי אלעזר בן ערך איז ווי אקוואל פון וואסער וואס מער מען שעפט פון אים שטארקט ער זיך מער אזו אויך רבי אלעזר שטארקט זיך אלע מאל מער אין דר תורה. רבן יוחנן בן זכאי פלעגט זאגין ווען אלע דיא תלמידי חכמים פון ישראל וואלטין גיוועזן אין איין וואג שאל אונ רבי אליעזר בן הורקנוס וואלט זיין אין דר אנדרע וואג שאל וואלט די שאל וואס רבי אליעזר בן הורקנוס איז איבר וועגין די שאל וואס דריגען זיינען אלע תלמידי חכמים. אבא שאול זאגט פון רבן יוחנן בן זכאי וועגין אז ווען עס וואלטין זיין אלע חכמי ישראל אין איין וואג שאל אונ רבי אליעזר בן הורקנוס וואלט אויך זיין מיט זיי אונ רבי אלעזר בן ערך וואלט זיין אויף דר אנדרער וואג שאל וואלט רבי אלעזר בן ערך זיי אלע איבער וועגין, אונ ביידע דעות זיינען אמת, רבי אליעזר בן הורקנוס האט ער גילויבט אין אזכרון אונ אין בקיאות אונ רבי אלעזר בן ערך האט ער גילויבט אין חריפות אונ אין פלפול: אמר להם האט רבן יוחנן צו זיי גיזאגט גייט אונ קלערט אוים וועלכעס איז די גלייכע רעכטע פארטיגע וועג אז דר מענטש זאל זיך באהעפטין אן דעם וועג אונ זאל זיך אזו פירן. רבי אליעזר זאגט ווער עס האט איין גוט אויג צו קוקין אויף איין אנדערין מיט איין גוט אויג אונ ער זאל ניט מקנא זיין דעם חבר. רבי יהושע זאגט מען זאל נעהען צו האבין אגוטין חבר אז ער זאל אים תמיד שטראפין ווען ער וועט טאן עפיס אום רעכט. רבי יוסי זאגט נאלסט האבין אגוטין שכן ווארום איין שכן איז מער מיט אים ווי איין חבר ווארום ער זעהט זיך מיט אים אפילו ביי נאכט. רבי שמעון זאגט ווער עס זעהט אונ בטראכט פריער וואס עס קען קומן פון איטליכר זאך וואס ער טוט וועט ער זיך היטין שלעכטס טאן. רבי אלעזר זאגט מען זאל האבין אגוט הארץ. האט רבן יוחנן בן זכאי צו די פינף תלמידים גיזאגט איך זעה אונ עס גיפעלט מיר די רייד פון רבי אלעזר בן ערך בעסער פון אייערע רייד ווייל אין דם כלל פון זיינע רייד איז דריגען אייערע רייד אויך אז מען האט אגוט הארץ האט מען אגוט אויג אונ אלע אייערע רייד: האט רבן יוחנן ווידער גיזאגט גייט אונ זעהט מיט אייער שכל וועלכעס איז אשלעכטער וועג דאס הייסט פירונג וואס דער מענטש זאל זיך דר ווייטערין פון איר, רבי אליעזר זאגט אשלעכט אויג. רבי יהושע זאגט אשלעכטין חבר. רבי יוסי זאגט אשלעכטין שכן. רבי שמעון זאגט דר וואס אנטליט געלט ביי זיין חבר אונ וויל ניט באצאלן, די זאך איז גאר

כלה מן המקום שנאמר לוה רשע ולא ישלם וצדיק חונן ונותן. רבי אלעזר אומר לב רע. אמר להם רואה אני את דברי אלעזר בן ערך מדבריכם שבכלל דבריו דבריכם: יא הם אמרו שלשה דברים רבי אליעזר אומר יהי כבוד חברך חביב עליך כשלך. ואל תהי נוח לכעוס. ושוב יום אחד לפני מיתתך. והוי מתחמם כנגד אורן של חכמים. והוי זהיר בגחלתן שלא תכוה. שנשיכתן נשיכת שועל. ועקיצתן עקיצת עקרב. ולחישתן לחישת שרף. וכל דבריהם כגחלי אש: יב רבי יהושע אומר עין הרע ויצר הרע ושנאת הבריות מוציאין את האדם מן העולם: יג רבי יוסי אומר יהי ממון חברך חביב עליך כשלך והתקן עצמך ללמוד תורה שאינה ירשה לך וכל מעשיך יהיו לשם שמים: יד רבי שמעון אומר הוי זהיר בקריאת שמע ובתפלה וכשאתה מתפלל אל תעש תפלתך קבע אלא רחמים ותחנונים לפני המקום שנאמר כי חנון ורחום הוא ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה. ואל תהי רשע בפני עצמך: יד רבי אלעזר אומר הוי שקוד ללמוד תורה ודע מה שתשיב לאפיקורוס ודע לפני מי אתה עמל

איינם ווער עס אנטלייט געלט פון אמענטשין איז אזו ווי ער אנטלייט פון גאט ב״ה ווי עס שטייט דר רשע אנטלייט געלט אונ וויל ניט באצאלין אונ דער צדיק פון דר וועלט השי״ת לייט וועלינט אונ ניט אפ דאס געלט דעם מלוה. רבי אלעזר זאגט אשלעכט הארץ. האט רבן יוחנן בן זכאי צו זיי גיזאגט עס גיפעלט מיר די רייד פון רבי אלעזר בן ערך בעסער פון אייערע רייד, ווייל אין כלל פון זיינע רייד איז אלע אייערע רייד: הם אמרו די תלמידים פלעגין אפט זאגין די דריי זאכין. רבי אליעזר זאגט עס זאל זיין דר כבוד פון דיין חבר אויף דיר גיליבט אזו ווי דיין כבוד אונ זאלסט ניט זיין גרינג צו בייזערין זיך אונ קער דיך אום צו השי״ת איין טאג פאר דיין טויט דרום מוזטו אלע טאג תשובה טאן טאמער איז היינט דר טאג פאר דיין טויט. אונ דו זאלסט זיך וואַרעמען קעגין די ליכט אונ דאס פייער פון די תלמידי חכמים אבער דו זאלסט זיין גיווארינט אין זייערע קוילן פייער, מיינט מען דו זאלסט דיך היטין עס זאל זיי ניט פאר דריסין אויף דיר ווארום דאס בייסין פון די תלמידי חכמים איז אזו ווי דאס בייסין פון אפוקס אז אפוקס ניט אבים איז שווער צו פאר היילין אונ זייער שטעכין איז גלייך ווי איין עגדים אונ זייערע רייד וואס זיי נייגען גוזר אין דר תורה איז אזו ווי דאס שמוצעריין אונ דעם דאמפ וואס לאזט ארויס פון זיך אברענעדיגע שלאנג אונ גאר זייערע רייד זיינען ווי די ברענעדיגע קוילן: רבי יהושע אומר רבי יהושע זאגט אשלעכט אויג אונ שלעכטע גידאנקען אונ די אומזיסטע שנאה דאס ציהט אויס דעם מענטשין פון דר וועלט. רבי יוסי זאגט עס זאל זיין דיין חברס געלט ביי דיר אזו גיליבט ווי דיין אייגענע געלט אונ דו זאלסט דיך פארטיג מאכין אונ שטארקין צו לערנן תורה ווייל זי איז ניט צו דיר אירושה וואס עס קומט צו דיר אן טרחה אונ אלץ וואס דו טוסט זאל זיין איין נחת רוח צו טאן צו גאט וואס איז אויף דעם הימיל: רבי שמעון זאגט דו זאלסט זיין גווארינט צו לייענן קריאת שמע אין דר צייט אונ איטליכע תפלה אויך צו דאוונען אין דער צייט אונ אז דו ביסט מתפלל די תפלה זאלסטו ניט מאכין דיין תפלה ווי אגיזעצטע זאך וואס דו וואלסט גערין שוין אפ טאן נאר ווי דען די תפלות זאלין ביי דיר זיין גיבעט פאר גאט וואס הייסט מקום ער זאל זיך איבער דיר דר בארעמען ווי עס שטייט אין פסוק גאט איז אלייט וועליגר אונ אדערבארמיגער אונ טוט זייער פיל גינאד אונ באדיינקט זיך אויף דעם שלעכטס וואס איז נגזר גיווארין אויף דעם מענטשין אז מען איז מתפלל צו אים אונ דו זאלסט ניט זיין ארשע פאר דיר אליין אונ פר לייטין וועסטו מאכין זיך פרום: רבי אלעזר זאגט דו זאלסט דיך איילן צו לערנן תורה אונ זאלסט וויסן פר וועמן דו מיהעסט זיך מיט דר תורה לערנן:רבי

וּמִי הוּא בַּעַל מְלַאכְתְּךָ שֶׁיְּשַׁלֶּם לְךָ שְׂכַר פְּעֻלָּתֶךָ: טו רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר הַיּוֹם קָצֵר וְהַמְּלָאכָה מְרֻבָּה וְהַפּוֹעֲלִים עֲצֵלִים וְהַשָּׂכָר הַרְבֵּה וּבַעַל הַבַּיִת דּוֹחֵק: טז הוּא הָיָה אוֹמֵר לֹא עָלֶיךָ הַמְּלָאכָה לִגְמוֹר וְלֹא אַתָּה בֶן חוֹרִין לְהִבָּטֵל מִמֶּנָּה אִם לָמַדְתָּ תּוֹרָה הַרְבֵּה נוֹתְנִין לְךָ שָׂכָר הַרְבֵּה וְנֶאֱמָן הוּא בַּעַל מְלַאכְתְּךָ שֶׁיְּשַׁלֶּם לְךָ שְׂכַר פְּעֻלָּתֶךָ וְדַע שֶׁמַּתַּן שְׂכָרָן שֶׁל צַדִּיקִים לֶעָתִיד לָבֹא: רבי חנניא בן עקשיא וכו'

פרק שלישי

כל ישראל וכו'

א עֲקַבְיָא בֶּן מַהֲלַלְאֵל אוֹמֵר הִסְתַּכֵּל בִּשְׁלֹשָׁה דְבָרִים וְאִין אַתָּה בָא לִידֵי עֲבֵרָה. דַּע מֵאַיִן בָּאתָ וּלְאָן אַתָּה הוֹלֵךְ וְלִפְנֵי מִי אַתָּה עָתִיד לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן. מֵאַיִן בָּאתָ מִטִּפָּה סְרוּחָה. וּלְאָן אַתָּה הוֹלֵךְ לִמְקוֹם עָפָר רִמָּה וְתוֹלֵעָה. וְלִפְנֵי מִי אַתָּה עָתִיד לִתֵּן דִּין וְחֶשְׁבּוֹן לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: ב רַבִּי חֲנִינָא סְגַן הַכֹּהֲנִים אוֹמֵר הֱוֵי מִתְפַּלֵּל בִּשְׁלוֹמָהּ שֶׁל מַלְכוּת שֶׁאִלְמָלֵא מוֹרָאָהּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ חַיִּים בְּלָעוֹ: רַבִּי חֲנִינָא בֶּן תְּרַדְיוֹן אוֹמֵר שְׁנַיִם שֶׁיּוֹשְׁבִין וְאֵין בֵּינֵיהֶם דִּבְרֵי

טַרְפוֹן זָאגְט דֶר טָאג פוּן דֶם מֶענְטְשִׁין אִיז קוּרְץ אוּנ וֶוייניג אוּנ דִי מְלָאכָה פוּן דֶר תּוֹרָה אִיז זֵייעֶר פִיל אוּנ דִי אַרְבֵּייטֶר וָואס הָאבִּין זִיךְ אָן גִינוּמֶען צוּ דִינֶען צוּ הש"י אוּנ תּוֹרָה לֶערְנֶען זַיינֶען פוֹיל זֵיי טוּעֶן נִיט בִּזְרִיזוּת אוּנ דֶער שָׂכָר אִיז פִיל אוּנ הש"י וָואס עֶר אִיז אוֹיף גָאר דֶער וֶועלְט אַיין בַּעַל הַבַּיִת שְׁפַּארְט עֶר צוּ מֶען זָאל אַרְבֶּעטִין, וִוי אִין דֶר תּוֹרָה שְׁטֵייט דוּ זָאלְסְט לֶערְנֶען תּוֹרָה טָאג אוּנ נַאכְט: הוא היה אומר רַבִּי טַרְפוֹן פְלֶעגְט נָאךְ זָאגִין נִיט אוֹיף דִיר אִיז אַחִיוּב אַז דוּ זָאלְסְט דִי מְלָאכָה פוּן דֶער תּוֹרָה גוֹמֵר זַיין וִוי אַנַאנְדֶער פּוֹעֵל וָואס מֶען צָאלְט אִים נִיט בִּיז וַואנֶען עֶר מַאכְט פַארְטִיג גָאר דִי מְלָאכָה, בַּיי דֶר תּוֹרָה אִיז נִיט אַזוֹ, אָבֶּער דוּ בִּיסְט נִיט פְרַייא דֶר פוּן אַז דוּ זָאלְסְט מְבַטֵּל זַיין פוּן תּוֹרָה וּמִצְוֹת. וֶוען דוּ הָאסְט גִילֶערִינְט פִיל תּוֹרָה גִיט מֶען דִיר פִיל שָׂכָר אוּנ דֶר בַּעַל הַבַּיִת וָואס דוּ אַרְבֶּעסְט בַּיי אִים אִיז בַּאגְלֵייבְּט אַז עֶר וֶועט דִיר צָאלִין דֶעם שָׂכָר פוּן דַיין אַרְבֶּעט אוּנ דוּ זָאלְסְט וִויסִין אַז דָאס גִיצָאלְט פוּן דִי צַדִּיקִים וֶועט זַיין נָאךְ תְּחִיַּת הַמֵּתִים אַז דִי טוֹיטֶע וֶועלִין לֶעבֶּעדִיג וֶוערִין אָמֵן:

עֲקַבְיָא בן מהללאל עֲקַבְיָא דֶער זוּן פוּן מַהֲלַלְאֵל זָאגְט קוּק אִין דִי דְרַייא שְׁטְרָאף רֵייד וֶועסְטוּ נִיט קוּמֶען אֲפִילוּ צוּ אַזוֹ אַיין זַאךְ וָואס פוּן דֶעם קֶען מֶען קוּמֶען צוּ אַיין עֲבֵירָה דָאס וֶוערְט אָן גִירוּפִין יַד אַזוֹ וִוי מֶען רוּפְט אַהַאנְט פוּן אַיין כְּלִי וָואס מֶען נֶעמְט אָן דִי כְּלִי צוּ הַאלְטִין דֶר אִיבֶּער שְׁטֵייט לִידֵי עֲבֵירָה אוּנ מִכָּל שֶׁכֵּן צוּ דֶר עֲבֵירָה אַלֵיין וֶועסְטוּ בְּוַדַּאי נִיט קוּמֶען וֶוען דוּ וֶועסְט תָּמִיד אִין זִין הָאבִּין דִי דְרַייא שְׁטְרָאף רֵייד, וָואס [illegible] וִויסִין אוּנ זָאלְסְט תָּמִיד טְרַאכְטִין פוּן וַואנֶען פוּן וָואס פַאר אַיין אָרְט בִּיסְטוּ גִיקוּמֶען אוֹיף דֶער וֶועלְט אוּנ וואוּ אַהִין אִיז דַיין גַאנְג אַז דוּ וֶועסְט אַוֶועק גֵיין פוּן דֶער וֶועלְט אוּנ פַאר וֶועמֶען בִּיסְטוּ אָן גִיבְּרֵייט צוּ גֶעבִּין דִין וְחֶשְׁבּוֹן אוֹיף דַיינֶע מַעֲשִׂים בִּשְׁעַת מִשְׁפָּט. הַיינְט אִיז עֶר מְפוֹרָשׁ, פוּן וַואנֶען בִּיסְטוּ גִיקוּמֶען פוּן אַיינֶעם שֶׁענְדְלִיכִין טְרָאפִּין אִיבֶּער דֶעם קֶענְסְטוּ קַיין שׁוּם גַאֲוָה אוּנ קַיין הָאפִירְדִיקַייט נִיט הָאבִּין. אוּנ וואוּ אַהִין אִיז דַיין גַאנְג אִין אַזוֹ אַיין אָרְט אִין קֶבֶר עֶרְד אוּנ אַלֶערְלֵייא וֶוערִים, אוּנ פַאר וֶועמֶען בִּיסְטוּ אָן גִיבְּרֵייט צוּ גֶעבִּין מִשְׁפָּט אוּנ חֶשְׁבּוֹן פַאר גָאט בָּרוּךְ הוּא וָואס עֶר אִיז אַמֶּלֶךְ אִיבֶּער אַלֶע מְלָכִים: רבי חנינא סגן הכהנים אומר רַבִּי חֲנִינָא דֶר הֶער פוּן דִי כֹּהֲנִים פְלֶעגְט זָאגִין הוי מתפלל בשלומה של מלכות דוּ זָאלְסְט בֶּעטִין בַּייא גָאט פַאר דֶעם מֶלֶךְ וָואס מֶען אִיז אִין זַיין מְדִינָה אַז עֶס זָאל אִים זַיין שָׁלוֹם אוּנ פְרֵייד, וֶוען עֶס וָואלְט נִיט גִיוֶועזִין זַיין פָארְכְט וָואס דֶר עוֹלָם הָאט מוֹרָא פַאר דֶעם מֶלֶךְ וָואלְט אַיינֶער דֶעם אַנְדֶערִין לֶעבֶּעדִיגֶער הֵייד אַיין גִישְׁלוּנְגֶען, וֶוער עֶס וָואלְט גִיוֶועזִין שְׁטַארְקֶער וָואלְט עֶר דֶעם אַנְדֶערִין גִיגְזֻלְת אָדֶער גִיהַרְגֶּ'ת, אוּנ דְרִיבֶּער שְׁטֵייט בִּשְׁלוֹמָהּ שֶׁל מַלְכוּת אַז מֶען זָאל אוֹיךְ פַאר אַלֶע זַיינֶע שָׂרִים וְיוֹעֲצִים וָואס פִירִין זַיין מְלוּכָה

תּוֹרָה הֲרֵי זֶה מוֹשַׁב לֵצִים שֶׁנֶּאֱמַר וּבְמוֹשַׁב לֵצִים לֹא יָשָׁב. אֲבָל שְׁנַיִם שֶׁיּוֹשְׁבִין וְיֵשׁ בֵּינֵיהֶם דִּבְרֵי תוֹרָה שְׁכִינָה שְׁרוּיָה בֵינֵיהֶם. שֶׁנֶּאֱמַר אָז נִדְבְּרוּ יִרְאֵי יְיָ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וַיַּקְשֵׁב יְיָ וַיִּשְׁמָע וַיִּכָּתֵב סֵפֶר זִכָּרוֹן לְפָנָיו לְיִרְאֵי יְיָ וּלְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ. אֵין לִי אֶלָּא שְׁנַיִם מִנַּיִן אֲפִילוּ אֶחָד שֶׁיּוֹשֵׁב וְעוֹסֵק בַּתּוֹרָה שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא קוֹבֵעַ לוֹ שָׂכָר. שֶׁנֶּאֱמַר יֵשֵׁב בָּדָד וְיִדֹּם כִּי נָטַל עָלָיו: ג רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר שְׁלֹשָׁה שֶׁאָכְלוּ עַל שֻׁלְחָן אֶחָד וְלֹא אָמְרוּ עָלָיו דִּבְרֵי תוֹרָה כְּאִלּוּ אָכְלוּ מִזִּבְחֵי מֵתִים. שֶׁנֶּאֱמַר כִּי כָּל שֻׁלְחָנוֹת מָלְאוּ קִיא צוֹאָה בְּלִי מָקוֹם. אֲבָל שְׁלֹשָׁה שֶׁאָכְלוּ עַל שֻׁלְחָן אֶחָד וְאָמְרוּ עָלָיו דִּבְרֵי תוֹרָה כְּאִלּוּ אָכְלוּ מִשֻּׁלְחָנוֹ שֶׁל מָקוֹם. שֶׁנֶּאֱמַר וַיְדַבֵּר אֵלַי זֶה הַשֻּׁלְחָן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ: ד רַבִּי חֲנִינָא בֶּן חֲכִינַאי אוֹמֵר הַנֵּעוֹר בַּלַּיְלָה וְהַמְהַלֵּךְ בַּדֶּרֶךְ יְחִידִי וּמְפַנֶּה לִבּוֹ לְבַטָּלָה הֲרֵי זֶה מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ: ה רַבִּי נְחוּנְיָא בֶּן הַקָּנָה אוֹמֵר כָּל הַמְקַבֵּל עָלָיו עוֹל תּוֹרָה מַעֲבִירִין מִמֶּנּוּ עוֹל מַלְכוּת*) וְעוֹל דֶּרֶךְ אֶרֶץ וְכָל הַפּוֹרֵק מִמֶּנּוּ עוֹל תּוֹרָה נוֹתְנִין עָלָיו עוֹל מַלְכוּת וְעוֹל דֶּרֶךְ אֶרֶץ: ו רַבִּי חֲלַפְתָּא בֶּן דּוֹסָא אִישׁ כְּפַר חֲנַנְיָא אוֹמֵר עֲשָׂרָה שֶׁיּוֹשְׁבִין

פאר זיי דארף מען אויך גאט בעטין: רבי חנינא בן תרדיון זאגט ווען צוויי זיצין אין איינעם אונ זיי ריידין ניט פון דער תורה נאר זיי ריידין לערע רייד וואס קומט ניט צו ניץ, דאס הייסט וואס די תורה רופט זיי שפעטערס ווארום אין פסוק שטייט א שבח אין זיצונג פון די שפעטירס אין ער ניט געזעסין אונ ווייטער שטייט נאר אין גאטש תורה איז זיין באגר. אבער ווען צוויי מענטשין זיצין אונ זיי ריידין יוא דברי תורה רוהט צווישין זיי די שכינה ווארום אין פסוק שטייט אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו דענסטמאל אז איינר צום אנדרין ריידין גאטס פארכט דאס מיינט מען דברי תורה פאר נעמט גאט אונ ער הערט זייערע רייד אונ עס ווערט אן גישריבין אין ספר עס זאל תמיד דער מאנט ווערין פאר אים צו די גאטס פארכטיגע אונ די וואס טראכטין זיין נאמען דאס מיינט מען וואס טראכטין אין דר תורה וואס גאר די תורה איז אלץ דר נאמען פון גאט ברוך הוא. פון דאנען ווייסט מען נאר אז צוויי לערנען באנאנדר תורה, פון וואנען ווייסט מען חאטשע איינער וואס זיצט אונ איז עוסק אין דר תורה אז הקדוש ברוך הוא שטעלט אים שכר ווייל עס שטייט אין פסוק ישב בדד וידום ער זיצט אליין אונ ער רעט שטיל ניט אזו וויא צוויי ריידין, אדער וידום ער טוט טראכטין אין דר תורה ווארום עס איז אויף אים ארויף גיווארפין שכר: רבי שמעון זאגט ווען דרייא האבין גיגעסין אויף איין טיש אונ זייא האבין אויף דעם טיש ניט גיזאגט קיין דברי תורה איז גלייך ווי זיי האבין גיגעסין פון דעם וואס מען האט נקיילעט צו דר עבודת גלולים אזו ווי עס שטייט אין פסוק כי כל שלחנות מלאו קיא צואה אלע טישין זיינען פול מיט מיאוסקייט ווארו מען דערמאנט ניט גאטס נאמען אויף דעם טיש מיינט מען דברי תורה, אבער ווען דריי האבין גיגעסין ביי איין טיש אונ האבין יוא גירעט דברי תורה איז גלייך ווי זיי האבין גיגעסין פון גאטש טיש ווייל אין פסוק שטייט אונ ער האט גירעט צו מיר פריער שטייט פון דעם מזבח אונ דר נאך שטייט הש"י האט מיר גיזאגט דאס דר מזבח איז דער טיש וואס מען זאגט אויף אים דברי תורה: רבי חנינא רבי חנינא בן חכינאי זאגט ווער עס איז אויף ביי נאכט אונ ווער עס גייט איינער אליין אונטער וועגינס אונ ער קערט אוועק זיין הארץ צו לערע זאכין ניט אין זין צו האבין דברי תורה שטעלט איין זיין נפש ווארום די צוויא זיינען אסכנה אונ די תורה וואלט אים גיהיט: רבי נחוניא בן הקנה זאגט ווער עס איז אויף זיך מקבל דעם יאך פון דר תורה פירט מען אוועק פון אים עס זאל אויף אים ניט זיין דר עול פון פרנסה מען מאכט אים גרינג מען גיט אים פרנסה כדי ער זאל קאנן לערנען: רבי חלפתא פון דעם דארף חנניא זאגט ווען צעהען זיצין אונ זיינען עוסק בתורה רוט צווישין זיי די

וְעוֹסְקִין בַּתּוֹרָה שְׁכִינָה שְׁרוּיָה בֵינֵיהֶם שֶׁנֶּאֱמַר אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל.
וּמִנַּיִן אֲפִילוּ חֲמִשָּׁה שֶׁנֶּאֱמַר וַאֲגֻדָּתוֹ עַל אֶרֶץ יְסָדָהּ. וּמִנַּיִן אֲפִילוּ
שְׁלשָׁה שֶׁנֶּאֱמַר בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט. וּמִנַּיִן אֲפִילוּ שְׁנַיִם שֶׁנֶּאֱמַר אָז
נִדְבְּרוּ יִרְאֵי יְיָ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וַיַּקְשֵׁב יְיָ וַיִּשְׁמָע. וּמִנַּיִן אֲפִילוּ אֶחָד שֶׁנֶּאֱמַר
בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת שְׁמִי אָבֹא אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתִּיךָ: ז רַבִּי אֶלְעָזָר
אִישׁ בַּרְתּוֹתָא אוֹמֵר תֶּן לוֹ מִשֶּׁלּוֹ שֶׁאַתָּה וְשֶׁלְּךָ שֶׁלּוֹ וְכֵן בְּדָוִד הוּא
אוֹמֵר כִּי מִמְּךָ הַכֹּל וּמִיָּדְךָ נָתַנּוּ לָךְ: רַבִּי יַעֲקֹב אוֹמֵר הַמְהַלֵּךְ בַּדֶּרֶךְ
וְשׁוֹנֶה וּמַפְסִיק מִמִּשְׁנָתוֹ וְאוֹמֵר מַה נָּאֶה אִילָן זֶה מַה נָּאֶה נִיר זֶה מַעֲלֶה
עָלָיו הַכָּתוּב כְּאִלּוּ מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ: ח רַבִּי דוֹסְתָּאִי בַּר יַנַּאי מִשּׁוּם רַבִּי
מֵאִיר אוֹמֵר כָּל הַשּׁוֹכֵחַ דָּבָר אֶחָד מִמִּשְׁנָתוֹ מַעֲלֶה עָלָיו הַכָּתוּב כְּאִלּוּ
מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ שֶׁנֶּאֱמַר רַק הִשָּׁמֶר לְךָ וּשְׁמֹר נַפְשְׁךָ מְאֹד פֶּן תִּשְׁכַּח
אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ. יָכוֹל אֲפִילוּ תָּקְפָה עָלָיו מִשְׁנָתוֹ תַּלְמוּד
לוֹמַר וּפֶן יָסוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ הָא אֵינוֹ מִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ עַד שֶׁיֵּשֵׁב
וִיסִירֵם מִלִּבּוֹ: ט רַבִּי חֲנִינָא בֶּן דּוֹסָא אוֹמֵר כָּל שֶׁיִּרְאַת חֶטְאוֹ קוֹדֶמֶת
לְחָכְמָתוֹ חָכְמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת. וְכָל שֶׁחָכְמָתוֹ קוֹדֶמֶת לְיִרְאַת חֶטְאוֹ אֵין
חָכְמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת: הוּא הָיָה אוֹמֵר כָּל שֶׁמַּעֲשָׂיו מְרֻבִּין מֵחָכְמָתוֹ חָכְמָתוֹ

שְׁכִינָה וָוארוּם אַזוֹ שְׁטֵייט אִין פָּסוּק גָאט שְׁטֵייט אִין דֶר עֵדָה פוּן גָאט דִי עֵדָה וָואס לֶערְנְט תּוֹרָה אוּנ עֵדָה אִיז צֶעהֶען. פוּן וַואנֶען ווייסְט מֶען אַז אֲפִילוּ פִינְף לֶערְנֶען תּוֹרָה אִיז דִי שְׁכִינָה בַּיי זֵיי עֶס שְׁטֵייט אִין פָּסוּק אוּנ זַיין בּוּנְד אִיז אוֹיף דֶר עֶרְד גִיגְרוּנְד פֶעסְט אוּנ אַיין בּוּנְד גֶעמְט מֶען מִיט דֶר הַאנְט וָואס אִיז פִינְף פִינְגֶר. פוּן וַואנֶען ווייס מֶען אַז בַּיי דְרַיי אִיז אוֹיךְ אַזוֹ וָוארוּם אִין פָּסוּק שְׁטֵייט צְווִישֶׁן דַיָּנִים שְׁטֵייט גָאט אוּנ רִיכְטֶעט וַוייל אַמִשְׁפָּט אִיז אוֹיךְ דִבְרֵי תּוֹרָה אוּנ אַמִשְׁפָּט אִיז פוּן דְרַיי דַיָּנִים. פוּן וַואנֶען ווייס אִיךְ אֲפִילוּ צְווֵיי וָואס לֶערְנֶען אִיז בַּיי זֵיי אוֹיךְ דִי שְׁכִינָה וָוארוּם עֶס שְׁטֵייט אִין פָּסוּק דֶעמָאלְטְמָאל אַז טוּעֶן רֵיידֶען אֵיינֶער צוּם אַנְדֶערִין דִי גָאטְס פָארְכְטִיגֶע דִבְרֵי תּוֹרָה פַר גֶעמְט גָאט אוּנ הֶערְט. פוּן וַואנֶען ווייסְט מֶען אַז אֵיינֶער לֶערְנְט אִיז אוֹיךְ בַּייא אִים דִי שְׁכִינָה וָוארוּם עֶס שְׁטֵייט אִין פָּסוּק אוֹיף אַלֶע עֶרְטֶער וואוּ אִיךְ וֶועל דִיר גֶעבִין פֶערְשְׁטַאנְד צוּ דֶר מָאנֶען מַיין נָאמֶען דָאס הַייסְט דִבְרֵי תּוֹרָה וֶועל אִיךְ קוּמֶען צוּ דִיר אוּנ וֶועל דִיךְ בֶּענְטְשִׁין: רבי אלעזר איש ברתותא פְּלֶעגְט זָאגִין גִיבּ גָאט פוּן זַיינֶע וָואס דוּא טוּסְט צְדָקָה אָדֶער אַמִצְוָה סַייא מִיט דֶעם גוּף סַייא מִיט דֶעם גֶעלְט גִיסְטוּ אַלֶץ גָאטְס וָוארוּם דַיין גוּף אוּנ דַיין גֶעלְט אִיז אַלֶץ גָאטְס אוּנ אַזוֹ שְׁטֵייט בַּיי דָוִד הַמֶּלֶךְ עֶר הָאט גִיזָאגְט פוּן דִיר אִיז אַלֶץ אוּנ פוּן דִיר גִיט מֶען דִיר אַלֶע דִי נְדָבוֹת:
רבי יעקב זָאגְט וֶוען אֵיינֶר גֵייט אוּנְטֶער וֶועגִינְס אוּנ לֶערְנְט אוּנ הֶערְט אוֹיף פוּן זַיין לֶערְנֶען אוּנ זָאגְט וָואס פַאר אַשֵׁיינְקַייט אִיז דֶר בּוֹים וָואס פַאר אַ שֵׁיינְקַייט אִיז דֶר אַקֶער תָאטְשְׁע עֶר מֵיינְט גָאט צוּ לוֹיבִּין דֶר מִיט רֶעכִינְט פָארְט דִי תּוֹרָה אוֹיף אִים וִוי עֶר שְׁטֶעלְט אַיין זַיין נֶפֶשׁ וָואס עֶר וַוארְפְט אַוֶועק דִבְרֵי תּוֹרָה וָואס אִיז גְרֶעסֶר פוּן אַלֶץ: רבי מאיר זָאגְט וֶוער עֶס פַר גֶעסְט אַוָוארְט פוּן זַיין לֶערְנֶען בְּרֵיינְגְט דִי תּוֹרָה אוֹיף אִים וִוי עֶר אַלֵיין שְׁטֶעלְט אַיין זַיין נֶפֶשׁ וַוייל עֶס שְׁטֵייט גִייעֶרְט זַיי גִיהִיט צוּ דִיר אוּנ הִיט דַיין נֶפֶשׁ טָאמֶר וֶועסְטוּ פַר גֶעסִין דִי רֵייד וָואס דַיינֶע אוֹיגִין הָאבִּין גִיזֶעהֶען אַז מֶען הָאט גִיגֶעבִּין דִי תּוֹרָה. וָואלְט אִיךְ גִיקֶענְט מֵיינֶען חָאטְשֶׁע עֶס אִיז אִים שְׁוֶוער גִיוֶועזִין צוּ גִידֵיינְקֶען דֶרִיבֶּער הָאט עֶר פַאר גֶעסִן, שְׁטֵייט צוּ זָאגִין אוּנְז טָאמֶר וֶועלִין זֵיי וֶוערִין אָפּ גִיטָאן פוּן דַיין הַארְצִין אַלֶע דַיינֶע לֶעבִּינְס טָאג וַוייזְט דָאס עֶר אִיז נִיט מְחוּיָּב זַיין נֶפֶשׁ בִּיז וַואנֶען עֶר וַוארְפְט בְּכִוָּון אַוֶועק דִי דִבְרֵי תּוֹרָה כְּדֵי עֶר זָאל פַאר גֶעסִין: רבי חנינא בן דוסא זָאגְט וֶוער עֶס וויל לֶערְנֶען תּוֹרָה סַחְמַת עֶר הָאט מוֹרָא פַאר אַיין חֵטְא עֶר זָאל ווִיסִין וָואס אִיז אַחֵטְא אִיז הָאט בַּיי אִים חָכְמַת הַתּוֹרָה אַקִיוּם, אוּנ בַּיי וֶועמֶען עֶס אִיז פְרִיעֶר אוּנ דֶער עִיקָּר צוּ קָאנֶען דִי חָכְמַת הַתּוֹרָה נִיט פוּן וֶועגִין צוּ הַאלְטִין

מִתְקַיֶּמֶת. וְכָל שֶׁחָכְמָתוֹ מְרֻבָּה מִמַּעֲשָׂיו אֵין חָכְמָתוֹ מִתְקַיֶּמֶת: י הוּא הָיָה אוֹמֵר כָּל שֶׁרוּחַ הַבְּרִיּוֹת נוֹחָה הֵימֶנּוּ רוּחַ הַמָּקוֹם נוֹחָה הֵימֶנּוּ וְכָל שֶׁאֵין רוּחַ הַבְּרִיּוֹת נוֹחָה הֵימֶנּוּ אֵין רוּחַ הַמָּקוֹם נוֹחָה הֵימֶנּוּ: רַבִּי דוֹסָא בֶּן הָרְכִּינַס אוֹמֵר שֵׁנָה שֶׁל שַׁחֲרִית וְיַיִן שֶׁל צָהֳרַיִם וְשִׂיחַת הַיְלָדִים וִישִׁיבַת בָּתֵּי כְנֵסִיּוֹת שֶׁל עַמֵּי הָאָרֶץ מוֹצִיאִין אֶת הָאָדָם מִן הָעוֹלָם: יא רַבִּי אֶלְעָזָר הַמּוֹדָעִי אוֹמֵר הַמְחַלֵּל אֶת הַקֳּדָשִׁים וְהַמְבַזֶּה אֶת הַמּוֹעֲדוֹת וְהַמַּלְבִּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בָּרַבִּים וְהַמֵּפֵר בְּרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ וְהַמְגַלֶּה פָנִים בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא כַהֲלָכָה אַף עַל פִּי שֶׁיֵּשׁ בְּיָדוֹ תּוֹרָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים אֵין לוֹ חֵלֶק לָעוֹלָם הַבָּא: יב רַבִּי יִשְׁמָעֵאל אוֹמֵר הֱוֵי קַל לְרֹאשׁ וְנוֹחַ לְתִשְׁחֹרֶת וֶהֱוֵי מְקַבֵּל אֶת כָּל הָאָדָם בְּשִׂמְחָה: יג רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר שְׂחוֹק וְקַלּוּת רֹאשׁ מַרְגִּילִין אֶת הָאָדָם לְעֶרְוָה. מַסּוֹרֶת סְיָג לַתּוֹרָה מַעַשְׂרוֹת סְיָג לָעֹשֶׁר נְדָרִים סְיָג לַפְּרִישׁוּת סְיָג לַחָכְמָה שְׁתִיקָה: יד הוּא הָיָה אוֹמֵר חָבִיב אָדָם שֶׁנִּבְרָא בְצֶלֶם. חִבָּה יְתֵרָה נוֹדַעַת לוֹ שֶׁנִּבְרָא בְצֶלֶם שֶׁנֶּאֱמַר כִּי בְּצֶלֶם אֱלֹהִים עָשָׂה אֶת הָאָדָם:

די תורה האט די תורה ביי אים קיין קיום ניט: הוא היה אומר ער פלעגט זאגן דער וואס זיינע מעשים טובים זיינען מער פון זיין חכמה האט די חכמה א קיום ווארום ער וועט לערנען כדי ער זאל וויסן צו טאן. דר וואס זיין חכמה איז מער פון זיינע מעשים טובים ער טוט ניט אזו ווי ער ווייסט וועט זיין חכמה קיין קיום ניט האבין ביי אים: הוא היה אומר ער פלעגט זאגן, פון דעם וואס לייט האבין הנאה ער פירט זיך מיט זיי ערליך אונ מיט טובה האט השי"ת אויך פון אים הנאה אבר פון דעם מענטשן וואס לייט האבין ניט קיין הנאה ער פירט זיך ניט רעכט מיט לייטין האט דר אויבערשטער אויך פון אים קיין הנאה ניט: רבי דוסא בן הרכינס זאגט דר שלאף פון דר פריא ווען די צייט איז פון קריאת שמע אונ תפלה אונ דר ווין וואס מען טרינקט מיטאג צייט אונ די נארישע רייד פון די יונגע לייט אונ דאס איין זאמלונג וואס עמי הארץ זיצין אונ ריידין דברים בטלים ציהען אויס דעם מענטשין פון דר וועלט דאס מיינט מען פון יענער וועלט: רבי אלעזר המודעי זאגט ווער עס פאר שוועכט די קדשים אונ די קרבנות ער איז בכיון מטמא אדער ער עסט די קדשים וואס מען טאר ניט עסן אונ ווער עס איז מבזה חול המועד ער טוט מלאכות וואס מען טאר ניט אדער ער איז ניט משנה זיין חול המועד פון וואכענדיג עסין אונ דר וואס איז מבייש זיין חבר צווישין פיל לייט אונ ווער עס פאר שטערט דעם ברית פון אברהם אבינו ער וויל זיך ניט לאזין מל זיין ווען מען האט אים קליינער הייד ניט מל געווען אונ דר וואס זאגט איין פירוש אין דר תורה ניט ווי דר אמת איז חאטשע עס איז ביי אים דא תורה אונ גוטע מעשים האט ער פארט קיין חלק ניט אויף יענער וועלט ווען ער טוט קיין תשובה ניט ביי זיין לעבין: רבי ישמעאל זאגט דו זאלסט ביי דיר גרינג זיין אונ גאר ניט חשוב זיין משמש צו זיין איין תלמיד חכם אונ זאלסט זיין באוויליגט צו יונגע וואס האבין נאך שווארצע האר כלומר חאטשע זייא זיינען יונגע לייט זאלסטו זיי פארט כבוד אן טאן אונ זאלסט אנטפאנגען איטליכין מענטשין מיט אפרייליך פנים: רבי עקיבא זאגט דאס געלעכטער אונ פארשייטקייט די זאכין גיוואוינען דעם מענטשין צו אום גישייטהייט. די קבלות וואס מען האט אויס נייטיג הלכה למשה מסיני ווי מען זאל לייענען די אותיות פון דר תורה אנדערש ווי עס שטייט דאס איז איין צאם צו דר תורה פון דעם קומט ארויס כמה הלכות. אז מען גיט מעשר איז דאס אשטארקייט צו עשירות. אז ער טוט א נדר ער זאל דאס ניט טאן דאס איז איין צאם צו פרישות ער זאל זיך פורש זיין פון תאוות. צו חכמה איז מער קיין צאם נאר שווייגין ער זאל ניט פיל ריידין: הוא היה אומר ער פלעגט זאגן גיליבט איז דער מענטש וואס ער איז באשאפין גיווארין אין איין געטליכען פורעם. דס איז נאך אנדערע ליבשאפט פון השי"ת

חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּקְרְאוּ בָנִים לַמָּקוֹם. חִבָּה יְתֵרָה נוֹדַעַת לָהֶם שֶׁנִּקְרְאוּ בָנִים לַמָּקוֹם. שֶׁנֶּאֱמַר בָּנִים אַתֶּם לַיְיָ אֱלֹהֵיכֶם: חֲבִיבִין יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּתַּן לָהֶם כְּלִי חֶמְדָּה. חִבָּה יְתֵרָה נוֹדַעַת לָהֶם שֶׁנִּתַּן לָהֶם כְּלִי חֶמְדָּה שֶׁנֶּאֱמַר כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל תַּעֲזֹבוּ: טו הַכֹּל צָפוּי וְהָרְשׁוּת נְתוּנָה. וּבְטוּב הָעוֹלָם נִדּוֹן. וְהַכֹּל לְפִי רוֹב הַמַּעֲשֶׂה: טז הוּא הָיָה אוֹמֵר הַכֹּל נָתוּן בָּעֵרָבוֹן וּמְצוּדָה פְּרוּסָה עַל כָּל הַחַיִּים הֶחָנוּת פְּתוּחָה וְהַחֶנְוָנִי מַקִּיף וְהַפִּנְקָס פָּתוּחַ וְהַיָּד כּוֹתֶבֶת וְכָל הָרוֹצֶה לִלְווֹת יָבֹא וְיִלְוֶה וְהַגַּבָּאִין מַחֲזִירִין תָּדִיר בְּכָל יוֹם וְנִפְרָעִין מִן הָאָדָם מִדַּעְתּוֹ וְשֶׁלֹּא מִדַּעְתּוֹ וְיֵשׁ לָהֶם עַל מַה שֶׁיִּסְמוֹכוּ. וְהַדִּין דִּין אֱמֶת וְהַכֹּל מְתֻקָּן לִסְעוּדָה: יז רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמֵר אִם אֵין תּוֹרָה אֵין דֶּרֶךְ אֶרֶץ אִם אֵין דֶּרֶךְ אֶרֶץ אֵין תּוֹרָה אִם אֵין חָכְמָה אֵין יִרְאָה אִם אֵין יִרְאָה אֵין חָכְמָה אִם אֵין דַּעַת אֵין בִּינָה אִם אֵין בִּינָה

ואס ער האט מודיע געוועזן דעם מענטשין אז ער איז בשאפין געווארין אין איין געטליכען פורעם. דען אין פסוק שטייט אין אגעטליכין פורעם האט ער באשאפין דעם מענטשין: דיא ישראל זיינען געליבט צוא גאט ברוך הוא וואס זייא זיינען גירופין געווארין קינדער צוא גאט. דאס איז נאך אגרעסערע ליבשאפט וואס מען האט זייא מודיע געוועזן אז זייא ווערין גירופין קינדער צוא גאט וויא עס שטייט אין דער תורה איר זייט קינדער צוא אייער גאט: דיא ישראל זיינען געליבט אז עס איז צו זיי געגעבין געווארין אגילוסטיגע כלי דאס מיינט מען דיא תורה. דאס איז נאך אגרעסערע ליבשאפט וואס מען האט זייא מודיע געוועזן אז עס איז זיי געגעבין געווארין אגילוסטיגע כלי ווייל עס שטייט איך האב איך געגעבין אגוט לערנן מיין תורה זאלט איר זיא ניט פאר לאזין: מען זעהט אויבין אלע דיא מעשים פון דיא מענטשין אונ דער רשות איז געגעבין געווארין צוא איטליכין צוא טאן וואס ער וויל אונ מיט גוטקייט ווערט די וועלט גמשפט, אלין ווענט זיך וועד עס טוט מער מעשים טובים דער האט מער שכר: הוא היה אומר ער פלעגט זאגין חאטשע השי"ת זעהט אלין וואס א מענטש טוט צאלט ער ניט תיכף. עס איז וויא איין ערבות אז קיינער קען ניט אנטרונען ווערין פון זיינע הענט. עס איז איין נעץ פאר שפרייט אויף אלע לעבעדיגע מען האפט זייא פלוצלונג. דיא קראם וואס מען פאר קויפט אלין איז אפין אונ דער קרעמער גיט אויף בארג וועד עס וויל זיך נעמען וואס גיטרויט ער אז ער וועט בודאי באצאלין אונ דער בוך איז אפין אונ דיא האנט שרייבט אן אלע נאכט וואס דער מענש האט גיטאן בייא טאג אונ וועד עס וויל אנטלייען עס הייסט ווער עס וויל טאן שלעכטש מען זאל אים שפעטער באצאלין מעג ער קומען אונ לייען כלומר מען ווערט אים ניט צו טאן וואס ער וויל אונ דער נאך בצאלט מען אים אונ גבאים דאס מיינט מען דיא יסורים אונ אנגסטין וואס זיינען גובה פון דיא מענטשין זייא גייען ארום גיוואנטליך אלע טאג אונ זייא נעמען גיצאלט פון דעם מענטשין פון דעם מענטשינש ווילין ער דער מאנט זיך אונ איז מודה אז ער איז שולדיג אונ עס קומט אים יסורים אונ אמאל פאר געסט דער מענטש וואס ער האט גיטאן אונ עס דאכט זיך אים ער האט אום זיסט יסורים. אונ דיא גבאים (דיא יסורים) האבן זיך אויף וואס סומך צו זיין אויף דעם פנקס וואס איז פאר שריבין אונ דער משפט וואס מען משפט איטליכין איז בודאי אמת אונ איטליכער איז אן גיברייט צו דער סעודה איטליכער ישראל וועט האבין עולם הבא נאך דעם אז ער וועט מקבל זיין זיין עונש: רבי אלעזר בן עזריה זאגט דער וואס האט גאר ניט גילערינט קיין תורה ער ווייס ניט איוארט פון דער תורה דער ווייס גאר ניט וויא זיך נוהג צו זיין מיט דעם עולם ער זאל זיך רעכט פירין, אז ער פירט זיך ניט כשורה מיט דעם עולם וועט דיא תורה בייא אים אויך קיין קיום ניט האבין ווארום עס איז איין חלול השם. אז עס איז ניט דא דיא חכמת התורה איז קיין יראה דא ווארום ער ווייס ניט וואס צוא טאן מיט דיא יראה. אז ער האט ניט קיין יראת שמים איז קיין חכמה

אין דעת אם אין קמח אין תורה אם אין תורה אין קמח: הוא היה אומר כל שחכמתו מרבה ממעשיו למה הוא דומה לאילן שענפיו מרבין ושרשיו מועטין והרוח באה ועוקרתו והופכתו על פניו שנאמר והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבא טוב ושכן חררים במדבר ארץ מלחה ולא תשב. אבל כל שמעשיו מרבין מחכמתו למה הוא דומה לאילן שענפיו מועטין ושרשיו מרבין שאפילו כל הרוחות שבעולם באות ונושבות בו אין מזיזין אותו ממקומו שנאמר והיה כעץ שתול על מים ועל יובל ישלח שרשיו ולא יראה כי יבא חם והיה עלהו רענן ובשנת בצרת לא ידאג ולא ימיש מעשות פרי:
יח רבי אלעזר (בן) חסמא אומר קנין ופתחי נדה הן הן גופי הלכות תקופות וגמטריאות פרפראות לחכמה: רבי חנניא בן עקשיא וכו'

פרק רביעי

כל ישראל וכו'
א בן זומא אומר איזהו חכם הלומד מכל אדם שנאמר מכל מלמדי השכלתי (כי עדותיך שיחה לי): איזהו גבור הכובש את יצרו שנאמר טוב ארך אפים מגבור ומושל ברוחו מלוכד עיר: איזהו

ניט דא. אם אין דעת אין בינה ווער עס האט ניט קיין פאר שטאנד האט ער ניט קיין חיסענשאפט וויא קאן ער וויסין דעם טעם פון דער זאך אז ער האט ניט קיין פר שטאנד. אז עס איז ניט דא קיין וויסענשאפט ער ווייס ניט דעם טעם פון דער זאך וויא קאן ער פאר שטיין מיט דעם שכל. אז ער האט ניט קיין מעל דאס הייסט ניט קיין ברויט וויא קאן ער לערנען תורה. אז ער האט ניט גילערינט קיין תורה האט ער ניט צו עסין ווייל ער האט צייט גיהאט צו לערנען אונ האט ניט גיוואלט: הוא היה אומר ער פלעגט זאגין דער וואס זיין חכמה איז מער פון זיינע גוטע מעשים צוא וואס איז ער גלייך צוא איין בוים וואס זיינע צווייגין זיינען פיל אונ זיינע ווארצלין זיינען ווייניג אונ דר ווינט קומט אונ רייסט אים אויס אונ פר קערט דעם בוים אויף זיין פנים ווי עס שטייט ער וועט זיין ווי א איינזאמער בוים וואס שטייט אויף א גלייכין פלאץ ער וועט ניט זעהן גוטס ער וועט רוען מיט דארקייט אין דער וויסטעניי אויזאלצין לאנד און ישוב. אבר ווען זיינע גוטע מעשים זיינען מער פון זיין חכמה צו וואס איז ער גלייך צו א בוים וואס זיינע צווייגין זיינען ווייניג אונ זיינע ווארצלין זיינען פיל אפילו עס זאל קומען אלע דיא ווינטין פון דער וועלט וועלין זייא אים ניט רירין פון זיין ארט וויא עס שטייט אין פסוק ער וועט זיין וויא איין בוים וואס איז גיפלאנצט אויף בעך וואסער בייא דעם טייך צושפרייט ער זיינע ווארצלען ער וועט ניט זעהן אז עס וועט קומען אהיץ ווארום עס וועט אים ניט שאדין אונ זיינע בלעטער וועלין זיין צווייגהאפטיג, אין איאר וואס רעגין ווייניג גיפינערט וועט ער גיט זארגין אונ ער וועט ניט אפ טאן פון צוא מאכין וואקסין פירות: רבי אלעזר בן חסמא זאגט דיא הלכות פון דיא קרבנות פון אגיווינערין פון דיא וואס זיא באדארף ברייננען דאס איז זייער שווער אונ דיא דינים פון איין אשה וואס זיא חיים ניט אויב זיא איז איין נדה אדער אזבה דאס איז דיא רעכטע הלכות פון דר תורה. די תקופות אונ צו רעכענען וויא פיל יעדער אות טרעפט אן איז אזו וויא אגירעכט וואס מען עסט סוף סעודה אזו איז דאס צוא דיא חכמת התורה, חכמות מאכן שיין פאר לייטין: בן זומא אומר בן זומא זאגט ווער איז איין חכם ווער עס לערינט פון איטליכין ער שעמט זיך ניט מקבל צו זיין אזאך וואס יענער ווייסט האטשע ער איז קלענער פון אים ווארום עס שטייט פון אלע מיינע לערער האב איך מיך גיקלינט ווארום דיין עדות די תורה רעט צו מיר איך דארף ניט פרעגן ווער עס זאגט: וועלכר איז אגבור ווער עס נעמט איין זיין יצה"ר ווארום צו דעם דארף מען האבין גרויס שטארקייט ווי עס שטייט עס איז גוט דר וואס דר לייגערט דעם צארין ער האלט אויף זיין צארין ער זאל ניט נאך ברוגז זיין דאס איז מעהר איידר אגבור,

עָשִׁיר הַשָּׂמֵחַ בְּחֶלְקוֹ שֶׁנֶּאֱמַר יְגִיעַ כַּפֶּיךָ כִּי תֹאכֵל אַשְׁרֶיךָ וְטוֹב לָךְ אַשְׁרֶיךָ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְטוֹב לָךְ לָעוֹלָם הַבָּא: אֵיזֶהוּ מְכֻבָּד הַמְכַבֵּד אֶת הַבְּרִיּוֹת שֶׁנֶּאֱמַר כִּי מְכַבְּדַי אֲכַבֵּד וּבֹזַי יֵקָלּוּ: ב בֶּן עַזַּאי אוֹמֵר הֱוֵי רָץ לְמִצְוָה קַלָּה וּבוֹרֵחַ מִן הָעֲבֵרָה שֶׁמִּצְוָה גוֹרֶרֶת מִצְוָה וַעֲבֵרָה גוֹרֶרֶת עֲבֵרָה שֶׁשְּׂכַר מִצְוָה מִצְוָה וּשְׂכַר עֲבֵרָה עֲבֵרָה: ג הוּא הָיָה אוֹמֵר אַל תְּהִי בָז לְכָל אָדָם וְאַל תְּהִי מַפְלִיג לְכָל דָּבָר שֶׁאֵין לְךָ אָדָם שֶׁאֵין לוֹ שָׁעָה וְאֵין לְךָ דָבָר שֶׁאֵין לוֹ מָקוֹם: ד רַבִּי לְוִיטַס אִישׁ יַבְנֶה אוֹמֵר מְאֹד מְאֹד הֱוֵי שְׁפַל רוּחַ שֶׁתִּקְוַת אֱנוֹשׁ רִמָּה: רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוֹקָא אוֹמֵר כָּל הַמְחַלֵּל שֵׁם שָׁמַיִם בַּסֵּתֶר נִפְרָעִין מִמֶּנּוּ בְּגָלוּי אֶחָד שׁוֹגֵג וְאֶחָד מֵזִיד בְּחִלּוּל הַשֵּׁם: ה רַבִּי יִשְׁמָעֵאל בַּר רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר הַלּוֹמֵד עַל מְנָת לְלַמֵּד מַסְפִּיקִין בְּיָדוֹ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד וְהַלּוֹמֵד עַל מְנָת לַעֲשׂוֹת מַסְפִּיקִין בְּיָדוֹ לִלְמוֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמוֹר וְלַעֲשׂוֹת: רַבִּי צָדוֹק אוֹמֵר אַל תִּפְרוֹשׁ מִן הַצִּבּוּר וְאַל תַּעַשׂ עַצְמְךָ כְּעוֹרְכֵי הַדַּיָּנִין וְאַל תַּעֲשֶׂהָ עֲטָרָה לְהִתְגַּדֶּל בָּהּ וְלֹא קַרְדּוֹם לַחְפּוֹר בָּהּ וְכָךְ הָיָה הִלֵּל אוֹמֵר

דער וָואס גיזועלטיגט אויף זיין ווילין ער גילוסט דיא זאך טאהן וָואס איין עֲבֵירָה איז אונ האלט זיך איין אונ טוט ניט איז עס מער מְלָאכָה אונ שווערער פון די וָואס באצווינגען אנ נעמען איין אשטאט: וועלכער הייסט איין עָשִׁיר דער וָואס פרייט זיך מיט זיין חֵלֶק וָואס השי"י האט אים אפ גיטיילט פיל אדר ווייניג, ווי עס שטייט אין פָּסוק אז דו וועסט עסין וָואס דוא פאר דינסט מיט דיינע הענט אונ וועסט ניט וועלין קיין איבעריגעס וועט דיר וואויל זיין אונ גוט זיין, עס וועט דיר וואויל זיין אויף דער וועלט אונ עס וועט דיר גוט זיין אויף יענער וועלט: וועלכער ווערט גיערליכט פון לייט דר וָואס האלט ערליך לייט, ווי עס שטייט אין פָּסוק ווער עס האלטן מיר ערליך וועל איך זייא ערליך האלטין אונ די וָואס פר שעמען מיך דיא וועלין אליין פאר שעמט אונ מְבוּזֶה ווערין: בן עזאי זאגט דוא זאלסט לויפין צוא גרינגע מִצְוָה צו טאן אזו וויא צוא אהארבע מִצְוָה אונ זאלסט אנטלויפין פון איין עֲבֵירָה אֲפִילוּ פון דער קלענסטע עֲבֵירָה, ווארום דער שָׂכָר פון דער מִצְוָה אז דוא וועסט טאהן אקליינע מִצְוָה וועט דיר השי"י העלפין אונ צו שיקען איין גרעסערע מִצְוָה אונ דער שָׂכָר פון דר עֲבֵירָה איז דס דו וועסט קומן צו נאך א עֲבֵירָה: הוא היה אומר ער פלעגט זאגין דו זאלסט ניט מְבַזֶּה זיין קיין שום מענטשין אונ דו זאלסט ניט דער ווייטערין קיין שום זאך צו זאגין עס קאן נאר ניט זיין קיין מאל ווייל עס איז ניט פרהאנדין אמענטש וָואס ער האט ניט אצייט טאמער וועסטו דארפין צוא אים אונ עס איז ניט פרהאנדין אזאך וָואס עס זאל ניט אמאל מְקוּיָּם ווערין: רבי לויטס דער הער פון יַבְנֶה זאגט זייער אונ זייער זייא נידעריג אין דיינע גידאנקען ווארום דער האפנונג פון דעם מענטשין צו וָואס ער וועט קומן עס וועט ווערין פון אים וָוערים ווייל ער האט זיך הויך גיהאלטין: רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוֹקָא זאגט ווער עס פאר שווערט דעם אויבערשטינס נאמען פרבארגענערהייט דהיינו עס ווייסין ניט פיל לייט וועט מען פון אים גיצאלט נעמען אנטפלעקטערהייט אז מען זאל גיוואר ווערן. סייא בְּשׁוֹגֵג אונ סייא בְּמֵזִיד אז דר פון קומט אחלול השם ווערט ער גישטראפט: רבי ישמעאל ברבי יוסי זאגט ווער עס לערינט תּוֹרָה ער זאל ווייטער לערנען מיט אנדערע ניט מען אים זיין בדערפענש ער זאל צייט האבין צו לערנען אויך מיט אנדרע אונ אויב זיין עִקָּר מַחֲשָׁבָה וָואס ער לערינט תּוֹרָה איז אליך צו טאן גיט מען אים אין זיינע הענט זיין ווילין אונ נאך מער וויא ער האט גיוואלט ער זאל קענען לערנען אונ צו לערנען מיט אנדערע צו היטין אונ צוא טאן וָואס אין דער תּוֹרָה שטייט: רַבִּי צָדוֹק זאגט דוא זאלסט זיך ניט אפ שיידין פון צִבּוּר אונ זאלסט זיך ניט מאכין וויא דיא וָואס ארדנען איין טַעֲנוֹת פון דיא בַּעֲלֵי דִינִים פאר דיא דַיָּנִים אונ זאלסט דיר ניט מאכין אקרוין פון דער תּוֹרָה דוא זאלסט פון דער

תורה סכס"א ס'

וּדְאִשְׁתַּמֵּשׁ בְּתָגָא חָלָף הָא לָמַדְתָּ כָּל הַנֶּהֱנֶה מִדִּבְרֵי תוֹרָה נוֹטֵל
חַיָּיו מִן הָעוֹלָם: ו רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר כָּל הַמְכַבֵּד אֶת הַתּוֹרָה גּוּפוֹ מְכֻבָּד
עַל הַבְּרִיּוֹת וְכָל הַמְחַלֵּל אֶת הַתּוֹרָה גּוּפוֹ מְחֻלָּל עַל הַבְּרִיּוֹת: ז רַבִּי
יִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ אוֹמֵר הַחוֹשֵׂךְ עַצְמוֹ מִן הַדִּין פּוֹרֵק מִמֶּנּוּ אֵיבָה וְגָזֵל
וּשְׁבוּעַת שָׁוְא וְהַגַּס לִבּוֹ בְּהוֹרָאָה שׁוֹטֶה רָשָׁע וְגַס רוּחַ: ח הוּא הָיָה
אוֹמֵר אַל תְּהִי דָן יְחִידִי שֶׁאֵין דָּן יְחִידִי אֶלָּא אֶחָד. וְאַל תֹּאמַר קַבְּלוּ
דַעְתִּי שֶׁהֵן רַשָּׁאִין וְלֹא אָתָּה: ט רַבִּי יוֹנָתָן אוֹמֵר כָּל הַמְקַיֵּם אֶת
הַתּוֹרָה מֵעֹנִי סוֹפוֹ לְקַיְּמָהּ מֵעֹשֶׁר וְכָל הַמְבַטֵּל אֶת הַתּוֹרָה מֵעֹשֶׁר
סוֹפוֹ לְבַטְּלָהּ מֵעֹנִי: י רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר הֱוֵי מְמַעֵט בְּעֵסֶק וַעֲסוֹק
בַּתּוֹרָה וֶהֱוֵי שְׁפַל רוּחַ בִּפְנֵי כָל אָדָם וְאִם בָּטַלְתָּ מִן הַתּוֹרָה יֵשׁ לָךְ
בְּטֵלִים הַרְבֵּה כְּנֶגְדָּךְ וְאִם עָמַלְתָּ בַּתּוֹרָה יֶשׁ לוֹ שָׂכָר הַרְבֵּה לִתֶּן לָךְ:
יא רַבִּי אֱלִיעֶזֶר בֶּן יַעֲקֹב אוֹמֵר הָעוֹשֶׂה מִצְוָה אַחַת קוֹנֶה לוֹ פְּרַקְלִיט
אֶחָד וְהָעוֹבֵר עֲבֵרָה אַחַת קוֹנֶה לוֹ קַטֵּגוֹר אֶחָד תְּשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים
טוֹבִים כִּתְרִים בִּפְנֵי הַפּוּרְעָנוּת: רַבִּי יוֹחָנָן הַסַּנְדְּלָר אוֹמֵר כָּל כְּנֵסִיָּה

תורה הערשאפט האבין, דוא זאלסט ניט לערנען דיא תורה וויא אהאק צוא האקין
דער מיט דאס מיינט מען דוא זאלסט דיר ניט מאכין קיין פרנסה פון דער תורה ווארום
מען טאר פון דער תורה קיין הנאה ניט האבין אויף דער וועלט אונ הלל פלעגט אזו אויך
זאגין וועד עם ניצט מיט דער תורה האט ער פאר בויטין דיא וועלט פון פר יענע וועלט.
פון דאנען לערינט מען אפ אז ווער עס האט הנאה פון דר תורה אויף דר וועלט נעמט ער
דאס אייביגע לעבין וואס ער האט גיזאלט האבין לעולם הבא פון דר וועלט: רבי יוסי זאגט
ווער עס האלט ערליך די תורה אדער ער האלט ערליך לומדי תורה איז ער אויך ערליך
ביי לייטין אונ ווער עס פר שוועכט די תורה איז ער אויך מבוזה ביי לייטן: רבי ישמעאל בנו אומר
זיין זון רבי ישמעאל זאגט ווער עס פאר מייט זיך פון משפט אונ איז זייא מיט גוטן משוה
ווארפט ער פון זיך ארויף פיינדשאפט אונ גזלה אונ שווערן אומזיסט. אונ ווער עס מאכט גרויס
זיין הארץ אין דער הוראה וויא איין גרויסער למדן איז ער איין נאר אונ איין רשע אונ איין
בעל גאוה: הוא היה אומר ער פלעגט זאגין דוא זאלסט ניט אליין פסקנן מידין זייא וועלין זיך
פר לאזין אויף דיר פון זיך זעלבסט ווארום עס משפט ניט איינר אליין נאר דר איינר וואס
ער איז אויף אלע וועלטן. דוא זאלסט ניט זאגין זייט מקבל מיין דעה איך וויל אייך אליין
פסקנן, זייא מעגין זיך אויף דיר פאר לאזין אבער ניט דוא זאלסט דאס זאגין: רבי יונתן זאגט
ווער עם דער האלט ביא זיך דיא תורה ער לערינט תורה לשמה פון ארומקייט האטשע ער
איז ארום וועט דער סוף פון אים זיין אז הש"י וועט אים העלפין אז ער זאל ווערין איין עושר
וועט ער בהרוחה מקים זיין. דער וואס איז מבטל דיא תורה אז ער איז איין עושר אונ האט
ניקענט לערנען איז זיין סוף ער וועט מבטל זיין דיא תורה מחמת ארומקייט: רבי מאיר זאגט
זאלסט וויניגער משא ומתן טאן אונ זאלסט עוסק בתורה זיין אונ דיין דעה זאל נידעריג
זיין, פאר איטליכין מענטשין זאלסטו זיך נידריג האלטן. ווען דו האסט בבין מבטל גיוועזין
פון תורה לערנען איז פאר האנדין נאך בטלים קעגין דיר וואס מען וועט דיר צו שיקן אז דו
זאלסט ווייטער מבטל זיין אונ אז דוא האסט דיך זייער פיל גימיהט אין דער תורה איז פאר
האנדין פון דייעט ווענין פיל ניצאלט צו געבין דיר: רבי אליעזר בן יעקב זאגט ווען איינער טוט
איין מצוה קויפט ער זיך איין פאר שפרעכער ער זאל פאר אים תמיד דער מאנען דעם
זכות פון דער מצוה והעובר עבירה אחת ווען ער טוט איין עבירה קויפט ער זיך איין קריגר וואס
דער מאנט תמיד די עבירה. וידר קערין זיך צו נאט תשובה האבין באמת פון זיינע שלעכטע
מעשים אונ זאל שוין טאן ווייטר גוטע מעשים, ווי א שילד אזו פר שטעלט דאס פר צרות עס
דר לאזט ניט קומן צו מענטשין: רבי יוחנן הסנדלר זאגט די איין זאמלונג וואס זייער צו נויף קומן

שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם סוֹפָהּ לְהִתְקַיֵּם וְשֶׁאֵינָהּ לְשֵׁם שָׁמַיִם אֵין סוֹפָהּ
לְהִתְקַיֵּם: יב רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן שַׁמּוּעַ אוֹמֵר יְהִי כְבוֹד תַּלְמִידְךָ חָבִיב
עָלֶיךָ כְּשֶׁלָּךְ וּכְבוֹד חֲבֵרְךָ כְּמוֹרָא רַבָּךְ וּמוֹרָא רַבָּךְ כְּמוֹרָא שָׁמָיִם:
יג רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר הֱוֵי זָהִיר בְּתַלְמוּד שֶׁשִּׁגְגַת תַּלְמוּד עוֹלָה זָדוֹן:
רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר שְׁלֹשָׁה כְתָרִים הֵן כֶּתֶר תּוֹרָה וְכֶתֶר כְּהֻנָּה וְכֶתֶר
מַלְכוּת וְכֶתֶר שֵׁם טוֹב עוֹלֶה עַל גַּבֵּיהֶן: יד רַבִּי נְהוֹרָאִי אוֹמֵר הֱוֵי
גוֹלֶה לִמְקוֹם תּוֹרָה וְאַל תֹּאמַר שֶׁהִיא תָבוֹא אַחֲרֶיךָ שֶׁחֲבֵרֶיךָ יְקַיְּמוּהָ
בְּיָדֶךָ וְאֶל בִּינָתְךָ אַל תִּשָּׁעֵן: טו רַבִּי יַנַּאי אוֹמֵר אֵין בְּיָדֵינוּ לֹא
מִשַּׁלְוַת הָרְשָׁעִים וְאַף לֹא מִיִּסּוּרֵי הַצַּדִּיקִים: טז רַבִּי מַתְיָא בֶּן חָרָשׁ
אוֹמֵר הֱוֵי מַקְדִּים בִּשְׁלוֹם כָּל אָדָם וֶהֱוֵי זָנָב לָאֲרָיוֹת וְאַל תְּהִי רֹאשׁ
לַשּׁוּעָלִים: יז רַבִּי יַעֲקֹב אוֹמֵר הָעוֹלָם הַזֶּה דּוֹמֶה לִפְרוֹזְדוֹר בִּפְנֵי הָעוֹלָם
הַבָּא הַתְקֵן עַצְמְךָ בִּפְרוֹזְדוֹר כְּדֵי שֶׁתִּכָּנֵס לִטְרַקְלִין: יח הוּא הָיָה אוֹמֵר
יָפָה שָׁעָה אַחַת בִּתְשׁוּבָה וּמַעֲשִׂים טוֹבִים בָּעוֹלָם הַזֶּה מִכֹּל חַיֵּי
הָעוֹלָם הַבָּא וְיָפָה שָׁעָה אַחַת שֶׁל קוֹרַת רוּחַ בָּעוֹלָם הַבָּא מִכֹּל חַיֵּי
הָעוֹלָם הַזֶּה: יט רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן אֶלְעָזָר אוֹמֵר אַל תְּרַצֶּה אֶת חֲבֵרְךָ
בִּשְׁעַת כַּעְסוֹ וְאַל תְּנַחֲמֵהוּ בְּשָׁעָה שֶׁמֵּתוֹ מֻטָּל לְפָנָיו וְאַל תִּשְׁאַל

איז פון אויבערשטינס דינסט אדער פון תורה וועגין איז דער סוף אז עס וועט אזו בלייבן
אז זיי זאלן אויספירן זייער ווילן אונ דאס איין זאמלונג וואס איז ניט לשם שמים האט דאס
צום סוף קיין קיום ניט: רבי אלעזר בן שמוע זאגט עס זאל זיין דער כבוד פון דיינע תלמידים
אויף דיר געליבט אזו וויא דיין כבוד אונ דיין חברס כבוד זאל זיין אזו וויא דר כבוד וואס
דוא טוסט אן דיין רבי מחמת מורא אונ דיא מורא פון דיין רבי זאל זיין אזו וויא מען האט
מורא פאר גאט: רבי יהודה זאגט זאלסט זיין געווארינט אין לערנען דוא זאלסט רעכט פאר
שטיין ווייל דאס וואס דו וועסט דיך טועה זיין דורך דעם וואס דו האסט ניט רעכט גיזעהן
אונ וועסט דיך טועה זיין פסקנן דאס וועט זיין גירעכינט פאר איין מזיד: רבי שמעון זאגט
עס איז גיוועזן ביא יודין אז זייא זיינען גיוועזן אין ארץ ישראל דרייא קרוינען דאס הייסט
וואס דיא תורה האט גיהייסין כבוד אן טאן, דיא קרוין פון דער תורה ווער עס איז איין
למדן אין דער תורה אכהן כפרט אכהן גדול האט דיא תורה גיהייסן כבוד אן טאן: רבי
נהוראי זאגט דוא זאלסט ווערין פאר טריבין צו דעם ארט וואו מען לערינט תורה זאלסט
אליין גיין צום רבי אונ דוא זאלסט ניט זאגין אז זיא וועט קומען נאך דיר דאס הייסט דיא
תלמידי חכמים וועלין אמאל אהער קומען וועל איך דערנסט מאל ביא זייא לערנען
אדער דו וועסט טראכטין דיינע חברים וועלין אהער קומען פון דעם רבי וועלין זייא מיט
דיר לערנען אונ זאלסט דיך ניט פאר לאזין אויף דיין גרויס פאר שטאנד: רבי ינאי זאגט
מיר ווייסין ניט פאר וואס רשעים האבין אפט מאל שלוה אונ פאר וואס דיא צדיקים
האבין אפט מאל יסורים: רבי מתיא בן חרש זאגט דוא זאלסט פעדערין צוא פרעגין
שלום איטליכין מענטש אונ זייא איין עק צו לייבן אונ גרעסערע פון דיר אונ דוא זאלסט
ניט זיין איין עלצטער צו פוקסין צוא נידעריגע פון דיר: רבי יעקב זאגט דיא וועלט איז גליך
וויא אפיר הויז פאר יענע וועלט גרייט דיך אן דוא זאלסט דיך אן טאן אין פיר הויז אז דוא
זאלסט אריין גיין אין פאלאץ: רבי יעקב פלעגט זאגין, עס איז בעסער איין שעה וואס מען
טוט תשובה אונ גוטע מעשים אויף דער וועלט פון גאר דאס לעבין פון עולם הבא ווארום
דארטין קאן מען שוין גאר ניט פאר דינען קיין שום נייעם שכר אונ עס איז ווידער בעסער
איין שעה פון תענוג אונ הנאה וואס מען האט בעולם הבא פון אלע תענוגים וואס
מען האט אויף דער וועלט: רבי שמעון בן אלעזר זאגט דוא זאלסט ניט באווילינען דיין
חבר אין דער צייט אז ער איז ברוגז ביז דער כעס וועט אים אפ גיין אונ דוא זאלסט אים
ניט

לו בשעת נדתו ואל תשתדל לראותו בשעת קלקלתו: כ שמואל
הקטן אומר בנפל אויבך אל תשמח ובכשלו אל יגל לבך פן יראה ה׳
ורע בעיניו והשיב מעליו אפו: כא אלישע בן אבויה אומר הלומד ילד
למה הוא דומה לדיו כתובה על נייר חדש והלומד זקן למה הוא
דומה לדיו כתובה על נייר מחוק: כב רבי יוסי בר יהודה איש כפר
הבבלי אומר הלומד מן הקטנים למה הוא דומה לאוכל ענבים
קהות ושותה יין מגתו והלומד מן הזקנים למה הוא דומה לאוכל
ענבים בשולות ושותה יין ישן: כג רבי מאיר אומר אל תסתכל בקנקן
אלא במה שיש בו יש קנקן חדש מלא ישן וישן שאפילו חדש אין
בו: כד רבי אלעזר הקפר אומר הקנאה והתאוה והכבוד מוציאין את
האדם מן העולם: כה הוא היה אומר הילודים למות והמתים לחיות
והחיים לדון לידע ולהודיע ולהודע שהוא אל הוא היוצר הוא הבורא
הוא המבין הוא הדיין הוא העד הוא בעל דין הוא עתיד לדון ברוך
הוא שאין לפניו לא עולה ולא שכחה ולא משוא פנים ולא מקח
שחד. ודע שהכל לפי החשבון ואל יבטיחך יצרך שהשאול בית

ניט טרייסטין אין דער צייט אז דער מת ליגט נאך פאר איהם און דו זאלסט ניט פרעגן איהם
אויף איין פתח חרטה דענסט מאל אז ער טוט דעם נדר און גוואוסט דיך ניט צוא זעהען דיין
סבר דענסט מאל אז ער האט ניטאן וואס ניט רעכט איז ווארום ער וועט פאר דיר מבייש
ווערין: שמואל הקטן פלעגט תמיד זאגין דעם פסוק אז דיין פיינד פאלט זאלסטו דיך ניט
פרייען און אז ער ווערט גישטרויכילט זאל דיין הארץ ניט לוסטיג זיין טאמער אז השי"ת
וועט זעהן אז דו פרייסט דיך און עס וועט איהם איבל גיפעלין אין זיינע אויגן וועט ער פון
איהם אפ קערין זיין צארין אויף דיר: אלישע בן אבויה זאגט ווער עס לערינט יונגר הייט צו וואס
איז ער גלייך צו טינט וואס איז גישריבן אויף נייע פאפיר וואס עס איז נאך עפיס אנדערש
ניט גישריבין דרויף, און ווער עס הייבט אן צו לערנן אויף דר עלטער צו וואס איז ער גלייך
דיא טינט וואס איז גישריבין אויף אזו אפאפיר וואס מען האט שוין אמאל דרויף גישריבן:
רבי יוסי ברבי יהודה זאגט אז ער לערינט תורה פון יונגע לייט צוא וואס איז ער גלייך צו
דעם וואס עסט איילינגע ווין טרויבין און טרינקט פון זיין קעלטער יונגען וויין אבר דר
וואס לערינט תורה פון די אלטע צו וואס איז ער גיגליכן צו דעם וואס עסט פארטיגע ווייין
טרויבין און טרינקט אלטין וויין: רבי מאיר זאגט דוא זאלסט ניט קוקין אויף דעם וואס
פאר אקרוג דאס איז, נאר זאלסט קוקין וואס איניווייניג איז דא, עס איז פאר האנדין אנייער
קרוג און ער איז פול מיט אלטין וויין און עס איז פאר האנדין איין אלטער קרוג וואס עס
איז אין איהם ניט דא אפילו קיין נייער וויין ער איז נאר ליידיג אזו איז פאר האנדין איונגער
קאן בעסער וויא איין אלטער: רבי אלעזר הקפר זאגט וואס מען וויל אזו זיין וויא יענער און
וואס מען גילוסט צוא תענוגים און וואס מען וויל כבוד האבן אויף דער וועלט דיא זאכין
ציהען אויס דעם מענטשין פון דער וועלט: רבי אלעזר פלעגט זאגין דיא וואס זיינען גיבארין
גיווארין דיא זיינען אן גיברייט צו שטארבין און דיא טויטע ווילין לעבעדיג ווערין און
דיא וואס ווילין לעבעדיג ווערין זיינען אן גיברייט צום משפט, צוא ווערין גיוואר פון דער
תורה און צוא מאכין ווייסען אנדערע און מען זאל אליין פאר שטיין אז ער איז גאט ער
מאלט אויס אלע צורות ער האט אלץ באשאפין ער איז וואס פאר שטייט אלץ ער איז
אליין אדין ער פסקת ער איז אליין דר עדות פון אלע מעשים ער טענהת אליין ער איז אן
גיברייט צו פסקענען גילויבט איז ער, ער טוט ניט קיין שום אום רעכט קיינעם עס איז
ביא איהם ניט דא קיין שום פאר געסונג ער זאל וועמען פאר זעהען פון זיינע עבירות און
קיין פערשוינונג און קיין נעמונג פון שוחד. און זאלסט וויסן אז אלץ ווערט גיצאלט לפי

מנוס לך שעל כרחך אתה נוצר ועל כרחך אתה נולד ועל כרחך אתה חי ועל כרחך אתה מת ועל כרחך אתה עתיד לתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: רבי חנניא וכו׳

פרק חמישי

כל ישראל וכו׳

א בעשרה מאמרות נברא העולם ומה תלמוד לומר והלא במאמר אחד יכול להבראות אלא להפרע מן הרשעים שמאבדין את העולם שנברא בעשרה מאמרות ולתן שכר טוב לצדיקים שמקימין את העולם שנברא בעשרה מאמרות: ב עשרה דורות מאדם ועד נח להודיע כמה ארך אפים לפניו שכל הדורות היו מכעיסין ובאין עד שהביא עליהם את מי המבול: ג עשרה דורות מנח ועד אברהם להודיע כמה ארך אפים לפניו שכל הדורות היו מכעיסין ובאין עד שבא אברהם אבינו וקבל שכר כלם: ד עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו ועמד בכלם להודיע כמה חבתו של אברהם אבינו: ה עשרה נסים נעשו לאבותינו במצרים ועשרה על הים: עשר מכות הביא הקדוש ברוך הוא על המצרים במצרים ועשר על הים:

חשבון אונ דיינע גידאנקען דיא שלעכטע זאלין דיך ניט פאר זיכערין אונ דיר איין ביידין אז דיא גרוב איז אזו איין ארט צוא אנטלויפין כלומר דוא וועסט דארטין רוהע האבין, עס איז ניט אזו. ווארום מיט גיוואלד ביסטו בשאפין גיווארן אונ מיט גיוואלד לעבסטו דהיינו איין בעל יסורים אונ מיט גיוואלד שטארבסטו אונ מיט גיוואלד ביסטו אן גיברייט צו געבין איין משפט פאר דעם מלך וואס איז איין מלך איבער דיא מלכים דער היילינגער גאט ער איז גילויבט:

בעשרה מאמרות נברא העולם מיט צעהן רייד וואס גאט האט גירעט איז די וועלט באשאפין גיווארן, וואס פאר איין מוסר קאן איך דער פון אפ לערנען זאגט דיא משנה דאס איז דער מוסר וואס איך קאן דער פון אפ לערנען ווארום גאט וואלט באשאפין דיא וועלט מיט איין מאמר, אז דיא וועלט איז אזו חשוב ביא הש״י אז ער האט זיא באשאפין מיט צעהן מאמרות גיהערין מיר צו פאר שטיין וויא אזו מען וועט גיצאלט נעמען פון די רשעים וואס זייא מאכין פאר לירין אזו איין טייערע וועלט וואס זיא איז באשאפין גיווארן מיט צעהן מאמרות. אונ מען וועט געבין אגוטין שכר צוא דיא צדיקים וואס זייא דער האלטין דיא וועלט וואס זיא איז באשאפין גיווארן מיט צעהן מאמרות: עשרה דורות צעהן דורות איז גיוועזין פון אדם ביז נח מודיע צוא זיין דעם עולם וויא פיל השם יתברך האט דער ליינגערט זיין צארין ווארום אלע דורות פון אדם ביז נח האבין השם יתברך דער צארינט האטשע זייא האבין פאר שטאנען אז עס איז פאר האנדין איין גאט הש״י אזו לאנג גיווארט ביז ער האט אויף זייא גיבראכט דעם מבול עס האט דאך זייער לאנג גיווערט כדי מיר זאלין וויסין אז הש״י וועט בודאי באצאלין די מענטשין וואס טוען שלעכץ: עשרה דורות צעהן דורות איז גיוועזין פון נח ביז אברהם מודיע צו זיין ווי פיל ארך אפים ער איז גיוועזן ביז אברהם איז גיקומען אונ האט גיטאן מעשים טובים אונ האט גינומען דעם שכר פאר זייא אלע: עשרה נסיונות מיט צעהן פרובין איז גיפרובט גיווארין אונזער פאטער אברהם אונ איז ביי גישטאנען ביי אלע, צו מאכין וויסין אונז דאס ליבשאפט וואס הש״י האט ליב גיהאט אברהם אבינו דרום האט ער אים גיפרובט: עשרה נסים צעהען וואונדער איז גיטאן גיווארין צוא אונזערע עלטערין אין מצרים וואס זייא זיינען ניצול גיווארין פון דיא צעהן מכות וואס הש״י האט גיטאן אין מצרים אונ צעהן וואונדער איז גיוועזין ביא דעם ים: צעהן מכות האט הש״י גיבראכט אויף דיא מצרים אין מצרים אונ צעהן מכות האבין דיא מצרים

ו עשרה נסיונות נסו אבותינו את הקדוש ברוך הוא במדבר שנאמר וינסו אתי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי: ז עשרה נסים נעשו לאבותינו בבית המקדש לא הפילה אשה מריח בשר הקדש ולא הסריח בשר הקדש מעולם ולא נראה זבוב בבית המטבחים ולא אירע קרי לכהן גדול ביום הכפרים ולא כבו הגשמים אש של עצי המערכה ולא נצחה הרוח את עמוד העשן ולא נמצא פסול בעמר ובשתי הלחם ובלחם הפנים. עומדים צפופים ומשתחוים רוחים ולא הזיק נחש ועקרב בירושלים מעולם ולא אמר אדם לחברו צר לי המקום שאלין בירושלים: ח עשרה דברים נבראו בערב שבת בין השמשות ואלו הן פי הארץ פי הבאר פי האתון הקשת והמן והמטה והשמיר הכתב והמכתב והלחות. ויש אומרים אף המזיקין וקבורתו

גיהאט אויף דעם ים: צעהן מאל האבין אונזערע עלטערין גיפרובט דם אויבערשטן אין דר מדבר וואָרום עס שטייט זיי האבין מיך גיפרובט צעהן מאל אונ האבין ניט צו גיהערט אין מיין קול: עשרה נסים צעהן נסים איז גטאן גיווארין צו אונזרע עלטרין אין בית המקדש, איינס קיין שום אשה מעוברת האט ניט ספיל גיוועזין פון דעם גישמאק פון היילינ פלייש וואס מען האט גיקאכט אונ גיבראטין דיא כהנים זאָלין עסין האט זיך גאר ניט פאר גלוסט קיין שום אשה מעוברת. דער צווייטער איז עס איז ניט פאר שטונקען גיוואָרין דאס היילינ פלייש פון קרבנות קיין מאל. דער דריטער נס מען האט ניט גיזעהן קיין פליג אין דעם שעכט הויז וואו מען האט גיקוילט דיא קרבנות. דער פערטער נס עס האט ניט גיטראפין אז דער כהן גדול זאל זעהן קרי אום יום כפור. דער פינפטער נס דיא רעגינס האבין ניט פאר לאשין דאס פייער פון דעם האלץ וואס מען האט אן גיגרייט אויף דעם מזבח האטשע איבער דעם מזבח איז קיין שום דעק ניט גיוועזן נאר אונטערין הימיל. דער זעקסטער נס דער ווינט האט ניט צו שפרייט דעם רויך פון די קרבנות וואס ער איז ארויס גיגאנגען וויא איין זייל האטשע עס איז גיוועזן גרויסע ווינטין. דער זיבעטער נס עס האט קיין מאל ניט גיטראפין א פסול אין עומר וואס מען האט גיבראכט אום פסח אונ אין די צוויי ברויט פון ווייץ וואס מען האט גיבראכט אום שבועות אונ וואס מען האט אלע שבת גישטעלט אין בית המקדש, די אלע דריי ווען זיי וואלטין פסול ווערין וואלט מען שוין אנדערע ניט גיקאנט באקומען. דעם עומר האט מען גימוזט דוקא שניידין ביא נאכט מוצאי יום טוב מען זאל מארגין מקריב זיין. די שתי הלחם האט מען גימוזט באקין פר יום טוב אונ דעם לחם הפנים שבת פר נאכט. דר אכטער נס אלע ישראל וואס זיינען גיוועזין אין בית המקדש זיינען גישטאנען איינג גלייך וויא אויף גיהויבין אין דר לופטין מחמת איינגישאפט אונ איטליכר האט זיך גיבוקט אונ האט מתפלל גיוועזן גיבראסטער הייד עס איז גיראם גיווארן פון איינעם צום אנדערין פיר איילין כדי איינר זאל ניט הערין וואס דער אנדערער איז זיך מתודה. דר ניינטער נס עס האט ניט מזיק גיוועזן קיינעם אשלאנג אדר איין עקרים אין דער היילינער שטאט ירושלים האטשע זיי האבין איינם איין בים גטאן האט גאר ניט גישאט. דר צעהנטר נס עס האט קיין מאל ניט גיזאגט איינר צום אנדערין עס איז מיר איינג דאס ארט אז איך זאל נעכטיגין אין ירושלים: עשרה דברים צעהן זאכין זיינן בשאפין גיווארן פרייטאג פר נאכט, דס זיינן זיי, דאס מויל פון דר ערד עס זאל זיך עפענן איין צושלינגן, קרח דאס מויל פון דעם ברונען פון מרים אין דער מדבר עס זאל גיין וואסער צו די ישראל, דאס מויל פון בלעמס איזל, דר רעגין בויגין אונ דר מן וואס אין דר מדבר איז גיוועזן אונ דר שטעקין פון משה רבינו ער איז גיוועזן פון סנפירין אונ דאס ווערמיל וואס מען האט דר מיט גישפאלטין דיא אבנים טובים פון דעם חושן ואפוד, דאס כתב פון דיא לוחות אונ דאס וואס איז וואָרין גישריבין אז מען זאל קענען פון אלע זייטין לייענען אונ די לוחות אליין. אונ אטייל זאגן, איך דר קבר פון משה רבינו אונ דר ווידער פון אברהם אבינו וואס ער האט מקריב גיוועזן

שֶׁל מֹשֶׁה רַבֵּנוּ וְאֵילוּ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ וְיֵשׁ אוֹמְרִים אַף צְבָת בִּצְבָת עֲשׂוּיָה: ט שִׁבְעָה דְבָרִים בְּגֹלֶם וְשִׁבְעָה בְּחָכָם. חָכָם אֵינוֹ מְדַבֵּר לִפְנֵי מִי שֶׁגָּדוֹל מִמֶּנּוּ בְּחָכְמָה וּבְמִנְיָן וְאֵינוֹ נִכְנָס לְתוֹךְ דִּבְרֵי חֲבֵרוֹ וְאֵינוֹ נִבְהָל לְהָשִׁיב שׁוֹאֵל כְּעִנְיָן וּמֵשִׁיב כַּהֲלָכָה וְאוֹמֵר עַל רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן וְעַל אַחֲרוֹן אַחֲרוֹן וְעַל מַה שֶּׁלֹּא שָׁמַע אוֹמֵר לֹא שָׁמַעְתִּי וּמוֹדֶה עַל הָאֱמֶת וְחִלּוּפֵיהֶן בְּגֹלֶם: י שִׁבְעָה מִינֵי פּוּרְעָנִיּוֹת בָּאִין לָעוֹלָם עַל שִׁבְעָה גוּפֵי עֲבֵרָה מִקְצָתָן מְעַשְּׂרִין וּמִקְצָתָן אֵינָן מְעַשְּׂרִין רָעָב שֶׁל בַּצֹּרֶת בָּא מִקְצָתָן רְעֵבִים וּמִקְצָתָן שְׂבֵעִים. גָּמְרוּ שֶׁלֹּא לְעַשֵּׂר רָעָב שֶׁל מְהוּמָה וְשֶׁל בַּצֹּרֶת בָּא. וְשֶׁלֹּא לִטּוֹל אֶת הַחַלָּה רָעָב שֶׁל כְּלָיָה בָּא: יא דֶּבֶר בָּא לָעוֹלָם עַל מִיתוֹת הָאֲמוּרוֹת בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא נִמְסְרוּ לְבֵית דִּין וְעַל פֵּרוֹת שְׁבִיעִית: חֶרֶב בָּאָה לָעוֹלָם עַל עִנּוּי הַדִּין וְעַל עִוּוּת הַדִּין וְעַל הַמּוֹרִים בַּתּוֹרָה שֶׁלֹּא כַהֲלָכָה: חַיָּה רָעָה בָּאָה לָעוֹלָם עַל שְׁבוּעַת שָׁוְא וְעַל חִלּוּל הַשֵּׁם: גָּלוּת בָּאָה לָעוֹלָם עַל עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים

וָוען ער האָט יִצְחָק גיבּראַכט צוּ דר עֲקֵידָה אוּנ אַטֵייל זאָגין די שֵׁדִים זיינען רעגעסט מאָל בּשאַפין גיוואָרין. אוּנ אויך די צוואַנג וואָס מען גליט אַייזין האָט מען אויך גימוּזט מאַכין מיט אַנ'אַנדר צוואַנג וואָרוּם וויא קאָן מען האַלטין היים אַייזין אין דער האַנט: שבעה דברים בגולם זיבּין זאַכין איז בּיי דעם מענטשין וואָס איז אַזוֹ וויא אַשטיין אָדער לֵיים אָדער האָלץ אָדער אַייזין חאָטשע מען האָט גימאַכט אַיין כְּלִי אוּנ מען האָט ניט אוֹיס גיגליט וועֶרט גירוּפין גוֹלֶם אַזוֹא אויך אַמענטש וואָס איז ניט רעכטפאַרטיג מיט זיין שׂכל ווערט ער גירוּפין גוֹלֶם. אוּנ זיבּין זאַכין איז פר האַנדין בּיי אַחָכָם. אַחָכָם רעט ניט פר דעם וואָס איז גרעסר פוּן אים מיט חָכְמָה אוּנ מיט דער צאָל, וואָרוּם ער איז עלטער פוּן איהם, ער גייט ניט אַריין אין יענעמס רייד ער וואַרט בּיז יענער רעט אוֹיס דאָס וואָס ער וויל זאָגין דר נאָך ענטפערט ער ערשט אוּנ ער איילט זיך ניט אַז מען פרעגט אים עפּעס ער איז זיך פריער מִישַׁב איידר ער ענטפערט, ער פרעגט דעם רבּי אין דעם עִנְיָן וואָס דר רבּי לערינט ענטפערט אים דר רבּי אַזוֹ וויא דר דין איז, אַז מען פרעגט אים צווייא שְׁאֵלוֹת ענטפערט ער אויף דר ערשטר שְׁאֵלָה צוּם ערשטן אוּנ אויף דעם וואָס מען פרעגט אים צוּם אַנדערן ענטפערט ער צוּם הינטערשטן אוּנ אויף דעם וואָס ער האָט ניט גיהערט זאָגט ער איך האָב דאָס ניט גיהערט, אַז ער פר שטייט אַז יענר וועגט אים אָפּ איז ער מוֹדֶה, אוּנ בּיי אַיין גוֹלֶם איז אַלֶץ פר קערט: שבעה מיני פורעניות זיבּין ערלייא פּוּרְעָנִיּוֹת פלעגין אין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל קוּמן אויף זיבּין אָפּ גטיילטע עֲבֵירוֹת. אַטֵייל זיינען מְעַשֵּׂר זייערע תְּבוּאוֹת אוּנ אַטֵייל זיינען ניט מְעַשֵּׂר זייערע תְּבוּאוֹת קוּמט אַיין הוּנגר מחמת דר רעגין ווערט געמינערט עס ווערט טייער די תְּבוּאָה, אַטֵייל זיינען הוּנגעריג אוּנ אַטֵייל זיינען זאַט. אַז עס איז פאַרטיג די דֵעוֹת פוּן אַלע אַז מען זאָל גאָר קיין מַעֲשֵׂר ניט געבּן קוּמט אַהוּנגר פוּן בּרוּמוּנג אוּנ פר דאַרכוּנג אוּנ הוּנגר מחמת ווייניג רעגן קוּמט אויך. אַז עס איז גיבליבּין בּיי דעם עוֹלָם אַז מען זאָל ניט נעמען חַלָּה קוּמט ח"ו אַיין הוּנגער פוּן פר לענדוּנג דיא הימיל לאָזט קיין רעגין ניט אוּנ דיא ערד גיט קיין תְּבוּאָה אוּנ פֵּירוֹת ניט: עס פלעגט קוּמן ח"ו אַיין עִפּוּש אין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אויף די מִיתוֹת וואָס אין דר תּוֹרָה שטייט ווען מען האָט עוֹבר גיוועזין אויף אַזוֹ אַיין עֲבֵירָה וואָס עס איז ניט איבּר גיענטפערט גיוואָרין די סַנְהֶדְרִין עס איז גיוועזין אָן עֵדוּת וְהַתְרָאָה, אוּנ איבּר דעם אַז מען איז ניט מַפְקִיר די פֵּירוֹת פוּן שְׁמִטָּה דעריבּר איז ח"ו דר עוֹלָם הֶפְקֵר גיוועזין בּשָׁעַת דעם דֶּבֶר: אַיין קְרִיג איז גיקוּמן אויף אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וואָס מען האָט גיפיינינט דעם מִשְׁפָּט אַז מען האָט גיוואוסט דעם פְּסַק אוּנ מען פַּסְקֶנְט ניט אוּנ ווָס מען האָט פר קרימט דם מִשְׁפָּט צוּ פַסְקֶנֶן בּכִיוָן פר קערט ווי דר דין איז גיוועזן אוּנ איבּר די ווָס פַסְקֶנֶן אין דר תּוֹרָה ניט ווי די הֲלָכָה איז אין אִיסוּר וְהֶתֵּר: אַיין חַיָּה רָעָה קוּמט אויף דר וועלט איבּר פאַלשע שְׁבוּעוֹת אוּנ אויף חִלּוּל הַשֵּׁם: אַגָלוּת איז גיקוּמן

וְעַל גִּלּוּי עֲרָיוֹת וְעַל שְׁפִיכוּת דָּמִים וְעַל שְׁמִטַּת הָאָרֶץ: יב בְּאַרְבָּעָה
פְּרָקִים הַדֶּבֶר מִתְרַבֶּה בָּרְבִיעִית וּבַשְּׁבִיעִית וּבְמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית
וּבְמוֹצָאֵי הֶחָג שֶׁבְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה. בָּרְבִיעִית מִפְּנֵי מַעְשַׂר עָנִי
שֶׁבַּשְּׁלִישִׁית. בַּשְּׁבִיעִית מִפְּנֵי מַעְשַׂר עָנִי שֶׁבַּשִּׁשִּׁית. בְּמוֹצָאֵי
שְׁבִיעִית מִפְּנֵי פֵּרוֹת שְׁבִיעִית. בְּמוֹצָאֵי הֶחָג שֶׁבְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה מִפְּנֵי
גֶּזֶל מַתְּנוֹת עֲנִיִּים: יג אַרְבַּע מִדּוֹת בָּאָדָם. הָאוֹמֵר שֶׁלִּי שֶׁלִּי וְשֶׁלְּךָ
שֶׁלָּךְ זוֹ מִדָּה בֵינוֹנִית. וְיֵשׁ אוֹמְרִים זוֹ מִדַּת סְדוֹם. שֶׁלִּי שֶׁלָּךְ וְשֶׁלְּךָ
שֶׁלִּי עַם הָאָרֶץ. שֶׁלִּי שֶׁלָּךְ וְשֶׁלְּךָ שֶׁלָּךְ חָסִיד. שֶׁלְּךָ שֶׁלִּי וְשֶׁלִּי שֶׁלִּי
רָשָׁע: יד אַרְבַּע מִדּוֹת בְּדֵעוֹת. נוֹחַ לִכְעוֹס וְנוֹחַ לִרְצוֹת יָצָא הֶפְסֵדוֹ
בִּשְׂכָרוֹ. קָשֶׁה לִכְעוֹס וְקָשֶׁה לִרְצוֹת יָצָא שְׂכָרוֹ בְּהֶפְסֵדוֹ. קָשֶׁה לִכְעוֹס
וְנוֹחַ לִרְצוֹת חָסִיד. נוֹחַ לִכְעוֹס וְקָשֶׁה לִרְצוֹת רָשָׁע: טו אַרְבַּע מִדּוֹת
בְּתַלְמִידִים. מָהִיר לִשְׁמוֹעַ וּמָהִיר לְאַבֵּד יָצָא שְׂכָרוֹ בְּהֶפְסֵדוֹ. קָשֶׁה
לִשְׁמוֹעַ וְקָשֶׁה לְאַבֵּד יָצָא הֶפְסֵדוֹ בִּשְׂכָרוֹ. מָהִיר לִשְׁמוֹעַ וְקָשֶׁה לְאַבֵּד
זֶה חֵלֶק טוֹב. קָשֶׁה לִשְׁמוֹעַ וּמָהִיר לְאַבֵּד זֶה חֵלֶק רָע: טז אַרְבַּע מִדּוֹת
בְּנוֹתְנֵי צְדָקָה. הָרוֹצֶה שֶׁיִּתֵּן וְלֹא יִתְּנוּ אֲחֵרִים עֵינוֹ רָעָה בְּשֶׁל אֲחֵרִים.

אִיף אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אוֹיף דֶעם וָואס מֶען הָאט גִידִינְט גֶעצֶן דִינְסְט אוּנ אִיבֶּר זְנוּת אוּנ מֶען הָאט פַר גָאסִין בְּלוּט מֵיינְט מֶען אַז אֵיינֶר דֶם אַנְדֶערְן הָאט גִיהַרְגֶ'ת אוּם זוּנְסְט אוּנ ווָס מֶען הַאלְט נִיט קֵיין שְׁמִטָּה אוּנ אַז מֶען אַקֶערְט אוּנ זֵייעֶט אִין דֶעם יָאר פוּן שְׁמִטָּה: אִין פִיר צֵייטְן אִיז הַיוּ גִימֶערְט גִיוָוארִין דֶר דֶבֶר, אִין דֶעם פֶערְטִין יָאר פוּן שְׁמִטָּה, אִין שְׁמִטָּה אוּנ דָאס אַנְדֶערֶע יָאר וָואס נָאךְ שְׁמִטָּה אוּנ נָאךְ סוּכּוֹת אִיטְלִיכְם יָאר. אִין דֶעם פֶערְטִין יָאר פוּן שְׁמִטָּה אִיבֶּר דֶעם וָואס מֶען הָאט נִיט גִינֶעבִּין מַעְשַׂר עָנִי אִין דְרִיטִין יָאר. אִין זִיבְּעטִין יָאר פַר דֶעם וָואס מֶען הָאט נִיט גִינֶעבִּין מַעְשַׂר עָנִי אִין זֶעקְסְטִין יָאר. אִין דֶעם וָואס נָאךְ שְׁמִטָּה אִיז ווַייל מֶען הָאט נִיט מַפְקִיר גִיוֶועזִין דִי פֵּירוֹת פוּן שְׁמִטָּה, אוּנ נָאךְ סוּכּוֹת פוּן אַלֶע יָאר ווַייל מֶען הָאט גִיגַזְלֶת דִי עֲנִיִּים לֶקֶט שִׁכְחָה וּפֵאָה: ארבע מדות באדם בַּיי מֶענְטְשְׁן אִיז פַר הַאנְדִין פִיר עֶרְלֵייא מִדּוֹת. דֶר וָואס זָאגְט עֶס הֵייסְט עֶר פִירְט זִיךְ אַזוֹ, מֵיינְס אִיז מֵיינְס אוּנ דֵיינְס אִיז דֵיינְס דִי מִדָּה אִיז אֵיין מִיטִילְמֶעסִיגֶע מִדָּה, אוּנ אַטְייל זָאגִין דִיא מִדָּה הָאבִּין דִיא לַייט פוּן סְדוֹם גִיהַאט אַז קֵיינֶר זָאל קֵיין הֲנָאָה נִיט הָאבִּן. דֶר וָואס זָאגְט מֵיינֶע אִיז דֵיינֶע אוּנ דֵיינֶע אִיז מֵיינֶע דֶר אִיז אֵיין עַם הָאָרֶץ. מֵיינְס אִיז דֵיינְס אוּנ דֵיינְס אִיז דֵיינְס דֶר אִיז אַחָסִיד. דֶר וָואס זָאגְט דֵיינְס אִיז מֵיינְס אוּנ מֵיינְס אִיז מֵיינְס דֶר אִיז אֵיין רָשָׁע: ארבע מדות בדעות פִיר עֶרְלֵייא מִדּוֹת אִיז פַר הַאנְדִין בַּיי דֵעוֹת פוּן מֶענְטְשְׁן, וֶוער עֶס אִיז גִיךְ צוּם בֵּייזֶערִין אוּנ עֶס גֵייט אִים גִיךְ אָפּ דֶר כַּעַס גֵייט אַוֶועק דֵיין שָׁאדְן מֵיינְט מֶען דֶם שְׁלֶעכְטִקֵייט פוּן דֶם ווָס עֶר וֶוערְט גִיךְ אִין כַּעַס דֶר פַר וֶוערְט עֶר גִיךְ גוּט. עֶר אִיז שְׁוֶוער עֶר זָאל בְּרוֹגֶז וֶוערְן אָבֶּר עֶר אִיז שְׁוֶוער גוּט צוּא וֶוערִין אַז עֶר וֶוערְט שׁוֹין בְּרוֹגֶז, גֵייט אַוֶועק זֵיין שְׂכַר דָאס הֵייסְט דִיא גוּטֶע מִדָּה וָואס עֶר אִיז שְׁוֶוער אִין כַּעַס צוּ וֶוערְן אַנְטְקֶעגִין דֶם וָואס עֶר לָאזְט זִיךְ נִיט גְלַייךְ אִיבֶּר כַּעְסְן. וֶוער עֶס אִיז שְׁוֶוער אֵיידֶער עֶר וֶוערְט בְּרוֹגֶז אוּנ עֶס אִיז גְרִינְג אִים מְפַיֵּס צוּא זֵיין דֶער אִיז אַחָסִיד. דֶר וָואס אִיז גְרִינְג בְּרוֹגֶז צוּ וֶוערִין אוּנ אִיז שְׁוֶוער צוּ אִיבֶּר בֶּעטִין דֶר אִיז אַיין רָשָׁע: פִיר מִדּוֹת אִיז פַר הַאנְדִין בַּיי תַּלְמִידִים בַּיי דִי וָואס לֶערְנֶען. וֶוער עֶס אִיז גְרִינְג מְקַבֵּל דֶם וָואס עֶר לֶערִינְט אוּנ אִיז ווִידֶער גְרִינְג צוּ פַר לִירִין עֶר פַר גֶעסְט גִיךְ גֵייט אַוֶועק זֵיין גוּטֶע מִדָּה וָואס עֶר אִיז גִיךְ מְקַבֵּל מִיט דֶר שְׁלֶעכְטְשׁ וָואס עֶר פַר גֶעסְט גִיךְ. וֶוען עֶר אִיז שְׁוֶוער מְקַבֵּל צוּ זֵיין אוּנ אִיז שְׁוֶוער צוּא פַאר גֶעסִין נִיט גִיךְ פַאר גֶעסְט עֶר גֵייט אַוֶועק דֶר שָׁאדִין וָואס עֶר קָאן נִיט גִיךְ מְקַבֵּל זֵיין דֶער קֶעגִין אִיז דָאס בֶּעסֶר עֶר פַר גֶעסְט נִיט גִיךְ. אַז עֶר אִיז גִיךְ מְקַבֵּל אוּנ פַאר גֶעסְט נִיט גִיךְ דָאס אִיז אַגוּטֶער חֵלֶק. וֶוען עֶר קָאן נִיט גִיךְ מְקַבֵּל זֵיין אוּנ פַאר גֶעסְט גִיךְ וָואס עֶר הָאט גִילֶערִינְט דָאס אִיז אַיין שְׁלֶעכְטֶער חֵלֶק: פִיר עֶרְלֵייא

יִתְּנוּ אֲחֵרִים וְהוּא לֹא יִתֵּן עֵינוֹ רָעָה בְּשֶׁלּוֹ. יִתֵּן וְיִתְּנוּ אֲחֵרִים חָסִיד. לֹא יִתֵּן וְלֹא יִתְּנוּ אֲחֵרִים רָשָׁע: יז אַרְבַּע מִדּוֹת בְּהוֹלְכֵי בֵית הַמִּדְרָשׁ. הוֹלֵךְ וְאֵינוֹ עוֹשֶׂה שְׂכַר הֲלִיכָה בְּיָדוֹ. עוֹשֶׂה וְאֵינוֹ הוֹלֵךְ שְׂכַר מַעֲשֶׂה בְּיָדוֹ. הוֹלֵךְ וְעוֹשֶׂה חָסִיד. לֹא הוֹלֵךְ וְלֹא עוֹשֶׂה רָשָׁע: יח אַרְבַּע מִדּוֹת בְּיוֹשְׁבִים לִפְנֵי חֲכָמִים. סְפוֹג וּמַשְׁפֵּךְ מְשַׁמֶּרֶת וְנָפָה. סְפוֹג שֶׁהוּא סוֹפֵג אֶת הַכֹּל. וּמַשְׁפֵּךְ שֶׁמַּכְנִיס בְּזוֹ וּמוֹצִיא בְזוֹ. מְשַׁמֶּרֶת שֶׁמּוֹצִיאָה אֶת הַיַּיִן וְקוֹלֶטֶת אֶת הַשְּׁמָרִים. וְנָפָה שֶׁמּוֹצִיאָה אֶת הַקֶּמַח וְקוֹלֶטֶת אֶת הַסֹּלֶת: יט כָּל אַהֲבָה שֶׁהִיא תְלוּיָה בְדָבָר בָּטֵל דָּבָר בְּטֵלָה אַהֲבָה וְשֶׁאֵינָהּ תְּלוּיָה בְדָבָר אֵינָהּ בְּטֵלָה לְעוֹלָם. אֵיזוֹ הִיא אַהֲבָה שֶׁהִיא תְלוּיָה בְדָבָר זוֹ אַהֲבַת אַמְנוֹן וְתָמָר. וְשֶׁאֵינָהּ תְּלוּיָה בְדָבָר זוֹ אַהֲבַת דָּוִד וִיהוֹנָתָן: כ כָּל מַחֲלֹקֶת שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם סוֹפָהּ לְהִתְקַיֵּם וְשֶׁאֵינָהּ לְשֵׁם שָׁמַיִם אֵין סוֹפָהּ לְהִתְקַיֵּם. אֵיזוֹ הִיא מַחֲלֹקֶת שֶׁהִיא לְשֵׁם שָׁמַיִם זוֹ מַחֲלֹקֶת הִלֵּל וְשַׁמַּאי. וְשֶׁאֵינָהּ לְשֵׁם שָׁמַיִם זוֹ מַחֲלֹקֶת קֹרַח וְכָל עֲדָתוֹ: כא כָּל הַמְזַכֶּה אֶת הָרַבִּים אֵין חֵטְא בָּא עַל יָדוֹ וְכָל הַמַּחֲטִיא אֶת הָרַבִּים

דֵעוֹת אִיז פַאר הַאנְדִין אִין דֶעם גֶעבּוּנְג פוּן צְדָקָה. אַז זַיין דֵעָה אִיז אוֹיף זִיךְ עֶר זָאל גֶעבִּין צְדָקָה אוּנ אַנְדֶערֶע זָאלִין גֶעבִּין וִויל עֶר נִיט וָוארוּם עֶר וַוייס אַז פוּן צְדָקָה וֶוערְט מֶען רַייךְ הָאט עֶר אַיין בַּייז אוֹיג אוֹיף זַייט עֶר פַאר גִינְט נִיט אַז אִימֶענְצֶער זָאל רַייךְ וֶוערִין. עֶר וִויל אַנְדֶערֶע זָאלִין גֶעבִּין אוּנ עֶר זָאל נִיט גֶעבִּין אִיז זַיין שְׁלֶעכְט אוֹיג נָאר אוֹיף זִיךְ וָואס אִים טוּט בַּאנְק זַיין גֶעלְט. עֶר זָאל גֶעבִּין אוּנ אַנְדֶערֶע זָאלִין אוֹיךְ גֶעבִּין צְדָקָה אִיז עֶר אַיין חָסִיד. עֶר וִויל נִיט גֶעבִּן אוּנ וִויל אַז פְרֶעמְדֶע זָאלִין אוֹיךְ נִיט גֶעבִּין דֶער אִיז אַיין רָשָׁע: פִיר דֵעוֹת אִיז בַּיי דִי וָואס גֵייעֶן אִין בֵּית הַמִּדְרָשׁ. אַז עֶר גֵייט אִין בֵּית הַמִּדְרָשׁ אוּנ לֶערִינְט נִיט הָאט עֶר שָׂכָר פַאר דֶעם וָואס עֶר גֵייט אִין בֵּית הַמִּדְרָשׁ. וֶוען עֶר לֶערִינְט אִין דֶער הֵיים אוּנ גֵייט נִיט אִין בֵּית הַמִּדְרָשׁ הָאט עֶר דֶעם שָׂכָר פוּן דֶעם וָואס עֶר הָאט גִילֶערִינְט. עֶר גֵייט אִין בֵּית הַמִּדְרָשׁ אוּנ לֶערִינְט דֶער אִיז אַחָסִיד. עֶר גֵייט נִיט אוּנ לֶערִינְט נִיט אִיז עֶר אַרָשָׁע: ארבע מדות פִיר טֵייל אִיז אִין דִיא וָואס זִיצִין פַאר דִיא חֲכָמִים. אִין דִיא מִשְׁנָה מְפוֹרָשׁ אַשְׁוָואם גֶעמְט אַיין דֶעם וַויין מִיט דִיא הֵייבִין אַזוֹי אִיז פַאר הַאנְדִין אַתַּלְמִיד וָואס עֶר גֶעמְט אִין זִיךְ אַרַיין וָואס פַאר אַהֲלָכָה עֶר הֶערְט אוּנ הָאט קֵיין שֵׂכֶל נִיט צוּ פַאר שְׁטֵיין. אַלֵייקֶע גִיסְט מֶען פוּן אֵיין זַייט אַרַיין אוּנ פוּן דֶר אַנְדֶערֶער זַייט גִיסְט זִיךְ אַרוֹיס אַזוֹ אִיז פַאר הַאנְדִין אַתַּלְמִיד וָואס עֶר הֶערְט אוּנ פַאר גֶעסְט עֶס תֵּיכֶף. אַזֵייעֶר אַזוֹ וִויא פוּן אַזֵייעֶר גֵייט אַרוֹיס דֶער וַויין אוּנ דִיא הֵייבִין בְּלַייבְּט אַזוֹ אִיז פַאר הַאנְדִין אַתַּלְמִיד וָואס וַוארְפְט אַוֶועק דִיא קְלָארֶע הֲלָכוֹת אוּנ וָואס נִיט קְלָאר אִיז בְּלַייבְּט אִים. אוּנ אַזִיפּ וָואס מֶען שְׁרִיטֶעוֶועט וַוייץ אַז מֶען שְׁרִיטֶעוֶועט פַאלְט אַרוֹיס דִיא פְּסוֹלֶת אוּנ דָאס מֶעל בְּלַייבְּט אַזוֹ אִיז פַאר הַאנְדִין אַתַּלְמִיד וָואס דִיא קְלָארֶע הֲלָכָה בְּלַייבְּט אִים אוּנ נִיט דִיא קְלָארֶע וַוארְפְט עֶר אַוֶועק: אַזוֹא אַלִיבְּשַׁאפְט וָואס הֵייגְט אָן אַזַאךְ אַז דִיא זַאךְ וֶוערְט בָּטֵל אִיז דָאס לִיבְּשַׁאפְט אוֹיךְ בָּטֵל אוּנ אַז עֶס הֵייגְט נִיט אָן אַזַאךְ אִיז דָאס לִיבְּשַׁאפְט נִיט בָּטֵל אוֹיף אֵייבִּיג. וָואס אִיז דִיא אַהֲבָה וָואס זִיא הֵייגְט אָן אַזַאךְ אַזוֹ אַיין אַהֲבָה וָואס אַמְנוֹן הָאט לִיבּ גִיהַאט תָּמָר. אוּנ וֶועלְכֶע לִיבְּשַׁאפְט הֵייגְט נִיט אָן אַזַאךְ דָאס אִיז דָאס לִיבְּשַׁאפְט וָואס דָוִד הָאט לִיבּ גִיהַאט יְהוֹנָתָן: כל מחלוקת וָואס דִיא קְרִיג אִיז פוּן אֵייבֶּערְשְׁטִינְס כָּבוֹד וֶועגִין אִיז דֶער סוֹף דֶער פוּן זַייא הָאבִּין בֵּיידֶע אַקִיוּם אוּנ דִיא מַחֲלוֹקֶת וָואס אִיז נִיט לְשֵׁם שָׁמַיִם אִיז דֶר סוֹף דֶער פוּן זַייא הָאבִּין קֵיין קִיוּם נִיט. וֶועלְכֶע מַחֲלוֹקֶת אִיז יוֹא גִיוֶועזְן לְשֵׁם שָׁמַיִם דָאס אִיז דָאס מַחֲלוֹקֶת פוּן הִלֵּל וְשַׁמַּאי. וֶועלְכֶע מַחֲלוֹקֶת אִיז נִיט גִיוֶועזְן לְשֵׁם שָׁמַיִם דָאס מַחֲלוֹקֶת וָואס קֹרַח מִיט זַיין עֵדָה הָאט גִיקְרִיגְט: כל המזכה את הרבים וֶוער עֶס מַאכְט פִיל מֶענְטְשְׁן טוּעֶן דוּרךְ אִים מִצְוֹת קוּמְט אִים נִיט צוּ הַאנְדִין קֵיין עֲבֵירָה אוּנ וֶוער עֶס מַאכְט זִינְדִיגִין פִיל לֵייט הֶעלְפְט מֶען אִים

אין מספיקין בידו לעשות תשובה. משה זכה וזכה את הרבים זכות
הרבים תלוי בו שנאמר צדקת יי עשה ומשפטיו עם ישראל: כב ירבעם
בן נבט חטא והחטיא את הרבים חטא הרבים תלוי בו שנאמר על
חטאות ירבעם אשר חטא ואשר החטיא את ישראל: כג כל מי שיש בו
שלשה דברים הללו הוא מתלמידיו של אברהם אבינו ושלשה דברים
אחרים הוא מתלמידיו של בלעם הרשע. עין טובה ורוח נמוכה ונפש
שפלה תלמידיו של אברהם אבינו. עין רעה ורוח גבוהה ונפש רחבה
תלמידיו של בלעם הרשע. מה בין תלמידיו של אברהם אבינו
לתלמידיו של בלעם הרשע. תלמידיו של אברהם אבינו אוכלין
בעולם הזה ונוחלין העולם הבא שנאמר להנחיל אהבי יש
ואוצרותיהם אמלא. אבל תלמידיו של בלעם הרשע יורשין גיהנם
ויורדין לבאר שחת שנאמר ואתה אלהים תורדם לבאר שחת אנשי
דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך: כד יהודה בן תימא אומר
הוי עז כנמר וקל כנשר רץ כצבי וגבור כארי לעשות רצון אביך
שבשמים: כה הוא היה אומר עז פנים לגיהנם ובושת פנים לגן עדן:
יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש
במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: כו הוא היה אומר בן חמש שנים

אים פון הימעל ניט טאן קיין תשובה. משה האט זוכה גיוועזן זיך אונ האט מזכה רבים אויך
גיוועזן היינט דער זכות פון רבים אויף אים ווי עס שטייט אין פסוק די גרעכטיקייט פון גאט
האט ער גיטאן אונ דיא משפטים וואס דיא ישראל האבין גיטאן איז גלייך וויא ער האט
גיטאן: ירבעם בן נבט האט אליין געזינדיגט אונ האט אויך גימאכט זינדיגן פיל מענטשין
ווערט צו גירעכינט זייער זינד צו אים ווי עס שטייט אין פסוק דאס איז נאר איבער די
זינד פון ירבעם ווייל ער אליין האט גיזינדיגט אונ וואס ער האט גימאכט זינדיגן די ישראל:
כל מי שיש בו דער וואס בייא איהם איז פאר האנדין דיא דאזיגע דרייא זאכין איז ער
פון דיא תלמידים פון אברהם אבינו אונ אז ער האט אנדערע דרייא זאכין איז ער פון בלעם
הרשע. דיא תלמידים פון אברהם אבינו האבין אגוט אויג אונ אנידעריגע געדאנקען ער
האלט זיך ניט בעל גאוה אונ אנידעריגע גילוסט עס גילוסט אים ניט קיין שלעכטס. דיא
תלמידים פון בלעם הרשע האבין איין שלעכט אויג אונ הויכע גידאנקען אונ אברייטע
גילוסט עס גילוסט אים שלעכטס. וואס איז דער חילוק צווישין דיא תלמידים פון אברהם
אבינו אונ צווישין דיא תלמידים פון בלעם הרשע דאס איז דער חילוק, דיא תלמידים פון
אברהם אבינו זייא עסין די פירות פון די גוטע מעשים אויף דער וועלט אונ זייא ירשענען
וויא אירושה אויף אייביג עולם הבא ווי אין פסוק שטייט צו מאכין ארבין מיינע ליב האבער
פיל אונ זייערע אוצרות וועל איך טאן דער פילין. אבער דיא תלמידים פון בלעם הרשע
זייא ירשענען דאס גיהנם אונ זייא נידערין צום פר דארבונג פון גרוב ווי עס שטייט אין
פסוק דוא גאט טוסט זייא אראפ נידערין אין פאר דארבונג פון גרוב דיא לייט פון שולד
בלוט אונ שאלקהאפטיגע וועלין ניט אויס לעבין זייערע האלבע יארן אבר איך וועל מיך
פאר זיכערין אין דיר גאט כ״ה: יהודה בן תימא זאגט זייא שטארק וויא אלעמפערט צו גאטס
דינסט אונ זאלסט זיין גרינג ווי איין אדלער פייט גרינג אונ ווערט ניט מיד אזו זאלסטו
ניט מיד ווערין צו חזרין וואס דו האסט גילערינט, פלינק ווי אהירש אונ שטארק וויא אלייב
אין צוא נעמען דעם יצר הרע: יהודה בן תימא פלעגט זאגין איין עזות פנים וועט זיין אין
גיהנם אונ דר מענטש וואס האט בושה וועט זיין אין גן עדן. עס זאל זיין דער ווילין פאר
דיר גאט אונזער גאט עס זאל גיבויט ווערין דער בית המקדש וועט שוין ניט זיין קיין עזות

לַמִּקְרָא בֶּן עֶשֶׂר שָׁנִים לַמִּשְׁנָה בֶּן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה לַמִּצְוֹת בֶּן חָמֵשׁ עֶשְׂרֵה לַגְּמָרָא בֶּן שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה לַחֻפָּה בֶּן עֶשְׂרִים לִרְדּוֹף בֶּן שְׁלֹשִׁים לַכֹּחַ בֶּן אַרְבָּעִים לַבִּינָה בֶּן חֲמִשִּׁים לְעֵצָה בֶּן שִׁשִּׁים לְזִקְנָה בֶּן שִׁבְעִים לְשֵׂיבָה בֶּן שְׁמוֹנִים לִגְבוּרָה בֶּן תִּשְׁעִים לָשׁוּחַ בֶּן מֵאָה כְּאִלּוּ מֵת וְעָבַר וּבָטֵל מִן הָעוֹלָם: כו בֶּן בַּג בַּג אוֹמֵר הֲפָךְ בָּהּ וַהֲפָךְ בָּהּ דְּכֹלָּא בָהּ וּבָהּ תֶּחֱזֵי וְסִיב וּבְלֵה בָהּ וּמִנַּהּ לָא תָזוּעַ שֶׁאֵין לְךָ מִדָּה טוֹבָה הֵימֶנָּה: בֶּן הֵא הֵא אוֹמֵר לְפוּם צַעֲרָא אַגְרָא: רבי חנניא וכו'

פרק ששי

כל ישראל וכו'

שָׁנוּ חֲכָמִים בִּלְשׁוֹן הַמִּשְׁנָה בָּרוּךְ שֶׁבָּחַר בָּהֶם וּבְמִשְׁנָתָם: א רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר כָּל הָעוֹסֵק בַּתּוֹרָה לִשְׁמָהּ זוֹכֶה לִדְבָרִים הַרְבֵּה וְלֹא עוֹד אֶלָּא שֶׁכָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ כְּדַאי הוּא לוֹ נִקְרָא רֵעַ אָהוּב אוֹהֵב אֶת הַמָּקוֹם אוֹהֵב אֶת הַבְּרִיּוֹת מְשַׂמֵּחַ אֶת הַמָּקוֹם מְשַׂמֵּחַ אֶת הַבְּרִיּוֹת וּמַלְבַּשְׁתּוֹ עֲנָוָה וְיִרְאָה וּמַכְשַׁרְתּוֹ לִהְיוֹת צַדִּיק חָסִיד יָשָׁר וְנֶאֱמָן וּמְרַחַקְתּוֹ מִן הַחֵטְא וּמְקָרַבְתּוֹ לִידֵי זְכוּת וְנֶהֱנִין מִמֶּנּוּ עֵצָה וְתוּשִׁיָּה בִּינָה וּגְבוּרָה שֶׁנֶּאֱמַר לִי עֵצָה וְתוּשִׁיָּה אֲנִי בִינָה לִי גְבוּרָה וְנוֹתֶנֶת לוֹ מַלְכוּת וּמֶמְשָׁלָה וְחִקּוּר דִּין

אונ גיב אונזער חלק אין דער תורה: הוא היה אומר ער פלעגט זאגין אז אקינד איז אלט פינף יאר זאל מען מיט אים אן הייבין לערנען חומש אונ פסוק. אז ער איז אלט צעהען יאר זאל מען מיט אים לערנען משניות. אז ער איז אלט דרייצעהן יאר איז ער מחויב צוא טאן אלע מצות. אז ער ווערט אלט פופצעהן יאר זאל ער לערנען גמרא. אז ער ווערט אלט אכצעהן יאר זאל ער נעמען אווייב. אז ער איז אלט צוואנציג יאר זאל ער נאך יאגין נאך מצות. אז ער איז אלט דרייסיג יאר דענסט מאל איז רעכטער כח נאך צוא יאגין נאך מצות אונ נאך פרנסה. אז ער איז אלט פערציג יאר קומט ער צום רעכטין פארשטאנד. אז ער איז אלט פופציג יאר איז ער ראוי אז מען זאל אים פרעגין איין עצה. אז ער איז אלט זעכציג יאר ווערט ער שוין גירופין זקן. אז ער איז אלט זיבעציג יאהר הייסט דאס שיבה. אז ער איז אלט אכציג יאר ווערט עס גירופין שטארקייט. אז ער איז אלט ניינציג יאר צוא ביידין תורה אונ תפלה ווארום ער האט מיט אנדערע אברים שוין קיין כח ניט צו טאן. אז ער ווערט אלט הונדערט יאר איז גלייך וויא ער איז שוין גישטארבין אונ איז שוין אוועק אונ איז בטל פון דער וועלט: בן בג בג זאגט קער אום אין איר אין דער תורה אונ נאך אמאל קער אום אין דער תורה אלץ וועסטו גיפינען אין דר תורה, אין דער תורה זאלסטו אלץ קוקין אונ עלטער זיך אין איר אונ פון דער תורה זאלסטו זיך ניט אוועק רירין ווארום דוא האסט ניט קיין בעסערע זאך פון דר תורה: בן הא הא זאגט נאך דם ערך וואס אמענטש איז זיך מטריח אונ מצער אויף תורה אונ מצות אזוי פיל איז זיין גיצאלט:

שנו חכמים דיא חכמים וואס האבין מסדר גיוועזין דיא גמרא האבין זייא גישטעלט אויף לשון הקודש דעם פרק, גילויבט איז דער מענטש וועך עס האט זיך אויס דער ווילט אין דיא חכמים אונ אין זייער לערנונג: רבי מאיר זאגט ווער עס לערינט תורה לשמה פון דער תורה וועגין זיא איז חשוב בייא אים איז ער זוכה צוא פיל זאכין אונ נאך דאס נאר דיא וועלט איז גינוג פאר אים ער ווערט גירופין איין גיזעלין הייסט אשותף צו השי"ת ער איז גליבט ער ליבט גאט, ער ליבט לייט ער איז משמח השי"ת גאט האט שמחה פון אים אונ איז משמח לייט, דיא תורה הילט אים ארום מיט ענוה, אונ ער זאל מורא האבין פאר גאט אונ די תורה מאכט אים רעכטפארטיג צו זיין אצדיק אונ ארעכטפארטיגר אונ אבגלייבטר אונ ערווייטערט אים פון עבירות אונ מאכט אים נאהינט צו זכות מען האט פון אים הנאה אונ גרויסקייט פרשטאנד אונ שטארקייט ווי אין פסוק שטייט צו מיר תורה איז די ראט אונ אגדולה

ומגלין לו רזי תורה ונעשה כמעין המתגבר וכנהר שאינו פוסק והוה
צנוע וארך רוח ומוחל על עלבונו ומגדלתו ומרוממתו על כל
המעשים: ב אמר רבי יהושע בן לוי בכל יום ויום בת קול יוצאת מהר
חורב ומכרזת ואומרת אוי להם לבריות מעלבונה של תורה שכל מי
שאינו עוסק בתורה נקרא נזוף שנאמר נזם זהב באף חזיר אשה יפה
וסרת טעם. ואומר והלחת מעשה אלהים המה והמכתב מכתב
אלהים הוא חרות על הלחת. אל תקרא חרות אלא חרות שאין לך בן
חורין אלא מי שעוסק בתלמוד תורה וכל מי שעוסק בתלמוד תורה
הרי זה מתעלה שנאמר וממתנה נחליאל ומנחליאל במות: ג הלומד
מחברו פרק אחד או הלכה אחת או פסוק אחד או דבור אחד או
אפילו אות אחת צריך לנהג בו כבוד שכן מצינו בדוד מלך ישראל
שלא למד מאחיתופל אלא שני דברים בלבד קראו רבו אלופו ומידעו
שנאמר ואתה אנוש כערכי אלופי ומידעי. והלא דברים קל וחומר
ומה דוד מלך ישראל שלא למד מאחיתופל אלא שני דברים בלבד
קראו רבו אלופו ומידעו הלומד מחברו פרק אחד או הלכה אחת או
פסוק אחד או דבור אחד או אפילו אות אחת כמה וכמה
שצריך לנהג בו כבוד ואין כבוד אלא תורה שנאמר כבוד חכמים
ינחלו ותמימים ינחלו טוב ואין טוב אלא תורה שנאמר כי לקח טוב

אונ פאר שטאנדיקייט אונ שטארקייט ער זאל קאנען פארשטין אוים קלערין צוא פסקנן
אמת אונ מען איז אים מגלה סודות התורה ער וועט ווערין וויא אקוואל וואס שטארקט זיך
אונ וויא איין טייך וואס הערט ניט אויף אונ ער זאל זיין באהאלטין חאטשע מען וועט אים
מגלה זיין סודות התורה, ער זאל איין האלטין דעם כעס אונ זאל מוחל זיין אויף זיין ביזוש
אונ די תורה מאכט אים גרוים אונ דער הייבט אים אויף אלע ווערק: רבי יהושע בן לוי האט
גיזאגט אלע טאג גייט ארוים איין בת קול פון בארג סיני אונ רופט אוים אונ זאגט וויא צו
דיא דאזיגע פון דיא ישראל וואס זיינען מבייש דיא תורה ווארום איין ישראל וועלכער ער
איז ניט עוסק אין תורה ווערט ער אן גירופין ער איז אפ גישייד. ווי עס שטייט אגילדענער
נאז באנד אויף איין נאז פון איין חזיר אזו איז אשיינע אשה אונ אפ ניקערט פון טעם דאס
מיינט מען דר תלמיד וואס לערינט אונ פר שטייט ניט. ווידר שטייט אונ די לוחות זיינן גאטס
ווערק דאס גישריפץ איז פון גאט עס איז אוים גיקריצט אויף די לוחות, דו זאלסט ניט לייענן
חרות נאר חרות פריי פון עבירות דען עס איז ניטא אזו איין פרייער מענש פון עבירות
ווי דער וואס איז עוסק אין תורה אונ ווער עס איז עוסק אין דר תורה דר ווערט דר הויכט
ווייל עס שטייט אז ער האט די תורה במתנה מאכט אים גאט ירשנן אונ פון דעם ווערט
ער גיהויכט: ווער עס לערינט פון זיין חבר איין פרק אדער איין הלכה איין פסוק אדער איין
ווארט אדר איין אות מוז ער אים נוהג כבוד זיין ווארום מיר גיפינן אזו ביי דוד המלך וואס
ער האט מער ניט גלערינט פון אחיתופל נאר צוויי זאכן האט ער אים גרופין מיין רבי אונ
מיין לערנער אונ מיין גיוואושיקר ווי עס שטייט דוא ביסט אמענש וויא מיין ערך אונ מיין
לערנר אונ דוא האסט מיך גימאכט וויסן. מה דאך דוד וואס איז גיוועזין איין מלך איבער
ישראל וואס האט מער ניט גילערינט פון אחיתופל נאר צוויי זאכין האט ער אים גירופין
רבי אונ מיין לערנר מכל שכן ווען אפראסטער מענטש לערינט ביי איינעם וואס עס איז
אפילו איין אות פשיטא אז ער גיהער אים כבוד אן טאן, ווער האט כבוד דר וואס איז עוסק
בתורה ווי עס שטייט די חכמים ירשנן כבוד דורך די תורה, די וואס זייער הארץ מיינט ערינסט
צו לערנן תורה וועלן זיי ירשנן גוטס וואס פר אגוטס וועלן זיי ירשנן דאס מיינט מען דיא

נתתי לכם תורתי אל תעזבו: ד כך היא דרכה של תורה פת במלח
תאכל ומים במשורה תשתה ועל הארץ תישן וחיי צער תחיה
ובתורה אתה עמל אם אתה עשה כן אשריך וטוב לך אשריך בעולם
הזה וטוב לך לעולם הבא: ה אל תבקש גדלה לעצמך ואל תחמוד
כבוד יותר מלמודך עשה ואל תתאוה לשלחנם של שרים ששלחנך
גדול משלחנם וכתרך גדול מכתרם ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם
לך שכר פעלתך: ו גדולה תורה יותר מן הכהנה ומן המלכות.
שהמלכות נקנית בשלשים מעלות והכהנה נקנית בעשרים וארבעה
והתורה נקנית בארבעים ושמונה דברים. ואלו הן בתלמוד בשמיעת
האזן בעריכת שפתים בבינת הלב באימה ביראה בענוה בשמחה
בטהרה בשמוש חכמים בדקדוק חברים בפלפול התלמידים בישוב
במקרא במשנה במעוט סחורה במעוט דרך ארץ במעוט תענוג
במעוט שנה במעוט שיחה במעוט שחוק בארך אפים בלב טוב
באמונת חכמים בקבלת היסורין המכיר את מקומו והשמח בחלקו
והעושה סיג לדבריו ואינו מחזיק טובה לעצמו אהוב אוהב את
המקום אוהב את הבריות אוהב את הצדקות אוהב את המישרים
אוהב את התוכחות ומתרחק מן הכבוד ולא מגים לבו בתלמודו ואינו

תורה ווי עס שטייט אגוט קויפן האב איך אייך גיגעבן מיין תורה זאלט איר ניט פר לאזין: כך
היא דרכה של תורה אזו איז דר וועג פון דר תורה דו זאלסט עסין ברויט מיט זאלץ אונ וואסר
זאלסטו טרינקן מיט איין מאס אונ אויף דר ערד זאלסטו שלאפן כלומר חאטשע דו האסט
מער ניט אונ דו לעבסט אין צער אונ אין דער תורה זאלסטו זיך פארט מידין חאטשע דוא
ביסט זייער ארום. אז דו וועסט אזו טאן וועט דיר גוט זיין אונ וואויל זיין אויף דער וועלט
אונ אויף יענר וועלט: דו זאלסט דיר ניט זוכין קיין גדולה אונ זאלסט ניט גילוסטן איבעריגן
כבוד ווייל דוא לערנסט, זאלסט טאהן מעשים טובים אונ דוא זאלסט ניט גילוסטין
עס זאל ביא דיין טיש צוא גיין אזוא וויא ביא דיא עשירים ווארום דיין טיש וואס
דוא לערנסט תורה איז גרעסער פון זייער טיש אונ זאלסט וויסין אז דער וואס האט
דיר גיהייסין ארבייטין מיינט מען תורה לערנען איז ער בעגלייבט אז ער וועט דיר בודאי
צאלין שכר פר דיין ארבעט: גדולה תורה יותר מן הכהונה די תורה איז גרעסער פון דער כהונה
ווארום די כהונה איז מען קונה מיט פיר אונ צוואנציג מעלות אבר ביי דר תורה איז אכט
אונ פערציג מעלות אונ דאס זיינן זיי, מען זאל לערנן אונ מען זאל רעכט צוא הערין מיט
דעם אויער אונ מען זאל ארוים ריידין מיט די לעפצין מען זאל פאר שטיין אונ קליגין דאס
הארץ, מיט פארכט פר דם רבי, מיט ענוה מיט יראה פר גאט, מיט פרייד, מזאל טהור זיין מזאל
משמש זיין חכמים, צו באהעפטין זיך מיט חסידים צו לערנן, מען זאל מפלפל זיין מיט דיא
תלמידים אונ מען זאל ניט גיך זאגין איין פירוש אין דר תורה נאר פריער זיך מישב זיין, מען
זאל לערנן מקרא אונ משניות מען זאל ווייניג שלאפין מען זאל ניט פיל האנדלען סחורה
מען זאל ניט פיל לאכן, מיט ווייניג תענוגים אן טאן זיך מיט ווייניג ריידין מיט לייט, מיט
לאנגמוטיהקייט מען זאל ניט גיך ברוגז זיין, מיט אגוט הארץ מיט אמונת חכמים צוא גלויבין
וואס די חכמים זאגין אונ מקבל זיין יסורים באהבה, ער זאל וויסין זיין ארט וואו ער קען
זיצין נאך זיין מדרגה נאך, ער פרייט זיך מיט דעם חלק וואס השי"ת האט אים גיגעבן, ווער
עס מאכט זיך איין צאם צו אלע זאכין ער זאל ניט קומן צום איסור, ער האלט זיך ניט פר
אגוטן ווייל ער לערנט אונ טוט מעשים טובים ער טראכט דאס האט השי"ת אים גיהאלפן
ער איז גיליבט ער האט ליב גאט ער האט ליב אלע לייט ער האט ליב צדקות ער האט ליב

שָׂמֵחַ בְּהוֹרָאָה נוֹשֵׂא בְעוֹל עִם חֲבֵרוֹ וּמַכְרִיעוֹ לְכַף זְכוּת וּמַעֲמִידוֹ עַל
הָאֱמֶת וּמַעֲמִידוֹ עַל הַשָּׁלוֹם וּמִתְיַשֵּׁב לִבּוֹ בְּתַלְמוּדוֹ שׁוֹאֵל וּמֵשִׁיב
שׁוֹמֵעַ וּמוֹסִיף הַלּוֹמֵד עַל מְנָת לְלַמֵּד וְהַלּוֹמֵד עַל מְנָת לַעֲשׂוֹת הַמַּחְכִּים
אֶת רַבּוֹ וְהַמְכַוֵּן אֶת שְׁמוּעָתוֹ וְהָאוֹמֵר דָּבָר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ הָא לָמַדְתָּ כָּל
הָאוֹמֵר דָּבָר בְּשֵׁם אוֹמְרוֹ מֵבִיא גְאֻלָּה לָעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר
לַמֶּלֶךְ בְּשֵׁם מָרְדֳּכָי: ז גְּדוֹלָה תוֹרָה שֶׁהִיא נוֹתֶנֶת חַיִּים לְעֹשֶׂיהָ בָּעוֹלָם
הַזֶּה וּבָעוֹלָם הַבָּא שֶׁנֶּאֱמַר כִּי חַיִּים הֵם לְמֹצְאֵיהֶם וּלְכָל בְּשָׂרוֹ מַרְפֵּא:
וְאוֹמֵר רִפְאוּת תְּהִי לְשָׁרֶּךָ וְשִׁקּוּי לְעַצְמוֹתֶיךָ: וְאוֹמֵר עֵץ חַיִּים הִיא
לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר: וְאוֹמֵר כִּי לִוְיַת חֵן הֵם לְרֹאשֶׁךָ
וַעֲנָקִים לְגַרְגְּרֹתֶיךָ: וְאוֹמֵר תִּתֵּן לְרֹאשְׁךָ לִוְיַת חֵן עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת
תְּמַגְּנֶךָּ: וְאוֹמֵר כִּי בִי יִרְבּוּ יָמֶיךָ וְיוֹסִיפוּ לְךָ שְׁנוֹת חַיִּים: וְאוֹמֵר אֹרֶךְ
יָמִים בִּימִינָהּ בִּשְׂמֹאולָהּ עֹשֶׁר וְכָבוֹד: וְאוֹמֵר כִּי אֹרֶךְ יָמִים וּשְׁנוֹת
חַיִּים וְשָׁלוֹם יוֹסִיפוּ לָךְ: וְאוֹמֵר דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ
שָׁלוֹם: ח רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יְהוּדָה מִשּׁוּם רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחָאי אוֹמֵר הַנּוֹי
וְהַכֹּחַ וְהָעֹשֶׁר וְהַכָּבוֹד וְהַחָכְמָה וְהַזִּקְנָה וְהַשֵּׂיבָה וְהַבָּנִים נָאֶה לַצַּדִּיקִים
וְנָאֶה לָעוֹלָם שֶׁנֶּאֱמַר עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת שֵׂיבָה בְּדֶרֶךְ צְדָקָה תִּמָּצֵא:

שמח אף רייד ער האט ליב רעכט פארטיגע ער דר ווייטערט זיך פון כבוד ער האלט זיך ניט
בעל גאוה מיט זיין לערנען ער פרייט זיך ניט אז ער פסקנט ער האט אלץ מורא טאמער
פסקנט ער ניט רעכט ער טראגט מיט זיין חבר דעם יאך צו העלפין אים אונ ווענט איהם
אלץ צו מאכן דעם חבר גירעכט אונ זעהט אז ער זאל שטעלין דעם חבר וואס לערינט
מיט אים אויף דעם אמת אונ אויף שלום אונ אז ער לערינט לערינט ער מיט ישוב הדעת
ער פרעגט אונ ענטפערט אלץ מיט איין שכל ער זאל פר שטיין וואס ער פרעגט אונ וואס
ער ענטפערט אז מען פרעגט אים,ער הערט דברי תורה אונ מערט נאך הערין עס איז ביי
אים אלץ ווינציג ער לערינט כדי ער זאל מיט אנדרע לערנען לשם שמים ער לערינט כדי ער
זאל טאן וואס ער לערינט אונ ער מאכט דעם רבי קלוג דורך זיינע פלפולים אונ קלערט
צוא פאר שטיין מיט שכל דיא הלכה וואס ער איז מקבל אונ ער זאגט אלץ פון וועמען
ער האט מקבל גיוועזן אונ דורך דם ברייגנט ער אישועה אויף דר וועלט אזו ווי מיר גיפינן אז
אסתר האט גיזאגט צו אחשורוש פון מרדכים וועגן: גדולה תורה דיא תורה איז גרויס,אז מען
לערינט לשמה גיט זי לעבן אויף דר וועלט אונ אויף יענר וועלט ווי עס שטייט די תורה איז
אלעבין צו די וואס רייכן זיא מיט דם מויל אונ צו גאר זיין לייב איז זיא אהיילונג. די תורה
וועט זיין אהיילונג צוא דיין נאפיל אונ מארך צוא דיינע ביינר. זיא איז אבוים פון לעבין
צו די וואס האלטין זיא אונ איהרע אונטערער לעהנער ווערין גילויבט.די תורה איז אבהעפטונג
פון חן צו דיין קאפ אונ אהאלז באנד צו דיין האלז. די תורה וועט דיר געבן חן,מיט אשיינע
קרוין באשיצן. דיא תורה זאגט אז דוא וועסט מיך לערנען וועלין גימערט ווערין דיינע
טעג אונ לעבעדיגע יארין לעולם הבא.די וואס לערנען די תורה לשמה וועלן זיי נאך האבין
אריכות ימים אויך אונ דער וואס לערינט דיא תורה שלא לשמה וועט ער נאר האבין עושר
אונ כבוד. דען לאנגע טעג אונ לעבינס יאהרען אונ פרידען וועלין דיר דיא רייד פון דער
תורה פערמעהרען.איהרע וועגין פון דר תורה זיינען ליבליכע וועגן אונ אלע איהרע וועגין
זיינען פריד: רבי שמעון בן יהודה זאגט פון וועגין רבי שמעון בן יוחאי דאס שיינקייט אונ כח
אונ רייכקייט אונ כבוד אונ חכמה אונ אלטקייט אונ גראהייט אונ קינדער איז שיין צוא
דיא צדיקים זייא דינען דער מיט גאט אונ עס איז שיין צוא דיא לייט אויף דער וועלט
היא.עס שטייט דאס גרייזקייט איז אשיינע קרוין צוא דיא אלטע לייט דער וואס גייט
אין רעכט פארטיגן וועג גיפינט אזוא אקרוין. דיא שיינהייט פון דיא אלטע לייט אז זייא
האבין

וְאוֹמֵר עֲטֶרֶת זְקֵנִים בְּנֵי בָנִים וְתִפְאֶרֶת בָּנִים אֲבוֹתָם: וְאוֹמֵר תִּפְאֶרֶת בַּחוּרִים כֹּחָם וַהֲדַר זְקֵנִים שֵׂיבָה: וְאוֹמֵר וְחָפְרָה הַלְּבָנָה וּבוֹשָׁה הַחַמָּה כִּי מָלַךְ יְיָ צְבָאוֹת בְּהַר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלַיִם וְנֶגֶד זְקֵנָיו כָּבוֹד: רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן מְנַסְיָא אוֹמֵר אֵלּוּ שֶׁבַע מִדּוֹת שֶׁמָּנוּ חֲכָמִים לַצַּדִּיקִים כֻּלָּם נִתְקַיְּמוּ בְּרַבִּי וּבְבָנָיו: ט חֲמִשָּׁה קִנְיָנִים קָנָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא בְּעוֹלָמוֹ וְאֵלּוּ הֵן. תּוֹרָה קִנְיָן אֶחָד. שָׁמַיִם וָאָרֶץ קִנְיָן אֶחָד. אַבְרָהָם קִנְיָן אֶחָד. יִשְׂרָאֵל קִנְיָן אֶחָד. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ קִנְיָן אֶחָד: תּוֹרָה מִנַּיִן דִּכְתִיב יְיָ קָנָנִי רֵאשִׁית דַּרְכּוֹ קֶדֶם מִפְעָלָיו מֵאָז: שָׁמַיִם וָאָרֶץ מִנַּיִן דִּכְתִיב כֹּה אָמַר יְיָ הַשָּׁמַיִם כִּסְאִי וְהָאָרֶץ הֲדֹם רַגְלָי אֵי זֶה בַיִת אֲשֶׁר תִּבְנוּ לִי וְאֵי זֶה מָקוֹם מְנוּחָתִי: וְאוֹמֵר מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: אַבְרָהָם מִנַּיִן דִּכְתִיב וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמַר בָּרוּךְ אַבְרָם לְאֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: יִשְׂרָאֵל מִנַּיִן דִּכְתִיב עַד יַעֲבֹר עַמְּךָ יְיָ עַד יַעֲבֹר עַם זוּ קָנִיתָ: וְאוֹמֵר לִקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הֵמָּה וְאַדִּירֵי כָּל חֶפְצִי בָם: בֵּית הַמִּקְדָּשׁ מִנַּיִן דִּכְתִיב מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְיָ מִקְּדָשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ: וְאוֹמֵר וַיְבִיאֵם אֶל גְּבוּל קָדְשׁוֹ הַר זֶה קָנְתָה יְמִינוֹ: י אָמַר רַבִּי יוֹסֵי בֶּן קִסְמָא פַּעַם אַחַת הָיִיתִי מְהַלֵּךְ בַּדֶּרֶךְ וּפָגַע בִּי אָדָם אֶחָד וְנָתַן לִי שָׁלוֹם וְהֶחֱזַרְתִּי לוֹ שָׁלוֹם אָמַר לִי רַבִּי מֵאֵיזֶה מָקוֹם אַתָּה אָמַרְתִּי לוֹ מֵעִיר גְּדוֹלָה שֶׁל חֲכָמִים וְשֶׁל סוֹפְרִים אָנִי אָמַר לִי רַבִּי רְצוֹנְךָ שֶׁתָּדוּר עִמָּנוּ בִּמְקוֹמֵנוּ וַאֲנִי אֶתֵּן לְךָ אֶלֶף אֲלָפִים דִּינְרֵי זָהָב וַאֲבָנִים טוֹבוֹת וּמַרְגָּלִיּוֹת. אָמַרְתִּי לוֹ אִם אַתָּה נוֹתֵן לִי כָּל כֶּסֶף וְזָהָב וַאֲבָנִים

האבין קינדס קינדער אונ אשיינהייט פאר קינדער איז אז זייא בערימען זיך מיט דיא עלטערן. די שיינהייט פון יונגע לייט איז זייער קראפט אונ די צירונג פון אלטע לייט איז זייער גראהייט. אונ דיא לבנה ווערט זיך שעמען אויף דעם וואס מען האט צו איר גידינט אונ דיא זון ווערט זיך אויך שעמען אז אלע ווערין גלייבין אונ ווערין זאגין אז גאט איז איין גאט איבער דער גאנצער וועלט דאס ווערט זיין אויף דעם בארג פון ציון אונ אין שטאט ירושלים אונ אנטקעגין דיא זקנים תלמידי חכמים ווערט זיין איין כבוד: רבי שמעון בן מנסיא זאגט דיא אלע זיבין מדות וואס מען רעכינט דא איז אלץ מקוים גיווארין בייא רבי אונ בייא זיינע קינדער: חמשה קנינים פינף קנינים האט השי"ת גיקויפט כלומר עס שטייט בייא זייא לשון קנין אונ דאס זיינען ניי, תורה אונ הימיל אונ ערד אונ אברהם אונ די ישראל אונ דאס בית המקדש. ביי דר תורה שטייט גאט האט מיך גיקויפט צום גאנץ ערשטין איידער ער האט עפעס גיווערקט. בייא הימיל אונ ערד שטייט, אזו האט גאט גיזאגט דער הימיל איז מיין שטול אונ די ערד איז מיין פוסבייגקל אונ עס שטייט ביי דר ערד קנין גייט דאס אויך אויף דעם הימיל עס איז אגזרה שוה. ביי אברהם שטייט ברוך אברם לאל עליון גילויבט איז אברהם צום אויבערשטין גאט ווס האט גיקויפט הימל אונ ערד. בייא ישראל שטייט אויך קנית דו האסט גיקויפט. ביי דעם ביהמ"ק שטייט אויך דעם בארג האט גיקויפט זיין רעכטע האנט: רבי יוסי בן קסמא האט גיזאגט איין מאל בין איך גיגאנגען אונטער וועגינס האט מיך איינער באגעגינט אונ ער האט מיר גיגעבין שלום אונ איך האב אים גיענטפערט שלום. אזו האט ער צו מיר גיזאגט רבי פון וואס פאר איין ארט ביסטו. האב איך צוא אים גיזאגט פון איין גרויסע שטאט פון פיל חכמים אונ לומדים בין איך. האט ער צו מיר גיזאגט ווילסטו וואוינן אין אונזער ארט אונ איך וועל דיר געבין טויזינט מאל טויזינט גאלד גילדין אונ אבנים טובות אונ פערל. האב איך צו אים גיזאגט אפילו ווען דוא וועסט מיר געבין גאר דאס גאלד אונ

טובות ומרגליות שבעולם איני דר אלא במקום תורה וכן כתוב בספר תהלים על ידי דוד מלך ישראל טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף: ולא עוד אלא שבשעת פטירתו של אדם אין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות אלא תורה ומעשים טובים בלבד. שנאמר בהתהלכך תנחה אתך בשכבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך. בהתהלכך תנחה אותך בעולם הזה. בשכבך תשמור עליך בקבר. והקיצות היא תשיחך לעולם הבא: ואומר לי הכסף ולי הזהב נאם יי צבאות: כל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו לא בראו אלא לכבודו שנאמר כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו יצרתיו אף עשיתיו: ואומר יי ימלוך לעולם ועד:

רבי חנניא בן עקשיא וכו'. עלינו. קדיש

תקוני שבת לסעודה ראשונה

פרק א יציאות השבת שתים שהן ארבע בפנים. ושתים שהן ארבע בחוץ. כיצד העני עומד בחוץ ובעל הבית בפנים. פשט העני את ידו לפנים ונתן לתוך ידו של בעל הבית. או שנטל מתוכה והוציא. העני חיב ובעל הבית פטור. פשט בעל הבית את ידו לחוץ. ונתן לתוך ידו של עני. או שנטל מתוכה והכניס. בעל הבית חיב והעני פטור. פשט העני את ידו לפנים. ונטל בעל הבית מתוכה. או שנתן לתוכה והוציא. שניהם פטורים. פשט בעל הבית את ידו לחוץ. ונטל העני מתוכה או שנתן לתוכה והכניס. שניהם פטורים: ב לא ישב אדם לפני הספר סמוך למנחה עד שיתפלל. לא יכנס אדם למרחץ ולא לבורסקי ולא לאכול ולא לדין. ואם התחילו אין מפסיקין. מפסיקין לקריאת שמע ואין מפסיקין לתפלה: ג לא יצא החיט במחטו סמוך לחשכה שמא ישכח ויצא ולא הלבלר בקולמוסו ולא יפלה את כליו ולא יקרא לאור הנר. באמת אמרו החזן רואה היכן תינוקות קוראים אבל הוא לא יקרא. כיוצא בו לא יאכל הזב עם הזבה מפני הרגל עבירה: ד ואלו הן מן ההלכות שאמרו בעלית חנניה בן חזקיה בן גוריון כשעלו לבקרו נמנו ורבו בית שמאי על בית הלל ושמונה עשר דברים גזרו בו ביום: ה בית שמאי

זילבר אונ אבנים טובות אונ פעריל פון נאר דער וועלט וועל איך ניט וואוינן נאר אויף דעם ארט פון תורה אונ אזו האט דוד המלך גיזאגט עס איז מיר בעסר די תורה פון דיין מויל מער פון פיל טויזנט גאלד אונ זילבער, אונ ווידר אז אמענש שטארבט אין מלוין לו באלייט אים ניט דיין גאלד אונ זילבער אונ ניט קיין אבנים טובות אונ ניט פעריל נאר תורה אונ גוטע מעשים אליין גייאן מיט אים ווי אין פסוק שטייט אין דיין טאן גיין וועט זיא דיך פירן בעולם הזה אויף דער וועלט בשכבך תשמור עליך בקבר אונ אז דוא וועסט ליגן אין קבר וועט זיא דיך היטין אונ אז דוא וועסט דיך אויף וועקין צו תחית המתים וועט דיין תורה פר דיר ריידין אזכות אויף יענר וועלט. ואומר לי הכסף צו מיר איז נאר דאס זילבער אונ דאס גאלד חעמען איך וויל גיב איך: כל אלין וואס גאט האט בשאפין אויף דר וועלט האט ער מער ניט בשאפן נאר פון זיין כבוד וועגין אזו וויא אין פסוק שטייט ווער עס ווערט אן גירופין אויף מיין נאמען אונ אויף מיין כבוד האב איך אלין באשאפן. גאט וועט קיניגין אויף אייביג דענסט מאל וועלין אלע בשעפניש כבוד אן טאן צו השי"ת שמו לעולם במהרה בימינו אמן:

אוֹמְרִים אֵין שׁוֹרִין דְּיוֹ וְסַמְמָנִים וְכַרְשִׁינִין אֶלָּא כְּדֵי שֶׁיִּשּׁוֹרוּ מִבְּעוֹד יוֹם וּבֵית הִלֵּל מַתִּירִין: ו בֵּית שַׁמַּאי אוֹמְרִים אֵין נוֹתְנִין אוּנִּין שֶׁל פִּשְׁתָּן לְתוֹךְ הַתַּנּוּר אֶלָּא כְּדֵי שֶׁיַּהְבִּילוּ מִבְּעוֹד יוֹם וְלֹא אֶת הַצֶּמֶר לַיּוֹרָה אֶלָּא כְּדֵי שֶׁיִּקְלוֹט הָעַיִן וּבֵית הִלֵּל מַתִּירִין. בֵּית שַׁמַּאי אוֹמְרִים אֵין פּוֹרְשִׂין מְצוּדוֹת חַיָּה וְעוֹפוֹת וְדָגִים אֶלָּא כְּדֵי שֶׁיִּצּוֹדוּ מִבְּעוֹד יוֹם וּבֵית הִלֵּל מַתִּירִין: ז בֵּית שַׁמַּאי אוֹמְרִים אֵין מוֹכְרִין לְנָכְרִי וְאֵין טוֹעֲנִין עִמּוֹ וְאֵין מַגְבִּיהִין עָלָיו אֶלָּא כְּדֵי שֶׁיַּגִּיעַ לְמָקוֹם קָרוֹב וּבֵית הִלֵּל מַתִּירִין: ח בֵּית שַׁמַּאי אוֹמְרִים אֵין נוֹתְנִין עוֹרוֹת לְעַבְּדָן וְלֹא כֵלִים לְכוֹבֵס נָכְרִי אֶלָּא כְּדֵי שֶׁיֵּעָשׂוּ מִבְּעוֹד יוֹם וּבְכֻלָּן בֵּית הִלֵּל מַתִּירִין עִם הַשֶּׁמֶשׁ: ט אָמַר רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל נוֹהֲגִין הָיוּ בֵּית אַבָּא שֶׁהָיוּ נוֹתְנִין כְּלֵי לָבָן לְכוֹבֵס נָכְרִי שְׁלֹשָׁה יָמִים קוֹדֶם לַשַּׁבָּת וְשָׁוִים אֵלּוּ וָאֵלּוּ שֶׁטּוֹעֲנִים קוֹרוֹת בֵּית הַבַּד וְעִגּוּלֵי הַגַּת: י אֵין צוֹלִין בָּשָׂר בָּצָל וּבֵיצָה אֶלָּא כְּדֵי שֶׁיִּצּוֹלוּ מִבְּעוֹד יוֹם. אֵין נוֹתְנִין פַּת לַתַּנּוּר עִם חֲשֵׁכָה וְלֹא חֲרָרָה עַל גַּבֵּי גֶחָלִים אֶלָּא כְּדֵי שֶׁיִּקְרְמוּ פָנֶיהָ מִבְּעוֹד יוֹם. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר כְּדֵי שֶׁיִּקְרוֹם הַתַּחְתּוֹן שֶׁלָּהּ: יא מְשַׁלְשְׁלִין אֶת הַפֶּסַח בַּתַּנּוּר עִם חֲשֵׁכָה וּמְאַחִיזִין אֶת הָאוּר בִּמְדוּרַת בֵּית הַמּוֹקֵד וּבַגְּבוּלִין כְּדֵי שֶׁתֶּאֱחוֹז הָאוּר בְּרֻבָּן רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר בְּפֶחָמִין כָּל שֶׁהוּא:

פרק במה מדליקין תמצא במעריב של שבת:

פרק ג **כִּירָה** שֶׁהִסִּיקוּהָ בְּקַשׁ וּבִגְבָבָא נוֹתְנִים עָלֶיהָ תַּבְשִׁיל. בְּגֶפֶת וּבְעֵצִים לֹא יִתֵּן עַד שֶׁיִּגְרוֹף אוֹ עַד שֶׁיִּתֵּן אֶת הָאֵפֶר. בֵּית שַׁמַּאי אוֹמְרִים חַמִּין אֲבָל לֹא תַבְשִׁיל וּבֵית הִלֵּל אוֹמְרִים חַמִּין וְתַבְשִׁיל. בֵּית שַׁמַּאי אוֹמְרִים נוֹטְלִין אֲבָל לֹא מַחֲזִירִין וּבֵית הִלֵּל אוֹמְרִים אַף מַחֲזִירִין: ב תַּנּוּר שֶׁהִסִּיקוּהוּ בְּקַשׁ וּבִגְבָבָא לֹא יִתֵּן בֵּין מִתּוֹכוֹ בֵּין מֵעַל גַּבָּיו. כֻּפָּח שֶׁהִסִּיקוּהוּ בְּקַשׁ וּבִגְבָבָא הֲרֵי הוּא כְּכִירַיִם. בְּגֶפֶת וּבְעֵצִים הֲרֵי הוּא כְתַנּוּר: ג אֵין נוֹתְנִין בֵּיצָה בְּצַד הַמֵּיחַם בִּשְׁבִיל שֶׁתִּתְגַּלְגֵּל וְלֹא יַפְקִיעֶנָּה בְּסוּדָרִין וְרַבִּי יוֹסֵי מַתִּיר וְלֹא יַטְמִינֶנָּה בְּחוֹל וּבַאֲבַק דְּרָכִים בִּשְׁבִיל שֶׁתִּצָּלֶה: ד מַעֲשֶׂה שֶׁעָשׂוּ אַנְשֵׁי טְבֶרְיָא וְהֵבִיאוּ סִלּוֹן שֶׁל צוֹנֵן לְתוֹךְ אַמָּה שֶׁל חַמִּין. אָמְרוּ לָהֶם חֲכָמִים אִם בְּשַׁבָּת כְּחַמִּין שֶׁהוּחַמּוּ בְּשַׁבָּת אֲסוּרִין בִּרְחִיצָה וּבִשְׁתִיָּה וְאִם בְּיוֹם טוֹב כְּחַמִּין שֶׁהוּחַמּוּ בְּיוֹם טוֹב אֲסוּרִין בִּרְחִיצָה וּמֻתָּרִין בִּשְׁתִיָּה, מוּלְיָאר הַגָּרוּף שׁוֹתִין הֵימֶנּוּ בְּשַׁבָּת. אַנְטִיכִי אַף עַל פִּי שֶׁגְּרוּפָה אֵין שׁוֹתִין מִמֶּנָּה: ה הַמֵּיחַם שֶׁפִּנָּהוּ לֹא יִתֵּן לְתוֹכוֹ צוֹנֵן בִּשְׁבִיל שֶׁיֵּחַמּוּ אֲבָל נוֹתֵן הוּא לְתוֹכוֹ אוֹ לְתוֹךְ הַכּוֹס כְּדֵי לְהַפְשִׁירָן. הָאִלְפָּס וְהַקְּדֵרָה שֶׁהֶעֱבִירָן מְרֻתָּחִין לֹא יִתֵּן לְתוֹכָן תַּבְלִין אֲבָל נוֹתֵן הוּא לְתוֹךְ הַקְּעָרָה אוֹ לְתוֹךְ הַתַּמְחוּי. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר לַכֹּל הוּא נוֹתֵן חוּץ מִדָּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ חוֹמֶץ וְצִיר: ו אֵין נוֹתְנִין כְּלִי תַּחַת הַנֵּר לְקַבֵּל בּוֹ אֶת הַשֶּׁמֶן וְאִם נְתָנוֹ מִבְּעוֹד יוֹם מֻתָּר. וְאֵין נֵיאוֹתִין מִמֶּנּוּ לְפִי שֶׁאֵינוֹ מִן הַמּוּכָן: מְטַלְטְלִין נֵר חָדָשׁ אֲבָל לֹא יָשָׁן רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר כָּל הַנֵּרוֹת מְטַלְטְלִין חוּץ מִן הַנֵּר הַדּוֹלֵק בְּשַׁבָּת: נוֹתְנִין כְּלִי תַּחַת הַנֵּר לְקַבֵּל נִיצוֹצוֹת וְלֹא יִתֵּן לְתוֹכוֹ מַיִם מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְכַבֶּה:

פרק ד **בַּמֶּה** טוֹמְנִין וּבַמָּה אֵין טוֹמְנִין. אֵין טוֹמְנִין לֹא בְגֶפֶת וְלֹא בְזֶבֶל וְלֹא בְמֶלַח וְלֹא בְסִיד וְלֹא בְחוֹל בֵּין לַחִים בֵּין יְבֵשִׁים. לֹא בְתֶבֶן וְלֹא בְזַגִּים וְלֹא בְמוֹכִים וְלֹא בַעֲשָׂבִים בִּזְמַן שֶׁהֵן לַחִים אֲבָל טוֹמְנִין בָּהֶן כְּשֶׁהֵן

יבשין. טומנין בכסות ובפירות ובכנפי יונה ובנסורת של חרשים ובנעורת של פשתן דקה רבי יהודה אוסר בדקה ומתיר בגסה: ב טומנין בשלחין ומטלטלין אותן. בגיזי צמר ואין מטלטלין אותן. כיצד הוא עושה נוטל את הכסוי והן נופלות רבי אלעזר בן עזריה אומר קפה מטה על צדה ונוטל שמא יטול ואינו יכול להחזיר וחכמים אומרים נוטל ומחזיר: לא כסהו מבעוד יום לא יכסנו משתחשך כסהו ונתגלה מותר לכסותו. ממלא את הקיתון ונותן לתחת הכר או תחת הכסת:

פרק ה **במה** בהמה יוצאה ובמה אינה יוצאה. יוצא הגמל באפסר ונאקה בחוטם ולובדקים בפרמביא וסוס בשיר וכל בעלי השיר יוצאים בשיר ונמשכים בשיר ומזין עליהם וטובלן במקומן: ב חמור יוצא במרדעת בזמן שהיא קשורה לו. זכרים יוצאין לבובין. רחלות יוצאות שחוזות כבולות וכבונות. העזים יוצאות צרורות. רבי יוסי אוסר בכלן חוץ מן הרחלים הכבונות רבי יהודה אומר עזים יוצאות צרורות ליבש אבל לא לחלב: ג ובמה אינה יוצאה לא יצא גמל במטוטלת לא עקוד ולא רגול וכן שאר כל הבהמות. לא יקשור גמלים זה בזה וימשוך אבל מכניס חבלים לתוך ידו וימשוך ובלבד שלא יכרוך: ד אין חמור יוצא במרדעת בזמן שאינה קשורה לו ולא בזג אף על פי שהוא פקוק ולא בסולם שבצוארו ולא ברצועה שברגלו ואין התרנגולים יוצאין בחוטין ולא ברצועות שברגליהם ואין הזכרים יוצאין בעגלה שתחת האליה שלהן ואין הרחלים יוצאות חנונות ואין העגל יוצא בגימון ולא פרה בעור הקופד ולא ברצועה שבין קרניה. פרתו של רבי אלעזר בן עזריה היתה יוצאה ברצועה שבין קרניה שלא ברצון חכמים:

פרק ו **במה** אשה יוצאה ובמה אינה יוצאה. לא תצא אשה לא בחוטי צמר ולא בחוטי פשתן ולא ברצועות שבראשה ולא תטבול בהן עד שתרפם ולא בטוטפת ולא בסנבוטין בזמן שאינן תפורין ולא בכבול לרשות הרבים ולא בעיר של זהב ולא בקטלא ולא בנזמים ולא בטבעת שאין עליה חותם ולא במחט שאינה נקובה ואם יצאה אינה חייבת חטאת: ב לא יצא האיש בסנדל המסומר ולא ביחיד בזמן שאין ברגלו מכה ולא בתפלין ולא בקמיע בזמן שאינה מן המומחה. לא בשריון ולא בקסדא ולא במגפים ואם יצא אינו חייב חטאת: ג לא תצא אשה במחט הנקובה ולא בטבעת שיש עליה חותם ולא בכוליאר ולא בכובלת ולא בצלוחית של פלייטון ואם יצאה חייבת חטאת דברי רבי מאיר וחכמים פוטרין בכובלת ובצלוחית של פלייטון: ד לא יצא האיש לא בסייף ולא בקשת ולא בתריס ולא באלה ולא ברומח ואם יצא חייב חטאת רבי אליעזר אומר תכשיטין הן לו וחכמים אומרים אינן אלא לגנאי שנאמר וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה. בירית טהורה ויוצאין בה בשבת. כבלים טמאין ואין יוצאין בהן בשבת: ה יוצאת אשה בחוטי שער בין משלה בין משל חברתה בין משל בהמה ובטוטפת ובסנבוטין בזמן שהן תפורין. בכבול ובפאה נכרית לחצר במוך שבאזנה ובמוך שבסנדלה ובמוך שהתקינה לנדתה בפלפל ובגרגיר מלח ובכל דבר שתתן לתוך פיה ובלבד שלא תתן לכתחלה בשבת

ואם נפל לא תחזיר. שן תותבת ושן של זהב רבי מתיר וחכמים אוסרים: ו יוצאין בסלע שעל הצינית. הבנות קטנות יוצאות בחוטין ואפילו בקסמין שבאזניהם. ערביות יוצאות רעולות ומדיות פרופות. וכל אדם. אלא שדברו חכמים בהוה: ז פורפת על האבן ועל האגוז ועל המטבע ובלבד שלא תפרוף לכתחלה בשבת: ח הקטע יוצא בקב שלו דברי רבי מאיר ורבי יוסי אוסר ואם יש לו בית קבול כתותים טמא. סמוכות שלו טמאין מדרס ויוצאין בהן בשבת ונכנסין בהן בעזרה. כסא וסמוכות שלו טמאין מדרס ואין יוצאין בהן בשבת ואין נכנסין בהן בעזרה. אנקטמין טהורין ואין יוצאין בהן: ט הבנים יוצאים בקשרים ובני מלכים בזוגין. וכל אדם. אלא שדברו חכמים בהוה: י יוצאין בביצת החרגול ובשן שועל ובמסמר מן הצלוב משום רפואה דברי רבי מאיר וחכמים אומרים (נ״א דברי רבי יוסי ורבי מאיר אומר) אף בחול אסור משום דרכי האמורי:

פרק ז **כלל** גדול אמרו בשבת. כל השוכח עקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה אינו חייב אלא חטאת אחת. היודע עקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה חייב על כל שבת ושבת. היודע שהוא שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה חייב על כל אב מלאכה ומלאכה. העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת אינו חייב אלא חטאת אחת: ב אבות מלאכות ארבעים חסר אחת. הזורע והחורש והקוצר והמעמר הדש והזורה הבורר הטוחן המרקד והלש והאופה הגוזז את הצמר המלבנו והמנפצו והצובעו והטוה והמיסך והעושה שתי בתי נירין והאורג שני חוטים והפוצע שני חוטים הקושר והמתיר והתופר שתי תפירות הקורע על מנת לתפור שתי תפירות. הצד צבי השוחטו והמפשיטו המולחו והמעבד את עורו והמוחקו והמחתכו הכותב שתי אותיות והמוחק על מנת לכתוב שתי אותיות הבונה והסותר המכבה והמבעיר המכה בפטיש המוציא מרשות לרשות הרי אלו אבות מלאכות ארבעים חסר אחת: ג ועוד כלל אחר אמרו כל הכשר להצניע ומצניעין כמוהו והוציאו בשבת חייב עליו חטאת וכל שאינו כשר להצניע ואין מצניעין כמוהו והוציאו בשבת אינו חייב אלא המצניעו: ד המוציא תבן כמלא פי פרה עצה כמלא פי גמל עמיר כמלא פי טלה עשבים כמלא פי גדי עלי שום ועלי בצלים לחים כגרוגרת יבשים כמלא פי גדי ואין מצטרפין זה עם זה מפני שלא שוו בשעוריהן. המוציא אוכלים כגרוגרת חייב ומצטרפין זה עם זה מפני ששוו בשעוריהן חוץ מקליפיהן וגרעיניהן ועקציהן וסבן ומורסנן. רבי יהודה אומר חוץ מקליפי עדשים שמתבשלות עמהן:

פרק ח **המוציא** יין כדי מזיגת הכוס. חלב כדי גמיעה. דבש כדי לתן על הכתית. שמן כדי לסוך אבר קטן. מים כדי לשוף בהם את הקילור ושאר כל המשקין ברביעית וכל השופכין ברביעית רבי שמעון אומר כלן ברביעית ולא אמרו כל השעורין הללו אלא למצניעיהן: ב המוציא חבל כדי לעשות אזן לקפה גמי כדי לעשות תלאי לנפה ולכברה רבי יהודה

אומר כדי לטול ממנו מדת מנעל לקטן. נייר כדי לכתוב עליו קשר מוכסין. והמוציא קשר מוכסין חייב. נייר מחוק כדי לכרוך על פי צלוחית קטנה של פלייטון: ג עור כדי לעשות קמיע. קלף כדי לכתוב עליו פרשה קטנה שבתפלין שהיא שמע ישראל. דוכסוסטוס כדי לכתוב מזוזה. דיו כדי לכתוב שתי אותיות. כחול כדי לכחול עין אחת: ד דבק כדי לתן בראש השבשבת. זפת וגפרית כדי לעשות נקב. שעוה כדי לתן על פי נקב קטן. חרסית כדי לעשות פי כור של צורפי זהב. רבי יהודה אומר כדי לעשות פטפוט. סבין כדי לתן על פי כור של צורפי זהב. סיד כדי לסוד אצבע קטנה שבבנות. רבי יהודה אומר כדי לעשות כלכול. רבי נחמיה אומר כדי לסוד (נ"א לעשות) אנדיפי: ה אדמה כחותם המרצופין דברי רבי עקיבא. וחכמים אומרים כחותם האגרות. זבל וחול הדק כדי לזבל קלח של כרוב דברי רבי עקיבא. וחכמים אומרים כדי לזבל כרישא. חול הגס כדי לתן על מלא כף סיד. קנה כדי לעשות קולמוס. ואם היה עב או מרוסס כדי לבשל בו ביצה קלה שבביצים טרופה ונתונה באלפס: ו עצם כדי לעשות תרווד. רבי יהודה אומר כדי לעשות ממנו חף. זכוכית כדי לגרור בו ראש הכרכר. צרור או אבן כדי לזרוק בעוף. רבי אליעזר בן יעקב אומר כדי לזרוק בבהמה: ז חרס כדי לתן בין פצים לחברו דברי רבי יהודה. רבי מאיר אומר כדי לחתות בו את האור. רבי יוסי אומר כדי לקבל בו רביעית. אמר רבי מאיר אף על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר שנאמר ולא ימצא במכתתו חרש לחתות אש מיקוד. אמר לו רבי יוסי משם ראיה ולחשוף מים מגבא:

ואחר כך יאמר זה המאמר מהזהר:

זכור את יום השבת לקדשו. רבי יצחק פתח ואמר כתיב ויברך אלהים את יום השביעי וכתיב במן ששת ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו כיון דלא משתכח ביה מזונא מה ברכתא אשתכח ביה אלא הכי תאנא כל ברכאן דלעלא ותתא ביומא שביעאה תליין. ותאנא אמאי לא אשתכח מנא ביומא שביעאה משום דההוא יומא מתברכאן מניה כל שתא יומין עלאין וכל חד וחד יהיב מזוניה לתתא כל חד ביומיה מההיא ברכה דמתברכאן ביומא שביעאה. בגין כך מאן דאיהו בדרגא דמהימנותא בעי לסדרא פתורא ולאתקנא סעודתא בליליא דשבתא בגין דיתברך פתוריה כל אינון שתא יומין דהא בההוא זמנא אזדמן ברכה לאתברכא כל שתא יומין דשבתא וברכתא לא אשתכח בפתורא ריקניא ועל כך בעי לסדרא פתוריה בליליא דשבתא בנהמא ובמזוני. רבי יצחק אמר אפילו ביומא דשבתא נמי. רבי יהודה אמר בעי לאתענגא בהאי יומא ולמיכל תלת סעודתי בשבתא בגין דישתכח שבעא ועינוגא בהאי יומא בעלמא. רבי אבא אמר לאזדונא ברכתא באינון יומין דלעלא דמתברכאן מהאי יומא והאי יומא מליא רישיה דזעיר אנפין מטלא דנחית מעתיקא קדישא סתימא דכלא ואטיל לחקלא דתפוחין קדישין תלת זמנין מכד עייל שבתא בגין דיתברכון כלהון כחדא ועל דא בעי בר נש לאתענגא תלת זמנין אלין דהא בהא תליא מהימנותא דלעלא בעתיקא קדישא ובזעיר אנפין ובחקלא דתפוחין. ובעי בר נש לאתענגא בהו ולמחדי בהו ומאן דגרע חד סעודתא מניהו אחזי פגימותא לעלא ועונשיה דההוא בר נש סגי. בגיני כך בעי לסדרא פתוריה תלת זמני מכד עייל שבתא ולא ישתכח פתוריה ריקניא

ותשרי ברכתא עליה כל שאר יומי דשבתא ובהאי מלה אחזי ותלי מהימנותא לעלא. רבי שמעון אמר האי מאן דאשלים תלת סעודתי בשבתא קלא נפיק ומכרזא עליה אז תתענג על יי דא סעודתא חדא לקביל עתיקא קדישא דכל קדישין והרכבתיך על במתי ארץ דא סעודתא תניינא לקבל חקלא דתפוחין קדישין והאכלתיך נחלת יעקב אביך דא הוא שלימו דאשתלים בזעיר אנפין. ולקבליהו בעי לאשלמא סעודתיה ובעי לאתענגא בכלהו סעודתי ולמחדי בכל חד וחד מניהו. משום דאיהו מהימנותא שלימתא ובגין כך שבתא אתיקר מכל שאר זמנין וחגין משום דכלא ביה אשתכח ולא אשתכח הכי בכלהו זמני וחגי. אמר רבי חייא בגין כך משום דאשתכח כלא ביה אדכר תלת זמנין דכתיב ויכל אלהים ביום השביעי וישבות ביום השביעי ויברך אלהים את יום השביעי. רבי אבא (נ"א רב המנונא סבא) כד הוה יתיב בסעודתא דשבתא הוי חדי בכל חד וחד והוה אמר דא היא סעודתא קדישא דעתיקא קדישא סתימא דכלא. בסעודתא אחרא הוה אמר דא היא סעודתא דקודשא בריך הוא וכן בכלהו סעודתי והוה חדי בכל חד וחד. כד הוה אשלים סעודתא אמר הכי אשלימו סעודתא דמהימנותא. רבי שמעון כד הוה אתי לסעודתא הוה אמר הכי אתקינו סעודתא דמהימנותא עילאה אתקינו סעודתא דמלכא והוי יתיב וחדי. כד אשלים סעודתא תליתאה הוו מכרזי עליה אז תתענג על יי והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך. אמר רבי אלעזר לאבוי אלין סעודתי היך מתתקנן אמר ליה ליליא דשבתא כתיב ביה והרכבתיך על במתי ארץ ביה בליליא מתברכא מטרוניתא וכולהו חקל תפוחין ומתברכא פתוריה דבר נש ונשמתא אתוספת והיא ליליא חדוה דמטרוניתא הוי ובעי בר נש למחדי בחדותא ולמיכל סעודתא דמטרוניתא:

תקוני שבת לסעודה שניה

פרק ט **אמר** רבי עקיבא מנין לעבודת כוכבים שמטמאה במשא כנדה שנאמר תזרם כמו דוה צא תאמר לו. מה נדה מטמאה במשא אף עבודת כוכבים מטמאה במשא: ב מנין לספינה שהיא טהורה שנאמר דרך אניה בלב ים. מנין לערוגה שהיא ששה טפחים על ששה טפחים שזורעין בתוכה חמשה זרעונין ארבעה בארבע רוחות הערוגה ואחד באמצע שנאמר כי כארץ תוציא צמחה וכגנה זרועיה תצמיח זרעה לא נאמר אלא זרועיה: ג מנין לפולטת שכבת זרע ביום השלישי שהיא טמאה שנאמר היו נכונים לשלשת ימים. מנין שמרחיצין את המילה ביום השלישי שחל להיות בשבת שנאמר ויהי ביום השלישי בהיותם כאבים. מנין שקושרין לשון של זהורית בראש שעיר המשתלח שנאמר אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו: ד מנין לסיכה שהיא כשתיה ביום הכפורים אף על פי שאין ראיה לדבר זכר לדבר שנאמר ותבא כמים בקרבו וכשמן בעצמותיו: ה המוציא עצים כדי לבשל ביצה קלה. תבלין כדי לתבל ביצה קלה. ומצטרפין זה עם זה. קלפי אגוזים קלפי רמונים אסטים ופואה כדי לצבוע בהן בגד קטן בסבכה. מי רגלים נתר ובורית קמוליא ואשלג כדי לכבס בהן בגד קטן בסבכה רבי יהודה אומר כדי להעביר על הכתם: ו פלפלת כל שהוא. ועטרן כל שהוא. מיני בשמים ומיני מתכות כל שהן. מאבני המזבח ומעפר המזבח מקק ספרים ומקק

מִשְׁפְּחוֹתֵיהֶם כָּל שֶׁהֵן שֶׁמַּצְנִיעִין אוֹתָן לְגָנְזָן רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אַף הַמּוֹצִיא מִמְּשַׁמְּשֵׁי עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים כָּל שֶׁהוּא שֶׁנֶּאֱמַר וְלֹא יִדְבַּק בְּיָדְךָ מְאוּמָה מִן הַחֵרֶם: ז הַמּוֹצִיא קֻפַּת הָרוֹכְלִין אַף עַל פִּי שֶׁיֵּשׁ בָּהּ מִינִין הַרְבֵּה אֵינוֹ חַיָּב אֶלָּא חַטָּאת אַחַת. זֵרְעוֹנֵי גִנָּה פָּחוֹת מִכִּגְרוֹגֶרֶת רַבִּי יְהוּדָה בֶּן בְּתֵירָא אוֹמֵר חֲמִשָּׁה. זֶרַע קִשּׁוּאִין שְׁנַיִם זֶרַע דִּלּוּעִין שְׁנַיִם זֶרַע פּוֹל הַמִּצְרִי שְׁנַיִם. חָגָב חַי טָהוֹר כָּל שֶׁהוּא. מֵת כִּגְרוֹגֶרֶת. צִפּוֹרֶת כְּרָמִים בֵּין חַיָּה וּבֵין מֵתָה כָּל שֶׁהוּא שֶׁמַּצְנִיעִין אוֹתָהּ לִרְפוּאָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אַף הַמּוֹצִיא חָגָב חַי טָמֵא כָּל שֶׁהוּא שֶׁמַּצְנִיעִין אוֹתוֹ לְקָטָן לְשַׂחֵק בּוֹ:

פרק י **הַמַּצְנִיעַ** לְזֶרַע וּלְדוּגְמָא וְלִרְפוּאָה וְהוֹצִיאוֹ בְּשַׁבָּת חַיָּב בְּכָל שֶׁהוּא וְכָל אָדָם אֵין חַיָּב עָלָיו אֶלָּא כְּשִׁעוּרוֹ. חָזַר וְהִכְנִיסוֹ אֵינוֹ חַיָּב אֶלָּא כְּשִׁעוּרוֹ: ב הַמּוֹצִיא אוֹכְלִין וּנְתָנָן עַל הָאַסְקֻפָּה בֵּין שֶׁחָזַר וְהוֹצִיאָן בֵּין שֶׁהוֹצִיאָן אַחֵר פָּטוּר מִפְּנֵי שֶׁלֹּא עָשָׂה מְלַאכְתּוֹ בְּבַת אַחַת. קֻפָּה שֶׁהִיא מְלֵאָה פֵּרוֹת וּנְתָנָהּ עַל הָאַסְקֻפָּה הַחִיצוֹנָה אַף עַל פִּי שֶׁרוֹב הַפֵּרוֹת מִבַּחוּץ פָּטוּר עַד שֶׁיּוֹצִיא אֶת כָּל הַקֻּפָּה: ג הַמּוֹצִיא בֵּין בִּימִינוֹ בֵּין בִּשְׂמֹאלוֹ בְּתוֹךְ חֵיקוֹ אוֹ עַל כְּתֵפוֹ חַיָּב שֶׁכֵּן מַשָּׂא בְנֵי קְהָת. לְאַחַר יָדוֹ בְּרַגְלוֹ בְּפִיו בְּמַרְפְּקוֹ בְּאָזְנוֹ בִּשְׂעָרוֹ וּבְפוּנְדָּתוֹ וּפִיהָ לְמַטָּה בֵּין פּוּנְדָּתוֹ לַחֲלוּקוֹ בִּשְׂפַת חֲלוּקוֹ בְּמִנְעָלוֹ בְּסַנְדָּלוֹ פָּטוּר שֶׁלֹּא הוֹצִיא כְּדֶרֶךְ הַמּוֹצִיאִין: ד הַמִּתְכַּוֵּן לְהוֹצִיא לְפָנָיו וּבָא לוֹ לְאַחֲרָיו פָּטוּר. לְאַחֲרָיו וּבָא לוֹ לְפָנָיו חַיָּב. בֶּאֱמֶת אָמְרוּ הָאִשָּׁה הַחוֹגֶרֶת בְּסִינָר בֵּין מִלְּפָנֶיהָ בֵּין מִלְּאַחֲרֶיהָ חַיֶּבֶת שֶׁכֵּן רָאוּי לִהְיוֹת חוֹזֵר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אַף מְקַבְּלֵי פִתְקִין: ה הַמּוֹצִיא כִּכָּר לִרְשׁוּת הָרַבִּים חַיָּב. הוֹצִיאוּהוּ שְׁנַיִם פְּטוּרִין. לֹא יָכוֹל אֶחָד לְהוֹצִיאוֹ וְהוֹצִיאוּהוּ שְׁנַיִם חַיָּבִים וְרַבִּי שִׁמְעוֹן פּוֹטֵר. הַמּוֹצִיא אוֹכְלִין פָּחוֹת מִכְּשִׁעוּר בִּכְלִי פָּטוּר אַף עַל הַכְּלִי שֶׁהַכְּלִי טְפֵלָה לוֹ. אֶת הַחַי בְּמִטָּה פָּטוּר אַף עַל הַמִּטָּה שֶׁהַמִּטָּה טְפֵלָה לוֹ. אֶת הַמֵּת בְּמִטָּה חַיָּב. וְכֵן כַּזַּיִת מִן הַמֵּת וְכַזַּיִת מִן הַנְּבֵלָה וְכַעֲדָשָׁה מִן הַשֶּׁרֶץ חַיָּב וְרַבִּי שִׁמְעוֹן פּוֹטֵר: ו הַנּוֹטֵל צִפָּרְנָיו זוֹ בְּזוֹ אוֹ בְשִׁנָּיו וְכֵן שְׂעָרוֹ וְכֵן שְׂפָמוֹ וְכֵן זְקָנוֹ וְכֵן הַגּוֹדֶלֶת וְכֵן הַכּוֹחֶלֶת וְכֵן הַפּוֹקֶסֶת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְחַיֵּב וַחֲכָמִים אוֹסְרִין מִשּׁוּם שְׁבוּת. הַתּוֹלֵשׁ מֵעָצִיץ נָקוּב חַיָּב וְשֶׁאֵינוֹ נָקוּב פָּטוּר וְרַבִּי שִׁמְעוֹן פּוֹטֵר בָּזֶה וּבָזֶה:

פרק יא **הַזּוֹרֵק** מֵרְשׁוּת הַיָּחִיד לִרְשׁוּת הָרַבִּים מֵרְשׁוּת הָרַבִּים לִרְשׁוּת הַיָּחִיד חַיָּב. מֵרְשׁוּת הַיָּחִיד לִרְשׁוּת הַיָּחִיד וּרְשׁוּת הָרַבִּים בְּאֶמְצַע רַבִּי עֲקִיבָא מְחַיֵּב וַחֲכָמִים פּוֹטְרִין: ב כֵּיצַד שְׁתֵּי גְזוּזְטְרָאוֹת זוֹ כְּנֶגֶד זוֹ בִּרְשׁוּת הָרַבִּים הַמּוֹשִׁיט וְהַזּוֹרֵק מִזּוֹ לְזוֹ פָּטוּר. הָיוּ שְׁתֵּיהֶן בִּדְיוֹטָא אַחַת הַמּוֹשִׁיט חַיָּב וְהַזּוֹרֵק פָּטוּר שֶׁכָּךְ הָיְתָה עֲבוֹדַת הַלְוִיִּם. שְׁתֵּי עֲגָלוֹת זוֹ אַחַר זוֹ בִּרְשׁוּת הָרַבִּים מוֹשִׁיטִין הַקְּרָשִׁים מִזּוֹ לְזוֹ אֲבָל לֹא זוֹרְקִין. חוּלְיַת הַבּוֹר וְהַסֶּלַע שֶׁהֵן גְּבוֹהִין עֲשָׂרָה וְרָחְבָּן אַרְבָּעָה הַנּוֹטֵל מֵהֶן וְהַנּוֹתֵן עַל גַּבָּן חַיָּב. פָּחוֹת מִכֵּן פָּטוּר: ג הַזּוֹרֵק אַרְבַּע אַמּוֹת בְּכוֹתֶל לְמַעְלָה מֵעֲשָׂרָה טְפָחִים כְּזוֹרֵק בָּאֲוִיר. לְמַטָּה מֵעֲשָׂרָה טְפָחִים כְּזוֹרֵק בָּאָרֶץ. הַזּוֹרֵק בָּאָרֶץ אַרְבַּע אַמּוֹת חַיָּב. זָרַק לְתוֹךְ אַרְבַּע אַמּוֹת וְנִתְגַּלְגֵּל חוּץ לְאַרְבַּע אַמּוֹת פָּטוּר. חוּץ לְאַרְבַּע אַמּוֹת וְנִתְגַּלְגֵּל לְתוֹךְ אַרְבַּע אַמּוֹת חַיָּב: ד הַזּוֹרֵק בַּיָּם אַרְבַּע אַמּוֹת פָּטוּר. אִם הָיָה רְקַק מַיִם וּרְשׁוּת

הרבים מהלכת בו הזורק בתוכו ארבע אמות חיב ובמה הוא רקק מים פחות משעשרה טפחים. רקק מים ורשות הרבים מהלכת בו הזורק בתוכו ארבע אמות חיב: ה הזורק מן הים ליבשה ומן היבשה לים ומן הים לספינה ומן הספינה לים ומן הספינה לחברתה פטור. ספינות קשורות זו בזו מטלטלין מזו לזו. אם אינן קשורות אף על פי שמוקפות אין מטלטלין מזו לזו: ו הזורק ונזכר לאחר שיצתה מידו קלטה אחר קלטה כלב או שנשרפה פטור. זרק לעשות חבורה בין באדם בין בבהמה ונזכר עד שלא נעשית חבורה פטור. זה הכלל כל חיבי חטאות אינן חיבין עד שתהא תחלתן וסופן שגגה. תחלתן שגגה וסופן זדון. תחלתן זדון וסופן שגגה פטורין. עד שתהא תחלתן וסופן שגגה:

פרק יב **הבונה** כמה יבנה ויהא חיב הבונה כל שהוא והמסתת והמכה בפטיש ובמעצד והקודח כל שהוא חיב. זה הכלל כל העושה מלאכה ומלאכתו מתקימת בשבת חיב רבן שמעון בן גמליאל אומר אף המכה בקורנס על הסדן בשעת מלאכה חיב מפני שהוא כמתקן מלאכה: ב החורש כל שהוא המנכש והמקרסם והמזרד כל שהוא חיב. המלקט עצים אם לתקן כל שהוא. אם להסיק כדי לבשל ביצה קלה. המלקט עשבים אם לתקן כל שהוא. אם לבהמה כמלא פי גדי: ג הכותב שתי אותיות בין בימינו בין בשמאלו בין משם אחד בין משתי שמות בין משתי סממניות בכל לשון חיב אמר רבי יוסי לא חיבו שתי אותיות אלא משום רושם. שכך היו כותבין על קרשי המשכן לידע איזו בן זוגו. אמר רבי מצינו שם קטן משם גדול שם משמעון ומשמואל נח מנחור דן מדניאל גד מגדיאל: ד הכותב שתי אותיות בהעלם אחד חיב כתב בדיו בסם בסקרא בקומוס ובקנקנתום ובכל דבר שהוא רושם על שני כותלי זויות ועל שני לוחי פנקס והן נהגין זה עם זה חיב הכותב על בשרו חיב והמסרט על בשרו רבי אליעזר מחיב חטאת ורבי יהושע פוטר: ה כתב במשקין במי פרות באבק דרכים ובאבק סופרים ובכל דבר שאינו מתקים פטור לאחר ידו ברגלו בפיו ובמרפקו. כתב אות אחת סמוך לכתב וכתב על גבי כתב נתכון לכתוב חית וכתב שני זינין אחת בארץ ואחת בקורה. כתב על שני כותלי הבית על שני דפי פנקס ואין נהגין זה עם זה פטור. כתב אות אחת נוטריקון רבי יהושע בן בתירא מחיב וחכמים פוטרין: ו הכותב שתי אותיות בשתי העלמות אחת שחרית ואחת בין הערבים רבן גמליאל מחיב וחכמים פוטרין:

פרק יג **רבי** אליעזר אומר האורג שלשה חוטין בתחלה ואחת על האריג חיב וחכמים אומרים בין בתחלה בין בסוף שעורו שני חוטין: ב העושה שתי בתי נירין בנירין בקירוס בנפה בכברה ובסל חיב והתופר שתי תפירות והקורע על מנת לתפור שתי תפירות: ג הקורע בחמתו ועל מתו וכל המקלקלין פטורין והמקלקל על מנת לתקן שעורו כמתקן: ד שעור המלבן והמנפץ והצובע והטוה כמלא רוחב הסיט כפול והאורג שני חוטין שעורו כמלא הסיט: ה רבי יהודה אומר הצד צפור למגדל וצבי לבית חיב. וחכמים אומרים צפור למגדל וצבי לבית ולחצר ולביברין רבן שמעון בן גמליאל אומר לא כל

הביברין

סקס״ט ס׳

הכבירין שאין זה הכלל כל המחסר צידה פטור ושאינו מחסר צידה חייב: ו צבי
שנכנס לבית ונעל אחד בפניו חייב נעלו שנים פטורין לא יכול אחד לנעול
ונעלו שנים חייבין ורבי שמעון פוטר: ז ישב האחד על הפתח ולא מלאהו
ישב השני ומלאהו השני חייב. ישב הראשון על הפתח ומלאהו ובא השני
וישב בצדו אף על פי שעמד הראשון והלך לו הראשון חייב והשני פטור. הא
למה זה דומה לנועל את ביתו לשמרו ונמצא צבי שמור בתוכו:

פרק יד **שמונה** שרצים האמורים בתורה הצדן והחובל בהן חייב ושאר
שקצים ורמשים החובל בהן פטור. הצדן לצורך חייב ושלא
לצורך פטור. חיה ועוף שברשותו הצדן פטור והחובל בהן חייב: ב אין עושין
הלמי בשבת אבל עושה הוא את מי המלח וטובל בהן פתו ונותן לתוך
התבשיל אמר רבי יוסי והלא הוא הלמי בין מרובה ובין מועט ואלו הן מי
מלח המותרין נותן שמן בתחלה לתוך המים או לתוך המלח: ג אין אוכלין
אזוב יון בשבת לפי שאינו מאכל בריאים אבל אוכל הוא את יועזר ושותה
אבוב רועה. כל האוכלין אוכל אדם לרפואה וכל המשקין שותה חוץ ממי
דקלים וכוס עקרין מפני שהן לירוקה. אבל שותה הוא מי דקלים לצמאו וסך
שמן עקרין שלא לרפואה: ד החושש בשניו לא יגמע בהן את החומץ אבל
מטבל הוא כדרכו ואם נתרפא נתרפא. החושש במתניו לא יסוך יין וחומץ
אבל סך הוא את השמן ולא שמן ורד. בני מלכים סכין שמן ורד על מכותיהן
שכן דרכם לסוך בחול רבי שמעון אומר כל ישראל בני מלכים הם:

פרק טו **אלו** קשרים שחייבין עליהם. קשר הגמלין וקשר הספנין. וכשם
שהוא חייב על קשורו כך הוא חייב על התרו רבי מאיר אומר
כל קשר שהוא יכול להתירו באחת מידיו אין חייבין עליו: ב יש לך קשרים
שאין חייבין עליהן כקשר הגמלין וכקשר הספנין קושרת אשה מפתח חלוקה
וחוטי סבכה ושל פסיקיא ורצועות מנעל וסנדל ונודות יין ושמן וקדרה של
בשר רבי אליעזר בן יעקב אומר קושרין לפני הבהמה בשביל שלא תצא
קושרין דלי בפסיקיא אבל לא בחבל רבי יהודה מתיר. כלל אמר רבי יהודה
כל קשר שאינו של קיימא אין חייבין עליו: ג מקפלין את הכלים אפילו ארבעה
וחמשה פעמים ומציעין את המטות מלילי שבת לשבת אבל לא משבת
למוצאי שבת רבי ישמעאל אומר מקפלין את הכלים ומציעין את המטות
מיום הכפורים לשבת וחלבי שבת קרבין ביום הכפורים (נ"א אבל לא של
יום הכפורים בשבת) רבי עקיבא אומר לא של שבת קרבין ביום הכפורים ולא
של יום הכפורים קרבין בשבת:

פרק טז **כל** כתבי הקדש מצילין אותן מפני הדלקה. בין שקורין בהן ובין
שאין קורין בהן. ואף על פי שכתובים בכל לשון טעונין גניזה.
ומפני מה אין קורין בהן מפני בטול בית המדרש. מצילין תיק הספר עם
הספר ותיק התפלין עם התפלין. ואף על פי שיש בתוכן מעות. ולהיכן מצילין
אותן למבוי שאינו מפולש. בן בתירא אומר אף למפולש: ב מצילין מזון שלש
סעודות. הראוי לאדם לאדם. הראוי לבהמה לבהמה. כיצד נפלה דליקה

בלילי שבת מצילין מזון שלש סעודות. בשחרית מצילין מזון שתי סעודות.
במנחה מזון סעודה אחת. רבי יוסי אומר לעולם מצילין מזון שלש סעודות:
ג מצילין סל מלא ככרות ואף על פי שיש בו מאה סעודות. ועגול של דבלה.
וחבית של יין. ואומר לאחרים בואו והצילו לכם. ואם היו פקחין עושין עמו
חשבון אחר השבת. להיכן מצילין אותן לחצר המעורבת. בן בתירא אומר
אף לשאינה מעורבת: ד ולשם מוציא כל כלי תשמישו. ולובש כל מה שיכול
ללבוש. ועוטף כל מה שיכול לעטוף. רבי יוסי אומר שמונה עשר כלים.
וחוזר ולובש ומוציא. ואומר לאחרים בואו והצילו עמי: ה רבי שמעון בן ננס
אומר פורסין עור של גדי על גבי שדה תבה ומגדל שאחז בהן את האור.
מפני שהוא מחרך. ועושין מחיצה בכל הכלים. בין מלאים בין ריקנים.
בשביל שלא תעבור הדלקה. רבי יוסי אוסר בכלי חרש חדשים מלאים מים.
לפי שאין יכולין לקבל את האור. והן מתבקעין ומכבין את הדליקה: ו נכרי
שבא לכבות. אין אומרים לו כבה ואל תכבה. מפני שאין שביתתו עליהן.
אבל קטן שבא לכבות. אין שומעין לו. מפני ששביתתו עליהן: ז כופין קערה
על גבי הנר. בשביל שלא תאחוז בקורה. ועל צואה של קטן. ועל עקרב
שלא תשוך. אמר רבי יהודה. מעשה בא לפני רבן יוחנן בן זכאי בערב.
ואמר חוששני לו מחטאת: ח נכרי שהדליק את הנר. משתמש לאורו ישראל.
ואם בשביל ישראל אסור. מלא מים להשקות בהמתו. משקה אחריו ישראל.
ואם בשביל ישראל אסור. עשה נכרי כבש לירד בו. יורד אחריו ישראל.
ואם בשביל ישראל אסור. מעשה ברבן גמליאל וזקנים שהיו באין בספינה.
ועשה נכרי כבש לירד בו. וירדו בו רבן גמליאל וזקנים:

ואחר כך יאמר זה המאמר:

עשר קדושות הן ארץ ישראל מקודשת מכל הארצות ומה היא קדושתה
שמביאין ממנה העומר והבכורים ושתי הלחם מה שאין מביאין כן
מכל הארצות: ז עיירות המוקפות חומה מקודשות ממנה שמשלחין מתוכן את
המצורעים ומסבבין לתוכן מת עד שירצו יצא אין מחזירין אותו: ח לפנים מן
החומה מקודש מהם שאוכלים שם קדשים קלים ומעשר שני. הר הבית
מקודש ממנו שאין זבים וזבות נדות ויולדות נכנסים לשם. החיל מקודש ממנו
שאין עובדי כוכבים וטמאי מתים נכנסים לשם. עזרת נשים מקודשת ממנו
שאין טבול יום נכנס לשם ואין חייבין עליה חטאת. עזרת ישראל מקודשת
ממנה שאין מחוסר כפורים נכנס לשם וחייבין עליה חטאת. עזרת הכהנים
מקודשת ממנה שאין ישראלים נכנסים לשם אלא בשעת צרכיהם לסמיכה
לשחיטה ולתנופה: ט בין האולם ולמזבח מקודש ממנה שאין בעלי מומין
ופרועי ראש נכנסים לשם. ההיכל מקודש ממנו שאין נכנס לשם שלא רחוץ
ידים ורגלים. קדש הקדשים מקודש מהן שאין נכנס לשם אלא כהן גדול
ביום הכפורים בשעת העבודה. אמר רבי יוסי בחמשה דברים בין האולם
ולמזבח שוה להיכל שאין בעלי מומין ופרועי ראש ושתויי יין ושלא רחוץ
ידים ורגלים נכנסין לשם ופורשין מבין האולם ולמזבח בשעת הקטרה:

כלים פ"ב כלי עץ וכלי עור וכלי עצם וכלי זכוכית פשוטיהן טהורין ומקבליהן טמאין נשברו טהרו. חזר ועשה מהן כלים מקבלין טמאה מכאן ולהבא. כלי חרש וכלי נתר טמאתן שוה מטמאין ומטמאין באויר ומטמאין מאחוריהן ואינן מטמאין מגביהן ושבירתן היא טהרתן:

אח"כ יאמר זה המאמר המדבר מכבוד סעודה זו:

ביומא דשבתא בסעודתא תנינא כתיב אז תתענג על יי׳. על יי׳ ודאי דההיא שעתא אתגליא עתיקא קדישא וכלהו עלמין בחדותא ושלימו. וחדותא דעתיקא עבדינן וסעודתא דיליה היא ודאי. בסעודתא תליתאה דשבתא כתיב והאכלתיך נחלת יעקב אביך דא היא סעודתא דזעיר אנפין דהוי בשלימותא וכלהו שתא יומין מההוא שלימו מתברכן ובעי בר נש למחדי בסעודתיה ולאשלמא אלין סעודתי דאינון סעודתי מהימנותא שלימתא דזרעא קדישא דישראל ולא דעובדי כוכבים די מהימנותא עלאה דא דילהון היא ובגיני כך אמר ביני ובין בני ישראל. תא חזי בסעודתי אלין אשתמודעון ישראל דאינון בני מלכא דאינון מהיכלא דמלכא דאינון בני מהימנותא. ומאן דפגים חד סעודתא מנייהו אחזי פגימותא לעלא ואחזי גרמיה דלאו מבני מלכא עלאה הוא דלאו מבני היכלא דמלכא הוא דלאו מזרעא קדישא דישראל הוא ויהבין עליה תומרא דתלת מלין דינא דגיהנם וכו׳. תא חזי בכלהו שאר זמנין וחגין בעי בר נש לחדי ולמחדי למסכני. ואי הוא חדי בלחודוי ולא יהיב למסכני עונשיה סגי דהא בלחודוי חדי ולא יהיב חדו לאחרא עליה כתיב וזריתי פרש על פניכם פרש חגיכם ואי איהו בשבתא חדי אף על גב דלא יהיב לאחרא לא יהבין עליה עונשא כשאר זמנין וחגין דכתיב פרש חגיכם פרש חגיכם קאמר ולא פרש שבתכם. וכתיב חדשיכם ומועדיכם שנאה נפשי ואלו שבת לא קאמר. ובגיני כך כתיב ביני ובין בני ישראל. ומשום דכל מהימנותא אשתכח בשבתא יהבין ליה לבר נש נשמתא אחרא נשמתא עלאה נשמתא דכל שלימו בה כדוגמא דעלמא דאתי. ובגיני כך אקרי שבת. מהו שבת שמא דקודשא בריך הוא שמא דאיהו שלים מכל סטרוי. אמר רבי יוסי ודאי כך הוא ווי ליה לבר נש דלא אשלים חדותא דמלכא קדישא ומאן חדותא דיליה אלין תלת סעודתי מהימנותא סעודתי דאברהם יצחק ויעקב כלילן בהו וכלהו חדו על חדו מהימנותא שלימותא מכל סטרוי. תאנא בהדין יומא מתעטרין אבהן וכל בנין ינקין מה דלאו הכי בכל שאר חגין וזמנין. בהדין יומא חייביא דגיהנם נייחין. בהדין יומא כל דינין אתכפיין ולא מתערין בעלמא. בהדין יומא אוריתא מתעטרא בעטרין שלמין. בהדין יומא חדותא ותפנוקא אשתמע במאתן וחמשין עלמין. ברוך יי׳ לעולם אמן ואמן:

תקוני שבת לסעודה שלישית

פרק יז כל הכלים נטלין בשבת ודלתותיהן עמהן ואף על פי שנתפרקו בשבת שאינן דומין לדלתות הבית לפי שאינן מן המוכן: ב נוטל אדם קורנס לפצע בו את האגוזים וקרדום לחתוך בו את הדבלה. מגרה לגרור בה את הגבינה. מגרפה לגרוף בה את הגרוגרות. את הרחת ואת המזלג לתת עליו לקטן. את הכוש ואת הכרכר לתחוב בו. מחט של יד לטול בו את הקוץ ושל סקאים לפתוח בו את הדלת: ג קנה של זיתים אם יש קשר בראשו מקבל טמאה ואם לאו אינו מקבל טמאה. בין כך ובין כך נטל בשבת: ד רבי יוסי אומר כל הכלים נטלין. חוץ מן המסר הגדול ויתד של

מְהַרִישָׁה . כָּל הַכֵּלִים נִטָּלִין לְצוֹרֶךְ וְשֶׁלֹּא לְצוֹרֶךְ . רַבִּי נְחֶמְיָה אוֹמֵר אֵין נִטָּלִין
אֶלָּא לְצוֹרֶךְ : ה כָּל הַכֵּלִים הַנִּטָּלִין בְּשַׁבָּת שִׁבְרֵיהֶן נִטָּלִין עִמָּהֶן. וּבִלְבָד שֶׁיְּהוּ
עוֹשִׂין מֵעֵין מְלָאכָה. שִׁבְרֵי עֲרֵבָה לְכַסּוֹת בָּהֶן אֶת פִּי הֶחָבִית . שִׁבְרֵי זְכוּכִית
לְכַסּוֹת בָּהֶן אֶת פִּי הַפָּךְ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר וּבִלְבָד שֶׁיְּהוּ עוֹשִׂין מֵעֵין מְלַאכְתָּן.
שִׁבְרֵי עֲרֵבָה לָצוּק לְתוֹכָן מִקְפָּה . וְשִׁבְרֵי זְכוּכִית לָצוּק לְתוֹכָן שֶׁמֶן : ו הָאֶבֶן
שֶׁבַּקֵּרוּיָה אִם מְמַלְּאִין בָּהּ וְאֵינָהּ נוֹפֶלֶת מְמַלְּאִין בָּהּ וְאִם לָאו אֵין מְמַלְּאִין
בָּהּ . זְמוֹרָה שֶׁהִיא קְשׁוּרָה בְּטֶפַח . מְמַלְּאִין בָּהּ בַּשַּׁבָּת : ז פְּקַק הַחַלּוֹן רַבִּי
אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר בִּזְמַן שֶׁהוּא קָשׁוּר וְתָלוּי פּוֹקְקִין בּוֹ וְאִם לָאו אֵין פּוֹקְקִין בּוֹ.
וַחֲכָמִים אוֹמְרִים בֵּין כָּךְ וּבֵין כָּךְ פּוֹקְקִין בּוֹ : ח כָּל כִּסּוּיֵי הַכֵּלִים שֶׁיֵּשׁ לָהֶם
בֵּית אֲחִיזָה נִטָּלִין בַּשַּׁבָּת. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי בַּמֶּה דְבָרִים אֲמוּרִים בְּכִסּוּיֵי
הַקַּרְקָעוֹת. אֲבָל בְּכִסּוּיֵי הַכֵּלִים בֵּין כָּךְ וּבֵין כָּךְ נִטָּלִין בַּשַּׁבָּת :

פרק יח **מְפַנִּין** אֲפִילוּ אַרְבַּע וְחָמֵשׁ קֻפּוֹת שֶׁל תֶּבֶן וְשֶׁל תְּבוּאָה מִפְּנֵי
הָאוֹרְחִים וּמִפְּנֵי בִּטּוּל בֵּית הַמִּדְרָשׁ. אֲבָל לֹא אֶת הָאוֹצָר .
מְפַנִּין תְּרוּמָה טְהוֹרָה וּדְמַאי וּמַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן שֶׁנִּטְּלָה תְּרוּמָתוֹ וּמַעֲשֵׂר שֵׁנִי
וְהֶקְדֵּשׁ שֶׁנִּפְדּוּ וְהַתּוּרְמוֹס הַיָּבֵשׁ מִפְּנֵי שֶׁהוּא מַאֲכָל לָעֲנִיִּים (נ״א לְעִזִּים) אֲבָל לֹא
אֶת הַטֶּבֶל וְלֹא אֶת מַעֲשֵׂר רִאשׁוֹן שֶׁלֹּא נִטְּלָה תְרוּמָתוֹ וְלֹא אֶת מַעֲשֵׂר שֵׁנִי
וְהֶקְדֵּשׁ שֶׁלֹּא נִפְדּוּ וְלֹא אֶת הַלּוּף וְלֹא אֶת הַחַרְדָּל רַבָּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל
מַתִּיר בְּלוּף מִפְּנֵי שֶׁהוּא מַאֲכַל עוֹרְבִין : ב חֲבִילֵי קַשׁ וַחֲבִילֵי עֵצִים וַחֲבִילֵי
זְרָדִים אִם הִתְקִינָן לְמַאֲכַל בְּהֵמָה מְטַלְטְלִין אוֹתָן וְאִם לָאו אֵין מְטַלְטְלִין אוֹתָן.
כּוֹפִין אֶת הַסַּל לִפְנֵי הָאֶפְרוֹחִים כְּדֵי שֶׁיַּעֲלוּ וְיֵרְדוּ . תַּרְנְגֹלֶת שֶׁבָּרְחָה דּוֹחִין
אוֹתָהּ עַד שֶׁתִּכָּנֵס . מְדַדִּין עֲגָלִין וּסְיָחִין בִּרְשׁוּת הָרַבִּים.אִשָּׁה מְדַדָּה אֶת בְּנָהּ
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה אֵימָתַי בִּזְמַן שֶׁהוּא נוֹטֵל אֶחָד וּמֵנִיחַ אֶחָד אֲבָל אִם הָיָה גּוֹרֵר
אָסוּר : ג אֵין מְיַלְּדִין אֶת הַבְּהֵמָה בְּיוֹם טוֹב אֲבָל מְסַעֲדִין וּמְיַלְּדִין אֶת הָאִשָּׁה
בַּשַּׁבָּת וְקוֹרִין לָהּ חֲכָמָה מִמָּקוֹם לְמָקוֹם וּמְחַלְּלִין עָלֶיהָ אֶת הַשַּׁבָּת וְקוֹשְׁרִין
אֶת הַטַּבּוּר . רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר אַף חוֹתְכִין. וְכָל צָרְכֵי מִילָה עוֹשִׂין בַּשַּׁבָּת :

פרק יט **רַבִּי** אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר אִם לֹא הֵבִיא כְּלִי מֵעֶרֶב שַׁבָּת מְבִיאוֹ בַּשַּׁבָּת
מְגֻלֶּה וּבַסַּכָּנָה מְכַסֵּהוּ עַל פִּי עֵדִים . וְעוֹד אָמַר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
כּוֹרְתִים עֵצִים לַעֲשׂוֹת פֶּחָמִין וְלַעֲשׂוֹת כְּלִי בַרְזֶל . כְּלָל אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא כָּל
מְלָאכָה שֶׁאֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹתָהּ מֵעֶרֶב שַׁבָּת אֵינָהּ דּוֹחָה אֶת הַשַּׁבָּת וְשֶׁאִי אֶפְשָׁר
לַעֲשׂוֹתָהּ מֵעֶרֶב שַׁבָּת דּוֹחָה אֶת הַשַּׁבָּת : ב עוֹשִׂין כָּל צָרְכֵי מִילָה בַּשַּׁבָּת
מוֹהֲלִין וּפוֹרְעִין וּמוֹצְצִין וְנוֹתְנִין עָלֶיהָ אִסְפְּלָנִית וְכַמּוֹן . אִם לֹא שָׁחַק מֵעֶרֶב
שַׁבָּת לוֹעֵס בְּשִׁנָּיו וְנוֹתֵן . אִם לֹא טָרַף יַיִן וְשֶׁמֶן בְּעֶרֶב שַׁבָּת יִנָּתֵן זֶה בְּעַצְמוֹ
וְזֶה בְּעַצְמוֹ וְאֵין עוֹשִׂין לָהּ חָלוּק בַּתְּחִלָּה אֲבָל כּוֹרֵךְ עָלֶיהָ סְמַרְטוּט . אִם לֹא
הִתְקִין מֵעֶרֶב שַׁבָּת כּוֹרֵךְ עַל אֶצְבָּעוֹ וּמֵבִיא וַאֲפִילוּ מֵחָצֵר אַחֶרֶת : ג מַרְחִיצִין
אֶת הַקָּטָן בֵּין לִפְנֵי הַמִּילָה וּבֵין לְאַחַר הַמִּילָה וּמְזַלְּפִין עָלָיו בַּיָּד אֲבָל לֹא
בִּכְלִי. רַבִּי אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה אוֹמֵר מַרְחִיצִין אֶת הַקָּטָן בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי שֶׁחָל
לִהְיוֹת בַּשַּׁבָּת שֶׁנֶּאֱמַר וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיוֹתָם כֹּאֲבִים. סָפֵק וְאַנְדְּרוֹגִינוֹס
אֵין מְחַלְּלִין עֲלֵיהֶן אֶת הַשַּׁבָּת וְרַבִּי יְהוּדָה מַתִּיר בְּאַנְדְּרוֹגִינוֹס : ד מִי שֶׁהָיוּ לוֹ

שְׁתֵּי תִינוֹקוֹת אֶחָד לָמוּל אַחַר הַשַּׁבָּת וְאֶחָד לָמוּל בַּשַּׁבָּת וְשָׁכַח וּמָל אֶת שֶׁל אַחַר הַשַּׁבָּת בַּשַּׁבָּת חַיָּב. אֶחָד לָמוּל בְּעֶרֶב שַׁבָּת וְאֶחָד לָמוּל בַּשַּׁבָּת וְשָׁכַח וּמָל אֶת שֶׁל עֶרֶב שַׁבָּת בַּשַּׁבָּת רַבִּי אֱלִיעֶזֶר מְחַיֵּב חַטָּאת וְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ פּוֹטֵר: ה קָטָן נִמּוֹל לִשְׁמוֹנָה וּלְתִשְׁעָה וְלַעֲשָׂרָה וּלְאַחַד עָשָׂר וְלִשְׁנֵים עָשָׂר לֹא פָחוֹת וְלֹא יוֹתֵר. הָא כֵּיצַד כְּדַרְכּוֹ לִשְׁמוֹנָה. נוֹלַד לְבֵין הַשְּׁמָשׁוֹת נִמּוֹל לְתִשְׁעָה בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת שֶׁל עֶרֶב שַׁבָּת נִמּוֹל לַעֲשָׂרָה. יוֹם טוֹב לְאַחַר הַשַּׁבָּת נִמּוֹל לְאַחַד עָשָׂר. שְׁנֵי יָמִים טוֹבִים שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה נִמּוֹל לִשְׁנֵים עָשָׂר. קָטָן הַחוֹלֶה אֵין מוֹהֲלִין אוֹתוֹ עַד שֶׁיַּבְרִיא: ו אֵלּוּ הֵן צִיצִין הַמְעַכְּבִין אֶת הַמִּילָה. בָּשָׂר הַחוֹפֶה אֶת רוֹב הָעֲטָרָה. וְאֵינוֹ אוֹכֵל בִּתְרוּמָה. וְאִם הָיָה בַּעַל בָּשָׂר מְתַקְּנוֹ מִפְּנֵי מַרְאִית הָעַיִן. מָל וְלֹא פָרַע אֶת הַמִּילָה כְּאִלּוּ לֹא מָל:

פרק כ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר תּוֹלִין אֶת הַמְשַׁמֶּרֶת בְּיוֹם טוֹב וְנוֹתְנִין לַתְּלוּיָה בְּשַׁבָּת. וַחֲכָמִים אוֹמְרִים אֵין תּוֹלִין אֶת הַמְשַׁמֶּרֶת בְּיוֹם טוֹב. וְאֵין נוֹתְנִין לַתְּלוּיָה בְּשַׁבָּת. אֲבָל נוֹתְנִין לַתְּלוּיָה בְּיוֹם טוֹב: ב נוֹתְנִין מַיִם עַל גַּבֵּי שְׁמָרִים בִּשְׁבִיל שֶׁיִּצֹּלוּ וּמְסַנְּנִין אֶת הַיַּיִן בְּסוּדָרִין וּבִכְפִיפָה מִצְרִית וְנוֹתְנִין בֵּיצָה בִּמְסַנֶּנֶת שֶׁל חַרְדָּל וְעוֹשִׂין אֱנוֹמָלִין בְּשַׁבָּת. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר בְּשַׁבָּת בְּכוֹס בְּיוֹם טוֹב בְּלָגִין וּבַמּוֹעֵד בֶּחָבִית. רַבִּי צָדוֹק אוֹמֵר הַכֹּל לְפִי הָאוֹרְחִים: ג אֵין שׁוֹרִין אֶת הַחִלְתִּית בְּפוֹשְׁרִין אֲבָל נוֹתֵן לְתוֹךְ הַחוֹמֶץ וְאֵין שׁוֹרִין אֶת הַכַּרְשִׁינִין וְלֹא שָׁפִין אוֹתָן אֲבָל נוֹתֵן לְתוֹךְ הַכְּבָרָה אוֹ לְתוֹךְ הַכַּלְכָּלָה. אֵין כּוֹבְרִין אֶת הַתֶּבֶן בִּכְבָרָה וְלֹא יִתְּנֶנָּה עַל גַּבֵּי מָקוֹם גָּבוֹהַּ בִּשְׁבִיל שֶׁיֵּרֵד הַמּוֹץ אֲבָל נוֹטֵל הוּא בִּכְבָרָה וְנוֹתֵן לְתוֹךְ הָאֵבוּס: ד גּוֹרְפִין מִלִּפְנֵי הַפְּטָם וּמְסַלְּקִין לַצְּדָדִין מִפְּנֵי הָרְעִי דִּבְרֵי רַבִּי דוֹסָא וַחֲכָמִים אוֹסְרִים. נוֹטְלִין מִלִּפְנֵי בְּהֵמָה זוֹ וְנוֹתְנִין לִפְנֵי בְּהֵמָה זוֹ בְּשַׁבָּת: ה הַקַּשׁ שֶׁעַל גַּבֵּי הַמִּטָּה לֹא יְנַעְנְעֶנּוּ בְיָדוֹ אֲבָל מְנַעְנְעוֹ בְגוּפוֹ וְאִם הָיָה מַאֲכַל בְּהֵמָה אוֹ שֶׁהָיָה עָלָיו כַּר אוֹ סָדִין מְנַעְנְעוֹ בְיָדוֹ. מַכְבֵּשׁ שֶׁל בַּעֲלֵי בָתִּים מַתִּירִין אֲבָל לֹא כוֹבְשִׁין וְשֶׁל כּוֹבְסִין לֹא יִגַּע בּוֹ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אִם הָיָה מֻתָּר מֵעֶרֶב שַׁבָּת מַתִּיר אֶת כֵּלָיו וְשׁוֹמְטָן (נ״א מַתִּיר אֶת כֻּלּוֹ וְשׁוֹמְטוֹ):

פרק כא נוֹטֵל אָדָם אֶת בְּנוֹ וְהָאֶבֶן בְּיָדוֹ וְכַלְכָּלָה וְהָאֶבֶן בְּתוֹכָהּ וּמְטַלְטְלִין תְּרוּמָה טְמֵאָה עִם הַטְּהוֹרָה וְעִם הַחֻלִּין. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אַף מַעֲלִין אֶת הַמְדֻמָּע בְּאֶחָד וּמֵאָה: ב הָאֶבֶן שֶׁעַל פִּי הֶחָבִית מַטָּהּ עַל צִדָּהּ וְהִיא נוֹפֶלֶת. הָיְתָה בֵּין הֶחָבִיּוֹת מַגְבִּיהָהּ וּמַטָּהּ עַל צִדָּהּ וְהִיא נוֹפֶלֶת. מָעוֹת שֶׁעַל הַכַּר נוֹעֵר אֶת הַכַּר וְהֵן נוֹפְלוֹת. הָיְתָה עָלָיו לַשְׁלֶשֶׁת מְקַנְּחוֹ בִסְמַרְטוּט. הָיְתָה שֶׁל עוֹר נוֹתְנִין עָלֶיהָ מַיִם עַד שֶׁתִּכְלֶה: ג בֵּית שַׁמַּאי אוֹמְרִים מַגְבִּיהִין מִן הַשֻּׁלְחָן עֲצָמוֹת וּקְלִיפִּין וּבֵית הִלֵּל אוֹמְרִים נוֹטֵל אֶת הַטַּבְלָא כֻּלָּהּ וּמְנַעֲרָהּ. מַעֲבִירִין מֵעַל הַשֻּׁלְחָן פֵּרוּרִין פָּחוֹת מִכַּזַּיִת וּשְׂעָר שֶׁל אֲפוּנִין וּשְׂעָר שֶׁל עֲדָשִׁים מִפְּנֵי שֶׁהוּא מַאֲכַל בְּהֵמָה. סְפוֹג אִם יֵשׁ לוֹ עוֹר בֵּית אֲחִיזָה מְקַנְּחִין בּוֹ וְאִם לָאו אֵין מְקַנְּחִין בּוֹ. וַחֲכָמִים אוֹמְרִים בֵּין כָּךְ וּבֵין כָּךְ נִטָּל בְּשַׁבָּת וְאֵינוֹ מְקַבֵּל טֻמְאָה:

פרק כב חָבִית שֶׁנִּשְׁבְּרָה מַצִּילִין הֵימֶנָּה מְזוֹן שָׁלֹשׁ סְעוּדוֹת וְאוֹמֵר לַאֲחֵרִים בֹּאוּ וְהַצִּילוּ לָכֶם וּבִלְבַד שֶׁלֹּא יִסְפּוֹג. אֵין סוֹחֲטִין אֶת הַפֵּרוֹת

לְהוֹצִיא מֵהֶן מַשְׁקִין וְאִם יָצְאוּ מֵעַצְמָן אֲסוּרִים. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אִם לָאֳכָלִים הַיּוֹצֵא מֵהֶן מֻתָּר וְאִם לְמַשְׁקִין הַיּוֹצֵא מֵהֶן אָסוּר. חַלּוֹת דְּבַשׁ שֶׁרִסְּקָן מֵעֶרֶב שַׁבָּת וְיָצְאוּ מֵעַצְמָן אֲסוּרִים וְרַבִּי אֱלִיעֶזֶר מַתִּיר: ב כָּל שֶׁבָּא בְּחַמִּין מֵעֶרֶב שַׁבָּת שׁוֹרִין אוֹתוֹ בְּחַמִּין בְּשַׁבָּת וְכָל שֶׁלֹּא בָא בְּחַמִּין מֵעֶרֶב שַׁבָּת מְדִיחִין אוֹתוֹ בְּחַמִּין בְּשַׁבָּת חוּץ מִן הַמָּלִיחַ הַיָּשָׁן (נ״א וְדָגִים מְלוּחִים קְטַנִּים) וְקוּלְיָס הָאִסְפָּנִין שֶׁהֲדָחָתָן זוֹ הִיא גְּמַר מְלַאכְתָּן: ג שׁוֹבֵר אָדָם אֶת הֶחָבִית לֶאֱכוֹל הֵימֶנָּה גְּרוֹגְרוֹת וּבִלְבַד שֶׁלֹּא יִתְכַּוֵּן לַעֲשׂוֹת כְּלִי וְאֵין נוֹקְבִים מְגוּפָה שֶׁל חָבִית דִּבְרֵי רַבִּי יְהוּדָה וַחֲכָמִים מַתִּירִין (נ״א רַבִּי יוֹסֵי מַתִּיר). וְלֹא יִקְבֶנָּה מִצִּדָּהּ וְאִם הָיְתָה נְקוּבָה לֹא יִתֵּן עָלֶיהָ שַׁעֲוָה מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְמָרֵחַ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה מַעֲשֶׂה בָּא לִפְנֵי רַבָּן יוֹחָנָן בֶּן זַכַּאי בַּעֲרָב וְאָמַר חוֹשְׁשַׁנִי לוֹ מֵחַטָּאת: ד נוֹתְנִין תַּבְשִׁיל לְתוֹךְ הַבּוֹר בִּשְׁבִיל שֶׁיְּהֵא שָׁמוּר. וְאֶת הַמַּיִם הַיָּפִים בָּרָעִים בִּשְׁבִיל שֶׁיִּצֹּנוּ. וְאֶת הַצּוֹנֵן בַּחַמָּה בִּשְׁבִיל שֶׁיֵּחַמּוּ. מִי שֶׁנָּשְׁרוּ כֵלָיו בַּדֶּרֶךְ בְּמַיִם מְהַלֵּךְ בָּהֶן וְאֵינוֹ חוֹשֵׁשׁ. הִגִּיעַ לֶחָצֵר הַחִיצוֹנָה שׁוֹטְחָן בַּחַמָּה אֲבָל לֹא כְּנֶגֶד הָעָם: ה הָרוֹחֵץ בְּמֵי מְעָרָה וּבְמֵי טְבֶרְיָא וְנִסְתַּפֵּג אֲפִלּוּ בְּעֶשֶׂר אֲלוּנְטִיאוֹת לֹא יְבִיאֵם בְּיָדוֹ אֲבָל עֲשָׂרָה בְּנֵי אָדָם מִסְתַּפְּגִין בַּאֲלוּנְטִית אַחַת פְּנֵיהֶם יְדֵיהֶם וְרַגְלֵיהֶם וּמְבִיאִין אוֹתָהּ בְּיָדָן: ו סָכִין וּמְמַשְׁמְשִׁין בִּבְנֵי מֵעַיִם אֲבָל לֹא מִתְעַמְּלִין וְלֹא מִתְגָּרְדִין. אֵין יוֹרְדִין לְקוֹרְדִּימָה וְאֵין עוֹשִׂין אַפִּיקְטְוִזִין וְאֵין מְעַצְּבִין אֶת הַקָּטָן וְאֵין מַחֲזִירִין אֶת הַשֶּׁבֶר. מִי שֶׁנִּפְרְקָה יָדוֹ אוֹ רַגְלוֹ לֹא יִטְרְפֵם בְּצוֹנֵן אֲבָל רוֹחֵץ הוּא כְּדַרְכּוֹ וְאִם נִתְרַפָּא נִתְרַפָּא:

פרק כג שׁוֹאֵל אָדָם מֵחֲבֵרוֹ כַּדֵּי יַיִן וְכַדֵּי שֶׁמֶן וּבִלְבַד שֶׁלֹּא יֹאמַר לוֹ הַלְוֵנִי וְכֵן הָאִשָּׁה מֵחֲבֶרְתָּהּ כִּכָּרוֹת וְאִם אֵינוֹ מַאֲמִינוֹ מַנִּיחַ טַלִּיתוֹ אֶצְלוֹ וְעוֹשֶׂה עִמּוֹ חֶשְׁבּוֹן לְאַחַר שַׁבָּת. וְכֵן עֶרֶב פֶּסַח בִּירוּשָׁלַיִם שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּשַׁבָּת מַנִּיחַ טַלִּיתוֹ אֶצְלוֹ וְנוֹטֵל אֶת פִּסְחוֹ וְעוֹשֶׂה עִמּוֹ חֶשְׁבּוֹן לְאַחַר יוֹם טוֹב: ב מוֹנֶה אָדָם אֶת אוֹרְחָיו וְאֶת פַּרְפְּרוֹתָיו מִפִּיו אֲבָל לֹא מִן הַכְּתָב וּמֵפִיס עִם בָּנָיו וְעִם בְּנֵי בֵיתוֹ עַל הַשֻּׁלְחָן וּבִלְבַד שֶׁלֹּא יִתְכַּוֵּן לַעֲשׂוֹת מָנָה גְדוֹלָה כְּנֶגֶד קְטַנָּה מִשּׁוּם קוּבְיָא וּמַטִּילִין חֲלָשִׁים עַל הַקָּדָשִׁים בְּיוֹם טוֹב אֲבָל לֹא עַל הַמָּנוֹת: ג לֹא יִשְׂכּוֹר אָדָם פּוֹעֲלִים בְּשַׁבָּת. וְלֹא יֹאמַר אָדָם לַחֲבֵרוֹ לִשְׂכּוֹר לוֹ פוֹעֲלִים. אֵין מַחְשִׁיכִין עַל הַתְּחוּם לִשְׂכּוֹר פּוֹעֲלִים וּלְהָבִיא פֵרוֹת אֲבָל מַחְשִׁיךְ הוּא לִשְׁמוֹר וּמֵבִיא פֵרוֹת בְּיָדוֹ. כְּלָל אָמַר אַבָּא שָׁאוּל כָּל שֶׁאֲנִי זַכַּאי בַּאֲמִירָתוֹ רַשַּׁאי אֲנִי לְהַחְשִׁיךְ עָלָיו: ד מַחְשִׁיכִין עַל הַתְּחוּם לְפַקֵּחַ עַל עִסְקֵי כַלָּה וְעַל עִסְקֵי הַמֵּת לְהָבִיא לוֹ אָרוֹן וְתַכְרִיכִין. נָכְרִי שֶׁהֵבִיא חֲלִילִין בְּשַׁבָּת לֹא יִסְפּוֹד בָּהֶן יִשְׂרָאֵל אֶלָּא אִם כֵּן בָּאוּ מִמָּקוֹם קָרוֹב. עָשׂוּ לוֹ אָרוֹן וְחָפְרוּ לוֹ קֶבֶר יִקָּבֵר בּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִם בִּשְׁבִיל יִשְׂרָאֵל לֹא יִקָּבֵר בּוֹ עוֹלָמִית: ה עוֹשִׂין כָּל צָרְכֵי הַמֵּת סָכִין וּמְדִיחִין אוֹתוֹ וּבִלְבַד שֶׁלֹּא יָזִיזוּ בוֹ אֵבֶר. שׁוֹמְטִין אֶת הַכַּר מִתַּחְתָּיו וּמַטִּילִין אוֹתוֹ עַל הַחוֹל בִּשְׁבִיל שֶׁיַּמְתִּין. קוֹשְׁרִין אֶת הַלֶּחִי לֹא שֶׁיַּעֲלֶה אֶלָּא שֶׁלֹּא יוֹסִיף וְכֵן קוֹרָה שֶׁנִּשְׁבְּרָה סוֹמְכִין אוֹתָהּ בְּסַפְסָל אוֹ בַאֲרֻכּוֹת הַמִּטָּה לֹא שֶׁתַּעֲלֶה אֶלָּא שֶׁלֹּא תוֹסִיף. אֵין מְעַצְּמִין אֶת הַמֵּת בְּשַׁבָּת וְלֹא בְחוֹל עִם יְצִיאַת הַנֶּפֶשׁ וְהַמְעַצֵּם עִם יְצִיאַת הַנֶּפֶשׁ הֲרֵי זֶה שׁוֹפֵךְ דָּמִים:

פרק כד מי שהחשיך לו בדרך נותן כיסו לנכרי ואם אין עמו נכרי מניחו על החמור. הגיע לחצר החיצונה נוטל את הכלים הנטלין בשבת ושאינן נטלין בשבת מתיר את החבלים והשקים נופלין מאליהם: ב מתירין פקיעי עמיר לפני בהמה ומפספסין את הכיפין אבל לא את הזירין. אין מרסקין לא את השחת ולא את החרובין לפני בהמה בין דקה ובין גסה רבי יהודה מתיר בחרובין לדקה: ג אין אובסין את הגמל ולא דורסין אבל מלעיטין ואין ממראים את העגלים אבל מלעיטין. ומהלקטין לתרנגולים ונותנין מים למורסן אבל לא גובלין ואין נותנין מים לפני דבורים ולפני יונים שבשובך אבל נותנין לפני אווזין ותרנגולין ולפני יוני הרדיסיות: ד מחתכין את הדלועין לפני הבהמה ואת הנבלה לפני הכלבים. רבי יהודה אומר אם לא היתה נבלה מערב שבת אסורה לפי שאינה מן המוכן: ה מפירין נדרים בשבת ונשאלין לנדרים שהן לצורך השבת. פוקקין את המאור ומודדין את המטלית ואת המקוה. ומעשה בימי אביו של רבי צדוק ובימי אבא שאול בן בטנית שפקקו את המאור בטפיח וקשרו את המקידה בגמי לידע אם יש בגיגית פותח טפח אם לאו. ומדבריהם למדנו שפוקקין ומודדין וקושרין בשבת:

ואח"כ יאמר זה המאמר המדבר מכבוד סעודה ד':

תא חזי בכל שתא יומא דשבתא כד מטא שעתא דצלותא דמנחה דינא תקיפא שלטא וכל דינין מתערין אבל ביומא דשבתא כד מטא עדן דצלותא דמנחה רעוא דרעוין אשתכח ועתיקא קדישא גליא רצון דיליה וכל דינין דיליה מתכפין ומשתכח רעותא וחידו בכלא ובהאי רצון אסתלק משה נביא מהימנא קדישא מעלמא בגין למנדע דלא בדינא אסתלק וההיא שעתא ברצון דעתיקא קדישא נפיק נשמתיה ואתטמר ביה בגין כך ולא ידע איש את קבורתו כתיב. מה עתיקא קדישא טמירא מכל טמירין ולא ידעין עלאין ותתאין אוף הכי האי נשמתא דאתטמר בהאי רצון דאתגליא בשעתא דצלותא דמנחה דשבתא כתיב ולא ידע איש את קבורתו והוא טמיר מכל טמירין דעלמא ודינא לא שלטא ביה זכאה חולקיה דמשה. תאנא בהאי יומא דאורייתא מתעטרא ביה מתעטרא בכלא בכל אינון פקודין בכל אינון גזרין ועונשין בשבעין אנפין דנהורא דנהרין מכל סטרא וסטרא מאן חמי ענפין דנפקין מכל ענפא וענפא חמשא קימין בגו אילנא כלהו ענפין בהו אחידן. מאן חמי אינון תרעין דמתפתחין בכל סטר וסטר כלהו מזדהרין ונהרין בההוא נהורא דנפיק ולא פסיק קל כרוזא נפיק אתערו קדישי עליונין אתערו עמא קדישא דאתבחר לעלא ותתא אתערו חדותא לקדמות מאריכון אתערו בחדותא שלימתא אזדמנו בתלת חדן דתלת אבהן אזדמנו לקדמות מהימנותא דחדוא דכל חדותא זכאה חולקיכון ישראל קדישין בעלמא דין ובעלמא דאתי דא הוא ירותא לכון מכל עמין עובדי כוכבים ועל דא כתיב ביני ובין בני ישראל: אמר רבי יהודה הכי הוא ודאי ועל דא כתיב זכור את יום השבת לקדשו וכתיב קדושים תהיו כי קדוש אני יי וכתיב וקראת לשבת ענג לקדוש יי מכבד · תאנא בהאי יומא כל נשמתהון דצדיקיא מתעדנין בתפנוקי עתיקא קדישא סתימא דכל סתימין ורוחא דא מענוגא דההוא עתיקא מתפשטא בכלהו עלמין וסלקא ונחתא ומתפשטא לכלהו בני קדישין לכלהו נטורי אורייתא וניחין בניחא שלים ומתנשי מכלהו כל רוגזין כל דינין וכל פולחנין קשין הדא הוא דכתיב ביום הניח יי לך מעצבך ומרגזך ומן העבודה הקשה. בגיני כך שקיל שבתא לקבל אורייתא וכל דנטיר שבתא כאלו

נטיר אורייתא כלא וכתיב אשרי אנוש יעשה זאת ובן אדם יחזיק בה שומר שבת מחללו ושומר ידו מעשות כל רע. אשתמע דמאן דנטיר שבת כמאן דנטיר אורייתא כלא. ברוך יי לעולם אמן ואמן:

סדר תפלת ערבית למוצאי שבת

שבת אויף דער נאכט פאר והוא רחום זאגט מען דיא מזמורים לדוד ברוך ה' צורי וגו' מזמור קודם אנו למנצח בנגינות מזמור שיר וגו' כמזמור ס"ז:

מען דאוונט מעריב. אין שמונה עשרה זאגט מען אתה חוננתנו. אויב ער האט פאר געסן צו זאגן אתה חוננתנו אונ ער האט זיך דער מאנט ווען ער האט ניט געזאגט דיא ברכה דארף ער ניט זאגן נאך איין מאל שמונה עשרה. נאר ער טאר קיין מלאכה טאן ביז ער זאגט המבדיל. נאר אן אברכה. אונ אויב ער האט ניט קיין כוס צו מאכן הבדלה. אונ אויף קומענדיגן וועט ער אויך ניט האבן איין כוס דארף ער איבער דאווענען שמונה עשרה. נאך שמונה עשרה זאגט מען ויהי נועם שפייענדיג. אונ דער נאך זאגט מען ואתה קדוש ויצענדיג. אויב עס געפאלט יום טוב אין דער וואך זאגט מען ניט ויהי נועם ואתה קדוש. אונ דער חזן זאגט קדיש תתקבל. דער נאך זאגט מען ויתן לך אונ מען מאכט הבדלה: עלינו. קדיש

ויתן לך האלהים מטל השמים ומשמני הארץ ורב דגן ותירוש: יעבדוך עמים וישתחוו לך לאמים הוה גביר לאחיך וישתחוו לך בני אמך אורריך ארור ומברכיך ברוך: ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים: ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך את ארץ מגריך אשר נתן אלהים לאברהם: מאל אביך ויעזרך ואת שדי ויברכך ברכת שמים מעל ברכת תהום רבצת תחת ברכת שדים ורחם: ברכת אביך גברו על ברכת הורי עד תאות גבעות עולם תהיין לראש יוסף ולקדקד נזיר אחיו: ואהבך וברכך והרבך

ויתן לך גאט זאל דיר געבן פון די טויא פון דעם הימיל אונ פון די פעטקייט פון דר ערד אונ פיל קארין אונ ווייון יעבדוך זיי זאלין דיך דינען די פעלקער אונ זיי זאלין זיך בוקין צו דיר די היידן, זיי איין האר צו דיינע ברידער אונ זאלין זיך בוקין צו דיר דיין מוטערש קינדר, דיינע שילטער וועל איך שילטין אונ דיינע בענטשער זאל זיין גיבענטשט ואל אונ דר אלמאכטיגער גאט זאל דיך בענטשין אונ זאל דיר פרוכפערין אונ זאל דיך מערין ויתן אונ זאל דיר געבין די ברכה פון אברהם צו דיר אונ צו דיינע קינדר מיט דיר, צו מאכין ארבין דיך דאס לאנד וואס דו האסט דריגען גיוואונט וואס גאט האט עס גיגעבין צו אברהם מאל יעקב האט גיזאגט צו יוסף די גדולה וואס דו האסט איז פון דעם גאט פון דיין פאטער אונ ער זאל דיר העלפין אלע צייט אונ דיין הארץ איז גיוועזין מיט גאט אונ ער זאל דיך בענטשין די ברכות וואס קומען פון דעם הימיל פון אויבין דס איז טויא, רעגין, אונ די ברכות וואס ציהען זיך פון די טיפענעש וואס זי רועט אונטין, די ברכות פון פאטער אונ מוטער דאס איז די ברכה פון גדול בנים ברכות די ברכות פון דיין פאטער האבין זיך גישטארקט איבער די ברכות וואס גאט האט גיבענטשט מיינע עלטערין ווארום מיינע ברכות האבין גיגרייכט ביז אין די גרענצין פון די הויך פון דר וועלט די אלע ברכות זאלין זיין צום קאפ פון יוסף זיי זאלין רוען אויף דעם קאפ פון יוסף ואהבך מיט די ברכות האט משה רבינו די ישראל

וּבֵרַךְ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתֶךָ דְּגָנְךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרֹת צֹאנֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ: בָּרוּךְ תִּהְיֶה מִכָּל הָעַמִּים לֹא יִהְיֶה בְךָ עָקָר וַעֲקָרָה וּבִבְהֶמְתֶּךָ: וְהֵסִיר יְיָ מִמְּךָ כָּל חֹלִי וְכָל מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם בָּךְ וּנְתָנָם בְּכָל שֹׂנְאֶיךָ: הַמַּלְאָךְ הַגֹּאֵל אֹתִי מִכָּל רָע יְבָרֵךְ אֶת הַנְּעָרִים וְיִקָּרֵא בָהֶם שְׁמִי וְשֵׁם אֲבֹתַי אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיִדְגּוּ לָרֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ: יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הִרְבָּה אֶתְכֶם וְהִנְּכֶם הַיּוֹם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֹב: יְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵיכֶם יֹסֵף עֲלֵיכֶם כָּכֶם אֶלֶף פְּעָמִים וִיבָרֵךְ אֶתְכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָכֶם: בָּרוּךְ אַתָּה בָּעִיר וּבָרוּךְ אַתָּה בַּשָּׂדֶה: בָּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאֶךָ וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֶךָ: בָּרוּךְ טַנְאֲךָ וּמִשְׁאַרְתֶּךָ: בָּרוּךְ פְּרִי בִטְנְךָ וּפְרִי אַדְמָתְךָ וּפְרִי בְהֶמְתֶּךָ שְׁגַר אֲלָפֶיךָ וְעַשְׁתְּרוֹת צֹאנֶךָ: יְצַו יְיָ אִתְּךָ אֶת הַבְּרָכָה בַּאֲסָמֶיךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ וּבֵרַכְךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ: יִפְתַּח יְיָ לְךָ אֶת אוֹצָרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לָתֵת מְטַר אַרְצְךָ

גיבענטשט נאט זאל דיר ליב האבין אונ ער זאל דיך בענטשין אונ זאל דיך מערין אונ ער זאל בענטשין די פרוכט פון דיין בויך אונ די פרוכט פון דיין ערד דיין קארין אונ דיין ווייז אונ דיין אייל די פאר וואַרפונג פון דיינע רינדער אונ די שטאדעס פון דיינע שאף אויף דר ערד וואס ער האט גישוואָרין צו דיינע עלטערין צו געבין צו דיר ברוך דו וועסט זיין גיבענטשט מער פון אלע היידין עס וועט ניט זיין אין דיר אזעלכע וואס קאנען קיין קינדר ניט האבין אונ צווישין דיינע בהמות וועט אויך ניט זיין קיין עקר אונ קיין עקרה והסיר גאט וועט פון דיר אפ טאן אלע קראנקהייט אונ אלע בייזע וויטאג פון די מצרים וואס דו ווייסט וואול וועט זיי גאט אין דיר ניט טאן אונ ער וועט זיי געבין אויף אלע דיינע פיינט:

המלאך הגואל דר מלאך וואס האט מיך אויס גילייזט פון אלעם בייזין דר זאל בענטשין די יונגע קינדר דאס מיין נאמען זאל אויף זיי זיין גירופין אונ אויך מיינע פאטערס נאמען אברהם אונ יצחק אונ זאלין זיך מערין אויף דר וועלט ווי די פיש אין וואסער ה' גאט אייער גאט האט אייך גימערט דאס איר זייט היינט גלייך אז די שטערן פון הימיל צו פיל ה' גאט דר גאט פון אייערע עלטערין זאל אייך נאך מערין טויזינט מאל ווי פיל איר זייט איצונד אונ זאל אייך בענטשין אזו ווי ער האט אויף אייך גירעט: ברוך אתה גיבענטשט וועסטו זיין אין שטאט אונ גיבענטשט וועסטו זיין אין פעלד ברוך גיבענטשט וועסטו זיין אז דו וועסט קומן פון דר מלחמה אונ גיבענטשט וועסטו זיין אז דו וועסט ארויס גיין אין דר מלחמה ברוך גיבענטשט איז דיין קארב אונ דיין מייג יצו ער וועט גיביטין גאט בייא דיר די בענטשונג אין דיינע אוצרות אונ אלע שטרעקונג דיינע הענט אונ ער וועט דיך בענטשין אין לאנד וואס גאט וועט דיר געבין יפתח גאט וועט דיר עפענען זיין גוטין אוצר דעם הימיל צו געבין רעגין אין דיין לאנד אין זיין צייט אונ צו בענטשין אלע ווערק פון דיינע הענט אונ דו וועסט אנטלייען

בְּעִתּוֹ וּלְבָרֵךְ אֵת כָּל מַעֲשֵׂה יָדֶךָ וְהִלְוִיתָ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תִלְוֶה: כִּי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בֵּרַכְךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְהַעֲבַטְתָּ גּוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט וּמָשַׁלְתָּ בְּגוֹיִם רַבִּים וּבְךָ לֹא יִמְשֹׁלוּ: אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ עַם נוֹשַׁע בַּייָ מָגֵן עֶזְרֶךָ וַאֲשֶׁר חֶרֶב גַּאֲוָתֶךָ וְיִכָּחֲשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל בָּמוֹתֵימוֹ תִדְרֹךְ:

מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: רָנּוּ שָׁמַיִם כִּי עָשָׂה יְיָ הָרִיעוּ תַּחְתִּיּוֹת אֶרֶץ פִּצְחוּ הָרִים רִנָּה יַעַר וְכָל עֵץ בּוֹ כִּי גָאַל יְיָ יַעֲקֹב וּבְיִשְׂרָאֵל יִתְפָּאָר: גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּייָ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים לֹא תֵבֹשׁוּ וְלֹא תִכָּלְמוּ עַד עוֹלְמֵי עַד: וַאֲכַלְתֶּם אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם: וִידַעְתֶּם כִּי בְקֶרֶב יִשְׂרָאֵל אָנִי וַאֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְאֵין עוֹד וְלֹא יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם: וּפְדוּיֵי יְיָ יְשֻׁבוּן וּבָאוּ צִיּוֹן בְּרִנָּה וְשִׂמְחַת עוֹלָם עַל רֹאשָׁם שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה יַשִּׂיגוּ וְנָסוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה: כִּי בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבָלוּן הֶהָרִים וְהַגְּבָעוֹת

צו פיל היידין אָבער דו ווערסט ניט דארפין אנטלייען כי דען גאט האט דיך געבענטשט אונ דו וועסט נעמען משכנות ביי פיל היידין אונ דו וועסט ניט דארפין משכנות פאר זעצן, דו וועסט געוועלטיגן איבער פיל היידין אָבער זיי וועלין איבער דיר ניט געוועלטיגין אשריך וואול צו דיר ישראל ווער איז דיר גלייך דו ביסט אזו איין פאלק וואס דו ווערסט געהאלפין דורך גאט ער איז דר באשיצער פון דיין הילף אויך איז ער די שווערד פון דיין האפערדיקייט, דיינע פיינט וועלין דיר לייקענען פאר גרויס מורא אָבער דו זאלסט טרעטין אויף זייער הויך דו וועסט זיי מנצח זיין:

מחיתי כעב איך האב גיטאן אפ מעקין אזו ווי איין דיקין וואלקין דיינע פשעים אונ אזו ווי איין וואלקין דיינע זינד, קער דיך אום צו מיר דען איך האב דיך פון מצרים אויס גילייזט רנו זינגט איר הימיל דען גאט האט גיטאן וואס ער האט מבטיח גיוועזט שאלין איר אונטערשטע פון דר ערד איר בערג עפינט גיזאנג דר וואלד אונ אלע די בוימער וואס אין וואלד דען גאט האט אויס גילייזט יעקב אונ מיט די ישראל טוט ער זיך בארימען גואלנו אונזער דר לייזער וואס ווערט אן גירופין דר הייליגער גאט פון ישראל:

ישראל נושע די ישראל וועלין גיהאלפין ווערין מיט גאטס הילף איין אייביגע הילף איר וועט ניט פאר שעמט ווערין ביז אייביג ואכלתם אונ איר וועט עסין אונ וועט זאט זיין אונ איר זאלט לויבין דעם נאמען פון אייער גאט וואס ער האט מיט אייך וואונדערליכע זאכין גיטאן אונ מיין פאלק וועלין ניט פאר שעמט ווערין צו אייביג. אונ איר וועט וויסין אז איך גאט בין צווישין די ישראל אונ איך בין אייער גאט אונ קיין אנדערער איז ניט דא אונ מיין פאלק וועלין ניט פאר שעמט ווערין צו אייביג כי דען מיט פרייד וועט איר אויס גיין אונ מיט שלום וועט איר גיפירט ווערין די בערג אונ די

יפצחו לפניכם רנה וכל עצי השדה ימחאו כף: הנה אל ישועתי
אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יי ויהי לי לישועה: ושאבתם
מים בששון ממעיני הישועה: ואמרתם ביום ההוא הודו ליי קראו
בשמו הודיעו בעמים עלילותיו הזכירו כי נשגב שמו: זמרו יי כי
גאות עשה מודעת זאת בכל הארץ: צהלי ורני יושבת ציון כי גדול
בקרבך קדוש ישראל: ואמר ביום ההוא הנה אלהינו זה קוינו לו
ויושיענו זה יי קוינו לו נגילה ונשמחה בישועתו:

בית יעקב לכו ונלכה באור יי: והיה אמונת עתיך חסן
ישועות חכמת ודעת יראת יי היא אוצרו: ויהי דוד
לכל דרכיו משכיל ויי עמו: פדה בשלום נפשי מקרב לי
כי ברבים היו עמדי: ויאמר העם אל שאול היונתן ימות
אשר עשה הישועה הגדולה הזאת בישראל חלילה. חי יי
אם יפול משערת ראשו ארצה כי עם אלהים עשה היום
הזה ויפדו העם את יונתן ולא מת: ופדויי יי ישובון ובאו

הויך וועלין עפענען פאר איך גיזאנג און אלע בוימר פון דעם פעלד וועלין קלאפין
מיט די הענט הנה ווייל גאט איז מיין הילף בין איך זיכער און פארכט מיך ניט פאר
קיין מענטשין דען די שטארקייט און די לויב פון גאט איז מיר גיוועזין צו הילף ושאבתם
און איר וועט שעפין וואסער מיט פרייד פון די קוואלין ברונען די הילף עס וועט אייך
נתגלה ווערין סודות פון דר תורה וואס זיינען פאר געסין גיווארין ואמרתם איר וועט
זאגין דעם דאזיגין טאג לויבט גאט רופט אן זיין נאמען מאכט וויסין צווישין די
פעלקער זיינע ווערק מאכט אים גידיינקען דען זיין נאמען איז שטארק זמרו לויבט גאט
דען ער האט גרויסקייט גיטאן דאס איז ווישינגליך אין די גאנצע וועלט צהלי שרייא
און זינג דו זיצערין פון ציון דען דער הייליגער גאט פון ישראל דורך דיא נסים וואס
ער וועט דיר טאן וועט זיין נאמען גיאכפערט ווערין ואמר איטליכער פון ישראל וועט
זאגין אין דעם דאזיגין טאג דאס איז אונזער גאט וואס מיר האבין צו אים גיהאפט אז
ער זאל אונז העלפין דאס איז דער גאט וואס מיר האבין צו אים גיהאפט און היינט
פרייען מיר זיך מיט זיין הילף:

בית יעקב איר ישראל וואס איר קומט ארויס פון יעקב קומט און מיר וועלין גיין אין
גאטש ליכט דאס איז די תורה און מצות. די אמונה פון די צייטין וואס דו
האסט גיגלויבט אין גאט און האסט גיהאפט צו הילף דאס וועט דיר זיין צו איין
שטארקייט און צו הילף און צו חכמה און וויסין שאפט דורך גאטש פארכט וואס
דאס איז זיין אוצר וועסטו האבין די הילף ויהי אין אלע זיינע וועגין האט דוד באגליקט
און גאט איז מיט אים גיוועזין פדה גאט האט מיין לייב ארויס גילייזט מיט שלום פון די
מלחמה וואס אויף מיר איז גיקומען וועגין די פיל לייט וואס זיינען מיר צו הילף גיוועזין
און האבין פאר מיר גיבעטין ויאמר האבין דאס פאלק גיזאגט צו שאול, יונתן זאל
גיטייט ווערין וואס ער האט די גרויסע הילף גיטאן אין די ישראל, פר מיטין זאל
דס זיין, מיר שווערין ווי גאט לעבט אייביג אויב איין האר פון זיין קאפ וועט פאלין
צו דער ערד דען איין געטליכע הילף האט ער היינטיגין טאג גיטאן און דאס פאלק

ציון ברנה ושמחת עולם על ראשם ששון ושמחה ישיגון נסו יגון ואנחה: הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה: ולא אבה יי אלהיך לשמוע אל בלעם ויהפך יי אלהיך לך את הקללה לברכה כי אהבך יי אלהיך: אז תשמח בתולה במחול ובחרים וזקנים יחדו והפכתי אבלם לששון ונחמתים ושמחתים מיגונם: בורא ניב שפתים שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו: ורוח לבשה את עמשי ראש השלישים לך דויד ועמך בן ישי שלום. שלום לך ושלום לעזרך כי עזרך אלהיך ויקבלם דויד ויתנם בראשי הגדוד: ואמרתם כה לחי ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום: אמר רבי יוחנן בכל מקום שאתה מוצא גדלתו של הקדוש ברוך הוא שם אתה מוצא ענותנותו. דבר זה כתוב בתורה. ושנוי בנביאים. ומשלש בכתובים:

האבין אויס גילייזט דעם יונתן אונ ער איז ניט געשטארבין ופדויי אונ גאט דר לייזטע ווערין זיך אום קערין אונ ווערין קומין קיין ציון מיט גיזאנג אונ אויף זייער קאפ וועלין זיי האבין די פרייד וואס זיי האבין גיהאט פון לאנג אן אין דר צייט אז זיי זיינען ארויס גיגאנגען אויס מצרים זיי ווערין גרייכין גרויס פרייד, אונ טרויערקייט אונ זיפצין וועלין פון זיי אנטלויפין: דו האסט פאר קערט מיין קלאג צו איין טאנץ צו מיר, דו האסט אויף גיבונדין מיין זאק אונ האסט מיך אן גיגורט מיט פרייד ולא גאט דיין גאט האט ניט גיוואלט צו הערין צו בלעם אונ ער האט פאר קערט גאט דיין גאט צו דיר די פלוכונג צו איין בענטשונג דען גאט האט דיך ליב או דענסטמאל וועט זיך די בתולה פרייען אונ טאנצין אונ די אלטע מיט די יונגע וועלין מיט אנאנדער טאנצין אונ איך וועל פאר קערין זייער טרויערקייט צו פרייד אונ איך וועל זיי טרייסטין אונ וועל זיי דער פרייען פון זייער טרויערקייט:

בורא ניב איך וועל דעם בעל תשובה באשאפין נייע רייד פון אלע לעפצין די אלע לייט וואס האבין אויף אים גיקריגט צום ערסטין וועלין זיי היינט צו אים זאגין צו דעם וייטין דאס הייסט דער וואס איז גיוואונט אין תורה אונ אין מצות פון זיין יוגינט אן אונ צו דעם וואס האט זיך פון נאהינט מקרב גיוועזין צו גאט אונ האט תשובה גיטאן די ביידע זיינען גלייך אזו זאגט גאט אונ איך וועל דעם בעל תשובה היילין פון זיינע עבירות: אונ איין גימיט פון גבורה האט באקליידעט דעם עמשי דער עלצטער פון די גיוואפינטע אונ זאגט מיר זיינען דיר דוד צו הילף גיקומען אונ מיט דיר וועלין מיר האלטין. פריד פריד צו דיר אונ פריד צו דיינע העלפערש דען דיין גאט האט דיר גיהאלפין אונ דוד האט זיי צו גינומען אונ האט זיי גיזעצט צו הויפט לייט פון דעם חיל ואמרתם אונ איר זאלט זאגין אזו זאלסטו גוטש האבין וייל דו וועסט לעבין דו זאלסט האבין פריד אונ צו דיין הויז גיזינד זאל זיין פריד אונ צו אלין וואס דו האסט זאל זיין פריד. ה׳ גאט זאל געבין שטארקייט צו זיין פאלק, גאט זאל בענטשין זיין פאלק מיט פריד:

כתוב בתורה כי יי אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדונים האל הגדול הגבור והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד: וכתיב בתריה עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה: שנוי בנביאים דכתיב כי כה אמר רם ונשא שכן עד וקדוש שמו מרום וקדוש אשכון ואת דכא ושפל רוח להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים: משלש בכתובים דכתיב שירו לאלהים זמרו שמו סלו לרכב בערבות ביה שמו ועלזו לפניו: וכתיב בתריה אבי יתומים ודין אלמנות אלהים במעון קדשו: יהי יי אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו: ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום: כי נחם יי ציון נחם כל חרבתיה וישם מדברה כעדן וערבתה כגן יי ששון ושמחה ימצא בה תודה וקול זמרה: יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

שיר המעלות אשרי כל ירא יי ההלך בדרכיו: יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב לך: אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב לשלחנך: הנה כי כן יבורך גבר ירא יי: יברכך יי מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חייך: וראה בנים לבניך שלום על ישראל: עלינו. ק״י

אמר רבי יוחנן בכל מקום אין אלע ערטער וואו דו גיפינסט אין פסוק די אכפערקייט פון גאט דארטין גיפינסטו אויך דער בייא גישריבין זיין דעמוטיקייט, די זאך גיפינען מיר געשריבין אין דער תורה אונ דאס אנדערע מאל גיפינען מיר אין נביאים אונ דאס דריטע מאל אין כתובים:

כתוב בתורה עס שטייט געשריבין אין דער תורה דאס גאט אייער גאט ער איז איין גאט איבער אלע געטער אונ איין האר איבער אלע הערין דער גאט דער גיאכפערטער דר שטארקער דר פארכטיגער ער איז ניט נושא פנים צו קיינעם אונ נעמט ניט קיין שוחד, דר נאך שטייט באלד געשריבין ער טוט דעם משפט פון איין יתום ואלמנה אונ האט ליב איין פרעמדין צו געבין אים ברויט אונ איין קלייד. דאס אנדערע מאל שטייט גישריבין אין נביאים אזו האט דר הויכער אונ דר דערהויבענער גאט גיזאגט דער דא רועט אייביג תאטשע איך רוא אין איין הויך אונ איין הייליג ארט רוא איך דאך מיט דעם פאר שטויסענעם אונ די וואס האבין איין נידעריגין גימיט, צו דער נערין דאס גימיט פון די נידעריגע אונ צו דר נערין דאס הארץ פון די פארשטויסענע. אונ צום דריטין מאל איז גישריבין אין כתובים דען אזו איז גישריבין זינגט צו גאט לויבט זיין נאמען מיט גיזאנג דר הייבט צו דעם וואס רועט אין הימיל לויבט אים מיט זיין נאמען אי״ג פרייט אייך פאר אים וכתיב אונ דר נאך שטייט ער איז איין פאטער פון יתומים אונ איין דיין פון אלמנות ער איז גאט אין זיין הייליג וואונונג. יהי גאט זאל מיט אונז זיין אזו ווי ער איז גיוועזן מיט אונזערע עלטערין ער זאל אונז ניט פאר לאזין ואתם אונ איר אלע די וואס באהעפטין זיך אין גאט אייער גאט בלייבט לעבין אלע היינטיגין טאג כי דען גאט וועט ציון טרייסטין ער וועט טרייסטין אלע אירע וויסטע ערטר, איר וויסטע ערד וועט ער מאכין אזו ווי עדן אונ אירע ווילדע ערטער אזו ווי גאטש גארטן, פרייד אונ לוסט וועט אין איר גיפונען ווערין איין לויב אונ איין קול פון לויב גיזאנג ה׳ גאט וועט דאס טאן פון וועגין זיין גירעכטיקייט ער וועט די תורה אכפערין אונ וועט שטארקין די תורה:

במוצאי יום מנוחה. המצא לעמך רוחה. שלח תשבי לנאנחה. ונס יגון ואנחה: יאתה לך צורי. לקבץ עם מפזרי. מיד גוי אכזרי. אשר כרה לי שוחה: עת דודים תעורר אל. למלט עם אשר שואל. ראות טובך בבא גואל. לשה פזורה נדחה: קרא ישע לעם נדבה. אל דגול מרבבה. יהי השבוע הבא. לישועה ולרוחה: בת ציון השכולה. אשר היא היום געולה. מהרה תהיה בעולה. כאם הבנים שמחה: מעינות אזי יזובון. ופדויי יי עוד ישובון. ומי ישע ישאבון. והצרה נשכחה: נחה עמך כאב רחמן. יצפצפו עם לא אלמן. דבר יי אשר נאמן. כהקימך הבטחה: וידידים פליטי חרץ. נגינתם יפצחו במרץ. בלי צוחה ובלי פרץ. אין יוצאת ואין צוחה: יהי החדש הזה. כנבואת אבי חוזה. וישמע בבית זה. קול ששון וקול שמחה: חזק ימלא משאלותינו. אמיץ יעשה בקשתנו. והוא ישלח במעשה ידינו. ברכה והצלחה: במוצאי יום גילה. שמך נורא עלילה. שלח תשבי לעם סגלה. רוח ששון והנחה: קול צהלה ורנה. שפתינו אז תרננה. אנא יי הושיעה נא. אנא יי הצליחה נא:

נעים זמרות

במוצאי ווי עס גייט אוועק דער טאג פון מנוחה, גיב נאט דיין פאלק עטוואס איין רוחה. שיק אליהו התשבי צו דער טרויערדיגע געמיינדע, צו זייער טרויער אונ קומער מאך איין ענדע. יאתה צו דיר מיין באשעפער פאסט, פערזאמלען מיינע צו שפרייטע וואס זיינען אין יעדער לאנד איין גאסט. פון דער מערדערישע פאלק דיא היידען, וואס גראבען אויף מיר איין גרוב טוהען מיר אלע ליידען. עת דיא ליבליכע צייט דער וועק גאט זא לאנג וויא מען ווארט, צו רעטין דאס פאלק וואס בעט אונ נארט. צו זעהן דיין גוטעס ווען דער גואל וועט קומען, צו די פערשטויסענע בלודנע שאף וואס אין ים צרה שווימען. קרא צו דער גוט הערציגע פאלק רוף שוין הילף אהער, דוא גאט וואס גרעסער וויא אלע ביסטו מעהר. דיזע וואך וואס קומט יעצט צו אונז אריין, צו הילף אונ איין רוהיגע געמיט זאל זיא זיין. בת דיא געמיינדע ציון וואס פערוואורפען טוט מען איר מאכען, פערהאסט אין דער וועלט מען טוהט פון איר לאכען. זאל זיא אין קורצין אויפגעריכט ווערין, מיט דער פריילכר מוטער ציון וויא מיר האפען אונ קלערין. מעינות קוואלן פון גליק זאלין אנגפאנגן צו פליסען, די ערלייזטע פון גאט זאלין זיך צו איר אומקערין אונ כל טוב געניסען. וואסער פון הילף וועט שעפין יעדער נשמה, אונ די ביטערע צרות וועלין פערגעסן ווערין נאר אן מלחמה. נחה פיר דיין פאלק וויא איין ערבארעמדיגער פאטער איין קינד, אזו בעטין דיין פאלק ניט עלינדע נאר וויא דיין הויז געזינד. גאט דיין ווארט איז דאך עוויג אונ טריא, דיין היילינע הבטחה מקים זייא. ידידים דיינע געליבטע וואס זיינען ניצול געווארין פון בלייזן שווערד, זינגען גאנץ שארף זמרות צום בעשעפער פון הימעל אונ ערד. אן געשרייי אן גערודער, וועלין לויבין דעם היילינין פאטער כלל ישראל וויא ברידער. יהי עס זאל זיין דער נייער חדש מיט מזל אונ ברכה, וויא דער גרויסער נביא האט גיגעבין זיין הבטחה. עס זאל געהערט ווערין אין דיזער הויז אויף לאנג, איין קול פון פרייד פון שמחה אונ געזאנג. חזק דער מעכטיגער גאט זאל ערפילען אונזער בעגער, אונזערע בקשות זאל ממלא זיין גאט דער הערר. אין דיא ארבעט פון אונזערע הענד אין יעדער מלאכה, זאל ער שיקען איין ברכה אונ הצלחה. במוצאי אז דער פריילבער טאג שבת גייט אהין, זאל דיין ליבער אונ שרעקליכער נאמען האבין אונז אין זין. שיק אליהו התשבי פאר דער געליבטער פאלק עם סגלה, גיב זייא שוין איין רוהיג לעבין שמחה אונ פרייד אהן שום בהלה. קול מיט אנגעזאנג־ליעד וועלין מיר לויבין גאט מיט אהויך קול, אונזערע ליפען וועלין זינגען זיינע

חדש ששוני אל נא והביא. את אליהו הנביא: אמץ וחזק רפיון ידי. ברך מלאכתי וכל מעבדי. גואלי זכר עניי ומרודי. דרכך הטוב הקם לעודדי. הרץ ושלח ושמח לבבי. את אליהו הנביא: ועד והכן די ספוקי. וזמן מזוני ולחם חקי. חלב חיל גוים חיש להניקי. טובך תשבע עוללי ויונקי. יבא משיחו לעיר מושבי. את אליהו הנביא: כונן לעם זו צורי צור לחבוש. לחם לאכול ובגד ללבוש. משנאי יחזה ירא ויבוש. נוה הר שעיר בקרוב תכבוש. ששוני יגדל בראות סביבי. את אליהו הנביא: עמון ומואב מהרה תכלה. פדותך לעמך בקרוב תגלה. ציון תמלא מעם אלה. קרית מלך רב אז נעלה. שכן תשכן בתוך עם צבי. את אליהו הנביא:

אגיל ואשמח בלבבי. בראותי כי מאויבי תריב ריבי. ולציון גואל תביא. איש צמח תצמיח. אליהו הנביא ומלך המשיח: לכן בעמים יחד. תפול אימה ופחד. לכם יפחד. בעת יעלה גוי אחד. וארחותיו יצליח. אליהו: עד ממזרח למערב. יעור לעשות הרג רב. בארם וערב. לערוך מלחמה וקרב. על אויביו יצריח. אליהו: ידים מלכי אדמה. יטור נפיש וקדמה. משמע ודומה. נוסו נגבה ותימה. אשר אתכם יבריח. אליהו: רנו כל עוברי ארח. כי

נעים זמרות

שבחים דענסטמאל. מיר בעטין דיר העלפער העלף אונז נאר, בעגליק אונז רבש״ע אונ זאל ניט פעלין איין מינסטע האר:

חדש מיין פרייד וויא א מאל בעניי וויא מיין בעגער, ברייננ אונז אליהו הנביא אהער. מיינע שלאפע הענד זעה צו שטארקען אונ קרעפטען, בענש מיין ארבעט אונ מיינע אלע געשעפטען. גואלי מיין ערלייזער דער מאן מיין פיין מיין קלאג, זיי מקים דיין היילינע הבטחה שטארקן מיר איך זאל שוין ניט וויסען קיין פלאג. דער פריי מיין הארץ זאם שוין ניט מעהר, מאך לויפען שנעל צו אונז אליהו הנביא דעם הערר. ועד מיינע אלע בעדערפנש מאך מיר אנבבריטען, מיין שפייז אונ מיין געזעצטע שטיקעל ברויט זעה מיר צו גרייטען. די פעטסטע רייכטהום וואס דיא היידען האבען ביי מיר צו גענומען, גיב פר מיינע קליינע קינדער מיט דיין גוטעס צוזאמען. משיח צדקנו צו אונזער היילינע שטאט קומען זאל ער, צוזאמען מיט אליהו הנביא ווי אונזר גיבעט אונ בעגער. כונן גרינד היילינר בעשעפער צו דער פאלק א רפואה צו זייער קראנקהייט אונ לייד, גיב זייא ברויט צום עסען אונ צום אנקליידען א קלייד. מיין פיינד זאל זעהן אונ זאל זיך שעמען פון גרויס שאנד, בקרוב נעהם איין דעם בארג שעיר אין מזרח לאנד. מיין שמחה מיין פרייד וועט זייער גרויס זיין, ווען איך וועל א״ה זעהן א״יהו הנביא ביי מיר זייער פיין. עמון עמון ומואב זאלסטו פערלענדן אין איין קורצע צייט, די גאולה פון דיין פאלק זאלסטו שנעל ענטדעקן נעגען א״ע לייט. ציון זאל ערפילט ווערען מיט דעם פאלק ישראל ווי איך מיין, אין דר רעזעדענץ שטאט פון גרויסן קעניג דוד וועלין מיר מיט שמחה גיין. מאך רוהען צווישען דיין ליבע נאציאן, דעם געטליכן מאן אליהו הנביא וויא אונזער האפונג פון אייביג אן.

אגיל מיין הארץ וועט זיך פרייען ווען דו וועסט זיך רעכענן מיט מיינע שונאים, אונ צו ציון וועסטו ערשיינען מיט דיין היילינין פנים. צו ברייננען אונז איין שיינע בלום דעם גואל צדק דיין שליח, אליהו הנביא ומלך המשיח. לכן דארום אויף דיא אלע היידען וואס זיינן דארט. וועט פאלין איין שרעק באלד אויפען ארט. ווען דיא יהודים וועלין פון די אוועק וועט זייער הארץ זיך שרעקען, אונ דורך אליהו הנביא וועלין די ישראל בעגליקן. עד נאך פון מזרח אונ מערב זייט, וועט ער דר וועקן איין בלוט שטרייט נעגין די ווילדע לייט. מיט ארם אונ ערב וועט ער גרייטין איין מלחמה, אויף זיינע פיינד וועט ער שרייען טאן אן זיי א נקמה. זדים דיא אלע אומות הקדמונים וועלכע פלעגין דיא יודען פלאגין, אנטלויפט אין א״ע זייטן ווייל א״יהו וועט אייך פעריאגין. רנו זינגט אלע דורכרייזער אז דיא אלטע בוים בליט קוועט, די ליכט פון ישראל שיינט שוין אויף דער וועלט. אלע וועלין

הִנֵּה רַעֲנָן אֶזְרָח. אוֹתוֹ זָרַח. קָנֶה כַּפְתּוֹר וָפֶרַח. עַל הַר צִיּוֹן יַפְרִיחַ. אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא וּמֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ:

אֱלֹהִים יִסְעָדֵנוּ. בְּרָכָה בִּמְאוֹדֵנוּ. וְזֵבֶד טוֹב יִזְבְּדֵנוּ. בְּכָל מִשְׁלַח יָדֵינוּ. אֱלֹהִים יִסְעָדֵנוּ: בְּיוֹם רִאשׁוֹן לִמְלָאכָה. יְצַו אִתָּנוּ בְּרָכָה. וְיוֹם הַשֵּׁנִי כָּכָה. יַמְתִּיק אֶת סוֹדֵנוּ. אלהים: רַבָּה צְבָאֵי יִשְׁעִי. בַּשְּׁלִישִׁי וּבָרְבִיעִי. בַּחֲמִישִׁי אַךְ לֹא בְּעִי. יִשְׁלַח אֶת פּוֹדֵנוּ. אלהים: הָכֵן מְבוֹחַ טֶבַח. כַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי זֶבַח. קֹדֶשׁ הִלּוּל וָשֶׁבַח. עַל כָּל מַחֲמַדֵּינוּ. אלהים: מַעֲדַנִּים לְנַפְשֵׁנוּ. נָתַן בְּיוֹם קָדְשֵׁנוּ. וְרַעֲנָנָה עַרְשֵׂנוּ. וְלַיְלָה אוֹר בַּעֲדֵנוּ. אלהים:

אֵלִי חִישׁ גּוֹאֲלִי. עַבְדְּךָ יַשְׂכִּילִי. מְבַשֵּׂר טוֹב אֵלַי. אֶת אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא: נָאווּ עַל הֶהָרִים. שְׁלוּחֵי יוֹצֵר הָרִים. וְרַגְלֵי הַמְבַשְּׂרִים. בְּאֶמֹר שׁוּבִי שׁוּבִי. אלי: חֲבִי כִּמְעַט רֶגַע. כָּל מַחֲלָה וְכָל נֶגַע. אֹיְבֶיךָ אֶפְגַּע. יוֹם נָקָם בְּלִבִּי. אלי: מַלְכֵּךְ יָבֹא לָךְ. יָפָה אַתְּ כֻּלָּךְ. וְרַעְיָתִי לְמוֹלָךְ. גִּלְעָדִי הַתִּשְׁבִּי. אלי: נוֹפֶת תִּטֹּפְנָה. שִׂפְתֵי בְּנֵי יוֹנָה. כִּי בָא עֵת לְחֶנְנָהּ. צִיּוֹן נַחֲלַת צְבִי. אלי:

אַדִּיר אָיוֹם וְנוֹרָא. בַּצַּר לִי לְךָ אֶקְרָא. יְיָ לִי לֹא אִירָא: גְּדוֹר פִּרְצַת הֵיכָלִי. דָּגוּל מַהֵר תַּכְלִילִי. יְיָ הֱיֵה עוֹזֵר לִי: הֵן אַתָּה תִקְוָתִי. וְלִישׁוּעָתְךָ

נעים זמרות

זיך וואונדערין אז דיא טהייערשטע בשמים אלערלייא, אויף דיא בערג ציון בליען זייא. אלהים גאט זאל אונז שטיצען אין אונזר פערמעגענס געבין איין שפאר, איין טהיילען אין אונזרע געשעפטען נוטעס נאר. ביום זונטאג אין דעם ערשטין טאג פון דער מלאכה, זאל ער אונז בעפעלין מיט זיין מזל ברכה. מאנטיג דעם צווייטען טאג אויך אזו, ער זאל זיס מאכין יעדערין זיין געהיים לעבין אן צער אן וויא. רבה די בעשטימונג פון מיין הילף פערמעהר נאך, אין דריטען פערטין פינפטין טאג פון דר וואך. דיין הילף שיק שוין ניט ווען מיר וועלין זיין אין קבר פארבייא, זאל דר גואל מאכין אונז פראנק אונ פריי. הכן מען דארף קאכען באקען אלס צו גרייטען, אום פרייטאג אלע סעודות פון שבת צוא בגרייטען. קדוש מיט לויב אונ שבח צו השי״ת פר דער רוה, פאר דעם געלוסטיגען שבת אונ מנוחה דר צו. מערנים זיסע אונ ליבע שפייז פלייש אונ פיש, ווערד שבת קדש גיגעבין צום טיש. אונזר שלאף בעט איז שבת ריין שיין ווי עס דארף זיין, די נאכט איז ווי העלער טאג בעלויכטין זייער פיין.

אלי מיין ליבער גאט מיין גואל צדק נאכסטו שנעל שיקין, דיין קנעכט ישראל זאל ער שיין בעגליקין. דעם אנזאגער פון אלע בשורות טובות גאט מיין הערר, דאס איז אליהו הנביא שיק אים שוין א הער. נאוו אויף די בערג וויא שיין וועט זיין, די שלוחים פון גאט דר בערגמייסטער זייער פיין. וויא שיין די שריט פון די אנזאגער מיט דעם אויס דריק, אין ירושלים קום צוריק, קום צוריק. חבי ווארט נאר איין ווייל איין קליין רגע, וועט אייבר גיין פון דיר יעדער קראנקהייט יעדער נגע. דיינע פיינד דיא היידען וועל איך מאכען פיל שמערצען, אין מיין נקמה וועל איך אויס לאזען וואס מיר איז אפין הארצען. מלכך דר מלך המשיח וועט קומען צו דיר צו גיין, ווייל אין מצות ומעשים טובים ביסטו זייער שיין. ווייל דו ביסט מיין געליבטע געזעלינטע טרייא צו מיר, וועט קומען אליהו התשבי גלייך צו דיר. נופת זיסקייט טוען טריפען די ליפין פון די טויבען, דאס זיינען די קינדר פון יעקב וועלכע אין גאט גלויבען. שוין געקומען די צייט צוגעגעדיגען אלעם נוטעס אונז צו געבין, בריינגען אונז אין ציון די פראכטיגע נחלה פון לעבין.

אדיר אלמעכטיגר גאט שרעקליך אן איין שיעור, ווען איך בין אין איין אונגליק רוף איך נאר דיר. איך האב פר קיין ילוד אשה ניט מורא, ווייל גאט איז מיט מיר אין יעדר צרה. גדור פערצאם דעם אויפבראך פון מיין היילינגטהום, שיק ניך דעם גואל וואס איז בעוואוסט אומעטום. גאט וועט מיר העלפין אין זיין צייט וועלין מיר לעבין וויא טויבען, זיין נאמען איז תכלילי אונזרע אויגין וועלין זיין רויט פון ווייז טרויבען. הן דו ביסט דאך די

קִוִּיתִי. יְיָ עֹז יְשׁוּעָתִי: זַךְ וְנָקִי כַּפַּיִם. חוֹן פּוֹרְשֵׂי כְנָפַיִם. יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם: טוּבְךָ תָּחִישׁ לְעַמֶּךָ. יְהִי עָלֵינוּ כִּנְאֻמֶּךָ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: כּוֹנֵן בֵּית מְכוֹנֶךָ. לְהַרְבֵּץ בּוֹ צֹאנֶךָ. יְיָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ: מִפַּחַד לְהַצִּילִי. נַהֲלֵנִי לְצִיּוֹן קֹדֶשׁ גּוֹרָלִי. יְיָ שְׁמַע בְּקוֹלִי: סְעוֹד וּסְמוֹךְ לְנִמְהָרִים. עֲזָר נָא אֶת הַנִּשְׁאָרִים. יְיָ יוֹצֵר הָרִים: פְּדֵה עַמְּךָ מֵעַזִּים. צֹאנְךָ מִיַּד גּוֹזְזִים. יְיָ עֹשֵׂה חֲזִיזִים: קָרֵב קֵץ נֶחָמָה. רַחֵם אוּם לֹא רֻחָמָה. יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה: שְׁכוֹן כִּמְאָז בְּאָהֳלֵנוּ. תָּמִיד אַל תְּחוֹלְלֵנוּ. יְיָ מַלְכֵּנוּ הוּא יוֹשִׁיעֵנוּ:

אִישׁ חָסִיד הָיָה. בְּלִי מָזוֹן וּמִחְיָה: בְּבֵיתוֹ עוֹסֵק מַלְבּוּשׁ. וְאֵין בֶּגֶד לִלְבּוֹשׁ: טָעַן בַּחֲשׁוּבָה אִשָּׁה. וְגַם בְּבָנִים חֲמִשָּׁה: דִּבְּרָה לוֹ הָאִשָּׁה. יוֹתֵר אֵין לְהִתְיָאֲשָׁה: הַמְבַלִּי לֶחֶם לֶאֱכוֹל. בְּעֵרוֹם וּבְחוֹסֶר כֹּל: וְתוֹרָה מָצָאתָ כִּי יָגַעְתָּ. מַה נֹּאכַל מֵעַתָּה: זָהִיר כְּבָר נָשׁוּק. הֲלֹא תֵּצֵא לַשּׁוּק: חַנּוּן וְרַחוּם בִּמְרוֹמָיו. אוּלַי יִגְמְלֵנוּ בְּרַחֲמָיו: טוֹב לְקוָיו מַחֲסֶה. רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה: יַעֲצַתְּ בְּדַעַת וּבְחָכְמָה. עֲצָתֵךְ בְּלִי לְהַסְכִּימָה: כְּצֵאתִי לְבֹשֶׁת וְלִכְלִמָּה. מִבְּלִי כְסוּת וְשַׂלְמָה: לְאֵין בְּיָדִי לְפוּרְטָה. אֲפִילוּ שָׁוֶה פְּרוּטָה: מְהֵרָה וְשָׁאֲלָה מִשְּׁכֵנִים. מַלְבּוּשִׁים

נעים זמרות

נאַנצע האָפנונג מיינע, צו בעקומען די געטליכע הילף דיינע. ווענדין מיר זיך צו דיר פון יעדר זייט, נאָט דוא ביסט אונזר שטאַרקע האָפנונג אַלע צייט. יך דוא ביסט ריין דיינע מעשה ידים זיינען שיין, גענעדיג די וואס פערשפרייטען די געדאנקען וויא פליגלען מיט געוויין. גאָט וואס דו ביסט איין ארך אפים, האַלט איין דיין כעס אונ שרייב אונז אין ספר החיים. טובך דיין גוטעס זאָלסטו איילען צוא דיין פאָלק אָן אונטער שייד, אויף אונז זאָל מקוים ווערין ווי דיינע רייד. גאָט אויב מיר זיינען ניט ווערט מעהר, צו ליב דיין גרויסן נאָמען טוא דאס אונ בעשער. כונן דיין היילינן וואהנונג גרינד פיר אונזערע אויגן, דיין שאָף מאך דאָרט פיטערן וואס זיינען אין אַלע זייטין צו פלויגן. גאָט מיט דיין ליכטיגן פנים מאך אויף אונז שיינן, מיט דיין הצלחה זאָלסטו אונז אויס פיינן. מפחד פון שרעק זיי מיר מציל איך שטיי שרעקליך שטאל, פיהר מיר אין ציון מיין גורל פון איין מאל. הער צו מיין קול אונ בעמערק מיינע מחשבות, דו ביסט דאך גאָט א יודע לבבות. סעוד שטיץ אונטער דיא פאַריאָגטע וואס דו זעהסט, העלף נאָר די וואס זיינען געבליבן א רעסט. גאָט וואס האָט די בערג איינגעשטעלט, דאָס איז דר זכות אבות וואס אויף דעם שטייט די וועלט. פדה דיין פאָלק פון די שטאַרקע היידען העלף, פון די שערער דיין שאָף פון די וועלף. גאָט וואס בליצן מאַכסטו נאָר מיט דיין וואָרט, ווי אַבליץ שנעל ברייננ דיין שאָף צו זייער אָרט. מאך נאָהענט צו אונז דיין טייערע נחמה, ערבארעם זיך איף דיין פאָלק וואס הייסט לא רוחמה. זיי מציל פון די היידין אונזר גוף מיט דר נשמה, גאָט דו ביסט דאך דר העלד פון מלחמה. שכון רוהה ווי פארצייטין אין אונזר געצעלט, דו ביסט איטר דר בעשעפר פון דר וועלט. גאָט איז אונזר קעניג אין יעדר צייט, ער איז אונזר העלפר אונ תמיד פון אונז ניט ווייט.

איש איין חסיד איז גיוועזן איין מאל, אן שפייז אן חיונה דיא קעשענע זייער שמאל. אן איין מלבוש איז ער גיזעסן אין שטוב פערשפאַרט, נאָר ער זאָל ניט מבויש ווערין האָט אים פיל גענאַרט. איין ווייב א חשובה האָט ער גיהאט נאָר איין אנטיק, קינדר האָט זי אים גיבאָרן פינף שטיק. ויהי היום זאָגט זי צו אים מיט געוויין, מיאש זיך זיין פון לעבן איז ניט גוט ניט שיין. דען עסן געבין די קינדר איז ניטא א שטיקעל ברויט, מיר זיינען באָרוועס נאַקעט אין איין פינסטערן נויט. צום לערנען תורה האָסטו פיל מיהע גיגעבין, יעצט פון וואס קאָנן מיר זיך ערנערין אונ לעבן. דוא ביסט אב געהיט אין מצות ומעשים טובים זייער שטאַרק, מיט דעם זכות פרוב ארויס גיין אין מאַרק. דר חנון ורחום אין הימל וועט האָבן אויף אונז חס, פיליכט וועט ער אונז גומל חסד זיין צושיקין עטוואס אין גאס. דען די וואס האָפען צו אים שטייט ער בייא, דעם רצון פון זיינע יראים ערפילט ער זייער טרייא. דיין עצה איז אפילו מיט פערשטאַנד אונ חכמה, אויף דיין ראַטה קאָן איך אָבער

נָאִים מְתֻקָּנִים: נִלְבַּשׁ וְהִשְׁלִיךְ יְהָבוֹ. עַל יְיָ אֲשֶׁר אֲהֵבוֹ: סָחוּ יְלָדָיו בִּפְלוּלָם.
אֵל יָשׁוּב דַּךְ נִכְלָם: עָבַר בַּשּׁוּק בִּסְבָרָתוֹ. וְהִנֵּה אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא לִקְרָאתוֹ: פָּץ
לוֹ הַמְבַשֵּׂר. בֶּאֱמֶת הַיּוֹם תִּתְעַשֵּׁר: צְנִי בְּכָל כְּבוֹדֶךָ. כִּי הִנְנִי עַבְדֶּךָ: קְרָא
לְמִי בְּדַעְתּוֹ. קְנוֹת עֶבֶד אֵין כְּמוֹתוֹ: רָחַשׁ אֵיךְ יֶשְׁנָה דֵּיעַ. עֶבֶד לִמְכּוֹר אֶת
אֲדוֹנוֹ: שָׁת לוֹ חָכְמָתוֹ בְּקִרְבּוֹ. וְהֶחֱזִיק בּוֹ כְּמוֹ רַבּוֹ: תַּגָּר קָנָאוֹ בְּאֲהָבִים.
בִּשְׁמוֹנֶה מֵאוֹת אֶלֶף זְהוּבִים: תָּבְעוּ מַה מְּלַאכְתֶּךָ. אִם בְּבִנְיַן חָכְמָתֶךָ: תַּבְלִית
טְרַקְלִין וּפַלְטְרִין. הֲרֵי אַתָּה בֶּן חוֹרִין: יוֹם רִאשׁוֹן בְּמִפְעָלִים. פָּעַל עִם פּוֹעֲלִים:
שָׁנַע בַּחֲצִי הַלַּיְלָה. עָנָנִי נוֹרָא עֲלִילָה: יָזַמְתִּי וְנִמְכַּרְתִּי לְהַעֲבִידִי. לִכְבוֹדְךָ
וְלֹא לִכְבוֹדִי: בּוֹרֵא עוֹלָם בְּקִנְיָן. הַשְׁלֵם זֶה הַבִּנְיָן: רַחֲמֶיךָ יִכְמְרוּ בַּתְּחִנָּתִי. כִּי
לְטוֹבָה כַּוָּנָתִי: מַלְאֲכֵי רַחֲמִים מִמְּעוֹנָתוֹ. אָז הֵחֵלּוּ לִבְנוֹתוֹ: רַבּוּ בְּנֵי הַמְּלוּכָה.
וְתִשְׁלַם כָּל הַמְּלָאכָה: דִּין הַסּוֹחֵר בְּרְאוֹתוֹ. כִּי נִגְמְרָה מְלַאכְתּוֹ: כְּלוּלַת מִגְדָּלִים
נָאִים. לְפִי עִנְיַן הַבָּנָאִים: יִזָּכֵר לְךָ עַתָּה. אֶתְמוֹל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: חָפְשִׁי בְּוַדַּאי
וּבְבֵרוּר. כְּנַמַּתָּ לְעִנְיַן שִׁחְרוּר: זֶה קִיֵּם בֶּאֱמֶת. וּפֵרַח לוֹ אִישׁ הָאֱמֶת:

נעים זכרות

נִיט נֶעבְּן מִיין הַסְכָּמָה. וִוי גֵייט מֶען אוֹיף שַׁאנְדֶע זִיין בַּיי לַייטְן אַ נֶעשְׁפֶּעט אוּנ רַייד, אָן אֵיין מַאנְטִיל אָן אַיין אוֹיבֶּר קְלֵייד. אִיךְ הָאבּ נִיט וָואס צוּ צֵיילֶען אֲפִילוּ אַ צוּ בְּרַאכֶענֶעם הֶעלֶער, קֵיין שָׁוֶה פְּרוּטָה דָאס אִיז מַיין גַאנְצֶר פֶעלֶער. דִי אָרֶעמֶע חֲסִידָה הָאט גֶעבַאךְ גִיךְ גֶעלֵיעְן, בַּיי דִי שְׁכֵנִים שֵׁיינֶע מַלְבּוּשִׁים וָואס גְלֶענְצִין אוּנ בְּלִיצְן. עֶר הָאט זִיךְ אוֹיסְגֶעפּוּצְט שֵׁיין אוּנ הָאט גִיוָוארְפְן זַיין בִּטָּחוֹן זַיין לַאסְט, אוֹיף הַשֵּׁי״ת וָואס הָאט אִים לִיבּ אוּנ נִימָאלְס פֶערְהַאסְט. דִי קְלֵיינֶע קִינְדֶערְלַאךְ הָאבְּן גִיקְלָאגְט אִין זֵייעֶר בִּיטֶע, דֶר אָרֶעמֶער פָאטֶר זָאל נִיט קוּמֶן צוּרִיק פֶערְשֶׁעמְט נָאט בֶּעהִיטֶע. עֶר גֵייט דוּרְךְ דֶעם מַארְק מִיט הָאפְנוּנְג רַיינֶע, זֶעהְט עֶר דִי תְּמוּנָה פוּן אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא דִי שֵׁיינֶע. דֶער נִיטֶער אֶנְגְאנֶער זָאגְט אִים גְלַייךְ, בֶּאֱמֶת וֶועסְטוּ הַיינְט גְלִיקְלִיךְ וֶוערִין אוּנ גַאנְץ רַייךְ. בֶּעפֶעהל אוֹיף מִיר וִוי דַיין עֶהְרֶע דָאס אִיז אַלְס רֶעכְט, דֶען יֶעצְט בִּיסְטוּ מַיין הֶערר אוּנ אִיךְ דַיין קְנֶעכְט. רוּף אוֹיס אִין מַארְק וֶוער הָאט בְּדֵעָה דָא, צוּ קוֹיפֶען אַ קְנֶעכְט וָואס זַיין גְלַייכִין אִיז נִיטָא. דֶר חָסִיד קְלֶערְט וִויא וֶועט עֶר מְשַׁנֶּה זַיין דֶעם דִין, אַ קְנֶעכְט זָאל פֶערְקוֹיפְן זַיין הֶערר וָואס הָאט דָאס פַר אַ זִין. אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא לֵיינְט אִיבֶּר זַיין חָכְמָה אִין אִים אַרַיין, אוּנ נֶעהְמְט אִים שׁוֹין פַר אַיין רַבִּי זֵייעֶר פַיין. מִיט לִיבֶּע הָאט אִים גִיקוֹיפְט אַ סוֹחֵר בְּוואוּסְט אוֹיף דֶר וֶועלְט, פַר אַכְט הוּנְדֶרְט טוֹיזִינְד גִילְדִין מְזוּמָן גֶעלְד. עֶר פְרֶעגְט אִים וָואס אִיז דַיין מְלָאכָה, פִילֵייכְט קָאנְסְטוּ אַרְכִיטֶעקְטֶטוּרָא פוּן בִּנְיָנִים מִיט הַצְלָחָה. שֵׁיינֶע פַאלַאצִין אוּנ טֶעמְפֶּלֶען קֶען זַיין דַיין גֶעבַּייא, וֶועסְטוּ וֶוערִין בַּאלְד פְרַאנְק אוּנ פְרַייא. דֶעם עֶרְשְׁטִין טָאג וִוי דָאס גֶעבַּיי הֵייבְּט זִיךְ אָן, הָאט אֵלִיָּהוּ מִיט פּוֹעֲלִים דִיא אַרְבֶּעט גִיטָאן. מִיט אַ יָאמֶערְלִיכֶען גֶעשְׁרֵייא הָאט עֶר זִיךְ אִין מִיטִין נַאכְט גֶעשְׁטֶעלְט, עֶנְטְפֶר מִיר שְׁרֶעקְלִיכֶער בֶּעשֶׁעפֶער פוּן דֶער וֶועלְט. אִיךְ בִּין מְרוּצֶה גִיוָוארִין פֶערְקוֹיפְט וֶוערְן פַאר אַיין קְנֶעכְט, נָאר צוּ לִיבּ דַיין כָּבוֹד וַוייל דֶעם חָסִיד אִיז בִּיטֶער אוּנ שְׁלֶעכְט. דוּ בֶּעשֶׁעפֶר פוּן דֶר וֶועלְט עֶס אִיז אַלְס דַיין קִנְיָן, הָאבּ רַחֲמָנוּת אוּנ מַאךְ פַארְטִיג אוֹיךְ דֶעם בִּנְיָן. דַיין עֶרְבַּארֶעמְדִיגְקֵייט זָאל זַיין גְרוֹיס אִין מַיינֶע בַּקָּשׁוֹת אוּנ בִּיטֶעס, דֶען מַיין כַּוָּנָה אִיז דָאךְ אַלְס צוּ גוּטֶעס. מַלְאֲכֵי רַחֲמִים פוּן הִימֶל זַיינֶען גִיקוּמֶען, אוּנ צוּא בּוֹיעֶן קֶינִיגְלִיכֶע פַאלַאצִין הָאבְּן זֵיי זִיךְ גִינוּמֶען. אַפִילוּ הִימֶל אִיז דָא פִיל מַלְאָכִים בְּנֵי הַמְּלוּכָה, אוּנ אִין אַ רֶגַע אִיז פְלָאִים גִיעֶנְדִיגְט גֶעוָוארִין דִי מְלָאכָה. דֶר סוֹחֵר הָאט זִיךְ גִיפְרֵייט אִין זַיין נֶעחְן, וִויא פְּלוּצְלוּנְג מִיט זַיין אַרְבֶּעט אִיז גֶעשֶׁעהְן. זֵייעֶר שֵׁיינֶע טוּרֶעמְס וואוּנְדֶערְלִיכֶע נָאכֶען, פוּנְקְט וִויא דִי גְרֶעסְטֶע אַרְכִיטֶעקְטִין מַאכֶען. זָאגְט אֵלִיָּהוּ צוּם סוֹחֵר עֶס קָאן שׁוֹין נִיט זַיין שֶׁענֶער מֶעהר, זַיי מְקַיֵּים גֶעכְטִינֶע הַבְטָחָה לִיבֶּער הֶערר. בְּוַדַּאי מַאךְ מִיר יֶעצְט פְרַאנְק אוּנ פְרַייא, אַלְס וִוי דֶר מְדַבֵּר אִיז גִיוֶועזִין דֶר בַּיי. עֶר אִיז עֶרְשְׁטוֹינְט גִיוָוארִין אוּנ מְקַיֵּים גִיוֶועזִין זַיין וַואהְרֶען וָוארְט, אוּנ דֶער נֶעטְלִיכֶער מַאן אִיז פֶערְשְׁוואוּנְדֶען גִיוָוארִין דָארְט.

ישעי' מ"ד

אָמַר יְיָ לְיַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב:
בָּחַר יְיָ בְּיַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב:
גָּאַל יְיָ אֶת יַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב:
דָּרַךְ כּוֹכָב מִיַּעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב:
הַבָּאִים יַשְׁרֵשׁ יַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב:
וְיֵרְדְּ מִיַּעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב:
זְכֹר זֹאת לְיַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב:
חֶדְוַת יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב:
טֹבוּ אֹהָלֶיךָ יַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב:
יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב:
כִּי לֹא נַחַשׁ בְּיַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב:
לֹא הִבִּיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב:
מִי מָנָה עֲפַר יַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב:
נִשְׁבַּע יְיָ לְיַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב:
סְלַח נָא לַעֲוֹן יַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב:
עַתָּה הָשֵׁב שְׁבוּת יַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב:
פָּדָה יְיָ אֶת יַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב:
צַוֵּה יְשׁוּעוֹת יַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב:
קוֹל קוֹל יַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב:
רָנִּי וְשִׂמְחִי לְיַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב:
שָׁב יְיָ אֶת שְׁבוּת יַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב:
תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב. אַל תִּירָא עַבְדִּי יַעֲקֹב:

נעים זמרות

אמר גאט זאגט צו יעקב, שרעק זיך ניט מיין קנעכט יעקב. פון אלע האט גאט אויסערוויילט נאר יעקב, שרעק זיך ניט מיין קנעכט יעקב. גאט האט ערלייזט אונזר פאטר יעקב, שרעק זיך ניט מיין קנעכט יעקב. איין שטערין האט גישיינט פון יעקב, שרעק זיך ניט מיין קנעכט יעקב. עס וועט אמאל אגוטער שורש זיין פון יעקב, שרעק זיך ניט מיין קנעכט יעקב. לעתיד וועט משיח רעגירען פון יעקב, שרעק זיך ניט מיין קנעכט יעקב. דער מאן דעם זכות פון "זאת התורה" צוא יעקב, שרעק זיך ניט מיין קנעכט יעקב. ווייז אונז פרייד און ישועות פון יעקב, שרעק זיך ניט מיין קנעכט יעקב. גוט זיינען דיינע געלטען יעקב, שרעק זיך ניט מיין קנעכט יעקב. די כהנים וועלן לערנן דיינע משפטים צו יעקב, שרעק זיך ניט מיין קנעכט יעקב. זייא לערנען ניט כישוף קונסט צו יעקב, שרעק זיך ניט מיין קנעכט יעקב. ער זעהט קיין אונרעכט ביי יעקב, שרעק זיך ניט מיין קנעכט יעקב. ווער קאן ציילין שטויב אזו קאן מען ציילין יעקב, שרעק זיך ניט מיין קנעכט יעקב. גאט האט גישוואָרין צו ברייננן נוטעס צו יעקב, שרעק זיך ניט מיין קנעכט יעקב. איך בעט פאר ניב די זינד פון יעקב, שרעק זיך ניט מיין קנעכט יעקב. יעצט ברייננ צוריק אין ציון דיין פאלק יעקב, שרעק זיך ניט מיין קנעכט יעקב. בעפעל דיינע ישועות זאלין קומען אויף יעקב, שרעק זיך ניט מיין קנעכט יעקב. הער צו דעם זיסען קול פון יעקב, שרעק זיך ניט מיין קנעכט יעקב. זינג אונ פריי זיך געמיינדע פון יעקב, שרעק זיך ניט מיין קנעכט יעקב. גאט האט בעשטימט ווידער קערין די גיפאנגנע פון יעקב, שרעק זיך ניט מיין קנעכט יעקב. דוא זאלסט שוין געבין דיין אמתע הבטחה צו יעקב, שרעק זיך ניט מיין קנעכט יעקב.

מַען נֶעמְט דֶעם כּוֹס אִין דֶער רֶעכְטֶער הַאנְט. אוּנ מַען זָאגְט שְׁטֵייעֶנְדִיג:

הִנֵּה אֵל יְשׁוּעָתִי אֶבְטַח וְלֹא אֶפְחָד כִּי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ יְיָ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה: וּשְׁאַבְתֶּם מַיִם בְּשָׂשׂוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה: לַייָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: לַיְּהוּדִים הָיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה וְשָׂשׂוֹן וִיקָר: כֵּן תִּהְיֶה לָּנוּ. כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא:

על היין סברי מרנן ורבנן ורבותי בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן:

על הבשמים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מִינֵי בְשָׂמִים:

על הנר בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא מְאוֹרֵי הָאֵשׁ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל:

הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל. חַטֹּאתֵינוּ הוּא יִמְחוֹל. זַרְעֵנוּ וְכַסְפֵּנוּ יַרְבֶּה כַּחוֹל. וְכַכּוֹכָבִים בַּלָּיְלָה: יוֹם פָּנָה כְּצֵל תּוֹמֶר. אֶקְרָא לָאֵל עָלַי גּוֹמֵר. אָמַר שׁוֹמֵר. אָתָא בֹקֶר וְגַם לָיְלָה: צִדְקָתְךָ כְּהַר תָּבוֹר. עַל חֲטָאַי עָבוֹר תַּעֲבוֹר. כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבוֹר. וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה: חָלְפָה עוֹנַת מִנְחָתִי. מִי יִתֵּן מְנוּחָתִי. יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי. אַשְׂחֶה בְכָל לָיְלָה: קוֹלִי בַּל יֻנְטָל. פְּתַח לִי שַׁעַר הַמְנֻטָּל. שֶׁרֹּאשִׁי נִמְלָא טָל. קְוֻצּוֹתַי רְסִיסֵי לָיְלָה: הֵעָתֵר נוֹרָא וְאָיוֹם. אֲשַׁוֵּעַ תְּנָה פִדְיוֹם. בְּנֶשֶׁף בְּעֶרֶב יוֹם. בְּאִישׁוֹן לָיְלָה: קְרָאתִיךָ יָהּ הוֹשִׁיעֵנִי. אֹרַח חַיִּים

נעים זמרות

הַמַּבְדִּיל גָאט וָואס מַאכְט אַ הַבְדָּלָה צְווִישֶׁען הֵיילִיג אוּנ וָואךְ, זָאל עֶר מוֹחֵל זַיין אוּנְזֶערֶע זִינְד וָואס לִיגְט אוֹיף אוּנְז אַ יָאךְ. עֶר זָאל פַארְמֶעהְרִין אוּנְזֶערֶע קִינְדֶר אוּנ אוּנְזֶער גֶעלְד, ווִי דִי שְׁטֶערִין בַּיי נַאכְט פֶערְלַייכְטִין דִי וֶועלְט. יום דֶר טָאג פוּן מְנוּחָה ווִי אַ שָׁאטְן פוּן אַ טוֹיטִיל בּוֹים אִיז אַוֶועק, שְׁרַיי אִיךְ צוּ גָאט אַז צוּ אַלֶע צָרוֹת זָאל עֶר שׁוֹין מַאכִין אַ עֶק. דֶעם פְּרִי מָארְגִין פוּן גְאוּלָה זָאל דֶר שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל פֶערְלַייכְטִין מִיט זַיין שַׁיין, אָבִּיז וַואנֶען וֶועט נָאךְ אַלְס פִינְסְטֶרֶע נֶעכְט זַיין. צדקתך דַיין גִירֶעכְטִיגְקֵייט אִיז גְרוֹיס ווִי דֶר בַּארְג תָּבוֹר, אַלֶע מַיינֶע זִינְד זָעה מִיט חֶסֶד זַייא מַעֲבִיר. ווִיא נֶעכְטִינֶער טָאג אִיז גִיוָוארִין פֶערְשְׁוואוּנְדִין גֶעמַאכְט, אוּנ פוּנְקְט ווִי אַ טְהֵייל פוּן דֶער נַאכְט. חלפה מַיין מִנְחָה פוּן שַׁבָּת אִיז שׁוֹין אַוֶועק וַוייט, אָ וֶוער וֶועט מִיר גֶעבִּין נָאךְ אַזוֹ אַיין רוּהֶע צַייט. אַ גַאנְצֶע וָואךְ בִּין אִיךְ מִיד זִיפְצֶענְדִיג זֵייעֶר פִיל, אַלֶע נַאכְט מַאךְ אִיךְ שְׁווִימֶען מַיין בֶּעטִיל מִיט טְרֶערִין אִין דֶער שְׁטִיל. קולי מַיין קוֹל זָאל נִיט פֶערְוָוארְפֶען וֶוערִין פוּן דִיר, דֶעם טוֹיעֶר וָואס אִיז פֶערְזוּנְקֶען *) עֶפִין אִים מִיר. מַיינֶע הָאר פוּן קָאפּ זַיינֶען פוּן טְרֶערִין ווִיא טוֹיא נַאס, מַיינֶע הָאר לָאקֶען זַיינֶען פַייכְט פוּן צָרוֹת הָאבּ שׁוֹין אוֹיף מִיר תַּם. העתר וֶוער אִיבֶּער גִיבֶּעטִין אלמעכטינער

---

*) כמאמר חז"ל ע"פ טבעו בארץ שעריה כי נשקעו השערים בשעת חרבן הבית ולא שלטו בהו ידי זרים אכזרים. סקמ"פ ס'

תודיעני. מדלות תבצעני. מיום ועד לילה: טהר טנוף מעשי. פן יאמרו מכעיסי. איה נא אלוה עשי. הנותן זמרות בלילה: נתנו בידך כחומר. סלח נא על קל וחומר. יום ליום יביע אמר. ולילה ללילה: המבדיל אל פודה מכל צר. קראנוך מן המצר. ידך לא תקצר. לא יום ולא לילה: המבדיל מיכאל שר ישראל. אליהו וגבריאל. יבאו נא עם הגואל. קומו רנו בחצי הלילה: המבדיל תנה לנו שבוע טוב. רענן כגן רטוב. גם יי יתן הטוב. כל היום וכל הלילה: המבדיל

אליהו הנביא אליהו התשבי אליהו הגלעדי במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד: איש אשר קנא לשם האל. איש בשר שלום על יד יקותיאל. איש גש ויכפר על בני ישראל. אליהו: איש דורות שנים עשר ראו עיניו. איש הנקרא בעל שער בסמניו. איש ואזור עור אזור במתניו. אליהו: איש זעף על עובדי חמנים. איש חש ונשבע מהיות גשמי מעונים. איש טל ומטר עצר שלש שנים. אליהו: איש יצא למצא לנפשו נחת. איש כלכלוהו העורבים ולא מת לשחת. איש למענו נתברכו כד וצפחת. אליהו: איש מוסריו הקשיבו

נעים זמרות

אלמעכטיגר גאט אונ צו הילף זיי, גיב מיר א ערלייזונג פון די היידען הער ווי איך שרייא. איך זיין ווי אין דר פינסטער א גאנצין טאג, פון אנפאנג אוועגט ביז א גאנצע נאכט אונ איך קלאג. קראתיך איך רוף צוא דיר גאט דיין ישועה זאלסטו מיר געבין, מאך מיר וויסין דיין גוטעס די וועג פון לעבען. פון דלות אונ צרות נעהם מיר ארויס מיט דיין מאכט, וואס איך בין אין זיי פערזונקן טאג אונ נאכט. טהר ריינינ מיינע אונרייניגע מעשים פון זיי מאך מיר לייז, זאלין ניט זאגין מיינע בלוט שונאים וואס ווינשען מיר בייז. וואו איז דר גאט מיין באשעפר זיין עהרע איז באמת אומעטהום, וואס מלאכים זינגען אלע נאכט שירה צו זיין כבוד אונ רוהם. נתנו מיר זיינען ווי איין שטאף ביי דיר אין האנד דו טוסט ווי דיין בגער, האב רחמנות זיי מוחל אונזערע זינד ווי גרינג אזו שווער. דיינע גרויסע וואונדר ניט איין טאג צום צווייטן איבר, איין נאכט צו דר אנדרע ערציילען אויך דיינע נפלאות גאט ליבער. אל גאט וואס פון אלע צרות ביסטו דר בעפרייער, האבן מיר גירופן אין אונזרע נויטען צו דיר גאט געטרייער. דיין מאכט איז קיינמאל ניט שוואך דו העלפסט ווי עס איז מעגליך, דיר שטערט ניט קיין זאך ווי נעכט אזו טעגליך. מיכאל דר מלאך דר שר פון ישראל, אליהו הנביא אונ דר מלאך גבריאל. זיי זאלען קומען מיט דעם גואל עס איז שוין צייט, שטייט אויף האלבע נאכט זינגט אונ לויבט השי"ת ווי די גרעסטע לייט. תנה גיב אונז איין גוטע א מזלדיגע וואך, מיר זאלין זיין געזונד ווי איין פייכטער גארטין ניט וויסין קיין בראך. גאט וועט אונז אויך אלס גוטעס געבין, ווי טאג אזו נאכט זינד מיר וועלין לעבין.

אליהו הנביא זיין היילינר נאמן איז התשבי הגלעדי דר העדר, צום גיכסטן זאל ער קומען מיט משיח בן דוד אהער. ער האט מקנא גיוועזן פיר גאטעס נאמן פר דער גאנצער וועלט, ער איז בענאכריכט גיווארן מיט שלום ווי משה האט אין דר תורה גישטעלט. ער האט גינעהנט צו דר מחנה ישראל גישווינד, אונ אויף די ישראל האט ער מכפר גיוועזין זייערע זינד. איש דר מאן האט זוכה גיוועזן צוועלף דורות צו זעהן, זיין געטליכע געשטאלט מיט זיין שיינע האריגע בארד איז מוראדיג גיוועזן. דער טיטעל נביא איז געלעגין אויף זיין היילינן פנים, אונ מיט א ברייטין לעדער-גארטיל איז ער בעוואוסט מיט זיינע סימנים. איש דער מאן האט געצערינט אויף די זאגען דינער, אונ האט גישווארין אז פון הימל זאל גיט זיין קיין רעגען קיין דונער. צו ליב די זינד פון דעם דור, האט ער פערהאלטין טויא אונ רעגען דריי יאר. איש ער איז ארויס מחמת דעם פחד פון אחאב זוכען א רוהע, ביא דעם יתן האבין ראבען אים גישפייזט מיט נסים גאר אן מיהע. דארטין איז ער אויך פון הונגער גיט גישטארבן, מיט זיין ברכה זיינען גיווארן פול כלים מיט מעהל מיט בוימל א גליק אויפן

במהים. איש נענה באש משמי גבוהים. איש סחו אחריו יי הוא האלהים. אליהו: איש עתיד להשתלח משמי ערבות. איש פקיד על כל בשורות טובות. איש ציר נאמן להשיב לב בנים על אבות. אליהו: איש קרא קנא קנאתי ליי בתפארה. איש רכב על סוסי אש בסערה. איש שלא טעם טעם מיתה וקבורה. אליהו: איש תשבי על שמו נקרא. תצליחנו על ידו בתורה. תשמיענו מפיו בשורה טובה במהרה. תוציאנו מאפלה לאורה. אליהו: איש תשבי תצילנו מפי האריות. תבשרנו בשורות טובות. תשמחנו בנים על אבות. במוצאי שבתות. אליהו: אשרי מי שראה פניו בחלום. אשרי מי שנתן לו שלום והחזיר לו שלום. יי יברך את עמו בשלום. אליהו: ככתוב הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יי הגדול והנורא. והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם:

ויאמר פורה דרכתי לבדי ומעמים אין איש אתי ואדרכם באפי וארמסם בחמתי: ונח מצא חן בעיני יי: ויהי דוד לכל דרכיו משכיל ויי עמו:

ויאמר ז' פעמים אנא בכח ואח"כ יאמר פטום הקטורת ויש נוהגין תיכף לקרות פרשת וישלח עד אל אלהי ישראל ויאמר שיר למעלות אשא עיני וכו' ואח"כ כל הפרשה של אותו השבוע ואשרי להם כי בזה הם ממשיכים שפע מכבת הבאה עליהם:

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:

דיא תחנה זאל מען זאגן שבת צו נאכט נאך הבדלה:

רבון העולמים אב הרחמים והסליחות בסמן טוב ובמזל טוב החל עלינו את (כשחל יו"ט באמצע השבוע לא יאמר רק ימי המעשה) ששת ימי המעשה הבאים לקראתנו לשלום חשוכים מכל חטא ופשע ומנקים מכל עון ואשמה ורשע

נעים זמרות

נאנצין לעבין. איש זיין מוסר האבן גיהערט אלע מיט לוסט זייער פיין, פון הימל איז אראב אשרעקליכר פייער זיי זאגען אלע פרום זיין. ער האט די אפגעטר געמאכט צו געלעכטר צו שפאט, אלע האבן מודה גיוועזן און געשריען גאט איז איין גאט. איש וואס מען וועט אים אראב שיקען פון הימל ווייט, ער איז בעשטימט אויף אלע גוטע בשורות אנזאגין די גאולה צייט. ער איז איין טרייער שליח גאר וואונדר, ווידער קערין צו דיא עלטערין דיא הערצער פון די פערשטויסנע קינדר. איש איין מאן וואס האט זיך מתקנא גיוועזן קנאת ה' צבאות, וואס האט גערייטען אויף פייערדיגע פערד פלאי פלאות. וואס איהם איז ניט בעשערט צו האבן, דעם ביטערן טעם פון טויט אונ בעגראבין. איש איין מאן וואס דורך זיין נאמן תשבי איז ער אלעמען בעקאנט, זאלסט אונז מצליח זיין אין דר תורה דורך זיין האנד. דורך זיין מויל זאלסטו אונז געבין א בשורה טובה אונגעריכט, ארויס פיהרען אונז פון פינסטער אין דר ליכט. איש דו היילגער תשבי זאלסט אונז מציל זיין מיט גוואלד, פון די ציין פון די לעווין (היידען) פון וואלד. זאלסט אונז אנזאגען גוטע בשורות אלעמען זאל געפעלען, אום מוצאי שבת ערפרייי קינדער מיט עלטערן אלע זאלין קוועלען. אשרי וואויל דעם מענשין וואס האט גיזעהן זיין פנים אין חלום גליקליך איז דר אז ער האט אים גיגעבין שלום. אונ האט איין זכיה ער זאל איהם ענטפערין שלום צוריק, גאט זאל בענטשין זיין פאלק מיט שלום מיט גליק. ווי אין פסוק שטייט א נבואה א פיינע, איך שיק אייך אליהו א מלאך פון די הימלען מיינע. איידר עס וועט קומן דר גרויסער שרעקליכר טאג, וואס אין אים וועלין ווערן די צורי ישראל צו פלאג. ער וועט מאכין שטימן די הערצר פון עלטערן מיט קינדר אויף א האר, דאמאלס זיינן מיר גליקליך דאמאלס איז די גאולה אויף קלאר.

רבון העולמים הערר פון אלע וועלטין פאטער פון סליחה ורחמים, מיט א גוטין סימן אונ א גוטען מזל מאך אונז א גוטען אנהייב צום אנפאנג וואך, אז דיא אלע זעקס טעג פון ארבעט וואס גייען יעצט נעגען אונז, זאלין זיי טראגין אונז אלעס גוטעס, מיר זאלן זיין

ומדבקים בתלמוד תורה ובמעשים טובים ותננו דעה בינה והשכל מאתך והשמיענו בהם ששון ושמחה ולא תעלה קנאתנו על לב אדם ולא קנאת אדם תעלה על לבנו. מלכנו אלהינו האב הרחמן שים ברכה ורוחה והצלחה בכל מעשה ידינו וכל היועץ על עמך בית ישראל עצה טובה ומחשבה טובה אמצו וברכו גדלו וקימו קים עצתו כדבר שנאמר יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא: ונאמר ותגזר אומר ויקם לך ועל דרכיך נגה אור: וכל היועץ עלינו ועל כל עמך בית ישראל עצה שאינה טובה ומחשבה שאינה טובה תופר עצתו כדבר שנאמר יי הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים: ונאמר עצו עצה ותפר דברו דבר ולא יקום כי עמנו אל: ופתח לנו יי אלהינו אב הרחמים אדון הסליחות בזה השבוע ובכל שבוע שערי אורה שערי ארך ימים ושנים שערי אריכת אפים שערי ברכה שערי בינה שערי גילה שערי גדלה שערי גאלה שערי גבורה שערי דיצה שערי דעה שערי הוד שערי הדר שערי הצלחה שערי הרוחה שערי ועד טוב שערי זריזות שערי זמרה שערי זכיות שערי זיו שערי זהר תורה שערי זהר חכמה שערי זהר בינה שערי זהר דעת שערי חדוה שערי חמלה שערי חן וחסד שערי חיים טובים שערי חכמה שערי טובה שערי טהר שערי

אונ זיי אויסגעהיט פון יעדר זינד, אונ ריין פון אלע שולדין, אונ מיר זאלין גיקלעפט זיין צו דער תורה הקדושה אונ צו מעשים טובים, אונ גענעדיג אונז רבש״ע מיט גוטע דעות אונ קלוגע גידאנקן צו דיין הייליגע דינסט, דו זאלסט אונז מאכן הערין ששון ושמחה אונ ניט וויסין פון קיין צער. אלע אידישע הערצער זאלסטו פעראייניגין אז איינער אויף דעם צווייטין זאל ניט טראגין קיין שום קנאה ושנאה נאר ריינע ליבע גידאנקען זאלען זייא אויפשליסען מיט אחדות. מלכנו אלהינו גאט אונזער קעניג, שיק א סך ברכה אונ הצלחה אין אונזר ארבייט, אונ יעדער וואס איז אונז טרייא אונ ניט גוטע עצות אונ דיינקט גוטע מחשבות פאר כלל ישראל, זאלסטו אים רבש״ע פעסטיגין אונ בענטשין מיט כל טוב, זיין עצה זאל מקוים ווערין ווי אין פסוק שטייט, השי״ת וועט דיר געבן ווי דיין וואונש, אונ דיין גוטע עצה פר ישראל וועט ער ערפיהלען. נאך אין איין פסוק שטייט, וואס דו וועסט בעשליסען גוטעס פר די ארעמע פאלק ישראל וועט השי״ת אלץ מקים זיין, אונ אויף דיינע וועגן אונ דיין אויפפיהרונג וועט שיינן די ליכטיגקייט פון תורה ומצות, אונ די וואס האבן ניט קיין גוטע עצות ומחשבות אויף דיין פאלק, אונ ווילן נאר שלעכטעס טאן זייא זאל פערשטערט ווערן זייערע בייזע עצות, ווי דר פסוק זאגט, השי״ת פערשטערט דיא עצות פון די היידען, וואס זיי דייגקן אויף ישראל נאר בייזעס. נאך אין איין פסוק שטייט, איר גיט נאר עצות ווי צו פערלענדין די ישראל עס זאל פון זייא חו״ו קיין זכר ניט בלייבין, נאר אייערע עצות וועלין צו שטערט ווערין אונ וואס איר וועט ריידין וועגן זיי וועט ניט מקוים ווערין, ווייל גאט ב״ה איז מיט אונז. אונ עפין אונז גאט אב הרחמן דר הערר פון סליחה וכפרה, אין דר וואך אונ יעדער וואך די טויערין פון ליכטיגקייט פון אריכות ימים ושנים, אב האלטין דעם צארין אונ שטילען דעם רוגז פון אונז, טויערין פון ברכה אונ פערשטאנד צו פערשטיין די תורה, טויערין פון פרייד נחת וגדולה, פון גאולה וגבורה, פון שמחה אונ פערשטאנד, טויערין פון שיינקייט אונ פראכטיגקייט אז מיר זאלן האבן חן ביא גאט אונ לייטין, טויערין פון הצלחה אונ פיל פערברייטערונג אין אונזער בעשטאנד, טויערין פון א גוטען נעד אז פמליא של מעלה זאלין אויף אונז זיין מליצי יושר, טויערין פון זריזות צוא עבודת השי״ת מיר זאלין אים לויבין מיט גיזאנג אונ מיט א פריילעכע מוהט, טויערין פון זכות אונ לויטערקייט מיר זאלן שוין אנפאנגען לייכטין אויף דער וועלט, עפין אונז רבש״ע די טויערין פון דעם שיינם גלאנץ פון דער תורה אונ חכמה, כדי אונז זאל גלענצין בינה ודעת צוא פערשטיין דורך זייא דיא טעמי המצות, טויערין פון פרייד אונ ערבארימקייט, אז השי״ת זאל זיך אויף אונז מרחם זיין, טויערין פון חן וחסד אונ פון

ישועה שערי יושר שערי כפרה שערי כלכלה שערי כבוד שערי למוד שערי מזון שערי מנוחות שערי מחילות שערי מדע שערי נחמה שערי נקיות שערי סליחה שערי סיעתא דשמיא שערי עזרה שערי פדות שערי פרנסה טובה שערי צדקה שערי צהלה שערי קדשה שערי קוממיות שערי רחמים שערי רצון שערי רפואה שלמה שערי שלום שערי שמחה שערי שמועות טובות שערי שלוה שערי תורה שערי תפלה שערי תשובה שערי תשועה כדכתיב ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו: ונאמר חשף יי את זרוע קדשו לעיני כל הגוים וראו כל אפסי ארץ את ישועת אלהינו: ונאמר קול צופיך נשאו קול יחדו ירננו כי עין בעין יראו בשוב יי ציון: וקיים לנו יי אלהינו מקרא שכתוב מה נאוו על ההרים רגלי מבשר משמיע שלום מבשר טוב משמיע ישועה אומר לציון מלך אלהיך: ראשון לציון הנה הנם ולירושלים מבשר אתן. אמן סלה:

ואח״כ יסדר שלחנו במאכלים טובים (לכבוד שבת מלכתא) אע״פ שא״צ אלא לכזית. ויאמר:

דא היא סעודתא דדוד מלכא:

סדר קידוש לבנה

הללויה הללו את יי מן השמים הללוהו במרומים: הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו: הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור:

אנוטין אונ ארוהיגין לעבין, מיר זאלין מאכין פרייען די וועלט מיט אונזר חכמה, טויערין פון אלעם נוטעס אונ מיר זאלין זיין ריין פון אלע בלבולים ועלילות שוא, טויערין פון ישועות מען זאל זיך פיהרין מיט אונז מיט דעם וואהרין יושר, טויערן פון שפייז מיר זאלן געשפייזט ווערין בכבוד, מיר זאלין קענין לערנין די תורה הקדושה מיט רוהיגקייט אונ מנוחה, טויערן פון מחילת עון אונ וויסענשאפט מיר זאלין וויסין צו היטין די הייליגע מצות, טויערן פון נחמות אונ ריינקייט אונזר נאמען זאל ניט זיין פערשמוצט אויף דר וועלט, טויערין פון סליחה אונ נאטעס הילף מיר זאלין ערלייזט ווערין פון אלע צרות, אונ מיר זאלין האבין גרינגע פרנסה כדי מיר זאלין קענין געבין צדקה פאר ארעמע לייט מיט שמחה אונ פרייא געבינקייט, טויערין פון קדושה, ובזכות זה זאל מען אונז בריינגען אין ירושלים מיט כבוד אונ שטאלץ, טויערין פון רצון אונ רחמים אז אלע אונזערע קראנקע זאלין האבין א רפואה שלמה, טויערן פון שלום אונ שמחה, פון נוטע בשורות אונ שלוה, טויערן פון הילף אז מיר זאלין ניהאלפן ווערין דורך תורה תפלה אונ תשובה צו השי״ת, ווי אין פסוק שטייט, די צדיקים האבין א ישועה פון השי״ת, ער איז זייער שטיצונג אין א עת צרה, ער העלפט זיי פון די הענד פון די רשעים, ווייל זייער בטחון איז נאר אויף השי״ת. נאך איין פסוק זאגט, אז ניט אויף אייביג וועט ער פערלאזין זיין פאלק ישראל, נאר ער וועט ענטפלעקן זיין געטליכע קראפט געגין אלע פעלקר, אונ אלע וועלין זעהן די ישועות פון גאט. נאך אין איין פסוק שטייט דר קול פון דיינע נביאים וואס האבן נוטע נביאות גיזאגט אויף ציון וירושלים וועט אלס מקוים ווערין אי״ה. אלע ישראל צוזאמען וועלין זיך פרייען, אונ אונ אין אויג וועלין זיי זעהן ווען השי״ת וועט זיי ווידר קערין קיין ציון. רבש״ע זיי שוין מקיים דעם פסוק וואס עס שטייט, וויא שיין אונ וואונדער וועט זיין אויף דיא בערג דיא שריטע פון אליהו הנביא דר מלאך מבשר וואס ער וועט אונז מבשר זיין שלום נוטעס אונ ישועות, ער וועט שוין אנזאגען צו ציון די נאוה ציים אז השי״ת וועט קעניגן אויף איר. נאך געפינען מיר אין פסוק ראשון לציון דיא ערשטע בשורה וועט זיין צו ציון וואס זיא קלאגט אויף אירע קינדער הנה הנם אט זיינען די קינדער דא ולירושלים מבשר אתן צוא ירושלים וועל איך געבין א נוטען אנזאגער אויף דער גאולת ישראל, אמן סלה:

הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמָיִם: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם חָק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר:

הֲרֵינִי מוּכָן וּמְזֻמָּן לְקַיֵּם הַמִּצְוָה לְקַדֵּשׁ הַלְּבָנָה לְשֵׁם יִחוּד קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

ויאשר תליו ויראה ראיה אחת קודם שיתחיל לברך וכשיתחיל לברך לא יראה בה כלל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּמַאֲמָרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם חֹק וּזְמַן נָתַן לָהֶם שֶׁלֹּא יְשַׁנּוּ אֶת תַּפְקִידָם. שָׂשִׂים וּשְׂמֵחִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם. פּוֹעֵל אֱמֶת שֶׁפְּעֻלָּתוֹ אֱמֶת וְלַלְּבָנָה אָמַר שֶׁתִּתְחַדֵּשׁ עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת לַעֲמוּסֵי בָטֶן שֶׁהֵם עֲתִידִים לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתָהּ וּלְפָאֵר לְיוֹצְרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַדֵּשׁ חֳדָשִׁים:

ג"פ בָּרוּךְ יוֹצְרֵךְ בָּרוּךְ עוֹשֵׂךְ בָּרוּךְ קוֹנֵךְ בָּרוּךְ בּוֹרְאֵךְ:

ורוקד ג"פ ואומר כְּשֵׁם שֶׁאֲנִי רוֹקֵד כְּנֶגְדֵּךְ וְאֵינִי יָכוֹל לִנְגּוֹעַ בָּךְ כָּךְ לֹא יוּכְלוּ כָּל אוֹיְבַי לִנְגּוֹעַ בִּי לְרָעָה:

ג"פ תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ יִדְּמוּ כָּאָבֶן:

ג"פ כָּאָבֶן יִדְּמוּ זְרוֹעֲךָ בִּגְדֹל וָפַחַד אֵימָתָה עֲלֵיהֶם תִּפֹּל:

ג"פ דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיָּם:

ג"פ שָׁלוֹם עֲלֵיכֶם. עֲלֵיכֶם שָׁלוֹם:

ג"פ סִמָּן טוֹב וּמַזָּל טוֹב יְהֵא לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה זֶה בָּא מְדַלֵּג עַל הֶהָרִים מְקַפֵּץ עַל הַגְּבָעוֹת: דּוֹמֶה דוֹדִי לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאַיָּלִים הִנֵּה זֶה עוֹמֵד אַחַר כָּתְלֵנוּ מַשְׁגִּיחַ מִן הַחַלֹּנוֹת מֵצִיץ מִן הַחֲרַכִּים:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: אַל יִתֵּן לַמּוֹט רַגְלֶךָ אַל יָנוּם שֹׁמְרֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: יְיָ שֹׁמְרֶךָ יְיָ צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ: יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ בַּלָּיְלָה: יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ: יְיָ יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ: הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר: הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב: הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה: כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

תנא דבי רבי ישמעאל אלמלי לא זכו ישראל אלא להקביל פני אביהם שבשמים פעם אחת בחדש דים. אמר אביי הלכך צריך למימרא מעמד: מי זאת עולה מן המדבר מתרפקת על דודה: ויהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי למלאת פגימת הלבנה. ולא יהיה בה שום מעוט. ויהי אור הלבנה כאור החמה וכאור שבעת ימי בראשית כמו שהיתה קדם מעוטה. שנאמר את שני המארת הגדלים. ויתקים בנו מקרא שכתוב ובקשו את יי אלהיהם ואת דויד מלכם אמן:

למנצח בנגינות מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישר ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ: עלינו. ק״. ונער שלי מבדיו

תפלת יום כפור קטן

די מענשן וואס פאסטין אום ערב ראש חודש איידר זיי דאבנן מנחה זאלן זיי אן טאן טלית אונ תפלין אונ זאלן זאגן דאס:

תפלה לעני כי יעטף ולפני יי ישפך שיחו: יי שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא: אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני: כי כלו בעשן ימי ועצמותי כמוקד נחרו: הוכה כעשב ויבש לבי כי שכחתי מאכל לחמי: מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי: דמיתי לקאת מדבר הייתי ככוס חרבות: שקדתי ואהיה כצפור בודד על גג: כל היום חרפוני אויבי מהוללי בי נשבעו: כי אפר כלחם אכלתי ושקוי בבכי מסכתי: מפני זעמך וקצפך כי נשאתני ותשליכני: ימי כצל נטוי ואני כעשב איבש: ואתה יי לעולם תשב וזכרך לדר ודר: אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחננו: וייראו גוים את שם יי וכל מלכי הארץ את כבודך: כי בנה יי ציון נראה בכבודו: פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם: תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה: כי השקיף ממרום קדשו יי משמים אל ארץ הביט: לשמע אנקת אסיר לפתח בני תמותה: לספר בציון שם יי ותהלתו בירושלים: בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את יי: ענה בדרך כחי קצר ימי: אמר אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים

שְׁנוֹתֶיךָ: לְפָנִים הָאָרֶץ יָסַדְתָּ וּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ שָׁמָיִם: הֵמָּה יֹאבֵדוּ וְאַתָּה תַעֲמֹד וְכֻלָּם כַּבֶּגֶד יִבְלוּ כַּלְּבוּשׁ תַּחֲלִיפֵם וְיַחֲלֹפוּ: וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ: בְּנֵי עֲבָדֶיךָ יִשְׁכּוֹנוּ וְזַרְעָם לְפָנֶיךָ יִכּוֹן:

יוֹם זֶה יְהִי מִשְׁקַל כָּל חַטֹּאתַי. בָּטֵל בְּמִעוּטוֹ כִּדְמוּת יָרֵחַ. הַיּוֹם לְבַד מִסְפַּר זְכֻיּוֹתַי. יִרְבֶּה וְיָצִיץ צִיץ וִיהִי פוֹרֵחַ. יום זה: וַדַּאי וְדִין לִבִּי אֶצְלוֹ גָּלוּי. חוֹטֵא שְׁנוֹתַי עִם רוֹק רִשְׁעִי. דִּינִי אֲנִי אֶרַע כְּאִישׁ קָלוּי. כִּי רַע וּבִישׁ אָרַגְתִּי אֶל פִּשְׁעִי. הוֹלֵךְ בְּיוֹם וְיוֹם אַחַר בִּצְעִי. מִבֵּית מְקוֹם סֵפֶר תִּינוֹק בּוֹרֵחַ. יום זה: אֶבֶן בְּחַבְלֵי שָׁוְא עָוֹן מוֹשֵׁךְ. אָחוֹר לְךָ אֵלִי בָּאתִי נִצָּב. רְפָאוּת לְאָרָם מַר נָחָשׁ נוֹשֵׁךְ. שׁוֹאֵל וּמִתְחַנֵּן נִכְאָב נֶעֱצָב. יוֹשֵׁב בְּעָנְיִי אֶבֶן מַחְצֵב. יָד פֶּה וְעַיִן אֵין לִי טַעַם וָרֵיחַ. יום זה: הֵן רֹאשׁ חֳדָשִׁים אֶל עַמְּךָ נָתָתָּ. לִזְמַן כַּפָּרָה לְכַפֵּר עַל כָּל תּוֹלְדוֹתָם. מֵאֵת אֲהוּבֶיךָ שׂוֹטֵן הִשְׁבַּתָּ. עַל כֵּן אֲקַדֶּמְךָ בְּתַהֲגוֹתָם. מִיּוֹם לְפָנָיו בָּא כִּי אָז אִיתָם. אָשׁוּב לְאִישׁ תּוֹשָׁב לֹא עוֹד אוֹרֵחַ. יום זה: וּבְרוֹב חֲסָדֶיךָ אַתָּה מַלְכִּי. תָּקוּם תְּרַחֵם אֶת צִיּוֹן קָדְשֵׁנוּ. דִּירַת מְנוּחָתְךָ שִׂים כָּבוֹד. כִּי בָהּ נַעֲלָה עוֹלוֹת רָאשֵׁי חָדְשֵׁנוּ. נָא אֵל שְׁלַח נוֹשֵׂא נֵזֶר רֹאשֵׁנוּ. כִּי שָׁם לְבָבֵנוּ שׁוֹאֵף זוֹרֵחַ. יום זה:

לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית מִזְמוֹר לְדָוִד: יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תְּנָה הוֹדְךָ עַל הַשָּׁמָיִם: מִפִּי עוֹלְלִים וְיֹנְקִים יִסַּדְתָּ עֹז לְמַעַן צוֹרְרֶיךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם: כִּי אֶרְאֶה שָׁמֶיךָ מַעֲשֵׂה אֶצְבְּעֹתֶיךָ יָרֵחַ וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר כּוֹנָנְתָּה: מָה אֱנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרֶנּוּ וּבֶן אָדָם כִּי תִפְקְדֶנּוּ: וַתְּחַסְּרֵהוּ מְּעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד וְהָדָר תְּעַטְּרֵהוּ: תַּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כֹּל שַׁתָּה תַחַת רַגְלָיו: צֹנֶה וַאֲלָפִים כֻּלָּם וְגַם בַּהֲמוֹת שָׂדָי: צִפּוֹר שָׁמַיִם וּדְגֵי הַיָּם עֹבֵר אָרְחוֹת יַמִּים: יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

יום זה דעם טאג זאל די וואג פון מיינע זינד בטל ווערין מיט קליינקייט ווי דאס גישטאלט פון דר לבנה היום לבד היינטיגין טאג זאל נייערט דיא צאל פון מיינע זכיות זיך מערין אונ שפראצין אונ זאלן בליען ודאי ודין דר טאג איז גיוויס דאס מוטוויליקייט פון מיין הארץ ביי אים אנטפלעקט חוטי שנותי די פעדים פון מיינע עונות מיט דעם פר שפרייטונג פון מיינע רשעות. דיני מיין דין ווייס איך איז צו פר ברענן מיך כי רע ווארום שלעכטיקייט האב איך גיוועבט צו מיין מיכטייט הולך ביום ויום אלע טאג בין איך גיגאנגן נאך תאוות כבית פון דער שטוב פון ספר בין איך וויא איין קינד אנטלאפין גיווארן אבן בחבלי שוא נייערט מיט פאלשע שטריקלעך האב איך אויף מיר גיצויגין עונות אחור שפעט צו דיר מיין גאט בין איך גקומען אונ גישטעלט זיך רפאות לארם זאלסט היילין די ביטערע גיפט פון דר שלאנג וואס זי בייסט דאס איז דר יצר הרע שואל ומתחנן איך טו בעטין אונ בין מיט ווייטאג אונ טרויעריג. יושב אונ זיץ אין פיין פון דעם יצר הרע וואס ער איז וויא איין שטיין אפ גיהאקט הענט אונ מויל אונ אויגין איך האב ניט קיין טעם אונ ריח. הן האסטו גיגעבן ראש חודש צו דיין פאלק לזמן כפרה אצייט עס זאל מכפר זיין אויף אלע זייערע גיבורט מאת אהוביך פון דיינע גיליבטע האסטו פר שטערט דעם שטן על כן דרום וועל איך דיך פעדערן מיט גיבעט ביום לפניו בא פון ערב ראש חודש כי ווארום דענסט מאל וועל איך זיין גאנץ אשוב איך זאל זיין איין תושב ניט איין אורח וברוב מיט דיין פיל גינאדין מיין מלך תקום זאלסטו זיך אויף ריכטין אונ דר בארימן זיך איבר דר שטאט ציון דיא היילינע דירת אויף וואוינונג פון דיין רואונג טוא כבוד כי בה עלה וועלין מיר דרינען ברייננען דיא אפפער פון אונזערע ראשי חדשים נא איך בעט דיך שיק דעם וואס זאל טראגין דיא קרוין פון אונזער קאפ כי ווארום אהין טוט אונזער הארץ גילוסטין אונ שיינען:

דיא טייטש פון למנצח גיפינט מען אין תהלים קאפיטל ח׳

דער נאך וואנם מען אַשְׁרֵי חֲצִי קַדִּישׁ אוּנ בֵּיִן לייענם וַיְחַל אוּנ מַפְטִיר דִּרְשׁוּ יְיָ אונ סען וואנם שְׁמוֹנָה עֶשְׂרֵה דער נאך הייבם מען אן דא :

לְכוּ וְנָשׁוּבָה אֶל יְיָ כִּי הוּא טָרָף וְיִרְפָּאֵנוּ יַךְ וְיַחְבְּשֵׁנוּ: יְחַיֵּנוּ מִיֹּמָיִם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יְקִמֵנוּ וְנִחְיֶה לְפָנָיו: כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

חזן וקהל ג"פ הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לַפּוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל. אֵל הוֹרֵיתָ לָּנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וּזְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָיו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ: וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְהֹוָה יְהֹוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

אָנָּא יְיָ אֱלֹהֵי הַשָּׁמַיִם תִּכּוֹן תְּפִלָּתֵנוּ קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ: וְתוֹצִיא כָאוֹר צִדְקֵנוּ וּמִשְׁפָּטֵנוּ כַּצָּהֳרָיִם: אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הֲגִיגֵנוּ: בְּקָרְאֵנוּ עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי צִדְקֵנוּ:

כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים. כֵּן תְּרַחֵם יְיָ עָלֵינוּ: לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ: יְיָ הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה וְשָׁם נֶאֱמַר: וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ: הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

אלהינו ואלהי אבותינו

חזן מַשְׂאַת כַּפַּי מִנְחַת עֶרֶב רְצֵה נָא בְּכוֹשֶׁר. תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת לְפָנֶיךָ בְּתוֹם וּבְיוֹשֶׁר. בְּקָרְאִי עֲנֵנִי צוּרִי הַיּוֹם יִפְנֶה כַּאֲשֶׁר.

לכו ונשובה לאָמִיר תְּשׁוּבָה טָאן פַר גָאט כי ווארום ער האט אוּנז צו שְׁלָאגְן אוּנ האט אוּנז גִיהַיילְט. ער טוּט שְׁלָאגְן אוּנ פְלַאסְטֶערְן יחיינו ער האט אוּנז גִילָאזְט לעבּין אין צְווייא צייטִין אין דְרִיטִין וועט ער אוּנז אוֹיךְ אוֹיף רִיכְטִין אוּנ מִיר ווֶעלִן לעבּין פַר אִים כי נִיט ווייל מִיר מֵיינֶען זִיךְ סוֹמֵךְ אוֹיף אוּנזֶער גִירֶעכְטִיגְקֵייט דְרוּם טוּעֶן מִיר וואַרְפִן אוּנזֶר גִיבֶּעט פַר דִיר כי נייעֶרְט ווייל דַיין רַחְמָנוּת אִיז פִיל אדני גָאט הֶער צוּ מַיין תְּפִלָּה אוּנ פַר גִיבּ אוּנ פַאר נֶעם אוּנזֶערֶע בַּקָשׁוֹת ועשה טוּא אוּנזֶער בַּקָשָׁה אוּנ פַאר זָאם נִיט נָאר פוּן דֵיינֶעט ווֶעגִן מַיין גָאט כי ווארום דַיין נָאמֶען אִיז גִירוּפִין אוֹיף דַיין שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם אוּנ אוֹיף דַיין פָאלְק:

דיא פיוטים פון אל מלך גיפינם מען אין סליחות

אנא ה׳ אִיךְ בֶּעט דִיךְ גָאט פוּן דֶעם הִימִיל תכון עֶס זָאל רֶעכְט פַארְטִיג זַיין אוּנזֶער תְּפִלָּה פַאר דִיר ווִיא קְטוֹרֶת ותוציא טוּא אוֹיס צִיהֶען אַז אַיין לִיכְט אוּנזֶער גִירֶעכְטִיגְקֵייט אוּנ אוּנזֶער מִשְׁפָּט אַז אִין מִיטִין טָאג אמרינו אוּנזֶערֶע רֵייד פַאר נֶעם גָאט פַאר שְׁטֵייא אוּנזֶר טְרַאכְטִין בקראנו אִין אוּנזֶער רוּפִין עֶנְטְפֶער אוּנז אוּנזֶער גִירֶעכְטֶער גָאט:

קהל יביאו בני ישראל את המנחה: ריח ניחוח אמרי פי לפניך צור עולמים. חלבי ודמי הנמעט בצומי תמור חלבים ודמים. קבל הגיון לבי אשר ערכתי (נ״א זה כמה ימים) היום בנעימים. קהל כחטאת וכאשם וכמנחה: דרש נא ביום זה דורשיך והדרש להם בניב שפתים. שעה למעמדם וטהרם ככסף מזקק שבעתים. רצה שיחתם כשה אחת מן הצאן מן המאתים. קהל ממשקה ישראל למנחה: כליל ועולה תתנתי תחשב ומשטיני ריב תריב. ותוציא כאור צדקי טרם יבוא השמש ויעריב. שפוך כמים לבו בתפלתו כל איש והקריב. קהל המקריב קרבנו ליי מנחה: ישרון עמך ישיר חסדך בטוב לקח. הטה אליו אזנך ושמע ועיניך פקח. וראה כי טוב מסתופף בשערי רחמיך ויקח. קהל מן הבא בידו מנחה: ברוב רחמיך אמרי האזינה יי הגיני בינה. אם נא מצאתי חן בעיניך אלהי קדם מעונה. ולקחת מנחתי מידי אשר הבאתי לך בתחנה. קהל ויהי בעלות המנחה: שדי לא מצאנוך שגיא כח לעדה מקדם קנית. אחד המרבה ואחד הממעיט בשובו נפשו רצית. אך יכון לבו לפניך במנחתו בעת הקריב אותה. קהל וזאת תורת המנחה: בהיות מזבחי

משאת כפי די נאב פון מיינע טענר די מנחה פון נאוינד באוויליג איך בעט דיך מיט רעכט פארטיקייט תכון עס זאל זיין אן גיבריים מיין תפלה פר דיר אזו וויא קטורת מיט נאנצקייט אונ מיט רעכט פארטיקייט בקראי אין מיין טאן רופין ענטפר מיר מיין באשעפער היום דר טאג וועט באלד אוועק גיין כאשר מיין תפלה זאל זיין אן גינומען אזו וויא די ישראל האבין גיבראכט איין קרבן מנחה ריח עס זאל זיין זענעפטיג מיינע רייד פר דיר באשעפער פון אלע וועלטין חלבי מיין פעטקייט אונ בלוט וואס איז נימינערט גיווארין דורך פאסטין תמור זאל זיין גליך וויא איך האב מקטיר גיוועזן אויף דעם מזבח חלב אונ דם פון קרבנות קבל נעם צו דאס טראכטין פון מיין הארץ אשר וואס איך האב אן גיריכט פון פיל טענ כל אלע טעג מיט זיסקייט כחטאת ווי איין קרבן חטאת אונ אשם אונ מנחה דרוש פארשט היינטיגין טאג די וואס טוען דיך פארשטין והדרש וועו גיפארשט צו זייא דורך זייערע רייד שפה קער דיך צוא זייער באשטאנד וטהרם ריינינ זיי אזו וויא זילבער וואס איז זיבין מאל גיליטערט רצה באווילינ זייער תפלה כשה אזו ווי איין לעמלע וואס מען האט אוים גיקליבין צווישין צווייהונדערט פר איין קרבן ממשקה וואס האבין עס אן גיטריינקט פר איין מנחה כליל מיין גיבעט זאל זיין אן גינומען וויא איין קרבן עולה ומשטיני אונ מיט מיין שטן וואס איז משטין אויף מיר זאלסטו קריגין ותוציא ציא אוים ווי איין ליכט מיין גירעכטיקייט טרם אייד די זון וועצט זיך אונ איידר עס ווערט נאכט שפוך איטליכר פר גיסט זיין הארץ וויא וואסר והקריב זאל זיין גלייך וויא ער האט מקריב גיוועזן איין מנחה ישורון דיין רעכט פארטיג פאלק ישראל זאלין זינגין דיין גינאד מיט איין גוט פר נעמונג הטה נייג צו זייא דיין אויער אונ הער ועיניך עפין דיינע אויגין אונ זעה כי וואורום עס איז גוט ווער עס טוט זיך באשיצין אין דיא טירין פון רחמנות ויקח אונ נאט נעמט פון זיין האנט איין מנחה ברוב מיט דיין פיל רחמנות פאר נעם מיינע רייד נאט פאר שטייא מיין טראכטין אם אז איך האב גיפונען חן אין דיינע אויגין אלהי ערשטער נאט וואס אין הימיל ולקחת זאלסטו צו נעמען מיין מנחה וואס איך האב דיר גיבראכט מיין גיבעט ויהי דאס זאל זיין איין צייט פון מנחה שדי אלמאכטיגער נאט מיר קענען ניט גיפינען אונ גרייכין דיין שטארקין כח לעדה דיא עדה וואס דוא האסט פון לאנג גיקויפט אחד דער וואס טוט פיל אדער ווייניג בשובו אז ער קערט זיך צו דיר מיט זיין נפש נעמסטו צו אך נייערט ער זאל מכוין זיין זיין הארץ פאר דיר מיט זיין מנחה אין דער צייט אז ער איז זי מקריב וזאת דאס איז די תורה פון אמנחה בהיות אז אונזער מזבח אונ דאס בית

ומקדשי על מכונו וגבולו. היו מכפרים עלינו בשעירים העולים
לגורלו. ועתה באשמתנו לו חפץ יי להמיתנו. לא. קהל לקח מידנו
עולה ומנחה: תחנונים ידבר עמך יבקש סליחה בלב מר. הנו
מתיצב על מצור ועומד על משמר. מחלה פניך לעת מנחת ערב
ומצפה כפר. כי אמר. קהל אכפרה פניו במנחה: ירושלים עירך
בנה ועריה מקצה. אסירי התקוה פקח ולחפשי הוצא. וערבה ליי
מנחתם כימי עולם ותשוב ותרצה. קהל עוד פנות אל המנחה:
ונפוצות ישראל לקבץ ידך שנית תוסף. כרועה עדרו תרעם בנוה
טוב תאסף. וישב מצרף וטהר את בני ישראל כזהב וככסף.

קהל וחזן והיו ליי מגישי מנחה: אל מלך

ונשלמה פרים שפתינו: תכון תפלתנו קטרת לפניך משאת כפינו מנחת
ערב: יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך יי צורנו וגואלנו:

כרחם אב על בנים וכו׳ לה׳ הישועה וכו׳

חזן אלהי בשר עמך מפחדך סמר. ותמיד עומד על משמר. ומצפה
לעת מנחת ערב. כי אמר. קהל אכפרה פניו במנחה:
להקשיב למשטינינו מאן תמאן. סאונו ברעש אל נא תהי סואן. ואם
עונות תשמור הלא רבו. מאין. קהל עוד פנות אל המנחה: ישראל
עמך אשר בך מאמין. אם בשמאל דחיתו קרבהו בימין. בא לשחר

המקדש איז גיוועזן אויף זייער גבול היו האבין זיא אויף אונז מכפר גיוועזן בשעירים מיט
דיא ציקעלאך וואס זיינען אויף גיגאנגען אויף זיין גורל ועתה אונ איצונדערט אין אונזער
מיסטייט לו גאט זאל וועלין חלילה אונז טייטין לא וואלט ער פון אונז ניט גינומען קיין עולה
אונ קיין מנחה תחנונים דיין פאלק טוט ריידין מיט גיבעט יבקש אונ טוט בעטין פאר געבונג
מיט איין ביטער הארץ הנו זיא שטייען אויף זייער באליידיגער דאס איז דער יצר הרע
ועומד אונ ווילין זיך שוין היטין פון שלעכץ מחלה זיא טוען דיך בעטין אין צייט פון מנחה
ומצפה אונ האפין זאלסט זיי אויס לייזין כי אמר וואררום זיי טראכטין זיך זיא וועלין דיר גאט
איבר בעטין אין צייט פון מנחה ירושלים דיין שטאט ירושלים בויא אונ אלע אירע שטעט פון
איין עק ביז אין אנדערין אונ עס וועט זיין זיס צוא גאט זייער מנחה אזו וויא פאר צייטין
ותשוב וועסטו זיך צוא אונז אום קערין אונ וועסט וועלין נאך קערין זיך צוא דער מנחה
ונפוצות אונ די פאר שפרייטע יודין איין צו זאמלען וועט זיין האנט מערין דאס אנדרע מאל
כרועה אזו וויא איין פאסטוך פאסעט זיינע שטאדעש אזו וועסטו זיא ווידין בנוה אין איין
גוט וואוינונג וועסטו זיא איין זאמלען וישב אונ גאט וועט לייטערין אונ ריינוגין די ישראל
וויא גאלד אונ זילבער והיו אונ זיא וועלין צו גאט מאכין גיגעהנגען איין מנחה:
ונשלמה פרים לאמיר באצאלין מיט אונזערע לעפצין וואס מיר לערנען תורה פון קרבנות
גלייך מיר וואלטין מקריב גיוועזן קרבנות תכון עס זאל זיין אן גיברייט אונזער
תפלה פאר דיר וויא קטורת. דיא נאב פון אונזערע הענט אזו וויא דיא מנחה פון אבינט
יהיו עס זאל זיין צו ווילין דיא רייד פון אונזער מויל אונ טראכטונג פון אונזער הארץ צוא
פאר דיר גאט אונזער באשעפער אונ אויס לייזער:
אלהי בשר עמך מיין גאט, די לייבער פון דיין פאלק טוען ציטערין פון וועגין דיין פארכט
אונ שטייען תמיד אויף היטונג ומצפה אונ האפין צוא דער צייט פון מנחה להקשיב צו
פאר נעמען רייד פון דעם שטן זאלסטו ניט וועלין סאונו זיין ברומונג מיט רעש זאל ניט
ברומען ואם אויב דו היטסט די עונות וואס זיינען אזו פיל מאין וואס דוא ווילסט זיך שוין ניט
קערין צוא דער מנחה ישראל בעטין מיר דיך דיין פאלק ישראל וואס גלייבין אין דיר אם אז
דוא האסט זיא אוועק גישטויסין מיט דיין לינקער האנט גינעהן זיי מיט דיין רעכטער
האנט

פניך ויקח מן. קהל הבא בידו מנחה: עורכי שוע משלמי פרים שפתותם. רצה והשלך במצולות ים כל חטאתם. יערב עליך שיחתם ורנתם. קהל כחטאת וכעולה וכמנחה: זכר פר פנים ושעיר פנימי וחיצון. יהיו נא אמרינו לפניך לרצון. ותערב מנחתנו כשה אחת מן הצאן. קהל מן המאתים. ממשקה ישראל למנחה: ראה כי אזלת יד ויושבי מרום שתו. פסו אמונים ובכן לקחו. כבד פה וערל שפה וישלחו. קהל בני ישראל בידו מנחה: ברר ניב שפתים כשחר פרוש. עני ורפא מזבחך ההרוס. חלקת לשוני תערב כשמן לרום. קהל את העולה ואת המנחה: בית תפלתם מקום צקון לחשם. חשוב כבמקום אשר יבשלו שם. הכהנים את החטאת ואת האשם. קהל ואשר יאפו את המנחה: יצוה יי חסדו קוממיות השיבני לנוי. לפאר מקום מקדשי לחדש הדר זיוי. וישב מצרף וטהר את בני לוי. קהל והיו ליי מגישי מנחה: אל מלך

טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: טוב יי לקויו לנפש תדרשנו: טוב ויחיל ודומם לתשועת יי: טוב לחסות ביי מבטוח באדם: טוב לחסות ביי מבטוח בנדיבים: טוב וישר יי על כן יורה חטאים בדרך: טוב יי למעוז ביום

האנט בא זייא קומען פארשטין דיין פנים אונ זאלסט צוא נעמען פון וואס עס איז גיקומען אין זייער האנט פאר איין מנחה עורכי וואס ריכטין אן גישרייא אונ באצאלין דיא קרבנות מיט זייערע לעפצין רצה באוויליג והשלך אונ ווארף אין טיפעניש פון ים אלע זייערע זינד ישרב עס זאל זיס זיין פאר דיר זייערע רייד אונ גיבעט כחטאת אז איין קרבן חטאת אונ עולה אונ מנחה זכר דאס גידעכעניש פון דעם רינד וואס מיהאט מקריב גיוועזן אונ דאס ציקעלע וואס מיהאט מקריב גיוועזן אין היכל אונ חוץ דעם היכל יהיו זאל זיין באווילינט מיט אונזערע רייד גלייך מיר האבין זייא מקריב גיוועזין ותערב אונזער מנחה זאל זיין זיס אזו וויא מען פלעגט אויס קלייבין איין לעמעלע פון צווישין צוויי הונדערט וואס יודין האבין זיי גישפייזט אונ אן גיטרינקט פאר איין מנחה ראה זעה אז עס האט זיך אויס גילאזט אונזער כח אונ דיא לייט וואס זיינען גיוועזין דער הויכין זיינען איין גיבויגין פסו עס האבין זיך אויס גילאזט באגלייבטע לייט ובכן דרום האט דאס קהל אויס גיקליבין מיך וואס איך האב אשווער מויל אונ פר שטאפטע לעפצין וישלחו אונ יודישע קינדר האבין גישיקט דורך זיין האנט די מנחה ברר דאס קלארקייט פון רייד פון מיינע לעפצין זאל זיין פר שפרייט וויא דיא שיין פון מארגין שטערין עני ענטפער מיר אונ הייל דיין מזבח וואס ער איז צו פירט חלקת דאס גלאט ריידין פון מיין צונג זאל זיין זיס אזו וויא בוים אייל וואס מיהאט אויס גימישט מיט זעמיל מעל, צו דער עולה אונ צו דר מנחה בית דאס בית הכנסת דאס ארט וואס יודין פאר גיסין זייער תפלה חשוב עס זאל זיין ביי דיר חשוב וויא דאס ארט וואס די כהנים פלעגין דארטין קאכין את החטאת דעם קרבן חטאת אונ אשם ואשר יאפו אונ באקין דעם קרבן מנחה יצוה גאט זאל גיבימין זיין גינאד אויף גרעכטערהייט זאלסט מיך ווידער קערין צו מיין וואוינונג לפאר זאלסט באשיינען דאס ארט פון דעם בית המקדש לחדש זאלסט באנייען דאס שיינקייט פון מיין לויטערקייט וישב אונ גאט וועט לייטערין אונ ריינגין דאס שבט לוי והיו אונ זייא וועלין צו גאט גינעהנען איין קרבן מנחה:

טוב ה' גאט איז גוט צו אלע באשעפניש אונ זיין רחמנות איז אויף אלע זיינע ווערק טוב גאט איז גוט צוא דיא וואס האפין צוא אים אונ צו דיא לייבער וואס פארשטין אים טוב וואויל איז דעם וואס שווייגט אונ האפט צו גאטס הילף טוב עס איז בעסער צו באשיצין זיך אין גאט איידער צו האבין אבטחון אויף איין מענשין טוב עס איז בעסער צו באשיצין זיך אין גאט איידער צוא האבין איין בטחון אויף הארין טוב גאט איז גוט אונ רעכטפארטיג

צָרָה וְיוֹדֵעַ חוֹסֵי בוֹ: כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זָכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ: כִּי טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְעַד דּוֹר וָדוֹר אֱמוּנָתוֹ: כרחם אב וכו׳

בַּת עַמִּי לֹא תֶחֱשֶׁה. וְלֹא תִשְׁקוֹט בִּזְעָקָה. וּבִמְקוֹם עוֹלָה וְאִשֶּׁה. תָּכִין תַּחַן חֻקָּה. לַיְיָ מַגִּישֵׁי מִנְחָה בִּצְדָקָה: נְשִׂיא אֱלֹהִים הַנֶּאֱמָן. רֹאשׁ צוּרִים אֵיתָנֵי. הִשְׁכִּים שַׁחַר וּזְמָן. עָמוֹד וַעֲרוֹךְ תַּחֲנוּנַי. בִּמְקוֹם תָּמִיד מְיוּמָן. לְשַׁחַר עַל קָרְבָּנַי. וְכִי הֶאֱמִין בַּיְיָ. וַיַּחְשְׁבֶהָ לּוֹ צְדָקָה. ליי: יְחִידוֹ לְמֵאָה נִתַּן. וְעָקוּד בְּמִזְבֵּחַ אֲבָנָיו. לִפְנוֹת עֶרֶב חָנַן. וְהָאֵל נָשָׂא פָּנָיו. לְתָמִיד עֶרֶב מְכוּנָן. לְהִתְרַצּוֹת פְּנֵי אֲדוֹנָיו. כְּאִישׁ לָקַח מְלֹא חָפְנָיו. קְטֹרֶת סַמִּים דַּקָּה. ליי: מְפַלֵּל יוֹשֵׁב אֹהֶל. הֵלִין בִּמְקוֹם מִשְׁכָּב. לְרִבּוּי פְּדָרִים יָחֵל. בְּהִתְקָרֵב בְּבֵית זֶבַח. וְאִם אֵין קָרְבָּן לְיַחֵל. תְּמוּרָם אֶעֱרוֹךְ שֶׁבַח. וְנִבְחַר לַיְיָ מִזֶּבַח. עֲשֵׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה. ליי: נֶאֱלַמְתִּי דוּמִיָּה מֵאֵין עֲבוֹדַת כֹּהֲנִים. וְאֵיךְ אָשִׁירָה וְאָסְפוּ לְוִיֵּי אֱמוּנִים. וְעַל כָּל זֹאת אוֹדֶה יָהּ. כִּי הוּא נַעֲלֶה בְּדִינִים. לָנוּ בֹּשֶׁת הַפָּנִים. וּלְךָ הַצְּדָקָה. ליי: חֵלֶף קָרְבָּנוֹת פֶּדֶר. תְּפִלָּתִי תֵּרָאֶה. בְּזָכְרִי עַל הַסֵּדֶר. עֲבוֹדַת מְשָׁרְתִים בְּאֵי הֵיכָל חֶדֶר בְּחֶדֶר. וְשָׁמְעוּ מְבַשֵּׂר בְּמַרְאֶה. וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה. ליי: אל מלך

דרום טוט ער ווייזן דיא זינדיגע זאלין גיין אין גוטין וועג טוב גאט איז גוט צו זיין איין שטארקייט אין דעם טאג פון אצרה אונ וואס באשיצין זיך אין אים כי הוא ידע ער ווייס אונזער וויליאין ער גידיינקט אז מיר זיינען פון ערד כי וואָרום גאט איז איין גוטער זיין גינאד איז אויף אייביג אונ זיין ווארהייט איז צוא אלע דורות:

בת עמי מיין פאלק שווייג ניט ולא אונ זאלסט ניט שטילין דיין גישרייא ובמקום עולה אונ אן שטאט קרבן עולה אונ קרבנות תכין זאל זיין אן גיברייט פאר דיר דאס אויסגיזעצטע גיבעט לה׳ גלייך מיוואלט גינעהנט צו גאט איין מנחה מיט גירעכטיקייט נשיא דר דרהויבענר פון גאט דער באגלייבטער דאס איז אברהם אבינו ראש דער הויבט פון שטארקע פעלזין השכים האט זיך גיפעדערט איין פריא צייט עמד צוא שטעלין זיך אונ ריכטין איין גיבעט במקום אויף דעם הר המוריה וואס אויף דעם ארט פון דעם בית המקדש וואו מיהאט מקריב גיוועזן דעם קרבן תמיד לשחר צו פארשטין אויף מיינע קרבנות וכי אונ אז ער האט גיגלייבט אין גאט האט אים גאט גירעכינט פאר איין צדקה יחידו ער איז גיליטזעליגט גיווארין מיט איין איינציגין זון אז ער איז אלט גיווארין הונדערט יאר ועקוד אונ ער האט אים גיבונדין אויף דעם מזבח פון שטיינער לפנות ערב יצחק האט תפלה גיטאן אנטקעגין נאכט והאל אונ גאט האט אים נושא פנים גיוועזן לתמיד צום קרבן תמיד פון נאכט איז דיא עקדה אן גיברייט להתרצות זייא זאלין באוויליגט ווערין פאר זייער הער גאט כאיש וויא דער כהן וואס האט מקטיר גיוועזן דינע קטורת מפלל יעקב אבינו וואס ער איז גיזעסין אין גיצעלט אונ האט תפלה גיטאן הלן וואס ער האט גינעכטינט אויף דעם בעסטין ארט דאס איז דאס בית המקדש לרבוי צוא פיל קרבנות האט ער גיהאפט יודין זאלין מקריב זיין אויף דעם מזבח ואם היינט אז עס איז ניט דא קיין קרבנות תמורם דער פאר וועל איך אן ריכטין איין לויב ונבחר וועט זיין בייא גאט בעסער פון אלע שעכטונג עשה צוא טאן גירעכטיקייט אונ צדקה נאלמתי איך בין פאר שוויגין גיווארין ווייל עס איז ניט דא קיין עבודה פון כהנים ואיך וויא קאן איך זינגען ואספו אונ זייא זיינען איין גיטאן גיווארין דיא באגלייבטע לוים איך וועל פארט גאט לויבין וואָרום ער איז דער הויבין אונ גירעכט מיט זיינע דינים לנו מיר דארפין זיך שעמען אונ צוא דיר גאט איז דאס גירעכטיקייט חלף קרבנות פאר קרבנות זאלסטו הערין דעם סדר פון מיין תפלה עבודת דיא עבודה פון כהנים וואס פלעגין קומען אין היכל אריין ושמעו אונ האבין גיהערט מיט נבואה דיא בשורה וזרחה עס וועט שיינען צוא אייך וואס איר האט פאר מיר מורא אזון פון צדקה:

ואח"כ יאמר עשרה רחמנא למספר עשרה מאמרות ועשרת הדברות ועשרה ספרים:

רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָמֵיהּ דְּאַבְרָהָם רְחִימָא. בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר:
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָמֵיהּ דְּיִצְחָק עֲקִידָא. בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר:
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָמֵיהּ דְּיַעֲקֹב שְׁלִימָא. בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר:
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן זְכוּתֵיהּ דְּיוֹסֵף צַדִּיקָא. בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר:
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָמֵיהּ דְּמֹשֶׁה נְבִיָּא. בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר:
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָמֵיהּ דְּאַהֲרֹן כַּהֲנָא. בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר:
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קַנְאוּתֵיהּ דְּפִינְחָס קַנָּאָה. בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר:
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן קְיָמֵיהּ דְּדָוִד מְשִׁיחָא. בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר:
רַחֲמָנָא אִדְכַּר לָן צְלוֹתֵיהּ דִּשְׁלֹמֹה מַלְכָּא. בְּדִיל וַיַּעֲבוֹר:
רַחֲמָנָא תּוּב מֵרוּגְזָךְ וְלָא נֶהְדַּר רֵיקָם מִן קֳדָמָךְ: אל מלך

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. אַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלָה. תֹּאחֵז יָדְךָ בְּמִשְׁפָּט. בְּבוֹא תוֹכֵחָה נֶגְדָּהּ. שְׁמֵנוּ מִסִּפְרְךָ אַל תֶּמַח. גֶּשְׁתְּךָ לַחְקוֹר מוּסָר. רַחֲמֶיךָ יְקַדְּמוּ רָגְזָךְ. דַּלּוּת מַעֲשִׂים בְּשׁוּרְךָ. קָרֵב צֶדֶק מֵאֵלֶיךָ. הוֹרֵנוּ בְּזַעֲקֵנוּ לָךְ. צוּ יְשׁוּעָתֵנוּ בְּמַפְגִּיעַ. וְתָשִׁיב שְׁבוּת אָהֳלֵי תָם. פְּתָחָיו רָאָה כִּי שָׁמֵמוּ. זְכוֹר נְאֻמָּךְ לֹא תִשָּׁכַח עֵדוּת מִפִּי זַרְעוֹ. חוֹתֵם תְּעוּדָה תַּתִּיר. סוֹדְךָ שִׂים בְּלִמּוּדֶךָ. סְבוֹר אֹגֶן הַסַּהַר. נָא אַל יֶחְסַר הַמָּזֶג. יָהּ דַּע אֶת אֲשֶׁר יְדָעוּךָ. מַגֵּר אֶת אֲשֶׁר לֹא יְדָעוּךָ. כִּי תָשִׁיב לְבִצָּרוֹן לְכוּדִים אֲסִירֵי הַתִּקְוָה:

וִדּוּי שֶׁל רַבֵּינוּ נִסִּים זצ"ל

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. קוֹדֶם כָּל דָּבָר אֵין לִי פֶּה לְהָשִׁיב וְלֹא מֵצַח לְהָרִים רֹאשׁ. כִּי מִפְּנֵי שֶׁעֲוֹנוֹתַי רַבּוּ מִלִּמְנוֹת וְחַטֹּאתַי עָצְמוּ מִסַּפֵּר וּכְמַשָּׂא כָבֵד

רַחֲמָנָא אדכר לן גאט גידיינק אונז דיא שבועה וואס דוא האסט גישווארין צום גיליבטין אברהם אבינו דיצחק עקידא אונ דיא שבועה פון יצחק אבינו וואס ער איז גיבונדין גיווארין אויף דעם מזבח צוא דער עקידה דיעקב שלימא אונ דיא שבועה פון יעקב אבינו וואס ער איז גיוועזן איין איש תם דיוסף צדיקא אונ דעם זכות פון יוסף הצדיק דמשה נביא אונ דיא שבועה פון משה רבינו עליו השלום וואס ער איז גיוועזן איין נביא דאהרן כהנא אונ פון אהרן הכהן דפינחס קנאה אונ די שבועה פון פנחס וואס ער האט זיך מקנא גיוועזן פון גאטס וועגין דדוד משיחא אונ דיא שבועה פון דוד מלך משיח דשלמה מלכא אונ דאס גיבעט פון שלמה המלך רחמנא גאט קער דיך אום פון דיין רוגזה ולא נהדר אונ לאמיר זיך ניט אום קערן ליידיג פון פר דיר: אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו אונזר גאט אונ גאט פון אונזרע עלטערין אל תעש עמנו כלה טוא ניט מיט אונז קיין פאר לענדונג תאחז האלט איין מיט דיין האנט דעם משפט בבוא אז עס קומט איין באווארונג פאר דיר זאלסטו ניט אויס מעקין אונזער נאמען פון דיין ספר גשתך אין דיין טאן גינעהנען פארשטין שטראף רחמיך זאל דיין רחמנות פעדערין פאר דעם רוגז דלות אונזער ארומקייט אונ מעשים טובים אז דוא טוסט זעהן קרב טוא גינעהנען גירעכטיקייט פון זיך זעלבערט הורנו לערין אונז אין אתזער שרייען צו דיר צו טוא גיבוטין אונזער הילף דורך דער תפלה ותשיב קער אום די גיצעלטין פון יעקב וואס ער איז איין איש תם פתחיו זעה אז זיינע טויערין זיינען חרוב זכור גידיינק וואס דוא האסט גיזאגט עדות דיא תורה וואס זיא ווערט אן גירופין עדות ה' נאמנה לא זיא זאל ניט ווערין פאר געסין פון זיינע קינדער חותם דר חותם וואס ער ליגט אויף דער תורה וואס איז שווער צוא פארשטין זאלסטו אויף בינדן. דיין ראט פון דער תורה זאלסטו טאן אין דיינע לערנער סבור דער גאפיל וואס איז קיילעכדינג וויא איין בעקין דאס איז דיא סנהדרין וואס זיינן גיזעסין ביא אקיילעכדיגין טיש ווי איין לבנה בעט איך דיך גאט עס זאל ניט גימינערט ווערין זייער תורה יה גאט, וויים דיא וואס ווייסין דיך מגר ענטפער איבער דיא וואס קענען דיך ניט:

יכבדו ממני. מתודה אני לפניך יי אלהי בכפיפת ראש. בכפיפת קומה. בכניעת חיל. בחלישות כח. בשבירות לב. בנמיכות רוח. בקדה. בכריעה. בהשתחויה. באימה. בבעתה. ברתת. בזיע. בחלחול. ביראה. במורא. אמר אני לפניך יי אלהי מקצת מעשי הרעים ומדרכי המכוערים. וממעללי המקולקלים. לאומרם אי אפשר. לבררם אין בי כח. לגלותם לא אעצר חיל. לדברם לא אדעם. להגידם איני כדאי. לתבוע עליהם סליחה ומחילה וכפרה. מה אני מה חיי. אני הבל וריק. אני רמה ותולעה. אני עפר ואפר. בוש אני מחטאי ומוכלם אני מפשעי. אין לי פתחון פה להתודות לפניך. גדול עוני מנשוא. עצמו פשעי מספר. בשתי וגם נכלמתי. כגנב הנמצא במחתרת:

רבונו של עולם. אם עמדתי לפרש את חטאי ולבארם. יכלה הזמן והם לא יכלו. על איזה מהם אתבע. ועל איזה מהם אבקש. ועל איזה מהם אתודה. על הכלל או על הפרט. על הנסתרות או על הנגלות. על הראשונות או על האחרונות. על החדשות או על הישנות. על הטמונות או על הנודעות. על הנזכרות או על הנשכחות ממני. יודע אני בעצמי שאין בי לא תורה ולא חכמה. לא דעת ולא תבונה. לא צדקה ולא ישרות ולא גמילות חסדים. אבל אני סכל ולא יודע. בער ולא מבין. גזלן ולא נאמן. חייב ולא זכאי. רשע ולא צדיק. רע ולא טוב. וכל מעשים רעים עשיתי. וגם עבירות רעות עשיתי. ואם אתה דן אותי כמעשי אוי לי ווי לי. אהה עלי. אויה על נפשי. ואם תבקש לנקותי

רבונו של עולם האר פון דער וועלט קודם פאר אלעם האב איך קיין מוהל ניט צו ענטפערין אונ ניט קיין שטערין דעם קאפ אויף צו הויבין מחמת מיינע עונות זיינען פיל מען קאן זיי ניט ציילין וחטאתי מיינע הטאים זיינען שטארק פון צו ציילין וכמשא כבד ווי איין שווערע משא זיינען זיי שווער פר מיר מתודה בין איך מתודה פר דיר גאט בכפיפת מיט א איין גיבויגענם קאפ אונ איין גיבויגענם הויך בכניעת מיט אונטער טעניגען קראפט בחלישות מיט שלאפן כח בשבירות לב מיט איין צו בראכין הארץ בנמיכות מיט איין נידריגען אטום בקדה מיט בוקין מיט קניען בבעתה מיט שרעקונג אונ מיט יראה אונ מורא אומר איך וועל פר דיר גאט זאגין איין מקצת פון מיינע שלעכטע ווערקין לאומרם צו זאגין איז ניט גימאלט אונ אוים צו קלערין זיי האב איך קיין כח ניט לגלותם איך זאל זייא אנטפלעקין קאן איך ניט אוים האלטין אזו איין קראפט לדברם אלע אוים צו ריידין ווייס איך ניט להגידם איך בין ניט כדאי זייא צוא זאגין לתבוע אונ צו בעטין אויף זיי מחילה אונ פר געבונג מה וואס בין איך וואס איז מיין לעבין הבל אונ לער אני איך בין איטיל ווערים אני איך בין ערד אונ אש בוש איך בין מבויש פון מיינע זינד אונ פר שעמט פון מיינע מיסטייט אין איך האב ניט קיין פתחון פה פר דיר מתודה צו זיין גדול מיינע עבירות איז גרוים פון צו ליידין עצמו זיי זיינען שטארק מיינע מיסטייט צו ציילין בושתי איך בין מבויש אונ פר שעמט כגנב ווי איין גנב וואס ווערט גיהאפט אז ער גראבט זיך אונטער:

רבונו של עולם האר פון דר וועלט אם איך זאל מיך שטעלן מפורש זיין מיינע זינד ולבארם אונ באשיידין זיי יכלה וועט די צייט אוועק גיין אונ זיי ווערין זיך ניט אוים לאזין על אויף וועלכע פון זיי זאל איך בעטין אונ אויף וועלכע פון זיי זאל איך מתודה זיין על אויף דעם כלל אדער אויף דעם פרט על צו אויף פר בארגנע צו אויף אנטפלעקטע. אויף דיא ערסטע צו אויף די הינטערסטע. אויף נייע צו אויף די אלטע. אויף די באהאלטענע צו אויף די וואס זיינען וויסיג. אויף די וואס איך גידיינק צו אויף די וואס זיינען פר געסין פון מיר יודע איך וויים אין מיר אז איך האב ניט קיין תורה אונ קיין חכמה לא קיין וויסענשאפט אונ קיין פרשטאנד קיין רעכטפארטיקייט אונ קיין גמילות חסדים אבל נאר איך בין איין נאר אונ ווייס ניט, אוים גילערט ניט פארשטאנדיג גזלן איין גזלן ניט קיין באגלייבטער חייב איין שולדיגער ניט קיין ריינער רשע איין רשע ניט קיין צדיק רע בייז ניט גוט וכל אונ אלע בייזע מעשים אונ עבירות

כִּמְטַהֵר וְכִמְצָרֵף כֶּסֶף. לֹא יִשָּׁאֵר מִמֶּנִּי מְאוּמָה. כִּי אֲנִי כְקַשׁ לִפְנֵי אֵשׁ וּכְעֵצִים יְבֵשִׁים לִפְנֵי הָאוּר. כֶּסֶף סִגִים מְצֻפֶּה עַל חָרֶשׂ. הֲבֵל הֲבָלִים אֵין בּוֹ מַמָּשׁ:

בַּמֶּה אֲקַדֵּם אוֹ מַה רְפוּאָה אֲבַקֵּשׁ. כְּבֵן סוֹרֵר וּמוֹרֶה הָיִיתִי. כְּעֶבֶד מוֹרֵד עַל אֲדוֹנָיו. כְּתַלְמִיד חוֹלֵק עַל רַבּוֹ. אֶת אֲשֶׁר טִהַרְתָּ טִמֵּאתִי. וַאֲשֶׁר טִמֵּאתָ טִהַרְתִּי. אֶת אֲשֶׁר הִתַּרְתָּ אָסַרְתִּי. וַאֲשֶׁר אָסַרְתָּ הִתַּרְתִּי. אֶת אֲשֶׁר אָהַבְתָּ שָׂנֵאתִי וַאֲשֶׁר שָׂנֵאתָ אָהַבְתִּי. אֶת אֲשֶׁר הֵקַלְתָּ הֶחֱמַרְתִּי. וַאֲשֶׁר הֶחֱמַרְתָּ הֵקַלְתִּי. אֶת אֲשֶׁר קֵרַבְתָּ רִחַקְתִּי. וַאֲשֶׁר רִחַקְתָּ קֵרַבְתִּי. אַךְ לֹא לְהַכְעִיסְךָ נִתְכַּוַּנְתִּי וּבְעַזּוּת מֵצַח בָּאתִי לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה מִלְּפָנֶיךָ. שַׂמְתִּי פָּנַי כַּכֶּלֶב הָעַזּוּתִי מֵצַח כְּזוֹנָה וְנִגַּשְׁתִּי לְפָנֶיךָ בְּבוֹשֶׁת פָּנִים. וְכֵן כָּתוּב וּמֵצַח אִשָּׁה זוֹנָה הָיָה לָךְ מֵאַנְתְּ הִכָּלֵם:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם לֹא עַל עַצְמִי בִּלְבַד אֲנִי מִתְפַּלֵּל וּמִתְוַדֶּה כִּי אִם בַּעֲדִי וּבְעַד קְהָלְךָ הָעוֹמְדִים לְפָנֶיךָ. וְאַף עַל פִּי שֶׁאֵינִי רָאוּי וְלֹא זַכַּאי לְהִתְוַדּוֹת עַל עַצְמִי וְכָל שֶׁכֵּן עַל אֲחֵרִים. אֲבָל כִּי דַרְכְּךָ לְהַאֲרִיךְ אַפֶּךָ וּמִדָּתְךָ לְהַעֲבִיר קִצְפְּךָ וּמִנְהָגְךָ לְרַחֵם עַל בְּרִיּוֹתֶיךָ וּבְיוֹתֵר לְשָׁבִים אֵלֶיךָ וּמוֹדִים לְפָנֶיךָ וְעוֹזְבִים וּמִתְנַחֲמִים עַל פִּשְׁעֵיהֶם וְלֹא מְכַסִּים אוֹתָם. שֶׁכֵּן כָּתוּב מְכַסֶּה פְשָׁעָיו לֹא יַצְלִיחַ וּמוֹדֶה וְעוֹזֵב יְרוּחָם וּמַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹ מִדִּינָהּ שֶׁל גֵּיהִנֹּם:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם מִנְהַג בֵּית דִּינְךָ הַצֶּדֶק לֹא כְמִנְהַג בָּתֵּי דִינִין שֶׁל בָּשָׂר וָדָם. כִּי מִדַּת בָּשָׂר וָדָם כְּשֶׁהוּא תוֹבֵעַ אֶת חֲבֵרוֹ בְּמָמוֹן יָבֹא אֶל הַבֵּית דִּין אִם

הָאבּ אִיךְ גִיטָאן אם אַז דוּ וֶועסְט מִיר וֶוערִין מְשַׁפֵּט וּוִיא מַיינֶע מַעֲשִׂים אוֹי אִיז מִיר אוּנ וַויא אִיז מִיר אוּנ וַויא גִישְׁרִיעֶן אוֹיף מִיר אוי וַויא אוֹיף מַיין נֶפֶשׁ ואם אוּנ אוֹיב דוּא וֶועסְט מִיר וֶועלִין רֵיינִיגִין אַזוֹ וִוי מֶען רֵיינִיגְט אוּנ לַייטֶערְט זִילְבֶּער וֶועט פוּן מִיר גָאר נִיט בְּלַייבִּין כי וָוארוּם אִיךְ בִּין אַזוֹ וּוִיא שְׁטְרוֹיא אוּנ דַאר הָאלְץ פַאר דֶעם פַייעֶר כסף אַזוֹ וּוִיא פַאלְשֶׁע זִילְבֶּער וָואס מֶען דֶעקְט צוּ אוֹיף אַיין שַׁארְבִּן הבל אִיךְ בִּין הֶבֶל וָואס הָאט קֵיין מַמָּשׁ נִיט:

בַּמֶּה אקדם מִיט וָואס קָאן אִיךְ מִיךְ פֶעדֶערִין אָדֶער וָואס פַאר אַיין רְפוּאָה זָאל אִיךְ זוּכִין כבן אִיךְ בִּין וּוִיא אַיין סוֹרֵר וּמוֹרֶה כעבד אַז אַיין קְנֶעכְט וָואס אִיז מוֹרֵד אִין זַיין הַארִין כתלמיד חולק על רבו אַזוֹ וּוִיא אַתַּלְמִיד וָואס קְרִיגְט אוֹיף זַיין רַבִּי את וָואס דוּא הָאסְט מְטַהֵר גִיוֶועזִין הָאבּ אִיךְ מְטַמֵּא גִיוֶועזִין ואשר אוּנ וָואס דוּ הָאסְט מְטַמֵּא גִיוֶועזִין הָאבּ אִיךְ מְטַהֵר גִיוֶועזִין את וָואס דוּ הָאסְט מַתִּיר גִיוֶועזִין הָאבּ אִיךְ גִיאָסֶרְתְּ ואשר אוּנ וָואס דוּא הָאסְט גִיאָסֶרְתְּ הָאבּ אִיךְ מַתִּיר גִיוֶועזִין את וָואס דוּא הָאסְט לִיבּ הָאבּ אִיךְ פַיינְט ואשר אוּנ וָואס דוּא הָאסְט פַיינְט הָאבּ אִיךְ לִיבּ את אוּנ וָואס דוּא הָאסְט מֵקִיל גִיוֶועזִין הָאבּ אִיךְ מַחְמִיר גִיוֶועזִין ואשר אוּנ וָואס דוּא הָאסְט מַחְמִיר גִיוֶועזִין הָאבּ אִיךְ מֵקִיל גִיוֶועזִין את וָואס דוּא הָאסְט מְקָרֵב גִיוֶועזִין הָאבּ אִיךְ דֶער וַויטֶערְט אשר אוּנ וָואס דוּא הָאסְט דֶר וַויטֶערְט הָאבּ אִיךְ מְקָרֵב גִיוֶועזִין אך נָאר נִיט צוּ דֶר צָארְנֶען דִיךְ הָאבּ אִיךְ מְכַוֵּין גִיוֶועזִין ובעזות אוּנ מִיט עַזּוּת פָּנִים בִּין אִיךְ גִיקוּמֶען בֶּעטִין סליחה אַיין פַאר גֶעבּוּנְג פוּן פַאר דִיר העזתי אִיךְ הָאבּ אַיין עַזּוּת מֵצַח וּוִיא אַיין זוֹנָה ונגשתי אָבֶּער אִיךְ טוּא גִינֶעהֶנְן צוּ דִיר וּוִיא אַיין בּוֹשֶׁת פָּנִים וכן אוּנ אַזוֹ אִיז גִישְׁרִיבִּין דוּא הָאסְט אַיין שְׁטֶערִין פוּן אַיין אִשָּׁה זוֹנָה אוּנ ווִילְסְט נִיט פַאר שֶׁעמְט וֶוערִין:

רִבּוֹנוֹ של עולם הַאר פוּן דֶער וֶועלְט לא נִיט אוֹיף מִיר אַלַיין בִּין אִיךְ מִתְפַּלֵּל אוּנ מִתְוַדֶּה כי נַייעֶרְט פַר מִיר אוּנ פַר דַיין קָהָל העומדים וָואס שְׁטֵייעֶן פַר דִיר ואף על פי חָאטְשֶׁע אִיךְ בִּין נִיט רָאוּי מִתְוַדֶּה צוּ זַיין פַאר מִיר מִכָּל שֶׁכֵּן פַר אַנְדֶערֶע אבל אָבֶּער דַיין שְׁטֵייגֶער אִיז מַאֲרִיךְ אַף צוּא זַיין אוּנ דַיין מִדָּה אִיז אִיבֶּער צוּא פָארִין אוֹיף דַיין צָארִין ומנהגך אוּנ דַיין מִנְהָג אִיז צוּ דֶער בַּארִימֶען זִיךְ אוֹיף דַיינֶע בַּאשֶׁעפֶּענִשׁ וביותר אוּנ צוּם מֵיינְשְׁטִין אוֹיף דִי וָואס טוּעֶן תְּשׁוּבָה פַר דִיר אוּנ זַיינֶען מִתְוַדֶּה ועוזבים אוּנ פַאר לָאזִין אוּנ בַּאטְרַאכְטִין זִיךְ אוֹיף זַייעֶרֶע מִיסְטַייט אוּנ פַר הַיילִין זַיי נִיט שכן כתוב אוּנ אַזוֹ שְׁטֵייט אִין פָּסוּק מכסה דֶער וָואס פַאר הַיילְט זַיינֶע מִיסְטַייט הָאט קֵיין הַצְלָחָה נִיט אָבֶּער וֶוער עֶס אִיז מִתְוַדֶּה אוּנ פַר

יְכַפֵּר יִנָּצֵל מִן הַמָּמוֹן וְאִם מוֹדֶה מִתְחַיֵּב לִתֵּן . וּבֵית דִּינְךָ הַצֶּדֶק לֹא כָךְ אֶלָּא אִם יְכַפֵּר אָדָם אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ. וְאִם מוֹדֶה וְעוֹזֵב אַתָּה מְרַחֲמֵהוּ :

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. לוּלֵי חֲטָאֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ לֹא הָיִינוּ בּוֹשִׁים וְנִכְלָמִים וְעַל מָה הָיִינוּ מִתְוַדִּים. כִּי אִי אֶפְשַׁר לוֹ לְאָדָם לְבַקֵּשׁ עַל חֵטְא וְהוּא לֹא חָטָא. וְלֹא יָדַע עוֹז רַחֲמֶיךָ אֶלָּא בְּהַעֲבִירְךָ חַטֹּאת יְרֵאֶיךָ. וְלֹא עַל עַצְמִי בִּלְבָד אֲנִי מִתְוַדֶּה כִּי אִם בַּעֲדִי וּבְעַד כָּל קְהָלֶךָ. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּסְלַח וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ וּתְכַפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ :

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ :

אָשַׁמְנוּ . בָּגַדְנוּ . גָּזַלְנוּ . דִּבַּרְנוּ דֹפִי : הֶעֱוִינוּ . וְהִרְשַׁעְנוּ . זַדְנוּ . חָמַסְנוּ . טָפַלְנוּ שֶׁקֶר : יָעַצְנוּ רָע . כִּזַּבְנוּ . לַצְנוּ . מָרַדְנוּ . נִאַצְנוּ . סָרַרְנוּ . עָוִינוּ . פָּשַׁעְנוּ . צָרַרְנוּ . קִשִּׁינוּ עוֹרֶף : רָשַׁעְנוּ . שִׁחַתְנוּ . תִּעַבְנוּ . תָּעִינוּ . תִּעְתָּעְנוּ : סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ . וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ :

אָשַׁמְנוּ מִכָּל עָם . בּוֹשְׁנוּ מִכָּל דּוֹר . גָּלָה מִמֶּנּוּ מָשׂוֹשׂ . דָּוָה לִבֵּנוּ בַּחֲטָאֵינוּ . הֻחְבַּל אִוּוּיֵנוּ וְנִפְרַע פְּאֵרֵנוּ . זְבוּל בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ חָרַב בַּעֲוֹנֵינוּ . טִירָתֵנוּ הָיְתָה לְשַׁמָּה . יוֹפִי אַדְמָתֵנוּ לְזָרִים . כֹּחֵנוּ לְנָכְרִים : וַעֲדַיִן לֹא שַׁבְנוּ מִטָּעוּתֵנוּ . הֵיךְ נָעִיז פָּנֵינוּ וְנַקְשֶׁה עָרְפֵּנוּ לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ . אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ : אשמנו וכו' ואתה צדיק

לְעֵינֵינוּ עָשְׁקוּ עֲמָלֵנוּ . מְמֻשָּׁךְ וּמְמוֹרָט מִמֶּנּוּ . נָתְנוּ עֻלָּם עָלֵינוּ . סָבַלְנוּ עַל שִׁכְמֵנוּ . עֲבָדִים מָשְׁלוּ בָנוּ . פֹּרֵק אֵין מִיָּדָם . צָרוֹת רַבּוֹת סְבָבוּנוּ . קְרָאנוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ . רִחַקְתָּ מִמֶּנּוּ בַּעֲוֹנֵינוּ . שַׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ תָּעִינוּ וְאָבָדְנוּ : וַעֲדַיִן לֹא שַׁבְנוּ מִטָּעוּתֵנוּ . הֵיךְ נָעִיז פָּנֵינוּ וְנַקְשֶׁה עָרְפֵּנוּ . לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ . אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ : אשמנו וכו' ואתה צדיק

לְאוֹזְט דִיא עֲוֹנוֹת וֶוערְט עֶר גִילִיבְּט פָאר גָאט ומציל אוּנ אִיז מַצִיל זַיין נֶפֶשׁ פוּן גֵיהִנֹם:

רִבּוֹנוֹ של עולם הַאר פוּן דֶר וֶועלְט מנהג דֶר מִנְהָג פוּן דַיין גִירֶעכְטִין בֵּית דִין אִיז נִיט וִויא דֶר מִנְהָג פוּן דִי מֶענְטְשֶׁן כי מדה וָוארוּם דִי מִדָה פוּן מֶענְטְשֶׁן כשהוא אַז עֶר מָאנְט זַיין חַבֵר גֶעלְט בַּיי אַיין בֵּית דִין אָדֶער בַּיי אַיין שׁוֹפֵט אם אַז עֶר לַייקֶינְט אִיז עֶר פָּטוּר ואם אָבֶּר אַז עֶר אִיז מוֹדֶה מוּז עֶר בְּצָאלִין ובית אָבֶּר דַיין בֵּית דִין דָאס גִירֶעכְטֶע אִיז נִיט אַזוֹ אלא נֵייעֶרְט אַז אַיין מֶענְטְשׁ לַייקֶינְט זַיינֶע עֲוֹנוֹת אִיז אִים וֵויי אוּנ דֶעם נֶפֶשׁ אִיז וֵויי ואם אָבֶּר אַז עֶר אִיז מוֹדֶה אוּנ פַר לָאזְט דִי חֲטָאִים עֶר זָאל שׁוֹין מֶער נִיט זִינְדִיגְן בִּיסְטוּ זִיךְ אִיבֶּר אִים מְרַחֵם :

רִבּוֹנוֹ של עולם הַאר פוּן דֶר וֶועלְט לולי וֶוען מִיר זָאלְן נִיט טָאן קַיין עֲבֵירוֹת וָואלְטִן מִיר נִיט מְבוּיָשׁ גִיוָוארְן ועל אוּנ אוֹיף וָואס וָואלְטִן מִיר זִיךְ מִתְוַדֶה גִיוֶועזְן כי וָוארוּם וִויא קָאן אַמֶענְטְשׁ זִיךְ מִתְוַדֶה זַיין אוֹיף וָואס עֶר הָאט נִיט גִזִינְדִיגְט ולא אוּנ עֶם וֶוערְט נִיט וִויסִינ דַיין שְׁטַארְק רַחֲמָנוּת נֵייעֶרְט אַזוּ פַר גִיבְּסְט דִי זִינְד פוּן דַיינֶע פָארְכְטִינֶע ולא אוּנ נִיט פַר מִיר אַלַיין בִּין אִיךְ מִתְוַדֶה כי נֵייעֶרְט פַר מִיר אוּנ פַר גָאר דַיין קְהַל הַקוֹדֶשׁ יהי עֶס זָאל זַיין דֶר וִוילְן פוּן פַר דִיר אוּנְזֶר גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶרֶע עֶלְטֶרִין שתסלח זָאלְסְט פַר גֶעבְּן אוּנ מוֹחֵל זַיין אוּנְז אוֹיף אוּנְזֶרֶע עֲוֹנוֹת אוּנ מִיסְטֵייט ותכפר אוּנ זָאלְסְט מְכַפֵּר זַיין אַלֶע אוּנְזֶרֶע חֲטָאִים :

דאס טייטש פון אלהינו אונ פון אשמנו געפינט מען אין סליחות :

אל ארך אפים אתה. ובעל הרחמים נקראת. ודרך תשובה הורית: גדלת רחמיך וחסדיך. תזכור היום ובכל יום לזרע ידידיך: תפן אלינו ברחמים. כי אתה הוא בעל הרחמים: בתחנון ובתפלה פניך נקדם. כהודעת לעניו מקדם: מחרון אפך שוב. כמו בתורתך כתוב: ובצל כנפיך נחסה ונתלונן. כיום וירד יי בענן: תעבור על פשע ותמחה אשם. כיום ויתיצב עמו שם: תאזין שועתנו ותקשיב מנו מאמר. כיום ויקרא בשם יי ושם נאמר:

ויעבור יי על פניו ויקרא: יי יי וכו'

חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו:

פעם אחת שמע ישראל יי אלהינו יי אחד:

ג' פעמים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ז' פעמים יי הוא האלהים:

פעם אחת יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד:

עננו אלהי אברהם עננו. עננו פחד יצחק עננו. עננו אביר יעקב עננו. עננו מגן דוד עננו. עננו אלהי המרכבה עננו. עננו העונה בעת רצון עננו. עננו העונה בעת צרה עננו. עננו העונה בעת רחמים עננו. עננו רחום וחנון עננו: רחמנא ענין. רחמנא פרוק. רחמנא אתמלי רחמין עלן ועל כל אנשי ביתנא ועל כל אחנא בית ישראל. ומחשובא לנהורא אפקינן בדיל שמך רבא: ק"ש. א"ס כו'. למנצח יענך כו'

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו. וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו. וזכור רחמיך וכבוש את כעסך. והסר ממנו דבר וחרב ורעב ושבי ובזה ויצר רע וחלים רעים ונאמנים. ומאורעות קשות ורעות. ותגזור עלי גזרות טובות ועל כל אנשי ביתי ויגלו רחמיך על מדותיך. ותתנהג עמנו יי אלהינו במדת חסד ובמדת רחמים ותכנס לנו לפנים משורת הדין. ותאזין תפלתנו ותחנונינו ושועתנו כי אתה שומע תפלת כל פה. עניני אבי עניני ביום צום התענית הזה. כי בצרה גדולה אני על כל מה שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך מיום היותי על האדמה עד היום הזה. מוכלם אני מפשעי ומתבייש ונחפר

חטאנו צורנו מיר האבין גיזינדיגט אונזר שטארקער גאט פאר גיב אונז אונזר באשעפער:
שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד הער צו ישראל גאט וואס ער איז אונזר גאט איז איין גאט:
ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד גילויבט איז דר נאמען אונ דר כבוד פון זיין מלוכה אויף אייביג:
יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד גאט איז איצונד איין מלך אונ איז גיוועזן איין מלך אונ וועט זיין איין מלך אויף אייביג:
עננו אלהי אברהם עננו ענטפער אונז גאט פון אברהם אבינו עננו ענטפער אונז פארכטינגער פון יצחק אבינו עננו ענטפער אונז שטארקר גאט פון יעקב אבינו עננו ענטפער אונז באשיצער פון דוד המלך עננו ענטפער אונז גאט פון דער אויבערשטער מרכבה עננו ענטפער אונז גאט וואס דו ענטפערשט אין אבאוויליגע צייט עננו ענטפער אונז גאט וואס דו ענטפערשט אין אלע צרות עננו ענטפער אונז גאט וואס דו ענטפערשט אין דר צייט פון רחמים עננו ענטפער אונז דר בארמיגער אונ לייטזעליגער ענטפער אונז: רחמנא דער בארמיגער גאט ענטפער אונז רחמנא דער בארמיגר גאט לייז אונז אויס רחמנא דר בארמיגער גאט זאלסט דר פילט ווערין מיט רחמנות אויף אונז ועל אונ אויף אלע מענטשן פון אונזר הויז גידינד ועל אונ אויף אלע אונזערע ברידער די יודין בדיל פון וועגן דיין גרויסין נאמען:

מעונותי ומחטאתי. אבל שמתי רחמיך לנגד עיני כי דרכך להאריך אפך. ומנהגך לרחם על בריותיך. כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך. וברחמיך הרבים עניני בעת ובעונה הזאת. ויהא מעוט חלבי ודמי המתמעט בתעניתי היום חשוב ומקבל ומרצה לפניך כחלב מונח על גבי מזבחך לכפר על כל מה שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך בין באונס בין ברצון בין בשוגג בין במזיד בין בידיעה בין שלא בידיעה. ותרצני ברחמיך הרבים ואל תפן לרשעי ואל תתעלם מתחנתי. היה נא קרוב לשועי ושועת אנשי ביתי. טרם אקרא אליך אתה תענה. אדבר ואתה תשמע. כאמור והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע. כי אתה יי פודה ומציל ועונה ומרחם בכל עת צרה וצוקה ושומע תפלת כל פה: ברוך אתה שומע תפלה:

דיני ראש חודש

ערב ראש חודש רופט מען יום כפור קטן דרום ניהער מען פאסטן אונ תשובה טאן, אונ אין פיל קהלות מאכט מען ערב ראש חודש אתענית צבור אונ מען לייענט ויחל. אויך איז מען מחויב דם תענית משלים צו זיין. אונ ווארום האט השי"י גיגעבן דעם ר"ח פר איום טוב צו די ווייבר מער ווי צו די מאנן, איז דם דר טעם, עם זיינן שלשה רגלים פסח שבועות סוכות קעגן אברהם יצחק ויעקב. אונ די צוועלף ר"ח קעגן די צוועלף שבטים, ווי די ישראל האבין גימאכט דאס עגל האבן די ווייבר ניט גיוואלט געבין זייערע אויער רינגען צו מאכין דער פון דאס עגל דרום האט השי"י זיי גיגעבין אשכר אונ האבין חובה גיווען צו האלטן די צוועלף ר"ח פאר איום טוב קעגין די צוועלף שבטים אונ טוען ניט קיין מלאכה אום ר"ח: די דינים פון הלל איז אזו ווי דר דין איז ביי קריאת שמע דאס מען טאר ניט מפסיק זיין. אטייל ספרים שרייבין ווען איחיד זאגט הלל ניט מיט אמנין זאל ער ניט זאגין די ברכה לקרא את ההלל אונ אויך ניט יהללוך. דרום ווען איינער זאגט אליין הלל זאל ער ביי זיך האבין צווייא מענשין דאס ער זאל צו זיי זאגין הודו אונ זיי זאלין אים ענטפערין: די פוסקים שרייבין אז מען פאר געסט צו מעריב פון ר"ח יעלה ויבא סייא די ערשטע נאכט אדער די אנדרע נאכט אזו באלד ווי ער האט די ברכה המחזיר שכינתו לציון אוים גילאזט דארף ער ניט זאגין יעלה ויבא. אבער אום יום טוב אז מען פאר געסט יעלה ויבא מוז מען פון אן היב אן הייבין שמונה עשרה אבער צו שחרית אונ מנחה פון ר"ח אז מען פאר געסט יעלה ויבא אונ ער איז נאך ניט עושה שלום אוים גינאנגען מוז ער ווידער רצה אן הייבין. ווען איינער קומט אין שול בשעת אז דאס קהל וויל הלל זאגין זאל ער מיט קהל הלל זאגין אונ דר נאך זאל ער זיין תפלה זאגין:

תפלה נאה לומר קודם נטילת לולב

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי בפרי עץ הדר וכפות תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל אותיות שמך המיוחד תקרב אחד אל אחד והיו לאחדים בידי ולידע איך שמך נקרא עלי וייראו מגשת אלי ובנענועי אותם תשפיע שפע ברכות מדעת עליון לנוה אפריון למכון בית אלהינו ותהא

יהי רצון עס זאל זיין דר ווילין פר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטרין מיט דר שיינע פרי וואס וואקסט אויף דעם בוים דם איז דר אתרוג. מיט די בלעטר פון אטייטיל בוים דאס איז דער לולב אונ מיט דיא גראבע גיפלאכטענע צווייגליך דאס איז דער הדס אונ מיט די ריטלאך וואס וואקסין ביי דעם וואסער דאס איז די ערבה אין דעם זכות וואס איך נעם באנאנד די פיר מינים היינט זאלסטו צוזאמען נעמען די אותיות פון דיין גיאיינציגטין נאמען דר שם הוי"ה זאל זיין באנאנד אונ זאל שוין ניט זיין צו טיילט אונ די פיר אותיות זאלין זיין גיאיינציגט בייא מיר אונ

הַשּׁוּבָה לְפָנֶיךָ מִצְוַת אַרְבָּעָה מִינִים אֵלּוּ כְּאִלּוּ קִיַּמְתִּיהָ בְּכָל פְּרָטוֹתֶיהָ וְשָׁרָשֶׁיהָ וְתַרְיַ"ג מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ כִּי כַוָּנָתִי לְיַחֲדָא שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ לְיַחֵד שֵׁם יה בוה בְּיִחוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:
בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

ברכות קודם נטילת לולב

בְּעֵת מַן בֶּענְשְׁט אֶתְרוֹג גִיהֶער מַן צוּ נֶעמֶען דֶעם אֶתְרוֹג פְרִיעֶר אִין דֶער לִינְקֶער הַאנְט מִיט דֶעם פִּטּוּם אַרָאפּ אוּנ נָאכְהֶער דֶעם לוּלָב אִין דֶער רֶעכְטֶער הַאנְט אוּנ מַן מַאכְט דִיא בְּרָכָה עַל נְטִילַת לוּלָב נָאכְהֶער קֶערְט מַן אוּם דֶעם אֶתְרוֹג מִיט דֶעם פִּטּוּם אַרוֹיף אוּנ מֶען נִיט אַשְׁאקִיל דֶעם לוּלָב מִיטִין אֶתְרוֹג צוּ זַאמֶען:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת לוּלָב:

דֶעם עֶרְשְׁטִין מָאל וָוען מֶען בֶּענְטְשְׁט אֶתְרוֹג זָאגְט מֶען אוֹיךְ דִי בְּרָכָה שֶׁהֶחֱיָנוּ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

סדר הלל

דָאס זֵיינֶען דִי טֶעג וָועלְכֶע מֶען זָאגְט גַאנְץ הַלֵּל. דִי עֶרְשְׁטֶע צְווייא טֶעג פוּן פֶּסַח. בֵּיידֶע טֶעג שָׁבוּעוֹת. אוּנ דִי נַיין טֶעג פוּן סֻכּוֹת אוֹיךְ גַאנְץ חֲנֻכָּה. אָבֶּער רֹאשׁ חוֹדֶשׁ אוּנ חוֹל הַמּוֹעֵד פֶּסַח אוּנ דִי לֶעצְטֶע טֶעג פֶּסַח זָאגְט מֶען הַאלְבּ הַלֵּל:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לִקְרוֹא אֶת הַהַלֵּל:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: מִי כַּייָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי

אִיךְ זָאל וִויסִין אַז דַיין נָאמֶען אִיז גִירוּפִין אוֹיף מִיר, אוּנ דִי מַזִּיקִים וּקְלִפּוֹת זָאלִין זִיךְ פַארְכְטִין מִיר צוּ טָאן שְׁלֶעכְטֶס, אוּנ מִיט מַיין שָׁאקְלִן מִיט דִי פִיר מִינִים זָאלְסְטוּ אוֹיף מִיר מַשְׁפִּיעַ זַיין פִיל גוּטֶס מִיר זָאלִין קוּמֶען בַּאלְד אִין אוּנְזֶער בֵּהמ"ק אוּנ עֶס זָאל חָשׁוּב זַיין פַאר דִיר דִי מִצְוָה פוּן דִי פִיר מִינִים גְלַייךְ אִיךְ וָואלְט מְקַיֵּם גִיוֶועזְן דִי מִצְוָה מִיט אַלֶע כַּוָּנוֹת וָואס אִין דֶר מִצְוָה אִיז וָוארוּם מַיין כַּוָּנָה אִיז אִין דֶר מִצְוָה צוּ אַיינְצִיגִין דֶעם נָאמֶען פוּן הקב"ה מִיט דֶר שְׁכִינָה אַז עֶס זָאל זַיין אֵיינְס אוּנ צוּ דִינֶען גָאט מִיט פָארְכְט אוּנ מִיט לִיבְשַׁאפְט צוּ בַּאהֶעפְטִין דֶעם שֵׁם י"ה מִיט דֶעם שֵׁם ו"ה אַז עֶר זָאל זַיין אֵיינְס מִיט דֶעם בַּאהֶעפְטִין וָואס אַלֶע צַדִּיקִים בַּאהֶעפְטִין דֶעם שֵׁם י"ה מִיט דֶעם שֵׁם ו"ה. ברוך גָאט זָאל זַיין גִילוֹיבְּט אֵייבִּיג עֶס זָאל זַיין וָואר:

בָּרוּךְ גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט אוּנְזֶער גָאט דֶר קֵינִיג פוּן דֶער וֶועלְט וָואס עֶר הָאט אוּנְז גִיהַיילִיגְט מִיט זַיינֶע מִצְוֹת אוּנ הָאט אוּנְז גִיבָּאטִין צוּ לֵייעֶנְעֶן דֶעם הַלֵּל:

הַלְלוּיָהּ הללו אִיר יוּדְן וָואס אִיר זַייט גָאטְשׁ קְנֶעכְט לוֹיבְּט אִים אוּנ לוֹיבְּט גָאטְס נָאמֶן: יהי אוּנ אַזוֹ זָאלְט אִיר אִים לוֹיבְּן, גָאטְס נָאמֶען זָאל זַיין גִילוֹיבְּט פוּן הַיינְט בִּיז אֵייבִּיג: ממזרח פוּן מִזְרָח זַייט וָואס דִי זוּן גֵייט אוֹיף בִּיז מַעֲרָב זַייט וָואס דִי זוּן גֵייט אוּנְטֶער אִיז גָאטְשׁ נָאמֶען גִילוֹיבְּט: רם גָאט אִיז דֶער הוֹיבִּין אוֹיף אַלֶע פֶעלְקֶער דָאס רוּאוּנְג פוּן זַיין שְׁכִינָה אִיז אוֹיף דֶעם הִימִיל: מי וֶוער אִיז אַזוֹ אַיין עֶנָיו ווִי אוּנְזֶער גָאט הָאט שֶׁע עֶר הָאט זִיךְ דֶער הוֹיבִּין צוּ זִיצִין אוֹיף דֶעם הִימִיל: המשפילי אִיז עֶר פָארְט

לָשָׁבֶת: הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן: לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ:

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז: הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו: הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן: מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר: הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן: מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב: הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם:

אום ראש חודש אונ חול המועד פסח אונ אויך דיא לעצטע טעג פסח זאגט מען דאס ניט:

לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ: לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם: וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ

מַשְׁפִּיל זַיינֶע אויגֶן צוּ קוּקֶן וָואס וָוערְט גִיטָאן אויף דֶעם הִימִיל אוּנ אויף דֶר עֶרְד: מקימי מִיט זַיין הַשְׁגָחָה מַאכְט עֶר אויף שְׁטֶעלֶין דֶעם אָרוּמַאן פוּן דֶר עֶרְד, פוּן דֶעם מִישְׁט הֵייבְּט עֶר אויף דֶעם אֶבְיוֹן: להושיבי אוּנ מַאכְט זֵיי זִיצֶין מִיט דִי בֶּעסְטֶע הַארִין פוּן זַיין פָאלְק: מושיבי עֶר מַאכְט זִיצֶין דִי וָואס אִיז גִיוֶועזֶען אַיין עֲקָרָה אִין שְׁטוּבּ דָאס הֵייסְט אַז זִיא זָאל הָאבִּין קִינְדֶער וָועלִין דִי מוּטֶער מִיט דִי קִינְדֶער פְרֵיילִיךְ זַיין אוּנ דַרוּם לוֹיבְּט גָאט:

בְּצֵאת ישראל אַז דִי יִשְׂרָאֵל זַיינֶען אַרוֹיס גִינַאנְגֶען פוּן מִצְרַיִם אַז דָאס הוֹיז גִיזִינְד. פוּן יַעֲקֹב אִיז אַרוֹיס גִינַאנְגֶען פוּן דֶעם פָאלְק לוֹעֵז דָאס אִיז מִצְרַיִם: היתה אִין דֶר צַייט אִיז גִיוָוארִין שֵׁבֶט יְהוּדָה זַיין הֵיילִיג פָאלְק אוּנ אַלֶע יִשְׂרָאֵל זַיינֶען גִיוָוארִין אַיין פָאלְק וָואס עֶר גִיוֶועלְטִיגְט אויף זֵיי: הים דֶר יָם הָאט גִיזֶעהֶן אַז דִי יוּדִין זַיינֶען גִיקוּמֶען אִין אִים אַרַיין אִיז עֶר אַנְטְלָאפִין גִיוָוארִין אוּנ עֶס אִיז גִיוָוארִין טְרוּקִין, אִין דֶר צַייט אַז יְהוֹשֻׁעַ אִיז גִינַאנְגֶען מִיט דִי יוּדִין צוּם יַרְדֵּן הָאט עֶר זִיךְ אַוֶועק גִיקֶערְט אַהִינְטֶער: ההרים בִּשְׁעַת מַתַּן תּוֹרָה הָאבִּין דִי בֶּערְג גִישְׁפְּרוּנְגֶען אַזוֹ וִוי דִי ווִידֶר מֵחֲמַת צִיטֶערְנִשׁ אוּנ דִי הוֹיכֶע בֶּערְג הָאבִּין גִישְׁפְּרוּנְגֶען אַזוֹ וִוי יוּנְגֶע שָׁאף: מה גְלַייךְ וִוי מֶען פְרֶעגְט דֶעם יָם וָואס אִיז דִיר גִיוֶועזֶען וָואס דוּ בִּיסְט אַנְטְלָאפִין גִיוָוארִין, דוּ יַרְדֵּן וָואס הָאסְטוּ זִיךְ אוּמְגִיקֶערְט אַהִינְטֶער: ההרים אִיר בֶּערְג וָואס הָאט אִיר גִישְׁפְּרוּנְגֶען אַזוֹ וִוי דִי ווִידֶר אוּנ אִיר הוֹיכֶע בֶּערְג וָואס הָאט אִיר גִישְׁפְּרוּנְגֶען אַזוֹ וִוי דִי יוּנְגֶע שָׁאף: מלפני גְלַייךְ וִוי זֵיי עֶנְטְפֶערִין מִיר זַיינֶען אַנְטְלָאפִין גִיוָוארִין אוּנ מִיר הָאבִּין גִישְׁפְּרוּנְגֶען פַאר דֶעם הַאר וָואס הָאט בַּאשַׁאפִין דִי עֶרְד פַאר דֶעם גָאט פוּן יַעֲקֹב: ההופכי וָואס הָאט פַר קֶערְט דֶעם שְׁטֵיין וִוי אַיין אָרְט וָואס וַואסֶער זַאמִילְט זִיךְ אַיין אוּנ דֶעם הַארְטִין שְׁטֵיין הָאט עֶר פַאר קֶערְט אַז עֶס זָאל זַיין קְוָואלִין וַואסֶער:

לֹא לא נִיט פוּן וֶועגִין אוּנְזֶער גִירֶעכְטִיקַייט זָאלְסְטוּ גָאט טָאן מִיט אוּנְז חֶסֶד נָאר גִיבּ כָּבוֹד צוּ דַיין נָאמֶען אַז עֶר זָאל גִיעֶהְרְט וֶוערִין מֵחֲמַת דַיין חֶסֶד מִיט דַיין אֱמֶת: למה פַאר וָואס זָאלִין דִי פֶעלְקֶער עוֹבְדֵי גִלּוּלִים זָאגִין ווָאוּ אִיז זֵייעֶר גָאט: ואלהינו אָבֶּער

עשה: עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם: פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו: אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון: ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יהגו בגרונם: כמוהם יהיו עשיהם כל אשר בטח בהם: ישראל בטח ביי עזרם ומגנם הוא: בית אהרן בטחו ביי עזרם ומגנם הוא: יראי יי בטחו ביי עזרם ומגנם הוא: ע״כ

יי זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן: יברך יראי יי הקטנים עם הגדלים: יסף יי עליכם עליכם ועל בניכם: ברוכים אתם ליי עשה שמים וארץ: השמים שמים ליי והארץ נתן לבני אדם: לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי דומה: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

אום ראש חודש אונ חול המועד פסח אונ אויך דיא לעצטע טעג פסח זאגט מן דאס ניט:

אהבתי כי ישמע יי את קולי תחנוני: כי הטה אזנו לי ובימי אקרא: אפפוני חבלי מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא: ובשם יי אקרא אנה יי מלטה נפשי: חנון יי וצדיק ואלהינו מרחם:

אונזער גאט זיצט אין הימיל דרום טוט ער וואס ער באגערט: עצביהם אין זייערע בילדר איז קיין ממשות ניט דא וויל זיי זיינען גימאכט גיווארין פון גאלד אונ זילבער אונ מענטשין האבין זיי גימאכט: פה חאטשע זיי האבין אמויל קאנען זיי פארט ניט ריידין חאטשע זיי האבין אויגין קאנען זיי ניט זעהן: אזנים זיי האבין אויערין אונ קאנען ניט הערין זיי האבין אנאז אונ קאנען ניט שמעקין: ידיהם חאטשע זיי האבין הענד קענען זיי ניט אן טאפין קיין שום זאך זיי האבין פיס אונ קענען ניט גיין זיי האבין קיין קול ניט אין זייער האלז: כמוהם די וואס האבין גימאכט די בילדער זאלין אויך אזו זיין ווי זיי זיי זאלין ניט קאנען ריידין אונ אזו זאלין זיין אלע וואס האבין איין בטחון אויף זיי: ישראל אבער די ישראל פאר זיכערין זיך אין גאט וויל ער איז זייער העלפער אונ זייער באשיצר: בית דאס הויז גיזינד פון אהרן פאר זיכערין זיך אין גאט וויל ער איז זייער העלפער אונ זייער באשיצר: יראי אונ די גאטש פארכטיגע פאר זיכערין זיך אין גאט וויל ער איז זייער העלפער אונ זייער באשיצר:

יי גאט וואס גידיינקט אונז פון אייביג זאל ער בענטשין, ווערמען זאל ער בענטשין ער זאל בענטשין דאס הויז גיזינד פון ישראל ער זאל בענטשין דאס הויז גיזינד פון אהרן: יברך ער זאל בענטשין די וואס האבין מורא פר גאט פון קליין ביז גרויס: יוסף גאט זאל מערין אויף אייך אונ אויף אייערע קינדר ברכה: ברוכים איר זאלט זיין גיבענטשט צו גאט וואס האט באשאפין הימיל אונ ערד: השמים חאטשע דר הימיל איז מיוחד צו גאטש רואונג איז ער פארט משגיח אויף דר ערד וועט ער אייך בוודאי בענטשין: לא די טויטע ווערין גאט ניט לויבין אויף דר טובה וואס וועט קומען אונ אלע וואס נידערין אין קבר ווערין אויך גאט ניט לויבין: ואנחנו אבר מיר ווערין לויבין גאט פון היינט ביז אייביג דרום לויבט גאט אלע צייטין:

אהבתי דוד המלך האט גיזאגט איך האב ליב גאט ווארום ער הערט צו מיין קול אונ מיין גיבעט: כי ווארום ער האט גינייגט זיין אויער צו מיר אונ אלע מיינע טעג וואס איך טו רופין הערט ער מיך צו: אפפוני אז עם האט ארום גירינגילט מיך די ווייטאג פון דעם טויט אונ די צרות פון דעם גרוב האט מיך גיטרייבט אונ עם האט מיך

שֹׁמֵר פְּתָאִים יְיָ דַּלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי יְיָ גָּמַל עָלָיְכִי: כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינִי מִן דִּמְעָה אֶת רַגְלִי מִדֶּחִי: אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים: הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד: אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב: ע״כ

מָה אָשִׁיב לַייָ כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי: כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ: יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו: אָנָּה יְיָ כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי: לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ: בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ:

גיטראפֿן צרות אונ טרויערקייט: ובשם אז איך האב דעמאלט אן גירופֿן גאטש נאמען אונ איך האב גיזאגט איך בעט דיך גאט מאך אנטרינען מיין לייב פון צרות: חנון ווארום דו ביסט גאט איין חנון אונ איין צדיק אונ דו אונזער גאט ביסט איין דר בארעמיגער: שמר אונ דו גאט היטסט די נארין וואס האבין זיך אליין קיין שכל ניט צו היטין אז איך בין גיוועזן ארום האט ער מיר גיהאלפֿין: שובי האב איך דעמאלט מתחמת גרויס בטחון גיזאגט צו מיין לייב קער זיך אום צו מיין רואונג ווארום גאט האט אויף דיר גומל חסד גיוועזן פון לאנג אונ היינט איז אויך דיין תפלה נתקבל גיווארין: כי ווארום פון אייביג האסטו אויסגיצויגין מיין לייב פון דעם טויט, מיין אויג האסטו פאר מיטין פון טרערין, מיינע פיס האסטו פאר מיטין זיי זאלין ניט פאר שטויסין ווערין פון איין ארט אויף איין אנדער ארט: אתהלך דרום בין איך היינט אויך בטוח אז איך וועל גיין פאר גאט אין ארץ ישראל אונ וועל זיין צווישן די לעבעדיגע ניט אזו ווי פריער וואס איך בין גיוועזן פאר טריבין פון ארץ ישראל אונ מען האט מיך גיוועלט הרגענען וויפיל מאל: האמנתי עס איז גיוועזן אין מיין הארצין גרויס אמונה אז איך האב גירעט בשעת איך בין גיוועזן זייער גיפייניגט: אני בשעת אז איך האב גיאיילט צו אנטלויפין פאר שאול המלך אונ בין גיוועזן אין איין גרויסע סכנה האב איך דעמאלט פארט גיזאגט אז איטליכער מענטש וואס זאגט אז איך וועל קיין מלכות ניט זיין זאגט ער ליגין:

מה וואס פאר איין מתנה וועל איך אום קערין צו גאט פאר אלע גמולות טובות וואס ער האט מיר גיטאן: כוס איין בעכער פול מיט נסכים וועל איך טראגין אין בית המקדש פון וועגין די ישועות וואס דו האסט מיר גיטאן אונ גאטש נאמען וועל איך דעמאלט אן רופין: נדרי די נדרים וואס איך האב מנדר גיוועזן צו גאט וועל איך זיי באצאלין אנטקעגין גאר זיין פאלק מפרסם זיין דעם נס: יקר איך האב גיזעהן אז עס איז שווער אין גאטש אויגין צו ברענגען אויף זיינע חסידים איין אום צייטיגין טויט דרום האט ער פיל נסים גיטאן: אנה איך טו דיך לויבין גאט אויף דעם חסד וואס דו האסט מיר גיטאן ניט מחמת מיינע מעשים נאר ווייל איך בין דיין קנעכט אונ בין אונטער טעניג אנטקעגין דיר אזו ווי איין קינד פון איין דינסט אונ דרום האסטו גיעפֿינט מיינע בונדין: לך צו דיר וועל איך שעכטין איין קרבן תודה אונ וועל אן רופין גאטש נאמען: נדרי מיינע נדרים וואס איך האב מנדר גיוועזן צו גאט וועל איך באצאלין אנטקעגין גאר זיין פאלק: בחצרות איר אלע וואס איר שטייט אין הויף פון

 נאטש

הללו את יי כל גוים שבחוהו כל האמים: כי גבר עלינו חסדו ואמת יי לעולם הללויה:

הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו:

יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו:

יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו:

יאמרו נא יראי יי כי לעולם חסדו:

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: יי לי לא אירא מה יעשה לי אדם: יי לי בעזרי ואני אראה בשנאי: טוב לחסות ביי מבטח באדם: טוב לחסות ביי מבטח בנדיבים: כל גוים סבבוני בשם יי כי אמילם: סבוני גם סבבוני בשם יי כי אמילם: סבוני כדבורים דעכו כאש קוצים בשם יי כי אמילם: דחה דחיתני לנפול ויי עזרני: עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה: קול רנה וישועה באהלי

גאטש הויז אין ירושלים לויבט גאט אויף דעם נס וואס ער האט מיר גיטאן:

הללו איר אלע פעלקער לויבט גאט: כי ווארום זיין חסד האט זיך גישטארקט אויף אונז אונ ער איז אויף אייביג איין גאט וואס ער מאכט ווארהאפטיג זיין הבטחה דרום לויבט גאט:

הודו לה' לויבט צו גאט ווארום ער טוט גוטש אונ אויף אייביג איז זיין גינאד: יאמר אז די גאולה וועט קומען וועלין די ישראל זאגין כי לעולם חסדו: יאמרו דאס הויז גיזינד פון אהרן וועלין אויך זאגין כי לעולם חסדו: יאמרו די גאטש פארכטיגע וועלין אויך זאגין כי לעולם חסדו:

מן המצר זאגט דוד המלך דס איז דר חסד פון גאט אז עס איז מיר אייננ גיוועזן האב איך גירופין צו גאט האט מיר גאט גיענטפערט אונ האט מיר גימאכט שטעלין אויף איין ברייטין ארט אז איך זאל ניט פאלין: ה' אז גאט איז גיוועזן מיר צו הילף האב איך ניט מורא גיהאט פאר קיינעם ווארום וואס קאן מיר איין מענטש טאן: ה' אז גאט איז גיוועזן צו הילף צו די וואס זיינען גיקומען מיר צו הילף אין דער מלחמה האב איך גיזעהען איין נקמה אין מיינע שונאים: טוב עס איז בעסער צו באשיצין זיך אין גאט איידער איין בטחון האבין אויף איין מענטשין: טוב עס איז בעסער באשיצין זיך אויף גאט איידר איין בטחון האבין אפילו אויף די הערין: כל אלע פעלקער וואס האבין מיך ארומגירינגילט האב איך איין בטחון אויף גאטש נאמען אז איך וועל זיי פאר שניידין: סבוני חאטשע זיי וועלין מיך עטליכע מאל ארומרינגלען האב איך איין בטחון אויף גאטש נאמען אז איך וועל זיי פאר שניידין: סבוני חאטשע זיי האבין מיך ארומגירינגילט אזו ווי די בינען אונ חאטשע זיי האבין פאר לאשין מיינע קוילן אזו ווי דאס פייער פון די דערנער וואס ווערט גיך פאר לאשין האב איך פארט איין בטחון אויף גאטס נאמען אז איך וועל זיי פאר שניידין: דחה חאטשע זיי האבין מיך גישטויסין אז איך זאל פאלין האט מיר גאט פארט גיהאלפין פון זייערע הענט: עזי דס וואס גאט

צַדִּיקִים יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל: לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ: יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָּהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי: פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ: זֶה הַשַּׁעַר לַייָ צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ: אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה: אודך אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה: אבן מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ: מאת זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בוֹ: זה

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא:
אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא: אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא:

בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ: ברוך אֵל יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ: אל אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ: אלי הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: הודו

האט מיר גיהאָלפֿין איז גיוועזן צו ווייזין זיין שטארקייט אונ איך זאל זינגן זיין שבח: קול אונ עס זאל גיהערט ווערין אין די גיצעלטין פון צדיקים איין קול פון גיזאנג אונ פון הילף אונ זאלין זאגין גאטש רעכטע האנט האט גיטאן גבורות: ימין גאטס רעכטע האנט וואס זיא איז פון אייביג דר הייבין די האנט האט הייגט אויך גיטאן גבורות: לא איך וועל ניט שטארבין אין די הענט פון די שונאים וואָרום איך וועל נאך לעבין אונ וועל דר ציילין די ווערק פון גאט: יסור גאט הט מיך גשטראפֿט מיט יסורים אז עס זאל זיין איין כפרה אויף מיינע זינד אבער צום טויט האט ער מיך ניט איבר גיענטפֿערט צו מיינע שונאים: פתחו דרום עפֿינט מיר די טויערין פון דעם בית המקדש איך זאל קומען אין זיי אונ זאל גאט לויבין: זה דר טויער פון גאט איז דאך גימאכט גיווארין אז די צדיקים זאלין קומען דרינען גאט לויבין: אודך איך וועל דיך לויבין ווייל דו האסט מיר גיענטפֿערט אונ דו ביסט גיוועזן מיר צו הילף: אבן חאטשע איך בין גלייך גיוועזן צו איין שטיין וואס די בעלי מלאכות האבין אים מאס גיוועזן אונ האבין אים ניט גיוואלט אריין מויערין אבער ער איז גיווארין צו איין שטיין וואס מען לייגט אים פון אויבין אויף דעם ווינקיל: מאת די גאולה איז גיוועזן פון גאט אונ ניט מחמת אונזער גבורה זיא איז פאר הוילין אין אונזערע אויגין מיר ווייסין ניט פאר וואס גאט האט אונז גיגעבין אזו איין גרויסע גאולה: זה דעם טאג פון דר גאולה האט גאט גימאכט דרום וועלין מיר זיך פֿרייען מיט אים:

אנא איך בעט דיך גאט העלף נון: אנא איך בעט דיך גאט העלף נון: אנא איך בעט דיך גאט באגליק נון: אנא איך בעט דיך גאט באגליק נון:

ברוך גיבענטשט וועט זיין דר וואס וועט קומען אין בית המקדש מקריב זיין קרבנות פון גאטס נאמן וועגין מיר האבין אייך גיבענטשט מיט איין ברכה וואס קומט פון דעם וואס רועט אין גאטש הויז: אל גאט איז שטארק אונ האט אונז דר לייכט דרום בינט דעם קרבן פון יום טוב מיט שטריק ער זאל זיין גיהיט ביז עס וועט קומען דער זמן פון שחיטה אז מען זאל געבין דאס בלוט אויף די ווינקלען פון דעם מזבח: אלי דו ביסט דאך מיין שטארקער גאט פון אייביג דרום טו איך דיך לויבין אונ טו דיך דער הויבין: הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו:

יהללוך יי אלהינו על כל מעשיך וחסידיך צדיקים עושי רצונך וכל עמך בית ישראל כלם ברנה יודו ויברכו וישבחו ויפארו וישוררו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו תמיד. כי לך טוב להודות ולשמך נאה לזמר כי מעולם ועד עולם אתה אל: ברוך אתה יי מלך מהלל בתשבחות:

אפילו ווען זיך טרעפט אום ראש חודש נאך הלל צו זאגן ראה אונ עס איז גוט צו אריכות ימים:

ואברהם זקן בא בימים ויי ברך את אברהם בכל:

ויאמר זבדי"ה ישמרנו ויחינו כן יהי רצון מלפניך אלהים חיים ומלך עולם אשר בידך נפש כל חי אמן: כל זה יאמר ג' פעמים

ראש חודש אונ יום טוב אונ חול המועד זאגט דער חזן קדיש שלם מיט תתקבל אונ תקנה חצי קדיש. ראש חודש אונ יום טוב אונ חול המועד זאגט מען דא דעם שיר של יום אונ אום ראש חודש זאגט מען ברכי נפשי נאך שיר של יום. קדיש יתום. אונ מען לייענט אין דער תורה. חצי קדיש. אשרי ובא לציון. אונ מען שטעלט אריין די ס"ת אין היכל אונ דער חזן זאגט חצי קדיש. אונ ראש חודש טוט מען אויס די תפלין פאר קדיש. אונ מען דאוונט תפלת מוסף:

מוסף לראש חודש

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו: אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה:

מלך עוזר ומושיע ומגן: ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע:

אום זומער מוריד הטל: אום ווינטער משיב הרוח ומוריד הגשם:

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי מחיה המתים:

צוא חזרת הש"ץ זאגט מען דא קדושה:

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה. (כי אל מלך גדול וקדוש אתה): ברוך אתה יי האל הקדוש:

ראשי חדשים לעמך נתת. זמן כפרה לכל תולדותם. בהיותם מקריבים לפניך

יהללוך זיי זאלין דיך לויבין גאט אונזער גאט אויף אלע דיינע ווערק. אונ דיינע פרומע צדיקים די וואס טוען דיין ווילין אונ דיין גאנצע פאלק ישראל מיט געזאנג זאלין זיי לויבין אונ בענטשין אונ פרייזין אונ באשיינען אונ ערהויבין אונ פירכטין אונ היילינין אונ מאכין קיניגן דיין נאמן אונזער קיניג. דען צו דיר איז גוט צו לויבין אונ צו דיין נאמן איז שיין צו פרייזין דען פון עוויג ביז עוויג ביסט דו איין גאט: ברוך געלויבט ביסט דו גאט דר קעניג וואס איז געלויבט מיט לויבונג:

זִבְחֵי רָצוֹן וּשְׂעִירֵי חַטָּאת לְכַפֵּר בַּעֲדָם. זִכָּרוֹן לְכֻלָּם יִהְיוּ. וּתְשׁוּעַת נַפְשָׁם מִיַּד שׂוֹנֵא. מִזְבֵּחַ חָדָשׁ בְּצִיּוֹן תָּכִין. וְעוֹלַת רֹאשׁ חֹדֶשׁ נַעֲלֶה עָלָיו וּשְׂעִירֵי עִזִּים נַעֲשֶׂה בְרָצוֹן. וּבַעֲבוֹדַת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ נִשְׂמַח כֻּלָּנוּ (וְשִׁירֵי דָוִד עַבְדְּךָ נִשְׁמַע) וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ הַנִּשְׁמָעִים בְּעִירֶךָ הָאֲמוּרִים לִפְנֵי מִזְבְּחֶךָ אַהֲבַת עוֹלָם תָּבִיא לָהֶם וּבְרִית אָבוֹת לַבָּנִים תִּזְכּוֹר: (יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּעֲלֵנוּ בְשִׂמְחָה לְאַרְצֵנוּ וְתִטָּעֵנוּ בִּגְבוּלֵנוּ). וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם. וְאֶת מוּסַף יוֹם רֹאשׁ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ

ראשי חדשים דו האסט צו דיין פאלק גיגעבין די ראשי חדשים איין צייט וואס האט מכפר גיוועזן אויף זייערע עבירות אונ אויף די עבירות פון זייערע קינדר אז זיי פלעגין מקריב זיין פאר דיר אזעלכע קרבנות וואס זיינען דיר גיוועזין לרצון אונ ציקעלאך האבין זיי מקריב גיוועזין פאר איין קרבן חטאת עס זאל מכפר זיין פאר זיי אונ כדי זיי זאלין גידאכט ווערין פאר גאט אזו ווי עס שטייט אין פסוק אונ זייערע לייבער זאלין גיהאלפין ווערין פון די הענט פון דעם יצה״ר. מיר בעטין דיך גאט זאלסט אן ברייטין איין נייעם מזבח אין ציון כדי מיר זאלין אויף אים מקריב זיין דעם קרבן עולה פון ראש חודש אונ דאס מיר זאלין אן ברייטין די ציקעלאך וואס מען האט מקריב גיוועזן פאר איין קרבן חטאת פאר דיר מיטין גוטין ווילין דאס מיר אלע זאלין זיך פרייען דורך די דינשט פון דעם בית המקדש אונ מיט די גיזאנג פון דיין קנעכט דוד וואס זיינען גיהערט גיווארין אין דיין שטאט ירושלים דאס זיי זיינען גיזאגט גיווארין פאר דיין מזבח, די אייביגע ליבשאפט זאלסטו צו זיי ברייננגען אונ דעם ברית וואס דו האסט פאר שניטין מיט די עלטערין זאלסטו גידיינקען צו זייערע קינדר אונ ברייננ אונז צו דיין שטאט ציון מיט גיזאנג אונ קיין ירושלים וואו דאס בית המקדש איז מיט איין אייביגע פרייד אונ דארטין וועלין מיר אן ברייטין צו פאר דיר די קרבנות וואס מיר זיינען שולדיג די קרבנות וואס מען האט תמיד אלע טאג מקריב גיוועזין אזו ווי זיי שטייען מסודר אין דר תורה אונ די קרבנות פון מוסף אזו ווי זייער רעכט איז. אונ דעם קרבן מוסף פון דעם טאג ראש חודש וועלין מיר אן ברייטין אונ מאכין

כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

וּבְרָאשֵׁי חָדְשֵׁיכֶם תַּקְרִיבוּ עֹלָה לַיְיָ פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר שְׁלשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ וְשָׂעִיר לְכַפֵּר וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חַדֵּשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה. לְשָׂשׂוֹן וּלְשִׂמְחָה. לִישׁוּעָה וּלְנֶחָמָה. לְפַרְנָסָה וּלְכַלְכָּלָה. לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. לִמְחִילַת חֵטְא וְלִסְלִיחַת עָוֹן. (בשנת העבור עד ר״ח ניסן וּלְכַפָּרַת פָּשַׁע). וִיהִי הַחֹדֶשׁ הַזֶּה סוֹף וָקֵץ לְכָל צָרוֹתֵינוּ. תְּחִלָּה וְרֹאשׁ לְפִדְיוֹן נַפְשֵׁנוּ: כִּי בְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בָּחַרְתָּ מִכָּל הָאֻמּוֹת וְחֻקֵּי רָאשֵׁי חֳדָשִׁים לָהֶם קָבָעְתָּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרָאשֵׁי חֳדָשִׁים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם (וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה). וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם (מְהֵרָה) בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל

גינעדען צו פאר דיר מיט ליבשאפט אזו ווי דו האסט פון אונזערט וועגין אן גישריבין אין דיין תורה דורך דיא העגט פון דיין קנעכט משה אויס דיין הערליכין מויל אזו וויא אין פסוק שטייט:

וּבְרָאשֵׁי חדשיכם אונ אין אן הויב פון אייערע חדשים זאלט איר מקריב זיין איין קרבן עולה צו גאט צוויי יונגע אקסין אונ איין ווידר אונ שאף וואס זיינען נאר איין יאר אלט זיבין גאנצע אן איין מום אונ זייער מנחה דען צו די קרבנות האט מען גיבראכט שיין זעמעל מעל גימישט מיט אייל דאס הייסט מנחה אונ זייער גיסונג אזו ווי עס איז גירעט גיווארין, דרייא צעהנטיל צו איטליכין אקס אונ צוויי צעהענטיל צו איטליכין ווידער אונ איין צעהענטיל צו איטליכע שאף אונ ויין ווי איטליכין זיין גיסונג איז אונ איין ציקעלע זאל פאר געבין די זינד אונ צוויי קרבנות וואס מען האט תמיד מקריב גיוועזין אזו ווי זייער רעכט איז:

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו אונזר גאט אונ גאט פון אונזערע עלטערין בנייא אויף אונז דעם דאזיגין חודש צו גוטין אונ צו בענטשונג צו לוסט אונ צו פרייד צו הילף אונ צו טרייסט צו דערנערונג אונ צו שפייז צו לעבין אונ צו פריד אונ צו מוחל זיין אונזערע עבירות וואס מיר האבין גיטאן בשוגג אדר במזיד (אין איין עיבור יאהר אונ זאלסט אונז מכפר זיין אונזערע פשעים) דען דו האסט דיין פאלק ישראל בשעת מתן תורה אויס גיקליבין פון די אומות וואס זיי זיינען דעמאלט גיוועזין אונ די גיזעץ פון ראש חודש האסטו צו זייא גיזעצט: ברוך גילויבט ביסטו גאט דר וואס הייליגט די ישראל אונ די רָאשֵׁי חֳדָשִׁים:

מ״פ ס׳

בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן:

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. (צוּרֵנוּ) צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת.

מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וּתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְּךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ. בָּרוּךְ אֵל הַהוֹדָאוֹת:

עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ: חנוכה זאגט מען דא ועל הנסים

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא (תָּמִיד) שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: **וְכֹל** הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה (הָאֵל הַטּוֹב): בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת: לש"ץ ברכת כהנים

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד (יַחַד) בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה (וְרַחֲמִים) וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ (בְּרוֹב עֹז וְשָׁלוֹם): בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי, נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי לְרָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחְשְׁבוֹתָם: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא תַעֲלֶה קִנְאַת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאָתִי עַל אֲחֵרִים וְשֶׁלֹּא אֶכְעוֹס הַיּוֹם וְשֶׁלֹּא אַכְעִיסֶךָ וְתַצִּילֵנִי מִיֵּצֶר הָרָע וְתֵן בְּלִבִּי הַכְנָעָה וַעֲנָוָה: מַלְכֵּנוּ וֵאלֹהֵינוּ יַחֵד שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ בְּנֵה עִירָךְ יַסֵּד בֵּיתֶךָ וְשַׁכְלֵל הֵיכָלֶךָ וְקַבֵּץ קִבּוּץ גָּלֻיּוֹת וּפְדֵה צֹאנֶךָ וְשַׂמַּח עֲדָתֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַייָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: חש"ץ חזור התפלה. קדיש תתקבל. עלינו. ק"י.

די קְדוּשָׁה זָאגְט מֶען אִין מוּסָף פוּן רֹאשׁ חֹדֶשׁ אוּנ אִין מוּסָף פוּן חוֹל הַמּוֹעֵד וֶוען עֶס גִיפַאלְט אוּם דֶער וָואכִין:

כֶּתֶר יִתְּנוּ לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַלְאָכִים הֲמוֹנֵי מַעְלָה עִם עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל קְבוּצֵי מַטָּה. יַחַד כֻּלָּם קְדֻשָּׁה לְךָ יְשַׁלֵּשׁוּ. כַּדָּבָר הָאָמוּר עַל יַד נְבִיאֶךָ וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר: ק"ה קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ: חזן לְעֻמָּתָם בָּרוּךְ יֹאמֵרוּ: ק"ה בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ: חזן וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר: ק"ה יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

וֶוען עֶס גִיפַאלְט דֶער עֶרְשְׁטֶער טָאג יום טוב דָאנֶערְשְׁטָאג אָדֶער פְרַייטָאג טָאר מֶען נִיט קָאכִין אוֹיף שַׁבָּת סַיידִין מֶען מַאכְט עֵירוּב תַּבְשִׁילִין עֶרֶב יום טוב. דָאס מֶען נֶעמְט אַחַלָּה מִיט אַשְׁטִיקִיל פְלֵיישׁ, פִישׁ, אָדֶער אַאֵיי גִיקָאכְטֶע אָדֶער גִיבְּרָאטֶענֶע אוּנ מֶען זָאגְט דִיא בְּרָכָה. דֶער נָאךְ דַארְף מֶען אַוֶועק לֵייגִין דֶעם עֵירוּב תַּבְשִׁילִין דָאס מֶען זָאל אִים נִיט עֶסִין בִּיז שַׁבָּת:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִצְוַת עֵרוּב:

בַּהֲדֵין עֵרוּבָא יְהֵא שָׁרָא לָנָא לְמֵיפָא וּלְבַשָּׁלָא וּלְאַטְמָנָא וּלְאַדְלָקָא שְׁרָגָא וּלְמֶעְבַּד כָּל צָרְכָנָא מִיּוֹמָא טָבָא לְשַׁבַּתָּא לָנָא וּלְכָל יִשְׂרָאֵל הַדָּרִים בָּעִיר הַזֹּאת:

תפלת שלש רגלים לערבית לשחרית ולמנחה

למנחה כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: בקיץ מוֹרִיד הַטָּל:

פון מוסף שְׁמִינִי עֲצֶרֶת בִּיז מִנְחָה דֶעם עֶרְשְׁטִין טָאג פֶּסַח זָאגְט מֶען מַשִּׁיב הָרוּחַ:

מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אִין חֲזָרַת הש״ץ זָאגְט מֶען דָא קְדוּשָּׁה:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. (כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה): בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וֶוען עֶס גִיפַאלְט יום טוב אוּם מוֹצָאֵי שַׁבָּת זָאגְט מֶען דָאס:

וַתּוֹדִיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ וַתְּלַמְּדֵנוּ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם חֻקֵּי

אַתָּה בחרתנו דוּ הָאסְט אוּנְז בְּשַׁעַת יְצִיאַת מִצְרַיִם אוֹיס גִקְלִיבִּן פוּן אַלֶע פֶעלְקֶער וָואס זַיינֶען דֶעמָאלְט גִיוֶועזִין אהבת אותנו דוּא הָאסְט אוּנְז לִיבּ בַּאקוּמֶען, אוּנ דוּא הָאסְט אִין אוּנְז בַּאוֶוילִיגְט אוּנ הָאסְט אוּנְז דֶר הוֹיבִּן פוּן אַלֶע לְשׁוֹנוֹת אוּנ שְׁפְּרַאכִין וָואס מֶען הָאט דֶענְסְט מָאל גִירֶעט. אוּנ הָאסְט אוּנְז גִיהֵיילִיגְט מִיט דַיינֶע מִצְוֹת אוּנ דוּ נָאט אוּנְזֶער מֶלֶךְ הָאסְט אוּנְז גִימַאכְט גִינֶעהֶענְן צוּ דַיין דִינְסְט אוּנ דַיין גִיאַכְפֶּערְטִן אוּנ הֵיילִיגִין נָאמֶען הָאסְטוּ אוֹיף אוּנְז גִירוּפִין:

ותודיענו

רְצוֹנֶךָ. וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת טוֹבִים וַתַּנְחִילֵנוּ זְמַנֵּי שָׂשׂוֹן וּמוֹעֲדֵי קֹדֶשׁ וְחַגֵּי נְדָבָה וַתּוֹרִישֵׁנוּ קְדֻשַּׁת שַׁבָּת וּכְבוֹד מוֹעֵד וַחֲגִיגַת הָרֶגֶל. וַתַּבְדֵּל יְיָ אֱלֹהֵינוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ בֵּין יִשְׂרָאֵל לָעַמִּים בֵּין יוֹם הַשְּׁבִיעִי לְשֵׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה. בֵּין קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשֵּׁשֶׁת יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה קִדַּשְׁתָּ. הִבְדַּלְתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתֶךָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם)

לפסח	לשבועות	לסוכות	לשמע״צ ולש״ת
חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ	חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ	חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ	שְׁמִינִי עֲצֶרֶת הַחַג הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ

(לשבת בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם

וַתּוֹדִיעֵנוּ ה׳ אונ דו גאט אונזר גאט האסט אונז געלאזט וויסן דיינע גירעכטע ריכטן אונ דו האסט געלערנט אונז צו טאן דורך זיי די געזעץ דאס דיין ווילן איז מיר זאלין זיי טאן אונ דו האסט געגעבין צו אונז דו גאט אונזר גאט רעכט פארטיגע גירוכט אונ איין ווארהאפטיגע תורה. געזעץ אונ געבאט גוטע אונ דו האסט געמאכט ארבין אונז לוסטיגע צייטן אונ ימים טובים די דא הייליג זיינן אונ פייער טעג נדבה אונ דוא האסט געמאכט אונז ארבין דיא הייליקייט פון שבת אונ דיא עהרע פון יום טוב אונ די פייערונג פון יום טוב דאס מען פלעגט עולה רגל זיין אין בית המקדש אונ דוא האסט אפ געשיידעט דוא גאט אונזר גאט צווישן די הייליגן אונ צווישן אום הייליגן. צווישן ליכט אונ פינצטערנעש. צווישן די ישראל אונ צווישן די היידין. צווישן דעם זיבעטין טאג דאס איז שבת דאס מען טאר ניט קיין מלאכה טאן אונ צווישן די זעקס וואך טעג דאס מען מעג אין זיי איין מלאכה טאן. צווישן דיא הייליקייט פון שבת אונ צווישן דיא הייליקייט פון יום טוב האסטו איין צווישן שייד געמאכט. אונ דעם זיבעטין טאג פון דיא זעקס וואך טעג האסטו געהייליגט.

דוא האסט אפ געשייד אונ געהייליגט דיין פאלק מיט דיין הייליקייט:

וַתִּתֶּן לנו אונ דו גאט האסט אונז געגעבין מיט ליבשאפט (די שבתים צו רואונג אונ) די ימים טובים צו פרייען זיך פייער טעג אונ צייטין פון לוסט (דעם טאג שבת אונ) דעם פייער טאג פון פסח וואס מיר עסין אין אים מצות איין צייט פון אונזער פרייהייט דס מיר זיינן פריי ארויס געגאנגן פון גלות מצרים. דעם יום טוב שבועות די צייט וואס די תורה איז צו אונז געגעבין געווארן. דעם יום טוב פון סוכות די צייט פון אונזר פרייד. דעם יום טוב שמיני עצרת די צייט פון אונזר פריילכקייט. דר טאג ווערט אן גירופין הייליג דער יום טוב איז איין גידעכטנעש צוא יציאת מצרים:

עִיר קָדְשֶׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם

לשמע״צ ולש״ת	לסוכות	לשבועות	לפסח
שְׁמִינִי עֲצֶרֶת הַחַג הַזֶּה.	חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה.	חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה.	חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה.

זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים טוֹבִים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ. וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: (בשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבָּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם (וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה). וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם (מְהֵרָה) בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן: מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. (צוּרֵנוּ) צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְהַשִּׂיאֵנוּ ה׳ אונ דו גָאט מַאךְ אונז אויף לָאדין די בְּרָכָה פון דַיינֶע יָמִים טוֹבִים (אָדֶר וְהַשִּׂיאֵנוּ איז טַייטְשׁ גִיבּ אונז די מַתָּנָה דָאס מִיר זָאלִין זוֹכֶה זַיין צוּ קוּמֶען קַיין יְרוּשָׁלַיִם כְּדֵי מִיר זָאלִן קָאנֶן דָארְטִין בְּרֵיינְגֶן אוּנְזֶרֶע קָרְבָּנוֹת) צוּ לֶעבִּין אונ צוּ פְרֵיד צוּ פְרֵייד אונ צוּ לוּסְט אַזוֹ וִוי דַיין ווִילִין אִיז דָאס מִיר זָאלִן עוֹלֶה לְרֶגֶל זַיין קַיין יְרוּשָׁלַיִם אונ הָאסְט גִיזָאגְט צוּ בֶּענְטְשְׁן אונז קדשנו הֵיילִיג אוּנְז מִיט דַיינֶע מִצְוֹת אונ גִיבּ אוּנְזֶר חֵלֶק אִין דַיין תּוֹרָה מַאךְ אוּנְז זַאט פון דַיין גוּטְשׁ אונ דֶר פְרֵייא אוּנְז מִיט דַיין הִילְף אונ רֵיינִיג אוּנְזֶר הַארְץ צוּ דִינֶען דִיךְ מִיט אֱמֶת אונ מַאךְ אוּנְז אַרְבִּין דוּא גָאט אוּנְזֶער גָאט מִיט לִיבְּשַׁאפְט אונ מִיט גוּטְין ווִילִין מִיט לוּסְט מִיט פְרֵייד (דֶעם שַׁבָּת) אונ הֵיילִיגֶע יָמִים טוֹבִים אונ דִיא יִשְׂרָאֵל וָואס זַייא הֵיילִיגְן דַיין נָאמֶען זָאלִין זִיךְ דוּרְךְ דִיר פְרֵייעֶן: ברוך גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶער דָא הֵיילִיגְט (דֶעם שַׁבָּת אונ) די יִשְׂרָאֵל אונ דִי יָמִים טוֹבִים:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא (תָּמִיד) שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה (הָאֵל הַטּוֹב): בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת: לש"ץ ברכת כהנים

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד (יַחַד) בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה (וְרַחֲמִים) וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ (בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם): בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם: אלהי נצור וכו'. יהי רצון וכו'

למעריב

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם: אלהי נצור וכו'

דיני קידוש לשלש רגלים

דיני סוכות

דיא פוסקים שרייבן דיא ערשטע נאכט פון סוכות מוז מען ווארטין מיט קידוש מאכין ביז נאכט. אונ מען מוז פריער זאגין די ברכה לישב בסוכה אונ דער נאך שהחינו אונ דער טעם איז ווייל שהחינו גייט אויף יום טוב אונ אויף דער סוכה. אבער דיא אנדערע נאכט סוכות זאגט מען פריער שהחינו אונ דער נאך לישב בסוכה. דער טעם איז ווייל די אנדערע נאכט דארף מען ניט זאגין שהחינו פון דער סוכה וועגין. אויך אז מען זאגט דיא אנדערע נאכט פריער לישב בסוכה הייסט עס אהפסק. אונ דיא ווייבער זאגין שהחינו ביידע נעכט ביי זייער ליכט צינדין. דער מהרי"ל שרייבט מען זאל דעם אתרוג האלטין מיט דעם פטמא אראפ ביז מען זאגט אויס די ברכה. די ברכה זאל זיין איידער ער טוט דיא מצוה אונ מען נעמט דעם לולב אין דר רעכטער האנד דער סימן איז לב חכם לימינו אונ חכם האט אין דער צאל ווי פיל לולב. אונ מען האלט דעם אתרוג נאהענט ביא דעם לולב אונ מען שאקילט ביידע באנאנד. אין דעם ערשטין טאג זאגט מען שהחינו אויף דעם לולב. אונ דער טעם וואס מען שאקילט מיט דעם לולב דען אז די ישראל זיינען ארויס גיגאנגן פון מצרים שטייט ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן דאס איז טייטש דיא בערג זיינען גישפרונגן וויא די שאף אונ די היך ווי די יונגע שאף אונ אז משיח וועט קומען וועט השי"י אויך אזו טאן. אום חול המועד זאגט מען די ברכה לישב בסוכה נאך ברכת המוציא אבער אום שבת ווי"ט זאגט מען לישב בסוכה נאך קידוש. אום סוכות זאגט מען גאנץ הלל אלע ניין טעג. עס זיינען פיל פוסקים וואס ווילען האבין אז אום שמיני עצרת זאל מען אויך ווארטין מיט קידוש ביז עס ווערט נאכט אונ מען עסט נאך אין סוכה. אבער מען זאגט ניט דיא ברכה לישב בסוכה. דער טעם איז עס זאל ניט זיין וויא מען איז מוסיף אויף דיא זיבען טעג אבער דאס עסין איז ניט וויא מען איז מוסיף ווייל עס איז קענטיג וואס מען זאגט ניט דיא ברכה לישב בסוכה. אונ ביידע נעכט פון שמיני עצרת אונ פון שמחת תורה זאגט מען אין קידוש שהחינו אונ דיא ווייבער זאגין שהחינו ביא זייער ליכט צינדין:

די דינים פון פסח גיפינט מען אין הגדה של פסח:

דיני שבועות

בפי שלמה לוריא שרייבט אז די ערסטע נאכט פון שבועות זאל מען קיין קידוש ניט מאכן פיידין אז עס שטייען שטערין אונ דער טעם איז מחמת דער ספירה דען אין פסוק שטייט שבע שבתות תמימות תהיינה דאס איז טייטש זיבין גאנצע וואכן זאל די ספירה זיין אונ אז ער וועט מאכין קידוש אז עס איז נאך טאג וועט דאך עפעס גימינערט זיין די מ"ט ימי הספירה. די פוסקים שרייבן אז די צוויי נעכט פון שבועות זאל מען מאכין שהחינו ביא דעם קידוש אויך די ווייבר זאלין מאכן שהחינו ביי ליכט צינדן:

קידוש לשלש רגלים

ווען עס גיפאלט יום טוב אום שבת הייבט מען אן יום הששי ביז ברא אלהים לעשות אונ דער נאך זאגט מען דאס:

איף וויין סברי מרנן ורבנן ורבותי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו ותתן לנו יי אלהינו באהבה (לשבת שבתות למנוחה ו)מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום (לשבת השבת הזה ואת יום)

לפסח	לשבועות	לסוכות	לשמע"צ ולש"ת
חג המצות הזה. זמן חרותנו	חג השבעות הזה. זמן מתן תורתנו	חג הסכות הזה. זמן שמחתנו	שמיני עצרת החג הזה. זמן שמחתנו

(לשבת באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים. (לשבת ושבת) ומועדי קדשך (לשבת באהבה וברצון) בשמחה ובששון הנחלתנו:

ברוך אתה יי מקדש (לשבת השבת ו)ישראל והזמנים:

די לעצטע טעג פון פסח זאגט מען ניט קיין שהחינו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה:

די ערשטע נאכט פון סוכות זאגט מען פריער די ברכה לישב בסכה אונ דער נאך שהחינו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לישב בסכה:

ווען עס גיפאלט יום טוב אום מוצאי שבת זאגט מען דאס פאר שהחינו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת. ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת. הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך: ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש: שהחינו

תחנה להזכרת נשמות

איין נייע תחנה וואס מען זאל זאגן פאר הזכרת נשמות:

רבונו של עולם הער פון דר וועלט וואס דוא בִיסט דר באשעפער פון מענטשין אונ האסט אים באשאפין אגוף מיט אנשמה. דר גוף איז עפר מן האדמה שטאמט פון דער ערד אונ די נשמה איז גנומען גיווארין פון אונטער דיין היילגין כסא הכבוד. אונ ווען דר מענטש שטארבט שיידין זיי זיך פערנאנדר יעדער ניט אוועק צו זיין ארט. דעם גוף ליינט מען אריין אין קבר אונ ער ווערט פאר פוילט אונ ווערט אום גיקערט צו דר ערד, אונ די היילגע נשמה פליהט אוועק צוריק צו איהר היילגען רואונג אונ צו איר היילגן וואהנונג פון וואנען זי איז גינומען גיווארען. אשרי האיש וואויל אונ גוט איז צוא יענעם וועלכער ער האט גוטס גיטאן אין דיא צייט פון זיין לעבין אויף דר וועלט, ער האט פאריכט וואס ער האט בדארפט, ער האט ערפיהלט וואס דו האסט גיבאטן אין דיין היילגע תורה אונ האט גטאן דיינע מצות, ער איז גיוועזן פרום צו גאט אונ גוט צו לייטען. יענע נשמה קומט גלייך נאך דעם

דעם טויט צו איר ערשטן אָרט, עס איז איר די וועג ניט פערשטעלט און ניט פערצוימט און זיא ווערט ניט אָבּגעהאלטין און גרייכט לויטער און קלאהר צו דעם אָרט וואס איהר גיצעלט איז גיוועזן פריער. דען דוא שיקסט דיינע הייליגע מלאכים זיי זאָלען יענע נשמה צו נעמען און ברייניגען גלייך צו דיר און דו פרייסט דיך מיט איר ווי אַ פאָטער וואס האט באקומען צו זעהן זיין טייער קינד וואס האט איהם אַלאַנגע צייט ניט גיזעהן. וואויל און גוט איז צו יענע נשמה. צו איר תענוג און צו איר פערגניגען איז גאר קיין גלייכען ניטא. אָבער עס שטייט דאך אין פּסוק כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא איז טייטש עס איז גאר אונמעגליך אַז אַמענטש זאָל טאָן גאר גוטס און קיין מאָל ניט זינדיגין. און די זינד מאכין נאך דעם טויט איין אייזערנע וואנט און אַצוים פאר דיא נשמה, זייא פארשטעלין איר די וועג און זיא קען ניט אַרויף גיין און קומען צו איר רוהע. און אַנדערע מענטשין ווערין אָבּגינומען פון דער וועלט אין יונגע יאָרין און אויב זיי וואלטין אוים לעבין זייערע יארין וואלטין זייא אפשר פעריכטין וואס זיי האבין קיילע גימאכט אָבער ווייל זייא גייען אַוועק פון דער וועלט פאר דער צייט אָדער זייא האבין נאך ניט פעריכט וואס זיי האבין בדארפט פעריכטין, דורך דעם קענען זייערע נשמות ניט גרייכן צוריק צו קומען צו זייער ערשטן היילינין אָרט און האבין קיין מנוחה ניט. אָבער דוא ביסט אַנאַט פון חסד און פון רחמים. דו ערוועקסט דיינע רחמנות פיר מאָל אין יאהר. יום כפור. שמיני עצרת. פסח. שבועות. צו דיינקן און צו דערמאָנען די נשמות און מעלה זיין זיי עס זאל חלילה פון זיי קיינר ניט פערשטויסין ווערין און פרפאלין ווערין אין תהום. אין דיזע פיר צייטין איז דיינע ערבּארימקייט גרוים צו ברייננען יענע נשמות צו זייער היילינע רוהע צו דער הייכין זיי און צו דר הויכין זיי און זעצן זיי צווישין די הייליגע נשמות פון אלע צדיקים קדושים וטהורים:

על כן דרום קומען מיר איצט אין איינע פון יענע פיר צייטן צו פר דיר גאט ב״ה מיט צו בּראכענע הערצר מיט הייסע טרערין מיר וויינן און בעטין פון דיר אדון הנשמות העדר פון אלע נשמות דו זאָלסט צו נעמען אונזער דאזיגע תפלה:

יהי רצון מלפניך עס זאל זיין דר ווילין פון דיר גאט ב״ה דו זאלסט עפענען די טויערין פון רחמים און זאלסט ערוועקן היינטיגן טאג דיינע ערבּאריםקייט אויף די הייליגע נשמות דו זאלסט זיי דיזען טאג דר מאנן און דיינקען צו מעלה זיין זיי צו דר הויכין און צו דר הויכן זיי. צו געבין זיי מנוחה צווישין דיא הייליגע נשמות פון צדיקים און צדקניות. בזכות די תפלות וואס מיר זיינען מתפלל, בזכות דיא הייליגע תורה וואס מען האט גלייענט ובזכות די צדקה וואס מיר זיינען מתנדב. זעה און פרנעם די גיוויינן און די טרערין וואס ווערין היינטיגין טאג פארגאסין אין אלע שולין און בתי מדרשים. און פרנעם מיינע טרערין אויך חאטשע איך בין ניט ווערט. נאר בזכות תפלת רבים זאלסטו מיין גיוויין אויך הערן. דו זאלסט געבין רוהונג צו אלע הייליגע נשמות און צו די הייליגע נשמה פון מיין (פלוני) וואס האט גיהייסין מיט דעם נאמען (פלוני). מיינע זינד און מיינע בייזע מעשים זאלסטו איצט ניט דער מאנען איך זאל ניט גורם זיין חלילה מיט מיינע שלעכטע מעשים צו ערוועקין דעם מדת הדין אויף די נשמות פון מיינע עלטערן וואס האבין מיך גיבראכט אויף דער וועלט. מיינע זינד זאלן ניט זיין אמחיצה פר זייערע נשמות הקדושות זייא זאלין ניט קענען קומען חלילה צו זייערע הייליגע מדרגות, נייערט אונזערע גוטע מעשים זאלסטו אויף זייא דרוועקן. דעם זכות פון אונזערע מצות און דעם זכות פון אונזר צדקה וואס מיר זאגן צו צו געבין, און בפרט דר זכות פון אונזערע קליינע קינדר זאל דר וועקט ווערן אויף דיא הייליגע נשמות פון אונזערע עלטערין וואס האבן אונז גיבראכט אויף דער וועלט, אז זייערע נשמות זאלן דר הייכט און דר הויבין ווערן. און בפרט זאלסטו גאט דר הויבין און אויף ברייננן אויף אהויכע מדרגה דיא נשמה פון מיין (פלוני) און דו זאלסט צו נעמען מיין גיבעט ברחמים אמן:

ואתנה נשמות הקדושות און איר הייליגע נשמות וואס מיר בעטן און מיר זיינן מתפלל פון אייערט וועגן צו דר מאנן אייך, בעטן מיר אייך איר זאלט אייך אויך דר מאנן אויף אונז. איר זאלט אן אונז אויך ניט פאר געסן ווי מיר פר געסן זיך ניט אן אייך. איר זאלט ניט פר געסין אייערע קינדר וואס איר האט גילאזן אויף דר וועלט וואס איר האט זיי אויף גיהאדעוועט מיט מאטערניש מיט צער מיט גיוויין און מיט טרעהרן וואס איר האט זיי גימאכטן און גיוואוינן און איר האט פון זיי ניט אראפ גינומן אייערע אויגן. זאלט איר היינט אויך פון אונז ניט אראפ נעמן אייערע אויגן. איר זאלט אייך דער מאנן אויף אונז אויף אונזערע מאנן און אויף אונזערע קינדר.

איר

איר זאלט אייך ערוועקן פון אייער הויכע אונ היילגע רוהע אונ איר זאלט זיין פאר אונז גוטע מליצים פר השי״ת איר זאלט בעטן פר אונז דעם אלמעכטיגן גאט ער זאל זיך מיט אונז ניט באגיין חלילה מיט דין אויף צו זוכן פון אונזערע הובות נייערט ער זאל זיך מיט אונז באגיין מיט חסד אונ רחמים. ער זאל אונז מוחל זיין אונזערע זינד אונ ער זאל אונז העלפן אין אונזערע נויטן (יום כפור זאל מען זאגן ער זאל אונז חתמנן צום לעבן. ער זאל אונז דר לייגנערן די יארין אונ אונזערע מאגן אונ אונזערע קינדר אונ אונזערע ברידער אונ שוועסטער אונ אונזערע קרובים אונ אלע אונזערע גוטע פריינד. מיר זאלין ניט אפ גערימן ווערין פון דער וועלט אן אצייט. אונזערע קינדר זאלן חלילה זיך ניט האדעוועען ביי א פרעמדע מוטער. אונ מיר זאלין אויך קיין אלמנות ניט בלייבן אונ אונזערע קינדער זאלין ניט בלייבין קיין יתומים. אונזר זון זאל ניט פינצטר ווערן אין מיטן טאג. מיר זאלין ניט וויסין פון קיין קלאג אונ פון קיין בראך. אונזערע קינדר זאלן ביי אונז אויך אין נאנצין זיין עס זאל פון אונזער שטוב קיינער ניט פעהלן. אונ צו אלע אלמנות אונ יתומים זאל גאט ב״ה זיין א פאטר אונ א באשיצר ער זאל היילן אלע צו בראכנע הערצר. ער זאל אונז צו שיקין פרנסה בכבוד אונ יושר מיר זאלן ניט בדארפן אן רירין אפרעמדן אונ מיר זאלן ניט קומן צו שאנד וואס דאס איז גלייך ווי גישטארבן. אונ מיר זאלן זוכה זיין מגדל צו זיין אונזערע קינדער צו דר היילגע תורה זיי זאלן זיין פרום צו גאט אונ גוט צו מענטשן. איר היילגע נשמות פר דעם זכות וואס מיר גיבין צדקה פון אייערט וועגן בעט פר אונז השי״ת ער זאל אונז שטארקן אונזערע הערצר צו זיין אין איין רעכטן וועג מיר זאלין ניט פערטרונקען ווערן אין דיא תאוות פון דער וועלט. מיר זאלן ניט פערפיהרט ווערין פון יצר הרע בזכות אונזערע אבות אברהם יצחק ויעקב אונ בזכות אונזערע אמהות שרה רבקה רחל ולאה אונ בזכות די נשמות פון אלע צדיקים אונ צדקניות אונ מיר זאלן זוכה זיין צוא זעהען בנין בית המקדש אונ תחית המתים במהרה בימינו אמן:

הזכרת נשמות

מען איז זיך נוהג צוא דער מאנע דיא נשמות פון דיא עלטערין אין של״ש רגלים אונ אום יום כפור אונ מען זאגט צוא צו געבן צדקה ווענין דיא נשמות:

נאך איין פאטער זאגט מען דאס:

יזכור אלהים נשמת אבא מורי פב״פ שהלך לעולמו בעבור שאני נודר צדקה בעדו ובשכר זה תהא נפשו צרורה בצרור החיים עם נשמת אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

נאך איין מוטער זאגט מען דאס:

יזכור אלהים נשמת אמי מורתי פב״פ שהלכה לעולמה בעבור שאני נודר צדקה בעדה ובשכר זה תהא נפשה צרורה בצרור החיים עם נשמת אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן:

יזכור דוא זאלסט גידיינקן גאט די נשמה פון מיינעם פאטער ער הייסט מיט זיינעם נאמען פב״פ דר דא איז גיגאנגען אויף יענער וועלט זאלסטו גידיינקן אים אום ווילין דאס איך בין מנדר צדקה פון זיינעט וועגין אונ פאר דעם שכר זאל זיין נשמה רוען אין גן עדן מיט די נשמות פון אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה אונ אנדערע צדיקים אונ צדקניות די אין גן עדן זיינען אונ מיר ווערין זאגין אמן:

יזכור דוא זאלסט גידיינקען גאט די נשמה פון מיין מוטער זיא הייסט מיט איר נאמן פב״פ דאס זיא איז גיווארין גינומען אויף יענער וועלט זאלסטו היינט גידיינקן אום ווילין דאס איך בין מנדר צדקה פון אירענט וועגין אונ פאר דעם שכר זאל איר נשמה רוען אין גן עדן מיט די נשמות פון אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה אונ אנדערע צדיקים אונ צדקניות דיא אין גן עדן זיינען אונ מיר ווערין זאגין אמן:

נאך אנדערע קרובים זאגט מען דאס :

יזכור אלהים נשמת אבי ואמי זקני וזקנותי דודי ודודותי אחי ואחיותי בין מצד אבי בין מצד אמי שהלכו לעולמם בעבור שאני נודר צדקה בעדם ובשכר זה תהיינה נפשותם צרורות בצרור החיים עם נשמת אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן :

יזכור אלהים נשמת פב"פ ונשמת כל קרובי וקרובותי הן מצד אבי והן מצד אמי הן שהומתו הן שנהרגו הן שנשחטו ושנשרפו ושנטבעו ושנחנקו על קדוש השם בעבור שאתן צדקה בעד הזכרת נשמותיהם ובשכר זה תהיינה נפשותיהם צרורות בצרור החיים עם נשמותיהם של אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה ועם שאר צדיקים וצדקניות שבגן עדן ונאמר אמן :

לזכר

אל מלא רחמים שוכן במרומים המצא מנוחה נכונה על כנפי השכינה במעלת קדושים וטהורים כזוהר הרקיע מזהירים את נשמת (אבי מורי) פב"פ שהלך לעולמו. בעבור שאני נודר צדקה בעד הזכרת נשמתו. בגן עדן תהא מנוחתו. לכן בעל הרחמים יסתירהו בסתר כנפיו לעולמים ויצרור בצרור החיים את נשמתו יי הוא נחלתו וינוח על משכבו בשלום ונאמר אמן :

לנקבה

אל מלא רחמים שוכן במרומים המצא מנוחה נכונה על כנפי השכינה במעלת קדושים וטהורים כזוהר הרקיע מזהירים את נשמת (אמי מורתי) פב"פ שהלכה לעולמה בעבור שאני נודר צדקה בעד הזכרת נשמתה. בגן עדן תהא מנוחתה.

יזכור דו זאלסט גידיינקן גאט די נשמות פון מיינע עלטער פאטר אונ פון מיינע עלטער מוטער פון מיינע ברידער אונ שוועסטער אונ פאטערס אונ מוטערס ברידער אונ שוועסטער די וואס זיינען גיגאנגען אויף יענער וועלט אום ווילין דאס איך בין מנדר צדקה פון זייערט וועגן פר דעם שכר זאלין זייערע נשמות רוען אין גן עדן מיט די נשמות פון אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה אונ די אנדרע צדיקים די אין גן עדן זיינען אונ מיר וועלין זאגן אמן:

יזכור דוא זאלסט גידיינקן גאט די נשמה פון דעם זעלביגין פב"פ אונ די נשמה פון אלע מיינע פריינד אונ די נשמה פון מיינע פריינדס פריינד סייא די וואס זיינען פון מיין פאטערש קרובים סייא פון מיין מוטערש קרובים אויך די וואס זיינען נשטארבין אויף זייער בעט אונ אויך די וואס ניט אויף זייער בעט זאלסטו היינט גידיינקן אום ווילין מיין געבין צדקה וועגין זייערע נשמות צו גידיינקן אונ זאלין רוען אין גן עדן מיט די נשמות פון אברהם יצחק ויעקב שרה רבקה רחל ולאה אונ אנדרע צדיקים וצדקניות די אין גן עדן זיינען אמן :

אל מלא רחמים גאט ברוך הוא וואס ער איז פול מיט דער בארימהקייט ער רועט אין הימיל מאך גרייכין איין רעכט רואונג אויף דעם באשיצונג פון דער שכינה מיט הייליגע אונ ריינע מעלות כזוהר אזו וויא דם לויטערקייט פון הימיל זאל לייכטין די נשמה פון מיין פאטער (פב"פ) וואס ער איז אוועק גינאנגן צוא זיין וועלט עס הייסט ער איז נישטארבין בעבור פון וועגין וואס איך בין מנדר צדקה בשעת מען האט דער מאנט זיין נשמה עס הייסט בשעת מען האט גיזאגט יזכור . זיין רואונג זאל זיין אין גן עדן . דרום וועגין דער צדקה גאט ברוך הוא וואס ער איז איין דערבארמיגער זאל אים באהאלטין אין זיין באהעלטעניש מיט באשיצונג אויף אייביג אונ זאל זיין איין גיבונדין אין בונד פון אייביג לעבין זיין נשמה דם מיינט מען לעולם הבא. גאט ברוך הוא איז זיין ארב. אונ ער זאל רוען אין זיין קבר מיט שלום. אונ דרויף וועלין מיר אלע זאגין אמן :

אל מלא רחמים גאט ברוך הוא וואס ער איז פול מיט דער בארימהקייט ער רועט אין הימיל

המצא מאך גרייכין איין רעכט רואונג אויף דעם באשיצונג פון דער שכינה מיט הייליגע אונ ריינע מעלות, אזו וויא דאס לויטערקייט פון הימיל זאל לייכטין די נשמה פון מיין מוטער (פב"פ) וואס זיא איז אוועק גינאנגן צו איר וועלט עס הייסט זיא איז גישטארבן, פון וועגין וואס איך בין מנדר צדקה בשעת מען האט דער מאנט איר נשמה עס הייסט

לָכֵן בַּעַל הָרַחֲמִים יַסְתִּירֶהָ בְּסֵתֶר כְּנָפָיו לְעוֹלָמִים וְיִצְרוֹר בִּצְרוֹר הַחַיִּים אֶת נִשְׁמָתָהּ יְיָ הוּא נַחֲלָתָהּ וְתָנוּחַ עַל מִשְׁכָּבָהּ בְּשָׁלוֹם וְנֹאמַר אָמֵן:

דיא תחנה זאגט מען נאך מזכיר נשמות:

יְהִי רָצוֹן מלפניך עס זאל זיין דר ווילן פר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטרן דאס דוא זאלסט לייכטין היינט מיט דיין גרויסין גינאד אויף די היילינע נשמות די דא ליידן מיט לייב אונ בעטין אויף דיין הייליג פאלק ישראל אונ צווישן זיי זאלסטו דר לייכטן אויף דיא נשמה פון מיין פאטר אונ מוטר אונ אויף די נשמות פון אלע מיינע פריינד הן מצד אבי הן מצד אמי אונ אלע די נשמות וואס שטייען אין די דריי שורות פון גן עדן אונ טועו לויבין גאט אונזר קיניג אונ בעטין לעבן אונ פרייד אויף אונז דיינע ליבע קינדר. אויך בעט איך מיט גרויס קראפט דיין דר בארימקייט אז דיינע אויערן זאלין פר נעמען צו מיין גיבעט. פאר נעם מיט דר בארימקייט אז דו זאלסט מבטל זיין פון דיין פאלק ישראל אלע די גזרים צארן פון די משחיתים אונ אלע די פור ענויות אונ זאלסט דר לייגערין אונזרע טעג מיט שמחה אונ מיט חיים ושלום ופרנסה טובה שיהיה אצלי תורה וגדלה במקום אחד עס זאל אויף אונז מקוים ווערין עושר וכבוד אריכות ימים ושנים בנים בעלי פנים עד מאה שנים אונ מיר זאלין דינען צו דיר גאט מיט גרויס נחת אונ עס זאל זיין דיין ער בארימקייט אויף אלע היילינע נשמות אונ אויף דער נשמה פון מיין פאטער אונ מוטער אונ זיי זאלין אויף גיין אונ זאלין קומען אונ זאלין גרייכין אז עס זאל ווערין גידאכט זייער גוט גידעכעניש פאר דיין היילינין דער בארמיגען שטול אונ דארטין זאל זיין זייער רואונג אונ דו זאלסט איין בינדין זייערע נשמות אונ די נשמות פון מיין פאטר אונ מוטר לפני ולפנים אויף דעם היילינין ארט וואס קיין אויג קאן ניט פרשטיין נאר דו אליין אונ זאלסט לייכטן זייערע נפשות מיט לויטערקייט אונ זעט זיי מיט פעטקייט דיין הויז אונ דער באך פון גן עדן זאל זייא אן טרינקן אונ די נשמות וואס האבין נאך קיין כח ניט צו קומען צו זייער רואונג בעט איך דיך דוא ליבער גאט דר דא לייכט אויף דר ערד אונ די לייט וואס וואונען אויף דער ערד דער בארעמיגר גאט דער לייכט דיין שכינה אונ זאלסט צו דעקין זייערע עבירות אונ זאלסט זאגין צום מלאך וואס איז ממונה איבר זיי צו גרינגערן פון זיי דאס משפט אונ זייא זאלין גיפינען איטליכר זייער רעכטע רואונג בשלום אונ זייא זאלין זיין מסדרגה לסדרגה אונטער די פליגעל פון דיא כרובים אמן:

מען זאגט נאך דעם אב הרחמים. אשרי. אונ דער חזן זאגט יהללו אונ מען שטעלט אריין דיא ספר תורה אין היכל אונ מען זאגט ובנחה יאמר. מען גיפינט דאס אלץ אין תפלת שבת. אונ דער חזן זאגט חצי קדיש אונ מען דאוינט מוסף:

מוסף לשלש רגלים

כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ: אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: אים זומער מוֹרִיד הַטָּל:

פון מוסף שמיני עצרת ביז מנחה דעם ערשטן טאג פסח זאגט מען משיב הרוח:

מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת

בשעת מען האט גיזאגט יזכור. איר רואונג זאל זיין אין גן עדן. דרום ווענין דר צדקה גאט ברוך הוא וואס ער איז איין דער בארימיגר זאל איר באהאלטין אין זיין בהעלטעניש מיט באשיצונג אויף אייביג אונ זאל זיין איין גיבונדין אין בונד פון אייביג לעבין איר נשמה דאס מיינט מען לעולם הבא. גאט ברוך הוא איז איר ארב. אונ זיא זאל רוען אין קבר מיט שלום. אונ דרויף וועלין מיר אלע זאגין אמן:

וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה: וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים: אין חזרת הש"ץ זאגט מען דא קדושה

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה. (כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָּה): בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה (לשבת שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּ) מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת יוֹם (הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם)

לפסח	לשבועות	לסוכות	לשמע"צ ולש"ת
חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה. זְמַן חֵרוּתֵנוּ	חַג הַשָּׁבֻעוֹת הַזֶּה. זְמַן מַתַּן תּוֹרָתֵנוּ	חַג הַסֻּכּוֹת הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ	שְׁמִינִי עֲצֶרֶת הַחַג הַזֶּה. זְמַן שִׂמְחָתֵנוּ

(לשבת בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲלוֹת וְלֵרָאוֹת וּלְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד

ומפני חטאינו און פון וועגן אונזערע זינד זיינן מיר געווארן פר טריבין פון אונזר לאנד ונתרחקנו און מיר זיינן געווארן דר ווייטערט פון אונזר ערד ואין און מיר קענן ניט לעלות אויף צו גיין ולראות און צו ווערן געזעהן ולהשתחות און צו בוקן זיך לפניך צו פר דיר גאט ולעשות און צו טאן אונזר שולדיקייט אין דיין אויס דר וויילטין הויז בבית אין דעם געאבפערטין און הייליגין הויז וואס דיין נאמן איז דרויף גירופן מפני פון דעם פיינדש האנט וואס זיא איז געשטרעקט געווארן אין דיין בית המקדש און האט חרוב געמאכט יהי מיר בעטן דיך גאט אונזר גאט און גאט פון אונזערע עלטערן דאס דיין ווילן זאל זיין מלך דו דר בארימיגר קיניג שתשוב זאלסט זיך אום קערן און זאלסט זיך איבר אונז מרחם זיין ועל און איבער דיין בית המקדש מיט דיין פיל דער בארימקייט ותבנהו און זאלסט אים גיך בויען ותגדל און זאלסט גרויס מאכין זיין כבוד אזו ווי דו האסט אונז מבטיח געוועזן דורך דיינע נביאים דאס דר כבוד פון דעם בית האחרון וועט גרעסר זיין פון דעם ערשטין אבינו אונזר פאטר אונזר קיניג גלה מיר בעטן דיך זאלסט מגלה

מלכותך עלינו מהרה והופע והנשא עלינו לעיני כל חי וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ: והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו תמידים כסדרם ומוספים כהלכתם: ואת מוסף יום

(לשבת ואת מוספי יום השבת הזה ויום)

לפסח: חג המצות הזה.

לשבועות: חג השבועות הזה.

לסוכות: חג הסכות הזה.

לשמע"צ ולש"ת: שמיני עצרת החג הזה.

נעשה ונקריב לפניך באהבה כמצות רצונך. כמו שכתבת עלינו בתורתך. על ידי משה עבדך. מפי כבודך כאמור:

לשבת: וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה: זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור:

ביום א' וב' של פסח

ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליי: ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבעת ימים מצות יאכל: ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו:

מחוה"מ פסח ואילך מתחילין כאן

והקרבתם אשה עלה ליי פרים בני בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם:

לשבועות

וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליי בשבעתיכם מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו: והקרבתם עלה לריח ניחח ליי פרים בני בקר שנים איל אחד שבעה כבשים בני שנה:

ביום א' וב' של סוכות

ובחמשה עשר יום לחדש השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו וחגתם חג ליי שבעת ימים: והקרבתם עלה אשה ריח ניחח ליי פרים בני בקר שלשה עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימם יהיו:

זיין דעם כבוד פון דיין מלוכה איבער אונז והופע אונ דער הויב דיך אונ ווייז דיין גרויסקייט איבר אונז דאס אלע זאלן דאס זעהן אז דו ביסט אונזר גאט וקרב אונ מאך נאהענט אונ נעם צו נויף אונזערע פר שפרייטע פון צווישן די פעלקר ונפוצותינו אונ אונזרע פר שפרייטע זאמיל איין פון די ענדין פון דר וועלט והביאנו אונ ברייננ אונז אין דיין שטאט ציון מיט גיזאנג ולירושלים אונ קיין ירושלים וואו דיין בית המקדש איז בשמחת מיט דר שמחה וואס מיר האבן פון פריער גיהאט אז מיר זיינן ארויס גיגאנגן פון מצרים איז דיא שכינה מיט אונז גיוועזן דיא שמחה זאלין מיר ווידער האבין ושם אונ דארטין אין ירושלים וועלין מיר מקריב זיין פאר דיר דיא קרבנות וואס מיר זיינן שולדיג צו ברייננן תמידים די קרבנות וואס מען האט תמיד מקריב גיוועזן כסדר אזו וויא זיי שטייען אין דר תורה אן גישריבן ומוספים אונ קרבנות פון מוסף ווי דר דין איז ואת אונ דעם קרבן מוסף פון יום טוב וועלין מיר אן ברייטן אונ מקריב זיין צו פר דיר

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר. וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וְשָׂעִיר לְכַפֵּר. וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

ליום ראשון של חול המועד סוכות

וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנֵים עָשָׂר. אֵילִם שְׁנָיִם. כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: ומנחתם

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עַשְׁתֵּי עָשָׂר. אֵילִם שְׁנָיִם. כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: ומנחתם

ליום שני של חול המועד סוכות

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עַשְׁתֵּי עָשָׂר. אֵילִם שְׁנָיִם. כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: ומנחתם

וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֲשָׂרָה. אֵילִם שְׁנָיִם. כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: ומנחתם

ליום שלישי של חול המועד סוכות

וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֲשָׂרָה. אֵילִם שְׁנָיִם. כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: ומנחתם

וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה. אֵילִם שְׁנָיִם. כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: ומנחתם

ליום רביעי של חול המועד סוכות

וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה. אֵילִם שְׁנָיִם. כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: ומנחתם

וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי פָּרִים שְׁמֹנָה. אֵילִם שְׁנָיִם. כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: ומנחתם

להושענא רבה

וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי פָּרִים שְׁמֹנָה. אֵילִם שְׁנָיִם. כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: ומנחתם

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי פָּרִים שִׁבְעָה. אֵילִם שְׁנָיִם. כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: ומנחתם

לשמיני עצרת ולשמחת תורה

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיְיָ פַּר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם: ומנחתם

לשבת יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ. חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ (לשבת רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ) מֶלֶךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ טוֹב וּמֵטִיב הִדָּרֶשׁ לָנוּ שׁוּבָה אֵלֵינוּ בַּהֲמוֹן רַחֲמֶיךָ בִּגְלַל אָבוֹת שֶׁעָשׂוּ רְצוֹנֶךָ. בְּנֵה בֵיתְךָ כְּבַתְּחִלָּה. וְכוֹנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְכוֹנוֹ. וְהַרְאֵנוּ בְּבִנְיָנוֹ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּתִקּוּנוֹ וְהָשֵׁב כֹּהֲנִים לַעֲבוֹדָתָם וּלְוִיִּם לְשִׁירָם וּלְזִמְרָם וְהָשֵׁב

מִיט לִיבְּשַׁאפְט כמצות אַזוֹ וִוי דִי גֶבָאט פוּן דַיין וִוילְן כמו אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט אָנְגֶשְׁרִיבְּן אִין דַיין תּוֹרָה על דוּרְךְ דַיין קְנֶעכְט מֹשֶׁה פוּן דַיין גִיעֶהְרְט מוֹיל וִויא אִין פָּסוּק שְׁטֵייט: אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו דֶר בַּרִימְהֶערְצִיגֶר קֶינִיג דֶר בַּארְם זִיךְ אִיבֶּר אוּנְז טוב דוּ בִּיסְט אַגוּטֶער אוּנ בֶּאגְנָעדִיגְסְט מַאךְ פֶארְשְׁטֶן צוּ אוּנְז שובה קֶער דִיךְ צוּ אוּנְז מִיט פְרוּמֶע דַיין דֶר בַּארִימְהַקֵייט בגלל פוּן וֶועגִין אוּנְזֶרֶע אָבוֹת וַוייל זֵיי הָאבִּין גִיטָאן דַיין וִוילִין בנה בוֹיא דַיין הוֹיז אַזוֹ וִויא פוּן לַאנְג וכונן אוּנ בְּרֵייט אָן דַיין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אוֹיף זַיין פּלַאץ והראנו אוּנ לָאֶסְט אוּנְז זֶעהִין זַיין גִבֵּייא ושמחנו אוּנ דֶר פְרֵייא אוּנְז מִיט זַיין רֶעכְט פֶארְטִיגוּנְג

והשב סכב״ס ס׳

יִשְׂרָאֵל לִנְוֵיהֶם. וְשָׁם נַעֲלֶה וְנֵרָאֶה וְנִשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ בְּשָׁלֹשׁ פַּעֲמֵי רְגָלֵינוּ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל זְכוּרְךָ אֶת פְּנֵי יְיָ אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר. בְּחַג הַמַּצּוֹת. וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת. וּבְחַג הַסֻּכּוֹת. וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פְּנֵי יְיָ רֵיקָם: אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן לָךְ: וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מוֹעֲדֶיךָ. לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם לְשִׂמְחָה וּלְשָׂשׂוֹן כַּאֲשֶׁר רָצִיתָ וְאָמַרְתָּ לְבָרְכֵנוּ: (בשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן (שַׁבַּת וּ) מוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ. וְיִשְׂמְחוּ בְךָ יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים:

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם (וְלִתְפִלָּתָם שְׁעֵה). וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל. וּתְפִלָּתָם (מְהֵרָה) בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן: מודים דרבנן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד. (צוּרֵנוּ) צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְּךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת. עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ:

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא (תָּמִיד) שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה (הָאֵל הַטּוֹב): בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת: לש״ץ ברכת כהנים

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד (יַחַד) בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָּנוּ יְיָ

והשב אונ קער ווידר די כֹּהֲנִים צו זייער עֲבוֹדָה ולוים אונ די לְוִיִּם צו זייער גיזאנג והשב אונ קער ווידער יִשְׂרָאֵל צו זייער וואוינונג ושם אונ דארטן וועלין מיר אויף גיין אונ מיר וועלן ווערין גיזעהען ונשתחוה אונ מיר וועלין זיך בוקין פר דיר בשלש דרייא מאל אין יאר ככתוב אזו וויא עס שטייט אין דיין תּוֹרָה שלוש דריי מאל אין יאר יראה זאל ווערן גיזעהען דיינע זְכָרִים פאר דיין גאט במקום אויף דעם ארט וואו גאט וועט אויס דער וויילין דהיינו צום בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בחג אום פֶּסַח אונ אום שָׁבוּעוֹת אונ אום סוּכּוֹת ולא אונ זאלסט ניט ווערין גיזעהן פר גאט ליידיג נייערט מען זאל ברייגגן קָרְבָּנוֹת איש איטליכר נאך זיין פר מעגין נאך כברכת נאך דר בְּרָכָה וואס גאט האט דיר גיגעבין:

אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה (ורחמים) וברכה ורחמים וחיים ושלום. וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך (ברוב עוז ושלום): ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

אלהי, נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי וכל הקמים והחושבים עלי לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שלא תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים ושלא אכעוס היום ושלא אכעיסך ותצילני מיצר הרע ותן בלבי הכנעה וענוה: מלכנו ואלהינו יחד שמך בעולמך בנה עירך יסד ביתך ושכלל היכלך וקבץ קבוץ גליות ופדה צאנך ושמח עדתך: עשה למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען תורתך. עשה למען קדשתך: למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך ועניני: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

תפלת גשם למוסף של שמיני עצרת

דער חזן הייבט אן ברוך אתה בי״ו ומושיע ומגן אונ דער נאך זאגט מען דאס:

אלהינו ואלהי אבותינו:

פותחין הארון

זכור אב נמשך אחריך כמים. ברכתו כעץ שתול על פלגי מים. גננתו הצלתו מאש וממים. דרשתו בזרעו על כל מים: קהל **בעבורו אל תמנע מים:**

זכור הנולד בבשורת יקח נא מעט מים. ושחת להורו לשחטו לשפוך דמו כמים. זהר גם הוא לשפוך לב כמים. חפר ומצא בארות מים: קהל **בצדקו חון חשרת מים:**

זכור אב גידיינק דעם זכות פון אונזער פאטער אברהם וואס ער האט זיך גיצויגין נאך דיר וויא וואסער ברכתו דוא האסט אים גיבענטשט אזו וויא איין בוים וואס וואקסט בייא איין טייך גננתו דו האסט אים באשיצט אונ האסט אים מציל גיוועזן פון פייער אונ וואסער דרשתו דוא האסט אים גיפארשט אונ גיפרובט אז דוא האסט אים גיהייסין גיין קיין ארץ ישראל אונ ער האט גיזייעט בייא אלע וואסערין אונ עס איז דאך גיוועזן איין גרויסער הונגער אונ ער האט ניט גיקלערט נאך דיר בעבורו פון וועגין זיין זכות זאלסטו ניט פאר מיידין וואסער: אל תמנע מים

זכור הנולד גידיינק דעם זכות פון יצחק וואס ער איז גיבארין גיווארין אין דר בשורה אז אברהם האט גיהייסין נעמען דיא מלאכים אביסיל וואסער ושחת אונ דוא האסט גיזאגט צו זיין פאטער ער זאל אים שעכטין אונ זאל גיסין זיין בלוט ווי וואסער זהר ער איז אויך גיווארינט גיוועזן צו פר גיסין זיין הארץ אין תפלה וויא וואסער חפר ער האט גיגראבין אונ האט גיפונען ברונען מיט וואסער בצדקו מיט זיין גירעכטיקייט זאלסטו דער בארימען מיט מערונג פון וואסער:

זְכוֹר טָעַן מַקְלוֹ וְעָבַר יַרְדֵּן מַיִם. יִחַד לֵב וְגָל אֶבֶן מִפִּי בְּאֵר מַיִם: כְּנֶאֱבַק לוֹ שַׂר בָּלוּל מֵאֵשׁ וּמִמַּיִם. לָכֵן הִבְטַחְתּוֹ הֱיוֹת עִמּוֹ בָּאֵשׁ וּבַמָּיִם: קהל בַּעֲבוּרוֹ אַל תִּמְנַע מָיִם:

זְכוֹר מָשׁוּי בְּתֵבַת גּוֹמֶא מִן הַמַּיִם. נָמוּ דָּלֹה דָלָה וְהִשְׁקָה צֹאן מַיִם. סְגוּלֶיךָ עֵת צָמְאוּ לַמַּיִם. עַל הַסֶּלַע הָךְ וַיֵּצְאוּ מָיִם: קהל בְּצִדְקוֹ חֹן חַשְׁרַת מַיִם:

זְכוֹר פְּקִיד שָׁתוֹת טוֹבֵל חָמֵשׁ טְבִילוֹת בַּמַּיִם. צוֹעֶה וּמַרְחִיץ כַּפָּיו בְּקִדּוּשׁ מַיִם. קוֹרֵא וּמַזֶּה טָהֳרַת מַיִם. רֻחַק מֵעַם פַּחַז כַּמָּיִם: קהל בַּעֲבוּרוֹ אַל תִּמְנַע מָיִם:

זְכוֹר שְׁנֵים עָשָׂר שְׁבָטִים שֶׁהֶעֱבַרְתָּ בְּגִזְרַת מַיִם. שֶׁהִמְתַּקְתָּ לָמוֹ מְרִירוּת מַיִם. תּוֹלְדוֹתָם נִשְׁפַּךְ דָּמָם עָלֶיךָ כַּמָּיִם. תֵּפֶן כִּי נַפְשֵׁנוּ אָפְפוּ מָיִם: קהל בְּצִדְקָם חֹן חַשְׁרַת מַיִם:

זְכוֹר טען גידיינק דעם זְכוּת פון יַעֲקֹב וָואס ער האט גיטְרָאגִין דעם שְׁטֶעקִין אונ איז אַרִיבֶּער דעם יַרְדֵּן וַואסֶער יחד ער האט גיאיינְצִיגְט דאס הַארְץ צו גָאט אונ האט אָפּ גיטָאן דעם שְׁטֵיין פון בְּרוּנֶען וַואסֶער כנאבק אז ער האט זיך גירַאנְגִילְט מִיט דעם מַלְאָךְ וָואס איז גימִישְׁט פון פַייעֶר אונ וַואסֶער לכן דרום האסְטוּ אִיהם פַאר זִיכֶערְט צוּא זַיין מִיט אִיהם אִין פַייעֶר אונ וַואסֶער בעבורו פון וֶועגִין זַיין זְכוּת זָאלְסְטוּ נִיט פַאר מַיידִין וַואסֶער:

זְכוֹר משוי גידיינק דעם זְכוּת פון משה רַבֵּינוּ וָואס ער איז גילֶעגִין אין קַאסְטִין פון פִּימְסִין הָאלְץ אונ בַּתְיָה בַּת פַּרְעֹה האט אִיהם אַרוֹיס גיצוֹיגִין פון וַואסֶער נמו דִיא טָעכְטֶער פון יִתְרוֹ האבִין גיזָאגְט ער האט אוּנְז אָן גישֶׁעפְּט אונ האט אָן גיטְרוּנְקֶען דִי שָׁאף מִיט וַואסֶר סגוליך דַיינֶע גִילִיבְּטֶע פָאלְק יִשְׂרָאֵל אִין דֶר צַייט אַז זַיי זַיינֶען דָארְשְׁטִיג גיוָועזְן צוּא וַואסֶער על הסלע האט ער גישְׁלָאגִין אוֹיף דעם שְׁטֵיין איז אַרוֹיס גיגַאנְגֶען וַואסֶער בצדקו מִיט זַיין גירֶעכְטִיקַייט זָאלְסְטוּ דֶער בַּארֶעמֶען דִיא וֶועלְט מִיט מֶערוּנְג פון וַואסֶער:

זְכוֹר פקיד גידיינק דעם זְכוּת פון אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וָואס ער האט גישַׁאפְט אִיבֶּער דעם בהמ"ק אונ יום כִּפּוּר האט ער זִיךְ פִינְף מָאל גיטוֹבֵלְתְּ אִין וַואסֶער צועה ער טוּט אָפּ אַלֶע זִינְד אַז ער טוּט זִיךְ וַואשִׁין אִין דִיא הֵיילִיגֶע וַואסֶער קורא ער טוּט לֵייעֶנֶען דעם סֵדֶר פון שְׁפְּרֵיינְגֶען אונ טוּט שְׁפְּרֵיינְגֶען אוּם יום כִּפּוּר מִיט דעם האט ער גירֵיינִיגְט דִיא יִשְׂרָאֵל וִויא אַמִקְוָה וַואסֶער רוחק ער איז וָוארִין אָפּ גישֵׁייד זִיבִּין טֶעג פְרִיעֶר פון דִיא יִשְׂרָאֵל וָואס זַייא אַיילִין וִויא וַואסֶער בעבורו אִין זַיין זְכוּת זָאלְסְטוּ נִיט פַאר מַיידִין וַואסֶער:

זְכוֹר שנים עשר שבטים גידיינק דִיא צְוֶועלְף שְׁבָטִים וָואס דוּא האסְט זַייא דוּרְךְ גֶעפִירְט צְוִוישִׁין צוּ שְׁפָּאלְטֶענֶע וַואסֶער שהמתקת וָואס דוּ האסְט גימַאכְט זִיס צוּ זַייא דִיא בִּיטֶערֶע וַואסֶער תולדותם זֵייעֶרֶע קִינְדֶערְשׁ בְּלוּט איז פַאר גָאסִין גיוָוארִין פון דַיינְט וֶועגִין אִין חוּרְבַּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אַזוֹ וִויא וַואסֶער תפן דוּ האסְט דִיךְ גִיקֶערְט צוּ אוּנְזֶער

שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַגָּשֶׁם:

לִבְרָכָה וְלֹא לִקְלָלָה: אמן לְחַיִּים וְלֹא לְמָוֶת: אמן לְשׂוֹבַע וְלֹא לְרָזוֹן: אמן

דער נאך זאגט דער חזן מכלכל חיים אונ קדושה ביז נאך שמונה עשרה:

תפלת טל למוסף יום ראשון של פסח

דער חזן הייבט אן ברוך אתה ביז ומושיע ומגן אונ דער נאך זאגט מען דאס:

פותחין הארון אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ:

טַל תֵּן לִרְצוֹת אַרְצָךְ. שִׁיתֵנוּ בְרָכָה בְּדִיצָךְ. רוֹב דָּגָן וְתִירוֹשׁ בְּהַפְרִיצָךְ. קוֹמֵם עִיר בָּהּ חֶפְצָךְ. בְּטַל:

טַל צַוֵּה שָׁנָה טוֹבָה וּמְעֻטֶּרֶת. פְּרִי הָאָרֶץ לְגָאוֹן וּלְתִפְאֶרֶת. עִיר כַּסֻּכָּה נוֹתֶרֶת. שִׂימָהּ בְּיָדְךָ עֲטֶרֶת. בְּטַל:

טַל נוֹפֶת עֲלֵי אֶרֶץ בְּרוּכָה. מִמֶּגֶד שָׁמַיִם שַׂבְּעֵנוּ בְרָכָה. לְהָאִיר מִתּוֹךְ חֲשֵׁכָה. כַּנָּה אַחֲרֶיךָ מְשׁוּכָה. בְּטַל:

טַל יַעֲסִיס צוּף הָרִים. טְעֵם בִּמְאוֹדְךָ מֻבְחָרִים. חֲנוּנֶיךָ חַלֵּץ מִמַּסְגֵּרִים. זִמְרָה נַנְעִים וְקוֹל נָרִים. בְּטַל:

טַל וְשׂוֹבַע מַלֵּא אֲסָמֵינוּ. הֲבָעַת תְּחַדֵּשׁ יָמֵינוּ. דוֹד

גיבעט ווארום זייא זיינען ארום גירינגילט גיוועז וויא וואסער בצדקם מיט זייער גירעכטיקייט זאלסטו דער בארעמען מיט מערונג פון וואסער. שאתה דען דו ביסט גאט אונזער גאט דוא מאכסט וויען דעם ווינט אונ מאכסט נידערין דעם רעגין. דער רעגין זאל זיין א ברכה אונ ניט קיין קללה. צו לעבין אונ ניט צו קיין טויט. צוא זעט אונ ניט צוא קיין הונגער: אמן

טל תן לרצות ארצך גיב טל צו באוויליגין דיין לאנד שיתנו ברכה בדיצך דו זאלסט אונז דער פרייען אונ בענטשין רוב דגן ותירוש בהפריצך זאלסט אונז שטארקין מיט קארין אונ וויין קומם עיר בה חפצך זאלסט אויף ריכטין דיא שטאט ירושלים וואס זיא איז דיין באגערונג מיט טל:

טל צוה שנה טובה ומעוטרת שאף אונ קריין דאס יאר מיט גוטע פירות פון טל פרי הארץ לגאון ולתפארת טוא דיא פירות צוא איין שיינקייט עיר כסכה נותרת די שטאט ירושלים וואס איז וויסט וויא א בײדיל וואס מען גייט דער פון ארוים שימה בידך עטרת בטל זאלסטו זיא טאן וויא א קרוין אויף דיין האנט מיט טל:

טל נופת עלי ארץ ברוכה דעם זיסין טל גיב אויף דעם גיבענשטין לאנד ממגד שמים שבענו ברכה פון דעם זיסין הימעל מאך אונז זאט מיט ברכות להאיר מתוך חשכה כנה אחריך משוכה בטל דיא וואס טוען זיך נאך דיר ציהען זאלסטו זייא דער לייכטין מיט טל:

טל יעסים צוף הרים גיב טל אונ מאך זיס אזו וויא האניג די תבואה פון דיא בערג טעם במאודך מובחרים אונ מאך פר זוכין דיין גוטס דיינע אויס דער ווילטע זמרה ננעים וקול נרים בטל אונזער קול וועלין מיר אויף הייבין מיט אזיס גיזאנג אז עס וועט גיין דר טל:

טל ושובע מלא אסמינו הבעת תחדש ימינו מיט טל אונ זאטקייט דער פיל אונזערע אוצרות

סקמ"ש ס' זאלסט

כְּעֶרְכְּךָ הֶעֱמַד שְׁמֵנוּ. גַּן רָוֶה שִׂימֵנוּ. בְּטַל:
טַל בּוֹ תְּבָרֵךְ מָזוֹן. בְּמִשְׁמַנֵּינוּ אַל יְהִי רָזוֹן. אֲיֻמָּה אֲשֶׁר הִסַּעְתָּ כַּצֹּאן. אָנָּא תָּפֵק לָהּ רָצוֹן. בְּטַל:
שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַשִּׁיב הָרוּחַ וּמוֹרִיד הַטָּל:
לִבְרָכָה וְלֹא לִקְלָלָה: אמן לְחַיִּים וְלֹא לְמָוֶת: אמן לְשׂוֹבַע וְלֹא לְרָזוֹן: אמן

דער נאך זאגט דער חזן קַדִּישׁ שָׁלֵם חַיִּים אונ קְדוּשָׁה בִּיז נאך שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה

סדר נשיאת כפים

ווען די כהנים גייען צום דוכן זאגט דער קהל אונ דער חזן פאר ותחזינה ותערב:

וְתֶעֱרַב לְפָנֶיךָ עֲתִירָתֵנוּ כְּעוֹלָה וּכְקָרְבָּן. אָנָּא רַחוּם בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים הָשֵׁב שְׁכִינָתְךָ לְצִיּוֹן עִירֶךָ וְסֵדֶר הָעֲבוֹדָה לִירוּשָׁלָיִם: וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים. וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת ע״כ: והש״ץ מסיים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שֶׁאוֹתְךָ לְבַדְּךָ בְּיִרְאָה נַעֲבוֹד: מודים וכו׳

פאר דעם דוכנען זאגט מען דאס:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא הַבְּרָכָה הַזֹּאת (לכהנים שֶׁצִּוִּיתָנוּ) (לקהל שֶׁצִּוִּיתָ) לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרָכָה שְׁלֵמָה וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ שׁוּם מִכְשׁוֹל וְעָוֹן מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

זָאלְסְט אוּנְז בַּאנַייעֶן אוּנְזֶערֶע טֶעג חדד כערכך העמד שמנו גָאט מַיין פְרַיינְד מַאךְ גְרוֹיס אוּנְזֶער נָאמֶען וִויא דַיין נָאמֶען גן רוה שימנו בטל אוּנ טוּא אוּנְז אַרַיין אִין דֶעם גָארְטִין וָואס אִיז גִיזֶעט מִיט טַל:

טַל בו תברך מזון מִיט דֶעם טַל זָאלְסְטוּ בֶּענְטְשִׁין דִיא שְׁפַּייז במשמנינו אל יהי רזון קַיין מַאנְגֶערְקַייט זָאל נִיט זַיין אִין אוּנְזֶערֶע פֶעטִקַייט איומה אשר הסעת כצאן דִי פָאלְק וָואס דוּ הָאסְט אוֹיס גִיצוֹיגִין פוּן מִצְרַיִם אוּנ הָאסְט זֵייא גִיפִירְט וִויא אַשָׁאף אנא תפק לה רצון בטל אִיךְ בֶּעט דִיךְ גָאט טוּא אִיר וִוילִין אוּנ גִיבּ טַל: אוּנ עֶס זָאל זַיין לברכה ולא לקללה צוּ אַיין בֶּענְטְשׁוּנְג אוּנ נִיט צוּא קַיין פְלוּכוּנְג לחיים ולא למות גִיבּ אוּנְז צוּם לֶעבִּין אוּנ נִיט צוּם טוֹיט לשובע ולא לרזון גִיבּ אוּנְז צוּא זֶעטִיקַייט אוּנ נִיט צוּא מַאגֶערְקַייט:

וְתֶעֱרַב לפניך עתירתנו אוּנ עֶס זָאל זִיך זַיין פַאר דִיר גָאט אוּנְזֶער גִיבֶּעט אַזוֹא וִויא אַיין עוֹלָה אוּנ אַקָרְבָּן אנא אִיךְ בֶּעט דִיךְ גָאט וָואס דוּ וֶוערְסְט גִירוּפִין רַחוּם, מִיט דַיינֶע פִיל דֶער בַּארֶעמְקַייט זָאלְסְטוּ זִיךְ דֶער בַּארֶעמֶען אִיבֶּער אוּנְז השב טוּא אוּם קֶערִין דַיין רוּאוּנְג אִין דַיין שְׁטָאט צִיּוֹן וסדר אוּנ דֶעם אָרְדֶענוּנְג פוּן דֶער עֲבוֹדָה וָואס מֶען הָאט גִיטָאן אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ זָאלְסְטוּ אוּם קֶערִין קַיין יְרוּשָׁלַיִם ותחזינה אוּנ אוּנְזֶערֶע אוֹיגִין זָאלִין זוֹכֶה זַיין צוּ זֶעהֶן אַז דוּ וֶועסְט זִיךְ אוּם קֶערִין צוּ דִיא שְׁטָאט צִיּוֹן מִיט רַחֲמָנוּת אוּנ דָארְטִין וֶועלִין מִיר דִיךְ דִינֶען מִיט פָארְכְט אַזוֹא וִויא אִין דִיא טֶעג פוּן אַייבִּיג אוּנ דִיא פָארִיגֶע יָארִין:

הש"ץ אומר (אלהינו וכו') ואומר בקול רם **כֹּהֲנִים** והקהל עונים **עַם קְדוֹשֶׁךָ כָּאָמוּר:**

הכהנים מברכין **בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בִּקְדֻשָּׁתוֹ שֶׁל אַהֲרֹן וְצִוָּנוּ לְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה:**

יְבָרֶכְךָ. יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ:

יְיָ. יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

וְיִשְׁמְרֶךָ. שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ:

או די כהנים זינגען וישמרך זאגט דער קהל דאס:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. אֲנִי שֶׁלָּךְ וַחֲלוֹמוֹתַי שֶׁלָּךְ חֲלוֹם חָלַמְתִּי וְאֵינִי יוֹדֵעַ מַה הוּא. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁיִּהְיוּ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה. בֵּין שֶׁחָלַמְתִּי עַל עַצְמִי. וּבֵין שֶׁחָלַמְתִּי עַל אֲחֵרִים. וּבֵין שֶׁחָלְמוּ אֲחֵרִים עָלַי. אִם טוֹבִים הֵם חַזְּקֵם וְאַמְּצֵם וְיִתְקַיְּמוּ בִי וּבָהֶם כַּחֲלוֹמוֹת שֶׁל יוֹסֵף הַצַּדִּיק. וְאִם צְרִיכִים רְפוּאָה רְפָאֵם כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלְיוֹ וּכְמִרְיָם הַנְּבִיאָה מִצָּרַעְתָּהּ וּכְנַעֲמָן מִצָּרַעְתּוֹ. וּכְמֵי מָרָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה רַבֵּנוּ. וּכְמֵי יְרִיחוֹ עַל יְדֵי אֱלִישָׁע. וּכְשֵׁם שֶׁהָפַכְתָּ אֶת קִלְלַת בִּלְעָם הָרָשָׁע מִקְּלָלָה לִבְרָכָה כֵּן תַּהֲפוֹךְ כָּל חֲלוֹמוֹתַי עָלַי וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְטוֹבָה וְתִשְׁמְרֵנִי וּתְחָנֵּנִי וְתִרְצֵנִי: אמן

יָאֵר. אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה:

יְיָ. יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת:

פָּנָיו. פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי:

אֵלֶיךָ. אֵלֶיךָ יְיָ נַפְשִׁי אֶשָּׂא:

וִיחֻנֶּךָּ. הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ אֶל יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ: רבש"ע

יִשָּׂא. יִשָּׂא בְרָכָה מֵאֵת יְיָ וּצְדָקָה מֵאֱלֹהֵי יִשְׁעוֹ וּמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב בְּעֵינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם:

יְיָ. יְיָ חָנֵּנוּ לְךָ קִוִּינוּ הֱיֵה זְרֹעָם לַבְּקָרִים אַף יְשׁוּעָתֵנוּ בְּעֵת צָרָה:

רִבּוֹנוֹ של עולם הער פון דער וועלט אני איך בין דיין און מיינע חלומות זיינען דיין חלום איין חלום האט מיך גיחלומט און איך ווייס ניט וואס ער באטייט יהי עס זאל זיין דר ווילן פאר דיר גאט מיין גאט און גאט פון מיינע עלטערין שיהיו דאס אלע מיינע חלומות זאלין זיין אויף מיר און אויף כל ישראל צו גוטין בין סייא מיינע חלומות זיינען אויף מיר זעלבערט ובין סייא מיינע חלומות בטייטין אויף אנדערע לייט ובין סייא אנדערע לייט האט גיחלומט אויף מיר אם אויב די חלומות בטייטין אויף גוטין חזקם שטארק זיי און קרעפטיג זיי און זאלין מקוים ווערין אין מיר און אין זיי כחלומות אזו די חלומות פון יוסף הצדיק ואם און ווען זיי דארפין איין רפואה רפאם הייל זיי אזו וויא דו האסט גיהיילט חזקיהו דעם מלך פון יהודה פון זיין קראנקהייט וכמרים און וויא מרים הנביאה פון איר צרעת וכנעמן און וויא נעמן פון זיין צרעת וכמי און אז דיא ביטערע וואסער פון מרה זיינען זיס גיווארין דורך משה רבינו וכמי און אז די בייזע וואסר פון יריחו איז גוט גיווארין דורך אלישע הנביא וכשם און אזוא וויא דוא האסט איבער גיקערט די קללות פון בלעם וואס ער האט גיוואלט שילטין די ישראל איז עס איבער גיקערט גיווארין צו ברכות כן תהפוך אזוא זאלסטו איבער קערין אלע מיינע חלומות אויף מיר און אויף כל ישראל צוא גוטין ותשמרני און זאלסט מיך היטין ותחנני און זאלסט מיך לייט זעליגין ותרצני און זאלסט מיך באווילגין אמן:

פניו. אל תסתר פניך ממני ביום צר לי הטה אלי אזנך ביום אקרא מהר ענני :

אליך. אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים :

וישם. ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם :

לך. לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ. לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש :

שלום. שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר יי ורפאתיו :

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתעשה למען קדשת חסדיך וגדל רחמיך הפשוטים ולמען טהרת שמך הגדול הגבור והנורא בן עשרים ושתים אותיות היוצאים מן הפסוקים של ברכת כהנים (אנקת"ם פסת"ם פספס"ים דיונס"ים) האמורה מפי אהרן ובניו עם קדושך שתהיה קרוב לי בקראי לך ותשמע תפלתי נאקתי ואנקתי תמיד כשם ששמעת אנקת יעקב תמימך הנקרא איש תם ותתן לי ולכל נפשות ביתי מזונותינו ופרנסתנו ברוח ולא בצמצום בהתר ולא באסור בנחת ולא בצער מתחת ידך הרחבה כשם שנתת פסת לחם לאכול ובגד ללבוש ליעקב אבינו הנקרא איש תם ותתננו לאהבה לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל חאינו ויהיו דברי נשמעים לעבודתך כשם שנתת את יוסף צדיקך בשעה שהלבישו אביו כתנת פסים לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואיו ותעשה עמדי נפלאות ונסים ולטובה אות ותצליחני בדרכי ותן בלבי בינה להבין ולהשכיל ולקים את כל דברי תלמוד תורתך וסודותיה ותצילני משגיאות ותטהר רעיוני ולבי לעבודתך וליראתך

יהי רצון עס זאל זיין דער ווילן פאר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין אז דוא זאלסט טאן אום ווילן דיא הייליקייט פון דיינע חסדים וגדל אונ אום ווילן דאס גרויסקייט פון דיינע דער בארימקייט וואס זייא זיינען פאר שפרייט איבער גאר דער וועלט ולמען אונ אום ווילן דעם ריינקייט פון דיין נאמן דעם גרויסין אונ שטארקן אונ פארכטיגין וואס אין אים איז דא צוויי אונ צוואנציג אותיות היוצאים דאס זיי גייען ארויס פון דיא פסוקים פון ברכת כהנים האמורה דיא ברכה איז גיזאגט גיווארין אויס דעם מויל פון אהרן מיט זיינע קינדער עם דיין הייליגע פאלק שתהיה אז דוא זאלסט זיין נאהענט צו מיר אז איך טוא רופין צוא דיר ותשמע אונ זאלסט פאר נעמען מיין גיבעט אונ מיין גישריי אלע צייטין כשם אזו וויא דוא האסט גיהערט דאס גישרייא פון יעקב אבינו וואס ער הייסט איש תם ותתן אונ זאלסט מיר געבין מיט מיין גאנץ הויז גיזינד אונזער שפייז אונ פרנסה ברוח מיט ברייטקייט ניט בצמצום בהיתר מיט היתר ניט מיט איסור בנחת מיט נחת ניט מיט צער מתחת פון דיין ברייטע האנט כשם אזו וויא דו האסט גינעבין ברויט צו עסין אונ קליידער אן צו קליידין צו יעקב אבינו דער וואס הייסט איש תם ותתננו אונ זאלסט אונז געבין צו ליבשאפט צו חן אונ צו חסד אונ צו רחמים אין דיינע אויגין אונ אין לייטינס אויגין כשם אזוא וויא דוא האסט גיגעבין יוסף הצדיק בשעה אז דער פאטער האט אים אן גיטאן דאס זיידענע העמדיל לחן צו חן אונ חסד אונ רחמים אין דיינע אויגין ובעיני אונ אין לייטינס אויגין ותעשה אונ זאלסט טאן מיט מיר וואונדער אונ נסים אונ צייכין צוא גוטין ותצליחני אונ זאלסט מיך באגליקין אין מיינע וועגין ותן אונ גיב אין מיין הארץ פאר שטאנד צוא פאר שטיין אונ צוא קליגין

וְתַאֲרִיךְ יָמַי וִימֵי אִשְׁתִּי וּבָנַי וּבְנוֹתַי (בחור אומר וִימֵי אָבִי וְאִמִּי) בְּטוֹב וּבִנְעִימוֹת בְּרֹב עֹז וְשָׁלוֹם אָמֵן סֶלָה:

נאך דוכנען זאגט דער קהל דאס:

אַדִּיר בַּמָּרוֹם שׁוֹכֵן בִּגְבוּרָה אַתָּה שָׁלוֹם וְשִׁמְךָ שָׁלוֹם. יְהִי רָצוֹן שֶׁתָּשִׂים עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל חַיִּים וּבְרָכָה לְמִשְׁמֶרֶת שָׁלוֹם:

נאך דוכנען זאגין דיא כהנים דאס:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם עָשִׂינוּ מַה שֶּׁגָּזַרְתָּ עָלֵינוּ אַף אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ:

תחנה לראש חודש אלול וראש השנה

דִיא שֵׁיינֶע תְּחִנָּה זָאל מֶען זָאגִין ר"ח אֱלוּל אַלֶע טָאג וֶוען מֶען הֶערְט שׁוֹפָר בְּלָאזִין בִּפְרַט אוּם רֹאשׁ הַשָּׁנָה מִיט גְרוֹיס כַּוָּנָה:

אֵל מלך דַיָּן שׁוֹפֵט צֶדֶק וֶאֱמֶת, דוּ בִּיסְט אֵיין וָוארְהַאפְטִיגֶר גִירֶעכְטֶר גָאט, דוּ בִּיסְט גִירֶעכְט אוּנ דַיין מִשְׁפָּט אִיז גִירֶעכְט אוּנ דוּ בִּיסְט דֵן אַלֶע בְּשֶׁעפֶּענִשׁ מִיט וַוארְהַייט אוּנ מִיט גִירֶעכְטִיקַייט. מַה נֹּאמַר וּמַה נְּדַבֵּר וָואס זָאלִין מִיר רֵיידִן אָדֶר וָואס זָאלֶן מִיר שְׁפְּרֶעכֶן דֶר מִנְהָג אִיז צְווִישִׁין אוּנְז יִשְׂרָאֵל דָאס מֶען פָאנְגְט אָן דְרַייסִיג טֶעג פַאר רֹאשׁ הַשָּׁנָה שׁוֹפָר צוּ בְּלָאזִין אוּם וֶוענְן צוּ דֶער וֶועקִין דִי לַייט צוּא דֶער תְּשׁוּבָה דְרוּם דַארְף יֶעדֶער מֶענְטְשׁ צִיטֶערִין אוּנ דֶער שְׁרֶעקִין זִיךְ וֶוען עֶר הֶערְט שׁוֹפָר בְּלָאזִין אוּנ זָאל זִיךְ שְׁטֶעלִין מִיט גְרוֹיסֶע פָארְכְט אוּנ אַנְגְסְט אוּנ צִיטֶרְנִשׁ אוּנ גִיבֶּעט פַאר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא קֶעגִין דֶעם יוֹם הַדִּין הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא:

רבש"ע דוּ הֶער פוּן דֶר גַאנְצֶער וֶועלְט, דָא בִּין אִיךְ גִיקוּמֶען צוּ פַאר דִיר מִיט אַצוּבְרָאכִין הַארְץ אוּנ מִיט אַשְׁוֶוערִין גִימִיט צוּ בֶּעטִין פוּן דַיין הֵיילִיגִין פָארְכְטִיגְן נָאמֶען אַמְחִילָה סְלִיחָה כַּפָּרָה אוֹיף מֵיינֶע עֲבֵירוֹת דִיא אִיךְ גִיטָאן הָאבּ אִין מֵיינֶע טֶעג מֵיינְס לֶעבִּין, עֶס סַייא דִי עֲבֵירוֹת וָואס בְּשׁוֹגֵג אָדֶר בְּמֵזִיד, עֶס סַייא בְּדִבּוּר אָדֶר בְּמַחֲשָׁבָה אָדֶר בְּמַעֲשֶׂה, בֶּעט אִיךְ דִיךְ דוּ אַלְמַאכְטִיגֶר גָאט דוּ זָאלְסְט דָאךְ אָן זֶעהֶען מֵיין צַעַר פוּן מֵיין הַארְצִין וָואס אִיךְ הָאבּ פוּן מֵיינֶע עֲבֵירוֹת וֶועגִין, דוּ זָאלְסְט מִיר מוֹחֵל זַיין אֵיין מְחִילָה גְמוּרָה אוֹיף אַלֶע מֵיינֶע חֲטָאִים וָואס אִיךְ הָאבּ גִיטָאן, דֶען וֶוען דוּא מִיר חַס וְשָׁלוֹם ווִילְסְט נִיט מוֹחֵל זַיין צוּ וֶועסֶען זָאל אִיךְ מִיךְ קֶערִין אָדֶער וֶוענְדִין, דְרוּם בַּארֶעמְהֶערְצִיגֶר גָאט פוּן דֶער גַאנְצֶר וֶועלְט דוּ הָאסְט דָאךְ לִיבּ דֶעם מֶענְטְשִׁין וֶוען עֶר זִיךְ בַּאדֵיינְקְט אוּנ הָאט חֲרָטָה אוֹיף זַיינֶע עֲבֵירוֹת אוּנ ווִיל זַיי נִימֶער טָאן, אוּנ בֶּעט צוּ דִיר מִיטְן גַאנְצְן הַארְצְן אוי לי וי לי וַויי צוּ מִיר וָואס הָאבּ אִיךְ גִיטָאן מַעֲשִׂים רָעִים, ווִיא הָאבּ אִיךְ מֵיין נְשָׁמָה בַּאשְׁמִירְט אוּנ בַּאזוּלְפֶּערְט דִיא דָא אַהֶער קוּמְט פוּן אֵיין הֵיילִיגִין רֵיינֶען אָרְט, הַשֵּׁ"י הָאט מִיר זִיא גִיגֶעבִּין דָאס אִיךְ זָאל זִיא הֵיילִיגִין אוּנ רֵיין הַאלְטִין אַז אֵיין אֶבֶן טוֹב. וָואס וֶועל אִיךְ טָאן אוּנ וָואס וֶועל אִיךְ אָן הֵייבִּין אָדֶער וָואס וֶועל אִיךְ עֶנְטְפֶערִין וֶוען הַשֵּׁ"י וֶועט מִיךְ פָאדֶערִין אוּנ וֶועל סוּזִין חֶשְׁבּוֹן גֶעבִּין פַר זַיין הֵיילִיגִן כִּסֵּא הַכָּבוֹד דְרוּם בֶּעט אִיךְ דִיךְ דוּ לִיבֶּער בַּרִימְהֶערְצִיגֶר גָאט אַז דוּ זָאלְסְט דִיךְ דֶר בַּארִימֶען אִיבֶּער מִיר אָרִימֶען זִינְדִיגִין מֶענְטְשִׁין אוּנ דוּ זָאלְסְט מִיר גִידֵיינְקֶען מֵיינֶע זְכוּיוֹת אוּנ זָאלְסְט הֶערִין מֵיין תְּפִלָּה וָואס אִיךְ טוּא פַאר דִיר אִיצוּנְדֶערְט מִתְפַּלֵּל זַיין אוּנ נֶעם פַר דִיר מֵיינֶע טְרֶערִין דֶען וֶוען אַלֶע טוֹיעֶרִין זַיינֶען צוּ גִישְׁלָאסִין אָבֶּר דִי טוֹיעֶרִין פוּן טְרֶערִין זַיינֶען דָאךְ נִיט פַרְשְׁלָאסְן. טוּ דִיךְ מְרַחֵם זַיין אִיבֶּר מֵיין גוּף אוּנ נְשָׁמָה אוּנ זָאלְסְט מִיר מוֹחֵל זַיין אַמְחִילָה גְמוּרָה, אוּנ זָאלְסְט מִיךְ מִיט מֵיין מַאן אוּנ קִינְדֶר אָן

ולקים אוּנ מְקַיֵּים צוּ זַיין דִיא רֵייד פוּן דַיין תּוֹרָה מִיט אִירֶע סוֹדוֹת ותצילני אוּנ זָאלְסְט מִיךְ מַצִּיל זַיין פוּן אוּם גֶערִין אִיךְ זָאל מִיךְ חַס וְשָׁלוֹם נִיט טוֹעֶה זַיין אִין דֶער תּוֹרָה ותסתר אוּנ זָאלְסְט מַאכִין רֵיין מֵיינֶע גִידַאנְקֶען אוּנ מֵיין הַארְץ צוּא דַיין דִינְסְט ותאריך אוּנ זָאלְסְט דֶער לֵיינְגֶערִין מֵיינֶע טֶעג אוּנ מֵיין ווַייבּ אוּנ קִינְדֶערְס טֶעג בטוב מִיט גוּטְס אוּנ אֵיין זִיס לֶעבִּין ברוב מִיט פִיל שְׁטַארְקַייט אוּנ פְרִיד אָמֵן סֶלָה:

כב"ש ס'

שרייבין דו ליבער גאט צו איין שנה טובה לחיים ולשלום לששון ולשמחה גאולה שלמה למזונה ולצדקה, אונ זאלסט אויף אינז גוזר זיין גזירות טובות ישועות ונחמות, אונ דוא זאלסט מבטל זיין אלע גזירות רעות פון מיר אונ פון מיין מאן אונ קינדער אונ פון מיינע קינדס קינדר אונ פון אלע די מיר ליב זיינען אונ פון כל ישראל אמן סלה:

נאך איין שיינע תחנה אויף ראש חודש אלול ווען מען הערט שופר בלאזין.

רבש"ע דוא האסט גיבאטין דאס מען זאל שופר בלאזין דעם חודש אלול אלע טאג ביז נאך ראש השנה דער מיט דאס דר מענטש זאל זיך בעדיינקען אונ דער וועקן זיין הארץ תשובה צוא טאן צו הש"י דרום זאלין אלע גלידר אן הייבין צו ציטערין ווען מען הייבט אן שופר צו בלאזין. די מלאכים הקדושים האבין מורא פר השם יתברך אונ ציטערין פאר דעם יום הדין מכל שכן מיר זינדיגע מענטשין אז מיר גיהערין מורא צו האבן פר דעם יום הדין אונ גיהערן צו וויינן מיט איין צו בראכין הארץ, דען ווען דער מענטש איז גישטארבין גיוועלטיגן אן אים אלע ווערים אונ אלע שלאנגן אונ ענגדעשין אונ שטעכין אים אונ ער קאן זיך ניט רירין אונ ווענדין דרום גיהער זיך דער מענטש צו באדיינקן אונ פרום זיין אונ מעשים טובים מיט זיך צו נעמן פר הקדוש ברוך הוא דאס ער זאל ניט מבויש ווערין פאר דר שכינה, אונ דר מענטש דארף זיך באדיינקן ווען ער איז ניט פרום ווי עס גייט אים נאך זיין טויט. דרום ליבע רבותי מאנן אונ ווייבר גידיינקט דאס טאג אונ נאכט וואס פאר איין גרויס איפה צייט דאס איז אונ צו באדיינקן דעם טויט, אונ ווען מען בלאזט שופר זאל ער וויינען אונ שרייען אונ זיפצין אונ קרעכצין אונ זאל זאגין מיט כונה די תפלה:

רבש"ע הער פון דר גאנצר וועלט איך בין גיקומן פר דיר צו בעטין מיט זיפצין אונ וויינען פון דיינעם הויכין נאמען אונ בעטין אום מחילה וסליחה וכפרה אויף מיינע גרויסע ביטערע עבירות צוא פאר געבן. אלמאכטיגר גאט, דו ביסט דאך רחום וחנון אונ דו ביסט קיניג איבער מיר אונ איבער די גאנצע וועלט. דו האסט ליב ווער עס קערט אפ פון די בייזע מעשים אונ ווידער קערט צו דיר מיט צו בראכין הארץ אונ מיט זיפצן אוי לי וי לי וואס האב איך פר מעשים רעים גיטאן, דורך מיינע בייזע ביטערע זינד וואר באשווערט אונ גיבלעקט מיין נשמה די דא איז גיקומען אוים איין הויך ארט אונ דוא האסט מיר זיא גיגעבין איך זאל זיא היפש האלטין אז איין אבן טוב אונ האב שוין פר אום ריינט זיא מיט מיינע עבירות. וואס זאל איך טאן איך בין איין רגע ניט זיכער אז מען וועט מיך רופין צום יום הדין פר דעם כסא הכבוד וואס וועל איך קענען ענטפערן:

רבש"ע הער פון דער גאנצער וועלט דער בארם דיך איבר מיר איך זינדיגר מענטש אונ פאר נעם מיינע רייד וואס איך טוא בעטין פר דיר מיט מיינע טרערין אונ מיט צו בראכין הארצין אונ מיט זיפצין אונ פר נעם מיין וויינן וואס איך האב גיזינדיגט זייא מיר מוחל דער בארעמיגער פאטר זייא דיך מרחם איבער מיר וויא א פאטער איבער זיינע קינדר אונ פר גיב מיר מיינע זינד אונ שרייב מיך אונ מיין מאן אונ מיינע קינדער אונ כל ישראל אן צו איין גוט נייא יאר צו גיזונד אונ צו לעבין אונ צו פריד אז איך זאל קענען דיין היילגין נאמען דינען:

רבש"ע הער פון דער גאנצר וועלט זיי מיך מציל פון דעם יצר הרע אונ פון אלעם בייזין מיט כל ישראל צו לערנען דיין היילינע תורה אונ צוא האלטין דיא הארבע מצות אונ צו דינעז דיין נאמען אלע טאג אונ צו טאן וויא דוא האסט גישריבין אין דיא היילינע תורה דורך משה רבינו עליו השלום אמן סלה:

דיא תחנה זאגט מען אום זונטאג מיט גרויס כונה.

עס זאל זיין באוויליגט צו פר דיר גאט אונזר גאט אונ גאט פון אונזרע עלטערן אלער באשעפער די גאנצע וועלט פון אנפאנג דר וועלט מיט ווארט דיין היילקייט מיט דיין ווילין אונ ווילין גיזינד ישראל דוא ביסט אליין אונ קיינער מער אויך וועסטו זיין צוא אייביקייט איינינ אונ קיינער איז אן דיר צו רעגירין דיא וועלט אונ יענע וועלט. היינט דעם טאג האסטו באשאפין דיא וועלט פון לויטערקייט די שכינה דאס גרויס ליכט דאס אלץ אויף דיא וועלט זאל דאס ליכט גינייסין דיא אין הימיל אונ אויף דער ערדין אזוא האסטו גיזעהען מיט גרויס פארנונפט אונ קלוגהייט זין אונ וויץ דאס די באשעפענס איז ניט ווערדינ צוא ברויכין אדער צו גיניסין זעלבע לייכטונג היליקייט אונ ווירדיקייט האסטו דר פון אפ גישיידן אונ אויף גיהויבן אין דיין באהעלטענעם אויף יענער וועלט צו גיניסן פון דעם ליכט זעלבע די דיר דינען

מיט

סקי"פ ס'

מיט ליבשאפט מיט גאנצין הארצין אונ פארכטין זיך פאר דיינעם היילינין נאמען זעלכעס ליכט הער פון אלע וועלטן זאל מיך אונ אלע די מיינע מזכה זיין דאס מיר זאלין זיך דער פרייען אין גן עדן מיט אנדערע צדיקים אונ צדקניות אין דם גרויסן לויטערן ליכט אונ צוא אנטפאנגען דיא גרויסע ווענעפטינונג פון שיין דיינם ליכט דר היילינע שכינה אונ לאז אונז וויסין דיא גרויסע ווירדיקייט פון היליקייט דיין היילינן נאמן, אין דיינעם ליכט וועלין מיר זעהען ליכט אז דער פסוק זאגט מיט דיר איז די אורשפרונג דאס איביג לעבין אין דיינעם ליכט וועלין מיר זעהען ליכט. עס זאל זיין באוויליגט דיא זאג פון מיינעם מויל אונ דיא גידאנקען פון מיינעם הארצין צוא פאר דיר גאט מיין באשעפער אונ מיין דער לייזער:

דיא תחנה זאגט מען אום מאנטאג מיט גרויס כונה.

עס זאל זיין באוויליגט צו פר דיר גאט אונזר גאט אונ גאט פון אונזרע עלטערן אונזר אלער באשעפער אונ דער באשעפער דיא גאנצע וועלט פון אנפאנג דיא וועלט מיט ווארט דיין היליקייט מיט דיין ווילין אונ ווילין דיינע פארכטער אונ ווילין דיין גיזינד ישראל דו ביסט אליין אונ קיינער מער אונ צו איביקייט וועסטו זיין אליין אונ איינצינ, עס איז קיינער אן דיר צו רעגירין די וועלט אונ יענע וועלט, היינט אין דעם טאג האסטו גישטארקט די הימיל מיט אן שרייען דיינע היליקייט אונ האסט אן גיבאט אשטול צו זיצין דרויף דיין עהער אונ דרויף צו ריכטין מיט גירעכטיקייט דיינעם גיריכט אין דעם טאג די גירעכטין אונ די אום גירעכטין דרום האסטו היינט באשאפין דעם גיהנם צוא שטראפין די זינדיגער די זיך ניט פארכטין פר דיינעם גרים צארין דרום הער פון דער וועלט איך שפרייט אויף מיינע טענר צו פר דיר אונ בוק מיך אונ גייג מיך פאר דיר מיט גאנצין הארצין דאס דו זאלסט בהיטין מיך אונ אלע די מיינע פר דעם גיהנם אונ פאר דיין שטרענגין גיריכט אונ ברייננ אונז ניט צו אום רעכט אונ היט אונז פר וואשער אונ פאר פייער אונ פון אלעם בייזין אונ גיהייער אונ פר אלע בייזע גישעבענעש פון בייזע ווינד, בליץ אונ דונער שלאק, עס סייא דער היים אדר אויף דר גאסן, אין שלאף אדער וואכענדינ אדער פר אלע דער שרעקנעש, רוישין די גרויסע וואשער אדר שטראם דאס מער אדר פלייצונג וואשער פון אונטין אדר

פון אויבין אונ פר אלע בייזע באנגענעש וואס מיר באנגענען אדר שטענין אונ דאס מיר זאלין דינען דיך מיט פריידין אונ מיט ריכטינע הערצער דיין היילינן נאמען. עס זאל זיין באוויליגט די זאג פון מיין מויל אונ די גידאנקן פון מיין הארצין צו פר דיר גאט מיין באשעפער אונ מיין דער לייזער:

דיא תחנה זאגט מען אום דינסטאג מיט גרויס כונה.

עס זאל זיין באוויליגט צו פר דיר גאט אונזר גאט אונ גאט פון אונזרע עלטערן אונזר באשעפער די גאנצע וועלט פון אנפאנג דער וועלט מיט ווארט דיינר היליקייט מיט דעם ווילין דיינע פארכטער אונ ווילין דיין גיזינד ישראל, דו ביסט גיוועזן אליין אונ קיינר מער צו איביקייט וועסטו זיין אליין אונ איינציליך אונ קיינר איז דא אן דיר צו רעגירן די וועלט אונ יענע וועלט אז דעם טאג דאס דו האסט אן גיבריט צוא דיינע באשעפענעס אלע קרייטער איר שפייז גראז אונ קרויט אונ אופס אלע באדערפענש דיינע באשעפענש אונ האסט בשאפין די ערד צו וואקסן דרויף אלע באדערפענש דיינע באשעפענש איז מיט גרויסע גינאד אונ בארעמהארציקייט איטליכין באזונדר אונ איטליכין אין זיינעם פארים זונדערליך. אונ גיצירט אונ איטליכם אין זיינער נאטור. וויא גרויס זיינען דיינע וואונדר עס איז ניט דיין גלייכן אזו אמיינסטר אויף הימיל נאך אויף דר ערדן, גילויבט זיי דיין נאמען צו איביג אמן ואמן: איך דיין דינסט איך קום מיט אניבוקטין לייב אונ מיט אצובראכענע גימיט אונטער טענינ מיך צו פר דער שטול דיין גיעהרטער אונ איך בעט אזו וויא איין ארומר פר דר טיר דאס רייכין דאס דו מיך אונ מיינם מאן אונ מיינע קינדר אונ מיין הויז גיזינד זאלסטו געבין צו אלער צייט מיט ארעכטע מאס אונזר שפייז ערליך אן שאנד אונ פון דיינע מילדע האנט אונ ניט פון הענט די לייט אונ גיב אונז אוואונונג איין ערליכע אן קריג אן השגת גבול דאס מיר זאלין קיינם זיין קיין גידראנג אונ קייער זאל אונז דרינגען אונ גיב אונזערע הייזער נאהענט ביי די שולין אונ ניט וייט פון דאס בית המדרש דאס אז איך אונ מיין מאן אונ מיינע קינדער זאלין קענען באלד קומען צו דיין היילינן נאמען דען גלייכין אויף דעם וועג דאס נימאנד זאל פר מיידין פון צו דינן דיך מיט גאנצין הארצין אונ אן אלע הינדערנס. עס זאל זיין באוויליגט די רייד פון מיין מויל אונ די גדאנקן פון מיין הארצן צו פר

דיר

דיר גאט מיין באשעפער אונ מיין דר לייזער:

דיא תחנה זאגט מאן אום מיטוואך מיט גרוים כוונה.

עס זאל זיין באוויליגט צו פר דיר גאט אונזר גאט אונ גאט פון אונזרע עלטערן אונזר באשעפר אונ דר באשעפר די גאנצע וועלט פון אנפאנג דיא וועלט מיט ווארט דיינער הייליקייט מיט דיינם ווילין אונ ווילין דיינע פארכטער אונ ווילין דיין גיזינד ישראל דוא ביסט גיוועזין אליין אונ קיינער מער אונ צו אייביקייט וועסטו אליין זיין אונ אייביג איינגליך הייגט אין דעם טאג דוא ווערסט גיהיילינט אונ גיאיינציגט אונ גלויבט אונטר דיינע באשעפעניש. דו האסט גישטעלט די זון אונ מאנד אונ שטערין איטליכם אין זיינע שטעל דא דיין פאלק ישראל ווערין ציילין דר פון די טעג אונ יאר צו רעכענן די ימים טובים אונ ראשי חדשים אונ תקופות אונ אלע גישעכעניש דאס הימילס צייכן אונ אויך צו לייכטין ביי טאג אונ ביי נאכט אונ צו שיידין דיא נאכט פון דעם טאג אונ דיא פינצטערנס פון די ליכט אונ דען גרויס ליכט פון דען קליינן ליכט דורך זעלכע אונטרשייד קומט אין דעם טאג דא קום איך דינסט טאכטר פון דיין דינסט מיט ניבוקטן קאפ צו דר ערד פר נעמען דיין הייליקייט אונ איך בעט דיך אום דיינע גרויסע גינאד אונ בארעמהארציקייט דאס דו זאלסט זיך דער בארימען איבר מיר אונ איבר מיינע קינדער אונ איבר אלע די ווייבער אונ קינדר אונטר דיינעם פאלק די זיך פארכטן פר שרעקניש פון דיין גיריכט. גאט אלמאכטיגר לאז קיין בייז ניט קומען אויף מיר אונ אויף מיינע קינדר אונ אויף אלע קינדר אונ באשירעם אונז פר בייזע לופט די דא זיינען אז הייגט אין דעם טאג אונ אויב זיי ווילין באשעדיגין אונז אזו רעק דיין פליגיל איבער אונז אונ באשירם אונ באוואר אונ באשיץ אונז דען אבאשיצר ביסטו צו אלע די זיך באשיצן אין דיר אזו ווי דר פסוק זאגט ער דר לייזט גאט זיינע קנעכט אונ זיי ווערין ניט פאר וויסט אלע דיא זיך באשיצין אין אים. עס זאל זיין באוויליגט דיא זאג פון מיין מויל אונ דיא גידאנקען פון מיין הארצין צו פר דיר גאט מיין באשעפער אונ מיין דער לייזער אמן:

דיא תחנה זאגט מאן אום דאנערשטאג מיט גרוים כוונה.

עס זאל זיין באוויליגט צו פר דיר גאט אונזר גאט אונ גאט פון אונזרע עלטערן אונזר באשעפר אונ דר באשעפר פון דיא גאנצע וועלט פון אנפאנג דיא וועלט מיט ווארט דיינער הייליקייט מיט דיינען ווילין אונ ווילין דיינער פארכטר אונ ווילין דיין גיזינד ישראל דו ביסט גיוועזן אליין אונ קיינר מער אונ צו אייביקייט וועסטו זיין אליין אונ אייביג איינגליך אונ קיינער אן דיר הייגט אין דעם טאג הער פון דער גאנצע וועלט האסטו גיווירדיגט דיך אונ האסט באשאפין אלץ דאס דא לעבט אונטער דם הימיל פיך אונ ווילדע טהיר ווירעם אונ ווידמען אונ פייגיל אונ פיש אונ האסט גיבענשט זייא דאס זיי זאלין זיך מערין אין דר וועלט אונ זאלין זיך דר נערין אונ זיי זאלין זיין צו הילף צו אלע זאכין דיינער באשעפעניש אונ צו נוץ צו די וואס דיר דינן מיטין גאנצן הארצן אונ לערנן דיין תורה אונ האלטין דיין גיבאט אונ הייגט זעצטו דיך מיט דיין הייליגין נאמען אויף די גיריכט צוא ריכטין מיט גירעכטיקייט דעם גירעכטין אונ אום גירעכטין דא קום איך דינסט טאכטער דיינער דינסט מיט גרוים דעמוטיקייט פאר דיר דיינע הייליקייט דאס דו גיבסט מיר אהערליכע נערונג צו גינערין מיט גרויסע זענפטיקייט אונ צו גיניסין פון דיינער באשעפעניש מיט גוטקייט באשיץ מיך אונ מיין מאן אונ מיינע קינדער אונ דיא זיך פר זיכערין אין דיר אונ גיב מיר גיזונט אלע צייט צו דער נערין מיינע קינדער דיא קליינע אונ דאס קיין לייד זאלין ווידר פארין מיר אונ אלע ווייבער די אונטער ישראל די דא זיינען אירע קינדר צו דר ציהען זיי דאס זיי זאלין דינען דיין הייליגין נאמען אונ דאס זיי זיך זאלין פארכטין פר דיר אונ זאלין ליב האבין דיך אונ מאך מיך אונ מיין מאן אונ מיינע קינדער אלע צייט גירעכט אין אירע זאכין ווען דוא ברייגנסט זיי פר דיין גיריכט אונ טוא אנטפאנגען די רייד פון אלע דיא גוטץ ריידין אויף זיי אונ אויף מיר פר דיינם גיריכט. עס זאל זיין באוויליגט דיא זאג פון מיין מויל אונ דיא גידאנקען פון מיין הארץ צוא פאר דיר גאט מיין באשעפער אונ מיין דער לייזער אמן:

דיני ערב ראש השנה

אין דר גאנצר וואך וואס ראש השנה גיפאלט, הייבט מען אן זונטאג סליחות צוא זאגין

אבער ווען ראש השנה גיפאלט מאנטיג אדער דינסטאג הייבט מען אן סליחות צו זאגין אין

דער

דער וואך וואס איז פאר דער וואך וואס ראש השנה גיפאלט אין איר. דער עולם איז זיך נוהג צו פאסטין דעם ערשטין טאג סליחות, אונ אנדערע מענטשין פאסטין די צעהן טעג. נאר ווייל אין דיא עשרת ימי תשובה איז דאך נאר דא זעקס טעג צום פאסטין, ווארום עס פאלין דאך אוועק ביידע טעג ראש השנה אונ שבת תשובה אונ ערב יום כפור, איבער דעם פאסטין זיי פאר ראש השנה דעם ערשטין טאג סליחות אונ ערב ראש השנה אונ נאך אנדערע צוויי סליחות טעג. אונ דיא תעניתים מוז מען ניט אויס פאסטין ביז ביי נאכט, נאר מען מעג דאווענען מנחה האלב איינס צוא מיטאג אונ מען זאגט עננו אונ נאך דעם בייסט מען אן: ערב ראש השנה איז זיך דער עולם נוהג צוא פאסטין אבער ניט ביז נאכט: מען מוז זיך באדין אונ גיין אין מקוה אריין ערב ראש השנה, אבער ניט פריער פון ווייניגער איינס צו מיטאג: איינער וואס זיצט שבעה מעג גיין ערב ראש השנה אין שול צו סליחות אונ דאווענען: דער מנהג איז צו מאכין ערב ראש השנה נאך דעם דאווענען התרת נדרים. אונ ווער עס פר שטייט ניט קיין לשון קודש זאל זאגין אויף טייטש (איך האב חרטה אויף אלע נדרים וואס איך האב גיטאן אונ וועל טאן) אונ מען קען זיי מתיר זיין (אויך האב איך חרטה אויף אלעם וואס איך האב אויף מיר גינומען בנדר), אונ דער עולם איז אים מתיר. דער נאך זאגט ער (איך בין מוסר מודעה אז ווען איך וועל טאן איין נדר זאל ער גאר ניט חל זיין):

סדר התרת נדרים

ההתרה איננה מועילה לאדם רק לנדרים ושבועות שבינו לבין עצמו. אבל לאלה שנוגעים לזולתו לכל איש שבעולם מאיזה דת שיהיה. או שנוגעים להממשלה. אין להם שום התרה בעולם כמבואר בהערה לכל נדרי לקמן:

שמעו נא רבותי דיינים מומחים כל נדר או שבועה או אסור או קונם או חרם שנדרתי או נשבעתי בהקיץ או בחלום או נשבעתי בשמות הקדושים שאינם נמחקים ובשם הויה ברוך הוא וכל מיני נזירות שקבלתי עלי ואפילו נזירות שמשון וכל שום אסור ואפילו אסור הנאה שאסרתי עלי או על אחרים בכל לשון של אסור בין בלשון אסור או חרם או קונם וכל שום קבלה אפילו של מצוה שקבלתי עלי בין בלשון נדר בין בלשון נדבה בין בלשון שבועה בין בלשון נזירות בין בכל לשון וגם הנעשה בתקיעת כף בין כל נדר ובין כל נדבה ובין שום מנהג של מצוה שנהגתי את עצמי וכל מוצא שפתי שיצא מפי או שנדרתי וגמרתי בלבי לעשות שום מצוה מהמצות או איזה הנהגה טובה או איזה דבר טוב שנהגתי שלשה פעמים ולא התניתי שיהא בלי נדר הן דבר שעשיתי הן על עצמי הן על אחרים הן אותן הידועים לי הן אותן שכבר שכחתי. בכלהון אתחרטנא בהון מעקרא ושואל ומבקש אני ממעלתכם התרה עליהם כי יראתי פן אכשל ונלכדתי חס ושלום בעון נדרים ושבועות ונזירות וחרמות ואסורין וקונמות והסכמות ואין אני תוהא חס ושלום על קיום המעשים טובים ההם שעשיתי רק אני מתחרט על קבלת העניינים בלשון נדר או שבועה או נזירות או אסור או חרם או קונם או הסכמה או קבלה בלב ומתחרט אני על זה שלא אמרתי הנני עושה דבר זה בלי נדר ושבועה ונזירות וחרם ואסור וקונם וקבלה בלב. לכן אני שואל התרה בכלהון. אני מתחרט על כל הנזכר בין אם היו המעשים מהדברים הנוגעים בממון. בין מהדברים הנוגעים בגוף. בין מהדברים הנוגעים אל הנשמה. בכלהון אני מתחרט. על לשון נדר ושבועה ונזירות ואסור וחרם וקונם וקבלה בלב. והנה מצד הדין. המתחרט והמבקש התרה צריך לפרוט הנדר. אך דעו נא רבותי. כי אי אפשר לפורטם כי רבים הם ואין אני מבקש

התרה על אותם הנדרים שאין להתיר אותם. על כן יהיו נא בעיניכם כאלו הייתי פורטם:

המתירין משיבין לו שלש פעמים בלשון הזה:

הכל יהיו מתרים לך הכל מחולים לך הכל שרוים לך אין כאן לא נדר ולא שבועה ולא נזירות ולא חרם ולא אסור ולא קונם ולא נדוי ולא שמתא ולא ארור. אבל יש כאן מחילה וסליחה וכפרה. וכשם שמתירים בבית דין של מטה כך יהיו מתרים בבית דין של מעלה:

ואחר כך יהא מוסר מודעה לפניהם ואומר בלשון הזה:

הרי אני מוסר מודעה לפניכם ואני מבטל מכאן ולהבא כל הנדרים וכל שבועות ונזירות ואסורין וקונמות וחרמות והסכמות וקבלה בלב שאקבל עלי בעצמי הן בהקיץ הן בחלום חוץ מנדרי תענית בשעת מנחה ובאם שאשכח לתנאי מודעה הזאת ואדור מהיום עוד מעתה אני מתחרט עליהם ומתנה עליהם שיהיו כלן בטלין ומבטלין לא שרירין ולא קימין ולא יהון הלין כלל וכלל בכלן אתחרטנא בהון מעתה ועד עולם:

דיני ראש השנה

דיא פוסקים שרייבן אז די צוייא נעכט פון ראש השנה מאכט מען שהחינו ביי דעם קידוש. אויך די ווייבער זאלין מאכין שהחינו ביי זייער ליכט צינדין. אונ אטייל פוסקים ווילען האבין אז די אנדערע נאכט ר"ה מאכט מען נים קיין שהחינו אונ זייער טעם איז וייל די צווי טעג ר"ה זיינען גירעכינט פאר אלאנגען טאג ויי זיינען איין קדושה דרום בלייבט ביא דיא פוסקים אחרונים אז דיא אנדערע נאכט פון ר"ה זאל מען בשעת קידוש אנייע פרי אדער אנייע כלי נעמען אין דר האנד אונ זאל דחיף זיין כוונה האבין בשעת שהחינו אזו איז ער יוצא לכל הדעות: די פוסקים שרייבן אז מען פאר געסט זכרנו צו זאגין אין דער שמונה עשרה אונ האט שוין די ברכה אוים גילאזט דארף מען נים פון אן הויב שמ"ע אן הייבין אונ אזו איז דער דין ביא מי כמוך אונ וכתוב אונ בספר. אויך ווען מען האט זיך טועה גיוועין אונ האט גיזאגט האל הקדוש אז מען דר מאנט זיך תיכף אין די רייד זאל מען זאגין המלך הקדוש אונ מען דארף נים פון אן הייב שמ"ע אן הייבען אבער ווען ער איז מסופק אויב ער האט גיזאגט המלך הקדוש אונ ער האט שוין אן גיהויבין דיא אנדערע ברכה מוז ער פון פארינט שמ"ע אן הויבין. דר טורי זהב שרייבט אז מען האט זיך טועה גיוועין אונ מען האט נים גיזאגט המלך המשפט אז ער האט זיך דר מאנט איידר ער איז עושה שלום אוים גיגאנגען זאל ער אן הויבין פון השיבה שופטנו ביז סוף שמ"ע אבער אז ער איז שוין עושה שלום אוים גנאנגן זאל ער אנהויבן אנהייב ש"ע בדרך נדבה אונ נים פון חיוב וועגין. דיא פוסקים שרייבין ווען ר"ה גיפאלט אום שבת זאגט מען נים אבינו מלכנו דער טעם איז וייל די ל"ט אבינו מלכנו זיינען גישטעלט גיווארין קעגין די ל"ט מלקות אויך איז אבינו מלכנו גישטעלט גיווארין קעגין די י"ח ברכות פון שמונה עשרה אונ אין שבת דארף מען נים דר מאנען קיין מלקות אויך נים ש"ע של חול. אונ דאס אבינו מלכנו איז אפארכטיגע תפלה נוס נים צו דר שרייבן אונ אז דר גרויסר תנא רבי עקיבא האט די תפלה מתפלל גיוועין אויף רעגין אזו איז זיין תפלה אן גינומן גיווארין אזו ווי עס שטייט אין סדר תענית, אונ רבי אייזיק טירנא שרייבט אבינו מלכנו חטאנו לפניך האט אחז פיל אין דר צאל אז עקיבא בן יוסף יסדו בו: רבינו סעדיה הגאון שרייבט אז בשעת תקיעות טאר מען נים רידין, דען עס זיינן אכט מצות וואס מען טאר נים רידין בשעת מען טוט זיי אונ דאס זיינן זיי. הלל. ספר תורה. ברכת כהנים. תפילין. וידוי. שופר. מגילה. ספור. דר סימן איז דרויף הסכת ושמע דאס איז טייטש פר נעם אונ הער אבער רידין טאר מען נים. שבת תשובה לייענט מען דיא הפטרה שובה ישראל אונ צו מנחה זאגט מען נים קיין צדקתך צדק דען דר מהרי"ל זאגט דעם טעם וייל עס שטייט דרינען משפטיך תהום רבה:

למנחה כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ:

אֲדֹנָי שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מוֹרִיד הַטָּל: **מְכַלְכֵּל** חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אַב הָרַחֲמָן זוֹכֵר יְצוּרָיו לְחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

לְדוֹר וָדוֹר הַמְלִיכוּ לָאֵל כִּי הוּא לְבַדּוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ:

וּבְכֵן יִתְקַדֵּשׁ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלָךְ:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ. וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אֶחָת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. (כְּמוֹ) שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשָּׁלְטָן לְפָנֶיךָ. עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ: וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה טוֹבָה

וּבְכֵן אַזוֹ בֶּעט אִיךְ דִיךְ תן פחדך גִיבּ דַיין פַּחַד גָאט אוּנְזֶר גָאט על כל מעשיך אוֹיף גָאר דַיין וֶוערְק ואימתך אוּנ דַיין פָארְכְט על כל אוֹיף אַלֶע דַיינֶע בַּשֶׁעפֶּענִישׁ וייראוך אוּנ לָאזִין זִיךְ פָארְכְטִין פַר דִיר אַלֶע וֶוערְק וישתחוו אוּנ לָאזִין זִיךְ בּוּקִין פַר דִיר אַלֶע בַּשֶׁעפֶּענִשׁ ויעשו אוּנ לָאזִין זִיךְ מַאכִין אַלֶע אֵיין בּוּנְד לעשות רצונך זַיי זָאלִין טָאן דַיין ווִילְן מִיט דֶעם גַאנְצִין הַארְצִין כמו שידענו אַזוֹ וִויא מִיר וַוייסִין גָאט אוּנְזֶר גָאט דָאס דִיא גִיוָועלְטִיקַייט אִיז פָאר דִיר עוז דֶער מַאכְט אִיז אִין דַיין הַאנְט וגבורה אוּנ שְׁטַארְקַייט אִיז אִין דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט ושמך אוּנ דַיין נָאמֶען אִיז פָארְכְטִיג אוֹיף אַלֶע דַיינֶע בַּאשֶׁעפֶּענִישׁ: וּבְכֵן תן כבוד יי לעמך אִיךְ בֶּעט דִיךְ גִיבּ כָּבוֹד צוּ דַיין פָאלְק. אַלוֹיבּ צוּ דַיינֶע פָארְכְטֶער אוּנ אַגוּט הָאפְנוּג צוּ דַיינֶע פָארְשְׁטֶער ופתחון פה אוּנ עֶפֶענֶן דָאס מוֹיל צוּ דִי גָאס

לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ. וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ. וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה לְבַדֶּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ. וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת.

הָאפְן צוּ דִיר שמחה מִיט שִׂמְחָה זָאלְסְטוּ זֵיי בְּרֵיינְגֶן צוּ דַיין לַאנְד וששון אוּנ מִיט פְרֵייד צוּ דַיין שְׁטָאט וצמיחת אוּנ אַשְׁפְּרָאצוּנְג פוּן הֶערְשַׁאפְט צוּ דַיין קְנֶעכְט דָוִד ועריכת אוּנ זָאלְסְט אָן רִיכְטִין אַיין דָר לַייכְטוּנְג צוּם זוּן פוּן יִשַׁי דַיין גֶיזַאלְבְּטִין במהרה בימינו בַּאלְד אוּנ גִיךְ:
וּבְכֵן צדיקים אוּנ אַז דִי צַדִיקִים וֶועלִין זֶעהְן אַז מָשִׁיחַ וֶועט קוּמֶן וֶועלִין זֵיי זִיךְ פְרֵייעֶן וישרים אוּנ דִי רֶעכְטְפַארְטִיגֶע וֶועלְן לוּסְטִיג זַיין אוּנ דִי חֲסִידִים מִיט גִיזַאנְג וֶועלְן זִיךְ פְרֵייעֶן ועולתה אוּנ דָאס אוּם רֶעכְט וֶועט צוּ שְׁלִיסִין אִיר מוֹיל וכל אוּנ דָאס גַאנְצֶע בֵּייזְקַייט וֶועט פַאר לֶעגְט וֶוערִין וִויא אַרוֹיךְ אַז דוּ וֶועסְט אִיבֶּער פִירִין פוּן דֶער עֶרְד דִיא מוּטְוִוילִיקַייט דָאס הֵייסְט דֶעם יֵצֶר הָרָע וָואס בְּרֵיינְגְט נָאר דָאס שְׁלֶעכְטְס:
וְתִמְלוֹךְ אתה אוּנ דוּ גָאט וֶועסְט קִינִיגִין אַלֵיין אוֹיף גָאר דַיין וֶוערְק כהר אוֹיף דֶם בַּארְג פוּן צִיוֹן וואוּ דַיין כָּבוֹד רוּעֶט ובירושלים אוּנ אִין יְרוּשָׁלַיִם דַיין הֵיילִיגֶע שְׁטָאט ככתוב אַזוֹא וִויא עֶס שְׁטֵייט אִין תְּהִלִים ימלוך יי גָאט בָּרוּךְ הוּא וֶועט קִינִיגִין אוֹיף אֵייבִּיג דַיין גָאט פוּן צִיוֹן וֶועט קִינִיגִין צוּא אַלֶע גִיבִּירְטִין הללויה לוֹיבְּט גָאט:
קָדוֹשׁ אתה דוּ בִּיסְט הֵיילִיג אוּנ דַיין נָאמֶן אִיז פָארְכְטִיג ואין אוּנ עֶס אִיז נִיט פַר הַאנְדִין קֵיין גָאט חוּץ דִיר ככתוב וִויא עֶס שְׁטֵייט גִישְׁרִיבִּין ויגבה אוּנ גָאט ב״ה אִיז גִיוָוארִין דֶער הוֹיבִּין אִין מִשְׁפָּט והאל הקדוש אוּנ דֶער הֵיילִיגֶער גָאט אִיז גִיהֵיילִיגְט גִיוָוארִין מִיט דִי צְדָקָה וָואס עֶר טוּט צוּ גָאר דִי וֶועלְט: ברוך גִילוֹיבְּט בִּיסְטוּ גָאט דֶר הֵיילִיגֶער קִינִיג:

די טייטש פון אתה בחרתנו אונ פון ותודיענו גיפינט מען אין תפלת שלש רגלים:

וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך. ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת:

ווען עס געפאלט ראש השנה אום מוצאי שבת זאגט מען דאס:

ותודיענו יי אלהינו את משפטי צדקך ותלמדנו לעשות בהם חקי רצונך. ותתן לנו יי אלהינו משפטים ישרים ותורות אמת חקים ומצות טובים ותנחילנו זמני ששון ומועדי קדש וחגי נדבה ותורישנו קדשת שבת וכבוד מועד וחגיגת הרגל. ותבדל יי אלהינו בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת. הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך:

ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום (לשבת השבת הזה ואת יום) הזכרון הזה. יום (לשבת זכרון) תרועה (לשבת באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך. וזכרון ירושלים עיר קדשך. וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום הזכרון הזה: זכרנו יי אלהינו בו לטובה. ופקדנו בו לברכה. והושיענו בו לחיים טובים: ובדבר ישועה ורחמים חוס וחננו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה:

אלהינו ואלהי אבותינו מלוך על כל העולם כלו בכבודך והנשא על כל הארץ ביקרך. והופע בהדר גאון עזך על כל יושבי תבל ארצך. וידע כל פעול כי אתה פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו. ויאמר כל אשר נשמה באפו. יי אלהי ישראל מלך ומלכותו בכל

ותתן לנו אונ דוא גאט אונזער גאט האסט אונז גיגעבין מיט ליבשאפט את יום (דעם טאג פון שבת אונ) דעם טאג ראש השנה יום אזוא איין טאג וואס מען בלאזט שופר (אזכרון פון שופר) מקרא דער טאג ווערט אן גירופין איין היליגער טאג זכר איין אנדיינקונג צו יציאת מצרים:

אלהינו ואלהי אבותינו אונזר גאט אונ אונזערע עלטערינס גאט, קיניג אויף גאר דר וועלט מיט דיין כבוד והנשא אונ ווער דר הויבין אויף גאר דר לאנד מיט דיין עהרע והופע אונ שיין מיט דיין גרויס אונ שטארק שיינקייט אויף אלע וואס זיצן אין דר וועלט וידע כל פעול אונ איטליכער וואס איז ווארין גיווערקט זאל וויסין אז דוא האסט אים גיווערקט אונ איטליכס באשעפעניש זאל פאר שטיין אז דו האסט אים באשאפין

משלך: (לשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו) קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמחנו בישועתך. (לשבת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בו כל ישראל מקדשי שמך) וטהר לבנו לעבדך באמת. כי אתה אלהים אמת ודברך אמת וקים לעד: ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש (לשבת השבת ו)ישראל ויום הזכרון:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם (ולתפלתם שעה). והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל. ותפלתם (מהרה) באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך: ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון: מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. (צורנו) צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת. ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל הטוב): ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות: לש"ץ ברכת כהנים

למעריב

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא מלך אדון לכל השלום וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:

לשחרית ולמנחה

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כלנו כאחד (יחד) באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה (ורחמים) וברכה ורחמים וחיים ושלום. וטוב יהיה בעיניך לברכנו ולברך את כל עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך (ברב עוז ושלום):

בספר חיים ברכה ושלום ופרנסה טובה וגזרות טובות ישועות ונחמות נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום: ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

ויאמר אונ איטליכער וואס האט איין נשמה זאל זאגין אז גאט דער גאט פון די ישראל איז איין מלך אונ זיין קיניגרייך גיוועלטיגט אין אלעמען קדשנו הייליג אונז מיט דיינע מצות אונ גיב אונזר חלק אין דיין תורה מאך אונז זאט פון דיין גוטקייט אונ מאך אונז פרייען מיט דיין הילף אונ ריינג אונזער הארץ צו דינען דיך מיט אמת ווארום דו ביסט דער אמתר גאט אונ דיינע רייד זיינן אמת אונ דו לעבסט אייביג ברוך גילויבט ביסטו גאט קיניג אויף גאר דער וועלט ער הייליגט (דעם שבת אונ) דיא ישראל אונ דעם טאג ראש השנה:

אלהי, נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי וכל הקמים והחושבים עלי לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שלא תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים ושלא אכעוס היום ושלא אכעיסך ותצילני מיצר הרע ותן בלבי הכנעה וענוה: מלכנו ואלהינו יחד שמך בעולמך בנה עירך יסד ביתך ושכלל היכלך וקבץ קבוץ גליות ופדה צאנך ושמח עדתך: עשה למען שמך. עשה למען ימינך. עשה למען תורתך. עשה למען קדשתך: למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך ועננו: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי: עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך: ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות: וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות:

אין דיא נעכט פון ראש השנה און יום כפור פאר קדיש תתקבל זאגט מען לדוד מזמור (כ״ד):

דיא ערשטע נאכט פון ראש השנה זאגט איינער צום אנדערין לשנה טובה:

לנקבה	לזכר
לשנה טובה תכתבי ותחתמי:	לשנה טובה תכתב ותחתם:
לנקבות	לזכרים
לשנה טובה תכתבנה ותחתמנה:	לשנה טובה תכתבו ותחתמו:

קידוש לראש השנה

ווען עס געפאלט ראש השנה אום שבת הייבט מען אן יום הששי ביז ברא אלהים לעשות און דער נאך זאגט מען דאס:

אויף וויין סברי מרנן ורבנן ורבותי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו. ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום (לשבת השבת הזה ואת יום) הזכרון הזה יום (לשבת זכרון) תרועה (באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים. ודברך אמת וקים לעד: ברוך אתה יי מלך על כל הארץ מקדש (השבת ו)ישראל ויום הזכרון:

אין דיא צווייטע נאכט פון ראש השנה נעמט מען אנייע פרי אדער מען קלייד זיך אין אנייעם בגד צו די ברכה שהחינו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה:

ווען עס געפאלט ראש השנה אום מוצאי שבת זאגט מען פאר שהחינו בורא מאורי האש און הבדלה מען נעמט עס ביא קדוש פון שלש רגלים:

די ערשטע נאכט ראש השנה איז מען זיך נוהג צו עסן איין זיסן עפיל מיט האניג אין אנפאנג סעודה און מאכ זאגט דיא ברכה בורא פרי העץ און דער נאך זאגט מען דאס:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתחדש עלינו שנה טובה ומתוקה:

מען איז זיך נוהג נים צוא עסן אום ראש השנה קיין שום זויערע זאכין. אויך איז מען זיך נוהג צו עסן מילגרויסען און מען זאגט יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שנרבה זכיות כרמן:

איידער מען בלאזט שופר זאגט מען דאס זיבען מאל:

למנצח לבני קרח מזמור: כל העמים תקעו כף הריעו לאלהים בקול רנה: כי יי עליון נורא מלך גדול על כל הארץ: ידבר עמים תחתינו ולאמים תחת רגלינו: יבחר לנו את נחלתנו את גאון יעקב אשר אהב סלה: עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר: זמרו אלהים זמרו זמרו למלכנו זמרו: כי מלך כל הארץ אלהים זמרו משכיל: מלך אלהים על גוים אלהים ישב על כסא קדשו: נדיבי עמים נאספו עם אלהי אברהם כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה:

קודם תקיעת שופר יאמר אלו הפסוקים בקול רם:

מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה:

ויאמר ששה פסוקים אלו שר"ת קר"ע שט"ן

ק קולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי:
ר ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך:
ע ערוב עבדך לטוב אל יעשקוני זדים:

ש שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב:
ט טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי:
נ נדבות פי רצה נא יי ומשפטיך למדני:

ויאמר גם פסוק זה עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר:

דער תוקע זאגט דיא ברכות את מען טאר נים ענטפערין ברוך הוא וברוך שמו נאר אמן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לשמוע קול שופר:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה:

תקיעה שברים תרועה תקיעה
תקיעה שברים תרועה תקיעה
תקיעה שברים תרועה תקיעה שב

דעם יהי רצון זאגט מען נאך דאס ערשטע מאל שופר בלאזין:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתקיעת קשר"ק שאנחנו תוקעים היום תעשה ממנה עטרה על יד הממנה שרשי"ה להיות עולה ולישב בראש אלהי ויעשה עמנו אות לטובה וימלא עלינו רחמים: ברוך אתה בעל הרחמים:

תקיעה שברים תקיעה
תקיעה שברים תקיעה
תקיעה שברים תקיעה שב

דאס זאגט מען דאס אנדערע מאל:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתקיעת תש"ת שאנו תוקעים היום תהא מרקמת על היריעה על יד הממנה טרטיא"ל כשם שקבלת

יהי רצון עס זאל זיין באוויליגט פאר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין דאס בלאזין תקיעה שברים תרועה תקיעה וואס מיר האבין גיבלאזין היינט זאלסטו מאכין איין קרוין דורך דעם מלאך וואס דער צוא גיזעצט איז אונ זאל אויף ברייניגען אונ זאל זעצין אויף דעם קאפ פון מיין גאט אונ טוא מיט אונז איין צייכין צו גוטין אונ זאלסט דערפילין אויף אונז דער בארימקייט, גילויבט ביסטו גאט בעל הרחמים:

יהי רצון עס זאל זיין באוויליגט פאר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין דאס בלאזין תקיעה שברים תקיעה וואס מיר האבין גיבלאזין היינט זאלסטו מאכין איין קרוין דורך דעם ממונה וואס גיזעצט איז דרויף אזו וואול וויא דוא האסט אן גינומען דורך אליהו אונ זאלסט דערפילין אויף אונז דער בארימקייט, גילויבט ביסטו גאט בעל הרחמים:

על ידי אליהו זכור לטוב וישוע שר הפנים ושר מטטרו״ן ותמלא עלינו רחמים : ברוך אתה בעל הרחמים :

תקיעה תרועה תקיעה

תקיעה תרועה תקיעה

תקיעה תרועה תקיעה גדולה שב

דאס זאגט מען דאס דריטע מאל :

ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיעלו אלו המלאכים היוצאים מן השופר ומן התקיעה ומן השברים ומן התרועה ומן תשר״ת ומן תש״ת ומן תר״ת לפני כסא כבודך וימליצו טוב בעדנו לכפר על כל חטאתינו :

אחר התקיעות יתפלל שתקובל תפלתו

אשרי העם ידעי תרועה יי באור פניך יהלכון :

בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו :

כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרום קרננו :

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה : אשרי ביז הללויה

מען זאגט יהללו און מען שטעלט אריין די ספר תורה אין ארון הקודש און דר חזן זאגט חצי קדיש און מען דאוונט מוסף. און ווען עס נפאלט אם שבת בלאזט מען ניט קיין שופר נאר נאך דעם לייענען זאגט מען יקום פורקן. מי שברך. אשרי. שמונה עשרה:

מוסף לראש השנה

כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו : אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך :

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה :

זכרנו לחיים . מלך חפץ בחיים . וכתבנו בספר החיים . למענך אלהים חיים :

מלך עוזר ומושיע ומגן : ברוך אתה יי מגן אברהם :

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע : מוריד הטל :

מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו לישני עפר . מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה :

מי כמוך אב הרחמים זוכר יצוריו לחיים ברחמים :

ונאמן אתה להחיות מתים : ברוך אתה יי מחיה המתים :

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה :

לדור ודור המליכו לאל כי הוא לבדו מרום וקדוש :

ובכן יתקדש שמך יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך

יהי רצון עס זאל זיין באוויליגט פאר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין עס זאל אויף גיין די מלאכים הממונים על שופר אונ פון די תקיעה אונ פון די שברים אונ פון דיא תרועה אונ פון תקיעה. אונ פון תקיעה שברים תקיעה אונ פון תקיעה תרועה תקיעה פאר דיין כסא הכבוד אונ זאל פאר אונז אפארשפרעכער זיין צו פאר געבין אלע אונזערע זינד אמן :

וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ. וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. (כְּמוֹ) שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטוֹן לְפָנֶיךָ. עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ. וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ. וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כְּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה לְבַדֶּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם)

הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה. יוֹם (לשבת זִכְרוֹן) תְּרוּעָה (לשבת בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם:

וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ. וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חָי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ: וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסְפֵי (לשבת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ) יוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה

ומפני חטאינו אונ פון וועגין אונזרע זינד זיינן מיר גיווארין פר טריבן פון אונזר לאנד ונתרחקנו אונ מיר זיינן גיווארן דר ווייטערט פון אונזר ערד ואין אונ מיר קענן ניט מקריב זיין די קרבנות וואס מיר זיינן מחויב מקריב צו זיין אין דיין אויס דער ווײלטין הויז אין דעם גיאכפערטן אונ הייליגן הויז וואס דיין נאמן איז דרויף גירופין מפני פון דעם פיינדס האנד וואס זיא איז גישטרעקט גיווארן אין דיין בית המקדש אונ האט חרוב גימאכט: יהי מיר בעטן דיך גאט אונזר גאט אונ גאט פון אונזרע עלטערן דאס דיין ווילן זאל זיין מלך דו דער בארעמיגר קיניג שתשוב זאלסט זיך אום קערן אונ זאלסט זיך איבר אונז מרחם זיין ועל אונ איבר דיין בית המקדש מיט דיין פיל דער בארימהערציגקייט ותבנהו אונ זאלסט אים גיך בויען ותגדל אונ זאלסט גרויס מאכין זיין כבוד אזו וויא דו האסט אונז מבטיח גיוועזן דורך דיינע נביאים דאס דער כבוד פון דעם בית האחרון וועט גרעסר זיין פון דעם ערשטן אבינו אונזר פאטער אונזר קיניג גלה מיר בעטן דיך דו זאלסט מגלה זיין דעם כבוד פון דיין מלוכה איבער אונז והופע אונ דער הויב דיך אונ ווייז דיין גרויסקייט איבר אונז דאס אלע זאלן דאס זעהן אז דוא ביסט אונזער גאט וקרב אונ מאך נאהינט אונ נעם צו נויף אונזרע פר שפרייטע פון צווישין די פעלקער ונפוצותינו אונ אונזרע פר שפרייטע זאמיל איין פון דיא ענדין פון דער וועלט והביאנו אונ ברייננ אונז אין דיין שטאט ציון מיט גיזאנג ולירושלים אונ קיין ירושלים וואו דיין בית המקדש איז בשמחת מיט דער שמחה וואס מיר האבין פון פריער גיהאט אז מיר זיינען ארויס גיגאנגן פון מצרים איז דיא שכינה מיט אונז גיוועזן די שמחה זאלין מיר ווידער האבין ושם אונ דארטין אין ירושלים וועלין מיר מקריב זיין פר דיר די קרבנות וואס מיר זיינן שולדיג צו ברייננן תמידים דיא קרבנות וואס מען האט תמיד מקריב גיוועזן כסדר אזו ווי זיי שטייען אין דר תורה אן גישריבין ומוספים אונ קרבנות פון מוסף ווי דר דין איז. אונ דם קרבן מוסף פון דם טאג דם גדעכעניש וועלן מיר אן ברייטן אונ מקריב

כמצות רצונך כמו שכתבת עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור:

לשבת וביום השבת שני כבשים בני שנה תמימם ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו: עלת שבת בשבתו על עלת התמיד ונסכה: (זה קרבן שבת וקרבן היום כאמור:)

ובחדש השביעי באחד לחדש מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת עבדה לא תעשו יום תרועה יהיה לכם: ועשיתם עלה לריח ניחח ליי פר בן בקר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימם: ומנחתם ונסכיהם כמדבר. שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל. ועשרון לכבש ויין כנסכו. ושני שעירים לכפר ושני תמידים כהלכתם: (מלבד עלת החדש ומנחתה ועלת התמיד ומנחתה ונסכיהם כמשפטם לריח ניחח אשה ליי:)

לשבת ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי ענג. עם מקדשי שביעי. כלם ישבעו ויתענגו מטובך. ובשביעי רצית בו וקדשתו. חמדת ימים אותו קראת. זכר למעשה בראשית:

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי הארצות*) ולא שמנו כמשפחות האדמה. שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם: ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים הוא אלהינו אין עוד: אמת מלכנו אפס זולתו ככתוב

זיין צו פֿאַר דיר מיט ליבשאַפֿט כמצות אַזוי וויא די געבאָט פֿון דיין ווילין כמו אַזוי וויא דו האָסט אָן געשריבין אין דיין תורה על ידי דורך דיין קנעכט משה מפי פֿון דיין געהערט מויל אַזוא וויא אין פסוק שטייט:

ובחדש השביעי אונ אין זיבעטן מאָנאַהייט איין טאָג אין חדש איין רופֿונג פֿון הייליגקייט זאָל זיין צוא אייך, אַלע מלאכות וואָס זיינען איין עבודה זאָלט איר ניט טאָן איין טאָג פֿון שאַלונג צוא בלאָזין שופֿר זאָל זיין צוא אייך, אונ איר זאָלט מאַכין אַקרבן עולה אַגעשמאַק צוא פֿאַר גאָט. איין יונגע שטיר אונ איין באַראַן, שאָף וואָס אַיאָר אַלט זיבין גאַנצע אָן אַמום:

ומנחתם ונסכיהם כמדובר אונ זייער מנחה אונ זייער געסונג אַזוי וויא אין דער תורה איז געזאָגט געוואָרין דרייא צעהעטיל צוא איין שטיר אונ צוויא צעהנטיל צוא אַבאַראַן אונ איין צעהנטיל צו אַשאָף אונ ווין וויא זיין געסונג אונ צוויא ציקעלאך צו פֿאַר געבין די זינד אונ צוויא קרבנות תמידים אַזוי ווי דר סדר איז, חוץ די קרבנות פֿון ראש חדש אונ איר מנחה וואָס מען פֿלעגט מקריב זיין אונ דיא עולה וואָס מען האָט מקריב געוועזן אַלע טאָג אונ איר מנחה אונ זייערע נסכים אַזוי ווי די רעכט איז צו איין געשמאַק זענעפֿטיגקייט איין פֿייער אָפּפֿער צו גאָט:

בְּתוֹרָתוֹ. וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד:

וְעַל כֵּן נְקַוֶּה לְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ. לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִּכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ. וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ. וִיקַבְּלוּ כֻלָּם אֶת עוֹל מַלְכוּתֶךָ. וְתִמְלוֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלוֹךְ בְּכָבוֹד. כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:

וְנֶאֱמַר לֹא הִבִּיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהָיו עִמּוֹ וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ: וְנֶאֱמַר וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: וּבְדִבְרֵי קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר כִּי לַיְיָ הַמְּלוּכָה וּמוֹשֵׁל בַּגּוֹיִם: וְנֶאֱמַר יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: וְנֶאֱמַר שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבוֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ עִזּוּז וְגִבּוֹר יְיָ גִּבּוֹר

וְנֶאֱמַר אוּנ נָאךְ אַפָּסוּק שְׁטֵייט אִין דֶר תּוֹרָה גָאט קוּקְט נִיט קֵיין אוּם רֶעכְט אִין יַעֲקֹב אוּנ זֶעהט נִיט קֵיין מִידִיקַייט צְווִישֶׁן יִשְׂרָאֵל כְּלוֹמַר חָאטְשֶׁע דִי יִשְׂרָאֵל טוּעֶן עֲבֵירוֹת מַאכְט עֶר זִיךְ גְלַייךְ אַז עֶר זֶעהט דָאס נִיט וָוארוּם גָאט זַיין גָאט אִיז מִיט אִים אוּנ דָאס שַׁאלִין פוּן אַיין מֶלֶךְ אִיז צְווִישֶׁן זַייא. אוּנ נָאךְ אַיין פָּסוּק שְׁטֵייט אִין דֶער תּוֹרָה זַיי טוּעֶן זִיךְ אַיין זַאמְלֶן דִי עֶלְצְטֶע פוּן דֶעם פָאלְק אַז אַלֶע יִשְׂרָאֵל וָועלִין זִיךְ מִיט אַנַאנְדֶר אַיין זַאמְלֶן. אוּנ אִין דַיינֶע הֵיילִיגֶע כְּתוּבִים וָואס דָוִד הַמֶּלֶךְ הָאט גְמַאכְט שְׁטֵייט אַזוֹ דֶען צוּ גָאט אִיז דִי מְלוּכָה אוּנ גָאט אִיז אַמוֹשֵׁל צְווִישֶׁן דִי פֶעלְקֶר. אוּנ נָאךְ אַיין פָּסוּק שְׁטֵייט גָאט אִיז אַיין מֶלֶךְ עֶר אִיז אָן גְקְלֵייד הֶערְשַׁאפְט עֶר אִיז אָן גְקְלֵייד מִיט שְׁטַארְקַייט אוֹיךְ טוּט עֶר אָן בְּרֵייטְן דִי וָועלְט זִיא טוּט זִיךְ נִיט אוֹיס גְלִיטְשְׁן ונאמר אוּנ נָאךְ אַפָּסוּק שְׁטֵייט גִישְׁרִיבְּן אַז שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ הָאט גְבּוֹיט דֶעם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אוּנ הָאט גִיוָואלְט אַרַיין בְּרֵיינְגֶן דֶעם אָרוֹן הַקֹּדֶשׁ הָאבְּן זִיךְ דִי טוֹיעֶרְן צוּ נוֹיף גִישְׁלָאסְן אוּנ הָאבְּן זִיךְ נִיט גִיוָואלְט עֶפֶענֶן הָאט עֶר גִיבֶּעטִין אוּנ הָאט גִיזָאגְט שאו שערים הֵייבְּט אוֹיף אִיר טוֹיעֶרְן אַייעֶר הוֹיבְּט אוּנ הֵייבְּט אַייךְ אוֹיף אִיר טִירִין אַייבִּיגֶע דֶען אַז דֶער בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז חָרוּב גִיוָוארְן בְּעוֹה״ר הָאבְּן דִי שׂוֹנְאִים קֵיין שְׁלִיטָה נִיט גְהַאט אִין דִי טוֹיעֶרְן נָאר זַיי זַיינֶען אִין דֶר עֶרְד פַר שְׁוואוּנְדְן גְוָוארְן דְרוּם הֵייסְן זַיי פתחי עולם. הָאט עֶר גִיבֶּעטִין לָאז אַרַיין קוּמֶען דֶר מֶלֶךְ וָואס דֶר כָּבוֹד אִיז צוּ אִים הָאבְּן דִיא טוֹיעֶרִין גִיפְרֶעגְט מי זה וֶוער אִיז דֶר מֶלֶךְ פוּן כָּבוֹד דֶען זַיי הָאבְּן גִיטְרַאכְט אַז עֶר מֵיינְט דָאס אוֹיף

מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְיָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגֹאֲלוֹ יְיָ צְבָאוֹת אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים: וְנֶאֱמַר וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים בְּהַר צִיּוֹן לִשְׁפֹּט אֶת הַר עֵשָׂו וְהָיְתָה לַייָ הַמְּלוּכָה: וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלוֹךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בִּכְבוֹדֶךָ וְהִנָּשֵׂא עַל כָּל הָאָרֶץ בִּיקָרֶךָ. וְהוֹפַע בַּהֲדַר גְּאוֹן עֻזֶּךָ עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל אַרְצֶךָ. וְיֵדַע כָּל פָּעוּל כִּי אַתָּה פְעַלְתּוֹ וְיָבִין כָּל יָצוּר כִּי אַתָּה יְצַרְתּוֹ. וְיֹאמַר כֹּל אֲשֶׁר נְשָׁמָה בְאַפּוֹ. יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: (לשבת אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה נָא בִמְנוּחָתֵנוּ) קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ. (לשבת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בוֹ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ) וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת. כִּי אַתָּה אֱלֹהִים אֱמֶת וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ (לשבת הַשַּׁבָּת וְ) יִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן:

אויף זיך האבין זייא איהם גיוואלט ערשלאגין האט ער גיזאגט איך זאג אויף גאט מלך הכבוד, אזו וויא עס שטייט ווייטר ה׳ עזוז גאט ער איז אשטארקער ה׳ גבור גאט איז איין שטארקר בעל מלחמה הייבט אויף איר טויערן אייער הויבט אונ הייבט אייך אויף איר טירין פון אייביג אונ לאז אריין קומען דר מלך הכבוד מי הוא ווער איז דר מלך פון כבוד גאט דר הער ער איז דר מלך פון כבוד צו אים איז ראוי דר כבוד אויף אייביג: ועל ידי עבדיך אונ דורך דיינע נביאים שטייט גישריבן אזו האט גאט גיזאגט דר גאט פון יעקב אונ זיין דר לייזר דר גאט פון הערשאפט איך בין דר ערשטר אונ איך בין דר הינטערשטער אונ חוץ מיר איז ניט פר האנדין איין גאט. ונאמר אונ נאך אפסוק שטייט גישריבן אונ זיי וועלן אויף גיין העלפער אויף די בערג פון ציון צוא משפטין דעם בארג פון עשו אונ עס וועט זיין צו גאט די מלוכה. אונ נאך איז וואר גיזאגט אונ גאט וועט זיין צו איין מלך אויף גאר דר וועלט דעם זעלבינן טאג וועט גאט זיין איינציג אונ זיין נאמען וועט זיין איינציג. ובתורתך אונ אין דיין תורה שטייט גישריבן שמע ישראל הער צוא ישראל גאט אונזר גאט איז איינציג:

דיא טייטש פון (אלהינו) גיפינט מען אין שחרית של ראש השנה:

ותוקעין גם בלחש תשר״ת תש״ת תר״ת אונ סגן זאגט היום וכו׳ אויך שבת ווען מען בלאזט נים קיין שופר:

הַיּוֹם הֲרַת עוֹלָם. הַיּוֹם יַעֲמִיד בַּמִּשְׁפָּט כָּל יְצוּרֵי עוֹלָמִים. אִם כְּבָנִים אִם כַּעֲבָדִים. אִם כְּבָנִים רַחֲמֵנוּ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים. וְאִם כַּעֲבָדִים עֵינֵינוּ לְךָ תְלוּיוֹת עַד שֶׁתְּחָנֵּנוּ וְתוֹצִיא כָאוֹר מִשְׁפָּטֵנוּ אָיוֹם קָדוֹשׁ:

אַתָּה זוֹכֵר מַעֲשֵׂה עוֹלָם וּפוֹקֵד כָּל יְצוּרֵי קֶדֶם. לְפָנֶיךָ נִגְלוּ כָּל תַּעֲלֻמוֹת וַהֲמוֹן נִסְתָּרוֹת שֶׁמִּבְּרֵאשִׁית. כִּי אֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ. וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ: אַתָּה זוֹכֵר אֶת כָּל הַמִּפְעָל. וְגַם כָּל הַיְצוּר לֹא נִכְחַד מִמֶּךָּ. הַכֹּל גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. צוֹפֶה וּמַבִּיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת. כִּי תָבִיא חֹק זִכָּרוֹן לְהִפָּקֵד כָּל רוּחַ וָנָפֶשׁ. לְהִזָּכֵר מַעֲשִׂים רַבִּים וַהֲמוֹן בְּרִיּוֹת לְאֵין תַּכְלִית. מֵרֵאשִׁית כָּזֹאת הוֹדָעְתָּ. וּמִלְּפָנִים אוֹתָהּ גִּלִּיתָ. זֶה הַיּוֹם תְּחִלַּת מַעֲשֶׂיךָ זִכָּרוֹן לְיוֹם רִאשׁוֹן. כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: וְעַל הַמְּדִינוֹת בּוֹ יֵאָמֵר. אֵיזוֹ לַחֶרֶב. וְאֵיזוֹ לַשָּׁלוֹם. אֵיזוֹ לָרָעָב. וְאֵיזוֹ לָשֹׂבַע. וּבְרִיּוֹת בּוֹ יִפָּקֵדוּ לְהַזְכִּירָם לְחַיִּים וְלַמָּוֶת. מִי לֹא נִפְקַד כְּהַיּוֹם הַזֶּה. כִּי זֵכֶר כָּל הַיְצוּר לְפָנֶיךָ בָּא. מַעֲשֵׂה אִישׁ וּפְקֻדָּתוֹ. וַעֲלִילוֹת מִצְעֲדֵי גָבֶר. מַחְשְׁבוֹת אָדָם וְתַחְבּוּלוֹתָיו וְיִצְרֵי מַעַלְלֵי אִישׁ: אַשְׁרֵי

אתה זוכר מעשה עולם דו גידיינקסט די ווערקן פון דר וועלט אונ גדיינקסט אלע בשעפעניש פון לאנגער צייט אן לפניך פר דיר איז אנטפלעקט אלע גיהיימענס אונ פיל פאר בארגענע זאכן פון ששת ימי בראשית כי אין דען עס איז ניט פאר האנדין קיין פאר געסונג פר דיין כסא הכבוד אונ עס איז ניט קיין פר בארגונג פר דיינע אויגן אתה זוכר דו גידיינקסט אלעם וואס איז גיווערקט, אויך אלע בשעפעניש זיינען ניט פר מיטין פון דיר הכל גלוי אליץ איז אנטפלעקט אונ וויסיגליך פר דיר גאט אונזר גאט ער לוגט ביז אין ענד פון אלע דורות דען עס וועט קומן אגידעכעניש צו גדיינקן אלע לייבער צו גידיינקן פיל ווערק אונ ברומונג פון לייטין אן איין סוף מראשית פון ערשטין אנפאנג האסטו לאזן וויסין אונ פון פריער האסטו זיא אנטפלעקט זה היום דר היינטיגער טאג פון ראש השנה איז דר אן הויב פון דיין ווערק ער איז אגידעכעניש צום ערשטן טאג פון דר וועלט בשעפעניש כי חוק ער איז איין גידעכעניש צוא די ישראל ער איז איין טאג וואס גאט פון יעקב טוט משפטן אלע בשעפעניש ועל המדינות אונ אויף די מדינות ווערט גיזאגט דעם היינטיגין טאג וועלכע מדינה זאל האבין איין מלחמה מיט איין שווערד אונ וועלכע מדינה זאל זיין פריד, וועלכע מדינה זאל זיין הונגער אונ וועלכע מדינה זאל זיין זאט, אונ די בשעפעניש ווערן אין אים גידאכט צו גדיינקן ווער זאל לעבן אונ ווער זאל שטארבן דאס יאר מי דען ווער איז ניט גדאכט היינטיגן טאג דען די גידעכעניש פון אלע בשעפעניש קומט פר דיר, דיא ווערק פון איטליכין מענטשין אונ די ווערק פון איטליכם טריט פון דעם מענש, די מחשבות פון אלע מענטשין אונ

אִישׁ שֶׁלֹּא יִשְׁכָּחֶךָּ. וּבֶן אָדָם יִתְאַמֶּץ בָּךְ. כִּי דוֹרְשֶׁיךָ
לְעוֹלָם לֹא יִכָּשֵׁלוּ. וְלֹא יִכָּלְמוּ לָנֶצַח כָּל הַחוֹסִים בָּךְ. כִּי
זֵכֶר כָּל הַמַּעֲשִׂים לְפָנֶיךָ בָּא וְאַתָּה דוֹרֵשׁ מַעֲשֵׂה כֻלָּם:
וְגַם אֶת נֹחַ בְּאַהֲבָה זָכַרְתָּ. וַתִּפְקְדֵהוּ בִּדְבַר יְשׁוּעָה
וְרַחֲמִים בַּהֲבִיאֲךָ אֶת מֵי הַמַּבּוּל לְשַׁחֵת כָּל בָּשָׂר מִפְּנֵי
רֹעַ מַעַלְלֵיהֶם. עַל כֵּן זִכְרוֹנוֹ בָּא לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לְהַרְבּוֹת זַרְעוֹ כְּעַפְרוֹת תֵּבֵל. וְצֶאֱצָאָיו כְּחוֹל הַיָּם. כַּכָּתוּב
בְּתוֹרָתֶךָ וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת נֹחַ וְאֵת כָּל הַחַיָּה וְאֶת כָּל
הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר אִתּוֹ בַּתֵּבָה וַיַּעֲבֵר אֱלֹהִים רוּחַ עַל הָאָרֶץ
וַיָּשֹׁכּוּ הַמָּיִם: וְנֶאֱמַר וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶת נַאֲקָתָם וַיִּזְכֹּר
אֱלֹהִים אֶת בְּרִיתוֹ אֶת אַבְרָהָם אֶת יִצְחָק וְאֶת יַעֲקֹב:
וְנֶאֱמַר וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק
וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר: וּבְדִבְרֵי
קָדְשְׁךָ כָּתוּב לֵאמֹר זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ:
וְנֶאֱמַר טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ: וְנֶאֱמַר
וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם כְּרֹב חֲסָדָיו:
וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר הָלֹךְ וְקָרָאתָ בְאָזְנֵי

זיינע תחבולות אונ דער יצר פון איטליכן מענטשין, וואויל דעם מענטשין וואס פאר
געסט דיך ניט אונ וואויל דעם מענטשין וואס שטארקט זיך מיט דיר כי דורשיך דען
דיינע פארשטער ווערן ניט געשטרויכלט ווערין אונ ווערן זיך ניט שעמן אייביג אלע
וואס באשיצין זיך אין דיר כי זכר דען די גידעכעניש פון אלע ווערקן קומט פר דיר אונ
דו פארשטט אלע זייערע מעשים. אויך נח הצדיק מיט ליבשאפט האסטו אים גדאכט
אונ האסט איהם באפוילין מיט רייד פון הילף אונ דער בארימקייט אז דוא האסט
גיבראכט דעם מבול צו פר דארבן אלע בשעפעניש איבר זייערע שלעכטע ווערק
דרום זיין גידעכעניש קומט פר דיר גאט אונזר גאט צו מערן זיינע קינדר ווי דם שטוב
פון דר וועלט אונ צו מערן זיינע קינדס קינדר אזו פיל ווי זאמד פון דעם ים אזו ווי עס
שטייט גישריבן אין דיין תורה גאט האט גידאכט נח אונ אלע חיות אונ אלע בהמות
וואס זיינן גיוועזן מיט אים אין דר תבה, גאט האט גמאכט איבר פארין איין רוח פון
טרייסטונג אויף דר ערד זיינן שטיל גיווארן דיא וואסר ונאמר אונ נאך א פסוק שטייט
גאט האט גיהערט זייער גישריי גאט האט גידאכט דעם ברית וואס ער האט גמאכט
מיט אברהם אונ מיט יצחק אונ מיט יעקב ובדברי קדשך אונ אין דיינע הייליגע כתובים
שטייט גישריבן גאט האט גיטאן איין גידעכעניש צו זיינע וואונדר גאט איז איין לייט
זעליגער אונ איין דער בארמיגער ונאמר טרף נתן ליראיו אונ נאך שטייט גישריבן גאט גיט
שפייז צו זיינע פארכטיגע ער גידיינקט אייביג זיין ברית. אונ נאך שטייט גישריבן
גאט האט גידאכט זיין שבועה אונ האט זיי גיטרייסט אזו ווי זיינע גינאדין זיינן פיל:

יְרוּשָׁלַיִם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְיָ זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה: וְנֶאֱמַר וְזָכַרְתִּי אֲנִי אֶת בְּרִיתִי אוֹתָךְ בִּימֵי נְעוּרָיִךְ וַהֲקִימוֹתִי לָךְ בְּרִית עוֹלָם: וְנֶאֱמַר הֲבֵן יַקִּיר לִי אֶפְרַיִם אִם יֶלֶד שַׁעֲשׁוּעִים כִּי מִדֵּי דַבְּרִי בּוֹ זָכֹר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד עַל כֵּן הָמוּ מֵעַי לוֹ רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ נְאֻם יְיָ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם וּזְכָר לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה וְתֵרָאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדָה שֶׁעָקַד אַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת יִצְחָק בְּנוֹ עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ וְכָבַשׁ רַחֲמָיו לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כֵּן יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ מֵעָלֵינוּ וּבְטוּבְךָ הַגָּדוֹל יָשׁוּב חֲרוֹן אַפְּךָ מֵעַמְּךָ וּמֵעִירְךָ וּמִנַּחֲלָתֶךָ. וְקַיֶּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי משֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ: כִּי זוֹכֵר כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם וְאֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ וַעֲקֵדַת יִצְחָק לְזַרְעוֹ (שֶׁל יִשְׂרָאֵל) הַיּוֹם בְּרַחֲמִים תִּזְכּוֹר:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ זוֹכֵר הַבְּרִית:

וְעַל ידי אונ דורך דיינע נביאים שטייט געשריבן גייא אונ זאלסט רופן אין די אויערן פון ירושלים אזו האט גאט געזאגט טוא איך געדיינקען צו דיר דעם חסד פון דיין יוגנט דעם ליבשאפט פון דיין חופה דיין גיין נאך מיר אין דער מדבר אין אזוא איין לאנד וואס ניט געזייעט איז ונאמר אונ נאך איין פסוק שטייט הבן יקיר גאט האט געזאגט דר זון אפרים איז מיר ווערדיג אם ילד ווען ער איז אקינד טוא איך מיך דר מייען מיט אים ווען איך טוא ריידין פון אים טוא איך געדיינקען אין אים דרום טוען מיינע געדערים ברומען צוא אים, טוט ריידין גאט איך וועל אים דער בארימען:

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו אונזר גאט אונ גאט פון אונזערע עלטערן געדיינק אונז מיט איין גוט געדעכעניש צו פאר דיר אונ באפעל אונז מיט אבאפעל פון הילף אונ דער בארימקייט פון פאר מאלס אונ געדיינק צו אונז גאט דעם ברית אונ דעם חסד אונ די שבועה וואס דו האסט געשווארן צו אונזר פאטר אברהם אויף דעם בארג מוריה אונ עס זאל ווערן געזעהן פר דיר די עקדה וואס אברהם אבינו האט געבונדין זיין זון יצחק אויף דעם מזבח אונ האט איין געהאלטן זיין דער בארימקייט כדי ער זאל טאן דיין ווילין מיטין גאנצן הארצן אזו זאל דיין דר בארימקייט אויף האלטן דיין כעס פון אונז אונ מיט דיין גרויס גוטקייט זאל ווידר קערן דיין גרים צארן פון דיין פאלק ישראל אונ פון דיין שטאט ירושלים אונ פון דיין ארב, אונ באשטעטיג צו אונז אונזר גאט די רייד וואס דוא האסט אונז מבטיח געווען אין דיין תורה דורך דיין קנעכט משה וואס ער האט געהערט פון דיין געהערטין מויל אזו וויא עס איז געזאגט געווארין איך וועל געדיינקען צו זיי דעם ברית פון פריער וואס דורך דעם ברית האב איך זיי אויס געצויגן פון דעם לאנד מצרים פר די אויגן פון אלע פעלקר צו זיין צו זייא איין גאט איך גאט

מקט"ס ס
בין

יתוקען גם בלחש תשר"ת תש"ת תר"ת את מען זאגט היום וכו' אייך שבת ווען מען בלאזט נים קיין שופר:

היום הרת עולם. היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמים. אם כבנים אם כעבדים. אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים. ואם כעבדים עינינו לך תלויות עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו איום קדוש:

אתה נגלית בענן כבודך על עם קדשך לדבר עמם. מן השמים השמעתם קולך ונגלית עליהם בערפלי טהר. גם (כל) העולם כלו חל מפניך ובריות בראשית חרדו ממך. בהגלותך מלכנו על הר סיני ללמד לעמך תורה ומצות ותשמיעם את הוד קולך ודברות קדשך מלהבות אש. בקלות וברקים עליהם נגלית ובקול שופר עליהם הופעת. ככתוב בתורתך ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה: ונאמר ויהי קול השפר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול: ונאמר וכל העם ראים את הקולת ואת הלפידם ואת קול השפר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק: ובדברי

בין אייך מבטיח דרויף. דען דו גידיינקסט אלע פר געסענע זאכן פון אייביג אן אונ עס
איז ניט פר האנדין קיין פר געסונג פר דיין כסא הכבוד אונ דיא עקדה פון יצחק
זאלסטו גדיינקן צו זיינע קינדר בריך גלייבט ביסטו גאט דר דא טוט גדיינקן דעם ברית:
אתה עלית דו האסט אנטפלעקט דיין כבוד אין וואלקין אז דו האסט גיוואלט ריידין
מיט דיין היילינג פאלק. פון דעם הימל האסטו זיי גימאכט הערן דיין קול ונגלית
עליהם אונ מיט איין קלארן נעביל האסטו זיך אנטפלעקט צו זייא אויך גאר אלע לייט
פון דר וועלט האבן זיך גישראקן פר דיר אונ אלע בשעפעניש פון ששת ימי בראשית
האבן זיך דר שראקין פר דיר אז דו האסט זיך אנטפלעקט אויף דעם בארג סיני צו
לערנן צו דיין פאלק תורה אונ האסט זיי גיבאטן מצות צו האלטן אונ דו האסט זייא
גילאזט הערן דאס שיינקייט פון דיין קול אויך האסטו זיי גילאזט הערן דיינע היילינע
רייד פון פלאם פייער. מיט שטים אונ מיט בליץ האסטו זיך צו זייא אנטפלעקט אונ
האסט גימאכט שיינן מיט איין קול פון אשופר אזו ווי אין דיין תורה שטייט גישריבן
ביי מתן תורה. עס איז גיוועזן דעם דריטן טאג גאנץ פריא איז גוועזן קולות אונ בליצן
אויך איז גיוועזן אשווערער וואלקין אויף דעם בארג אויך איז גיוועזן איין שטארקער
קול פון איין שופר האבן זיך דר שראקן גאר דאס פאלק וואס אין דר מחנה ונאמר אונ
נאך אפסוק שטייט דאס קול פון דעם שופר איז אלע מאל שטארקער גיוועזן. משה
טוט ריידן אונ גאט טוט אים ענטפערן מיט שטים. אונ נאך אפסוק שטייט אונ גאר
דאס פאלק האבין גיזעהן די קולות חאטשע עס שיקט זיך ניט צו ריידין אז מען זאל
זעהן די קולות אונ עס שטייט דאך דאס האבן אלע גיזעהן די קולות נאר בייא מתן
תורה איז אזם גישעהן אז מען האט גיזעהן קולות אונ בראנד פייער אויך האבן זיי
גיזעהן דאס קול פון דעם שופר אונ דער בארג האט זיך גירייכערט אונ אז דאס

קדשך כתוב לאמר עלה אלהים בתרועה יי בקול שופר: ונאמר בחצצרות וקול שופר הריעו לפני המלך יי: ונאמר תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו: כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב:
ונאמר הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו. הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב גדלו: הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור: הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועגב: הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:
ועל ידי עבדיך הנביאים כתוב לאמר כל ישבי תבל ושכני ארץ כנשא נס הרים תראו וכתקע שופר תשמעו: ונאמר והיה ביום ההוא יתקע בשופר גדול ובאו האבדים בארץ אשור והנדחים בארץ מצרים והשתחוו ליי בהר הקדש בירושלים: ונאמר ויי עליהם יראה ויצא כברק חצו ואדני יהוה בשופר יתקע והלך בסערות תימן: יי צבאות יגן עליהם. כן תגן על עמך ישראל בשלומך:
אלהינו ואלהי אבותינו תקע בשופר גדול לחרותנו ושא נס לקבץ

פאלק האבין געזעהן זיינן זיי פר וואגילט געווארן אונ זיינן געבליבן שטיין פון וויטין ובדברי אונ אין דיינע הייליגע כתובים שטייט געשריבן גאט איז אויף געגאנגען מיט שאלונג גאט איז אויף געגאנגן מיט איין קול פון אשופר. אונ נאך מער איז געזאגט געווארן, מיט טרומייטן אונ מיט איין קול פון שופר זאלט איר שאלין פאר גאט דעם קיניג. ונאמר אונ נאך מעהר איז געזאגט געווארין איר זאלט בלאזן אין דעם חדש מיט איין שופר אז דיא לבנה איז פאר הוילין:

ועל ידי עבדיך אונ דורך דיינע קנעכט די נביאים שטייט געשריבן אזו האט גאט גזאגט אלע וואס זיצין אויף דער וועלט אונ אלע וואס רוען אין דער ערד דהיינו דיא מתים אז עס וועט זיך אויף הויבין איין פאן אויף די בערג ווארום אז משיח וועט קומן וועט גאט אויף הויבן איין פאן אויף די בערג וועלן אלע זעהן אויך וועט גאט בלאזן מיט אשופר אונ איר וועט הערן ונאמר אונ נאך מערער איז גזאגט געווארן אונ עס וועט זיין אין דעם טאג אז משיח וועט קומן וועט גאט בלאזן מיט אגרויסן שופר וועלן קומן די ישראל וואס זיינן פר לארן אין לאנד אשור אויך וועלן קומן די ישראל וואס זיינן פר שטויסן אין לאנד מצרים אונ זייא וועלין זיך בוקין צו גאט אויף דעם הייליגן בארג אין ירושלים. אויך שטייט, גאט וועט זיך אויף זיי באווייזן, זייגע פיילין וועלין אוים גיין וויא אבליץ אונ גאט וועט בלאזין מיט איין שופר אונ וועט גיין מיט שטורעם קיין דרום: ה׳ צבאות גאט דער הער טוט באשיצין אויף זייא אזוא זאלסט דוא באשיצין אויף דיין פאלק ישראל מיט דיין פריד:

גליותינו וקרב פזורינו מבין הגוים ונפוצותינו כנס מירכתי ארץ. והביאנו לציון עירך ברנה ולירושלים בית מקדשך בשמחת עולם. ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו כמצוה עלינו בתורתך על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור:

וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשכם ותקעתם בחצצרת על עלתיכם ועל זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יי אלהיכם: כי אתה שומע קול שופר ומאזין תרועה ואין דומה לך: ברוך אתה יי שומע קול תרועת עמו ישראל ברחמים:

ותוקעין גם בלחש תשר"ת תש"ת תר"ת את מען זאגט היום וכו' אויך שבת ווען מען בלאזט ניט קיין שופר:

היום הרת עולם. היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמים. אם כבנים אם כעבדים. אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים. ואם כעבדים עינינו לך תלויות עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו איום קדוש:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם (ולתפלתם שעה). והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל. ותפלתם (מהרה) באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך: ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון: מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. (צורנו) צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת. ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו תמיד לעולם ועד: וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך:

אלהינו ואלהי אבותינו אונזער גאט אונ גאט פון אונזערע עלטערין תקע בלאז מיט איין גרויסן שופר צו פריי מאכן אונז אונ הייב אויף אפאן איין צו זאמלן אונזרע פר טריבנע אונ מאך גינעהנן אונזרע פר שפרייטע פון צווישן די פעלקר אונ אונזרע פר שפרייטע זאלסטו איין זמלן פון דיא עקין פון דער ערד והביאנו אונ ברייננ אונז מיט גזאנג אין דיין שטאט ציון אונ קיין ירושלים דיין הייליג הויז מיט פרייד פון אייביג אונ דארטן וועלן מיר מאכן פאר דיר דיא קרבנות פון אונזער שולד אזו וויא מיר זיינען גיבאטין גיווארין אין דיין תורה דורך דיין קנעכט משה וואס ער האט גיהערט פון דיין גיעהרטין מויל אזוא וויא עס שטייט גישריבין:

וביום שמחתכם אונ אין אייערע פריידע טעג אונ אין אייערע ימים טובים אונ אין אייערע ראשי חדשים זאלט איר בלאזן מיט טרומייטן אויף אייערע עולות אונ אויף אייערע שעכטונג פון שלמים וועלין זייא זיין צו אגידעכעניש פר אייער גאט איך בין אייער גאט. כי אתה דען דוא הערסט דאס קול פון דעם שופר אונ פר נעמסט שאלונג אונ עס איז ניט קיין גלייכונג צוא דיר: ברוך אתה גילויבט ביסטו גאט דר דא הערט דס שטים פון שאלונג דאס ישראל בלאזין היינטיגין טאג מיט דר בארימקייט:

וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶּלָה וִיהַלְלוּ וִיבָרְכוּ אֶת שִׁמְךָ הַגָּדוֹל בֶּאֱמֶת לְעוֹלָם כִּי טוֹב הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה (הָאֵל הַטּוֹב): בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת: ש״ץ ברכת כהנים

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חַיִּים חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד (יַחַד) בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה (וְרַחֲמִים) וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ (בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם):

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

אֱלֹהַי. נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וּשְׂפָתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדּוֹם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וְאַחֲרֵי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוֹף נַפְשִׁי וְכָל הַקָּמִים וְהַחוֹשְׁבִים עָלַי לְרָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁלֹּא תַעֲלֶה קִנְאַת אָדָם עָלַי וְלֹא קִנְאָתִי עַל אֲחֵרִים וְשֶׁלֹּא אֶכְעוֹס הַיּוֹם וְשֶׁלֹּא אַכְעִיסֶךָ וְתַצִּילֵנִי מִיֵּצֶר הָרָע וְתֵן בְּלִבִּי הַכְנָעָה וַעֲנָוָה: מַלְכֵּנוּ וֵאלֹהֵינוּ יַחֵד שִׁמְךָ בְּעוֹלָמֶךָ בְּנֵה עִירָךְ יַסֵּד בֵּיתֶךָ וְשַׁכְלֵל הֵיכָלֶךָ וְקַבֵּץ קִבּוּץ גָּלֻיּוֹת וּפְדֵה צֹאנֶךָ וְשַׂמַּח עֲדָתֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ: לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי: עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ: וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת: וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת:

די תְּחִנָּה איז אַרויסגִיקומֶען פון פְרַאנְקְפוּרְט דְמַיין דָאס האָט אַיין גְרויסֶער גָאאָן גִימַאכְט דָאס די וַוייבֶּר זָאגֶן אום ראש הַשָּׁנָה וְיוֹם כִּפּוּר וֶוען דֶער חַזָן הָאלְט עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ צוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים פַאלְין אין דֶער עֲבוֹדָה אַזוֹ זָאל מֶען דָאס זָאגִין:

עָלֵינוּ לשבח לאדון הכל אוֹיף אוּנְז מֶענְטְשִׁין איז די שׁוּלְד צוּ לוֹיבִּין דַיין הֵיילִיגִין נָאמֶען מִיט פָארְכְט אוּנ צוּא בֶּעטִין צוּא גִינִיסִין דַיין בַּארְעמְהַארְצִיקַייט. אוֹיבּ אִיךְ בִּין שׁוֹין פוּל מִיט עֲבֵירוֹת בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הָרַבִּים בעל הרחמים נקראת ודרך תשובה הורית דוּ בִּיסְט דָאךְ בַּארְעמְהַארְצִיג אוּנ הָאסְט אוּנְז גִילֶערִינְט דֶעם וֶועג פוּן דֶער תְּשׁוּבָה אַזוֹ קוּם אִיךְ מֶענְטְשׁ פַאר דַיין גִיאַכְפֶּערְטִין נָאמֶען להתפלל על נפשי ועל בני ביתי צוּא בֶּעטִין אוֹיף מִיר אוּנ אוֹיף מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶער בִּבְרִיאָה וְהִשְׁתַּחֲוָיָה אוּנ פָאל אוֹיף מַיין פָּנִים בְּיִרְאָה צוּא בֶּעטִין דַיין הֵיילִיגִין נָאמֶען מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא דֶעם חֶסֶד וָואס דוּא הָאבְּט גִיטָאן מִיר אוּנ מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶער פוּן יוּגֶענְט בִּיז הַיינְט אֵל מָלֵא רַחֲמִים לָאז מִיר דַיין גִינָאד נִיט פַאר לָאזִין מִיט רַחֲמִים וַוייל אִיצוּנְד איז אַיין עֵת רָצוֹן לִפְנֵי כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ אוּנ זָאלְסְט אוּנְז דִיא עֲבֵירוֹת מוֹחֵל זַיין וִויא דוּא הָאסְט פַאר זִיכֶערְט צוּא מֹשֶׁה רַבֵּינוּ אִין דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ, דוּא זָאלְסְט מוֹחֵל זַיין דִיא עֲבֵירוֹת וֶועלְכֶע מִיר זַייגֶען זִיךְ מִתְוַדֶּה אוּנ זַייא מְקַבֵּל אוּנְזֶערֶע תְּפִלּוֹת אַזוֹ וִויא דִיא תְּפִלָּה פוּן חַנָּה דִיא דָא הָאט גִיזָאגְט אשה קשת רוח אנכי אַיין פְרוֹי מִיט אַיין בֶּטְרִיבְּט בִּיטֶער גֶעמִיט בִּין אִיךְ ואל תבא במשפט עמנו זַייא מִיךְ נִיט דַן בְּמִשְׁפָּט כי לא יצדק לפניך כל חי וַוייל קַיין מֶענְטְשׁ איז נִיט רֵיין פוּן עֲבֵירוֹת אוּנ וֶוען חַס וְשָׁלוֹם דֶער שָׂטָן וִויל מְקַטְרֵג זַיין לָאזִין מִיר גִינִיסִין דַיין מִדָּה פוּן חֶסֶד וְרַחֲמִים שְׁטֵיי אוֹיף מִכִּסֵּא הַדִּין אוּנ זֶעץ דִיךְ עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. לִיבֶּער גָאט מַאךְ דֶער וֶועקִן דַיין בַּרְמְהַארְצִיקַייט אוֹיף מִיר מֶענְטְשׁ אוּנ מַיין מַאן אוּנ קִינְדֶר אוֹיךְ וַואשׁ אָפּ דִיא עבירות

עבירות מיט גרויס דר בארימקייט אבר ניט מיט יסורים אדר מיט שלעכטע קראנקהייטן. רבונו של עולם ווי צו ברעכט מיר מיין הארץ ווען איך גידיינק וויא דער בית המקדש איז גישטאנען אונ דר כהן גדול האט די עבודה גיטאן אין קדשי הקדשים אזו איז דר רויטער פאדים ווייש גיווארין האבין דיא ישראל גיוואוסט אז זייער תפלה איז אן גינומן גיווארן, איצונד בעונותינו הרבים האבן מיר קיין בית המקדש קיין כהן גדול קיין קרבן אויף אונז מכפר צו זיין האבן מיר נאר קיין אנדרע מנחה אלין אונזר תפלה אזו פאר נעם אונזר תפלה ברחמים אונ גיב מיר עשירות איך זאל קענען מחזיק זיין לומדי תורה אונ געבין צדקה לעניים ואביונים כשרים אונ מיר זאלין אונזר עשירות אן לייגין ניט צו נאוה טרייבין אונ צו הערשין איבער עניים. פותח את ידך עפין דיין מילדע האנט אונ שפייז מיך פון דיין האנט אב הרחמים. יהיו לרצון אמרי פי מיינע רייד זאל זיין באוויליגט פאר דיר אונ ווען חס ושלום איך וואס זעלט גירעט האבין וואס ניט רעכט איז בינה הגיגי פרוב מיין צווא בראכין הארץ וועלכע איז באטריבט. מיין וויינן אונ שרייען לאז מליץ זיין פאר מיר פאר מיין מאן פאר מיינע קינדר, אויב איך בין שוין ניט ווירדיג צו בעטין פאר מיר מכל שכן אויף מיין מאן מיט די קינדר דו האסט אבער פאר זיכערט עושה חסד לאלפים דיין גינאד קער אויף פיל טויזינט גיבירד פאר נעם מיין תפלה אונ לאז מיינע טרערין ניט לער פאלן, בויא דאס בית המקדש במהרה בימינו אז דר כהן גדול זאל די עבודה טאן אין בית המקדש אמן:

קידושא רבא לראש השנה

אם חל בשבת מתחילין על כן ברך וכו׳:

תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו: כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב:

איף ויין סברי מרנן ורבנן ורבותי ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

סדר תשליך

ראש השנה דעם ערשטן טאג נאך מנחה גייט מען צוא איין טייך את מען זאגט דאס. אונ ווען עס גיפאלט אום שבת גייט מען דעם אנדערן טאג ראש השנה:

מי אל כמוך נושא עון ועובר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבוש עונותינו ותשליך במצולות ים כל חטאתם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם: מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה: יי לי לא אירא מה יעשה לי אדם: יי לי בעזרי ואני אראה בשונאי: טוב לחסות ביי מבטוח באדם: טוב לחסות ביי מבטוח בנדיבים: רננו צדיקים געפינט מען אין תפלת שחרית

לא ירעו ולא ישחיתו בכל הר קדשי כי מלאה הארץ דעה את יי כמים לים מכסים:

מי אל כמוך ווער איז אזוי גאט ווי דו דער דא פאר טראגט אום רעכט אונ ער טוט איבער פארין אויף מיסטייט צו די איבער בלייבונג פון זיין ארב ער האלט ניט צו אייביג זיין צארין דען ער באגערט גינאד. ישוב ירחמנו דרום וועט ער ווידער קערין דר בארימען אונז ער טרעט אויף אונזר זינד אונ ווארפסט אין טיפענש פון דעם ים אלע זייערע עבירות. תתן אמת דו גיבשט די מדה פון אמת צו יעקב אונ די מדה פון חסד צו אברהם דאס דו האסט גישווארין צו אונזערע עלטערין פון פארמאלס. מן המצר פון איינגשפאפט טו איך רופין צו גאט טוט גאט מיר ענטפערן אין דר ברייטערונג. ה׳ לי גאט איז מיט מיר דרום פארכט איך מיך ניט וואס קען איין מענטש מיר טאן. גאט איז אין מיינער הילף דרום וועל איך בודאי זעהן איין מפלת אין מיינע פיינט. טוב לחסות עס איז בעסער איין בטחון צו האבין אין גאט איידר צו האבן איין בטחון אין איין מענטשין. עס איז בעסר צו פאר זיכערין זיך אויף גאט איידר צו פאר זיכערן זיך אויף די מילדן. לא ירעו זיי איבלען ניט אונ זיי פאר דארבין ניט אין מיין היילינן בארג דען דאס לאנד איז פול מיט וויסין שאפט פון גאט אזו ווי וואסער דעקט צו דעם ים:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ עַל יְדֵי הֶאָרַת תִּקּוּנִים עַתִּיקָא קַדִּישָׁא דְּעַתִּיקִין בִּזְעֵיר שֶׁבְּאָרִיךְ יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ וְיִגֹּלּוּ רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֶיךָ וְתִתְנַהֵג עִמָּנוּ בְּמִדַּת הָרַחֲמִים וְתִתֶּן לָנוּ חַיִּים אֲרוּכִים וְטוֹבִים בְּעָסְקֵי תוֹרָתֶךָ וְקִיּוּם מִצְוֹתֶיךָ לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ אָמֵן וְכֵן יְהִי רָצוֹן:

שִׁיר לַמַּעֲלוֹת אֶשָּׂא עֵינַי אֶל הֶהָרִים מֵאַיִן יָבֹא עֶזְרִי: עֶזְרִי מֵעִם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ: וְאֹרַח צַדִּיקִים כְּאוֹר נֹגַהּ הוֹלֵךְ וָאוֹר עַד נְכוֹן הַיּוֹם: וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ: הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְחֶדְוָה בִּמְקוֹמוֹ: כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד: בְּאוֹר פְּנֵי מֶלֶךְ חַיִּים וּרְצוֹנוֹ כְּעָב מַלְקוֹשׁ: כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: אַשְׁרֵי הָעָם יֹדְעֵי תְרוּעָה יְיָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן: כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב עַל הָרֹאשׁ יֹרֵד עַל הַזָּקָן זְקַן אַהֲרֹן שֶׁיֹּרֵד עַל פִּי מִדּוֹתָיו:

אַיין נַייע תְּחִנָּה צוּא תַּשְׁלִיךְ:

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים הֶערר פוּן אַלֶע וֶועלְטֶן דוּ הָאסְט אוּנְז גִישְׁרִיבְּן אִין דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה צוּ מאכְן הַיינְטִיגְן טָאג רֹאשׁ הַשָּׁנָה. דֶען הַיינְטִיגְן טָאג זִיצְטוּ אוֹיף דֶעם שְׁטוּל פוּן מִשְׁפָּט צוּ מִשְׁפָּטִין דִי גַאנְצֶע וֶועלְט קְלֵיין אוּנ גְרוֹיס. יוּנְגֶע אוּנ אַלְטֶע אָרוּם אוּנ רַייךְ. צוּ מִשְׁפָּטִין זַיי צוּ נוֹטִס אוּנ צוּ שְׁלֶעכְץ. צוּ גְלִיק אוּנ צוּ אוּנְגְלִיק. צוּם טוֹיט אוּנ צוּם לֶעבְּן. יֶעדְעְרִין נָאךְ זַיינֶע מַעֲשִׂים ווִי עֶר הָאט פַאר דִינְט ווִי עֶר אִיז וֶוערְט. אוּנ מִיר וֵוייסִין אַז מִיר זַיינֶען פוּל מִיט זִינְד. מִיר הָאבִּין נִיט מְקַיֵּים גִיוֶועְן וָואס דוּ הָאסְט גְשְׁרִיבְּן אִין דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה. אוּנ מִיר הָאבְּן נֶעגִין דִיר ווִידֶער גִישְׁפָּענִיגְט. דְרוּם זַיינֶען מִיר זֵייעֶר עֶרְשְׁרָאקִין פַר הַיינְטִיגְן יוֹם הַדִּין. אוּנ עֶס אִיז אוֹיף אוּנְז אַגְרוֹיס פַּחַד. פִילַייבְט וֶועסְטוּ אוּנְז מִשְׁפָּטִין נָאךְ אוּנְזֶערֶע בֵּייזֶע מַעֲשִׂים. וֶועלִין מִיר חָלִילָה קֵיין תְּקוּמָה נִיט הָאבִּין. דְרוּם קוּמֶען מִיר הַיינְטִיגִין טָאג צוּם וַואסֶער צוּ פְלִיסִין טְרֶערִין ווִי וַואסֶער. דְרוּם קוּמֶן מִיר צוּם וַואסֶער בֶּעטִין דִיר אַז דוּ זָאלְסְט זִיךְ מִיט אוּנְז בַּגֵיין מִיט עֶרְבַּארִימְקֵייט מִיט חֶסֶד. וָואס אִיז גִיגְלִיכִין צוּא וַואסֶער. אוּנ זָאלְסְט אוּנְז הַיינְט צוּם יוֹם הַדִּין עֶרְוֶועקִין דֵיינֶע גוּטֶע מִדּוֹת. צוּ רֵיינִיגְן אוּנְז פוּן אוּנְזֶערֶע זִינְד וָואס זַיינֶען פִיל ווִי אִין מֶעֶער וַואסֶר. אוּנ זָאלְסְט אָפּ וַואשִׁין אַלֶע אוּנְזֶערֶע פְלֶעקִין ווִי וַואסֶר. דוּ זֶעהְסְט וָואס בַּיי יֶעדֶר מֶענְטְשׁ אִיז אִין הַאַרְץ. דוּ קוּקְסְט דוּרְךְ יֶעדֶער קֶערְפֶּער ווִי וַואסֶער. עֶס אִיז פוּן דִיר קֵיין זַאךְ נִיט פַאר הוֹילִין. קֵיינֶר קֶען זִיךְ פוּן דִיר נִיט בַּאהַאלְטְן. אוֹיסֶער דִיר קֶען קֵיין בַּאשֶׁעפֶּענִעס נִיט לֶעבְּן ווִיא אַיין פִישׁ אָן וַואסֶער. וֶוען חָלִילָה דוּא וָואלְסְט זִיךְ בַּאגֵיין מִיט דֶער וֶועלְט אַיין קְלֵיינֶע ווַיילֶע מִיט מִדַּת הַדִּין. וֶוען דוּ וָואלְסְט בַּאצָאלִין אִין מֶענְטְשִׁין נָאךְ זַיינֶע מַעֲשִׂים פִּינְקְטְלִיךְ ווִי עֶר הָאט פַאר דִינְט. וָואלְט דִי וֶועלְט קֵיין קִיּוּם נִיט הָאבִּין. נָאר דוּ צָאמְסְט אַרוּם דֶעם מִדַּת הַדִּין מִיט דַיין מִדַּת הָרַחֲמִים. ווִיא דִיא בְּרֶעגִין פוּן יָם צָאמֶען אַרוּם דָאס וַואסֶר. דְרוּם קוּמֶען מִיר הַיינְט צוּם וַואסֶר נִיט מִיט אוּנְזֶערֶע גוּטֶע מַעֲשִׂים נִיט מִיט אוּנְזֶערֶע רֶעכְט פַארְטִיקֵייט. נָאר מִיר פַר הָאפִין אוֹיף דַיין גִינָאד אוּנ דַיין מִדַּת הָרַחֲמִים וָואס זַיינֶען אַזוֹי פִיל ווִי אִין יָם דָאס וַואסֶער. מִיר זַיינֶען זִיךְ מִתְוַדֶּה אוֹיף אוּנְזֶערֶע בֵּייזֶע מַעֲשִׂים וָואס מִיר הָאבִּין גִיטָאן בִּיז אַהֶער. אוּנ אוּנְזֶער הַאַרְץ אִיז דֶערוֹיף זֵייעֶר צוּא בְּרָאכִין. וָואס מִיר הָאבִּין גֶעגִין דִיר ווִידֶר גִישְׁפָּענִיגְט. אוּנ דִיר עֶרְצָערִינְט. מִיר הָאבְּן נִיט גִיהִיט דַיין הֵיילִיגֶע תּוֹרָה. מִיר הָאבִּין נִיט מְקַיֵּים גִיוֶועְן דַיינֶע הֵיילִיגֶע מִצְוֹת. מִיר בֶּעטִין פוּן דִיר הֶער פוּן דֶר גַאנְצֶער וֶועלְט. וָואס אִין דַיין הַאנְט אִיז דִי זֵייל אוּנ דֶר לֶעבְּן פוּן אַלֶע מֶענְטְשִׁן. מִיר בֶּעטִין פוּן דִיר דוּא זָאלְסְט אָפּ מֶעקִין אַלֶע אוּנְזֶערֶע זִינְד אוּנ אַלֶע אוּנְזֶערֶע שְׁטָרֵי חוֹבוֹת. דֶען מִיר הָאבְּן נִיט מִיט וָואס אַיין צוּ צָאלִין דָאס וָואס מִיר זַיינֶען שׁוּלְדִיג. מִיר זָאלִין חָלִילָה נִיט בַּאדַארְפְן צָאלְן מִיט אוּנְזֶר לֶעבְּן מִיט דֶעם לֶעבִּין פוּן אוּנְזֶערֶע קְלֵיינֶע קִינְדֶער. אוּנ פוּן אִיצְטֶער אָן אוּנ וַוייטֶער זָאלְסְטוּ אוּנְז הֶעלְפְן מִיר זָאלִן קֶענֶען דִיךְ דִינֶען מִיט דֶעם גַאנְצִין הַאַרְצִין. דוּ זָאלְסְט אוּנְז בַּשַׁאפְן אַגוּט הַאַרְץ. מִיר זָאלִין הִיטִין אַלֶע דַיינֶע גִיבָּאטִין. עֶס זָאל בַּיי אוּנְז נִיט זַיין קֵיין קִנְאָה

שׂנאה. מיר זאלין איינער מיט דעם אנדערין נוטס טאן. מיר זאלן יעדערער טראכטן נוטס. אונ מיר זאלין איינער דעם אנדערין ליב האבן ווי זיך זעלבסט. אונ מיר זאלן זיין גליכט בייא אנדערע אין די אויגין. מיר זאלין נאר קיין שלעכטע גידאנקען ניט האבן אין זינען. מיר זאלין ווערט זיין פון היינט אן אז דוא זאלסט מיט אונז נוטס טאן. אונ זאלסט היילין אלע צוּבראכענע הערצער. דו זאלסט אונז געבין איאר פון לעבין. איאר פון גיזונד. איאר פון פרנסה. איאר פון נוטס. דו זאלסט ניט צוא נעמען אפאטער פון זיינע קינדער ניט אין דער צייט. עס זאלין ניט בלייבין אלמנות אונ יתומים וויא אשיף אן ארודער אונ ווי אשטאדע שאף אן איין הירט. דוא זאלסט ניט צו נעמען אמוטער פון קליינע קינדר. אונ קינדער זאלסטו ניט אוועק נעמען בייא אפאטער אונ מוטער. עס זאל ביי אונז קיין בראך אונ קיין אומגליק ניט גישעהן אין אונזערע הייזער. אונזער בלוט זאל זיין אין גאנצן. מיר וויינן אונ שרייען היינט אז אגאנץ יאר זאלין מיר שוין מער ניט דארפין שרייען אונ וויינען חלילה. מיר זאלין אגאנץ יאר קיין טרערין ניט פאר גיסין. אונ דו זאלסט ערפרייען אלע ביטערע הערצר. אלע צובראכענע געמיהטן. דוא זאלסט יעדערין ערפילין וואס אים פעלט. אלע וואס ליגין קראנק רחמנא ליצלן זאלסטו זייא היילין אונ צוא שיקין ארפואה שלמה זיי זאלין גיזונד אונ שטארק ווערין. אלע וואס זיינען במקום סכנה זאלסטו זייא באשיצין מיט דיין רעכטע האנד אונ זאלסט זיי באשירמן פון זייער גיפאהר. אלע עקרות זאלסטו באפעלין זיי זאלין טראגעדיג ווערין. אונ אלע השוכבי בנים זאלין ערפרייט ווערין מיט זרע של קיימא. זיי זאלין מער ניט זיין ווי צו דארטע בוימער נייערט וויא בוימער וואס גיבין פרוכט. אלע טראגעדיגע פרויען זאלסטו היטן זיי זאלין ניט מפיל זיין חס ושלום. אונ זאלן גיוויגן אין דר צייט. אלע גיוועגערינס זאלין בשלום גיווייגען אן צער. אן חבלי לדה. אן ווייטאג אן יסורים. אן שום סכנה אונ אומגליק. אונ זאלין האבן לאנג לעבדיגע קינדר. זיי זאלין פון זיי קיין צער גדול בנים ניט האבין. זייא זאלין זייא אויף האדעווען צו תורה אונ צו מעשים טובים. זיי זאלין ניט פאר שעמען זייערע עלטערין. זייא זאלין זיין נוטס אונ פרום צו גאט אונ צו מענטשין. רבונו של עולם גיב אונז איאר וואס מיר זאלן ניט פר שעמט ווערן. זאלסט אונז היטין

פון אריםקייט מיר זאלן חלילה ניט בדארפין אן קומען לידי מתנת בשר ודם. מיר זאלן ניט באדארפין אן קומען איינער צום אנדערין. דען דיא גאב פון מענטשין איז קליין אונ דיא שאנד איז זייער גרויס. נאר דו זאלסט אונז ערנערין פון דיין אייגינע האנט. דוא זאלסט אונז צו שיקין אכשרע פרנסה אגרינגע פרנסה. אן צער אן לייד אן שווערינקייטן. מיר זאלין ביי לייטין ניט דארפין וואס נעמן. רבונו של עולם דוא זאלסט אונז ניט צוא נעמען פון דער וועלט פאר דער צייט ביז וואנען מיר וועלין אויס לעבין אונזערע יארין אונ מיר וועלין אויס האדעווען אונזערע קינדער. אונ מיר זאלין פון זיי נחת האבין זיי זאלין גיין אין די רעכטע וועג. אונזערע הערצער זאלין זיך פרייען אמן:

הבט משמים וראה קוק אונזער הייליגער גאט פון הימיל אויף אונז אין דער נידער. אזו וויא די וואסער גייט פון הויך אין דער נידער. קוק אונ זעה וויא מיר שטייען דא פאר דיר מיט שרעק מיט גרויס פארכט אונ מיט ציטערנעס. מיר קאנען ניט איין שטיין אויף אונזער ארט פון שרעק אזו וויא די וואסער שטייט ניט אויף איין ארט. דר בארים זיך אויף אונז אונ עס זאל אוועק גיין אונזערע פארינגע זינד אזו וויא דיא וואסער גייט אוועק. זאלסט אריין ווארפין אונזערע חטאים אין איין ארט וואס זייא זאלין מער ניט קומען אזו וויא דיא וואסער גייען אונ פאלין אריין אין טיפין מער. יוא מיר האבין גיזינדיגט. אבער איצונד איז אונזער הארץ קלאר ווי דאס וואסער. העלף אונז אז מיר זאלין קענען טאן שפעטר אלס וואס מיר האבין דיא איצטיגע ווייל אין אונזערע גידאנקען. טוא מיט אונז גינאד פון וועגין דיין הייליגע תורה וואס זיא איז גיגליכין צוא וואסער. דען דיא תורה קען מען ניט מקיים זיין אין קבר. זיא איז ניט גיגעבין גיווארין פאר טויטע. דרום לאז אונז לעבין מיר זאלין זי מקיים זיין אונ נוטס טאן אויף דר וועלט. מיר זאלין פאררריכטין וואס מיר האבין ביז יעצט קיילע גימאכט. הושיעה ה' העלף אונז גאט צו דינען דיר מיט דעם גאנצין הארצין. מיר זאלין פאר ברייננען אונזערע יארין אין פרומקייט אין ערליכקייט. אונזער עלטער זאל ניט פאר שעמען אונזער יוגענד. דוא זאלסט אונז ניט ברייננען לידי נסיון. מיר זאלין ניט גיפרובט ווערין. מיר זאלין ניט קומען לידי

בזיון

בזון. מיר זאלין ניט פאר שעמט ווערין. מיר זאלין חלילה צוא דער עלטער ניט באדארפין אן קומען צו פרעמדע טישין. מיר זאלין ניט באדארפין חלילה אן קומען צוא קינדער צוא קרובים אונ צוא דיא נאב פון אמענטשין. מיר זאלין אויס לעבין אונזערע יארין מיט אונזערע מאנען מיר זאלין ניט פארנאנדער גישייד ווערין. מיר זאלין ניט אפ גירייסין ווערין איינער פון אנדערין. דוא זאלסט אונז ניט אוועק ווארפין צו דער צייט פון אונזער עלטער. דוא זאלסט אונז ניט פאר לאזין ווען מיר ווערין שוין זיין שלאף. מיר זאלן זיין מיט דעם גאנצין זינן ביז דאס לעצטע ווייליע. מיר זאלין קיין צער ניט האבין פון אונזערע קינדר אין גאנצין לעבן. מיר זאלן קיין צער ניט זעהן אין אונזר גאנצע פאמיליע. אין אונזערע גוטע פריינד אונ כלל ישראל. אונ אין דער גאנצער וועלט. חדש עלינו באנייא אויף אונז ליבער גאט דעם נייעם יאר. אז עס זאל זיין איאר פון ברכה פון זול. עס זאל חלילה קיין הונגער ניט זיין אויף דער וועלט. איאר פון פרנסה פון גוטע גישעפטין איאר פון שלום פון מנוחה עס זאל חלילה קיין מגפה ניט זיין אויף דר וועלט. קיין שום שלעכטע איבר נאנג. קיין שום צרה. מיר זאלין אלע זיין גיהיט פון שאדין פון פייער פון וואסער. פון אלע שטרויכלונג. פון אלע בייזע בגעגעניש. פון אלע מקרים רעים אמן: שמע קולנו הער צו אונזער שטים גאט אונזר גאט. פאר נעם אונזער גישרייא.

האב אויף אונז רחמנות אונ נעם צו אונזער גיבעט וואס מיר בעטין דא בייא דיר בייא דעם וואסער. וואס מיר זיינען גיקומן מאכין דיר פאר אקיניג וויא עס איז גיוועזין פאר צייטין דער שטייגער אז מען פלעגט זאלבין איין קיניג ביי דעם וואסער. נעם צו אונזער תפלה מיט רחמים מיט באווילינגג אונ דער מאן אונז היינט דעם זכות פון אונזערע עלטערין וואס דוא האסט זייא גיענטפערט ביי דעם וואסער. ווי עס שטייט גישריבין אין די הייליגע ספרים. דער מאן אונז דעם זכות פון אדם הראשון וואס ער איז גיזעסין הונדערט מיט דרייסיג יאר אין וואסער אונ האט תשובה גיטאן אויף זיינע זינד. דער מאן אונז דעם זכות פון נח הצדיק וואס דו האסט אים גיהאלפין אין וואסער אונ ער איז אנטרונען גיווארין פון מבול. דער מאן אונז דעם זכות פון אברהם אבינו וואס מען האט אים אריין גיווארפין אין קאלך אויבין אונ דוא האסט פאר לאשין דעם פייער וויא וואסער. דער מאן אונז דעם זכות פון יצחק וואס ער האט זיך פון דיינט וועגין גילאזט מקריב זיין אונ איז מיט זיין גוטין ווילין גינאנגן צו דר עקידה אונ מלאכים פון הימיל האבין גיוויינט אונ גיפליסין טרערין וויא וואסער. דער מאן אונז דעם זכות פון יעקב וואס דו האסט אים גיענטפערט בייא דעם ברונים וואסער. אונ האט זיך גיראנגילט מיט דעם מלאך בייא דעם וואסער. דר מאן אונז דעם זכות פון משה ואהרן אונ כלל ישראל וואס דו האסט פאר זיי גישפאלטין דעם ים אונ דוא האסט זייא גיטאן גרוים וואונדער ביי דעם וואסער. דער מאן אונז דעם זכות פון יהושע וואס דו האסט אים גישפאלטין דעם ירדן אונ איז אריבער דעם וואסער. דער מאן אונז דעם זכות פון אליהו הנביא אונ אלישע הנביא וואס זיי האבין גיטאן וואונדער ביי דעם וואסער. דער מאן אונז דעם זכות פון אלע צדיקים פון אלע חסידים. אונ נעם צו אונזער תשובה אונ זאלסט אונז אן התמנן אגוט יאר. אונז אונ אונזערע מאנען אונ אונזערע קינדער. אונ אונזער גאנצע פאמיליע אונ אלע אונזערע גוטע פריינד. אונ ווען עס איז חלילה נגזר גיווארין אויף אונז אגזר דין. אונ דער מדת הדין ברענט ווי אפייער. זאלן דיינע רחמנות פאר לעשין וויא וואסער. אונ דוא זאלסט אויף זוכין אלע אונזערע זכיות. דער זכות פון אונזערע איינענע מצות. דער זכות פון אונזערע קליינע קינדער וואס זיינען ריין פון זינד וויא וואסער. דעם זכות פון וואס מיר גיבין זיי לערנען דיין הייליגע תורה. זאלסט אויף אונז דער וועקין דעם זכות פון אונזערע עלטערין. די אויס גילייטערטע נשמות. דעם זכות פון אלע צדיקים אונ צדקניות וואס אין גן עדן. אונ זאלסט אונז איין שרייבין מיר מיט מיין מאן אונ מיינע קינדער אין דעם בוך פון לעבין אמן:

סדר כפרות

דיא תחנה זאגט מען פאר כפרות שלאגין:

שדי דער אלמעכטיגער גאט דער דא טוט אייביג רוען אין הימיל דו זאלסט נעמען דעם טאג פון מיר ארום וייב דיא הון פאר אכפרה אויף מיינע זינד דאס איך האב גיטאן

אז איך זאל ניט גישטראפט ווערן דעם טאג פון יום כפור פר דעם בית דין אין הימל אויף מיינע זינד. ליבער גאט איך ארום ווייב איך טוא דיך בעטין אז דוא זאלסט די הון פאר שטויסין אן שטאט מיין נשמה. דאס זאל זיין צו דעם טויט אונ איך זאל לעבן בלייבן. ליבר גאט דוא זאלסט בעגייען אונזערע טעג דען דו ביסט דר בארעמיג צו דעם מענטשין דען דוא ביכסט דער גאט דער דא שטראפט דעם מענטשין ניט אויף איין מאל. אויך ביסטו דר דא באגערט ניט דעם טויט פון מענטשין נייערט ער זאל ווידר תשובה טאן אויף זיינע זינד וואס ער האט גיטאן. ליבער גאט דוא זאלסט מיר היינט פרוכין מיין גירעכטיקייט וואס איך האב גיטאן צו דיא צייט וואס דא הער קומט. רבונו של עולם אז איך ארום ווייב זאל ניט אום זיסט פאר גיסין מיינע טרערין וואס מיר ווערט גיין אויס מיינע אויגין דעם יום כפור אונ גיין דיין אויער צוא מיינע תפלות וואס איך וועל צו דיר טאן. רבונו של עולם דיא הון זאל ביי דיר אן גינומען זיין אז איך ארום ווייב זעלט פאר דיר האבין איין קרבן גיבראכט אונ מיט דער הון וואס איך טוא מיר ארום שלאגין זאל מיר ווערין אלע מיינע זינד פאר געבין צוא דעם נייעם יאהר וואס דא הער קומט אמן :

דאז זאגט מען דרייא מאל :

בְּנֵי אָדָם יוֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת אֲסִירֵי עֳנִי וּבַרְזֶל : יוֹצִיאֵם מֵחֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יְנַתֵּק : אֱוִלִים מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעָם וּמֵעֲוֹנֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ : כָּל אֹכֶל תְּתַעֵב נַפְשָׁם וַיַּגִּיעוּ עַד שַׁעֲרֵי מָוֶת : וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְיָ בַּצַּר לָהֶם מִמְּצֻקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם : יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיִרְפָּאֵם וִימַלֵּט מִשְּׁחִיתוֹתָם : יוֹדוּ לַיְיָ חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם : אִם יֵשׁ עָלָיו מַלְאָךְ מֵלִיץ אֶחָד מִנִּי אָלֶף לְהַגִּיד לְאָדָם יָשְׁרוֹ : וַיְחֻנֶּנּוּ וַיֹּאמֶר פְּדָעֵהוּ מֵרֶדֶת שַׁחַת מָצָאתִי כֹפֶר :

ווען איין זכר שלאגט אליין כפרות זאל ער דאס זאגין דרייא מאל :

זֶה חֲלִיפָתִי . זֶה תְּמוּרָתִי . זֶה כַּפָּרָתִי . זֶה הַתַּרְנְגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה . וַאֲנִי אֵלֵךְ וְאֶכָּנֵס לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם :

אונ תיכף נאך כפרות שלאגין זאל ער געבין דיא כפרה צום שוחט אונ דער שוחט זאל דאס קוילין :

ווען צווייא זכרים שלאגין כפרות זאלין זייא דאס זאגין דרייא מאל :

זֶה חֲלִיפָתֵנוּ . זֶה תְּמוּרָתֵנוּ . זֶה כַּפָּרָתֵנוּ . זֶה הַתַּרְנְגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה . וַאֲנַחְנוּ נִכָּנֵס וְנֵלֵךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם :

ווען איינער שלאגט כפרות אונ זאגט פיר פאר זיין זון זאל ער דאס זאגין דרייא מאל :

זֶה חֲלִיפָתְךָ . זֶה תְּמוּרָתְךָ . זֶה כַּפָּרָתְךָ . זֶה הַתַּרְנְגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה . וְאַתָּה תִּכָּנֵס וְתֵלֵךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם :

ווען איינער שלאגט כפרות אונ זאגט פיר פאר צווייא אדער פאר דרייא זכרים זאל ער דאס זאגן דרייא מאל :

זֶה חֲלִיפַתְכֶם . זֶה תְּמוּרַתְכֶם . זֶה כַּפָּרַתְכֶם . זֶה הַתַּרְנְגוֹל יֵלֵךְ לְמִיתָה . וְאַתֶּם תִּכָּנְסוּ וְתֵלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם :

ווען איינער שלאגט כפרות אונ זאגט פיר פאר איין נקבה זאל ער דאס זאגין דרייא מאל :

זֹאת חֲלִיפָתֵךְ . זֹאת תְּמוּרָתֵךְ . זֹאת כַּפָּרָתֵךְ . זֹאת הַתַּרְנְגוֹלֶת תֵּלֵךְ לְמִיתָה . וְאַתְּ תִּכָּנְסִי וְתֵלְכִי לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם :

איין אשה פיר זיך אליין זאל זיא דאס זאגין דרייא מא' :

זֹאת חֲלִיפָתִי . זֹאת תְּמוּרָתִי . זֹאת כַּפָּרָתִי . זֹאת הַתַּרְנְגוֹלֶת תֵּלֵךְ לְמִיתָה . וַאֲנִי אֵלֵךְ וְאֶכָּנֵס לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם :

ווען איינער זאגט פיר פאר צווייא נקבות אדער מער זאל ער דאס זאגין דרייא מאל :

זֹאת חֲלִיפַתְכֶן . זֹאת תְּמוּרַתְכֶן . זֹאת כַּפָּרַתְכֶן . זֹאת הַתַּרְנְגוֹלֶת תֵּלֵךְ לְמִיתָה . וְאַתֶּן תִּכָּנַסְנָה וְתֵלַכְנָה לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם :

ייען צווייא ווייבער נעמען איין הון זאלין זייא דאס זאגין דרייא מאל:

זֹאת חֲלִיפָתֵנוּ. זֹאת תְּמוּרָתֵנוּ. זֹאת כַּפָּרָתֵנוּ. זֹאת הַתַּרְנְגוֹלֶת תֵּלֵךְ לְמִיתָה. וַאֲנַחְנוּ נִכָּנֵס וְנֵלֵךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

ווען איינער זאגט פיר פאר איין אשה מעוברת זאל ער דאס זאגן דרייא מאל:

אֵלּוּ חֲלִיפוֹתֵיכֶם. אֵלּוּ תְּמוּרוֹתֵיכֶם. אֵלּוּ כַּפָּרוֹתֵיכֶם. אֵלּוּ הַתַּרְנְגוֹלִים יֵלְכוּ לְמִיתָה. וְאַתֶּם תִּכָּנְסוּ וְתֵלְכוּ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

איין אשה מעוברת פאר זיך אליין זאל זיא דאס זאגן דרייא מאל:

אֵלּוּ חֲלִיפוֹתֵינוּ. אֵלּוּ תְּמוּרוֹתֵינוּ. אֵלּוּ כַּפָּרוֹתֵינוּ. אֵלּוּ הַתַּרְנְגוֹלִים יֵלְכוּ לְמִיתָה. וַאֲנַחְנוּ נִכָּנֵס וְנֵלֵךְ לְחַיִּים טוֹבִים אֲרוּכִים וּלְשָׁלוֹם:

דיני יום כפור

עֶרֶב יוֹם כִּפּוּר זָאגְט מֶען קַיין תַּחֲנוּן נִיט אוֹיךְ קַיין מִזְמוֹר לְתוֹדָה וְלַמְנַצֵּחַ אוֹיךְ זָאגְט מֶען נִיט קַיין אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ. אָבֶּער אַז יוֹם כִּפּוּר גִיפַאלְט אוֹם שַׁבָּת זָאגְט מֶען עֶרֶב יוֹם כִּפּוּר אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ, דִיא וַוייבֶּער צִינְדֶען אָן לִיכְט וִויא אוֹם שַׁבָּת אוּנ זֵיי זָאגִין דִיא בְּרָכָה לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל יוֹם הַכִּפּוּרִים. אוּנ אַז יוֹם כִּפּוּר גִיפַאלְט אוֹם שַׁבָּת זָאלִין זֵייא זָאגִין לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת וְשֶׁל יוֹם כִּפּוּר. אוּנ אַז דֶער חַזָן זָאגְט שֶׁהֶחֱיָנוּ נָאךְ כָּל נִדְרֵי אַזוֹ מוּז דָאס קָהָל אוּנ אֲפִילוּ נָשִׁים מְכַוֵּן זַיין צוּ עֶנְטְפֶערִין אָמֵן כְּדֵי זֵייא זָאלִין יוֹצֵא זַיין. אָבֶּער אַז זֵייא ווילֶען פַאר זִיךְ זָאגִין שֶׁהֶחֱיָנוּ זַיינֶען זֵייא נִיט יוֹצֵא. אַז יוֹם כִּפּוּר גִיפַאלְט אוֹם שַׁבָּת זָאגְט מֶען נִיט אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ אָבֶער צוּא נְעִילָה זָאגְט מֶען יוֹא. דִיא פּוֹסְקִים שְׁרֵייבִּין אַז מֶען מוּז כָּל נִדְרֵי אָן הֵייבִּין אַז עֶס אִיז נָאךְ טָאג דֶען יוֹם כִּפּוּר הֵייסְט שַׁבָּת אוּנ אוֹם שַׁבָּת אִיז מֶען נִיט מַתִּיר נָאר אַזָעלְכֶע נְדָרִים וָואס גִיהֶער צוּא שַׁבָּת. אוּנ דָאס קָהָל זָאגְט כָּל נִדְרֵי נָאךְ שְׁטִילֶער הֵייד דֶען צְווייא קוֹלוֹת קֶענֶען נִיט רֶעכְט גִיהֶערְט וֶוערִין. אוּנ דֶער טַעַם אִיז וָואס דָאס קָהָל מוּזֶען שְׁטִילֶער הֵייד נָאךְ זָאגִין כָּל נִדְרֵי דֶען דָאס קָהָל מוּז אוֹיךְ מַתִּיר נֶדֶר זַיין דֶעם חַזָן דֶען דֶער חַזָן קֶען זִיךְ אַלֵיין נִיט מַתִּיר נֶדֶר זַיין. צְווִישִׁין יוֹם כִּפּוּר אוּנ סוּכּוֹת זָאגְט מֶען קַיין תַּחֲנוּן נִיט:

תחנות פון ערב יום כפור

דִי תְּחִנָּה זָאגְט מֶען עֶרֶב יוֹם כִּפּוּר בַּייא דִיא לִיכְט מַאכִין:

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם אִיךְ בֶּעט דִיךְ זִייעֶר דֶר בַּארֶעמִינֶר גָאט זָאלְסְט אָן נֶעמֶען מַיין מִצְוָה פוּן דִיא לִיכְט וָואס מִיר וֶועלִין מַאכִין פַאר דַיין הֵיילִיגִין נָאמֶען וֶוענִין אוּנ פוּן דִיא הֵיילִיגֶע נְשָׁמוֹת וֶועגִין: יְהִי רָצוֹן עֶס זָאל זַיין דֶר ווילִין פַאר דִיר גָאט אַז מִיר זָאלִין הַיינְט אִין עֶרֶב יוֹם כִּפּוּר גִידַאכְט וֶוערִין פַאר דִיר מִיט דֶער מִצְוָה פוּן וָואס מִיר וֶועלִין מַאכִין לִיכְט אִין שׁוּל אַרַיין מִיר זָאלִין גִידַאכְט וֶוערִין צוּ גוּטִין אוּנ מִיר זָאלִין זוֹכֶה זַיין צוּ גֶעבִּין לִיכְט אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אַרַיין וִויא עֶס אִיז גִיוֶוען צוּם עֶרְשְׁטִין אוּנ דִי תְּפִלּוֹת וָואס וֶועלִין גִיטָאן וֶוערִין בַּיי דִי לִיכְט זָאלִין זַיין מִיט גְרוֹיס כַּוָּנָה אוּנ אֵימָה וְיִרְאָה אַז דֶער שָׂטָן זָאל נִיט הִינְדֶערִין אוּנְזֶערֶע תְּפִלּוֹת אוּנ דִיא לִיכְט וָואס וֶועלִין גִימַאכְט וֶוערִין פַאר דִי הֵיילִיגֶע רֵיינֶע נְשָׁמוֹת זָאלִין זֵיי זִיךְ דֶר וֶועקִין אוּנ מוֹדִיעַ זַיין אֵיינֶע דִי אַנְדֶערֶע בִּיז דִי אָבוֹת וְאִמָּהוֹת הַקְּדוֹשִׁים זָאלִין וַוייטֶער מוֹדִיעַ זַיין אֵיינֶע דִי אַנְדֶערֶע בִּיז אָדָם וְחַוָּה אַז זֵיי זָאלִין פַאר רִיכְטִין וָואס זֵיי הָאבִּין גוֹרֵם מִיתָה גִיוֶועזֶען לְכָל הָעוֹלָם זָאלִין זֵייא זִיךְ דֶער וֶועקִין אוֹיס זֵייעֶרֶע קְבָרִים אוּנ זָאלִין מִתְפַּלֵּל זַיין אַז עֶס זָאל זַיין דָאס יָאר אַיין גוּט יָאר וָוארוּם זֵיי הָאבִּין גוֹרֵם מִיתָה גִיוֶועזֶען גִיהֶערִין זֵיי פַאר אוּנְז צוּ בֶּעטִין אוּנ מִיר זָאלִין פוּן דֶעם מַלְאַךְ הַמָּוֶת פָּטוּר וֶוערִין: וִויא אִיךְ לֵיינְג דָאס אַנְדֶערֶע קְנֵייטִיל פוּן וֶועגִין אוּנְזֶער פָאטֶער נֹחַ עֶר גִיהֶערְט אוֹיךְ פַאר אוּנְז צוּא בֶּעטִין וָוארוּם עֶר אִיז גִיוֶועזִין אִין גְרוֹיסִין נוֹיט בַּיי אִים שְׁטֵייט כִּי בָאוּ מַיִם עַד נֶפֶשׁ דָאס וַואסֶער אִיז דָאךְ אִים גִיוֶוען בִּיז אִין הַאלְז. דֶר גָאט וָואס הָאט אִים גִיהָאלְפִין דֶר גָאט זָאל אוּנְז אוֹיךְ הֶעלְפִין פוּן פַייעֶר אוּנ פוּן וַואסֶר אוּנ פוּן אַלֶעם בֵּייזְן וָואס מִיר פָארְכְטִין זִיךְ דֶער פַאר זָאל הַשֵּׁם וְשָׁלוֹם גִיט קוּמֶען אוֹיף אוּנְז. וִויא אִיךְ וֶועל לֵייגִין דֶעם פָאדִים פוּן דִי קְנֵייטְלֶעךְ פַאר אוּנְזֶער פָאטֶר אַבְרָהָם וִויא דוּא הָאסְט אִים מַצִּיל גִיוֶועזֶען פוּן דֶעם פַייעֶר פוּן קַאלְךְ אוֹיבִין אַזוֹ זָאלְסְטוּ אוּנְז רֵיין מַאכִין פוּן דִי עֲוֹנוֹת וַחֲטָאִים אוּנְזֶער נְשָׁמָה זָאל רֵיין קוּמֶען אַזוֹ וִויא מֶען הָאט זִיא אוּנְז גִיגֶעבִּין

ריין

ײַן אן שולד בלי שום מורא ופחד אזו וויא זי איז ניקומען אין אונזער גוף אריין: אין דעם זכות וואס איך לייג דעם פאדים פאר אונזער מוטער שרה זאל גאט ברוך הוא אונז גידיינקן דעם זכות פון איר צער אז מען האט איר ליבן זון יצחק צו דר עקידה גיפירט זאל זיא פאר אונז ממליץ טוב זיין פאר השם יתברך ברוך הוא דאס מיר זאלין דאס יאר הס ושלום קיין אלמנות ניט זיין אונ מען זאל ניט חס ושלום אוועק נעמן אונזערע קינדערליך ביי אונזער לעבין פון דער וועלט חס ושלום. אונ דער זכות וואס מיר לייגין דעם פאדים פאר אונזער פאטער יצחק ווענין זאלסטו דיך איבר אונז מרחם זיין. דו האסט אונז גיבאטין מיר זאלין בלאזין שופר אום ראש השנה בשופר של איל זכר לעקדת יצחק אזו זאלסטו אונז גידיינקן דעם זכות מיר זאלין אונזערע קינדר טאן זייער גירעכטיקייט מיר זאלין זיי קענען כי אין רבי האלטין זיי זאלין זיך גיוואונען אין נטע דינכט. דר זכות פון מיין מצוה פון דיא ליכט זאל אן גינומען ווערין וויא דאס ליכט פון כהן גדול וואס ער האט אן גיצונדין אין בית המקדש אז עס זאל לייכטין אונזערע קינדערש אויגין אין דר תורה הקדושה. אויך טוא איך בעטין דעם ליבין גאט בייא מיין מצוה פון ליכט בענטשין אז עס זאל אן גינומען ווערין מיין גיבעט ביי דעם ליבין גאט ברוך הוא מיין מצוה פון די ליכט: וויא איך לייג דעם פאדים פאר אונזער מוטער רבקה ווענין וואס זיא האט גורם גיוועזן די ברכות צו אונזער פאטער יעקב אזו זאלין די ברכות אויף אונז מקוים ווערין אז מיר זאלין אוים גילייזט ווערין: פאר דעם וואס מיר לייגין פר אונזער פאטער יעקב ווענין אזו ווי דו האסט אים גיהאלפין פון איטליכן אזו זאלסטו אונז העלפין פון כל המשחיתים והמקטרגים זייא זאלין אונז גישט קענען מקטרג זיין פאר דעם היינטיגין יום הדין, אונזער משפט זאל אוים גין פאר דיר לטובה מיט גרויס רחמנות מיר זאלין האבין איין גוטין משפט מיט אונזערע מאנען אונ קינדר שנת חיים טובים. מיר זאלין חלילה ניט זיין קיין אלמנות אונ אונזערע קינדר קיין יתומים: בזכות וואס מיר לייגין פאר אונזר מוטר רחל ווענין איין פאדים זאלסטו מקים זיין אין איר זכות ושבו בנים לגבולם דאס איז טייטש אין ווענין זכות פון רחל וועט אונז השם יתברך אום קערין אין אונזער לאנד אריין אמן. איר זכות זאל מגין זיין וואס זיא האט זיך ניט גילאזט מנחם זיין עד

ביאת גואל צדק זאל קומען גיך אונ באלד אין אונזערע טעג אמן:

בזכות וואס מיר לייגין פון אונזר פאטר משה רבינו עליו השלום ווענין זיין זכות זאל מגין זיין וואס ער איז גיגאנגען אין הימיל אריין אונ האט פאר אונז מתפלל גיוועזן אונ האט אונז די ליבע תורה גיבראכט פון השם יתברך ברוך הוא זאל אונז זיין זכות בייא שטיין אז מיר זאלין דר לייזט ווערין גיך אונ באלד ווי ער איז גיוועזן פערציג טעג אין הימיל האסטו אים גילאזט וויסין אז די היילינע טעג זיינען ימי רצון. גאט ברוך הוא האט גיזאגט סלחתי כדברך דאס איז טייטש איך האב דיא ישראל מוחל גיוועזן אויף דיא זינד פון דעם עגל בעט איך דיך ליבער גאט זאלסט אונז מוחל זיין אין די טעג אויף די עונות וואס מיר האבין גיטאן איין גאנצין יאר אונ זאלסט אן שרייבין אונז צו איין גוט יאר:

בזכות וואס מיר לייגין איין פאדים פר אונזר פאטר אהרן הכהן אין זיין זכות זאלין מיר זוכה זיין צו געבין ליכט אין בית המקדש אריין מיר זאלין דר לעבין צו זעהען ווי ער וועט די עבודה טאן, זיין זכות זאל מגין זיין צו דר לייכטין אונזערע קינדר אונ קינדש קינדר אין דער ליבער תורה ווי איין ליכט:

בזכות דוד ושלמה וואס זיי האבין גיבויעט דאס בית המקדש האבין זייא תפלה גיטאן ווען איין כותי וועט קומען אין בית המקדש אריין אונ וועט תפלה טאן זאל זיין גיבעט אויך אן גינומען ווערן, אין זייער זכות זאל גאט ברוך הוא אוים שפרעכין משפט מיט גרויס רחמנות אונ דר בארימקייט:

בזכות פון כל הצדיקים והחסידים וואס זיינן גיוועזן פון אדם הראשונ'ס צייטן ביז דעם היינטיגין טאג זייער זכות זאל אויף אונז מגין זיין ליום הדין מיר זאלין האבין איין חתימה טובה אונ אונזר ליכט אונ אונזערע מאנעניש ליכט אונ קינדערס ליכט זאל ניט פר לאשין ווערין פאר אונזער צייט חס ושלום:

בזכות אבות ואמהות הקדושים והטהורים השבטים בזכות קליינע קינדער וואס זאגין נאך אמן יהא שמיה רבא זייער זכות זאל מגין זיין עס זאל זיין גיך אונ באלד תחית המתים עס זאלין זיי דר מאנען לעתיד לבא:

דיא נייע תחנה זאגט מען ערב יום כפור צו ליכט בענטשין:

מיין הארץ קלאפט אין מיר אונ מיינע הענט ציטערין אז איך נעם אן צינדין די ליכט לכבוד דעם היילגין שרעקליכן טאג יום כפור. מיר שיינט אז פון אלע זייטין הער איך קולות

דע לפני מי אתּ עומדת פרגעס ניט פר װעמען דו שטייסט יעצט. פרגעס ניט אז דו שטייסט פאר דעם גרויסען װעלטריכטער װאס זעצט זיך יעצט אויף זיין ריכטערשטול דיך צוא משפּטין פאר דיינע זינד און פאר דיינע שלעכטע מעשים װאס דוא האסט גיטאן אגאנץ יאר:

אמנם חטאתי, אמת באַרימהאַרציגער גאט איך האב אין דעם יאר זייער פיל גיזינדיגט. איך בין ניט יוצא גיװעזען אנטקעגין דיר און אנטקעגין אסך מענטשין, און איך װייס אז איך האב ניט פאר דינט און בין ניט װערט דו זאלסט מיר מיינע גרויסע עבירות מוחל זיין. אָבער אויף דעם הייסטו דאך אל רחום וחנון װייל דו האסט רחמנות אויף די זינדיגסטע מענטשין און דו בעגנאדיגסט זיי װען זיי קומען פאר דיר מיט צובראכענע הערצער און מיט טרערינדיגע אויגין און בעטין פון דיר פערצייהונג:

מי אני װער בין איך זינדיגע פרויא איך זאל זיך פאר דיר אוים טענהן און זאל זיך פר ענטפערין אויף די זינד װאס איך האב גיטאן. װער בין איך שװאכע פרויא איך זאל מיך שטעלין פר דיר גרויסער גאט װאס די גאנצע װעלט איז אין דיינע אויגין װי אטראפּין פון ים און מיט איין װינק קאנסטו פון איר מאכן תהו ובהו. אָבער האר פון אלע װעלטין טאקי דערפאר װאס איך בין אזו קליין און שװאך באדארפסטו אויף מיר רחמנות האבן. דו אליין װייסט דאך אז דר שװאכער מענטש טוט זייער אפט נאר ניט װילינדיג אזעלכע זאכין װאס דיר איז ניט לרצון. און פאר די זינד װאס איך האב גיטאן האב איך אויך פיל גליטען. לפניך גלוים פר דיר זיינען ענטדעקט די פולע צרות און עגמת נפש װאס איך האב אין דעם פארגאנגענעם יאר גיהאט. דוא האסט גיהערט מיינע זיפצער װאס פלעגין מיר ארוים גיין פון טיפין הארצין. און האסט אויך גיזעהן די טרערין װאס איך האב פיל מאל אין דעם יאר פארגאסין דורך דיא פארשיידענע צרות װאס איך האב אין דיא צװעלף חדשים גיהאט. די צרות און די יסורים מיט װעלכע דוא האסט מיך אין דעם יאר גישטראפט זאל שוין זיין איין אפּקומעניש פאר די זינד װאס איך האב גיטאן. און דר נייער יאר װאס הייבט זיך ערשט אן פר מיר זאל זיין אשנת ברכה אגיבענטשט יאר אן עגמת נפש, אן זיפצער און אן טרערין. דו זאלסט אויך מיט דיינע פליגעל בעשיטצין מיין מאן מיט מיינע אונשולדיגע קינדערליך. דוא זאלסט אונז גוטער גאט חלילה ניט צוא שיידין. און זאלסט אונז בענטשין מיט נחת און מיט גליק מיט גיזונד און מיט פרנסה. פאר דעם שיין פון דיא ליכט װאס איך האב ערשט אנגעצונדען לכבוד דיין היילגין נאמן זאלסטו זעהן נור דאס ביסעל גוטעס װאס מיר האבן אין דעם יאר גיטאן. און אונזערע זינד זאלין װי די שאטינס אװעקפליהען פאר דיא ליכטיקייט פון די גיבענטשטע ליכט:

הנרות הללו דיא דאזיגע ליכט האב איך אן גיצונדין צו בעלייכטין די שרעקליכע נאכט אין װעלכין דיינע קינדער די ארעמע יודעליך קלייבין זיך צוזאמען אין די שולין און אין די בתּי מדרשים אויסצוגיסין פאר דיר זייער נאט און פאטער זייערע ביטערע הערצער. הבט משמים קוק דאך אראפ פון דיין גרויסין הימיל און זעה װי דיינע עלענדע שעפעלאך זיינען צו זייט און צו שפּרייט אין דר גאנצר װעלט װי בלינדע שעפעלאך אן אפּאסטוך. זיי האבין ניט פערגעסין דיא נסים װאס דוא האסט אמאל גיטאן מיט זייערע עלטערין. און זיי האפין צו דיר אז דו װעסט אויף זיי אויך רחמנות האבן און װעסט זיך דר מאנען אז עס איז שוין צייט צו זייערע צרות זאל אויך נעמען אנענדע. צװישין דיא טויזענדר צוא בראכענע הערצער מישט זיך מיין צובראכן הארץ אויך אריין. צװישין די טייכין טרערן װאס דיינע קינדר פערגיסין די נאכט פר דיר װעלין זיך מיינע טרערין אויך אריינמישין און די אלע ימים טרערין זאלין פערלעשין דיין צארין װאס ברענט אויף אונז דיין אונגליקליך פאלק ישראל. דוא זאלסט אונז בעװייזין אז אזו װי מיר האבין דיך ניט פערגעסין האסט דוא אונז אויך ניט פערגעסין אז מיר זיינען נאך איצט אויך דיינע גיליבטע קינדער װי אין פּסוק שטייט הבן יקיר לי אפרים, אפרים איז מיין טייערער זון מיין צערטליך קינד אז איך רייד פון אים רייסט מיר דאס הארץ אויף אים דארום װעל איך אויף אים רחמנות האבין אזו רעט גאט:

הנרות הללו די דאזיגע ליכט װאס איך צינד יעצט אן זאלין פאר מיר זיין אין אנהייב פון אליכטיג גליקליך יאר. אזו װיא איך צינד אן דיא ליכט לכבוד דיין היליגין נאמן אזו זאלסטו הייסין מיין מזל זאל אנהייבן צו לייכטין. און אזו װי דאס פינצטערנעס װאס אנטלויפט פאר דעם שיין פון די ליכט אזו זאלין פר מיין ליכטיג מזל אנטלייפין אלע

מיינע

מיינע צרות. ותן בלבי, גיב אריין אין מיין הארצין דעם חשק צוא טאן נוטעס אונ אלץ וואס דיר גיפעלט. שטארק דאס הארץ פון מיינע קינדערליך זיי זאלין זיך האלטין פעסט אין דיר דר גאט פון זייערע עלטערן אברהם יצחק ויעקב. זייא זאלין חלילה פון גלייכין רעכטין וועג ניט אראפ. זיי זאלין זיין דיר גיטרייע קינדער אונ נוטצליכע מענטשין אין דר וועלט. דו זאלסט שטארקן אונזר בונד איך זאל חלילה ניט אבגעריסין ווערן פון זיי אונ זיי פון מיר. אונ איבער איאר אין דר צייט זאלין מיר אלע זיין אין דיין היילינלאנד אונ זאלן דיך לויבין אין דעם בית המקדש וואס מיר וועלן פאר דיין כבוד אוים בויען אמן ואמן:

אם ער"ב יום כפור פר כל נדרי זאגט מען די תחנה מיט כונה:

רבש"ע ליבר הער גאט ווי איין פארבצוטער טאג איז היינט נון וויל איך בעטין צו דעם אלמאכטינין גאט דר דא איז ניט לייכט צו דר צארענען אונ דר דא טוט פיל חסד צו דעם מענטשין דר דא טוט אים אן רופין אונ ער איז דר גאט דר דא פאר נעמט די תפלות פון דעם מענטשן. רבונו של עולם איך בעט דיך מאך מיך היינט לער פון מיינע זינד אז איין קינד פון איין יאר. ליבר הער גאט מאך בטל פון מיר אונ פון מיינע קינדר אלע בייזע צרות. רבונו של עולם גידיינק היינט אז מיר זיינען בלוט אונ פלייש מיר קענען דעם יצר הרע ניט באלד איבער צווינגען. רבונו של עולם איך קום צו דיר מיט איין צוא בראכין הארץ אונ איך בעט דיך מחילה. ליבר הער גאט איך בין דאס מודה אז איך האב גיזינדיגט פאר דיר נאר דער מקטרג זאל ניט קאנען אויף מיר מקטרג זיין. ליבער גאט טוא גרויסע בארעמהארציקייט אונ שטראף מיך ניט אויף מיינע זינד. ליבער הער גאט נעם דיא טרערין פאר דיר וואס איך טוא לאזין אויף מיינע זינד אונ לאז מיר קומען גירעכט פאר דעם משפט. ליבער גאט טו מיר גינאד אז איין פאטער מיט זיין קינד. ליבער גאט לאז ניט פאר שטאפט ווערין דער טויער פון מיין תפלה. רבונו של עולם אלע די בקשות וואס איך טוא פון דיר באגערין זאלסט דוא מיר אלץ באווילינין אונ לאז מיך גידאכט ווערין מיט מיין מאן אונ מיינע קינדער צו גוטין אין דעם נייעם יאר אמן סלה:

מוסר קודם כל נדרי

מאת הרב הקדוש הצדיק רבי שמעלקי מניקולשבורג זלה"ה:

ערב יום כפור פאר נאכט פאר כל נדרי איז הרב הצדיק גיקומען אין שול אונ דאס זיך גישטעלט ביי די טיר פון שול באדעקט מיט דעם טלית איבערין קאפ אונ ווייא ער איז גיגאנגען פון טיר ביז צום ארון הקודש האט ער גישריען מיט אגרויס געוויין דעם פסוק כי ביום הזה יכפר עליכם ביז דעם וואורט תטהרו. אונ די משנה אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרין ומי מטהר אתכם אביכם שבשמים. וואויל צו אייך יודין פאר וועמען רייניגט איר אייך פון אייערע עבירות. אונ ווער רייניגט אייך. אייער פאטער אין הימל. האבין אלע מענטשין גיוויינט מיט אים צוזאמען. אונ ווייא ער איז גיקומען צום ארון קודש האט ער אנגיהייבן זאגין פסוקים פון תשובה אונ האט גישריען מייערע יודין עפינט אייער פאר שלאסין הארץ אונ טרייט אונ וויינט צוא גאט מיט תשובה אונ וידוי, אונ האט דאביי פיל גיוויינט, אונ ער האט גיזאגט דיא היילינקייט פון דעם טאג יום כפור. ווייא אמענטש קען גיהאלפין ווערין אין דעם טאג צו עולם הזה אונ עולם הבא. למשל אמלך האט גיהאט אזון וואס ער איז ניט גיגאנגען בדרך הישר. איינר פון די שרים האט שטענדיג גיסרת פר דעם מלך אויף דעם זון. אונ ווען דער זון האט אמאל גיוואלט איבער בעטין דעם פאטער, האט דער שר ניט גילאזען. אונ האט אלע מאל דר וועקט דעם כעס פון מלך אויף אים. אמאל איז דער שר אוועק גיפארן אויף אטאג אין איין אנדער שטאט. וויא דר זון האט גיזעהן אז דער שר איז ניטא איז ער גישווינד גילאפען צום פאטער אונ האט גיוויינט פר אים אז ער האט חרטה אויף די עבירות וואס ער האט גיטאן אונ וייטער וועט ער שוין ניט טאן אזעלכע זאכן. אונ דורך דעם פיל וויינען איז דר וועקט גיווארן די רחמנות פון פאטער אויף אים אונ האט אים אלץ מוחל גיוועזן אונ האט אים צו גיזאגט צוא געבן אזוי וויא עס גיהער צו אפרינץ. דר נמשל איז אויף אונז יודין. אגאנץ יאר ווען מיר ווילין טאן תשובה לאזט ניט דער שטן. ער מסרת נאר שטענדיג אויף אונז פר השי"ת. דעם טאג יום כפור שיקט גאט אוועק דעם שטן ער מאר ניט מסרן אויף אונז, דאריבר אז מיר וועלן היינט קומען פר השי"ת מיט גיוויין אונ חרטה אויף אונזרע זינד אונ מיר וועלין נעמען אויף אונז מיר זאלן שוין ווייטער ניט זינדיגן. וועט געווים השי"ת מוחל זיין אונזרע עבירות אונ וועט אונז געבן אגוט יאר. דר עיקר פון תשובה איז יעדער יוד ווען ער זאגט קריאת שמע זאל ער אויף זיך נעמען ער זאל זיך מוסר נפש זיין אויף די אמונה אז גאט איז איינר. אונ ער זאל זיך מוסר נפש זיין אויף די תורה אונ מצות אזוי ווי אברהם אבינו האט זיך גילאזט אריינווארפן אין קאלך אויבן ווענן דיא אמונה. אונ זיין זון יצחק אבינו האט זיך מוסר נפש גיווען ביי די עקדה. געווים וועלן זיי זיין פר אונז גוטע מליצים ביי השי"ת אין דעם היינטיגן היילינן טאג. דריבר וועלין מיר איצט אלע צוזאמען זאגין דעם פסוק שמע ישראל יי אלהינו יי אחד. אונ מיר וועלין אויף זיך נעמען מיר זאלין אונז מוסר נפש זיין פר השי"ת אונ פר זיין תורה אונ מצות. אונ זיי האבן אזוי גיטאן, אלע צוזאמען האבן גיזאגט דעם פסוק שמע ישראל יי אלהינו יי אחד. נאך אזאך דארפין מיר טאן וואס איז אעיקר צו תשובה. מיר זאלן אויף אונז נעמען מיר זאלן ליב האבן איינר דעם אנדערן. ווי די תורה זאגט ואהבת לרעך כמוך (דו זאלסט ליב האבן דיין חבר ווי זיך אליין). נאך דארפין מיר טאן מיר זאלן איבר בעטן די תורה. אונ ער האט

נעמינם דעם ארון קודש אוני האט נתיים; מען זאל זאגן וידוי. מען זאל זיך מתודה זיין וואס מען האט פאר שעמט די תורה. אונ מען זאל ארויס רייסן די עבירות ווס מען גרייניקט ווס מען האט גטאן. נאך דם וידוי האט ער ארויס גנומן די ספר תורה פון ארון קודש אוני האט אנגהייבן זאגן מוסר. אונ ווער עס הט גהערט דעם מוסר אפילו ער האט גהאט אהארץ ווי אשטיין איז זי אויך ווייך גוואהרן אוני צו גאסן גיוואהרן וויינענדי. אונ האבין גזאגט דעם פסוק אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה:

תחנה חדשה

אין נייע תחנה צו זאגן פאר תפלת נעילה:

ערבארמיגער גאט אלהי הצבאות. דוא האלסט שוין כיין גור דין צו פאר חתמענן יעדענס גורל. יעדענס מזל וואס דו האסט פיר אים אן גישריבען. דער טאג איז פאר ביא. דיא זון גייט אונטער. דער שרעקליכר חותם ליגט אצונד אין דיין אייגנע האנט. רבונו של עולם איידר דו וועסט דיין היילגין זיגעל לייגין אויף אונזער משפט, בעטראכט דיינע ארעמע קינדער. דיינע פערוואנגעלטע שעפעלאך וועלכע שטייען פר דיר נאך פון נעכטן מיט איין פערקלעמטן גימיט. מיט איין צובראכענעם הארצין. פערשמאכט, פעריאמערט. אונ זייערע אויגין איז אויסגישטעלט נור צו דיר אליין. בעטראכט ערבארמיגער גאט דיא לאנגע פון דיין ארעמע פאלק וועלכע פינסטערט אין חושכדיגן גלות שוין באלד צוויי טויזינט יאר. בעטראכט וואס אונזערע עלטערין האבין געליטין ביז היינט. ווי זיי האבין מקריב גיוועזן זייער לעצטן טראפען בלוט פאר דיין היילגין נאמען. בעטראכט הימלישער פאטער דעם ביטערן לעבן פון דיינע ארעמע קינדר וועלכע שטייען אצונד פאר דיר אונ ערווארטין פון דיר אמחילה וסליחה אין דעם היילגין יום הכפורים. ווער נאך וויא דוא אליין גרויסער גאט ווייסט אונזערע צובראכענע הערצער. אונזערע בלוטיגע וואונדין וועלכע מיר טראגן טיף אין אונזערע פערקלעמטע הערצער. נור דוא אליין ווייסט, דאס ניט חלילה דיר צוא ערצערנען האבין מיר גענין דיר פערבראכן, נאר אונזער שווערער פינסטערער לעבין האט אונז דאצו גיבראכט. דר מאן זיך ערבארמיגר גאט מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ, ווער איז נאך ווי דיין פאלק ישראל איינער אויף דיין גאנצער וועלט וועלכער האט אזו פיל גיליטן איבער די היילגקייט פון דיין גרויסן נאמען. עס איז שוין צייט אז דו זאלסט זיך דער מאנען דיין הבטחה וואס דוא האסט גינעבין אונזערע עלטערן. וויא לאנג נאך וועלין מיר זיין צו שאנד אונ צו שפאט אין אלע עקין דר וועלט. ערבארמיגער גאט וואס דו ביסט די קוועלע פון רחמנות, היינט אין דער טאג וואס דו האסט בעשטימט יעדענס גורל אויף דעם גאנצין יאר צו בעשטימען. באלד פערשליסטו שוין אלע טירין. אונזער דעקרעט איז שוין אונטער גישריבין. מיט שרעק אונ ציטערניש שטייען מיר איצונד פאר דיר. פארגעם היילגער פאטר אונזער גיבעט. נעם צוזאמען אונזערע הייסע טרערן וועלכע מיר האבין פאר דיר פארגאסין. ניס זיי אריין אין דעם לאגעל וואו דו האלסט די טרערין פון אונזערע עלטערין. ערבארעם דיך אויף אונז אונ אויף אלע אונזערע ארעמע עלינדע אומגליקליכע ברידער וועלכע זיינען צו זייט אונ צוא שפרייט אין אלע עקין דער וועלט. לאז שוין זיין דר יאר וואס איז אוועק אסוף פון אונזערע צרות. הייל די וואונדין פון אונזערע בלוטיגע הערצער. טרייסט דיינע בעטריבטע פערביטערטע קינדר. שרייב זייא אן צו אגוטין לעבין אויפין נייעם יאר. דען צו דיר אליין האפין מיר. אונ שיק אונז דעם גואל צדק במהרה בימינו. אמן:

תפלת יום כפור

לערבית לשחרית למוסף למנחה ולנעילה

צו תפלת נעילה זאגט מען אשרי ובא לציון. ח״ק. שמונה עשרה. ווי צו שחרית יום כפור נייערט אן שטאט וכתבנו זאגט מען וחתמנו, אן שטאט וכתוב זאגט מען וחתום, אן שטאט ונכתב זאגט מען ונחתם:

למוסף למנחה ולנעילה כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו:

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה

מקח״ם ס׳ הכל

הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמֵבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה: זָכְרֵנוּ לְחַיִּים. מֶלֶךְ חָפֵץ בַּחַיִּים. וְכָתְבֵנוּ (לנעילה וְחָתְמֵנוּ) בְּסֵפֶר הַחַיִּים. לְמַעַנְךָ אֱלֹהִים חַיִּים:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ: מוֹרִיד הַטָּל:

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר. מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דּוֹמֶה לָּךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה:

מִי כָמוֹךָ אָב הָרַחֲמָן (למוסף ולנעילה אַב הָרַחֲמִים) זוֹכֵר יְצוּרָיו לַחַיִּים בְּרַחֲמִים:

וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:

לְדוֹר וָדוֹר הַמְלִיכוּ לָאֵל כִּי הוּא לְבַדּוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ:

וּבְכֵן יִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְעַל יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ וְעַל צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וְעַל מַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ וְעַל מְכוֹנְךָ וְהֵיכָלֶךָ:

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ. וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ. וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים. וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם. (כְּמוֹ) שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ. עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ. וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ:

וּבְכֵן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ. וּפִתְחוֹן פֶּה לַמְיַחֲלִים לָךְ. שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ. וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ. וּצְמִיחַת קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ. וַעֲרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ:

וּבְכֵן צַדִּיקִים יִרְאוּ וְיִשְׂמָחוּ. וִישָׁרִים יַעֲלֹזוּ. וַחֲסִידִים בְּרִנָּה יָגִילוּ. וְעוֹלָתָה תִּקְפָּץ פִּיהָ. וְכָל הָרִשְׁעָה כֻּלָּהּ כֶּעָשָׁן תִּכְלֶה. כִּי תַעֲבִיר מֶמְשֶׁלֶת זָדוֹן מִן הָאָרֶץ:

וְתִמְלוֹךְ אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה לְבַדֶּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ. בְּהַר צִיּוֹן מִשְׁכַּן

כְּבוֹדֶךָ וּבִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּדִבְרֵי קָדְשֶׁךָ. יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ. וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ. כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ:

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים. אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת. וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ. וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ:

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה וְלִמְנוּחָה וְאֶת יוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וּלְכַפָּרָה וְלִמְחָל בּוֹ אֶת כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם: צו מוסף הייבט מען דא אן ומפני חטאינו *)

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ. וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ. וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה: זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה. וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים טוֹבִים: וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה:

למוסף

*) וּמִפְּנֵי חֲטָאֵינוּ גָּלִינוּ מֵאַרְצֵנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ מֵעַל אַדְמָתֵנוּ. וְאֵין אֲנַחְנוּ יְכוֹלִים לַעֲשׂוֹת חוֹבוֹתֵינוּ בְּבֵית בְּחִירָתֶךָ בַּבַּיִת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁנִּקְרָא שִׁמְךָ עָלָיו. מִפְּנֵי הַיָּד שֶׁנִּשְׁתַּלְּחָה בְּמִקְדָּשֶׁךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן שֶׁתָּשׁוּב וּתְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל מִקְדָּשְׁךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְתִבְנֵהוּ מְהֵרָה וּתְגַדֵּל כְּבוֹדוֹ: אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ גַּלֵּה כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ עָלֵינוּ מְהֵרָה וְהוֹפַע וְהִנָּשֵׂא עָלֵינוּ לְעֵינֵי כָּל חַי וְקָרֵב פְּזוּרֵינוּ מִבֵּין הַגּוֹיִם וּנְפוּצוֹתֵינוּ

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְחוֹל לַעֲוֹנוֹתֵינוּ בְּיוֹם (לשבת הַשַּׁבָּת הַזֶּה וּבְיוֹם) הַכִּפֻּרִים הַזֶּה. מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטֹּאתֵינוּ מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. כָּאָמוּר אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מוֹחֶה פְשָׁעֶיךָ לְמַעֲנִי וְחַטֹּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר: וְנֶאֱמַר מָחִיתִי כָעָב פְּשָׁעֶיךָ וְכֶעָנָן חַטֹּאתֶיךָ שׁוּבָה אֵלַי כִּי גְאַלְתִּיךָ: וְנֶאֱמַר כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו אוּנְזֶער גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערְין מחול לעונותינו זַייא מוֹחֵל אוּנְזֶערֶע עֲבֵירוֹת אִין דֶעם הַיינְטִיגִין טָאג וָואס עֶר אִיז אַיין טָאג פוּן פַאר גֶעבּוּנְג מחה והעבר מֶעק אָפּ אוּנ מַאךְ אַוֶועק פְֿיהֶען אוּנְזֶערֶע עֲבֵירוֹת פוּן דַיינֶע אויגִין וָואס מִיר הָאבִּין גִיטָאן סַייא בְּשׁוֹגֵג וָואס זַייא הַייסִין חַטָאת סַייא דִי עֲבֵירוֹת וָואס מִיר טוּעֶן בְּמֵזִיד וָואס זַייא הַייסִין עָוֹן כאמור אַזוֹ וִויא עֶס שְׁטֵייט גִישְׁרִיבִּן אִיךְ וֶועל אָפּ מֶעקִן דַיינֶע עֲבֵירוֹת וָואס הַייסִין פְּשָׁעִים דְהַיינוּ וָואס מֶען טוּט לְהַכְעִיס וֶועל אִיךְ אָפּ מֶעקִין פוּן מַיינְט וֶועגִין אוּנ דַיינֶע זִינְד וָואס דוּא טוּסְט אוּם גֶערִין וֶועל אִיךְ נִיט גִידַיינְקִין ונאמר אוּנ נָאךְ אַפָּסוּק שְׁטֵייט אִיךְ וֶועל אָפּ מֶעקִין וִוי אַוָואלְקִין דַיינֶע

לְמוּסָף.

כַּנֵּס מִיַּרְכְּתֵי אָרֶץ: וַהֲבִיאֵנוּ לְצִיּוֹן עִירְךָ בְּרִנָּה וְלִירוּשָׁלַיִם בֵּית מִקְדָּשְׁךָ בְּשִׂמְחַת עוֹלָם. וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹת חוֹבוֹתֵינוּ תְּמִידִים כְּסִדְרָם וּמוּסָפִים כְּהִלְכָתָם: וְאֶת מוּסַף (לשבת וְאֶת מוּסְפֵי יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְ)יוֹם הַכִּפֻּרִים הַזֶּה נַעֲשֶׂה וְנַקְרִיב לְפָנֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּמִצְוַת רְצוֹנֶךָ כְּמוֹ שֶׁכָּתַבְתָּ עָלֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ כָּאָמוּר:

לשבת וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ: זֶה קָרְבַּן שַׁבָּת וְקָרְבַּן הַיּוֹם כָּאָמוּר:

וּבֶעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיְיָ רֵיחַ נִיחֹחַ פַּר בֶּן בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:

וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם כִּמְדֻבָּר. שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל. וְעִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ וְיַיִן כְּנִסְכּוֹ. וּשְׁנֵי שְׂעִירִים לְכַפֵּר (נ"א וְשָׂעִיר לְכַפֵּר מִלְּבַד חַטַּאת הַכִּפֻּרִים) וּשְׁנֵי תְמִידִים כְּהִלְכָתָם:

לשבת יִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי עֹנֶג. עַם מְקַדְּשֵׁי שְׁבִיעִי. כֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ וְיִתְעַנְּגוּ מִטּוּבֶךָ. וּבַשְּׁבִיעִי רָצִיתָ בּוֹ וְקִדַּשְׁתּוֹ. חֶמְדַּת יָמִים אוֹתוֹ קָרָאתָ. זֵכֶר לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית:

אלהינו ואלהי אבותינו מחול לעונותינו וכו'

לפני יי תטהרו: (לשבת אלהינו ואלהי אבותינו רצה נא במנוחתנו) קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך. שבענו מטובך ושמחנו בישועתך. (לשבת והנחילנו יי אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך וינוחו בו כל ישראל מקדשי שמך) וטהר לבנו לעבדך באמת. כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישרון בכל דור ודור ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח (אלא אתה): ברוך אתה יי מלך מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל. ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה. מלך על כל הארץ מקדש (לשבת השבת ו) ישראל ויום הכפרים:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם (ולתפלתם שעה). והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל. ותפלתם (מהרה) באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך: ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון: מודים דרבנן

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד. (צורנו) צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת. ערב ובקר וצהרים. הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך כי מעולם קוינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם ויתנשא (תמיד) שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

וכתוב (לנעילה וחתום) לחיים טובים כל בני בריתך:

וכל החיים יודוך סלה ויהללו ויברכו את שמך הגדול באמת לעולם כי טוב האל ישועתנו ועזרתנו סלה (האל הטוב): ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות: לש״ץ ברכת כהנים

למעריב

שלום רב על ישראל עמך תשים לעולם כי אתה הוא מלך אדון לכל השלום.

לשחרית למוסף למנחה ולנעילה

שים שלום טובה וברכה חיים חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד (יחד) באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה

פשעים אונ חטאים קער ווידר צו מיר דען איך וועל דיך אויס לייזן. אונ נאך אפסוק שטייט דען היינטיגן טאג וועט דר כהן גדול מכפר זיין אויף אייך ריין צו מאכן אייך, פאר גאט זאלט איר זיין ריין. הייליג אונז מיט דיינע מצות אונ גיב אונזר טייל אין דיין תורה זעטיג אונז פון דיין גוטקייט אונ דער פרייא אונז מיט דיין הילף כי אתה דען דוא ביסט מוחל צו דיא ישראל אין אלע גיבירט אונ זונדער דיר האבין מיר ניט אזו איין קיניג ער זאל אונז מוחל זיין ברוך אתה גילויבט ביסטו גאט דער קיניג וואס איז אונז מוחל אונ פאר גיבט צו אונזערע עבירות אונ איז מוחל דיא עבירות פון זיין פאלק ישראל אונ מאכט איבער פארין אונזערע שולדן אלע יאר ער איז איין קיניג אויף דער גאנצר וועלט ער הייליגט די ישראל אונ דעם טאג פון פאר געבונג:

למעריב
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ:

(וְרַחֲמִים) וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב יִהְיֶה בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ (בְּרוֹב עוֹז וְשָׁלוֹם:

בְּסֵפֶר חַיִּים בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וּפַרְנָסָה טוֹבָה וּגְזֵרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנֶחָמוֹת נִזָּכֵר וְנִכָּתֵב (לנעילה וְנֵחָתֵם) לְפָנֶיךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם:

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי: הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ: סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יוֹשֵׁב מָרוֹם וּמַה נְּסַפֵּר לְפָנֶיךָ שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. הֲלֹא כָּל הַנִּסְתָּרוֹת וְהַנִּגְלוֹת אַתָּה יוֹדֵעַ: צו נעילה הייבט מען דא אן אתה נותן יד

אֱלֹהֵינוּ ואלהי אבותינו איך בעט דיך לאז קומען פאר דיר אונזער תפלה אונ זאלסט זיך ניט פארהוילין פון אונזער גיבעט דען מיר זיינען ניט קיין עזות פנימער אונ ניט מיט הארטן אקן. מיר קאנן ניט זאגן פר דיר אונזר גאט אונ גאט פון אונזערע עלטערן מיר זיינן צדיקים אונ מיר האבן ניט גיזינדיגט נייערט מיר האבן יוא גיזינדיגט:
אָשַׁמְנוּ מיר האבן גישולדיגט בגדנו מיר האבן גיפעלשט גזלנו מיר האבן גירויבט דברנו דופי מיר האבן גירעט לערע רייד העוינו מיר האבן פאר קרימט דעם רעכטין וועג והרשענו מיר האבן גישולדיגט זדנו מיר האבן גיטאן עבירות מיט ווילינג חמסנו מיר האבן גירויבט טפלנו שקר מיר האבן זיך באהעפט מיט פאלשקייט יעצנו רע מיר האבן זיך בארראטין מיט שלעכטס כזבנו מיר האבן ליגין גיזאגט לצנו מיר האבן גישפעט מרדנו מיר האבן גיטאן עבירות מיט ווידרשפעניגג נאצנו מיר האבן דר צארינט סררנו מיר האבן זיך אפ גיקערט פון דעם רעכטין וועג עוינו מיר האבין פר קרימט פשענו מיר האבן גיטאן עבירות מיט ווילונג צררנו מיר האבן באליידיגט קשינו עורף מיר האבן גיהארט אונזער אקין רשענו מיר האבין גיטאן עבירות מיט רשעות שחתנו מיר האבן פאר דארבין תעבנו מיר זיינען פאר אום ווירדיגט גיווארין תעינו מיר האבין פאר אירט תעתענו דרום זיינען מיר גיווארין פאר אירט:
סַרְנוּ ממצותיך מיר האבין אפ גיקערט פון דיינע מצות אונ פון דיינע גוטע גירעכט אונ עס איז קיין גלייכין צו אונז, אונ דו ביסט גירעכט איבער אלעס וואס קומט אויף אונז דען דוא טוסט אמת אבער מיר זיינען שולדיג:
מַה נאמר וואס זאלין מיר זאגין פאר דיר גאט דער דא זיצט אין הימיל אונ וואס זאלין מיר דער ציילין פאר דיר וואס רועט אין הימיל וואס הייסט שחקים. פאר וואר אלע פאר בארגענע זאכין אונ די אנטפלעקטע זאכין ווייסטו וואויל:
צוא נעילה הייבט מען דא אן אתה נותן יד

לערבית לשחרית למוסף ולמנחה

אַתָּה יוֹדֵעַ רָזֵי עוֹלָם . וְתַעֲלוּמוֹת סִתְרֵי כָּל חָי : אַתָּה חוֹפֵשׂ כָּל חַדְרֵי בָטֶן וּבוֹחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב . אֵין (כָּל) דָּבָר נֶעְלָם מִמֶּךָּ . וְאֵין נִסְתָּר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ : וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ . שֶׁתְּכַפֵּר לָנוּ עַל כָּל חַטֹּאתֵינוּ . וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ . וְתִמְחָל לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ :

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאוֹנֶס וּבְרָצוֹן :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּאִמּוּץ הַלֵּב :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּבְלִי דָעַת :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּבִטּוּי שְׂפָתָיִם :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגִלּוּי עֲרָיוֹת :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּגָלוּי וּבַסָּתֶר :
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדַעַת וּבְמִרְמָה :
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּדִבּוּר פֶּה :

לנעילה

אַתָּה נוֹתֵן יָד לַפּוֹשְׁעִים וִימִינְךָ פְשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים . וַתְּלַמְּדֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְהִתְוַדּוֹת לְפָנֶיךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ לְמַעַן נֶחְדַּל מֵעֹשֶׁק יָדֵינוּ וּתְקַבְּלֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ כְּאִשִּׁים וּכְנִיחוֹחִים לְמַעַן דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר אָמָרְתָּ . אֵין קֵץ לְאִשֵּׁי חוֹבוֹתֵינוּ . וְאֵין מִסְפָּר לְנִיחוֹחֵי

אַתָּה יודע דוּ ווייסט די פַר בָּארְגֶענֶע זַאכִין פוּן דֶער וועלְט אויך ווייסְטוּ די פַר הוילוּנְג פוּן אַלֶעץ וואס לֶעבְּט אתה חופש דוּ זוּכְסְט אַלֶע קַאמֶערִין פוּן דֶעם בּויךְ דוּ פְּרוּבְּכְסְט די גִידַאנְקֶען פוּן די נִירִין אוּנ פוּן דֶעם הַארְצִין . עֶס איז נִיטָא קֵיין פַאר הוילוּנְג פוּן פַר דִיר אוּנ עֶס איז נִיטָא קֵיין פַאר בָּארְגוּנְג קֶעגִין דַיינֶע אויגִין ובכן דְרוּם זָאל זַיין דֶער ווילִין פַר דִיר אוּנְזֶער גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין אַז דוּ זָאלְסְט מְכַפֵּר זַיין אויף אוּנְזֶערֶע חֲטָאִים אוּנ זָאלְסְט פַאר גֶעבִּין צוּא אוּנְז אויף אוּנְזֶערֶע עֲוֹנוֹת אוּנ זָאלְסְט מוֹחֵל זַיין אוּנְז אויף אוּנְזֶערֶע פְּשָׁעִים :

עַל חטא אויף די זִינְד וואס מִיר הָאבִּין גִיזִינְדִיגְט פַר דִיר מִיט אוּנֶס אָדֶער מִיטִין ווילִין . אוּנ אויף די זִינְד וואס מִיר הָאבִּין גִיזִינְדִיגְט פַר דִיר מִיט שְׁטַארְקִין הַארְצִין . אויף דיא זִינְד וואס מִיר הָאבִּין גִיזִינְדִיגְט פַאר דִיר אָן ווִיסֶענְשַׁאפְט . אוּנ

אַתָּה נותן יד דוּ גִיבְּסְט די הַאנְט צוּ פּוֹשְׁעִים אוּנ דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט איז אויס גִישְׁטְרֶעקְט מְקַבֵּל צוּא זַיין דיא מֶענְטְשִׁין וואס טוּעֶן תְּשׁוּבָה ותלמדנו ה' אוּנ גָאט אוּנְזֶער גָאט הָאסְט אוּנְז גִילֶערִינְט אַז מִיר זָאלִין בַּאקֶענֶען פַר דִיר אויף אַלֶע אוּנְזֶערֶע זִינְד כְּדֵי מִיר זָאלִין פַאר מַיידִין פוּן רויבּוּנְג אוּנְזֶערֶע הֶענְט אוּנ דוּ זָאלְסְט אוּנְז אַנְטְפַאנְגֶען מִיט תְּשׁוּבָה אַזוֹ ווִי פַייעֶר אָפְּפֶער דְרוּם בִּיסְטוּ אוּנְז מְקַבֵּל בִּתְשׁוּבָה ווֶעגֶן דַיינֶע רֵייד וואס דוּ הָאסְט גִיזָאגְט . אין קץ עֶס איז קֵיין עֶנְד צוּ די פַייעֶר אָפְּפֶער פוּן אוּנְזֶערֶע שׁוּלְד אוּנ עֶס איז קֵיין צָאל צוּ די זֶענֶעפְטִיקַייט

פון

אויף דיא זִינְד וואס מִיר הָאבִּין גִיזִינְדִיגְט פַאר דִיר מִיט רֵייד פוּן די לֶעפְּצִין . אויף די זִינְד וואס מִיר הָאבִּין גִיזִינְדִיגְט פַאר דִיר מִיט דֶעם וואס מִיר זַיינֶען גִיוֶועזֶן בַּייא אַיין עֶרְוָה . אוּנ אויף דיא זִינְד וואס מִיר הָאבִּין גִיזִינְדִיגְט פַאר דִיר מִיט זִינְד וואס זַיינֶען אויפִין בַּארְלִיךְ גִיטָאן גִיוָוארִין אוּנ דָאס וואס מִיר הָאבִּן גִיטָאן אִין פַאר בָּארְגֶענְשׁ . אויף דיא זִינְד וואס מִיר הָאבִּין גִיזִינְדִיגְט פַאר דִיר מִיט ווִיסֶענְשַׁאפְט אָדֶער מִיט שַׁאלְקְהַאפְטִיקַייט . אוּנ אויף דיא זִינְד וואס מִיר הָאבִּין גִיזִינְדִיגְט פַאר דִיר מִיט רֵיידִין

אַשְׁמָתֵנוּ. וְאַתָּה יוֹדֵעַ שֶׁאַחֲרִיתֵנוּ רִמָּה וְתוֹלֵעָה לְפִיכָךְ הִרְבֵּיתָ סְלִיחָתֵנוּ. מָה אָנוּ מֶה חַיֵּינוּ מֶה חַסְדֵּנוּ מַה צִדְקוֹתֵינוּ מַה יְשׁוּעָתֵנוּ מַה כֹּחֵנוּ מַה גְּבוּרָתֵנוּ. מַה נֹּאמַר לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ הֲלֹא כָּל הַגִּבּוֹרִים כְּאַיִן לְפָנֶיךָ וְאַנְשֵׁי הַשֵּׁם כְּלֹא הָיוּ וַחֲכָמִים כִּבְלִי מַדָּע וּנְבוֹנִים כִּבְלִי הַשְׂכֵּל. כִּי רוֹב

עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהוֹנָאַת רֵעַ:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּהִרְהוּר הַלֵּב:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בִּוְעִידַת זְנוּת:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּוִדּוּי פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזָדוֹן וּבִשְׁגָגָה:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּזִלְזוּל הוֹרִים וּמוֹרִים:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחִלּוּל הַשֵּׁם:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּחוֹזֶק יָד:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטֻמְאַת שְׂפָתָיִם:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּטִפְּשׁוּת פֶּה:
עַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיֵצֶר הָרָע:
וְעַל חֵטְא שֶׁחָטָאנוּ לְפָנֶיךָ בְּיוֹדְעִים וּבְלֹא יוֹדְעִים:
וְעַל כֻּלָּם אֱלוֹהַ סְלִיחוֹת. סְלַח לָנוּ. מְחַל לָנוּ. כַּפֶּר לָנוּ:

פון אונזערע שולד כלומר אז מיר זאלין מקריב זיין קרבנות אויף אונזערע עברות האט דאס קיין צאל ניט אונ דו ווייסט אז אונזער סוף איז מאדין אונ ווערים דרום האסטו גימערט אונזר פר געבונג. וואס זיינען מיר וואס איז אונזער לעבין וואס איז אונזר גינאד וואס איז אונזר גירעכטיקייט וואס איז אונזר הילף וואס איז אונזר קראפט וואס איז אונזער שטארקייט. וואס קענן מיר זאגן פר דיר גאט אונזר גאט אונ גאט פון אונזרע עלטערן פר וואר אלע שטארקע זיינען פר דיר וויא ניכט אונ די לייט וואס האבין איין שם זיינען גלייך אז זיי זייגן ניט גוועזן אויף דר וועלט אונ די קלוגע זיינן גלייך אז זיי האבין ניט קיין וויסענשאפט אונ די פר שטאנדיגע זיינן גלייך אז זיי זייגן
אן

פון דאס מויל. אויף דיא זינד וואס מיר האבין גיזינדיגט פאר דיר מיט נארין דעם גיזעלין. אונ אויף די זינד וואס מיר האבין גיזינדיגט פאר דיר מיט טראכטונג פון הארץ. אויף די זינד וואס מיר האבין גיזינדיגט פאר דיר מיט באטעטיגונג פון זנות. אונ אויף די זינד וואס מיר האבין גיזינדיגט פר דיר מיט באקענן פון דעם מויל. אויף די זינד וואס מיר האבן גיזינדיגט פר דיר מיט מוטווילונג אדר אום גערין. אונ אויף די זינד וואס מיר האבן גיזינדיגט פאר דיר מיט מבזה זיין עלטערין אונ לעהרער. אויף די זינד וואס מיר האבין גיזינדיגט פר דיר מיט פר שוועכין גאטס נאמן. אונ אויף די זינד וואס מיר האבין גיזינדיגט פאר דיר מיט שטארקער האנד. אויף די זינד וואס מיר האבן גיזינדיגט פאר דיר מיט אומריינע לעפצין. אונ אויף די זינד וואס מיר האבין גיזינדיגט פר דיר מיט נאריישקייט פון דעם מויל. אויף די זינד וואס מיר האבין גיזינדיגט פר דיר מיט דעם יצר הרע. אונ אויף די זינד וואס מיר האבין גיזינדיגט פאר דיר מיט זינד וואס זיינען וויסיגליך אונ מיט זינד וואס זייגן ניט וויסיגליך: ועל כלם אלוה סליחות אונ

איבער אלע ביסטו איין גאט פון פאר געבונג דרום פאר גיב אונז זייא אונז מוחל

על חטא שחטאנו לפניך בכחש ובכזב:
ועל חטא שחטאנו לפניך בכפת שחד:
על חטא שחטאנו לפניך בלצון:
ועל חטא שחטאנו לפניך בלשון הרע:
על חטא שחטאנו לפניך במשא ובמתן:
ועל חטא שחטאנו לפניך במאכל ובמשתה:
על חטא שחטאנו לפניך בנשך ובמרבית:
ועל חטא שחטאנו לפניך בנטית גרון:
על חטא שחטאנו לפניך בשיח שפתותינו:
ועל חטא שחטאנו לפניך בשקור עין:
על חטא שחטאנו לפניך בעינים רמות:
ועל חטא שחטאנו לפניך בעזות מצח:
ועל כלם אלוה סליחות. סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו:
על חטא שחטאנו לפניך בפריקת עול:

לנעילה
מעשיהם תהו וימי חייהם הבל לפניך ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל:

אתה הבדלת אנוש מראש ותכירהו לעמוד לפניך. כי מי יאמר לך מה תפעל ואם יצדק מה יתן לך: ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום (לש״ץ לשבת השבת הזה ואת יום) הכפרים הזה קץ מחילה וסליחה על כל עונותינו למען

זייא מכפר צו אונז: אויף די זינד וואס מיר האבן געזינדיגט פאר דיר מיט ליגין. אונ אויף די זינד וואס מיר האבין געזינדיגט פר דיר מיט דעם וואס מיר האבין גינומן שוחד. אויף די זינד וואס מיר האבין געזינדיגט פר דיר מיט שפעטונג. אונ אויף דיא זינד וואס מיר האבין געזינדיגט פאר דיר מיט בייזקייט פון דעם צונג. אויף די זינד וואס מיר האבין געזינדיגט פאר דיר מיט אונזר האנדלען. אונ אויף די זינד וואס מיר האבן גזינדיגט פר דיר מיט עסין אונ מיט טרינקן פון איסורים. אויף די זינד וואס מיר האבן גזינדיגט פר דיר מיט רוחים נעמן. אונ אויף די זינד וואס מיר האבין געזינדיגט פר דיר מיט די אויס שטרעקונג דם האלז. אויף די זינד וואס מיר האבין געזינדיגט פאר דיר מיט פארבונג די אויגען. אונ אויף די זינד וואס מיר האבין געזינדיגט פאר דיר מיט רייד פון אונזערע לעפצין. אויף די זינד וואס מיר האבין געזינדיגט פר דיר מיט האפערדיגע אויגין. אונ אויף די זינד וואס מיר האבין געזינדיגט פר דיר מיט פארשייטקייט פון דעם שטערין. אויף די זינד וואס מיר האבין געזינדיגט פר דיר מיט אראפ ווארפין פון זיך דעם יאך פון

אן שכל גייערט דאס רוב פון זייערע ווערק זייגען לער אונ די לעב טאג פון זייא זיינען ניכט פאר דיר אונ דאס איבעריגע וואס איין מענטש איז בעסער פון איין בהמה איז גאר נישט דען אלץ איז נארהייט:

אתה הבדלת דו האסט אפ גישייד דעם מענטשין פון אן הייב אונ האסט איהם דער קענט פון אן הייב ער זאל קענען שטיין פר דיר. דען ווער װעט דיר זאגן וואס טוסטו ואם יצדק ווען איין מענטש איז גירעכט וואס וועט ער דיר געבין. אונ דו האסט אונז גיגעבן גאט אונזר גאט דעם טאג פון פר געבונג איין צייט פון פאר געבונג

נחדל מעשק ידינו ונשוב אליך לעשות חקי רצונך בלבב שלם: ואתה ברחמיך הרבים רחם עלינו כי לא תחפוץ בהשחתת עולם. שנאמר דרשו יי בהמצאו קראהו בהיותו קרוב: ונאמר יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישב אל יי וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח: ואתה אלוה סליחות

ועל חטא שחטאנו לפניך בפלילות:
על חטא שחטאנו לפניך בצדית רע:
ועל חטא שחטאנו לפניך בצרות עין:
על חטא שחטאנו לפניך בקלות ראש:
ועל חטא שחטאנו לפניך בקשיות ערף:
על חטא שחטאנו לפניך בריצת רגלים להרע:
ועל חטא שחטאנו לפניך ברכילות:
על חטא שחטאנו לפניך בשבועת שוא:
ועל חטא שחטאנו לפניך בשנאת חנם:
על חטא שחטאנו לפניך בתשומת יד:
ועל חטא שחטאנו לפניך בתמהון לבב:

ועל כלם אלוה סליחות, סלח לנו. מחל לנו. כפר לנו:

ועל חטאים שאנו חיבים עליהם עולה:
ועל חטאים שאנו חיבים עליהם חטאת:

אויף אלע אונזערע זינד כדי מיר זאלן פר מיידן פון רויבונג אונזערע הענט אונ מיר זאלן זיך אום קערן צו דיר מיטן גאנצן הארצן. אונ דו מיט דיין פיל דר בארימקייט דר בארעם דיך איבר אונז דען דוא בגערסט ניט אין פר דארבונג פון דר וועלט ווי עס שטייט פארשט גאט אין דר צייט אז מען קאן אים גיפינן, רופט אן גאט אין דר צייט אז ער איז נאהענט: ונאמר יעזוב רשע דרכו דער רשע זאל אוועק ווארפין זיין שלעכטין וועג אונ דר מענטש וואס איז מיט אום רעכט זאל אוועק ווארפין זיינע גידאנקן אונ ער זאל זיך ווידער קערין צו גאט וועט ער זיך דר בארעמן איבר אים אונ ער זאל תשובה טאן צו גאט דען ער מערט צו פר געבן. אונ דו ביסט איין גאט פון פאר געבונג

דר תורה. אונ אויף די זינד ווס מיר האבן גזינדיגט פר דיר מיט פאלש ריכטן. אויף די זינד וואס מיר האבין גיזינדיגט פאר דיר מיט באטריגין איין גיזעלן. אונ אויף די זינד וואס מיר האבן גיזינדיגט פר דיר מיט בייזע אויגין צו געבין דעם ארימאן. אויף די זינד וואס מיר האבין גיזינדיגט פאר דיר מיט חוצפה. אונ אויף דיא זינד וואס מיר האבין גיזינדיגט פר דיר מיט הארטין אקין. אויף די זינד וואס מיר האבן גיזינדיגט פאר דיר מיט לויפונג מיט די פיס צו בייז. אונ אויף די זינד וואס מיר האבן גיזינדיגט פר דיר מיט רכילות. אויף די זינד וואס מיר האבין גיזינדיגט פאר דיר מיט פאלשע שבועות. אונ אויף דיא זינד וואס מיר האבין גיזינדיגט פר דיר מיט אומזיסטע פיינטקייט. אויף די זינד וואס מיר האבין גיזינדיגט פאר דיר מיט דעם וואס מיר האבין ניט באצאלט אחוב דעם חבר. אונ אויף די זינד וואס מיר האבין גיזינדיגט פאר דיר מיט פר טומלונג פון דעם הארצין:
ועל חטאים אונ אויף דיא זינד וואס מיר זיינען שולדיג דרויף איין בראנד אפפר. אונ אויף דיא זינד וואס מיר זיינען שולדיג דרויף איין

וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם קָרְבַּן עוֹלֶה וְיוֹרֵד:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אָשָׁם וַדַּאי וְתָלוּי:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַכַּת מַרְדּוּת:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מַלְקוּת אַרְבָּעִים:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם מִיתָה בִּידֵי שָׁמָיִם:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם כָּרֵת וַעֲרִירִי:
וְעַל חֲטָאִים שֶׁאָנוּ חַיָּבִים עֲלֵיהֶם אַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין:
סְקִילָה. שְׂרֵפָה. הֶרֶג. וְחֶנֶק. עַל מִצְוֹת עֲשֵׂה וְעַל מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה. בֵּין שֶׁיֵּשׁ בָּהּ קוּם עֲשֵׂה. וּבֵין שֶׁאֵין בָּהּ קוּם עֲשֵׂה.

לנעילה

חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד (וֶאֱמֶת) וּמַרְבֶּה לְהֵיטִיב וְרוֹצֶה אַתָּה בִּתְשׁוּבַת רְשָׁעִים וְאֵין אַתָּה חָפֵץ בְּמִיתָתָם. שֶׁנֶּאֱמַר אֱמֹר אֲלֵיהֶם חַי אָנִי נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה אִם אֶחְפֹּץ בְּמוֹת הָרָשָׁע כִּי אִם בְּשׁוּב רָשָׁע מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה. שׁוּבוּ שׁוּבוּ מִדַּרְכֵיכֶם הָרָעִים וְלָמָּה תָמוּתוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל: וְנֶאֱמַר הֶחָפֹץ אֶחְפֹּץ מוֹת רָשָׁע נְאֻם

ברייננט דרויף איין עולה אונ איין ארומאן איין מנחה. אונ אויף די זינד וואס מיר זיינען שולדיג דרויף אקרבן דס מען ברייננט אויף איין גיוויסע זינד אדר אויף איין ספק דס מען וויים ניט גיוויס דאס מען האט איין עבירה גיטאן אונ דם ווערט אן גירופין איין שולד אפפר דר דא הייננט. כלומר דם השם יתברך שטראפט אים ניט ביז ער ווערט גיוואר גיוויס דם ער האט גיזינדיגט אונ ברייננט אקרבן. אונ אויף די זינד וואס מיר זיינען שולדיג דרויף גרויסע שלעק. אונ אויף דיא זינד וואס מיר זיינען שולדיג דרויף פערציג שלעק. אונ אויף די זינד ווס מיר זיינן שולדיג דרויף דעם טויט פון גאט. אונ אויף די זינד וואס מיר זיינען שולדיג דרויף אם גישניטענע יארין אונ שטארבן אן קינדר. אונ אויף די זינד וואס מיר זיינען שולדיג דרויף פיר ערלייא מיתות פון דעם בית דין סקילה צוא פאר שטיינען שרפה צו פר ברענען הרג צו דער שלאגין מיט שווערד חנק אונ צו דר ווערגן. עס סייא מיר האבין עובר גיוועזן אויף אמצוה דאס מיר זיינען גיבאטין דאס מען זאל יוא טאן זיא אדער אויף אמצוה דאס מיר זיינן גיבאטין ניט
צוא

געבונג איין לייט זעליגר אונ איין דר ברמיגר ער דר לייננערט דעם צארין אונ מערט גנאד אונ מערט צו באניטיגין אונ דוא ווילסט אז די רשעים זאלין תשובה טאן אונ דו באגערסט ניט אז דיא רשעים זאלין שטארבן ווארום עס שטייט גישריבן זאג צו זיי איך שווער ווי איך גאט לעב אויב איך באגר אז דר רשע זאל שטארבן נייערט איך באגער אז דער רשע זאל ווידער קערין פון זיין שלעכטין וועג אונ זאל בלייבין לעבן. שובי שובו קערט ווידר פון אייערע שלעכטע וועגין ווארום זאלט איר שטארבין הויז גזינד פון ישראל. אונ נאך שטייט גישריבין גאט זאגט באגער איך דען דעם טויט פון דעם רשע פר
וואר

לנעילה

אדני יהוה הלוא בשובו מדרכיו וחיה: ונאמר כי לא אחפץ במות המת נאם אדני יהוה והשיבו וחיו: כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישרון בכל דור ודור ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח (אלא אתה):

את הגלוים לנו ואת שאינם גלוים לנו. את הגלוים לנו כבר אמרנום לפניך והודינו לך עליהם. ואת שאינם גלוים לנו לפניך הם גלוים וידועים. כדבר שנאמר הנסתרות ליי אלהינו. והנגלות לנו ולבנינו עד עולם לעשות את כל דברי התורה הזאת: כי אתה סלחן לישראל ומחלן לשבטי ישרון בכל דור ודור ומבלעדיך אין לנו מלך מוחל וסולח (אלא אתה):

אלהי. עד שלא נוצרתי איני כדאי ועכשיו שנוצרתי כאלו לא נוצרתי. עפר אני בחיי. קל וחומר במיתתי. הרי אני לפניך ככלי מלא בושה וכלמה: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא

וואר לאז דער רשע פאר לאזין זיינע שלעכטע וועגין אונ לאז בלייבן לעבין. ונאמר אונ נאך איין פסוק שטייט דען איך באגער ניט דעם טויט פון איין מת (די רשעים בייא זייער לעבין ווערין זייא אן גירופין מתים), נייערט קערט ווידער אונ בלייבט לעבין כי אתה סלחן לישראל דען דוא פאר גיבסט צו די ישראל ומחלן לשבטי ישרון אונ דו ביסט מוחל צו די שבטים אין אלע דורות אונ זונדער דיר האבין מיר ניט איין קיניג אין דר וועלט וואס זאל אונז מוחל זיין אונ זאל פאר געבין נאר דוא אליין:

צו טאן. עס זייא עס איז דר ביי גיבאטין שטייא אויף אונ טוא עס אדר עס זייא דס דער בייא איז ניט גיבאטין שטייא אויף אונ טוא עס. עס זייא די עבירות די אנטפלעקט זיינן צו אונז דאס מיר האבין עובר גיוועזן אדער די וואס זיינען ניט אנטפלעקט אז דאס איז איין עבירה. וואס מיר ווייסין אז מיר האבין עובר גיוועזן האבן מיר שוין לאנג גיזאגט פר דיר אויך האבן מיר באקענט צו דיר אויף זייא אונ אויף די זאכין וואס מיר ווייסין ניט אויב עס איז איין עבירה, פאר דיר זייגען זיי אנטפלעקט אונ וויסינליך בעטין מיר אז דוא זאלסט אונז מוחל זיין אזו ווי עס שטייט גישריבן אין דער תורה הנסתרות דיא פר בארגענע עבירות וועט גאט טאן אמשפט והנגלות לנו ולבנינו אבער דיא זאכין וואס מיר ווייסין האבין מיר אויף זיך מקבל גיוועזן אז מיר אונ אונזערע קינדער זאלין אויף אייביג טאן וואס אין דער תורה איז גיזאגט גיווארין כי אתה סלחן לישראל דען דוא פאר גיבסט צוא דיא ישראל דוא אליין ביסט מוחל צום גישלעכט פון ישראל אין אלע גיבירד אונ זונדר דיר האבין מיר קיין קיניג דער וועלט וואס זאל אונז מוחל זיין אונ פאר געבין אונזערע זינד נייערט דו ביסט אונז מוחל:

אלהי מיין גאט עד שלא נוצרתי איידער איך בין גיווארין באשאפין בין איך ניט ווערט ועכשיו אונ איצונדרט אז איך בין יוא באשאפין איז גלייך אז איך וואלט ניט ווארין בשאפן. ביי מיינעם לעבן בין איך ערד מכל שכן נאך מיינעם טויט הרי איך בין

עוד . ומה שחטאתי לפניך מחוק ברחמיך הרבים . אבל לא על ידי יסורים וחלאים רעים :

אלהי . נצור לשוני מרע ושפתותי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תדום ונפשי כעפר לכל תהיה . פתח לבי בתורתך ואחרי מצותיך תרדוף נפשי וכל הקמים והחושבים עלי לרעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבתם : יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שלא תעלה קנאת אדם עלי ולא קנאתי על אחרים ושלא אכעוס היום ושלא אכעיסך ותצילני מיצר הרע ותן בלבי הכנעה וענוה : מלכנו ואלהינו יחד שמך בעולמך בנה עירך יסד ביתך ושכלל היכלך וקבץ קבוץ גליות ופדה צאנך ושמח עדתך : עשה למען שמך . עשה למען ימינך . עשה למען תורתך . עשה למען קדשתך : למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך ועננו : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי : עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך : ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות : וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות :

סדר עבודה של יום כפור

מיוסד ע״פ א״ב

אתה כוננת עולם מראש . יסדת תבל והכל פעלת ובריות בו יצרת : בשורך עולם תהו ובהו וחשך על פני תהום : גרשת אפל והצבת נוגה . גולם תבניתך מן האדמה יצרת . ועל עץ הדעת אותו פקדת : דרכך זנח ונזנח מעדן . ולא כליתו למען ארך אפך : הגדלת פריו וברכת זרעו . והפריתם בטובך והושבתם שקט : ויפרקו עול ויאמרו לאל סור ממנו . והסירות יד כרגע כהציר אמללו : זכרת ברית לתמים בדורו . ובזכותו שמת לעולם שארית : הוק ברית קשת למענו כרת . ובאהבת ניחוחו בניו ברכת : טעו בעשרם ויבנו מגדל ויאמרו לכו ונעלה תבקע הרקיע להלחם בו : יחיד אב המון פתאום ככוכב זרח מאור כשדים להאיר בחשך : כעסך הפרת בשורך פעלו ולעת שיבתו לבבו חקרת : לוית חן ממנו הוצאת . טלה טהור מכבש נבחר : מגזעו איש תם הוצאת חתום בבריתך מרחם לקח : נתת לו שנים עשר שבטים אהובי עליון עמוסים מבטן נקראו : שמת על לוי לוית חן וחסד . ומכל אחיו כתר לו עטרת : עמרם נבחר מזרע לוי . אהרן קדוש יי לשרתך קדשת : פארתו בבגדי שרד . ובקרבנותיו הפר כעסך : ציץ ומעיל חשן ואפוד . כתנת ומכנסי בד מצנפת ואבנט : קרבנות פרים ועולות כבשים ושחיטת שעירים וניחוח אילים : ריח קטורת רוקח מרקחת . ובעור גחלים וזריקת דם וספירת יושר : שועת קטורת ותפלת אמת וקדשתו מכפר עונותינו : תוכן בוץ ועריכת אבן מחגר בכלם כמלאך מיכאל משרת .

פר דיר וויא אכלי וואס זיא איז פול מיט שאנד יהי עס זאל זיין דר ווילין פר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין אז איך זאל מער ניט זינדיגין פר דיר אונ וואס איך האב שוין גיזינדיגט פאר דיר זאלסטו אויס מעקין מיט דיין פיל דר בארימקייט אבער ניט דורך יסורים אונ שלעכטע קראנקהייט .

סימן ע״פ תשר״ק

תכנת כל אלה לכבוד אהרן. כלי כפרה לישראל שמתו. ועל ידו סליחת העון נתת: תחת אהרן מגזעו יעמוד. לשרת לפניך ביום הסליחה:
תורת מעשה ועבודת היום שבעת ימים בזבולנו ילמוד ומזין עליו שלישי ושביעי: שלומי זקני עם וחכמי אחיו הכהנים תמיד יסובבוהו עד בא יום העשור. וערב יום הכפורים שחרית משביעין אותו במי ששכן שמו בבית הזה שלא ישנה מכל מה שאמרו לו. שמא יש בלבו צד מינות. הוא פורש ובוכה על שחשדוהו. והם פורשים ובוכים שחשדו למי שמעשיו סתומים. שמא אין בלבו כלום. ואומרים לו: ראה לפני מי אתה נכנס למקום אש להבת שלהבת: קהל עדתנו עליך יסמוכו. ועל ידך תהא סליחתנו: צווהו והרגילוהו עד בא יום העשור. וערב יום הכפורים שחרית היו מעמידין אותו בשער המזרח. ומעבירים לפניו פרים ואילים וכבשים כדי שיהא מכיר ורגיל בעבודה:
פרשו לו סדין של בוץ בהגיע עת שחיטת כבש התמיד לעשות מחיצה בינו ובין העם: עשה מצוה באימה ויראה ובודק עצמו מחוצצי טבילה: שש על מצוה לקיים דתו ופשט בגדי חול וירד וטבל ועלה ונסתפג כמו שהזהר: נתנו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו (מקיתון של זהב): מיד מקבל את כבש התמיד ושוחט בו רוב שנים ומניח לאחר לגמור השחיטה. ומקבל את הדם וזרק על המזבח כמצותו: לפנים להיכל יכנוס להיטיב חמש נרות. ולהקטיר קטרת הבקר ולהיטיב את שתי הנרות הנשארות. ויצא והקריב את הראש ואת האברים כמצותן ומקטיר מנחת התמיד כמשפטה: בכל יום יעשה מנחת הסולת ומנחת חבתין וינסך את היין בכל כלי שיר. ואחר התמיד מקריב פר העולה ושבעת הכבשים של מוסף היום ומנחתם (לשבת וביום השבת מקריב קודם מוסף היום כבשים של מוסף שבת ומנחתם ועורך לחם הפנים ומקטיר הבזיכין כמשפטן): יבא מיד לבית הפרוה ובקדש היתה ופרשו לו סדין של בוץ בינו לבין העם כבראשונה: טרם יפשוט בגדי זהב מקדש בנקיות ידיו ורגליו: חל ופשט בגדי זהב וירד וטבל כמו שהזהר ועלה ונסתפג: זהבים מעביר ולבנים לובש שעבודת היום בבגדי לבן: ומהר וקדש ידיו ורגליו ובא לו תחלה אצל פרו ופרו היה עומד בצפון כנגד בין האולם ולמזבח ראשו לדרום ופניו למערב והכהן עומד במזרח ופניו למערב: היה עומד באימה לפני אל עליון ואומר עליו דברי ודוי וסמך שתי ידיו עליו והתודה:
וכך היה אומר. אנא השם. חטאתי. עויתי. פשעתי לפניך אני וביתי: אנא בשם כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים. שחטאתי. ושעויתי. ושפשעתי לפניך אני וביתי. ככתוב בתורת משה עבדך מפי כבודך. כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי:

והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים את השם הנכבד והנורא מפורש יוצא מפי כהן גדול בקדשה ובטהרה היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

וְאַף הוּא הָיָה מִתְכַּוֵּן כְּנֶגֶד הַמְבָרְכִים לִגְמוֹר אֶת הַשֵּׁם וְאוֹמֵר לָהֶם תִּטְהָרוּ. וְאַתָּה בְּטוּבְךָ מְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְסוֹלֵחַ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ:

דָּרַךְ וּבָא לוֹ לְשַׁעַר נִקָּנוֹר וְהוּא לְמִזְרַח הָעֲזָרָה לִצְפוֹן הַמִּזְבֵּחַ הַסְּגָן מִימִינוֹ וְרֹאשׁ בֵּית אָב מִשְּׂמֹאלוֹ וְשָׁם שְׁנֵי שְׂעִירִים פְּנֵיהֶם לְמַעֲרָב וַאֲחוֹרֵיהֶם לְמִזְרָח אֶחָד לִימִינוֹ וְאֶחָד לִשְׂמֹאלוֹ טָרַף בְּקַלְפִּי וְהֶעֱלָה שְׁנֵי גוֹרָלוֹת: גּוֹרַל יָמִין כְּשֶׁהוּא שֶׁל שֵׁם יִתְּנֵהוּ עַל הַשָּׂעִיר וְאוֹמֵר לַיְיָ חַטָּאת:

כבאן אין צריך לכרוע

וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם הָעוֹמְדִים בָּעֲזָרָה כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא מְפוֹרָשׁ יוֹצֵא מִפִּי כֹּהֵן גָּדוֹל בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה הָיוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

בִּשְׂעִיר עֲזָאזֵל לָשׁוֹן שֶׁל זְהוֹרִית מִשְׁקַל שְׁתֵּי סְלָעִים בֵּין קַרְנָיו יִקְשׁוֹר וְיַעֲמִידֵהוּ בְּשַׁעַר הַמִּזְרָח כְּנֶגֶד בֵּית שִׁלּוּחוֹ:

אַף בְּשָׂעִיר שֶׁהוּא שֶׁל שֵׁם יִקְשׁוֹר לָשׁוֹן שֶׁל זְהוֹרִית כְּנֶגֶד בֵּית שְׁחִיטָתוֹ בְּצַוָּאר וּבָא לוֹ שֵׁנִית אֵצֶל פָּרוֹ וְאוֹמֵר עָלָיו וִדּוּי בֵּיתוֹ וּוִדּוּי אֶחָיו הַכֹּהֲנִים וְסָמַךְ שְׁתֵּי יָדָיו עָלָיו וְהִתְוַדָּה:

וְכַךְ הָיָה אוֹמֵר. אָנָּא הַשֵּׁם. חָטָאתִי. עָוִיתִי. פָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אַהֲרֹן עַם קְדוֹשֶׁךָ: אָנָּא בַּשֵּׁם כַּפֶּר נָא לַחֲטָאִים וְלַעֲוֹנוֹת וְלַפְּשָׁעִים שֶׁחָטָאתִי. וְשֶׁעָוִיתִי. וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ אֲנִי וּבֵיתִי וּבְנֵי אַהֲרֹן עַם קְדוֹשֶׁךָ. כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדֶּךָ מִפִּי כְבוֹדֶךָ. כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ:

וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם הָעוֹמְדִים בָּעֲזָרָה כְּשֶׁהָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא מְפוֹרָשׁ יוֹצֵא מִפִּי כֹּהֵן גָּדוֹל בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה הָיוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וְנוֹפְלִים עַל פְּנֵיהֶם וְאוֹמְרִים בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַף הוּא הָיָה מִתְכַּוֵּן כְּנֶגֶד הַמְבָרְכִים לִגְמוֹר אֶת הַשֵּׁם וְאוֹמֵר לָהֶם תִּטְהָרוּ. וְאַתָּה בְּטוּבְךָ מְעוֹרֵר רַחֲמֶיךָ וְסוֹלֵחַ לְשֵׁבֶט מְשָׁרְתֶךָ:

מיוסד ע"פ א"ב

אַחַר וִדּוּי שָׁקַד בְּעָצְמָה לַעֲשׂוֹת חַטָּאתוֹ וְחַטַּאת הָעָם: בָּדַק סַכִּין וְשָׁחַט פָּרוֹ רוֹב שְׁנַיִם וּמֵרֵק אַחֵר אֶת הַשְּׁחִיטָה וְקִבֵּל דָּמוֹ בְּמִזְרָק טָהוֹר: גַּם לַחֲבֵרוֹ יִתֵּן מִיַּד לְמָרֵס בְּדָמוֹ כְּדֵי שֶׁלֹּא יִקְרוֹשׁ: דָּם זֶה הִנִּיחוֹ בְּיַד מִי שֶׁמְּמָרֵס בּוֹ בָּעֲזָרָה עַל הָרוֹבֶד הָרְבִיעִי שֶׁמִּן הַהֵיכָל וְלַחוּץ וְנָטַל מַחְתָּה שֶׁל זָהָב אָדוֹם קַלָּה מַחֲזֶקֶת שְׁלֹשָׁה קַבִּין וְיָדָהּ אֲרוּכָה וְעָלָה לְרֹאשׁ הַמִּזְבֵּחַ וּפִנָּה גֶּחָלִים שֶׁמֶּחֱצִיתָן גַּחֶלֶת וּמֶחֱצִיתָן שַׁלְהֶבֶת אֵילָךְ וְאֵילָךְ וְחָתָה מִן הַלּוֹחֲשׁוֹת מִצַּד מַעֲרָב הַמִּזְבֵּחַ. הוֹרִידָהּ מְלֵאָה גַּחֲלֵי אֵשׁ לוֹחֲשׁוֹת וְהִנִּיחָהּ עַל הָרוֹבֶד הָרְבִיעִי שֶׁבָּעֲזָרָה: הוֹצִיאוּ לוֹ כַּף רֵיקָן וּמַחְתָּה מְלֵאָה קְטֹרֶת דַּקָּה מִן הַדַּקָּה: וְחָפַן מִמֶּנָּה מְלֹא חָפְנָיו לֹא מְחוּקוֹת וְלֹא גְדוּשׁוֹת אֶלָּא טְפוּפוֹת וְנָתַן לְתוֹךְ הַכַּף וְנוֹתֵן בִּימִינוֹ מַחְתַּת

הַגֶּחָלִים וּבִשְׂמֹאלוֹ כַּף הַקְּטֹרֶת: גָּרַז עַצְמוֹ וְנִכְנַס לְקֹדֶשׁ הַקֳּדָשִׁים עַד שֶׁמַּגִּיעַ לָאָרוֹן וְהִנִּיחַ הַמַּחְתָּה בֵּין בַּדֵּי הָאָרוֹן וּבְבַיִת שֵׁנִי מַנִּיחַ עַל אֶבֶן הַשְּׁתִיָּה: חָפַן כָּל הַקְּטֹרֶת שֶׁבְּכַף בְּחָפְנָיו וְצָבַר עַל הַגֶּחָלִים לְצַד מַעֲרָב וּמַמְתִּין שָׁם עַד שֶׁנִּתְמַלֵּא הַבַּיִת כֻּלּוֹ עָשָׁן: מַהֵר לֵב פָּסַע וְשָׁב לַאֲחוֹרָיו פָּנָיו לְקֹדֶשׁ וַאֲחוֹרָיו לַהֵיכָל עַד שֶׁיָּצָא מִן הַפָּרֹכֶת וּמִתְפַּלֵּל בַּהֵיכָל תְּפִלָּה קְצָרָה סָמוּךְ לַפָּרֹכֶת:

וְכַךְ הָיְתָה תְּפִלָּתוֹ שֶׁל כֹּהֵן גָּדוֹל. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּהֵא שָׁנָה זוֹ הַבָּאָה עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מָקוֹם שֶׁהֵם אִם שְׁחוּנָה גְשׁוּמָה וְאַל יִכָּנֵס לְפָנֶיךָ תְּפִלַּת עוֹבְרֵי דְרָכִים לְעִנְיַן הַגֶּשֶׁם בְּשָׁעָה שֶׁהָעוֹלָם צָרִיךְ לוֹ וְשֶׁלֹּא יִצְטָרְכוּ עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּפַרְנָסָה זֶה לָזֶה וְלֹא לְעַם אַחֵר. שָׁנָה שֶׁלֹּא תַפִּיל אִשָּׁה פְּרִי בִטְנָהּ וְשֶׁיִּתְּנוּ עֲצֵי הַשָּׂדֶה אֶת תְּנוּבָתָם וְלָא יַעֲדֵי עֲבִיד שׁוּלְטָן מִדְּבֵית יְהוּדָה:

יָצָא וְנָטַל דַּם הַפָּר מִמִּי שֶׁמְּמָרֵס בּוֹ וְנִכְנַס לְמָקוֹם שֶׁנִּכְנַס וְעָמַד בְּמָקוֹם שֶׁעָמַד וְטוֹבֵל אֶצְבָּעוֹ עַל כָּל הַזָּיָה וְהִזָּה מִמֶּנּוּ לִפְנֵי הַכַּפּוֹרֶת בֵּין בַּדֵּי הָאָרוֹן אַחַת לְמַעְלָה וְשֶׁבַע לְמַטָּה וְלֹא הָיָה מִתְכַּוֵּן לְהַזּוֹת לֹא לְמַעְלָה וְלֹא לְמַטָּה אֶלָּא כְּמַצְלִיף:

וְכַךְ הָיָה מוֹנֶה. אַחַת. אַחַת וְאַחַת. אַחַת וּשְׁתַּיִם. אַחַת וְשָׁלֹשׁ. אַחַת וְאַרְבַּע. אַחַת וְחָמֵשׁ. אַחַת וָשֵׁשׁ. אַחַת וָשֶׁבַע: יָצָא מִקָּדְשֵׁי הַקֳּדָשִׁים וְהִנִּיחוֹ עַל כֵּן הַזָּהָב שֶׁהָיָה בַּהֵיכָל:

כִּבְצֵאתוֹ הֵבִיאוּ לוֹ שְׂעִיר הַחַטָּאת שְׁחָטוֹ וְקִבֵּל דָּמוֹ בְּמִזְרָק טָהוֹר: לִפְנִים יִכָּנֵס לְהַזּוֹת מִדָּמוֹ בֵּין שְׁנֵי בַּדֵּי הָאָרוֹן כְּסֵדֶר דַּם הַפָּר אַחַת לְמַעְלָה וְשֶׁבַע לְמַטָּה וְלֹא הָיָה מִתְכַּוֵּן לְהַזּוֹת לֹא לְמַעְלָה וְלֹא לְמַטָּה אֶלָּא כְּמַצְלִיף:

וְכַךְ הָיָה מוֹנֶה. אַחַת. אַחַת וְאַחַת. אַחַת וּשְׁתַּיִם. אַחַת וְשָׁלֹשׁ. אַחַת וְאַרְבַּע. אַחַת וְחָמֵשׁ. אַחַת וָשֵׁשׁ. אַחַת וָשֶׁבַע: יָצָא וְהִנִּיחַ עַל כֵּן הַזָּהָב הַשֵּׁנִי שֶׁהָיָה בַּהֵיכָל:

מִהֵר וְנָטַל דַּם הַפָּר מִן הַכֵּן שֶׁהִנִּיחַ עָלָיו וְטוֹבֵל אֶצְבָּעוֹ עַל כָּל הַזָּיָה וְהִזָּה מִמֶּנּוּ עַל הַפָּרֹכֶת כְּנֶגֶד הָאָרוֹן מִבַּחוּץ אַחַת לְמַעְלָה וְשֶׁבַע לְמַטָּה וְלֹא הָיָה מִתְכַּוֵּן לְהַזּוֹת לֹא לְמַעְלָה וְלֹא לְמַטָּה אֶלָּא כְּמַצְלִיף:

וְכַךְ הָיָה מוֹנֶה. אַחַת. אַחַת וְאַחַת. אַחַת וּשְׁתַּיִם. אַחַת וְשָׁלֹשׁ. אַחַת וְאַרְבַּע. אַחַת וְחָמֵשׁ. אַחַת וָשֵׁשׁ. אַחַת וָשֶׁבַע:

נָחַץ וְהִנִּיחַ דַּם הַפָּר וְנָטַל דַּם הַשָּׂעִיר וְעָשָׂה לְדָמוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדַם הַפָּר וְהִזָּה עַל הַפָּרֹכֶת כְּנֶגֶד הָאָרוֹן מִבַּחוּץ אַחַת לְמַעְלָה וְשֶׁבַע לְמַטָּה וְלֹא הָיָה מִתְכַּוֵּן לְהַזּוֹת לֹא לְמַעְלָה וְלֹא לְמַטָּה אֶלָּא כְּמַצְלִיף:

וְכַךְ הָיָה מוֹנֶה. אַחַת. אַחַת וְאַחַת. אַחַת וּשְׁתַּיִם. אַחַת וְשָׁלֹשׁ. אַחַת וְאַרְבַּע. אַחַת וְחָמֵשׁ. אַחַת וָשֵׁשׁ. אַחַת וָשֶׁבַע:

שָׁשׁ וְעֵירָה דַּם הַפָּר לְתוֹךְ הַמִּזְרָק שֶׁבּוֹ דַּם הַשָּׂעִיר וְנָתַן הַמָּלֵא בְּרֵיקָן כְּדֵי שֶׁיִּתְעָרְבוּ יָפֶה יָפֶה זֶה בָּזֶה וּבָא וְעָמַד לִפְנִים מִמִּזְבַּח הַזָּהָב בֵּין הַמִּזְבֵּחַ וְהַמְּנוֹרָה וּמַתְחִיל לְהַזּוֹת מִדַּם הַתַּעֲרוֹבֶת: עַל אַרְבַּע קַרְנוֹתָיו יִתֵּן כְּסִדְרָן מַתְחִיל מִקֶּרֶן מִזְרָחִית צְפוֹנִית וּמְסַיֵּם בְּקֶרֶן דְּרוֹמִית מִזְרָחִית וְחוֹתֶה הַגֶּחָלִים

והאפר שבמזבח הזהב הולך והולך עד שמגלה זהבו ומזה מדם התערובת על טהרו של מזבח שבע פעמים: פסע ויצא לצד דרום חוץ לאולם ושפך את השירים על יסוד מערבי של מזבח החיצון: צעד ובא לו אצל השעיר המשתלח לעזאזל להתודות עליו אשמת קהלו וסמך שתי ידיו עליו והתודה:

וכך היה אומר. אנא השם (יהוה) חטאו עוו פשעו לפניך עמך בית ישראל. אנא בשם (יהוה) כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים שחטאו ושעוו ושפשעו לפניך עמך בית ישראל ככתוב בתורת משה עבדך מפי כבודך. כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי:

והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעים את השם הנכבד והנורא מפורש יוצא מפי כהן גדול בקדשה ובטהרה היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואף הוא היה מתכון כנגד המברכים לגמור את השם ואומר להם תטהרו. ואתה בטובך מעורר רחמיך וסולח לעדת ישרון:

קרא לאחד מן הכהנים המזומן מאתמול להוליכו ומסרו לו והוליכו אל ארץ גזרה למדבר שמם וכשהגיע לצוק חולק לשון של זהורית שבקרניו חציו קושר בסלע וחציו בין קרניו ודחפו בשתי ידיו לאחוריו והוא היה מתגלגל ויורד ולא היה מגיע לחצי ההר עד שנעשה אברים אברים ואומר כך ימחו עונות עמך בית ישראל: רץ לו אצל הפר ואצל השעיר הנשרפים וקרען והוציא אמוריהם ונתנם במגס להקטירם על גבי המזבח. ובשרן קלען במקלעות ומשלחן ביד אחרים להוציאן לבית השרפה: שב ובא לעזרת נשים אחר שהגיע השעיר למדבר לקרות בתורת כהנים פרשת אחרי מות ואך בעשור וגולל הספר תורה ומניחו בחיקו ואומר יותר ממה שקריתי לפניכם כתוב כאן. ובעשור שבחומש הפקודים קורא על פה ומברך לאחריהם שמונה ברכות על התורה ועל העבודה ועל ההודאה ועל מחילת העון ועל המקדש ועל ישראל ועל הכהנים ועל שאר התפלה:

תכן צעדיו ובא לבית הטבילה וקדש ידיו ורגליו ופשט בגדי לבן וירד וטבל עלה ונסתפג הביאו לו בגדי זהב ולבש וקדש ידיו ורגליו ועשה שעיר הנעשה בחוץ שהוא ממוסף היום ואחר כך מקריב את אילו ואת איל העם ומנחתם ונסכיהם כמשפטם ומקטיר האמורים של פר ושעיר הנשרפים ואחר כך מקריב תמיד של בין הערבים כהלכתו:

אחר כלותו מעשות כל אלה עוד בא לו לבית הטבילה מהר וקדש ידיו ורגליו ופשט בגדי זהב וירד וטבל עלה ונסתפג הביאו לו בגדי לבן לבש וקדש ידיו ורגליו נכנס לבית קדש הקדשים להוציא את הכף ואת המחתה שהכנים בשחרית. ועוד בא לו לבית הטבילה וקדש ידיו ורגליו ופשט בגדי לבן וירד וטבל עלה ונסתפג הביאו לו בגדי זהב לבש וקדש ידיו ורגליו נכנס להיכל להקטיר את הקטרת של בין הערבים ולהדליק את הנרות כבשאר

ימים ויצא והקריב מנחת התמיד ומותר מנחת חביתין ומנסך היין בכל כלי שיר כהלכתו וקדש ידיו ורגליו ופשט בגדי זהב הביאו לו בגדי עצמו ולבש ומלוין אותו עד ביתו. ויום טוב היה עושה בצאתו בשלום מן הקדש. אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי׳ אלהיו. ובכן כמו ששמעת תפלת כהן גדול בהיכל. כמו כן מפינו תשמע ותושיע:

יהי רצון מלפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו שתהא השנה הזאת הבאה עלינו ועל כל עמך בית ישראל בכל מקום שהם. שנת אורה. שנת ברכה. שנת גילה. שנת דיצה. שנת הוד. שנת ועד טוב. שנת זמרה. שנת חדוה. שנת טובה. שנת ישועה. שנת כלכלה. שנת למוד. שנת מנוחה. שנת נחמה. שנת ששון. שנת עלצון. שנת פדות. שנת צהלה. שנת קוממיות. שנת קבוץ גליות. שנת קבול תפלות. שנת רצון. שנת שלום. שנת שלוה ושקטה. שנת שבע. שנה שתוליכנו בה קוממיות לארצנו. שנה שידבר עמים תחתינו. שנה שתכתבנו בה לחיים טובים. שנה שלא יצטרכו עמך בית ישראל לפרנסה זה לזה ולא לעם אחר. בזכות שמך הגדול (דיקרנוסא) הממנה על הפרנסה. שנה שתעצור המגפה והמשחית מעלינו ומעל כל עמך בית ישראל. שנה שלא תפיל אשה פרי בטנה:

ובכן ועתה יי׳ אלהינו על רחמיך הרבים אנו בטוחים ועל חסדיך אנו נשענים ולסליחותיך אנו מקוים כי אתה יי׳ אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ומרבה להיטיב ומנהיג את העולם כלו במדת החסד ובמדת הרחמים. ככתוב בתורת משה עבדך ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יי׳ לפניך וחנותי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם:

ובכן מה נהדר היה כהן גדול בצאתו בשלום מן הקדש:

כאהל הנמתח בדרי מעלה. מראה כהן: כברקים היוצאים מזיו החיות. מראה כהן: כגודל גדילים בארבע קצוות. מראה כהן: כדמות הקשת בתוך הענן. מראה כהן: כהוד אשר הלביש צור ליצורים. מראה כהן: כורד הנתון בתוך גנת חמד. מראה כהן: כזר הנתון על מצח מלך. מראה כהן: כחסד הנתן על פני חתן. מראה כהן: כטוהר הנתון בצניף טהור. מראה כהן: כיושב בסתר לחלות פני מלך. מראה כהן: ככוכב הנגה בגבול מזרח. מראה כהן: (בק״ק אין אומרים זה כלבוש מעיל ובשריון צדקה. מראה כהן:) כמלאך הנצב על ראש דרך. מראה כהן: כנר המציץ מבין החלונות. מראה כהן: כשרי צבאות בראש עם קדש. מראה כהן: כעוז אשר הלביש טהור למטהר. מראה כהן: כפעמני זהב בשולי המעיל. מראה כהן: כצורת הבית ופרכת העדות. מראה כהן: כקהלה מכסה תכלת וארגמן. מראה כהן: כרואה זריחת שמש על הארץ. מראה כהן: כשושנת גן בין החוחים. מראה כהן: כתבנית כסיל וכימה מתימן. מראה כהן: כל אלה וכו׳

די תְּפִלּוֹת פון ראש הַשָּׁנָה אונ פון יום כִּפּור איז אַרוּס גִינוּמֶען גִיוָוארִין פון מַחְזוֹר, אונ אַלֶן אויף טַייטְשׁ, כְּדֵי דִיא ווַייבֶּער זָאלִין נָאךְ זָאגִין מִיט דֶעם קָהָל:

יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

אַ תָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ : בַּ שָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ :
גִּ בּוֹר וְנַעֲרָץ : דָּ גוּל מֵרְבָבָה :
הוּ א שָׂח וַיֶּהִי : וְ צִוָּה וְנִבְרָאוּ :
זִ כְרוֹ לָנֶצַח : חַ י עוֹלָמִים :
טְ הוֹר עֵינַיִם . יוֹ שֵׁב סֵתֶר :
כִּ תְרוֹ יְשׁוּעָה : לְ בוּשׁוֹ צְדָקָה :
מַ עֲטֵהוּ קִנְאָה : נֶ אְפַּד נְקָמָה :
סִ תְרוֹ יוֹשֶׁר : עֲ צָתוֹ אֱמוּנָה :
פְּ עוּלָּתוֹ אֱמֶת : צַ דִּיק וְיָשָׁר :
קָ רוֹב לְקוֹרְאָיו בֶּאֱמֶת : רָ ם וּמִתְנַשֵּׂא :
שׁ וֹכֵן שְׁחָקִים : תּ וֹלֶה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה :

חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ:
יְיָ מֶלֶךְ . יְיָ מָלָךְ . יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

אַ דִּירֵי אֲיֻמָּה יַאְדִּירוּ בְקוֹל : יְיָ מֶלֶךְ :
בְּ רוּאֵי בָרָק יְבָרְכוּ בְקוֹל : יְיָ מָלָךְ :
גִּ בּוֹרֵי גוֹבַהּ יַגְבִּירוּ בְקוֹל : יְיָ יִמְלוֹךְ :

אַתָּה הוּא אלהינו דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער גָאט דֶער דָא גִיוָועלְטִיגְט אויף דֶעם הִימֶל אונ אויף דֶר עֶרְד. דֶר דָא איז שְׁטַארְק אונ וֶוערְט גִישְׁטַארְקְט. עֶר איז גִיבַּאגִירְט פון פִיל צֶעהֶן טוֹיזִינְט מַלְאָכִים. אַזוֹ וִויא עֶר הָאט גִירֶעט אַזוֹ איז עֶס גִיוָוארְן אונ וִוי עֶר הָאט גִיבָּאטִין אַזוֹ איז אַלְדִינְג בַּאשַׁאפִין גִיוָוארִין. זַיין גִידֶעכְטֶענֶעשׁ איז צוּ אֵייבִּיג דֶר דָא לֶעבְּט אֵייבִּיג. עֶר הָאט רַיינֶע אוֹיגִין דָאס עֶר איז מַשְׁגִּיחַ אויף אַלֶע עוֹלָמוֹת. עֶר זִיצְט אִין פַאר בָּארְגֶענֶעשׁ. בַּיי זַיין קְרוֹין איז דָא הִילְף. עֶס קָאן קֵיינֶער נִיט הֶעלְפִין נָאר עֶר אַלֵיין. זַיין קְלֵייד איז מִיט גִירֶעכְטִיקַייט בְּשַׁעַת אַז עֶר מְשַׁפֵּט דִי יִשְׂרָאֵל. זַיין אַיין הִיל איז רֶעכֶנוּנְג פון מִשְׁפָּט עֶר איז גִצִירְט מִיט רֶעכֶענוּנְג אונ זַיין פַר בָּארְגֶענֶשׁ איז רֶעכְט פַארְטִיקַייט. זַיין עֵצָה איז וָוארְהַאפְטִיג זַיין וָוערְק איז אֱמֶת עֶר איז גִירֶעכְט אונ רֶעכְט פַארְטִיג. עֶר איז נָאהֶענְט צוּ דִי וָואס רוּפִין אִים אָן מִיט אֱמֶת עֶר איז הוֹיךְ אונ דֶער הוֹיבִּין עֶר רוּעט אִין הִימֶל. עֶר הָאט דִיא עֶרְד אויף גִיהַאנְגֶען אויף נִישְׁט: חַי וקים דֶער דָא לֶעבְּט אונ איז בַּשְׁטֶענְדִיג פָארְכְטִיג אונ דֶער הוֹיבִּין אונ הֵיילִיג: אַדִּירֵי איומה דִי יִשְׂרָאֵל וָואס זַיינֶען שְׁטַארְק אִין גָאטְשׁ פָארְכְט שְׁטַארְקִין זֵיי גָאט מִיט זֵייעֶר קוֹל אונ זָאגִין גָאט איז אַיין מֶלֶךְ: דִי מַלְאָכִים וָואס זַיינֶען בַּאשַׁאפִין גִיוָוארִין פון בְּלִיץ לוֹיבִּין זֵיי גָאט מִיט אַיין קוֹל אונ זָאגִין גָאט הָאט גִיקִינִיגְט: דִיא

יי מלך. יי מלך. יי ימלוך לעולם ועד:

ד והדרי חולקים ידובבו בקול: יי מלך:
ה מוני המולה יהללו בקול: יי מלך:
ו חילים וחיות יועדו בקול: יי ימלוך:

יי מלך. יי מלך. יי ימלוך לעולם ועד:

ז וכרי זמרות יזמרו בקול: יי מלך:
ח כמי חידות יחסנו בקול: יי מלך:
ט פסרי טפוחים יטכסו בקול: יי ימלוך:

יי מלך. יי מלך. יי ימלוך לעולם ועד:

י ורשי יקרה יישירו בקול: יי מלך:
כ בירי כח יכתירו בקול: יי מלך:
ל בושי להבות ילבבו בקול: יי ימלוך:

יי מלך. יי מלך. יי ימלוך לעולם ועד:

מ נעימי מלל ימללו בקול: יי מלך:
נ וצצי נוגה ינצחו בקול: יי מלך:
ש רפים סובבים יסלסלו בקול: יי ימלוך:

יי מלך. יי מלך. יי ימלוך לעולם ועד:

ע ורכי עז יענו בקול: יי מלך:
פ חודי פלאיך יפצחו בקול: יי מלך:
צ באות צאנך יצלצלו בקול: יי ימלוך:

ישראל וואס זיי שטארקין זיך איבער דעם יצר הרע זיי שטארקין גאט מיט איין קול אונ זאגין גאט וועט קיניגין: דיא דא שפרינגען צוא זאגין שירה דאס זיינען דיא ברענעדיגע מלאכים זייא ריידין לויב צו גאט מיט אשטארק קול: דיא ישראל וואס ברומען מיט אשריי זיי לויבין גאט מיט אשטארק קול: די מלאכים וואס זיינען גאטס חיל אונ די חיות הקודש זיי זאמלען זיך איין צו לויבין גאט מיט אשטארק קול: די ישראל וואס גידיינקען גאטש לויב זייא לויבין גאט מיט אשטארק קול: די ישראל די דא זיינען עוסק אין די סודות פון דר תורה זיי שטארקין מיט אשטארק קול: די הערליכע מלאכים וואס גאט האט זיי באשאפין מיט זיין פויכט זייא צירין גאט מיט אשטארק קול: די ישראל וואס האבן גיארבט די טייערע תורה זייא טוען רעכט פארטיגין גאט מיט אשטארק קול: די מלאכים וואס זיינן שטארק מיט כח זיי קריינען גאט מיט אשטארק קול: די מלאכים וואס זיינן אן גיקליידט מיט פייער זיי לויבן גאט מיט הארץ: די ישראל וואס זיי ריידן זיסע רייד זיי ריידין מיט אשטארק קול: דיא מלאכים וואס פינקלען אונ לייכטין ליכט זייא זאגין אייביג שירה מיט אשטארק קול: דיא ברענעדיגע מלאכים וואס רינגלען ארום זייא לויבין מיט אשטארק קול: די ישראל וואס זיי זיינן אן גיריכט צו לערנן די תורה זיי שרייען מיט

יְיָ מֶלֶךְ. יְיָ מָלָךְ. יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

קְהִלּוֹת קֹדֶשׁ יַקְדִּישׁוּ בְּקוֹל: יְיָ מֶלֶךְ:
רִבְבוֹת רְבָבָה יְרַנְּנוּ בְקוֹל: יְיָ מָלָךְ:
שְׁבִיבֵי שַׁלְהָבוֹת יְשַׁנְּנוּ בְקוֹל: יְיָ יִמְלוֹךְ:

יְיָ מֶלֶךְ. יְיָ מָלָךְ. יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

תּוֹמְכֵי תְהִלּוֹת יַתְמִידוּ בְקוֹל: יְיָ מֶלֶךְ:
תּוֹקְפֵי תִפְאַרְתֶּךָ יַתְמִימוּ בְקוֹל: יְיָ מָלָךְ:
תְּמִימֵי תְעוּדָה יִתְּנוּ בְקוֹל: יְיָ יִמְלוֹךְ:

יְיָ מֶלֶךְ. יְיָ מָלָךְ. יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

קהל וחזן וּבְכֵן לְךָ הַכֹּל יַכְתִּירוּ:

לְאֵל עוֹרֵךְ דִּין:	לְבוֹחֵן לְבָבוֹת בְּיוֹם דִּין:
לְגוֹלֶה עֲמוּקוֹת בַּדִּין:	לְדוֹבֵר מֵישָׁרִים בְּיוֹם דִּין:
לְהוֹגֶה דֵעוֹת בַּדִּין:	לְוָתִיק וְעוֹשֶׂה חֶסֶד בְּיוֹם דִּין:
לְזוֹכֵר בְּרִיתוֹ בַּדִּין:	לְחוֹמֵל מַעֲשָׂיו בְּיוֹם דִּין:
לְטַהֵר חוֹסָיו בַּדִּין:	לְיוֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת בְּיוֹם דִּין:
לְכוֹבֵשׁ כַּעְסוֹ בַּדִּין:	לְלוֹבֵשׁ צְדָקוֹת בְּיוֹם דִּין:
לְמוֹחֵל עֲוֹנוֹת בַּדִּין:	לְנוֹרָא תְהִלּוֹת בְּיוֹם דִּין:

אַשְׁטַארְק קוֹל: דִי יִשְׂרָאֵל וָואס פַארְכְטִין זִיךְ פַר דַיינֶע ווּאוּנְדֶר זַיי עֶפְּעֶנֶן זַייעֶר מוּיל מִיט אַשְׁטַארְק קוֹל: דִי יִשְׂרָאֵל וָואס זַיינֶען גִיגְלִיכִין צוּ דִיא שָׁאף זַייא קְלִינְגֶען מִיט אַשְׁטַארְק קוֹל: דִי הֵיילִיגֶע אַיין זַאמְלוּנְג זַיי הֵיילִיגִין מִיט אַיין קוֹל: צֶעהֶן מָאל צֶעהֶן טוֹיזִינְט מַלְאָכִים זַיי זִינְגֶען מִיט אַשְׁיין קוֹל: דִי מַלְאָכִים וָואס זַייא זַיינֶען פוּן פוּנְקֶען אוּנ פְלַאם פַייעֶר זַייא רֵיידִין מִיט אַהוֹיךְ קוֹל: דִיא יִשְׂרָאֵל וָואס לֶעהְנֶען אוּנְטֶער גָאטֶס לוֹיבּ זַייא לוֹיבִּין תָּמִיד מִיט אַשְׁטַארְק קוֹל: דִיא יִשְׂרָאֵל וָואס שְׁטַארְקִין דַיין שֵׁיינְהַייט זַייא לוֹיבִּין גָאט מִיט גַאנְצְקַייט: דִיא יִשְׂרָאֵל וָואס זַיינֶען עוֹסֵק מִיט גַאנְצְקַייט אִין דֶער תּוֹרָה זַייא דֶער צֵיילִין אוּנ לוֹיבִּין גָאט מִיט אַשְׁטַארְק קוֹל:

ובכן לך הכל יכתירו: אוּנ מִיט דֶעם דָאזִיגִין טוּעֶן אַלֶע דִיךְ קְרֵיינֶען:

לְאֵל עורך דין אַלֶע לוֹיבִּין אוּנ קְרֵיינֶען גָאט וָואס עֶר רִיכְט אָן זְכוּת צוּ גִירֶעכְט מַאכִין דִי יִשְׂרָאֵל אִין דִין: אוֹיךְ לוֹיבִּן זַיי צוּ דֶעם דֶער דָא פְּרוּבְּט אַלֶע דִי הֶערְצֶר אִין טָאג פוּן דִין: צוּ דֶעם דֶער דָא דֶעקְט אוֹיף טִיפֶע זַאכִין אִין דִין: צוּ דֶעם וָואס רֶעט רֶעכְט פַארְטַיקַייט אִין דֶעם טָאג פוּן דִין: צוּ דֶעם וָואס עֶר צִיהט אוֹיס וִויסֶען שַׁאפְט אִין דִין: צוּ דֶעם וָואס עֶר אִיז שְׁטַארְק אוּנ טוּט חֶסֶד אִין טָאג פוּן דִין: צוּ דֶעם דֶר דָא גִידֵיינְקְט זַיין פַאר בּוּנְד וָואס עֶר הָאט צוּא אַבְרָהָם אָבִינוּ גִישְׁוָוארִין אוֹיף דֶעם הַר הַמּוֹרִיָּה אִין דִין: צוּ דֶעם דֶר דָא דֶר בַּארִימְט זִיךְ אִיבֶּער זַיינֶע וֶוערְק אִין טָאג פוּן דִין: צוּ דֶעם דֶער דָא רֵיינִיגְט זַיינֶע בַּאשִׁיצֶער אִין דִין: צוּ דֶעם דֶער דָא וֵייס אַלֶע גִידַאנְקֶען אִין טָאג פוּן דִין: צוּ דֶעם דֶר דָא הַאלְט אַיין זַיין צָארִין אִין דִין: צוּ דֶעם דֶר דָא קְלֵיידֶעט אָן גִירֶעכְטִיקַייט אִין טָאג פוּן דִין: צוּ דֶעם דֶער דָא אִיז מוֹחֵל דִי עֲוֹנוֹת

לְסוֹלֵחַ לַעֲמוּסָיו בַּדִּין : לְעוֹנֶה לְקוֹרְאָיו בְּיוֹם דִּין :
לְפוֹעֵל רַחֲמָיו בַּדִּין : לְצוֹפֶה נִסְתָּרוֹת בְּיוֹם דִּין :
לְקוֹנֶה עֲבָדָיו בַּדִּין : לְרַחֵם עַמּוֹ בְּיוֹם דִּין :
לְשׁוֹמֵר אוֹהֲבָיו בַּדִּין : לְתוֹמֵךְ תְּמִימָיו בְּיוֹם דִּין :

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

חזן וּבְכֵן וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ :

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן : אֵל דָּר בַּמָּרוֹם . אַדִּיר בַּמָּרוֹם . אוֹמֶץ יָדוֹ תָּרוּם . לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ :

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן : גִּבּוֹר לְהָקִים . גּוֹזֵר וּמֵקִים . גּוֹלֶה עֲמוּקִים . לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ :

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן : הַמְדַבֵּר בִּצְדָקָה . הַלּוֹבֵשׁ צְדָקָה . הַמַּאֲזִין צְעָקָה . לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ :

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן : זוֹכֵר צוּרִים . זַכּוּת יְצוּרִים . זוֹעֵם צָרִים . לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ :

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן : טוֹב שׁוֹכֵן עַד . טוּבוֹ לָעַד . טִפַּח שְׁמֵי עַד . לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ :

אִין דִּין : צוּ דֶעם דֶער דָא אִיז שְׁרֶעקְלִיךְ אוּנ אִיז מְקַבֵּל דִּיא לוֹיבּ פוּן יִשְׂרָאֵל אִין טָאג פוּן דִּין : צוּ דֶעם דֶער דָא פַאר גִּיט דִּי זִינְד פוּן יִשְׂרָאֵל וָואס זֵיי זַיינֶען בַּאלָאדִין מִיט מִצְוֹת פוּן גִיבָּארִין אָן אִין דִּין : צוּ דֶעם דֶער דָא טוּט עֶנְטְפֶערִין צוּ זַיינֶע רוּפֶער אִין טָאג פוּן דִּין : צוּ דֶעם וָואס טוּט דֶר בַּארִימְקֵייט אִין דִּין : צוּ דֶעם דֶר דָא זֶעהט פַר בָּארְגִינֶע זַאכִין אִין טָאג פוּן דִּין : וַוייל עֶר אִיז זֵיי מוֹחֵל זֵייעֶרֶע זִינְד הֵייסְט גְלַייךְ ווִי עֶר וָואלְט זֵייא גִיקוֹיפְט פַאר קְנֶעכְט אִין דִּין : צוּ דֶעם וָואס דֶער בַּארִימְט זִיךְ אִיבֶּער זַיין פָאלְק אִין טָאג פוּן דִּין : צוּ דֶעם דֶער דָא הִיט זַיינֶע לִיבּ הָאבֶּער אִין דֶעם דִּין : צוּ דֶעם דֶער דָא לֶעהֶענְט אוּנְטֶער זַיינֶע פְרוּמֶע יוּדִין אִין טָאג פוּן דִּין :

מֶלֶךְ עליון אוֹיבֶּערְשְׁטֶר קֵינִיג גָאט עֶר וואוֹינְט אִין הִימִיל עֶר אִיז שְׁטַארְק אִין הִימִיל זַיין שְׁטַארְקֶע הַאנְט אִיז דֶער הוֹיבִּין, צוּא אֵייבִּיגֶע צַייטִין וֶועט עֶר קֵינִיגִן, אוֹיבֶּערְשְׁטֶער קֵינִיג. עֶר אִיז שְׁטַארְק מְקַיֵּם צוּ זַיין זַיינֶע גְזֵירוֹת עֶר אִיז גוֹזֵר אוּנ אִיז מְקַיֵּם. עֶר דֶעקְט אוֹיף טִיפֶע זַאכִין צוּא אֵייבִּיגֶע צַייטִין וֶועט עֶר קֵינִיגִין אוֹיבֶּערְשְׁטֶער קֵינִיג. דֶר דָא רֶעט מִיט גִירֶעכְטִיקֵייט דֶר דָא קְלֵיידֶעט אָן גִירֶעכְטִיקֵייט דֶער דָא פַאר נֶעמְט דָאס גִישְׁרַייא צוּ אֵייבִּיגֶע צַייטִין וֶועט עֶר קֵינִיגִין אוֹיבֶּערְשְׁטֶר קֵינִיג. דֶר דָא גִידֵיינְקְט דִּי אָבוֹת גִירֶעכְט צוּ מַאכִן זַיינֶע בַּאשֶׁעפֶענִשׁ אִין זֵייעֶר זְכוּת עֶר צֶערִינְט אוֹיף דִּי רְשָׁעִים צוּ אֵייבִּיגֶע צַייטִין וֶועט עֶר קֵינִיגִין אוֹיבֶּערְשְׁטֶר קֵינִיג. עֶר אִיז גוּט עֶר רוּהט צוּ אֵייבִּיג זַיין גוּטְשׁ אִיז צוּ אֵייבִּיג עֶר הָאט גִימָאסְטִין דִּי הִימְל וָואס זַיינִן אֵייבִּיג צוּ אֵייבִּיגֶע צַייטִין וֶועט עֶר קֵינִיגִין אוֹיבֶּערְשְׁטֶער קֵינִיג. עֶר אִיז אֵיין גִיהִילְט מִיט לִיכְט ווִיא מִיט אַקְלֵייד אַלֶע לִיכְט לַייכְטִין פוּן אִים עֶר אִיז שְׁטַארְק אוּנ לִיכְטִיג

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: כַּשַּׂלְמָה עוֹטֶה אוֹר. כָּל מְאוֹרֵי אוֹר. כַּבִּיר וְנָאוֹר. לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: מֶלֶךְ עוֹלָמִים. מְפַעְנֵחַ נֶעְלָמִים. מֵשִׂיחַ אִלְּמִים. לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: סוֹבֵל הַכֹּל. סָב וּמְכַלֶּה כֹּל. סוֹקֵר הַכֹּל. לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: פְּאֵרוֹ עוֹז. פּוֹעַל יְמִינוֹ תָּעוֹז. פּוֹדֶה וּמָעוֹז. לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: קְדוֹשָׁיו לַהַב. קוֹרֵא מֵי רַהַב. קָרוֹב לְקוֹרְאָיו בְּאַהַב. לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: שֵׁנָה אֵין לְפָנָיו. שֶׁקֶט בִּפְנִינָיו. שֶׁבַח טוֹב בְּמַצְפּוּנָיו. לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ אֶבְיוֹן בָּלֶה וְיֹרֵד שַׁחַת. בִּשְׁאוֹל וּבְתַחַת. בְּלֵאוּת בְּלִי נַחַת. עַד מָתַי יִמְלוֹךְ:
מֶלֶךְ אֶבְיוֹן תְּנוּמָה תְעוּפֶנּוּ. תַּרְדֵּמָה תְעוֹפְפֶנּוּ. תֹּהוּ יְשׁוּפֶנּוּ. עַד מָתַי יִמְלוֹךְ:

אֲבָל מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: תָּקְפּוֹ לָעַד. תִּפְאַרְתּוֹ עֲדֵי עַד. תְּהִלָּתוֹ עוֹמֶדֶת לָעַד. לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

צו אייביגע צייטין וועט ער קיניגין אויבערשטער קיניג. ער איז דר מֶלֶךְ פון אלע וועלטין ער דעקט אויף דיא באהאלטענע זאכין ער מאכט ריידין דיא שטומע צוא אייביגע צייטין וועט ער קיניגין אויבערשטער קיניג. ער טראגט אלעם חאטשע ער איז אלט לעבט ער פארט אלץ איבער ער זעהט אלדינג צו אייביגע צייטין וועט ער קיניגין אויבערשטער קיניג. זיין שיינהייט איז שטארק. דיא ווערק פון זיין רעכטע האנט דאס בית המקדש זאל גישטארקט ווערן. ער איז אדערלייזער אונ איז שטארק צוא אייביגע צייטין וועט ער קיניגין אויבערשטער קיניג. זיינע הייליגע מלאכים זיינן פלאם פייער ער האט גיטאן רופין די וואסר פון דעם ים זיי זאלין זיך שפאלטין צו דר טרינקן די מצרים וואס ווערין גירופין רְהָבִים. ער איז נאהענט צו די וואס רופן אים מיט ליבשאפט צו אייביגע צייטין וועט ער קיניגין אויבערשטער קיניג. קיין שלאף איז ניט פאר אים. עס איז שלום צווישין זיינע מלאכים דאס איז פר אים אגוטע לויב וואס די מלאכים באהאלטין זיך זיי זאלין ניט זעהן דיא שכינה צו אייביגע צייטין וועט ער קיניגין: דר שוואכער מענטש ער ווערט פר פוילט אונ נידערט אין גרוב אריין. אונטין אין גרוב מיט מידיקייט אונ אן נחת ביז וויא לאנג וועט ער זיך גרויס האלטין. דר שוואכער מענטש אדערעמלונג מאכט אים פינצטער אשלאף שוועבט אויף אים. דיא וויסטונג מאכט אים צוא שטויסין ביז וויא לאנג וועט ער זיך גרויס האלטין:

אבל אבער דער אויבערשטער מֶלֶךְ זיין שטארקייט איז צוא אייביג זיין שיינהייט איז צוא אייביג זיין לויב שטייט צוא אייביג. צוא אייביג וועט ער קיניגין:

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה. כִּי אַתָּה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ:

וּנְתַנֶּה תּוֹקֶף קְדֻשַּׁת הַיּוֹם כִּי הוּא נוֹרָא וְאָיוֹם. וּבוֹ תִנָּשֵׂא מַלְכוּתֶךָ. וְיִכּוֹן בְּחֶסֶד כִּסְאֶךָ. וְתֵשֵׁב עָלָיו בֶּאֱמֶת: אֱמֶת כִּי אַתָּה הוּא דַיָּן וּמוֹכִיחַ וְיוֹדֵעַ וָעֵד. וְכוֹתֵב וְחוֹתֵם. (וְסוֹפֵר וּמוֹנֶה) וְתִזְכּוֹר כָּל הַנִּשְׁכָּחוֹת. וְתִפְתַּח סֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת וּמֵאֵלָיו יִקָּרֵא. וְחוֹתָם יַד כָּל אָדָם בּוֹ. וּבְשׁוֹפָר גָּדוֹל יִתָּקַע. וְקוֹל דְּמָמָה דַקָּה יִשָּׁמַע. וּמַלְאָכִים יֵחָפֵזוּן וְחִיל וּרְעָדָה יֹאחֵזוּן. וְיֹאמְרוּ הִנֵּה יוֹם הַדִּין לִפְקוֹד עַל צְבָא מָרוֹם בַּדִּין. כִּי לֹא יִזְכּוּ בְעֵינֶיךָ בַּדִּין. וְכָל בָּאֵי עוֹלָם יַעַבְרוּן לְפָנֶיךָ כִּבְנֵי מָרוֹן: כְּבַקָּרַת רוֹעֶה עֶדְרוֹ. מַעֲבִיר צֹאנוֹ תַּחַת שִׁבְטוֹ. כֵּן תַּעֲבִיר וְתִסְפּוֹר וְתִמְנֶה וְתִפְקוֹד נֶפֶשׁ כָּל חָי. וְתַחְתּוֹךְ קִצְבָה לְכָל בְּרִיּוֹתֶיךָ. וְתִכְתּוֹב אֶת גְּזַר דִּינָם:

בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה יִכָּתֵבוּן. וּבְיוֹם צוֹם כִּפּוּר יֵחָתֵמוּן: כַּמָּה יַעַבְרוּן. וְכַמָּה יִבָּרֵאוּן: מִי יִחְיֶה. וּמִי יָמוּת: מִי בְקִצּוֹ. וּמִי לֹא בְקִצּוֹ: מִי בַמַּיִם. וּמִי בָאֵשׁ: מִי בַחֶרֶב.

וּנְתַנֶּה תוקף אונ מיר וועלין דר ציילין די שטארקע היילִיקייט פון דעם טאג דען ער איז פארכטיג אונ שרעקליך אונ אין דעם טאג ווערט דער הויבין דיין קיניגרייך אונ עס ווערט אן גיבּרייט דיין שטול מיט חסד אונ דוא זיצט אויף דער שטול מיט אמת. דאס איז אמת דו ביסט אדין אונ אשטראפער אונ דו ווייסט אלדינג אונ ביסט אליין איין עדות דו שרייבסט אליין אונ טוסט אליין חתמנן אונ ציילסט אונ רעכינסט אונ דו גידיינקסט אלע פר געסענע זאכן אונ עפינסט דאס ספר הזכרונות אונ פון זיך זעלבערט אליין ווערט עס גילייענט אונ די חתימה פון איטליכן מענטשן איז אין דעם ספר אונ מיט אגרויסין שופר בלאזט מען אין הימל אונ איין שטיל קול ווערט גיהערט פון גאט אונ די מלאכים איילין צו טאן גאטס שליחות אונ עס נעמט זיי אן איין ציטערניש אונ איין דער שרעקעניש אונ זאגין דאס איז דער יום הדין צו משפטין אלע די שרים וואס זיינן אין הימל מיט דין דען זיי וועלין ניט גרעכט בלייבין אין דיינע אויגין אין דין דרום האבן זייא גרויס פחד אונ אלע די דא קומען אויף דר וועלט טוען איבר פארין צו פר דיר אזו וויא דיא יונגע שאף. אזו וויא דר פאסטוך פארשט זיין טשערעדע טוט ער איבר פירין זיינע שאף אונטר זיין רוט כדי ער זאל וויסין וויפיל שאף זיינען פר האנדין אזו אויך דוא גאט דוא מאכסט דורך פירין אונ ציילסט אונ רעכינסט אונ גידיינקסט דאס נפש פון אלע באשעפעניש אונ דוא שניידסט אב אגיהעין צו אלע דיינע באשעפעניש וואס זייא דארפין פרנסה אדער אנדערע זאכין אונ דוא שרייבסט זייער דין:

בְּרֹאשׁ השנה אום ראש השנה ווערין זיי גישריבן אונ אין יום כפור ווערין זיי גחתמת ווי פיל זאלין איבר פארין פון דר וועלט אונ ווי פיל זאלין באשאפין ווערין ווער עס זאל לעבן אונ ווער עס זאל שטארבין ווער זאל זיינע יארין אויס לעבין אונ

וּמִי בַחַיָּה: מִי בָרָעָב. וּמִי בַצָּמָא: מִי בָרַעַשׁ. וּמִי בַמַּגֵּפָה: מִי בַחֲנִיקָה. וּמִי בַסְּקִילָה: מִי יָנוּחַ. וּמִי יָנוּעַ: מִי יִשָּׁקֵט. וּמִי יִטָּרֵף: מִי יִשָּׁלֵו. וּמִי יִתְיַסָּר: מִי יֵעָשֵׁר. וּמִי יֵעָנִי: מִי יִשָּׁפֵל. וּמִי יָרוּם:

צום קול ממון

וּתְשׁוּבָה וּתְפִלָּה וּצְדָקָה מַעֲבִירִין אֶת רוֹעַ הַגְּזֵרָה:

כִּי כְּשִׁמְךָ כֵּן תְּהִלָּתֶךָ. קָשֶׁה לִכְעוֹס וְנוֹחַ לִרְצוֹת. כִּי לֹא תַחְפּוֹץ בְּמוֹת הַמֵּת. כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדְּרָכָיו וְחָיָה. וְעַד יוֹם מוֹתוֹ תְּחַכֶּה לוֹ. אִם יָשׁוּב מִיַּד תְּקַבְּלוֹ: אֱמֶת כִּי אַתָּה הוּא יוֹצְרָם. וְאַתָּה יוֹדֵעַ יִצְרָם. כִּי הֵם בָּשָׂר וָדָם:

אָדָם יְסוֹדוֹ מֵעָפָר. וְסוֹפוֹ לֶעָפָר. בְּנַפְשׁוֹ יָבִיא לַחְמוֹ. מָשׁוּל כְּחֶרֶס הַנִּשְׁבָּר. כְּחָצִיר יָבֵשׁ. וּכְצִיץ נוֹבֵל. וּכְצֵל עוֹבֵר. וּכְעָנָן כָּלָה. וּכְרוּחַ נוֹשָׁבֶת. וּכְאָבָק פּוֹרֵחַ. וְכַחֲלוֹם יָעוּף:

וְאַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֵל חַי וְקַיָּם:

ווער עס זאל זיינע יארין ניט אויס לעבין ווער עס זאל שטארבין אין וואסער אונ ווער עס זאל שטארבין אין פייער ווער עס זאל נהרג ווערין דורך דר שווערד אונ ווער עס זאל אום קומען דורך איין חיה ווער עס זאל שטארבין אין הונגער אונ ווער עס זאל אום קומען פר דארשט ווער עס זאל אום קומען אין שטורעם אונ ווער עס זאל שטארבין אין מארד ווער עס זאל דר ווארגין ווערין אונ ווער עס זאל פאר שטיינט ווערין ווער עס זאל רוען אונ ווער עס זאל זיין נע ונד ווער עס זאל זיין גישטילט אונ ווער עס זאל זיין פאר צוקט דאס מיינט מען פרעמדע זאלין אוועק נעמען זיין געלט בגזילה ווער עס זאל האבין שלוה אונ זאל גיזונד אונ שטארק זיין אונ ווער עס זאל גשטראפט ווערין מיט יסורים ווער עס זאל פאר ארימט ווערין אונ ווער עס זאל רייך ווערין ווער עס זאל אראפ פון זיין גדולה אונ ווער עס זאל דר הויבין ווערין: אונ די דריי זאכין תשובה אונ תפלה אונ צדקה זיינען מבטל די בייזע גזירה:

כי כשמך דען אזו ווי דיין נאמען איז דאס ער בטייט אויף מדת הרחמים ווייל דו ביסט אבעל הרחמים דרום איז דיין לויב זייער גרויס דו ביסט שווער צו דר צארענען אונ ווען דו ווערסט ברוגז קען מען דיך גיך מפיס זיין דען דו ווילסט ניט דר רשע זאל שטארבין נאר אז ער טוט תשובה לאזטו אים לעבין אונ ביז אין זיין טויט ווארטסטו אים אז ער טוט תשובה ביסטו זיין תשובה באלד מקבל. דאס איז אמת אז דו טוסט דאס ווייל דו ביסט זייער באשעפער אונ דו ווייסט זייער יצר הרע דען זיי זיינען בלוט אונ פלייש דרום זינדיגין זיי. דר יסוד פון דעם מענטשין איז פון ערד אונ זיין סוף איז צו דר ערד ער מוז זיך איין שטעלין אין זיין פרנסה ער איז גיגליכין צו איין צו בראכענעם שארבין אזו ווי גראז וואס ווערט פאר דארט אונ אזו וויא איין שפראצונג וואס ווערט פאר פוילט אונ אזו וויא איין שאטין וואס ער פאר גייט אונ אזו ווי א וואלקין וואס ווערט פאר לענדט אונ אזו ווי א ווינט וואס ווייעט אונ אזו ווי שטויב וואס פליהט אוועק אונ אזו וויא אחלום שוועבט אוועק אונ מען געפינט אים

אין קצבה לשנותיך. ואין קץ לארך ימיך. אין לשער מרכבות כבודך. ואין לפרש עלום שמך. שמך נאה לך. ואתה נאה לשמך. ושמנו קראת בשמך:

עשה למען שמך. וקדש את שמך על מקדישי שמך. בעבור כבוד שמך הנערץ והנקדש כסוד שיח שרפי קדש המקדישים שמך בקדש דרי מעלה עם דרי מטה:

האוחז ביד מדת משפט: וכל מאמינים שהוא אל אמונה:
הבוחן ובודק גנזי נסתרות : ו"מ שהוא בוחן כליות:
הגאל ממות ופודה משחת : ו"מ שהוא גואל חזק:
הדן יחידי לבאי עולם : ו"מ שהוא דין אמת:
ההגוי באהיה אשר אהיה : ו"מ שהוא היה הוה ויהיה:
הודאי שמו כן תהלתו : ו"מ שהוא ואין בלתו:

נים אזו איז אויך דער מענטש אויף דער וועלט: ואתה הוא מלך אבער דו גאט ביסט אמלך וואס דו לעבסט אונ האסט אבאשטאנד צו אייביג:

אין קצבה לשנותיך עס איז ניט קיין גיזעץ צו דיינע יארין אונ עס איז ניט קיין ענד צו די לייבג פון דיינע טעג אונ עס איז ניט קיין מאס אונ קיין צאל צו די מלאכים וואס זיינען ארום דיין כסא הכבוד אונ עס איז ניט מיגלעך צו באשיידין דאס פאר הוילונג פון דיין נאמן. דיין נאמן איז שיין צו דיר, ניט אזו ווי איין בשר ודם מען לויבט אים מיט אזעלכע שבחים וואס עס גיפינט זיך אין אים ניט די שבחים. אבר דו גאט האסט נאך מער אין זיך שבחים ווי מען לויבט דיך אונ דו ביסט שיין צו דיין נאמען וואס דיין נאמן ווייזט דאס דו ביסט היה הוה ויהיה אונ אונזער נאמן האסטו גירופין מיט דיין נאמן דען די סוף אותיות פון ישראל איז אל אונ אל איז טייטש גאט: עשה למען שמך טו דאס פון דיין נאמן וועגין אונ פאר גיב אונז אונזרע זינד אונ הייליג דיין נאמן אויף די ישראל וואס הייליגין דיין נאמן טו דאס פון דיין הייליגן נאמן וועגין דער דא איז גישטארקט אונ גיהייליגט אין סוד פון די רייד פון די ברענעדיגע מלאכים וואס זיי הייליגין דיין נאמען מיט הייליקייט דיא אויבערשטע צייליך דאס זיינען דיא מלאכים מיט דיא אונטערשטע צייליך דאס זיינען דיא ישראל זאגין קדושה:

האוחז ביד מדת משפט גאט ברוך הוא איז ניט אזו ווי אמלך בשר ודם ווען ער זאגט אוים דעם גזר דין קאן ער דער נאך שוין ניט חוזר זיין דען ער האט עס שוין פון זיין האנט ארויס גיגעבין אבער גאט אז ער איז גוזר אשלעכטע גזירה אויף איין מענטשין אונ דר מענטש טוט תשובה איז ער די גזירה מבטל ווארום ער האט דעם שנור פון משפט אין דר האנט וכל מאמינים שהוא אל אמונה אונ אלע מענטשין גלויבין דאס ער איז אווארהאפטיגער גאט דר דא פרובט אונ זוכט די מעשים וואס די מענטשין טוען אין פאר בארגענעש. אונ אלע גלויבן דאס ער פרובט די מחשבות וואס קומען פון די נירין דר דא לייזט אוים פון טויט אונ לייזט אוים פון דר גרוב פון גיהנם. אונ אלע גלויבין דאס ער איז אשטארקער דר לייזער דר דא משפט אליין אלע די וואס קומען אויף דר וועלט. אונ אלע גלויבין אז ער איז אווארהאפטיגער דיין דר דא האט צום ערשטין גירעט צו משה רבינו האט ער צו אים גזאגט זיין נאמן איז אהיה אשר אהיה.

הַזּוֹכֵר לְמַזְכִּירָיו טוֹבוֹת זִכְרוֹנוֹת: וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא זוֹכֵר הַבְּרִית:
הַחוֹתֵךְ חַיִּים לְכָל חָי: וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא חַי וְקַיָּם:
הַטּוֹב וּמֵטִיב לָרָעִים וְלַטּוֹבִים: וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא טוֹב לַכֹּל:
הַיּוֹדֵעַ יֵצֶר כָּל יְצוּרִים: וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא יוֹצְרָם בַּבָּטֶן:
הַכֹּל יוֹכֵל וְכוֹלְלָם יַחַד: וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא כֹּל יָכוֹל:
הַלָּן בְּסֵתֶר בְּצֵל. שַׁדַּי: וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא לְבַדּוֹ הוּא:
הַמַּמְלִיךְ מְלָכִים וְלוֹ הַמְּלוּכָה: וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא מֶלֶךְ עוֹלָם:
הַנּוֹהֵג בְּחַסְדּוֹ כָּל דּוֹר: וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא נוֹצֵר חֶסֶד:
הַסּוֹבֵל. וּמַעְלִים עַיִן מִסּוֹרְרִים: וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא סוֹלֵחַ סֶלָה:
הָעֶלְיוֹן. וְעֵינוֹ אֶל יְרֵאָיו: וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא עוֹנֶה לָחַשׁ:
הַפּוֹתֵחַ שַׁעַר לְדוֹפְקֵי בִּתְשׁוּבָה: וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא פְּתוּחָה יָדוֹ:
הַצּוֹפֶה לָרָשָׁע וְחָפֵץ בְּהִצָּדְקוֹ: וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא צַדִּיק וְיָשָׁר:
הַקָּצַר בְּזַעַם וּמַאֲרִיךְ אַף: וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא קָשֶׁה לִכְעוֹס:
הָרַחוּם. וּמַקְדִּים רַחֲמִים לְרוֹגֶז: וְכֹל מַאֲמִינִים שֶׁהוּא רַךְ לִרְצוֹת:

אונ אַלֶע גְלויבִּין דָאס גָאט איז גִיוֶועזען אונ איז הַיינְט אונ וָועט אַלֶע צַייט זַיין גָאטְש נָאמֶן איז גִיוִויס זַייעֶר גְרויס אונ אַזוֹ איז זַיין לויבּ זַייעֶר גְרויס. אונ אַלֶע גְלויבִּין דָאס עֶר איז גָאט אונ חוּץ אִים איז נִיט פַאר הַאנְדִין קֵיין גָאט דֶר דָא גִידֵיינְקְט צוּ דִי וָואס גִידֵיינְקֶען אִים גוּטֶע גִידֶעכֶענִעשׁ. אונ אַלֶע גְלויבִּין דָאס עֶר גִידֵיינְקְט דֶעם בְּרִית פוּן דִי אָבוֹת דֶר דָא שְׁנַייט אָפּ אונ טֵיילְט אויס לֶעבִּן צוּ אַלֶע בַּשֶׁעפֶענִשׁ. אונ אַלֶע גְלויבִּין דָאס עֶר איז חַי וְקַיָּם עֶר איז גוּט אונ טוּט גוּטְשׁ צוּ שְׁלֶעכְטֶע לַייט אונ צוּ גוּטֶע. אונ אַלֶע גְלויבִּין דָאס עֶר איז גוּט צוּ אַלֶע דֶער דָא וַוייס זַייעֶרֶע גִידַאנְקֶען פוּן אַלֶע בַּאשֶׁעפֶענִעשׁ. אונ אַלֶע גְלויבִּין דָאס עֶר וַוייס זַייעֶרֶע מַחֲשָׁבוֹת וָואס בַּיי זַיי אִין הַארְצִן, פַאר אִים איז אַלְדִינְג מִיגְלִיךְ אונ עֶר וַוייס אַלֶע מִיט אַנַאנְדֶר. אונ אַלֶע גְלויבִּין דָאס פַאר אִיהם איז אַלֶדִינְג מִיגְלֶעךְ, גָאט זִיצְט אֵייבִּיג אִין אַפַארְבָּארְגֶענֶם שָׁאטִן. אונ אַלֶע גְלויבִּין דָאס עֶר אַלֵיין איז גָאט דֶר דָא מַאכְט קֶינִיגִין דִי מְלָכִים אונ דִי מְלוּכָה איז צוּ אִים. אונ אַלֶע גְלויבִּין דָאס עֶר איז דֶר מֶלֶךְ פוּן דֶר וֶועלְט דֶר דָא פִירְט מִיט זַיין חֶסֶד אַלֶע דוֹרוֹת. אונ אַלֶע גְלויבִּין דָאס עֶר הִיט דֶעם חֶסֶד וָואס אַמֶענְטְשׁ טוּט דֶר יָא לַיידְט דִי זִינְד פוּן דִי רְשָׁעִים אונ פַאר הוֹילְט דָאס אויג פוּן דִי אָפּ קֶערֶער אונ וַוארְט שְׁטָאמֶער וָועלִין זַיי תְּשׁוּבָה טָאן. אונ אַלֶע גְלויבִּין דָאס עֶר פַאר גִיט דִי זִינְד אֵייבִּיג דֶר דָא איז דֶר אויבֶּערְשְׁטֶער גָאט אונ זַיין אויג גִיט הַשְׁגָּחָה אויף זַיינֶע פַארְכְטֶער דָאס זַיינֶען דִי צַדִּיקִים. אונ אַלֶע גְלויבִּין דָאס עֶר עֶנְטְפֶערְט צוּ דֶר תְּפִלָּה וָואס מִיר בֶּעטִין שְׁטִילֶער הַייט דֶר דָא עֶפִינְט דֶעם טוֹיעֶר צוּ דִי וָואס קְלַאפִּין מִיט תְּשׁוּבָה. אונ אַלֶע גְלויבִּין דָאס זַיין הַאנְט איז אָפִין מְקַבֵּל צוּ זַיין דִי תְּשׁוּבָה עֶר קוּקְט צוּ דֶעם רָשָׁע אונ ווִיל דָאס עֶר זָאל פְרוּם וֶוערִין. אונ אַלֶע גְלויבִּין דָאס עֶר איז גִירֶעכְט אונ רֶעכְט פַארְטִיג עֶר איז קוּרְץ מִיט צָארְן צוּ דִי צַדִּיקִים אונ דֶר לַיינְגֶערְט דֶעם צָארְן צוּ דִי רְשָׁעִים. אונ אַלֶע גְלויבִּין דָאס עֶר איז הַארְט צוּ דֶר צַארֶענֶען דֶר דָא איז דֶר בַּארְמִיג אונ עֶר

השוה. ומשוה קטן וגדול : ו"מ שהוא שופט צדק:
התם. ומתמם עם תמימים : ו"מ שהוא תמים פעלו:

תשגב לבדך ותמלך על כל ביחוד

אוחילה לאל אחלה פניו. אשאלה ממנו מענה לשון. אשר בקהל עם אשירה עוזו. אביעה רננות בעד מפעליו: לאדם מערכי לב. ומיי מענה לשון: אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

היום הרת עולם. היום יעמיד במשפט כל יצורי עולמים. אם כבנים. אם כעבדים. אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים. ואם כעבדים עינינו לך תלויות עד שתחננו ותוציא כאור משפטנו איום קדוש:

ארשת שפתינו יערב לפניך אל רם ונשא. מבין ומאזין מביט ומקשיב לקול תקיעתנו. ותקבל ברחמים וברצון סדר מלכיותינו:

היום תאמצנו: אמן היום תברכנו: אמן היום תגדלנו: אמן

פעדערט דר בארימקייט פאר זיין רוגז. אונ אלע גלויבין דאס ער איז ווייך באוויליגט צו ווערין דר דא איז תמיד גלייך, קליין אונ גרויס משפט ער אלע גלייך. אונ אלע גלויבין דאס ער איז אגירעכטער שופט דער דא איז גאנץ אונ איז זיך נוהג מיט גאנצקייט מיט די פרומע לייט. אונ אלע גלויבן דאס זיינע ווערק זיינען גאנץ:

אוחילה לאל איך האף צו גאט דאס ער וועט מיר טאן מיין בקשה איך בעט פאר אים איך בעט פון אים מיין צונג זאל קאנען ריידין אונ תפלה טאן דאס איך זאל צווישין איין זאמלונג פון פיל לייט קענען לויבן אונ זינגן גאטש שטארקייט אונ דם איך זאל קענען ריידין אונ בעטין פאר די ישראל וואס זיי זיינען זיינע ווערק. איטליכר מענטש איז מחויב אן צו ריכטין זיין הארץ צו תפלה טאן אונ פון גאט ווערט אים גיגעבן גוטע רייד אונ ענטפער אין זיין צונג דרום בעט איך דיך גאט זאלסט עפענן מיינע לעפצן אונ מיין מויל זאל זאגין דיין לויב. די רייד פון מיין מויל זאל זיין לרצון אונ די גידאנקן פון מיין הארץ זאל זיין לרצון פר דיר גאט דו ביסט מיין באשיצר אונ מיין דרלייזער:

היום הרת עולם היינט אין ראש השנה איז באשאפין גיווארין די וועלט. אין דעם טאג שטעלט ער צום משפט אלע באשעפעניש פון דר וועלט. מיר בעטן דיך גאט ווי אזו האלסטו אונז אז קינדר אדר קנעכט. זיינן מיר ביי דיר חשוב ווי קינדר זאלסטו זיך מרחם זיין איבר אונז ווי אפאטר איז זיך מרחם איבר זיינע קינדר. זיינן מיר ביי דיר אזו ווי קנעכט היינגן אונזערע אויגין צו דיר ביז דו וועסט אונז דר בארימן אונ וועסט אונזר משפט אויס ציהען לויטר ווי אליכט דו שרעקליכר אונ היילגר גאט:

ארשת שפתינו די רייד פון אונזרע לעפצין זאל זיס זיין פאר דיר הויכר אונ דר הויבענר גאט דער דא פרובט אונ הערט צו ער קוקט אונ פאר נעמט צו דעם קול פון אונזרע תקיעות אונ זאלסט אנטפאנגען מיט דר בארימקייט אונ מיט גוטין ווילן וואס מיר האבן גיזאגט כסדר די פסוקים וואס אין זיי שטייט דר מאנט די מלוכה פון גאט:

היום תאמצנו היינטיגן טאג זאלסטו אונז שטארקין. היינטיגן טאג זאלסטו אונז בענטשן. היינטיגן טאג זאלסטו אונז גרויס מאכין. היינטיגן טאג זאלסטו אונז פארשבן צו

הַיּוֹם תְּדְרְשֵׁנוּ לְטוֹבָה: אמן הַיּוֹם תִּשְׁמַע שַׁוְעָתֵנוּ: אמן הַיּוֹם תְּקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: אמן הַיּוֹם תִּתְמְכֵנוּ בִּימִין צִדְקֶךָ: אמן

יוצר ליום שני של ראש השנה

מַיְן זָאגְט אתה הוא אלהינו ווֶעסְטוּ גִיפִינֶען אִין עֶרְשְׁטִין טָאג:

פותחין הארון — חזן וּבְכֵן וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: אַמִּיץ הַמְנֻשָּׂא. לְכָל רֹאשׁ מִתְנַשֵּׂא. אוֹמֵר וְעֹשֶׂה. מָעוֹז וּמַחֲסֶה. נִשָּׂא וְנוֹשֵׂא. מוֹשִׁיב מְלָכִים לַכִּסֵּא. לָעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: גִּבּוֹר בִּגְבוּרוֹת. קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת. גּוֹלֶה נִסְתָּרוֹת. אֲמָרוֹתָיו טְהוֹרוֹת. יוֹדֵעַ סְפוּרוֹת. לְתוֹצָאוֹת מְזָרוֹת. לָעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: הַמְפוֹאָר בְּפִי כֹּל. וְהוּא כֹּל יָכוֹל. הַמְרַחֵם אֶת כֹּל. וְנוֹתֵן מִחְיָה לַכֹּל. וְנֶעְלָם מֵעֵין כֹּל. וְעֵינָיו מְשׁוֹטְטוֹת בַּכֹּל. לָעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: זוֹכֵר נִשְׁכָּחוֹת. חוֹקֵר טוּחוֹת. עֵינָיו פְּקוּחוֹת. מַגִּיד שִׂחוֹת. אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת. אֲמָרוֹתָיו נְכוֹחוֹת. לָעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

צוּ גוּטִין. הַיינְטִיגִין טָאג זָאלְסְטוּ צוּ הֶערִין צוּ אוּנְזֶר גִישְׁרֵיי. הַיינְטִיגִין טָאג זָאלְסְטוּ מְקַבֵּל זַיין מִיט בַּארֶעמְהַארְצִיקַייט אוּנ גוּטִין ווִילִין אוּנְזֶרֶע תְּפִלּוֹת. הַיינְטִיגִין טָאג זָאלְסְטוּ אוּנְז אוּנְטֶער לֶעהְנֶען מִיט דִי צְדָקוֹת פוּן דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט:

מֶלֶךְ עליון דֶר אוֹיבֶּערְשְׁטֶער קִינִיג דֶר שְׁטַארְקֶער גָאט ווָאס עֶר אִיז דֶר הוֹיבִּין אִין מוֹיל פוּן אִיטְלִיכִין מֶענְטְשִׁין עֶר גִיט גְדוּלָּה צוּ ווֶעמֶען עֶר ווִיל דָאס עֶר זָאל דֶר הוֹיבִּין ווֶערִין. דָס ווָאס עֶר זָאגְט צוּ אִיז עֶר מְקַיֵּם עֶר אִיז אַיין שְׁטַארְקַייט אוּנ אַיין בַּאשִׁיצוּנְג צוּם אָרֶעמַאן עֶס ווֶערְט גִיזֶעהֶען דָאס דִי מַלְאָכִים טְרָאגִין דֶעם כִּסֵּא הַכָּבוֹד אָבֶּר דֶר כִּסֵּא הַכָּבוֹד טְרָאגְט דִי מַלְאָכִים. גָאט מַאכְט זֶעצִין דִי מְלָכִים אוֹיף דֶר שְׁטוּל פוּן זַייעֶר מְלוּכָה, צוּ אֵייבִּיג ווֶעט עֶר קִינִיגִין דֶער אוֹיבֶּערְשְׁטֶער קִינִיג. עֶר אִיז שְׁטַארְק מִיט אַלֶערְלֵייא שְׁטַארְקַייט עֶר רוּפְט אַלֶע דוֹרוֹת צוּם דִין עֶר אִיז מְגַלֶּה פַאר בָּארְגֶענֶע זַאכִין זַיינֶע ווֶערְטֶער זַיינֶען רַיין עֶר ווֵייס דִי צָאל צוּם אוֹיס גַאנְג פוּן דִי שְׁטֶערִין, צוּ אֵייבִּיג ווֶעט עֶר קִינִיגִין דֶר אוֹיבֶּערְשְׁטֶער קִינִיג. דֶר דָא אִיז גִלוֹיבְּט אִין מוֹיל פוּן אַלֶע בַּשֶׁעפֶענִישׁ אוּנ עֶר אִיז פַאר מִיגְלֶעךְ צוּ טָאן אַלְדִינְג ווָאס עֶר ווִיל דֶר דָא דֶר בַּארִימְט זִיךְ אִיבֶּר אַלֶע אוּנ עֶר גִיט דֶר נֶערוּנְג צוּ אַלֶע אוּנ אִיז פַאר הוֹילִין פוּן אַלֶע אוֹיגִין אוּנ זַיינֶע אוֹיגִין שְׁווֶעבִּין אוּנ גִיבִּין הַשְׁגָּחָה אוֹיף אַלְדִינְג צוּ אֵייבִּיג ווֶעט עֶר קִינִיגִין דֶר אוֹיבֶּערְשְׁטֶער קִינִיג. עֶר גִידֵיינְקְט פַאר גֶעסֶענֶע זַאכִין עֶר פָארְשְׁט דִי גִידַאנְקֶן, זַיינֶע אוֹיגִין זַיינֶען אָפִין עֶר זָאגְט אִיטְלִיכִין זַיינֶע רֵייד ווָאס עֶר רֶעט עֶר אִיז גָאט אִיבֶּר אַלֶע

סקב״ם ס׳

באשעפענעס

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: טָהוֹר בִּזְבוּלָיו. אוֹת הוּא בְּאֶרְאֶלָּיו. אֵין עָרוֹךְ אֵלָיו. לִפְעוֹל בְּמִפְעָלָיו. חוֹל שָׂם גְּבוּלָיו. כַּהֲמוֹת יָם לְגַלָּיו. לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: כּוֹנֵס מֵי הַיָּם. רוֹגַע גַּלֵּיהֶם. סוֹעֵר שְׁאוֹן דָּכְיָם. מְלֹא הָעוֹלָם דַּיָּם. מַשְׁבִּיחָם בַּעְיָם. וְשָׁבִים אָחוֹר וְאַיָּם. לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: מוֹשֵׁל בִּגְבוּרָה. דַּרְכּוֹ סוּפָה וּסְעָרָה. עוֹטֶה אוֹרָה. לַיְלָה כַּיּוֹם לְהָאִירָה. עֲרָפֶל לוֹ סִתְרָה. וְעִמֵּהּ שְׁרֵא נְהוֹרָא. לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: סִתְרוֹ עָבִים. סְבִיבָיו לְהָבִים. רְכוּבוֹ כְּרוּבִים. מְשָׁרְתָיו שְׁבִיבִים. מַזָּלוֹת וְכוֹכָבִים. הִלּוּלוֹ מַרְבִּים. לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: פּוֹתֵחַ יָד וּמַשְׂבִּיעַ. צוֹרֵר מַיִם וּמַנְבִּיעַ. יַבֶּשֶׁת לְהַטְבִּיעַ. לְשַׁלִּישׁ וְלְרַבִּיעַ. יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ. שִׁבְחוֹ לְהַבִּיעַ. לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

בשעפעניש זיינע רייד זיינען רעכט פארטיג צו אייביג וועט ער קיניגין דר אויבערשטער
קיניג. ער איז ריין אין זיינע הימל וואס ער הייסט זבול. ער איז איין צייכין אונ ווערט
דר קענט צווישין זיינע מלאכים. עס קען זיך קיינער צו אים ניט גלייכין צו טאן אזו
וויא ער טוט. זאמד האט ער גימאכט פאר איין גרענעץ אז די אינדין פון דעם ים
ברומען אונ ווילין די וועלט דר טרינקען קענען זיי ניט אריבער גיין איבר דעם זאמד
צו אייביג וועט ער קיניגין דר אויבערשטער קיניג. ער האט צונויף גיזאמעלט די
וואסער פון דעם ים ער צו ברעכט די אינדין פון דעם ים ער מאכט שטורעמען דיא
ברומונג פון זייער פר שטויסונג עס איז דא גינוג וואסער אין ים וואס עס וואלט דר
טריינקט דיא גאנצע וועלט אבער ער שטילט זיי אונ מאכט זייא גידעריג מיט זיין
שטארקייט אונ זיי קערין זיך אום הינטער זיך אונ די לייט פרעגין וואו זיינען זיי, צו
אייביג וועט ער קיניגין דר אויבערשטר קיניג. ער גיוועלטיגט מיט שטארקייט זיין
וועג איז מיט שטורם ווינט ער איז גיהילט מיט ליכט, די נאכט איז ביי אים אזו ליכטיג
ווי דר טאג. האטשע ער איז פר בארגין אין נעביל דאך איז ביי אים אלע צייט ליכטיג
צו אייביג וועט ער קיניגין דר אויבערשטר קיניג. זיין פאר בארגעניש איז איין וואלקין
ארום אים זיינען ברענעדיגע מלאכים ער רייט אויף די מלאכים וואס זיי הייסין כרובים
זיינע באדינער זיינען פונקען פייער די מזלות אונ די שטערין מערין זיין לויב צו אייביג
וועט ער קיניגין דר אויבערשטר קיניג. ער עפינט זיין האנט אונ מאכט זאט ער בינט
איין די וואסער עס זאל ניט רעגענען אונ מאכט זיי ווידער קוועלין ווען ער וויל די
טרוקענע ערד פייכט מאכן, איין שליש פון דר וועלט אדר אפערט חלק פון דר וועלט
מאכט ער פייכט מיט דעם רעגין דאס הייסט אויף איין טייל ערטער גייט רעגין אונ
אויף איין טייל ערטער איז די ערד פאר דארט וואס קיין רעגין גייט דארט ניט איין

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: קָדוֹשׁ וְנוֹרָא. בְּמוֹפֵת וּבְמוֹרָא. מְמַדֵּי אֶרֶץ קָרָא. וְאֶבֶן פִּנָּתָהּ יָרָה. וְכָל הַנִּבְרָא לִכְבוֹדוֹ בָּרָא. לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ עֶלְיוֹן: שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים. וּמַאֲזִין תַּחֲנוּנִים. מַאֲרִיךְ רְצוֹנִים. וּמְקַצֵּר חֲרוֹנִים. רִאשׁוֹן לָרִאשׁוֹנִים. וְאַחֲרוֹן לָאַחֲרוֹנִים. לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ אֶבְיוֹן כָּלֶה וְיָרֵד שַׁחַת. בִּשְׁאוֹל וּבְתַחַת. בְּלֵאוּת בְּלִי נַחַת. עַד מָתַי יִמְלוֹךְ:

מֶלֶךְ אֶבְיוֹן תְּנוּמָה תְעוּפֶנּוּ. תַּרְדֵּמָה תְּעוֹפְפֶנּוּ. תֹּהוּ יְשׁוּפֶנּוּ. עַד מָתַי יִמְלוֹךְ:

אֲבָל מֶלֶךְ עֶלְיוֹן. שׁוֹפֵט הָאֱמֶת. מַעֲבָדָיו אֱמֶת. עוֹשֶׂה חֶסֶד וֶאֱמֶת. וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת. נְתִיבוֹתָיו אֱמֶת. חוֹתָמוֹ אֱמֶת. לַעֲדֵי עַד יִמְלוֹךְ:

חזן וקהל יְיָ מֶלֶךְ. יְיָ מָלָךְ. יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

כָּל שִׁנְאַנֵּי שַׁחַק בְּאוֹמֶר מַאְדִּירִים: יְיָ מֶלֶךְ:
כָּל שׁוֹכְנֵי שֶׁקֶט בִּבְרָכָה מְבָרְכִים: יְיָ מָלָךְ:
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בִּגְבוּהָה מַגְדִּילִים: יְיָ יִמְלוֹךְ:

יְיָ מֶלֶךְ. יְיָ מָלָךְ. יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד:

כָּל מַלְאֲכֵי מַעְלָה בְּדֵעָה מַדְגִּילִים: יְיָ מֶלֶךְ:

טָאג צוּם אַנְדֶערִין רֶעט גָאטְשׁ לויבּ צוּ רֵיידִין אוּנ צוּ דֶר צֵיילִין זַיין שֶׁבַח אַלֶע טָאג, צוּ אֵייבִּיג וֶועט עֶר קִינִיגִין דֶר אויבֶּערְשְׁטֶער קִינִיג. עֶר אִיז הֵיילִיג אוּנ פָארְכְטִיג מִיט דִי שְׁרֶעקְלִיכֶע ווֹאוּנְדֶר וָואס עֶר הָאט אויף דֶר וֶועלְט גִיטָאן עֶר הָאט דִי עֶרְד גִימָאסְטִין אוּנ הָאט זִי גִירוּפִין מִיט דֶעם נָאמֶן אֶרֶץ אוּנ אִיר עֶק שְׁטֵיין הָאט עֶר גִיוָוארְפִין דָס אִיז דֶר אֶבֶן שְׁתִיָּה פוּן אִים אִיז דִי וֶועלְט בַּשַׁאפִין גִיוָוארִין אוּנ אַלְדִינְג וָואס עֶס אִיז בַּשַׁאפִן גִיוָוארִן הָאט גָאט פוּן זַיין כָּבוֹד וֶועגִן בַּשַׁאפִן, צוּ אֵייבִּג וֶועט עֶר קִינִיגִין דֶר אויבֶּערְשְׁטֶר קִינִיג. עֶר הֶערְט צוּ צוּ אָרִימֶע לַייט אוּנ פַר נֶעמְט דִי תְּפִלּוֹת עֶר דֶר לֵיינְגֶערְט זַיין גוּטִין ווִילִין אוּנ דֶר לֵיינְגֶערְט נִיט זַיין צָארִין עֶר אִיז דֶר עֶרְשְׁטֶר צוּ אַלֶע עֶרְשְׁטֶע אוּנ אִיז דֶר הִינְטֶערְסְטֶר צוּ אַלֶע הִינְטֶערְסְטֶע. צוּ אֵייבִּיג וֶועט עֶר קִינִיגְן: אַיין אָרִימֶער מֶענְטְשׁ עֶר וֶוערְט צוּ נִישְׁט עֶר נִידֶערְט אִין גְרוּבּ אַרַיין מִיט מִידִיגְקַייט אָן רוּא בִּיז ווִי לַאנְג וֶועט עֶר זִיךְ גְרוֹיס הַאלְטִין. אַיין אָרִימֶער מֶענְטְשׁ אַיין שְׁלָאף מַאכְט אִים פִינְצְטֶער שְׁוֶועבְּט אויף אִים ווִי לַאנְג וֶועט עֶר זִיךְ גְרוֹיס הַאלְטִן. אָבֶּר דֶר אויבֶּערְשְׁטֶר קִינִיג עֶר אִיז אַיין וָוארְהַאפְטִיגֶר שׁוֹפֵט זַיינֶע וֶוערְק זַיינֶען אֱמֶת עֶר טוּט חֶסֶד אוּנ אֱמֶת עֶר טוּט פִיל חֶסֶד אוּנ אֱמֶת זַיין שְׁטֶעג פוּן דֶער תּוֹרָה אִיז אֱמֶת זַיין חוֹתָם אִיז אֱמֶת צוּ אֵייבִּיג וֶועט עֶר קִינִיגִין: יי מלך גָאט אִיז אַיין קִינִיג גָאט הָאט גִיקִינִיגְט גָאט וֶועט קִינִיגִין צוּ אֵייבִּיג: כָּל שנאני שחק אַלֶע מַלְאָכִים פוּן דֶעם הִימִיל מִיט זֵייעֶר זָאגִין שְׁטַארְקִין זֵיי גָאט אוּנ זָאגִן גָאט אִיז אַקִינִיג. דִי יִשְׂרָאֵל שְׁווַייגִן שְׁטִיל, מִיט לויבּוּנְג לויבְּן זֵיי גָאט אוּנ זָאגְן גָאט הָאט גִיקִינִיגְט. דִי מַלְאָכִים אוּנ דִי יִשְׂרָאֵל מִיט אַיין הויךְ קוֹל דֶר הֵייבִּין זֵיי גָאט אוּנ זָאגִין גָאט וֶועט קִינִיגְן. אַלֶע דִי מַלְאָכִים וָואס זֵיי זַיינֶען אויבְּן אִין הִימְל מִיט פַר שְׁטַאנְד

כָּל מוֹשְׁלֵי מַטָּה בְּהַלֵּל מְהַלְלִים : יְיָ מֶלֶךְ :
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּוַדַּאי מוֹדִים : יְיָ יִמְלוֹךְ :
יְיָ מֶלֶךְ . יְיָ מָלָךְ . יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל עָרִיצֵי עֶלְיוֹנִים בְּזֶמֶר מְזַמְּרִים : יְיָ מֶלֶךְ :
כָּל עוֹבְרֵי עוֹלָמִים בְּחַיִל מְחַסְּנִים : יְיָ מָלָךְ :
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּטַעַם מְטַכְּסִים : יְיָ יִמְלוֹךְ :
יְיָ מֶלֶךְ . יְיָ מָלָךְ . יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל וְעוּדֵי וַעַד בְּיוֹשֶׁר מְיַפִּים : יְיָ מֶלֶךְ :
כָּל וָתִיקֵי וֶסֶת בְּכוֹשֶׁר מְכַלְלִים : יְיָ מָלָךְ :
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּלַהַג מְלַהֲגִים : יְיָ יִמְלוֹךְ :
יְיָ מֶלֶךְ . יְיָ מָלָךְ . יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל נְדִיבֵי נְדָבוֹת בְּמַאֲמָר מְמַלְּלִים : יְיָ מֶלֶךְ :
כָּל נִכְבַּדֵּי נוֹעַם בְּנִצּוּחַ מְנַצְּחִים : יְיָ מָלָךְ :
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּשִׂיחַ מְשׂוֹחֲחִים : יְיָ יִמְלוֹךְ :
יְיָ מֶלֶךְ . יְיָ מָלָךְ . יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל בַּעֲלֵי בִינָה בְּעִלּוּי מְעַלִּים : יְיָ מֶלֶךְ :
כָּל בְּרוּאֵי בְרִיָּה בְּפֶצַח מְפַצְּחִים : יְיָ מָלָךְ :
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּצִפְצוּף מְצַפְצְפִים : יְיָ יִמְלוֹךְ :
יְיָ מֶלֶךְ . יְיָ מָלָךְ . יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל רִשְׁפֵּי רוּמָה בְּקוֹל מַקְדִּישִׁים : יְיָ מֶלֶךְ :
כָּל רָאשֵׁי רוֹן בְּרֶנֶן מְרַנְּנִים : יְיָ מָלָךְ :

באנירין זיי גאט. אלע ישראל וואס אויף דר ערד זיינן אונ געוועלטיגין איבר זייער יצר הרע לויבן זיי גאט מיט לויב. די מלאכים אונ די ישראל מיט געוויסהייט באקענן זיי. אלע שטארקע אויבערשטע מלאכים זינגען מיט געזאנג. אלע לייט וואס פארין איבר אויף דר וועלט שטארקין זיי מיט שטארקייט. די מלאכים אונ די ישראל מיט ריידין צירין זיי. אלע ישראל וואס זאמלען זיך איין אין די שולין תפלה צו טאן מיט רעכט פארטיקייט באשיינען זיי. די מלאכים וואס זיי דינען שטארק אלע צייט מיט רעכט פארטיקייט צירין זיי. די ישראל אונ די מלאכים ריידין מיט רייד. אלע די מלאכים וואס זיי זיינן געזעצט איבר דעם רעגין אזו ווי אין פסוק שטייט גשם נדבות תניף אלהים מיט ווערטר ריידין זיי. די ישראל וואס זיינן געלערנט מיט זיסער תורה שטארקן זיי מיט שטארקייט. די מלאכים אונ די ישראל ריידין מיט רייד. אלע די פארשטאנדיגע מלאכים לויבין מיט לויב. אלע ישראל מיט עפענונג עפענען זיי זייער מויל צו זאגין יי מלך. די מלאכים אונ די ישראל מיט רייד ריידין זיי יי מלך. אלע די הויכע פייערדיגע מלאכים היילגין גאט מיט זייער קול. אלע ישראל וואס זיי זיינען די ערשטע אין געזאנג דאס זיי לויבן גאט פריער פאר די מלאכים זינגען זיי מיט געזאנג. די מלאכים אונ די ישראל זינגן

אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּשִׁירָה מְשׁוֹרְרִים : יְיָ יִמְלוֹךְ :

יְיָ מֶלֶךְ . יְיָ מָלָךְ . יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל יַקִּירֵי יוֹפִי בְּתוֹקֶף מְתַנִּים : יְיָ מֶלֶךְ :
כָּל יוֹשְׁבֵי יְשׁוּב בְּיִחוּד מְיַחֲדִים : יְיָ מָלָךְ :
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּאֶדֶר מַאְדִּירִים : יְיָ יִמְלוֹךְ :

יְיָ מֶלֶךְ . יְיָ מָלָךְ . יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל צוֹבְאֵי צָבָא בְּלֶמֶד מְלַמְּדִים : יְיָ מֶלֶךְ :
כָּל צְנוּפֵי צְפִירָה בְּצֶדֶק מַצְדִּיקִים : יְיָ מָלָךְ :
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּחַיִל מְחַוְּרִים : יְיָ יִמְלוֹךְ :

יְיָ מֶלֶךְ . יְיָ מָלָךְ . יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל חֲיָלֵי חוֹסֶן בַּחֲרָדָה מְחַלִּים : יְיָ מֶלֶךְ :
כָּל חֲשׁוּקֵי חֶמֶד בְּחָזְקָה מְחַזְּקִים : יְיָ מָלָךְ :
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּנִגּוּן מְנַגְּנִים : יְיָ יִמְלוֹךְ :

יְיָ מֶלֶךְ . יְיָ מָלָךְ . יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל קְדוֹשֵׁי קָדוֹשׁ בִּקְדֻשָּׁה מַקְדִּישִׁים : יְיָ מֶלֶךְ :
כָּל קְבוּצֵי קָהָל בְּקוֹשֶׁט מְקַשְּׁטִים : יְיָ מָלָךְ :
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּנוֹעַם מַנְעִימִים : יְיָ יִמְלוֹךְ :

יְיָ מֶלֶךְ . יְיָ מָלָךְ . יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

כָּל חַשְׁמַלֵּי זִיקִים לַבְּקָרִים מִתְחַדְּשִׁים : יְיָ מֶלֶךְ :
כָּל תַּרְשִׁישֵׁי גוֹבַהּ בִּדְמָמָה מְלַחֲשִׁים : יְיָ מָלָךְ :
אֵלּוּ וָאֵלּוּ בְּשִׁלּוּשׁ מְשַׁלְּשִׁים : יְיָ יִמְלוֹךְ :

יְיָ מֶלֶךְ . יְיָ מָלָךְ . יְיָ יִמְלוֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד :

(לאל עורך דין) גיפינט מען אין ערשטין טאג ראש השנה אין שחרית :
מוסף ליום שני זאגט מען (ונתנה תוקף) ביז (היום הרת עולם) גיפינט מען אין מוסף יום ראשון :

מִיט גְזַאנְג. אַלֶע מַלְאָכִים וָואס זֵיי זַיינֶען טַייעֶר מִיט שֵׁיינְהַייט דֶר צֵיילֶן זֵיי מִיט שְׁטַארְקַייט גָאטֶשׁ לוֹיבּ . אַלֶע יִשְׂרָאֵל אֵיינְצִיגִין גָאט מִיט אֵיינְצִיקַייט . דִי מַלְאָכִים אוּנ דִי יִשְׂרָאֵל שְׁטַארְקִין גָאט מִיט שְׁטַארְקַייט. אַלֶע יִשְׂרָאֵל וָואס זַיינֶען גָאטֶשׁ חַיִל לֶערְנֶען זֵיי מִיט לֶערְנוּנְג. אַלֶע מַלְאָכִים וָואס זֵיי זַיינֶען אָן גִיקְרֵיינְט מִיט קְרוֹינֶען גִירֶעכְטִיגִין זֵיי גָאט מִיט גִירֶעכְטִיקַייט.דִי יִשְׂרָאֵל אוּנ מַלְאָכִים קֶערִין זִיךְ אוּם צוּ לוֹיבִּן גָאט מִיט קְרַאפְט.אַלֶע דִי שְׁטַארְקֶע מַלְאָכִים בֶּעטִין מִיט צִיטֶערְנֶעשׁ . אַלֶע יִשְׂרָאֵל וָואס הָאבִּין לוּסְט צוּ דֶער לִיכְטִיגֶער תּוֹרָה שְׁטַארְקִין גָאט מִיט שְׁטַארְקַייט.דִי מַלְאָכִים אוּנ דִי יִשְׂרָאֵל זִינְגֶן מִיט גִיזַאנְג.אַלֶע הַיילִיגֶע מַלְאָכִים וָואס זָאגְן קָדוֹשׁ הֵיילִיגְן גָאט מִיט הֵיילִיקַייט.אַלֶע יִשְׂרָאֵל וָואס זַאמְלֶן זִיךְ אַיין צוּ טָאן תְּפִלָּה צִירִין גָאט מִיט רֶעכְטְפַארְטִיקַייט.דִי מַלְאָכִים אוּנ דִי יִשְׂרָאֵל לוֹיבִּן גָאט מִיט זִיסְקַייט.אַלֶע מַלְאָכִים וָואס פוּנְקְלֶען וִוי פוּנְקֶען פַייעֶר בַּאנַייעֶן זִיךְ אַלֶע פְרִי מָארְגֶן מִיט נַייעֶ לוֹיבּ צוּ גָאט.אַלֶע הוֹיכֶע מַלְאָכִים וָואס הַייסְן תַּרְשִׁישִׁים מִיט אַשְׁטִיל קוֹל לוֹיבִּין זֵיי גָאט.דִי מַלְאָכִים אוּנ דִי יִשְׂרָאֵל זָאגִין דְרַיי מָאל קָדוֹשׁ :

בשם אלהים ועל פי התורה אנחנו מתירים נדרים ושבועות שהאדם אוסר בהם איזה אסר על נפשו ובכלל מתירים אנחנו נדרים ושבועות שהאדם נודר ונשבע מפי עצמו רק על דברים שבינו לבין עצמו אבל חס וחלילה לכל איש לחשוב שאנחנו מתירים אלות ושבועות שנשבענו להממשלה ובמקומות המשפט או אלות ושבועות שנודרים ונשבעים בענינים שבין אדם לחבירו ובמה שנוגע לטובת ולתועלת זולתנו ולכל איש מאיזה דת ונוע שיהיה והנדרים והאלות והשבועות שנאמר עליהן בתורה כי לא ינקה האל את עובריהן מחויבות להיות שרירין וקיימין בתוקפן ובלי שינוי וכל העובר עליהן ישיגהו חרון אף השם ויהיה לחרפות ולדראון עולם :

עַל דַּעַת הַמָּקוֹם וְעַל דַּעַת הַקָּהָל בִּישִׁיבָה שֶׁל מַעְלָה
וּבִישִׁיבָה שֶׁל מַטָּה אָנוּ מַתִּירִין לְהִתְפַּלֵּל עִם הָעֲבַרְיָנִים :

דאס זאגט דער חזן דרייא מאל אונ דאס קהל בלייבט שטיל :

כָּל נִדְרֵי. וֶאֱסָרֵי. וּשְׁבוּעֵי. וַחֲרָמֵי. וְקוֹנָמֵי. וְקִנָּסֵי. וְכִנּוּיֵי. דְּאִנְדַּרְנָא. וּדְאִשְׁתַּבַּעְנָא. וּדְאַחֲרִימְנָא. וּדְאָסַרְנָא עַל נַפְשָׁתָנָא. מִיּוֹם כִּפּוּרִים זֶה עַד יוֹם כִּפּוּרִים הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה. בְּכֻלְהוֹן אִיחֲרַטְנָא בְהוֹן. כֻּלְהוֹן יְהוֹן שָׁרָן. שְׁבִיקִין. שְׁבִיתִין. בְּטֵלִין וּמְבֻטָּלִין. לָא שְׁרִירִין. וְלָא קַיָּמִין. נִדְרָנָא לָא נִדְרֵי. וֶאֱסָרָנָא לָא אֱסָרֵי. וּשְׁבוּעָתָנָא לָא שְׁבוּעוֹת : ג״פ

דער חזן זאגט דרייא מאל ונסלח אונ דער נאך זאגט דאס קהל דרייא מאל :

וְנִסְלַח לְכָל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָם. כִּי לְכָל הָעָם בִּשְׁגָגָה :

סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה. וְשָׁם נֶאֱמַר :

והקהל אומרים ג״פ בקול רם וַיֹּאמֶר יְיָ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ :

כל נדרי אלע נדרים אונ אלע די אסורים אונ אלע די שבועות אונ אלע חרמות דאס הייסט ווען איינער זאגט די זאך זאל אויף מיר אסור זיין ווי חרם אדר מיט דעם לשון פון קונם אדר קנס אדר אנדערע צו נאמן וואס נדרים ווערט גינענט דאס מיר וועלין אנדר טאן אונ דאס מיר וועלין שווערן אונ דאס מיר וועלן מאכן חרם אונ דאס וואס מיר וועלין אסור מאכין אויף אונזערע לייבער פון דעם דאזיגען יום כפור ביז אין דעם יום כפור וואס וועט קומען איבר איאר אויף אונז צו גוטין אויף די אלע האבין מיר חרטה זיי אלע זאלין מותר זיין זיי זאלין אלע זיין פאר געבין זיי זאלין זיין פאר שטערט זיי זאלין זיין בטל ומבוטל זיי זאלין ניט זיין גישטארקט אונ זיי זאלין קיין קיום ניט האבן אונזר נדר זאל קיין נדר ניט זיין אונ אונזר איסור זאל קיין איסור ניט זיין אונ אונזר שבועה זאל קיין שבועה ניט זיין : ונסלח לכל עדת בני ישראל אונ עס זאל פאר געבין ווערין צו אלע ישראל אונ צו דעם גר וואס ער וואונט צווישין זיי דען אלין וואס זיי האבין גיטאן האבין זיי ניט מיט זייער ווילין גיטאן מיר בעטין גאט ער זאל אונז רעכענען אלע עבירות גלייך אז מיר וואלטין זיי בשוגג גיטאן דען דר יצר הרע רעט אן דעם מענטשין צו זינדיגין אונ איין מענטש איז דאך ניט מער אז בלוט אונ פלייש דרום איז אים זייער שווער דעם יצר הרע כובש צו זיין : סלח נא דר שליח צבור זאגט דעם פסוק. איך בעט דיך גאט פאר גיב די זינד פון דעם דאזיגן פאלק אזו ווי דיין חסד איז גרויס אונ אזו ווי דו האסט פאר טראגין די זינד פון דעם דאזיגין פאלק זינט דו האסט זיי אויס גיצויגין פון מצרים ביז אהער אונ דארטין שטייט ווייטר

די בְּרָכָה זָאגְט אִיטְלִיכֶער מֶענְטְשׁ מִיט זִיךְ שְׁטִילֶער הֵייט :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה : ומתפללין מעריב

יַעֲלֶה תַּחֲנוּנֵנוּ מֵעֶרֶב. וְיָבֹא שַׁוְעָתֵנוּ מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה רִנּוּנֵנוּ עַד עָרֶב :

יַעֲלֶה קוֹלֵנוּ מֵעֶרֶב. וְיָבֹא צִדְקוֹתֵינוּ מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה פִּדְיוֹנֵנוּ עַד עָרֶב :

יַעֲלֶה עִנּוּיֵנוּ מֵעֶרֶב. וְיָבֹא סְלִיחָתֵנוּ מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה נַאֲקָתֵנוּ עַד עָרֶב :

יַעֲלֶה מְנוּסֵנוּ מֵעֶרֶב. וְיָבֹא לְמַעֲנוּ מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה כִּפּוּרֵנוּ עַד עָרֶב :

יַעֲלֶה יִשְׁעֵנוּ מֵעֶרֶב. וְיָבֹא טָהֳרֵנוּ מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה חִנּוּנֵנוּ עַד עָרֶב :

אִין פָּסוּק גָאט הָאט גְזָאגְט צוּ משֶׁה רַבֵּינוּ וָואס עֶר הָאט פַאר דִי יִשְׂרָאֵל גִיבֶּעטִין אִיךְ הָאבּ פַאר גֶעבִּין אַז דַיינֶע רֵייד אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט פַאר זֵיי גִיבֶּעטִין :

יַעֲלֶה תחנונו מערב אוּנְזֶר גִיבֶּעט וָואס מִיר בֶּעטִין הַיינְט בַּיי נַאכְט צוּ כָּל נִדְרֵי זָאל אוֹיף גֵיין צוּ גָאט בִּזְכוּת יְרוּשָׁלַיִם וָואס דָם אִיז אַיין אָרְט פוּן תְּפִלָּה אוּנ אוּנְזֶר גִישְׁרֵיי פוּן תְּפִלַּת שַׁחֲרִית זָאל קוּמֶן פַר גָאט בִּזְכוּת אַבְרָהָם וָואס עֶר הָאט מְתַקֵּן גִיוֶועזְן תְּפִלַּת שַׁחֲרִית אוּנ עֶס זָאל גִיזֶעהֶן וֶוערִן אוּנְזֶר גִיזַאנְג בִּיז אָבִינְט אַז יוֹם כִּפּוּר לָאזְט זִיךְ אוֹיס דָאס מֵיינְט עֶר אוּנְזֶר תְּפִלָּה זָאל אָן גִינוּמֶען וֶוערִין בִּזְכוּת יִצְחָק וָואס עֶר הָאט מְתַקֵּן גִיוֶועזְן תְּפִלַּת מִנְחָה אוּנ עֶר שְׁטֶעלְט בַּיי יִצְחָק דָאס לָשׁוֹן רִינּוּן וַוייל עֶר אִיז גִיוֶועזְן אַיין עוֹלָה תְּמִימָה אוּנ אַז מֶען הָאט אַיין קָרְבָּן גִיבְּרַאכְט הָאבְּן דִי לְוִיִּם דֶר בַּיי גִיזוּנְגֶן. אוּנְזֶר תְּפִלַּת עַרְבִית זָאל אוֹיף גֵיין פַר גָאט בִּזְכוּת יַעֲקֹב וָואס בַּיי אִים שְׁטֵייט גְשְׁרִיבְּן הַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב אוּנ אוּנְזֶר גִירֶעכְטִיקַייט זָאל קוּמֶן פוּן פְרֵי בִּזְכוּת משֶׁה רַבֵּינוּ וָואס עֶר הָאט גִיזָאגְט צַדִּיק וְיָשָׁר הוּא אוּנ עֶס זָאל גִיזֶעהֶען וֶוערִן אוּנְזֶר דֶר לֵייזוּנְג בִּיז אָבִינְט בִּזְכוּת אַהֲרֹן וָואס עֶר הָאט אוֹיף גִיהַאלְטִין דִי מַגֵּפָה אוּנ הָאט דֶר לֵייזְט דִי יִשְׂרָאֵל פוּן טוֹיט אַזוֹ זָאל אוּנְז גָאט הַיינְט דֶר לֵייזִין פוּן דֶעם שָׂטָן עֶר זָאל אוֹיף אוּנְז נִיט מְקַטְרֵג זַיין. עֶס זָאל אוֹיף גֵיין אוּנְזֶר פַּיינִיגוּנְג פוּן אָבִינְט בִּזְכוּת דָּוִד הַמֶּלֶךְ וָואס עֶר הָאט פִיל צָרוֹת אוֹיף זִיךְ גִיהַאט אוּנ עֶר פְלֶעגְט תָּמִיד אוֹיף שְׁטֵיין חֲצוֹת לַיְלָה אוּנ הָאט גִילוֹיבְּט גָאט אוּנ עֶס זָאל קוּמֶען אוּנְזֶער פַאר גֶעבּוּנְג פוּן פְרֵי בִּזְכוּת שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ וָואס עֶר הָאט גִיזָאגְט וְשָׁמַעְתָּ וְסָלַחְתָּ דוּ גָאט זָאלְסְט הֶערִין אוּנְזֶער גִיבֶּעט אוּנ זָאלְסְט פַאר גֶעבִּין אוּנְזֶערֶע זִינְד אוּנ עֶס זָאל גִיזֶעהֶען וֶוערִין אוּנְזֶער גִישְׁרֵיי בִּיז אָבִינְט בִּזְכוּת שְׁמוּאֵל הַנָּבִיא וָואס עֶר הָאט גִישְׁרִיעֶן אוּנ תְּפִלָּה גִיטָאן צוּ גָאט פוּן דִי יִשְׂרָאֵל וֶועגִין. עֶס זָאל אוֹיף גֵיין פוּן אָבִינְט אוּנְזֶער אַנְטְלוֹיפוּנְג וָואס מִיר אַנְטְלוֹיפִין צוּ גָאט אוּנ בַּאשִׁיצִין זִיךְ אִין אִים בְּעֵת צָרָה בִּזְכוּת יוֹסֵף וָואס בַּיי אִים שְׁטֵייט גִישְׁרִיבִּין דָאס וָוארְט וינס אוּנ אוּנְזֶר גִיבֶּעט פוּן פְרֵי זָאל קוּמֶען פוּן וֶועגִין דֶעם זְכוּת פוּן יוֹסֵף אוּנ עֶס זָאל וֶוערִין גִיזֶעהֶען אוּנְזֶר פַאר גֶעבּוּנְג בִּיז אָבִינְט דָאס אִיז אוּנְזֶר תְּפִלָּה וָואס זִי אִיז אוֹיף אוּנְז

יַעֲלֶה זִכְרוֹנֵנוּ מֵעֶרֶב. וְיָבֹא וְעוּדֵנוּ מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה הַדְרָתֵנוּ עַד עָרֶב:

יַעֲלֶה דָּפְקֵנוּ מֵעֶרֶב. וְיָבֹא גִּילֵנוּ מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה בַּקָּשָׁתֵנוּ עַד עָרֶב:

יַעֲלֶה אֶנְקָתֵנוּ מֵעֶרֶב. וְיָבֹא אֵלֶיךָ מִבֹּקֶר. וְיֵרָאֶה אֵלֵינוּ עַד עָרֶב:

כִּי הִנֵּה כַּחֹמֶר בְּיַד הַיּוֹצֵר. בִּרְצוֹתוֹ מַרְחִיב וּבִרְצוֹתוֹ מְקַצֵּר. כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ חֶסֶד נוֹצֵר. לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר:

כִּי הִנֵּה כָּאֶבֶן בְּיַד הַמְסַתֵּת. בִּרְצוֹתוֹ אוֹחֵז וּבִרְצוֹתוֹ מְכַתֵּת. כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ מְחַיֶּה וּמְמוֹתֵת. לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר:

מְכַפֵּר בִּמְקוֹם קָרְבָּן. עס זאל אויף גיין אונזער קערונג וואס מיר קערין זיך צו גאט פון אבינט בזכות אליהו הנביא וואס גאט האט זיך גיקערט צו זיין תפלה אונ עס זאל קומען אונזער ריינקייט פון פריא דאס איז דר זכות זאל אונז ביי שטיין דאס מיר זיינן זיך מקדש ומטהר אום יו״כ אונ עס זאל ווערן גיזעהן אונזר גיבעט ביז אבינט בזכות חזקיהו המלך וואס ער האט מתפלל גוועזן צו גאט בעת צרה אונ גאט האט זיין תפלה מקבל גיוועזן אזו זאל ער אונזרע תפלות ובקשות אויך מקבל זיין. עס זאל אויף גיין אונזער גידעכעניש פאר גאט פון אבינט בזכות יונה וואס ער איז גיוועזן אין איין צרה אונ איז גיגליכין גיוועזן צו אמת דאך האט ער צו דיר גיבעטין אונ האט גיזאגט את ה׳ זכרתי איך האב גידאכט גאט אזו מיר אויך חאטשע מיר זיינן אין צרות גידיינקן מיר דיין נאמן בזכות זה זאלסטו מקבל זיין אונזער תפלה אונ עס זאל קומען אונזער איין זאמלונג פון פריא בזכות חנניה מישאל ועזריה וואס זיי האבין מקדש השם גיוועזן צווישין איין זאמלונג פון פיל אומות זיי האבין זיך גילאזט ווארפין אין קאלך אויבין אונ האבין זיך ניט גיוואלט בוקין צום צלם אונ עס זאל ווערין גיזעהן ביז אבינט אונזר באשיינונג וואס מיר באשיינען גאט מיט אונזער תפלה בזכות דניאל וואס ער איז ארויס גיגאנגען שיין גיקליידט פון דעם מלך זאל גאט מקבל זיין אונזער תפלה. עס זאל אויף גיין פון אבינט אונזער קלאפין וואס מיר קלאפין אן מיט אונזער תשובה אונ תפלה בזכות מרדכי וואס ער האט אן גיקלאפט מיט תשובה אונ עס זאל קומען אונזער פרייד פון פריא חאטשע מיר זיינען אין צרות דאך זיינען מיר מתפלל מיט גרויס שמחה אונ אונזערע תפלות זאלין אן גינומן ווערין בזכות עזרא וואס ער האט אונז משמח גיוועזן מיט דעם בית שני אונ עס זאל גיזעהען ווערין אונזער גיבעט ביז אבינט. עס זאל אויף גיין אונזר גישרייא פון אבינט בזכות אונזערע עלטערין וואס זיי האבין גישריען אונ תפלה גיטאן ביי דם ים אונ אונזר תפלה פון פריא זאל פאר דיר קומען אין זייער זכות אונ עס זאל גיזעהען ווערין צו אונז דער זכות פון אלע צדיקים ביז אבינט דאס הייסט ביז אייביג:

כִּי הנה כחומר ביד היוצר אזו ווי די ליים איז אין דר האנט פון דעם טעפער אז דר טעפער וויל מאכט ער די כלי ברייט אונ אז ער וויל מאכט ער די כלי איינג אזו זיינן מיר אין דיין האנט דו גאט וואס דו היטסט צו טאן גוטס צו די וואס היטן דיינע מצות דרום בעטין מיר דיך גאט זאלסט קוקין צו דעם ברית פון די אבות אונ זאלסט אונז מוחל

כִּי הִנֵּה כַּגַּרְזֶן בְּיַד הֶחָרָשׁ . בִּרְצוֹתוֹ דִּבֵּק לָאוּר וּבִרְצוֹתוֹ פֵּרַשׁ . כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ תּוֹמֵךְ עָנִי וָרָשׁ . לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר :

כִּי הִנֵּה כְּהֶגֶה בְּיַד הַמַּלָּח . בִּרְצוֹתוֹ אוֹחֵז וּבִרְצוֹתוֹ שִׁלַּח . כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ אֵל טוֹב וְסַלָּח . לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר :

כִּי הִנֵּה כִּזְכוּכִית בְּיַד הַמְזַגֵּג . בִּרְצוֹתוֹ חוֹגֵג וּבִרְצוֹתוֹ מְמוֹגֵג . כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ מַעֲבִיר זָדוֹן וְשׁוֹגֵג . לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר :

כִּי הִנֵּה כַּיְרִיעָה בְּיַד הָרוֹקֵם . בִּרְצוֹתוֹ מְיַשֵּׁר וּבִרְצוֹתוֹ מְעַקֵּם . כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ אֵל קַנָּא וְנוֹקֵם . לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר :

כִּי הִנֵּה כַּכֶּסֶף בְּיַד הַצּוֹרֵף . בִּרְצוֹתוֹ מְסַגְסֵג וּבִרְצוֹתוֹ מְצָרֵף . כֵּן אֲנַחְנוּ בְּיָדְךָ מַמְצִיא לְמָזוֹר תֶּרֶף . לַבְּרִית הַבֵּט וְאַל תֵּפֶן לַיֵּצֶר :

כי הנה . אל מלך

יוצר ליום כפור

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הַפּוֹתֵחַ לָנוּ שַׁעֲרֵי רַחֲמִים וּמֵאִיר עֵינֵי הַמְחַכִּים לִסְלִיחָתוֹ . יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ . עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל : אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי :

זַיין אוּנְזֶערֶע זִינְד אוּנ זָאלְסְט זִיךְ נִיט קֶערִין אִין אוּנְזֶער יֵצֶר הָרָע וָואס עֶר מַאכְט אוּנְז זִינְדִיגִין : כי הנה כאבן אַזוֹ וִוי אַיין שְׁטַיין וָואס עֶר אִיז אִין דֶר הַאנְט פוּן דֶעם בַּעַל מְלָאכָה וָואס עֶר הַאקְט אַרוּם שְׁטַיינֶר אוּנ מַאכְט זַיי גְלַאט אַז עֶר וִויל הַאלְט עֶר דֶעם שְׁטַיין אִין דֶר הַאנְט אוּנ מַאכְט אִים צוּ רֶעכְט וִוי עֶר וִויל אוּנ אַז עֶר וִויל צוּ בְּרֶעכְט עֶר אִים אוּנ וַוארְפְט אִים אַוֶועק אַזוֹ זַיינֶן מִיר בַּיי דִיר גָאט אִין דֶר הַאנְט דוּ לָאזְט לֶעבִּין אוּנ טַייטְשְׁט וֶועמֶען דוּ ווִילְסְט : כי הנה כגרזן אַזוֹ וִוי אַיין הַאק וָואס זִיא אִיז אִין דֶר הַאנְט פוּן דֶעם שְׁמִיד אַז עֶר וִויל לַייגְט עֶר דָאס אַייזִין אִין פַייעֶר אַרַיין אוּנ אַז עֶר וִויל נֶעמְט עֶר עֶס צוּ פוּן דֶעם פַייעֶר אַזוֹ זַיינֶן מִיר אִין דַיין הַאנְט וָואס דוּ הַאלְסְט אוּנְטֶער אוּנ הֶעלְפְסְט דֶעם אָרִימַאן : כי הנה כהגה אַזוֹ וִוי אַיין רוּדֶער הָאלְץ וָואס עֶר אִיז אִין דֶר הַאנְט פוּן דֶעם וָואס עֶר טְרַייבְּט דִי שִׁיף אוֹיף דֶעם וַואסֶער אַז עֶר וִויל פַאר הַאלְט עֶר דִי שִׁיף אוּנ אַז עֶר וִויל לָאזְט עֶר זִיא גֵייְן אוֹיף דֶעם וַואסֶער אַזוֹ זַיינֶן מִיר אִין דַיין הַאנְט דוּ גָאט וָואס דוּ וֶוערְסְט אָן גִירוּפִין טוֹב וְסַלָּח : כי הנה כזכוכית אַזוֹ וִוי אַיין גְלָאז וָואס זִי אִיז אִין דֶר הַאנְט פוּן דֶעם בַּעַל מְלָאכָה וָואס מַאכְט גְלָאז אַז עֶר וִויל צִירְקֶעלְט עֶר דָאס גְלָאז אוּנ מַאכְט עֶס קַייְלֶעכְדִיג אוּנ אַז עֶר וִויל צוּ שְׁמֶעלְצְט עֶר עֶס אוּנ מַאכְט עֶס צוּ גֵייְן אַזוֹ זַיינֶען מִיר אִין דַיין הַאנְט וָואס דוּ בִּיסְט מוֹחֵל אַלֶע עֲבֵירוֹת : כי הנה כיריעה אַזוֹ וִוי אַיין אוּם הַאנְג וָואס זִי אִיז אִין דֶר הַאנְט פוּן דֶעם בַּעַל מְלָאכָה וָואס עֶר וֶועבְּט דִי אוּם הַאנְג אַז עֶר וִויל מַאכְט עֶר זִי גְלַייךְ אוּנ אַז עֶר וִויל מַאכְט עֶר זִי קְרוּם אַזוֹ זַיינֶן מִיר אִין דַיין הַאנְט וָואס דוּ וֶוערְסְט אָן גִירוּפִין אֵל קַנָּא וְנוֹקֵם : כי הנה ככסף אַזוֹ וִוי אַשְׁטִיק זִילְבֶּער וָואס עֶס אִיז אִין דֶר הַאנְט פוּן דֶעם בַּעַל מְלָאכָה וָואס לַייטֶערְט זִילְבֶּער אַז עֶר וִויל פַאר מִישְׁט עֶר דָאס זִילְבֶּער מִיט פְּסוֹלֶת אוּנ אַז עֶר וִויל לַייטֶערְט עֶר עֶס אַזוֹ זַיינֶן מִיר אִין דַיין הַאנְט וָואס דוּ בְּרֵייטְסְט אָן צוּ אַיין מַכָּה אַיין רְפוּאָה צוּם בְּרִית פוּן דִיא אָבוֹת זָאלְסְטוּ קוּקִין אוּנ זָאלְסְט זִיךְ נִיט קֶערִין אִין אוּנְזֶער יֵצֶר הָרָע וָואס עֶר מַאכְט אוּנְז זִינְדִיגִין אוּנ זָאלְסְט אוּנְז מוֹחֵל זַיין אוּנְזֶערֶע עֲבֵירוֹת :

סְלַח לְגוֹי קָדוֹשׁ. בְּיוֹם קָדוֹשׁ. מָרוֹם וְקָדוֹשׁ:
חָטָאנוּ צוּרֵנוּ. סְלַח לָנוּ יוֹצְרֵנוּ:

בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ: מַלְכוּתוֹ בִּקְהַל עֲדָתִי. וּכְבוֹדוֹ הִיא אֱמוּנָתִי. אֵלָיו בְּקַשְׁתִּי לְכַפֵּר עֲוֹן חַטָּאתִי. וּבְיוֹם צוֹם כִּפּוּר סְלִיחָתִי. יַעֲנֶה וְיֹאמַר סָלַחְתִּי: אתה הוא אלהינו געפינט מען אין ערשטן טאג ר"ה

הַיּוֹם יִכָּתֵב בְּסֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת. הַחַיִּים וְהַמָּוֶת. אָנָּא כַּנָּה. עוּרִי נָא. הִתְעוֹרְרִי נָא. עִמְדִי נָא. הִתְיַצְּבִי נָא. קוּמִי נָא. חֲלִי נָא. בְּעַד הַנֶּפֶשׁ חֲנִי נָא. פְּנֵי דָּר עֶלְיוֹן:
וּבְכֵן אִמְרוּ לֵאלֹהִים מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל כֹּחַ. מֵכִין הָרִים בְּכֹחַ. חֲכַם לֵב וְאַמִּיץ כֹּחַ. נוֹתֵן לַיָּעֵף כֹּחַ. לָכֵן יִתְגָּאֶה גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: בּוֹנֶה בַשָּׁמַיִם מַעֲלוֹתָיו. מַשְׁקֶה הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו. זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאוֹתָיו. וְלוֹ נִתְכְּנוּ עֲלִילוֹתָיו. לָכֵן יִתְגָּאֶה הַמְקָרֶה בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: גֵּאֶה וְגָבוֹהַּ בִּשְׁמֵי מַעְלָה. עוֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה. לוֹ הַגְּבוּרָה וְהַגְּדוּלָה. הָעֹז וְהַמֶּמְשָׁלָה. לָכֵן יִתְגָּאֶה וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: דָּגוּל מֵרְבָבוֹת קֹדֶשׁ. וְנֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ. דַּרְכּוֹ בַּקֹּדֶשׁ. וּמִשְׁתַּחֲוִים לוֹ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ. לָכֵן יִתְגָּאֶה הֲלִיכוֹת אֵלִי מַלְכִּי בַקֹּדֶשׁ:

הַיּוֹם יכתב היינט אום יום כפור ווערט אן גישריבן אין ספר הזכרונות ווער עס זאל לעבן אונ ווער עס זאל שטארבן דרום בעטן מיר ישראל פון די מלאכי רחמים דר וועקט זיך איר מלאכים צו בעטן רחמים פאר אונז שטעלט זיך בעטן רחמים פר אונז בעט פר די ישראל דר בארימהרציקייט פון הקב"ה וואס ער וואונט אויבן אין הימיל:
אִמְרוּ לאלהים לויבט צו גאט ער דר לייגגערט דעם צארין אונ האט גרויס כח ער האט אן גיבראכט די בערג מיט כח ער ווערט אן גירופן חכם לב אונ איז שטארק אין כח ער גיט צו די מידע כח דרום זאל ער הערשן אונזר הער איז גיאכבערט אונ האט פיל כח. לויבט צו גאט דר דא בויעט אין הימיל זיינע שטאפלען ער מאכט אן טרינקען די בערג פון זיין אויבערשטע וואסער אגידעכעניש טוהט ער צוא זיינע וואונדר אונ אלע מעשים פון די מענטשן זיינן פאר אים גיצייללט דרום זאל ער הערשן דר דא האט גיבעלקט אין וואסער זיינע בוידים. לויבט צו גאט דר דא הערשט אונ איז הויך אין די אויבערשטע הימיל ער הילט זיך איין מיט ליכט ווי אקלייד צו אים איז די שטארקייט אונ די אכפערקייט אונ די שטארקייט אונ די גיוועלטיקייט דרום זאל ער הערשן אונ זיין מלוכה טוט איבר אלץ גיוועלטיגן. לויבט צו גאט דר דא איז גיבאנירט פון צעהן טויזנט היילינע מלאכים אונ ער איז בשיינט מיט היילקייט

זיין כבמ"פ ס'

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: הוֹדוֹ כִּסָּה שָׁמַיִם. רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם. יַרְעֵם מִשָּׁמַיִם. לְקוֹל תִּתּוֹ הֲמוֹן מַיִם בַּשָּׁמָיִם. לָכֵן יִתְגָּאֶה הַנּוֹטֶה כַדּוֹק שָׁמָיִם:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: וְכָל בַּשָּׁלִישׁ עֲפַר הָאָרֶץ. יָדוֹ יָסְדָה אָרֶץ. וִימִינוֹ טִפְּחָה שְׁמֵי עֶרֶץ. וְהֶעֱמִידָם בְּלִי פֶרֶץ. לָכֵן יִתְגָּאֶה הַיּוֹשֵׁב עַל חוּג הָאָרֶץ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: זֹהַר כִּסְאוֹ שְׁבִיבֵי אֵשׁ. מְשָׁרְתָיו לוֹהֲטֵי אֵשׁ. נוֹגַהּ לָאֵשׁ וּמַבְרִיק הָאֵשׁ. לְפָנָיו נִמְשָׁכִים נַהֲרֵי אֵשׁ. לָכֵן יִתְגָּאֶה אֵשׁ אוֹכְלָה אֵשׁ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: חַי עוֹלָמִים. צָר בְּיָהּ עוֹלָמִים. אִוָּה בֵּית עוֹלָמִים. מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ עוֹלָמִים. לָכֵן יִתְגָּאֶה עַתִּיק יוֹמִין:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: טְהוֹר עֵינַיִם. סְבִיבָיו חַשְׁרַת מַיִם. עָבֵי שְׁחָקִים חֶשְׁכַת מַיִם. טוֹעֲנֵי מֶרְכַּבְתּוֹ גַּבּוֹתָם מְלֵאוֹת עֵינַיִם. לָכֵן יִתְגָּאֶה מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם:

זיין וועג איז אין הייליקייט אונ די מלאכים בוקין זיך צו אים מיט הייליגר שיינהייט דרום זאל ער הערשין מיין גאט דר קיניג דר דא איז גינאנגען מיט זיין הייליקייט אין ים פאר די ישראל. לויבט צו גאט דאס זיין שיינהייט באדעקט די הימיל, ער האט אויס גישפרייט די ערד אויף די וואסער ער טוט שטורמען פון דעם הימיל, אין דער צייט אז דאס קול פון דעם הימיל קומט טוט ער געבין דאס ברומונג פון וואסר דרום זאל ער הערשין ער האט גינייגט אונ אויסגישפרייט די הימיל ווי אפעל. לויבט צו גאט דר דא האט גימאסטין מיט אמאס דעם שטויב פון דער ערד זיין האנט האט גיגרונד פעסט די ערד אונ זיין רעכטע האנט האט גימאסטין די שטארקע הימיל אונ האט זיי אנידר גישטעלט דאס זיי קאנען ניט צו בראכין ווערין דרום זאל ער הערשין דר דא זיצט אויף דעם צירקיל פון דר ערד. לויבט צו גאט דאס די לויטערקייט פון זיין שטול איז פונקין פייער זיינע באדינער זיינען פלאם פייער עס איז אגלאנץ צו דעם פייער אונ מאכט לייכטין אונ בליצין דאס פייער, פאר אים זיינען גיצויגין טייכן פון פייער דרום זאל ער הערשין דר דא איז אפייער וואס פאר ברענט פייער. לויבט צו גאט דר דא לעבט אייביג ער האט באשאפין מיט דעם שם י״ה אלע וועלטין ער האט גיגלוסט דאס בית המקדש וואס ער ווערט אן גירופין בית עולמים דאס איז דאס אן בריטונג צו דיין זיצונג צו אייביג דרום זאל גאט הערשין וואס ער ווערט אן גירופין עתיק יומין. לויבט צו גאט דר דא איז אין קלאר אין גישטאלט ארום אים איז פיל וואסער די וואלקין פון די הימיל ווערין פינצטער פון די וואסער די מלאכים וואס זיי טראגין דעם כסא הכבוד איז זייער גוף אזו לויטער גלייך ווי זיי וואלטין גיוועזן לויטער אויגין דרום זאל גאט הערשין, גאטש מצות זיינען לויטער זיי דער לייכטין די אויגין.

לויבט צו גאט דר דא הייסט וואס איז אין פאר בארגענעש פון דר פינצטערנש קיין

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: יוֹדֵעַ מַה בַּמַּחְשָׁךְ. לֹא יַחְשִׁיךְ מִמֶּנּוּ כָּל חֹשֶׁךְ. קֵץ שָׂם לַחֹשֶׁךְ. הוֹפֵךְ לַבֹּקֶר צַלְמָוֶת וְחֹשֶׁךְ. לָכֵן יִתְגָּאֶה יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: כּוֹנֵן כִּסְאוֹ לַמִּשְׁפָּט. מְכוֹן כִּסְאוֹ צֶדֶק וּמִשְׁפָּט. אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט. תֹּאחֵז יָדוֹ בַּמִּשְׁפָּט. לָכֵן יִתְגָּאֶה וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: לוֹ יָאֲתָה מְלוּכָה. שׁוֹכֵן עַד וְאֶת דַּכָּא. מֵשִׁיב אֱנוֹשׁ עַד דַּכָּא. וְאוֹמֵר שׁוּבוּ בְּרוּחַ נְמוּכָה. לָכֵן יִתְגָּאֶה כִּי לַייָ הַמְּלוּכָה:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: מוֹשֵׁל בִּגְבוּרָתוֹ עוֹלָם. הַכֹּל צָפוּי וְלֹא נֶעְלָם. זֶה שְּׁמוֹ לְעוֹלָם. חַסְדּוֹ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם. לָכֵן יִתְגָּאֶה בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים דּוֹר. לוֹחֵם קָמָיו מִדּוֹר דּוֹר. מֵקִים סֻכַּת מְשִׁיחוֹ לִגְדוֹר. הָאוֹר חוֹנֶה עִמּוֹ בְּמָדוֹר. לָכֵן יִתְגָּאֶה זֶה זִכְרוֹ לְדוֹר דּוֹר:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: סוֹבֵל עֶלְיוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים. שׁוֹמֵעַ אֶל

פינצטערנעש איז פאר אים ניט פינצטר איין ענד האט ער גיטאן צו דער פינצטערנעש ער פאר קערט צו ליכט דעם שאטין פון טויט דאס איז דר וואס איז אין איין צרה אונ פינצטערנעש פאר קערט גאט זיין פינצטערנעש צו ליכט דרום זאל גאט הערשין דר דא האט בשאפין דאס ליכט אונ פינצטערנעש. לויבט צו גאט דר דא האט אן גיברייט זיין שטול צום משפט דאס אן ברייטונג פון זיין שטול איז צדק ומשפט ער איז דר גאט פון משפט זיין האנט האלט איין דעם משפט אז דער מענטש טוט תשובה איז גאט מבטל די גזרה דרום זאל גאט הערשין גאט ער ווערט דר הויבין אין משפט. לויבט צו גאט צו אים איז שיין די מלוכה ער רוהט אין הימיל אונ העלפט די פאר שטויסענע ער קערט אום דעם מענטשין מיט תשובה דורך דעם וואס ער ברייעגט אויף אים יסורים אונ איז פאר שטויסין מיט צרות אונ ער זאגט טוט תשובה מיט אנידעריג גימיט דרום זאל גאט הערשין דען צו אים איז די מלוכה. לויבט צו גאט ער גיוועלטיגט מיט זיין שטארקייט איבער דר וועלט אלדינג איז פאר אים גיזעהן אונ קיין זאך איז פאר אים ניט פאר הוילין דאס איז זיין נאמען צו אייביג זיין חסד איז פון אייביג ביז צו אייביג דרום זאל ער הערשין, גילויבט זאל זיין גאטש נאמען דר גאט פון ישראל פון אייביג ביז אייביג. לויבט צו גאט ער היט חסד צו די צדיקים ביז טויזנט דורות ער האלט אייביג מלחמה מיט זיינע שונאים ער וועט בויען די שטאט ירושלים וואס זי ווערט אן גירופין סוכת דוד אונ וועט זי ארום צאמען דאס ליכט רועט ביי אים אין זיין וואונונג דרום זאל גאט הערשין וואס ער האט גיזאגט מיין גידעכעניש איז צו אייביג. לויבט צו גאט דר דא טראגט די אייבערשטע אונ די אונטערשטע ער הערט צו

אֶבְיוֹנִים. מַאֲזִין שִׂיחַ חַנּוּנִים. מַקְשִׁיב שֶׁוַע רְנָנִים. לָכֵן יִתְגָּאֶה הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: עִזּוּז וְגִבּוֹר אִישׁ מִלְחָמָה. נוֹקֵם לְצָרָיו וּבַעַל חֵמָה. מַכְרִית קָמָיו בִּמְהוּמָה. נוֹהֵם עֲלֵיהֶם בִּנְהִימָה. לָכֵן יִתְגָּאֶה יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: פֹּעַל וְעֹשֶׂה הַכֹּל. בְּיָדוֹ לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק לַכֹּל. אֵלָיו יְשַׂבֵּרוּ עֵינֵי כֹל. וְעֵינָיו מְשׁוֹטְטוֹת בַּכֹּל. לָכֵן יִתְגָּאֶה עֶלְיוֹן עַל כֹּל:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו. יָשָׁר מֵצִיץ מֵחֲרַכָּיו. חָפֵץ בְּעַם מַמְלִיכָיו. יִירְשׁוּ אֶרֶץ מְבוֹרָכָיו. לָכֵן יִתְגָּאֶה בָּרְכוּ יְיָ מַלְאָכָיו:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: קוֹרֵא הַדּוֹרוֹת מֵרֹאשׁ. מַגִּיד אַחֲרִית מֵרֹאשׁ. בָּחַר בְּאוֹם דַּלַּת רֹאשׁ. עֻזּוֹ יוֹם יוֹם לִדְרוֹשׁ. לָכֵן יִתְגָּאֶה הַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: רָם וְנִשָּׂא שׁוֹכֵן עַד. בִּטְחוּ בוֹ עֲדֵי עַד. כְּבוֹדוֹ בְּסוֹד קְדוֹשִׁים וָעֵד. לְעַם קְדוֹשׁוֹ נוֹעָד. לָכֵן יִתְגָּאֶה הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעָד:

צו די אֶבְיוֹנִים עֶר פַאר נֶעמְט די רֵייד פוּן תְּפִלָּה עֶר פַאר נֶעמְט דָאס גִישְׁרֵיי פוּן גִיזַאנְג דְרוּם זָאל עֶר הֶערְשִׁין גָאט וָואס עֶר אִיז אַגָאט אִיבֶּער אַלֶע גֶעטֶער אוּנ אַיין הֶער אִיבֶּער אַלֶע הֶערִין. לוֹיבְּט צוּ גָאט וָואס עֶר אִיז שְׁטַארְק מִלְחָמָה צוּ הַאלְטִין עֶר אִיז זִיךְ נוֹקֵם אָן זַיינֶע שׂוֹנְאִים אוּנ אִיז אַיין הֶער פוּן צָארִין עֶר פַאר שְׁנַיידְט זַיינֶע פַייְנְט מִיט פַאר טוּמְלֶנִעשׁ עֶר בְּרוּמְט אוֹיף זֵיי מִיט בְּרוּמוּנְג דְרוּם זָאל גָאט הֶערְשִׁין וָואס עֶר וֶוערְט אָן גִירוּפִין אִישׁ מִלְחָמָה. לוֹיבְּט צוּ גָאט דֶר דָא הָאט אַלִץ בַּאשַׁאפִין, אִין זַיין הַאנְט אִיז אַלְדִינְג צוּ גְרֵייסִין אוּנ צוּ שְׁטַארְקִן, דִיא אוֹיגִין פוּן אַלֶע בַּאשֶׁעפֶענִעשׁ הָאפִין צוּ אִים אוּנ זַיינֶע אוֹיגִין שְׁוֶועבִּין אוּנ גִיבִּין אוֹיף אַלִץ הַשְׁגָּחָה דְרוּם זָאל גָאט הֶערְשִׁין דֶר דָא אִיז דֶר אוֹיבֶּערְשְׁטֶער אִיבֶּר אַלֶע. לוֹיבְּט צוּ גָאט דֶר דָא אִיז גִירֶעכְט אִין אַלֶע זַיינֶע וֶועגִין, עֶר אִיז רֶעכְט פַארְטִיג אוּנ קוּקְט פוּן דִי פֶענְצְטֶער פוּן זַיין הֵיכָל עֶר בַּאגֶערְט אִין דֶעם פָאלְק יִשְׂרָאֵל וָואס זֵיי מַאכְן אִים קִינִיגְן זַיינֶע גִבֶּענְשְׁטֶע יִשְׂרָאֵל זָאלִין אַרְבִּין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל דְרוּם זָאל גָאט הֶערְשִׁין וָואס אַלֶע זַיינֶע מַלְאָכִים לוֹיבִּין אִים. לוֹיבְּט צוּ גָאט עֶר הָאט פַאר אָדָם הָרִאשׁוֹן גִילֵייעֶנְט אַלֶע דוֹרוֹת פוּן עֶרְשְׁטִין אָן נָאךְ אֵיי עֶר הָאט זֵיי בַּאשַׁאפִין עֶר זָאגְט דָאס לֶעצְט צוּם עֶרְשְׁטִין עֶר הָאט אוֹיס גִיקְלִיבִּין אִין דֶעם פָאלְק וָואס זֵיי זַיינֶען אָרוּם עֶר הָאט זֵיי דְרוּם אוֹיס גִיקְלִיבִּין כְּדֵי זֵיי זָאלִין פַארְשְׁטִין זַיין שְׁטַארְקַייט דָאס אִיז זֵיי זָאלִין לֶערְנֶען דִי תּוֹרָה דְרוּם זָאל עֶר הֶערְשִׁין דֶר גָאט וָואס עֶר אִיז דֶר הוֹיכִּין אוּנ דֶר הוֹיכְט וֶועמֶען עֶר וִויל. לוֹיבְּט צוּ גָאט עֶר אִיז הוֹיךְ אוּנ דֶר הוֹיבִּין אוּנ רוּהְט אִין הִימִיל פַאר זִיכֶערְט אַייךְ אִין אִים צוּ

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: שְׁבִילוֹ בְּמַיִם רַבִּים. שָׁמָיו מַרְעִיף רְבִיבִים. שְׁמוֹ מְיַחֲדִים שַׁחַר וַעֲרָבִים. בְּשַׁעַר בַּת רַבִּים. לָכֵן יִתְגָּאֶה יְיָ צְבָאוֹת יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: תְּהִלָּתוֹ מָלְאָה הָאָרֶץ. מַעֲבִיר כִּלָּיוֹן וְחָרֶץ. מֵשִׁיב אַף וְחָרוֹן וָקֶרֶץ. שֶׁוַע מְחַנְנָיו יִרֶץ. לָכֵן יִתְגָּאֶה יְיָ אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ:

וּבְכֵן גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי אֱלֹהֵינוּ:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ: אֵין מִי בַּשַּׁחַק יַעֲרוֹךְ לוֹ. בִּבְנֵי אֵלִים יִדְמֶה לוֹ. גְּבוֹהִים עָלָה לְמוֹשָׁב לוֹ. דָּרֵי גַיְא כַּחֲגָבִים לְמוּלוֹ. לָכֵן יִתְגָּאֶה הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ: הַמְשֵׁל וָפַחַד עִמּוֹ. וְהִרְבָּה פְדוּת עַמּוֹ. זַעַק וְלַחַשׁ עַמּוֹ. חָשׁ וּמַאֲזִין מִמְּרוֹמוֹ. לָכֵן יִתְגָּאֶה יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ: טֶרֶף נָתַן לִירֵאָיו. יוֹבִילוּ שַׁי לְמוֹרָאָיו. כִּתֵּי גְדוּדֵי צְבָאָיו. לֹא יְשׁוּרוּ כְּבוֹד מַרְאָיו. לָכֵן יִתְגָּאֶה הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל יְרֵאָיו:

אייביג, זיין כָבוד האט ער אָן גיבּרייט צְווישׁין די הייליגע מַלְאָכִים אונ פוּן וועגין זיין הייליג פָאלק האט ער גימאכט רוּען זיין שְׁכִינָה צְווישׁין די שְׁטאנגען פוּן דעם אָרוֹן דְרוּם זאל ער הערשׁין דר דא ליגט צו דר ערד אונ זי ציטערט פאר אים. לויבּט צוּ גאט דאס זיין שְׁטֶעג איז אין פִיל וואסער זיינע הימיל מאכט ער טריפין שְׁפּריי רעגין זיין נאמען איינציגין דיא ישְׂרָאֵל אַלֶע מארגין אונ אָבינט אין דיא טויערין וואו פִיל מענטשׁין זאמלען זיך איין דאס זיינען די שׁוּלין דְרוּם זאל גאט הערשׁין וואס ער זיצט צְווישׁין די מַלְאָכִים וואס זיי הייסין כְּרוּבִים. לויבּט צוּ גאט דאס זיין לויב איז פול די גאנצע וועלט ער מאכט איבּר פירין פאר דארבּוּנג אונ פאר שְׁניידוּנג ער קערט אוּם גרים צָארין אונ פאר שְׁניידוּנג, דאס גישׁרייא פוּן דיא ישְׂרָאֵל וואס זיי בעטין צוּ אים באווייליגט ער דְרוּם זאל ער הערשׁין גאט אוּנזער הער וויא גאר שְׁטארק איז דיין נאמען אין דער גאנצער וועלט:

וּבְכֵן אונ אַזוֹ אויך זיינען זייער גרויס די ווערק פוּן אוּנזר גאט: מעשה דאס איז די ווערק פוּן אוּנזער גאט עס איז קיינער ניט אין הימיל דר דא זאל זיך צוּ אים שאצין קיינער פוּן די שְׁטארקע מַלְאָכִים קען זיך צוּ אים ניט גלייכין ער האט די הויכע הימיל דר הויבּין צוּ זיצין דארטין, די וואס וואוּנען אויף דר ערד זיינען ווי היישׁעריקין קעגין אים דְרוּם זאל ער הערשׁין דר שְׁטארקער גאט דאס זיינע ווערק זיינען גאנץ. די ווערק פוּן אוּנזער גאט. גיוועלטיגוּנג אונ פארכט איז מיט אים אונ פִיל דר לייזוּנג איז ביי אים דאס גישׁריי אונ די תְּפִלָּה פוּן זיין פָאלק איילט ער אונ פאר נעמט פוּן זיין הימל דְרוּם זאל ער הערשׁין וואס זיין נאמען איז יְיָ צְבָאוֹת. די ווערק פוּן אוּנזער גאט ער גיט שְׁפּייז צוּ זיינע פארכטער זיי וועלין ברייננגען גישׁאנק צוּ גאט וואס ער איז די פארכט פוּן ישְׂרָאֵל, די מַחֲנוֹת פוּן די מַלְאָכִים קענען ניט זעהען דעם כָבוד פוּן זיין גישׁטאלט דְרוּם זאל ער הערשׁין גאטס הַשְׁגָּחָה איז אויף זיינע פארכטער. די ווערק פוּן אוּנזער גאט. זיינע שְׁלוּחִים מאכט ער פוּן ווינטין ער איז גיהייליגט מיט גיזאנג אונ מיט לויב ער פאר נעמט ווען די ישְׂרָאֵל פאר גיסין זייערע רייד אין תְּפִלָּה פאר

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ: מַלְאָכָיו עוֹשֶׂה רוּחוֹת. נִקְדַּשׁ בְּשִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת. סוֹכַת שְׁפִיכַת שִׂיחוֹת. עוֹנֶה וּמַעֲמִיד רְוָחוֹת. לָכֵן יִתְגָּאֶה אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת:

מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ: פּוֹדֶה מִשַּׁחַת עֲמוּסָיו. צוּר יוֹדֵעַ חוֹסָיו. קָדוֹשׁ מַפְלִיא נִסָּיו. רַחוּם לִמְרַצָּיו וּמַכְעִיסָיו. לָכֵן יִתְגָּאֶה וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו:

מַעֲשֵׂה אֱנוֹשׁ וְתַחְבּוּלוֹתָיו מְזִמָּה. שִׁבְתּוֹ בְּתוֹךְ מִרְמָה. רְפִידָתוֹ רִמָּה. קָבוּר בִּסְעִיף אֲדָמָה. וְאֵיךְ יִתְגָּאֶה אָדָם לְהֶבֶל דָּמָה:

אֲבָל מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ: שׁוֹמֵעַ שַׁוְעוֹת. שׁוֹעֶה עֱרֶךְ שׁוּעוֹת. תּוֹרוֹתָיו מְשַׁעַשְׁעוֹת. תַּכְסִיסוֹ כּוֹבַע יְשׁוּעוֹת. לָכֵן יִתְגָּאֶה הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת:

(לאל עורך דין) גיפינט מען אין ערבסן טאג ראש השנה:

מוסף ליום כפור

וּבְכֵן אִמְרוּ לֵאלֹהִים מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: אֵל מֶלֶךְ בְּעוֹלָמוֹ. מֵחִישׁ פְּדוּת עַמּוֹ. לְקַיֵּם דְּבַר נָאֳמוֹ. כִּי סְלִיחָה עִמּוֹ. הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: בָּרוּךְ וּמְהֻלָּל בְּרוֹב גָּדְלוֹ. מֵחִישׁ סְלִיחָה לִקְהָלוֹ. לְהַרְאוֹת לַכֹּל גָּדְלוֹ. מָדַד מַיִם בְּשָׁעֳלוֹ. שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים: גּוֹאֵל עַם קְדוֹשׁוֹ. בִּסְלִיחָה לְהַקְדִּישׁוֹ. וּמְכוֹנֵן בֵּית מִקְדָּשׁוֹ. לְזֶרַע אַבְרָהָם קְדוֹשׁוֹ. הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ:

אִים, עֶר עֶנְטְפֶערְט אוּנ הֶעלְפְט פוּן צָרוֹת דְרוּם זָאל גָאט הֶערְשִׁין וָואס עֶר אִיז דֶר גָאט פוּן אַלֶע גִימִיטִין. דִי וֶוערְק פוּן אִינְזֶער גָאט. עֶר דֶר לֵייזְט פוּן דֶעם גְרוּבּ דִי יִשְׂרָאֵל וָואס עֶר טְרָאגְט זֵיי פוּן גִיבָּארִין אָן, דֶר בַּאשֶׁעפֶער עֶר הָאט לִיבּ דִי יִשְׂרָאֵל וָואס זֵיי בַּאשִׁיצִין זִיךְ אִין אִים, דֶער הֵיילִיגֶר גָאט עֶר טוּט וואוּנְדֶערְלִיכֶע נִסִּים עֶר אִיז זִיךְ מְרַחֵם אִיבֶּר דִי צַדִּיקִים וָואס זֵיי טוּעֶן זַיין רָצוֹן אוּנ אִיבֶּער דִי רְשָׁעִים וָואס זֵיי דֶר צָארְנֶען אִים דְרוּם זָאל גָאט הֶערְשִׁין דָאס זַיינֶע דֶר בַּארִימְקַייט אִיז אוֹיף אַלֶע זַיינֶע וֶוערְק: דִי וֶוערְק פוּן אַיין מֶענְטְשִׁן אוּנ זַיינֶע תַּחְבּוּלוֹת זַיינֶן שְׁלֶעכְטֶע גִידַאנְקֶן זַיין זִיצוּנְג אִיז אִין פַאלְשְׁקַייט זַיין אוֹיס בֶּעטוּנְג אִיז וֶערִים עֶר וֶוערְט בַּאגְרָאבִין אִין אַשְׁפַּאלְט פוּן דֶר עֶרְד אוּנ ווִי זָאל זִיךְ הָאפִירְדִיג הַאלְטִין דֶר מֶענְטְשׁ וָואס עֶר אִיז צוּ נַארְהַייט אוּנ צוּ נִישְׁט גִיגְלִיכִין. אָבֶּר דִי וֶוערְק פוּן אוּנְזֶר גָאט אִיז, עֶר הֶערְט צוּ גִישְׁרַייעֶר פַאר נֶעמְט דָאס אָן רִיכְטוּנְג פוּן דִי תְּפִלּוֹת, זַיינֶע תּוֹרוֹת דָאס אִיז תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָב אוּנ תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה וָואס דִי יִשְׂרָאֵל לֶערְנֶען פְרֵייט זִיךְ גָאט דֶר מִיט, זַיין צִירוּנְג אִיז אַיין הוּט פוּן הִילְף דְרוּם זָאל עֶר הֶערְשִׁין דֶר גָאט וָואס עֶר אִיז צוּ אוּנְז אַגָאט צוּ הֶעלְפִין:

אִמְרוּ לֵאלֹהִים לוֹיבְּט צוּ גָאט. גָאט אִיז אַיין קִינִיג אִין זַיין וֶועלְט עֶר אַיילְט אַדֶערְלֵייזוּנְג צוּ זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל עֶר זָאל מְקַיֵּם זַיין דִי רֵייד וָואס עֶר הָאט גִיזָאגְט דֶעק דִי פַאר גֶעבּוּנְג אִיז בַּיי אִים דְרוּם לוֹיבְּט צוּ גָאט רוּפְט אִין זַיין נָאמֶען. לוֹיבְּט צוּ גָאט גִיבֶּענְטְשְׁט אוּנ גִילוֹיבְּט אִיז עֶר מִיט זַיין פִיל אַכְפֶּערְקַייט, עֶר טוּט אַיילִין פַר גֶעבּוּנְג צוּ זַיין אַיין זַאמְלוּנְג צוּ ווַייזִין צוּ אַלֶע זַיין אַכְפֶּערְקַייט עֶר הָאט גִימָאסְטִין דִי וַואסֶר מִיט זַיין פְּרִיט דְרוּם זִינְגְט צוּ אִים אוּנ לוֹיבְּט אִים. דֶר דֶרְלֵייזֶער פוּן זַיין הֵיילִיג פָאלְק

אמרו לאלהים: דגול ומשבח ברקיע עזו. סולח לעם או בזו. בדבר עזו ומעזו. לכן עדת מעזו. דרשו יי ועזו:

אמרו לאלהים: הכל במאמר עשה. והוא פעל ועשה. סולח לאום עמוסה. לכן עם בו חסה. זכרו נפלאותיו אשר עשה:

אמרו לאלהים: ומקים דבר עבדו. על ארץ ושמים הודו. סולח לעם מיחדו. אשר נקראו בדבר סודו. זרע ישראל עבדו:

אמרו לאלהים: זה רוקע הארץ. היושב על חוג הארץ. סולח לגוי אחד בארץ. לכן אמרו ליוסד הארץ. הוא יי אלהינו בכל הארץ:

אמרו לאלהים: חי במעונתו. חנון וחונן עדתו. ישוב ברחמים לביתו. לכן לבאי בבריתו. זכר לעולם בריתו:

אמרו לאלהים: טפי נחלתו. טלאי ירשתו. יקים עלימו אמרתו. כחקוק בתורתו. אשר כרת את אברהם ושבועתו:

אמרו לאלהים: יועץ מישרים לחוק. יראיו לחיים לחוק. סולח לחטא למחוק. כנשמע לרועה מרחוק. ויעמידה ליעקב לחוק:

צו היילוגין אים פון וועגין די פאר געבונג אונ ער ברייט אן זיין בית המקדש צו די קינדר פון אברהם זיין היילוגן דרום בריממט זיך מיט זיין היילוגן נאמן. דר גיבאנירטער גאט ער איז גילויבט אין זיין שטארקין הימעל ער פאר גיבט צו די ישראל וואס זיי הייסין עס זו פון וועגין זכות מילה וואס דר ביי שטייט גישריבין דרייצעהן מאהל ברית אזו פיל אז דאס ווארט זו האט אין דר צאל אויך פון וועגין דר תורה וואס זי איז די שטארקייט אונ די פעסטונג פון ישראל אונ זי ווערט אן גירופן עוז דרום די עדה פון זיין שטארקייט פארשט גאט אונ זיין תורה דר דא האט אלץ מיט דעם זאגין באשאפין אונ ער האט אלץ גיווערקט אונ גיטאן ער טוט פאר געבין צו זיין גיליבטין פאלק ישראל וואס ער טראגט זיי פון גיבארין אן דרום דאס פאלק וואס באשיצין זיך אין אים גידיינקט זיינע וואונדער וואס ער האט גיטאן. אונ ער באשטעטיגט די רייד פון זיין קנעכט. זיין שיינהייט איז אויף דעם הימיל אונ אויף דר ערד ער פאר גיבט צו דעם פאלק וואס זיי איינוגין אים וואס זיי ווערין גירופין אין די רייד פון זיינע סודות פון דר תורה ומצות דאס זיינען די קינדר פון ישראל זיין קנעכט. דער דאזיגער גאט וואס שפרייט אויס די ערד אויף דעם וואסער דר דא זיצט אויף דעם צירקיל פון דר ערד דר דא פאר גיבט צו די ישראל וואס זיי זיינען גיווארין אן גירופין איין איינציג פאלק אויף דר ערד דרום לויבט צו דעם דר דא גרונד פעסט די ערד ער איז גאט אונזער גאט אויף דר גאנצער וועלט. דר דא לעבט אין זיין הימיל ער איז דר בארמיג אונ דר בארימט זיך איבר זיין עדה ער זאל זיך אומקערין מיט דר בארמקייט צו זיין הויז דאס איז דאס בית המקדש דרום איז רעכט צו די אלע וואס זיי זיינען גיקומען אין זיין ברית צו לויבין גאט דר דא האט גידאכט צו אייביג זיין זיבערהייט. די ישראל דאס קליין גיזינד פון זיין ארב דיא לעמעלעך פון זיין ירושה ער זאל אויף זייא באשטעטיגין זיין זאג אזו ווי עס שטייט גישריבין אין זיין תורה וואס ער האט פאר שניטין מיט אברהם אונ זיין שבועה וואס ער האט גיטאן. ער איז איועץ רעכט פארטיקייט אן צו שרייבין, זיינע פארכטער זאל ער צום לעבין אן שרייבין ער זאל פאר געבין אונ דיא זינד זאל ער אפ מעקין אזו וויא עס איז גיהערט גיווארין צונא

אמרו לאלהים: תקיף אלהי עולם. דברו נצב לעולם. והוא מכל נעלם. ואנחנו מהללים שמו לעולם. ברוך יי אלהי ישראל מן העולם ועד העולם:

ובכן גדולים מעשי אלהינו:

מעשה אלהינו: אדיר בועדו. ברום ובתחת הודו. גלה אור לעבדו. דבר מקים לעבדו. לכן יתגאה אין עוד מלבדו:

מעשה אלהינו: המכיר עולמי עד. וסופר ומונה עדי עד. זיו מושבו נועד. חלד צופה במסעד. לכן יתגאה המביט לארץ ותרעד:

מעשה אלהינו: טוען עולמו. יודע הדומו. כללו כנאמו. לעד להקימו. לכן יתגאה יי צבאות שמו:

מעשה אלהינו: מושל במפעלו. נורא על זבולו. סלודו כגדלו. עזו כרוב חילו. לכן יתגאה שרפים עומדים ממעל לו:

מעשה אלהינו: פארו בשמי מעוני. צופה ומביט לעיני. קלוס שמו בהמוני. לכן יתגאה גדולים מעשי יי:

מעשה אנוש ותחבולותיו מזמה. שבתו בתוך מרמה. רפידתו רמה. קבור בסעיף אדמה. ואיך יתגאה אדם להבל דמה:

משה רבינו פון לאנג אן דאס גאט האט צו אים גיזאגט סלחתי כדברך אונ ער האט דאס גישטעלט צו יעקב צו אגיזעץ דאס אלע יאר איז ער אום יום כפור מוחל די זינד. דער גאט פון דער וועלט איז שטארק זיינע רייד איז באשטעטיגט צו אייביג אונ ער איז פון אלע פאר הויבין אונ מיר לויבין זיין נאמען צו אייביג גילויבט איז גאט דער גאט פון ישראל פון אייביג ביז צו אייביג:

ובכן אונ אזו זיינען גרויס די מעשים פון אונזער גאט: מעשה די ווערק פון אונזער גאט ער איז שטארק אין זיין באטעטיגונג, אין דער הויך אונ אין דר נידער איז זיין שיינהייט ער האט צו זיינע קנעכט אנפלעקט אליכט דאס איז די תורה, די רייד וואס די נביאים אונ צדיקים ריידין איז ער מקים צו זיין קנעכט דרום איז גאט גיהערשט דען עס איז קיינער ניט פאר האנדין נאר ער אליין. די ווערק פון אונזער גאט דר דא דר קענט אונ ווייסט אלץ וואס עס איז גיוועזין אונ וואס עס וועט זיין ביז אייביג אונ ער שרייבט אונ ציילט די מעשים פון די מענטשין ביז אייביג, די שיינהייט פון זיין כסא הכבוד איז אן גיברייט מקבל צו זיין די תשובה פון די מענטשן, ער איז משגיח אויף דר וועלט צו אונטער לעהנען זי דרום איז ער גיהערשט דער דא קוקט צו דר ערד אונ זי ציטערט. ער טראגט זיין וועלט ער ווייסט וואס די ערד באדארף וואס זיא איז זיין פוס בייגקיל ער האט די וועלט גיקריינט מיט זיין ריידין צו מאכין שטיין די וועלט ביז אייביג דרום איז גיהערשט וואס זיין נאמען איז יי צבאות. ער גיוועלטיגט אין זיינע ווערק ער איז פארבטיג אויף זיין הארבעריג דאס איז דר הימעל, זיין לויב איז אזו ווי זיין אכפערקייט, זיין שטארקייט איז אזו ווי דאס גרויסקייט פון זיין חיל דרום איז גאט גיהערשט, די ברענעדיגע מלאכים שטייען פאר אים אין הימיל צו באדינען אים. זיין שיינהייט איז אין הויכין הימיל ער זעהט אונ לוגט צו מיינע אויגין די לויב פון זיין נאמען איז צווישין ברומונג פון די ישראל דרום איז גאט גיהערשט דען די מעשים פון גאט זיינען גרויס: מעשה אנוש וכו': אבל אבער די מעשים פון אונזער גאט ער איז אין

אֲבָל מַעֲשֵׂה אֱלֹהֵינוּ: שַׁדַּי רוֹקַע הָאָרֶץ עַל בְּלִימָה. שׁוֹכְנֶיהָ בְּלִי הֱיוֹת לְשַׁמָּה. תִּכֵּן עַל מַיִם אֲדָמָה. תַּקִּיף שְׁמוֹ לְרוֹמְמָה. לָכֵן יִתְגָּאֶה עוֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה:

(ותתנה תוקף) את (האוחז ביד) געפינט מען אין מוסף פון ראש השנה:

מנחה ליום כפור

חזן וקהל אֱמוּנַת אוֹם נוֹטֶרֶת. לְמַעַנְךָ עֲזוֹר לַנִּשְׁאֶרֶת. וְזַעֲקָהּ רְצֵה נָא כִּקְטוֹרֶת. קָדוֹשׁ:

חזן וקהל יְכַפֵּר וְיִסְלַח. אֵל טוֹב וְסַלָּח. נוֹרָא וְקָדוֹשׁ:

חזן וקהל תְּפִלָּתֵנוּ מִמְּעוֹנוֹת. יְקַבֵּל כְּקָרְבָּנוֹת. הָאֵל קָדוֹשׁ:

תו"ק מִיכָאֵל מִיָּמִין מְהַלֵּל. וְגַבְרִיאֵל מִשְּׂמֹאל מְמַלֵּל. בַּשָּׁמַיִם אֵין כָּאֵל. וּבָאָרֶץ מִי כְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל:

תפלת נעילה

פְּתַח לָנוּ שַׁעַר. בְּעֵת נְעִילַת שַׁעַר. כִּי פָנָה יוֹם:

הַיּוֹם יִפְנֶה. הַשֶּׁמֶשׁ יָבֹא וְיִפְנֶה. נָבוֹאָה שְׁעָרֶיךָ:

אָנָּא. אֵל נָא. שָׂא נָא. סְלַח נָא. מְחַל נָא. חֲמָל נָא. רַחֶם נָא. כַּפֶּר נָא. כְּבוֹשׁ חֵטְא וְעָוֹן: אל מלך

זְכוֹר בְּרִית אַבְרָהָם וַעֲקֵדַת יִצְחָק. וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: גּוֹאֵל חָזָק לְמַעַנְךָ פְּדֵנוּ. רְאֵה כִּי אָזְלַת יָדֵנוּ. שׁוּר כִּי אָבְדוּ חֲסִידֵינוּ. וּמַפְגִּיעַ אֵין בַּעֲדֵנוּ. וְשׁוּב בְּרַחֲמִים עַל שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: הָעִיר הַקֹּדֶשׁ וְהַמְּחוֹזוֹת. הָיוּ לְחֶרְפָּה וּלְבִזּוֹת. וְכָל מַחֲמַדֶּיהָ טְבוּעוֹת וּגְנוּזוֹת. וְאֵין שִׁיוּר רַק הַתּוֹרָה הַזֹּאת. וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ:

אַלְמַאכְטִיגֶער גָאט אוּנ הָאט דִי עֶרְד אוֹיס גִישְׁפְּרֵייט אוֹיף נִישְׁט עֶר בַּאשְׁטֶעטִיגְט דִי וואוּנֶער פוּן דֶר עֶרְד זַיי זָאלִין נִיט פַאר ווִיסְט וֶוערִן, עֶר הָאט אָן גִיבְּרֵייט דִי עֶרְד אוֹיף ווַאסֶער עֶס אִיז רֶעכְט זַיין שְׁטַארְקִין נָאמֶען צוּ דֶר הֵייכִין דְרוּם אִיז עֶר גִיהֶערְשְׁט גָאט דֶער דָא אִיז אַיין גִיהִילְט מִיט לִיכְט ווִיא מִיט אַקְלֵייד:

אֱמוּנַת אום דִי יִשְׂרָאֵל ווָאס הַאלְטִין אוּנ הִיטִין דָאס גְלוֹיבִּין פוּן גָאט פוּן דַיינְט ווֶעגִין הֶעלְף צוּם אִיבֶּער בְּלַייבּוּנְג פוּן דִי יִשְׂרָאֵל אִיר גִישְׁרֵייא זָאלְסְטוּ בַּאווִילִיגִין אַזוֹ ווִי קְטוֹרֶת דוּ הֵיילִיגֶער גָאט: יכפר גָאט דֶר דָא אִיז גוּט אוּנ פַאר גִיבְּט עֲוֹנוֹת זָאל עֶר אוּנְזֶרֶע עֲוֹנוֹת אוֹיךְ פַאר גֶעבִּין דוּ פָארְכְטִיגֶער אוּנ הֵיילִיגֶער גָאט: תפלתנו אוּנְזֶרֶע תְּפִלּוֹת זָאל גָאט מְקַבֵּל זַיין פוּן דֶעם הִימֶעל ווִי קָרְבָּנוֹת דוּ הֵיילִיגֶער גָאט: דֶער מַלְאָךְ מִיכָאֵל לוֹיבְּט גָאט פוּן גָאטְשׁ רֶעכְטֶע זַייט אוּנ דֶר מַלְאָךְ גַבְרִיאֵל לוֹיבְּט גָאט פוּן גָאטְשׁ לִינְקֶע זַייט אוּנ זָאגְן, אִין הִימֶעל אִיז נִיט דָא אַז גָאט אוּנ אוֹיף דֶר עֶרְד ווֶער אִיז אַז דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל:

אֶנְקַת מְסַלְדֶיךָ. תַּעַל לִפְנֵי כִסֵּא כְבוֹדֶךָ. מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת עַם מְיַחֲדֶיךָ. שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת בָּאֵי עָדֶיךָ:

יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּיְיָ תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים. גַּם הַיּוֹם יִוָּשְׁעוּ מִפִּיךָ שׁוֹכֵן מְרוֹמִים. כִּי אַתָּה רַב סְלִיחוֹת וּבַעַל הָרַחֲמִים:

יַחְבִּיאֵנוּ צֵל יָדוֹ תַּחַת כַּנְפֵי הַשְּׁכִינָה. חֹן יָחֹן כִּי יִבְחֹן לֵב עָקוֹב לְהָכִינָה. קוּמָה נָא אֱלֹהֵינוּ עוּזָּה עוּזִּי נָא. יְיָ לִשְׁוְעָתֵנוּ הַאֲזִינָה:

יַשְׁמִיעֵנוּ סָלַחְתִּי יוֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן. בִּימִין יֶשַׁע לְהִוָּשַׁע עַם עָנִי וְאֶבְיוֹן. בְּשַׁוְעֵנוּ אֵלֶיךָ נוֹרָאוֹת בְּצֶדֶק תַּעֲנֵנוּ. יְיָ הֱיֵה עוֹזֵר לָנוּ:

יי יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן. אֶרֶךְ אַפַּיִם. וְרַב חֶסֶד. וֶאֱמֶת. נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים. נֹשֵׂא עָוֹן. וָפֶשַׁע. וְחַטָּאָה. וְנַקֵּה. וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: אֶזְכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהֱמָיָה. בִּרְאוֹתִי כָּל עִיר עַל תִּלָּהּ בְּנוּיָה. וְעִיר הָאֱלֹהִים מֻשְׁפֶּלֶת

אֶנְקַת מסלדיך דאס גישרייא פון דיא ישראל וואס לויבין דיך זאל אויף גיין פאר דעם כסא הכבוד, דר פיל דאס גיבעט פון דעם פאלק ישראל וואס אייניגין דיך דען דו הערסט צו די תפלות פון די וואס קומן צו דיר אונ בעטין דיך:

יִשְׂרָאֵל נושע די ישראל ווס ווערין גיהאלפין אין גאט איין אייביגע הילף לאזין היינט אויך גיהאלפין ווערין פון דיין מויל דו גאט וואס דו רוהסט אין דיא הויכע הימלען דען דו ביסט איין האר פון פאר געבונג אונ איין האר פון רחמנות: יחביאנו גאט זאל אונז באהאלטין אונ פאר בארגין אין שאטין פון זיין האנט אונטער די פליגיל פון דער שכינה, אז גאט וועט פרובין אונ פארשטין אונזערע פאר בארגענע מעשים דעמאלט זאל גאט אונז דר באַרימען אונ אונז משפטין מיט מדת רחמים, דאס הארץ וואס איז פאר קרימט מיט שלעכטע מחשבות זאל גאט עס אן ברייטין צו גוטין, שטיי אויף אונזר גאט שטארק מיך מיין שטארקר גאט. גאט פאר נעם צו אונזר גישריי פון תפלה. גאט דר דא זיצט אין אויבערשטין פאר בארגעניש זאל אונז לאזין הערין איך האב פאר געבין אייערע זינד. מיט איין הילף פון גאטש רעכטע האנט זאל ווערין גיהאלפין דאס פאלק ישראל וואס זיינען ארום, אין אונזער טאן שרייען צו דיר מיט תפלה דורך דיין גירעכטיקייט זאלסטו אונז ענטפערין צו טאן פארכטיגע זאכין אין די רשעים, דו גאט זיי צו אונז איין העלפער:

יי גאט דער האר איז איין גאט איין דער בארמיגער אונ איין לייט זעליגער ער דער ליינגערט זיין צארין צו די רשעים אונ ווארט מאמער ווען זיי תשובה טאן אונ טוט גרויס חסד אונ ווארהייט, ער היט דעם חסד וואס אמענטש טוט ביז צוויי טויזינט דורות נאך אים, ער פאר טראגט אונ איז מוחל די זינד וואס אמענטש טוט הן בשוגג הן במזיד אונ מאכט דעם מענטשין ריין פון זיינע זינד דאס איז אז דר מענטש טוט תשובה אונ זאלסט פאר געבין צו אונזערע זינד אונ מאך אונז ארבין דאס לאנד ארץ ישראל אונ עולם הבא. איך טו גידיינקען אין גאט אונ טוא ברומען אונ שרייען מיט תפלה צו אים אז איך זעה דאס אלע שטעט זיינען גיבויט אויף זייער הויך אונ

עַד שְׁאוֹל תַּחְתִּיָּה. וּבְכָל זֹאת אָנוּ לְיָהּ וְעֵינֵינוּ לְיָהּ. יי: מִדַּת הָרַחֲמִים עָלֵינוּ הִתְגַּלְגְּלִי. וְלִפְנֵי קוֹנֵךְ תְּחִנָּתֵנוּ הַפִּילִי. וּבְעַד עַמֵּךְ רַחֲמִים שַׁאֲלִי. כִּי כָל לֵבָב דַּוָּי וְכָל רֹאשׁ לָחֳלִי. יי: תָּמַכְתִּי יְתֵדוֹתַי בִּשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה תֵבוֹת. וּבְשַׁעֲרֵי דְמָעוֹת כִּי לֹא נִשְׁלָבוֹת. לָכֵן שָׁפַכְתִּי שִׂיחַ פְּנֵי בוֹחֵן לִבּוֹת. בָּטוּחַ אֲנִי בְּאֵלֶּה וּבִזְכוּת שְׁלֹשֶׁת אָבוֹת. יי: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ שׁוֹמֵעַ קוֹל בְּכִיּוֹת. שֶׁתָּשִׂים דִּמְעוֹתֵינוּ בְּנֹאדְךָ לִהְיוֹת. וְתַצִּילֵנוּ מִכָּל גְּזֵרוֹת אַכְזָרִיּוֹת. כִּי לְךָ לְבַד עֵינֵינוּ תְלוּיוֹת:

יי יי, אל מלך

חז״ק רַחֵם נָא קְהַל עֲדַת יְשֻׁרוּן. סְלַח וּמְחַל עֲוֹנָם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ:
חז״ק שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם פְּתַח. וְאוֹצָרְךָ הַטּוֹב לָנוּ תִפְתָּח. תּוֹשִׁיעַ וְרִיב אַל תִּמְתַּח. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ:

פעם אחת שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד:

ג׳ פעמים בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ז׳ פעמים יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים: קדיש שלם

ותוקעין תקיעה אחת ואומרים לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלָיִם:

שייןקייט אונ גאטס שטאט דאס מיינט מען ירושלים איז וואריין גינידערט ביז דער אונטערשטער גרוב אונ אין דעם אלעמען רופין מיר נאר צו גאט אונ אונזערע אויגין האפין נאר צו גאט: מדת דו מדת הרחמים דיך בעטין מיר וועלגער זיך אויף אונז אונ פאר גאט דיין באשעפער מאך פאלין אונזער גיבעט, בעט דער בארעמקייט פאר דיין פאלק דען אלע הערצער זיינען וויא אונ קראנק מיט עבירות אונ אלע קעפ זיינען קראנק. איך טו מיך שטארק אן לעהנען אונ פאר לאז מיך איך זאל גיהאלפין ווערין אין דעם זכות וואס מיר האבין היינט גיזאגט פאר דיר שלש עשרה מדות, אויך טו איך מיך פאר לאזין דאס דיא טויערין וואס אונזערע טרערין גייען דארטין ארויף ווערין קיין מאל ניט פאר בונדין אונ צו גימאכט דרום טוא איך פאר גיסין רייד פון תפלה פאר גאט וואס ער פרובט אלע הערצער, איך בין פר זיכערט אין די דאזיגע וואס איך האב דר מאנט אונ אין זכות פון די דריי אבות אברהם יצחק יעקב. עס זאל זיין דר ווילין פאר דיר גאט וואס דו הערסט צו אלע תפלות וואס זיינען מיט גיוויין דו זאלסט טאן אונזערע טרערין צו זיין אין דיין לאגיל אונ זאלסט אונז מציל זיין פון אלע שלעכטס דען נייערט צו דיר אליין האפין אונזערע אויגין אויף הילף:

רחם נא דר בארים דיך אויף דעם איין זאמלונג פון די ישראל פאר גיב אונ זיי מוחל זייערע זינד אונ העלף אונז גאט אונזער העלפער. עפין אונז די טויערין פון דעם הימיל אונ דיין גוטען אוצר זאלסטו אונז עפינען, זאלסט העלפין אונ איין קריג פון פורענויות זאלסטו ניט אויס ציהען איבר אונז אונ העלף אונז גאט אונזר העלפער:

הריני מוכן ומזומן לקיים מצות סוכה כאשר צוני הבורא יתברך שמו בסוכות תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסוכות: למען ידעו דורותיכם כי בסוכות הושבתי את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים: תיבו אושפיזין עילאין קדישין תיבו. תיבו אושפיזין מהימנותא תיבו. בצלא דקב"ה. זכאה חולקנא. וזכאה חולקיהון דישראל דכתיב כי חלק יי עמו יעקב חבל נחלתו:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּשְׁרֶה שְׁכִינָתְךָ בֵּינֵינוּ וְתִפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ בִּזְכוּת מִצְוַת סֻכָּה שֶׁאָנוּ מְקַיְּמִין לְיַחֲדָא שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ בִּדְחִילוּ וּרְחִימוּ לְיַחֲדָא שֵׁם י"ה בו"ה בְּיִחוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. וּלְהַקִּיף אוֹתָנוּ מִזִּיו כְּבוֹדְךָ הַקָּדוֹשׁ וְהַטָּהוֹר נָטוּי עַל רָאשֵׁיהֶם מִלְמַעְלָה כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ. וּמִשָּׁם יַשְׁפִּיעַ שֶׁפַע הַחַיִּים לְעַבְדְּךָ (פב"פ אֲמָתֶךָ) וּבִזְכוּת צֵאתִי מִבֵּיתִי הַחוּצָה וְדֶרֶךְ מִצְוֹתֶיךָ אָרוּצָה יֵחָשֵׁב לִי זֹאת כְּאִלּוּ הִרְחַקְתִּי נְדוֹד. וְהֶרֶב כַּבְּסֵנִי מֵעֲוֹנִי וּמֵחַטָּאתִי טַהֲרֵנִי. וּמֵאוּשְׁפִּיזִין עִלָּאִין אוּשְׁפִּיזִין דִּמְהֵימְנוּתָא תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשּׁוּבוֹת רַב בְּרָכוֹת וְלָרְעֵבִים גַּם צְמֵאִים תֵּן לַחְמָם וּמֵימָם הַנֶּאֱמָנִים. וְתִתֶּן לִי זְכוּת לָשֶׁבֶת וְלַחֲסוֹת בְּסֵתֶר צֵל כְּנָפֶיךָ בְּעֵת פְּטִירָתִי מִן הָעוֹלָם וְלַחֲסוֹת מִזֶּרֶם וּמִמָּטָר כִּי תַמְטִיר עַל רְשָׁעִים פַּחִים. וּתְהֵא חֲשׁוּבָה מִצְוַת סֻכָּה זוּ שֶׁאֲנִי מְקַיֵּם כְּאִלּוּ קִיַּמְתִּיהָ בְּכָל פְּרָטֶיהָ וְדִקְדּוּקֶיהָ וּתְנָאֶיהָ וְכָל מִצְוֹת הַתְּלוּיִם בָּהּ. וְתֵיטִיב לָנוּ הַחֲתִימָה. וּתְזַכֵּנוּ לֵישֵׁב יָמִים רַבִּים עַל הָאֲדָמָה אַדְמַת קֹדֶשׁ בַּעֲבוֹדָתֶךָ וּבְיִרְאָתֶךָ. בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

סדר האושפיזין

בליל ראשון כשנכנס לסוכה קודם שישב לאכול ובכל יום ויום קודם סעודתו יאמר זה:

אֲזַמֵּן לִסְעוּדָתִי אוּשְׁפִּיזִין עִלָּאִין אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב יוֹסֵף מֹשֶׁה אַהֲרֹן וְדָוִד:

ביום הראשון אומר בְּמָטוּ מִינָךְ אַבְרָהָם אוּשְׁפִּיזִי עִלָּאִי דְּיַתְבֵי עִמִּי וְעִמָּךְ כָּל אוּשְׁפִּיזֵי עִלָּאֵי יִצְחָק יַעֲקֹב יוֹסֵף מֹשֶׁה אַהֲרֹן וְדָוִד:

ביום השני אומר בְּמָטוּ מִינָךְ יִצְחָק אוּשְׁפִּיזִי עִלָּאִי דְּיַתְבֵי עִמִּי וְעִמָּךְ כָּל אוּשְׁפִּיזֵי עִלָּאֵי אַבְרָהָם יַעֲקֹב יוֹסֵף מֹשֶׁה אַהֲרֹן וְדָוִד:

ביום השלישי אומר בְּמָטוּ מִינָךְ יַעֲקֹב אוּשְׁפִּיזִי עִלָּאִי דְּיַתְבֵי עִמִּי וְעִמָּךְ כָּל אוּשְׁפִּיזֵי עִלָּאֵי אַבְרָהָם יִצְחָק יוֹסֵף מֹשֶׁה אַהֲרֹן וְדָוִד:

ביום הרביעי אומר בְּמָטוּ מִינָךְ יוֹסֵף אוּשְׁפִּיזִי עִלָּאִי דְּיַתְבֵי עִמִּי וְעִמָּךְ כָּל אוּשְׁפִּיזֵי עִלָּאֵי אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אַהֲרֹן וְדָוִד:

ביום החמישי אומר בְּמָטוּ מִינָךְ מֹשֶׁה אוּשְׁפִּיזִי עִלָּאִי דְּיַתְבֵי עִמִּי וְעִמָּךְ כָּל אוּשְׁפִּיזֵי עִלָּאֵי אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב יוֹסֵף אַהֲרֹן וְדָוִד:

ביום הששי אומר בְּמָטוּ מִינָךְ אַהֲרֹן אוּשְׁפִּיזִי עִלָּאִי דְּיַתְבֵי עִמִּי וְעִמָּךְ כָּל אוּשְׁפִּיזֵי עִלָּאֵי אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב יוֹסֵף מֹשֶׁה וְדָוִד:

ביום השביעי אומר בְּמָטוּ מִינָךְ דָּוִד אוּשְׁפִּיזִי עִלָּאִי דְּיַתְבֵי עִמִּי וְעִמָּךְ כָּל אוּשְׁפִּיזֵי עִלָּאֵי אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב יוֹסֵף מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן:

מ"ע מה"ת שיהיה אדם אוכל ושותה וישן ומטייל בסוכה ובכל רגע שהוא שוהה בסוכה מקיים מ"ע זו ויזהר שלא יבטל מם"ע זו אפילו רגע ויכוין בישיבתו לקיים מ"ע זו בש"ע. ליל א' אף שיורדים גשמים מחויב לאכול כזית בסוכה ולקדש בסוכה:

כשיוצאין מן הסכה ביום שמיני אומרים זה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כְּשֵׁם שֶׁקִּיַּמְתִּי וְיָשַׁבְתִּי בְּסֻכָּה זוּ כֵּן אֶזְכֶּה לְשָׁנָה הַבָּאָה לֵישֵׁב בְּסֻכַּת עוֹרוֹ שֶׁל לִוְיָתָן:

אַז עֶס גִיפַאלְט דֶער עֶרְשְׁטֶער טָאג סוכות מָאנְטָאג זָאגְט מֶען בְּסֵדֶר דִי הוֹשַׁעְנוֹת :

למען אמתך . אבן שתיה . אערוך שועי . אום אני חומה . אל למושעות . אום נצורה :

אַז עֶס גִיפַאלְט דֶער עֶרְשְׁטֶער טָאג דִינְסְטָאג זָאגְט מֶען :

למען אמתך . אבן שתיה . אערוך שועי . אל למושעות . אום נצורה . אדון המושיע :

אַז עֶס גִיפַאלְט דֶער עֶרְשְׁטֶער טָאג דָאנֶערְשְׁטָאג זָאגְט מֶען :

למען אמתך . אבן שתיה . אום נצורה . אערוך שועי . אל למושעות . אדון המושיע :

אַז עֶס גִיפַאלְט דֶער עֶרְשְׁטֶער טָאג שַׁבָּת זָאגְט מֶען :

אום נצורה . למען אמתך . אערוך שועי . אבן שתיה . אל למושעות . אדון המושיע :

דֶער זִיבֶּעטֶער טָאג אִיז הוֹשַׁעְנָא רַבָּה . אַלֶע טָאג נָאךְ דִיא הוֹשַׁעְנוֹת זָאגְט מֶען כהושעת אלים בלוד עמך וכו' . הושיעה את עמך וכו'. אוּנ שַׁבָּת זָאגְט מֶען נָאךְ אום נְצוּרָה כהושעת אדם יציר כפיך וכו' . הושיעה את עמך וכו' :

הוֹשַׁע נָא

לְמַעַנְךָ אֱלֹהֵינוּ הוֹשַׁע נָא :
לְמַעַנְךָ בּוֹרְאֵנוּ הוֹשַׁע נָא :
לְמַעַנְךָ גּוֹאֲלֵנוּ הוֹשַׁע נָא :
לְמַעַנְךָ דּוֹרְשֵׁנוּ הוֹשַׁע נָא :

לְמַעַן אֲמִתָּךְ . לְמַעַן בְּרִיתָךְ . לְמַעַן גָּדְלָךְ וְתִפְאַרְתָּךְ . לְמַעַן דָּתָךְ . לְמַעַן הוֹדָךְ . לְמַעַן וִעוּדָךְ . לְמַעַן זִכְרָךְ . לְמַעַן חַסְדָּךְ . לְמַעַן טוּבָךְ . לְמַעַן יִחוּדָךְ . לְמַעַן כְּבוֹדָךְ . לְמַעַן לִמּוּדָךְ . לְמַעַן מַלְכוּתָךְ . לְמַעַן נִצְחָךְ . לְמַעַן סוֹדָךְ . לְמַעַן עֻזָּךְ . לְמַעַן פְּאֵרָךְ . לְמַעַן צִדְקָתָךְ . לְמַעַן קְדֻשָּׁתָךְ . לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים . לְמַעַן שְׁכִינָתָךְ . הוֹשַׁע נָא : לְמַעַן תְּהִלָּתָךְ . הוֹשַׁע נָא :

להו"ר בהקפה ראשונה כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבָּנֶה :

אֶבֶן שְׁתִיָּה . בֵּית הַבְּחִירָה . גּוֹרֶן אָרְנָן . דְּבִיר הַמּוּצְנָע . הַר הַמּוֹרִיָּה .

הוֹשַׁע נָא מִיר בֶּעטִין דִיר גָאט הֶעלְף אוּנְז למענך אלהינו הושענא נִיט מַחְמַת אוּנְזֶרֶע מַעֲשִׂים טוֹבִים נָאר פוּן וֶועגִין וָואס דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער גָאט בֶּעטִין מִיר דִיךְ דוּ זָאלְסְט אוּנְז הֶעלְפִין : למענך בוראנו אוּנ פוּן וֶועגִין וָואס דוּ בִּיסְט אוּנְזֶר בַּאשֶׁעפֶער זָאלְסְטוּ אוּנְז הֶעלְפִין : למענך גואלנו אוּנ פוּן וֶועגִין וָואס דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער אוֹיס לֵייזֶער זָאלְסְטוּ אוּנְז הֶעלְפִין : למענך דורשנו אוּנ פוּן וֶועגִין וָואס דוּ בִּיסְט אוּנְזֶער פָארְשְׁטֶער זָאלְסְטוּ אוּנְז הֶעלְפִין :

לְמַעַן אמתך פוּן וֶועגִין דַיין וָוארְהַאפְטִיגֶע הַבְטָחָה וָואס דוּ הָאסְט מְבַטֵּחַ גִיוֶועזְן צוּ אָדָם הָרִאשׁוֹן אַז זַיינֶע קִינְדֶער וֶועלִין תְּשׁוּבָה טָאן וֶועסְטוּ זֵיי דַן זַיין מִיט רַחֲמָנוּת זָאלְסְטוּ אוּנְז הֶעלְפִין אוּנ פוּן וֶועגִין דֶעם וָואס דוּ הָאסְט כּוֹרֵת בְּרִית גִיוֶועזְן אַז מִיר זָאלִין נִיט פַר לֶענְט וֶוערִין פוּן דֶער וֶועלְט זָאלְסְטוּ אוּנְז הֶעלְפִין אוּנ פוּן וֶועגִין דִי צַדִּיקִים וָואס דוּרְךְ זֵיי וֶוערְט דַיין נָאמֶען גִיאַבְּפֶערְט זָאלְסְטוּ אוּנְז הֶעלְפִין אוּנ פוּן וֶועגִין דַיין תּוֹרָה וָואס מִיר לֶערְנֶען זִי פוּן וֶועגִין דַיין שַׁיינְקַייט וָואס מִיר בְּשַׁיינֶען דִיךְ פוּן וֶועגְן דֶם וָואס דוּ בַּאשְׁטֶעטִיגְסְט זִיךְ דָארְטִין פוּן וֶועגְן וָואס מִיר דֶר מָאנֶען דִיךְ אוּנ זָאגְן שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ וגו' נִיט מַחְמַת אוּנְזֶר גִירֶעכְטִיקַייט נָאר פוּן וֶועגִין דַיין חֶסֶד פוּן וֶועגִין דַיין גוּטְקַייט פוּן וֶועגִין וָואס מִיר זָאגִין צְוֵויי מָאל אִין טָאג אַז דוּ בִּיסְט אֵיין גָאט אוֹיף דֶר וֶועלְט פוּן וֶועגְן דַיין כָּבוֹד פוּן וֶועגְן דַיין לֶערְנוּנְג זָאלְסְטוּ אוּנְז הֶעלְפִין פוּן וֶועגִין דַיין מְלוּכָה פוּן וֶועגְן דַיין נָאמֶן וָואס הָאט אַקִיוּם אוֹיף אֵייבִּג פוּן וֶועגִין דִי גָאטְשׁ פָארְכְטִיגֶע וָואס דוּ בִּיסְט זֵיי מְגַלֶּה דַיין סוֹד פוּן וֶועגִין דַיין שְׁטַארְקַייט פוּן וֶועגִין דֶעם וָואס אִין תְּפִלִּין שְׁטֵייט וָואס זֵיי וֶוערִין אָן גִירוּפִין פְּאֵר פוּן וֶועגְן דַיין גִרֶעכְטִיקַייט פוּן וֶועגִין דַיין הֵיילִיקַייט פוּן וֶועגִין דַיין פִיל רַחֲמָנוּת אוּנ פוּן וֶועגִין דַיין שְׁכִינָה זָאל דָארְט רוּעֶן אוּנ פוּן וֶועגִין דֶעם וָואס דוּ טוּסְט צוּ הֶערִין דִי לוֹיבּ וָואס דִי יוּדִין לוֹיבִּין דִיךְ בֶּעטִין מִיר דִיךְ אַז דוּא זָאלְסְט אוּנְז הֶעלְפִין :

זהר יראה. זבול תפארתך. חנה דוד. טוב הלבנון. יפה נוף משוש כל הארץ. כלילת יופי. לינת הצדק. מכון לשבתך. נוה שאנן. סכת שלם. עלית שבטים. פנת יקרת. ציון המצינת. קדש הקדשים. רצוף אהבה. שכינת כבודך. הושע נא: תל תלפיות. הושע נא:

להו"ד בהקפה שניה לך זרוע עם גבורה תעוז ידך תרום ימינך:

אום אני חומה. ברה כחמה. גולה וסורה. דמתה לתמר. ההרוגה עליך. ונחשבת כצאן טבחה. זרויה בין מכעיסיה. חבוקה ודבוקה בך. טוענת עלך. יחידה ליחדך. כבושה בגולה. לומדת יראתך. מרוטת לחי. נתונה למכים. סובלת סבלך. עניה סערה. פדוית טוביה. צאן קדשים. קהלות יעקב. רשומים בשמך. שואגים. הושע נא: תמוכים עליך. הושע נא:

להו"ד בהקפה שלישית תתן אמת ליעקב חסד לאברהם:

אדון המושיע. בלתך אין להושיע. גבור ורב להושיע. דלותי ולי יהושיע. האל המושיע. ומציל ומושיע. זועקיך תושיע. חוכיך הושיע. טלאיך תשביע. יבול להשפיע. כל שיח תדשא

אבן שתיה דא ווערט גירעכינט די נעמען וואס דר בית המקדש האט גיהאט אונ די יודין דר מאנען זיי אונ בעטין אז גאט זאל בויען דאס וואס עס ווערט אן גירופין אבן שתיה דר שטיין וואס פון אים איז גיגרונד פעסטיגט גיווארין די וועלט ווייל דאס איז דאס הויז וואס גאט האט אויס דר ווײלט. גורן ארנן ווערט ער גירופן ווייל דוד המלך האט גיקויפט א שייער פון ארונה היבוסי ווייל דר קדשי קדשים איז גיוועזן באהאלטין פון איטליכין נאר דר כהן גדול איז דארט גוועזן אום יום כפור ווייל אויף דעם בארג מוריה איז גיבויט גיווארן דר בית המקדש אונ נאך דר עקידה פון יצחק איז דר בארג גירופין גיווארין יי יראה. דר בית המקדש איז דיין שיין וואונונג ווייל אין דר שטאט האט דוד המלך גירועט אונ דר בארג איז אן גירופין טוב אונ לבנון ווייל ער פלעגט ווייס מאכין די עבירות פון די יודין אונ איז גירופין גיווארן שיינע צווייג אז דאס שיינקייט פון דר גאנצער וועלט ווייל אין ירושלים האט קיין מענטש ניט איבר גינעכטיגט מיט איין עבירה. דר בית המקדש איז גיוועזן מכוון אקעגין דיין זיצונג דאס איז דער כסא הכבוד. אז דער בית המקדש איז גישטאנען איז ירושלים גיוועזן ארוהיגער וואונונג. דר בית המקדש איז אן גירופין גיווארין נאטש סוכה די שבטים פלעגין אהין אויף גיין אום יום טוב. די שטאט ציון וואס איז גוועזן מיט פיל מצות אונ קרבנות איז גיוועזן אחשוב ווינקעל. דר קדשי קדשים איז גיוועזן גיפלאסטערט מיט אהבה דאס איז דר ארון אונ דר כפורת אונ די כרובים אונ די לוחות דאס איז גיוועזן אזו איין ארט וואס איטליכעס מויל פלעגט זיך קערין אהין מתפלל זיין דרום בעטין מיר אז דו זאלסט אים גיך אויף בויען:

אום אני חומה העלף דעם פאלק ישראל די דא זיינן אין דר ליבשאפט פון גאט שטארק ווי איין מויער זי איז קלאר מיט גוטע מעשים ווי די זון, די דא איז גיגליכין צו איין טייטעל בוים וואס שטייט גלייך, זי איז אום גיהאלזט אונ בהעפט אין דיר, זי איז בלאדין פון דיין יאך, זיא איז דיין פאלק צו איינינגין דיך, זיא לערינט דיין פארכט, זי איז באלאדין מיט מצות, זי איז גישטורימט גיווארן פון ארץ ישראל. די דא הייסט אויסגילייזטע פון משה רבינו וואס ער הייסט טוביה, די דא הייסט שאף דר היילקייט די פאר זאמלונג פון יעקב די דא זיינן גיצייכינט מיט דיינעם נאמן די דא שרייען צו דיר זאלסט זיי העלפן, די זיך פאר לאזין אויף דיר העלף דאך:

אדון המושיע דו גאט ביסט אהאר צו העלפין אונ חוץ דיר איז ניט דא קיינער וואס זאל קאנען העלפין ער איז אגבור אונ מערט צו טאן הילף. איך בין פאר ארומט גיווארן דרום בעט איך דיך אז דו זאלסט מיר העלפין דו גאט דו ביסט מציל אונ העלפסט איטליכן, די וואס שרייען צו דיר זאלסטו העלפין די וואס האפין צו דיין הילף זאלסטו העלפין אונ דיינע שאף זאלסטו זעטין, מיט פיל תבואות אונ פרוכט זאלסטו צו זיי משפיע זיין אונ זאלסט

ותושיע. לגיא כל תרשיע. מגדים תמתיק ותושיע. נשיאים
להסיע. שעירים להניע. עננים מלהמניע. פותח יד ומשביע.
צמאיך תשביע. קוראיך תושיע. רחומיך תושיע. שוחריך הושיע.
הושע נא: תמימיך תושיע. הושע נא:

להר"ר בהקפה רביעית נעימות בימינך נצח:

אדם ובהמה. בשר ורוח ונשמה. גיד ועצם וקומה. דמות וצלם
ורקמה. הוד להבל דמה. ונמשל כבהמות נדמה. זיו ותואר
וקומה. חדוש פני אדמה. טיעת עצי נשמה. יקבים וקמה.
כרמים ושקמה. לתבל המסימה. מטרות עוז לסממה. נשיה
לקימה. שיחים לקוממה. עדנים לעצמה. פרחים להעצימה.
צמחים לגשמה. קרים לזרמה. רביבים לשלמה. שתיה לרוממה.
הושע נא: תלויה על בלימה. הושע נא:

להר"ר בהקפה חמישית יי אדונינו מה אדיר שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים:

אדמה מארר. בהמה ממשכלת. גורן מגזם. דגן מדלקת. הון
ממארה. ואכל ממהומה. זית מנשל. חטה מחגב. טרף
מגובי. יקב מילק. כרם מתולעת. לקש מארבה. מגד מצלצל.
נפש מבהלה. שובע מסלעם. עדרים מדלות. פרות משדפון. צאן

העלפין די ערד מיט אלערליי פרוכט און דו זאלסט די ערד ניט שולדיג מאכין מחמת אונזרע
עבירות און זאלסט העלפין די פירות זאלין זיין זיס און זאלסט מאכין ציהען די וואלקין און
זאלין געבן רעגין און די רעגינס זאלסטו מאכן רירין פון זייער ארט און זאלסט ניט פר מיידין
די וואלקין פון צו געבן רעגן און דורך די רעגן עפינט ער זיין האנט און מאכט זאט די וועלט
און די וואס זיינן דארשטיג צו דיין הילף זאלסטו זיי זאט מאכן. די וואס רופן דיך מיט געבעט
זאלסטו העלפין און די וואס בעטין דיך זאלסטו העלפן און דיינע פרומע זאלסטו העלפין:
אדם ובהמה דו גאט העלף די מענטשן און די בהמות און צו דעם וואס האט אויף זיך פלייש
און איין אטום און איין נשמה און אדרין און ביינער און בשטאנד און איז גיוועקט
גיווארין מיט אנישטאלט וואס זיין שיינקייט איז גיגליכין צו נישט און איז גיגליכין גיווארין
צו די בהמות, זיין שיין גישטאלט און זיין באשטאנד זאלסטו באנייען, די ערד מיט תבואה
זאלסטו העלפין די פאר וויסטע בוימער וואס אויף זיי וואקסט קיין פירות ניט און צו די
קעלטער און צו די שטייענדיגע תבואה און צו די וויין גערטנער און צו די טייטיל בוימר.
און זאלסט העלפין צו דער ערד וואס איז גיצייכינט מיט פיל מצות אז עס זאל גיין רעגין
ווען מען באדארף און צו דעם פאר וויסט לאנד זאלסטו העלפין עס זאל אקיום האבן און די
פרוכט פון דר ערד זאל אקיום האבן די זיסע שפייזין צו שטארקן און אלע בליאונג זאלסטו
שטארקען און אויף אלע שפראצונג זאלסטו מאכין רעגינען. זאלסט מאכין רעגנען אויף
דר וועלט וועלין מחמת דעם די קעלטין פאלין און זאלסט מאכין אן קליידין די ערד מיט
שפראצונג און דעם בית המקדש זאלסט דוא דער הייבין און אויף בויען און צו דר ערד
זאלסטו העלפין וואס די ערד הייגנט אויף נישט אז זיא זאל אקיום האבין:
אדמה מארר דו גאט זאלסט העלפין צו דר ערד אז זי זאל ניט פאר פלוכט ווערן, די בהמה
זאלסטו מציל זיין פון איין אפ ווארפונג און דעם שייער פון אהיישעריק, דאס קארין
זאלין ניט פאר ברענט ווערין פון דר זון, דס האב זאל ניט פאר פלוכט און גימינערט ווערן,
די תבואות זאלסטו היטין פון דונערין און פון האגיל און די איילבירטין זאלין ניט אראפ
פאלין פון די בוימער און די וויין און אלע שפייזין צו היטין פון דעם מין היישעריק און דעם
קעלטער פון אהיישעריק דעם וויין נארטין פון די ווערים דאס גראז פון דעם היישעריק און
די זיסע פירות צו היטין פון דעם מין היישעריק און דאס לייב פון די מענטשין מציל צו זיין

מִצְּמִיתוּת. קָצִיר מִקְּלָלָה. רוֹב מֵרָזוֹן. שִׁבּוֹלֶת מִצִּנָּמוֹן. הוֹשַׁע נָא:
תְּבוּאָה מֵחָסִיל. הוֹשַׁע נָא:

להו״ר בהקפה ששית צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו:

לְמַעַן אֵיתָן הַנִּזְרָק בְּלַהַב אֵשׁ. לְמַעַן בֵּן הַנֶּעֱקַד עַל עֵצִים וָאֵשׁ. לְמַעַן גִּבּוֹר הַנֶּאֱבַק עִם שַׂר אֵשׁ. לְמַעַן דְּגָלִים נָחִיתָ בְּאוֹר וַעֲנַן אֵשׁ. לְמַעַן הוֹעֲלָה לַמָּרוֹם וְנִתְעַלָּה כְּמַלְאֲכֵי אֵשׁ: לְמַעַן וְהוּא לָךְ כְּסֶגֶן בְּאֶרְאֶלֵּי אֵשׁ. לְמַעַן זֶבֶד דִּבְּרוֹת הַנְּתוּנוֹת מֵאֵשׁ. לְמַעַן חִפּוּי יְרִיעוֹת וַעֲנַן אֵשׁ. לְמַעַן טֶכֶס הַר יָרַדְתָּ עָלָיו בָּאֵשׁ. לְמַעַן יְדִידוּת בַּיִת אֲשֶׁר אָהַבְתָּ מִשְּׁמֵי אֵשׁ. לְמַעַן כָּמַהּ עַד שָׁקְעָה הָאֵשׁ. לְמַעַן לָקַח מַחְתַּת אֵשׁ וְהֵסִיר חֲרוֹן אֵשׁ. לְמַעַן מְקַנֵּא קִנְאָה גְדוֹלָה בָּאֵשׁ. לְמַעַן נָף יָדוֹ וְיָרְדוּ אַבְנֵי אֵשׁ. לְמַעַן שָׂם טְלֵה חָלָב כְּלִיל אֵשׁ. לְמַעַן עָמַד בַּגּוֹרֶן וְנִתְרַצָּה בָּאֵשׁ. לְמַעַן פִּלֵּל בָּעֲזָרָה וְיָרְדָה הָאֵשׁ. לְמַעַן צִיר עָלָה וְנִתְעַלָּה בְּרֶכֶב וְסוּסֵי אֵשׁ. לְמַעַן קְדוֹשִׁים מֻשְׁלָכִים בָּאֵשׁ. לְמַעַן רִבּוֹ

פון דר שרעקינעש אונ די תבואה וואס זי זעט אן זאלסטו מציל זיין פון אמין הייששעריק די שאף זיי זאלין ניט מאגער ווערין אונ די פירות זאלין ניט אויס גישלאגין ווערין אונ די שאף זאלין ניט פאר שניטין ווערן, אז מען שנייט די תבואה זאלסטו היטין פון אקללה אונ זאלכסט שיקין אברכה אז עס איז דא פיל קערינדליך אין די זאנגען זאלסטו זעהען אז עס זאלין ניט זיין מאגערע, די זאנגן צו היטין פון דארקייט אונ די תבואה צו היטן פון דעם מין הייששעריק:
למען איתן מיר בעטין דיך אז דו זאלסט אונז העלפין פון וועגין דעם זכות פון אברהם אבינו וואס ער איז אן גירופין איתן האזרחי אונ איז אריין גיווארפין גיווארין אין אויבן. פון וועגין יצחק וואס ער איז גיבונדין גיווארין אויף האלץ מיט פייער. פון וועגין יעקב אונזער פאטער וואס ער האט זיך גיראנגילט מיט דעם שר של אש אונ האט יעקב ניט בייגיקומן. פון וועגין די וואס זיינן גיגאנגען שארין ווייס אין דר מדבר מיט אפייערדיגין וואלקין ביי דר נאכט אונ פון וועגין משה רבינו וואס ער איז גיגאנגען אויף דעם הימעל מקבל זיין די תורה אונ ער איז דר הויבין גיווארין דורך די פייערדיגע מלאכים. פון וועגין אהרן הכהן וואס ער האט משמש גיוועזן בכהונה גדולה אזו ווי די פייערדיגע מלאכים זיינען משמש אויף דעם הימעל אונ פון וועגן די עשרת הדברות וואס זיינן גיגעבין גיווארין פון פייער. פון וועגין דעם משכן וואס ער איז גיוועזן באדעקט מיט יריעות אונ מיט אפייערדיגין וואלקין אונ פון וועגן דעם בארג סיני וואס ער איז גיוועזן גיצירט אונ אן גיברייט אז דו זאלסט נידערין אויף אים צו געבין די תורה מיט פייער. פון וועגין גיליבטין ביהמ״ק וואס דו האסט אים ליב גיהאט פון דעם פייערדיגין הימעל. פון וועגין משה רבינו וואס ער האט גילובט תפלה צו טאן ביז דס פייער איז שטיל גיווארין. פון וועגין אהרן הכהן וואס ער האט גינומען אפייער פאן מיט קטורת בשעת אז די עדה פון קרח האט גיקריגט אונ האט אפ גיטאן דעם פייערדיגין גרים צארין. פון וועגין אליהו הנביא וואס ער האט זיך מקנא גיוועזן גאטס קנאה האט אראפ גינידערט אפייער פון דעם הימעל אונ האט זיי פאר ברענט. פון וועגין דעם זכות פון יהושע וואס ער האט אויף גיהויבין זיין האנד צום הימיל האט אויף זיי גינידערט פון דעם הימעל פייערדיגע שטיינער. פון וועגין דעם זכות פון שמואל הנביא וואס ער האט גינומען איונגע שעפס אונ האט דאס אויף גיבראכט פאר איין עולה צו גאט וואס עס ווערט פאר ברענט אין פייער אונ פון וועגין דעם זכות פון דוד המלך וואס ער איז גישטאנען אין דעם שייער פון ארונה היבוסי אונ האט דארט מקריב גיוועזן קרבנות אויף דעם פייער אונ גאט איז צו אים מרוצה גיווארן. פון וועגין דעם זכות פון שלמה המלך וואס ער האט מתפלל גיוועזן אונ אפייער האט אראפ גינידערט פון דעם הימיל אונ האט פאר ברענט די עולה מיט די זבחים פון וועגין דעם שליח דאס איז אליהו הנביא וואס ער איז ארויף גיגאנגן אויף דעם הימעל מיט פייערדיגע לייט מיט פערד אונ וועגין. פון וועגן די היילינגע דאס זיינען חנניה מישאל

דבבן חז ונהרי אש. למען שממות עירך השרופה באש. הושע נא:
למען תולדות אלופי יהודה תשים ככיור אש. הושע נא:

להו״ר בהקפה שביעית יכללם ביחד ויאמר:

לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ. לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: והיה יי למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו אחד: ובתורתך כתוב לאמר שמע ישראל יי אלהינו יי אחד: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אערוך שועי. בבית שועי. גליתי בצום פשעי. דרשתיך בו להושיעי. הקשיבה לקול שועי. וקומה והושיעי. זכור ורחם מושיעי. חי כן תשעשעי. טוב באנק שועי. יחיש מושיעי. כלה מרשיעי. לבל עוד תרשיעי. מהר אלהי ישעי. נצח להושיעי. שא נא עון רשעי. עבור על פשעי. פנה נא להושיעי. צור צדיק מושיעי. קבל נא שועי. רומם קרן ישעי. שדי מושיעי. תופיע ותושיעי. הושע נא:

אל למושעות. בארבע שבועות. נשים בשועות. דופקי ערך שועות (נ״א שעות). הוגי שעשעות. וחודותם משתעשעות. זועקים להשעות. חוכי ישועות. טפולים בך שעות. יודעי בין שעות. כורעיך בשועות. להבין שמועות. מפיך נשמעות. נותן תשועות. ספורות משמעות (נ״א משמעות). עדות משמיעות.

תעודה וואס זיינן ארויין נישוארפן גיוואָרן אין קאלך אויבן. פון וועגן דעם זכות פון דניאל וואס ער האט ניזעהען פאר גאט פיל צעהן טויזנד מלאכים אונ טייבין פון פייער. אונ פון וועגן דיין פאר ווייסטע שטאט ירושלים וואס זיא איז פאר ברענט גיוואָרן אין פייער. פון וועגן דעם זכות פון די העררין פון יהודה העלף אונז:

אערוך שועי איך וועל מסדר זיין מיין תפלה אין דעם הויז וואס איז אן ניבעטיט אז איך זאל שרייען אונ בעטין צו גאט. איך האב אנטפלעקט אונ מתודה גיוועזן פאר דיר אויף מיינע עבירות אין דעם טאג וואס איך האב ניפאסט דאס איז יום כפור. איך האב דיך אום יום כפור ניפארשט אונ מתפלל גיוועזן פאר דיר אונ היינט בעטין מיר אויך אז דו זאלסט פאר נעמען דאס קול פון מיין נישריי אונ זאלסט אויף שטיין העלפין מיר דו גאט זאלסט נדיינקען דעם זכות פון אברהם אבינו דו גאט וואס דו לעבסט אייביג דו זאלסט אונז דר פרייען ווייל מיר זיינען רעכט פארטיג. דו גאט וואס דו ווערסט אן נירופן טוב זאלסטו דיך קערין צו אונזערע נישריי. אונזער העלפער דאס איז משיח זאל אַיילין צו קומען. פאר לענד דעם יצר הרע פון דר וועלט. אייל מיין גאט צו טאן מיין הילף. פאר גיב אונ פאר איבער אויף מיינע עבירות דו זאלסט זיך קערין צו העלפין מיר דו גאט מיין באשעפער אונ מיין גירעכטער העלפער בעט איך דיך אז דו זאלסט מקבל זיין מיין גישריי. דו גאט וואס דו ביסט מיין העלפער זאלסטו אונז דר הייבן דו אלמאכטיגער גאט אונ מיין העלפער בעט איך דיך אז דו זאלסט דר לייכטין אונ זאלסט מיר העלפין:

אל למושעות אין די פיר וואכין תשרי בעטין מיר דיך אז דו זאלסט זיין צו אונז איין הילף די יודין וואס נינעהנען צו דיר מיט גישריי אונ ניבעט אונ זיי קלאפין אויף די טירין פון די בתי מדרשים זיי לערנען די תורה וואס זי איז איין דר מיאונג אונ אן די רעטינעש פון דר תורה דר מייען זיי זיך זיי שרייען צו דיר זיי האפין צו נאטס הילף די זיינען באהעפט אין דיר אונ קערין זיך נאר צו דיר זיי ווייסין צו פאר שטיין אונ צו רעכינען די צייטין ווען ימים טובים ניפאלין זיי קניען צו דיר מיט נישריי אונ מיט ניבעט אז זיי זאלין פאר שטיין דעם ענין פון דער גאולה ווען דאס וועט זיין אונ די נביאים האבין דאס ניהערט פון דיין מויל. דער גאט וואס ער גיט הילף צו איר צייט זאל ער מאכין הערין די גאולה ווען זי וועט זיין. די תורה וואס זי ווערט אן נירופין עדות לערנן די יודין. דו גאט ווס דו ווערקסט אלע הילף זאלסטו אונז שיקין משיח בן דוד וואס ער איז אצדיק דו זאלסט נינעהנען צו אונז די הילף אונ עס זאל אן אונז מקוים ווערין די נבואה פון זכריה הנביא אז אין דעם טאג וואס משיח וועט קומען וועט זיין אברוסונג די ערשטע דריי שעה פון דעם טאג וואס גאט איז

פועל ישועות. צדיק נושעות. קרית (נ"א קרב) תשועות. רגש תשואות. שליש שעות. הושע נא: תחיש לתשועות. הושע נא: אני והו הושיעה נא:

כהושעת אלים בלוד עמך. בצאתך לישע עמך. כן הושע נא: כהושעת גוי ואלהים. דרושים לישע אלהים. כן הושע נא: כהושעת המון צבאות. ועמם מלאכי צבאות. כן הושע נא: כהושעת זכים מבית עבדים. חנון בידם מעבידים. כן הושע נא: כהושעת טבועים בצול גזרים. יקרך עמם מעבירים. כן הושע נא: כהושעת כנה משוררת ויושע. לגוחה מצוינת ויושע. כן הושע נא: כהושעת מאמר והוצאתי אתכם. נקוב והוצאתי אתכם. כן הושע נא: כהושעת סובבי מזבח. עומסי ערבה להקיף מזבח. כן הושע נא: כהושעת פלאי ארון כהפשע. צער פלשת בחרון אף ונושע. כן הושע נא: כהושעת קהלות בבלה שלחת. רחום למענם שלחת. כן הושע נא: כהושעת שבות שבטי יעקב. תשוב ותשיב שבות אהלי יעקב והושיעה נא: כהושעת שומרי מצות וחוכי ישועות. אל למושעות. והושיעה נא: אני והו הושיעה נא:

הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם: ויהיו דברי אלה אשר התחננתי לפני יי קרבים אל יי אלהינו יומם ולילה

בן אונ שפייזט די גאנצע וועלט בעטן מיר אז דו זאלסט איילען צו אונזר הילף אונ זאלסט אונז בן זיין מיט רחמנות. מיר בעטין אז גאט זאל העלפין אונז:

כהושעת אלים אזו ווי דו גאט האסט גיהאלפין די יודין אין גלות פון מצרים אונ דו האסט גיטאן ארויס גיין צו דר הילף פון דיין פאלק אזו זאלסטו אונז אויך העלפין. אזו ווי דו האסט גיהאלפין צו די יודין דיא דא פארשטין צוא דער הילף פון גאט אזו זאלסטו אונז אויך העלפין. אזו ווי דו האסט גיהאלפין צו דעם העער שארין פון די יודין וואס זיי קומען ארויס פון אברהם אונ מיט זיי זיינען גיהאלפין גיווארין די מלאכים וואס פאר דיא מענטשין זיינן אין צער. אזו ווי דו האסט גיהאלפין צו די ריינע אונ לויטערע יודין פון דעם הויז פון פרעה דו גאט וואס דו ביסט איין דר בארמיגר האסטו גיהאלפן צו זיי אין דר צייט אז די מצרים האבין זיי גימאכט ארבעטין. אזו ווי דו האסט גיהאלפין צו די יודין וואס זיי האבין גיזונקען אין דעם טיפענעס פון דעם ים. דו אליין מיט דיין כבוד כביכול ביסטו איבר גיפארין מיט די יודין איבר דעם ים. אזו ווי דו האסט גיהאלפין צו די יודין וואס זיינן גירופין גיווארין כנה וואס זיי האבין גיזונגען ויושע. אזו ווי דו האסט גיהאלפין צו די יודין אז דו האסט גיזאגט איך וועל אייך אויס ציהען פון מצרים. אזו ווי דו האסט גיהאלפין צו די יודין אז זיי האבין ירחו ארום גירינגילט מיט דעם מזבח זיבין מאל זאלסטו העלפין היינט צו די יודין וואס טראגין די ערבות ארום צו רינגלען דעם טיש וואס די ספרי תורות זיינען אויף אים. אזו ווי דו האסט גיהאלפין אין דר צייט פון עלי הכהן אז די פלשתים האבן אוועק גינומן דעם ארון אזו ווי עס שטייט אין שמואל אונ גאט מיט זיין גרים צארין האט אן גיטאן צער די פלשתים אונ דר ארון איז אומגיקערט גיווארין צו די יודן. אזו ווי דו האסט גיהאלפן צו דעם איין זאמלונג פון די יודין וואס זיינן פאר שיקט גיווארין פון ירושלים קיין בבל אונ גאט וואס ער איז ארחום איז פון זייא כביכול גיגאנגען קיין בבל. אזו ווי דו האסט גיהאלפין אונ ווידער גיקערט די שבטים פון יעקב פון גלות אזו זאלסטו אויך ווידר קערין דאס ווידר קערונג פון די גיצעלטין פון יעקב דאס איז דר בית המק. אזו ווי דו האסט גיהאלפין צו די וואס היטין דיינע מצות אונ צו די וואס האפין צו דיין הילף דו גאט וואס דו ביסט צו אונז תמיד צו א הילף זאלסטו אונז היינט אויך העלפין: אני והו הושיעה נא:

הושיעה את עמך דוד האט מתפלל גיוועזן צו גאט די תפלה, דו זאלסט העלפין דיין פאלק אונ זאלסט בענטשן דיין ארב זאלסט זיי ווייזן אונ זאלסט זיי דר הייבן ביז אייביג. דס אין די תפלה פון שלמה המלך עס זאל זיין מיינע ווערטער די דאזיגע וואס איך האב גיבעטן פאר גאט נאהינט צו אונזר גאט טאג אונ נאכט צו טאן דם משפט פון זיין קנעכט אונ דעם

לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַבְדּוֹ וּמִשְׁפַּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ: לְמַעַן דַּעַת כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד: ק״ש. א״כ. עלינו. ק״י

הושענות לשבת

אוֹם נְצוּרָה כְּבָבַת. בּוֹנֶנֶת בְּדַת נֶפֶשׁ מְשִׁיבַת. גּוֹמֶרֶת הִלְכוֹת שַׁבָּת. דּוֹרֶשֶׁת מַשְׂאַת שַׁבָּת. הַקּוֹבַעַת אַלְפַּיִם תְּחוּם שַׁבָּת. וּמְשִׁיבַת רֶגֶל מִשַּׁבָּת. זָכוֹר וְשָׁמוֹר מְקַיֶּמֶת בַּשַּׁבָּת. חָשָׁה לְמַהֵר בִּיאַת שַׁבָּת. טוֹרַחַת כֹּל מִשִּׁשָּׁה לַשַּׁבָּת. יוֹשֶׁבֶת וּמַמְתֶּנֶת עַד כְּלוֹת שַׁבָּת. כָּבוֹד וָעוֹנֶג קוֹרְאָה לַשַּׁבָּת. לְבוּשׁ וּכְסוּת מַחֲלֶפֶת בַּשַּׁבָּת. מַאֲכָל וּמִשְׁתֶּה מְכִינָה לַשַּׁבָּת. נוֹעַם מְגָדִים מַנְעֶמֶת לַשַּׁבָּת. סְעוּדוֹת שָׁלֹשׁ מְקַיֶּמֶת בַּשַּׁבָּת. עַל שְׁתֵּי כִכָּרוֹת בּוֹצַעַת בַּשַּׁבָּת. פּוֹרֶטֶת אַרְבַּע רְשׁוּיוֹת בַּשַּׁבָּת. צִוּוּי הַדְלָקַת נֵר מַדְלֶקֶת בַּשַּׁבָּת. קִדּוּשׁ הַיּוֹם מְקַדֶּשֶׁת בַּשַּׁבָּת. רֶנֶן שֶׁבַע מְפַלֶּלֶת בַּשַּׁבָּת. שִׁבְעָה בְּדַת קוֹרְאָה בַּשַּׁבָּת.

הוֹשַׁע נָא: תַּנְחִילֶנָּה לְיוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּת. הוֹשַׁע נָא: אֲנִי וָהוֹ הוֹשִׁיעָה נָּא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ אָדָם יְצִיר כַּפֶּיךָ לְגוֹנְנָה. בְּשַׁבַּת קֹדֶשׁ הִמְצֵאתוֹ כּוֹפֶר וַחֲנִינָה. כֵּן הוֹשַׁע נָא: כְּהוֹשַׁעְתָּ גּוֹי מְצֻיָּן מְקַיְּמִים חוֹפֶשׁ. דֵּעָה כִּוְּנוּ לָבוּר שְׁבִיעִי לְנוֹפֶשׁ. כֵּן הוֹשַׁע נָא: כְּהוֹשַׁעְתָּ הָעָם נִהַגְתָּ כַּצֹּאן לְהַנְחוֹת. וְחוֹק שַׂמְתָּ בְּמָרָה עַל מֵי מְנוּחוֹת. כֵּן הוֹשַׁע נָא: כְּהוֹשַׁעְתָּ זְבוּדֶיךָ בְּמִדְבַּר סִין בְּמַחֲנֶה.

מִשְׁפַּט פון זיין פאלק צו טאן אונז אלע טאג טובות וואס מיר בדארפן. אונ מחמת דעם וועלין ווייסן אלע פעלקר פון דר וועלט אז גאט איז אגאט ווארום די וואס זיינן גוועזן בהעפט אין אים האבין פיל גוטס אונ עס איז מער ניט דא קיין גאט אויף דר וועלט נאר דו אליין:

אוֹם נצורה כבבת די אומה יודין ווערט גיהיט אזו ווי דאס שווארצאפיל פון דעם אויג. זי פאר שטייט אונ לערינט די תורה וואס זי דר קוויקט די לייבער. זי לערינט די דינים פון שבת זיי דרשנען פון איין פסוק אז מען טאר ניט טראגין אום שבת אין ארשות הרבים. זיי האבין זיך קובע גיוועזן אתחום שבת אום שבת אויס צו גיין נאר צוויי טויזינט איילין אונ זי קערט ווידער די פוס אהינטער פון צו גיין אום שבת מער פון אתחום. אלע דרשות וואס אונזערע חכמים האבין גידרשת זיינען זיי מקיים אום שבת. זי איילט אריין צו קומען אין דעם שבת פרי. זי איז זיך מטריח אן צו גרייטין אלץ אויף שבת די זעקס טעג פון דר וואך. זי זיצט אונ ווארט פון צו טאן אמלאכה ביז שפעט אין דר נאכט אז שבת גייט אוועק. כבוד מיט עונג רופט זיא צום שבת. לכבוד שבת פאר בייטין זיי אן צו טאן אנדערע קליידר. עסין אונ טרינקען גרייט זיא אן אויף שבת. זיסקייט אונ גוטע פירות מאכט זיא זיס אויף שבת. דרייא סעודות איז זיא מקיים אום שבת. אויף צוויי חלות מאכט זי המוציא אום שבת. אונזערע חכמים האבין מפורש גיוועזן אז עס איז פאר האנדין פיר ערלייא דינים פון רשויות אום שבת מען זאל צינדען ליכט לכבוד שבת זיינען זיי דאס מקיים. דעם טאג שבת זיינען זיי מקדש מיט דעם וואס זיי מאכין קידוש אויף וויין. אין דר שמונה עשרה זיינען זיי מתפלל אום שבת נאר זיבן ברכות. זיבן מענטשין רופט מען אויף אום שבת צו דר תורה. בזכות זה וואס די יודין זיינען מקיים שבת אזו ווי רעכט איז זאלסטו זיי מאכין ארבין צו דעם טאג וואס ער איז אין גאנצין שבת דאס איז עולם הבא הושענא: אני והו הושיעה נא:

כְּהוֹשַׁעְתָּ אדם אזו ווי דו האסט גיהאלפין צו אדם הראשון מציל צו זיין אים פון דעם טויט ווייל ער האט גיגעסין פון דעם עץ הדעת מחמת ווייל דער שבת קודש האט מתפלל גיוועזן אדם הראשון זאל בלייבין לעבין האסטו אים גימאכט גרייכין איין אויס לייזונג פון דעם טויט אזו זאלסטו אונז אויך העלפן. אזו ווי דו האסט גיהאלפן צו די יודין אין מצרים אז האבין גיהאפט ארויס צו גיין פרייא פון פרעה, אלע יודין האבין דיין דעה מכוון גיוועזן אין מצרים אויס צו קלייבין זיך דעם זיבעטין טאג פון דר וואך פון איין רואונג וועגן כ״ה: ווי דו האסט גיהאלפין צו דעם פאלק יודין אז זיי זיינען ארויס גיגאנגן פון מצרים אונ איין מקצת

חכמו ולקטו בששי לחם משנה. כן הושע נא: כהושעת מפוליך הורו הכנה במדעם. ישר כחם והודה למו רעם. כן הושע נא: כהושעת כלכלו בעונג מן המשמר. לא הפך עינו וריחו לא נמר. כן הושע נא: כהושעת משפטי משאת שבת גמרו. נחו ושבתו רשויות ותחומים שמרו. כן הושע נא: כהושעת סיני השמעו בדבור רביעי. ענין זכור ושמור לקדש שביעי. כן הושע נא: כהושעת פקדו ירדו שבע להקף. צרו עד רדתה בשבת לתקף. כן הושע נא: כהושעת קהלת ועמו בבית עולמים. רצוך בחגגם שבעה ושבעה ימים. כן הושע נא: כהושעת שבים עולי גולה לפדיום. תורתך בקראם בחג יום יום. כן הושע נא: כהושעת משמחיך בבנין שני המחודש. נוטלין לולב כל שבעה במקדש. כן הושע נא: כהושעת חבוט ערבה שבת מדחים. מרביות מוצא ליסוד מזבח מניחים. כן הושע נא: כהושעת ברכות וארוכות וגבוהות מעלסים. בפטירתן יופי לך מזבח מקלסים. כן הושע נא: כהושעת מודים ומיחלים ולא משנים. כלנו אנו ליה ועינינו ליה שונים. כן הושע נא: כהושעת יקב

געזעצין פון דר תורה האסטו צו זיי גיטאן אין מרה ביי די נאנץ שטילע וואסערין כ״ה: וויא דו האסט גיהאלפין צו די יודין וואס זיינען דיין חלק אין דעם מדבר סין אין דער מחנה זיי האבין גיקליבין דעם זעקסטין טאג טאפעל דעם מן כ״ה: ווי דו האסט גיהאלפין צו די יודין וואס באהעפטין זיך אין דיר וואס זיי האבין מיט זייער שכל אליין פאר שטאנען אונ גילערינט אז מען דארף אן גרייטין פון דעם זעקסטין טאג אויף שבת אונ זייער פאסטוך דאס איז משה רבינו האט זיי מודה גיוועזען אז גאט האט אים גיזאגט אז אום שבת וועט ער ניט נייען גאר ער האט פאר געסין צו זאגין זיי כ״ה: ווי דו האסט גיהאלפין צו די יודין וואס זיינען גישפייזט גיוואורין מיט דעם זעטיגען מן וואס ער איז גיהיט אונ באשאפין גיוואורין מששת ימי בראשית דר גישטאלט פון דעם מן איז ניט פאר קערט גיוואורין אונ ער איז תמיד קלאר גיוועזען דער ריח אונ דער טעם פון דעם מן איז ניט אויס גיוועקסט גיוואורין כ״ה: וויא דו האסט גיהאלפין צו די יודין וואס האבין גילערינט אונ מקיים גיוועזען די דינים פון טראגין אום שבת די דינים פון די פיר רשויות פון שבת אונ פון תחומים האבין זיי גילערינט אונ מקיים גיוועזען כ״ה: ווי דו האסט גיהאלפין צו די יודין אין דר צייט אז זיי האבין גיהערט די עשרת הדברות אין דעם ענין פון גידיינקען אונ צו היטין צו הייליגין דעם זיבענטין טאג האבין זיי גיהערט אין דעם פערטין דבור פון עשרת הדברות כ״ה: ווי דו האסט גיהאלפין צו יהושע וואס דו האסט אים גיבאטין אז ער זאל יריחו זיבין מאל ארום רינגלען אין דעם ערשטין טאג פון דר וואך אונ האבין זיי באלעגערט ביז זיי האבין זיי איין גינומען אז זיי האבין גומר גיוועזען דאס זיבעטע מאל ארום רינגלען אום שבת כ״ה: וויא דו האסט גיהאלפין צו שלמה המלך אונ צו זיין פאלק אז דאס בית המקדש איז גומר גיוואורין זיי האבין דיך באוויליגט אז זיי האבן מחנך גיוועזען דאס בית המקדש אונ האבין יום טוב גימאכט זיבען טעג אונ זיבען טעג דאס איז פערצעהען טעג כ״ה: ווי דו האסט גיהאלפין אז זיי האבין זיך אום גיקערט אונ זיינען אויף גיגאנגען פון גלות בבל קיין ירושלים אונ האבין גילייענט אין דיין תורה אום יום טוב אלע טאג כ״ה: ווי דו האסט גיהאלפין צו די וואס האבין דיך דר פרייט אין דעם אנדרין גיביי פון דעם בית המקדש וואס עס איז באנייט גיוואורין אונ האבין גינומען דעם לולב אלע זיבין טעג אפילו אום שבת כ״ה: ווי דו האסט גיהאלפין אין דר צייט אז דאס בית המקדש איז גישטאנען אונ דאס נטילה פון דער ערבה האט אפילו דוחה שבת גיוועזען ניט אזו וויא היינט אונ דיא צווייגען פון ערבות וואס זיי האבין גיקליבין פון דעם ארט מוצא וואס איז גיוועזען אונטער ירושלים האבין זיי גילייגט אין די זייטן פון דעם מזבח כ״ה: ווי דו האסט גיהאלפין צו די וואס מיט ברייטע אונ לאנגע אונ הויכע ערבות האבין זייא גילויבט, אז זיי זיינען אוועק גינאנגען האבין זיי גיטאן לויבין אונ האבין גיזאגט שיין זיי צו דיר מזבח כ״ה: ווי דו האסט גיהאלפין צו די וואס האבין גילויבט אונ גיהאפט צו דיר גאט אונ האבין ניט משנה גיוועזען פון גאטס מצות אונ האבין צוויי מאל גיזאגט מיר אלע זיינן צו גאט אונ אונזערע אויגין האפין צו גאט

מחצביך סובבים ברעננה. רוננים אני והו הושיעה נא. כן הושע נא: כהושעת חיל זריזים משרתים במנוחה. קרבן שבת כפול עולה ומנחה. כן הושע נא: כהושעת לויך על דוכנם להרבת. אומרים מזמור שיר ליום השבת. כן הושע נא: כהושעת נחומיך במצותיך תמיד ישתעשעון. רצם והחליצם בשובה ונחת יושעון. כן הושע נא: כהושעת שבות שבטי יעקב. תשוב ותשיב שבות אהלי יעקב. והושיעה נא: אני והו הושיעה נא: כהושעת שומרי מצות וכו׳. הושיעה את עמך וגו׳.

להושענא רבה

אנדערע קהלות זאגין דיא הושענות נאך דעם סדר. למען אמתך. אבן שתיה. אום אני חומה. אדון המושיע. אדם ובהמה. אדמה מארר. למען איתן. כהושעת אלים. אונ דער נאך הייבט מען אן תתננו. אונ אין קראקא זאגט מען נית תתננו:

אני והו הושיעה נא:

תתננו לשם ולתהלה. תשיבנו אל החבל ואל הנחלה. תרוממנו למעלה למעלה. תקבצנו לבית התפלה. תציבנו כעץ על פלגי מים שתולה. תפדנו מכל נגע ומחלה. תעטרנו באהבה כלולה. תשמחנו בבית התפלה. תנהלנו על מי מנוחות סלה. תמלאנו חכמה ושכלה. תלבישנו עוז וגדולה. תכתירנו בכתר כלולה. תישרנו בארח סלולה. תטענו ביושר מסלה. תחננו ברחמים ובחמלה. תזכירנו במי זאת עולה. תושיענו לקץ הגאלה. תהדרנו בזיו המולה. תדביקנו כאזור דתולה. תגדלנו ביד הגדולה. תביאנו לביתך ברנה וצהלה. תאדרנו בישע וגילה. תאמצנו ברוח והצלה. תלבבנו בבנין עירך כבתחלה. תעודדנו לציון בשכלולה. תזכנו בנבנתה העיר על תלה. תרביצנו בששון וגילה. הושע נא: תחזקנו אלהי יעקב סלה. הושע נא:

כ״ה ווי דו האסט גיהאלפין צו די פון בית שני וואס האבין מנסך גיוועזן וויין אונ האבן ארום גירינגילט דעם מזבח מיט צווייגן כ״ה: ווי דו האסט גיהאלפין צום דעם חיל וואס זיינן גיוועזן זריזים אין זייער ארבייט דאס זיינען די כהנים אונ האבין באדינט מיט מנוחה אונ דר קרבן שבת איז גיוועזן טאפיל איין עולה מיט אמנחה כ״ה: ווי דו האסט גיהאלפין אז דיינע לוים האבן זיך ניט מערין אויף זייער ארט וואס עס איז אן גירופין גיווארן דוכן האבין זיי גיזאגט מזמור שיר ליום השבת כ״ה: ווי דו האסט גיהאלפין צו דיינע טרייסטער דאס זיינען די יודין וואס אין דיינע מצות טוען זייא זיך תמיד דער פרייען, באווילינ זיי אונ שטארק זיי אין דיין דינסט מיט שטילקייט אונ מיט אפ רואונג זאלין זיי גיהאלפין ווערין כן הושענא:

תתננו לשם ולתהלה זאלסט אונז געבין צו איין נוטין שם אונ צו אלויב. דו זאלסט אונז ווידר קערין צו אונזער טייל אונ צו אונזער ארב דאס איז ארץ ישראל. דו זאלסט אונז דר הייבין גאנץ הויך אין ארץ ישראל. דו זאלסט אונז אויף ריכטין פאר איין גיליבטין וויין גארטין דו זאלסט אונז מאכין שטעלן ווי אבוים וואס איז גיפלאנצט ביי דיך בעך וואסר. דו זאלסט אונז אוים לייזין פון אייע פלאגין אונ קראנקייט. דו זאלסט אונז אן קריינען מיט אגאנצער ליבשאפט תשמחנו דו זאלסט אונז דער פרייען אין דעם בית המקדש. דו זאלבסט אונז פירין ביי די בארוטיע וואסערין אויף אייבינ. דו זאלסט אונז דר פילין מיט חכמה אונ מיט שכל תלבישנו דו זאלסט אונז אן קליידין מיט שטארקייט אונ מיט גדולה. דו זאלסט אונז קריינען מיט דר קרוין פון דר תורה. דו זאלסט אונז פירין אין אריינעם שטעג. דו זאלסט אונז דער באריסען מיט דר בארעמונג תזכירנו דו זאלסט אונז דר מאנען מיט דעם וואס מען זאל זאגן ווער איז די דאזיגע וואס גייט אויף תושיענו דו זאלסט אונז העלפין מיט דיין גרויסע האנד. דו זאלסט אונז באשיינען מיט פיל לויטערקייט. דו זאלסט אונז באהעפטן אין דיר אזו וויא אגארטיל. דו זאלסט מאכין אונז גרייכין צו דעם סוף פון דר גאולה. דו זאלסט אונז ברייגגן אין דיין בית המקדש מיט גיזאנג תאדרנו דו זאלסט אונז שטארקען מיט הילף אונ מיט פרייד דוא זאלסט צו אונז מאכין ציהען איין הארץ מיט דעם וואס דוא וועסט בויען דיין שטאט

אָנָּא הוֹשִׁיעָה נָּא:

אָנָּא אֱזוֹן חִין תְּאֵבֵי יִשְׁעָךְ. בְּעַרְבֵי נַחַל לְשַׁעְשְׁעָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּא גְּאַל כַּנַּת נִטְעָךְ. דּוֹמָה בְּטַאטְאָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּא הַבֵּט לַבְּרִית טִבְעָךְ. וּמַחֲשַׁכֵּי אֶרֶץ בְּהַטְבִּיעָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּא זְכָר לָנוּ אָב יְדָעָךְ. חַסְדְּךָ לָמוֹ בְּהוֹדִיעָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּא טְהוֹרֵי לֵב בְּהַפְלִיאָךְ. יָדַע כִּי הוּא פִּלְאָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּא כַּבִּיר כֹּחַ תֶּן לָנוּ יִשְׁעָךְ. לַאֲבוֹתֵינוּ כְּהִשָּׁבְעָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּא מַלֵּא מִשְׁאֲלוֹת עַם מְשַׁוְּעָךְ. נֶעֱקַד בְּהַר מוֹר כְּמוֹ שׁוּעָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּא סַגֵּב אֶשְׁלֵי נִטְעָךְ. עָרִיצִים בְּהַנִּיעָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּא פְּתַח לָנוּ אוֹצְרוֹת רִבְעָךְ. צִיָּה מֵהֶם בְּהַרְבִּיעָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּא קוֹרְאֶיךָ אֶרֶץ בְּרוֹעֲעָךְ. רְעֵם בְּטוּב מִרְעָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָּא: אָנָּא שְׁעָרֶיךָ תַּעַל מִמְּשׁוֹאָךְ. תֵּל תַּלְפִּיוֹת בְּהַשִּׂיאָךְ. וְהוֹשִׁיעָה נָּא:

אָנָּא אֵל נָא. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא:

אֵל נָא תָּעִינוּ כְּשֶׂה אוֹבֵד. שְׁמֵנוּ מִסִּפְרְךָ אַל תְּאַבֵּד. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא: אֵל נָא רְעֵה אֶת צֹאן הַהֲרֵגָה. קְצוּפָה וְעָלֶיךָ הֲרוּגָה. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא: אֵל נָא צֹאנְךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ. פְּעֻלָּתְךָ וְרַעְיָתֶךָ. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא: אֵל נָא עֲנִיֵּי הַצֹּאן. שִׂיחָם עֲנֵה בְּעֵת רָצוֹן. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָּא: אֵל נָא נוֹשְׂאֵי לְךָ עַיִן.

יְרוּשָׁלַיִם דוּ זָאלְסְט אוּנְז דֶר וֶועקִין צוּ אַלוּיבּ דוּ זָאלְסְט אוּנְז גִידֵיינְקֶען מִיט פְרֵייד אוּנ מִיט לוּסְט תרביצנו דוּ זָאלְסְט אוּנְז מַאכִין הוֹיעֶרִין אִין פֶעסְטֶע פַאשֶׁע צוּ מַאכִין אוּנְז פְרֵיילִיךְ תחזקנו דוּ גָאט פוּן יַעֲקֹב זָאלְסְט אוּנְז מַאכִין שְׁטַארְקִין אוֹיף אֵייבִּיג:

אָנָּא אזון חין תאבי ישעך אִיךְ בֶּעט דִיךְ פַאר נֶעם דָאס גִיבֶּעט פוּן דִי וָואס גִילוּסְטִין צוּ דַיין הִילְף אוּנ נֶעמֶען עֲרָבוֹת וָואס וַואקְסִין בַּיי דֶעם טַייךְ דָאס אִיז הוֹשַׁעְנוֹת צוּ דֶר פְרֵייעָן אוּנ הֶעלְף אוּנְז אנא גאל אִיךְ בֶּעט דִיר לֵייז אוֹיס דִי יוּדִין וָואס דוּ הָאסְט גִיפְלַאנְצְט זֵיי וֶוערִין אָן גִירוּפִין כַּנָּה. אִיךְ בֶּעט דִיךְ לוּג אוֹיף דֶר מִצְוָה פוּן מִילָה וָואס זִי אִיז גִיצֵייכִינְט אוֹיף דִי לַייבֶּער פוּן דִיא יוּדִין. גִידֵיינְק צוּ אוּנְז דֶעם זְכוּת פוּן אַבְרָהָם אָבִינוּ וָואס עֶר אִיז גִירוּפִין גִיוָוארִין אַב הֲמוֹן גּוֹיִם אוּנ הָאט דִיךְ דֶר קֶענְט פַאר אֵיין גָאט אַז עֶר אִיז אַלְט גִיוֶועזְן דְרַייא יָאר אוּנ דַיין חֶסֶד וָואס דוּ הָאסְט מַבְטִיחַ גִיוֶועזְן צוּ זַיינֶע קִינְדֶער אַז זֵיי וֶועלִין נִיט פַאר לֶענְט וֶוערִין הָאסְטוּ אִים מוֹדִיעַ גִיוֶועזְן אנא טהורי לב בהפליאך אַז דוּ וֶועסְט טָאן ווְאוּנְדֶר צוּ דִיא יוּדִין וָואס זֵיי הָאבִּין רֵיינֶע הֶערְצֶער וֶועט גִיוואוּסְט וֶוערִין אוֹיף דֶער וֶועלְט אַז דָאס אִיז דַיינֶע ווְאוּנְדֶר אוּנ דוּ בִּיסְט מַשְׁגִּיחַ הַשְׁגָּחָה פְּרָטִית. אִיךְ בֶּעט דִיךְ גָאט וָואס דוּ הָאסְט פִיל כֹּחַ גִיבּ דַיין הִילְף צוּ אוּנְז אַזוֹ וִוי דוּ הָאסְט גִישְׁוָוארִין צוּ אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין אנא מלא משאלות עם משועך אִיךְ בֶּעט דִיךְ דֶר פִיל דָאס גִיבֶּעט פוּן דִי וָואס שְׁרַייעָן פַאר דִיר. יִצְחָק וָואס עֶר אִיז גִיבּוּנְדִין גִיוָוארִין אוֹיף דֶעם בַּארְג מוֹרִיָּה פַאר אֵיין עוֹלָה הָאט עֶר בְּשַׁעַת עֲקֵידָה אוֹיךְ אַזוֹ מִתְפַּלֵּל גִיוֶועזְן פַאר דִיר אַז גָאט זָאל גִידֵיינְקֶען צוּ דִי יוּדִין זַיין זְכוּת בְּשַׁעַת אַז זֵיי וֶועלִין מִתְפַּלֵּל זַיין פַאר אִים אוּנ זָאל דֶער פִילִין זֵייעֶר רָצוֹן אנא סגב אשלי נטעך שְׁטַארְק דִי וָואס זַיינֶען דִי בּוֹימֶער פוּן דַיין פְלַאנְצוּנְג. אִיךְ בֶּעט דִיךְ עֶפִין צוּ אוּנְז דִי אוֹצְרוֹת פוּן דַיין רֶעגִין וָואס וֶוערִין אָן גִירוּפִין רְבִיעָה מִיט דַיין טָאן רֶעגְנֶען זָאל דִי דַארֶע לֶענְדֶער פוּן זֵיי זַאט זַיין אנא קוראיך ארץ ברועעך אִיךְ בֶּעט דִיךְ אַז דוּ וֶועסְט פַאסִין דִי וָואס רוּפִין צוּ דִיר זָאלְסְטוּ זֵיי ווֵיידִין אִין דַיין גוּטֶער ווֵייד, אַז דַיינֶע טוֹיעֶרִין פוּן דֶעם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וָואס זַיינֶען אַיין גִיזוּנְקֶען גִיוָוארִין אִין דֶר עֶרְד זָאלְסְטוּ זֵיי אוֹיף בְּרֵיינְגֶען פוּן דַיין פַאר ווִישְׁטֶענֶעשׁ תל תלפיות בהשיאך דֶעם בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וָואס אִיטְלִיכֶע מוֹיל קֶערְט זִיךְ צוּ אִים מִתְפַּלֵּל זַיין זָאלְסְטוּ טָאן אוֹיף הֵייבִּין:

אֵל נא אִיךְ בֶּעט דִיךְ גָאט מִיר זַיינֶען גִיוָוארִין פַאר אִירְט וִוי אַשָׁאף וָואס וֶוערְט פַאר לָארִין פוּן דֶר סְטַאדֶע, אוּנְזֶער נָאמֶען זָאלְכְטוּ נִיט מַאכִין פַאר לִירִין פוּן דַיין סֵפֶר. ווֵייד דִי יוּדִין וָואס זֵייא זַיינֶען אָן גִירוּפִין שָׁאף אוּנ זֵייא זַיינֶען דַיינֶע גִילִיבְּטֶע. הֶעלְף צוּא דִיא יוּדִין וָואס

מתקוממיך יהיו כאין. הושע נא והושיעה נא: אל נא למנסכי לך מים. כממעיני הישועה ישאבון מים. הושע נא והושיעה נא: אל נא יעלו לציון מושיעים. טפולים בך ובשמך נושעים. הושע נא והושיעה נא: אל נא חמוץ בגדים. זועם לנער כל בוגדים. הושע נא והושיעה נא: אל נא זכור תזכור. הנכורי בלתך וכור. הושע נא והושיעה נא: אל נא חורשיך בענפי ערבות. גועים שעה מערבות. הושע נא והושיעה נא: אל נא ברך בעטור שנה. אמרי רצה בפלולי ביום הושענא. הושע נא והושיעה נא:

אנא אל נא הושע נא. והושיעה נא אבינו אתה:

למען תמים בדורותיו. הנמלט ברוב צדקותיו. מצל משטף בבא מבול מים. לאום אני חומה. הושע נא והושיעה נא אבינו אתה: למען שלם בכל מעשים. המנסה בעשרה נסים. כשר מלאכים נם יקח נא מעט מים. לברה כחמה. הושע נא והושיעה נא אבינו אתה: למען רך ויחיד נחנט פרי למאה. זעק איה השה לעולה. בשרוהו עבדיו מצאנו מים. לגולה וסורה. הושע נא והושיעה נא אבינו אתה: למען קדם שאת ברכה. הנשטם ולשמך תכה. מיחם במקלות בשקתות המים. לדמתה לתמר. הושע נא והושיעה נא אבינו אתה: למען צדק היות לך לכהן. כחתן פאר יכהן. מנסה במסה במי מריבת מים. להדר הטוב. הושע נא והושיעה נא אבינו אתה: למען פואר

אל נא ענוי הצאן זיינען די שאף וואס דו ווייסט זיי וואס זיינען דיינע ווערק אונ דיינע גיליבטע דאס זיינען די יודין וואס זיינען דער ווארום פון נבואה צו זייער תפלה זאלסטו ענטפערין אין דער באוויליגטער צייט. די יודין וואס זיינען מנסך צו דיר וואסער אום יום טוב זאל זייער הילף ניט נפסק ווערין פון דיר אזו ווי עס ווערט ניט נפסק קיין וואסער אז מען שעפט פון אקוואל. עס זאלין אויך גיין העלפער צו דר שטאט ציון זיי זיינען באהעפט אין דיר אונ מיט דער הילף פון דיין נאמען ווערין זיי גיהאלפן. דו זאלסט גידיינקען די יודין וואס זיינען צו דיר גיקויפט גיווארין אז זיי זיינען ארויס גיגאנגען פון מצרים ביז זיי האבין די תורה מקבל גיוועזן אל נא חורשיך די וואס פארשטין אונ זיינען מתפלל פאר דיר מיט די צווייגין פון ערבות זייער גישרייא זאלסטו פאר נעמען פון דעם הימיל וואס הייסט ערבות. זאלסט דאס יאר באקריינען מיט אלע ברכות אונ אין דעם טאג פון הושענא זאלסטו אונז באוויליגין:

למען תמים בדורותיו וועגן דעם דאזיגין וואס ער איז גיוועזין אגאנצער אונ אצדיק אין זיין דור דאס איז נח וואס ער איז אנטרונען גיווארין וועגן זיין פיל צדקות אונ ער איז ניצול גיווארין אז דר מבול איז גיקומן. צו די יודין וואס זיינען שטארק אין גאטס אמונה אזו ווי אמויער בעטין מיר דיך אז דו זאלסט העלפין ווארום דו ביסט אונזער פאטר: למען שלם בכל מעשים פון וועגין דעם וואס ער איז גיוועזן גאנץ אין אלע מעשים דאס איז אברהם אבינו וואס ער איז גיפרובט גיווארין מיט צעהען נסים אז ער האט גיזעהען די מלאכים האט ער גיזאגט לאז מען נעמען אביסיל וואסר. צו די יודין וואס זיינען קלאר אזו ווי די זון זאלסטו העלפין פון וועגין דעם איינציגין צו זיין מוטער דאס איז יצחק וואס האט גישפראצט צו הונדערט יאר פון אברהם, ביי דער עקדה האט ער גישריען האלץ מיט פייער איז דא אונ וואו איז א שאף פאר אין עולה אונ זיינע קנעכט האבן איהם אן גיזאגט מיר האבן גיפונן וואסער פון וועגין זיין זכות זאלסטו העלפין צו דיא יודין: למען קדם שאת ברכה פון וועגין דעם וואס האט זיך גיפעדערט צו נעמען דיא ברכה דאס איז יעקב אבינו וואס ער איז גיהאסט גיווארין פון זיין ברודער אונ צו דיין נאמען האט ער גיטאן האפן. צו די יודין וואס זיינען גיגליכין צו א טייטיל בוים זאלסטו העלפין פון וועגין דעם גירעכטין צו זיין צו דיר אכהן דאס איז אהרן הכהן בשעת ער האט גידינט איז ער גיגאנגען אן גיטאן אין שיינע קליידער אזו ווי אחתן, איז ער גיפרובט גיווארין מיט אפרובונג ביי דער מי מריבה. צום גוטין בארג דאס

איז

הֱיוֹת גְּבִיר לְאֶחָיו. יְהוּדָה אֲשֶׁר גָּבַר בְּאֶחָיו. מִסְפַּר חֹבֵב מִדָּלְיָו יִזַּל מַיִם. לֹא לָנוּ כִּי אִם לְמַעַנְךָ. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אָתָּה: לְמַעַן עָנָיו מִכֹּל וְנֶאֱמָן. אֲשֶׁר בְּצִדְקוֹ כִּלְכֵּל הַמָּן. מָשׁוּךְ לְגוֹאֵל וּמָשׁוּי מִמַּיִם. לְזֹאת הַנִּשְׁקָפָה. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אָתָּה: לְמַעַן שַׂמְתּוֹ כְּמַלְאֲכֵי מְרוֹמִים. הַלּוֹבֵשׁ אוּרִים וְתֻמִּים. מְצֻוֶּה לָבֹא בְּמִקְדָּשׁ בִּקְדוּשׁ יָדַיִם וְרַגְלַיִם וּרְחִיצַת מַיִם. לְחוֹלַת אַהֲבָה. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אָתָּה: לְמַעַן נְבִיאָה מְחוֹלַת מַחֲנַיִם. לְכַמְהֵי לֵב הוּשְׂמָה עֵינַיִם. לְרַגְלָהּ רָצָה עֲלוֹת וְרֶדֶת בְּאֵר מַיִם. לְטוֹבוּ אֹהָלָיו. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אָתָּה: לְמַעַן מְשָׁרֵת לֹא מָשׁ מֵאֹהֶל. וְרוּחַ הַקֹּדֶשׁ עָלָיו אֵהֶל. בְּעָבְרוֹ בַּיַּרְדֵּן נִכְרְתוּ הַמַּיִם. לְיָפָה וּבָרָה. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אָתָּה: לְמַעַן לָמַד רְאוֹת לְטוֹבָה אוֹת. זָעַק אַיֵּה נִפְלָאוֹת. מִצָּה טַל מִגִּזָּה מְלֹא הַסֵּפֶל מַיִם. לְכַלַּת לְבָנוֹן. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אָתָּה: לְמַעַן כְּלוּלֵי עֲשׂוֹת מִלְחַמְתֶּךָ. אֲשֶׁר בְּיָדָם תַּתָּה יְשׁוּעָתֶךָ. צְרוּפֵי מִגּוֹי בְּלָקְקָם בְּיָדָם מַיִם. לְלֹא בָגְדוּ בָךְ. הוֹשַׁע נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא אָבִינוּ אָתָּה: לְמַעַן יָחִיד צוֹרְרִים דָּשׁ. אֲשֶׁר מֵרֶחֶם לְנָזִיר הֻקְדָּשׁ. מִמַּכְתֵּשׁ לֶחִי הִבְקַעְתָּ לוֹ מַיִם. לְמַעַן שֵׁם קָדְשֶׁךָ. הוֹשַׁע

איז דר בית המקדש זאלסטו העלפין פון ווענין דעם בשיינטין צו זיין אהאר צו זיינע ברידר דאס איז יהודה וואס ער האט זיך געשטארקט צווישין זיינע ברידר אונ אויף אים איז גיזאגט גיוואָרין ווער קאן ציילין זיינע פיל מחנות מחמת פילהייט אונ אויף אים איז גיזאגט גיוואָרן מלכים וועלין ארויס קומען פון זיינע קינדר, ניט מחמת אונז נאר פון ווענין דיר זאלסטו העלפין. פון ווענין משה רבינו וואס ער איז גיוועזן איין עניו מער פון אלע יודין וואס מחמת זיין צדקות האט דר מן גישפייזט די יודין ער איז ארויס גיצויגן גיוואָרין פון דעם וואסר אז ער זאל זיין איין אויס לייזער לסי׳ זאת הנשקפה צו די יודין וואס זיינען וואָרין גילויגט אזו ווי דר מארגין שטערין זאלסטו העלפין. פון ווענין אהרן הכהן וואס דו האסט אים גיטאן וויא דיא מלאכים פון דעם הימיל וואס ער האט אן גיקלייד אורים ותומים וואס ער איז גיבאטין גיוואָרין צו קומען אין בית המקדש אז ער זאל פריער מקדש זיין די הענט מיט די פיס אונ זאל זיי וואשין מיט וואסר.צו די יודין וואס זיינען קראנק מחמת ליבשאפט וואס זיי האבין דיך ליב זאלסטו העלפין. פון ווענין דער נביאה דאס איז מרים וואס זי איז ארויס גינאנגען מיט פויקן אונ מיט טאנצין אין דר מחנה פון די יודן, צו די יודין וואס זייער הארץ גילוסט צו גאט האט זי גיטאן אקוואל וואסער פון ווענין איר זכות איז גילאפין דר ברונן וואסער צו איטליכין אין זיין גיצעלט אריין,צו די יודין וואס אויף זיי איז גיזאגט גיוואָרין ווי גוט זיינען דיינע גיצעלטין זאלסטו העלפין פון ווענין דעם באדינער דאס איז יהושע וואס ער הט זיך ניט אפ גיטאן פון משה רבינו אונ דר רוח הקודש האט אויף אים גישיינט,אין זייער איבער פארין אין דעם ירדן זיינען וואָרין פאר שניטין וואסר, די שיינע אונ לויטערע דאס זיינען דיא יהודים זאלסטו העלפען פון ווענין גדעון ער האט גיבעטין אז גאט זאל אים ווייזין אצייכין אויף גוטין ער האט גישריען אויב גאט איז מיט אונז וואו זיינען זיינע וואונדר וואס אונזערע עלטערן האבין אונז דר ציילט,ער האט אויס גיקוועטשט פון דר גישאריער וואל אפולע כלי מיט וואסער לכלת לבנון צו די יודין וואס הייסין כלת לבנון זאלסטו העלפין פון ווענין די דריי הונדערט מענטשין וואס זיינן גיוועזן מיט גדעון צו טאן דיין מלחמה וואס דורך זייערע הענט האסטו גיטאן דיין הילף צו די יודין זיי זיינען גיוועזן אויס דער ווילטע פון דעם פאלק ישראל ווייל זיי האבין גילעקט מיט זייערע הענט וואסער אונ האבין ניט גיקניעט.צו די יודין וואס פעלשין ניט אן דיר זאלסטו העלפין פון ווענין דעם בן יחיד דאס איז שמשון הגבור וואס ער האט די באליידיגער פון די יודין צו טראטין וואס פון דר צייט אז ער איז ארויס גינאנגען פון דר מוטערס טראכט איז ער וואָרין גיהיילינט פר איין נזיר, פון דעם גרוב פון דעם קין באק צאן האסטו אים גימאכט שפאלטען וואסר, פון ווענין דיין היילינגען נאמען זאלסטו העלפין צו אונז.ווענין דעם גוטין וואס ער איז אלע מאל גרעסער

נא והושיעה נא אבינו אתה: למען טוב הולך תגל. אשר מעושק עדה תיל. בשוב עם מחטא צו שאב מים. לנאוה כירושלים. הושע נא והושיעה נא אבינו אתה: למען תנך מכרכר בשיר. המלמד תורה בכל כלי שיר. מנסך לפניו כתאב שתות מים. לשמו בך סברם. הושע נא והושיעה נא אבינו אתה: למען זך עלה בסערה. המקנא ומשיב עברה. לפלולו ירדה אש ולחכה עפר ומים. לעיניה ברכות. הושע נא והושיעה נא אבינו אתה: למען משרת באמת לרבו. פי שנים ברוחו נאצל בו. בקחתו מנגן נתמלאו גבים מים. לפצו מי כמכה. הושע נא והושיעה נא אבינו אתה: למען הרהר עשות רצונך. המכריז תשובה לצאנך. אז בבא מחרף סתם עינות מים. לציון מכלל יופי. הושע נא והושיעה נא אבינו אתה: למען דרשוך בתוך הגולה. וסודך למו נגלה. בלי להתגאל דרשו זרעונים ומים. לקוראיך בצר. הושע נא והושיעה נא אבינו אתה: למען גמר חכמה ובינה. סופר מהיר מפלש אמנה. תחכמנו אמרים המשולים ברחבי מים. לדבתי עם. הושע נא והושיעה נא אבינו אתה: למען באי לך היום בכל לב. שופכים לך שיח בלא לב ולב. שואלים ממך עוז מטרות מים. לשרדוך בים. הושע נא והושיעה נא אבינו

גיווארין צווישין די יודין דאס איז שמואל הנביא ער האט פאר מיטין די יודין פון צו פאר קרימען זייער הארץ צו זינדיגען אונ אז די יודין האבין תשובה גיטאן האט ער פערזאנט שעפין וואסער צו ווייזין אז זיי זיינען אונטער טעניג פאר גאט, צו די יודין וואס זיינען אזוי שיין ווי ירושלים זאלסטו העלפין פון וועגין דוד המלך וואס ער האט מיט זיין מויל גיזונגען אונ האט גישפרונגען מיט דעם כח וואס ער האט גילערינט תורה מיט שמחה אויף אלע כלי זמר אז ער האט גיגלוסט צו טרינקען וואסער האבין אים זיינע דריי גבורים גיבראכט וואסר. לשמו בך סברם צו די יודין וואס טוען זייער בטחון אויף דיר זאלסטו העלפין פון וועגין דעם לויטערין דאס איז אליהו הנביא וואס ער איז אויף גיגאנגען אויף דעם הימיל מיט דעם שטורעם ווינד, וואס ער האט זיך מקנא גיוועזין גאטש קנאה אונ גמאכט ווידר קערין דעם צארין פון גאט, דורך זיין גיבעט האט אראפ גינידערט פייער פון דעם הימעל אונ האט פאר ברענט די ערד מיט דעם וואסר. לעיניה ברכות די וואס איהרע אויגין זיינען גיוועזין אזוי ווי די טייכין דאס מיינט מען דיא סנהדרין אין ירושלים זאלסטו העלפין וועגין דעם וואס האט באמת גידינט צום הערין דס איז אלישע הנביא, צוויי פאכענדיגע נבואה איז גיווארין אפ גישייט צו אים, אז ער האט גינומען דעם כלי זמר שפילין זיינען גיווארין פול די גריבער מיט וואסר. לפצו מי כמכה צו די יודין וואס האבין גיעפינט זייער מויל ביי דעם ים. פון וועגין דעם וואס האט תמיד מהרהר גיוועזין צו טאן אזוי ווי דיין רצון איז דאס איז יחזקיהו המלך וואס ער האט אויס גירופין אונ האט מזהיר גיוועזין אז די יודין וואס זיינען דיינע שאף זאלין טאן תשובה. ער האט גיאיילט אז דער וואס האט גאט גילעסטערט איז גיקומען דאס איז סנחריב האט ער פאר שטאפט די קוואלין וואסר. צו דער שטאט ציון זאלסטו העלפין פון וועגין די וואס האבין דיך גיפארשט אין דר גולה דאס איז דניאל חנניה מישאל ועזריה אונ דיין סוד איז צו זיי אנטפלעקט גיווארין בלי להתגאל ווייל זייא האבין ניט גיוואלט פאר אום ווערדיגין זייער שם טוב האבין זיי גיבעטין אז מען זאל זיי געבין אסאכל פון גיזייטע זאכן. לקוראיך צו די יודין וואס רופין דיך זאלסטו העלפין פון וועגין דעם וואס האט גילערינט די תורה וואס זיא איז חכמה ובינה וואס ער איז גיוועזין איין גיכער סופר וואס ער האט מפורש אונ מפרסם גיוועזין די אמונה פון די יודין, ער האט אונז גימאכט קלוג אין די רייד פון דער תורה וואס זיינען גיגליכין צו דר ברייט פון דעם ים. צו ירושלים וואס זיא איז גיוועזין פול מיט מענטשין זאלסטו העלפין פון וועגין די יודין וואס קומען צו דיר היינט תפלה טאן מיט דעם גאנצין הארצין זיי פאר גיסין צו דיר זייערע תפלות ניט מיט עטליכע ערליי הערצר אונ כוונות אלע יודין זיינען גאר מכון צו איין זאך מתפלל צו זיין פאר דיר אונ בעטין פון

אתה: למען אומרי יגדל שמך. והם נחלתך ועמך. צמאים לישעך כארץ עיפה למים. לתרת למו מנוחה. הושע נא והושיעה נא אבינו אתה:

חזן וקהל **הושע נא. אל נא. אנא הושיעה נא:**

הושע נא. סלח נא. והצליחה נא. והושיענו אל מעזנו:

מען נעמט דיא ערבה אין דער האנט אונ מען זאגט דאר׳

תענה אמונים שופכים לך לב כמים. והושיעה נא: למען בא באש ובמים. גזר ונם יקח נא מעט מים. והצליחה נא והושיענו אל מעזנו: תענה דגלים גזו גזרי מים. והושיעה נא: למען הנעקד בשער השמים. ושב וחפר בארות מים. והצליחה נא והושיענו אל מעזנו: תענה זכים חונים עלי מים. והושיעה נא: למען חלק מפצל מקלות בשקתות המים. טען וגל אבן מבאר מים. והצליחה נא והושיענו אל מעזנו: תענה ידידים נוחלי דת משולת מים. והושיעה נא: למען כרו במשענותם מים. להכין למו ולצאצאימו מים. והצליחה נא והושיענו אל מעזנו: תענה מתחננים כבישימון עלי מים. והושיעה נא: למען נאמן בית מספיק לעם מים. סלע הך ויזובו מים. והצליחה נא והושיענו אל מעזנו: תענה עונים עלי באר מים. והושיעה נא: למען פקד במי מריבת מים. צמאים להשקותם מים. והצליחה נא והושיענו אל מעזנו: תענה קדושים מנסכים לך מים. והושיעה נא: למען ראש משוררים

דיר שטארקע רעגין וואסר. לשורריך בים צו די יודין וואס האבין גיזאגט שירה ביי דעם ים זאלסטו העלפין פון וועגין די יודין וואס זיי האבין גיזאגט אז דיין נאמען זאל גיאכפערט ווערין אונ זיי זיינען דיין פאלק זייא זיינען דארשטיג אונ גילוסטין צו דיין הילף אזו ווי אלאנד וואס איז מיד אונ גילוסט צו וואסר. צו די יודין וואס דו האסט אוים גיזעהען צו זיי איין ברוטע ארט זאלסטו העלפין:

תענה אמונים דו זאלסט ענטפערין צו די תפלות פון די באגלייבטע יודין וואס פאר גיסין צו דיר דאס הארץ אזו ווי וואסער אונ העלף אונז פון וועגן דעם וואס איז גיקומען אין פייער אונ אין וואסער פון דיינט וועגין דאס מיינט מען אברהם אבינו גזר ונם אונ אז דיא מלאכים זיינען גיקומען צו אים האט ער גיהייסין אז מען זאל נעמען אביסיל וואסער זייא זאלין זיך אפ וואשין די פיס אונ זיי אונז מצליח אונ העלף אונז דו שטארקר גאט: תענה דגלים דו ביסט דר גאט וואס דו האסט גיענטפערט צו די דגלים דאס זיינען די ישראל וואס פון וועגין זיי איז צו שניטין גיווארן דעם ים אויף שטיקר. פון וועגין יצחק וואס ער איז גיווארן גיבונדין צו דר עקידה אויף דעם הר המוריה ושב וחפר אונ האט זיך אום גיקערט אונ האט גינראבין ברונימער מיט וואסר. דו ביסט דר גאט וואס האט גיענטפערט צו די ריינע יודין וואס האבין נירועט ביי דיא צוועלף קוואלין וואסער. פון וועגין יעקב אבינו וואס ער האט גיזאגט אונ האט אראפ גיקייקילט דעם שטיין פון דעם ברונען וואסער זאלסטו אונז מצליח זיין: תענה ידידים נוחלי דת דו ביסט דר גאט וואס דו האסט גיענטפערט צו די גליבטע יודין אין דר צייט אז דו האסט זיי גימאכט ארבין די תורה וואס זי איז גיגליכין צו וואסער. פון וועגין משה אונ אהרן וואס זיי האבין גיגראבין מיט זייערע שטעקינש די וואסער אונ אן צו ברייטין צו זיי אונ צו זייערע קינדער וואסער זאלסטו אונז מצליח זיין: תענה מתחננים דו ביסט דר גאט וואס דו האסט גיענטפערט צו די יודין אין דר צייט אז זיי האבין גיבעטין אין דר מדבר אויף וואסר, פון וועגין דעם באגלייבטין פון דעם הויז דאס איז משה רבינו וואס ער האט מספיק גיוועזן צום פאלק יודין וואסר, ער האט גישלאגין דעם שטיין האט גירונגען וואסר. דו ביסט דר גאט וואס דו האסט גיענטפערט צו די יודין וואס זיי האבן שירה גיזאגט אויף דעם ברונען וואסר: למען פקד במי מריבת מים פון וועגין משה אונ אהרן וואס זיינען נפקד גיווארין ביי דר מי מריבה זאלסטו אונז ענטפערין וואס מיר זיינען דארשטיג צו טרינקען וואסר: תענה קדושים דו האסט גיענטפערט צו דיא היילינע יודין וואס האבין צו דיר מנסך גיוועזן וואסר אז דאס בית המקדש איז גישטאנן. פון וועגן דוד המלך וואס ער איז גיוועזן דר

כְּתָאֵב שְׁתוֹת מַיִם. חָלִילָה פָּץ וְנָסַךְ לְךָ מַיִם. והצליחה נא והושיענו אל מעוזנו: תְּעַנֶּה שׁוֹאֲלִים בְּרִבּוּעַ אֶשְׁלֵי מַיִם. הושיעה נא: לְמַעַן תֵּל תַּלְפִּיּוֹת מוֹצָא מַיִם. תִּפְתַּח אֶרֶץ וְתַרְעִיף שָׁמַיִם. וְהַצְלִיחָה נָא וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֵל מָעֻזֵּנוּ:

רַחֵם נָא קְהַל עֲדַת יְשֻׁרוּן. סְלַח וּמְחַל עֲוֹנָם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ:

אָז כְּעֵינֵי עֲבָדִים אֶל יַד אֲדוֹנִים. בָּאנוּ לְפָנֶיךָ נְדוֹנִים. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ: גֵּאָה אֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים. נִתְגָּרוּ בָנוּ מְדָנִים. דָּשׁוּנוּ וּבְעָלוּנוּ זוּלָתְךָ אֲדוֹנִים. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ: הֵן גַּשְׁנוּ הַיּוֹם בְּתַחֲנוּן. עָדֶיךָ רַחוּם וְחַנּוּן. וְסִפַּרְנוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ בְּשִׁנּוּן. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ: זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ. נָא אַל תִּיבַשׁ. חֲשְׁרַת מַיִם כְּאֵבֶה תֶּחְבָּשׁ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ: טְעֵנוּ בְשִׁמְנָה. בְּיַד שִׁבְעָה וּשְׁמוֹנָה. יָשָׁר צַדִּיק אֵל אֱמוּנָה. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ: כָּרַתָּ בְּרִית לָאָרֶץ. עוֹד כָּל יְמֵי הָאָרֶץ. לְבִלְתִּי פְּרָץ בָּהּ פֶּרֶץ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ: מִתְחַנְּנִים עָלֵי מַיִם. בַּעֲרָבִים עַל יִבְלֵי מַיִם. נָא זְכָר לָמוֹ נִסּוּךְ הַמַּיִם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ: שִׂיחִים בְּדֶרֶךְ כְּמַטָּעָתָם. עוֹמְסִים בְּשַׁוְעָתָם. עֲנֵם בְּקוֹל פְּגִיעָתָם. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ: פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת. פְּנֵה לִפְלוּלָם שְׁעוֹת. צַדְּקֵם אֵל לְמוֹשָׁעוֹת. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ: קוֹל רִגְשָׁם תִּשַׁע. תִּפְתַּח אֶרֶץ וְיִפְרוּ יֶשַׁע. רַב לְהוֹשִׁיעַ וְלֹא חָפֵץ רֶשַׁע. וְהוֹשִׁיעֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ:

ראש איבער דיא זינגערס וואס ער האט גילוסט צו טרינקען וואסער פון בית לחם אונ אז מען האט אים גיבראכט וואסער פון דארט האט ער גיזאגט עס איז פאר מיטין צו מיר צוא טרינקען דיא וואסר. דו זאלסט אונז ענטפערין וואס מיר בעטין פאר דיר מיט פיר ערלייא פלאנצונג דאס איז לולב אתרוג הדס ערבה פון וועגין וואסר. פון וועגן דעם בית המקדש וואס ער ווערט אן גירופין תלפיות וואס דורך אים איז גיגאנגן אויף דר וועלט רעגין בעטין מיר דיך הייגט אויך אז די ערד זאל אפין ווערין אונ דיא הימלען זאלין מאכין טריפין רעגין אונ זאלסט אונז מצליח זיין אונ זאלסט אונז העלפין דו אונזער שטארקער גאט:

רחם נא קהל עדת ישורון דר בארעם דיך איבר דעם רעכט פארטיג איין זאמלונג דאס זיינן די יודין אונ פאר גיב זייערע עבירות אונ העלף אונז דו אונזער גאט פון אונזער הילף:

אז כעיני עבדים פון לאנג אן האבין מיר צו דיר אזו ווי די אויגין פון די קנעכט האבין צו דיא הענט פון זייערע הערין. מיר קומען הייגט אויך פאר דיר וואס דו האסט הערשאפט אונ ביסט אהאר איבער אלע הערין: הן גשנו היום בתחנון מיר האבין הייגט גינעהענט מיט גיבעט צו דיר וואס דו ביסט ארחום וחנון אונ מיר האבין דר ציילט דיינע וואונדער מיט שארפע רייד: זבת חלב ודבש ארץ ישראל וואס עס איז אפעטע לאנד אונ עס רינט מילך אונ האניק בעט איך דיך אז עס זאל ניט דאר ווערין סחסת ווייניג רעגן. מיט איין זאמלונג פון פיל וואסר זאלסטו היילין איהרע פרוכט פון דער ערד: טענו בשמנה לאד אונז אן מיט אפעט יאר מיט תבואה אונ מיט פירות בזכות וואס מיר זיינען מקיים די זיבין טעג פסח אונ דיא אכט טעג סוכות. גאט איז אצדיק אונ ארעכטפארטיגר: כרת ברית לארץ דו האסט כורת ברית גיוועזן צוא דער ערד אז כל זמן דיא וועלט וועט שטיין זאל ניט קומען קיין בראך פון קיין מבול אויף דער וועלט. מיט די ערבות וואס וואקסען ביי די בעך וואסער בעטין מיר דיך גידיינק צו אונז דאס וואס מיר האבין מנסך גיוועזן וואסר אז דר בית המקדש איז גישטאנען: שחים בדרך מטעתם דיא בוימער פון די פיר מינים אזו וויא זיי וואקסין אין גאנצין גיפלאנצט טראגין זיי בשעת אז זיי שרייען אונ זיינען מתפלל פאר גאט בזכות זה ענטפער זיי אין דעם קול פון זייער תפלה: פועל ישועות גאט וואס דו ווערקסט הילף קער דיך צו זייער תפלה צו פאר נעמען זי אונ מאך זיי גירעכט אין דעם משפט דו גאט וואס דוא ביסט איין גאט צוא העלפין: קול רגשם תשע דאס קול פון זייער תפלה וואס זייא זיינען מתפלל מיט ברומונג זאלסטו

שערי שמים פתח. ואוצרך הטוב לנו תפתח. תושיענו וריב אל תמתח. והושיענו אלהי ישענו:

ש"צ קול מבשר מבשר ואומר: והקהל חוזר

אומץ (נ"א אומן) ישעך בא. קול דודי הנה זה בא. מבשר ואומר: קול בא ברבבות כתים. לעמוד על הר הזיתים. מבשר ואומר: קול גשתו בשופר לתקע. תחתיו הר יבקע. מבשר ואומר: קול דפק והציץ וזרח. ומש חצי ההר ממזרח. מבשר ואומר: קול הקים מלול נאמו. ובא הוא וכל קדושיו עמו. מבשר ואומר: קול ולכל באי העולם. בת קול ישמע בעולם. מבשר ואומר: קול זרע עמוסי רחמו. נולדו כילד ממעי אמו. מבשר ואומר: קול חלה וילדה מי זאת. מי שמע כזאת. מבשר ואומר: קול טהור פעל כל אלה. ומי ראה כאלה. מבשר ואומר: קול ישע וזמן הוחד. היוחל ארץ ביום אחד. מבשר ואומר: קול כביר רום ותחת. אם יולד גוי פעם אחת. מבשר ואומר: קול לעת יגאל עמו נאור. והיה לעת ערב יהיה אור. מבשר ואומר: קול מושיעים יעלו להר ציון. כי חלה גם ילדה ציון. מבשר ואומר: קול נשמע בכל גבולך.

זאלסטו מקבל זיין. די ערד זאל אפין ווערין צו געבין איר תבואה אונ די הילף זאל גימערט ווערין פון גאט. רב להושיע גאט מערט צוא העלפין אונ באגערט ניט קיין שלעכץ:

שערי שמים פתח די טויערין פון דעם הימיל זאלסטו עפענען צו געבין רעגין פון דיין גוטין אוצר אונ זאלסט העלפין אונ די קריג זאלסטו ניט פאר שפרייטין אנטקעגין אונז צו משפטין אונז דו אונזער גאט פון אונזער הילף:

קול מבשר דר קול פון דעם וואס וועט קומן מבשר זיין דאס איז אליהו הנביא וואס ער וועט קומען פריער פון משיח בן דוד מבשר ואומר וועט ער מבשר זיין אונ וועט זאגין:

אומץ דאס שטארקייט (עס איז פר וואר אז) דיין הילף איז גיקומען אונ דער קול פון מיין פריינד דאס איז גאט איז ניקומען דאס וועט ער מבשר זיין אונ וועט זאגין קול בא ברבבות כתים ער וועט מבשר זיין אונ וועט זאגין אז דר קול פון גאט איז ניקומן מיט צעהען טויזינט כתות פון מלאכים צו שטעלין זיך אויף דעם הר הזיתים העלפין צו די יודין פון גלות ומגלת אונ מען וועט מבשר זיין אז דר קול פון גאט איז גיקומען גיגאנגען צו בלאזין מיט דעם גרויסין שופר אונ אונטער אים וועט צו שפאלטין ווערין דר הר הזיתים: קול דפק והציץ וזרח אונ וועט מבשר זיין אז דער קול פון גאט האט גיקלאפט אונ גאט האט גילויכט אונ גישיינט אונ אהאלבער בארג האט זיך אפ גיטאן פון מזרח ביז מערב: קול הקים מלול נאמו דר קול פון דעם מבשר וועט קומען אונ וועט זאגין אז גאט האט מקיים גיוועזען וואס ער האט מבטיח גיוועזען דורך די נביאים. ער וועט מבשר זיין אז גאטס קול איז גיקומען צו דר גאנצער וועלט אונ אבת קול איז גיהערט גיווארין אויף דר וועלט: קול זרע עמוסי רחמו פון דעם טראגט אן זיינען זייא גיבארין אז איין קינד פון מוטער לייב. עס וועט קומען אקול פון דעם מבשר אז די שטאט ציון האט גיהאט ווייטאג ווי איין אשה מעוברת אונ האט גיוואונן די יודין וואס אויף זיי איז גזאגט מי זאת הנשקפה. אונ די וועלט וועט זיך פרוואונדערן אונ זאגן ווער האט גיהערט אזו אזאך: קול טהור פעל כל אלה עס וועט קומען אקול פון דעם מבשר אז גאט האט עס איין גיווערקט אונ ווער האט גיזעהן אזעלכע נסים ווי די דאזיגע. דר קול פון דעם מבשר וועט קומען אונ וועט זאגין די הילף איז גיקומען אין איין צייט אונ מען וועט זאגין קאן דען אלאנד גיבארין ווערין אין איין טאג. דר קול פון דעם מבשר וועט קומען אז דער פיל קראפטיגער גאט וואס האט באשאפין די הויך מיט דר נידער האט דאס גיטאן ווארום אז ניט קאן דען אפאלק גיבארין ווערין אין איין מאל: קול לעת יגאל עמו נאור דר קול פון גאט וואס ווערט אן גירופן נאור אין דר צייט אז ער וועט אויס לייזין זיין פאלק אין דר צייט פון אבינט וועט די ליכט זיין פון דר גאולה עס וועט קומען אקול פון דעם מבשר אז העלפערס זאלין אויף גיין אין ציון אז די שטאט ציון האט גיהאט ווייטאג אזו ווי איין אשה וואס גייט

החיבי מקום אהלך. מבשר ואומר׳ קול שימי עד דמשק משכנותיך. קבלי בניך ובנותיך. מבשר ואומר: קול עלזי חבצלת השרון. כי קמו ישני חברון. מבשר ואומר: קול פנו אלי והושעו. היום אם בקולי תשמעו. מבשר ואומר: קול צמח איש צמח שמו. הוא דוד בעצמו. מבשר ואומר: קול קומו כפושי עפר הקיצו ורננו שוכני עפר. מבשר ואומר: קול רבתי עם בהמליכו. מגדול ישועות מלכו. מבשר ואומר: קול שם רשעים להאביד. עשה חסד למשיחו לדוד. מבשר ואומר: קול תנה ישועות לעם עולם. לדוד ולזרעו עד עולם. מבשר ואומר:

ש״ץ נ״פ קול מבשר מבשר ואומר: והקהל חוזר נ״פ

דיא תחנה זאגט מען אום הושענא רבה נאך דיא הושענות אפ שלאגין:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הבוחר בנביאים טובים ובמנהגיהם הטובים שתקבל ברחמים וברצון את תפלתנו והקפותינו וזכר לנו זכות שבעת תמימיך. ותסר מחיצת הברזל המפסקת בינינו ובינך. ותאזין שועתנו ותיטיב לנו החתימה. תולה ארץ על בלימה. ותחתמנו בספר חיים טובים. והיום הזה תתן בשכינת עוזך חמשה גבורות ממתקות על ידי חביטת ערבה מנהג נביאיך הקדושים.

צו קינד אונ האט געוואונען אירע יודין. עס ועט אקול געהערט ווערין אין אלע דיינע גימארקין מאך ברייט דאס ארט פון דיין געצעלט פון וועגין פיל יודין וואס ועלין קומען צו דיר: קול שימי עד דמשק משכנותיך עס ועט קומן אקול פון דם מבשר מאך ביז דמשק דיין וואונונג אונ זיי מקבל דיינע זין מיט דיינע טעכטער צו דיר. עס ועט קומען אקול פון דעם מבשר פרייט זיך איר יודין וואס ווערט אן גירופין חבצלת השרון ווארום דיא אבות זיינען אויף גישטאנען תחית המתים פריער פאר אלע יודין צו קומן מיט משיח בן דוד: קול עס ועט קומען אקול פון דעם מבשר אז לעתיד לבא ועט גאט זאגין צו די יודין קערט אייך צו מיר אונ ווערט געהאלפין אויב איר ועט הייגט אין מיין קול צו הערין: קול צמח איש צמח שמו עס ועט קומען אקול פון דעם מבשר אז משיח בן דוד ועט קומען וואס ווערט אן גירופין צמח אונ דאס איז דוד המלך אליין עס ועט קומען אקול פון דעם מבשר אז די מתים וואס זיינען צו גידעקט מיט ערד זאלין אויף שטיין וואכט אייך אויף אונ זינגט איר וואס רוהט אין דר ערד: קול רבתי עם בהמליכו אונ די צייט אז משיח בן דוד ועט קיניגין ועט קומען אקול קיין ירושלים וואס זיא ווערט אן גירופין רבתי עם אז גאט ועט גרייסין די הילף פון זיין קיניג משיח אונ ער ועט חסד טאן צו זיין גיזאלבטין מלכות דאס איז דוד המלך. דאס איז דער שליח צבור מתפלל פאר גאט גיב אהילף צו די יודין וואס זיינען איין פאלק פון אייביג אזו ווי דוד המלך האט מתפלל גיוועזין אז גאט זאל טאן חסד צו אים אונ צו זיינע קינדר ביז אייביג מבשר ואומר אונ עס זאל ארויס גיין אקול בשורה אויף דר וועלט אז גאט גיט הילף צו די יודין: יהי רצון מלפניך עס זאל זיין דער ווילין פאר דיר דו גאט אונזער גאט אונ גאט פון אונזערע עלטערין ווייל דו האסט אויס דער וויילט אין די הייליגע נביאים אונ אין זייערע גוטע מנהגים אזו ווי מיר טוען נאר ווי מיר האבין מקבל גיוועזן פון אונזערע עלטערין אזו זאלסטו מקבל זיין אונזער גיבעט אונ ארום רינגלונג מיט דר בארימהקייט אונ מיט גוטין ווילין חכר לנו זכות שבעת תמימיך דוא זאלסט אונז גידיינקען דעם זכות פון דיא זיבין גאנץ פרומע אבות אברהם יצחק יעקב משה אהרן דוד ושלמה. אונ אין זייער זכות זאלסטו אפ טאן די אייזערנע וואנט דאס מיינט מען די קליפות וואס זיינען מפסיק צווישין אונז אונ צווישין דיר אזו ווי איין אייזערנע וואנט כדי אונזער תפלה זאל ניט אויף גיין צו דיר בעטין מיר דיך דו זאלסט זיי אפ טאן ועט אונזער תפלה גלייך אויף גיין צו דיין הייליגין נאמן ותאזין שועתנו אונ זאלסט פאר נעמען אונזער גישריי אונ זאלסט אונז אן חתמנן צו גוטין תולה ארץ על בלימה דו גאט וואס דו האסט באשאפין די וועלט אונ האסט זי אויף גיהאנגען אויף גאר נישט זאלסטו אונז אן חתמנן צו גוטין אין בוך פון לאנג לעבין אויף דר וועלט אונ אויף יענער וועלט אונ קיינער קען דיך ניט ווערין אונ אין דעם היינטיגן טאג זאלסטו געבין איין דר לייכטונג אין דער הייליגער שכינה. אונ די פינף ממתקתים וואס ווילין אלע צייט מקטרג זיין אויף אונז די

ותתעורר האהבה ביניהם ותנשקנו מנשיקות פיך ממתקת כ להגבורות וכל הדינין. ותאיר לשכינת עוזך בשם (יוד הא ואו) שהוא טל אורות טלך ומשם תשפיע שפע לעבדך המתפלל לפניך מחילה שתאריך ימי ותמחול לי חטאי ועונותי ופשעי ותפשוט ימינך וידך לקבלני בתשובה שלמה לפניך ואוצרך הטוב תפתח להשביע מים נפש שוקקה כמו שכתוב יפתח יי לך את אוצרו הטוב את השמים לתת מטר ארצך בעתו ולברך את כל מעשה ידך. אמן: הושיעה את עמך וגו'. ק"ש. א"כ. עלינו. ק"י. א"ע

סדר הקפות לשמחת תורה

פאר הוצאת ספר תורה זאגט דער חזן אתה הראת אונ דער צבור זאגט נאך יעדען פסוק:

אתה הראת לדעת כי יי הוא האלהים אין עוד מלבדו: לעשה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו: אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך: יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו: יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם: יהי יי אלהינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו: ואמרו הושיענו אלהי ישענו וקבצנו והצילנו מן הגוים להודות לשם קדשך להשתבח בתהלתך: יי מלך יי מלך יי ימלוך לעולם ועד: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום: ויהיו נא אמרינו לרצון לפני אדון כל: ויהי

זעלביגע ווערין אונטער טעניג דורך אונזער אפ שלאגין די ערבה. אונ אזו וויא מיר האלטין דעם מנהג פון אונזערע היילינע נביאים ותתעורר האהבה אזוא זאלסטו דר וועקין דאס ליבשאפט פון אונזערע עלטערין אויף אונז אונ זאלסט אויף אונז ניסין דעם טוי אזו ווי דו האסט גיגאסין אויף אונזערע עלטערין בשעת זיי האבין מקבל גיוועזן די היילינע תורה אונ פון דעם אוצר זאלסטו דו מיר (פב"פ) די פאר דיר שטייט מיט גיבעט שתאריך ימי זאלסטו מיר געבין לאנג לעבין אונ זאלסט מיר מוחל זיין אויף מיינע עבירות אונ זאלסט אויס שטרעקין דיין רעכטע האנט אן צו נעמען די תשובה וואס איך האב גיטאן פאר דיר אונ זאלסט מיר עפענען דעם אוצר פון דעם גן עדן אונ זאלסט אונז אן זעטין אגוטע חתימה פון לאנג לעבין אונ גוטע משא ומתן מיט מיין מאן אונ קינדער אזו ווי אין פסוק שטייט יפתח ה' לך את אוצרו הטוב וגו' גאט זאל געבין מזל אונ ברכה צו אלע מיינע טעג אונ דאס איך זאל בגליקין אין אלע מיינע טעג אמן: אתה הראת דו גאט האסט די הימלען גיעפינט דאס דו האסט די תורה גינעבין אונ האסט גיוויזין צו ווישין דאס גאט איז דר שטארקער דר אלם אונטער זיין גיוואלט האט. קראפט אלער קראפט עס איז קיינער מער זונדער אים: לעשה צוא דעם דער דא טוט גרויסע וואונדר לויבט דען אין אייביקייט איז זיין גינאד: אין עס איז קיינער אלם ווי דו גאט אונטר די שטארקע אונ איז קיין ווערק אלעם ווי דיינע ווערק: יהי עס זאל זיין די עהרע גאטס צו אייביג ווען דר כסא הכבוד וועט ווירר פול זיין וועט זיך גאט פרייען מיט זיינע ווערק דיא ער האט באשאפין ניט וויא ביי דעם דור המבול דאס די תורה שרייבט אן ביא זיי ויתעצב אל לבו: יהי עס זאל זיין נאטס נאמען גילויבט פון איצונד ביז אייביג. יהי גאט אונזער הער זאל מיט אונז זיין ווי ער איז גיוועזן מיט אונזערע עלטערין אז ער האט זייא אויס גילייזט פון מצרים ווען זיי זיינן שוין ניט פרום גיוועזן אזו זאל ער אויך ניט פר לאזין אונ פר רוקין זיך פון אונז: ואמרו אונ זאגט העלף אונז גאט אונזער העלפער צו לויבין דיין היילינין נאמען צו ריסען דיין לויב: ה' גאט איז איין קיניג אויף דיזער צייט גאט האט גיקיניגט פאר באשעפניש דיא וועלט אויב שוין קיין פאלק איז גיוועזין די אים קיניג האבין

ככב"ג ס' גירוכין

בִּנְסֹעַ הָאָרֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יְיָ וְיָפֻצוּ אֹיְבֶיךָ וְיָנֻסוּ מְשַׂנְאֶיךָ מִפָּנֶיךָ: קוּמָה יְיָ לִמְנוּחָתֶךָ אַתָּה וַאֲרוֹן עֻזֶּךָ: כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק וַחֲסִידֶיךָ יְרַנֵּנוּ: בַּעֲבוּר דָּוִד עַבְדֶּךָ אַל תָּשֵׁב פְּנֵי מְשִׁיחֶךָ: וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא הִנֵּה אֱלֹהֵינוּ זֶה, קִוִּינוּ לוֹ וְיוֹשִׁיעֵנוּ. זֶה יְיָ קִוִּינוּ לוֹ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתוֹ: מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עוֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר: כִּי מִצִּיּוֹן תֵּצֵא תוֹרָה וּדְבַר יְיָ מִירוּשָׁלָיִם:

אַב הָרַחֲמִים הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת יְרוּשָׁלָיִם: כִּי בְךָ לְבַד בָּטָחְנוּ מֶלֶךְ אֵל רָם וְנִשָּׂא אֲדוֹן עוֹלָמִים:

מען נעמט ארויס אלע ס״ת אונ מען גייט מיט זייא ארום דיא בימה זיבין מאל אונ מען זאגט דאס:

אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָא. אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָא. אָנָּא יְיָ עֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ: אֱלֹהֵי הָרוּחוֹת הוֹשִׁיעָה נָא. בּוֹחֵן לְבָבוֹת הַצְלִיחָה נָא. גּוֹאֵל חָזָק עֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ: מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַייָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַייָ כָּבוֹד וָעֹז: הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: קוֹל יְיָ עַל הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד הִרְעִים יְיָ עַל מַיִם רַבִּים: לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר שִׁיר: אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה: אָנָּא בְּכֹחַ גְּדֻלַּת יְמִינְךָ תַּתִּיר צְרוּרָה: כִּי אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבָּנֶה:

דּוֹבֵר צְדָקוֹת הוֹשִׁיעָה נָא. הָדוּר בִּלְבוּשׁוֹ הַצְלִיחָה נָא. וָתִיק וְחָסִיד עֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

עֵדוּת יְיָ נֶאֱמָנָה מַחְכִּימַת פֶּתִי: קוֹל יְיָ בַּכֹּחַ: לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ: קַבֵּל רִנַּת עַמְּךָ שַׂגְּבֵנוּ טַהֲרֵנוּ נוֹרָא: לְךָ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ:

זַךְ וְיָשָׁר הוֹשִׁיעָה נָא. חוֹמֵל דַּלִּים הַצְלִיחָה נָא. טוֹב וּמֵטִיב עֲנֵנוּ בְיוֹם קָרְאֵנוּ:

פִּקּוּדֵי יְיָ יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב: קוֹל יְיָ בֶּהָדָר: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: נָא גִבּוֹר דּוֹרְשֵׁי יִחוּדְךָ כְּבָבַת שָׁמְרֵם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם:

נירופן. גאט וועט קיניגין נאך פאר וועלטיגין די וועלט אייביג אונ איומר: ה׳ גאט האט די שטארקע תורה זיין פאלק ישראל גיגעבן, גאט טוט בענטשין זיין פאלק מיט פריד ווי דא שטייט גישריבן וכל נתיבותיה שלום: ויהי אונ איך בעט דיך עס זאל זיין אונזר זאגין צום ווילן פאר דעם הער איבער אלם: ויהי אונ עס וואר ווי דער ארון הקודש איז גיצויגן האט משה גיזאגט שטיי אויף גאט אונ זייא זאלין זיך פאר שפרייטין דיינע פיינט אונ זיי זאלין מוזין לויפין די פון דיר גיפיינט ווערין פון פאר דיר גאט דר ניין שכינה לאזט רוען צווישין די שטאנגען פון ארון: קומה שטייא אויף גאט דיין שכינה צוא לאזין רוען ווען דוא דיזעם טושט קען דער ארון וואס דיין תורה איז ריינין זונדער פארכט איך דס די היידין אים ניט פאנגען: כהניך דיינע כהנים זאלין אן קליידין גירעכטיקייט אונ דיינע חסידים זאלין פריין דיין הילף: בעבור מיין תפלה זאלסטו צו הערין פון וועגין מיר דיין קנעכט דוד אונ זאלסט ניט אום קערין ליידיג דעם פנים פון דיין ניזאלבטן: ואמר אונ ער וועט זאגין איטליכר פון ישראל דעם זעלבינן טאג ווען דא וועט קומען משיח דאס זיי וועלין אלע זעהן די שכינה אונ וועלין זאגין דיזר איז אונזר גאט דא מיר צו אים גיהאפט האבין ער זאל אונז העלפן, דיזר איז דר הער דא מיר האבין צו אים גיהאפט נון וועלין מיר זיך פרייען אונ וועלין זיך לוסטיג מאכן אין זיינר הילף: מלכותך דיין קיניגרייך איז אייביג קיניגרייך אונ דיין גיוועלטיגונג איז אין אלע גיבורד: כי דען פון ציון וועט ארויס גיין די תורה אונ גאטס ווארט פון ירושלים:

יוֹדֵעַ מַחֲשָׁבוֹת הוֹשִׁיעָה נָא. כַּבִּיר וְנָאוֹר הַצְלִיחָה נָא. לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ:

מִצְוַת יְיָ בָּרָה מְאִירַת עֵינָיִם: קוֹל יְיָ שׁוֹבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן: וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים: יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישׁוֹר וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה: בָּרְכֵם טַהֲרֵם רַחֲמֵי צִדְקָתְךָ תָּמִיד גָּמְלֵם: נְעִמוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח:

מֶלֶךְ עוֹלָמִים הוֹשִׁיעָה נָא. נָאוֹר וְאַדִּיר הַצְלִיחָה נָא. סוֹמֵךְ נוֹפְלִים עֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ:

יִרְאַת יְיָ טְהוֹרָה עוֹמֶדֶת לָעַד: קוֹל יְיָ חוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: חֲסִין קָדוֹשׁ בְּרוֹב טוּבְךָ נַהֵל עֲדָתֶךָ: יְיָ אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תְּנָה הוֹדְךָ עַל הַשָּׁמָיִם:

עוֹזֵר דַּלִּים הוֹשִׁיעָה נָא. פּוֹדֶה וּמַצִּיל הַצְלִיחָה נָא. צוּר עוֹלָמִים עֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ:

מִשְׁפְּטֵי יְיָ אֱמֶת צָדְקוּ יַחְדָּו: קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ: אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: יָחִיד גֵּאֶה לְעַמְּךָ פְּנֵה. זוֹכְרֵי קְדֻשָּׁתֶךָ: צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו:

קָדוֹשׁ וְנוֹרָא הוֹשִׁיעָה נָא. רַחוּם וְחַנּוּן הַצְלִיחָה נָא. שׁוֹמֵר הַבְּרִית עֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ: תּוֹמֵךְ תְּמִימִים הוֹשִׁיעָה נָא. תַּקִּיף לָעַד הַצְלִיחָה נָא. תָּמִים בְּמַעֲשָׂיו עֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ:

הַנֶּחֱמָדִים מִזָּהָב וּמִפַּז רָב וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צוּפִים: קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם: יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ: שַׁוְעָתֵנוּ קַבֵּל וּשְׁמַע צַעֲקָתֵנוּ יוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ. לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד: וּבְתוֹרָתְךָ כָּתוּב לֵאמֹר שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד: בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

דער חזן זאגט שמע ישראל. אחד. גדלו. לך ה' הגדולה. על הכל אונ מען שטעלט אר"ן אלע ס"ת אין היכל. מען לאזט נאר איבער די ס"ת וואס מען דארף צוט לייענען. נאך לייענען זאגט מען שישו ושמחו:

שִׂישׂוּ וְשִׂמְחוּ בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה. וּתְנוּ כָבוֹד לַתּוֹרָה. כִּי טוֹב סַחְרָהּ מִכָּל סְחוֹרָה. מִפָּז וּמִפְּנִינִים יְקָרָה: נָגִיל וְנָשִׂישׂ בְּזֹאת הַתּוֹרָה. כִּי הִיא לָנוּ עֹז וְאוֹרָה: אֲהַלְלָה אֱלֹהַי וְאֶשְׂמְחָה בוֹ. וְאָשִׂימָה תִקְוָתִי בּוֹ. אֲהוֹדֶנּוּ בְּסוֹד עַם קְרוֹבוֹ. אֱלֹהֵי צוּרִי אֶחֱסֶה בּוֹ. נגיל: **בְּכָל לֵב אֲרַנֵּן צִדְקוֹתֶיךָ. וַאֲסַפְּרָה תְּהִלָּתֶךָ. בְּשָׂשׂוֹן הֱשִׁיבֵנוּ לְבֵיתֶךָ. עַל חַסְדְּךָ וְעַל אֲמִתֶּךָ.** נגיל: **הִתְקַבְּצוּ מַלְאָכִים זֶה אֶל זֶה. זֶה לְקַבֵּל זֶה. וְאָמַר זֶה לָזֶה. מִי הוּא זֶה וְאֵי זֶה הוּא. מְאַחֵז פְּנֵי כִסֵּא. פַּרְשֵׁז עָלָיו עֲנָנוֹ: מִי עָלָה לַמָּרוֹם. מִי עָלָה לַמָּרוֹם. מִי עָלָה לַמָּרוֹם. וְהוֹרִיד עֹז מִבְטֶחָה.** התקבצו: **מֹשֶׁה עָלָה לַמָּרוֹם. מֹשֶׁה עָלָה לַמָּרוֹם. מֹשֶׁה עָלָה לַמָּרוֹם. נְתַנְאֵל. שְׁמַעְיָה. אֲבִי סוֹכוֹ. אֲבִי זָנוֹחַ. חֶבֶר. יְקוּתִיאֵל. טוֹבִיָּה. יֶרֶד. אֲבִיגְדוֹר. עָלָה לַמָּרוֹם. וְהוּא הוֹרִיד עֹז מִבְטֶחָה.** התקבצו:

אָגִיל וְאֶשְׂמַח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה. בֹּא יָבֹא צֶמַח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה. תּוֹרָה הִיא עֵץ חַיִּים. לְכֻלָּם חַיִּים. כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים: אַבְרָהָם שָׂמַח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה. יִצְחָק שָׂמַח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה. יַעֲקֹב שָׂמַח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה. מֹשֶׁה שָׂמַח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה. אַהֲרֹן שָׂמַח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה. אֵלִיָּהוּ שָׂמַח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה. שְׁמוּאֵל שָׂמַח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה. דָּוִד שָׂמַח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה. שְׁלֹמֹה שָׂמַח בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה: תּוֹרָה הִיא עֵץ חַיִּים. לְכֻלָּם חַיִּים. כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים:

אַשְׁרֵיכֶם יִשְׂרָאֵל. אַשְׁרֵיכֶם יִשְׂרָאֵל. אַשְׁרֵיכֶם יִשְׂרָאֵל. אֲשֶׁר בָּחַר בָּכֶם אֵל. וְהִנְחִילְכֶם הַתּוֹרָה מִמִּדְבָּר (נ״א מִסִּינַי) מַתָּנָה:

דיני חנוכה

דער פינף אונ צוואנציגסטר טאג אין כסליו איז דר ערשטר טאג חנוכה אונ צוא מנחה וואס פריער זאגט מען שוין קיין תחנון ניט אונ אלע אכט טעג חנוכה זאגט מען גאנץ הלל אונ אין דער שמונה עשרה אונ אויך צו ברכת המזון זאגט מען על הנסים: די פוסקים שרייבן אז מען האט פאר געסן צו זאגין על הנסים, אז ער האט זיך דער מאנט איידער ער האט גיזאגט דעם שם פון דער ברכה ברוך אתה יי׳ הטוב שמך זאל ער זאגין דארטין וואו ער האט זיך דער מאנט אבר אז ער האט שוין אויס גיזאגט דעם שם פון בא״י הטוב שמך דארף מען ניט זאגין על הנסים: מען זאל ניט אן צינדין דיא חנוכה ליכט ביז מען זאגט אויס אלע ברכות אונ אזו אויך איז דער דין ביי קריאת מגילה אונ ביי נטילת לולב: שבת חנוכה זאל מען פריער אן צינדין די חנוכה ליכט אונ דער נאך דיא שבת ליכט:

סדר ברכות הדלקת נר חנוכה

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל חֲנֻכָּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בִּזְמַן הַזֶּה:

דעם ערשטין אבענד זאגט מען שהחינו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

ווען מען צינט אן דיא ליכט זאגט מען דאס:

הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ אֲנַחְנוּ מַדְלִיקִין עַל הַנִּסִּים וְעַל הַנִּפְלָאוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמִּלְחָמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בִּזְמַן הַזֶּה עַל יְדֵי כֹּהֲנֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים. וְכָל שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה הַנֵּרוֹת הַלָּלוּ קֹדֶשׁ הֵם וְאֵין לָנוּ רְשׁוּת לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶם אֶלָּא לִרְאוֹתָם בִּלְבָד כְּדֵי לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל עַל נִסֶּיךָ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְעַל יְשׁוּעָתֶךָ:

מָעוֹז צוּר יְשׁוּעָתִי. לְךָ נָאֶה לְשַׁבֵּחַ. תִּכּוֹן בֵּית תְּפִלָּתִי. וְשָׁם תּוֹדָה נְזַבֵּחַ. לְעֵת תָּכִין מַטְבֵּחַ. מִצָּר הַמְנַבֵּחַ*). אָז אֶגְמוֹר. בְּשִׁיר מִזְמוֹר. חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ:

רָעוֹת שָׂבְעָה נַפְשִׁי. בְּיָגוֹן כֹּחִי כָּלָה. חַיַּי מֵרְרוּ בְּקֹשִׁי. בְּשִׁעְבּוּד מַלְכוּת עֶגְלָה. וּבְיָדוֹ הַגְּדוֹלָה. הוֹצִיא אֶת הַסְּגֻלָּה. חֵיל פַּרְעֹה וְכָל זַרְעוֹ. יָרְדוּ כְּאֶבֶן בִּמְצוּלָה:

דְּבִיר קָדְשׁוֹ הֱבִיאַנִי. וְגַם שָׁם לֹא שָׁקַטְתִּי. וּבָא נוֹגֵשׂ וְהִגְלַנִי. כִּי זָרִים עָבַדְתִּי. וְיֵין רַעַל מָסַכְתִּי. כִּמְעַט שֶׁעָבַרְתִּי. קֵץ בָּבֶל. זְרֻבָּבֶל. לְקֵץ שִׁבְעִים נוֹשָׁעְתִּי:

כְּרוֹת קוֹמַת בְּרוֹשׁ. בִּקֵּשׁ אֲגָגִי בֶּן הַמְּדָתָא. וְנִהְיְתָה לוֹ לְמוֹקֵשׁ. וְגַאֲוָתוֹ נִשְׁבָּתָה. רֹאשׁ יְמִינִי נִשֵּׂאתָ. וְאוֹיֵב שְׁמוֹ מָחִיתָ. רוֹב בָּנָיו. וְקִנְיָנָיו. עַל הָעֵץ תָּלִיתָ:

יְוָנִים נִקְבְּצוּ עָלַי. אֲזַי בִּימֵי חַשְׁמַנִּים. וּפָרְצוּ חוֹמוֹת מִגְדָּלַי. וְטִמְּאוּ כָּל הַשְּׁמָנִים. וּמִנּוֹתַר קַנְקַנִּים. נַעֲשָׂה נֵס לַשּׁוֹשַׁנִּים. בְּנֵי בִינָה. יְמֵי שְׁמוֹנָה. קָבְעוּ שִׁיר וּרְנָנִים:

חֲשׂוֹף זְרוֹעַ קָדְשֶׁךָ. וְקָרֵב קֵץ הַיְשׁוּעָה. נְקוֹם נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ, מֵאֻמָּה הָרְשָׁעָה. כִּי אָרְכָה לָנוּ הַיְשׁוּעָה. וְאֵין קֵץ לִימֵי הָרָעָה. דְּחֵה אַדְמוֹן. בְּצֵל צַלְמוֹן. הָקֵם לָנוּ רוֹעָה שִׁבְעָה:

*) כנוי ליצה״ר, עשה״כ (תהלים כ״ג) סוד כלב יחודתי.

דר מנהג איז צו פאסטן נאך פסח אונ נאך סוכות שני וחמישי ושני. דר טעם איז ווייל אין די ימים טובים טוען מיר מער עסין אונ טרינקן ווי מען איז גיוואוינט האבין מיר חלילה עפעס גזינדיגט זאל דאס מכפר זיין, אזו וויא מיר גיפינען ביי איוב אז זיינע קינדער פלעגין זיך סעודות מאכין דער נאך האט ער עולות מקריב גיוועזן, אויב זיי האבן חלילה גיזינדיגט זאלן זיי דר מיט א כפרה האבין. נאך איין טעם ווייל אין די צייטין ווערט די לופט פר ענדערט אונ דער מענש איז נאך מיט דער לופט ניט גיוואוינט קאן דאס ח"ו שאטין דרום איז מען נוהג תענית אונ מען איז מתפלל אז השי"ת זאל אונזר גוף שטארקן. דר מהרי"ל שרייבט דאס מען זאל דעם תענית נוהג זיין נאך זיבעצין טעג אין חשון אונ פאר ל"ג בעומר. דער של"ה הקדוש שרייבט דער תענית איז גיגליכין צו עולם הבא עס איז אין אידם קיין עסין אונ טרינקן ניט פר האנדין נאר מען הט הנאה פון די לויטערקייט פון די שכינה אזו זאל מען דעם תענית אנאנצין טאג עוסק זיין בתורה אונ תשובה אונ תפלה אונ צדקה אונ ניט ח"ו כעס באווייזן. אונ צדקה אוועק צו געבין אזו פיל ווי פיל ער וואלט דעם טאג פערצערט, אזו וויא די גמרא זאגט אגרא דתעניתא צדקתא אזו איז ער מקיים ואהבת וגו' ובכל נפשך ובכל מאדך:

סליחות לשני וחמישי ושני

התפלות האלה נתחברו בימי הגזירות הנוראות שעברו על היהודים. ובזמננו זה אחרי אשר כבר משכו אלינו כל מלכי הארץ חסד, אין אנחנו מתפללים אותן כי אם לזכור החסדים אשר עשה עמנו ה' בימים ההם להצילנו מכל צר ואויב:

אין יעדער מאל איידער מען הייבט אן צו זאגן סליחות זאגט מען פריער סלח לנו אונ אל ארך אפים ביז ורב חסד לכל קוראיך:

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ. כִּי בְרוֹב אִוַּלְתֵּנוּ שָׁגִינוּ. מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ. כִּי רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה. וּבַעַל הָרַחֲמִים נִקְרֵאתָ. וְדֶרֶךְ תְּשׁוּבָה הוֹרֵיתָ: גְּדֻלַּת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזֶרַע יְדִידֶיךָ: תֵּפֶן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים: בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פָּנֶיךָ נְקַדֵּם. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָיו מִקֶּדֶם: מֵחֲרוֹן אַפְּךָ שׁוּב. כְּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עוֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל: אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ

סלח לנו פר גיב אונז אונזער פאטער וואר אום מיט אונזער פיל נארהייט האבין מיר פאר אירט. זייא אונז מוחל אונזער קיניג ווארום אונזרע זינד איז זייער פיל:

אל ארך אפים דו נאט ביסט אמאריך אף אונ ביסט גירופין איין בעל הרחמים. אונ האסט גיוויזין דעם וועג פון תשובה. דאס גרויסקייט פון דיין רחמנות אונ דיין גנאד זאלסטו גידיינקן היינט אונ אלע טאג צו די קינדער פון דיינע גיליבטע דאס זיינן אונזרע אבות. קער דיך צו אונז מיט רחמנות ווארום דו ביסט איין בעל הרחמים. מיט געבעט אונ מיט תפלה טוען מיר פעדרן דיין אנגיזיכט אזו ווי דו האסט גמאכט וויסן דעם עניו דאס איז משה רבינו עליו השלום פון פריער אן. קער דיך אום פון דיין

אל מלך יושב נאט וואס ער איז איין מלך טוט זיצין אויף דעם שטול פון רחמים. מתנהג בחסידות ער טוט זיך פירין מיט חסידות. מוחל עונות עמו ער איז מוחל די עונות פון זיין פאלק. מעביר ראשון ער מאכט איבער פארן די ערשטע עבירות. מרבה מחילה ער טוט מערין מחילה צוא זינדיגע אונ סליחה צוא פושעים. עושה צדקות ער טוט צדקה מיט אלע מענטשין. לא

נרים

כרעתם

וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נֶחֱסֶה וְנִתְלוֹנָן. כְּיוֹם וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן: תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע וְתִמְחֶה אָשָׁם. כְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם: תַּאֲזִין שַׁוְעָתֵנוּ וְתַקְשִׁיב מֶנּוּ מַאֲמַר. כְּיוֹם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ וְשָׁם נֶאֱמַר:

עֶשְׂרֵה. וּזְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָיו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת. נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קוֹרְאֶיךָ:

הוֹשִׁיעָה יְיָ כִּי גָמַר חָסִיד כִּי פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם. לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם: אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ:

גְרִים צָארְן אַזוֹ וִוי עֶס שְׁטֵייט אִין דַיין תּוֹרָה. אוּנ אִין שְׁאטִין פוּן דַיינֶע פְלִינִיל לָאמִיר זִיךְ בַּאשִׁיצְן תָּמִיד אוּנ גֶעדֶענקִין וויא דֶם טָאג וָואס גָאט הָאט גִירֶדְט מִיט אַיין וָואלְקִין צוּ מֹשֶׁה רַבֵּינוּ. זָאלְסְט אִיבֶּער פָארְן אִיבֶּר דֶעם מִיסְטַייט אוּנ זָאלְסְט אוֹיסְמֶעקְן דִי שׁוּלְד ווִי דֶעם טָאג וָואס מֹשֶׁה רַבֵּינוּ אִיז גִישְׁטַאנְן מִיט גָאט. פַר נֶעם אוּנְזֶר גִישְׁרַיי אוּנ אוּנְזֶר זָאגְן, ווִי דֶעם טָאג וָואס מֹשֶׁה רַבֵּינוּ הָאט גִירוּפִין אִין גָאטְס נָאמֶן. דָארְטְן אִיז גִיזָאגְט גִיוָוארְן דִי שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת אַז גָאט אִיז אַיין רַחוּם וְחַנּוּן וגו׳:

כרעתם תגמול טוּסְט זַייא נִיט וִויא זַייעֶר בַּייזְקַייט. אל הורית לנו לומר גָאט הָאסְט אוּנְז גִילֶערְינְט צוּא זָאגְין שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת. חכור לנו היום גִידֵיינְק אוּנְז הַיינְט דִיא זִיכֶערְהַייט פוּן שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת. כמו שהודעת לעניו מקדם אַזוֹ וִויא דוּ הָאסְט מוֹדִיעַ גִיוֶועזְין צוּ מֹשֶׁה רַבֵּינוּ וָואס עֶר אִיז גִיוֶועזְין אַיין עָנָיו פוּן פְרִיעֶר אָן. כמו שכתוב ווִי עֶס שְׁטֵייט אִין דַיין תּוֹרָה: ה׳ ה׳ אל רחום וחנון וגו׳

וַיַּעֲבוֹר ה׳ עֶס אִיז אִיבֶּער גִיפָארִין אַיין נְבוּאָה פוּן גָאט פַאר מֹשֶׁה אוּנ הָאט גִירוּפִין, גָאט עֶר אִיז אַיין דֶר בַּארְמִינֶער צוּ דֶעם וָואס הָאט עֶרְשְׁט בְּמַחֲשָׁבָה צוּ זִינְדִינְן אוּנ צוּ דֶעם וָואס הָאט שׁוֹין גִיזִינְדִיגְט אוּנ הָאט תְּשׁוּבָה גִיטָאן. אוּנ אַיין לַייט זֶעלִיגֶר. עֶר שְׁטְרָאפְט נִיט בַּאלְד וֶוען דֶער מֶענְטְשׁ זִינְדִיגְט כְּדֵי עֶר זָאל תְּשׁוּבָה טָאן אוּנ אִיז פוּל מִיט גִינָאד צוּ דִי וָואס דַארְפִין חֶסֶד וָואס הָאבִּין קַיין זְכוּת נִיט אוּנ אַיין וָוארְהַאפְטִינֶער צוּ בַּאצָאלְין אַיין גוּטִין שְׂכַר צוּ דִי וָואס טוּעְן זַיין רָצוֹן. עֶר הִיט דֶעם חֶסֶד וָואס דֶער מֶענְטְשׁ טוּט צוּ בַּאצָאלִין אִין צְוַויי טוֹיזְינְט דוֹרוֹת נָאךְ אִים. עֶר אִיז מוֹחֵל דִי זִינְד וָואס דֶר מֶענְטְשׁ טוּט פוּן זַיין הַנָאָה וֶועגִין דָאס מַיינְט מֶען עֶר מַיינְט נִיט לְהַכְעִיס צוּ טָאן אוּנ וָואס עֶר טוּט חַס וְשָׁלוֹם אֲפִילוּ לְהַכְעִיס אוּנ חָאס עֶר טוּט אוּם גֶערְין. אוּנ רַיין מַאכְט עֶר נִיט, דָאס הֵייסְט עֶר אִיז נִיט מוֹחֵל אֲפִילוּ אַיין קְלֵיינֶע עֲבֵירָה דֶעם וָואס טוּט קַיין תְּשׁוּבָה נִיט אָבֶער תְּשׁוּבָה הֶעלְפְט אֲפִילוּ אוֹיף דֶער גְרֶעסְטֶער עֲבֵירָה. בֶּעטִין מִיר דִיךְ אַז דוּ זָאלְסְט מוֹחֵל זַיין אוֹיף אוּנְזֶערֶע מוּטְוִוילִיגֶע זִינְד אוּנ אוּם גֶערִינְגֶע זִינְד אוּנ זָאלְסְט אוּנְז מַאכִין פַאר אַיין אַרְב צוּ דִיר. פַאר גִיבּ אוּנְז אוּנ זַיי אוּנְז מוֹחֵל אוּנְזֶר פָאטֶר אוּנ קֵינִיג וָוארוּם מִיר הָאבִּין גִיזִינְדִיגְט. דֶען דוּ בִּיסְט אַיין גָאט אַיין גוּטֶער אוּנ אַיין פַאר גֶעבֶּער אוּנ פִיל מִיט חֶסֶד צוּ אַלֶע וָואס רוּפִין דִיךְ:

הוֹשִׁיעָה ה׳ כי גמר חסיד הֶעלְף דוּ גָאט וָוארוּם דֶר פְרוּמֶער וָואס הָאט אוֹיף אוּנְז מָגֵן גִיוֶועזְן הָאט זִיךְ אוּם גִילָאזְט עֶס אִיז שׁוֹין נִישְׁט דָא קַיין וָוארְהַאפְטִיגֶע לַייט פוּן אוּנְז.

כרחם אב על בנים. כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר: ויאמר יי סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

שם המחבר יצחק ב"ר מאיר חזק ואמץ — אלהינו ואלהי אבותינו

ישראל עמך תחנה עורכים. שהם מצרים ולהושע צריכים. צריהם עליהם עול מאריכים. כל זאת הגיעתם ושמך מברכים: חולי ומכאוב להכתב לא נמסר. עלובים מנוער ומהם לא הוסר. קדוש בידך לפתח מוסר. כאמנותך הנקיה ולא כאמנות בשר: הלובש צדקה ולו כמעיל עטיה. וממכה עצמה מתקן רטיה. קומם עדתך מנפילתה המטויה. בכחך הגדול ובזרועך הנטויה: באהבתך ובחמלתך מנשא ומנטל. עצת צורריך תסכל ומחשבותם תבטל. רבה מהומה בגיהם הטל. ומלאך אכזרי דוחה ומטלטל: בעבור כבוד עצמך

ווען ניט גאט וואס ער איז געוועזן מיט אונז אז המן הרשע איז אויף אונז אויף געשטאנען וואלטין זיי אונז געוועזן לעבעדיגער הייט איין געשלונגען ווען זייער צארין וואלט גיגרימט אויף אונז: כרחם ווי איין פאטער דר בארימט זיך איבער זיינע קינדער אפילו זיי זיינען נישט גוט אזו טוסטו דיך דר בארימען אויף אונז אפילו מיר זיינען חס ושלום ניט ווערט. צו דיר גאט איז די הילף מעגסטו זי געבין ווען דו ווילסט איבער דעם שיק דיין ברכה אויף דיין פאלק אלע צייט. גאט פון די הימעל שארין איז מיט אונז ער איז איין שטארקער צו אונז דר גאט פון יעקב וואס ער האט פיל גיליטין פון זיינע קינדער אונ האט זיין ליבשאפט ניט אפ גיטאן פון זיי דר גאט איז מיט אונז אלע צייט: ה' צבאות וואויל איז דעם מענש וואס האט אבטחון אין דיר. גאט דר קיניג וואס העלפט זאל אונז ענטפרן דעם טאג פון אונזר רופן. משה רבנו האט גבעטן פר גיב די זינד פון דעם פאלק ווי דיין גרויס חסד אונ אזו ווי דו האסט תמיד פר טראגין די זינד צו דעם פאלק פון די טעג וואס זיי זיינען אויס מצרים ארויסגיגאנגן ביז אין דר צייט אונ דארטן זאגט דר פסוק, גאט האט צו משה רבנו גענטפרט איך האב מוחל גיוועזן ווי דו האסט גיזאגט. גייג גאט דיין אויער אונ הער, עפין דיינע אויגן אונ זעה אונזר פר וויסטונג אונ דיא שטאט ירושלים וואס דיין נאמען איז אויף איר גירופין גיווארן. ניט אויף אונזער גירעכטיגקייט מאכן מיר פאלין אונזער גיבעט פר דיר אז דוא זאלסט אונז העלפין נאר פון וועגין דיין גרויס דערבארימקייט. גאט הער צו אונזר גישרייא אונ פר גיב אונזערע זינד אונ פר נעם אונזער גיבעט אונ טוא אונזער באגער אונ זאם ניט, דאס איז פון דייגט וועגין גאט ווארום דיין נאמען איז גירופין אויף דיין שטאט אונ אויף דיין פאלק:

ישראל עמך דיין פאלק ישראל טוען גיבעט אגריכטן וואס זייערע עלטערן האבן תמיד אויף דיר גיהאפט. דייערע באליידיגר האבן דר לייגערט אויף זיי איין יאך. דאס אלין האט זיי גינרייכט אונ דיין נאמען האבן זיי גלויבט: חולי קראנקייט אונ ווייטאג איז אזו פיל גיוועזן אז מען האט ניט גיקענט אויסשרייבן. פר שעמט זיינן זיי גיוועזן פון יוגינט אן אונ פון זיי איז ניט אפ גיטאן גיוועזן די חרפה. הייליגר גאט מיט דיין האנט האסטו געפינט די בינדין אזו ווי דיין מדה די דיינע איז אונ ניט אזו ווי די מדה פון איין מענשן. ער קליידט אן גירעכטיגקייט אונ עס איז צוא אים אזוא וויא איין חשוב קלייד איין גיהילט אונ פון דער מכה אליין מאכט ער אהיילונג, האסט אויף גיהויבן דיין עדה ישראל פון איר פאלין וואס איז גיוועזן איין ניבויגן, מיט דיין גרויסין כח אונ מיט דיין גישטרעקטין ארום. מיט דיין ליבשאפט אונ מיט דיין דערבארימקייט טוסטו דערהויבן אונז. אויב אין דיינע מצות טוט זי זיך פוילן אונ שלאף זיין

ושם קדשך המהלל. נוראות הפלא לכל בגוים יתהלל. ובהם תעולל כאשר פי התעולל: מקים מעפר דל ואביון מאשפה. כנסתך אל תתן לכלה ולחרפה. אם בפקודיך מתעצלת ומרפה. על כל פשעיה אהבתך תהא מחפה: יתרה חבתם לפניך אדוני האדונים. בין כך ובין כך קרואים לך בנים. רחמיך יקדמונו אלהי עליונים ותחתונים. טרם ישטפונו המים הזידונים: חפצי קרבתך על כל הבאות. החישה למו ישועות הנבאות. קדוש עשה עמם לטובה אות. חזק ואמיץ גואלם יי צבאות: אל מלך ויעבור

נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים: תבא לפניך אנקת אסיר כגדל זרועך הותר בני תמותה: לאדני אלהינו הרחמים והסליחות כי מרדנו בו:

סייסד ע"פ א"ב — כרחם אב וכו'

אלהים בישראל גדול נודעת. אתה יי אבינו אתה: בכל קראנו אליך קרבנו. רם ונשא אתה בקרבנו: גמלתנו הטובות גם בחובנו. לא בצדקותינו ובישר לבבנו: הודנו גם כי זנחנו. גאלנו כי עבדים אנחנו: הננו בעונינו עד דכא. ותקצר נפש לך מחכה: ואיה חסדיך הראשונים עמנו. מעולם ועד עולם נאמנו: זעף נשא ותש כחנו. יי אל באפך תוכיחנו: חלחלות רבות בלו בשרנו. נא אל בחמתך תיסרנו: טורח הצרות אין להספר. איה שוקל ואיה סופר: ידענו רשענו כי פשענו. כי אמת עשית ואנחנו הרשענו: כעס וחרון מנו יחדל. כי קטן יעקב ודל: לחץ יוסר ועול מנו יהבל. כי כשל כח הסבל: מנת מדתנו לא תגבה. כי נשארנו מעט מהרבה: נחם על הרעה לאמתך. מטה כלפי חסד אמונתך: סלחה אם עונינו ענו בנו. עזרנו כי עליך נשענו: ערפנו כוף לך להשתעבד. באהבה וביראה אותך לעבוד ולכבד: פוקדיך קדשו צומות לקבוע. בעתם

אויף אלע אירע זינד זאל דיין ליבשאפט בעדעקן. עס איז גרויס זייער ליבשאפט פר דיר דוא הער איבער אלע הערין. סייא זיי טוען דיין רצון אונ אויב ניט ווערין זייא אנגירופן צו דיר קינדר. דיין רחמנות זאל אונז פעדערן דער גאט פון די אויבערשטע אונ פון די אונטערשטע. דיא וואס באגערין דיין גינעהענונג אויף אלעם וואס עס קומט אויף זיי אייל צו זייא דיא הילף וואס דיא נביאים האבין גיזאגט. הייליגער גאט טוא מיט זייא איין אות דוא שטארקר גאט זייער אויסלייזער וואס דו הייסט דער גאט איבער אלע הערשאפט: אל מלך

אלהים בישראל צווישין ישראל ביסטו באוואוסט גאט ברוך הוא גרויס גיאכפערט. דוא גאט ב"ה ביסט אונזר פאטר ווען מיר ווילן רופן צו דיר זאלסטו גינעהענן צו אונז. דוא ביסט צווישן אונז הויך אונ אויף גיהויבן. דו האסט אונז גיגעבן גוטס חאטשע מיר זיינן שולדיג ניט מיט אונזרע צדקות אונ מיט יושר פון אונזרע הערצר. אונזר פריינד חאטשע מיר זיינען פר לאזין גיווארן לייז אונז אוים ווארום מיר זיינן אלע קנעכט. מיר זיינן מחמת אונזרע עונות צו שטויסן אונ עס איז קורץ גיווארן דאס נפש וואס האט צו דיר גיהאפט אונ וואו זיינן דיינע ערשטע חסדים וואס דו פלעגסט מיט אונז טאן. פון איין וועלט ביז דר אנדרער וועלט זיינן די חסדים באגלייבט. ליבר גאט דו זאלסט מיט דיין גרים צארן ניט שטראפן אונז. מיר ווייסן אונזר רשעות וואס מיר האבן גיזינדיגט דו האסט גיטאן אמת אונ מיר האבן גיזינדיגט. כעס מיט צארן זאל פון אונז פר מיטן ווערן, יעקב איז גאר נידעריג אונ ארום. היינט בעטן מיר דו זאלסט אונז ניט מעסטן מדה כנגד מדה ניט אפ צו נעמן דיין חוב ווארום מיר זיינן איבער גיבליבן ווייניג פון פיל. באדיינק דיך אויף דעם שטראף צו דיין אומה באדיינק דיך פון שלעכטיגקייט צווא די שרעקליכע ישראל דיין אומה. נייג צו חסד דאס איז דיין בגלייבטיגקייט. פר גיב, אויב אונזערע עבירות זאגן עדות אויף אונז העלף אונז ווארום מיר לעהנן זיך אן אויף דיר, אונזר אקין בייגן מיר איין מיר זאלין משועבד זיין צו דיר. מיט ליבשאפט אונ מיט פארכטיגקייט דינען אונ עהרין דיר. די וואס גידיינקען דיך האבן גיהייליגט תעניתים צו

קִדָּה צָרְכָם לִתְבּוֹעַ: צָקוּן לַחֲשָׁם אֵלֶיךָ תָבֹא. חַתֵּל לְאִישׁ אִישׁ נִגְעוֹ וּמַכְאוֹבוֹ: קוֹל יַעֲקֹב נוֹהֵם מִתְּהוֹמוֹתֶיךָ. תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם מְכוֹן שִׁבְתֶּךָ: רוֹדָה רוֹדֵף בְּאַף תְּבַלֶּה. שְׁנַת שִׁלּוּמִים לְרִיב צִיּוֹן תְּגַלֶּה: שֵׁרַתְּ וְרָדַתָּ מִנֹּעַר קְטוֹתֵנוּ. וְאַל תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָתֵנוּ: תָּעִינוּ לִשְׂמֹאל וִימִינְךָ תְּקָרְבֵנוּ. כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ: תַּבִּיט וְתָצִיץ וְתַשְׁגִּיחַ לִרְחוּמֶיךָ. תִּתְאַזֵּר בְּתַגְּעוּתֶיךָ תִּתְלַבֵּשׁ בְּצִדְקוֹתֶיךָ. תִּתְכַּסֶּה בְּרַחֲמֶיךָ וְתִתְעַטֵּף בַּחֲסִידוּתֶךָ. וְתָבֹא לְפָנֶיךָ מִדַּת טוּבְךָ וַעֲנְוְתָנוּתֶךָ: אל מלך ויעבור

פזמון שם המחבר שמואל כהן י״ץ

מַלְאֲכֵי רַחֲמִים מְשָׁרְתֵי עֶלְיוֹן. חַלּוּ נָא פְּנֵי אֵל בְּמֵיטַב הִגָּיוֹן. אוּלַי יָחוּס עַם עָנִי וְאֶבְיוֹן. אוּלַי יְרַחֵם:

אוּלַי יְרַחֵם שְׁאֵרִית יוֹסֵף. שְׁפָלִים וּנְבְזִים פְּשׁוּחֵי שֶׁסֶף. שְׁבוּיֵי חִנָּם מְכוּרֵי בְּלֹא כֶסֶף. שׁוֹאֲגִים בִּתְפִלָּה וּמְבַקְשִׁים רִשְׁיוֹן. אולי יחוס: אוּלַי יְרַחֵם מְעֻנֵּי בָבֶל. מְלֻמְּדֵי מַכּוֹת בְּעִנּוּי סֵבֶל. מָנוֹד רֹאשׁ נְתוּנִים בְּיוֹשְׁבֵי תֵבֵל. מָשָׁל בָּעַמִּים בְּקֶצֶף וּבִזָּיוֹן. אולי יחוס: אוּלַי יְרַחֵם וְיֵרָא בָּעֳנִי עַמּוֹ. וְיַקְשֵׁב וְיִשְׁמַע הַצָּגִים לְעֻמּוֹ. וְעוֹדִים בְּלַחַשׁ מוּסָר לָמוֹ. וְעֵינֵיהֶם תּוֹלִים לִמְצוֹא רָצוֹן. אולי: אוּלַי יְרַחֵם אוֹמְרֵי סְלַח נָא. אוֹמְצֵי שִׁבְחוֹ בְּכָל עֵת וְעוֹנָה. אֲגוּדִים בְּצָרָה לִשְׁפּוֹךְ תְּחִנָּה. אֶת פְּנֵי אֱלֹהֵיהֶם שׁוֹפְכִים לֵב דִּוָּיוֹן. אולי: אוּלַי יְרַחֵם לְקוּחָה בְּכִפְלַיִם. לְעוּטָה אֲרָיוֹת כְּמוֹ בְּפִי שְׁחָלִים. לְקוּחָה וּמִשְׁתַּלֶּמֶת בַּעֲוֹן שׁוֹלִים. לֹא שָׁכְחָה בְּכָל זֹאת מִכְתַּב עוֹז חֶבְיוֹן. אולי: אוּלַי יְרַחֵם כְּבוּשֵׁי פָנִים. הַשּׁוֹמְעִים חֶרְפָּתָם וְלֹא מְשִׁיבִים וְעוֹנִים.

בֶּעשְׁטִימְט. זֵייעֶר בַּעֲדָה אִיז קוּרְץ צוּ פֶר שְׁטֵיין. דָאס גִישְׁרֵייא פוּן זֵייעֶרֶע תְּפִלּוֹת זָאל צוּ דִיר קוּמֶן הַייל צוּ אִיטְלִיכִין מֶענְשׁ זַיין פְּלָאג אוּנ זַיין וֵויטָאג. דָאס קוֹל פוּן יַעֲקֹב בְּרוּמְט מִיט תְּפִלָּה דוּ זָאלְסְט הֶערֶן פוּן הִימֶל דָאס אָן בְּרֵייטוּנְג פוּן דַיין זִיצוּנְג. דוּ הָאסְט גִילוּנְט אוּנ גִיהֶעלְטִינְט פוּן יוּגִינְט אָן אַז דוּ הָאסְט אוּנְז גִיקוֹיפְט פוּן מִצְרַיִם דוּ זָאלְסְט אוּנְז נִיט אַוֶועק וַוארְפִין אִין דֶר צַייט פוּן אוּנְזֶר עֶלְטֶר. מִיר הָאבִּן אַרָאפּ גִיבְּלָאנְזֶעט אִין דֶר לִינְקֶער זַייט אוּנ דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט זָאל אוּנְז מְקָרֵב זַיין, אַז אוּנְזֶר כֹּחַ גֵייט אוֹיס זָאלְסְטוּ נִיט פֶר לָאזְן אוּנְז. דוּ זָאלְסְט לוּגְן אוּנ אַכְטוּנְג גֶעבִּן צוּ דַיינֶע דֶר בַּארְמִינְגֶע יוּדִין דוּ זָאלְסְט דִיךְ אַנְגַארְטְלִין מִיט דַיין עֶרְבַּרְמוּנְג דוּ זָאלְסְט דִיךְ אָן קְלֵיידִין מִיט דַיין צְדָקוֹת דוּ זָאלְסְט אַיין דֶעקִין זִיךְ מִיט דַיין רַחֲמָנוּת אוּנ זָאלְסְט זִיךְ אַיין הִילְן מִיט דַיין חֲסִידוּת אוּנ עֶס זָאל קוּמֶן פֶר דִיר דִי מִדּוֹת פוּן גוּטְקַייט אוּנ דַיין עֲנָוִיוּת:

מַלְאֲכֵי רחמים דֶר בַּארְמִינְגֶע מַלְאָכִים דִי אוֹיבֶּערְשְׁטֶע דִינֶר בֶּעט פַאר נָאט מִיט גוּטֶע רֵייד טָאמֶר וֶועט עֶר דֶר בַּארִימֶן דָאס אָרוּם פָאלְק: אולי ירחם טָאמֶר וֶועט עֶר דֶר בַּארִימֶן דָאס אִיבֶּר בְּלַייבּוּנְג פוּן יוֹסֵף אוּנ וֶועט זֶעהֶן דִי תְּשׁוּבָה פוּן זַיין פָאלְק אוּנ עֶר וֶועט צוּהֶערִין וָואס שְׁטֵייעֶן פַר אִים אַיין גִיזַאמִילְט מִיט תְּפִלּוֹת אַז דַיין שְׁטְרָאף קוּמְט אוֹיף זֵיי אוּנ זֵייעֶרֶע אוֹיגֶן הָאבִּן צוּ גִיפִינֶן אַבְּאוִוילִיגוּנְג פַר דִיר: אולי ירחם עֶר וֶועט דֶר בַּארִימֶן דִי וָואס זָאגֶן סְלַח נָא, זֵיי שְׁטַארְקֶן זַיין לוֹיבּ אִין אִיטְלִיכֶר צַייט, זַיינֶן אַיין גִיזַאמִילְט מִיט גָאטְס פָארְכְט צוּ פֶר גִיסֶן גִיבֶּעט פַר גָאט צוּ פֶר גִיסֶן זֵייעֶרֶע הֶערְצֶר מִיט וֵויטָאג: אולי ירחם עֶר וֶועט דֶר בַּארִימֶן דִי וָואס אִיז גִישְׁלָאגִין גִיוָוארִן טָאפִּילְט פַר אִירֶע זִינְד. זִי הָאט פָארְט נִיט פֶר גֶעסִן דָאס גִישְׁרִיפְט

נצחו מקיים ולישעו נשענים. כי לא כלו רחמיו בכליון. אולי:
אולי ירחם יחלץ עני בעניו. חבושו יתיר מארץ שביו. ינהה
מזורו ויחבוש חליו. צעקתו ישמע ויחיש עת פדיון. אולי
יחוס עם עני ואביון אולי ירחם: אל מלך ויעבור וכו'

זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה: זכרנו יי ברצון עמך פקדנו בישועתך:
זכור עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו: זכור יי
חבת ירושלים אהבת ציון אל תשכח לנצח: אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה
כי בא מועד: זכור יי לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד
בה: זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר
אליהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן
לזרעכם ונחלו לעולם: זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל
קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו:

סליחות לתחלואי ילדים ר"ל

אל נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו:
חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו:

אל נא רפא נא תחלואי גפן פוריה. בושה וחפורה ואמלל פריה.
נאלנה משחת וממכה טריה. עננו כשענית לאברהם אבינו בהר
המוריה: חטאנו דגלי עם פדויי בזרוע חשוף. הצל מנגף ואל יהיו
לשסוף. ותענה קריאתנו למעשה ידיך תכסוף. עננו כשענית לאבותינו

פון דר תורה: אולי ירחם ער וועט דרבארימן וואס זיי פר שטעלן זיך דאס פנים פר בושה אונ צו
זיין הילף זיינן זיי אן גילעהנט ווארום זייגע רחמנות לאזן זיך ניט אוים מיט פר לענדונג: אולי ירחם
ער וועט זיך דערבארימן אונ וועט אויסציהען דעם ארומאן פון זיין ארומקייט ער וועט היילן
זיין קראנקהייט זיין גישרייא וועט ער הערין אונ זאל אייל[ן] די צייט פון דר גאולה: אולי ירחם
זכור רחמיך גידיינק דיין דערבארימקייט גאט ב"ה אונ דיינע חסדים ווארום פון אייביג זיינן
זיי. גידיינק אונז אין נוטן וויל[ן] דיין פאלק אונ גידיינק אונז אין דיין הילף. גידיינק דיין
גימיין וואס דו האסט כשאפן זיי דו האסט אויסגילייזט דייגע שבטים פון מצרים גדיינק דעם
בארג ציון וואס דו האסט גרועט אין אים. גידיינק דאס ליבשאפט פון ירושלים דאס ליבשאפט
פון דר שטאט ציון זאלסטו ניט פר געסין אויף אייביג. דו זאלסט אויף שטיין מרחם זיין די
שטאט ציון עס איז שוין צייט צו דערבארעמן. גידיינק גאט ברוך הוא דעם טאג וואס זייא
האבין חרוב גימאכט ירושלים דאס זיי האבין גיזאגט לאזין מיר חרוב מאכן ביז אב גרונד.
גידיינק צו דייגע קנעכט אברהם יצחק וישראל וואס דו האסט גישווארין צו זיי ביי דיר אונ
האסט צו זיי גירעט איך וועל מערן אייערע קינדער אזו וויא די שטערן פון הימיל אונ גאר
דאס לאנד וואס איך האב צו גיזאגט וועל איך געבין אויף אייביג צו אייערע קינדר. גידיינק
צו אברהם יצחק מיט יעקב דוא זאלסט זיך ניט קערין צום הארטין אקין פון דעם פאלק צו
זייגע רשעות פון במזיד אונ זייגע חטאים פון בשוגג:

אל נא נאט איך בעט היייל נון דיא קראנקהייט פון פרוכטע דיא דא הייסט פרוכטבארע ווייין
שטאק. זיא איז גיוועזן פאר שעמט אונ פר שמאכט אונ עס איז גיווארין פר שניטין איר
פרוכט, זיין זיא אוים פון פאר דארבונג אונ פון איין גיאייטרטע שלאק. ענטפער אונז אזו ווי
דוא האסט גיענטפערט צו אונזר פאטער אברהם אין בארג מוריה: דיא באנירין פון פאלק
ישראל דיא דא זיינען אוים גילייזט גיווארין מיט אנפלעקטין ארום בשירעם פון מארד אונ

עַל יַם סוּף: חטאנו זְכוּת צוּר חֻצַּב הַיּוֹם לָנוּ תְּגַל. חֲשַׁבְנוּ מֵאֶנֶף וּנְתֵנוּ בְּיוֹשֶׁר מַעְגָּל. טַהֵר טֻמְאָתֵנוּ וְלִמְאוֹר תּוֹרָתְךָ עֵינֵינוּ גַל. עֲנֵנוּ כְּשֶׁעָנִיתָ לִיהוֹשֻׁעַ בַּגִּלְגָּל: חטאנו יָהּ רְאֵה דֶּשֶׁן עָקוּד וְהַצְמַח לָנוּ תְּרוּפָה. כַּלֵּה שׁוֹד וָשֶׁבֶר סַעַר וְסוּפָה. לַמְּדֵנוּ וְחַכְּמֵנוּ אִמְרָתְךָ הַצְּרוּפָה. עֲנֵנוּ כְּשֶׁעָנִיתָ לִשְׁמוּאֵל בַּמִּצְפָּה: חטאנו מוּתְמָם מְרַחֵם שָׁרָשָׁיו אַל תְּקַמֵּל. נַקֵּנוּ מִכְּתֶם וְשֶׁמֶץ וְלֹא נֶאֱמַל. סְעָדֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה וְאָרְחוֹת חֲסָדֶיךָ נִגָּמֵל. עֲנֵנוּ כְּשֶׁעָנִיתָ לְאֵלִיָּהוּ בְּהַר הַכַּרְמֶל: חטאנו עוֹדְדֵנוּ בְּצֶדֶק מָשׁוּי מִמַּיִם וְכַפֵּר זָדוֹן וּמְשׁוּגָה. פְּדֵנוּ מִמְּהוּמַת מָוֶת וְאָחוֹר כָּל נְסוֹגָה. צַוֵּה יְשׁוּעָתֵנוּ וּבַעֲוֹנוֹתֵינוּ אַל נִתְמוֹגְגָה. עֲנֵנוּ כְּשֶׁעָנִיתָ לְיוֹנָה בִּמְעֵי הַדָּגָה: חטאנו קְדֻשַּׁת אִישׁ חֲסִידְךָ זְכוֹר לְיִפַת פַּעֲמַיִם. רַחֲמֶיךָ תְּעוֹרֵר כִּי לָקִינוּ בְּכִפְלַיִם. שׁוּבֵנוּ תֹּקֶף לְיִרְאָתֶךָ וְלֹא נֶחֱשַׂף שׁוּלַיִם. עֲנֵנוּ כְּשֶׁעָנִיתָ לְדָוִד וְלִשְׁלֹמֹה בְנוֹ בִּירוּשָׁלָיִם: חטאנו

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר: זְכוֹר לָנוּ בְּרִית רִאשׁוֹנִים כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ

עס זאל ניט זיין צו שפאלטונג און פאר שניידונג. און דוא זאלסט ענטפערין אונזער רופונג און צו די ווערק פון דיינע הענט זאלסט דוא גילוסטין. ענטפער אונז אזו וויא דוא האסט גיענטפערט צו אונזערע עלטערין ביא דעם ים סוף: דעם זכות פון אברהם דער פעלזין דאס מיר זיינען פון אים גיהויען זאלסטו היינט צו אונז אנפלעקין. פאר מייד אונז פון צארן און פיר אונז אין רעכט פארטיגע טריט. ריינינג אונזער אום ריינינקייט און צו ליכט דיינער תורה זאלסטו עפענען אונזערע אויגן. ענטפער אונז אזו וויא דו האסט גיענטפערט צו יהושע אין דער שטאט גלגל: גאט זעה אן דיא אש פון יצחק דעם גיבונדענעם און מאך שפראצן איין הילף. פאר מייד רויב און בראך און שטורעם ווינד. למדנו והחכמנו לערין אונז און קלינ אונז דיין זאג די לויטערע. ענטפער אונז אזו ווי דו האסט גיענטפערט שמואל הנביא אין דער שטאט מצפה: יעקב דער דא איז גיוועזן גאנץ אזו באלד אז ער איז אויס גיגאנגען אויס דער מוטער טראכט. זיינע ווארצלען זאלסטו ניט פאר שניידין. מאך אונז ריין פון פלעק אונזערע זינד און מיר זאלין ניט ווערין פאר שניטין. סעדנו לעהען אונז אונטער און מיר זאלן ווערין גיהאלפין און דיא וועג פון דיינע גינאד זאלין מיר ווערין פאר גאלטין. ענטפער אונז אזוא וויא דוא האסט גיענטפערט צוא אליהו הנביא אויפן בארג כרמל: שטארק אונז אום ווילן גירעכטיגקייט פון משה רבינו דר דא איז וואררין אויס גצויגן אויס דעם וואסר. און פאר גיב מוטוויליקייט און מיסגרייפונג. דער לייז אונז פון פר טומלונג דאס טויט. און מיר זאלין ניט ווערין גיבוקט הינטער זיך. גיביט אונזער הילף, און אום ווילין אונזערע זינד זאלין מיר ניט צו גיין. ענטפער אונז אזו וויא דוא האסט גיענטפערט צו יונה הנביא אין דיא גידערים פון דעם פיש: דאס הייליקייט פון אהרן הכהן דיין פרומער מאן גידיינק צו די פרומע די דא הייסט טרעטערין אהיפשע טריט. זאלסט דיין דר בארימקייט דר וועקין. טו ווידר קערין אונז צוא דיין פארכט און מיר זאלין ניט ווערין אנפלעקט פון וועגן אונזערע זינד דאס מיר האבין גיטאן פאר בארגין וויא איין זוים. ענטפער אונז וויא דוא האסט גיענטפערט צוא דוד המלך אין שטאט ירושלים:

זכור לנו גידיינק אונז די זיכרהייט פון די ערשטע אזו וויא דו האסט צו גזאגט אז איך וועל גידיינקן צו זיי די זיכערהייט פון די ערשטע וואס איך האב אויסגיצויגן זייא פון דעם לאנד מצרים פר די אויגן פון פעלקר צו זיין פר אגאט צו זיי איך בין גאט. טוא מיט אונז אזו ווי דו האסט אונז מבטיח גיוועזן אין פסוק איך האב זיי ניט פאר מיאוסת און ניט אויס

ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפר בריתי אתם כי אני יי אלהיהם: השב שבותנו ורחמנו כמה שכתוב. ושב יי אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יי אלהיך שמה: קבץ נדחינו כמה שכתוב. אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יי אלהיך ומשם יקחך: מחה פשעינו כעב וכענן כמה שכתוב. מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך: מחה פשעינו למענך כאשר אמרת אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכור: הלבן חטאינו כשלג וכצמר כמה שכתוב. לכו נא ונוכחה יאמר יי אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו: זרוק עלינו מים טהורים וטהרנו כמה שכתוב. וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם: רחם עלינו ואל תשחיתנו כמה שכתוב. כי אל רחום יי אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם: מול את לבבנו לאהבה את שמך כמה שכתוב. ומל יי אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך למען חייך: המצא לנו בבקשתנו כמה שכתוב. ובקשתם משם את יי אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: תביאנו אל הר קדשך ושמחנו בבית תפלתך כמה שכתוב. והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולותיהם וזבחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים:

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים

גישפוינן זיי צו פר לענדן ניי צו פר שטערן מיין זיכרהייט מיט זיי ווארום איך בין זייער גאט. מעק אפ אונזרע זינד ווי איין וואלקן אזו ווי עס שטייט גישריבן איך האב אפ גימעקט וויא אוואלקן דיינע עבירות אונ ווי אנעביל דיינע חטאים קערדיך אום צו מיר ווארום איך האב דיך אויסגיליייזט. מעק אויס אונזרע זינד פון במזיד ווי דו האסט גזאגט איך מעק אויס דיינע זינד פון במזיד פון מיין כבוד וועגן אונ דיינע עבירות פון בשוגג וועל איך אויך ניט דרמאנן. מאך ווייס אונזרע חטאים אזו ווי אשניי אונ ווייסע וואל אזו ווי עס שטייט גישריבן גייט לאזן מיר זיך מתוכח זיין אייער מיט דעם אנדערן אזו זאגט גאט אויב אייערע זינד זיינן אזו ווי רויטע פאדים וועלן זיי ווייס ווערן וויא אשניי אונ אויב די זינד וועלין זיין ווי קארמעזין וועלן זיי ווערן ווייס אזו ווי ווייסע וואל. שפריינג אויף אונז ריינע וואסר אונ ריינג אונז אזו ווי עס שטייט גישריבן אונ איך וועל שפריינגן אויף אייך ריינע וואסר וועט איר ריין ווערן פון אלע אייערע אומריינינקייט אונ פון אלע אייערע אומווירדיגקייט וועל איך ריינגן אייך. דרבארעם דיך איבר אונז אונ פר דארב אונז ניט, אזו ווי עס שטייט גישריבן גאט ב"ה איז דרבארמיג ער וועט ניט לאזין דיר שלאף ווערין אונ ניט פר דארבן דיך אונ וועט ניט פר געסין דעם זיכרהייט פון די אבות וואס ער האט גישווארין צוא זיי. מ"ל באשנייד אונזערע הערצר מען זאל ליב האבן דיין הייליגין נאמן אזו וויא עס שטייט גישריבן גאט ב"ה וועט באשניידין דיין הארץ אונ די הערצר פון דיינע קינדר כדי דו זאלסט ליב האבין דיין גאט מיט גאר דיין הארץ אונ זעלע דאמיט דו זאלסט לעבן. ווער גיפונן צו אונזר גיבעט ווי עס שטייט גישריבן אונ איר וועט זוכין פון דארטין אייער גאט אונ דו וועסט אים גיפינען אז דו וועסט אים פארשטן מיטן גאנצין הארצין אונ מיט דעם גאנצין נפש. דו זאלסט ברייגגען אונז צו דיין הייליגין בארג אונ דו זאלסט אונז דר פרייען אין דעם הויז וואו די תפלות גייצן ארויף אזו וויא עס שטייט גישריבן איך וועל ברייגגן זיי צו מיין הייליגין בארג אונ וועל דר פרייען זייא אין בית המקדש, זייערע קרבנות וועלין זיין צוא באוויליגונג אויף דעם מזבח ווארום מיין הויז וועט אנגירופין ווערין בית תפלה צו אלע פעלקער:

וברצון את תפלתנו: השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו כקדם: אמרינו האזינה יי בינה הגיגנו: יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך יי צורנו וגואלנו: אל תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו: אל תשליכנו לעת זקנה ככלות כחנו אל תעזבנו: אל תעזבנו יי אלהינו אל תרחק ממנו: עשה עמנו אות לטובה ויראו שונאינו ויבשו כי אתה יי עזרתנו ונחמתנו: כי לך יי הוחלנו אתה תענה אדני אלהינו:

אלהינו ואלהי אבותינו תבא לפניך תפלתנו. ואל תתעלם מתחנתנו. שאין אנו עזי פנים וקשי ערף לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו אבל אנחנו ואבותינו חטאנו:

אשמנו. בגדנו. גזלנו. דברנו דפי: העוינו. והרשענו. זדנו. חמסנו. טפלנו שקר: יעצנו רע. כזבנו. לצנו. מרדנו. נאצנו. סררנו. עוינו. פשענו. צררנו. קשינו ערף: רשענו. שחתנו. תעבנו. תעינו. תעתענו: סרנו ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לנו. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו:

הרשענו ופשענו לכן לא נושענו ותן בלבנו לעזוב דרך רשע וחיש לנו ישע ככתוב על יד נביאך יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל יי וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח:

משיח צדקך אמר לפניך שגיאות מי יבין מנסתרות נקני: נקנו יי אלהינו מכל פשעינו וטהרנו מכל טמאותינו וזרוק עלינו מים טהורים וטהרנו

שמע קולנו הער צו אונזר קול דוא אונזר גאט דר בארעם דיך איבר אונז אונ זיי מקבל מיט רחמים אונ מיט רצון אונזרע תפלות: השיבנו קער אונז אום גאט ב"ה צו דיר וועלין מיר זיך אומקערין צו דיר. באניי אונזערע טעג אזו וויא פון לאנג איז גיוועזן. אונזרע רייד פר נעם פר שטייא אונזרע רייד. עס זאל זיין צו רצון די רייד פון אונזער מויל אונ די מחשבה פון אונזער הארץ פר דיר גאט ברוך הוא אונזער באשעפער אונ אונזער אויסלייזר: אל תשליכנו רבש"ע דו זאלסט ניט אוועק ווארפין אונז פון פר דיר אונ דיין היילינג רוח זאלסטו ניט אוועק נעמן פון אונז. דו זאלסט ניט אוועק ווארפין אונז אויף דר עלטר. אז אונזר כח נייט אויס זאלסטו אונז ניט פר לאזן. דו גאט ב"ה זאלסט ניט פר לאזן אונז אונ זאלסט זיך ניט דר ווייטערין פון אונז. טוא מיט אונז אצייכן צו גוטין וועלן זיי ווייסן אז דו האסט אונז מוחל גיוועזן די עבירות ווארום דוא גאט האסט שוין פיל מאל אונז גיהאלפן אונ גיטרייסט.

ווארום צו דיר גאט האבין מיר גיהאפט אונ דוא ענטפערסט אונז גאט אונזער גאט:

הרשענו ופשענו מיר האבין גישולדיגט אונ גיזינדיגט דרום זיינן מיר ניט גיווארין גיהאלפין. גיב אין אונזר הארץ צו פר לאזין דעם בייזין וועג אונ איל צו אונז הילף וויא עס איז גישריבין דורך דיין נביא ישעיהו ער זאל פר לאזין דער רשע זיין בייזין וועג אונ דער אומרעכטער מענש זיינע בייזע גידאנקען. ער זאל תשובה טאן צוא גאט וועט ער אים דר בארימען, אונ צו גאט דען ער מערט צו מוחל זיין דיא זינד:

משיח צדקך דוד דר גיזאלבטער מלך האט גזאגט פר דיר. די עבירות פון בשוגג ווער קאן זיי ווייסן אונ פארשטיין, פון פר בארגענע עבירות וואס איך ווייס גאר ניט אויב איך האב גיזינדיגט מאך מיך ריין. מאך אונז ריין אונזר גאט פון אלע אונזרע זינד אונ זאיי אונז

כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם: עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ רְעֵבֵי טוּבְךָ צְמֵאֵי חַסְדְּךָ תְּאֵבֵי יִשְׁעֲךָ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כִּי לַיָי אֱלֹהֵינוּ הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת:

אֵל רַחוּם שְׁמֶךָ. אֵל חַנּוּן שְׁמֶךָ. בָּנוּ נִקְרָא שְׁמֶךָ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: עֲשֵׂה לְמַעַן אֲמִתָּךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן בְּרִיתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן גָּדְלָךְ וְתִפְאַרְתָּךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן הוֹדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן וִעוּדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן זִכְרָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן חַסְדָּךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן טוּבָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן יִחוּדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן כְּבוֹדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן לִמּוּדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן מַלְכוּתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן נִצְחָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן סוֹדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן עֻזָּךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן פְּאֵרָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן צִדְקָתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים. עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁכִינָתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן תְּהִלָּתָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן אוֹהֲבֶיךָ שׁוֹכְנֵי עָפָר. עֲשֵׂה לְמַעַן אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב. עֲשֵׂה לְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן. עֲשֵׂה לְמַעַן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה. עֲשֵׂה לְמַעַן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשָׁךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן צִיּוֹן מִשְׁכַּן כְּבוֹדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן שִׁמְמוֹת הֵיכָלָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרִיסוּת מִזְבְּחָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן הֲרוּגִים עַל שֵׁם קָדְשָׁךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן טְבוּחִים עַל יִחוּדָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן בָּאֵי בָאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל קִדּוּשׁ שְׁמָךְ. עֲשֵׂה לְמַעַן יוֹנְקֵי שָׁדַיִם שֶׁלֹּא חָטְאוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן גְּמוּלֵי חָלָב שֶׁלֹּא פָשְׁעוּ. עֲשֵׂה לְמַעַן תִּינוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ אִם לֹא לְמַעֲנֵנוּ. עֲשֵׂה לְמַעַנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ:

מטהר פון אונזרע טומאות. אונ שפריינג אויף אונז ריינע וואסר אונ זיי אונז מטהר. ווי דו האסט גישריבן דורך דיינע נביאים איך וועל שפריינגען אויף אייך ריינע וואסר אונ וועל ריינינגן אייך וועט איהר ריין ווערין פון אלע אייערע אומריינקייט אונ פון אלע אייערע אומווירדיגקייט וועל איך ריינינגן אייך. דיין פאלק אונ דיין נחלה וואס זיי זיינן הונגעריג צו דיין גוטס זיי זיינן דארשטיג צו דיינע חסדים זיי גילוסטין צו דיין הילף זאלן זיי דער קענען אונ זאלין וויסין אז צוא גאט אונזער גאט איז דיא רחמים מיט דעם פאר געבונג:

אל רחום גאט דר בארמיגר איז דיין נאמן. גאט ליט זעליגר איז דיין נאמן. אין אונז ווערט גירופן דיין נאמן. גאט כ״ת טוא אונזר גיבעט וועגין דיין הייליגן נאמן. טוא פון וועגין דיין אמת טוא פון וועגן דיין זיכערהייט דו זאלסט טאן פון וועגן דיין אכפערקייט אונ דיין שיינהייט. דו זאלסט טאן פון וועגן דיין תורה. טוא פון וועגן דיין לויב. טוא פון וועגן דיין בית המקדש וואס דו פלעגסט דיך באציינן צו די ישראל דרינן. טו פון וועגן דיין גידעכעניש. טוא פון וועגן דיין חסד. טוא פון וועגן דיין גוטקייט. טוא פון וועגין דיין איינציגקייט. טוא פון וועגין דיין כבוד. טוא פון וועגן די וואס זיצין אונ לערנן דיין תורה. טוא פון וועגין דיין קיניגרייך. טוא פון וועגן דיין הייליגן נאמן וואס ער איז לנצח נצחים. טוא פון וועגן דיינע פארכטיגע צדיקים ווס עס שטייט אויף זיי סוד ה׳ ליראיו. טו פון וועגן דיין תורה. טו פון וועגן דיינע ישראל ווס עס שטייט אויף זיי ישראל אשר בך אתפאר. טו פון וועגן דיינע צדקות. טו פון וועגן דיין הייליגקייט. טוא פון וועגן דיין לויב. טוא פון וועגן דיינע ליבע צדיקים וואס זייא רוען שוין אין דר ערד. טוא פון וועגן אברהם יצחק ויעקב. טו פון וועגין משה רבנו מיט אהרן. טוא פון וועגן דוד מיט זיין זון שלמה. טוא פון וועגן דיין הייליגע שטאט ירושלים. טוא פון וועגן ציון דאס רואונג פון דיין כבוד. טו פון וועגן דיין היכל וואס עס איז פר וויסט. טוא פון וועגן דיין מזבח וואס ער איז צו בראכן. טו פון וועגן די וואס זיינן גיהרגת גיווארן איבר דיין הייליגן נאמן בשעת חורבן בית המקדש. טוא פון וועגין די וואס זיינען גישעכט גיווארן איבר דיין איינציגין נאמן. טוא פון וועגין די וואס זיינן גיקומען אין פייער אונ אין וואסר זיי זאלן הייליגן דיין נאמן. טוא פון וועגן די זייגענדיגע קינדער וואס זייא האבין ניט גיזינדיגט. טו פון וועגן די קינדער וואס מען האט זיי אנטוואונט וואס זיי זינדיגן ניט במזיד. טו פון וועגן די גרעסערע קינדער וואס זיי גייען צום מלמד אונ דאס קול פון זייער לערנן שפאלט אלע הימלן. טו פון דיינט וועגן אז ניט פון אונזערט וועגן. טו פון דיינט וועגן אונ העלף אונז שוין:

ענננו

סכח״פ ס׳

עֲנֵנוּ יְיָ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אָבִינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ בּוֹרְאֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ גּוֹאֲלֵנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דּוֹרְשֵׁנוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ הָאֵל הַנֶּאֱמָן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ וָתִיק וְחָסִיד עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ זַךְ וְיָשָׁר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ חַי וְקַיָּם עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ טוֹב וּמֵטִיב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ יוֹדֵעַ יֵצֶר עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ כּוֹבֵשׁ כְּעָסִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ לוֹבֵשׁ צְדָקוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ נוֹרָא וְנִשְׂגָּב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ סוֹלֵחַ וּמוֹחֵל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת צָרָה עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פּוֹדֶה וּמַצִּיל עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ צַדִּיק וְיָשָׁר עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ קָרוֹב לְקוֹרְאָיו עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ קָשֶׁה לִכְעוֹס עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַךְ לִרְצוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ רַחוּם וְחַנּוּן עֲנֵנוּ: עֲנֵנוּ שׁוֹמֵעַ אֶל אֶבְיוֹנִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ תּוֹמֵךְ תְּמִימִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ פַּחַד יִצְחָק עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִיר יַעֲקֹב עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עֶזְרַת הַשְּׁבָטִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ מִשְׂגַּב אִמָּהוֹת עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ עוֹנֶה בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ אֲבִי יְתוֹמִים עֲנֵנוּ. עֲנֵנוּ דַּיַּן אַלְמָנוֹת עֲנֵנוּ:

מִי שֶׁעָנָה לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שֶׁעָנָה לְיִצְחָק בְּנוֹ כְּשֶׁנֶּעֱקַד עַל גַּב הַמִּזְבֵּחַ הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שֶׁעָנָה לְיַעֲקֹב בְּבֵית אֵל הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שֶׁעָנָה לְיוֹסֵף בְּבֵית הָאֲסוּרִים הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שֶׁעָנָה לַאֲבוֹתֵינוּ עַל יַם סוּף הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שֶׁעָנָה לְמֹשֶׁה בְּחוֹרֵב הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שֶׁעָנָה לְאַהֲרֹן בַּמַּחְתָּה הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שֶׁעָנָה לְפִינְחָס בְּקוּמוֹ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שֶׁעָנָה לִיהוֹשֻׁעַ בַּגִּלְגָּל הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שֶׁעָנָה לִשְׁמוּאֵל בַּמִּצְפָּה הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שֶׁעָנָה לְדָוִד וּשְׁלֹמֹה בְנוֹ בִּירוּשָׁלָיִם הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שֶׁעָנָה לְאֵלִיָּהוּ בְּהַר הַכַּרְמֶל הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שֶׁעָנָה לֶאֱלִישָׁע בִּירִיחוֹ הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שֶׁעָנָה לְיוֹנָה בִּמְעֵי הַדָּגָה הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שֶׁעָנָה לְחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה בְּחָלְיוֹ הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שֶׁעָנָה לַחֲנַנְיָה מִישָׁאֵל וַעֲזַרְיָה בְּתוֹךְ כִּבְשַׁן הָאֵשׁ הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שֶׁעָנָה לְדָנִיֵּאל בְּגוֹב הָאֲרָיוֹת הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שֶׁעָנָה לְמָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שֶׁעָנָה לְעֶזְרָא בַגּוֹלָה הוּא יַעֲנֵנוּ: מִי שֶׁעָנָה לְכָל הַצַּדִּיקִים וְהַחֲסִידִים וְהַתְּמִימִים וְהַיְשָׁרִים הוּא יַעֲנֵנוּ:

עֲנֵנוּ ענטפר אונז גאט אונזר גאט ענטפר אונז אונזר פאטר ענטפר אונז אונזר באשעפר ענטפר אונז אונזר דר לייזער ענטפר אונז אונזר פארשטר ענטפר אונז באגלויבטער גאט ענטפר אונז אונזר פרומר אונ חסיד ענטפער אונז. ענטפער אונז ריינער אונ רעכט פארטיגר ענטפר אונז. לעבדיגר גאט באשטעטיגר גאט ענטפר אונז. ענטפר אונז גוטר אונ באניטיגר ענטפר אונז. ענטפר אונז דו גאט וואס דו ווייסט די גידאנקן ענטפר אונז. ענטפר אונז גאט וואס דוא האלטסט איין דעם צארין ענטפער אונז. דער וואס איז אן גיקלייד מיט גרעכטיקייט ענטפר אונז. מלך איבר אלע קיניגן ענטפר אונז. פארכטגר אונ שטארקר ענטפר אונז. דו וואס פר גיבשט די עבירות ענטפר אונז דר וואס ענטפרט תמיד אין דער צייט פון איין צרה ענטפר אונז אויסלייזר אונ איז מציל ענטפר אונז גאט וואס דו ווערסט אן גירופין צדיק וישר ענטפר אונז גאט וואס דו ביסט גאהינט צו די וואס זיי רופן דיך ענטפר אונז. דר בארמיגר גאט אונ לייט זעליגר ענטפר אונז דר דא הערט צו די אביונים ענטפער אונז דר דא לעהנט אונטר די פרומע לייט ענטפר אונז דר גאט פון אונזערע עלטערין ענטפער אונז גאט פון אברהם ענטפר אונז. גאט וואס אונזר פאטער יצחק האט זיך גיפארכטין פר אים ענטפר אונז. גאט דר וואס האט גישטארקט אונזר פאטר יעקב ענטפר אונז. גאט דער באשיצר פון אונזערע סוטערס ענטפר אונז. גאט וואס דוא ביסט גיוועזן דיא הילף פון דיא שבטים אין זייערע מלחמות ענטפר אונז. גאט וואס דוא ביסט שוועער צו דער צערנען דיך ענטפר אונז גאט וואס דו ביסט ווייך צום איבער בעטין ענטפר אונז וואס דו ענטפערשט תמיד אין דער צייט פון רצון ענטפער אונז דוא ביסט איין פאטער פון יתומים ענטפער אונז. ענטפער אונז דוא ביסט דין אלמנות ענטפער אונז:

רחמנא דעני לעניי עגינן. רחמנא דעני לתבירי לבא עגינן. רחמנא דעני למכיכי רוחא עגינן. רחמנא עגינן. רחמנא חוס. רחמנא פרוק. רחמנא שזיב. רחמנא רחם עלן. השתא בעגלא ובזמן קריב:

סליחות לחמישי

דער חזן הייבט אן סלח לנו אבינו ביז לכל קוראיך אונ דר נאך הייבט מען אן דא, אונ אזו אין יעדער תענית צבור:

האזינה יי תפלתנו והקשיבה לקול תחנונותינו: הקשיבה לקול שועתנו מלכנו ואלהינו כי אליך נתפלל: שמע יי וחננו יי היה עוזר לנו: כרחם אב וכו'

סליחה מיוסד ע"פ תשר"ק — אלהינו ואלהי אבותינו — ובסוף חתום שם המחבר מאיר חזק

תענית צבור קבעו תבוע צרכים. שוב עדיך חפש ולחקור דרכים. רך לרצות בשלש עשרה ערכים. קשה לכעוס תת לאפים ארכים: צדדיך מקשטים עדים בלי תפשיט. פאר הרחמים והסליחות הוד תכשיט. ערך שועתנו לך לבד נושיט. סדר חיים ופרנסה ליצורים תושיט: נסתמה הבירה ונתרוקן טוהר השלחן. מזין ומזיח סתר מעבודת פלחן. לשפיכת הנפש חשוב כבשית זלחן. כמעטר ומשביע גואל ורופא וסלחן: יאות לך יען ממנתך נשנסת. טוב חנחך היות נזונת ומתפרנסת. חלף שואלת קובלת ומתנוססת. זכר דאגותיה לפניך משיחה ומכנסת: ואליך היא נשויה ובך חסיה. הותיה העבר מי כמוך חסין יה. דרך אמנותך בחלקך ללגיונך אפסניא. גמול חסד לעלובה הלזו אכסניא: בקאים ומישבים לרצותך בדברים ערבים. אפסו פסו בכדם קטגור מערבבים. מאהבי לאביהם שבשמים זריזים ומערבבים. יראיו נדברים דתו

מען זאגט סלח לנו, אל ארך אפים, ביז לכל קוראיך:

האזינה ה' הער צו גאט אונזר תפלה פר נעם אונזר געבעט אונ אונזר גישרייא אונזער מלך הקב"ה צו דיר טוען מיר בעטן. הער אונז צו אונ לייטזעליג אונז זיי אהעלפר צו אונז:

תענית צבור איין פאסט טאג האבן זיי גיזעצט דאס קהל צו באגערן אירע באדערפעניש. צו ווידר קערן צו דיר צו פארשטן אירע וועגן. דו ביסט דר דא איז ווייך צו באווילינן מיט דרייצעהן אן ריכטונג אונ זיטין, דר דא איז הארט אונ שווער צו דר צערנן צו געבין וואַרטונג צו צערנן. דיינע זיטין די ניצירטע אירע צירונג זאלסטו ניט אפציהען. די שיינהייט פון דר בארימהקייט אונ די פר געבונג דאס איז דיא שיינע צירונג מיט די קרוין דיא אלע היפשע פון לויב אונ בעטן זאלסטו דיך ציהן. די ארדנונג פון דאס לעבין אונ שפייז זאלסטו געבן צו די בשעפעניש ווס דו האסט בשאפן פון דיינט וועגן צו לויבן דיך. זיא איז ווארין פר שטאפט אונ וויסט די הויפט שטאט ירושלים אונ דער בית המקדש אונ איז גיווארן אויס גילערט די ריינקייט פון דעם טיש דה אפפער שטול דר דא ווערט גישפייזט פון די קרבנות אונ דר דא מאכט פר רוקין אונ פר נעבן די זינד איז ווארין צו בראכן פון צווא דינען דרויף דעם דינסט. צו דאס פר גאסנע לייב מיט תפלה זאלסטו רעכנן אז דר רינן פון מזבח דס דא איז גירונן אין דעם ברונן וואס הייסט שיתין אונ זיי צו אונז איין קריינר אונ זעטר אונ איין דר לייזר אונ איין היילר אונ איין פרגעבר. עס איז צימליך צו דיר אן צו נעמן אונזר תפלה ווס ווערט ניגערט פון די ישראל די דא איז דיין נאב. פון דיין גוטן ווילן זאלן זיי ווערן גישפייזט אונ דר נערט ווערן דר ווייל זיי בעטן צו דיר אונ קלאגן אונ שרייען הויך. דאס גידעכעניש פון אירע זארג טוען זיי פר דיר ריידן אונ פר דיר זאגין אונ פר בארגין אונ צו דיר איז זיא בהולבן אונ אין דיר טוט זיא בשיצן. בראך אונ בייזע גישעכעניש מאך איבר פארן דען ווער איז. אז דו אזו איין שטארקר גאט. אין דיין טיילין דאס שפייז אז דו זעטיגסט פון דיין האנט ווערק איז פיל פר גנעלט גינאד די דא ווערן בקי אונ די דא ווערן שטיל אונ רוען אירען זינן צו קענן באווילינן דיך מיט זיסע רייד. די זיינן צו גענצט די דא קענן פר מיידין מיט איר

שחרים וערבים: הקדשנו צום עוללים וזקני אספות. ישרנו רנה ותפלה ושקדנו ספות. חשוך למטה מעון ושלומנו תשפות. זקוף דל מעפר ואביון מאשפות: בתור המעלה ובמדות הגונות תרומות. ערבתנו שים לטוב יושב מרומות. ובמקוה טוהר תריח קלות ורמות. מצא תפלתנו חסד לארכך רוממות: אל מלך וכו'

הושיעה יי כי גמר חסיד כי פסו אמונים מבני אדם: כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא: הושע יי את עמך את שארית ישראל: ישראל נושע ביי תשועת עולמים: כרחם אב וכו'

סליחה מיוסד ע"פ א"ב — אלהינו ואלהי אבותינו

אנשי אמנה אבדו. באים בכח מעשיהם. גבורים לעמוד בפרץ. דוחים את הגזרות. היו לנו לחומה. ולמחסה ביום זעם. זועכים אף בלחשם. חמה עוצרים בשועם. טרם קראוך עניתם. יודעים לעתר ולרצך. כאב רחמת למענם. לא השיבות פניהם ריקם. מרוב עונינו אבדנום. נאספו מנו בחטאינו. סעו המה למנוחות. עזבו אותנו לאנחות. פסו גודרי פרץ. צמתו משיבי חמה. קמי בפרץ אין. ראוים לרצותך בעתר: שוטטנו בארבע פנות. תרופה לא מצאנו. שבנו אליך בבושת פנים. לשחרך אל בעת צרותינו: אל מלך ויעבור וכו'

פזמון שם המחבר שפטיה

ישראל נושע ביי תשועת עולמים. גם היום יושעו מפיך.

קראפט דעם הינדערער. צו מאכן ליב מיך צו מיין פאטר דר דא איז אין הימל פרישטין זיי זיך פריא אונ שפעטיגן זיך אין אבינט זיינע פארכטר די דא ריידן זיין תורה מארגינס אונ אבינט מיר האבן גיהיילינט איין פאסט טאג יונגע אונ אלטע מיט אנגדער מיט רעכט פארטיגע ליב גיזאנג אונ גיבעט. מיר קלאפן אין די בייי שטידלען פון דר שול פר מיד די ישראל די דא זיינן אונטן אונ שפעל פון זינד אונ אונזר פריד זאלסטו מערין. ריכט אויף דעם ארימאן פון דער ערד אונ דעם נויט באדרפטיגין פון מיסטין אין דר מעלה אונ אין אזעלכע מעלות אונ זיטין דיא דא זיינען אפ גישיידנע אונ בעסר אז אנדערע מעלות זאלסטו אונז אויף ברייגגן אונזער באגער אונ פר זיכערונג טוא צו גוטין דו זיצער דאס הימעלש אונ אין דאס קוואל דיין ריינען זאלסטו שווייגקען דיא גרינגע זינד אונ גרויסע הויבע זינד. אונזער תפלה זאל גיפינגען גינאד צו שטארקין דיך מיט הויכקייט:

הושיעה ה' נאט העלף דען עס האט אויף גהערט דר חסיד דר וואס זאל באשיצן אויף אונז דען עס זיינן פר נאנגן די גיטרייע פון מענטשן. דען עס איז קיין מענטש גירעכט אויף דר ערד דאס ער זאל נוטס טאן אונ זאל ניט דרינגען פעלן. נאט העלף דיין פאלק די איבער בלייבונג פון ישראל ווערט גיהאלפין מיט גאטס הילף איין אייביג הילף:

אנשי אמנה די ווארהאפטיגע לייט זיינן פר לארן זיי פלעגן צו קומן מיט דעם כח פון זייערע גוטע מעשים. זיי זיינן גיוועזן שטארק צו שטיין פר דעם בראך. זיי זיינען אונז גיוועזן ווי איין מויער אונ איין באשיצונג אין טאג פון צארן. זיי האבן פר שניטין דעם צארן מיט זייער גיבעט אונ גרים צארן האבן זיי פר האלטן מיט זייער גישריי. איי זיי האבן גירופן צו דיר האסטו זיי גיענטפערט. זיי האבן גיוואוסט איבר צו בעטן אונ צו באווילינן דיך. אזו וויא איין פאטר האסטו דיך דר בארימט אום זייער זכות. דו האסט זייער פנים ניט אוועק גילאזן לער. דורך אונזרע פיל זינד האבן מיר זיי פר לארין אונ זיינן איין גינומן גיווארין פון אונז דורך אונזרע חטאים. זיי האבן אוועק גיצוגין צו רוא אונז האבן זיי גילאזט צו זיפצן. זיי האבן זיך אויסגילאזן די וואס האבן פר צאמט דעם בראך אונ זיינן פר שניטין גיווארן דיא וואס האבן גישטילט דעם צארן. די וואס פלעגן בייששטיין פר דעם בראך אונ זיינן ראוי גיוועזן דיך איבער צו בעטן זיינן נישט דא. מיר זיינן פר שפרייט אין די פיר ווינקלן פון דר וועלט אונ קיין רפואה האבן מיר ניט גיפונען. מיר קערין זיך אום צוא דיר גאט מיט איין פאר שעמטין פנים צו פארשטין דיר גאט אין דעם טאג וואס מיר טוען תשובה:

ישראל — סקס"פ ס'

שוכן מרומים. כי אתה רב סליחות ובעל הרחמים:
שעריך הם דופקים כעניים ודלים. צקון לחשם קשוב יה
שוכן מעלים. כי אתה: פחודים הם מכל צרות. ממחרפיהם
ומלוחציהם. נא אל תעזבם יי אלהי אבותיהם. כי אתה: טובותיך
יקדמו להם ביום תוכחה. ומתוך צרה המציאם פדות ורוחה.
כי אתה: יושעו לעין כל. ואל ימשלו בם רשעים. כלה שעיר
וחותנו. ויעלו לציון מושיעים. כי אתה: הקשיבה אדון
לקול שועתם. ולמכון שבתך השמים תעלה תפלתם.
כי אתה רב סליחות ובעל הרחמים: אל מלך וכו'. זכור רחמיך וכו'

סליחות לשני תנינא

מען זאגט סלח לנו. אל ארך אפים ביז ורב חסד לכל קוראיך דער נאך הייבט מען אן דא:

אל תקצוף יי עד מאד ואל לעד תזכור עון. הן הבט נא עמך כלנו: העל אלה תתאפק
יי תחשה ותעננו עד מאד: שובה יי עד מתי והנחם על עבדיך: כרחם אב וכו'

סליחה מיוסד ע"פ א"ב אלהינו ואלהי אבותינו ובסוף חתום שם המחבר אמתי

אפפונו מים עד נפש. באנו בעמקי מצולה. גלי ים עברו עלינו. דכיות
תהום כסתנו. הודנו נהפך למשחית. ועוד לא עצרנו כח. ולעפנו
על חטאתינו. חולחלנו על רוב פשעינו. טכסנו עצה מה לעשות. יועץ בקרבנו
אין. כוננו בלב מחשבות. למרחוק שאת דעה. מסורת בידינו מאבותינו.
נאקה תשובה וצדקה. סותרות רוע גזרות. עוד מענות עם. פצנו בהסכמה

ישראל נושע די ישראל וועלן גיהאלפן ווערן מיט גאט איין אייביגע הילף. היינט אויך זייא
זאלן גיהאלפן ווערן פון דיין זאג וואס דו רועסט אין הימיל. ווארום דו ביסט איין
גרויסר פר געבר די זינד אונ איין בעל הרחמים. אין דיינע טויערן טוען זיי קלאפין אזו ווי
ארימע לייט. דאס גיסונג פון זייער גיבעט פאר נעם גאט וואס רועט העכער פון דיא
אויבערשטע. מיר בעטין דיך פר לאז זייא ניט. גאט פון זייערע עלטערן. דיינע טובות זאל
זיי פעדערן אין דעם טאג פון שטראף. מאך זיי גיפינען איין הילף אונ ערבריטערונג. זייא
זאלן גיהאלפן ווערן אונ זאלן אויף גיין קיין ציון די גיהאלפענע ישראל. פר נעם הער גאט
צום קול פון זייער גישרייא. אונ צו דיין וואוינונג דעם הימיל זאל אויף גיין זייער תפלה.
ווארום דוא ביסט רב סליחות ובעל הרחמים:

אל תקצוף דוא גאט מיר בעטין דיך זאלסט ניט זייער צארינען ניט אייביג זאלסטו גידיינקן
די זינד, זעה מיר זיינען אלע דיין פאלק. אויב צו דעם ווילסטו דיך אויף האלטין אונ
שווייגין אונ לאזין זיי פייניגין. קער ווידער גאט ווי לאנג נאך זאל דאס דויערין אונ באדיינק
דיך אויף דיינע קנעכט וואס טוען דיין רצון:

אפפונו מים עד נפש עס האבין אונז ארום גירינגילט דיא וואסערין ביז צוא דעם נפש. דען
מיר זיינען דר ציטערט ווענין אונזערע חטאים אונ דער שראקין איבער אונזערע
פשעים. מיר האבין איין עצה גיקלערט וואס צוא טאן אונ עס האט אונז קיינער קיין עצה
צוא געבין. מיר האבין אלע גלייך איין דעה אפ גיקלערט צוא פאר לאזין זיך אויף גאט
וואס וויט אין הימל זיצט. מיר האבין איין קבלה פון אונזערע עלטערין אז שרייען צוא
גאט תשובה אונ צדקה דאס איז מבטל דיא שלעכטע גזרות וואס עס ווערט חס ושלום
אין הימל נגזר. נאך האבין זיי אפ גישמועסט אונ מיר זיינען אלע מוסכם גיווארין דעם

אחת. צום שני וחמישי ושני. קדוש אולי ישקיף. רחמיו לקדם לרוגז. שדי עשינו את שלנו. תקיף עשה את שלך. אל תשב עמנו בדין. מדבר ומחרב ומרעב מלטנו. תיקר נפשנו בעיניך. יה סלח לנו מחל לנו כפר לנו. כיום רדתך בענן: אל מלך וכו'

האזינה יי תפלתנו והקשיבה בקול תחנונותינו: שמע יי קולנו נקרא חננו ועננו: שמעה יי צדק הקשיבה רנתנו האזינה תפלתנו: שמע יי וחננו יי היה עוזר לנו: כרחם אב וכו'

סליחה פ"ט א"ב כפול | אלהינו ואלהי אבותינו | ושם המחבר ר' מאיר בר יצחק

אזון תחן והסכת עתירה. אף הפר ושכך עברה. באי לחלותך בנפש מרה. בשמך הגדול ימצאו עזרה: געית נאנחים ענותם חזה. גחינת קומתם נא אל תבזה. דרוש עלבונם מצר ובוזה. דרוך פורה ונצחם יזה: הלא אתה היית והנך. היו תהיה בהדר גאונך. ונמת יכון זרע אמוניך. והנם כלים מתגרת חרונך: זועמו בעוותם וממאוים נסחו. זורו באפסים ולא נחו. חבלה רוחם ולעפר שחו. חרשו חורשים ומענית המתיחו: טבעו בבוץ ואין פוצה. טורפיהם שלו מקצה אל קצה. יום יום לוחמם מנצה. יד פורשים מלחץ ליצא: כלו חייהם ביגון ואנחה. כושל רבה וערבה שמחה. לישע חוכים והנה צוחה. לבטום קמים וכרו שוחה: מערימים סוד ממך להדיחם. מכבידים עול להכשיל כחם. נואקים אליך בהתעטף רוחם. נחת למצוא מכובד טרחם: שיח צקים במעמד צפוף. סליחה מבקשים בקדקוד כפוף. עושקיהם יקניאום ותנום לשסוף. עועים ימסכו ויהיו לספוף: פדה דבקיך מחרץ וכלוי. פלטם מצורר ותנם לעלוי. צוה ישועות משחריך בחלוי. צור עולמים הושיענו בגלוי: קנא ונוקם קנא לשמך. קצץ עלם מצואר עמך. ראה עמלנו ושוב מזעמך. ריבה ריבנו מעם

תענית פון שני וחמישי ושני צו האלטן טאמר וועט דר הייליגר גאט וועהן צו פעדערן זיין רחמנות פר דעם צארין וואס איז חס ושלום גגזר גיווארין. שדי עשינו את שלנו הער צוא גאט מיר טוען וואס צו אונז גיהער טוא דוא שטארקר גאט וואס צו דיר גיהער. זאלסט מיט אונז ניט נוהג זיין דעם דין נאך אונזרע מעשים נאך. פון דבר חרב ורעב מאך אונז אנטרינן. אונזר נפש זאל ביי דיר טייער זיין. גאט זיי אונז מוחל אונזערע עברות אזו ווי אין די צייטין פון משה רבינו אז ער האט מתפלל גוועזן אויף עון העגל האסטו אראפ גינידערט מיט דעם וואלקן און האסט אים גזאגט אז דו ביסט זיי מוחל אזו זאלסטו היינט אונז אויך מוחל זיין:

האזינה ה' הער צו גאט אונזר תפלה און פר נעם אונזר גיבעט. הער צו גאט אונזער קול וואס מיר רופן צו דיר און לייטזעליג אונז און ענטפר אונז. הער צו גאט דאס גירעכטיקייט פאר נעם אונזער גיזאנג. הער צו גאט און לייטזעליג אונז דו גאט זיי אונז איין העלפער:

אזון תחן פר נעם און הער צו דאס גיבעט פון אונז. דעם צארן פר שטער און שטיל דעם גרים צארן. די וואס קומן בעטן דיך מיט אביטר לייב, אין דיין גרויסן נאמן זאלן זיי גיפינן איין הילף. דאס גישריי פון די וואס זיפצן זאלסטו הערן און זאלסט ניט מבזה זיין וואס זיי בוינן איין זייער הויך. פר וואר דו ביסט גיוועזן און ביסט היינט אויך. דוא ביסט תמיד אין דעם שיינקייט פון דיין הערשאפט. און האסט גיזאגט זאלין אן גיברייט זיין די קינדר פון אברהם יצחק ויעקב. זיי האבן דר צארינט מיט זייער פר קרימונג און פון זייער גילוסטיקייט זיינן זיי פר רוקט גיווארן. זיי זיינן צו שפרייט אין די עקין פון דער וועלט. זיי שטעלין זיך תפלה טאן מיט איין גיבויגענע קעפ. זיי בעטן פון דיר פאר גיב מיט איין גיבויגענעם קאפ און אקין. העלף דיינע באהעפטיגע פון פאר שניידונג און פר דארבונג. גיבוט די הילף פון די וואס בעטן דיך מיט ציטערניש. באשעפר פון דר וועלט העלף אונז עס זאל אנטפלעקט

חרמך: שכינתך השב להיך ארמוני. שאנן הושב לויי וכהני. תטה אזנך לקול תחנוני. תרצני בקראי יי יי: אל מלך ויעבור

פזמון שם המחבר בראשי תיבות אמתי

יי יי אל רחום וחנון. ארך אפים. ורב חסד. ואמת. נצר חסד לאלפים. נשא עון. ופשע. וחטאה. ונקה. וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: אזכרה אלהים ואהמיה. בראותי כל עיר על תלה בנויה. ועיר האלהים משפלת עד שאול תחתיה. ובכל זאת אנו ליה ועינינו ליה. יי: מדת הרחמים עלינו התגלגלי. ולפני קונך תחנתנו הפילי. ובעד עמך רחמים שאלי. כי כל לבב דוי וכל ראש לחלי. יי: תמכתי יתדותי בשלש עשרה תבות. ובשערי דמעות כי לא נשלבות. לכן שפכתי שיח פני בוחן לבות. בטוח אני באלה ובזכות שלשת אבות. יי: יהי רצון מלפניך שומע קול בכיות. שתשים דמעותינו בנאדך להיות. ותצילנו מכל גזרות אכזריות. כי לך לבד עינינו תלויות.

יי יי: אל מלך וכו'. זכור רחמיך וכו'

סליחות לעשרה בטבת

מען זאגט סלח לנו. אל ארך אפים ביז ורב חסד לכל קוראיך דער נאך הייבט מען אן דא:

כי עם יי החסד והרבה עמו פדות: פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו: והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו: פודה יי נפש עבדיו ולא יאשמו כל החוסים בו: כרחם אב

ווערין דיין הילף. דוא זאלסט גייגין דיין אויער צוא מיין גיבעט. דוא זאלסט באוויליגין מיך אז איך רוף אן גאט גאט:

יי יי אל גאט איז איין גאט איין דר בארמיגר אונ איין לייטזעליגר אונ דר לייגנגערטדעם צארן. אונ טוט פיל חסד מיט אמת. אונ טוט חסד צו צוויי טויזינט דורות אונ פר טראגט דיא עבירות וואס מען טוט במזיד אונ בשוגג אונ ריינגט מיט יסורים דיא וואס טוען צוא אים תשובה. אונ דו זאלסט פר געבן צו אונזערע עבירות סיי במזיד אדער בשוגג אונ זאלסט אונז מאכן ארבין ארץ ישראל: ליבער גאט איך טוא גידיינקן אונ ברומען אז איך זעה אז גאטס שטאט ירושלים איז גינידערט ביז צום אונטערשטן גרוב. האטשע עס איז אזו זיינען מיר צו גאט אונ אונזערע אויגן צו גאט: דו מדה פון דר בארימקייט זאלסט אויף אונז זיך קייקלן, אונ פר דיין באשעפר אונזר גיבעט ווארף. אונ פאר דיין פאלק בעט רחמים. ווארום אלע הערצר טוען וויא אונ אלע קעפ זיינן קראנק דאס מיינט מען מיר זיינן זינדיג אונ שלעכט: איך האב אונטר גילעהנט מיינע נעגיל דאס מיינט מען מיר פר לאזין זיך אויף די דרייצעהן מדות אז מען זאגט זיי מיט כונה גייען זיי ניט ליידיג צוריק. אונ די טויערן פון טרערן זיינן ניט ווארין פר שלאסין. דריבער פאר גיס איך מיינע תפלות פאר גאט וואס ער פרובט דיא הערצר. איך בין פר זיכערט אין די דרייצעהן מדות אונ אין זכות פון אונזערע דריי אבות: עס זאל זיין דר רצון פון פר דיר וואס דוא הערסט צו דאס קול פון גיוויין. דוא זאלסט טאן אונזערע טרערין אין דיין לאגיל עס זאל זיין צו איין גידעכעניש אונ זאלסט אונז מציל זיין פון אלע גזירות. ווארום נאר צו דיר אליין הייננען אונזערע אויגין:

סליחה מיוסד ע״פ א״ב — אלהינו ואלהי אבותינו — ובסוף חתום שם המחבר יוסף

אזכרה מצוק אשר קראני. בשלשה מכות בחדש הזה הכני. גרעני הגיאני הכאני. אך עתה הלאני: דעכני בשמונה בו שמאלית וימנית. הלא שלשתן קבעתי תענית. ומלך יון אנסני לכתוב דת יונית. על גבי חרשו חורשים האריכו מענית: זעמתי בתשעה בו בכלמה וחפר. חשך מעלי מעיל הוד וצפר. טרוף טורף בו הנותן אמרי שפר. הוא עזרא הסופר: יום עשירי צוה בן בוזי החוזה. כתב לך בספר המחזה. לזכרון לעם נמס ונבזה. את עצם היום הזה: מנין סדר חדשים בעשרה בו העיר. נהי ויליל במו פי אפעיר. סדר פורעניות בתוך לבבי יבעיר. בבא אלי הפליט לאמר הכתה העיר: על אלה על פני אבק זריתי. פצתי על ארבעתן לוחין בלבי יריתי. צרות על אלה קבר לי כריתי. צדיק הוא יי כי פיהו מריתי: קראתי שמך מתנחם על רעתי. ראה עניי ושמע קול פגיעתי. שמע תחנתי חיש נא ישועתי. אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי: ירח טבת מאד לקיתי בו. ונשתנו עלי סדרי נתיבו. סררתי פשעתי יגלה לי טובו. האומר לים עד פה תבא: אל מלך ויעבור

אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלם לעיים: אלהים זדים קמו עלינו ועדת עריצים בקשו נפשנו ולא שמוך לנגדם: כרחם אב וכו׳

כי עם ה׳ מיט גאט איז גינאד אונ פיל דר ליזונג. בעטין מיר דיך לייז אונז דיא ישראל פון אלע זינד. אונ ער זאל אויס לייזין די ישראל פון אלע זיינע זינד. גאט לייזט אויס דאס נפש פון זיינע קנעכט אונ זיי ווערין ניט פאר שולדיגט דיא וואס באשיצין זיך אין אים: **אזכרה** מצוק איך גידיינק דאס באצווינגעניש וואס מיך האט גיטראפן. אין דם חודש האט ער מיך דריי מכות גישלאגין. ער האט מיך פאר שניטין אונ פאר ווערט אונ צו בראכין. ער האט מיך פאר לאשין אכט טעג אין טבת. איך האב אויף זייא דרייא תענית גיזעצט. איך בין ניצארינט גיווארין ניין טעג אין טבת מיט שאנד אונ פאר שעמונג. עס איז פאר מיטין גיווארין פון מיר דאס שיין העמדיל פון דעם כהן גדול וואס איז גיוועזן ליכטיג ווי דער מארגין שטערין. ער איז פאר צוקט גיווארין אין דעם טאג וואס האט שיינע רייד גירעט דאס איז עזרא הסופר. דעם צעהנטין טאג אין טבת איז גיבאטין גיווארין דר נביא יחזקאל בן בוזי אין דער נבואה מיט דעם לשון שרייב דיר אן אין ספר פון נבואות פאר איין זכרון צו דעם אום ווירדיגין אונ פאר שעמט פאלק דעם היינטיגין טאג. אונ דר צאל פון חדשים איז דאס גיוועזן דער צעהנטר חודש דאס איז טבת וואס אין אים האט ער דר וועקט קלאג אונ יאמער וואס איך וויל מיט מיין מויל עפענן. דער סדר פון די פורעניות טוט אין מיין הארץ ברענן אין דעם טאג וואס איז מיר איין בשורה אן גיקומען דורך דעם אנטלייפער אז די שטאט איז גישלאגין גיווארין. אויף די זאכין האב איך שטויב אויף מיין פנים פאר שפרייט. איך זאג אויף די זאכין וואס עס איז גישעהען גיווארין אין דיא פיר תעניתים ווען איך וואלט גיהאט אין מיינע הענט די פייל וואס די שטאט האט גיטראפין, וואלט איך זיא בעסר אין מיין הארץ אריין גיווארפן. אויף די צרות וואלט איך מיך בעסר איין קבר גיגראבין. גאט איז גירעכט ווארום איך האב ווידער גישפעניגט די רייד פון זיין מויל. דו גאט איך טו רופין דיין נאמן איך האב חרטה אויף מיינע שלעכטע מעשים זעה מיין ארימקייט אונ פאר נעם דאס קול פון מיין גיבעט. שמע תחנתי הער צו מיין גיבעט אונ איל מיין הילף. פר הויל ניט דיין אויער צו מיין דער בפרייטונג צו מיין גישריי. דעם חודש טבת בין איך זייער אין אים גישלאגין גיווארין אונ עס איז פר ענדערט גיווארין אויף מיר דר סדר פון זיין פירונג. איך האב אפ גיקערט אונ האב גיזינדיגט דאך בעט איך אים אז ער זאל מיר זיין גוטקייט אנטפלעקן דר גאט וואס ער האט גיזאגט צו דעם ים ביז אהער זאלסטו קומן טאר ער איבער ניין גרעניץ ניט איבר טרעטין זאל ער צו מיינע צרות אויך אזו זאגין: אלהים, גאט עס זיינען גיקומען פרעמדע אין דיין נחלה זיי האבן פאר אום ריינינגט דיין

סליחה מיוסד ע"פ א"ב אלהינו ואלהי אבותינו וש"ה חתום אברהם בר מנחם חזק

אבן הראשה. לעיים ולחרישה. ונוחלי מורשה. מנוד ראש בלאמים: בקרבי לב נכאב. נדוה ונדאב. נשארנו כאין אב. והיינו כיתומים: רכה ועגוגה בשושנים סוגה. ועתה היא נוגה. מסורה ביד קמים: היתה כאלמנה. קריה נאמנה. וזרע מי מנה. נמכרו בלא דמים: מעונגה ורכה. צלדה למלוכה. ומעניתה ארכה. זה כמה שנים וימים: בית יעקב לבזה. ללעג ולעזה. והעיר העליזה. למטעי כרמים: רוויה תרעלה. ביד בני עולה. הרצויה כעולה. וכקטורת הסמים: מאסה לזנוח. תורת אבי זנוח. ולא מצאה מנוח. לילות וגם ימים: נורא אל עליון. ממך יהי צביון. להשיב לריב ציון. שנת שלומים: חדש ימינו כקדם. מעונה אלהי קדם. ולבן כצמר אודם. וכשלג כתמים: חזקנו ביראתך. ובקיום תורתך. ופקדנו בישועתך. אל מלא רחמים: אל מלך וכו'

פזמון שם המחבר בראשי החרוזות אברהם יצחק אפרים חזק

אבותי כי בטחו בשם אלהי צורי. גדלו והצליחו וגם עשו פרי. מעט הדחו והלכו עמו קרי. היו הלוך וחסור עד החדש העשירי: בעשירי לחדש סמך מלך בבל. וצר על עיר הקדש. ונקרב רב החובל. נתתי הרש ועניתי

היילינ היכל זייא האבין גיטאן ירושלים צו וויסטענעש: אלהים גאט, מוטווילינע זיינען אויף אונז אויף גישטאנען אונ דאס איין זאמלונג פון די שטארקע לייט האבן באגערט אונזערע לייבער אונ דיין פארכט האבין זייא ניט גיטאן אנטקעגין זייערע אויגין:

אבן הראשה דער הויבט שטיין דאס איז דער בית המקדש איז צו וויסטונג אונ צו אקערונג. אונ דיא ישראל וואס האבין גיארכט די תורה זיינען גיוועזין צוא איין קאפ שאקלען אונ צוא גישפעט: אין מיר איז דאס הארץ פאר ווייטיג אונ פאר טרויערט. מיר זיינן איבר גיבליבין אזו ווי אן איין פאטער. מיר זיינען גיווארין ווי יתומים: ישראל די איידעלע אונ ארים גיצאמט ווי מיט רויזין, די איז גיווארין ווי איין אלמנה. דיא וואר האפטיגע שטאט ירושלים אונ ישראל וואס זיי הייסין מי מנה זיינן פר קויפט גיוועזין אן געלט: די גיוועניפטע אונ איידלע וואס האט אין ארץ ישראל צו קיניגרייך בגליקט איז איר אקער דר ליינגערט פיל יאר אונ טעג: דאס הויז גיזינד פון יעקב איז גיוועזין צו פר שעמונג אונ צו שפעטונג אונ צו ביי רייד אונ די גיפרייטע שטאט ירושלים איז צו פלאנצונג פון וויין גערטנער: זיא איז גיווארין גיזעטיגט מיט ביטער גיטראנק. די ישראל די באווילינטע אזו ווי איין קרבן עולה אונ קטורת: ווייל זיא האט פאר מיאוסת צו פאר לאזין די תורה פון משה רבינו ער הייסט אבי זנוח דער פאטער וואס האט פאר לאזין דיא זינד פון ישראל. איבער דעם האט זיא דעמנאך מאל קיין מנוחה ניט גיפונן נעכט אונ טעג: דו פארכטיגער אויבערשטר גאט פון דיר זאל זיין דער ווילין. חדש ימינו כקדם באנייא אונזערע טעג וויא אמאל דוא גאט פון אייביג וואס וואוינט אין הימל. אונ מאך ווייס וויא ווייסע וואל דאס רויטקייט פון די זינד אונ וויא שניי מאך די פלעקין פון די עונות: שטארק אונז אין דיין פארכט אונ מקים צוא זיין דיין תורה אונ גידיינק אונז מיט דיין הילף דוא גאט דוא ביסט פול מיט רחמים:

אבותי כי בטחו מיינע עלטערין אז זיי האבין איין בטחון גיהאט אין דעם נאמען פון מיין שטארקין גאט זיינן זיי ווארין גיאכפערט אונ בגליקט אונ האבין פירות גימאכט אבער פון דענסט מאל וואס זיי זיינען פון אים פאר שטויסין גיווארין סחמת זייא זיינען מיט אים גינאנגען מיט הארטקייט זיינען זיי אלע מאל גינאנגען גימינערט ביז דעם צעהנטין חודש: אין דעם צעהנטין טאג פון דעם חודש האט צו גישפארט דער מלך פון בבל אונ האט באלעגערט די היילינע שטאט אונ האט גינעהנט דר גרויסער פר כארבר נבוכדנצר. איך בין ווארין ניטעפין צום דרעשין אונ בין ווארין גיפיינינט אין קייטן. איבער דעם ווען

בבבל. והיה מדי חדש לאבל כנורי: אבותי ראשית בכורה לראשית החרם. שם אחרים הזכירה והעון גורם. אל לא הכירה ושטפה בזרם. צרה כמבכירה כעת במרום תמריא: אבותי אלהים הביא. יום רעה ומצור. צוה צרי סביבי. עוללי לבצור. יום הרך לבבי. ואין כח לעצור. ודבר אל נביא. משול אל בית המרי: אבותי מיושבי שער. העביר אדרת. חמתו כאש בער. והרים עטרת. ומלבנון יער. השליך תפארת. ורוח סועה וסער. תסמר שערת בשרי: אבותי יפיפית נמשלת. ועתה קדורנית. בעון כי כשלת. ולבך אחורנית. זנבוך ונחשלת. ראשונה ושנית. והחתל לא חתלת. מעט צרי: אבותי צדיק הצור תם. נשוא עון נלאה. מרוב למפתן. לפנת גג דאה. מעון הנכתם. וצעקתם באה. רבה רעתם. כעץ עשה פרי: אבותי חזק כל קמי. תוכן העלילות. כי מלאו ימי. ברוע מפעלות. ומבושת עלומי. שכחתי גמולות. נותן לחמי ומימי. פשתי וצמרי: אבותי קמי פיהם פערו. ונחלתי

דר חודש קומט ווערט מיין פידיל פון שמחה צו טרויערונג פר קערט: די ערשטע צייטיגע פרי דאס איז ישראל האבין אפ געטער גידינט אונ האבין זייער נאמען מזכיר גיוועזן זיינען זיי צו גרונט גיריכט גיווארין אונ דאס האט אליץ די זינד גורם גיוועזן. זיא האט ניט גיוואלט גאט דר קענען איז זיא פר פלייצט גיווארין וויא מיט אשטראם וואסר. אזוי טאג האט זיא באקומען אזו ווי אגיווינערין פון איין ערשטלינג, דענמאלט האבין די מלאכים אין הימיל אויף איר וויטאג גיקלאגט מיט ביטערע קלאג: גאט האט גיבראכט אטאג פון בייז אונ איינגקייט. ער האט דענסטמאל גיבאטין מיינע באליידיגער ארום מיר מיינע פירות די קינדר צו טרעטין. דעם טאג האט ער גישלאפט מיין הארץ אונ עס איז ניט קיין כח גיוועזן איין צו האלטין אונ האט גירעט צו יחזקאל הנביא גייא זאג צו דעם ווידר שפעניגין הויז גיזינד משלים פון פורעניות: פון די סנהדרין וואס זיצין אין טויער פון משפט האט ער דם מאנטל אפ גיטאן דאס ער האט זיא די חכמה צו גינומען אונ זיין צארין האט אים גיברענט וויא פייער אונ האט די קרוין אפ גהויבן אונ פון וואלד פון בית המקדש האט ער אראפ גיווארפן דאס שיינהייט אונ הט גישיקט אשטורעם ווינט איין אוים רייסר וום הט גימאכט שטעכין די האר פון מיין לייב: צו איין שיינע ביסטו גלייך גיוועזן אונ דער נאך ביסטו גישווארצט גיווארין דורך דער זינד וואס דוא ביסט גישטרויכילט גיווארין אונ דיין הארץ הט אוועק גיקערט פון גאט. ער האט דיך גיקליינט אונ ביסט גישלאפט גיווארן ביי דם ערשטין חורבן אונ ביי דעם אנדערין חורבן אונ ביסט ניט ווארין גיפלאסטערט איין ווייניג פלאסטער פון תשובה: דער צדיק הקב״ה דער שטארקער אונ גאנץ זיין ווערק איז כביכול מיד צו פאר טראגין די זינד אזו פיל מאל האבין זייא גיזינדיגט אונ ער האט זייא אליץ מוחל גיוועזן אונ האט אוועק גישוועבט פון דעם ארט וואס דער כרוב איז גישטאנען צוא דער שוועל פון היכל אונ דער נאך צו דעם שפיץ דאך איבער זייערע גיפלעקטע זינד, אונ זייער גישרייא איז גיקומען פר גאט. זייער בייזקייט האט גיוואקסין אזו ווי אבוים וואס וואקסט ארויס פרות: ער האט גישטארקט אלע מיינע פיינד דער גאט וואס ציילט די מעשים פון דעם מענטשין ווארום מיינע טעג זיינען דר פילט גיווארין מיט מיינע בייזע מעשים אונ פון שאנד פון מיין

בלעו. מאד עלי גברו. ודמי שתו ולעו. נכרים עלי צרו.
ואת אחי הרעו. האומרים ערו ערו. בני שעיר החורי: אבותי
אמרו לכו נכלם. ונשביתה זכרם. אל קנא ונוקם גמלם.
ישאו את שברם. כמעשיהם שלם. ויבושו משברם. כאיש
חלום חולם. שלשה סליחורי: אבותי פצעי לא רככה. וחבורותי
רצח. ועיני הכהתה. צופה לדודי צח. העוד לא שככה. חמתו
לנצח. על מה עשה ככה. ומה חרי: אבותי רחום זה אלי. אל
לעד תזנח. ארכו ימי אבלי. ועוד לבי נאנח. שובה אל לאהלי.
מקומך אל תנח. שלם ימי אבלי. כי תבא על שברי: אבותי יי
מנת חלקי. חושה לי לעזרה. ופתחת שקי. שמחה לי לאזרה.
ותגיה את חשכי. באורך להאירה. את נשף חשקי. כי אתה
נרי: אבותי מיגון ואנחה. פדה אל את נפשי. עשה לעמך
הנחה. מלכי וקדושי. תהפוך לרוחה. את צום החמישי.
לששון ולשמחה. צום הרביעי וצום העשירי: אבותי

אל מלך וכו׳. זכור רחמיך וכו׳

סליחות לתענית אסתר

מען זאגט סלח לנו. אל ארך אפים ביז ורב חסד לכל קוראיך דער נאך הייבט מען אן דא:

קוה קוינו אל יי ויט אלינו וישמע שועתנו: אף ארח משפטיך יי קוינוך לשמך ולזכרך תאות נפש: כרחם אב וכו׳

יוגינד האב איך פאר געסין צו בצאלין פאר דעם נוטש וואס גאט האט מיר גיטאן ער גיט מיר מיין ברויט מיין וואסער מיין פלאקס מיין וואל: די מחריבי בית המקדש האבין זייער מויל גיעפינט אונ מיין ארב האבין זיי פר דארבן. זיי האבין זיך זייער אויף מיר גישטארקט אונ מיין בלוט האבין זיי דערנמאלט גיטרונקן ביז זיי זיינען מיד גיווארן. זיי האבין אויף מיר בלענערט אונ מיינע ברידער האבין זיי גיאיבעלט. זיי האבין גיזאגט רייסט אונ רייסט ביז צום גרונד: זיי האבין גיזאגט גייט מיר זאלין זיי פאר לענדין אונ מיר וועלין פאר שטערין זייער גידעכעניש זיי זאלין איין סוף האבין אזו ווי דער שר האופים וואס עס האט גיחלמת די דריי קערב: מיין וואונד איז נאך ניט ווייך גיווארין אונ מיינע ביילין איז גמארדט אונ מיין אויג איז טונקעל פון צו האפין וואס איך האב גיהאפט צו מיין לויטערין פריינד. איז דען נאך ניט גישטילט זיין צארין אויף נצחון ווארום האט גאט אזו גיטאן אונ וואס איז דער צארין: דר בארמיגער דאס איז מיין גאט ניט צו אייביג זאלסטו פאר לאזן. קער ווידר גאט צו מיין גיצעלט. דיין ארט דאס בית המקדש זאלסטו ניט פאר לאזין. באצאל מיר די טעג פון מיין טרויערקייט מיט פרייד ווען דו וועסט קומען מיין שבר בצאלין: גאט די גאב פון מיין טייל איל מיר צו הילף. נעם מיר אראפ מיין זאק אן צו גורטין מיך מיט פרייד. דו זאלסט דר לייכטן מיין פינצטרניש מיט דיין ליכט צו לייכטין דם אבינט וואס איך גילוסט ווארום דו ביסט מיין ליכט: פון טרויערקייט אונ זיפצין לייז אויס גאט מיין לייב מאך איר רוא, דו גאט מיין קיניג מיין היילינר. פאר קער צו ברייטקייט דעם תשעה באב, פאר קער צוא לוסט אונ צוא פרייד דעם שבעה עשר בתמוז אונ עשרה בטבת:

קוה קיט האפין האבין מיר גיהאפט צו גאט אונ ער האט זיין אויער גינייגט צוא אונז אונ

סליחה ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר מנחם ברבי מכיר יחזה אמן ואמן

אלהינו ואלהי אבותינו

אדם בקום עלינו חיל אחזתנו לרעוד. בהסתפחו למלכות חנף במעט כשלנו למעוד. גמרו למכרנו כתל ותריץ בלי מסעוד. אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד: כלו עיני למרום קראתיך אויבי לקוב. הכרת שם ושאר ומחה שם לרקוב. וצר צוררי בנכליהם אשר נכלו לעקוב. ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב: זדים ענה ויגה ולא מלב לכלותם. חבו לפנים ודם בהסרת טבעת להחלותם. טוב דברו הקים לעיני הגוים להעלותם. בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם: ידערמז הקורות לעם מעפר ומהדם. כתב הסתר אסתיר ומר דרור מפרדם. לשבות המן ממהרת המן העץ קונדם. תחת הנעצוץ יעלה ברוש ותחת הסרפד יעלה הדם: מקשיב דבר שקר כתב שטנה ועצב. נתעטף בבגדי שרד כטעה במגן קצב. סדר להשתמש בשונים כלי בית המחצב. ויבא גם השטן בתוכם להתיצב: עם הנמצאים

האט גיהערט אונזר גישריי. אף ארח אויך דיין רעכטין וועג פון משפט האבין מיר גיהאפט צו דיר אונ צו דר מדה פון דיין שם הוי"ה אונ צו דר מדה פון דיין שם ווס מען גידיינקט דיך מיט אדני" איז דאס גילוסטין פון דעם נפש:

אדם בקום דר המן וואס ער איז נאר איין מענטש גיוועזן ניט קיין מלך אז ער איז אויף אונז אויף גישטאנען האט אונז אציטערניש אן גיהאפט צו ציטערן. אז ער האט זיך באהעפט צו דעם שמייכלענדיגן אחשורוש זיינען מיר כמעט נישטרויכילט גיווארין אויס גיגליטשט צו ווערין. זיי האבין שוין זיך אפ גיקלערט צו פאר קויפין אונז אומזיסט אזו ווי איינער וואס האט איין הויפין ערד אויף זיינעם פלאץ אונ האט פון אים קיין שום אן לענונג ניט ער ניצט אים גאר ניט אונ איינער האט איין גרוב פאר קויפט ער אים דעם הויפען צו פאר שיטין דיין גרוב אן געלט אזו האט אחשורוש קיין געלט ניט באגערט פון המן אונ האבין גיזאגט לאמיר זייא פאר טיליגין אז דער נאמען ישראל זאל ניט גידאכט ווערין: מיינע אויגין זיינען אויף גיהייבין גיווארין צו דעם הימעל אונ האב נאט גירופין. אונ האבין גיזאגט גאט זעהט ניט אונ פאר שטייט ניט דער גאט פון יעקב: די פאר שפרייטע ישראל האט גאט גיפייניגט אונ גימאכט טרויעריג אבער ער האט ניט גיוואלט מיט זיינע נידאנקען פון הארץ צו פאר לענדין גאר ווייל זיי האבין פאר שולדיגט אונ האבין גידינט עבודת גלולים פון נבוכדנצר. אויך ניט מיטין גאנצין הארץ נאר מחמת מורא האט ער זיי גישלאגין מיט דעם אויס טאן דעם פינגעריל פון אחשורוש צו המן נאר איבער צו שרעקין זייא כדי זיי זאלין אים איבער בעטין. דער גוטער גאט האט זיינע רייד מקים גיוועזין פאר דיא אויגין פון דיא פעלקער צו דער הויבין זיינע רייד וואס ער האט מבטיח גיוועזן אז אין לאנד פון אירע פיינט וועט ער זייא ניט פאר מיאוסין אונ ניט אוים שפייען צו פאר לענדין זיי: גאט האט גימאכט וויסין די מעשה פון מרדכי ואסתר אונ המן צו דעם פאלק וואס איז ניטליכין צו שטויב אונ ער איז גיטראכטין נאר מיט דעם וואונק ניט בפירוש ארויס גיזאגט דס גישריפט פון הסתר אסתיר איז טייטש איך וועל פר בארגן מיין שכינה דס וואס אסתיר איז ארמז אויף אסתר, מר דרור איז טייטש בשמים פון גארטן איז ארמז אויף מרדכי דר תרגום רופט עם מירא דכיא אותיות מרדכי. שטייט אין פסוק נישבות המן ממהרת דער מן איז פאר שטערט גיווארין אונ אויף גיהערט צו גיין דעם אנדרין טאג פסח דאס ווארט המן איז איין רמז אויף המן דעם אנדרין טאג פסח האט מען גיהאנגן דעם המן אונ עס שטייט המ העץ דער טייטש איז אויב פון דעם בוים, המן איז איין רמז אויף המן, העץ איז איין רמז אויף דער תליה זי איז גיוועזין פון איין דארין בוים. האט ישעיה הנביא נאך פריער נביאות גיזאגט פאר דעם דארין דאס איז המן וועט אויף גיין אונ דער הויבין ווערין דער בוקסין בוים דאס איז מרדכי אונ אויף דם ארט דעם דארין ושתי זאל אויף גיין צו דר גדולה אסתר וואס זי הייסט הדסה: דער אחשורוש עס האט פר נומען פאלשע רייד האט גשריבין פיינד

בשושן באכלם מזבח עברם. פער פיו להשטינם ולהסגירם ביד נותן מכרם. צור הסכים לכתוב אגרת לאבד שברם. אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם: קדושים מלאכי השרת מר יבכיון בצעקה. רחום הבט לברית ואל תפר להרחיקה. שמעה מורשה ותלבש בגדי אלמנות ומועקה. ותשם ידה על ראשה ותלך הלוך וזעקה: תשבי שם אזור שק במתניו תחבושת. מהר והודיע ישני מכפל אבות שלשת. נחץ לרועה מה לך נרדם להתעשת. קום קרא אל אלהיך אולי יתעשת: חותם טיט אשר נעשה לבלשן ספר. מניניה למדו לאחר גזרה כעס להפר. בן קיש הקיש דלתות בית הספר. ויכס שק וישב על האפר: רבץ תינוקות לפניו ימים שלשה צמים ומכפנים. בקול יעקב לחלוש ידי עז פנים. ידיו אמונה לאל הצילני מעלבונים. פן יבא והכני אם על בנים: מזה אלה ומזה אלה בני איתני ורבני. כלם צעקו ותעל שועתם אל יי. יה לקול רנון כבוא שאל לפני. ומה קול הצאן הזה באזני: רועה השיבו הם קטני קדש זרע. יה הציל לקוחי למות מאויב הרע. חנון נכמרו רחמיו ויבקש לבכות

שאפט אונ טרויערקייט. דענמאלט אז ער האט זיך טועה גיוועזן אויף דר אוים גיזעצטער צייט וואס עס איז נגזר גיווארין די ישראל זאלין זיין אין גלות בבל האט ער גימיינט אז דיא צייט איז שוין אוועק גינאנגען אונ דיא ישראל וועלין שוין ניט אוים גילייזט ווערין אזו האט ער זיך איין גיהילט אין דיא קליידער פון כהן גדול, צווישין די כלים פון דער סעודה וואס שטייט אז עס איז איינס פון דאס אנדערע אנדערים גיוועזן האט ער מסדר גיוועזן דיא כלים פון בית המקדש וואס פון אים איז דיא וועלט באשאפין אונ אוים גיהאקט גיווארין אונ דער שטן איז אויך גיקומן צו שטיין צווישין זיי: דאס פאלק וואס אין שושן איז גיוועזן האט ער זיין מויל אויף גישפארט צו פיינטין זיי אונ איבער ענטפערין זיי אין דר האנט פון המן וואס ער האט גיוואלט בצאלין פר זיי. דר בשעפער האט מיט זיי מסכים גיוועזן צו שרייבן בריף צוא מאכין פאר לירין זייער האפונג אונ האט גיזאגט אויך איך וויל זיי צארענן אונ פאר שטערין פון מענטש זייער גידעכינגש: די היילינגע מלאכים האבין ביטער גיוויינט מיט גישריי אונ האבין גיזאגט דער בארעמיגר גאט קוק אויף דעם וואס דו האסט מיט זיי כורת ברית גיוועזן אונ זאלסט ניט פאר שטערין צו דער ווייטערין. דיא ניארבטע תורה האט גיהערט האט זי זיך אן גיקלייט אלמנה קליידער אונ גישלאסין. איר האנט האט זי גיטאן אויף איר קאפ אונ איז גינאנגען אונ גישריען: אליהו הנביא האט איין אן גורט פון איין זאק אויף זיינע לענדין גיוויקילט. ער איז גישווינד גילאפין אונ האט מודיע גיוועזן צו די דריי אבות וואס שלאפין אין דער מערת המכפלה. ער האט גיאיילט צו דעם רועה משה רבינו אונ האט אים גיזאגט וואורום טוסטו שלאפין פון אין זיגן צו האבן, שטיי אויף שריי צו דיין גאט טאטער וועט ער זיך בדיינקען: דעם חותם פון ליים וואס איז גימאכט גיווארין אום צו ברייננען די ישראל האט אליהו צו דעם מרדכי וואס ער הייסט בלשן דער ציילט.פון שטאט ניניה האבין זיי זיך אראיה אפ גילערינט אז אפילו נאך דער גזירה קאן מען דעם כעס פאר שטערין אונ מבטל זיין. דער מרדכי וואס איז ארוים גיקומן פון קיש האט אן גקלאפט אין די טירין פון בתי מדרשים אונ האט זיך צו גידעקט מיט אזאק אונ האט זיך אויף דעם אש גיזעצט: ער האט קליינע קינדער פאר זיך אוים גיזעצט גיפאסט אונ גיהנגערט. מיט דעם קול תורה פון יעקב שלאף צו מאכן דיא הענט פון המן. ער האט זיינע הענט מיט אמת ארויף גהאלטין צו גאט אים צו בעטין זיי מיך מציל פון שאנד טאמר ווען ער קומען אונ וועט מיך שלאגין דיא מוטער מיט דיא קינדער: פון אלע זייטין זיינען גישטאנען דיא קינדער פון מיינע שטארקע אבות אונ מיינע גרויסע לייט. אלע האבין גישריען אונ זייער גישריי איז צו גאט ארויף גינאנגען. גאט אז דם קראנין איז גיקומן האט ער איינוויינג גיפרעגט וואס איז דאס פאר איין קול פון שאף אין מיינע אויערין: דר רועה משה רבינו האט אים גיענטפערט דאס זיינן דיא קליינע פון די זרע קודש. דיך גאט בעטין זיי זיי מציל די וואס צום טויט זיינן גינומן פון דעם בייזין פיינד. דער ערבארעמיגער גאט

המאורע. ויהי בקרא מלך ישראל את הספר ויקרע: יהודי הוקיע ילדיו למטה ואביהם למעלה. איש איש בשלש אמות והרביעית אויר מגלה. משנה נקב חזה ושמח ושח תהלה. אותי השיב על כני ואותו תלה: ותכתוב אסתר תוקף לקרא כבהלל מהודים. מלמעלה קימו מה שקבלו למטה דודים. גם ינוסם לפרסם כאז פלאו מסהידים. בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים: אל מלך וכו׳

כי עמך מקור חיים באורך נראה אור: בקראנו ענגו אלהי ישענו בצר הרחבת לנו חננו ושמע תפלתנו: ועתה יגדל נא כח אדני כאשר דברת לאמר: כרחם אב וכו׳

סליחה מיוסד ע״פ א״ב אלהינו ואלהי אבותינו ובסוף חתום שם המחבר שמעון בר יצחק

אתה האל עושה פלאות. בעמים הודעת עוז נוראות. גאלת בזרוע עמך מתלאות. דכית צריהם במותי תחלואות: האויב בקומו לעורר מדנים. ודמה להכרית פרחי עדנים. זמם לשקול לגנזי אדונים. חליפי מאת כברי אדנים: טלאיך הזהרת שקליהם להקדים. ידעת העתידות ודרשת נשקדים. כבוי להמציא ללהב יוקדים. לקוחים למות לתחי נפקדים: מסבה צרה בעבדם לפנים. נמסרו לדתו קנוקנות וגפנים. סבבום מוקשים בכל דפנים. עיניהם

האט זיך דער היצט זיין רחמנות אונ האט כביכול באנגערט צו ויינן אויף דעם וואס האט גיטראפין אונ אז דער גאט וואס איז איין מלך ישראל האט גילייענט דעם בוך פון דר גזירה האט ער אים באלד צו ריסין: דער מרדכי היהודי האט גימאכט הייגען דיא קינדער פון המן פון אונטין אונ זייער פאטער המן פון אויבן. דריי איילין פון דער תליה פאר איטליכין באזונדער אונ די פערטע אייל ליידיג גילאזט. דער מרדכי וואס ער איז גיווארין איין משנה למלך האט גיזעהן איין נקבה אין דעם המן אונ האט זיך גיפרייט אונ גרעט לויב צו גאט, מיך האט ער גיזעצט אויף מיין ארט אונ המן האט ער גיהאנגען: אסתר האט גישריבן דס שטארקייט צו לייענען די מגלה צו לויבין דער מיט וויא מיט הלל. אויבין אין הימעל האבין זיי בפעסטיגט דס וואס אונטין האבין די פריינט ישראל מקבל גיוועזן אויף זיך. איין צייכן זאל גאט אויף הייבין עפינטליך וואונדר צו טאן די ישראל וואס זיי זאגין עדות אויף זיינע וואונדר. הייגטיגער צייט אויף שטעלין דער בריטונג צוא דיא יהודים:

כי עמך דאס רעכטע לעבין איז נאר מיט דיר לעולם הבא עס איז אזו ווי אקוואל וואס האט קיין אויף הער ניט, דארטין וועלין מיר זעהן די ליכט פון דיין הייליגר שכינה. אין אונזר רופין ענטפער אונז גאט פון אונזער הילף. אין איינגשאפט האסטו אונז דער בריימערט בעטין מיר לייטזעליג אונז אונ הער צו אונזער תפלה. אונ איצונד אז דו וועסט אונז העלפן וועט גרויס ווערין דער כח פון דיר גאט אזו ווי דו האסט גיזאגט אין די שלש עשרה מדות:

אתה האל דו ביסט דער גאט וואס טוט וואונדר. צווישין די פעלקער האסטו גילאזין וויסין שטארקע פארכט. מיט שטארקייט האסטו ערלייזט דיין פאלק פון מידיקייט. האסט צו שטויסין המן מיט זיינע גיזעלין מיט טויטע שלאפקייט: דער פיינט המן אז ער איז אויף גישטאנן צוא דער וועקין קריג אונ האט גיוואלט פאר שניידין די רויזין בלומן. האט ער בייז גידאכט צוא וועגין אין דיא אוצרות פון זיין הארין אחשורוש אנטקעגן די הונדערט צענטער זילבער וואס די ישראל האבין מנדר גיוועזן איטליכער איין מחצית השקל אונ מען האט גימאכט דער פון שוועלין צום משכן: דיינע שאף ישראל האסטו גיווארינט זייערע שקלים צו פעדערין ווארום דו האסט גיוואוסט וואס עס איז אן גיברייט אויף זיי צו קומן. אונ גיפארשט ישראל וואס דוא האסט גיאיילט צוא ברייגען אויף זיי דאס בייז. מיט דיא שקלים צו גרייכין איין פאר לעשונג צו דעם ברענעדיגין פייער פון המן. אונ די ישראל ווס צום טויט זיינן גינומן גיווארין זיי זאלין צום לעבין גידיינקט ווערן: דאס גיסונג פון עבודת גלולים ווייל זיי האבן פריער גידינט אין צייטן נבוכדנצר איבר דם זיינן זיי איבר גיענטפערט גיווארין צו אפ שניידין ליידיגע בוימר מיט ויין שטאק בוימר דם איז רשעים מיט צדיקים. זיי האבן זיי ארום גירינגילט מיט שטרויכלונג פון אלע זייטן. די ישראל האבין זייערע אויגן

לך תולים ובסתרך נצפנים: פור נהפך באויבים לשלום. צליבה הוכן אגגי לקלוט. קלע ובלע פני הלוט. ריבי עם באשמנים לעלוט: שלום ואמת נכתב מכל צד. תוקף ישע סלע ומצד. שודד השדד וברשתו נוצד. מלשני גסתך נצמת ונרצד: עשו שמרות ולדורות קבעום. ומקראות שלשום ולא רבעום. נסכמו ממעל ולמטה טבעום. בספר נחקק על מה קבעום: רמה ידך לסלוח לפושעים. יהודי והדסה הקמת מושיעים. צדקתם עומדת לעד לשעשועים. חקר כבודם להזכר לנושעים: קנא לשמך נורא ונקדש. חזה כרמך נהרס ונדש. זרעינו קבץ ושיר לך יחדש. קומם והרם בבנין בית המקדש: וכעשותך נראות באותן הימים. אתנו הפלא תשועת עולמים. מצא לפניך כופר ותנחומים. אל מלך יושב על כסא רחמים: אל מלך ויעבור

פזמון מיוסד ע"פ תשר"ק ובסוף חתום שם המחבר משלם

במתי מספר חלינו פניך. לשועת נכאים אל תעלם אזנך. הקשב תחנתם משמי מעונך. כבימי מור והדס הושעת בניך: תהלות ישראל אתה יושב. שועתם מאזין ורנתם קושב. רפאות למחץ מקדים ומחשב. קנוייך

צו דיר געהאנגען אונ האבין זיך פאר בארגין אין דיין פאר בארגינעש : דער גורל פון המן איז געווארין פאר קערט אין די פיינט צו געוועלטיגין אונ איין תליה איז אן גיבריט געווארין דעם המן האגגי צו חאפין. צו ווארפין אונ צו פאר דארבין דאס פנים פון המן וואס האט באדעקט אונ מושל געוועזן איבר גאר די וועלט אונ די קריגער פון ישראל מיט פינצטערניש צוא פאר פינצטערין : שלום מיט אמת איז געשריבין געוועזן פון אלע זייטן. איין שטארקע הילף פון גאט האט מיך באשיצט ווי איין שטארקער שטיין אונ איין פעסטונג. דר רויבר המן איז אליין גירויבט געווארין אונ איז אין זיין איינגינער נעץ גיפאנגן געווארין. מיין מלשין המן וואס האט אויף מיר רכילות גיזאגט איז פר פלייצט אונ פר שניטין אונ אוועק געשפרונגן געווארין : די רבנים האבין שמחות גימאכט אונ אויף אייביג האבין זיי פאר איין חוק גימאכט די מגלה לייענען האטשע די פסוקים האבין זיי פריער אוים געוויזען אז עס טאר מער די זאך ניט גידאכט ווערין נאר דריי מאל אבער ניט פיר מאל צוויי מאל אין תורה אונ איין מאל אין שמואל אונ מיט דר מגלה וועט שוין זיין פיר מאל האבין די רבנים ניט גיוואלט באשטיין אויף דער מגלה. דאך זיינען זיי אין הימיל מוסכם געווארין אונ די רבנים האבין מודה געוועזן צו אסתר אויף קריאת המגלה. זי האט זייא אפ גיפרעגט פון דעם ווארט כספר פון דעם פסוק כתוב זאת זכרון בספר דאס שטייט ביי מחית עמלק כתוב זאת דאס איז צוויי מאל אין תורה. זכרון דאס איז אין שמואל אונ בספר איז די מגלה: דיין האנט איז הויך צוא פאר געבין די זינדיגע דרום האסטו העלפער גישטעלט דם יהודי מרדכי אונ די הדסה אסתר אז זייערע צדקות זאל בלייבין שטיין אויף אייביג פר איין דער מייאונג מען זאל זיך דער מאנען אין זייער כבוד. זייער זכות זאל נידיינקט ווערין צו די גיהאלפענע ישראל : גייד דיך פון דיין נאמן וועגין דו פארכטיגער אונ גיהייליגטר. זעה דיין ווין גארטין ירושלים איז צו פירט אונ צוא טראטין. אונזערע פאר שפרייטע זאמעל איין אונ איין גיזאנג וועט צוא דיר באנייעט ווערין : אזו וויא דוא טוסט תמיד גרויסע נסים אזו מאך וואונדערן איין אייביגע הילף. צו גיפינען פאר דיר לייזונג אונ טרייסט דו גאט וואס זיצט אויף דער שטול פון רחמים:

במתי ספר מיט דעם ווינציג לייט וואס מיר זיינען דא באנאנד טוען מיר דיך איבער בעטן. צו דעם גישריי פון די צו בראכינע הערצר וואס קומען תשובה טאן זאלסטו ניט פר הילן דיין אויער. פארנעם זייער גיבעט פון דעם הימיל דיין וואונונג אזו וויא אין די טעג פון מרדכי ואסתר האסטו גיהאלפין דיינע קינדר : דו ווארטסט אויף דיא לויב פון ישראל זייער גישריי אונ גיזאנג טוט ער פר נעמן אונ צו הערין. איין היילונג צו די וואונד האט

להשיב ונויהם לישב. בםתי: צר ואויב הלטיש עיניו. פיהו פער לשאוף עניו. עשת בשלו להשמיד קהל המוניו. סגל לאבד חרת בנשתוניו. בםתי: נוקם לצרים ונוטר לאויבים. מדדת מדתם כזדו לאהובים. לוחם וניניו הותלו מוצלבים. כבחרוזת דגים חורזו תחובים. בםתי: יום אשר שברו צוררים. טבחה לשית בעם נצורים. חלפה הדת ונפלו פגרים. זולעפו זועמו מובסים מוגרים. בםתי: ובכן יתעלה שמך ויתנשא. הודך שמי שמים כסה. דכים ברוממך נתונים למשסה. גיא ואפסיה תהלתך מכסה. בםתי: בינה הגיגנו עתה וראה בצר. השיבנו למנוחתך כי ידך לא תקצר. אדון קראנוך מן המצר. אנא הוציאנו למרחב וחלצנו מצר. בםתי: מאד תרבה לנו מחילה. שמע תפלה והעבר תפלה. לוחצינו ישלימו אתנו ועונותינו תשליך במצולה. ממנו רחמיך לא תכלא. בםתי: אל מלך. זכור רחמיך וכו'

סליחות לשבעה עשר בתמוז

סען זאגט סלח לנו. אל ארך אפים ביז ורב חסד לכל קוראיך דער נאך הייבט מען אן דא:

אל תתנו דמי לו עד יכונן ועד ישים את ירושלים תהלה בארץ: כי עמך מקור חיים באורך נראה אור: אלהינו בושנו במעשינו ונכלמנו בעונינו: כרחם אב וכו'

ער גיפעדערט אונ גיטראכט די רפואה פאר דר מכה דיינע גיקויפטע ישראל צו באגיטיגן אונ זייער וואונג צו באזעצין: דער באליידיגער אונ פיינט המן האט גישארפט זיינע אויגן אונ זיין מויל האט ער אויף גשפארט איין צו שלינגן דעם עניו מרדכי. ער האט זיך בדינקט מיט זיינע לייט צו פר טיליגן גאטש איין זאמלונג אונ ברומונג פון מענטשן. די גיליבטע ישראל צו מאכין פאר לירין האט ער אין זיינע גישריפטין אויס גיקריצט: גאט דו ביסט איין רעכענער צו דיינע באליידיגער אונ איין ווארטער צו דיינע פיינט. דו האסט זיי אפ גימאכטין זייער מאס אזו ווי זיי האבין גימוטוויליגט צו די גיליבטע ישראל. דער שטרייטער המן מיט זיינע קינדר זיינן אויף גיהאנגן גיווארין אזו ווי די שפיזלאך פיש ווס ווערין אויס גישטעקט איינם איבער דאס אנדערע: דעם טאג וואס די באליידיגר האבן גיהאפט איין שלאכטונג צו טאן אין די ישראל וואס זיי זיינן גיהיט ווי דאס שווארץ אפיל. עס איז פר ביטין גיווארין דער באפעל אונ זיי זיינען טויט גיפאלן. ני זיינען גיווארין באמידעט אונ גיצארינט צו טראטין אונ צו רונן: אונ מיט דעם איז גיווארין גילויבט דיין נאמען אונ דר הויבן. דיין לויב האט איבער אלע הימלען באדעקט אז דו האסט גיטאן דר הייבן די צו שטויסענע וואס זיינען איבר גיענטפערט גיווארין צו טרעטן. דיין לויב האט באדעקט גאר די וועלט מיט אירע ווינקלען: פאר שטיי אונזערע רייד אונ קער אונז אום צו דיין רואונג דעם בית המקדש ווארום דיין האנט איז ניט קורץ צו העלפין: זאלסט אונז זייער מערין מוחל זיין דיא עונות. העיר צו דאס גיבעט אונ מאך אוועק גיין דיא זינד אונ אונזערע זינד זאלסטו ווארפין אין דער טיפעניש. דיין רחמנות זאלסטו פון אונז ניט פאר מיידין:

אל תתנו דמי לו איר שומרים וואס גאט האט אייך גיזעצט כתפלל זיין אויף ירושלים זאלט איר קיין שווייגונג ניט געבן ביז ער וועט אן בייטן אונ מאכן ירושלים פר איין לויב

סקמ"ש ס' אין

סליחה מיוסד ע״פ א״ב אלהינו ואלהי אבותינו

אתאנו לך יוצר רוחות. ברוב עונינו כבדו אנחות. גזרות עצמו ורבו צריחות. כי בשבעה עשר בתמוז נשתברו הלוחות: גלינו מבית הבחירה. דוינו עתים ונגזרה גזרה. וחשך בעדנו אורה. כי בשבעה עשר בתמוז נשרפה התורה: הרסו אויבינו ההיכל. ובורחה שכינה מזוית היכל. ונמסרנו ביד זרים להתאכל. כי בשבעה עשר בתמוז העמד צלם בהיכל: זרונו מעיר אל עיר. ונלכד ממנו רב וצעיר. חרבה משושנו ואש בה הבעיר. כי בשבעה עשר בתמוז הבקעה העיר: טפש מקדשנו צר המשמיד. ונטל מתתן וכלה אנעדה וצמיד. יען כעסנוך נתנו להשמיד. כי בשבעה עשר בתמוז בטל התמיד: כלה ממנו כל הוד ושבח. חרבו שלף אויב עלינו לאבח. להיות עוללים ויונקים מובאים לטבח. כי בשבעה עשר בתמוז בטלו עולה וזבח: מרדנו לשוכן מעונות. לכן נתפזרנו בכל פנות. נהפך מחולנו לקינות. כי בשבעה עשר בתמוז בטלו קרבנות: סרדנו לפניך מריב לשונות. לכן למדה לשוננו לומר קינות. עזבנו בלי להמנות. כי בשבעה עשר בתמוז גרמו לנו עונות: פזרנו בלי מצא רוחה. לכן רבתה בנו אנחה. צור ראה נפשנו כי שחה. ושבעה עשר

אין לאנד. דאס רעכטע לעבין איז מיט דיר באהאלטין עס איז ווי איין קוואל וואס האט קיין אויף הערן ניט, דארטן וועלן מיר זעהן די ליכט פון דיין הייליגע שכינה. אונזר נאט מיר זיינען מבויש מיט אונזערע מעשים אונ פאר שעמט מיט אונזערע זינד:

אתאנו לך מיר קומען צו דיר גאט באשעפר פון אטום פון מענטשן. מיט אונזערע פיל זינד האבין זיך דערנסטמאל גשווערט די זיפצונג. גזרות האבין זיך דערנסטמאל נשטארקט אונ גשריי ווארום אום שבעה עשר בתמוז זיינען צו בראכין גיווארין די לוחות: מיר זיינען פאר טריבין גיוואָרן פון דם אוים דר ווייל הויז דם בית המקדש. אונזר דין איז שוין גיחתמת אונ די גזירה איז שוין גגזר גיוואָרן אונ עס איז פינצטער גיוואָרן פר אונז די ליכט ווארום אום שבעה עשר בתמוז איז פר ברענט גיווארין די תורה: אונזערע פיינט האבין צו פירט דאס היכל אונ די שכינה איז אנטלאפין פון די ווינקלן פון היכל אונ מיר זיינען דערנסטמאל ווארין איבר גיענטפרט אין דר האנט פון נבוכדנצר פר דארבין צו ווערין דען אום שבעה עשר בתמוז איז גישטעלט גיווארין איין פרעמדע עבודת גלולים אין היכל: זייא האבין אונז פאר שפרייט פון איין שטאט צו דער אנדערע אונ עס איז באצוואונגען גיוואָרן פון אונז אלט אונ יונג. אונזר פרייד דר בית המקדש איז חרוב גיווארין ער האט אין איר איין פייער אן גיצונדין דען אום שבעה עשר בתמוז איז צו שפאלטין אונ איין גינומן גיווארין די שטאט ירושלים: ער האט פר נארישט אונזר בית המקדש דר באליידיגר וואס האט אים פאר טיליגט אונ עס איז אוועק גינומען גיווארין פון התן אונ כלה דאס ארום באנד אונ פינגעריל. ווייל איך האב דיר דר צארינט זיינן מיר איבר גיענטפרט גיוואָרן צום פר טיליגין דען אום שבעה עשר בתמוז איז בטל גיווארין דער קרבן תמיד: עס איז פר לענד גיווארין פון אונז אלע שיינקייט אונ לויב. דר פיינט האט אויף אונז זיין שווערד אוים גיצוינן צו שעכטין אז דיא יונגע אונ דיא זייגענדיגע קינדער זיינען אן גיברייט צום שעכטונג דען שבעה עשר בתמוז איז בטל גיווארין איין קרבן עולה אונ שעכטונג פון קרבנות: מיר האבין ווידר גישפעניגט צו גאט וואס רועט אין הימיל איבער דעם זיינען מיר פר שפרייט גיווארין אין אלע עקין. אונזר טאנץ איז פר קערט גיווארין צו קלאג דען אום שבעה עשר בתמוז זיינען בטל גיווארין דיא קרבנות: מיר האבין אפ גיקערט פר דיר מחמת קריג פון צונגען מיט רכילות אונ לשון הרע דם האט גילערינט אונזערע צונגען צו זאגין קינות. מיר זיינען פר לאזין גיווארין זייער פיל אן צאל אונ אן מאס דען אום שבעה עשר בתמוז האבין אונז דיא זינד דאס אלין גיטאן: מיר זיינען פאר שפרייט גיוועזן אונ מיר האבין ניט גיפונען קיין בריימקייט דרום האט זיך גימערט אין אונז איין זיפצונג. דו באשעפער זעה אונזערע

בתמוז הפך לנו לששון ולשמחה: קשינו עורף ורבתה בנו אסון. לכן נתנו למשסה ורפשון. ראה יי וחלצנו מאסון. ושבעה עשר בתמוז הפך לנו לשמחה ולששון: שעננו שוכן רומה. וקבץ נפוצותינו מקצוות אדמה. תוסיף ידך שנית לקנות איומה. ותאמר לציון קומה. ושבעה עשר בתמוז הפך לנו ליום ישועה ונחמה: אל מלך ויעבור

אלהים אל דמי לך אל תחרש ואל תשקוט אל: כי הנה אויביך יהמיון ומשנאיך נשאו ראש: אל נקמות יי אל נקמות הופיע: כרחם אב וכו׳

סליחה שם המחבר מנחם ברבי מכיר יגדל ויחי לנצח חיי עד סלה

אלהינו ואלהי אבותינו

אמרר בבכי מפני יד שלוחה בעי. בנאצי בתוך ביתו בבגדי וקבעי. גח וברח ונסע עשר ועלה לשביעי. דמני הציקני הסיקני בחדש הרביעי: הביא מועד במלאתו לשבור בחורי גמוז. ורבה בו פעמים במסמום ומזמוז. זבולו כשר שאננות מבכות את התמוז. חיבני איבני אזי בירח תמוז: טמנו פתים חמשה במקרא תלאות משלחות. יכלו לי בשבעה עשר בו באליהות. כי נוקשתי כבלה עלובה בהפת שלוה והצלחות. לרועי לא המתנתי ששש תשתברו הלחות: מידו עדיתי חלי וכתם אצעדה וצמיד. נגרות ביום אפו כשתתי דרכי להשמיד. סדר עבודתו וקיץ מזבחו קצתי להעמיד. על כן

לייבער וואס עס איז איין גיבוירגין גיוועזן אונ דעם שבעה עשר בתמוז פאר קער אונז צוא לוסט אונ צו פרידין: מיר האבין גיהארט דעם אקין אונ עס האט זיך גימערט אין אונז איין מארד. איבער דעם זיינען מיר דענסטמאל גיגעבין גיווארין צו נבוכדנצר צו רויב אונ צוא מארד. זעה דוא גאט אונ דעם שבעה עשר בתמוז פר קער אונז צו פרייד אונ לוסט: פר נעם אונזער גיבעט דו גאט וואס רועט אין העכשטין הימעל אונ זאמעל איין אונזער פאר שפרייטונג פון עק דער ערד. דוא זאלסט זאגין צו דער שטאט ציון שטיי אויף אונ דעם שבעה עשר בתמוז פאר קער אונז צו איין טאג פון הילף אונ טרייסטונג:

אמרר בבכי איך טוא ביטערין מיט גיוויין פון וועגין דר האנט פון נבוכדנצר וואס זיא איז גישיקט גיווארין מיר צו פאר וויסטן אז איך האב גיצארינט אין זיין הויז מיט מיין פעלשין אונ מיין גזילה, די שכינה האט אוועק גישוועבט אונ אנטלאפין גיווארין אונ האט אוועק גיצויגין צעהן ערלייא ציאונג פון איין ארט אויף דעם אנדערין ביז זיא איז ארויף גיגאנגען אין זיבעטין הימיל ארויין. ער האט מיך פאר שטומט אונ פאר איינגט אונ גיהיצט אין דעם זיבעטין חודש: ער האט גיבראכט דעם נבוכדנצר אז דיא צייט איז דער פילט גיווארין פון אירע זינד אז ער זאל צו ברעכין די בחורים וואס זיינען גילויבט גיוועזן גלייך מיט גין גאלד אונ האט אין דם חודש צוויי מאל גימערט מיט צו נגנצקייט אונ מיט הייצונג אין דעם ערשטין חורבן אונ דם אנדערין. אז ער האט גילונגט אין זיין הארבעריג דס בית המקדש וואו די ווייבר וואס גישטילט זיינן גיוועזן אן דאגות האבן אין בית המקדש גימאכט וויינען די עבודת כוכבים וואס זיא האט גיהייסין תמוז ווייל דאס איז טייטש הייצונג ווייל מען האט אין איר גיהייצט איז איר דער שוויים אוים די אויגין גירונן האבין זיי גיזאגט זיא וויינט זי וויל איין קרבן דענסטמאל האט ער מיר פארשולדיגט אונ האט מיך גיפיינד אין דעם חודש תמוז: זיי האבין פאר בארגין געצין אויף די פינף ערלייא פורעניות וואס זייא וועלין דא ווייטער גילייענט אונ גירעכינט ווערין די אן גישיקטע מידיקייט. זייא זיינען מיר ביי גיקומען זיבעצין טעג אין דעם חודש מיט שלעכטיקייט. ווארום איך בין גישטרויכילט גיווארין ווי די פאר שעמטע כלה וואס האט מזנה גיוועזין ביי איר פרידליכע גליקליכע חופה אזו האב איך אויך גיטאן תיכף נאך קבלת התורה. די שכינה איז נאך גיוועזן אויף דעם בארג סיני האב איך גיט גיוואלט ווארטין אויף דעם רועה משה רבינו נאך זעקס שעה וואס ער האט זיך נאך גידארפט צו פאר זאמן אויף דעם הימיל די לוחות דיקבל זיין דער

מִלְּשַׁבַּת הַמְּלָאִים בְּבַטֵּל הַתָּמִיד: פּוּר הִתְפּוֹרְרָה וְנִתְפַּזְּרָה סוֹעֲרָה עֲנִיָּה. צִיָּה נִמְשְׁלָה מִבְּלִי חוֹבֵל וְנִטְרְפָה כָּאֳנִיָּה. קָהֲתָה בְּחַטָּאתָהּ בְּרֹאשָׁהּ וּבְכֶפֶל תַּאֲנִיָּה וַאֲנִיָּה. רִיבוּהָ צָרֶיהָ כְּהַיּוֹם וְהָבְקְעָה הָעִיר בַּשְּׁנִיָּה: שְׁלוּחָה כִּצְבִי מֻדָּח מֵאֵין חוֹבֵשׁ לְהַסְתִּירָה. שְׁנָנוּ לְשׁוֹנָם וּנְתָנוּהָ כְּשֶׂה צְמִירָה וְחֶלְבָּהּ לְהַתִּירָה. תִּצְעַק עַל כְּלִי חֶמְדָּה שֶׁבּוֹ נִכְתְּרָה. תַּחְמוּד עֵינֶיהָ נִצַּל כְּשָׂרַף אַפּוֹסְטְמוֹס הַתּוֹרָה: חֵרֵף עֲשׁוּקִים וּרְצוּצִים בַּעֲבוּר הַרְעִימָהּ סֵבֶל. יְרוּדִים בְּוֹהֲיָה לֶאֱכוֹל וּבְהַסְתֵּר פָּנִים מִלְּהִסְתַּכֵּל. יַד הִשְׁלִים מִכְּנַף שִׁקּוּצִים נֶאֱבָל. עֵת צָרָה כְּהִתְכַּנֵּם וְהֶעֱמַד צֶלֶם בַּהֵיכָל: דְּווּיִם סְגוּפִים בָּנִים הָיוּ מִקֶּדֶם רִאשׁוֹנִים. סְמוּכוֹת צָרוֹתֵיהֶם זוּ לָזוּ כַּמָּה שָׁנִים. לוּקִים כַּאֲשֶׁר תַּעֲשֶׂינָה הַדְּבוֹרִים וְהָעַקְרַבִּים שׁוֹנִים. הוֹגִים אָבַד שִׁבְרָם וּבָטֵל סִכּוּיָם בְּאִישׁוֹנִים: אֵל קַנָּא בְּהִתְאַפֵּק בִּמְקַנְאֶיךָ רְשָׁנִים רְטוּבִים. מְחַכִּים תְּקִים עוֹמְדִים לְעוֹלָמִים כִּנְטִיעִים מְהֻטָּבִים בָּאֲהָבִים. הָאֱמֶת וְהַשָּׁלוֹם

ווייל הָאבִּין זייא שׁוין דָאס עֶגֶל גִימאכְט אוּנ דיא לוּחוֹת זיינֶען צוּ בְּרָאכִין גִיוָוארִין דָאס אִיז דָאס עֶרְשְׁטֶע פוּן די פִינְף זַאכִין: פוּן דֶער האנְט פוּן משֶׁה בִּין אִיךְ אָן גִיצִירְט גִיוָוארִין אִין אַלֶערְלֵייא צִירוּנְג דָאס זַיינֶען די צְווייא קְרוֹינֶען וָואס יִשְׂרָאֵל הָאבִּין בַּאקוּמֶען קֶעגְן נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע זַיינֶען זַיי אָפּ גִיצוֹיגִין גִיוָוארִין פוּן מִיר דֶערְמָאלְט וֶוען עֶר הָאט גִיצֶארִינְט אוּנ הָאט די לוּחוֹת צוּ בְּרָאכִין וֶוען אִיךְ הָאבּ פַרְדָארְבִּין צוּ פַר טִילִינְן מַיינֶע וֶועגִין פוּן גָאט אוּנ הָאבּ גִידִינְט צוּ דֶעם עֶגֶל. דֶעם סֵדֶר עֲבוֹדָה פוּן קָרְבָּנוֹת וָואס עֶס אִיז אַיין חִיּוּב גִיוֶועזְן אַלֶע טָאג מַקְרִיב צוּ זַיין אוּנ די קָרְבָּנוֹת פוּן נְדָבָה וָואס אִיךְ הָאבּ מַקְרִיב גִיוֶועזְן אַז דֶר מִזְבֵּחַ אִיז לֵיידִיג גִיוֶועזְן הָאבּ אִיךְ פַאר מִיאוּסְתְּ דיא קָרְבָּנוֹת צוּ שְׁטֶעלִין אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אַרַיין אִיבֶּער דֶעם אִיז בָּטֵל גִיוָוארִין דֶער קָרְבַּן תָּמִיד וָואס מֶען פְלֶעגְט אִים צוּ גֶעמֶען פוּן דֶעם שָׁאף קַאמֶער וָואס אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז גִיוֶועזִין דָאס אִיז דָאס אַנְדֶערֶע פוּן די פִינְף זַאכִין: צוּ בְּרֶעקִילְט אוּנ פַאר שְׁפְּרֵייט אִיז גִיוָוארִין די אָרִימֶע אוּנ גִישְׁטוּרֶעמְטֶע יִשְׂרָאֵל זִיא אִיז גִיגְלִיכִין גִיוָוארִין צוּ אַיין אַקֶרֶענְט אָן אַפִּירֶער וָואס לַייפְט וואוּ מֶען דַארְף נִיט אַזוֹא זַיינֶען זַיי אוֹיךְ נִיט אִין רֶעכְטִין וֶועג גִינַאנְגֶען אִיבֶּער דֶעם אִיז זִי אוֹיךְ פַאר צוּקְט גִיוָוארִין וִויא די שִׁיף וָואס גֵייט אוּנְטֶער. דוּ הָאסְט זִיךְ דוּרךְ אִירֶע זִינְד כַּיי דֶעם קָאפּ גִינוּמֶען מִיט אַיין שְׁלִיסוּנְג פוּן אַלֶערְלֵייא קְלָאג. זַיי הָאבִּן גִיקְרִינְט מִיט אִיר אִירֶע בַּאלֵיידִיגֶער אִין דֶעם טָאג פוּן דֶעם עֶרְשְׁטֶן חוּרְבָּן אוּנ כַּיי דֶעם אַנְדֶערִין חוּרְבָּן אִיז אוֹיךְ אִין דֶעם טָאג דיא שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם אוֹיף גִישְׁפָּאלְטִין גִיוָוארִין דָאס אִיז דָאס דְרִיטֶע פוּן די פִינְף זַאכִין: זִיא אִיז פַר שִׁיקְט גִיוָוארִין אוּנ עֶס אִיז נִיט גִיוֶועזְן קֵיין פַארְשְׁטֶעער צוּ בַּאשִׁיצִין זִיא. זַיי הָאבִּין גִישַׁארְפְט זַייעֶרֶע צוּנְגֶען אוּנ הָאבְּן זִיא הֶפְקֵר גִיגֶעבִּין וִוי אַיין לֶעמֶעלֶע אִיר וָואל מִיט חֵלֶב מַתִּיר צוּ זַיין וֶוער עֶס הָאט גִיוָואלְט הָאט אִיר וָואל גִישָׁארִין אוּנ אִיר חֵלֶב גִינֶעסִין. זִי שְׁרַייעְט פוּן וֶועגִין דֶר גִילוּסְטִינֶער כְּלֵי דִי תּוֹרָה וָואס זִיא אִיז מִיט יִשְׂרָאֵל גִיקְרֵיינְט גִיוָוארִין זַיי לֶערְנֶען זִי.דֶם גִילוּסְטִיקַייט פוּן אִירֶע אוֹיגִין אִיז אוֹיס גִילֶערְט אַז אַפּוֹסְטְמוֹס הָאט דִיא תּוֹרָה פַר בְּרֶענְט דָאס אִיז דָאס פֶערְטֶע פוּן די פִינְף זַאכִין: דֶער נָאר נְבוּכַדְנֶצַר הָאט גִילֶעסְטֶערְט מִיט שְׁלֶעכְטֶע רַייד כְּדֵי דִיא שְׁכִינָה מְתָרֵעַם צוּ זַיין. די גִינִידֶערְטֶע מִיט דֶער שְׁטְרָאף פוּן וְהָיָה לֶאֱכוֹל דָאס הָאט גָאט אוֹיף זַיי גִיזָאגְט אַז זַיי וֶועלִין שְׁלֶעכְט זַיין וֶועלִין זַיי זַיין צוּ עֶסוּנְג אוּנ אִיךְ וֶועל מַיין פָּנִים פַר בָּארְגִין אוּנ נִיט קוּקִין אוֹיף זַיי. דֶערְנָאך אִיז אַיין פַרְעמְד בִּילְד גִישְׁטֶעלְט גִיוָוארִין אִין הֵיכָל דָאס אִיז דָאס פִינְפְטֶע פוּן די פִינְף זַאכִין: דיא וָואס הָאבִּין פַר צַייטִין גִיהֵייסִין גָאטְס קִינְדֶער זַיינֶען זַייא דֶער נָאךְ גִיפַּייְנִיגְט גִיוֶועזְן פִיל יָארִין זַיי זַיינֶען גִישְׁלָאגִין גִיוָוארִין אַזוֹ וִויא אַיינֶער וָואס דִיא בִּינֶען בַּייסִין אוּנ די עֶגְדִישִׁין בַּייסִין אִים נָאךְ אַמָאל דֶר הָאט שׁוֹין קֵיין רְפוּאָה נִיט וָוארוּם אַיינֶר דַארְף קִילוּנְג הָאבִּין אוּנ דֶער אַנְדֶערֶער דַארְף הִיץ אִיז דִיא רְפוּאָה פוּן אַיינֶעם שֶׁעדְלִיךְ צוּם אַנְדֶערִין אַזוֹ הָאבִּן זַיי גִיזָאגְט אַז זַייעֶר הָאפוּנְג אִיז פַרְלָארִין אוּנ זַייעֶרֶע בַּאשִׁיצוּנְג אִיז פַר שְׁטֶערְט אִין דֶער פִינְצְטֶערְנִישׁ: דַיינֶע הָאפֶער זָאלְסְטוּ אוֹיף רִיכְטִין אוּנ זָאלִין אַייבִּיג אַיין בַּאשְׁטַאנְד הָאבִּין מִיט לִיבְשַׁאפְט וִוי דִיא צוּ נוֹיף גִיוַואקְסֶענֶע בּוֹימֶער. עֶס אִיז הַיינְט בַּייא זַיי דָא אֱמֶת מִיט שָׁלוֹם וָואס דִי וֶועלְט שְׁטֵייט אוֹיף דֶעם וָוארוּם זַייא זַיינֶען אַלֶע אִין

בצומות הטובים. נצח היותם לשמחה ולששון ולמועדים טובים: אל מלך יושב וכו'

פזמון שם המחבר שלמה (מיוסד במשקל יתד ושתי תנועות)

שעה נאסר. אשר נמסר. ביד בבל וגם שעיר. לך יהמה.
זה כמה. ויתחנן כבן צעיר. יום גבר האויב ותבקע
העיר: לזאת אכף. ואספוק כף. ביום חמש פזרוני. ועל
רגל. העגל. הלוחות יצאוני. וגם השמיד. התמיד. ובסוגר
הביאני. והושם אליל. בהיכל כליל. ומעצתו כלאני.
והמנחה הונחה. ודתך צר באש הבעיר. יום: מאד אתחל.
ואתחלחל. ביום שדי דחפני. מאור חשך. וגם ששך.
כמו כדור צנפני. והשפיפון. מצפון. כשבולת שטפני.
והציד. שלח יד. והצפיר והשעיר. יום: הוד לבי. ומשגבי.
הלעד אפך יעשן. שמחני והעלני. ומחדק לקוט שושן.
בנה בית זבול. להשיב גמול. הכרמל והבשן. ועין פקח.
ונקם קח. מאצר ומדישן. שפוט אלם. ואז ישלם. המבעה
והמבעיר. יום גבר האויב ותבקע העיר: אל מלך. זכור רחמיך וכו'

איינעם באהעפט צו פאסטין אונ בעטין אז דיא תעניתים זאלין שון זיין אויף אייביג צוא פרייד אונ לוסט אונ ימים טובים:

שעה מאך קער דיך צו דעם געבונדענם וואס איז איבער געענטפערט געווארין צו נבוכדנצר מלך בבל. ער האט געברומט צו דיר פון לאנגע צייט אונ האט געבעטין וויא איין יונג קינד ביי זיין פאטער, דעם טאג וואס דער פיינד האט זיך געשטארקט אונ די שטאט איז געשפאלטין געווארין, אויף דם בין איך נידעריג געבויגין אויף די פינף ערליי פורעניות וואס ער האט פר שפרייט אויף מיר אין דעם טאג. דאס ערשטע איז פון וועגין דעם עגל זיינען די לוחות פון מיר אויסגינאנגען. דאס אנדרע ער האט פר טיליגט דעם קרבן תמיד פון דער פארשלאסענער שאף קאמער אונ האט מיך דענסטמאל געבראכט אין זיין שליסונג אריין. דאס דריטע עס איז ווארין גיטאן איין אפ גאט אין דעם גאנץ שיינעם היכל אונ פון זיין עצה וואס ער האט גינעבין דעם נבוכדנצר האט ער מיך גיפאנגען. דאס פערטע וייל איך האב אוועק גילייגט די מנחה איך האב זי ניט מקריב גיוועזין דרום האט דר בליידיגר דיין תורה אין פייער פרברענט. דאס פינפטע דעם טאג איז די שטאט צו שפאלטין געווארן. איך בין זייער קראנק אונ דר שראקין גיוועזן אין דעם טאג וואס גאט האט מיך פרשטויסן. די ליכט האט ער פר פינצטערט אונ דר ששך דאס איז בבל האט מיך ווי איין קייל עבדיגן באלין גירינגילט אונ דער פיפער נאטער נבוזראדן ער איז פון צפון זייט האט מיך פאר פלייצט ווי איין שטראם וואסר אונ דר יאגער האט זיין האנט גישטרעקט: דו גאט וואס דו ביסט דאס שיינקייט פון מיין הארץ אונ מיין שטארקר וועט דען אייביג דיין צארן רויכערן. דער פרייא מיך אונ קלייב דיא ישראל וואס זיינען גליך צוא איין רוזז. בויא דאס בית המקדש דאס הויז וואס עס איז דיין הארבערג אונ ווידער צו קערין דעם גבול פון ארץ ישראל וואס עם הייסט כרמל אונ בשן אונ זאל אין גיכע צייטין גיהאלפין ווערין אמן:

זאָג אַמענש אַתענית דאָס אַיידר ער גייסט אָן זאָגט ער דאָס:

רבון כל העולמים הער פון דער גאנצר וועלט איך האב היינט דעם טאג תענית גיהאט אָבער נאך מיינע זינד נאך ווס איך האב גיטאן ווער ביליכער אז איך זינדיגר מענטש זאל אן בייסין איין בעבער מיט טרערין וואס מיר זעלטין זיין אויס מיינע אויגין דער מיט אז איך זעלט אפ לעשין דעם צארין פון דעם ליבין גאט אונ די זינד די איך האב גיטאן. דו ליבר גאט עס קאן קיינר פר דיר לייקענן. עס איז קיין מענטש אויף דער וועלט דר אלע טאג טוט ניט זינדיגן. נון מיין גאט מיין הער פון דר וועלט נאך דם בין איך ניט ווערט אז איך זינדיגר מענטש זאל עסין פון דיין ברויט אדר וואס אנדערס וואס דו ליבר הער גאט האסט בשאפין. ווארום דו ליבער גאט דו האסט דיא שפייז ניט בשאפין צו די לייט די דא האבין פיל זינד גיטאן. רבש"ע איך האב חרטה אויף מיינע זינד די איך האב גיטאן אזו בעט איך דיר ליבר גאט אז דו זאלסט אויף אונז גידיינקען היינט דעם תענית דאס בלוט אונ פלייש וואס מיר איז אוועק גיגאנגן פון מיין לייב. דרום ליבר הערר גאט טו אפ פון מיר דעם יצר הרע אונ מאך מיר ליידיג פון מיינע זינד גלייך אלס איך וואר ערסט נאיי גיבארן אונ גידיינק מיר אז איך האב מיר היינט זינד גרינגער צו מאכין פון מיר דען דר וויל דר גוף האט פיל זינד גיטאן אזו גיהער ער מיין לייב גיפייניגט דאס האב איך גיטאן פון כבוד דיין ליבין נאמענס וועגין אונ אויך מיין ביסיל ווידער אפ גענומן פון זיין פלייש דר מיט אלס איך מיינע פלעקין וואס איך האב גיטאן אין מיין לייב פון מיינע זינד ווידר וועק ווערין אונ גירייניגט ווערין. דו ליבר גאט טו גאר פון דיין דר בארמהקייט וועגין אונ לאז מיר ווייטר קיין זינד מער גידאכט ווערין דען דוא ביסט איין מוחל וסולח צו די לייט די דא האבן זינד גיטאן. דו ליבר הערר גאט דוא זאלסט מיר ווייטער געבין כח אונ גבורה אונ איך זאל ווייטר קענן האלטן איין תענית אמן ואמן:

דיא תחנה זאגט מען אום עשרה בטבת:

באשעפער פון דער גאנצר וועלט דו ביסט גאנץ אין אלע דינגע ווערק דו שטראפסט די זינדיגע מיט גוטהייט אונ מיט גינאד. אונזרע עלטרן האבן ווידר נשפעניגט אונ האבין דיר ווידער גיטאן אונ דו האסט צו אונז גישיקט דיינע דינערס דיא נביאים דס זיי זאלין זיי אונטר ווייזין אונ זאלין זייא פירן אין דעם רעכטן וועג צו דינען דיר אונ

האלטין דיין גיבאט אונ דיין תורה אונ זיי האבין זייא ניט צו גהערט אונ האבן זייא אויס גישפעט אונ האבן ניט גיוואלט גלויבן זייער ווארט אונ האבין גרויסין איביל מוט פיל גיטריבין אונ האבין דער צארינט דיין היילינן נאמען אונ דיין היילינער נאמן איז לאנג צו דר צארענען אונ האסט דיך אויף גיהאלטין צו טאן זיי בייזהייט ביז אויף דעם היינטיגן טאג האסטו גישיקט דיין שטארקע האנט אונ האסט זיי גישלאגן אין דעם טאג דריי ביטערע שלעק אונ האסט זיי גישיקט נבוכדנצר מיט פיל לייט אונ האבן בלעגערט די שטאט ירושלים די דא איז גיוועזין איין קרוין פון דר גאנצר וועלט אונ דיין היילינר נאמן האט גירועט דרינען אונ פון איר זיינן אויף גיגאנגען די תפלות פון דיינע קינדער ישראל אונ האסט אנטפאנגען דיא קרבנות אונ דס קטורת איז אויף גיגאנגען אגישמאק איין נעגעפטיגן אונ דר פיינד הט בצוואונגן זיי מיט דם גרויסין גידראנג הונגר אונ קימר דא זיינען זיי גיוועזן פאר שלאסין אין גרויס נויט אזו האבין זיי גישריען צוא דיר אונ דו האסט זייא ניט גיוואלט צו הערין אונ צוא גישטאפט אלע לעבר אונטערין שטול דיינע עהרע ווס די תפלה פון צדיקים אונ צדקניות פלעגין צוא גרייכין פאר דיין היילקייט אונ איר גישריי האט ניט גיקענט קומען אין די שטאט אונ זיינן פארצוקט גיווארין דורך די הינדערער די דא ווארטין אויף דיא תפלות צו הינדערן זיי. אזו הער גאט מיין גאט מיר פאסטין היינט אונ פייניגן אונזער לייב אונ מיר גידיינקען דעם גרויס אונפאל דר דא איז גישעהן אונזרע עלטערין אונ אונז דאס מיר נאך אויף דעם היינטיגן טאג ניט קענן צו קרעפטין קומן אונ מיר זאלין באקומן וואס מיר האבין פאר לארין דרום נעם אן אונזער פיין אונ שטראף אונ אנטפאנג מיין גיבעט אונ הער מיין גישרייא אונ העלף ווידער דיין פאלק ישראל אונ גידיינק די פאר זיכערונג די דו האסט פאר זיכערט אונזרע עלטערין אברהם יצחק אונ יעקב דאס זייערע קינדר זאלין זיין גיהאלפין איין הילף איין איביגע אונ זאלסט זיך דער בארימען איבער אונז אזו וויא איין פאטר איבער זיינע קינדר אונ דער לייז אונז מיט פריידין פון די צרות דאס מיר טרויערין אזו איין לאנגע צייט. פר קער דס לייד צוא פרייד היינט אין דעם טאג אז דו האסט אונז גילאזין זאגין דורך דעם נביא דער צעהנטער חודש טבת זאל זיין צו דיין

פאלק

פָאלְק יִשְׂרָאֵל צוּ פְרֵייד אוּנ שִׂמְחָה דָאס זַיי וַואר אִין נָאמְס נָאמֶען אָמֵן:

לֶעבֶּעדִיגֶער נָאט דוּ בִּיסְט דֶר אוּרְשְׁפְּרוּנְג פוּן מַיינֶעם לֶעבְּן אוּנ הָאסְט דִי וֶועלְט דֶער לֵייכְט מִיט דַיינֶעם לִיכְט אוּנ הָאסְט אוּנְז גִיגֶעבִּין דִי הֵיילִיגֶע תּוֹרָה דִיא דָא אִיז אַייטִיל לִיכְט אִירֶע מִצְוֹת דִי זַיינֶען דֶער לַייכְטֶער אוּנ דֶער לַייכְטִין דַיינֶע קִינְדֶר אִירֶע אוֹיגִין אוּנ אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין אִין דֶער מִדְבָּר דִיא דוּ הָאסְט אוֹיס גִיצוֹיגִין אוֹיס מִצְרַיִם דָא זַיינֶען אִירֶע אוֹיגִין פַר פִינְצְטֶערְט אוּנ הָאבִּין גִימַאכְט דָאס עֵגֶל, דֶר מִיט הָאבִּין זַיי גִיטָאן דֶער ווִידֶער דִיךְ אוּנ דְרוּם הָאט דֶר הֵיילִיגֶר מֹשֶׁה צוּ בְּרָאכִין דִי טָאבְלֶען דִי הֵיילִיגֶע דִי דָא אִיז גִישְׁרִיבִּין גִיוֶוען מִיט דִיא פִינְגֶער פוּן גָאט הַיינְט אָן דֶעם טָאג דֶר נָאךְ אִין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הָאבִּן אִירֶע קִינְדֶר ווִידֶר גִשְׁטָאלְצִירְט אוּנ אִיבֶּערְמוּט גִיטְרִיבִּין פוּן וֶועגִין גְרוֹיסֶע ווָאוֹילְטָאג אוּנ ווָאוֹיל לוּסְט אוּנ הָאבִּין דֶער צַארִינְט דִיךְ דָא הָאסְטוּ גִישִׁיקְט אוֹיף זַיי פַר אִירֶע זִינְד זַייא הָאבִּין דִיא הֵיילִיגֶע שְׁטָאט יְרוּשָׁלַיִם גִישְׁפָּאלְטִין אוּנ צוּא בְּרָאכִין אוּנ הָאבִּין גִישְׁטֶעלְט אוּמְווִירְדִיקַייט אִין דָאס הוֹיז דָם דַיין שְׁכִינָה הָאט גְרוּעֶט אוּנ דִי רֵיינִיקַייט פַר שְׁוֶועכְט אוּנ פַר נִיכְט אוּנ הָט אָפּ גִינוּמֶען פוּן דַיינֶע קִינְדֶער אַלֶע אִירֶע צִירוּנְג אוּנ אָן שְׁטָאט דָאס מֶען הָאט אָבִּינְט אוּנ מָארְגִינְשׁ קָרְבָּנוֹת גִיבְּרַאכְט דָא הָאבְּן זַיי גִישֶׁעכְט יוּנְגֶע זַייגֶענְדִיגֶע קִינְדֶר. נָאט מַיין קֵינִיג אִיבֶּר אַלֶע קֵינִיגִין בִּיסְטוּ דֶער בַּארֶעם דִיךְ אִיבֶּער דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל אוּנ הֶעלְף אוּנְז אוּנ נִיט גִידֵיינְק דִי זִינְד פוּן אוּנְזֶרֶע עֶלְטֶרִין אוּנ אוּנְזֶרֶע זִינְד אוּנ נֶעם פַר דִיךְ דִי צַדִיקִים אוּנ צִדְקָנִיוֹת דִי זִיךְ אַלֶע צַייט הָאבִּין פַר זִיכֶערְט אִין דִיר אוּנ הָאבִּין עֶס פַאר גוּט אָן גִינוּמֶען ווִיא דוּא עֶס גִישִׁיקְט הָאסְט אוֹיף זַיי אוּנ גִידֵיינְק דָם גְרוֹיסְן זְכוּת אוּנ דֶעם שֵׁם טוֹב דָאס זַיי הָאבִּין נָאךְ זִיךְ גִילָאזִין, אוּנ דֶער לֵייז אוּנְז אוּנ זַאמֶעל אוּנְז אַיין פוּן פִיר עֶקִין דֶער וֶועלְט אוּנ בְּרֵיינְג אוּנְז ווִידֶער אוֹיף דָאס הֵיילִיג אָרְט דָאס דַיין שְׁכִינָה וֶועט ווִידֶר רוּעֶן צְווִישִׁין אוּנְז ווִי דֶר נָבִיא זָאגְט דָם פֶערְטִין חוֹדֶשׁ וֶועל אִיךְ אַייךְ וֶוענְדִין אַייעֶר אוּמְס לֵייגִין צוּ פְרֵייד אוּנ צוּא לוּסְט דָאס זַיי וַואר אִין אוּנְזֶערֶע צַייטִין אִין נָאמְס נָאמֶען אָמֵן:

דִיא תְּחִנָּה זָאגְט מֶען אוּם תַּעֲנִית אֶסְתֵּר מִיט גְרוֹיס כַּוָּנָה:

אַייבִּיגֶער נָאט דוּא זִיצְט אִין דֶער הֵייךְ אוּנ ווַארְשְׁט אוֹיף דִי תְּפִלָּה פוּן דַיינֶע קִינְדֶר יִשְׂרָאֵל אוּנ דֶר הֶערְשְׁט זַיי פוּן מִיפֶענְשׁ אִירֶעם הַארְצִין אוּנ בַּאשִׁירְמֶעסְט זַיי פַר אַלֶע בַּאלֵיידִיגֶר אַלֶע צַייט דֶען אִין מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּרְס צַייטִין אִיז אוֹיף גִישְׁטַאנְן אַיין הָמָן אוֹיף אוּנְז קֶעסְטְלִיךְ אוּנ הוֹיךְ גִיוֶועזִין בַּייא אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ ווָאס דַיינֶע קִינְדֶער זַיינֶען אוּנְטֶר אִים גִיוֶועזְן דָא הָאט דֶר אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ דֶעם זֶעלְבִּינִין רָשָׁע אִיבֶּער גִיעֶנְטְפֶערְט דַיינֶע קִינְדֶר יִשְׂרָאֵל צוּ טָאן מִיט זַייא נָאךְ ווָאוֹל גִיפֶעלִין אוּם צוּא בְּרֵיינְגֶען אִיר גֶעלְט צוּא רוֹיבּ אִין אַלֶע זַיינֶע קֵינִיגְרֵייךְ אוּנ דֶער קֵינִיג הָאט גִיהַאט צוּא גִיבּוֹטִין אַזוֹ ווַייט אַז דִי וֶועלְט אִיז. אוּנ צוּא פַאר טִילִיגִין דִי גַאנְצֶע יוּדִישְׁקַייט דָאס זַייא נִימֶער זָאלִין וֶוערִין גִידַאכְט אַזוֹ הָאבִּין זַייא אַלֶע צוּ זַאמֶען גִיוַויינְט אוּנ אִיר הַארְץ הָאט גִיזִיפְצֶעט צוּ דַיין הֵיילִיגִין נָאמֶען אוּנ הָאבִּין חֲרָטָה גִיהַאט אוֹיף אִירֶע זִינְד אוּנ הָאבִּין אָן גִיקְלֵייט אַיין זַאק מִיט אַשׁ אוֹיף אִירֶע הוֹיפְּט נְשִׁיט אוּנ הָאבּוּ גִיפַּיינִיגְט אִיר לַייבּ מִיט הוּנְגֶר אוּנ דָארְשְׁט דָא הָאבִּין זִיךְ דֶר בַּארִימְט אַלֶע דִי עֶנְגִיל אִיר דַיינֶע טוֹיעֶרִין דָא הָאט עֶס גִיהֶערְט דִי הֵיילִיגֶע תּוֹרָה אוּנ הָט אָן גִיקְלֵייט קְלָאג קְלֵיידֶר אוּנ גִיוֶוענְדֶט אִירֶע הֶענְט אִיבֶּר אִיר קָאפּ אוּנ הָאט גִישְׁרִיעֶן אוּנ הָאט גִיוַויינְט דָאס הָאט גִיהֶערְט דֶער הֵיילִיגֶער מַאן אֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא אוּנ הָאט גִינוּרְט אַיין לֶענְדִין גַארְטִיל אִין זַיינֶע לֶענְדִין אוּנ אִיז בַּאלְד גִילָאפִין צוּא אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערִין, אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אוּנ הָאט זַיי ווִיסִין לָאזִין דִיא בִּיטֶערֶע גְזֵירָה דִיא דָא אִיז גִיבָּאטִין אוֹיף אַלֶע יְהוּדִים אִין גַאנְצִין קֵינִיגְרַייךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ, אוּנ מָרְדְּכַי הָאט גִיבָּאטִין אוֹיף אַלֶע יְהוּדִים וַוייבֶער אוּנ קִינְדֶער זַיי זָאלִין פַאסְטִין דְרַיי טֶעג אוּנ דְרַיי נֶעכְט אוּנ זָאלִין אַלֶע מִיט אַנַאנְדֶער בֶּעטִין אוּנ אוֹיף אַמָאל שְׁרַייעֶן אַיין גִישְׁרֵייא אַיין בִּיטֶערִין פַאר דַיין הֵיילִיגִין נָאמֶן הָאסְטוּ דִיךְ דֶער בַּארִימְט אוּנ הָאסְט זַיי בַּאשִׁירֶעמְט פוּן דִי הֶענְט פוּן פַיינְט אוּנ דֶעם פַיינְט גִימַאכְט פַאלִין אִין דִי גְרִיבֶּר ווָאס זַיי הָאבִּין גִיגְרָאבִּין אוּנ הָמָן דֶעם בֵּייזִין מַאן מִיט זַיינֶע קִינְדֶער גִילָאזִין הֵיינְגֶן אָן דֶעם בּוֹים דֶען עֶר הָאט אָן גִיגְרֵייט צוּא לָאזִין הֵיינְגֶען דְרוֹיף דֶעם צַדִּיק מָרְדְּכַי אוּנ זַיין הוֹיז הָאסְטוּ אַוֶועק גִיגֶעבְּן צוּ אֶסְתֵּר. הֶערְר פוּן דֶער גַאנְצֶער וֶועלְט מִיר פַיינִיגִין זִיךְ אַלֶע מָאל אוּנְזֶער לַייבּ אוּם ווִילִין אוּנְזֶערֶע זִינְד דוּא זָאלְסְט אוּנְז פַר גֶעבִּין אוּנ זַיי נִיט גִידֵיינְקֶען אוּנ גִיבּ אוּנְז אוּנ כָּל יִשְׂרָאֵל פְרֵייד ווִי דוּ הָאסְט דֶר פְרֵייט דִי קִינְדֶר יִשְׂרָאֵל אִין דִי צַייטִין פוּן מָרְדְּכַי אוּנ אֶסְתֵּר, אוּנ כָּל יִשְׂרָאֵל זָאלִין פְרֵיילִיךְ זַיין פּוּרִים צוּא מַאכִין

אלע צייט דם זא וואר אין גאטס נאמן אמן:

אום תשובה געבעט זאגט מען דאס מיט כונה:

ריכטער פון אלער וועלט מיט גירעכטיקייט און אלע דיינע גיריכט איז מיט ווארהייט, מיין גאט דער ווארהאפטיגער און ביי דיר איז קיין אומרעכט ניט גירעכט און רעכט פארטיג ביסטו צוא אייבית היינט אן טאג האבין זיי גימיסטייט אונזרע עלטערין אין דער וויסטעניי דאס דו האסט זייא אויס גיצויגן אויס מצרים דורך דיין משה און אהרן דא האבין זיי ווידער גישפעניגט און האבין ניט גיוואלט אן נעמען דאס גוטס דאס דו האסט זייא גיטאן און פאר זיכערט אונזרע עלטערין אברהם יצחק און יעקב און האבין גישענט דאס לאנד דאס היילינגע דאס דיין שכינה האט גירוט דרינן און האבן אלע צייט אויף דיינע ווארהאפטיגע קנעכט גימורמילט און אין דער נאכט האבין זיי אלע צו זאמען גיוויינט און אירע אויגין האבין גירונען בעך וואסער און האבין ניט גיוואלט דר ווארטין די צייט דאס דו האסט גיוואוסט און האסט זייא גילאזט וויסין דורך דיינע גיטרייע און ווארהאפטיגע קנעכט משה און אהרן און יהושע און כלב דאס זיי דיא גאב זאלין ניט האבין אויך אירע קינדער וועלין ווייגען אין דם טאג אוויינונג אגרויסע צו ריכטן וועלכעס דאס איז גישעהן מיט ווארהייט דאס דא איז אין דעם טאג פאר ווסט און פאר שטערט גיווארין ביידע בתי מקדשים דאס דא איז גפאלן פון אונזרע שיינהייט און קעסטליכקייט און פון קעפף דיינע קינדר די קרוין איז גפאלין צו דער ערד און נימער קענן ברייננן אפפער און פריזענט און רעמפונג אויף דעם אפפער שטול דיינער היילקייט און קענן אויך נימער אויף גיין דריי מאל אין יאר צוא זעהען דיין שיין פון די היילינגע שכינה צו פוס ברייננגען אונזערע גלויבנגעש און אונזר באווילינוגג און די גרויסע פרייד דם דיין היילינגע שכינה האט גירוט פון צווישין די כרובים און האסט גירעט מיט דיינע קינדר פון אב דעם אויבר לאדע דאס היילינגע שראנק דאס די הייליגע טאבלען דרינגען לינין וועלכעס איז אלץ פאר ברענט גיווארין דורך איין פייער פון דעם הימיל אויס גרויסע שטאלצקייט פון וועגין גרויס רייכטום און אויך פון וועגן וואויל טאג און וואויל לוסט אירע לייבער און גרויסע האפערט זיינן זיי נאך גינאנגן קרומע וועגין און ניט גוטע און האבן דיך גאט אלמאכטיגר דר צארינט דעם האלבן האסטו פר שטערט

דיא שעמיל פון דיינע פיס און האסט אין גינומן איר הערשאפט און קיניגרייך און אלע איר גילוסטיקייט האסטו צוא בראכין און האסט זיי גיגעבין אין האנט אירע באליידיגר און האסט איר פאלאין גיגעבן אז דיא באצווינגענעש און אירע מויערין צו שטויסן און האסט זיי גיגעבין אין די האנט פון אירע באליידינר און איר ריגיל צו מורשט און אירע טויערין פר זינקט און אירע ווייבר און אירע קינדער די דא זיינן צארט דר צויגין גיווארין אין גיפיינקנעש און דיא יונגע האבין מוזין ארבייטן און מיט שטיין טראגן אין אירע האלזין און העצר אן גיבונדן אין דם פיסין צו מאכן שטרויכלען זיי און אירע טעכטער זיינן פאר שעמט גיווארין און האבין גיליטין גרויסע קימער און הונגר זיי האבין באגערט ברויט און נימאנד האט זי וואס גרייכט און וואסער האבין זיי ניט גיהאט פאר דען דארשט אויף זעלכע גרויסע ביטערע פאר שטערונג האבן אלע די פעלקער גיקלאפט מיט אירע הענט און גשיקילט מיט אירע הויפטר פר וואונדרט און גישפראכין איז דאס די שטאט די דא גיוועזין איז די קרוין פון אלע זיא שטעטין און פון אלע לענדער איין שטאט די דא איז גוועזין גוועלטיגט איבר אלע און איצונדרט איז זיא צוא פירט און אונטערטאן אירעם פיינט מיט גרויסער אונדער בארעמונג און זי רופטין אן אירע פריינט און זייא טרייסטין זיא ניט און זייא פרייען זיך אויף איר בראך און אירע איבעל גיין און זייא רופטין אויף הילף און דא איז נימאנד דער זי ענטפערט זיי ריידין נאך מיט שפעט פון איר פר שטערונג אירע שבתים און ימים טובים און אויסלעשונג אירע ליכטער און אירע פאר פינצטערניש:

הער פון אלע וועלטין היינט שטיי איך פאר דיר מיט גרויסין באטריבטין הארצען און מיט גרויסע ביטערע גישריי מיט ווייגען מיינע אויגין רינען גלייך ווי די בעך וואסער און מיין הארץ וואס טוט זיפצין און קאן ניט פריילך ווערין פון וועגין אן גידיינקונג דיא פאר שטערונג און דיא שיינהייט פון דיינע קינדער ישראל דיא פעסטע שטעט דיא דא זיינגען גיווארין צו בראכין פון יהודה און פון ישראל און דיא קיניגרייך און די הערין דיא דא זיינען פאר טריבין און די כהנים דיא דא האבין גידינט אין דיינעם הויז און דיא לוים דיא דא האבין גיזונגען און גישלאגין אויף אלערלייא נייטין שפיל דאס היילינגע גיזאנג דאס איז פר שפרייט גיווארין און דר אפפער

שטול אונ דער טיש אונ דער לייכטער אונ דאס נים פאס אונ אלע דאס היילינגע גיפעס דא איז גיקומען אין די הענט דר אום ריינע אונ אום דער בארעמונג. זייא דר צארענען דיין נאמען. מיינע אויגין זיינען פר שוואלין פאר גרויס וויינען אונ מיין הארץ איז שוואך פון וועגין פיל זיפצין אלע צייט צו פאר מיר אונ מיינע נידערים רוישין אונ קרומען מיך אונ די קראפט פון מיינעם לייב אונ דער מארך אוים דיא ביינער איז מיר אנטגאנגען אונ מיינע גלידער איז צוא בראכין פון וועגין גרויסע יאמער פון דעם בראך דיינע קינדער ישראל אונ דוא ביסט איין הער איבער אלע הערין. אונ דוא פאר ניבכט מיסטייט אן דען די ווידר דיר ביידין אוים גרויסער גינאד אונ בארימהארציקייט טו פון וועגין דיין גרויסן נאמען דער דא איז זייער גיאכפערט דען דוא האסט גרופן אויף דיין פאלק ישראל אונ נייג דיין אויער. אונ עפין דיינע אויגין אונ זעה אונזר פאר וויסטונג אונ פאר וויסטונג דיין היילינגע שטאט דאס דו דיינעם נאמען האסט גירופין אויף זיי אונ זעה הער ווי מיר דיינע קינדער זיינען גיווארין צו אנגשט אויך צום שאנד אונ שפרעכין וואו איז דיין גאט עס איז פר לארין אלע אייערע האפונג אונ העפ׳ אונז אונ זאמעל אונז איין פון אלע פיר עקין דער וועלט אונ בויא אונז ווידער מיט פייער דיין שטול אונ די מויערין פון ירושלים אונ דער פריי אונז אן שטאט דס דו האסט גיפייניגט אונז אונ גידיינק אין די פר זיכערונג אונזרע עלטערין ניט צוא פאר לירין אונז אונ דאס גיבוי דאס דוא ווערסט זעלבערט בויען מיט דיינע ווערדיקייט אז דער נביא האט גיזאגט אונ איך וועל זיין צוא איר זאגט גאט אין מויער פון פייער ארום איר אונ צו עהרע וועל איך זיין אין איר, אונ עס זאל זיין דיין גינאד אונ בארעמונג דו פאר ניבסט דיא מיסטייט פון דיין פאלק ישראל אומזיסט אונ פון וועגין די ליבשאפט דען אונזערע אויגין אונ אונזר הארץ איז שטענדיג צו דיר אונ מיר דינן דיך אונ דו ביסט אונזער טרייסטר דרום טרייסט אונז פון אונזער טרויערונג אונ באהיט אונז ווייטר פון טרויער אונ שיק אונז דיין גזאלבטין דער דא ווערט דאס באטין ברויט זאגין פון אלץ גוטס אויף די קינדער ישראל היינט אין דעם טאג זאלין מיר זיין פריילעך אונ מיט גוטער מוט אונ צו לויבין דיין נאמען אונ צו דער ציילין דיינע וואונדר די גרויסע, זאלסט אונז דער ליזין דא ווערט זיין וואר וואס דר נביא האט גיזאגט דער פינפטער חודש אב זאל זיין צוא פרייד אונ ניט צוא וויינן. דאס זאל גישעהן באלד אין אונזערע טעג אמן:

ווייא איין טראגענדיגע פרוי זאל תפלה טאן פון זיך זעלבערט דאס איר גיוויינען זאל איר גרינג אנקומען:

יהי רצון עס זאל זיין דר ווילין פאר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין דס דוא זאלסט גרינגערין דעם צער פון מיין טראגין אונ זאלסט מערין מיין קראפט אונ מיין מאכט בייא מיין טראגין עס זאל ניט גישוואכט ווערין מיין קראפט אדער מיין קינדערס קראפט פון קיינר זאך אונ זאלסט מיך מציל זיין פון דעם משפט פון חוה פון די קללות וואס דו האסט חוה גישאלטין איך וועל מערין דיין וויטאג אונ דיין טראגן, מיט טרויערקייט זאלסטו גיווינען קינדר. אונ ווען די צייט וועט קומען אז איך זאל גיווינן זאל איך נאר קיין וויטאג האבין אונ דאס קינד זאל ארויס גיין פון מיר אין איין קליינע ווייל נאר גרינג אן שאדן עס סייא אן מיר אדר אן מיין קינד אונ דאס קינד זאל גיבארין ווערין אין איין גוטן מזל צו לעבין אונ צו פריד צו גיזונדהייט צו לייטזעליקייט צו גינאד אונ צו עושר אונ כבוד אונ דס זאל מיר וואר ווערין וויא דא שטייט אין פסוק עס וועט ניט זיין איין פאר ווארפונג אונ איין אום טראכטונג אין דיין לאנד אונ די צאל פון די טעג דאס לעבין וועל איך דיר דער פילין, אז איך זאל מיין צייט אוים לעבין אונ איך אונ מיין מאן זאל עס דער ציהען אין דיין דינסט צוא דיין היילינגער תורה צו לעבין אונ צו פריד צוא עושר צו כבוד ומנוחה אונ מיר זאלין קיין שאדין ניט האבין איך אדר מיין קינד עס סייא אין לייב אדר אין די גלידער אדר אין די אדערין אדר אין די הויט אונ פלייש אונ בשעפעניש דאס מענטשין עס סייא אין לייב דרינגען אדער אוים דעם לייב אונ דו זאלסט שטארקין מיין קראפט אונ מיין מאכט אונ מיין ביין אז דר פסוק זאגט איין היילונג איז די תורה צו דיין נאפיל אונ איין מארך צו דיינע ביינר. ווען איך טו האפין צו דיר דו זאלסט מיר ענטפערין גאט מיין גאט אונ איך טוא מיך פרייען מיט גאט מיין העלפער מיין באווילינגר גאט צו בשירמען מיך אונ צו מיין הילף טוא איילין דוא העלפר צו דיינר הילף האף איך אלע צייט גאט דער הער מיין שטים לייט זעלנ מיך אונ ענטפר מיר טוא עס פון וועגין אונזרע היילינגע עלטערין אונ פון וועגין זייער זכות אונ נידעכטיקייט אונ

איר

איר נטמן ווערק פון די דא זיינען פר בארגין אין די ערד אונ אין דר גאנצע וועלט. גדיינק איר ליבשאפט אונ זאלסט לאזן לעבן איר זאמען אונ זאלסט זייא מציל זיין פאר אלע קראנקהייט אונ ווייטאג אונ טו מיך בענטשין אזוי דוא האסט פאר זיבערט אין דיין הייליגע תורה דיין וואר האפטיגין קנעכט משה ער ווערט ליב האבין דיך אונ ער ווערט בענטשין דיך דיין פרוכט פון דיין לייך אונ דיין פרוכט פון דיין ערד דוא ווערסט גיבענטשט זיין עס ווערט ניט זיין אונטער דיר איין אום טראכטר אונ איין אום טראכטרן אונ אזו אויך זאלסטו מיר אלין בענטשין זאלסט מיר ענטפערין אונ זאלסט מיך לייט זעליגין אונ זאלסט מיר דר ליינגערין מיין טאג אין זיסקייט אזו ווי דער פסוק זאגט איך וועל דער ליינגערין דיינע טעג אונ וועל זיי ווייזין מיין הילף אמן:

רבש"ע איך בעט דיך נאט מיט מיין נידריג נימים אונ מיט מיין צוברָאכן הארץ אונ מיט מיין שוואכין לייב דאס עס זאל אן מיר זיין באשטעטיגט אונ אן מיין זאמען תורה אונ עושר אונ כבוד. איך בעט דיך הער פון דר גאנצער וועלט טו עס ניט פון וועגין מיין כבוד דאס דו זאלסט מיר געבן אזעלכע קינדער דאס זייא זאלין תורה אונ עושר האבין נייערט דוא זאלסט עס טאן פון דיין כבוד וועגין דען דוא האסט אין דער תורה אנגעשריבין דאס דיא וועלט זאל זיך מערין אונ זיא זאל באזעצט ווערין דיין תורה צוא לערנען אונ מצות צו טאן דם די בענטשונג פון אברהם יצחק ויעקב זאל באשטעטיגט ווערין ווי דו האסט צו גיזאגט. רבון העולמים טוא מיינע טרערין אין דיין לאגיל דען דיא טויערין פון טרערין זיינען ניט צו גישלאסין צוא איבגיג ווען גלייך דיא טויערין פון דער תפלה זיינען צו גישלאסן דרום בעט איך דיר ליבער הערר גאט דר הער מיין ווייגען דאס איך זאל זוכה זיין צו איין זוהן אזו ווי חנה הצדקנית האט זוכה גיוועזן צו איר זון שמואל הנביא. איך בעט דיך וועגין דיין כבוד דאס איך זאל זוכה זיין צוא איין תלמיד חכם אויך לאזט דו דיין שכינה ניט אנדערש רוען אויף ישראל נאר אז זיי זיינען זעכציג מאל צעהן טויזנט איין פשרין זאמען אויף דער וועלט קומן, איין זאמען דער דא כשר ווערט זיין א תלמיד חכם אונ איין עשיר איין גבור אונ איין שיינער מענש אין גישטאלט. טו דאס פון דיין כבוד וועגין דען דוא לאזט דאך ניט אנדערש דיין שכינה רוען אויף איין מענש זיידן דיא לאזיגע מדות זיינען אלע אן אים ער מוז איין תלמיד חכם זיין אונ איין עשיר איין גבור אהויכר אונ אבארשון דרום בעט איך דיך דר בארעמיגר גאט גיב מיר איין זון איין תלמיד חכם אדער איין טאכטר די דא זאל זוכה זיין צו נעמען איין תלמיד חכם, זיין ווייב איז גלייך אז איין תלמיד חכם זעלבסט.

איך בעט דיך לעבעדיגער גאט דוא לעבסט איביג דיין נאמען איז ווארהאפטיג, ענטפער מיר נעם אן מיין גיבעט דו דר הערסט דעם מענשן, איידר ער רופט דיך אן הערסטו אים אונ ענטפערסט אים דרום בעט איך דיך הייליגר גאט לעבעדיגר גאט דיין ווארהאפטיגר נאמען איז ביז איביג דיא אורשפרונג מיינש לייד פון גרונט מיין הארצן אונ לאז בוואָרט זיין צו דיר מיין גיבעט. אונ לאז דיין מדת בחמנות אן מיר באשטעטיגט ווערין דאס דו זאלסט דיך איבר מיר דר בארימען דאס איך זאל זוכה זיין צו זרע כשר עס זאל קיין פסול אונ מום ניט זיין אן מיין זאמען אויך זאלסטו אים געבין איין גוטין לשון צו ריידין אין דר תורה אונ איין גוט גיהער אונ גראדע גלידר אין די הענט אונ פיס צו קענען טאן דיינע מצות אונ צו קענען האלטין די זעכס הונדרט אונ דרייצעהן מצות וואס דו האסט גיגאבן אויף דעם בארג סיני אויך זאלין זייא גרינג זיין אין דיין דינסט וויא איין אדלער אונ שטארק אזו וויא איין לייב צו לויפין אז איין הירש צו טאן דיינע מצות אונ תורה אונ מעשים טובים. ליבער הערר גאט פון אלע קרייטער איך בעט דיך דר בארם דיך איבר מיר אונ הייל מיר דען דוא ביסט איין רופא חנם דו היילסט דעם מענשן אומזיסט דען דו ביסט ניט קיין בשר ודם ווען ער טוט איין מענש היילין ווייסט ער ניט אויב ער ווערט גיהיילט ווערין אדער ניט אונ אויב ער שוין גיהיילט ווערט ערשט קומט די קראנקהייט ווידר צום מענשן אבער דו היילסט אומזיסט אונ דיין היילן איז איביג אונ די קראנקהייט קומט ניט ווידר דרום ליבר הערר גאט העלף מיר מיט דיין היילונג דען דוא ווייסט אלע חדרים אין מענשין דען דוא האסט איה בעשאפן דר בארעם דיך איבר מיר גיב מיין טראכט צום גוטין דאס איך זאל האבין איין תלמיד חכם אונ זאל אן מיר מקוים ווערן אלין וויא גוטע עדדבייך וואס איר תבואה וואול דרויף גיראט אזו זאלין מיינע קינדער אויך גיראטין דיך השם יתברך צו לויבין. אונ צוא הייליגין דיין נאמען אונ צו דינען דיר אלין

פון

פון איצונדערט ביז אימער אונ אייביג:

דיזן זיא אוים דער סבילה גיים זאגט זיא דאס מיט כונה:

באשעפער פון דר וועלט העררר אלער זיילן דר דא זיצט אויבן אין דר הויך אונ רועט צווישן די זיילן ער האט דר ווייל זיין פאלק ישראל אונ גיליבט אונ פר גרויסין ליבשאפט האט ער גיהייסן אונ גיבאטן דאס זיי זאלן זיין ריין אונ צו ריינגן זיך פון אלער אום ריינקייט. דו ביסט ריין אונ אלע דיינע רייד זיינען ריין אונ צווישן זיי רועט ניט קיין אום ריינקייט. נאט מיין גאט איך מויד טאכטר דיין מויד איך האב גיהאלטן פון דיין גיבאט היינט מיט ליבשאפט אונ האב מיך גירייניגט פון מיין אום ריינקייט כדי צווא קומען ריין צו מיין מאן מיט גרויסען צוכט אונ מיט ריינע גידאנקן צו ברייננען מיין מאן אין וועליקייט צו האלטן דיין גיבאט צו מערן דיא וועלט אונ צו דער פילען זיא. נאט דער בארמיגער שיק מיר דיינע ענגיל זאלין מיר באגעגנען אידר איך קום צו מיין מאן אונ דם מיר קיין אום ריינעם זאל באגעגנן אונ רייניג מיין הארץ אונ מיינע גידאנקען דאס איך זאל ניט גידיינקען קיין בייז אין ניינעם באהעפטן צו מיר אונ אלע זיין ווערק זאל זיין אין גרויסע צוכט, אונ ניט פר שייט אונ ניט מיט עזותקייט. אונ שיק מיר איין גוטן מלאך דר דא זאל מליץ זיין צו פר דיר נאט דאס דו זאלסט אוים שפרעכן עס זאל ארויס קומען אצדיק אונ אחסיד אונ איין פארכטער דיין נאמן דר היילינג איז, אונ ווערט האלטן דיין גיבאט אונ ווערט נעמינן לייטזעליקייט אין דיינע אויגין אונ אויגין אלע לייט, אונ זאל תורה לערנן טאג אונ נאכט אונ ער זאל ניט פר שעמט ווערין אין דער ישיבה אונ זאל זיך ניט שטרויכלען אין דער הלכה. איז עס בשערט צו זיין איין טאכטר דא גיב מיר דם זיא זאל זיין ציכטיג אונ ניט עזות אונ זאל לערנן צו אנטפאנגן שטראף פון אלע דר זי אונטר ווייזט. דר בארעמדיגר נאט דר בארעם דיך איבער מיר אונ לאז מיך ניט גילוסטין וואס אום גיזונד איז פר מיר אדער דעם קינד ניייערט צו זיין פריש אונ גיזונד אין אלע צייט צווא דינען דיר מיט פרישקייט אין גרויסן פריידין דאס וואר אין נאטס נאמען אמן:

איין שיינע תחנה וואס איין אשה זאגט ווען זיא איז מעוברת:

שדי צבאות ווער קאן דר ציילן דיינע גרויסע וואונדר אונ די גרויסע שטארקייט וואס דו טוסט מיט דעם פרוכט אין מוטער לייב אזו ווי דוד המלך עליו השלום האט גיזאגט

ואתה ה׳ לעולם תשב דו ביסט גאט אונ קיינער מער, איך בעט דיר זאלסט היטן דיא ליבע פרוכט אין מיינעם לייב אונ דו זאלסט אים קרעפטיגן אונ שטארקן מיט דיינער גרויסער גינאד אונ גרויסע דער בארימקייט אונ ווען עס ווערט קומען די ליבע צייט דאס איך וועל זעלין ברייננן מיין ליבע פרוכט אויף דר וועלט אזו רוף איך דיך אוים טיפענס מיינם הארצן דו זאלסט מיר שיקן דיא גרויסע הילף דאס איך מיין פרוכט זאל האבן אן אלע שמערצן אונ אן ווייטאג אונ זאלסט מיך לאזין גיניסן דעם זכות פון אברהם יצחק ויעקב אונ זכות שרה רבקה רחל ולאה יוכבד מרים חנה דבורה אסתר אונ זכות כל הצדיקים וצדקניות איך בעט דיך דו גרויסער שטארקר גאט דו גילויבטר גאט זאלסט מיר העלפן, דיין גרויסע הילף זאלסטו מיר שיקן דען די גרויסע הילף איז אין דיינע הענט זעלברט אונ האסט זיא ניט איבער גיענטפערט קיינעם מלאך נאך מלך אונ שרים פון וועגין די וואונדער אז זיי גרוים אונ שטארק זיינען דרום האסטו דעם שליסיל פון דעם געווינן ניט גינעבן אין קיינר האנט נייערט אין דיינער האנט איז עס. איך בעט דיך דו זאלסט מיר מיט מיינער פרוכט געבן שטארקייט אונ קראפט אונ גרוים מאכט אז איך זאל אים דער ציהען צו תורה ומצות ומעשים טובים. איך בעט דיך דו זאלסט מיין תפלה לאזין אנגינעם זיין אז וויא דאס קרבן אונ קטורת דם מען האט גיבראכט אויף דעם מזבח עס זאל ווידער גיבויט ווערין במהרה בימינו אמן:

אנא ה׳ אלהי ישראל איך בעט דיך גאט מיין גאט דו פארכצומר גאט פר דיר ציטערט די גאנצע וועלט אונ אלע העכסטע מלאכים אין הימיל, זייא ציטערין פר דיין הויכין גיעהרטן נאמען, די הימיל אונ די ערד אונ אלע די גיבערג אונ אלע וואסער אונ אלע גרויסע מעער די ציטערן אלע פר דיין הויכין גיעהרטן נאמן דר היילינ אונ גיעהרט איז. דוא ביסט היילינ אונ צו דיינר היליקייט איז קיין שיעור קיין מאס אונ קיין צאל. דו ביסט איינינ אונ דיין נאמן איז איינינ. דו ביסט גיוועזן אונ דו ביסט נאך דוא אונ וועסט זיין ביז אייביג מיט דיינע גרויסע וואונדער אונ מיט דיינע גרויסע שטארקייט אונ גרויסע מאכט, דיין גלייכן געפינט מען גאר ניט מערער אונ ווער קען זיך צו דיר גלייכין דיין הויך גילויבטער נאמן איז פר בארגן די העכסטע מלאכים אין הימיל ווייסין אויך ניט וואו דיין גיעהרטער

נאמין

נאמן . רחום וחנון ווערסטו גירופן דיין דער בארימקייט איז גאר גרויס די גאנצע וועלט אונ אלע קרייטער אויף די וועלט זייא לעבן אלע אויף דיין גרויסן נאמען מיט חסד אונ אויף דיינער דר בארעמונג די גרויסע אונ דו צאלסט דעם מענשין ניט נאך זיין פר דינסט נייערט דו דר בארימסט דיך איבער אים נון דוא גידיינקסט גיט זיין זינד דרום לאז פר דיר אונ פאר דיין הויכין גילויבטען נאמען קומן מיין גיבעט, פר דיר אונ פר דיין כסא הכבוד אונ דו זאלסט סיין תפלה דר הערן אונ זאל קומען פאר דיר סיין גיבעט אל מלא רחמים ה׳ צבאות שדי מלך עולם איך בעט דיך דוא זאלסט דיך קערן צו מיין גיבעט דס איך טוא בעטן פר דיר ניט צו גידיינקן מיינע זינד אונ מיין תפלה זאל קומען מיט די אנדרע תפלות פון צדיקים אונ צדקניות דען איך טו מיין גיבעט אוים גרונדשאפט מיין הארצן אונ רוף דיך אן דו ליבער שטארקר גאט דו קעסטליכער גאט מיט גרויס כונה אונ מיט גרויס צוא בראכין הארצין אונ מיט זיפצין אונ אוים טיפענש מיין הארצן דו זאלסט מיר זיין אין מיין הילף אין צייט אז איך טוא דיך אן רופין אונ דו זאלסט דיך דר בארימן איבער מיר דיין מויד טאכטער דיין מויד פלונית בת פלונית:

דיא תחנה זאל איטליכע אשה מעוברת זאגין אז זיא איז אין דיבעטן חודש, ביז נין חדשים זאל זיא דאס זאגין:

אונזער פאטר אונ אונזר קיניג אונ אונזער באשעפר דר גאט דר גיאכפערטר

אונ דר שטארקער אונ דר פארכצומער אונ דר בארמיגר דר לייטזעליגער ער דר לייגערט זיין צארן אונ פיל איז זיין גינאד היט אונז אונ באשירם אונז דר בארם דיך איבר אונז אונ איבר אונזרע יונגע קינדר אונ איבער אונזרע זייגענדיגע קינדר. איך בעט דיך גידיינק צו אונז דעם זכות פון אלע אונזרע עלטערן די צדיקים אונ חסידים. אהיה אשר אהיה אום ווילין דיין הייליגין נאמן דר גיאכפרט איז אונ לייט זעליג אונז אונ טוא מיט אונז צדקה אונ חסד אונ דר בארימקייט אזו וואול אז דוא האסט גיטאן נסים צו אונזרע עלטערן אז דר פסוק זאגט אונ זייא ציהען אונ עס וואר נאטש אנגסט אויף די שטעט דאס דא וואר רינגם ארום זייא אונ זייא יאגין גיט נאך די קינדר יעקב. אונזר פאטר אונזר קיניג באשטעטיג אן אונז ווי דר פסוק זאגט אונ עס קאנט גיט בשטיין איין מאן פר אייער אנגסט אונ אייער פארכט ווערט געבין גאט אויף אלע איינציגע דאס לאנד דא איר וועט הין

טרעטן אלין ווי ער גירעט האט צו מיר וואול דעם דר דא קלינט צו דעם ארומאן ווען דא קומט דער בייזער טאג אזו מאכט אים גאט אנטרינען דאס דר טוט אים היטין אונ דער האלט אים זיין לעבין אונ ווערט גישטארקט אין לאנד אונ ער גיט אים ניט אין די פיינדש הענד, גאט דר טוט אונטר לעהנן מיך אויף דעם שלאפין בעט די ורייאונג אונ אויף מיין נידערונג די קראנקהייט איך האב מיך גידאכט גאט טוא אונטר לעהנען מיך אונ הייל מיין לייב אונ מיין זייל דען איך האב גיזינדיגט צו דיר אונ זיי שרייען צו גאט אין אירע לייד אונ אוים אירע באצווינגנש טוט ער זייא העלפין ער שיקט זיין רייד אונ טוט היילין זיי אונ ער מאכט אנטרינן זיי פון פרדרבענש זיי לויבין צו גאט זיין גינאד אונ זיין וואונדר צו די קינדר דאס מענשין דען ער צובערכט די קופרנע טירין אונ איזערנע רינג טוט ער צו שיידין אונ ער גייט אוים אז איין חתן פון דר חופה אזו פרייט זיך איין העלד אין דער תורה צוא זיין אין רעכטין וועג:

מען זאגט מן המצר געפינט מען אין הלל:

אז איין אשה גייט צו קינד זאל זיא דאס זאגין מיט גרויס כונה

גאט אלמאכטיגר איין ריכטר איין גירעכטר מיט ווארהייט אונ מיט רעכטפרטיקייט

דוא האסט אונז ווייבער גישטראפט פון באשעפענש דעם מענשין דאס מיר ווייבער זאלין גיווינן אונזרע קינדר מיט ווייטאג עס איז דיין מאכט ווען דו שטראפסט דר איז גישטראפט אונ ווען דו דר בארימסט דער איז דר בארימט אונ קיינר קאן דיר ניט ווערן, ווער קאן שפרעכן צו דיר וואס טוסטו. גאט דר בארעמיגר דר בארעם דיך איבער מיר פון וועגן זכות אלע צדיקים אונ אלע פרומע ווייבר די דו האסט דר בארימט אונ האסט דר הערט זייער גיבעט, ווען זיי האבן גיבעטן אונ אן גירופין דיין נאמען דאס דוא זאלסט עפענן איר טראכט האסטו זיי לאזן גיבארין מיט גינאד אונ בארעמהארציקייט. גידיינק ניט מיין זינד אויף די צייט די דא קומט די גיבירד . גאט יתברך דו ביסט גיוועזין פאר באשעפנש דר וועלט אונ טראגסט די גאנצע וועלט ביז צום לעצטין מיט גרויסע דער בארעמונג פאר שטוים מיין זינד פון דיר אונ לאז זיי ניט ברייגען פאר דיין ליכט אונ ווען דא קומען די בייזע מלאכים אונ וועלין דר ציילן אונ נידיינקן מיין מיסטייט אונ אום צוכט אדער בייזע ווערק לאז זיי ניט שטיין פר דיין גיריכט אונ נעם ניט אירע שטים דם

איך נישׁבריי זאל ניט האבין אָרט אויף צוא גיין אונ צו קומען פאר דיין הייליקייט. די גוטע מלאכים די דא גוטס ריידין אויף דיינע קינדער ישׂראל אונ אויף מיר פיר שפרעכין אנטפאנג אירע רייד אונ הער איהר שטים אונ שטעל זייא פאר דיין גידיכט אונ איר פיר שפרעכין זאל זיין צוא פאר דיר אלץ פאר שפרעכער אין דיינער וועלט אונ נעם דעם שליסיל פון דר טראכט אין דיין רעכטע האנד דען דוא פערטרויסט גימאנד אונ שלים מיר די טראכט אויף אן אלע ווייטאג אונ שמערצין אונ לאז דיא ניבירד גיבארין ווערין אן אלע שאדין אונ אלע גיברעך אונ שרייב אן אין דעם ראש השנה דאס קינד זאל זיין פון יוגינד אויף גוטע נאטור אונ באהיט מיך אונ דאס קינד פאר אלע בייזע לייט אונ זאלין איהם ניט שאדין. גאט אלמאכטיגער דער הער מיין גיבעט אונ נעם מיינע טרערין אין דיין לאגיל ווי די גיבעט דיא דוא האסט אנטפאנגען פון חנה אונ האסט איר לאזין זאגין דורך דעם נביא גייא מיט פרייד, גאט פון ישׂראל וועט דיר געבין דיין באגער דאס דוא האסט באגערט פון איהם אונ גיבעט פון אנדרע פרומע ווייבר דוא האסט אנטפאנגען אונ האסט זייא באוועֶרט דוא ביסט דער דא אנטפאנגט די גיבעט פון דיא דיך אן רופין מיט גאנצין הארצן. עס זאל זיין באוויליגט דיא זאג פון מיין מויל אונ די גידאנקען פון מיין הארצין פר דיר גאט מיין בשעפר אונ מיין דר לייזר:

רבש״ע הער פון דער גאנצער וועלט דוא ביסט איין קיניג איבער אלע קיניגן

איין הער איבר אלע הערן איין אלמאכטיגר גאט באשעפער אלע הימיל אונ אלעס דאס דריגען איז אונ באשעפער אלע דיא ערדין אונ וואס דר אונטר אונ דר איבר איז. דיינע וואונדער אונ דיינע ווערקין אונ אכפרקייט אונ הערליכקייט אונ היילקייט איז ניט מיגליך צו דער ציילין מכל שכן צו שרייבין דרום מוזן מיר לאזין בלייבין אונ שטיל שווייגין אין דיין לויב דרום קום איך מויד (פב״ם) מיט אונטער טאבטער דיינער מויד טעניקייט אונ מיט דעמוטיקייט מיט צוא בראכענעם הארצין מיטן גאנצין מיינעם הארצין צו פאר דיר מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין דער בארעמהארציגער גאט דוא הייסט אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד דאס דוא זאלסט דיך דער בארעמען איבער מיר אונ איבר מיין פרוכט דאס איך טוא טראגן אין מיינעם לייב דאס דוא זאלסט מיך לאזין אויס טראגין מיין פרוכט דיא איך האב אין מיינעם לייב ביז צו דער רעכטע צייט דאס איך זאל גאר קיין צער האבין ווייל איך טראג נאך דיזע פרוכט אין מיינעם לייב אונ ווען דא קומט דיא צייט צוא גיוויינען דיזע פרוכט וואס איך האב אין מיינעם לייב אזוי בעט איך דיר אלמאכטיגער גאט דער בארעמהארציגער גאט דאס איך זאל גאר קיין שמערצן אדער ווייטאג האבין אונ דאס קינד זאל גאר ניט האבן קיין חסרון אין אלע אונזרע צווייא הונדערט אונ אכט אונ פערציג גלידער אונ זאלסט מיך היטין דאס איך זאל גילעגין ווערין אין איין גוטע שעה אין איין גוט מזל צוא לאנג לעבין אונ צוא שלום אונ צוא ברכה אונ צוא הצלחה אונ צוא לייט זעליקייט אונ צוא גינאד אונ צוא עושר אונ צוא כבוד אונ דוא אלמאכטיגער גאט איך בעט דיך ווען דיזע פרוכט דאס איך אין מיינעם לייב האב איז איין זוהן, אזו זאלסט דוא אלעם אים געבין דיא ריינע היילינע נשמה אזו איין נשמה טהורה דאס ער קאן איין הערר זיין אין דיין היילינע תורה אונ זאל זיין קלוג אונ פערנעמטיג אונ פרשטענדיג הארץ האבין אונ איין גוטין זכרון דאס ער גרינג פאר שטייט אונ קאן לייכטליך מקבל זיין דיין היילינע תורה אונ אלע חכמות דיא אין עולם זיינען אין וועלטליכע זאכין אונ זאל איין שארף לשון האבין אונ זאל זיין איין בארשון אונ זאל זיין איין בעל חן אונ זאל חן האבין אין דיינע אויגין אונ אין לייטינס אויגין אונ אלץ אין זיך האבין אלע די גוטע מדות אונ מעלות טובות אונ מעשים טובים קיין רגזן ניט זיין נייערט איין גרויסער עניו זאל ער זיין דאס ער זאל דיך קענען דינען מיט זיין גאנצין הארצן מיט זיין גאנצן לייב מיט זיין גאנצין געלט אין אהבה אונ יראה ער זאל קענען צדקה אונ גמילות חסדים אונ מצות דער מיט טאן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשך עשה שלום ובורא את הכל: אור עולם באוצר חיים אורות מאפל אמר ויהי:

אל מתנשא לכל לראש. בחר באום דלת ראש. כבכורה בתאנה בראש. ביפה אל ואותה דרוש. מכל אום אותה לפרוש. לנשאה על כל ראש. גועלה תשית למעד ראש. והיא תרים ראש. בכסא כבוד מראש: כבודי ומרים ראשי. עתה יעבור בראשי. וידרשי ויבקשי. קדוש: דבר בזה ספר. וקים באמרי שפר. למשולי עפר ואפר. היותם נותנים כופר. בלי דופי ותפר. בעד עונם לכפר. וצדקתם תכתוב בספר. בזכרון הספר. למנותם עם גם אנכי עפר ואפר: זה אלי גם לאבי חוזה. והראהו כמין מטבע אש במחזה. וגם הכל יתנו כזה: חסדם יושת בזה. ואחד מהם אל יתבזה. וצורריהם ירזה. טובות יוטבו על זה. ושכינה יזכו לחזה. וגוי לגוים רבים יזה: יחיד שוכן רומה. התנה בתורה תמימה ליונה שהיא תמה. כל העובר בימה. ישקלו שקל בלי מהומה. מחצית השקל תרומה. לטובתם בלי לעלמה. ותהיה לה כחומה. תולה ארץ על בלימה: מבן עשרים שנה. יתנדבו בחנינה. פני שוכן מעונה. נשיאים ודכים במשענה. כלם ישוו בנתינה. בלי עוד להתמתנה. סלה יסכית תתנה. בכל עת ובכל עונה. ויתקימו ברננה: על נפשותיהם יכפרו. וחטאתם יופרו. ובחלק טוב יספרו. פארם הכל יספרו. ושבח יתנו ויגמורו. והודיה לצור ישוררו. וצורריהם ימעטו ויוחסרו. על צוארם יגברו. ובשובע שמחות יחברו: קהלם להתחזק בתעודה. בלי עוד למעדה. בהקריבם זה לעבודה. רם עמם הועדה. באהבה ובחמדה. בישיבה ובעמידה. שמם בחיים התמידה. בכל כלול חמדה. לזר בלי לעבדה: חזן תמיד תהיה לזכרון. לחבצלת השרון. בכפור ויתרון. לפני מרום וקדוש: הכל יודוך בין והחיות

אופן

כבודו יתרומם ויתנשא. בגוי אשר לפניו מתמידים והוא להם מחסה. על פשעיהם אהבה מכסה. והכל ירוממוהו כסובבים כסא: והחיות

אתה אהבת עמך. בעבודם רדת ממרומך. גזרת להם יומך. דבקתם באהב לשמך. הם נחלתך ועמך. ומתמידים לרוממך. זכור ברית נאמך. חמול וקרב להם יומך: טוב נמת לאדירים. ישקלו כסף כפורים.

אל מתנשא גאט איז דר הויכן איבער אלע צאל אונ האט אוים דר ווייל'ט די פרומע פר איין פאלק גליך אז מען געפינט איין צייטיגע פייג פריער איידער אלע זייגען נאך פארטיג דא איז עס דאך דעם מענשין זייער ליב וויל עס איז די ערשטע אונ עס איז נאך גיט פאר האנדן אזו אויך האט. גאט די פרומע זייער ליב. לונ צו גוטין אויף די ישראל אונ פארשט זיי דר הייב זיי אונ טוא מיט זיי גינאד אונ פארשט אלין זיי גוטס צו טאן אונ זיי זאלין דר הויבין ווערין אין בית המקדש אונ ער זאל גיבויט ווערין דען דאס איז אונזר עהרע אונ אונזר הויכט אונ זאל פר אונז גיין אונ פארשטן אוים די צרות. גאט האט גירעט אונ אן גישריבן אין זיין ספר תורה. האט ניהאלטן זיין רייד וואס ער האט גיזאגט אויף דיא ישראל אז זיי זאלין געבן איין האלבין שקל דאס זאל פר זיי איין כפרה זיין אויף דעם עגל וואס זיי האבן גימאכט. דר גאט האט גירעט צו דעם עלצטין פון די נביאים דם איז משה רבינו אונ הט געוויזן אים איין פייערנע מטבע אונ האט צו אים גיזאגט אזו איין מטבע זאל איטליכר געבין דא וועל איך מיט זיי גינאד טאן דאס עס וועט איינער פון זיי ניט פר שעמט ווערין נאר עס זאל איטליכער גליך געבין מחצית השקל:

כּוֹפֶר עָוֹן מְכַפְּרִים. לָעַד יִהְיוּ מִשְׁמָרִים. מָגֵן מָעוֹת עֶשְׂרִים. נְתִינַת עֲנִיִּים וַעֲשִׁירִים. סְמִיכַת כָּל הַנִּסְפָּרִים. עוֹלְצִים בְּכָל עֲבָרִים: פְּקֻדֵיהֶם וּשְׁמוֹתָם. צְבָאָם וְרִבְבוֹתָם. קוֹמֵם בְּמַחֲנוֹתָם. רָם הַשּׁוֹכֵן אִתָּם. שִׁבְטֵי שְׁאֵרִיתָם. תְּהֵא תִקְוָה לְאַחֲרִיתָם. תִּפֶן לְבִרְכָתָם. כִּקְרִיעַת יַם סוּף וּכְמַכַּת בְּכוֹרִים שׂוֹנְאֵיהֶם לְהַכּוֹתָם: עזרת ושסנה עשרה וכו׳ והחזן חוזר

דער חזן הייבט אן ברוך אתה ה׳ וכו׳ ומושיע ומגן:

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִּי בְּשִׁיר וּרְנָנִים. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

אָז מֵאָז זַמּוֹתָ בְּכָל פּוֹעַל. בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקָל כֹּל לְךָ לְהַעַל. גַּרְתָּ בְּבֵן לְמָשׁוּי מִמֵּי שֹׁעַל. דַּעַת מְפַקֵּד יוֹפִי פַּעֲמֵי נַעַל. הָעַל הֵמִירוּ כְּבוֹד רֵעַ בְּבַעַל. וְזֶה לְלֹא זֶה פָּצְחוּ בְּמַעַל. זְנָחוּ בַּחֲרוֹן אַף וְנֶגֶף וָנַעַל. חָל בַּעֲדָם חֵבֶר וְהַצְּרִי תַעַל: טוֹרַח מַשָּׂאָם הֻגַּד לוֹ שְׂאֵת. יְשָׁרָם לְהָלִיץ תְּלוּי רֹאשׁ לָשֵׂאת: חזן כָּפְרָם פֶּן תֵּת לְאֻמִּים מַשְׂאֵת. נִטְּלָם לְנַשְּׂאָם בְּכִי תִשָּׂא אֶת:

רֹאשִׁי עַל כָּל רֹאשׁ נִשֵּׂאתָ. גֵּוִי עַל מְרוֹמֵי קֶרֶת הִתְנַשֵּׂאתָ: חזן אַהֲבָה עַל כָּל פֶּשַׁע כִּסִּיתָ. בְּגִין צֵל יְמִינְךָ לְטוֹנְנֵי הִתְנַשֵּׂאתָ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם: אתה גבור כו׳ להחיות מתים

מְעַתִּיק פִּלּוּסִים צָר וּבוֹרֵא רוּחַ. מְמַדֵּד וּמְשַׁקֵּל גֹּזֶל עִם רוּחַ. נֶגֶף לְבַל יַזִּיק לְנִדְכְּאֵי רוּחַ. נוֹבַבְתָּם תֵּת פִּדְיוֹן לְכָל רוּחַ: שָׂרִיג יָד שְׂעִיר טֶרֶם עָמַד. סַקַּרְתָּ כִּי לְמוֹקֵשׁ וּלְצִנִּין יֵעָמֵד. עֲצַתְּ זֶה לְזֶה שָׁמַע בְּמַעֲמַד. עָתוּד שְׁקָלִים

אז מאז דערנסט מאל פון פריער איי דו האסט נאר דיוועלט בשאפין האסטו אין זינען גיהאט ווי דו זאלסט אלע דיינע ווערק באשאפן במספר מיט דער צאל אונ מיט גיוויכט כל אלין האסטו גיוואוסט פריער וואס דר גאך ווערט זיין גרת האסטו דרום גיזאגט צו דעם וואס ער איז געווארין אויס גיצויגן פון דעם וואסער דאס איז משה רבינו דעת ער זאל וויסין די צאל פון די ישראל העל ווייל די ישראל וועלין זינדיגין אונ פר ביטין דעם כבוד פון השם יתברך אין דעם עגל וזה אונ זיי האבן גיזאגט מיט פאלשקייט דאס איז אונזר גאט אויף דעם וואס איז נאר גישט זנחו זיי זיינען ווארין פר לאזין מיט גרים צארין אונ מארד אונ מיאוסקייט חל האט משה רבינו פר זיי גיבעטין אונ דם היילונג איז אויף גיגאנגן טורח צו משה רבינו איז גיזאגט גיווארין ער זאל ליידן זייער טרחה אונ זייער משא ישרם ער זאל זיין זייער מליץ יושר אונ זאל זיי געבין נשיאות ראש. זיי צו ליידן אונ אויף צו הייבין מיט דעם וואס מען וועט זייא ציילין דורך דיא האלבע שקלים:

ראשי על כל ראש נשאת מיין קאפ איבער אלע קעפ האסטו דערנסט מאל דר הויבן. מיין לייב האסטו אויך גאר הויך דער הויבן. דורך דיין ליבשאפט האסטו אלע מיינע זינד פר דעקט. מיט דעם שאטין פון דיין רעכטע האנד צו באשיצן מיך ביסטו גיווארין דר הויבן:

מעתיק פלוסים הש״י וואס ער טוט פאר רוקין די בערג אונ באשאפט דעם ווינט ער טוט מעסטן אונ וועגין דעם רעגן מיט דעם ווינט וויפיל מען דארף אויף דר וועלט אזו פיל שיקט ער ניט מער אויך ניט ווייניגר. עס זאל קיין מארד ניט שאטין צו דיא מענשין וואס זיי זיינן פר שטויסענע גימיטן האסטו הש״י גירעט אונ גיהייסן אונז געבין מחצית השקל יעדר מענש. דו האסט גיזעהן דאס המן וועט זיין צו די ישראל צו איין שטרויכלונג אונ צו דערנער דען ער האט פיל ניבר גיוואויגן צו אחשורוש מען זאל אונז אום ברייננגען דרום האסטו איין עצה גיגעבין אז מיר זאלן איינער דעם אנדערן מאכין הערין אין דר שול וואו אלע יודין שטייען אין איינעם אז פון ראש חודש אדר זאל מען לערנען דאס אן בריטונג פון די שקלים. די פרשה פון שקלים זאל מען לייענען אלע יאר אין דר צייט כדי דר גיוויכט פון אירע שקלים זאל פריער זיין פון די עשרת אלפים ככר כסף וואס דר צורר המן האט גגעבן

מאש חדש ללמד . פרשה זאת להגות בקץ זה . פלסיה להקדים לפלס צר ובוזה: חזן צורת מטבע כחזו אבי חוזה . צוה צור לציר כן תת מתן זה:

שמו משתף בעם לו עמותים . ועליו כל היום מומתים: חזן יעיר ויחשוף זרוע ויד ממתים . בזיל נטפי לקש להחיות מתים: ברוך אתה יי מחיה המתים:

קצובה היא זאת לשועים ודלים . קצינים ורשים יחד בה שקולים . קצין לבל יעוז מול מקהלים . קרא לומר הוני פדאני מעקולים: חב עם אשר לא יספר . רב עם צעיר מעשרים להספר . ראוים לעונש ונהר בסדר להתפר . רשע וכל פשע לכפר ולהפר . שעורים בזה שעור במפקד להגבר . שתילים לנשאת ראש אותם לחבר : חזן שקלי כסף כפורים כפרם להדבר . שמורים לזכרון תת לכל העובר :

תמדו: מאז כל עדת קדושים . תרום בשלשה פרקים תרומת קדשים: חזן תבונה לבדק הבית וכל אשים . תת ביד הכהנים כסף הקדשים :

תפן באון פיד מיט רפשנו . תביט בדכינו ועוד בל תכפישנו: חזן תקרא דרור כמאז בו להחפישנו . תת המן לאמים תחת נפשנו :

תזכור להעלות נשואי רחם מדכים . תמוכים נזורים בהוד טוב עדים : חזן תקף עוז אדרוך על ים . תזכור לעם מספרם כחול הים :

ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:

ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא :

פר די יודין צו מאכן פר לידין . די צורה פון דעם מחצית השקל אז משה רבינו האט גיזעהן אז עס איז זייער ווינציג הט ער זיך פר וואונדרט אז דס זאל זיין איין אויס לייזונג . ער האט גיבאטין דער שטארקער נאט צו דעם שליח משה רבינו אזו צו געבין דאס געבונג ניט מעהר נאר דיא קליינע מטבע :

שמו משותף זיין הייליגער נאמען איז משותף אין דעם פאלק וואס זיינען צו אים גיזעלינט אונ אויף זיין הייליגן נאמען פלעגין זייא זיך לאזין טייטן . ער זאל דער וועקין אונ ווייזין דאס ער וועט מיט טראפין טוֹיא לעבעדיג מאכען דיא טויטע :

קצובה היא דר מחצית השקל איז איין קצבה אז ארום אונ רייך זאלין געבין נאר גלייך כדי דר רייכער זאל ניט קיין פאר שייטקייט באווייזין קעגין דאס איין זאמלונג אונ שרייען מיין עשירות האט מיך אויס גילייזט פון ברעכונג דאס פיל פאלק וואס עס האט ניט קיין צאל דער אלטער אונ דער יונגער וואס נאר צוואנציג יאר איז אלט זאלין אלע גלייך ווערין גיציילט דען זיי הייסין שוין בר עונשין דאס זאל פון זיי כסדר פאר שטערט ווערין אלע זינד זאלין ווערין פאר געבין אונ פר שטערט דאס זאל זיין גיהיט פר איין גידעכעניש דאטשע ווען איינער האט חס ושלום עבירות גיטאן זאל ער דאך האבין פאר געבונג :

תמדו כאז תמיד פלעגין נאר דיא עדה קדושה אפ שיידין אין דרייא צייטין דיא תרומת הקודש . דאס זילבער איז גיוועזן אן גיברייט צוא פאר ריכטין דיא שפאלטין פון דעם בית המקדש אונ קרבנות צוא ברייגנען מען זאל געבין דיא כהנים דאס הייליגע זילבער :

תפן באון דאס מיינט מען השם יתברך זאל אונז ניט גיך אום שטארצן :

תזכור להעלות זאלסט גידיינקען אויף צוא ברייגען דיא וואס זיינען גיטראגין אויף דיר פון מוטערס טראכט אונ זאלסט זיי באשירמען פון גיהנם . די וואס זיינען אן גילענט אויף דיר זאלין זיין גיקרוינט מיט דעם קרוין פון קבלת התורה וואס עס איז פון זייא פאר לארין גיווארין במעשה העגל . די שטארקע שיינהייט וואס האבין דיך גלויבט אויף דעם ים דאס זאלסטו גידיינקען צוא דעם פאלק וואס זייער מספר איז כחול הים:

ימלוך ה׳ גאט וועט קיניגין צוא אייביג דיין גאט פון ציון אייביג אונ אייביג לויבט גאט :

ואתה קדוש דו הייליגר גאט זיצט אין הימל צו פר נעמן די לויב פון די ישראל נון ליבער גאט :

מי יוכל לשער כל הפקודים. אשר בחבל ובחלש לא נפקדים. ברית כרותה למו מאז בפקודים. לבל יחסר המזג מחומש פקודים. אם כתורן וכנס יושרדו מופקדים. לא ימעטו מששים רבוא מנקדים. ואם לנגף ואנף באף מופקדים. כסף תת כופר הם מופקדים. ובכל ערב נשמתם בידך מפקידים. ובכל רגעי בוקר נבחנים ונפקדים. ולי מה יקרו עלי הפקודים. אלה הפקודים והמתפקדים. שמור פקודים ונפקדים ושוקדים. להיות משקדים ולך קודים:

חי וקים נורא ומרום וקדוש:

אומן בשמעו כי תשא את ראש. חל ויחת איך אותם דרוש: לעם אשר לא ימד ולא יספר. איככה אספרם ולא נתנו להספר: עקדם כנאמר לו הבט וספור. שב וישב אם תוכל לספור: זרעם כחול ימים וכוכבים ספורים. ואני איך אספרם ולעד פרים: רם תוה לו אות מספרם. איך למנותם ולעמוד על ספרם: בקור ראשי שמותם להשבון תעלה. ומדת מנינם בידך אז תעלה: יקר שלישי בתוכם לא הופקד. כי לגיון מלך לבדו נפקד: רשום מבטן להפקד במשמרת הקדש. וצבאו ופקודיו נמנים מבן חדש: בשמעו אומר ונתנו איש כופר. פץ במה יתרצה אשכול הכופר: יציר מה יתן פדיון נפש. וימצא

מי יוכל ווער קאן דער ציילין אונ משער זיין זייער צאל. דורך מאס אונ דורך טרל ווערין זיי ניט גיצײלט. פון לאנג אן איז צו זיי איין כריתות ברית אז זיי זאלן ניט גימינערט ווערין פון דר צאל וואס אין פרשת נשא דאס הייסט חומש הפקודים. אויב ח״ו זיי ווערין איבער בלייבן אז איין באניר אדער זעניג בוים זאלין זיי דאך ניט גימינערט זיין פון ששים רבוא גיצייכינט אונ אויב עס זאל קומן איין נגף אדער אפלאג דורך גאטס צארן זיינן זיי באפוילן פון השם יתברך צו געבין געלט פר אוים לייזונג. אלע נאכט ענטפערין זיי איבער זייערע נשמות אין דיין האנד אונ אלע פריא מארגן ווערן זיי פר השם יתברך גיפרובט אונ בפוילן אונ וויא טייער זיינען צו מיר די גיציילטע. די ציילערס דאס מיינט מען די לומדים וואס ציילן די תרי״ג מצות אונ די וואס האלטן זיי. היט די בפעלערש אונ די בפוילענע אונ ווס איילן זיך צו זיין גיאיילט אין דיא שולין אריין אונ צו דיר בוקין נייא זיך:

חי וקים צו גאט וואס לעבט אונ בשטייט אויף אייביג ער איז פארכטיג אונ דר הויכט אונ הייליג:

אומן בשמעו דער דער ציהער דאס מיינט מען משה רבינו אז ער האט גיהערט פון השם יתברך ער זאל ציילן דיא ישראל האט ער גיציטערט אונ מורא גיהאט וויא אזו קען מען זיי פארשטין. צו אזו אפאלק וואס האט ניט קיין מאס אונ קיין צאל וויא אזו וועל איך זיי ציילן אונ זיי זיינען ניט גיגעבן גיווארין צו ציילן. עקדם זייער עיקר דאס איז אברהם אבינו אז השי״ת האט אים גיזאגט הבט נא השמימה וספור הכוכבים האט השי״ת צוא אים ווידער גיזאגט זעה אויב דו וועסט קענען ציילן די שטערין פון הימיל וועסטו אויך קענען ציילין דיינע קינדר. זייערע קינדר זיינען גיציילט גלייך מיט זאמד אונ שטערן. וויא אזו זאל איך זיי ציילין זיי מערין זיך אויף אייביג. דר הויכער גאט האט אים גיוויזן איין צייכן פון זייער צאל וויא אזו מען זאל זיי ציילין. דאס פארשטונג די ערשטע אותיות פון די נעמען פון די שבטים וויפיל דאס בטרעפט איטליכס ערשטע אות ווייזט אויף אויף אזו פיל טויזינדר. אזו פיל ווערין די ישראל אויך באטרעפין זייער צאל אונ לאז דיר ניט קשה זיין דיא ראשי תיבות פון די שמות השבטים באטרעפין נאר תקצ״ז אלין דאס ווייזט אוים אויף די דרייא טויזינד וואס זיינן גיפאלן במעשה העגל. דר טייערר שבט לוי וואס איז גיוועזן דאס דריטר שבט איז ניט גיציילט גיווארן צווישן די ישראל. ווארום דר שבט לוי איז גאטס דינער אין בית המקדש דרום ווערט ער באזונדער גיציילט. זיי זיינען גיצייכינט פון מוטערס בויך צו ווערין באפוילן מיט הייליגע דינסט. זיינע גיציילטע איז גירעכינט גיווארן פון איין חודש אלט. אז משה האט גיהערט אז איטליכר מענש זאל געבן זיין אוים לייזונג האט ער גיזאגט מיט וואס קען דר מענש באוויליגן השם יתברך. וואס קען דר באשאפענר מענש געבין

תניעה פני שם נפשו: קדוש כחפץ להצדיק עם זה. כמין מטבע אש הראהו
במחזה: למדו זה יתנו ולא יתמהמהו. ולכל יתנו את אשר נתנו: יה לא מצאנוך
שגיא כח. כאשר נקית חטא גבורי כח: חזן רחום כרחמת נשואיך בכסף
כפורים. כן שעה שפתינו בשלום פרים:

אל נא לעולם תערץ. ולעולם תקדש. ולעולמי עולמים תמלוך ותתנשא.
האל מלך נורא מרום וקדוש. כי אתה הוא מלך מלכי המלכים. מלכותו
נצח. נוראותיו שיחו. ספרו עזו. פארוהו צבאיו. קדשוהו רוממוהו. רון
שיר ושבח. תוקף תהלות תפארתו:

חזן וקהל עד אשא ראש. כמו מראש. להקדיש לקדוש:

חזן וקהל עד במאזני צדק. יכריעני לצדק. נורא וקדוש:

אלה אזכרה את אשר נעשה. בהיותי במה ושקט בנכון ונשא. גועלתי
בעבר ושקלי איך אשא: די שקלי עד לא שקלתי. הנם למס עובר
היום שקלתי. ובחטא עזול שקל לרשע נשקלתי: זוזי ללא תתי לשכני בגילה.
חבתי לתשלום דרכמון לעולי גולה. טבעו גם הם והוערמתי מגלה: יושר
שלש קפות משלשות סאים. כנוסות למקח שי מריאים ושיים. לקחו ואין

אוים לייזונג פר זיין נשמה. אונ ער זאל קענן גיפינגען לייט זעליקייט פר השם יתברך וואס
ער האט אין אים גיטאן זיין נשמה. אבער דר היילינער גאט אז ער האט גיוואלט גירעכט
מאכין דאס פאלק האט ער געוויזן אזו ווי אין פייערדיגע מטבע בנבואה. אונ האט אים
גילערינט אזו איין גרויסע מטבע זאלין זיי געבין וועלין זיי ניט צו גענצט ווערין. אונ צוא
איטליכן זאלן זיי דר ציילין וואס זיי האבין גינעבן. גאט מיר קענן ניט גרייכן דיין שטארקן
כח נאך אונזר שכל נאך אלין ווי דו האסט ריין גימאכט די זינד פון די ישראל וואס זיי ווערן
גירופן גבורי כח אזו וויא עס שטייט אין תהלים (גבורי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו) האבין דיא
ישראל אויך גיזאגט נעשה אונ דר נאך ונשמע. דר ברימיגר גאט ווי דו האסט זיך דערנשט
מאל דער בארעמט אויף דיין פאלק דורך דעם מחצית השקל אזו זאלסטו איצונדערט פאר
נעמען די תפלה פון אונזערע לעפצין גלייך מיר וואלטין גיצאלט אונזערע זינד מיט קרבנות:

אל נא נון ליבער גאט צו אייביג וועסטו זיין גישטארקט מיט שטארקע לויב אונ צו אייביג
וועסטו זיין גיהיילינט אונ צו אייביג אייביקייט וועסטו קיניגין אונ דר הויבין זיין. דוא
פארכטיגער דער הויבענער קיניג. דען דו גאט ביסט דער קיניג איבער אלע קיניגין. זיין
קיניגרייך איז אייביג. פון זיין פארכטיקייט דארף מען ריידן. דער ציילט זיין שטארקייט
באשיינט אים זיינע הערשאפטן. היילינט איהם אונ דער הייבט אים. מיט גיזאנג אונ
מיט שירה אונ מיט לויבונג פון זיין שטארקע שיינהייט:

עד אשא ראש ביז מיין קאפ וועט זיין דר הויבין וויא פריהער צו היילינן צו דעם היילינן גאט:
עד במאזני ביז גאט וועט מיר וועגין מיינע זכיות מיט דער וואג שאל פון צדק דער
פארכצוטער אונ היילינער גאט:

אלה אזכרה דאס אלין וואס אויבין איז גירעט איז דאס וואס איז איין מאל גיטאן גיווארין
ווען איך בין גיוועזן זיכר אונ רוהיג אין דעם בית המקדש ער ווערט אן גירופן בית
נכון ונשא. אבער איצונד בין איך פר מיאוסת גיווארין מיט עבירות וואו אהין זאל איך
טראגין מיינע שקלים. ווייל איך האב ניט מיינע שקלים גינוג גיוואוינן האב איך זיי גימוזט
דערנסט מאל אפ וועגין. ווייל איך האב ניט גינעבין מיין געלד צום משכן מיט פרייד בין
איך שולדיג גיוועזן צו בצאלין מטבעות וואס הייסין דרכמונים ווען איך בין ווידער אויף
גינאגען פון גלות בבל מען זאל בויען ווידר דאס בית המקדש. אבער דורך מיינע זינד איז
עס אויך איין גיזונקן גיווארן אונ איך בין גיווארן נאקעט אויפגדעקט. דס רעכטפארטיקייט
פון די דריי קופות געלט וואס איטליכע קופה הט גיהאלטן דריי סאה. דס געלט איז גיוועזן
איין גיזאמלט צו קויפן קרבנות פעטע שאף אונ רעמער זיי זיינן גיווארן אוועק גינומן אונ

עוד בצעי נושאים: מדת שופרות תקלין חדתין ועתיקין. נדבות אשר בם היו מעתקין. סרו כמה מני והדברים עתיקין: עוצם המון חוגג שוטף כנהר. פזר ונותרתי כתורן בראש ההר. צדק מלוני שועבר כתל הר: קן צפור קרא למרום הרים. ראש נשואך כמאז בו להרים. שבעה ושמונה עליהם לראש תרים:

עד אשא ראש כו'

ובכן ולך תעלה קדשה כי אתה קדוש ישראל ומושיע:

אז ראית וספרת. והבנת וחקרת ומדדת וכלת ושקלת. ואמדת וצברת. ופקדת וחשבת וסכמת. ומנית וספרת. וקצבת ותרצת וגזרת. וטפחת ושערת והבטת. והבנת והשכלת ושרת וסקרת. וכתבת וחרטת וחקקת וצינת וחרת. ולמדת והודעת. וחוית והורית וגזרת. וצוית וקראת וענית. ודברת ואמרת: כל מנין ומפקד וחשבון ומספריו. כל משקל ופלס וכיס וגזריו. כל כיל לח ויבש ומשוריו. כל קו וקצב ממד ושעוריו: היאך לדקדק חשבון לכל דבר. לבל יתעלם חשבון ויושטף ויועבר: מתחיל במדידה מחמש מאות שנה. עד שהוא מכלה באצבע הקטנה: דרך יום הוא כעשר פרסה. וארבעת מיל היא כל פרסה: ומדת המיל שבעה ומחצה רים. ובשלשים קנים הוא קצב הרים: ושעור הקנה שש אמות וזרת. וכל אמה מודדת שליש בזרת: והזרת מותחת עד שנים בסיט. וארבע אצבעות הוא הטפח והסיט: וכמו נתנה מדה למדידת הארץ. כן נתן כיל לתולדות הארץ: מתחיל ממאה וששים ושש שנה. עד שהוא מכלה בששיות אצבע קטנה: זה הים הגדול בשליש יושב. במאה וששים ושש ועוד מתחשב: ועמקו בעשרים וארבעה למתה סוף. וסוף בשבעים ושנים לעוגל גיחון. וגיחון מכפיל ששים במדת פרת. והפרת תקפו כנגד שני הנהרות. ושני הנהרות מעדיפים באורך הירדן. והירדן מרחיב חמשה כים הזבול. וים הזבול מאה וחמשים מקואות. ומדת המקוה כשני חמרים ביבש. ושעור כל חומר כשני לתכים. וכל לתך יכיל חמש איפות. וכל איפה עושה עשרה עמרים. וכל עומר שבעה רבע

מיין געלט טראגט מען שוין ניט מעהר. די נדבות וואס זיינען געוועזן אין די פושקעס וואס האבין געהייסן שופרות זיינען זיי פר עלטערט געווארן ווארום עס זיינען געוועזן פיל נדבות מען האט ניט גידארפט אזו פיל קרבנות איז איבר גיבליבן געלט אלע יאר. פיל יאר זיינען מיר די נדבות אפ גיטאן מיט אלע טייערע זאכן. דאס שטארקע ברומונג די ישראל וואס פלעגן יום טוב עולה רגל זיין. דס אלץ איז פר שפרייט געווארן איך בין נאר אליין געבליבן ווי איין הויכער זעגיל בוים וואס ער וואקסט אויף איין שפיץ בארג. דאס גירעכטיקייט פון מיין נאכט לעגער דאס מיינט מען דאס בית המקדש איז פר וויסט ווי איין פאר וויסטר בארג. די פויגיל נעסט דס מיינט מען דאס בית המקדש רופ עס ווידר אויף דעם העכסטן בארג. דעם קאפ פון דיינע דר הויבענע ווידער צו דר הויבן. דאס מיינט מען שבעה רועים דאס זיינען אברהם יצחק יעקב משה דוד משיח אליהו. ושמונה נסיכי אדם דאס זיינען אדם שת מתושלח ישי שאול צפניה עמוס מיכה זאלסטו זיי ווידער איבער זיי דער הייבן:

ובכן ולך תעלה קדושה אונ דער מיט זאל פון אונז צוא דיר אויף גיין היליקייט אונ דער נאך וועלין דיך היילינן די מלאכים מיט דיינע זיבעציג שמות אזו ווי די צאל פון כן:

אז ראית דענסמאל ווען דו האסט גיוואלט באשאפן די וועלט האסטו איין גיזעהן אין דר היילינר תורה אונ מיט דר צאל פון אירע אותיות אונ מיט איר האסטו אלע בשעפענש בשאפין נון די כונה פון דעם פיוט איז דא אוים צו רעכענן ווי פיל די תורה איז גרעסער

וכלה. והכלה אחד מסאה ועוד כסאה. וסאת יבש חסרה שליש בלח. וסאת הלח אחד משלשה בבת. וכל בת מחזקת ששה בהין. וההין כלו שנים עשר לוג. ועוד הלוג מתחלק לארבעת רבעים. ורבע מוכן לרבוע כוס ישועות. והכוס סובב אצבעים על אצבעים. ועל גובה חסר שתות מאצבעים. וכמו נתן כיל לתולדות הארץ. כן נתן קץ לימי הארץ. מתחיל למנות מששת אלפי ערץ. עד שהוא מכלה ברגעי ארץ. כי כל העולם כלו ששת אלפים. עשים חמשה ושתי ידים מחזורות. ומנין המחזור בעשרים ושנים יובלות. ושנת היובל שבע שבתות השנים. ושבתות השנים בעשרים ושמונה תקופות. וימות התקופה תשעים ואחד יום ושליש. ועונות היום חמש מאות ושבעים ושש. ורגעי העונה כעונות כל היום. והמדקדק מחלק הרגע לכמה תגעים. וכמו נתן חשבון על כל. כן נתן משקל ופלס לכל. מתחיל מכבר עד פרוטה הקטנה. ככר הגדול כגודל שני מנה. (נוסח הגר״א ככר הגדול כגודל ששים מנה והמנה מתחשב בעשרים וחמש סלע והסלע וכו׳ כי בקע ושקל הכל אחד) והמנה עולה עד ששים שקל. והשקל מתחשב בעשרים וחמש סלע. והסלע חציו בקע ורביע זוז. והזוז מתחלק לפלג. וחומשו מעה. נמצא הזוז חמש מעות כסף. והמעה שני פונדיונות. באסר דת. והאסר עולה עד שמונה פרוטות. נמצא הבקע כארבע מאות פרוטות. והם בכתב חרוטות. ובפה מפורטות: ועד מקום שאנוש יכול למנות. נמסר לו למדוד וגם למנות. לפי כחו ולפי מעוט חילו. הוקצב לו מעוט הון שקלו. ולפי שכלו כן יהא הלולו. גחל אחנינו ורב כח חילו. לכן על כן אוחיל לו. כי מדתו ושקלו. לפי גדלו. כל אוצרות רוח פלס במשקלו. ומי בראשית מדד מלא שעלו. ושמי רום תכן זרתו מלא. וכל הררי קדם באצבעו שקלו. וגבעות עולם תמך בהוד אגדלו. גיא וכל עפרה בצרדה הכילו. לחולל תנין ממנת הכין לו: נמצאת כל מדת יצירת עולמו. כמלא פסת יד היא רשומו. וכקמיע ביד גבור בזרוע חותמו. ואין לקצוב רוב מחקרי תעצומו. אשר מדד וקצב ושער במרומו. על כל מדת כסאו והדומו: מדת בת מלך בכל מעלה. באורך ברוחב בעומק בגובה נתעלה. יש קץ לכל תכלה. ואמרה רחבה לעד לא כלה: מדת עולם כמלא פסת יד. ומדתה נתונה בימין וזרוע יד: מדת עולם כמזרת ועד אגדל. ומדתה בקו אשר מאד גדל: מדת עולם נמדדת בשליש אמה. ומדתה עולה ונוסבת כאלפים אמה: כמראה המדה אשר ציר ראה. מגלה עשרים על עשר אמה. עפה ארבעים על עשרים ושמונה מאות אמה. (נ״א עפה ארבעים על עשרים אמה ארבעים ועשרים ושמונה מאות אמה) וכל העולם כלו בשליש אמה: נמצאת דת במדותיה רחבה וארכה. אלפים וארבע מאות בעולם מאריכה. והיא נתנה לעולם מרפא וארוכה. ובימינה קוצבת כל ימי ארקא. ובשמאלה שוקלת עושר וכבוד וברכה. והיא הודיעה את כל

פיל מאל פון דער גאנצער וועלט אונ מיר זיינען ניט בקי אוים טייטשין די נעמען וואס דא שטייט אין פיוט בבן האבן מיר עם נאר משמיט גיוועזן אונ דיא תורה איז גיגעבן צו דער וועלט צו איין היילונג אונ איין הילף אונ איר רעכטע האנד דאס הייסט ווער עס לערינט תורה לשמה דר לעבט לאנג אונ מיט איר לינקער האנט ווענט זיא עשירות אונ כבוד אונ

חביון סתורות. והיא קצבה כל מדות ספורות. והיא פתחה את כל סגורות. והיא שקלה ואצרה את כל אוצרות: והיא חקרה המון מפקד תחתונים. והיא נתנה מספר גדודי עליונים. והיא שערה קומת אלפי שנאנים. אשר זה מזה בקומתם משנים: יש כמדת הים הגדול קומתם. ויש כחללו של עולם הקמתם. יש כמלא כל העולם תקומתם: יש לשתי טיסות טסים עולם. ויש לטיסה אחת עפים עולם. וכל אחד ואחד במחנהו נעלם. ובמחיצתו צג וחש ודומם ונאלם. עד יתן רשות מלך העולם. וחשים עד ימליכוהו עם עולם. ואז יפצחו לפאר אלהי עולם: ומשהם מפארים עוד לא שונים. כי בנהר דינור שחים ונתנים. ועוד מנו נחצבים ומתחדשים כראשונים. שבח והלל ורון לאל משננים. וכפי קשת עם כנף רננים. זמר ושיר ועוז ורנן מרננים. ושרפים המעולים על כל שנאנים. שש שש כנפים בגוים חנונים. ממעל ליושב ערבות לכם נתונים. וליושב על כסא בחילה מנגנים. מצוא חן בנגונם הם מתננים. וקודם לכל צבא מעל עונים. ושלוש קדשה לרם ונשא נותנים. כורעים ומשתחוים המונים המונים. לנערץ בסוד אלפי רבבות עליונים. ונקדש באלפי רבבות תחתונים:

כככתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה ואמר. קדוש קדוש קדוש:

ואומרים קדושה וחזרת הש"ץ . ומוציאין ב' ס"ת בא' קורין סדר היום ולמפטיר בב' פ' כי תשא עד לכפר על נפשותיכם ומפטירין במלכים ב' י"א :

מוסף לפרשת שקלים

דער חזן הייבט אן ברוך אתה ביז ומושיע ומגן :

אשכול, אווי תאות כל נפש . בצלו תמדתי שבת מצא נפש . בקשתיו ולא מצאתיו ופצתי בטפש. חמק ועבר מלהדריר לי חופש. גלתי

ברכה אונ זיא מאכט וויסין אלע פר בארגענע הייםליכקייט אונ זיא האט אוים גיזעצט אלע מדות פון די עשר ספירות אונ זיא האט גיעפינט אלע פר שלאסענע זאכין אונ זיא האט גיפארשט די יאר אונ צאל פון די אונטערשטע דאס מיינט מען די מענשן. זיא האט גיגעבן די צאל פון דיא אויבערשטע שארין דאס זיינן די מלאכים אונ זיא האט משער גיוועזין די הויך פון די טויזנדער מלאכים וואס זיי הייסן שנאנים וואס זיי זיינן פר ענדערט איינר פון דעם אנדערין מיט זייער הויך. איין טייל זייגען הויך אזו ווי די טיף פון דם ים הגדול איז. אטייל מלאכים שוועבן מיט צוויי שוועב די גאנצע וועלט אונ איין טייל פליהען מיט איין שוועב די וועלט אונ איטליכר מלאך איז פר הוילן באזונדר אין זיין שאר אונ אין זיין מחיצה שטייט ער שטענדיג שטיל פון לויב אונ גיזאנג ביז דר אייביגער קיניג גיט ערלויבעניש אונ זיי שווייגין ביז זיי קינינן אים פר די וועלט אונ דענסט מאל אז די וועלט האבן שוין גילויבט השם יתברך הייבין די מלאכים אן צו באשיינען דעם אייביגליכן גאט אונ אז זיי באשייגן השי"י איין מאל מערין זיי שוין ניט. דען אין דעם פייערדיגן באך ווערין זיי איין גיבוקט אונ גינעבין אונ דר נאך ווערן ווידער אנדרע מלאכים אוים גיהויעט אונ בשאפין אוים דעם באך אזו ווי די ערשטע. לויבונג אונ בארימונג אונ גיזאנג שארפן זיי צו גאט ברוך הוא אונ די הימלען וואס זיינען אזו ווי איין בוינן מיט די פליגיל פון די מלאכים זיי זינגען זיי זייגען גילייטזעלינט מיט זעכס פליגלען אין זייערע לייבער צו גפינען לייטזעליקייט מיט זייער זינגען בעטין זיי . זיי ענטפערן פריער קדשה פר די מלאכים אונ דריי מאל קדוש גיבין זיי צו דעם דר הויבענם גאט. זיי בוקין זיך מחנות ווייס צו דעם גאט וואס ער איז גישטארקט אין היימליכקייט פון די אויבערשטע שארין אונ ווערט גיהייליגט צווישין פיל טויזנד דיא דא זייגען אונטין באשאפין גיווארין :

אשכול אויי דר גילוסטינר הייגגיל דאס איז השם יתברך וואס צו אים טוען גילוסטין אלע לייבער אין זיין שאטין האב איך גיגלוסט צו זיצין דען דארטין האב איך ניפונען

שקלי מתת כופר נפש. וטבעתי במי צול טיט ורפש: חזן אור פניך עלינו אדון נשא. ושקל אשא בבית נכון ונשא. ובצדק הגה ערך כי תשא. גוננו במגן אל רם ונשא: ברוך אתה יי מגן אברהם: אתה גבור ביז להחיות מתים

הכופר. דעו דרשו מעל ספר. כמו הוא חרות באמרי שפר. התשירו בו פני נדמה לעופר. ויזכור לכם זכות גם אנכי עפר ואפר. ולא יהיה בכם נגף וחפר. בתתכם מתן זה לשם כופר: חזן אור פניך עלינו אדון נשא. ושקל אשא בבית נכון ונשא. ובצדק הגה ערך כי תשא. החיינו בגשם אל רם ונשא: ברוך אתה יי מחיה המתים: נעריצך. לדור ודור ביז וקדוש אתה

דודי. זכור לי שקלי עפרון. אשר שקל אב במכפל חברון. חקר שקלי יבוסי משכיתי חרון. זכרה לי עד לדור אחרון. טעם חן אשר אקרא בגרון. שעה מני אל שובי לבצרון: חזן אור פניך עלינו אדון נשא. ושקל אשא בבית נכון ונשא. ובצדק הגה ערך כי תשא. ונקדישך קדוש אל רם ונשא: ברוך אתה יי האל הקדוש: תכנת שבת ביז מקדשי שמך (אונ שבת ר"ח אתה יצרת ביז להם קבעת)

לי. ישא על אברת נשר. כי יגיד מליץ עלי שיח יושר. כופר משלו אתן

מנוחה אבער דר נאך אז איך האב דאס עגל גימאכט אונ האב גירעט דער צו נארישקייט האב איך אים גיזוכט אונ האב אים ניט גיפונן ער האט זיך פר בארגן אונ איז פר מיר פר ביי גיגאנגען פון מיר פריי צו מאכן אונ וויל איך האב גינזלת מיינע שקלים פון צו געבן אוים לייזונג פר מיין נפש דרום בין איך דר טרונקען גיוואהרן אין זונפיג ליים. די ליכט פון דיין הייליגער שכינה דר הייב אויף אונז דוא הער גאט מיר זאלין זוכה זיין ווידער צו געבין שקלים אין דעם דר הויבענן רעכט פארטיגן הויז דעם בית המקדש אונ דורך די גירעכטע רייד וואס מיר ריידן פון דאס אן ריכטונג פון כי תשא דאס מיינט מען פון שקלים זאלסטו אויף אונז באשיצין מיט דיין באשיצונג דוא הויכער אונ דער הויבענער גאט:

הכופר דער דאס אוים לייזונג פון די שקלים צו וויסן דאס פארשט פון ספר תורה אזו וויא עס איז אוים גיקריצט אין די שיינע רייד פון דר תורה אונ גיב דאס פר איין מתנה צו השם יתברך וואס ער איז גיגליכן לעופר האילים ער וועט אייך גידיינקען דעם זכות פון אברהם אבינו וואס האט גיזאגט ואנכי עפר ואפר אונ עס וועט ניט זיין צווישין אייך קיין מארד אונ קיין שאנד אין אייער טאן געבין די מתנה פון אוים לייזונג וועגין. די ליכט פון דיין הייליגער שכינה דר הויב אויף אונז דו הער גאט מיר זאלין זוכה זיין ווידער צו געבין שקלים אין דעם דר הויבענעם רעכטפארטיגן הויז דאס מיינט מען דם ביהמ"ק אונ דורך די גירעכטע רייד וואס מיר ריידין דאס אן ריכטונג פון כי תשא דאס מיינט מען פון שקלים זאלסטו אונז מאכין לעבעדיג מיט דעם רעגין אונ מיט דעם טויא וואס דוא וועסט מחיה מתים זיין דוא הויכער אונ דער הויבענער גאט:

דודי זכור מיין פריינד השי"ת גידיינק אונז דאס זילבר פון עפרון וואס אונזר פאטער אברהם האט גיוואויגן פר דר מערת המכפלה ער זאל האבין וואו צו באגראבן זיין ווייב שרה אונ האט גאר ניט מהדר גיוועזין אויף וואס דו האסט אים צו גיזאגט נאנץ ארץ ישראל אויך זאלסטו פארשטן די שקלים וואס דוד המלך האט גיוואויגן צו ארונה היבוסי פאר דעם שייער וואס מען האט דארטין גיבויט דאס בית המקדש מען זאל מקריב זיין קרבנות דר מיט צו פר שטערן דעם צארין פון הקב"ה דאס אלץ זאלסטו אונז גידיינקען ביז צום הינטערשטן גיבורד. די רייד פון גיבעט וואס איך טוא רופין מיט מיין האלז פר נעם פון מיר שטארקר גאט אונ מאך מיך ווידער קערין צו דעם פעסטין בית המקדש. די ליכט פון דיין הייליגער שכינה דר הייב אויף אונז דו הער גאט מיר זאלין זוכה זיין ווידער צו געבין שקלים אין דעם דר הויבענם רעכטפארטיגן הויז דאס מיינט מען דעם בית המקדש. אונ דורך די גירעכטע רייד וואס מיר ריידין פון דאס אן ריכטונג פון כי תשא דאס מיינט מען פון שקלים אונ מיר טוען דיך היילגין מיט קדושה דו הויכער אונ דער הויבענער גאט:

לו תשר: כי מלפניו הון וכבוד ועושר. להצדיק אנוש להמציא לו כושר. שת לו פדיון למצוא אושר: חזן אור פניך עלינו אדון נשא. ושקל אשא בבית נכון ונשא. ובצדק הנה ערך כי תשא. ענגנו בנופש אל רם ונשא: ברוך אתה יי מקדש השבת: (אם שבת ר״ח וישראל וראשי חדשים): רצה ביז לציון ברחמים

בכרמי. מלון בין שני שדי. ארבע מאות ועשר הלינותי שדי. נח בשכנם ונם יש די. ובכם והדום לא נם שדי. סע ועף בבצע שקלי חשדי. ונשאו את רדידי מעלי שודדי: חזן אור פניך עלינו אדון נשא. ושקל אשא בבית נכון ונשא. ובצדק הנה ערך כי תשא. רצנו כשי אל רם ונשא: ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון: מודים ביז ועזרתנו סלה

עין. עוצם המון מספר שני עפרים. מי מנה ופקד בחלש ופורים. פקדם פוקד בחמוש ספרים. וגם עוד חמש בכל הספרים. צחות ניב שפתינו ישלם פרים. כי אפס כסף שקלי כפורים: חזן אור פניך עלינו אדון נשא. ושקל אשא בבית נכון ונשא. ובצדק הנה ערך כי תשא. ותיטיב לנו בטובך אל רם ונשא: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות: אלהינו ביז בכל עת ובכל שעה בשלומך

לי ישא אונז וועט הש״י מאכן טראגין אזו וויא אויף פליגיל פון אדלערש דען דער מלאך מליץ וועט אויף אונז ביידין רעכטפארטיגע רייד. פון דאס זייניגע וועל איך אים געבין דאס גישאנק אויף אוים לייזונג ווארום וואס דר מענש פר מאגט איז דאס אליץ פון הקב״ה. גירעכט צו מאכין דעם מענש צו מאכין אים גרייכין רעכטפארטיקייט הט הש״ית גיטאן צו דעם מענשין איין אוים לייזונג ער זאל דורך דעם געפינן רעכטפארטיקייט. די ליכט פון דיין הייליגער שכינה דר הייב אויף אונז דו העד נאט מיר זאלין זוכה זיין ווידער צו געבין שקלים אין דעם דר הויבענם רעכטפארטיגן הויז דאס מיינט מען דאס בית המקדש אונ דורך די גירעכטע רייד וואס מיר ריידין פון דם אן ריכטונג פון כי תשא דם מיינט מען פון שקלים זאלסטו אונז מאכן איין עונג מיט רואונג דו שטארקר הויכר אונ דר הויבענר נאט:

בכרמי מלון אין מיין וויין גארטין דאס מיינט מען דאס בית המקדש וואס דארטין האט גינעכטיגט די שכינה צווישן די צוויי שטאנגן פון ארון דאס איז גיוועזן גליך ווי ברוסט האט די שכינה דארטן גינעכטיגט פיר הונדערט מיט צעהן יאר ער האט גירועט אין משכן אונ האט גיזאגט עס איז פאר מיר גינוג אונ אויף הימיל אונ ערד האט ער גיט גיזאגט עס איז גינוג נאר מחמת גרוים ליבשאפט וואס ער האט גיהאט צו אונז האט ער זיך באנוגן גילאזט מיט דעם וויניגין ארט דר נאך איז ער פון אונז אוועק גיצויגן אונ איז אוועק גיפלויגן אונ דר בית המקדש איז חרוב גיווארן אונ דענמאלט איז פון מיר אוועק גינומען גיווארין מיין צירונג וועיל איך האב ניט אפ גישייד די שקלים. די ליכט פון דיין הייליגר שכינה דר הייב אויף אונז דו העד נאט מיר זאלן זוכה זיין ווידער צו געבין שקלים אין דעם דר הויבענם רעכטפארטיגין הויז דאס מיינט מען דאס בית המקדש אונ דורך די גירעכטע רייד וואס מיר ריידן פון דאס אן ריכטונג פון כי תשא דאס מיינט מען פון שקלים זאלסט דו אונז באוויליגין גליך ווי קרבנות דוא הויכער אונ דער הויבענער נאט:

עין עוצם די שיין פון שטארקן איין זאמלונג פון ישראל וואס זיינן גציילט דורך משה ואהרן. ווער קען זיי ציילן מיט גורלות. דיער באפעלער האט זיי גיהייסין ציילין פינף מאל גליך ווי די תורה איז גיטיילט אויף פינף ספרים. אויך אין נביאים האט מען זיי גיציילט פינף מאל צוויי מאל פר שאול המלך אונ איין מאל פר דוד המלך אונ איין מאל דורך עזרא הסופר אונ נאך אמאל וויא אין פסוק שטייט עוד תעבורנה הצאן על ידי מונה. דאס לויטערקייט פון אונזרע רייד מיט די לעפצן וואס מיר זאגן דאס ענין פון סדר קרבנות זאל אן גינומען זיין פון הש״י גליך ווי די רינדער פון קרבנות. ווארום עס איז אוים גילאזין דיא שקלים וואס מען האט פר די געלט גיקויפט קרבנות. די ליכט פון דיין הייליגר שכינה דר הייב אויף אונז דו העד נאט. מיר זאלין זוכה זיין ווידער צו געבין שקלים אין דעם דער

גְּדִי. קֶשֶׁר יָדַיִם בְּרָכוֹת לִשָּׂא. בְּאַהַב עוֹד גְּדָיָו שְׁכִינָה נִתְעַלְּסָה. רָעָה גְּדִיּוֹתָיו עַל אֶבֶן מַעֲמָסָה. צֹאנוֹ עַל שְׁכֶם וְחוּצָן נֶעֱמָסָה. שְׁחוּחָה בְּנֵי מְעַנֶּיהָ בְּאַף מַעֲשֶׂה. תִּלְבּוֹשֶׁת הוֹד עֲדִי עֲדָיִים מְכוּסָּה: חַזָּן אוֹר פָּנֶיךָ עָלֵינוּ אָדוֹן נְשָׂא. וְשֶׁקֶל אֶשָּׂא בְּבַיִת נָכוֹן וְנִשָּׂא. וּבְצֶדֶק הֱגָה עֶרְכְּךָ כִּי תִשָּׂא. בָּרְכֵנוּ בַשָּׁלוֹם אֵל רָם וְנִשָּׂא: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם: קדיש שלם. אין כאלהינו. עלינו. ק״י

יוצר להפסקה ראשונה

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל: אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי:

אוֹר זָרוּעַ זוֹרֵחַ כְּבוֹדוֹ. אָצַר וְנָצַר לַאֲשֶׁר עֲבָדוֹ. אֲהֵבוֹ זֶבֶד טוֹב זְבָדוֹ: בֵּן בְּיוֹשְׁבֵי נְטָעִים וּגְדֵרָה מֵרֵאשִׁית. בְּטֶרֶם יָרָה פִּנָּה וּבָרָא שִׁית. מְצוּקֵי אֶרֶץ עֲלֵיהֶם תֵּבֵל הֵשִׁית: גִּלָּה סוֹדוֹ לִישָׁרָיו וְלִירֵאָיו. לָחוֹג מוֹעֲדָיו קְרֹא מִקְרָאָיו. בָּרוּךְ שֶׁחָלַק מֵחָכְמָתוֹ לִירֵאָיו: מֵנִיחַ מְבוֹרָכָיו בְּיוֹם קָדְשׁוֹ. מְכֻבָּד יָרְשַׁת עַם קָדְשׁוֹ. שָׁמוֹר שַׁבַּתּוֹ וּמוֹרָא מִקְדָּשׁוֹ. קָדוֹשׁ: דַּעַת לַמֵּד חֶבֶר אֶת הָעָם. וְאִזֵּן וְתִקֵּן לִקְרֹא בְּכָל פַּעַם. לִשְׁאוֹל וְלִדְרוֹשׁ בְּעִנְיָן טַעַם: הוֹסִיפוּ לָקַח שֶׁבֶת תַּחְכְּמוֹנִים. וְהִתְקִינוּ לְהַקְדִּים שְׁלֹשִׁים גְּמָנִים. לִהְיוֹת שׁוֹאֲלִים בְּהִלְכוֹת זְמַנִּים: וּבְשַׁבַּת יוֹצְאִים שְׁלוּחִים בְּעֵדִים. עַל נִיסָן וְעַל תִּשְׁרֵי יִהְיוּ נוֹעָדִים. שֶׁבָּהֶם מְתַקְּנִים אֶת הַמּוֹעֲדִים: זִכְרוֹן סֵפֶר נִדְבָּרִים לְהִכָּתֵב וּלְהֵחָתֵם. הָאֱמֶת אִתָּם לְשַׁתֵּק חוֹלֵק וּלְסַתֵּם. מוֹעֲדֵי יְיָ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אוֹתָם אַתֶּם: חָכְמוּ לִקְבּוֹעַ רִאשׁוֹן וְלִפְסוֹחַ. בְּאַגְהַ״ז לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח בְּמוֹעֲדוֹ. זֵכֶר לְדָבָר הוּא לְבַדּוֹ וְלֹא בְּדו״ז: טוֹרֵד וְגוֹעֵר שׂוֹטֵן בְּאֵיתָן הַהוּאָצַל. בַּעֲבוּר אדר״ו יַגִּיעוּ בְּגהַ״ז אֶל אָצַל. סָמַךְ לְמִקְרָא הֲלֹא זֶה אוּד מֻצָּל: יָסְפוּ לְהַצִּיב צִיּוּנִים לָשׂוּם תַּמְרוּרִים. לֵיל הַלֵּל וְלֵיל בְּשֶׂה נִגְרָדִים. יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל מַצּוֹת וּמְרוֹרִים: כּוֹנְנוּ יוֹם חִנּוּךְ וְיוֹם בִּכּוּר לְתָאוֹר. כְּסִדְרָן וַחֲסֵרִין וְלֹא שְׁלֵמִין לְבָאוֹר. כִּי נֵר מִצְוָה וְתוֹרָה אוֹר: לְאַרְבַּעַת זְמַנִּים צוֹרֵף רֶצֶף מִלְּסוּר. אַ״תְ בַּ״שׁ גִּ״ר דַּ״ק הַ״ץ זֶה לָזֶה אָסוּר. מִפְּנֵי כִּפּוּר וַעֲרָבָה חוֹק וְהֶמְסוּר: מַשְׂכִּילִים בְּשָׁמוֹר חֹדֶשׁ הָאָבִיב רִאשׁוֹנָה. וְחַג הָאָסִיף תְּקוּפַת הַשָּׁנָה כְּהִקָּה יְשָׁנָה. מֵרֵאשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרִית שָׁנָה: נִמְסַר בְּיָדָם לְמַלְאוֹת וּלְחַסֵּר

הוֹיבֶּענֶעם רֶעכְט פַּארְטִינִין הוֹיז דָאס מֵיינְט מֶען דָאס בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. אוּנ דוּרךְ דִי גֶירֶעכְטֶע רֵייד וָואס מִיר רֵיידִין פוּן דָאס אָן רִיכְטוּנְג פוּן כִּי תִשָּׂא דָס מֵיינְט מֶען פוּן שְׁקָלִים. זָאלְסְט דוּא אוּנְז בֶּאנְיְטִינִין מִיט דַיין גוּטְקַייט דוּא הוֹיכֶער אוּנ דֶער הוֹיבֶּענֶער גָאט:

גְּדִי קשר ידים דָאס מֵיינְט מֶען יַעֲקֹב וָואס עֶר הָאט אָן גִיבוּנְדִין פֶעל פוּן דִי צִיקְעלַאךְ וֶוען עֶר הָאט מְקַבֵּל גִיוֶועזִין דִי בְּרָכוֹת פוּן זַיין פָאטֶער יִצְחָק. דוּרךְ זַיין לִיבְשַׁאפְט הָאט דִי שְׁכִינָה אוֹיךְ גִירוּעֶט אִין מִשְׁכָּן וָואס עֶר אִיז גִיוֶועזִין אִיבֶּר גִידֶעקְט מִיט יְרִיעוֹת עִזִּים. מִיר בֶּעטִין צוּ הַשֵּׁי״ת עֶר זָאל וִוידֶער פַּאסִין יַעֲקֹבְס שֶׁעפֶּעלַאךְ אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וָוס עֶס וֶוערְט אָן גִירוּפִין אֶבֶן מַעֲמָסָה זַיינֶע שֶׁעפֶּעלַאךְ זָאלִין וֶוערִין גִיטְרָאגִין אוֹיף דִי אַקְסְלִין אוּנ אִין דֶר פָאלֶע פוּן קְלֵיידֶר. אוּנ דִי יִשְׂרָאֵל וֶועלִין זַיין גִיקְלֵיידְט אוּנ גִיצִירְט מִיט שֵׁיינְהַייט פוּן הקב״ה. דִי לִיכְט פוּן דַיין הֵיילִיגֶר שְׁכִינָה דֶר הוֹיבּ אוֹיף אוּנְז דוּ הֶער גָאט. מִיר זָאלִין זוֹכֶה זַיין ווִידֶר צוּ גֶעבִּן שְׁקָלִים אִין דֶעם דֶר הוֹיבֶּענֶעם רֶעכְט פַּארְטִינִין הוֹיז דָאס מֵיינְט מֶען דָאס בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. אוּנ דוּרךְ דִי גֶירֶעכְטֶע רֵייד וָואס מִיר רֵיידִין פוּן דָאס אָן רִיכְטוּנְג פוּן כִּי תִשָּׂא דָאס מֵיינְט מֶען פוּן שְׁקָלִים. בֶּענְטְשׁ אוּנְז מִיט פְרִיד דוּ הוֹיכֶער אוּנ דֶער הוֹיבֶּענֶער גָאט:

פעמים. לקבוע ולדחות ולפשוט ולעבר מטעמים. כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים: סדר יסוד עולם לבררה וללבנה. מונים אמונים יודעי לעתים בינה. תקופות מניסן לחמה ושנים מתשרי ללבנה: ערך פרשיות הורו ישישי עקרים. שתים לפני מגלה ושתים לאחריה קורים. לעלות זכירתן כעשיתן לעם יקרים: פותחים שבת ראשונה בשקלים. ובשניה זכור מחית מקלקלים. להקדים ולהכריע בקע למאה זוזים קלים: צווי פרה בשלישית להתרגל. וברביעית החדש להתחבר עם סגל. בזרוז קדשה וטהרה לרגל: קבוע אדר הסמוך לניסן. בד״ו סמן מזמן ומחסן. לסמוך גאלה לגאלה במצות יתחסן: ראוי לבא בשבת ראש מנינו. (וקורין בינימו) ובשמונה בו בפרשת ענינו. ומפסיקין אחר מגלה זט״ו סמנו: שני חל בו מקדימין לשעבר. ומפסיקין לשבת הבאה סמן ב״ז ידבר. והשלש בשלש רצופות ענינם יחבר: תר לבא ברביעי מקדימין. ומפסיקין לשבת הבאה מסורת ד״ד מסימין. והשלש משלבות זו אחר זו משלימין: מדי בא בששי שתי הפסקות יהיו. למחר ולאחר הפורים בציון ובי״ו. והשניות לבד כמשפטן לחבר יבעיו: נדיבים משמיעים על השקלים מראש חדש. חדשים וגם ישנים לתרום ראשון בהתחדש. מצוה להביא קרבן מתרומה חדשה בקדש: ברית עולם לעמו ישמרנה ויגברנה. בעתה יחיש כל מוטה ינתק וישברנה. ייטיב ציון ויחזיר שלם ברנה: מתי להתראות פנים בקדש יקהלו. כימי עולם מנחתם יובילו וינהלו. רנו ליעקב שמחה וצהלו: הנה צופות עיני למועדי עדני. ימים על ימים אחכה בסוד סודני. רנו שמים כי עשה אדני: מנחיל חמדת יום מימים. ברית שם בינו לאבותינו

גדולי מעמים. מי כמוך יראוי חי העולמים. קדוש: הכל יודוך

מלאכי צבאות בעלצון. מהן שנאן גדודיך. מאזרי זיקות חלצון. מראה בזק כידודיך. נגידי פנים וחיצון. נצוח עוז ידידיך. נועדים לשער קיצון. נועם שיר סודך. ואני תפלתי לך יי עת רצון. אלהים ברב חסדך: חלים ועים כלם. חרדים מבלי עקוב. חילים מזיעים בחילם. חלוצים חשים מלעקוב. מחשים וממללים בקולם. מבקיעים רקיעים לקוב. מזכירים תם בסלסול. מברכים בשמו לנקוב. ואני אגיד לעולם. אזמרה לאלהי יעקב: ברוך זכרך אמתי. ברוך דברך וחותמך. רבבות המוני וכתי. רצוא ושוב בטעמך. בגבורה ולא בשתי. באים להקדיש שמך. יחד כל עתי. יצפור יריע לרוממך. ואני אליך יי שועתי. ובבקר תפלתי תקדמך: מרצים בדורון מביא. מרננים מתנים בקולם. מכסים פנים להחביא. מפחדך מסתתר ונעלם. כמו חזה נביא. כבוד גלגלים ואראלם. כרוב נשר ולביא. ובן אדם למולם. ואני בתמי תמכת בי. ותציבני לפניך לעולם: ידודון בני עליתי. יחדו חיל משרתיך. ידמו למו תהלתי. יחלו אלי קדשתך. רועשים אז לעומתי. רחמים דרוש ותמלתך. רוי רבוי רנתי. רצון היות לקראתך. ואני בחסדך בטחתי. יגל לבי בישועתך: והחיות

זולת

אחור וקדם צרת. ארחי ורבעי זרית. בלעתי כמעט בצרתה. לולי יי עזרתה: גאלתני מראש ממסתוללי. גרעת שבט פרעה משתוללי. דכית תנין מהתלי. היית עזרתה לי: הציר הגברתו כאריה. הודעתו עתה אהיה.

בשעבוד מלכיות אהיה. ועזר מצריו תהיה: זולתך בעלוני אדני. זרים עדוני מעתי. חית היער כרסמה מעדני. עזרי מעם אדני: טוב לכל יצוריך. טוב ומטיב למאמיריך. יעדף טובך באמרך. כי בי בעזרך: כורתי בריתך בגזר. באזור למתנים אזר. לך הדבקתם מלהנזר. הנה אלהים עוזר: מרימי עול לסרם. משוכי כחבלים לאסרם. נרתקים בעבותות שוזרם. בטחו ביי עזרם: סוכר בעינו ליצירו. סוב כצבי בחזרו. ער וישן מנצרו. שאל יעקב בעזרו: פונה לכל לראותו. פלל בהביטו לקראתו. צעקתו ישמע בקראתו. מלך עוזר אותו: קדושים הענד בנזר. רבבם בשלוש זר. יי היה עוזר: שוקקה נפשי תוהי. שואלים בחסדך משתהי. עזרני יי אלהי: מרודים בעוטי בעט. נהרת סוסים ושעט. יעזרו עזר מעט: בקשה קשה כנחושה. אילותי לעזרתי חושה: מהר ישעך תבשרני. כתם התם מבשרני. ירושלים נוה החזירני. תהי ידך לעזרני: חוזן צופיך שתרתיך. קראתיך בשם בתרתיך. ובימין צדקך תמכתיך אזרתיך. אמצתיך אף עזרתיך: אמונת ברית הנכרתה. סגב בעזך כנחרתה. להשיב מבשן ומכרתה. הבה לנו עזרתה: עזרת

יוצר לפרשת זכור

זכור את אשר עשה. ויהי לבז ולמשסה. וגזעו יעקר בכעיסה. ביטה אל וחטאו אל תשא. כי קהלך עסה. בכל צרה ודריסה. גם בך לא חסה. ובעזות הדליל עמוסה. בתוך אבן מעמסה: אתה זוכר נשכחים. זכור אום לך משכחים. וקדשה לך מפציחים. קדוש: זכור דבר עתק בכל ערך. על חמוקי ירך. לדודי מפרך. הקדים ויצא בדרך. לזנב כל ברך. לדוש בגאות ולהדרך. וכבודך צץ מתרך. בכל רוחב ואורך. ועמך בטובך להארך: זכור זמורה שהשליך למעלה. ואהוביך אין לתלה. עשותם כמעי מפלה. חזק לשיתם כלה. אותם להפילה. בהכנעה ובהשפלה. טוב שומע תפלה. הפלתו בבהלה. ואחריתו לקלקלה: זכור יהיר רשע. כי למאד פשע. והציק בן משעשע. כבד חטא ורשע. ואזניו הכבד ועיניו השע. וליראתך לא שע. למענך צדיק ונושע. חיש לנושעים ישע. עובר על פשע: זכור מלולו למולך. ומאס בפעלך. לבחורי קהלך. נא זכור יום זבולך. וישלם לו משלך. גמול רע מחילך. סערהו בשצף עלך. וכל פח יהללך. על פלא מפעלך: זכור עמך ונחלתך. אשר הם אהבתך. ומקוים לישועתך. פנה בתהלתך. ורחם על עדתך. הוגי בשעשוע דתך. צהלם בירעתך. ותטעם בקריתך. ושם תצמצם שכינתך: זכור קרית חנה. ועדת מי מנה. המפוזרת בכל פנה. רוממה בתנינה. כי נעה עונה. ועת לחננה: תפקד עתה ברחמים. ותופיע ממרומים. להושיע מעוטי עמים. קדוש: הכל יודוך

אופן
כבודו יתחמם בפי כל הנשמה. וישמיע למקדישיו המקדישים שמו בנעימה. ויתפאר להתרוממה. במעלה ובמטה שוכן רומה: והחיות

זולת
אתה מלא רחמים. ברחמיך שמח עגומים. גאלם כי הם יתומים. דתך בהגיון נואמים. הם מובדלים מעמים. ואותך בהתמד מרוממים. זכור

שְׁלֹשֶׁת קְדוּמִים. חָפוּף בִּבְנוּי כְּמוֹ רָמִים: טוֹב זְכוֹר יְדִידֶיךָ. יַחַד שַׂמְּחֵם בְּרוֹב חֲסָדֶיךָ. כִּי הֵם עֲבָדֶיךָ. לְמוֹדִים לְעָבְדֶךָ. מְהֵרָה קוֹמֵם נְגִידֶךָ. נַהֲלֵם בְּחוֹזֶק יָדֶךָ. סָמְכֵם בְּשֵׁם יִחוּדֶךָ. עֲנֵם בִּמְאֹדֶךָ. פְּדֵה תְפֻדֶּה מַזְכִּירֶיךָ. צוֹעֲקִים בְּכָל לֵב לְשַׁחֲרֶךָ. קַיֵּם עֲלֵימוֹ דְבָרֶיךָ. רַבְּצֵם בְּבֵית בְּחִירֶיךָ. שׁוֹבְבֵם לַחֲדָרֶיךָ. שַׁכְּנֵם בְּעִירֶךָ. תְּשַׁתְּכֵּם כַּהֲדָרֶךָ. תְּפַדֵּם כְּבִקְרִיעַת פֶּלֶג עֲדָרֶיךָ:

עזרת אונ שמנה עשרה אונ דער חזן זאגט ברוך אתה ביז ומושיע ומגן:

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה פִּי בְּשִׁיר וּרְנָנִים. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

אַזְכִּיר סֶלָה זִכְרוֹן מַעֲשִׂים. בַּיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים. גָּחוֹן גָּח מֵבִין עֲכָסִים. דֵּרָאוֹנוּ לְהַזְכִּיר לְרֶקֶב כְּעָסִים: הַחוֹחַ הֵנֵץ מִגַּלְגַּל וְדַרְדַּר. וּמִדּוֹר לְדוֹר גִּלְגֵּל וְדוֹרְדַר. זֵכֶר עֲוֹן אֲבוֹתָיו הָקְדַּר. חַטַּאת אִמּוֹ בְּלִי לְהֵעָדֵר: טָרַף אַף וַיִּשְׁחַת רַחַם. יְחוּמָתוֹ מִקְלוּט בְּהֵרָיוֹן יָחַם. כְּהוּפְקַד לְשָׁלִישׁוֹ חֵטְא נוֹחַם. לְבַט לְהִלָּחֵם בְּלוֹחֲמֵי לָחֶם: מַהֲלַךְ אַרְבַּע מֵאוֹת פַּרְסָה. נָע וָנָד מִבְּמוֹרֶדֶת לְפַרְסָה. סָע מִשֵּׂעִיר וְהִכְמִין פְּרוּסָה. עָיֵף וְיָגֵעַ מְבוּשָׁיו לְסָרְסָה: פּוֹעֵל שְׁטִימַת בְּכוֹרָה לַעֲכוֹר. וּצְמִיתוּת צֹאן קָדָשִׁים לִמְכּוֹר. קִלּוֹנוֹ הוּחְרַט בְּעֵט לִזְכּוֹר. רֵאשִׁית גּוֹיִם לְגַלַּע בְּזָכוּר: שַׁדַּי זָכַר לַיְלָה הוֹלֵךְ. שֹׁרֶשׁ וְעָנָף בְּהַלְקֵלַךְ לְהַחֲלֵק: חזן תְּמוּר כִּי חֲשָׁלָיו הִמְלֵק. תָּבַע לְהִזָּכֵר מַעַשׂ עֲמָלֵק:

לָאַחֲרוֹנָה יִסְעוּ שֶׁבֶם שָׁלֵט. כִּי הֶעָנָן מִטֶּם פָּלַט: חזן לָעֵת יִמָּחֶה לֹא יִמָּלֵט. יְגוֹנֵן עַם גָּנוּן וּמוּפְלָט: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם:

אתה גבור ביז להחיות מתים

אַזְכִּיר סלה אִיךְ טוּא גִידֵיינְקְעֶן תָּמִיד דָאס גִידֶעכְנִישׁ פוּן מַעֲשֵׂה עֲמָלֵק. אִין דִי טֶעג פַאר פּוּרִים וֶוערְט גִיטָאן אֵיין גִידֶעכְנִישׁ. דֶר שְׁלַאנְג הָמָן עֶר אִיז אוֹיס גִיצוֹיגְן דָאס מֵיינְט מֶען עֶר אִיז גִיבָּארִין פוּן עֲמָלֵק דֶער גִיפְטִיגֶער שְׁלַאנְג. זַיין שְׁלֶעכְטְס צוּ מַאכִין גִידֵיינְקְעֶן צוּ פוּלְקַיים דָאס מֵיינְט מֶען מֶען זָאל זָאגְן שֵׁם רְשָׁעִים יִרְקָב וַוייל עֶר הָאט דֶר צָארִינְט הקב״ה. דֶר דָארִין הָמָן עֶר וַואר אוֹיס גִישְׁפְּרָאצְט פוּן עֲמָלֵק עֶר אִיז גִיגְלִיכְן צוּ דֶערְנֶר אוּנ דִיסְטְלְן. אוּנ פוּן גִיבּוּרְט צוּ גִיבּוּרְט אִיז עֲמָלֵק גִוָוארִין נִקְוִילֶעט אוּנ גִישְׁטָאכְן. אִיבֶּער דָאס גִידֶעכְנִישׁ וָואס עֶר הָאט גִיטָאן קֶעגִין זַיינֶע עֶלְטֶערִין דוּרְךְ דֶעם אִיז עֶר גִיוָוארִין גִהַיילְט מִלְחָמָה צוּ הַאלְטְן מִיט דִי וָואס טוּעֶן אִין דֶר תּוֹרָה שְׁטְרֵייטְן. עֶר הָאט זִיךְ פַר וָואגִילְט צוּ פַר שְׁפְּרֵייטְן זַיין נֶעץ. עֶר אִיז גִיגַאנְגְן פִיר הוּנְדֶערְט מַייל. עֶר הָאט גִיצוֹיגְן פוּן לַאנְד שֵׂעִיר אוּנ הָאט פַר בָּארְגְן זַיין פַר שְׁפְּרֵייטֶע נֶעץ. עֶר הָאט גִיוֶועקְט דִי שִׂנְאָה פוּן דֶר בְּכוֹרָה אוּנז צוּ פַר טְרַייבִּין אוֹיף אֵייבִּיג דִי הַיילִיגֶע שָׁאף צוּ פַר קוֹיפְן. זַיין שַׁאנְד אִיז אוֹיס גִיקְרִיצְט גִיוָואר׳ין אִין דֶר תּוֹרָה תָּמִיד צוּ גִידֵיינְקְן דֶעם עֲמָלֵק אַנְפְּלֶעקְן זַיין שַׁאנְד מִיט דֶעם וָוארְט זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עֲמָלֵק. דֶר אַלְמַאכְטִיגֶער גָאט הָאט גִידֵיינְקְט אוּנְז דֶעם זְכוּת פוּן אַבְרָהָם אָבִינוּ וָואס עֶר הָאט זִיךְ גִיטֵיילְט בַּייא נַאכְט מִיט וִוינְצִיג פָאלְק אוּנ נָאךְ צוּ יָאגִין נָאכְ׳ם פַיינְד. דֶעם וָוארְצִיל מִיט דִי צְוַוייגְן פוּן עֲמָלֵק גְלַאט צוּ מַאכִין וַוייל עֶר הָאט זִיךְ גִימַאכְט שְׁמֵייכְלֶען צוּ דִי יִשְׂרָאֵל אוּנ הָאט זֵיי אָן גִירוּפִין בְּרִידֶר קוּמְט מִיט אוּנְז עֶסִין אוּנ טְרִינְקְעֶן אוּנ דֶר נָאךְ הָאט עֶר זֵיי גִיהַרְגֶ׳ת. דֶר וַוייל וָואס עֶר הָאט דִי שְׁלַאפֶע פוּן יִשְׂרָאֵל דִי אוּנְטֶער שְׁטֶעלִיגֶע גִיוָוארְגְן הָאט הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בַּאגֶערְט עֶס זָאל שְׁטֶענְדִיג גִידֵיינְקְט וֶוערְן דִי מַעֲשִׂים פוּן עֲמָלֵק. צוּם הִינְטֶערְשְׁטְן זַיינְן גִיצוֹיגְן דִי מֶענְשְׁן וָואס עֲמָלֵק הָאט אִין זֵיי גִיוָוערְפְטִינְט. דָאס זַיינֶען גִיוֶועְן שֵׁבֶט דָן וָואס דֶער עָנָן הָאט זֵייעֶר שֵׁבֶט אוֹיס גִישְׁפִּיגְן וַוייל עֶס אִיז גִיוֶועְן צְוִוישְׁן זֵיי פֶּסֶל מִיכָה. וֶוען דִיא צַייט וֶועט קוּמֶען דָאס עֲמָלֵק זָאל אוֹיס גִימֶעקְט וֶוערִין וֶועט עֶר נִיט קֶענֶען וֶוערִין אַנְטְרוּנֶען. הַשֵּׁ״י וֶועט בַּאשִׁיצִין אוֹיף דֶעם פָאלְק וָואס זֵייא בַּאשִׁיצִין זִיךְ אִין אִים אוּנ זֵייא וֶועלִין וֶוערִין אַנְטְרוּנֶען:

תמימים בעודם בסין רפודים. שבוץ עדי עדיים אפודים. רצו שלול מתן
לפידים. קפצו ידים רפות ברפידים: צורר אסף כל אספסוף.
פושע סביבות מחנם אסוף. עלות פעמיו ממצולות סוף. סבר לקמלם כקנה
וסוף: נדד ויעף שלש פעמים. מחזר בניני חמשה עממים. ליץ הכה ופתי
העמים. כלל להתיחס נדיבי עמים: ידר ליץ והעמיד מסלה. טכוס בחורי בזמה
סלה. חמוקי ירכי בם לפסלה. זרע להרביע ולהתעיב סגלה: וישטום שטימת
ישישו המחבא. החל לבא מראש במחבא. דער שנית בחרב להובה. גש
בשלישי בעליל בחובה: במשלו ששכי באום מושלים. בפרק עמד מסור
נשולים: חז אמרו לכו ונכחיד נכשלים. אז מאז זנב כל הנחשלים:
שונאיך הם ילבשו בשת. כמו בצלעי שמחו ביבשת: חז בעטותך עשרת
עדיי תלבושת. להגשים תחי לצולעת התבושת: ברוך אתה
יי מחיה המתים:
אצילי מרעי נכר שעיר. תולדות אלה בני שעיר. בקשם אצו אשי להבעיר.
שאונם חרשו כשדה עיר: גוי גדול שלא הזכרת. רשיונותיו למה אז

תמימים בעדם בסין די ישראל אז זיי זיינען נאך גיוועזן ביי דעם הר סיני זיינען זייא גיוועזן ניצירט. זיי זיינען גיוועזן אן גגורט מיט שיינע קעסטליכע צירונג דס מיינט מען כתר תורה. זיי זיינען גיוועזן בווילינט מקבל צו זיין די תורה וואס זי איז גינעבן מיט פלאם פייער. דר נאך האבין זיי די הענט צו גישלאסין אונ שלאף גימאכט פון דר תורה. דר באליידיגער האט איין ניזאמילט זיין איין זאמלונג דר שולדר מאן האט ארום זייער שאר איין נזאמילט באלד אז זיי זיינען ארויס גיטראטין אויס דעם ים סוף. ער האט גימיינט זיי צו פר שניידין אלס ווי איין שטעקין אונ אראהר. ער איז וואהרין פאר וואנגילט אונ האט גישוועבט אויף די ישראל דריי מאל איין מאל אין רפידים דאס אנדרע מאל שטייט ויבד העמלקי דאס דריטע מאל שטייט וישמע הכנעני מלך ערד דאס איז עמלקי ער האט זיך פר ענדערט זיין לשון. עמלק איז ארום ניגאנגן צו פינף קיניגין אמורי חתי פרזי יבוסי גרגשי זיי זאלין אים געבין חיל צו העלפין מיט ישראל מלחמה צו האלטין. דר שפעטער דאס מיינט מען פרעה איז גיוואהרין גישלאגן אונ דר נארישער עמלק מאכט זיך אזו גילאשין אונ נעמט זיך ניט קיין שטראף פון פרעה. ער איז גאנץ גיווארין מיט די יודין אונ האט זיך מיט זיי מיחס גיוועזן אונ דר נאך האט ער זיי ניהרגת. דר שפעטער איז פר שייט גיווארין אונ הט זיך גישטעלט אויף די שטעגן. אונ ער האט גיהאסט די פר בארגענע שנאה פון זיין עלטער פאטער. ער האט אן גיהויבן צו קומען אין ערשטין מיט רכילות זאגין צו פרעה אויף ישראל אז זיי זיינען אנטלאפין גיווארין ווארום כי ברח העם האט דיא געמליכע צאל וואס עמלק באטרעפט נאר דאס איז גיוועזן אין פר בארגנהייט. דס אנדערע מאל האט ער גשמוצערט מיט שארפע שווערדין. דאס דריטע מאל האט ער גינעהנט מלחמה צו האלטין מיט ישראל אנטפעקטר הייט נאך דעם שטארבן פון אהרן הכהן. אז השי"י האט גימאכט גיוועלטיגן די כבלים אויף די ישראל וואס זיי גיוועלטיגין אין דעם יצר הרע. איז ער גישטאנען אויף דם גרעניץ איבער צו ענטפערן אין די הענד פון נבוכדנצר די אנטרינונג די פרוואורפענע ישראל. זיי האבן גיזאגט קומט לאמיר פר טיליגן די נשטרויכלטע ישראל. דענסט מאל אין נבוכדנצרס צייטן הט ער ווידר גינידרט די שלאפע ישראל. אזו ווי דענסט מאל אין רפידים:
שונאיך הם ילבש דיינע פיינד השם יתברך האבין זיך אן גיקליידט מיט שאנד אזו וויא זייא האבין זיך גיפרייט אין רפידים וואס דארטין איז קיין וואסער ניט גיוועזן. אין דיין טאן איין הילין צעהן ניצירטע קליידער. צו מאכין רעגענען טויא פון תחית המתים אונ צוא פלאסטערין דיא הינקעדינע:
אצילי מרעי טוא גידיינקען צו די דאזיגע וואס זיי האבן פר שטערט דיין הייליגן וואוינונג. די באלידיגער וואס האבין די מויערן פון בית המקדש פר דארבין. אונ ביז צום גרונד

האבין

זכרת. תגלים בלא הון מכרת. קדושים בזונה ובין המכרת: הזכר לארמים עדה נארו. צרים אשר חומות ערערו. ועד היסוד ערו ערו. פימו דברו בגאות ופערו: זה אין לפניך שכחה. עברתם שמרה נצח מלשכחה. חלף לא ידעו עשות נכוחה. ספרם חתום ליום תוכחה: טעם חוק כרת מוכח. נזכר כי לא תשכח: חזן יום בא עמם להתוכח. מכאן צוית לעמך לא תשכח:

יקש לץ לחתף צבאות. בחתומי ברית בצבא ואות. והופקד מדה במדת לתוצאות: חזן בעת כי לעת המציאות. הוא יפקד בשם יי צבאות:

ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה:
ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא:

אל נא בלשון אשר הזכרת לזוכריך זכור. בו בלשון הזכירוך נא אתה זכור. ואם המה כאדם עברו ברית מלזכור. ואתה אל ולא איש למה לא תזכור. בזאת ידעתי כי יש לך לזכור. אבל תשוח נפשי עד זכור תזכור. ומה כחי כי איחל לקץ זכור. ומה קצי כי אאריך נפשי עד שתזכור. אם לא למעני תזכור. למענך ולמען ירושלים זכור. חוק כי לא תשכח עדות זכור. ואומר אם אשכחך עתה לה זכור. ותפקוד ותזכור. כאב צר לעכור. פיהו לסכור. לנוע כשכור. ועוד כל תמכור. נקובי בן בכור: חזן נכורי בלחך וכור. ופארך אזכור. וארצך לזכור. בפרשת זכור:

האבין זיי אוים גיגראבין. זייערע מיילער האבין זיי אויף גישפארט אונ האבין גילעסטערט מיט שטאלצהייט. דו געליבטער גאט וואס פר דיר איז ניטא קיין פר געסונג. וויל זיי האבין ניט גיוואוסט מיט אונז צו טאן גירעכטיקייט. זייער בוך פון די עמלקים איז פר חתמת אויף דעם טאג פון שטראף. די רייד פון גיזעץ אין דיין תורה איז איין אוים ווייז. אז דו האסט אונז גיבאטן מיר זאלין ניט פאר געסן פון דעם פאר שטיים מען אז עס ווערט זיין א טאג וואס דוא וועסט מיט זייא אויכוח האבין. פון דאנען איז דאס באוויזן אז דו האסט אונז דיין פאלק אן גיזאגט מיר זאלין ניט פר געסין וועסטו גיוויס אליין אויך ניט פאר געסן:

יקש לץ ער האט גישטרויכילט דער שפעטער צו לעסטערין דאס הערשאפט וואס זיינען גיחתמת מיט אות ברית מילה מיט דער גיזעצטער צייט. אונ ער איז גיווארין באפוילן פון שמואל הנביא דאס ער האט אים אוים גישניטן אזו וויא ער האט גיטאן. דאס דארף איטליכער וויסן אז אין דער צייט ווען עס וועט גרייכן די קיניגרייך פון דוד וועט עמלק באפוילן ווערין אויף זיינע שלעכטע מעשים אין נאמען דעם הערליכן גאט:

ימלוך ה' לעולם גאט וועט קיניגין צו אייביג דיין גאט פון ציון אייביג אונ אייביג לויבט גאט:

ואתה קדוש דו היילגער גאט זיצט אין הימל צו פר געמן די לויב פון די ישראל נו ליבער גאט:

אל נא שטארקר גאט מיט דעם לשון וואס דו האסט גימאכט גידיינקן מיט דעם נעמליכן מאכין זיי דיך גידיינקן אונ בעטן דיך זאלסט אים ניט שיינקן. אונ אויב זיי האבין פר געסן דאס גיזעץ אבער דוא בזט איין שטארקר גאט ניט קיין מענש ווארום זאלסטו ניט גידיינקען. דורך דר תורה ווייס איך וואויל אז דו וועסט גידיינקן. וויא שטארק איז מיין כח דאס איך זאל האפן צום ענד פון דעם גידעבעניש. אונ ווען וועט זיין מיין ענד אויב איך וועל אזו לאנג לעבן בז דו וועסט גידיינקן. אויב ניט פון מיינט וועגן ווילסטו גידיינקען בעטן מיר דיך גדיינק פון דיינט וועגן אונ פון וועגן ירושלים. דעם זכות פון די תורה וואס דו האסט אונז צו גיזאגט אז זיא זאל ניט פר געסן ווערין זאלסטו גידיינקן. אונ דאס וואס דו האסט גיזאגט צוא ירושלים ניט צו פאר געסן זאלסטו איר גידיינקן. דיין הערליכע שיינהייט וועל איך גידיינקען. אונ איך וועל דיך באוויליגן צו גידיינקען דיין מצוה אין דער היינטיגער פרשה פון זכור:

חי וקים נורא ומרום וקדוש :

אין קוצץ . בן קוצץ . קצוצי לקצץ . כדבור מפוצץ . רצוצי לרצץ . לץ בבא ללוצץ . פלץ ונתלוצץ . כעץ מחצצים לחצץ . כנץ על צפור לנצץ : עב בקע מראש . יחידים מנו גרוש . הל וילך ניפרוש . וישב על גבי חרוש . וזמן והונקב לראש . ראשית גוים לרע לדרוש . היות לכל בוגדים ראש . וצפעו תלות במבחר ברוש : רץ והקרה בדרך . עיפי טרחות דרך . ופץ לא זו הדרך . תעו במדבר בישמון דרך . כנחש עלי דרך . שלח יד בתמוקי ירך . ועל כל ראש דרך . זנב כל עוברי דרך : יעף ועף וחש . ומהר פתן רחש . ונודע כי הוחש . משורש נחש . רגש ולחש . ועת לרדתו נחש . ובכשפיו הוכחש . וכחלש נחלש ולא חש : בכשפיו הללו . ובקסמיו תללו . יום העמיד וללו . שמש הדמים וזללו . ינע ולא הונח לו . ולחרפות נחלו . עד בא השמש הוחלו . להמחות הוא וכל חילו : קט ושן חרק . ונאצות שרק . זמורה כאפו הרק . וחרבו הברק . למילה פרק . וכלפי מעלה זרק . ולשם שמן תורק . בעזות יחוק ירק : יה אשכול הכופר . צו אל משול עופר . זכרון משלי אפר . כתוב זאת זכרון

חי וקים צו גאט וואס לעבט אונ בשטייט אויף אייביג ער איז פארכטיג אונ דרהייבט אונ היליג : אין קוצץ ער האט געאיילט דער העקר המן דעם העקרס זון אום צו האקן דיא וואס זיינן גימלת מיט שטארקע רייד וואס עס צו לייגט דעם מענטשין דיא צו שטויסנע גאר צו צודייבן . דער שפעטער איז גיקומן מאכן אונז צו שפעט אין ער ווארין דר שראקן אונ אין ווארין צו שפעט דורך יהושע בן נון אז ער האט זיך בארעטין די אפ גיטיילטע דאס מיינט מען שבט דן וואס זיינן גיווארין בזונדער הינץ לעגן זיי פון דער וועלט אפ צו טיילין אלין וויא דר שפארבער וואס ער שפארבערט אויף די פויגיל . אין אנפאנג האט ער דורך גישפאלטן דעם וואלקן אונ האט איינציגע ארויס גינארט אונ האט זיי פאר טריבן דר נאך הייבט ער אן אפינטליך אונ האט זיך פאר שפרייט אויף מיר צו שטרייטין עמלק איז גילאפן אונ האט אן גיטראפן אויפין וועג די וואס זיינען גיוועזן מיד פון וועג אונ האט זיי גיזאגט דאס איז ניט דר רעכטער וועג דר נאך זיינען זיי פאר בלאנזעט גיווארין אין דער מדבר אונ ער איז גיקומן אויף זיי ווי איין שלאנג אויף דעם וועג אונ האט גישטרעקט זיין האנט אן ישראל אונ אויף אלע הויבט וועגין האט ער גיווידילט דיא אלע וואס גייען אין וועג . ער האט זיך גימיט אונ גיפלויגן אונ גיאיילט פון לאך דער גיפטיגער פיפער נאטער האט ער גידושט אין צו משה רבינו וויסיג גיווארין דאס דר ווארציל פון שלאנג האט זיך גיאיילט צו קומען מלחמה האלטין איז ער ווארין דר ציטערט אונ האט תפלה גיטאן די צייט פון זיין ניבארין אין ווארין גירייטילט דאס הייסט ער איז גיבארין מיט כישוף דאך איז ער מיט זיין כישוף פאר לייקינט גיווארין אונ אלין איין ער שלאפער איז ער שלאף גיווארין אונ האט דאך אויף דעם ניט אבטונג גיגעבן מיט זיין כישוף האט אים משה רבינו פאר מישט אונ מיט זיין צויבעריי האט ער אים פאר שוועכט אין דעם טאג אז יהושע האט די זון גימאכט שטיל שווייגין אונ האט אים גיטאן פאר שניידן . דער עמלק האט זיך מיד גימאכט אבר ער האט קיין מנוחה דר פון ניט גיהאט אונ צו שאנד איז ער ווארין ניארבט ביז די זון וואר אונטער גיין האט ער אים צו שלעפט צו ווערין אפ גימעקט ער מיט גאר זיין חיל ער האט מיט די ישראל גיקריגט אונ מיט דיא ציין האט ער גיקריצט אונ לעסטערקייט הט ער גישמוצט מיט זיין צארין האט ער דאס שפייעכץ אוים גילערט אונ זיין שווערד האט ער גימאכט גלימצערין אונ צום נאמען פון השם יתברך וואס ער שמעקט פון ווייטין אזו וויא גוטער שמעקעדיגר אייל האט ער מיט עזות שפייעכץ גישפוינן . דר הער גאט וואס ער איז גינליכן צו העגניל קאנפער וואס ער וואקסט פיל מאל אלע יאר אזו פאר גיבט מיר השם יתברך מינע עברות פיל מאל אין יאר האט ער גיבאטין צו משה רבינו וואס ער איז גיגליכן צו איין עופר האילים אונ וועגין זכות פון אברהם אבינו וואס ער האט זיך אליין גיגליכן צו

בספר. רשם בזה ספר. בתורה ובנביאים ובכתובים להחפר. להמחות מספר.
ולא יכתב עם כל הכתוב לחיים בספר:

אל נא לעולם תערץ. ולעולם תקדש. ולעולמי עולמים תמלוך ותתנשא.
האל מלך נורא מרום וקדוש. כי אתה הוא מלך מלכי המלכים. מלכותו
נצח. נוראותיו שיחו. ספרו עוזו. פארוהו צבאיו. קדשוהו רוממוהו. רון שיר
ושבח. תוקף תהלות תפארתו:

ובכן זכור את אשר עשה לך עמלק:

חזן וקהל ומה שמו וזכרו. תמח זכרו מלהזכירו. בזכרון קדוש:

חזן וקהל יען אשר לא זכר. ונחשב כנכר. מלהזכר. בזכרון קדוש:

זכור איש אשר הגריע אב ללא עתו. ברצוח וגנוב ונאוף בעתו. גרע חמש
שנים ממחיתו: זכור בוזה על גמילות חסד. נועל אח עש לזקנו חסד.
חומה למס מרעהו חסד: זכור גלה ערות מצואת שדה. דם שפך בבואו מן
השדה. הפך לב אב שח בשדה: זכור דחוי באוזן הערלה. הבוזה בכורה בכוס
התרעלה. ופרק מנו עול ומשך לו ערלה: זכור הכפך דרך איש וזר. והבדה
מאור אב בעשן עבודת זר. זמם בלב היות לאח לאכזר: זכור ונתעולל לרבע
באשה. זדון לבו השיאו באשה. חתו גבוריו היות כלב אשה: זכור זרע מרעים
נתעב ונאלח. חלק להשחית ולומר האח. טמנו גאים פח לחבל אח: זכור רגט
מנו עמלקי. טס כילק לאבד חלקי. ירוע כבירים לעין כל לולקקי: זכור טפש
מהערימה. ירד וכתת עמי עד חרמה. כמו כן חיב להחרימה: זכור יושב נגב

שטויב האט השם יתברך גיזאגט שרייב דאס צום גידעכעניש אין דער תורה עס זאל זיין אן גיצייכינט אין דער גיליבטער תורה אונ אין עשרים וארבע ער זאל ווערין פאר שעמט זיין נאמען זאל ווערין אויס גימעקט פון בוך אונ ער זאל ניט ווערין אן גישריבן אין בוך מיט אלע וואס ווערין אן גישריבן צום אייביג לעבין:

דאס טייטש פון אל נא לעולם תערץ גיפינט מען אין פרשת שקלים:

ובכן זכור את אשר עשה לך עמלק אונ גידיינק וואס עמלק האט צו דיר גיטאן:

ומה שמו וזכרו ליבר גאט מעק אפ זיין נאמען אונ זיין גידעכעניש עס זאל ווערין אויס גימעקט זיין גידעכעניש פון צו זיין גידיינקט אין דעם היילינן גידעכעניש:

יען אשר לא זכר דרום וייל ער האט ניט גידיינקט קיין פריינדשאפט אונ האט זיך גירעכינט צו אונז פאר פרעמד ער האט ניט גיוואלט גידיינקט ווערין אין דעם היילינן גידעכעניש:

זכור חנם גידיינק המן דר דא האט גישפראצט פון עמלק ער האט גשוועבט אז איין היישעריק צו פאר לירין מיין טייל ער האט זיך גיתעלינט מיט שטארקע דאס מיינט מען מיט אחשורוש כדי ער זאל קענען מיין בלוט אויס לעקין. גידיינק דעם וואס איז ווארין פאר נארעשט פון קלוגשאפט ער האט גינידערט אונ האט צו שטויסין מיין פאלק ביז צו פאר ווסטין זיי אזו איז ער אויך פארשולדיגט גיווארין פארוויסט צו ווערין. גידיינק דעם דר דא איז גיזעסין אויף דרום זייט פון ארץ ישראל אונ האט ניט גיהאט אויף זיך דעם יאך פון דר תורה אזו ווי איין וואלד אייזיל ער האט פאר ענדערט זיינע קליידער אונ דאס לשון ער זאל אויסווייזין אלץ דר קיניג פון ערד. צו פאנגען גיפיינקענעש האט ער ווידער גישפעניגט אונ גיאיילט. גידיינק דעם נאר וואס ער האט פיל מאל פאר ענדערט דאס געמליכע נארהיים ער האט זיך אויסגימיישט מיט דעם מלך פון מדין אויף צו גיין מלחמה האלטין מיט ישראל ער האט גיאיילט גדעון אונ האט אנטפלעקט זיין שענדליכקייט. גידיינק די ווערק פון אגג דעם זענעפטיגן וויל זיין שווערד האט פיל ווייבער גיפיינינט דאס הייסט עס זיינען פיל ווייבער דורך אים גיבליבין עגונות. גידיינק דר האר שאול המלך האט מסכים גיווען זיך צו דר בארימען איבער אגג אז ער ווארין אפ גיטאן פון קיניגשאפט פון צווישן די שררות.

בְּלִי עוֹל כְּעַד. כְּסוּת וְלָשׁוֹן שְׁנָה הֱזוּת מֶלֶךְ עֲרַד. לִשְׁבּוּת שְׁבִי מָרַד וְחָדַד: זָכוֹר כְּסִיל שׁוֹנֶה בְּאִוַּלְתּוֹ. לְתַעֲרוּבֶת מָדוֹן בְּעֵלוּתוֹ. מְהֵר יִרְבֶּשֶׁת וְגִלָּה נַבְלוּתוֹ: זָכוֹר לְקַעֲקֵעַ בִּצְתוֹ מִשּׁוֹרֶשׁ. מִלַּעֲזוֹב לוֹ עָנָף וְגַם שׁוֹרֶשׁ. גֶּנֶשׁ קֹשִׁי כִּי הִשְׁאִיר לוֹ שׁוֹרֶשׁ: זָכוֹר מַעֲשֵׂה אֲגַג מַעֲדַנּוֹת. נָשִׁים כְּשִׁכְלָהּ חַרְבּוֹ לְעָנוֹת. סוֹרֵס שְׁאַחַת לְשִׁסּוּף יְעָנוֹת: זָכוֹר נָגִיד לְחָמְלוֹ הַסְכִּים. סָר מִמְּלוּכָה מִבֵּין נְסִיכִים. עוֹלָל הַנּוֹתָר עָמַד לְשַׂכִּים: זָכוֹר סֹבֵב צִקְלַג וָנֶגֶב. עֲמָלֵק יוֹשֵׁב בְּאֶרֶץ הַנֶּגֶב. פִּגְרוֹ טוֹב חַי מִנֶּשֶׁף בְּעֶגֶב: זָכוֹר עָרִיץ בְּעַמּוֹנִים נֶחְבָּא. פֶּרֶץ כַּרְמֵי עֵין גֶּדִי כְּהוּבָא. צוֹרְבוּ אִישׁ בְּאָחִיו בְּחֶרֶב לְהוּבָה: זָכוֹר פְּלִיטִים אֲשֶׁר בְּאַף הַסְּעִיר. צְבָאַי בְּלֶכְתָּם אֶל הַר שֵׂעִיר. קַנָּא לִנְקוֹם עֲיָרוֹת שֵׂעִיר: זָכוֹר צָג בְּפֶרֶק לְהַסְגִּיר שְׂרִידַי. קָם בְּרֹאשׁ דְּרָכִים לִסְעוֹד אֶת רוֹדַי. רָדַף וּמָסַר בְּיָדָם פְּרוּדַי רְפוּדַי: זָכוֹר קָפַץ לְשַׁעַר הַשָּׁמַיִם. רָעַשׁ וְשָׁאַג מִי לִי בַשָּׁמַיִם. שָׁלַט וַיִּגְדַּל עַד לַשָּׁמַיִם: זָכוֹר רָד אֶל חָנֵף לְהַחֲנִיף מַמְלֶכֶת. שִׁמְשִׁי אֲשֶׁר שִׁמְשׁוֹ מְאַמֶּשֶׁת וְהוֹלֶכֶת. תַּמָּה הִלְשִׁין לְרַפּוֹתָהּ מִמְּלָאכֶת: זָכוֹר שָׁקַל אֲלָפִים עֲשָׂרָה. שְׁתִילִים מֵאָה הֶחֱנִיט לְסַבְּרָה. שְׁעַר מֵהֶם עֲשָׂרָה לִשְׂרָרָה: זָכוֹר תָּבַע לְהָפֵר חֲמִשִּׁים. תְּמִימָה קָצַב לְכַלּוֹת חֲמִשִּׁים. תַּכְלִית שִׁבְעִים נִתְלָה עַל חֲמִשִּׁים:

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:

אֱלֹהִים אַל דֳּמִי לָךְ. בְּקוֹל מַיִם רַבִּים נִשְׁמַע קוֹלָךְ. מַשְׁמִיעַ וּמְצַוֶּה לְעַמָּךְ בְּקִנְיַן פָּעֳלָךְ. זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לָךְ. אֲשֶׁר קָרְךָ וַיְּחַשְּׁלָךְ. וְהָיָה

דָם קִינְד וָואס אִיז אִיבֶּר גִיבְּלִיבִּין פוּן אֲגַג וָוארוּם פוּן אִים אִיז אַרוֹיס גִיקוּמֶען הָמָן בֶּן הַמְּדָתָא עֶר אִיז גִיוֶועֶן צוּ דִי יִשְׂרָאֵל צוּ שְׁטֶעכֶדִיגֶע דֶערְנֶער. גִידֵיינְק וִוי עֲמָלֵק וָואס עֶר זִיצְט אִין דָרוֹם זַייט פוּן אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הָאט אַרוּמְגִירִינְגִילְט צִקְלַג אוּנ נָאךְ פִיל שְׁטֶעט פוּן אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל דָוִד הַמֶּלֶךְ הָאט אִים גִיטֵייט. דָוִד וָואס עֶר אִיז גִיוֶועזְן שֵׁיין פוּן אָנְגִיזִיכְט אוּנ פְלֶעגְט שְׁפִּילְן אוֹיף דֶעם הַארְף. גִידֵיינְק וִויא דֶר שְׁטַארְקֶער רָשָׁע עֲמָלֵק הָאט זִיךְ פַארְבָּארְגְן צְוִוישֶׁן דִי עַמּוֹנִים מִלְחָמָה צוּ הַאלְטְן מִיט דִיא יִשְׂרָאֵל אִין דִי צַייטִין פוּן מֶלֶךְ יְהוֹשָׁפָט וִויא זֵיי זַיינֶען גִיקוּמֶען צוּ דִיא וַויין גֶערְטְנֶער פוּן עֵין גֶּדִי זַיינֶען זֵייא גִיוָוארִין דֶער הִיצְט אֵיינֶער אִן דֶעם אַנְדֶערִין מִיט פְלַאמֶעדִיגֶע שְׁוֶוערְדִין. גִידֵיינְק דִי אַנְטְרוּנֶענֶע יִשְׂרָאֵל וָואס דֶר עֲמָלֵק הָאט זֵיי מִיט זַיין צָארְן גִישְׁטוּרֶעמְט אִין דֶר מִלְחָמָה פוּן גִּבּוֹר חַיִל. מַיין הֶערְשַׁאפְט אִין זַייעֶר טָאן גֵיין אַהִין הָאט עֶר זִיךְ מְקַנֵּא גִיוֶועזְן דִי קִנְאָה פוּן דִי שְׁטֶעט. גִידֵיינְק אַז עֶר אִיז גִישְׁטַאנֶען אוֹיף דִי גְרֶענְצִין אוּם אִיבֶּר צוּ עֶנְטְפֶערִין מַיין אִיבֶּר בְּלַייבוּנְג אִין דִיא טֶעג פוּן נְבוּכַדְנֶצַּר עֶר אִיז גִישְׁטַאנֶען אוֹיף דִיא שְׁפִּיץ וֶוענְגְ צוּ הֶעלְפִין מַיינֶע גִיוֶועלְטִיגֶער עֶר הָאט נָאךְ גִיאָגְט אוּנ אִיבֶּער גִיעֶנְטְפֶערְט אִין זַייעֶרֶע הֶענְט מַיינֶע פַאר שְׁפְּרֵייטֶע אוּנ צוּ בְּרֶעקְלְטֶע. גִידֵיינְק וִוי עֶר אִיז גִישְׁפְּרוּנְגֶען צוּ דִיא טוֹיעֶרִין פוּן הִימְל דָאס מֵיינְט מֶען דָאס בֵּית הַמִּקְדָּשׁ עֶר הָאט גִישְׁטוּרֶעמְט אוּנ גִישְׁרִיעֶן וֶוער אִיז אִיבֶּר מִיר אִין הִימְל עֶר הָאט גִיוֶועלְטִיגְט אוּנ זִיךְ גִינְרֵייסְט בִּיז צוּם הִימְל. גִידֵיינְק וֶוען עֶר הָט גִינִידֶערְט צוּ דֶעם שְׁמֵייכְלְדִיגְן קִינִיג אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ צוּ פַאר שׁוֹלְדִיגִין דָאס יוּדִישֶׁע קִינִיגְרַייךְ. שִׁמְשִׁי דֶר זוּן פוּן הָמָן וָואס זַיין זוּן אִיז בַּאלְד פַאר פִינְצְטֶערְט גִיוָוארִין תחה דָם מֵיינְט מֶען דִי יִשְׂרָאֵל וָואס זַיינֶען גִיגְלִיכִין צוּ אֵיין גַאנְץ שְׁטִילֶע טוֹיבּ הָאט עֶר אוֹיף זֵיי לָשׁוֹן הָרָע אָן גִיזָאגְט כְּדֵי עֶר זָאל זֵיי שְׁלַאף מַאכִין פוּן דֶר אַרְבֶּעט פוּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ. גִידֵיינְק דֶעם הָמָן וָואס עֶר הָאט גִיוָואוֹיגְן צְעהֶען טוֹיזֶנְט צֶענְטְנֶרִין זִילְבֶּער אוּם וִוילִין דִיא יִשְׂרָאֵל צוּ פַאר טִילִיגִין. הוּנְדֶערְט גִיפְלַאנְצְטֶע בּוֹימֶער דָאס מֵיינְט מֶען זַיינֶע קִינְדֶער הָאט עֶר גִימַאכְט שְׁפְּרָאצִין עֶר הָאט גִיהָאפְט אַז זֵיי וֶועלִין זַיין חָשׁוּב בַּיי דֶעם מֶלֶךְ עֶר הָאט פוּן זֵיי גִימַאכְט צְעהֶן פַאר שְׂרָרוֹת. גִידֵיינְק וִוי עֶר הָאט גִיפֶעדֶערְט צוּ פַר שְׁטֶערִין דִי יִשְׂרָאֵל וָואס הָאבִּין מְקַבֵּל גִיוֶועזְן חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תּוֹרָה. אַגַאנְצִין יָאר הָאט עֶר זִיךְ אוּס גִיזֶעצְט צוּ וַוארְפִין גוֹרָל אוֹיף אִיטְלִיכִין חוֹדֶשׁ אוּנ דֶר נָאךְ אוֹיף טֶעג עֶר זָאל וִויסְן אִין וֶועלְכִין טָאג עֶר זָאל חַס וְשָׁלוֹם פַאר לֶענְדִין דִי יִשְׂרָאֵל וָואס זַיינֶען אַרוֹיסְגִיגַאנְגֶען פוּן מִצְרַיִם גִיוַואפִינְט. בַּיי

בהניח יי אלהיך לך. תמחה זכרו מכל גבולך. והם ישיבו ויאמרו לך. ומשלך עוד יתנו לך. אנא הקם את דבר מלולך. עד שאתה מצנו הזכר לך. אתה זכור את אשר עשו לך. זכור יי את יום זבולך. המתגאים ונאמים פה מה לך. השולחים זמורות באף להללך. זכור כסא כבוד גדלך. אשר מרו ונאצו למולך. ושלחו באש היכלך. וישימו כל גבולך. ושדדו ונתקו יריעות אהלך. אשר צוית לא יבאו בקהל לך. אמרו לכו ונכחידם מגוי בגללך. ולא יזכר שם הלולך. עליך יעזוב חילך. יותר מאשר עשו לנו עשו לך: אותנו במדבר גלחמו. ואותך בישוב נתלחמו. אותנו חוץ למחנה המו. ואותך בקרב המחנה נהמו. אותנו פליטי ענן זממו. ואותך כפורת ענן גממו. אותנו לחשולי עב דמו. ואותך עלות על במתי עב דממו. אותנו חוץ למחיצה קמו. ואותך לפני ולפנים קדמו. אותנו ברחוק מקום אשמו. ואותך בקרב מקומך שממו. אותנו חוץ משיבתנו רמו. ואותך במכון שבתך החרימו. אותנו אות ברית משאר הרימו. ואותך עשרת אבירי ברית החרימו. אותנו בהנחת ידי עגו

דעם סוף פון די זיבעציג יאר פון גלות בבל איז דר צורר געהאנגען געווארען אויף איין תליה פון פופציג איילין הויך: ובכן ולך תעלה קדושה וכו'

אלהים אל דמי לך שטארקער גאט לאז דיר ניט זיין קיין שווייגונג. אזו ווי דאס קול פון גרויסע וואסערין איז געהערט געווארין דיין קול ווען דו האסט געבאטין דיין פאלק די תורה וואס איז דיין איינין ווערק האסטו אן געשריבין גדיינק וואס עמלק האט דיר געטאן וואס ער האט דיך בגעגינט אונ האט געשלאפט דיך אונ עס וועט זיין אז גאט וועט דיר רוא מאכין זאלסטו אויסמעקין זיין גידעכעניש פון דיין נימארק אונ די ישראל וועלין ווידער צו דיר זאגין דיינע אייגענע ווערטער וואס דו האסט זייא אן גיזאגט מיר בעטין דיך זעה צו באשטעטיגין דיינע אייגענע ווערטר אז דו גיבאטשט אונז מיר זאלין גידיינקען בעסער. גידיינק דו השי"ת וואס זיי האבין קעגין דיר גיטאן גידיינק דעם טאג וואס זיי האבין גיטאן אין דיין הארבעריג דס מיינט מען דם בית המקדש די זיך האבין האפערדיג גיהאלטין אונ האבין קעגין דיר גיזאגט וואס האסטו דא צו טאן די דא האבין גישיקט שענדליכע גיזאנג אום ווילין דיך צו פאר שווענכין. גידיינק אין דיין הערליכע גיאכפערטע שטול דאס איז דאס בית המקדש וואס זיי האבין עס צוברעכין אונ צו שלעפט אונ האבן קעגין דיר דר צארינט אונ האבין פאר ברענט אין פייער דיין פאלין אונ האבין פאר וויסט אלע דיינע גימארקין זיי האבין גירויבט אונ פאר רוקט די אומהענג פון דיין גיצעלט. די לייט פון עמון ומואב האבין זיך באהעפט מיט עמלק ווייל דו האסט גיבאטין זיי זאלין ניט קומען אין דיין קהל אריין. זיי האבין גיזאגט איינער צום אנדערין גייט אונ מיר וועלין פאר טיליגין זיי פון צו זיין אפאלק דורך דיר כדי עס זאל ניט מער גידיינקט ווערין דיין גילויבטר נאמן אבר מיר דיין חיל פאר לאזין זיך גאר אויף דיר. מער אז זיי האבין צו אונז גיטאן האבין זיי קעגין דיר גיטאן. מיט אונז האבין זיי אין דר מדבר גישטריטין אונ קעגין דיר האבין זיי אין דיין וואוינונג גישטריטין. אונז האבן זיי פאר טומילט פון אויסין דר שאר דאס וואורין די אומריינע מענטשין וואס זיי האבין גימוזט אין דרויסין בלייבין אונ קעגין דיר האבין זיי גיברומט אין דר שאר. אונז האבין זיי גידאכט צו פאר שניידין די דאזיגע וואס דער וואלקין האט אויס גישפוינין דאס מיינט מען שבט דן אונ ביי דיר האבין זייא דאס כפורת וואס דער ענן איז דארטין גיוועזין צו האקט. אונז האבין זיי גידאכט צו פאר שניידין די וואס זיינען גיוועזין גישלאפט אונטער דעם וואלקין אונ ביי דיר האבין זיי גידאכט ארויף צו גיין אויף די הויכע וואלקינש. ביי אונז זיינען זיי פון אויסין אונטער דר וואנט גישטאנען אונ ביי דיר האבין זיי זיך אינעווייניג גיפעדערט. אונז האבין זיי ווייט פון אונזער לאנד פאר וויסט אונ דיר האבין זיי אין דיין ארט גילעסטערט. אונז האבין זיי ווייט פון אונזער לאנד גיווארפין אונ דיר האבן זיי דיין וואוינונג פאר וויסט. אונז האבן זיי דעם ברית מילה פון דאס לייב פאר שטערט אונ דיר האבין זיי די צעהן שטארקע דברות פאר וויסט. אונז ווען דר דעמוטיגר

הרימו. ואותך תלות יד למולך הרימו. אותנו נתיעצו וסוד הערימו. ואותך
כתבי סוכך לחרפות הגרימו: ואתה יי לעולם תשב. והוא נגדך במטה יושב.
תפוש מדבר וכל הישוב. אני ואפסי עוד בלב מתחשב. אם לא עתה תקום
ותקשיב. בשלש עשרה קימות נקמות לחשב. בפחד ופחת ופח לפקוד על
היושב. ואם אין בגר תחשב. וכל המונה וסופר וחושב. קץ הפלאות להבין
ולחשב. נשתה גבורתו ממחשב. ולא ימצא מענה להשב. ויחשה דומה
מהקשב. ובאמונה כסליו יישב. וזאת על לבו ישב. ויאמר עד ישקיף וירא
ויקשב: ונחשבתי כעד זומם. כל היום מדמם. ונפשי נבהלה מאד ומשתוממם.
ואתה יי עד מתי תאה ודומם. זכור בית מקדשך השמם. כל עובר עליו
משתומם. מתי תתנשא ותתרומם. וזכר אומר פיך קומם. בשלש עתות עמלק
להמם. בשלש מיתות וזכרם להדמם. בשלשת ימי אפלה נגהם להעמם.
בשבעה ימי עברה להרשימם. בעשרה מיני שמד להאשימם: וכמו מעשרה
דברים עכבו עם מענות. ומשבע מצות המשנות. כן בעשר ושבע ישכרו
לענות. ובת קול תצא ממעונות. ותפוצץ בכל המתנות. וזכרון דברים להגיד
ולענות. אל תזכרו ראשונות. בינו נא ישועות אחרונות. והזכירו זכר רננות. עמלק
אשר בא ועות מתנות. והיקר אתכם בפני בנות. ויצא לו שם בכל המדינות.
ראו עתה לתנות. איך נמחה בחתף בכל פנות. וצבא המרום אשר במעונות.
אשר הוסמך עליהם במשענות. יפקוד עליהם את העונות. לרוב ימים
להמנות. לחשוב עליהם חשבונות. להפילם לתופת דראונות. והמון לאמים
וכל הלשונות. על עוזר ועזור ישאו קינות. וכשל עוזר ונפל עזור מקוננות:
וידע כל פעול כי לא שכחת. ויבין כל יציר כי שמם שכחת. ושעיר ושריו אז
וכחת. ועמלק וטפסריו הוכחת. ואתם במשפט נתוכחת. ויזכרו עם אשר
זכרת. כי לטובה אותם זכרת. ובזכרון טוב אתם נזכרת: חזן והמזכירים את
יי. יאמרו תמיד יגדל יי. ויאמרו גאולי יי. כן יאבדו כל אויביך יי. והעומדים

משה רבינו האט זיינע הענט אראפ גלאזן ווארין זיי אויף גיהויבן אונ קעגין דיר האבן זיי
זייערע הענט אויף גיהויבן. אויף אונז האבן זייא זיך בעראטין אונ הימליכע זאכן אויס
גיטראכט אונ דיינע הימליכע כרובים האבן זיי צו חרפות ארום גישלעפט. אונ דוא גאט
בלייבשט דאך אייביגליך: אבער איך בין גאר גירעכינט ווי אפאלשער צייגער וואס אגאנצין
טאג גאר טראכט אונ מיין לייב איז זייער דר שראקין אונ פאר וואונדערט. אונ דו גאט ביז
וואנען וועסטו עס צוא זעהן אונ וועסט שווייגין. גידינק אין דיין בית המקדש וואס עס איז
פאר וויסט ווער עס גייט דא פאר ביי פאר וואונדערט ער זיך. ווען וועט עס דר הייבט אונ
דר הויבין ווערין. אונ די רייד פון דיין מונד זאלסטו באפעסטיגין. דאס גידעכעניש פון די
זאכין צו זאגין אונ צו ענטפערין. אונ אזו וועט ער זאגין גידיינקט ניט אין די ערשטע זאכין
פאר שטייט נאר די הינטערשטע הילף. גידיינק מיט גיזאנג דאס גידעכיניש פון עמלק דר
דא איז גיקומען אונ האט פאר וויסט די שארין. אונ האט אייך אפגיקילט קעגין אנדערע
עובדי כוכבים ווארום פריער איידר עמלק האט מלחמה גיהאלטין מיט אונז האבן אלע פעלקר
מורא גיהאט פאר די ישראל מחמת זיי האבן גיזעהן די גרויסע וואונדער וואס עס איז זיי
גישעהן אונ דר עמלק איז גיוועזן דער ערשטער וואס ער האט מיט זיי גישטריטין. אונ ער
האט באקומען איין שם אין אלע לענדער. אונ ישראל די דא טוען גידיינקען גאטש נאמן
ווילין אלע צייט זאגין דאס גאט איז גיאכפערט. אונ זיי ווילן זאגין די דא ווערין דורך גאט
אויסגילייזט אזו זאלין אלע דיינע פיינט פאר לארן ווערין. אונ די כהנים וואס שטייען אין

בבית יי. והבוטחים ביי. והשתולים בבית יי. יחזו בנועם יי. ויגידו כי אין קדוש כיי. כי אל רחום יי. אשרי כל ירא יי. טוב להודות ליי. טוב לחסות ביי. רננו צדיקים ביי. קול אומרים הודו את יי. כי הם זרע ברך יי. זה היום עשה יי. כי אל גדול יי. ברוך הבא בשם יי. שוש אשיש ביי: וכו' ואם כל המועדים יהיו בטלים. ימי הפורים לא נבטלים. וזכרם לא יסוף מנטלים. ויזכרו לעד גאולים. לששון ולשמחת גילים. מפעלות אלהים מגלים. ועזוז נוראותיו מגדילים. ושרים כחוללים. בעשרת מיני עשור מסלסלים. בכנורות ובנבלים. בעשרת מיני הלל מהללים. בעשרת מיני שמחה צוהלים. ושרפי הקדש המעלים. כתלמיד לרב יהיו למו שואלים. מה פעל אל אלים: כי אלה יהיו מכפנים. ואלה מלפניהם מפנים. ואלה חוצה למו פונים. ואלה לפני ולפנים. בצל שדי מתלוננים. ובחמשה קולות הצפונים. קול רנה וישועה מצפינים. באהלי צדיקים צפונים. ההוגים ביקרת מפנינים. וקדמו שרים אחר נוגנים. לדעת איך הם מנגנים. בגאות אפיק מגנים. בצלם הוית גנונים. ובאברתם מתגוננים. ועל חומתם מתמנים. לשוערים ולשומרים ממנים. כל היום וכל הלילה מזמנים. להזכיר קדשת נוצר אמונים. להעריץ וכירת גוי שומר אמונים. ובשם ישראל מתכנים. ובשלוש קדשה לקדוש מתכוננים. שתים בראש בנים משכינים. ואחת בראש מלכם מתקינים. ובשלשתם הם נכונים. כסא שלם ושם שלם מכינים. ובשלוש קדשה ענות כאז מבינים. קרוא זה אל זה מכוונים. ובכנוי שם קדוש קוראים ומכנים: ככתוב וכו' לדור ודור עד נגיד כו' קדיש שלם

גאטש הויז אונ די וואס פאר זיכערין זיך אויף גאט אונ די וואס זיינען גיפלאנצט אין גאטש הויז. זייא ווען זעהן גאטש ציטליכקייט אונ זייא וועלין זאגין עס איז ניט צו גלייכן קיין היילקייט צו גאט ב"ה עס איז גוט צו באשיצין זיך אין גאט. איך וועל מיר נאר פרייען אין גאט ב"ה. ווען אפילו אנדערע ימים טובים וועלין יוא בטל ווערין דאך וועט פורים ניט בטל ווערין. אונ זייער גידעכעניש וועט ניט אויף הערין פון די דר הויבענע ישראל אונ די דער לייזטע וועלין אויף אייביג גידיינקט ווערין צו פרייד אונ צו גרויסע לוסט. די ווערק פון גאט וועלין זיי אנטפלעקין אויף דער וועלט. אונ זיינע שטארקע פארכטיקייט וועלין זיי גרייסן אונ זיי וועלין זינגען ווי די טענצער. מיט כלי זמר פון צעהן ערליי טאנען וועלין זיי לויבן. מיט פידלען אונ הארפין. מיט צעהן ערלייא לויב וועלין זיי לויבן. מיט צעהן ערליי פרייד וועלין זיי זיך פרייען. אונ די הויכע היילגע ברענדיגע מלאכים וועלין פרעגין די ישראל ווי א תלמיד פרעגט זיין רבי וואס האט גאט גיווערקט. ווארום דיא ישראל וועלין זיין אינווייניג אונ די מלאכים וועלין פר זיי דעם וועג אויסראמן דען די מלאכים וועלין זיך קערין ארויס נייין אונ די ישראל וועלין אינווייניג געכטיגין אונטער גאטש שאטין אונ אין די פינף קולות וואס זיי זיינען פאר בארגין פאר די צדיקים האט מען דארטין פאר בארגין איין קול פון גיזאנג מיט הילף. זיי זיינען פאר בארגין אין דיא גיצעלטין פון די צדיקים. די דא ליידין אין דער תורה וואס זיא איז טייערער פון גין גאלד. צום ערשטין וועלין די ישראל זינגען דר נאך וועלין די מלאכים קומען זעהן ווי אזו זיי זינגען. די מלאכים וועלין קומען באשיצין אויף די ישראל מיט איין שטארק באשיצונג זיי זאלין זיך באשיצין אונטער זייער שאטין אונ מיט זייערע פליגיל וועלין זיי די ישראל איבער דעקין. וועלין גישטעלט זיין ביי די טויערין פון ירושלים פאר טויער היטערס אונ גיזעצטע שומרים. אונ גאנצע טעג אונ נעכט זיינען זיי אן גיברייט צו גידיינקען דיא קדושה פון גאט וואס ער היט צו בגלייבט זיין צו זאגין צו שטארקין דאס גידעכעניש פון ישראל וואס זייא האפין אויף גאטש רייד פון זיין צוזאג. דיא מלאכים לויבן עס מיט דעם נאמען ישראל זיי זאגין ער איז דר גאט פון ישראל. זיי פלייסין זיך צו זאגין איין דריי פאכעדיגע קדושה. צוויי אויף די ישראל אונ איינע פון וועגין הקדוש ברוך הוא:

סקס"ג ס'

דער שבת פאר פורים איז פרשה זכור. מען נעמט ארויס צווי ספרים און איינעם לייענט מען די סדרה פון דער וואך און אין אנדרין לייענט מען מפטיר אין פרשת כי תצא פון זכור את אשר עשה לך עמלק ביז צום לעצט. ווארום המן איז ארויס געקומען פון עמלק און מיט דעם געדיינקען מיר דאס גרויסן נס וואס דר אויבערשטער האט אונז דעמאלט געטאן: אין דעם דאזיגן שבת טאר ניט מפטיר זיין איינער וואס איז נאך ניט בר מצוה. און ווער עס וואוינט דארטין וואו עס איז קיין מנין ניטא. אדער ער איז ניט געזונד און קאן ניט גיין אין שול אריין. מוז ער אין דער היים לייענען דיא פרשה פון זכור מיט טראפ און מיט גרוים כונה. און מען לייענט די הפטרה כה אמר ה׳ צבאות פקדתי וגו׳ (ש״א ט״ו):

דיני פורים

ערב פורים איז א תענית צבור און ער האט דעם דין ווי אלע ארבע תעניתים און מען זאגט עננו און מען לייענט ויחל. אבער אלע פוסקים זאגין אז מעוברות און מניקות דארפין ניט פאסטין. מען זאגט פורים אין אלע תפלות שמו״ע ועל הנסים אויך אין בענטשין. דר שלחן ערוך שרייבט ווען מען עסט דיא סעודה פון פורים ביז נאכט זאגט מען ניט על הנסים אין בענטשין, אבער דר של״ה שרייבט מען זאל יוא זאגין על הנסים ווייל מען האט אן גיהייבין עסין ביי טאג. אויך שרייבט ער אז מען גיהער צו עסין די סעודה פאר מנחה און אין מיטין דער סעודה זאל מען דאווענען מנחה און מעריב און אין ברכת המזון זאל מען יוא זאגן על הנסים, און דער באר היטב שרייבט אז דער מנהג איז אזוא וויא אין שלחן ערוך שטייט: דער חיוב איז דיא מגלה צוא לייענען צווייא מאל איין מאל ביי נאכט און דאס אנדרע מאל אין דר פריא. דער חיוב איז אויף זכרים און אויף נקבות צו הערין צווייא מאל לייענן די מגלה:

ברכות קודם המגלה

מען דאווינט מעריב וויא איטעד און אין שמונה עשרה פאר ועל כלם זאגט מען ועל הנסים. און דר חזן זאגט קדיש תתקבל. און איידער מען לייענט די מגלה זאגט מען דיא ברכות:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל מִקְרָא מְגִלָּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה:

מגלת אסתר א

א א וַיְהִי בִּימֵי אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הוּא אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הַמֹּלֵךְ מֵהֹדּוּ וְעַד־כּוּשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה: ב בַּיָּמִים הָהֵם כְּשֶׁבֶת ׀ הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ עַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה: ג בִּשְׁנַת שָׁלוֹשׁ לְמָלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֶּה לְכָל־שָׂרָיו וַעֲבָדָיו חֵיל ׀ פָּרַס וּמָדַי הַפַּרְתְּמִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינוֹת לְפָנָיו: ד בְּהַרְאֹתוֹ אֶת־עֹשֶׁר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת־יְקָר תִּפְאֶרֶת גְּדוּלָּתוֹ יָמִים רַבִּים שְׁמוֹנִים וּמְאַת יוֹם:

א (א) ויהי עס איז געוועזן אין די טעג פון אחשורוש וואס האט גיקיניגט איבר הונדערט און זיבין און צוואנציג לענדער: (ב) בימים אז אחשורוש האט זיך רעכט באזעצט אויף זיין קעניגליכע שטול אין דר הויפט שטאט שושן: (ג) בשנת דאס דריטע יאר אז ער איז געווארן מלך עשה האט ער געמאכט א סעודה צו אלע זיינע קנעכט די הויפט לייט פון פרס ומדי און די האבן זיינן פר אים געזעסן: (ד) בהראותו ער האט געוויזן זיין עשירות און זיין גדולה הונדערט

ה ובמלואת | ובמלאות קרי הימים האלה עשה המלך לכל־העם הנמצאים בשושן
הבירה למגדול ועד־קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך: ו חור |
כרפס ותכלת אחוז בחבלי־בוץ וארגמן על־גלילי כסף ועמודי שש מטות | זהב
וכסף על רצפת בהט־ושש ודר וסחרת: ז והשקות בכלי זהב וכלים מכלים
שונים ויין מלכות רב כיד המלך: ח והשתיה כדת אין אנס כי־כן | יסד המלך
על כל־רב ביתו לעשות כרצון איש־ואיש: ס ט גם ושתי המלכה עשתה
משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש: י ביום השביעי כטוב לב־
המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרכס שבעת
הסריסים המשרתים את־פני המלך אחשורוש: יא להביא את־ושתי המלכה
לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את־יפיה כי־טובת מראה
היא: יב ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף
המלך מאד וחמתו בערה בו: ס יג ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי־כן דבר
המלך לפני כל־ידעי דת ודין: יד והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש
מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי | פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשנה
במלכות: טו כדת מה־לעשות במלכה ושתי על | אשר לא־עשתה את־מאמר
המלך אחשורוש ביד הסריסים: ס טז ויאמר מומכן ממוכן קרי לפני המלך והשרים
לא על־המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על־כל־השרים ועל־כל־העמים
אשר בכל־מדינות המלך אחשורוש: יז כי־יצא דבר־המלכה על־כל־הנשים
להבזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את־ושתי
המלכה לפניו ולא־באה: יח והיום הזה תאמרנה | שרות פרס־ומדי אשר שמעו

ח' רבתי

אונ אכציג טעג: (ה) ובמלואת אז די טעג האבן זיך אויס גלאזט האט ער גמאכט אסעודה צו
די לייט וואס אין שושן פון קליין ביז גרויס אויף זיבן טעג אין דעם הויף פון זיין שפאציר
גארטן: (ו) חור פארהאנגען טייערע אויף גיצילעט אויף טייערע שטריק זיינן גיהאנגן אויף
זילבערנע אונ מירמעל שטיינערנע זיילען מטות אויף גילדערנע אונ זילבערנע בעטלאך
האט ער זיא גיזעצט אונ דיא ערד איז גיוועזן אויס גיפלאסטערט מיט טייערע שטיינער:
(ז) והשקות אונ מען האט גיטרונקען אין גילדערנע כלים אונ איין כלי פון דער אנדערע איז
אנדערש גיוועזן אונ וויין איז זייער פיל גיוועזן אזו וויא אקיניג שטייט אן: (ח) והשתיה אונ דס
טרינקען איז גיוועזן וויפיל איטליכער האט גיוואלט מען האט קיינעם נישט גינייט ווארום
דר מלך האט גיזאגט דיא עלצטע פון זיין הויז מען זאל איטליכען מענשין זיין ווילין טאן:
(ט) גם די מלכה ושתי האט אויך גימאכט אסעודה פאר דיא ווייבער אין דעם פאלעץ וואס
האט גיהערט צו אחשורוש: (י) ביום דעם זיבעטען טאג אז דר מלך האט זיך גוט אנגיטרונקן
מיט וויין האט ער גיזאגט צו דיא זיבין וואס האבן אים באדינט: (יא) להביא זיי זאלין אריין
ברייגנן די מלכה ושתי אן גיטאן אין דר קרוין פר דעם מלך מען זאל ווייזן אלע פעלקער
איר שיינהייט ווארום זיא איז זייער שין גיוועזן: (יב) ותמאן האט די מלכה ושתי ניט גיוואלט
קומן האט זיך דער מלך זייער גיבייזערט אונ דער צארן האט אין אים גיברענט: (יג) ויאמר
האט דר מלך גיזאגט צו די קלוגע וואס זיצין בייא דעם גיריכט: (יד) והקרוב אונ דיא ראט
הערן וואס זיינן נאהענט גיזעסן לעבן אים די זיבין הארן פון פרס ומדי וואס זיצן בייא דעם
מלכות האנד: (טו) כדת וואס מען זאל טאן מיט דער מלכה ושתי ווייל זיא האט ניט גיטאן
דאס בפעל פון דעם מלך: (טז) ויאמר האט ממוכן גיזאגט צו דעם מלך אונ צו דיא הארן לא
ניט אויף דעם מלך אליין האט דיא מלכה גיזינדיגט נאר אויך אויף אלע הערען אונ אויף
אלע פעלקער וואס אין אלע לענדער פון דעם מלך: (יז) כי ווארום אלע ווייבער וועלין זיך
פון דר מלכה אפ לערנען מבזה זיין די מאנען אין זייערע אויגן באמרם זיי וועלן זאגן אז דער
מלך

סק"פ ס'

את־דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצף: יט אם־על־המלך טוב יצא
דבר־מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס־ומדי ולא יעבור אשר לא־תבוא ושתי
לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה: כ ונשמע
פתגם המלך אשר־יעשה בכל־מלכותו כי רבה היא וכל־הנשים יתנו יקר
לבעליהן למגדול ועד־קטן: כא וייטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך
כדבר ממוכן: כב וישלח ספרים אל־כל־מדינות המלך אל־מדינה ומדינה ככתבה
ואל־עם ועם כלשונו להיות כל־איש שרר בביתו ומדבר כלשון עמו: ב א אחר
הדברים האלה כשך חמת המלך אחשורוש זכר את־ושתי ואת אשר־עשתה
ואת אשר־נגזר עליה: ב ויאמרו נערי־המלך משרתיו יבקשו למלך נערות
בתולות טובות מראה: ג ויפקד המלך פקידים בכל־מדינות מלכותו ויקבצו את־
כל־נערה־בתולה טובת מראה אל־שושן הבירה אל־בית הנשים אל־יד הגא
סריס המלך שמר הנשים ונתון תמרוקיהן: ד והנערה אשר תיטב בעיני המלך
תמלך תחת ושתי וייטב הדבר בעיני המלך ויעש כן: ס ה איש יהודי היה
בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן־שמעי בן־קיש איש ימיני: ו אשר הגלה
מירושלים עם־הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך־יהודה אשר הגלה נבוכדנצר
מלך בבל: ז ויהי אמן את־הדסה היא אסתר בת־דדו כי אין לה אב ואם והנערה
יפת־תאר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: ח ויהי
בהשמע דבר־המלך ודתו ובהקבץ נערות רבות אל־שושן הבירה אל־יד הגי
ותלקח אסתר אל־בית המלך אל־יד הגי שמר הנשים: ט ותיטב הנערה בעיניו

מלך אחשורוש האט גיהייסן קומן די מלכה ושתי פר אים אונ זיא איז ניט נקומן: (יח) והיום
אונ האט דעם מלך ניט גיוואלט פאלגן דארפן זיא זייערע מאנען אויך ניט פאלגן אונ
דאס מאכט דיא מאנען איין גרויסע בושה אונ איין קריג: (יט) אם אויב דעם מלך גיפעלט
יצא זאל דאס באפעל פון דעם מלך ארויס גיין אונ מען זאל איין שרייבן אין גיזעץ בוך פון
פרס ומדי עס זאל ניט אנדערש זיין אשר אז וייל ושתי איז ניט ניקומן פאר דעם מלך זאל
מען איר מלוכה געבן צו איין פרויא וואס איז בעסער פון איר: (כ) ונשמע ווען מען דעם פסק
פון דעם מלך הערן אין זיין גאנץ קיניגרייך אונ אלע ווייבער וועלן זייערע מאנען כבוד אן
טאן פון גרויס ביז קליין: (כא) וייטב זיינען דיא רייד דעם מלך אונ דיא הערין גיפעלין אונ
האט אזו גיטאן: (כב) וישלח האט ער גישיקט בריף אין אלע זיינע לענדער צו איטליכער
מדינה מיט איר כתב ואל עם צו איטליכס פאלק מיט זיין לשון אז איטליכער מאן זאל ריידין
זיין שפראך ניט זיין ווייבס שפראך:

ב (א) אחר דר נאך אז עס האט זיך גישטילט דר צארן ביי דעם מלך האט ער זיך דר מאנט
אן ושתי אונ וואס זיא האט גיטאן אונ וואס מען האט אויף איר גוזר גיוועזן: (ב) ויאמרו
האבן גיזאגט דעם מלכות באדינטע לאז מען אוים זוכן פון דעם מלכות וועגן שיינע
מיידלאך: (ג) ויפקד דר מלך זאל באפעלן אין אלע לענדר מען זאל איין זאמלן אלע מיידלאך
קיין שושן אין דעם ווייבערשין הויז אריין צו דעם באדינטען פון דעם מלך וואס היט דיא
ווייבער אונ מען זאל זיי געבן בשמים זיך צו צירין: (ד) והנערה אונ דאס מיידיל וואס וועט
דעם מלך גיפעלין זאל קיניגין אויף דער שטול פון ושתי וייטב איז דעם מלך די עצה גיפעלן
אונ האט אזו גטאן: (ה) איש עס איז גיוועזן איין יוד אין שושן מרדכי יאירס זון פון שבט
בנימין: (ו) אשר ער איז גוועזן פון די פאר טריבענע פון ירושלים וואס נבוכדנצר האט פאר
טריבען: (ז) ויהי ער האט אויף גיצויגן אסתר זיין פעטערס טאכטער ווארום זיא האט ניט
גיהאט קיין פאטר אונ מוטר האט זיא מרדכי גינומען פאר א טאכטער: (ח) ויהי אז עס איז
גיהערט גיווארן דר באפעל פון מלך אונ מען האט איין גיזאמילט פיל מיידלאך קיין שושן
איז אסתר אויך גינומען גיווארן צום מלך אין הויז: (ט) ותיטב איז איר דאס מיידיל גיפעלן אונ

ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת מנותה לתת לה ואת שבע
הנערות הראיות לתת לה מבית המלך וישנה ואת נערותיה לטוב בית הנשים:
לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד:
יא ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר
ומה יעשה בה: יב ובהגיע תר נערה ונערה לבוא אל המלך אחשורוש מקץ
היות לה כדת הנשים שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן ששה חדשים
בשמן המר וששה חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים: יג ובזה הנערה באה
אל המלך את כל אשר תאמר ינתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית
המלך: יד בערב היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים שני אל יד
שעשגז סריס המלך שמר הפילגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה
המלך ונקראה בשם: טו ובהגיע תר אסתר בת אביחיל דד מרדכי אשר לקח
לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הגי סריס
המלך שמר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל ראיה: טז ותלקח אסתר
אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת בשנת
שבע למלכותו: יז ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו
מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה וימליכה תחת ושתי: יח ויעש המלך
משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר והנחה למדינות עשה ויתן
משאת כיד המלך: יט ובהקבץ בתולות שנית ומרדכי ישב בשער המלך: כ אין
אסתר מגדת מולדתה ואת עמה כאשר צוה עליה מרדכי ואת מאמר מרדכי
אסתר עשה כאשר היתה באמנה אתו: ס כא בימים ההם ומרדכי ישב בשער

האט געשווינד געהייסן איר צירונג אונ מתנות געבן אונ זיבן דינסטין אונ האט אלס דינג
זיא פר בעסערט פון אלע ווייבער: (י) לא אסתר האט ניט געוואלט אויס זאגן איר משפחה
ווארום מרדכי האט איר אזו פרזאגט: (יא) ובכל אונ מרדכי פלעגט אלע טאג גיין פאר דעם
הויף וואו דיא ווייבר זיינן געזעסן ער זאל וויסן דעם גזרים פון אסתר: (יב) ובהגיע אז עס איז
געקומן די צייט פון איטליכע מיידיל דאס זיא זאל קומן פאר דעם מלך נאך צוועלף חדשים
ווארום אזו לאנג האט געדויערט זייער ריינגן ששה זעקס חדשים האט מען זיא געשמירט מיט
פיזעם אייל אונ זעקס חדשים מיט געווירץ אונ מיט אנדערע זאכן וואס מאכן לויטער:
(יג) ובזה אונ אזו פלעגט דאס מיידיל קומן פר דעם מלך וואס דאס מיידיל האט זיך געהייסן
געבן האט מען איר געגעבן זיא זאל גיין פון ווייבערשין הויז ביז צום מלכות הויז: (יד) בערב
אויף דר נאכט איז זיא געקומן צום מלך אונ אין דר פריא איז זיא צוריק גינאנגן צום אנדערן
ווייבער הויז צוא שעשגז דר היטער פון די קעפש ווייבר לא זיא פלעגט שון ניט צוריק
גיין צום מלך נאר אז דר מלך האט זיא אמאל בדארפט האט ער זיא גירופן: (טו) ובהגיע אז
עס איז גיקומן די צייט אסתר זאל גיין צום מלך האט זיא נאר ניט פר לאנגט נאר וואס הגי
האט איר גיזאגט האט זיא גיטאן אונ אסתר האט חן גיהאט ביי אלע לייט: (טז) ותלקח אונ
אסתר איז גינומן גיווארין צום מלך אין פאלאץ אין חודש טבת אין זיבעטין יאהר פון זיין
קעניגן: (יז) ויאהב האט דר מלך ליב גיהאט אסתר מער פון אלע ווייבער אונ זיא האט מער
חן גיהאט פון אלע מיידלאך אונ האט איר די קרוין אן גיטאן אונ איר גיזעצט מלכה אויף
דעם ארט פון ושתי: (יח) ויעש האט דער מלך גמאכט אגרויסע סעודה פון אסתרס חתונה
אונ האט נאך גילאזט מס צו אלע מדינות אונ האט זיינע לייט מתנות גיגעבן נאך זיין
ווילין: (יט) ובהקבץ אונ אז מען האט איין גיזאמעלט נאך בתולות אונ מרדכי איז נאך גיזעסן
אין טויער פון מלך: (כ) אין האט אסתר דאך ניט גזאגט איר משפחה, וויא מרדכי האט איר
בפוילן האט זיא גיפאלגט אזו וויא זיא האט זיך גיפירט אז ער האט זיא דער צויגן: (כא) בימים

המלך קצף בגתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך
אחשורוש: כב ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך
בשם מרדכי: כג ויבקש הדבר וימצא ויתלו שניהם על־עץ ויכתב בספר דברי
הימים לפני המלך: ס ג א אחר ׀ הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את־
המן בן־המדתא האגגי וינשאהו וישם את־כסאו מעל כל־השרים אשר אתו:
ב וכל־עבדי המלך אשר־בשער המלך כרעים ומשתחוים להמן כי־כן צוה־לו
המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה: ג ויאמרו עבדי המלך אשר־בשער
המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך: ד ויהי באמרם כאמרם ק' אליו
יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות היעמדו דברי מרדכי כי־הגיד
להם אשר־הוא יהודי: ה וירא המן כי־אין מרדכי כרע ומשתחוה לו וימלא המן
חמה: ו ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי־הגידו לו את־עם מרדכי ויבקש
המן להשמיד את־כל־היהודים אשר בכל־מלכות אחשורוש עם מרדכי:
ז בחדש הראשון הוא־חדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל
פור הוא הגורל לפני המן מיום ׀ ליום ומחדש לחדש שנים־עשר הוא־חדש
אדר: ס ח ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עם־אחד מפזר ומפרד בין העמים
בכל מדינות מלכותך ודתיהם שנות מכל־עם ואת־דתי המלך אינם עשים
ולמלך אין־שוה להניחם: ט אם־על־המלך טוב יכתב לאבדם ועשרת אלפים
ככר־כסף אשקול על־ידי עשי המלאכה להביא אל־גנזי המלך: י ויסר המלך

אין דיא צייטן אז מרדכי איז גיזעסן אין טויער פון מלך האבן בגתן אונ תרש צווייא דינערס
פון דעם מלך וואס האבן גיהיט דעם בעכער וואס דער מלך האט דרויס גיטרונקען גיוואלט
שטרעקין דיא הענט אן דעם מלך: (כב) ויודע האט דאס מרדכי גיוואר גיווארן האט ער דער
ציילט צו אסתר די מלכה האט אסתר דער ציילט דעם מלך אין נאמען פון מרדכי: (כג) ויבקש
האט מען נאך גיזוכט דיא זאך האט מען גיפונען אז עס איז אמת גיוועזן האט מען ביידין
גיהאנגען אויף דער תליה אונ מען האט איין גישריבן אין בוך פאר דעם מלך:
ג (א) אחר דער נאך האט דר מלך דר הייבט המן דם זון פון המדתא איין איינקעל פון אגג
אונ האט זיין שטול העכער גימאכט פון אלע זיינע הערען: (ב) וכל אונ אלע קנעכט וואס
אין טויער פון דעם מלך האבן גיקניעט אונ גיבוקט צו המן ווארום דער מלך האט אזו אן
גיזאגט אונ מרדכי האט זיך ניט גיוואלט קניען: (ג) ויאמרו האבן גיזאגט דיא קנעכט צו
מרדכי פר וואס פאלגסט דו ניט די גיזעטץ פון דעם מלך: (ד) ויהי וויא זיי האבין אים אלע
טאג גיזאגט אונ ער האט זיי ניט גיוואלט הערין האבן זיי אוים גיזאגט פר המן צו זעהן אויב
די רייד פון מרדכי וועלין איין קיום האבן ווארום מרדכי האט זייא גיזאגט אז ער איז איוד
איבער דעם טאר ער זיך ניט בוקן צו קיינעם: (ה) וירא וויא המן האט גיזעהן אז מרדכי בוקט
זיך צו איהם ניט איז המן פול גיווארין מיט צארין: (ו) ויבז איז איהם איין בושה גיוועזן ער
זאל מרדכי אליין אום ברענגען ווארום מען האט אים גיזאגט דעם פאלק פון מרדכי ויבקש
האט המן פאר לאנגט צו פאר טיליגן אלע יודען וואס אין קיניגרייך פון אחשורוש מרדכים
פאלק: (ז) בחדש אין הודש ניסן דאס צוועלפטע יאהר אז אחשורוש האט גיקיניגט הפיל איז
גיפאלן גורל פר המן פון איין טאג אויף דעם אנדערין אונ פון די חדשים איז גיפאלן אויף
חודש אדר: (ח) ויאמר האט המן גיזאגט צום מלך ישנו עס איז פר האנדין א פאלק וואס זיינן
פר שפרייט צווישן אלע פעלקער אין אלע לענדר פון דיין קיניגרייך אונ זייערע גיזעץ זיינן
אנדערש פון אלע פעלקער אונ דעם קיניגס באפעל האלטן זיי ניט אונ דעם מלך טויג ניט
ער זאל זיי לאזין אויף דער וועלט: (ט) אם אויב דעם מלך גיפעלט זאל ער שרייבן מען זאל
זייא פר לירן אונ צעהן טויזינט צענטנר זילבער וועל איך אפ וועגן צו דיא וואס שלאגין דם
געלט אונ מען זאל דאס אין קאססע אריין ברייגן: (י) ויסר האט דר מלך אוים גיטאן דאס

את־טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן־המדתא האגגי צרר היהודים: יא ויאמר
המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך: יב ויקראו ספרי
המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויכתב ככל־אשר־צוה המן אל
אחשדרפני־המלך ואל־הפחות אשר ׀ על־מדינה ומדינה ואל־שרי עם ועם
מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו בשם המלך אחשורוש נכתב ונחתם
בטבעת המלך: יג ונשלוח ספרים ביד הרצים אל־כל־מדינות המלך להשמיד
להרג ולאבד את־כל־היהודים מנער ועד־זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה
עשר לחדש שנים־עשר הוא־חדש אדר ושללם לבוז: יד פתשגן הכתב להנתן
דת בכל־מדינה ומדינה גלוי לכל־העמים להיות עתדים ליום הזה: טו הרצים
יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו
לשתות והעיר שושן נבוכה: ס ד א ומרדכי ידע את־כל־אשר נעשה ויקרע
מרדכי את־בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדלה ומרה:
ב ויבוא עד לפני שער־המלך כי אין לבוא אל־שער המלך בלבוש שק:
ג ובכל־מדינה ומדינה מקום אשר דבר־המלך ודתו מגיע אבל גדול ליהודים
וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים: ד ותבואינה ותבואנה קרי נערות אסתר
וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את־
מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: ה ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך
אשר העמיד לפניה ותצוהו על־מרדכי לדעת מה־זה ועל־מה־זה: ו ויצא התך
אל־מרדכי אל־רחוב העיר אשר לפני שער־המלך: ז ויגד־לו מרדכי את כל־

פינגעריל אונ האט עס געגעבן צו המן דעם יודישען פיינד: (יא) ויאמר אונ האט גיזאגט צו
המן: דאס געלט שיינק איך דיר אונ מיט דעם פאלק טוא וויא דיר גיפעלט: (יב) ויקראו האט
מען גירופען די שרייבערס אין דעם דרייצעהנטן טאג אין ניסן אונ מען האט געשריבן אז
המן באפעלט צו אלע שררות וואס איבר איטליכן לאנד מדינה צו איטליכן לאנד מיט איר
כתב אונ צו איטליכן פאלק מיט זיין לשון איז אין נאמען פון מלך גיוועזן געשריבן אונ מיט
דעם מלכות חותם גיחתמת: (יג) ונשלוח אונ מען זאל די בריף שיקן דורך דיא לויפער אין
אלע לענדער פון דעם מלך מען זאל הרגענען אונ פאר לידן אלע יודין פון יונג ביז אלט
קליינע קינדר אונ ווייבר אין איין טאג דרייצעהן טעג אין אדר אונ זייער פרמעגן זאל מען
אוועק רויבן: (יד) פתשגן דם בשיידעניש פון דעם כתב זאל מען געבן אבאפל אין אלע מדינות
זיי זאלן זיך אנגרייטן אויף דעם טאג: (טו) הרצים די לויפר זיינן איילינדיג גילאפין מיט דעם
באפעל פון דעם מלך אונ דם באפעל איז שוין אין שושן ארויס גיגאנגן אונ דער מלך אונ
המן האבן זיך גיזעצט טרינקן אונ דיא יודין פון שושן זיינען פאר טומעלט גיווארן:
ד (א) ומרדכי אונ מרדכי איז גיוואר גיווארין וואס עס איז גישעהן הט מרדכי צוריסען זיינע
קליידער אונ האט זיך אנגיטאן אזאק אונ האט זיך באשאטין מיט אש אונ איז ארויס
גיגאנגן אין שטאט אונ האט גישריען אגרויס גישרייא אונ איין ביטערע: (ב) ויבא אונ איז
גיקומען ביז דעם טויער פון מלך ווארום אין טויער אריין טאר מען ניט קומן אנגיטאן אין
אזאק: (ג) ובכל אונ אין אלע לענדר וואו דעם מלכות באפעל איז אנגיקומן איז גיוועזן איין
גרויסער טרויער צו די יודין אונ פאסטן אונ גיוויין אונ קלאג שק אין אזאק אונ אש האבן
זיך אלע יודן גיוועלגערט: (ד) ותבואנה זיינן די דינסטין פון אסתר גיקומן אונ האבן איהר דר
ציילט אז מרדכי גייט אין אזאק ותתחלחל האט זיך די מלכה דר שראקין אונ האט גישיקט
קליידער אנקליידן מרדכי ער זאל אויס טאן דעם זאק האט ער ניט גיוואלט אן נעמען:
(ה) ותקרא האט אסתר גירופן התך וואס דר מלך האט אים גיהייסן ער זאל די מלכה בדינען
ער זאל גיין צו מרדכי גיוואר ווערן וואס דם באטייט: (ו) ויצא איז התך גיגאנגען צו מרדכי
אין מיטן שטאט אריין פאר דעם מלכות טויער: (ז) ויגד האט אים מרדכי דר ציילט וואס

אֲשֶׁר קָרָהוּ וְאֵת ׀ פָּרָשַׁת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אָמַר הָמָן לִשְׁקוֹל עַל־גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ בַּיְּהוּדִיים
יהודי׳ לְאַבְּדָם׃ ח וְאֶת־פַּתְשֶׁגֶן כְּתָב־הַדָּת אֲשֶׁר־נִתַּן בְּשׁוּשָׁן לְהַשְׁמִידָם נָתַן לוֹ
לְהַרְאוֹת אֶת־אֶסְתֵּר וּלְהַגִּיד לָהּ וּלְצַוּוֹת עָלֶיהָ לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ לְהִתְחַנֶּן־לוֹ
וּלְבַקֵּשׁ מִלְּפָנָיו עַל־עַמָּהּ׃ ט וַיָּבוֹא הֲתָךְ וַיַּגֵּד לְאֶסְתֵּר אֵת דִּבְרֵי מָרְדֳּכָי׃ י וַתֹּאמֶר
אֶסְתֵּר לַהֲתָךְ וַתְּצַוֵּהוּ אֶל־מָרְדֳּכָי׃ יא כָּל־עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ יֹדְעִים
אֲשֶׁר כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר־יָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֶל־הֶחָצֵר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא־
יִקָּרֵא אַחַת דָּתוֹ לְהָמִית לְבַד מֵאֲשֶׁר יוֹשִׁיט־לוֹ הַמֶּלֶךְ אֶת־שַׁרְבִיט הַזָּהָב וְחָיָה
וַאֲנִי לֹא נִקְרֵאתִי לָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלוֹשִׁים יוֹם׃ יב וַיַּגִּידוּ לְמָרְדֳּכָי אֵת דִּבְרֵי
אֶסְתֵּר׃ יג וַיֹּאמֶר מָרְדֳּכַי לְהָשִׁיב אֶל־אֶסְתֵּר אַל־תְּדַמִּי בְנַפְשֵׁךְ לְהִמָּלֵט בֵּית־
הַמֶּלֶךְ מִכָּל־הַיְּהוּדִים׃ יד כִּי אִם־הַחֲרֵשׁ תַּחֲרִישִׁי בָּעֵת הַזֹּאת רֶוַח וְהַצָּלָה
יַעֲמוֹד לַיְּהוּדִים מִמָּקוֹם אַחֵר וְאַתְּ וּבֵית־אָבִיךְ תֹּאבֵדוּ וּמִי יוֹדֵעַ אִם־לְעֵת כָּזֹאת
הִגַּעַתְּ לַמַּלְכוּת׃ טו וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהָשִׁיב אֶל־מָרְדֳּכָי׃ טז לֵךְ כְּנוֹס אֶת־כָּל־
הַיְּהוּדִים הַנִּמְצְאִים בְּשׁוּשָׁן וְצוּמוּ עָלַי וְאַל־תֹּאכְלוּ וְאַל־תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
לַיְלָה וָיוֹם גַּם־אֲנִי וְנַעֲרֹתַי אָצוּם כֵּן וּבְכֵן אָבוֹא אֶל־הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא־כַדָּת וְכַאֲשֶׁר
אָבַדְתִּי אָבָדְתִּי׃ יז וַיַּעֲבֹר מָרְדֳּכָי וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר־צִוְּתָה עָלָיו אֶסְתֵּר׃ ה א וַיְהִי ׀
בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מַלְכוּת וַתַּעֲמֹד בַּחֲצַר בֵּית־הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נֹכַח
בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ בְּבֵית הַמַּלְכוּת נֹכַח פֶּתַח הַבָּיִת׃
ב וַיְהִי כִרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עֹמֶדֶת בֶּחָצֵר נָשְׂאָה חֵן בְּעֵינָיו וַיּוֹשֶׁט
הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת־שַׁרְבִיט הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ

האט אים גיטראפין אונ דאס געלט וואס המן האט גיזאגט אפ צוא וועגן אונ געבין אין
דעם אוצר אריין פון דעם מלך מען זאל אלע יודין אום ברייגגן: (ח) ואת אונ דעם גישריבנם
באפעל וואס איז ארויס גיגאנגען אין שושן מען זאל דיא יודין אומברייגגען האט ער אים
גיגעבן ווייזן צו אסתר אונ זיא זאל קומן צום מלך אים בעטן פון איר פאלק וועגן: (ט) ויבוא
אין התך גיקומען אונ האט די מלכה דר ציילט דיא רייד פון מרדכי: (י) ותאמר האט אסתר
גיזאגט צו התך זאגן צו מרדכי: (יא) כל אלע קנעכט פון מלך אונ די לייט פון אלע לענדער
ווייסין אז אמאן אדר אווייב וואס קומט צום מלך אינעווייניג אין הויף אריין וואס מען רופט
אים ניט אחת איז זיין משפט מען זאל אים אומברייגגען לבד חוץ דעם וואס דער מלך דער
לאנגט די גילדערנע רוט דר בלייבט לעבן אונ איך בין שון דרייסיג טעג ניט גירופן גוואר
צום מלך: (יב) ויגידו האט מען דר ציילט צו מרדכי די רייד פון אסתר: (יג) ויאמר האט מרדכי
גיהייסן ענטפרין צו אסתר אל דו זאלכט דיר גיט איין ריידן אז דו וועסט גיכער ניצול ווערין
פון אלע יודין: (יד) כי ווארום אז דוא וועסט איצונד שווייגן אונ ניט בעטן דעם מלך וועלין
יודין גיהאלפן ווערן אויף איין אנדער ארט אונ דוא אונ דיין משפחה וועלן פר לארן ווערן
אונ ווער ווייס אויב אין דער צייט וועסטו זיין א מלכה: (טו) ותאמר האט אסתר גיזאגט מען
זאל צו מרדכי זאגן: (טז) לך גייא נעם צו נויף אלע יודין וואס אין שושן וצומו אונ פאסט פון
מיינט וועגן דרייא טעג אונ דרייא נעכט אונ איך מיט מיינע דינסטן וועלן אויך אזו פאסטן
ובכן וועל איך קומען צום מלך אן א באפעל אונ אזו וויא איך בין פר לארן פון מיין פאטער
אונ מוטער אזו וועל איך פון דיר אויך פאר לארן ווערן: (יז) ויעבור איז מרדכי איבר גיפארן
אין דער נאנצער שטאט אונ האט גיטאן וויא אסתר האט אים באפוילין:
ה (א) ויהי דעם דריטן טאג פון פאסטן האט זיך אסתר אן גיקליידעט קיניגליכע קליידר אונ
האט זיך גישטעלט אינעווייניג אין קיניגליכין הויף קעגן די שטוב פון דעם מלך אונ דר
מלך איז גיזעסן אויף דר קיניגליכער שטול אין קיניגליכין פאלעץ קעגן דער טיר פון דער
שטוב: (ב) ויהי וויא דר מלך האט גיזעהן אז אסתר שטייט אין הויף האט זיא ביי אים גרויס

השרביט: ג ויאמר לה המלך מה־לך אסתר המלכה ומה־בקשתך עד־חצי
המלכות וינתן לך: ד ותאמר אסתר אם־על־המלך טוב יבוא המלך והמן היום
אל־המשתה אשר־עשיתי לו: ה ויאמר המלך מהרו את־המן לעשות את־דבר
אסתר ויבא המלך והמן אל־המשתה אשר־עשתה אסתר: ו ויאמר המלך
לאסתר במשתה היין מה־שאלתך וינתן לך ומה־בקשתך עד־חצי המלכות
ותעש: ז ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: חצי הספר בפסוקים ח אם־מצאתי חן
בעיני המלך ואם־על־המלך טוב לתת את־שאלתי ולעשות את־בקשתי יבוא
המלך והמן אל־המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך: ט ויצא
המן ביום ההוא שמח וטוב לב וכראות המן את־מרדכי בשער המלך ולא־קם
ולא־זע ממנו וימלא המן על־מרדכי חמה: י ויתאפק המן ויבוא אל־ביתו וישלח
ויבא את־אהביו ואת־זרש אשתו: יא ויספר להם המן את־כבוד עשרו ורב בניו
ואת כל־אשר גדלו המלך ואת אשר נשאו על־השרים ועבדי המלך: יב ויאמר
המן אף לא־הביאה אסתר המלכה עם־המלך אל־המשתה אשר־עשתה כי
אם־אותי וגם־למחר אני קרוא־לה עם־המלך: יג וכל־זה איננו שוה לי בכל־
עת אשר אני ראה את־מרדכי היהודי יושב בשער המלך: יד ותאמר לו זרש
אשתו וכל־אהביו יעשו־עץ גבה חמשים אמה ובבקר | אמר למלך ויתלו את־
מרדכי עליו ובא עם־המלך אל־המשתה שמח וייטב הדבר לפני המן ויעש
העץ: ס ו א בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את־ספר הזכרנות

חן גיקריגן האט ער צו אסתר דר לאנגט די גילדערנע רוט איז אסתר צו גיגאנגען אונ האט
אן גירירט אן דעם שפיץ פון דעם רוט: (ג) ויאמר האט דר מלך גיזאגט וואס איז דיר קיניגין
אונ וואס איז דיין באגער עד ביז מיין האלב קיניגרייך וועט דיר ווערין גיגעבין: (ד) ותאמר
האט אסתר גיזאגט אויב עס גיפעלט דעם מלך לאז ער אונ המן קומען אויף דער סעודה
וואס איך האב היינט גימאכט: (ה) ויאמר האט דר מלך גיזאגט רופט גיך נאך המן ער זאל
טאן וואס אסתר פאר לאנגט ויבוא איז דר מלך אונ המן גיקומן אויף דער סעודה: (ו) ויאמר
האט דר מלך גיזאגט צו אסתר ביי דעם וויין טרינקן וואס פר לאנגסט דוא ביז מיין האלב
קיניגרייך וועט דיר גטאן ווערן: (ז) ותען האט אסתר גיזאגט מיין גיבעט אונ מיין באגערונג
איז: (ח) אם אויב איך האב חן גיפונען אין מלכות אויגן מיר צו געבן מיין באגער אונ מיין
גיבעט יבוא זאל דר מלך מיט המן קומן אויף דער סעודה וואס איך וועל זייא מארגן מאכן
אונ מארגין וועל איך זאגן מיין משפחה: (ט) ויצא איז המן דעם טאג אהיים גיגאנגן זייער
פריילך אונ וויא המן האט דר זעהן אז מרדכי זיצט אין טויער פון דעם מלך אונ האט זיך
ניט נירירט פאר אים איז המן פול גיווארן מיט צארן אויף מרדכי: (י) ויתאפק האט זיך המן
אויף גיהאלטן אונ איז אהיים גיקומן אונ האט גישיקט אונ האט גיבראכט זיינע פריינד אונ
זיין ווייב זרש: (יא) ויספר האט זיי המן דר ציילט דעם כבוד וואס ער האט פון זיין עשירות
אונ די גדולה פון זיינע קינדר אונ וויא דר מלך האט אים גרויס גמאכט איבר אלע שררות
אונ אלע באדינטע: (יב) ויאמר זאגט המן אסתר הט אפילו קיינעם ניט נבעטן אויף דר סעודה
וואס זיא האט גימאכט פר דעם מלך נאר מיך אונ מארגן בין איך אויך ביי איר פר בעטין
מיט דעם מלך: (יג) וכל דס אלץ איז אבר ביי מיר גאר ניט גיאכט ווען איך זעה אז מרדכי
זיצט אין טויער פון דעם מלך: (יד) ותאמר האט זרש אונ אלע פריינד צו אים גיזאגט לאז
מען מאכן א תליה וואס איז הויך פופציג איילן אונ אין דער פריא וועסטו זאגין דעם מלך
מען זאל מרדכי הייגנן וועסט דוא דיר גיין אויף דר סעודה מיט דעם מלך לוסטיג וייטב איז
פאר המן דיא זאך זייער גיפעלין אונ האט גימאכט דיא תליה:

ו (א) בלילה דיא נאכט האט דר מלך ניט גיקענט שלאפין ויאמר האט ער זיך גיהייסן ברייגגן
די ביכר וואס שטייט דרינן אלסדינג פארשריבן וואס האט זיך אויף דר וועלט גטאן מען

דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך: ב וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על־
בגתנא ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך
אחשורוש: ג ויאמר המלך מה־נעשה יקר וגדולה למרדכי על־זה ויאמרו נערי
המלך משרתיו לא־נעשה עמו דבר: ד ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר
בית־המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את־מרדכי על־העץ אשר־הכין לו:
ה ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא: ו ויבוא המן
ויאמר לו המלך מה־לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו
למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני: ז ויאמר המן אל־המלך איש אשר
המלך חפץ ביקרו: ח יביאו לבוש מלכות אשר לבש־בו המלך וסוס אשר רכב
עליו המלך ואשר נתן כתר מלכות בראשו: ט ונתון הלבוש והסוס על־יד־איש
משרי המלך הפרתמים והלבישו את־האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרכיבהו
על־הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו:
י ויאמר המלך להמן מהר קח את־הלבוש ואת־הסוס כאשר דברת ועשה־כן
למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל־תפל דבר מכל אשר דברת: יא ויקח
המן את־הלבוש ואת־הסוס וילבש את־מרדכי וירכיבהו ברחוב העיר ויקרא
לפניו ככה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: יב וישב מרדכי אל־שער
המלך והמן נדחף אל־ביתו אבל וחפוי ראש: יג ויספר המן לזרש אשתו ולכל־
אהביו את כל־אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים
מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא־תוכל לו כי־נפול תפול לפניו: יד עודם
מדברים עמו וסריסי המלך הגיעו ויבהלו להביא את־המן אל־המשתה אשר־
עשתה אסתר: ז א ויבא המלך והמן לשתות עם־אסתר המלכה: ב ויאמר המלך

זאל דס לייענען פאר דעם מלך: (ב) וימצא האט מען גיפונען גישריבן אז מרדכי האט אויס
גיזאגט אויף בגתן אונ תרש וואס האבן גיוואלט דעם מלך אומברייננן: (ג) ויאמר זאגט דר
מלך וואס פאר איין עהרע האט מען מרדכי פאר דעם באלוינט ויאמרו האבן דעם קיניגס
באדינטע גיזאגט מען האט אים פר דעם גאר ניט באלוינט: (ד) ויאמר האט דר מלך גיזאגט
ווער איז אין הויף. אונ המן איז גיקומען זאגן דעם מלך צו הייגן מרדכי: (ה) ויאמרו האבן
די באדינער גיזאגט דעם מלך, המן איז אין הויף. האט ער גיזאגט לאז ער קומן: (ו) ויבא
איז ער גיקומן. האט דער מלך אים גיזאגט וואס זאל מען טאן דעם מענשן וואס איך וויל
זיין כבוד. האט המן גיטראכט וועמען וויל ער דען טאן כבוד מער פון מיר: (ז) ויאמר האט
המן גיזאגט: (ח) יביאו איינער פון דיא הארן פון מלך זאל נעמן וואס דר מלך האט אנגיטאן
אונ דס פערד וואס ער האט אויף אים גירידן אז מען האט אים גיקריינט: (ט) ונתן אונ זאל
דם אנטאן דעם מענשן וואס דער מלך וויל זיין כבוד אונ זאל אים מאכן רייטן אויף דעם
פערד אין גאס אונ מען זאל אויס רופין פאר אים אזו טוט מען דעם מענשן וואס דער מלך
וויל זיין כבוד: (י) ויאמר האט דער מלך גיזאגט צו המן נעם גיך דס קלייד מיטין פערד אונ
טוא אזו צו מרדכי זאלסט גאר ניט פעלן: (יא) ויקח האט המן גינומן דס קלייד מיטין פערד
אונ האט אנגיטאן צו מרדכי אונ האט אים גימאכט רייטן אין גאס אונ האט גישריען אזו
טוט מען דעם מענשן וואס דער מלך וויל זיין כבוד: (יב) וישב האט מרדכי זיך אומגיקערט
צום טויער פון דעם מלך אונ המן איז פר שטויסן גיווארן אהיים טרויעריג אונ פר שעמט:
(יג) ויספר אונ האט דר ציילט זיין ווייב אונ אלע זיינע גיליבטע וואס עס האט אים גיטראפן.
האבן זיי אים גזאגט אויב מרדכי וואס דו האסט אנגיהויבן פאלין פאר אים איז פון יודין
וועסטו אים ניט ביי קומן נאר דו וועסט גאר פאלין פר אים: (יד) עודם וויא זיי האבן גירעט
זיינען דיא באדינער פון מלך גיקומן איילינדיג צו ברייננען המן צו דער סעודה פון אסתר:

לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מַה־שְּׁאֵלָתֵךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתִנָּתֵן לָךְ
וּמַה־בַּקָּשָׁתֵךְ עַד־חֲצִי הַמַּלְכוּת וְתֵעָשׂ׃ ג וַתַּעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמַר אִם־
מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּנָּתֶן־לִי נַפְשִׁי בִּשְׁאֵלָתִי וְעַמִּי
בְּבַקָּשָׁתִי׃ ד כִּי נִמְכַּרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי לְהַשְׁמִיד לַהֲרוֹג וּלְאַבֵּד וְאִלּוּ לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת
נִמְכַּרְנוּ הֶחֱרַשְׁתִּי כִּי אֵין הַצָּר שֹׁוֶה בְּנֵזֶק הַמֶּלֶךְ׃ ה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וַיֹּאמֶר
לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאֵי־זֶה הוּא אֲשֶׁר־מְלָאוֹ לִבּוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן׃ ו וַתֹּאמֶר
אֶסְתֵּר אִישׁ צַר וְאוֹיֵב הָמָן הָרָע הַזֶּה וְהָמָן נִבְעַת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה׃ ז וְהַמֶּלֶךְ
קָם בַּחֲמָתוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן אֶל־גִּנַּת הַבִּיתָן וְהָמָן עָמַד לְבַקֵּשׁ עַל־נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר
הַמַּלְכָּה כִּי רָאָה כִּי־כָלְתָה אֵלָיו הָרָעָה מֵאֵת הַמֶּלֶךְ׃ ח וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנַּת הַבִּיתָן
אֶל־בֵּית ׀ מִשְׁתֵּה הַיַּיִן וְהָמָן נֹפֵל עַל־הַמִּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
הֲגַם לִכְבּוֹשׁ אֶת־הַמַּלְכָּה עִמִּי בַּבָּיִת הַדָּבָר יָצָא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הָמָן חָפוּ׃
ט וַיֹּאמֶר חַרְבוֹנָה אֶחָד מִן־הַסָּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הִנֵּה־הָעֵץ אֲשֶׁר־עָשָׂה הָמָן
לְמָרְדֳּכַי אֲשֶׁר דִּבֶּר־טוֹב עַל־הַמֶּלֶךְ עֹמֵד בְּבֵית הָמָן גָּבֹהַּ חֲמִשִּׁים אַמָּה וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ תְּלֻהוּ עָלָיו׃ י וַיִּתְלוּ אֶת־הָמָן עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר־הֵכִין לְמָרְדֳּכָי וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ
שָׁכָכָה׃ ס **ח** א בַּיּוֹם הַהוּא נָתַן הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה אֶת־בֵּית הָמָן
צֹרֵר הַיְּהוּדִיים יתיר י׳ד וּמָרְדֳּכַי בָּא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי־הִגִּידָה אֶסְתֵּר מַה הוּא־לָהּ׃
ב וַיָּסַר הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר הֶעֱבִיר מֵהָמָן וַיִּתְּנָהּ לְמָרְדֳּכָי וַתָּשֶׂם אֶסְתֵּר אֶת־
מָרְדֳּכַי עַל־בֵּית הָמָן׃ ג וַתּוֹסֶף אֶסְתֵּר וַתְּדַבֵּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל לִפְנֵי רַגְלָיו
וַתֵּבְךְּ וַתִּתְחַנֶּן־לוֹ לְהַעֲבִיר אֶת־רָעַת הָמָן הָאֲגָגִי וְאֵת מַחֲשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב עַל־
הַיְּהוּדִים׃ ד וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֵת שַׁרְבִט הַזָּהָב וַתָּקָם אֶסְתֵּר וַתַּעֲמֹד

ז (א) ויבא איז גיקומן דר מלך מיט המן טרינקען מיט אסתר: (ב) ויאמר האט דר מלך גיזאגט
צו אסתר ביי וויין טרינקען וואס ווילסטו וועל איך דיר געבין ביז האלב מלוכה: (ג) ותען
האט אסתר גיזאגט אויב איך האב חן ביי דיר אונ דיר גיפעלט זאלסטו מיר שיינקען מיך
מיט מיין פאלק: (ד) כי ווארום מיר זיינען פר קויפט גיווארן צום הרגענען אונ דער פיינט
רעכינט ניט דעם שאדן פון מלך. ווען מיר וואלטן פר קויפט ווערן פר קנעכט אונ דינסטן
וואלט איך גישוויגן: (ה) ויאמר האט דר מלך גיזאגט צו אסתר ווער האט דס גיטאן: (ו) ותאמר
האט אסתר גיזאגט אט דר שלעכטער פיינט המן. איז המן דר שראקן גיווארן פאר דעם
מלך מיט די מלכה: (ז) והמלך איז דער מלך אויף גשטאנן מיט כעס פון דר סעודה אין וויין
גארטן אריין. אונ המן האט זיך גישטעלט בעטין פאר זיך פון אסתר. ווארום ער האט
גיזעהן אז דר מלך איז גאר בייז אויף אים: (ח) והמלך אונ דער מלך האט זיך אומגיקערט
פון וויין גארטן צו דר סעודה. אונ המן איז גיפאלן אויף דעם בעט פון אסתר. האט דער
מלך אים גיזאגט ווילסטו נאך מאנס זיין די מלכה. איז המן פר שעמט גיווארן: (ט) ויאמר
האט דר באדינר חרבונה גיזאגט צו דעם מלך. די תליה וואס המן האט גמאכט צו מרדכי
וואס האט גירעט גוטס אויף דעם מלך שטייט זיא ביי המן אין הויז. זיא איז הויך
פופציג איילין. האט דער מלך גיזאגט הייננט אים אויף איר: (י) ויתלו האט מען אים
אויף גיהאנגען. אונ דער צארין פון מלך איז שטיל גיווארין:
ח (א) ביום דעם טאג האט דער מלך גשיינקט צו אסתר דאס הויז פון המן. אונ מרדכי איז
גיקומן פארין מלך. ווארום אסתר האט גיזאגט וואס ער איז איר: (ב) ויסר האט דר מלך
אפ גטאן זיין פינגעריל פון המן אונ האט גיגעבין צו מרדכי אונ אסתר האט גמאכט צו
מרדכי אפמונה אויפן הויז פון המן: (ג) ותוסף האט אסתר נאך גירעט פארין מלך אונ איז
אים גיפאלין צו די פיס אונ האט גיוויינט אונ גיבעטן אז ער זאל מבטל זיין דיא שלעכטע
מחשבה פון המן וואס ער האט גיטראכט אויף די יודין: (ד) ויושט האט דר מלך דר לאנגט

לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ ה וַתֹּאמֶר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם־מָצָאתִי חֵן לְפָנָיו וְכָשֵׁר הַדָּבָר
לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי בְּעֵינָיו יִכָּתֵב לְהָשִׁיב אֶת־הַסְּפָרִים מַחֲשֶׁבֶת הָמָן בֶּן־
הַמְּדָתָא הָאֲגָגִי אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבֵּד אֶת־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ׃
ו כִּי אֵיכָכָה אוּכַל וְרָאִיתִי בָּרָעָה אֲשֶׁר־יִמְצָא אֶת־עַמִּי וְאֵיכָכָה אוּכַל וְרָאִיתִי
בְּאָבְדַן מוֹלַדְתִּי׃ ס ז וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרֹשׁ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּלְמָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי
הִנֵּה בֵית־הָמָן נָתַתִּי לְאֶסְתֵּר וְאֹתוֹ תָּלוּ עַל־הָעֵץ עַל אֲשֶׁר־שָׁלַח יָדוֹ בַּיְּהוּדִיים׃
ח וְאַתֶּם כִּתְבוּ עַל־הַיְּהוּדִים כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְחִתְמוּ בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ
כִּי־כְתָב אֲשֶׁר־נִכְתָּב בְּשֵׁם־הַמֶּלֶךְ וְנַחְתּוֹם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ אֵין לְהָשִׁיב׃ ט וַיִּקָּרְאוּ
סֹפְרֵי־הַמֶּלֶךְ בָּעֵת־הַהִיא בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא־חֹדֶשׁ סִיוָן בִּשְׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ
וַיִּכָּתֵב כְּכָל־אֲשֶׁר־צִוָּה מָרְדֳּכַי אֶל־הַיְּהוּדִים וְאֶל הָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים־וְהַפַּחוֹת וְשָׂרֵי
הַמְּדִינוֹת אֲשֶׁר ׀ מֵהֹדּוּ וְעַד־כּוּשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מְדִינָה וּמְדִינָה
כִּכְתָבָהּ וְעַם וָעָם כִּלְשֹׁנוֹ וְאֶל־הַיְּהוּדִים כִּכְתָבָם וְכִלְשׁוֹנָם׃ י וַיִּכְתֹּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ
אֲחַשְׁוֵרֹשׁ וַיַּחְתֹּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד הָרָצִים בַּסּוּסִים רֹכְבֵי הָרֶכֶשׁ
הָאֲחַשְׁתְּרָנִים בְּנֵי הָרַמָּכִים׃ יא אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיְּהוּדִים ׀ אֲשֶׁר בְּכָל־עִיר־וָעִיר
לְהִקָּהֵל וְלַעֲמֹד עַל־נַפְשָׁם לְהַשְׁמִיד לַהֲרֹג בס"ס כ"י ולהרג בוי"ו ונפקא מינה לדינא וּלְאַבֵּד
אֶת־כָּל־חֵיל עַם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֹתָם טַף וְנָשִׁים וּשְׁלָלָם לָבוֹז׃ יב בְּיוֹם אֶחָד בְּכָל־
מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים־עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אֲדָר׃
יג פַּתְשֶׁגֶן הַכְּתָב לְהִנָּתֵן דָּת בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה גָּלוּי לְכָל־הָעַמִּים וְלִהְיוֹת
הַיְּהוּדִיים יתיר יו"ד עֲתוּדִים עתידים קרי לַיּוֹם הַזֶּה לְהִנָּקֵם מֵאֹיְבֵיהֶם׃ יד הָרָצִים רֹכְבֵי
הָרֶכֶשׁ הָאֲחַשְׁתְּרָנִים יָצְאוּ מְבֹהָלִים וּדְחוּפִים בִּדְבַר הַמֶּלֶךְ וְהַדָּת נִתְּנָה בְּשׁוּשַׁן
הַבִּירָה׃ ס טו וּמָרְדֳּכַי יָצָא ׀ מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ בִּלְבוּשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וָחוּר וַעֲטֶרֶת
זָהָב גְּדוֹלָה וְתַכְרִיךְ בּוּץ וְאַרְגָּמָן וְהָעִיר שׁוּשַׁן צָהֲלָה וְשָׂמֵחָה׃ טז לַיְּהוּדִים הָיְתָה
יתיר יו"ד

צו אסתר די גילדערנע רוט. איז זיא אויף גישטאנן: (ה) ותאמר אונ האט גיזאגט אויב דעם
מלך גיפעלט אונ איך האב חן בייא אים זאל ער שרייבן אומצוקערן די בריף וואס אוים צו
הרגענן די יודין אין אלע לענדר: (ו) כי ווארום ווי אזו וועל איך קענן זעהן וויא מען וועט
הרגענן מיין פאלק מיט מיין משפחה: (ז) ויאמר האט דר מלך גזאגט צו אסתר מיט מרדכי.
דאס הויז פון המן האב איך גישיינקט צו אסתר אונ אים האט מען גיהאנגן ווייל ער האט
גיצעפעט די יודין: (ח) ואתם אונ איר שרייבט אויף די יודין וויא איר ווילט. מיט מיין נאמן.
אונ התמת מיט מיין פינגעריל. ווארום די בריף וואס איז גישריבן גיווארן מיט מיין נאמען
אונ גיחתמת מיט מיין פינגעריל קען מען ניט אומקערן: (ט) ויקראו האט מען גירופן דיא
שרייבערס פון מלך אין דרייא אונ צוואנציגסטן סיון אונ דיא האבן גישריבן אזו וויא מרדכי
האט גיהייסן. צו די יודין אונ די הארין פון הונדערט זיבן אונ צוואנציג לענדר. צו יעדער
מדינה וויא איר שריפט. צו יעדר פאלק וויא זיין לשון אונ צו דיא יודין וויא זייער שריפט
אונ לשון: (י) ויכתב מען האט גישריבן מיטן נאמען פון מלך אונ גיחתמת מיט זיין פינגעריל
אונ גישיקט מיט די לויפערס אונ רייטערס: (יא) אשר אז דר מלך הייסט די יודין פון יעדער
שטאט זיך איין זאמלן צו הרגענן זייערע פיינט אונ רויבן זייער גוטס: (יב) ביום אין איין טאג
אין אלע לענדער אין דרייצעהנטין אדר: (יג) פתשגן מען זאל באשיידין די בריף אין יעדער
מדינה אלע זאלן וויסן אונ די יודין זאלן זיין גרייט אויף דעם טאג זיך נוקם זיין אין זייערע
פיינט: (יד) הרצים די לויפערס אונ רייטערס זיינען אוועק איילינדיג אונ דיא גזרה איז באלד
ארוים אין שושן: (טו) ומרדכי מרדכי איז ארוים גיגאנגן פון מלך מיט אטייערע מלכות קלייד
אונ אגרויסע גילדערנע קרוין אונ אטייער אויבער קלייד אונ שושן איז גיוועזן פרייליך:
ליהודים

אוֹרָה וְשִׂמְחָה וְשָׂשֹׂן וִיקָר: יז וּבְכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל־עִיר וָעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר
דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מַגִּיעַ שִׂמְחָה וְשָׂשׂוֹן לַיְּהוּדִים מִשְׁתֶּה וְיוֹם טוֹב וְרַבִּים מֵעַמֵּי
הָאָרֶץ מִתְיַהֲדִים כִּי־נָפַל פַּחַד־הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם: ט א וּבִשְׁנֵים עָשָׂר חֹדֶשׁ הוּא־
חֹדֶשׁ אֲדָר בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ לְהֵעָשׂוֹת בַּיּוֹם
אֲשֶׁר שִׂבְּרוּ אֹיְבֵי הַיְּהוּדִים לִשְׁלוֹט בָּהֶם וְנַהֲפוֹךְ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְּהוּדִים הֵמָּה
בְּשֹׂנְאֵיהֶם: ב נִקְהֲלוּ הַיְּהוּדִים בְּעָרֵיהֶם בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ לִשְׁלֹחַ יָד
בִּמְבַקְשֵׁי רָעָתָם וְאִישׁ לֹא־עָמַד בִּפְנֵיהֶם כִּי־נָפַל פַּחְדָּם עַל־כָּל־הָעַמִּים: ג וְכָל־
שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וְהָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים וְהַפַּחוֹת וְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ מְנַשְּׂאִים
אֶת־הַיְּהוּדִים כִּי־נָפַל פַּחַד־מָרְדֳּכַי עֲלֵיהֶם: ד כִּי־גָדוֹל מָרְדֳּכַי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ
וְשָׁמְעוֹ הוֹלֵךְ בְּכָל־הַמְּדִינוֹת כִּי־הָאִישׁ מָרְדֳּכַי הוֹלֵךְ וְגָדוֹל: ה וַיַּכּוּ הַיְּהוּדִים בְּכָל־
אֹיְבֵיהֶם מַכַּת־חֶרֶב וְהֶרֶג וְאַבְדָן וַיַּעֲשׂוּ בְשֹׂנְאֵיהֶם כִּרְצוֹנָם: ו וּבְשׁוּשַׁן הַבִּירָה
הָרְגוּ הַיְּהוּדִים וְאַבֵּד חֲמֵשׁ מֵאוֹת איש בראש הדף ועשרת בספה וצריך לכותבם כעין שירת האזינו ובחף
אחד לבדו אִישׁ: ז וְאֵת | פַּרְשַׁנְדָּתָא וְאֵת | דַּלְפוֹן וְאֵת | אַסְפָּתָא: ח וְאֵת | פּוֹרָתָא וְאֵת |
אֲדַלְיָא וְאֵת | אֲרִידָתָא: ט וְאֵת | פַּרְמַשְׁתָּא וְאֵת | אֲרִיסַי וְאֵת | אֲרִידַי וְאֵת | וַיְזָתָא:
י עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הָמָן בֶּן־הַמְּדָתָא צֹרֵר הַיְּהוּדִים הָרָגוּ וּבַבִּזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם:
יא בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפַּר הַהֲרוּגִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: יב וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ
לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְּהוּדִים וְאַבֵּד חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֵת
עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הָמָן בִּשְׁאָר מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ מֶה עָשׂוּ וּמַה־שְּׁאֵלָתֵךְ וְיִנָּתֵן לָךְ וּמַה־
בַּקָּשָׁתֵךְ עוֹד וְתֵעָשׂ: יג וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב יִנָּתֵן גַּם־מָחָר לַיְּהוּדִים
אֲשֶׁר בְּשׁוּשָׁן לַעֲשׂוֹת כְּדָת הַיּוֹם וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הָמָן יִתְלוּ עַל־הָעֵץ: יד וַיֹּאמֶר
הַמֶּלֶךְ לְהֵעָשׂוֹת כֵּן וַתִּנָּתֵן דָּת בְּשׁוּשָׁן וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי־הָמָן תָּלוּ: טו וַיִּקָּהֲלוּ
הַיְּהוּדִיים יתיר י' אֲשֶׁר־בְּשׁוּשָׁן גַּם בְּיוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר וַיַּהַרְגוּ בְשׁוּשָׁן
שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ וּבַבִּזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם: טז וּשְׁאָר הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בִּמְדִינוֹת

נ"א בלמ"ד ס"ש

(טז) ליהודים צו די יודין איז געוועזן ליכטיג אונ פריילויך אונ כבוד: (יז) ובכל אין יעדער מדינה אונ שטעט וואס די גזרה איז אן גקומן איז געוועזן די יודין פריילויך אונ סעודות אונ יום טוב אונ אסך גוים האבן זיך מגייר געוועזן ווארום דער פחד פון יודין איז אויף זייא גיפאלין:
ט (א) ובשנים אונ אין דרייצעהנטין אדר וואס די גוים האבן געוועלטיגט אין די יודין איז פר קערט געווארן אז די יודין געוועלטיגן אין זייערע פיינט: (ב) נקהלו די יודין האבין זיך איין גיזאמילט אין זייערע שטעט אין אלע לענדער צו הרגענן זייערע פיינט אונ קיינער האט זיך ניט גישטעלט אנטקעגן ווארום זייער פחד איז גיפאלן אויף אלעמען: (ג) וכל אונ אלע הארין פון מלך האבן גיהייבן די יודין ווארום דר פחד פון מרדכי איז אויף זיי נפאלן:
(ד) כי ווארום מרדכי איז גרוים געוועזן אין הויז פון מלך אונ זיין שם איז גינאנגען אין אלע לענדר אלע מאל גרעסער: (ה) ויכו די יודין האבן גיהרגת זייערע פיינט אזו וויא זייא האבן גיוואלט: (ו) ובשושן אונ אין שושן האבין זייא גיהרגת פינף הונדערט מאן אונ דיא צעהן קינדר פון המן אונ האבן ניט גירויבט: (יא) ביום אין דעם טאג איז גיקומן דיא צאל פארין מלך: (יב) ויאמר האט ער גיזאגט צו אסתר דא האבן זיי גיהרגת די צאל חוץ אין אנדערע לענדער אונ וואס ווילסטו נאך וועט אזו זיין: (יג) ותאמר האט אסתר גיזאגט אויב דעם מלך גיפעלט זאלין דיא יודין אין שושן מארגין אויך טאן וויא היינט אונ די צעהן קינדער פון המן זאל מען אויף הייננען: (יד) ויאמר האט דר מלך גיהייסן אזו טאן האט מען זיי גיהאנגן:
(טו) ויקהלו אונ דיא יודין פון שושן האבין זיך איין גיזאמילט מארגין אין פערצעהנטין אדר אויך אונ האבן גיהרגת דרייא הונדערט מאן אונ ניט גירויבט: (טז) ושאר אונ דיא יודין פון

הַמֶּלֶךְ נִקְהֲלוּ ׀ וְעָמֹד עַל־נַפְשָׁם וְנוֹחַ מֵאֹיְבֵיהֶם וְהָרֹג בְּשֹׂנְאֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים
אָלֶף וּבַבִּזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם׃ יז בְּיוֹם־שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר וְנוֹחַ בְּאַרְבָּעָה
עָשָׂר בּוֹ וְעָשֹׂה אֹתוֹ יוֹם מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה׃ יח והיהודים יתיר י׳ וְהַיְּהוּדִיים אֲשֶׁר־בְּשׁוּשָׁן נִקְהֲלוּ
בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וְנוֹחַ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ וְעָשֹׂה אֹתוֹ יוֹם
מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה׃ יט עַל־כֵּן הַיְּהוּדִים הַפְּרָוזִים הפרזים קרי הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרָזוֹת עֹשִׂים
אֵת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר שִׂמְחָה וּמִשְׁתֶּה וְיוֹם טוֹב וּמִשְׁלוֹחַ מָנוֹת אִישׁ
לְרֵעֵהוּ׃ כ וַיִּכְתֹּב מָרְדֳּכַי אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר
בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הַקְּרוֹבִים וְהָרְחוֹקִים׃ כא לְקַיֵּם עֲלֵיהֶם לִהְיוֹת עֹשִׂים
אֵת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר וְאֵת יוֹם־חֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה׃
כב כַּיָּמִים אֲשֶׁר־נָחוּ בָהֶם הַיְּהוּדִים מֵאֹיְבֵיהֶם וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר נֶהְפַּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן
לְשִׂמְחָה וּמֵאֵבֶל לְיוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹת אוֹתָם יְמֵי מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה וּמִשְׁלֹחַ מָנוֹת אִישׁ
לְרֵעֵהוּ וּמַתָּנוֹת לָאֶבְיֹנִים׃ כג וְקִבֵּל הַיְּהוּדִים אֵת אֲשֶׁר־הֵחֵלּוּ לַעֲשׂוֹת וְאֵת אֲשֶׁר־
כָּתַב מָרְדֳּכַי אֲלֵיהֶם׃ כד כִּי הָמָן בֶּן־הַמְּדָתָא הָאֲגָגִי צֹרֵר כָּל־הַיְּהוּדִים חָשַׁב עַל־
הַיְּהוּדִים לְאַבְּדָם וְהִפִּל פּוּר הוּא הַגּוֹרָל לְהֻמָּם וּלְאַבְּדָם׃ כה וּבְבֹאָהּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
אָמַר עִם־הַסֵּפֶר יָשׁוּב מַחֲשַׁבְתּוֹ הָרָעָה אֲשֶׁר־חָשַׁב עַל־הַיְּהוּדִים עַל־רֹאשׁוֹ
וְתָלוּ אֹתוֹ וְאֶת־בָּנָיו עַל־הָעֵץ׃ כו עַל־כֵּן קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פוּרִים עַל־שֵׁם הַפּוּר
עַל־כֵּן עַל־כָּל־דִּבְרֵי הָאִגֶּרֶת הַזֹּאת וּמָה־רָאוּ עַל־כָּכָה וּמָה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם׃ כז קִיְּמוּ
וְקִבְּל וקבלו קרי הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם ׀ וְעַל־זַרְעָם וְעַל כָּל־הַנִּלְוִים עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבוֹר
לִהְיוֹת עֹשִׂים אֵת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה כִּכְתָבָם וְכִזְמַנָּם בְּכָל־שָׁנָה וְשָׁנָה׃ כח וְהַיָּמִים
הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל־דּוֹר וָדוֹר מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר
וָעִיר וִימֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעַבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְּהוּדִים וְזִכְרָם לֹא־יָסוּף מִזַּרְעָם׃ ס
כט וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בַת־אֲבִיחַיִל וּמָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי אֶת־כָּל־תֹּקֶף לְקַיֵּם אֵת
אִגֶּרֶת הַפֻּרִים הַזֹּאת הַשֵּׁנִית׃ ל וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל־כָּל־הַיְּהוּדִים אֶל־שֶׁבַע
וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מַלְכוּת אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ דִּבְרֵי שָׁלוֹם וֶאֱמֶת׃ לא לְקַיֵּם אֶת־יְמֵי
הַפֻּרִים הָאֵלֶּה בִּזְמַנֵּיהֶם כַּאֲשֶׁר קִיַּם עֲלֵיהֶם מָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
וְכַאֲשֶׁר קִיְּמוּ עַל־נַפְשָׁם וְעַל־זַרְעָם דִּבְרֵי הַצּוֹמוֹת וְזַעֲקָתָם׃ לב וּמַאֲמַר אֶסְתֵּר
קִיַּם דִּבְרֵי הַפֻּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בַּסֵּפֶר׃ ס י א וַיָּשֶׂם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁרֹשׁ אחשורוש קרי
מַס עַל־הָאָרֶץ וְאִיֵּי הַיָּם׃ ב וְכָל־מַעֲשֵׂה תָקְפּוֹ וּגְבוּרָתוֹ וּפָרָשַׁת גְּדֻלַּת מָרְדֳּכַי

ת׳ רבתי

אלע לענדער האבן גיהרגת די פיינט פינף אונ זיבעציג טויזינט אונ ניט גירויבט: (יז) ביום
אין דרייצעהנטן אדר אונ האבן גירוהט אין פערצעהנטין אדר אונ האבן גימאכט אסעודה
מיט פרייד: (יח) והיהודים אונ דיא יודין פון שושן האבין גיהרגת אין דרייצעהנטן אונ אין
פערצעהנטין אונ גירוהט אין פופצעהנטן אונ גימאכט אסעודה מיט פרייד: (יט) על כן דרום
מאכן יודין פון אפענע שטעט דעם פערצעהנטין אדר אסעודה מיט פרייד אונ יום טוב אונ
שיקן מתנות איינער צו דעם אנדערן: (כ) ויכתוב האט מרדכי אויף גישריבען די מעשה אונ
האט גישיקט בריף צו אלע יודין וואס אין אלע לענדר פון מלך: (כא) לקים אז זיי זאלן נעמען
אויף זיך צו מאכן אין פערצעהנטן אדר אונ אין פופצעהנטין יעדער יאר: (כב) כימים סעודות
מיט פרייד אונ שיקן מתנות איינער דעם אנדערין אונ שיינקן צו ארעמע: (כג) וקבל אונ דיא
יודין האבין דאס אנגינומען אויף זיך אונ אויף זייערע קינדער אויף אייביג:
י (א) וישם אונ דער מלך האט גיווארפין צינז אויף אלע לענדער אונ אויף דיא אינזלען פון
ים

אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ הֲלוֹא־הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מָדַי וּפָרָס:
ג כִּי ׀ מָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וְגָדוֹל לַיְּהוּדִים וְרָצוּי לְרֹב אֶחָיו
דֹּרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדֹבֵר שָׁלוֹם לְכָל־זַרְעוֹ:

אז מען לייענט די מגלה בצבור זאגט מען דער נאך דיא ברכה אבער ניט ביחידות :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם . הָרָב אֶת רִיבֵנוּ . וְהַדָּן אֶת דִּינֵנוּ . וְהַנּוֹקֵם אֶת נִקְמָתֵנוּ. וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּל לְכָל אֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ. וְהַנִּפְרָע לָנוּ מִצָּרֵינוּ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַנִּפְרָע לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מִכָּל צָרֵיהֶם. הָאֵל הַמּוֹשִׁיעַ:

אין דער פריא הייבט מען אן שושנת יעקב :

אֲשֶׁר הֵנִיא עֲצַת גּוֹיִם וַיָּפֶר מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמִים : בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם רָשָׁע. נֵצֶר זָדוֹן מִזֶּרַע עֲמָלֵק: גָּאָה בְעָשְׁרוֹ וְכָרָה לוֹ בוֹר. וּגְדֻלָּתוֹ יָקְשָׁה לוֹ לָכֶד: דִּמָּה בְנַפְשׁוֹ לִלְכּוֹד וְנִלְכַּד. בִּקֵּשׁ לְהַשְׁמִיד וְנִשְׁמַד מְהֵרָה: הָמָן הוֹדִיעַ אֵיבַת אֲבוֹתָיו. וְעוֹרֵר שִׂנְאַת אַחִים לַבָּנִים : וְלֹא זָכַר רַחֲמֵי שָׁאוּל . כִּי בְחֶמְלָתוֹ עַל אֲגָג נוֹלַד אוֹיֵב: זָמַם רָשָׁע לְהַכְרִית צַדִּיק. וְנִלְכַּד טָמֵא בִּידֵי טָהוֹר: חֶסֶד גָּבַר עַל שִׁגְגַת אָב. וְרָשָׁע הוֹסִיף חֵטְא עַל חֲטָאָיו: טָמַן בְּלִבּוֹ מַחְשְׁבוֹת עֲרוּמָיו. וַיִּתְמַכֵּר לַעֲשׂוֹת רָעָה: יָדוֹ שָׁלַח בִּקְדוֹשֵׁי אֵל. כַּסְפּוֹ נָתַן לְהַכְרִית זִכְרָם: כִּרְאוֹת מָרְדְּכַי כִּי יָצָא קֶצֶף. וְדָתֵי הָמָן נִתְּנוּ בְשׁוּשָׁן: לָבַשׁ שַׂק וְקָשַׁר מִסְפֵּד. וְגָזַר צוֹם וַיֵּשֶׁב עַל הָאֵפֶר: מִי זֶה יַעֲמוֹד לְכַפֵּר שְׁגָגָה. וְלִמְחוֹל חַטַּאת עֲוֹן אֲבוֹתֵינוּ: נֵץ פָּרַח מִלּוּלָב. הֵן הֲדַסָּה עָמְדָה לְעוֹרֵר יְשֵׁנִים: סָרִיסֶיהָ הִבְהִילוּ לְהָמָן. לְהַשְׁקוֹתוֹ יֵין חֲמַת תַּנִּינִים: עָמַד בְּעָשְׁרוֹ וְנָפַל בְּרִשְׁעוֹ. עָשָׂה לוֹ עֵץ וְנִתְלָה עָלָיו: פִּיהֶם פָּתְחוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל. כִּי פוּר הָמָן נֶהְפַּךְ לְפוּרֵנוּ: צַדִּיק נֶחֱלַץ מִיַּד רָשָׁע. אוֹיֵב נִתַּן תַּחַת נַפְשׁוֹ: קִיְּמוּ עֲלֵיהֶם לַעֲשׂוֹת פּוּרִים. וְלִשְׂמוֹחַ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה: רָאִיתָ אֶת תְּפִלַּת מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר. הָמָן וּבָנָיו עַל הָעֵץ תָּלִיתָ :

שׁוֹשַׁנַּת יַעֲקֹב צָהֲלָה וְשָׂמֵחָה . בִּרְאוֹתָם יַחַד תְּכֵלֶת מָרְדְּכָי: תְּשׁוּעָתָם הָיִיתָ לָנֶצַח וְתִקְוָתָם בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. לְהוֹדִיעַ שֶׁכָּל קֹוֶיךָ לֹא יֵבֹשׁוּ וְלֹא יִכָּלְמוּ לָנֶצַח כָּל הַחוֹסִים בָּךְ : אָרוּר הָמָן אֲשֶׁר בִּקֵּשׁ לְאַבְּדִי . בָּרוּךְ מָרְדְּכַי הַיְּהוּדִי . אֲרוּרָה זֶרֶשׁ אֵשֶׁת מַפְחִידִי. בְּרוּכָה אֶסְתֵּר בַּעֲדִי . וְגַם חַרְבוֹנָה זָכוּר לַטּוֹב :

ביא נאכט זאגט מען ואתה קדוש. אום מוצאי שבת זאגט מען ויהי נועם ואתה קדוש. קדיש שלם אן תתקבל. ביא טאג זאגט מען אשרי ובא לציון . קדיש שלם. עלינו . קדיש יתום :

מאורה לפורים

שִׁיר אֵל נֶעְלָם . לְיוֹם אוֹת עוֹלָם . וְהָיָה שֵׁם לְמִתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ : יְהַלְלוּ יַחְדָּו. יוֹם יוֹם מְעִידָיו . כִּי בִלְעָדָיו . אֵין מִי לִדְרוֹשׁ: עֶזְרִי מִשְּׁמֵי מְרוֹמַי . כַּמָּה הָיָה בִּימֵי אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ: בְּקוּם רַע חוֹרֵשׁ. גֹּרֵשׁ יְגֹרֵשׁ. פּוֹרֶה שׁוֹרֶשׁ. לַעֲנָה

ים : (ב) וכל אונ דאס שטארקייט אונ גרויסקייט פון מרדכי וויא דער מלך האט אים דער הייבן שטייט געשריבן אין דיא קראניקעס פון דיא מלכים פון מדי אונ פרס : (ג) כי מרדכי איז געוועזן דער אנדערער פון דעם מלך אונ חשוב ביא אללע יהודים אונ איז אן גענומען געוועזן ביא דיא מיינסטען ברידער ער האט געפארשט נאר גוטס אויף יודין אונ האט גערעט גוטע רייד צו זיינע קינדער:

וראש: נצר ראשית. גוי אשר השית. רוח חרישית. לעקור ולשרש: אורי וישעי. אמץ זרועי. יעיר לעברה. שמש זרחה: ירוממו ידידים. כי ליהודים. היתה אורה. ששון ושמחה: מקוה ישראל. בעת צרה. הלביש גבורה. בן אפרתי: לנקום נקם אל. בני ישראל. בלץ המגאל. איש חרפתי: בא ודן קלון. עד מלון. פלימי וילון. לכרות בריתי: זכרו להברית. שמו עד אחרית. מצות עברית. היתה אתי: ואתמוגג. מאשר שגג. חמול על אגג. ראש מלכותי: לולי אור לי. יי חילי. מצר עזרה. המציא רוחה. ירוסטו: יוצא רענן פרח רע. המן הרע. בן המדתא: זמם באפו. להכביד אכפו. עד אין רפוא. להשית בתה: כי הוקם על. כל ממעל. כוס הרעל. כדי לשתותה: נקלה בנכבד. במרדכי לבד. בז ותכבד. בפי כסיל מתתה: אלהי מחסי. הפכה לשוסי. בלי תת לחסידיו המותה: האיר דרכי. אחרי מלכי. בבא לי צרה ואנחה. ירוסטו: אלהי צורי. שמתי סברי. בו כי בעזרי. קשתי דורך: השיב פשע. גמול על יד רשע. צדיק ונושע. קרא לו אברך: פרי מעשהו. להאכילהו. להשביעהו. ימים אורך: זה לי כמה. לבבי הומה. שני מגורי מעבודת פרך: זרע להחיות. אבודת שיות. אבקש להיות. במות דורך: ובאורך אור. נראה באור. וכנס פזורה הנדחה: ירוממו ידידים. כי ליהודים. היתה אורה. ששון ושמחה: אור חד״ש

קרובץ לפורים

דער חזן הייבט אן ברוך אתה בי״ז ומושיע ומגן:

ויאהב. אומן יתומת הגן. אמנה שבעים וחמש בעדה להגן. אז מאז כחו ידע נגן. אריה בן זאב לישע הוגן. אץ להזכיר אותו מגנן. ומרדכי. אמץ באלף המגן: ברוך אתה יי מגן אברהם: אתה גבור בי״ז להחיות מתים

המלך. בכם יה חק לזרע כה יהיה. בקמים כל גשם לא תחיה. בן בכורת חל דבר אהיה. בקוץ אשר נכמר ויחיה. בכן צפעו צץ לצדים שיהיה.

ויאהב אומן ער האט ליב גיהאט דער דער ציהער מרדכי וואס ער האט דר צויגן די יתומה אסתר וואס זיא איז ראוי גוועזן צו דר מלוכה. דם גלויבן פון אברהם אבינו וואס ער האט גיגלויבט אין הקב״ה אונ איז אוועק גינאנגען פון זיין פאטערס הויז ווען ער איז אלט גיוועזן פינף אונ זיבעציג יאר דאס גלויבן האט באשיצט אויף אסתר. דערנאך מאל אז דוד המלך האט גיזעהן ברוח הקודש אז מרדכי ער הייסט אריה בן זאב מחמת די מוטער קומט ארויס פון שבט יהודה ער הייסט נור אריה אונ דער פאטר פון שבט בנימין וואס עס שטייט בנימין זאב יטרף אז ער איז ראוי ישראל צו העלפן האט גיאיילט צו גידיינקן ווען דער שמעי האט גילעסטערט האבן אים די שרים גיוואלט הרגענן מחמת ער איז גיוועזן מורד במלכות האט דוד גזאגט צו די שרים (היום יומת איש) דאס האט ער גימיינט מרדכי וואס דער פסוק רופט אים איש יהודי אונ מרדכי איז גיווארן שטארק בשיצט דורך די טויזנד מענשן וואס זיין עלטר פאטר שמעי האט מיט זיך גינומען דוד המלך איבר צו בעטן דורך דעם איז ער גיבליבן לעבן קומט פון אים דער מרדכי:

המלך בכם דער קינית הקב״ה האט גישווארן ביי זיין שטול אונ האט דם אוים גיקריצט אין דער תורה צו דיא קינדר פון אברהם וואס ביי אים שטייט כה יהיה זרעך צווישען דיא עמלקים די פיינט וואס עם שטייט לא תחיה כל נשמה אבער שאול המלך ער האט פר שוועכט די רייד פון דעם אייבינליכן נאט וועיל ער האט זיך דער בארימט איבר דעם דארן אגג אונ האט אים גילאזט לעבן איבר דעם האט זיין קליינע שלאנג דם איז המן איז. ער גיבארן גיווארן צו די ישראל ווי אשטעכענדיגער דארן דר נאך איז ארויס גיגאנגן צו פר ביטערן דעם המן מיר

יצא. למרו מור בגשמים מחיה: ברוך אתה יי מחיה המתים: נקדש בי״ו וקדוש אתה

את אסתר, גל ממסתיר לגואל. גוי כנואש מלהגאל. גוזר אם אין לאיש
גואל. גלף משפה תבנית הגואל. גש כאח לצרה לצחצח הגואל.
מלפני. עיר וקדיש להקדיש אאל: ברוך אתה יי האל הקדוש: אתה חונן בי״ו בינה והשכל

מכל, דורו בן להתבונן. דעת מאיזה חטא צג צר שונן. דברת אב כזכר
אונן. דלתי צור כנסה דפק ותנן. דגלים לשלש תען ולתנן. המלך.
זעקם בן דעה חונן: ברוך אתה יי חונן הדעת: השיבנו בי״ו שלמה לפניך

הנשים, ההגונות לכם ישיבה. הוכערו וסערה בם נשבה. הדסה זאת כנגע
לה תור ומחשבה. הללה לכל רואיה ועזר לו שוה. הדר ימיני
לשובב שובבה. בלבוש. רצות רוצה בתשובה: ברוך אתה יי הרוצה
בתשובה: סלח לנו בי״ו ומלח אתה

ותשא, ותבא באלוה. ולא ידעה כי זאת עשתה יד אלוה. ויבער חנף בכל
גבול לשלוה. ובהגיע תור בגין לצלוה. ובת אביחיל לבשה צלוה.
מלכות. בהרבה מרבה לסלוח: ברוך אתה יי חנון המרבה לסלוח:

ראה נא בענינו בי״ו וחזק אתה

דס איז מרדכי ווארום אויף דעם ווארט מור מאכט דער תרגום מירא דכיא מיט דר הילף פון
השי״ת וואס ער וועט דיא טויטע לעבעדיג מאכין מיט טויא אונ רעגין:

את אסתר אסתר איז גיוועזן פר בארגן פיר יאר פאר די דינר פון אחשורוש דר נאך האט איר
הקב״ה אנטפלעקט כדי עס זאל דורך איר קומען די גאולה אז דס פאלק האבן זיך שוין
גאר מיאש גיוועזן פון צו ווערן אויס גילייזט דער גוזר הקב״ה האט גיזעהן אז זיי האבן ניט
ווער עס זאל זיי אויס לייזן ער האט אויס גיקריצט פון דעם שבט בנימין וואס ער איז אויס
גיקריצט אויף דעם ישפה דס איז גיוועזן די אבני החשן זאל ארויס קומען מרדכי ער זאל זיי
אויס לייזן. מרדכי האט גינענהנט גלייך ווי איינר וואס זיין ברודר העלפט אויס זיין נויט ער
זאל מאכן ריין דס מיאוסקייט פון ישראל. דאס זאגט דר חזן, פריער פון די מלאכים וואס זיי
הייסין עירין קדישין וועל איך אן הויבין קדושה זאגין:

מכל דורו מער פון זיין גאנצין דור האט ער גיקליגט צו פאר שטיין פון וואס פאר אחטא איז
אויף גישטאנען דר באליידיגער דר שארפער. דאס פירונג פון דעם פאטר דאס מיינט
מען משה רבינו וואס ער פלעגט תפלה טאן פאר די ישראל אז מרדכי האט גידיינקט דאס
וואס ער איז ארויסגיקומען פון שבט בנימין ער הייסט בן אוני. די טירן פון גאטס הויז דאס איז
די שולין וואס מען נאמילט זיך איין תפלה צו טאן האט ער דארטין גיקלאפט אונ גיבעטין
גאט. די ישראל וואס זיינען גיוועזן איין גיטיילט אין פיר באנירען זיי זאלין דרייא טעג דורך
אנאנד פאסטין אונ גאט בעטין. דר מלך וואס ער לייטזעליגט די מענשין וויסענשאפט האט
ער פאר נומען אונ פאר שטאנען זייער גישרייא:

הנשים ההגונות די ווייבר וואס זיינען ראוי גיוועזן צו זיצין אויף דר קיניגליכע שטול זיי זיינען
ווארין פאר מיאוסת אונ אשטורעם ווינד האט אין זייא גיבלאזין דאס מיינט מען
אחשורוש האט זיי ניט גיוואלט נעמען אבר די אסתר אז עס האט גירייכט איר צייט צו קומען
צום מלך זיא איז ווארין גילויבט צו אלע אירע זעהערם האט ער זיא צו זיך גימאכט פאר
אהילף דאס מיינט מען ער האט זיא פאר אוייב גינומען. מרדכי דער הייסט איש ימיני
איז ווארין באשיינט מיט דעם וואס ער האט דיא ווילדע ישראל גימאכט ווידער קערין צו
השם יתברך מיט דעם אן קליידין דעם זאק אונ פאסטין כדי צו מאכן באווילינען הקב״ה
וואס ער באגערט אן תשובה:

ותשא ותבוא אונ אסתר הייבט אויף אירע אויגין צו הקב״ה אונ קומט צום מלך אום גירופין
זיא האט ניט גיוואוסט אז דאס איז אלץ גיטאן גיווארין דורך גאטס מאכט. ער איז
גיווארין פאר נארעשט אחשורוש מיט דעם וואס ער האט ארויסגישיקט אין זיין גאנץ
נימארק אלע בתולות אויף צוא זאמלען אונ אז עס האט גירייכט דיא צייט פון בנין בית
המקדש

חן. זבדה מהררי אל. זכותה עמעם כיד בן אביאל. זאת בבואה הלום נשאה עין לאל. זכרה נא לי צדקת הררי אל. זה הכינה לאות לתקון אריאל. תבלת. ידה עשות לגאולי אל: ברוך אתה יי גואל ישראל: רפאנו ביז ורחמן אתה

וחסד. חסדה חסיד המחוללי. חור וכרפס וכתם וחלי. חילה רוץ ראש פתן מנחלי. חרון בו לשלח עוד מלאכלי. חלת פני אלהים יי חילי. וחור. רב חתלי רופא חולי: ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל: ברך עלינו ביז כשנים הטובות

לפניו. טבע הוד אברך. טבוע היה ומוכן להארך. טמנה וסתרה מפחע ידך. טמא כהוגרל נפנה להברך. טוב פץ לה קומי אורי כי בא אורך. ועטרת. בשנת טובתך בנשם אברך: ברוך אתה יי מברך השנים:

תקע בשופר ביז מארבע כנפות הארץ

מכל. יודעי דת שפתי מרבץ. יקר ימיני בדת ימין רובץ. יופי עדי עדיים משבץ. יצא מלבש על יד קובץ. ירש מתן שאלות יעבץ. זהב. ימן לאסוף נדחים מקבץ: ברוך אתה יי מקבץ נדחי עמו ישראל: השיבה ביז וצדקנו במשפט

המקדש צו באגליקן ובת אביחיל אסתר זיא וואר דיא טאכטער פון אביחיל זיא איז ווארין אן גיקליידט מיט גליק.דר נאט וואס ער פאר גיבט די זינד האט איר גיגרייסט עס איז פון איר ארויסגיקומען דער מלך דריוש:

חן זבדה איר איז ווארין צו גיטיילט לייטזעליקייט אין זכות פון די שטארקע בערג דאס מיינט מען די אבות.די אסתר איז ווארין גימישט מיט זכות שאול בן אביאל.די אסתר אז זיא איז גיקומען צו דר גדולה האט זיא אויפגיהויבין די אויגין צו הש"י אונ האט גיזאגט גידיינק מיר דעם זכות פון די אבות וואס זיי ווערין אן גירופין הררי אל.דר ליבער נאט האט זיא אן גיברייט צו אצייכין דאס פון איר וועט ארויסקומען דריוש וואס ער וועט בויען דאס בית המקדש וואס ער ווערט אן גירופען אריאל. זיא האט מיט אירע הענד איין גיזאמילט תבלת צום בית המקדש פון ווענין דיא דער לייזונג פון נאט דאס איז דיא ישראל וואס זיי ווערין אויסגיליזט דורך גאטס מאכט:

וחסד חסדה מיט חסד האט ער זי גילייטזעליגט דר גינעדיגליכער באשעפער דאס זיא איז באקליידט אונ גיצירט גיווארן מיט קליידר אונ צירונג פון חור אונ כרפס.הקב"ה האט איר גישטארקט זי זאל צו שלאגין דם קאפ פון דעם שלאנג המן וואס ער האט מיר גיברענט ווי קוילין עס זאל אין אים גישיקט ווערין דר גרים צארין ער זאל מיך ניט מער קענען פאר דארבן. זי האט נאט גיבעטין אונ האט גיזאגט איך בעט דיך מיין שטארקער גאט די גרויסע לעבער אונ וואונדין מיינע זאלסטו מיר פלאסטערין דו היילער פון אלע קראנקע:

לפניו טבע דער פאר איידר מרדכי איז באשאפין גיווארין איז גיוועזן גיחתמת זיין שיינקייט דורך יוסף הצדיק וואס ער הייסט אברך.די מתנות וואס ער האט גיגעבן צו בנימן דאס האט מרמז גיוועזן אויף מרדכים גדולה אזו וויא עס שטייט אין מדרש אלע נסים וואס איז גישעהן צו יוסף איז צו מרדכי אויך גישעהן.ער איז גיוועזן גיחתמת אונ איז גיוועזן אן גיגרייט צו הייליגן די ישראל.זי איז גיוועזן פארבארגין פון אים דאס הייסט זי האט ניט גיוואוסט זיין אחשוורוש אוייב אז ער האט גיווארפין גורל אונ עס איז גיפאלין דער גורל ער זאל זיא פאר טיליגען אבער מען האט ניט ...

נעמען פאר אוייב.דר גוטער נאט האט איר גיזאגט דורך אבת קול שטיי אויף מיין ליכט דען עס איז גיקומן די צייט פון דיין ליכט צו די ישראל אונ דיין קרוין פון דר מלוכה וועט זיין גיבענטשט אזו ווי אגוט יאר וואס עס ווערט גיבענטשט מיט רעגין:

כל יודעי פיל מער פון שבט יששכר וואס זיי ווייסין די תורה וואס יעקב אבינו האט אויף זיי גיזאגט רובץ בין המשפתים איז ווארין ווערדיג מרדכי אין דר הייליגער תורה וואס זיא האט גירופט אויף דר רעכטער האנט פון הקב"ה אונ איז גיגאנגן גיקליידט מיט שיינע קעסטליכע צירונג. ער איז ארויסגיגאנגען אן גיקליידט דורך דעם המן וואס ער האט פיל עשירות איין גיזאמילט.מרדכי האט גירשת די גאב וואס יעבץ האט גיבעטין פון הש"י דאס ער זאל אים שטארקין אין דר תורה.דר נאט וואס ער וועט איין זאמלען די פאר שטויסענע

הבתולות. בהקבץ שנית במאהב. כבודה בת מלך השליכה יהב. כי צדיק יי צדקות אהב. כמס חב רשפי להב. מלהיב ללהב. כרה שוח לער לחוס להבהב. גחלה. קפץ בדין משפט אהב: ברוך אתה יי מלך אוהב צדקה ומשפט: ולמלשינים ביו במהרה בימינו

וישם. לילה ותנומה המניע. לילה אשר תנין ורב הניע. לדורות אותו הצניע. להיות לפלאו צנוע. לכד יד יהיר ובאשמורו הכניע. ותבריך. יחומיו שח זדים מכניע: ברוך אתה יי שובר אויבים ומכניע זדים: על הצדיקים ביו כי בך בטחנו

כתר. מלוכה מאז היה מובטח. מאליו היה להנתן לבת הובטח. מלכות כשרוה מראם הוטח. מטובת זיו הוד מבטח. מראש עד עקב לבה בטח. בוץ. להאמירה במעוז ומבטח: ברוך אתה יי משען ומבטח לצדיקים: ולירושלים עירך ביו מהרה לתוכה תכין

מלכות. נחפזה כחזו רביד. נבל נתון על ידיד. מיד מעביד. נשאו מעל כל ומרדו הכביד. ניניו כתרזו להאביד. נשואי כתם זהב טוב הזביד. וארגמן. ימנם לכונן עיר דוד: ברוך אתה יי בונה ירושלים:

את צמח. שמע קולנו ביו ישראל ברחמים

האט אן גיבריוט פיל גאלד צו המן איין צוזאמלען פון וועגן מרדכי וויא עס שטייט ותשם אסתר את מרדכי על בית המן:

הבתולות ביהקבץ ווען מען האט דאס אנדערע מאל איין גיזאמילט בתולות דורך אסתרס ליבשאפט ווארום דער קיניג האט זיא ליב גיהאט אונ זיא האט אים ניט גיוואלט מגלה זיין איר משפחה האט מען אים איין עצה גיגעבין ער זאל הייסין ווידער איין זאמלען בתולות וועט זיא זיך מקנא זיין אונ וועט אויס זאגין איר משפחה דאך האט די גיעהרטע בת מלך אויף השי״ גיווארפין איר האפונג ווארום דר גירעכטער גאט האט ליב דעם וואס ער גייט מיט גירעכטיקייט דאך האט דר קיניג אחשורוש וואס ער איז גיגליכן מיט זיין שטארקייט צו א בער פאר בארגין די היציגע פונקען דאס מיינט מען דעם כעס וואס ער האט גיהאט אויף אסתר אבער המן האט אונטערגיבלאזין זיין כעס עס זאל פלאמען ער האט זיך אליין גיגראבין אגרוב זיין לייב זאל פלאמען אין גיהנם אבער דער גרויסער מדת הרחמים איז גישפרונגען אין דין פאר השי״ וואס ער איז אוהב משפט:

וישם לילה אונ הקב״ה האט גימאכט נאכט אונ דעם שלאף פון דעם קיניג האט ער פאר מיטן די נאכט וואס ער האט פאר וואגילט דעם פרעה ער דייסט תנין אונ סנחריב ער הייסט מלך ירב דאס איז גיוועזן די נאכט פון פסח אונ האט די וועלכיגע נאכט באהאלטין צו די נאך קומענדיגע דורות אויך נסים צו באווייזין די נאכט זאל זיין פארבארגין וואונדער צו טאן אין איר. ער איז ווארין באצוואונגען דר מוטוויליגר אונ שטאלצר המן אונ אין דעם הינטערשטין טייל פון דער נאכט דאס הייסט גאנץ פריא איז ער גיווארין אונטער טעניג אונ דאס איין הילונג פון זיין היצונג דאס מיינט מען המנס פיל קינדער זיינען גיווארין איין גיבוקט דורך הילף פון הקב״ה וואס ער מאכט אונטער טעניג אלע מוטוויליגע:

כתר מלוכה דיא קרוין פון דער מלוכה פון פאר לאנג איז עס גיוועזן פאר זיכערט. פון זיך זעלבערט איז די מלוכה ראוי גיוועזן גיגעבין צו ווערן צו אסתר וואס זי איז די טאכטער פון בנימן. הקב״ה האט מבטיח גיוועזן צו יעקב אבינו נאך איידער בנימן איז גיבארין גיווארין (ומלכים מחלציך יצאו). די קיניגין אז זיי האבן אסתר גיזעהן איז זייער זעהונג פאר קלעפט גיווארין פון דר גוטער לויטערער שיין וואס זיא איז פאר זיכערט גיוועזן פון אן הייב ביז צום סוף איז איר הארץ גיוועזן פאר זיכערט אויף הקב״ה. בוץ דאס איז מרדכי ווס ער איז גיוועזן גיקליידט אין ליינען ער האט זיי גישטארקט מיט שטארק פאר זיכערונג:

מלכות נחפזה די קיניגרייכין זיינען דר ציטערט גיווארין אז זיי האבין גיזעהן דאס גילדענע האלזבאנד פון דעם המן איז ווארין גיגעבן אויף דעם גיליבטן מרדכי פון האנד דעם קיניג אחשורוש וואס די גאנצע וועלט האט צו אים גידינט. צום ערשטין האט ער דעם המן

בראשה, סים זר אשר הופלא. סוגת שושן עלות משפלה. שירת רדומים עלות ממכפלה. שעיר ואת שרידיו לשחת הפילה. סגורי כלא הפן מאפלה. והעיר. רון כפלה לשומע תפלה: ברוך אתה יי שומע תפלה:

רצה בי"ז לציון ברחמים

וימליכה, עזור לאום מוראה. עצורה היתה לכן מעת נבראה. עמיתה הפגיע בעדה קריאה. עד עת בא דברו אשר ראה. ענותם לחוזים שדי הראה. שושן. חותים לעבדו בוראה: ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון: מודים אנחנו לך . ועל הנסים . ועל כולם בי"ז ועזרתנו סלה

תחת, פלפול יגיע לקח טוב. פעלת צדיק פעלם לטוב. פאר אומר אשר הוא טוב. פור הפך למשתה ויום טוב. פדות כן תחיש להדר הטוב. צהלה. וזמרה להודות לאל טוב: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות:

אלהינו. שים שלום בי"ז ובכל שעה בשלומך

ושתי, צואנה למערכות. קצינות כהכתרה ממלכות. רגלי אילת במות דורכות. שבעים ימי צר עלות לה ארוכות. תקפה עם דוד לעיניה ברכות. ושמחה. קול נשמע מתהפכות. ודובר שלום ממעון הברכות: ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום: ח"ק

מען לייענט סוף פ' בשלח ויבא עמלק. ח"ק. יהללו אונ מען שטעלט אריין די ספר תורה אין ארון הקודש אונ מען לייענט דיא מגלה אונ מען זאגט אשרי ובא לציון. ק"ש. עלינו. ק"י:

דער הויבן איבר אלע שררות אונ ער האט זיין לאסט זייער באשווערט דורך דעם זיינן זיינע קינדר געווארן פאר לארין. נשואי רחם דיא ישראל וואס זיי ווערין גיטראגין אויף הקב"ה פון מוטערס טראכט אן האט ער זיי אגוטע טייל צו גיטיילט. פירפיל וואל איז ווארין אן גיבכייט דורך דרייוש דער זון פון אסתר אן צו בויטין דאס בית המקדש:

בראשה סים אויף איר קאפ איז גיוועזן אן גיצייכינט די קרוין דאס וואר אגרוים וואונדר דאס די קרוין איז גיוועזן גלייך ווי מען וואלט אויף איר מאס גימאכט. די ישראל וואס זיינען גיצוימט מיט רוזין זאלין אויף גיין פון בבל. די תפלה פון די אבות וואס זיי שלאפין אין דער מערת המכפלה זאל אויף גיין צו הקב"ה אונ מיר ישראל וואס מיר זיינען גיוועזן פאר שלאסין אין דר פינצטערניש האט אונז הקב"ה איבר גיקערט צו ליכט אונ די שטאט האט ער פאר טאפילט לויבונג צו הקב"ה וואס ער הערט אלע גיבעט:

וימליכה עזור אונ הקב"ה האט זי גימאכט קיניגין זי זאל זיין אהילף צו דעם פאר מיאוסטין פאלק. זי איז גיוועזן אויף גיהאלטין צו דר מלוכה פון גיבארינהייט אן. איר גיזעלין מרדכי האט פאר איר גיבעטין אונ גירופין צו הקב"ה ביז עס איז צו אים גיקומען דער פתרון פון דעם חלום וואס ער האט גיזעהן ווי עס שטייט אין מדרש. זייערע נבואות האט דר אלמאכטיגער גאט צו דעם הויפט נביא גיוויזען דאס וואר משה רבינו עס שטייט אין דר תורה ואנכי הסתר אסתיר פני דאס איז גימיינט אסתר. די רוזין וואס זיינען גיוועזן צווישן דערנער זאלין דינען הקב"ה מיט פארכט:

תחת פלפול אן שטאט וואס מרדכי האט מפלפל גיוועזן אונ במיהט אין דר תורה. די ווערקין פון מרדכי דעם צדיק האט דיא ישראל אויסגיוועקט צו גוטן. די רייד פון מרדכים תפלה וואס זיינען גיוועזן שיין אונ גוט האבין איבערגיקערט דעם שלעכטין גורל פון המן צו משתה ויום טוב. מיר בעטין דיך ליבער גאט זאלסט איילין איין אויסלייזונג צוא דעם גוטין בארג דאס מיינט מען דאס בית המקדש:

ושתי צואנה פון דעם איינגנם ארט וואו זי איז גיקריינט גיווארן מיט הערשאפט אונ קיניגרייך די פיס פון אסתר זיא הייסט אילת השחר האבן גיטראטין אויף איר הייך. עס זאל אויף גיין אהיילונג צו די זיבעציג טעג פון דעם באלידיגר המן ווארום פון י"ג ניסן וואס מען האט די ערשטע בריף גישריבין ביז כ"ג סיון וואס מרדכי האט גישריבין די נוטע בריף איז זיבעציג

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל: אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי:

אֶת פְּנֵי מֶלֶךְ אֶתְיַצְּבָה בְּוַעַד מַקְהֵלוֹת. וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתָיו לְסַפֵּר בְּמַעַרְכֵי תְהִלּוֹת. אֱלֹהִים עַד מָרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדוֹלוֹת: אָז בְּטֶרֶם נִמְתָּחוּ וְאַבְנֵי פִּנּוֹתֶיךָ יֻסָּדוּ. כֵּס יְשִׁיבָתְךָ עָלָה בְּמַחֲשֶׁבֶת חָשַׁבְתָּ. נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: בָּנִים חֲבִיבִים בְּחִבָּה יְתֵרָה וְנוֹדַעַת. עָלוּ בְּמַחֲשָׁבָה לְהַשְׂכִּילָם עֵצָה מוֹדַעַת. אֱמוּנַת עִתֶּיךָ חוֹסֶן יְשׁוּעוֹת חָכְמַת וָדָעַת: מַשְׁמִיעַ שָׁלוֹם הַשְׁמִיעַ הָכוֹנוּ דַרְכֵיכֶם. בְּנֵי חֲסוּ בְצִלִּי וּזְכוּ בִּמְקַדֶּשְׁכֶם. כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם. קָדוֹשׁ: גְּמִילוּת חֶסֶד תָּמִיד אַבִּיעָה וְאַזְכִּירָה. אֱלֹהַי זְבָדַנִי בְּלֶקַח טוֹב לְהִתְפָּאֲרָה. חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה: מַרְפֵּא וְשִׁקּוּי עֶצֶם לְמַחֲזִיקֶיהָ וּמַמְנִיהֶם. חַיֵּי נֶצַח הַנְחִיל יֵשׁ לְמוֹצְאֵיהֶם. יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וָחַי בָּהֶם: דְּבָרָיו נֶחֱמָדִים מִפָּז וּמִדְּבַשׁ מְתוּקִים. לִוְיַת חֵן וַעֲטֶרֶת לְגָרוֹן מַעֲנִיקִים. אֲשֶׁר לוֹ חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים צַדִּיקִים: הוֹרוּנוּ יְשִׁישֵׁי לֶכֶת נְתִיבוֹ. זוֹ הַדֶּרֶךְ לְכוּ בָהּ עַם קְרוֹבוֹ. הַשַּׁעַר לַיְיָ צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ: וְהִתְבּוֹנְנוּ קְבוֹעַ שָׁנִים וּלְתַקְּנָם בְּמֶרֶץ. אֱלֹהֵיכֶם הַמַּשְׂכִּילְכֶם לְחַסֵּר וּלְעַבֵּר בְּתֶרֶץ. רְאֵה נָתַתִּי לִפְנֵיכֶם אֶת הָאָרֶץ: הִתְחַזְּקוּ וְהִזָּהֲרוּ כְּמִנְהַג אֲבוֹתֵיכֶם בִּידֵיכֶם. לִדְחוֹת וְלִקְבּוֹעַ בְּמָסוֹרֶת מְסוּרָה לָכֶם. הַדְּבֵקִים בַּיְיָ אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם: זְהִרוּ לִדְחוֹת פֶּסַח מִבֶּדוּ וּמֵאַדוּ רֹאשׁ הַשָּׁנָה. לִקְבּוֹעַ פֶּסַח בְּאַגַה״ז וּבְגַה״ז פֶּסַח לְתַקְּנָה. כִּכְתָבָם וְכִזְמַנָּם בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה: יָמִים יֻצָּרוּ וְהוּבְהֲרוּ זַבְּדוּ סִמָּנֵיהֶם. אֲדָר הַסָּמוּךְ לְנִיסָן קָבוּעַ בָּהֶם. לְקַיֵּם אֶת יְמֵי הַפּוּרִים הָאֵלֶּה בִּזְמַנֵּיהֶם: חַכְמֵי לֵבָב חָכְמוּ קָבוֹעַ וּלְתַקְּנָה. אַרְבַּע פָּרָשִׁיּוֹת תָּמִיד לִקְרוֹת בְּרִנָּה. לְעִתִּים מְזֻמָּנִים שָׁנָה בְשָׁנָה: מְהוֹרִים בְּאֶחָד בַּאֲדָר מַשְׁמִיעִים עַל הַשְּׁקָלִים בְּרִנָּה. בְּנִיסָן לְהָבִיא קָרְבָּן מִתְּרוּמָה חֲדָשָׁה כְּתִקּוּנָהּ. רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה: מַתְכִּיפִים אַחֲרֶיהָ מְחִיַּת סוֹטֵן לְהַשְׁמִיעָה. שְׁקָלֵינוּ לְהַקְדִּים גְּאוֹן קָמֵינוּ לְהַכְנִיעָה. אָמַר עִם הַסֵּפֶר יָשׁוּב מַחֲשַׁבְתּוֹ הָרָעָה: יַשְׁמִיעוּ בַּשְּׁלִישִׁי עַל טָהֳרַת הָרֶגֶל בִּקְרִיאָתָם. לְהִזָּהֵר בְּהַזָּיוֹת וּבִטְבִילוֹת טָהֳרָתָם. וְהִזַּרְתֶּם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִטֻּמְאָתָם: כְּבוֹד הָרֶגֶל לְהַשְׁמִיעַ לִדְרוֹשׁ וְלִשְׁאוֹל. הִלְכוֹת חֻקּוֹתָיו בְּשִׂמְחָה וּמָחוֹל. וְאֶת עַמִּי יוֹרוּ בֵּין קֹדֶשׁ לְחוֹל: בָּרְבִיעִית עִנְיַן הַחֹדֶשׁ לְבָאֵר כַּצְּהָרָיִם. נִסֵּי נִפְלְאוֹתָיו לְהַגִּיד אֹתוֹת נַהֲרָיִם. תִּזְכּוֹר אֶת יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: לָמְדוּ פְּעָמִים לְהַקְדִּים וּפְעָמִים לְהַפְסִיק קְרִיאָתָם. זַט״וּ כ״וּ דַ״ד וּבִי״וּ נְתִיבָתָם. חֲכָמִים יַגִּידוּ וְלֹא כִחֲדוּ מֵאֲבוֹתָם: מְדֵי חַל אֲדָר בְּכוֹשֶׁר מִצְוָה. קוֹרְאִים פָּרָשַׁת שְׁקָלִים בְּשַׁבָּתוֹ בְּאַחֲוָה. אֶת סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר צִוָּה: בִּשְׁמוֹנָה בוֹ פָּרָשַׁת זָכוֹר לְהַשְׁמִיעַ וּלְהַזְכִּירָהּ. לְהַשְׁמִיעֵנוּ שָׂשׂוֹן וְשִׂמְחָה גִּילָה וְאוֹרָה. וְאָזְנֵי כָל הָעָם אֶל סֵפֶר הַתּוֹרָה: נִמְנִין וּמַפְסִיקִין בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ מִקְרָאֵיהֶם. וּפָרָה וְהַחֹדֶשׁ בִּשְׁתֵּי שַׁבָּתוֹת יְצָרְפוּ קוֹרְאֵיהֶם. חוֹבְרוֹת אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ בְּכַנְפֵיהֶם: סְפִירָתוֹ כְּהֶקְבֵּעַ בַּשֵּׁנִי מִפִּי רָאשֵׁי. נִקְדִּים

טְעג. דִיא וַואר זִיךְ שְׁטַארְקִין מִיט אִיר פְּרַיינְד מָרְדְּכַי תְּפִלָּה צוּ טָאן אוֹיף דִיא יִשְׂרָאֵל וָואס וֶוערִין גִירוּפִין עֵינַיִךְ בְּרֵכוֹת דָאס אִיז טַייטְשׁ דַיינֶע אוֹיגִין זֶעהִין וִוי טוֹיבִין וִוי דִי טוֹיב פְלִיהִט קוּקְט זִי צוּ אִיר נֶעסְט אַזוֹ זַיינֶען דִי יִשְׂרָאֵל אוֹיךְ. נָאךְ דֶעם אַלֶעם אִיז גִיהֶערְט גִוָוארִין פוּן דִי פֶּענְצְטֶער פוּן הִימֶעל אַז דִי יְהוּדִים זָאלִין זַיין פְרַיילִיךְ אוּנ עֶס אִיז גִיזָאגְט גִיוָוארִין פְרִיד פוּן וָואוּנוּנְג דָאס בֶּענְטְשׁוּנְג דָאס מַיינְט מֶען אוֹיךְ פוּן דֶעם הִימֶל:

קריאתנו לפניו ולא נחשה. ביום ההוא בספר תורת משה: בששה בו מפסיקין
פרשת זכירותיהם. לסמוך גאולה לגאולה ימי מחמדיהם. אשר נחו בהם
היהודים מאויביהם: עבר יום פור קוראים כל אחת בשבתה. פרה והחדש
אחת אחת בקריאתה. חוברות אשה אל אחותה: פור בנפול לקבעו ברביעי
בחכמה והשכל. קריאת שקלינו בו נקדים ברוח נדיבה ושכל. תורת אלהים
מפורש ושום שכל: בארבעה בו מפסיקין מתחת סוטניהם. לצרף יחד גאולתם
ולהשמיעם נסי אלהיהם. התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם: צרוף פרה
והחדש השמיעו בקריאתכם. טהרת הרגל וחדות יי היא מעזכם. בני ציון
גילו ושמחו ביי אלהיכם: קבעו כהל בששי מפי חכמים נרמזות. להקדים
קריאת שקלים בחדוה ובעליזות. שמור תשמרון את כל המצוה הזאת: שתי
הפסקות קבעו נבונים ותמימים. אחת בשני בו ואחת בששה עשר מתאימים.
כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים: רעים סבבו לטהרת הרגל לקרבהו.
וענין החדש ביום קדשו לזכרהו. וקדש את ראשו ביום ההוא: שוינוך יי אלהינו
תמיד לנגדנו. עבודתך לעבוד במבטא שפתינו והגיוננו. אמרינו האזינה יי בינה
הגיגנו: צמאה נפשנו להסתופף בכותלי ביתך. הדרשך לקדש בנעד זקניך
ומשרתיך. יי צבאות מה ידידות משכנותיך: תמימיך לבושים בעדי עדיים
נגוהים. מקבלים עדות החדש חומים כמלאכים תמוהים. מתי אבא ואראה
פני אלהים: משגב שם הגדול צדקתו כהררי אל. חסד זכירת קדושיו אמץ
לישרי אל. שובה יי רבבות אלפי ישראל. קדוש:

אופן

שמך לעד. בפי מועד. ואקוד לך אפים: וגם אדרוש. לך אפרוש. הגות שירי
מצלתים: וראש אחרית. והיא הברית. כרותה לשפתים: הגות חסדך.
ורוב הודך. תצלינה אזנים: אכן כל. ובפי כל. מקדש הוא במחנים: יהללו יה.
בהבטיה. בורא ניב שפתים: לבית מעלות. בהיכלות. וגלגלי כרוב חנה:
והאופן. לצד נאפן. והחיות ארבעתנה: והן נראות. כמו נושאות. מקום כסא
ותהתנה: והאמנם. הלא ישנם. בכחו רב ותרעינה: קצות תבל. והוא סובל.
ובזרועו תעופינה: ועת צופי. בצפצופי. אזי ישאו לך רנה: ואז יענו. וירונו.
ובכנפיהם תרפינה: חמשים הם. בגביהם. והששה ומאתים. יהללו יה: והוא נושא.
לכל מעשה. ימי בראשית אשר ברא: והוא גומר. לכל אומר. מעונו שת בתוך
סתרה: ובערפל. מקום אופל. הלא יכפיל להאירה: ובסביבו. בתוך רכובו.
יקר נוגה להצהירה: יתורהו. במתנהו. מכון צדק להתאזרה: והרקיע. והבקיע.
פלג מיות להשברה: ומחציתם. בדכיתם. יאדרו שם בתפארה: ובמרומו.
ממקומו. בקול יענו בני זמרה: יהי ברוך. בשיר ערוך. שוכן ברמתים. יהללו יה: מי
ידמה. לך ובמה. נקדם את פני אימתן: ומבלי כל. ואין אשכול. בראש נופי
זמרתן: ונפזרתי. ונותרתי. כמו תורן בהר איתן: ואין קרבן. והקרבן. מאד גבר
להבריתן: ורק לה זאת. בעליזות. והיא באה לתוחלתן: אשר דרשו. וסוד פרשו.
הזות קוראין בתורתן: וסוד שקל. מחה עקל. וגם פרה לטהרתן: ואחרונה.
בחדשנה. סמוכה לגאולתן: האם פסו. וגם אפסו. ניחוחים בתמרתן: ושית ספור.
מקום כפור. ותרצה ברנתן: ותנפישם. ותחפישם. ותיטיבה לאחריתן: אזי אקוד.

בְּעֵת אֶפְקוֹד . וְאֶכְרַע לְךָ בִּרְכַּיִם: יְהַלְלוּ יָהּ . בְּהַבְטָחָה. בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתַיִם: והחזת

זולת
יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת אַתָּה הַחִלּוֹתָ. הַרְאוֹת כֹּחֲךָ וַחֲסָדֶיךָ לְעַם זוּ יָצַרְתָּ. בִּימִין יֶשַׁע
יי וּגְבוּרָה בְּעֻזְּךָ נֶאְזַרְתָּ. וְהוֹשַׁעְתָּם מִצָּרֵיהֶם וּמְשַׂנְאֵיהֶם הֱבִישׁוֹתָ. גָּאַלְתָּ בִּזְרוֹעַ
עַמֶּךָ וְלוֹחֲצֵיהֶם דִּכִּיתָ. שְׂפָתֶיךָ בָּרוּר מִלְּלוּ בְּחָזוֹן דִּבַּרְתָּ. דְּבָרְךָ הַטּוֹב לֹא נָפַל
כְּמֵאָז הִבְטַחְתָּ. וְהֵם עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ: הֲבֵאתָנוּ בִמְצוּדָה נְתוּנִים בְּיַד
אוֹיְבַי. וַיְגָרֵם בֶּחָצָץ שִׁנַּי לְהַעֲבִיר כָּל טוּבִי. וּמְדֵי יוֹם בְּיוֹם מְהָרְסַי וּמַחֲרִיבַי. וַיַּלְדֵם
בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁבְּ מִמֶּנּוּ שֶׁבִי: זֶרַע מְרֵעִים וְעַם לֹא בִינוֹת. עָרוּ יְסוֹדוֹתֶיךָ וְהָרְסוּ כָּל
פִּנּוֹת. חָרְשׁוּ וְעָקְרוּ נְוֹתֶיךָ וְנִבְעוּ מַצְפּוּנוֹת. וְגַם כֶּסֶף וְזָהָב וּסְגֻלַּת הַמְּדִינוֹת: יוֹם
בְּשׂוֹרָה גָּלֵה לִבְחִירֶיךָ. שֶׁלָּמָּה אֶהְיֶה כְּעוֹטְיָה עַל עֶדְרֵי חֲבֵרֶיךָ: כַּבִּיר פְּדֵה יְקִירְךָ
מִיַּד מַעֲבִידוֹ. לוֹ תְּשׁוּבָה נָשִׁיב כִּי יִרְאוּ עֵינָיו כִּידוֹ. הֵן הֶרְאָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת כְּבוֹדוֹ:
יְדִידֶיךָ הָחִישָׁה לְנַחֲמָם. רָנֵי פַלֵּט תְּסוֹבֵב לְנַהֲלָם וּלְרַחֲמָם. נְשֵׁיהֶם בְּנֵיהֶם
וּבְנוֹתֵיהֶם לְשַׂמְּחָם וּלְרוֹמְמָם. תִּפְאַרְתָּם הָקֵם וְגַדֵּל אֶת שְׁמָם: סֵבֶר תּוֹחַלְתֵּנוּ
הַרְאֵנוּ אֶת פָּנֶיךָ נְעִימוֹת. צִיּוֹן הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ וְעָרִים נְשַׁמּוֹת. עֲבָדֶיךָ רָצוּ אֲבָנֶיהָ
מְפִיקִים לְךָ רוֹמֵמוֹת. תְּחַלֵּק הָאָרֶץ בְּנַחֲלָה בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת: פְּדֵה וְהַצֵּל לְקוֹיֶיךָ.
וְיָרוֹנוּ פְלָאֶיךָ: קַנֵּא אֵל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל קוּמָה וְהָחֵל רָשׁ. אוֹיְבֶיךָ דִּירָתְךָ הֶחֱרִיבוּ
וּמְעוֹנְךָ נֶחֱרָשׁ. רֵעֶיךָ יִירְשׁוּ נַחֲלָתְךָ יַחַד עִיר וּמִגְרָשׁ. יוֹרִישׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִפָּנֵינוּ אוֹתוֹ
נִירָשׁ: שִׁמְךָ יְקֻדַּשׁ בְּעוֹלָמְךָ מוֹשִׁיעַ וְגוֹאֵל. מְפוֹרָשׁ שֵׁם הַנִּכְבָּד צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי
אֵל. חוֹסֵן זְכִירַת קְדֻשָּׁתְךָ יַזְכִּירוּ יִשְׁרֵי אֵל. חַי יְיָ הַמּוֹשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל: עזרת

יוצר לפרשת פרה

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא
אֶת הַכֹּל: אוֹר עוֹלָם בְּאוֹצַר חַיִּים אוֹרוֹת מֵאֹפֶל אָמַר וַיֶּהִי:

אוֹם אֲשֶׁר בְּךָ דְבוּקָה. חָפַצְתָּ וְרָצִיתָ לְצִדְקָה. לְהַנְחִילָהּ מִדְּבַשׁ מְתוּקָה: בְּאוֹר
אֲרוּכָה וַעֲמוּקָה. בָּהֶם בְּאַהַב לְחָשְׁקָה. כִּרְבִיד לְצַוָּאר לְהַבְּקָהּ. גַּם הִיא
בִּמְאֹד מְחֻזָּקָה. בְּתוֹקֶף וּבִתְנַאי נֶחֱקָקָה. מֵעַם בְּלִי לְסַלְּקָהּ: אַשְׁרֵי מִי זֹאת.
בְּהִתְחַזְּקָם בַּתּוֹרָה זֹאת. בְּפִתְחֵי מְזוּזוֹת. קָדוֹשׁ: דָּרַשׁ בְּעַד נוֹטְרָה. וְגַם לְהָבִיא
פָּרָה. בַּעֲדָם עֲבוּר לְכַפָּרָה. הֲלֹא כְּחָטְאוּ בְּבֶן פָּרָה. חָרַת עֲלֵיהֶם גְּזֵרָה. וְהִנֵּה
בַּאֲמִירָה סוֹרֵרָה. וְזֶה הַמְקַבֵּל עֲתִירָה. חָשַׂךְ מֵהֶם עֶבְרָה. וְכָל צוּקָה וְצָרָה: זִכְרוֹן
פָּרָה אֲדֻמָּה. בְּפִי יוֹנָה תַמָּה. לְעַד בְּלִי לְעַלְמָה. הֶסֵּד דַּת תְּמִימָה. יַעְטוּ בָהּ
לְהִתְרוֹמְמָה. לִפְנֵי יוֹצֵר נְשָׁמָה. טוֹעֲמֶיהָ בְּטוּב נְעִימָה. בְּלִי הֱיוֹת לְשַׁמָּה. בְּהוֹשִׁיבְךָ
הָאָרֶץ הַנְּשַׁמָּה: זֹאת חֻקַּת הַתּוֹרָה. עֲרוּכָה בַכֹּל וּשְׁמוּרָה. בָּהּ לְהַקְדִּישׁ לְנוֹרָא.
קָדוֹשׁ: יְקָרָה וְהַרְבֵּה תְמִימָה. מִכָּל מוּם שְׁלֵמָה. וּבִנְקִיּוּת וּבְטָהֳרָה מְסֻיָּמָה. כְּתָב
חָקוּק רְשׁוּמָה. לְשַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עֲגוּמָה. לְמַעְלָה לִזְקוֹף וּלְרוֹמְמָה. לְטַהֵר חֵטְא וְאַשְׁמָה.
וְלִמְחוֹל עָוֹן וְזְוּמָה. עוֹד בְּלִי לְהַאֲשִׁימָה: מְטַהֶרֶת גּוֹי אֶחָד. לְרַצּוֹת שֵׁם הַמְּיוּחָד.
אֲשֶׁר בְּכָל פֶּה מְתְיַחֵד. נַפְשָׁם תּוֹחֲשֵׂךְ מִפַּחַד. וְהֶגְיוֹנָם כָּל יִתְכַּחֵד. בְּהִתְפַּלְּלָם
בְּלֵב אֶחָד. שׂוֹנְאֵיהֶם יוּדְשׁוּ כְּאֶחָד. בְּפַחַת וָפַח וָפָחַד. בְּעָבְדָם לְצוּר שְׁכֶם אֶחָד:
עַל יַד כֹּהֵן נְתִינָתָהּ. לִכְבוֹדוֹ מַתְּנָתָהּ. דִּקְדֵּק בְּכָל פִּנָּתָהּ. פְּעֻלָּתָהּ וְהַקְרָבָתָהּ.

הוּא יַקְרִיב אוֹתָהּ.וְהוּא יוֹצִיא אוֹתָהּ. צוֹפִים הַכֹּל בִּשְׂרֵפָתָהּ.וּמִתְנַנִּים אֶת בִּרְכָתָהּ.
כָּל קְהַל רַעְיָתָהּ: קְדוֹשָׁה וְלֹא פְסוּלָה. בְּלֹא מוּם וְעַוְלָה. כְּקָרְבַּן כָּלִיל וְעוֹלָה.
רָם אוֹתָהּ עִלָּה. בְּחֵפֶץ וְלֹא בְגְעִילָה. קְהָלוֹ בָּהּ לְהוֹעִילָה. שׁוֹמְרֶיהָ יוּנְצְרוּ
מֵחַלְחָלָה. מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה. בְּשׁוֹרְרָם שִׁיר וּתְהִלָּה: תְּפֵן בְּכֻלָּם בְּרוּרִים. אֲשֶׁר
שִׁמְךָ מַזְכִּירִים. וּזְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים. קָדוֹשׁ: הכל יודוך

אין
כְּבוֹדוֹ יִתְרוֹמַם וְיִתְהַדָּר. וְהוּא בָּעֲרָבוֹת דָּר. עָטוּי הוֹד וְהָדָר. וְהַכֹּל יְגַדְּלוּהוּ
בְּתָמִיד וּבִתְדָר: והחיות

זולת
אַשְׁרֵי כָּל חוֹסֵי בָךְ. כְּאַהֵב יְאֶהָבְךָ. גּוֹי אֲשֶׁר אֲהֵבְךָ. דִּבְקָתָם בָּךְ. הֲלֹא אַתָּה
תָּרִיב רִיבָךְ. וּתְיַסֵּד אֶת נָוֶךָ. זְכוֹר בְּנָךְ וַאֲהוּבָךְ. חֲתוּמֵי עַל לִבָּךְ:
טַהֲרֵם מִכָּל טֻמְאוֹתָם. יָהּ כַּפֵּר נָא אַשְׁמָתָם. כּוֹשֶׁר תְּהֵא אַחֲרִיתָם. לָעַד יִתְקַיֵּם
שְׁמוֹתָם. מַהֵר עַתָּה תְּשׁוּעָתָם. נָאוֹר כִּי אַתָּה תִקְוָתָם. שַׂמְּחֵם בְּשׂוֹבַע שִׂמְחָתָם.
עֻזְּךָ תְּפָאֵר אוֹתָם: פְּנֵה אוֹתָם לְצַדְּקֵם. צִמְחֵי צֶמַח לְחַבְּקֵם. קָדוֹשׁ מִכָּל עָוֹן
נַקְּם. רָם בְּטוּב חַזְּקֵם. שָׁמְרֵם וּבְצִלְּךָ דַבְּקֵם. שַׁכְּנֵם וְכָאֵזוֹר תַּדְבִּיקֵם. תֹּאמַר
בְּדָתְךָ לְהַמְתִּיקֵם. כִּקְרִיעַת יַם סוּף וּכְמַכַּת בְּכוֹרִים שׂוֹנְאֶיךָ לְהַבְקִיקֵם:

עזרת אנו שמסתה עשרה דער נאך זאגט דער חזן ברוך אתה ב״ז ומושיע ומגן:

מִסּוֹד חֲכָמִים וּנְבוֹנִים. וּמִלֶּמֶד דַּעַת מְבִינִים. אֶפְתְּחָה
פִּי בְּשִׁיר וּרְנָנִים. לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל פְּנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנִים:

אֲצוּלַת אוֹמֶן בְּצֵרוּף זְקוּקָה. בְּגַבְגֶּיהָ זֹאת כְּלַט פְּקוּקָה. גְּלוּמָה עֲלוּמָה
וּנְקוּקָה. דִּבּוּרָהּ עַל אוֹפֶן חֲקוּקָה. הַמְּסֻקָּלָה וְהַמְעֻזָּקָה. וְדִשּׁוּנָהּ
דִּשּׁוּן לְמִשְׁמַר תְּקָה. זֵר שִׁבְעָתַיִם מְזֻקָּקָה. חוֹק טָהוֹר מְטַמֵּא מְחֻזָּקָה. טְבוּעָה
בְּלֹא רְחוּקָה.וְהִיא רְחוּקָה. יְתוּסָה אֲטוּרָה וּדְחוּקָה: חזן כִּתְמַת חֲמוּקָה. בָּהּ מְתֻקָּה.
לְטָהֳרַת חֲשׁוּקָה. נֶחְקְקָה זֹאת חֻקָּה: קהל מְקוֹמָהּ יִגָּלֶה. מַעֲמַקֶּיהָ יִדְלֶה: חזן לָעֵת
יִגָּלֶה. גְּנוּנָיו יַעֲלֶה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם: אתה גבור ב״ז להחיות מתים

אֲצוּלַת אימן דָאס מֵיינְט מֶען דִי תּוֹרָה אַזוֹ ווִי עֶס שְׁטֵייט וָאֶהְיֶה אֶצְלוֹ אָמוֹן וָואס זִי אִיז מִיט
לויטֶערְקֵייט גֶילֵייטֶערְט. זִיא אִיז פַאר אֵירְט אוּנ פַאר הֵילְט אוּנ פַאר שְׁטָאפְּט מֶען
קָאן אִירֶע טְעָמִים נִיט פַאר שְׁטֵיין. זִיא אִיז אַזוֹ ווִיא אַגוֹלֶם אוּנ אִיז פַאר הוּילְן גְלֵייךְ ווִי
עֶפֶּעס וָואס עֶס לִיגְט אִין אַטִיפְן שְׁפָּאלְט. דִי רֵייד פוּן דֶר תּוֹרָה זֵיינֶען אוֹיסְגִיקְרִיצְט אִיטְלִיכֶע
מִצְוָה אוֹיף אִיר אוֹפֶן. זִיא אִיז גִיגְלִיכְן צוּ אַוֵויין גָארְטִין וָואס אִיז פַאר צַאמְט אוּנ אוֹיס
גִישְׁטֵיינֶערְט. אוּנ אִיר אַשׁ פוּן דֶער פָּרָה אֲדוּמָּה וָואס מֹשֶׁה רַבֵּינוּ הָאט גִימַאכְט זָאל זַיין
בַּאוָוארִינְט אוֹיף אֵייבִּיג דָאס אִיז אַיין חוּקָּה. זִיא אִיז גִיקְרֵייִנְט מִיט אַזוֹ אַקְרוֹין וָואס אִיז זִיבְּן
מָאל זִיבְּן גִילֵייטֶערְט דָאס מֵיינְט מֶען זִיבְּן מָאל שְׁפְּרֵיינְגֶען זִיבְּן טְבִילוֹת זִיבְּן מָאל דִי קְלֵיידֶר
וַואשְׁן זִיבְּן כֹּהֲנִים הָאט מֶען גִינִיצְט צוּ אִיר זִיבְּן קִיא זֵיינֶען גִיוֶועזְן זִיבְּן רֵיינֶע אוּנ זִיבְּן
אוֹמְרֵיינֶע אַלֶעס ווִי עֶס שְׁטֵייט אִין מִשְׁנָיוֹת אִין מַסֶּכֶת פָּרָה אוּנ אִין מִדְרָשׁ תַּנְחוּמָא. דָאס
אִיז אַזוֹ אַחוֹק דֶר וָואס טוּט עֶפֶּעס בַּיי דֶער פָּרָה וֶוערְט טָמֵא אוּנ מִיט אִיר אַשׁ מַאכְט מֶען
אַלֶע אוֹמְרֵיינֶע שְׁטַארְק רֵיין. זִיא אִיז נִיתְחַתְּמָת אִין דֶער תּוֹרָה וָואס עֶס שְׁטֵייט אַז דִי מִצְוָה
פוּן פָּרָה אֲדוּמָּה אִיז גַאנְץ וַוייט. דִי מִצְוָה פוּן פָּרָה אִיז אַמְיוּחָס אַלֶע אִירֶע מְלָאכוֹת וֶוערְט
גִיטָאן דוּרְךְ מְיוּחָסִים שֶׁבִּכְהוּנָּה אוּנ דֶר טַעַם פוּן אִיר אִיז אֵיינְג צוּ פַאר שְׁטֵיין. דִי פְּלֶעגְן
פוּן דִי יִשְׂרָאֵל וָואס זֵיינֶען פַאר בָּארְגְן וֶוערְן מִיט אִיר אַשׁ אָפּ גִימֶעקְט. צוּ מַאכְן רֵיינִיגֶען
דִי גִילוּסְטִינֶע יִשְׂרָאֵל אִיז אוֹיסְגִיקְרִיצְט גִיוָוארִין אִין דֶר תּוֹרָה דָאס גִיזֶעץ פוּן פָּרָה אֲדוּמָּה.
דָאךְ הָאפְּן מִיר אַז הקב״ה וֶועט אַנְטְפְּלֶעקְן אִיר אָרְט אוּנ וֶועט אוּנְז מַאכְן שְׁעפְּן פוּן אִיר
ריפֶענֶעשׁ. צוּ דֶר צֵייט אַז השי״ת וֶועט אַנְטְפְּלֶעקְן דֶעם טַעַם פוּן פָּרָה וֶועט עֶר אוֹיף הֵייבְּן
דִיא וָואס טוּעֶן זִיךְ אִין אִים בַּאשִׁיצְן:

מְמָרָה חֻקָּה גָּזַר. מִגְּבִנּוּן אִמְרָה נִגְזַר. נֶאֱמָן לְאָזְנָהּ נִתְאַזַּר. נֵצַח עֲדֵי כֵן בִּגְזֵרָה גָּזַר. סְלוּל צְפוּנֶיהָ הֵלֶץ אָזַר. סֻכַּךְ בְּאָבֶיהָ וְנֶחְשַׁב לָמוֹ זָר. עֲרַךְ בָּהּ חֹק לְעַם מְפֻזָּר. עֲבוּר מִלְפַּתֵּל עִקֵּשׁ כְּמִין וָזָר. פְּאֵר בְּקוֹרֶיהָ בְּאֵגֶד מְשֻׁזָּר. פְּעֻלָּתָהּ בְּסֶגֶן בְּעֶדְיֵי מְשׁוּזָר: חזן צְפוּנָה לְטָהֳרַת עַם אֵל עָזָר. צִוָּה צוּר לַצִּיר צוּר צְרוּרָה לְאֶלְעָזָר:

עוֹלָם וּמְלֹאוֹ שֶׁלָּךְ. חֶפְצְךָ לְהַצְדִּיק קְהָלָךְ: חזן עַל כֵּן אוֹחִיל לָךְ. לְהַגְשִׁים תְּחִי אֲטוּמֵי פָעֳלָךְ: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

קְפָאוֹן רוּק אֲלֻפַּת הַיָּקָר. לוּטָה בְּאוֹר יָקָר. חָשׂוּף לְעַם מְיֻקָּר. לַעֲמוֹד עַל עִקָּר: רְעֵבִים לְפַעְנֵחַ דָּתֶיהָ. פַּעֲנֵחַ מִדּוֹתֶיהָ. צְמֵאִים גְּמוֹת חִידוֹתֶיהָ. גִּלָּה לָהֶם עֵדוֹתֶיהָ: שֶׁמֶץ דְּגָלִים טִהֵר. מְצָרֵף וּמְטַהֵר. הֶרֶב לְכַבְּסָם תְּמַהֵר. מְעוּוִּים אוֹתָם לְטַהֵר: תִּקְרָא כֹּהֵן. בְּחַטְּאָךְ בְּאֵזוֹב מִתְכַּהֵן: חזן מְהוֹרִים זָרוֹק כִּמְכַהֵן. תְּמוּר דַּם מֵקַח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן:

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ: וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

מְמָרָה חוקה גזר נָאךְ פוּן מָרָה הָאט הַשֵׁי נָחֵר גִיוֶועזֶן דָעם חוֹק פוּן פָּרָה. פוּן בַּארְג סִינַי זַיינֶען אִירֶע דַייד נִגְזַר גִיוָוארִן. דֶר בַּאגְלַייבְּטֶער מֹשֶׁה הָאט זִיךְ גִישְׁטַארְקְט צוּ פַאר נֶעמֶען זִיא. אִיבֶּער דָאס אִיז עֶר גִיקְרֵיינְט גִיוָוארִין אֵייבִּיג אִין אִיר קְרוֹין עֶס וֶוערְט תָּמִיד אָן גִירוּפִן פָּרָה שֶׁעָשָׂה מֹשֶׁה. עֶר הָאט זַיינֶע לֶענְדִין שְׁטַארְק גִיגוּרְט עֶר זָאל פַאר שְׁטֵיין אִירֶע פַר בָּארְגִינֶע טְעָמִים אַזוֹ וִוי מֶען גֵייט אוֹיף אֵיין אוֹיסְגִישְׁטֵיינְטִין וֶועג. מֹשֶׁה הָאט גִילוֹיבְּט אִין אִיר פְרוּכְט דָאס הֵייסְט עֶר הָאט גִיוָואלְט פַאר שְׁטֵיין דָעם תַּכְלִית פוּן דֶר פָּרָה אֲדוּמָה אָבֶּר עֶס אִיז וָוארִין גִירֶעכֶינְט צוּ אִים פַאר פְּרֶעמְד. הקב״ה הָאט אָן גִירִיכְט בַּיי דֶר מִצְוָה דָאס וָוארְט חוֹק צוּ דָעם פַאר שְׁפְּרֵייטִין פָאלְק כְּדֵי עֶס זָאל זִיךְ נִיט אֵיין שְׁפַּארִין קֵיין עִקְשָׁן מֶען זָאל אִים גֶעבִּין רֶעכְט צוּ פַאר שְׁטֵיין דָעם טַעַם פוּן פָּרָה אֲדוּמָה. אִיר שֵׁיין פַארְשְׁטוּנְג אִיז גִיוֶועזֶן עֶס זָאל נִיט זַיין צוּ אַנְאַנְדֶר גִידְרֵייט צְוֵויי שְׁוַוארְצֶע אָדֶר וַוייסֶע הָאר. אִיר וֶוערְק אִיז גִיטָאן גִיוָוארִין דוּרְךְ אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וָואס עֶר אִיז גִיצִירְט גִיוֶועזֶן אִין דִי בִּגְדֵי כְּהוּנָּה וָואס זַיינֶען גִיוֶועזֶן גִידְרֵייט. זִיא אִיז פַאר בָּארְגִין צוּ רֵיינִיגִין דוּרְךְ אִיר דָאס פָאלְק וָואס וֶוערְט גִיהָאלְפִין דוּרְךְ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. צוה ציר לציר הקב״ה הָאט גִיבָּאטִין צוּ זַיין שָׁלִיחַ דָאס אִיז מֹשֶׁה רַבֵּינוּ עֶר זָאל פַאר בִּינְדִין אִיר פַאר בִּיגְדֶענְהֵייט צוּ אֶלְעָזָר דָאס הֵייסְט עֶר זָאל אֲפִילוּ צוּ אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן נִיט מְגַלֶּה זַיין דָעם סוֹד פוּן דֶער פָּרָה:

עוֹלָם ומלאו דִי וֶועלְט מִיט אִיר גַאנְץ דֶר פִילוּנְג אִיז דַיין דְרוּם הָאסְטוּ בַּאגֶערְט גִירֶעכְט צוּ מַאכִין דַיין אֵיין זַאמְלוּנְג. אִיבֶּר דָעם הָאף אִיךְ צוּ דִיר דוּ זָאלְסְט גִיךְ מַאכִין לַעֲבְדִיג דִי וָואס זַיינֶען פַאר שְׁטָאפְּט אִיצוּנְד אִין דִי קְבָרִים אוּנ זַיינֶען דַיין וֶוערְק:

קְפָאוֹן רוק דָאס פַארְבָּארְגֶענְהֵייט פוּן חוֹק פוּן דָאס וֶוערְדִינֶע רִינְד וָואס עֶס אִיז פַאר הִילְט אִין דֶר וֶוערְדִינֶער לִיכְט דָאס אִיז דִי הֵיילִיגֶע תּוֹרָה. בֶּעטִין מִיר הקב״ה זָאל עֶס גִיךְ אַנְטְפְּלֶעקִין צוּ דָעם וֶוערְדִיגִין פָאלְק זֵיי זָאלִין קֶענֶען פַאר שְׁטֵיין דֶעם רֶעכְטִין עִיקָּר פוּן דֶר פָּרָה. דִי וָואס זַיינֶען הוּנְגֶערִיג מֶען זָאל זֵיי עֶפְּעֶנֶען אִירֶע דִינִים זָאלְסְטוּ זֵיי עֶפְּעֶנֶען אִירֶע מָאסְין. דִיא וָואס זַיינֶען דָארְשְׁטִיג צוּ זוּפִּין אִירֶע רֶעטִינִישִׁין בֶּעטִין מִיר דִיךְ אַנְטְפְּלֶעק זֵייא דַיינֶע בַּאצֵייגִינֶעשׁ דָאס הֵייסְט זֵיי זָאלִין פַאר שְׁטֵיין אַלֶע טְעָמִים פוּן אִיר. הקב״ה וָואס עֶר מַאכְט רֵיין אוּנ לוֹיטֶער זָאל רֵיינִיגִין דִי זִינְד פוּן יִשְׂרָאֵל וָואס זַייגֶען גִינָאנְגֶען אִין דֶר מִדְבָּר מִיט פִיר בַּאנִירִין. זָאלְסְט אֵיילִין זֵיי פִיל צוּ וַואשְׁן. פוּן זֵייעֶר פַאר קְרִימוּנְג רֵיין צוּ מַאכְן. דֶר מִדְרָשׁ זָאגְט אַז לֶעָתִיד לָבֹא וֶועט הקב״ה כִּבְיָכוֹל אַלֵיין זַיין אַכֹּהֵן אוּנ וֶועט אוּנְז רֵיינִיגִן. אַזוֹ וִוי דֶר כֹּהֵן הָאט גִישְׁפְּרֵיינְגְט מִיט אֵזוֹב זָאלְסְטוּ אוֹיף אוּנְז שְׁפְּרֵיינְגֶען רֵיין וַואסֶער. דָאס וֶועט זַיין פַאר וֶועקְסְלוּנְג אָן שְׁטָאט וָואס אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן הָאט גִינוּמֶען דָאס בְּלוּט פוּן דֶר פָּרָה אֲדוּמָה:

ימלוך ה׳ לעולם גָאט וֶועט קִינִיגִין צוּ אֵייבִּיג דַיין גָאט פוּן צִיּוֹן אֵייבִּיג אוּנ אֵייבִּיג לוֹיבְּט גָאט:

אמרתי אחכמה והיא רחוקה. שח איתיאל עדי זאת חקה. בלא נפלאת היא ולא רחוקה. זאת פליאה היא ומרוחקה. מלפניה משפט וחקה. ומאחריה תורה וחקה. בחרות חקוקה. ובלוח לב מחקה. מחזק תלולה ומשאול עמוקה. מדרי ארקא מסלתה חמוקה: בכן אין לעמד בסודה. ואין להגיע יסודה. ואין לחקור תקוה. ואין להחליש חלקה. ואין לידע ערכה. ואין להבין דרכה. אלהים הבין דרכה:

חי וקים נורא ומרום וקדוש:

אצורה ומפורשה. עצורה ולא מפורשה. זאת חקת הפרשה. בכל שנה מתפרשה: לבעלי אסופות. חידותיה חסופות. וכל צרורות כסופות. דקדוקיה ספות: ערוכה ושמורה. קצובה וגמורה. דרושה ואמורה. בקלה חמורה: זינה לעניו. בפניני מעוניו. והגיה עיניו. בפוץ מעיניו: רעד כהסבית טעם תחלת משנתה. פרה בת שתים עגלה בת שנתה. בצר ציר תחן כקשב שמועתה. נא מני יפרה מורה הלכה לשעתה: ידעו בה הליכות. ושנו הלכות. אלה הנערכות. ואלה המתהלכות: ראיתה איך לחזות. דמה איך להזות. באורה מלהבזות. לחוות למי זאת: בדבור אמור אל הכהנים שנה עוז פניו. שב ויערוך

את: קדוש דו הייליגר גאט זיצט אין הימיל צו פאר נעמען די לויב פון די ישראל נון ליבר גאט:

אמרתי אחכמה שלמה המלך ע"ה האט ערט אנגירופין איתיאל האט ער גיזאגט איך האב גימיינט איך וועל קליגין אונ וויסין די טעמים פון פרה אדומה אבער עס וואר ווייט ביז צום פאר שטיין. זאת חקת התורה די מצוה פון פרה שטייט אין דר תורה וואס זיא איז נישט פאר הוילין אויך ניט דר ווייטערט אבער דר טעם פון פרה איז פאר הוילין אונ דר ווייטערט דר פאר אין מרה שטייט שם שם לו חוק ומשפט אונ דר נאך ביי מלחמת מדין שטייט ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא זאת חוקת התורה אונ האט גיזאגט ווי מען זאל שפריינגען מיט אש פון דער קוא אויף אטמא מת. מיט אויסקריצונג איז זיא גיגראבין אונ אויף דעם מאביל פון הארץ איז זיא אויסגיקריצט. פון דעם הימעל איז זיא העכער אונ פון די טיפסטע ערד איז זיא טיפר. פון די וואונערס אויף דר ערד איז איר שטענ פאר בארגין אונ אזו קען מען ניט באשטיין אין איר סוד אונ ניט גרייכין איר גרונד אונ ניט פארשטין איר גינעץ אונ ניט ווארפין גורל אויף איר טייל אונ עס איז נישט צו וויסין איר שאצונג אויך נישט צו פאר שטיין איר וועג נאר גאט ברוך הוא פאר שטייט איר וועג:

חי וקים צו גאט וואס לעבט אונ בשטייט אויף אייבג ער איז פארכטיג אונ דר הויכט אונ הייליג:

אצורה ומפורשה די מצוה פון פרה אדומה איז אין אוצר פון תרי"ג מצות אונ איז אפנישייט מחמת קיינר פאר שטייט זיא ניט אונ זיא איז אויפגיהאלטין אבר ניט באשיידעט די פרשה פון גיזעץ דיא פרה אדומה ווערט אלע יאר באשיידט דס הייסט צו דיא תלמידי חכמים וואס זאמלין זיך איין צו לערנן תורה ווערט אנטפלעקט אירע רעטענשין אונ אלע נשמות וואס זיינען איין גיבונדין בצרור החיים גילוסטין אויך צו פאר שטיין דעם טעם פון פרה אדומה זיי ווילין זיך אן זעטין מיט אירע דקדוקים. זיא איז אן גיריכט אונ גיהיט אוים גיזעצט אונ גילערינט זיא איז גידרשת אונ גיזאגט דורך קל וחומר. הקב"ה האט זיא גימאכט שארפין צו דעם דעמוטיגין משה אינגעווייניג אין זיין וואונונג דאס מיינט מען אין הימעל אונ האט גימאכט לייכטין זיינע אויגין מיט פאר שפרייטקייט זיינע קוואלין. משה רבינו איז וואהן דר ציטערט אז ער איז גיקומען אין הימעל אונ האט גיהערט לערנען אין הימעל משניות דעם אנהייב פון מסכת פרה רבי אליעזר אומר פרה בת שתים עגלה בת שנתה וואר איס גרוים וואונדר מען זאל לערנען אין הימל די רייד פון מענטשין וועגן. ענטפערט איס השי"ת עס וועט גיבארין ווערין אגוטער אונ אפרומער מאן וועט ער אזו לערנן די הלכה ווי רעכט איז. דר וואר האפטינער שליח משה אז ער האט דאס גיהערט האט ער גימערט תפלה צו הקב"ה דאס פון אים זאל גיבארין ווערין דר וואס וועט פסקענען די הלכה. הקב"ה האט אים

זאת לפניו. והאיר עיניו: יען כנאמר לו ולקחו לטמא. פלצות בעתתו ושח מי יתן טהור מטמא: קשט אמרי פרה כל טהור מטמאה. ואיך היא תעביר רוח הטמאה: לו הגיד אל חקה חקתי ומה תיגע לידע. עמוקה משאול מה תדע: יבא אפר פרה. להלבין טנוף בן פרה. היות כפרה. לסוררה כפרה. חוז רמז בויקחו אליך פרה: היות פרתו מותמדת. שכל הפרות כלות ושלך לעד עומדת:

אל נא לעולם תערץ. ולעולם תקדש. ולעולמי עולמים תמלוך ותתנשא: האל מלך נורא מרום וקדוש. כי אתה הוא מלך מלכי המלכים. מלכותו נצח. נוראותיו שיחו. ספרו עזו. פארוהו צבאיו. קדשוהו רוממוהו. רון שיר ושבח. תקף תהלות תפארתו:

ת"ק לטהר טמאים. לטמא טהורים. באומר קדוש:

אמרה סנונה וצרופה. בדולה בדתה מערופה. גדלה כרענן לתרופה: דרושה בזקוק שבעה משבעה. הזית טבילות וכבוסים שבעה. ופרות וכהנים טהורים וטמאים שבעה: זקני גזית תמימים ממום. חבואיה יבקרו לבל היות בה מום. טהורה תהיה לאדמות כממום: יעשה מהון כהן כבש

גימאכט וויסן די גיזעץ פון דר תורה אונ די שארפע הלכות. די דאזיגע זיינען אן גירירכטע דינים וואס זיי נוצין אמאל אונ די זיינען פאר גענגליכע דינים וואס זיי נוצין תמיד ווי אזו מען זאל די קוא באקוקין אויב עס איז ניט גיוועזן אויף איר קיין יאך ווי אזו מען זאל איר בלוט שפריינגען איר באשיידונג פון צו פאר שטעמען. ער האט גימוזט זאגין צו די ישראל וואס ווערין אנגירופין מי זאת נעהט אלע דאס איז אזוב אונ טעגען בוים האלץ אונ ארויטער פאדים כדי אלע זאלין זעהן אז מען פאר שטעמט ניט דאס וואס די תורה שרייבט אונ וואס די חכמים הייסין טאן. אז הקב"ה האט גירעט צו משה רבינו זאג צו די כהנים זיי זאלין זיך ניט מטמא זיין צו קיין מת איז פאר ענדערט גיווארין זיין פנים ער האט ניט פארשטאנען מיט וואס מען קען ווידר ריין ווערין. אז הקב"ה האט ווידר אנגירירכט פר אים די פרשה פון פרה אדומה דאס מען קאן מיט דעם אש ריין מאכין איז אים ליכטיג גיווארין די אויגין פאר וואר אז עס איז גיזאגט גיווארין צו משה רבינו מען זאל געמען צו דעם אומריינעם מענטש אש פון דר קוא ווארי ער זיך זייער דר שראקין אונ זאגט ווער קאן דאס טאן מען זאל ווערין ריין פון אזאך וואס איז אליין אומריין. די וואהרע רייד פון דר פרה איז דם זיא מאכט דעם ריינם וואס ער איז זיך מתעסק מיט די קוא ווערט ער אומריין נוא ווי אזו וועט זיא קענען דעם אומריינען ריין מאכין. גאט האט צו אים גיזאגט פאר איין גיזעץ האב איך דאס אויכגיזעצט וואס זאלסטו דיך במיהן צו וויסן זיא איז טיפער ווי דר טיפער גיהנם וואס קאנסטו וויסן. עס זאל קומען דאס אש פון דער קוא צו מאכין ווייס דאס מיאוסקייט פון דעם עגל וואס הייסט בן פרה זיא זאל זיין איין פאר געבונג צו די ישראל וואס האבין אפגיקערט פון רעכטן וועג ווי אקוא וואס ווידר שפעניגט אין איר האר. עס איז ווארין באטייט מיט דעם ווארט ויקחו אליך פרה דאס דאס אש פון דר קוא וואס משה האט גימאכט וועט זיין אויף תמיד דען אלע קיא וועלין פאר לענגט ווערין אונ דאס אש פון דיין קוא בלייבט אייביג מען זאל נעמען פון דעם אש צו היילינין אנדערע קיא:

לטהר טמאים דאס אש פון דער פרה אדומה האט גימאכט ריין דיא אומריינע אונ אומריין גימאכט די ריינע וואס האבין זיך מתעסק גיוועזן מיט דר פרה דאס איז אלין גיוועזן דורך דעם זאגונג פון היליגן גאט:

אמרה סנונה איך זאג איז גיטאייט אונ גילייטערט זיא איז אפגישיידט מיט אירע דינים פון דר עגלה ערופה זיא איז גיגרייסט אזו ווי אצווייגהאפטיגער בוים וואס זיין שאטין איז אהיילונג אזו איז זיא אויך אהיילונג. זיא איז ווארין גיפארשט אלס פון זיבען גליך וויא זילבער וואס ווערט גילייטערט זיבין מאל זיבן. זקני גזית תמימים ממום די עלצטע פון סנהדרין וואס זיינען גיוועזן גאנץ אן איין מום זיינען גיזעסן אין לשכת הגזית זיי האבין גיפארשט אלע

פרה. כפה מול אוטם בהוד תפארה. להוציא בה תמימה הטא תמה
מפירה: מסעדיו אתו יצאו להר המשחה. נחין טבול שנית עבור כורה
שוהה. סדר מערכת ולא שהה: עמד מקדם ופניו למערב. פרה שחט ודם
לא ערב. צת בה חריות ומוקדה הרב: קם מול שער איתון ודם שבע יזה.
רענן ארז ואזוב ושני יחזה. שמע לכל עץ ארז זה ואזוב זה: תרגלה וחלקה
לשלשה חלקים. כל משמרות שלשה מחלקים. תכונה למשמרת עד נקוקים
יקים: לטהר טמאים. לטמא טהורים. באומר קדוש:

ובכן ולך תעלה קדשה כי אתה קדוש ישראל ומושיע:

אין לשוחח עוצם נפלאותיך. אין להגיד חקר רתותיך. אין להבין תוקף מפעלותיך. אין לפענח עומק פלאותיך. אין לעמוד על ספן מדותיך. אין לחקור סוד הידותיך. ואין להשמיע כל תהלותיך. אין לגלות סוד עדותיך: המפורשות סתומות. הגלויות עלומות. המבוארות חתומות. המשננות עצומות. החקוקות רשומות: החסרות מיתרות. האסורות מתרות. השחורות צחורות. החשופות אטורות. הפרוטות אצורות. הכלולות עצורות. הקלות חמורות. מוציא מזלות יקרות. מתיר מאסרות מתרות. נותן מטמאות טהורות: מן החלב שומן

אירע פארבארגינע ערטער עס זאל ניט זיין אין איר קיין מום זיא דארף זיין גאנץ רויט אין רויטקייט אזו ווי אן אטום עס זאל ווערין גימאכט פון דעם כהנים געלד טרעפ וואס מען זאל די קוא פירען. מען האט גימאכט בריקן גיוועלבטע פון וועגן דאס פאר שטאפונג פון א קבר די קוא זאל ניט טמא ווערין אזו ווי מיר גיפינען אין מסכת פרה מען זאל אויף איר ארויס פירען די גאנץ ריינע קוא וואס זיא טוט פאר שטערין דיא זינד פון ישראל וואס ווערין אן גירופין תמתי. זייניע אונטער לעהנער דאס מיינט ער די כהנים וואס האבין דעם כהן גיהאלפן זייניען מיט אים גיגאנגען ביז צום הר הזיתים ער האט גיאיילט דר כהן דאס אנדערע מאל זיך טובל צו זיין פון וועגן טאמער איז ער איבר גיטראטן איבר אמת וואס ער איז בגראבן אין גרוב. ער האט מסדר גיוועזן דאס אן ריכטונג פון האלץ אונ האט ניט גיזאמט. דר כהן איז גישטאנען אויף מזרח זייט אונ מיט זיין פנים קיין מערב ער האט גישאכטין דיא קוא אונ דאס בלוט האט ער ניט גימישט דאס מיינט מען ער האט נאר גינומען דם הנפש אבר ניט דאס דם התמצית דאס הייסט דאס בלוט וואס גייט פון דער בהמה צום סוף. ער האט אן גיצונדין דארע דערנער אונ האט גימערט דעם פלאם ער איז גישטאנען קעגין שער המזרח ער ווערט אן גירופין שער איתון אונ האט דאס בלוט גישפריינגט זיבין מאל. ער האט אויס גיזעהן אפייכטהאפטיגע צווייג פון טענן בוים אונ אזוב אונ רויטע ווערמיל זייד. ער האט גימאכט הערין צו איטליכין זעהסטו אז דאס איז טענען האלץ אונ אזוב אונ רויטער פאדים ער איז גיוואונט גיוועזן צו צוא טיילין דאס אש אויף דרייא חלקים פון אדריטעל האבין זיך אלע משמרות איין גיטיילט. דאס אש פון דר קוא וואס משה רבינו האט גימאכט אין דער מדבר איז אן גיבראכט צו איין היטונג ביז די מתים וואס זיינען באגראבין אין די שפאלטין פון דער ערד וועלין אויף שטיין לעבעדיג:

אין לשוחח עס איז ניט צו דר ציילין דאס שטארקייט פון דיינע וואונדר עס איז ניט צו זאגין דאס פארשטונג פון דיינע רעכט עס איז ניט צו פאר שטיין די שטארקייט פון דיינע ווערק עס איז ניט צו אנטפלעקן דאס טיפענעש פון דיינע וואונדער עס איז ניט צו פאר שטיין אויף די פאר בארגענהייט פון דיינע מדות עס איז ניט צו דר קלערין דאס היימליכקייט פון דיינע רעטענישן אונ עס איז ניט צו מאכין דער הערין אלע דיין לויבונג. מען קאן ניט אנטפלעקן דעם סוד פון דיינע באצייגעניש וואס מיר מיינען עס איז באשייט איז עס ערשט פאר שטאפט וואס עס איז אנטפלעקט איז עס פאר הוילן וואס מיר מיינען עס זיינען אפפן באליך זיינען זיי פאר זיגעלט וואס מיר מיינען זאכין וואס זיינען שארף צום אויס ריידין זיינען זיי ערשט פאר שלאסין וואס עס דאכט זיך עס איז באשיידליך אויסגיקריצט איז עס

הַלֵּב. מִן הַדָּם טְחוֹל הַדָּם. וּמִבָּשָׂר בֶּחָלָב כְּחֵל הֶחָלָב. מִכִּלְאֵי בְגָדִים תְּכֵלֶת בְּסָדִין. מֵאֵשֶׁת אָח יִבּוּם הָאָח. מֵאֵשֶׁת אִישׁ יְפַת תֹּאַר לָאִישׁ. מִטְּמֵאַת נִדָּה טְהֶרֶת בְּתוּלֵי אִשָּׁה: מֵהַהֶתֵּר אִסּוּר. וּמֵאִסּוּר הַהֶתֵּר. מִטָּמֵא טָהוֹר. וּמִטָּהוֹר טָמֵא. בַּהֶרֶת מְמוּעָט תְּטַמֵּא. פָּרְחָה בְּכֻלּוֹ עוֹד בַּל תְּטַמֵּא. הַמֵּת בְּבַיִת אֵינוֹ מְטַמֵּא. יָצָא מִמֶּנּוּ אוֹתוֹ מְטַמֵּא. שְׂעִיר יוֹם כִּפּוּר מְכַפֵּר עַל כָּל טָמֵא. וְכָל מַעְסִקָיו בְּגָדִים מְטַמֵּא. פָּרָה אֲדֻמָּה עוֹשֶׂיהָ מְטַמְּאָה. וְהִיא עֲשׂוּיָה לְטַהֵר כָּל טְמֵאָה. וַאֲפָרָהּ נַעֲשָׂה אַב הַטֻּמְאָה. וְהִיא מְטַהֶרֶת אֲבִי אֲבוֹת הַטֻּמְאָה: בְּכֵן אֵין לְהָבִין סוֹד תּוֹרָתְךָ. וְלֹא זִקּוּק אִמְרָתֶךָ. וְלֹא צֵרוּף גְּזֵרוֹתֶיךָ: בְּכֵן אֵין לְהָמִיר. וְלֹא לְהִתְמִיר. אֵין לְהַרְהֵר. וְלֹא לְהִתְהַרְהֵר. אֵין לֵידַע. וְלֹא לְיַדַּע. עֲמוּקָּה מִשְּׁאוֹל מַה תֵּדַע. נָעוּ מַעְגְּלוֹתֶיהָ לֹא תֵדָע: זוֹ בַּאֲמִירָה. וְזוֹ בִּגְזֵרָה. זוֹ בַּאֲסִיפָה. וְזוֹ בַּחֲסִיפָה. זוֹ בִּנְשִׁיקָה. וְזוֹ בִּתְשׁוּקָה. זוֹ בִּכְבִישָׁה. וְזוֹ בְּהַפְרָשָׁה. זוֹ בִּדְרִישָׁה. וְזוֹ בַּחֲרִישָׁה: וְכָל אִמְרָה הֶחָקוּק בָּהּ חֻקָּה. אֵין לְהַרְהֵר וְלוֹמַר עַל מַה נֶחֱקְקָה. שֶׁכָּךְ נִתְּנָה בִּנְשִׁיקָה. וְכֻלָּם

נאר אן גיצייכינט וואס עס איז גימינערט איז עס ערשט מער דהיינו אַמָתַיִם איז טייטש צוויי איילן אונ מאתים איז טייטש צוויי הונדערט. די פאר בונדענע זאכין זיינען אפין פאר דעם בעל שכל דאס וואס עס דאכט זיך שווארץ איז עס ערשט קלאר ווייס וואס זיינן אנטפלעקט ערשט זיינן זיי פאר שטאפט די אויפגיבונדענע זאכין זיינען נאר באהאלטין וואס עס דאכט זיך עס איז אויסגימישט אין יעדער זאך איז עס דאך פאר שטאפט וואס עס דאכט זיך גרינג דאך איז עס שווער. הקב״ה ציהט אויס פון פאר שעמטע זאכין הויך ווערדיגע זאכין. די זאך וואס גאט האט גיאסרת האט ער איר גלייכין מתיר גיוועזן אין אנדער זאך. חֵלֶב איז אסור אונ הארץ שמאלץ איז גלייך צו חֵלֶב דאך איז עס מותר. דם איז אסור אונ מילץ איז אטייל דם דאך איז עס מותר. בשר בחלב איז אסור אונ אייטער פון אבהמה איז גלייך צו פליישׁ מיט מילך דאך איז עס מותר. כלאים איז אסור דאך מעג מען מאכין ציצית פון פלאקע וואל אונ אליינען ליילעך. דעם ברודערס ווייב איז אסור צו נעמן אבר ווען זיין ברודר שטארבט אן קינדר מעג ער זיין ווייב מיבם זיין אונ עס איז נאך אמצוה. איין אשת איש איז אסור דאך האט די תורה מתיר גיוועזן אין דר מלחמה איפת תואר. אנדה איז אסור דאך זיינען דם בתולים טהור אזו ווי אויבין איז גירעכינט דהיינו פלייש אדר מילך איז מותר אונ באנאנד זיינען די אסור שטייט ווייטר ווי אזו ווען אנגע צרעת איז קליין אויף דעם פינגער אונ מען קאן זיא זעהן מיט איין מאל איז טמא ווען זיא איז גרויס אונ מען קאן ניט זעהן מיט איין מאל איז טהור. ווען איין אשה מעוברת האט אין זיך אטויט קינד איז זיא ניט טמא אונ ווען זיא האט דאס טויטע קינד גיוואונען ווערט זיא דר פון טמא. דאס ציקעלע פון יום כפור איז מכפר אויף אלע אומריינקייט אונ אלע וואס זיינען עוסק מיט דער ציקעלע ווערין די קליידר טמא. די פרה אדומה ווער עס מאכט זיא צו רעכט ווערט טמא אונ זיא איז וואורין גימאכט דאס מיט איר אש זאל מען ריינגין אלע אומריינקייט אלץ וויא אויבין שטייט נון איז ניט צו פאר שטיין די סודות פון דיין תורה אונ ניט דאס לויטערקייט פון דיין זאגונג נון גיהער מען דיינע ווערטער ניט פאר ווענקסלן. עס איז ניט צו וויסען דעם גרונד פון דר פרה אדומה אונ מען קאן דאס קיין אנדערין אויך ניט געבין צו פאר שטיין. אזו אזאך וואס איז טיפער פון גיהנם וואס קאנסטו מענש וויסן. הקב״ה האט בכונה פאר וואגילט דעם שטעג אויך דעם שכר פון די מצות כדי דר מענש זאל אלע מצות גלייך טאן. אטייל מצות זיינען גיזאגט גיווארין מען זאל פאר שטיין אטייל זיינען גיגעבין גיווארין בגזירה מען דארף ניט פאר שטיין נאר צו פאלגין די רייד פון הקב״ה. אטייל מצות זיינען גיגעבין מיט פאר שליסונג דאס מויל דאס מען ברויך ניט דר פון צו דרשנן אטייל מעג מען אנטפלעקין אונ דרשנן די טעמים פון זיי. אטייל מצות זיינען גיגעבין מיט קושונג פון מויל אטייל מיט גילוסטונג אטייל זיינען מיט באצווינגונג מען מוז אין זיך האלטין דעם טעם דר פון, אטייל מעג מען מפורש זיין אטייל מעג מען דרשנן אטייל מוז מען שווייגין אונ אלע מצות וואס עס שטייט דר ביי דאסווארט חוקה קער מען ניט צו טראכטין אדער צו זאגין פאר וואס איז דאס אזו אוים

נבוחים למבין. וכל המשכיל יבין. חוץ מטעמי פרה שאין להבין: וכל חכם לב
ידל מבין. חפציה אין להבין: ובשמות תעודה היא נקובה. לכל קרבן שי לא
שה. שהם זכרים והיא נקבה. לטהר שמצת עגל תועבה: הם המירו כבוד בבן
פרה. וסרו בו כפרה. תבא אמו אשר היא פרה. ותהיה לעם כפרה: הם האדימו
בו פנים. ואדמו עצם מפנינים. תבא אמו אשר היא אדמת פנים. ובה צח ואדום
ישא פנים: הם חרטותו היות צג כתמים. ובו חיבו מהיות תמימים. תבא אמו
תמימת תמימים. ובה יטהר תמה הצור תמים: הם שהחו לפסל כל מום. ונענשו
בו היות בעלי מום. תבא אמו אשר אין בה מום. להדיח דמי יפה ואין בה מום:
הם זממו בעגל למעול. ויזבחו לו ויפרקו עול. תבא אמו אשר לא עלה עליה
עול. ותנתן על שכמם כעול: הם נקהלו עבורו אל כהן. ואנף בהשמיד איש
מכהן. תבא אמו ותנתן לכהן. ויכפר בה עון כהן: וכמו באש נשרף. כן באש
תושרף: וכמו טוחן והודק עד עפר. כן תודק ותעשה עפר: וכמו הושלך עפרו אל
המים. כן תושלך אפרה אל המים: וכמו נפלו בו שלשת אלפי יושר. כן יפלו בה

גיקריצט גיווארין דאך זיינען אלע באווערט צו די פארשטאנדיגע לייט אונ יעדער קלוגער
מאן קאן עס פארשטיין אויסגינומען די טעמים פון פרה אדומה דאס איז ניט צו פארשטיין
אפילו דער וואס האט אקלוג הארץ וועט ער זיין פאר אריכט פון צוא פאר שטיין. אירע
גישעפטן איז ניט צו פארשטיין אונ מיט די נעמען פון תעודה דאס מיינט מען די תורה איז
זיא גווארין באשייט זיא הייסט פרה עגלה בקר שור אלוף פינף נעמען אזו ווי תורה איז איין
גיטיילט אין פינף טייל. צו קיין קרבן וואס מען ברייגט פאר אמתנה איז זי ניט גלייך ווארום
די זיינען זכרים אונ זיא איז אנקבה. מען זאל מיט איר ריין מאכין דאס שענדליכקייט פון
דעם אומווערדינין קאלב. זיי האבין פאר וועקסילט השי"ת זיין כבוד אין דעם זון פון דר קוא
דאס איז דאס עגל אונ האבין אפגיקערט פון רעכטין וועג אזו וויא אווילדע קוא בכן זאל
קומען די מוטער אונ זאל זיין פאר אכפרה צו דעם פאלק. זיי האבין דורך דעם עגל רויט
גימאכט זייער פנים זאל קומן זיין מוטר דאס איז די רויטע קוא אונ דורך איר זאל הקב"ה
וואס ער ווערט אנגירופן צח ואדום פר טראגן די זינד. זיי האבן דם גאלד איין גיוויקילט זיי
האבין גימיינט עס וועט ארויסקומען אזעלכעס וואס ער וועט שטיין פאר זיי אזו ווי משה
רבינו וואס ער איז גיוועזן אתמים דער מיט האבין זיי פאר שולדיגט אונ זיינען ניט גאנץ
גיבליבין ווארום שבט לוי האט דר נאך פון זיי גיהרגת דריי טויזינד מענשן. זאל קומען זיין
מוטער פון דעם קאלב וואס זיא איז גאנץ מיט רויטקייט אונ אן אמום מיט איר זאל ריין
מאכין דר באשעפער דר גאנצער די זינד פון די יודין וואס זיי הייסין יונתי תמתי. זיי האבין
זיך גיבוקט צו דר צובראכינע בילד זיינן זיי גישטראפט גיווארן אונ זיינען מצורע גיווארין
זאל קומען זיין מוטער וואס אין איר איז קיין פעלער ניט פאר האנדין אונ זאל אפ שווייגן
דאס בלוט פון די ישראל וואס זיי זיינען שיין אן אפעלער זיי האבין אין זינען גיהאט מיט
דעם עגל צו פעלשין אין גאט אונ האבן גישאכטין קרבנות צו אים אונ האבן פון זיך ארא
גיווארפן דעם עול פון גאט זאל קומן זיין מוטר וואס אויף איר איז נאך קיין עול ניט גיוועזן
זיא זאל זיין אויף זייער אקסיל פאר איין עול דאס הייסט מען האט אויף זיי גילייגט די מצוה
פון פרה אדומה זיי האבין זיך פון דעם קאלב וועגין אין גיזאמילט צו דעם אהרן הכהן אז
ער זאל זיי דאס מאכין דורך דעם האט גאט אויף אים גיצארינט אונ די קינדר זיינען אים
גישטארבין זאל קומען זיין מוטער מען זאל זיא געבין צום כהן עס זאל דורך איר זיינע זינד
פאר געבין ווערין. אזו ווי מען האט דאס קאלב פאר ברענט אין פייער אזו זאל מען די קוא
אויך פאר ברענען אין פייער אזו וויא מען האט דאס קאלב צו מאלין אויף שטויב אזו זאל
מען די קוא אויך אויף שטויב צו מאלין אזו ווי מען האט זיין אש גיווארפן אין וואסער אזו
זאל מען איר אש אויך ווארפין אין וואסער אזו ווי ביי דעם עגל איז גיפאלין דרייא טויזינט
פרומע לייט אזו זאל מען אריין ווארפין אין איר דריי ערליי גוטע זאכין צו ריינינן דר מיט
די טמאים דאס איז עץ ארז אונ אזוב אונ שני אונ תולעת. אזו ווי דאס עגל האט מטמא גיוועזן

שלשת מיני כושר: וכמו מנף עם טהור. בן תטמא במגע כל טהור: וכמו טהר עם בו נטמא. כן תטהר איש אשר נטמא: וכמו פזר פשעו לכל דור שמור לחטאת. כן תהא למשמרת למי חטאת: להדיח דמים. לכבס כתמים. לנקות טנופים. להרחיץ צואים. להלבין חטאים. לטהר טמאים. לקדש קדושים. להצדיק עמוסים: בעץ ארז לענפים כארז. באזוב לנדכאים כאזוב. בשני לשפתותיה כשני. בתולעת לאל תיראי תולעת. לכל יתגאה מתגאה כארז. שאם לא ימך כאזוב ויהשב כתולעת. לא יטהר באזוב ובשני תולעת: ואם לא ישפוך לב כמים. לא יטהר בזריקת מים: ומה יתגאה חציר יבש. נוכח אש אוכלה אש: ומה יעוז ציץ גאה. נוכח אל גאה גאה: והוא רוכב שחקים בגאוה. גאה על גאים. מתנשא על נשאים. ומתגאה כארז על מתגאים. ועניו כאזוב על נדכאים. וצר בעולמו חמשה מיני גאים. שור בבהמה. אריה בחיה. נשר במעופפים. ארז בעצים. ואדם בכלם. ומלך מתגאה על כלם. לבש גאות מכלם: חקקם בכס שביבי אש. ארבעה בכס מעלה. ואחד בכס מטה. כי כס

די ריינע ישראל אזו וועט זי אויך מטמא זיין אלע ריינקייט וואס זיי וועלין אין איר אנרירין אונ אזו ווי דם אש האט גיריינגט וואס עס איז אין אים טמא גיווארין מען הט דם אש אין וואסער אריין גיטאן אונ מען האט זיי גיגעבין צו טרינקען אזו ווי אסוטה אונ וועלכער עס האט גידינט דר צו איז גיהרגת גיווארין אונ די ריינע זיינען גיבליבין לעבין אזו דאס אש פון דר פרה זאל אויך ריין מאכן. אזו וויא אמענטש וואס איז טמא גיווארין אונ אזו ווי די זינד פון עגל איז פאר שפרייט גיווארן צו אלע דורות זאלין אין איינעם גיצאלט ווערין מיט זייערע עונות אזו דאס אש פון דר פרה איז אויך גיהיט צו אלע דורות אריין צו טאן אין וואסער צו שפרייגען אויף די טמאים אונ ווידר איז די פרה רויט גיוועזן זיא איז גישטעלט גיווארין אז דר מענטש זאל זיך איין ראיה נעמען ער זאל אפ שוויינקען די זינד וואס זיי זיינען אויך רויט ווי בלוט עס איז אין איר קיין אנדערע פלעקין ניט גיוועזן אזו זאל דר מענטש אויך אפ וואשין די פלעקינדיגע זינד וויים צו מאכן די זינד ריין צו מאכן די אומריינע דאס מיינט מען אלין די בעלי עבירות זאלין תשובה טאן צו היילינן די לייט וואס עס שטייט ביי זיי והתקדשתם והייתם קדושים גירעכט צו מאכן די לייט וואס עס שטייט ביי זיי (העמוסים מני בטן) נאט טראגט זיי פון גיבארן אן. טענן האלץ האט מען גידארפט דר צו האבן דאס איז אסימן אויף די בעלי גאוה זיי האלטין זיך הויך ווי דר טענן בוים אונ אזוב פאר די וואס זיי האלטין זיך נאר נידעריג ווי דאס בוימיל פון אזוב. שני אונ תולעת האט גימוזט דר צו קומען עס זאל פאר געבן די זינד פון ישראל וואס שלמה המלך האט אויף זיי גיזאגט (כחוט השני שפתותיך) אונ ישעיה האט אויף זיי גיזאגט (אל תיראי תולעת). דר בעל גאוה זאל זיך ניט הויך האלטן ווי דר טענן בוים ווארום אז ער וועט זיך ניט אראפ ביינגן ווי אזוב אונ נידעריג מאכן ווי אווערמיל וועט ער ניט גיריינגט ווערין מיט קיין אזוב אונ שני תולעת דאס הייסט עס וועט אים קיין שום זאך דר צו ניט העלפין אונ אז ער וועט ניט צו גיסין זיין הארץ ווי וואסער וועט אים קיין שפריינגען ניט ריינגין דאס איז נאר אמשל אז דר זינדיגער מענש האט קיין אנדערע עצה ניט נאר תשובה טאן אונ הכנעה צו האבן. וואס קאן זיך הויך האלטין דער מענטש וואס ער איז דאר גראז קענין נאט וואס ער איז פייער וואס קאן פאר ברענן אגרד פייער פשיטא דם דאר גראז אונ ווס זאל זיך שטארקין דר מענש ער איז וויא אשפראצונג וואקסט אונ ווערט פאר פוילט. אנטקעגין גאט וואס הערשט איבער אלע הויכע ער רייט אויף די הימלען מיט גרויסקייט איין הויכער איבער אלע הויכע אונ דר הויכין איבער אלע דר הויכענע אונ ער טוט זיך דר הייבין אז אטענן בוים צו שטראפין די האפערדיגע לייט אונ מאכט זיך נידעריג אזו וויא דער אזוב אונ רועט צווישין דיא לייט וואס זיי האלטין זיך נידעריג אונ האט באשאפן אויף דר וועלט פינף ערליי גרויסע באשעפעניש דר אקס איז דר גרעסטער צווישין די בהמות אונ דר לייב צווישין די חיות אונ דר אדלער צווישין די פייגל אונ דר טענן בוים צווישין די בוימר אונ דר מענטש איז גרעסר איבר אלע. דר מלך הקב"ה

מעלה מכון כנגד כס ... וכל אשר יש במעלה יש במטה. כסא מול כסא. היכל מול היכל. מקדש מול מקדש. זבול מול זבול. מזבח מול מזבח. בנים מול בנים. עבדים מול עבדים. מלאכים מול מלאכים. משרתים מול משרתים. צבאות מול צבאות. כרובים מול כרובים. אלפים מול אלפים. רבבות מול רבבות. קדושים מול קדושים. מחנות מול מחנות. מעריצים מול מעריצים. מקדישים מול מקדישים. וקדשה לקדוש משלשים: ככתוב וכו׳

ומוציאין ב׳ ס״ת באחת קורין בסדר היום ובב׳ קורין למפטיר בג׳ חקת עד תטמא עד הערב ומפטירין ביחזקאל ויהי דבר ה׳ ומתפללין מוסף:

יוצר לפרשת החודש

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשך עושה שלום ובורא את הכל: אור עולם באוצר חיים אורות מאופל אמר ויהי:

אות זה החדש. אצת מכל לקדש. ובו ישע לחדש. בוחריך תובעים אותך לקדש. ואתה אותם מקדש. אל נערץ בקדש. גאלתם עתה תחדש. וכל פה יחומם ויקדש: החדש הזה לכם בכל מושבותיכם. נחלה בכל קהלכם. קדוש: דרשתו מכל חדשים. והנחלתו לקדושים. היות בו מקדשים. הזמנתו לשלישים. לאפרתים מוגלשים. למות בו עד שלשים. ובו הפלת קדשים. ותחמול על צאן קדשים. בבית קדש הקדשים: זכרון שבועת ברוכים. הנחלת למבורכים. להושיעם מיד מפריכים. חונן דלים ודכים. חמלת על נמוכים. אשר אחריך משוכים. טוב טעם מאריכים. ולפניך לב שופכים. בראש ירח ממליכים: יקבצו עתה מקהלים. ביופי תואר מכלולים. ושם תשמע פלולים. כבוד שמך מעלים. בשיר ובתחן מתפללים. בחשבון ראש רגלים. לפניך יהו מסלים. כל גזעי דגלים. משוררים ומהללים: מה גדלו מעשים. לעושה נפלאות ונסים. לבנים אהובים ועמוסים. נצלו מיד פתרוסים. אשר אותם מעשים. והעמתו היות ששים. שונאיהם בים דורסים. וכנת ראשימו רופסים. כי בגותם היו חוסים: עולצי בשמחות. ישישו ברוב הצלחות. ויתמלטו מכל אנחות. פודה אלהי הרוחות. המעלה בכל שבחות. יטה אוזן לשיחות: קדוש יקבץ עדרים. ויזכור ברית אבירים. אשר לפניו היו ברורים. רצה בבנים מובחרים. מכל צד עברים. לפניו היות משמרים. שקד עליהם בליל שמורים. וקטל למענם בכורים. הוציאם בפדות מודרים: חזן תפן באני ישנה. בראשון לחדשי השנה. קדוש: הכל יודוך

אופן

כבודו משבחים בכל העולם. והוא מעין כל נעלם. ובאו בפתחי אולם. והכל ירוממוהו כאופנים לעולם: והחיות

זולת

אל עושה נפלאות. בעבורם עשית נוראות. גלית ברבבי צבאות. דגלימו להוציא מתלאות. הם כנשרים נשואות. ומשאורותם נשאות. זכר טוב

אין גיטרייסט איבר אלע אונ איז אן גיקלייט מיט גרויסקייט פון די אלע ער האט זיי אויסגקריצט אין זיין פייערדיגע שטול היינו פיר אין דר אויבערשטר שטול שור אריה נשר אדם אונ איין ... דאס איז טענן בוים אין דר אונטערשטר שטול דאס מיינט מען דאס בית המקדש וואס איז גיטעען דריגען טענן בוים ווארום די שטול פון דעם היכל דר כסא הכבוד שטייט גליך אנטקעגין בהמק אונ דאס וואס עס גיפינט זיך אויבן גיפינט זיך אונטן:

מלאות. חסד בעיניהם ראות: טוב בנים כללם. ידע פרי מעללם. כל הדרך נהלם. לפני כל התלילם. מלא כל משאלם. טאמי רעתם הפילם. שובע מן האכילם. אז על כל אום עלם: פצו פה בשירה. צדקו לאיום ונורא. קול תודה וזמרה. רננו לשורה. שם הנכבד והנורא. שבחו להעיד במורא. תקפו כלם להתאזרה. תנות כקריעת ים סוף וכמכת בכורים להגבירה: עזרת אבות שם ע׳

דער חזן הייבט אן ברוך אתה בי״ו ומשיע ומגן:

מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה פי בשיר ורננים. להודות ולהלל פני שוכן מעונים:

אתית עת דודים כנגעה. באחת ועשר פוט נגעה. נישת צקון מכפל כפגעה. דלג פעם וזאת רגעה: השגיח עופר מחרך ארבות. והתל ארך בתבם תערובות. זמן קפץ עשות רבות. חדשים וגם ישנים להרבות: טס ניידא ועדן שנה. יקץ כישן ועד כמשנה: ח׳ כסף ודפק בפתחי ישנה. לחפשה בראשון לחדשי השנה: לי עוד תגנון. כפסוח ותנון: חזן בגוננך לבנון. במגנת ינון: ברוך אתה ה׳ מגן אברהם: אתה גבור בי״ו להחיות מתים

מרימי עול עגלה להלאות. מכאב הגת להראות אות. נאקה החישה קץ הפלאות. נחצו למאתים ועשר ארבע מאות: שה המסבך לעקד צור. קים זכרו בפקד נצור. עמוסים כאחיו לעת בצור. עדימו לשי יהא עצור:

אתית עת דודים אז עס האט גיגרייכט די צייט פון די ישראל וואס היסין פריינד אויסגיליזט צו ווערין פון מצרים מיט איין סבה וואס זיא איז גישטאנגן פר צעהן דאס מיינט מען מכת בכורות זיינען די מצרים וואס זיי היסין פוט גיפלאגט גיווארן. אז עס האט גינעדענט די תפלה פון די אבות וואס ליגן אין דר מערת המכפלה וואס זיי האבין מתפלל גיוועזן אויף די ישראל ווארום עס איז נגזר גיווארין זיי זאלין זיין אין גלות מצרים פיר הונדרט יאר האט הקב״ה צוריק גיהיפט איין טריט אונ האט גירעכינט דיא פיר הונדרט יאר פון גיבארין פון יצחק דאס איז גיוועזן הונדרט אונ ניינציג יאר איידר די יודין זיינן גיקומן קיין מצרים אונ די ישראל האבין רוא באקומען זיי זיינן פריא ארויסגיגאנגען. דר גאט וואס איילט צו טאן זיין רצון אזו וויא איין עופר וואס לייפט גיך האט גילוגט פון פענצטער פון הימעל אונ האט גיפלאסטערט אפלאסטער מיט דעם מישונג וואס די יודין האבין גימישט צוויי בלוטין דם פסח אונ דם מילה די צייט פון דעם גלות האט ער גימינערט צו טאן גרויסע נסים צו מערין זיי נייע מצות צו די אלטע. גאט האט גישוועכט אונ גיאיילט אויס צו לייזין יודין אונ האט פאר ענדערט די צייט אונ האט זיך אויף גיוואכט אזו ווי אשלאפעדיגר פון זיין שלאף אונ ער האט גילוכט אונ האט אן גיקלאפט ביי די טירין פון די יודין וואס זיינען גיוועזן אין מצרים אזו וויא גישלאפין זיי פרייא צו מאכין אין ערשטין חודש פון דעם יאר:

לי צו מיר זאלסטו באשיצין אבאשיצונג די זאלסט געבין באשיצונג פון דעם בית המקדש אונ פון משיח וואס ער היסט ינון:

מרימי ע״ל די יודין וואס זיי האבין גהויבין דעם יאך פון די מצרים וואס זיי היסין עגלה אונ זיינען מיד גיווארן האסטו די יודין פון ווייטאג אויסגיצויגין צו נייאך צייכין אונ וואונדר אין מצרים. דם גישריי וואס יודין האבין גישריען צו גאט פון דר ארבעט האט גיאיילט דעם סוף פון די וואונדר. זיינן זיי גיאיילט גיווארין ארויס צו גיין נאך צוויי הונדרט מיט צעהן יאר. דם לעמעלע וואס אברהם האט מקריב גיוועזן אן שטאט זיין זון יצחק זיין גידעכינש איז אויף גיצייכינט אונ גיהיט אין באהעלטעניש אז די ישראל וואס ווערין גירופין עמוסים ווילין קומן בעטין גאט אין איין אייניגע צייט וועט דאס לעמעלע דעמאלט גירעכינט ווערין צו גאט פאר אמתנה גלייך ווי זיי וואלטין מקריב גיוועזן איין קרבן. די וואונדר פון יציאת מצרים האט ער נאך גיוויזין צו די אבות. גאט האט גיהייסין אז צעהן טעג אין ניסן זאל מען דאס קרבן פסח אן בינדין מיט שטריק כדי עס זאל זיין אצייכין אז אין צענטין טאג אין ניסן וועט אמאל דר ירדן

פֶּלֶא עֲשׂוֹת נֶגֶד אָבוֹת . פַּן מִכְּעָשׂוֹר לְאָסְרוֹ בַּעֲבוֹת : חזן צְלִיחַת יַרְדֵּן בּוֹ לְהִתְאוֹת . צְפִיַּת שֶׂה לְבֵית אָבוֹת :

לְךָ עוֹד נִקְשִׁיבָה . מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה נִשְׁאָבָה : חזן שָׂשׂוֹן יִשְׁעֲךָ לָנוּ הָשִׁיבָה . וּבִתְחִיַּת גֶּשֶׁם נֶחְשְׁבָה : בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים :

קִיחַת עֹלַת עֵקֶד . הִיא נִצְּבָה בְּפֶקֶד . תְּוִיכַת בִּתְרֵי שָׁקֵד . רִשְׁפֵּי לוֹד לְיַקֵּד : רָהַשׁ יְשֵׁנִים כְּעֶרֶב . דַּם תְּבוּסָה כָּעֶרֶב . קֵץ חָשׁ וְקָרֵב . לְעוֹרֵר בְּתַגַּן קְרָב : שֵׁמַע מַכַּת פְּסָחִים . אֲשֶׁר כָּסוּ פְּסוּחִים . הִיא צָמְתָה כִּסְלוּחִים . לְהַצִּיתָם כְּקוֹצִים כְּסוּחִים : תְּרָפִים כְּדֵי לַמְעַט . מְנוּיֵי מְתֵי מְעַט : חזן תּוֹקֶף הַדְרַת מֶלֶךְ מִלְּהַמְעִט . הוּרְשַׁם לְהִמָּנוֹת בְּוָאִם יִמְעַט :

הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם לִשְׁמוֹר . בְּסֻבָּם אֲסוּפֵי הַר מוֹר . וְאָתָם אַל יִגְמוֹר . שְׁלֹשֶׁת אוֹתוֹת בּוֹ לִשְׁמוֹר : דּוֹרֵשׁ זֶה חֹדֶשׁ בְּחָדְשׁוֹ . לְאוֹת וּלְמוֹפֵת קָדְשׁוֹ : חזן יְדִידֵי עַם קְדוֹשׁוֹ . הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ :

הַדּוֹם מִגֵּר נְוֵה עֶדֶשׁ . כְּהַיּוֹם הַזֶּה יְחַדֵּשׁ בְּגוֹדֶשׁ : חזן וְנוֹבִיל שַׁי בַּקֹּדֶשׁ . בָּרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ :

יִמְלוֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ : וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא :

גישפאלטן ווערין אין צייטין פון יהושע איבר דעם האט ער גיהייסין אז דעם צענטין טאג זאל מען נאך זעהן אויב עס האט גיט קיין מום כדי אז דר זכות זאל זיי ביי שטיין ביי דעם ירדן:

לך עוד נקשיבה מיר האפין אז מיר וועלין נאך פאר נעמן דיינע מצות אונ מיר וועלין שעפין פון אקוואל פון הילף. די פרייד פון דיין הילף ווערסטו צו אונז אומקערין אונ מיר וועלין זוכה זיין צו תחית המתים וואס עס וועט זיין דורך טויא אונ רעגין:

קיחת עלית עקד דאס נעמונג די עולה אויף דר עקדה וואס אברהם האט גינומן זיין זון יצחק דר זכות איז זיי ביי גישטאנען לזכרון בשעת יציאת מצרים. ביי דעם ברית בין הבתרים האט אברהם גיאיילט צו טיילין דאס קאלב אויף צוויי שטיקר דר נאך האט דם פייער פאר ברענט דאס איז גיוועז אצייכין אז די מצרים וועלין פאר ברענט ווערין מיט פונקען פייער. די תפלה פון די אבות וואס זיי שלאפין אין דר מערת המכפלה איז גיווארין זיס פאר גאט אז דם בלוט פון קרבן פסח אונ פון מילה האבין זיי צונויפגימישט דאס האט הקב"ה גיזעהן האט ער גיאיילט דעם סוף פון דר גאולה אונ האט דר וועקט א מלחמה אויף די מצרים וואס זיי הייסין תגן. דם איין זאמלונג פון יודין זיי הייסין פסוחים ווייל גאט האט איבער זיי גיהיפט וואס האבין זיך גיצייליט צום קרבן פסח אונ האבין עס גישאכטין דם האט פאר שניטין די מצרים צו פאר ברענען זיי אזו ווי אפגיהאקטע דערנער איבר דעם האט מען גיהייסין אז יודין זאלין שעכטין דאס קרבן כדי צו מינערין די בילדר וואס די מצרים האבין גידינט עס זאל נאר ווייניג איבר בלייבין אבר דם שטארקע שיינקייט פון מלך הקב"ה טאר מען גיט מינערין דאס מיינט דר פסוק (ואם ימעט) דאס איז טייטש אז דם הויז גיזינד וועלין ווייניג זיין צו אקרבן פסח זאל ער זיין שכן אויך צו נעמן כדי עס זאל מער מענטשין זיין דאס איז איין כבוד פארין מלך הקב"ה:

החדש הזה לכם דעם חודש דארפט איר היטין אזו וויא די סנהדרין זיינן מסכים זיי זיינען גיזעסין אויף דעם הר המוריה אונ הקב"ה איז אויך מסכים מיט זייער חשבון אונ בריינגט די דריי צייכין וואס מען דארף אין דעם חודש ניסן דאס זיינען דרייא ערליי רעגין וואס זיי הייסין גשם יורה ומלקוש. הקב"ה האט גיפארשט דעם חודש אין זיין באנייען ער זאל אין אים וואונדר טאן. די יודין די גיליבטע זיין היילינג פאלק האט זיין רעכטע האנט אונ זיין היילינע מאכט זיי גיהאלפין אין מצרים:

הדום מגר נוה דאס בית המקדש וואס דא האט צו בראכן דר וואס האט פאר קויפט די בכורה פאר איקעכין פון ארבים בעטין מיר דיך גאט מיר זאלין זוכה זיין אז ער זאל ווידר באנייט

רבות עשית וחשבת וספרת. מפעלותיך פעול בסדר ספרת. לאותו ולמועדים חבלו שפרת. לתקופות ומחזורות קצו צפרת. לאלפים וארבע מאות וארבעים ושמונה זמנו בארת. ובתשע מאות עבורים עדיו עברת. והיום הורית לעם אשר בחרת. לכן על כל חדש חדש הגברת. ספח בקרת. קצבו תקרת. נזלו הקרת. פלאו סקרת. מועדו יקרת. ובו יקרת ותתיקרת:

חי וקים נורא ומרום וקדוש:

אבי כל חוזה. הל בו במחזה. כנאמר לו חזה. תבנית החדש הזה: להבין קצב מולדתו. מתחלתו ואחר מלאתו. עד תכליתו: עמתו להראהו. ולא הכיר מראהו. עד באצבע הראהו. אז כן וראהו: זהר לשעות שש. תארו להתאשש. פחות משש. כל עין יעשש: רואיו לבקר. עדיו לחקר. מאמריו ליקר. ממריו לעקר: במדד לו שער. עביו איך לשער. עד שטיפת שער. יקבלו יושבי שער: ידעו תבונה. לחוות לאום נכונה. להורות ליודעי בינה. ערך לבנה: רגלים לישב. זמנים לחשב. בעבור איך לישב. וסוד מה להקשב: בפניו

באניים ווערן. מיט פיל מאכט וועלן מיר ווידר מתנות אין בהמ"ק אריין פירן אונ מיר וועלן קרבנות מקריב זיין אין דעם ערשטן חודש אום ראש חודש:

ימלוך ה׳ לעולם גאט וועט קיניגן צו אייביג דיין גאט פון ציון אייביג אונ אייביג לויבט גאט:

ואתה קדוש דו הייליגער גאט זיצט אין הימיל צו פאר נעמן די לויב פון די ישראל נון לויבר גאט:

רבות עשית פיל וואונדר האסטו השי"ת גיטאן אונ האסט זיי גירעכינט אונ דר ציילט צו אברהם אבינו בברית בין הבתרים. די נסים וואס דו האסט גיטאן די ישראל האסטו זיי בייא נאכט ביי דר לבנה אפ גיציילט. דעם חלק פון דר לבנה האסטו גימאכט שיינען עס זאל זיין פאר צייכינט אונ מען זאל פון איר וויסן ווען יום טוב גיפאלט. האסט גימאכט לייכטן חודש ניסן אין אים הייבן זיך אן אונ לאזן זיך אוים די תקופות אונ מחזורים. נאך צוויי טויזינט פיר הונדערט אכט אונ פערציג יאר פון דר וועלט באשאפין האסטו די תורה גיגעבין אונ האסט אין איר מפורש גיוועזן ווי אזו מיר זאלין צייטין רעכענן. אין די יארן ניין הונדערט עבורים האסטו אליין מעבר גיוועזן אונ היינט האסטו דיא יודין אויסדערוויילט דז האסט זיי די תורה גיגעבין האסט די חשבונות זיי מוסר גיוועזן איבר דעם האסטו גישטארקט דעם חודש ניסן ער זאל זיין דר ערשטר פון אלע חדשים זיין צאל האסטו גיפארשט צו וויסן פיל טעג אונ שעה אונ רגע דארף אין אים צו זיין אונ דו האסט דער קלערט זיין קצבה. זיינע וואסער האסטו גימאכט קוועלין דו האסט גילובט דיינע וואונדר וואס אין דעם חודש איז גישעהן זיין פייער טאג האסטו חשוב גימאכט ווארום פסח איז דר ערשטער יום טוב פון אלע ימים טובים אונ דעם חודש האסטו חשוב גימאכט אונ ביסט אויך חשוב גיווארין:

חי וקים צו גאט וואס לעבט אונ בשטייט אויף אייביג ער איז פארכטיג אונ דר הויכט אונ הייליג:

אבי כל חוזה משה רבינו דר עלצטער פון די נביאים האט מתפלל גיוועזן בשעת נבואה אז הקב"ה האט אים גיזאגט זעה נוט דעם חודש זאלסט וויסן ווען יו"ט צו מאכין צו פאר שטיין ווען די נייע לבנה ווערט גיבארין אונ ווען זיא איז גאר פול עס פעלט ניט פון איר אונ ווען זיא לאזט זיך אוים. הקב"ה האט זיך באהעפט צו משה גליך ווי אחבר כדי אים דאס אלין צו ווייזין האט משה ניט גיקאנט פאר שטיין ביז גאט האט אים מיט אפינגר גיוויזין האט ער ערשט פערשטאנען אונ האט אלין גיזעהן. דאס לייכטונג פון דר נייע לבנה ווערט גישטארקט נאך זעקס שעה פון דעם מולד אבר ווייניגר פון זעקס שעה קאן מען איר לייכטונג ניט זעהן דורך דעם וועסטו וויסן די עדות וואס קומן זאגין אז זיי האבין גיזעהן די לבנה צו פארשטין זייא אויב זיי זאגין אמת. די וואס זאגין אמת עדות זאל מען זייא כבוד געבן. ער האט אים גימאסטין די מאס פון דר לבנה ווי גראב זיא זאל זיין אפילו אז זיא וועט אזו דין זיין ווי אהאר זאלין דאס בית דין וואס זיי זיצען אין דעם טויער פון דין מקדש החודש זיין. גאט האט גלערינט צו משה שכל ער זאל זאגין די רעכט פארטיגע ישראל אז ער זאל לערנן די סנהדרין דעם

צגו אילי קדש. להעיד עדות חדש. ואל נתעטף בקדש. כמקדישי חדש: יה בדקם לעינו. ועדותם דקדק במחנו. והכל צוחו במעונו. מקדש החדש בזמנו: קץ מולדתו חל להקצות. ביום רביעי בחצות. ועד שלשים מרוצות. לא נכר בחוצות: לאה ציר ופחד. ותר מעת לעת ספור אחד. וצור פץ לו ויחד. מערב ועד ערב מנות אחד: ילדות חרס וסהר בו ביום חשבון מצו. ובתחלת בריתם בחלון אחד נמצאו: חזן רעים בנתן למו מסורת אמצו. לחשב ולעבר ולקדש ספורות כמצאו: אל נא וכו'

חזן וקהל ראשון הוא לכם. לפסוח עליכם. להתקדש בתוככם. קדוש:

חזן וקהל לכם הוא ראשון. נצורי באישון. להעריץ לאל אחרון וראשון. קדוש:

אדון מקדם תכנו ראש. בינו לא גל בספר תולדות ראש. גלהו תחלה לכם לדרוש: דורש להשוות בו גיה ואישון. הופלא מכל עם ולשון. ולא הומסר לאדם הראשון: זמן עדנה בו בשרה. חנוט לקצו עקוד למוסרה. טפיה בכן בו בשרו בשורה: ירח אשר לא פענח לראשונים. כמוס לצפון

סדר פון דר לבנה. פון דעם סדר לבנה זאלין זיי וויסין צו רעכענן די צייטין אונ אויס זעצין די ימים טובים ווען זיי גיפאלין ווי אזו זיי זאלין זיך זעצין דאס יאר צו מאכין עבור אונ דורך וואס פאר איין טעם זאל זיין דאס יאר מעובר. די מלאכים האבן זיך גישטעלט פאר נאט עדות זאגין אויף קידוש החודש אונ גאט האט זיך איין גיהילט מיט היילקייט אזו ווי די ראשי בית דין וואס האבין מקדש החודש גיוועזן וואס זיי האבין זיך איין גיהילט אין אטלית. גאט האט זיי בודק גיוועזן פאר די אויגין פון משה אונ האט אין זייער עדות מדקדק גיוועזן אונ האט די מלאכים גיפרעגט ווי אזו זיי האבין גיזעהן די לבנה אזו האבין אלע מלאכים אין הימל גישריען מקודש החודש דאס אלץ האט גאט גיוויזען צו משה רבינו אז אין אלע דורות זאל דר ראש בית דין אזו מקדש החודש זיין דער ערשטמאל בשעת יציאת מצרים איז גיוועזן דער סוף מולד אדר אום מיטוואך אין האלבין טאג אונ די נייע לבנה פון ניסן האט מען ערשט גיזעהן אין דרייסיג שעה ארום די נאכט וואס צו דאנערשטיג גיהער האט זיך דער שליח משה רבינו באמיהט אונ איז דער שראקין גיווארין אונ האט גיקלערט צו רעכינען ראש חודש פון איין מיטאג צום אנדערין מיטאג האט דר שטארקר גאט צו אים גיזאגט אונ גיוויזין אז ער זאל ערשט רעכינען איין טאג פון אבינט צום אנדערין אבינט דער ערשטמאל בשעת יציאת מצרים אז דר מולד פון דר זון אונ פון דר לבנה זיינען גלייך אויסגיקומען אין איין צייט אונ דער ערשטמאל ווען זיי זיינען באשאפין גיווארין זיינען זיי אויך באנאנדר אויס איין פענצטער ארויס גנאנגען אבר דר נאך האט זיך דאס שוין ניט גיטראפין ביז יציאת מצרים דער ערשטמאל אז די גיזעלין משה אונ אהרן זיינען גיבאטין גיווארין אויף דר מצוה פון קידוש החודש האבן זיי זיך גישטארקט צו מאכין סימנים כדי זיי זאלין גיפינען דעם חשבון ווען צו מאכין איין עבור אונ מקדש החודש זיין: דר איז דר ערשטר חודש אין יאר נאט זאל באשיצען אויף אייך אלע יאר אונ ער זאל צווישין אייך גיהיילינט ווערין: צו אייך איז גיגעבין גיווארין דר ערשטר חודש וואס איר זאלט לויבין גאט וואס ער איז דר ערשטער אונ דר הינטערשטער אונ איז היילינג:

אדון מקדם דר העכר גאט האט דעם ראש חודש ניסן פון לאנג אן אן גיבנייט אז ער זאל דר ערשטער זיין פון אלע חדשים אבער צו די קינדר פון אדם הראשון האט ער זיין פאר שטאנדיקייט ניט אנטפלעקט דען אין ספר בראשית איז דאס ניט גידאכט. צוא אייך האט ער פריער אנטפלעקט אז איר זאלט פארשטין דעם חודש דאס בית דין זאל פארשטין אז דר ראש חודש ניסן זאל אויסקומען דערנסטמאל ווען טאג אונ נאכט איז גלייך. דר סוד פון עבור איז גיוועזן פאר הוילין פון אלע מענשין ביז אין דר צייט. אפילו צו אדם הראשון האט מען אויך ניט אנטפלעקט וואס בייא אים שטייט (ותחסרהו מעט מאלהים). אצייט פון יונגהייט האבין די מלאכים מבשר גיוועזן צו שרה אז זיא וועט האבין אזון דס איז גיוועזן אום פסח אונ צום יאר איז גישפראצט גיווארין דר זון יצחק וואס ער איז איבר גיענטפערט גיווארין צו דר עקידה אין דעם זכות איז צו אירע קינדר אין דר צייט גיזאגט גיווארין אבשורה אז זיי זעלין

חֳדָשִׁים וְגַם יְשָׁנִים. לְרֹאשׁ הוּשַׂם לְאַרְבָּעָה רָאשֵׁי שָׁנִים: מוֹעֲדִים מְזֻמָּן לִנְדָגָלִים. נוֹעָדִים בּוֹ עֵינֵימוֹ צִירֵי חוֹגְלִים. סָפוּר הוּא לִמְלָכִים וְלִרְגָלִים: עִבּוּר מְעַבְּרִים לְשָׁמְרוֹ בְּמוֹעֲדוֹ. פֶּרַח וְאָבִיב תְּקוּפָה בָּם לְוַעֲדוֹ. צִיּוּן שְׁלָשְׁתָּם יִצָּרְפוּ לְסַעֲדוֹ: קֹדֶשׁ בְּרֹאשׁוֹ וּשְׁלִישׁוֹ חֶצְיוֹ וְרֻבּוֹ לִשְׁמוֹר. לְקַדֵּשׁ לָקַחַת לָחֹג לִקְצוֹר וְלִגְמוֹר. רָשָׁם בְּכָל הוֹד. שָׁמוּר הוּא לְרוֹכֵב עַל חֲמוֹר: שְׁמִירַת שְׁלִישׁוֹ בְּיַרְדֵּן עָמְדָה. שַׁלְהֶבֶת חֶצְיוֹ שְׁאוֹן פּוּל הִשְׁמִידָה. תְּשׁוּעַת קְצִירוֹ יְמִינִי הֶעֱמִידָה: לכם וכו׳

וּבְכֵן וּלְךָ תַעֲלֶה קְדֻשָּׁה כִּי אַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעַ:

הוּא נִקְרָא רֹאשׁ וְרִאשׁוֹן. תּוֹאֲמוֹ נִקְרָא רֹאשׁ וְרִאשׁוֹן. וּמוֹעֲדוֹ נִקְרָא רֹאשׁ וְרִאשׁוֹן. וְאִוּוּיוֹ נִקְרָא רֹאשׁ וְרִאשׁוֹן. וְנוֹחֲלָיו נִקְרְאוּ רֹאשׁ וְרִאשׁוֹן. וְאוֹיְבָם נִקְרָא רֹאשׁ וְרִאשׁוֹן. וְאֹהֲבָם נִקְרָא רֹאשׁ וְרִאשׁוֹן. וְגוֹאֲלָם נִקְרָא רֹאשׁ וְרִאשׁוֹן. הִנֵּה הָעֵת יָבֹא בְּרֹאשׁ וְרִאשׁוֹן. בְּקֵץ אֲשֶׁר הוּא רֹאשׁ וְרִאשׁוֹן. לַעֲבוֹר בְּרֹאשׁ וְרִאשׁוֹן. לְכוֹנֵן נָכוֹן בְּרֹאשׁ וְרִאשׁוֹן. וְאִתּוֹ נוֹצַר בְּרוּחַ רֹאשׁ וְרִאשׁוֹן. לְקַעְקֵעַ שְׂרִידֵי עֲמָלֵק רֹאשׁ וְרִאשׁוֹן. לְעוֹרֵר צוּרִים הַחֲצוּבִים בְּרֹאשׁ וְרִאשׁוֹן. לִפְעוֹל חֲדָשׁוֹת בְּרֹאשׁ וְרִאשׁוֹן. לְרַצּוֹת חִדּוּשׁ תְּשׁוּרַת רֹאשׁ וְרִאשׁוֹן. לְהוֹבִיל בּוֹ שַׁי לְרֹאשׁ וְרִאשׁוֹן. וְעוֹד כָּל

אַרוֹיס גֵּיין אוֹיס מִצְרַיִם. דֶר חוֹדֶשׁ וָואס עֶר אִיז נִיט אַנְטְפְּלֶעקְט צוּ דִי עֶרְשְׁטֶע דֶר חוֹדֶשׁ אִיז בְּאַהַאלְטִין גִיוָוארִין פוּן וֶועגִין נִסִּים פוּן יְצִיאַת מִצְרַיִם אוּנ פוּן תְּחִיַּת הַמֵּתִים עֶר אִיז דֶער עֶרְשְׁטֶער צוּ דִי פִיר עֶרְלֵיי רֹאשׁ הַשָּׁנָה וָואס עֶס אִיז דָא אִין יָאר. דֶר חוֹדֶשׁ בְּרֵייט אָן אַלֶע יָמִים טוֹבִים צוּ דִיא יוּדִין וָואס זֵיי וֶוערִין אָנְגִירוּפִין נִדְגָּלִים וָוארוּם אַלֶע יָמִים טוֹבִים וֶוערִין גִירֶעכִינְט נָאךְ דֶעם חוֹדֶשׁ. אִין דֶעם חוֹדֶשׁ הָאבִּין זִיךְ דִי עֵדוּת אֵיין גִיזַאמִילְט צוּ דֶער שְׁטָאט וָואס הָאט גִיהֵייסִין עֵינָם פוּן דָארְטִין זַיינֶען אַרוֹיסְגִיגַאנְגֶען שְׁלוּחִים צוּ דִי יוּדִין וָואס זַיינֶען גִיזֶעסִין וַוייט וֶוען זֵיי זָאלִין יָמִים טוֹבִים מַאכִין. דֶר חוֹדֶשׁ אִיז גִיוֶוען גִיצֵיילְט פַאר אַ רֹאשׁ צוּ מְלָכִים אוּנ צוּ רְגָלִים מֶען הָאט גִימַאכְט עִבּוּר דָס אַלְטֶע יָאר כְּדֵי דֶר חוֹדֶשׁ נִיסָן זָאל זַיין אִין דֶר צַייט עֶס זָאל אִין אִים אוֹיסְקוּמֶן דָאס בְּלִיאוּנְג פוּן פֵּרוֹת אוּנ דָאס צֵייטִיקַייט פוּן תְּבוּאָה אוּנ דִי תְּקוּפָה פוּן דֶר זוּן. וֶוען עֶס אִיז נָאר דָא אֵיינֶע פוּן דִי דְרַייא זַאכִין אִיז זִיךְ דָאס מְצָרֵף מִיט נָאךְ אַזַאךְ עִבּוּר צוּ מַאכִין. דֶר חוֹדֶשׁ אִיז גִיהֵיילִיגְט גִיוָוארִין דֶר עֶרְשְׁטֶר טָאג אוּנ דֶר צֶעהֶנְטֶר טָאג אוּנ דֶר פוּפְצִיטֶר טָאג אוּנ דֶר זֶעכְצִיטֶר טָאג צוּ הֵיילִיגִן. דֶעם עֶרְשְׁטִין טָאג צוּ מַאכִין רֹאשׁ חוֹדֶשׁ אִין דֶעם צֶעהֶנְטִין טָאג צוּ נֶעמֶען אַלֶעמֶעלֶע אוֹיף אַ קָרְבַּן פֶּסַח אוּנ דֶעם פוּפְצֶעטִין טָאג יוֹם טוֹב צוּ מַאכִין אוּנ דֶעם זֶעכְצֶעטִין טָאג דֶעם עוֹמֶר צוּ שְׁנֵיידִין אוּנ גוֹמֵר צוּ זַיין דֶעם יוֹם. דֶר חוֹדֶשׁ אִיז גִיצֵייכִינְט צוּ נִסִּים צוּ אַלֶע דוֹרוֹת אוּנ עֶר אִיז גִיהִיט צוּ מָשִׁיחַ וָואס עֶר הֵייסְט (עָנִי וְרוֹכֵב עַל הַחֲמוֹר). דֶר זְכוּת פוּן דִי מִצְוָה וָואס זֵיי הָאבִּין גִיהִיט צוּם דְרִיטִיל חוֹדֶשׁ זֵיי הָאבִּין גִינוּמֶן דָאס קָרְבַּן פֶּסַח אִיז גִישְׁטַאנֶען צוּ הִילְף דִי יוּדִין אִין יַרְדֵּן זֵיי זַיינֶען טְרוּקִין אַרִיבֶּערְגִיגַאנְגֶען. דֶר פְלַאם פַייעֶר וָואס זֵיי הָאבִּין דָאס קָרְבַּן פֶּסַח גִיבְּרָאטִין אִין הַאלְבִּין חוֹדֶשׁ דָס הָאט פַאר טִילִיגְט דָאס חַיִל פוּן סַנְחֵרִיב. אִין דֶעם זְכוּת פוּן עוֹמֶר שְׁנֵיידִין הָאט זִיךְ גִישְׁטֶעלְט צוּ הֶעלְפִין מָרְדְּכַי הַצַּדִּיק וָוארוּם הָמָן אִיז גִיהַאנְגֶען גִיוָוארִין דֶעם אַנְדֶערִין טָאג פֶּסַח:

הוּא נקרא ראש נָאמֶט וֶוערְט אָנְגִירוּפִין רֹאשׁ וְרִאשׁוֹן וָוארוּם עֶר אִיז דֶר גַאנְץ עֶרְשְׁטֶר אוּנ זַיינֶע בַּייד דָאס מֵיינְט מֶען דִי תּוֹרָה הֵייסְט אוֹיךְ רֹאשׁ דַּרְכּוֹ אוּנ דֶר יוֹם טוֹב פוּן פֶּסַח וֶוערְט אוֹיךְ אָנְגִירוּפִין רִאשׁוֹן אוּנ זַיין גִילוּסְטִיג בֵּית הַמִּקְדָּשׁ הֵייסְט אוֹיךְ מָרוֹם וְרִאשׁוֹן אוּנ דִי יִשְׂרָאֵל הֵייסִין אוֹיךְ רֵאשִׁית אוּנ זֵייעֶר לִיבּ הָאבֶּער אַבְרָהָם הֵייסְט אוֹיךְ (הָרִאשׁוֹן אָדָם תּוּלָד) אוּנ זֵייעֶר אוֹיס לֵייזֶער הֵייסְט אוֹיךְ רִאשׁוֹן לְצִיּוֹן. דֶר וָואס הֵייסְט רֹאשׁ וְרִאשׁוֹן וֶועט קוּמֶן אִין חוֹדֶשׁ נִיסָן וָואס עֶר הֵייסְט אוֹיךְ רִאשׁוֹן אוּנ עֶר וֶועט גֵיין נָאר צוּם עֶרְשְׁטִין פַאר דִי יִשְׂרָאֵל אָן צוּ בְּרֵייטִין דָאס בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וָואס דֶער נָבִיא הָאט גִיזָאגְט נכון יהיה וגו׳ בראש ההרים אוּנ מִיט אִים וֶועט קוּמֶען דֶר מָשִׁיחַ וָואס עֶר אִיז בַּאשַׁאפִין גִיוָוארִין מִיט דֶעם וִוינְד פוּן גָאט אַזוֹי וִוי עֶס שְׁטֵייט (וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם) אוֹיס צוּ רֵייסִן עֲמָלֵק וָואס עֶר אִיז גִיוֶוען דֶער עֶרְשְׁטֶער מִלְחָמָה צוּ הַאלְטִין. צוּ דֶר וֶועקִין דֶעם זְכוּת פוּן דִי שְׁטַארְקֶע פֶעלְזִין דָאס מֵיינְט מֶען דִי אָבוֹת וָואס זֵיי הֵייסִין רִאשׁוֹן. צוּ טָאן נִסִּים צוּ דִי יוּדִין וָואס זֵיי הֵייסִין רִאשׁוֹן. צוּ בְּאוֹוִילִינִין דִי נֵייעֶ

 כלבו״ס

יזכרו ראשונים. כי יחדשו חדשים תם ישנים. פלאים מפלאים משנים. ויקיצו כל ישנים. מהללים ומשוררים שירים משננים: ולא יאמרו עוד אשר העלה בנביא. כי אם חי יי אשר העלה ואשר הביא. ואז אל ישאג כלביא. לערוך קרבי. חדשות להביא. ביד איש נביא. משבט לוי. להשיב לבבי. לחדש קרבי: ויצמיח צמח נקוב שבעה. ואתו יהו רועים שבעה. ויחדשו לאום דברים שבעה. ויתכסה מהם שבעים שבעה: וישוב ויגלה לעם קדושים. אשר עמו יהו מקדשים. ולא לעדרי צאן קדשים. עד קץ ששה חדשים. עד בא ראשון לראשי חדשים. ואז יראה לעדת קדשים. הנשארים מעוז קדשים. ויראה למו אותות חדשים. לחדש שמים החדשים. למשוח קדש קדשים. לפתוח דלת לקדושים. בשבתות ובחדשים: ואז יצוה חדוש עבודת חדש. מה להעלות בראש כל חדש. ועבודת ראשון כל חדש. היא תקדים תחלה לכל חדש. כי כמו היה ראש לכל חדש. כן יהיה ראש לכל חדש: ותעשה בו חדשה. לבראת ארץ חדשה. להנתן דעה חדשה. לכרות ברית חדשה. להבראות בריה חדשה. להתחדש רוח חדשה. להוביל בו שי מנחה חדשה: וחמה ולבנה תתחדש. ואורם שבעתים יחדש. שתים בשנה יתחדש. ויצמצם שכינתו בתוך שער החדש. ויקרא לו שם חדש. כשם העיר מיום המקדש. וינתן לעם לב חדש. לשורר בפיהם שיר חדש. שיר מפואר ומחודש. על כל שיר מהלל ומקודש: כי

מתנה וואס זיי וועלין ברייננגען אום ראש חודש ניסן צו פירען קרבנות צו גאט וואס ער איז אראש ווראשון. די אלטע נסים וועלין ניט דר מאנט ווערין ווארום זיי וועלין באנייעט ווערין מיט נייע נסים. וואונדער פאר ענדערט פון דיא אנדערע. וועלין זיך אויף חאפין די וואס שלאפין אין קבר אונ וועלן זינגן אגרעסרן שיר פון די לעבעדיגע זיי וועלן שוין מער ניט זאגן אז ער האט גימאכט אויף ברייננגען דורך א נביא נאר זיי וועלין זאגין אז דער לעבעדיגער גאט אליין האט אונז אויף גיבראכט אונ גאט וועט שרייען אזוא וויא איין לייב מלחמה אן צוא ריכטין אנייע הילף צו ברייננגן. ער וועט דאס לאזין וויסין דורך אליהו הנביא וואס ער קומט ארויס פון שבט לוי צו דר קוויקען מיין לייב אונ ער וועט מאכין שפראצין דעם משיח וואס ער הייסט זיבין נעמן מיט אים וועלן זיין זיבין פאסטוכער וואס שטייען גירעכינט אין פרשת שקלים אונ זיי וועלין באנייען צום פאלק זיבין נייע צייכין אונ אליהו וועט זיין זיבין וואכין פאר משיח פאר בארגין דר נאך וועט זיך אליהו אנטפלעקין צו די היילינע עשרת השבטים וואס זיינען אמאל דר שלאגין גיווארין פון גאטס וועגין אונ וועט זיך ניט מגלה זיין צו אלע לייט ביז נאך זעקס חדשים אין ניסן דענסטמאל וועט ער גיזעהן ווערין צו לייט וואס וועלין איבער בלייבין אין דר צייט אונ וועט ווייזין זיי נייע צייכינס צו באשאפין נייע הימלען צו זאלבין איבר נייס דאס בית המקדש אונ זיינע טירען צו עפענען צו די היילינע לייט זאלין אריין גיין מקריב זיין קרבנות פון שבת אונ ראש חודש דענסמאלט וועט ער גיביטין איין עבודה וואס פאר קרבנות מקריב צו זיין אום ראש חודש אונ וועלכע עבודה מיר זאלין טאן אום ראש חודש ניסן. די נייע עבודה וועט זיין צום ערשטין פאר אלע עבודות. אזו ווי דר חודש ניסן איז תמיד גיוועזן דר ערשטער חודש וועט ער ווייטער אויך זיין דר ערשטער חודש. ער וועט טאן גרויסע נסים וועט זיין גליך אז ער וואלט אנייע וועלט בשאפין נייע וויסין שאפט וועלין גיגעבין ווערין ער וועט מיט אונז איבער נייס כורת ברית זיין. די מתים וועלין איבער נייס בשאפין ווערין צו באנייען נייע פאר שטאנד אלין צו פארשטין אין דעם חודש צופירען מתנות נייע קרבנות אין בית המקדש אריין. די זון אונ די לבנה וועט בנייעט ווערין זייער ליכט צו לייכטין זיבין מאל זיבין וויפיל זייער ליכט איז תמיד וואס זיי ווערין בנייעט צווי מאל אין יאר אונ פאר ענדערין זיך אום ניסן ווערט דר טאג גרעסער אונ אום תשרי ווערט די נאכט גרעסער אונ וועט זיין שכינה באנונגען לאזין אין דעם נייעם טויער פון בית המקדש מען וועט דעם בית המקדש אונ די שטאט מיט אנייעם נאמן רופין אזו ווי דר נאמן פון דעם היילינין

שרי אראלים. אשר שיר ותשבחות מהללים. לפני שיר זה לא חלים: ונצוח אלים. אשר קול המולה צוהלים. לפני שיר זה לא ממללים: ורנן גלגלים. אשר אם הורשו כל גוללים. לפני שיר זה לא כוללים: ואימת כרובים. אשר הם צנים כמו רובים. לפני שיר זה לא מרבים: והדרת אופנים. אשר הם מרבעי פנים. לפני שיר זה לא סופנים: והמון גדודים. אשר הם הוד אל מגידים. לפני שיר זה לא נאגדים: וסוד עירין. אשר כעין קלל בוערים. לפני שיר זה לא מפארים: ורגש קדישין. אשר לבקרים מתחדשים. לפני שיר זה לא מקדישים: ונהם שנאנים. אשר מטעמם לא משנים. לפני שיר זה לא משננים: ופחד שרפים. אשר ברגע כל שורפים. לפני שיר זה לא רופפים: כי כל מחנות משרתים קדושים. משרתיו יהו מקדישים: וגם המון צבא מלאכים. מנעימים יהו ממליכים: ומרוצות חיל זקים. כחם יהו מחזקים: וזיו משלהבת ברקים. פניהם יהו מבריקים: וחוצה למו הוים. מתעלסים באהבים. ועד מחיצתם לא באים: באשם נלהבים. ובגחלתם נכוים. ובפארם הם נאלמים: ועת כי יתחילו יחישו. ועת כי יתכילו יחילו. ועת כי יגמורו יעריצו. ועת כי יחישו יקדישו. ועת כי ישתוקו ישלשו. קדשה משלשת: כתוב וכו׳

לדור ודור וכו׳ עד נמירא. קדיש שלם. ומוציאין ב׳ ספרים באחד קורין פרשת היום ובשניה קורין בפרשת בא החודש הזה עד תאכלו מצות ומפטירין ביחזקאל סימן מ״ה כה אמר ה׳. ומתפללין מוסף:

מוסף לפרשת החודש

דער חזן הייבט אן ברוך אתה ב״ו ומושיע ומגן:

ראשון. אמצת לפרח שושנים. אמוץ לעורר מרדם ישנים. בזכרך ברית ראשונים. בצפון חדשים וגם ישנים. גלותו בכת שנונים. גזר ראש לארבעה ראשי שנים: חזן ארבעה ראשי שנים במחזה. בארת זה מזה לחוזה. כאשר שמענו כן עוד נחזה. לגוננמו במגן בחדש הזה: ברוך אתה יי מגן אברהם: אתה גבור ב״ו להחיות מתים

לציון. דרור חשת בו קפות. דבר אור יקרת לקפות. החדש אשר ישועות בו מקיפות. החוסים בו מתקיפות. ומנו מתחילות ותוקפות. ועד

נאט אונ דעם פאלק וועט אנייע הארץ גיגעבין ווערין אז זיי זאלין נייע שירים צו גאט זינגען אשיינעם נייעם שיר ער איז גילויבט אונ גיהייליגט איבר אלע שירים ווארום אפילו די שירים וואס די מלאכים לויבין אונ זינגען טארין זיי פאר דעם שיר פריער ניט אן הייבין אונ דאס גיזאנג פון די גלגלים אין הימיל וואס אז זיי ווערין ערלויבט צו זינגען וויקלען זיך איין אלע מלאכים פר פחד דאך קענן זיי פר דעם שיר קיין קרוין מאכן. ווען די ישראל הייבן אן תפלה טאן בלייבין שטיל די מלאכים אונ ווען די ישראל שווייגין הייבין אן די מלאכים קדושה זאגן: ראשון אמצת דעם חודש ניסן האסטו גישטארקט צו די ישראל ווי די רויזן בליען אונ איז גישטארקט אויף צו וואכין פון דעם שלאף די וואס שלאפין אין קבר. אין דעם זכות וואס דו האסט כורת ברית גיוועזן מיט די אבות אז עס וועט באהאלטין ווערין די פיל נייע זאנג מיט אלטע. ער האט דעם חודש אנטפלעקט אין דר תורה צו משה רבינו אונ האט גוזר גיוועזן ער זאל זיין דר ערשטער פון די פיר ראשי שנים וואס אין יאר זיינען. פיר ראשי שנים האסטו גאט וואס הייסט זה אלי מפורש גיוועזן אין דר תורה וואס ביי איר שטייט גישריבין מזה ומזה הם כתובים אונ האסט גיוויזין צו דעם נביא משה רבינו בנבואה אזו ווי מיר האבן גיהערט זאלין מיר זעהן אבאשיצונג אין דעם חודש:

לציון דרור צו דר שטאט ציון זאלסטו איילין אדערלייזונג אזו ווי דו האסט גיאיילט אין מצרים

ראש לארבע תקופות: חזן ארבע תקופות בשנה. תחדש אורם כבראשונה. כאשר שמענו כן עוד חיש נא. החינו בגשם בראשון לחדשי השנה: ברוך אתה יי מחיה המתים: נעריצך בז׳ וקדוש אתה

הנה, זה בא לפרקים. זמן לגאול רצוצים מארקים. החדש אשר רביבים בו מריקים. חשרת מים למלאת רקים. טיעת לרוות וירקים. טלאים בו להקים. בארבעה פרקים: חזן ארבעה פרקים כבמחזה. בארת זה מזה לחוזה. כאשר שמענו כן עוד נחזה. ונעריצך קדוש בחדש הזה: ברוך אתה יי האל הקדוש: תכנת שבת בז׳ מקדשי שמך. אונ אם שבת ראש חודש אתה יצרת בז׳ להם קבעת

הנם, ימים המבורכים. יורה ומלקוש באבם פורכים. כח תת באביבים רכים. כרמל להקליא אביב פרוכים. לשנן מפעלות מציץ מחרכים: לפניו קוראים ענין ארבעה ערכים: חזן ארבעה ערכים אשננה. ספור מסות פרחי שושנה. כאשר שמענו כן עוד חיש נא. ענגנו בנופש בראשון לחדשי השנה: ברוך אתה יי מקדש השבת: (אם שבת ר״ח וישראל וראשי חדשים: רצה בז׳ לציון ברחמים

ולירושלים, מופת הוחק בו כסות. מעין כל חי להתכסות. נקמות אשר בלב מכסות. נתכנו במועד זה היות מכוסות. שה לבית אבות מנות במכסות. סבות עליו עסים ארבע כוסות: חזן ארבע כוסות כבמחזה. בארת זה מזה לחוזה. כאשר שמענו כן עוד נחזה. רצנו כשי בחדש הזה: ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון: מודים בז׳ ותערתנו סלה

דיא רייד פון דיא טייערע ליכט דאס איז דיא תורה וואס איז בהאלטין זאל ווערין אנטפלעקט דעם חודש וואס ער איז ארומגירינגילט מיט הילף. די וואס באשיצען זיך אין גאט וועלין אין דעם חודש גישטארקט ווערין אונ פון אים וועלין זיך אן הייבין די הילף אונ וועלין אלע מאל שטארקער ווערין. דער חודש איז אנגיבריים גיווארין פאר אין ערשטין צו אלע פיר תקופות. די פיר תקופות פון יאר זאלסטו באנייען זייער ליכט אזו ווי עס איז אמאל גוועזן. אזו ווי מיר האבין גיהערט אזו זאלסטו איילין אונ מאכין לעבעדיג די טויטע מיט דעם רעגין אין דעם חודש ניסן וואס ער איז דר ערשטער פון אלע חדשים:

הנה זה דר משיח וועט קומן צו צייטין פאר בארגין ער איז אנגיבריים אים צו לייזין ישראל אין דעם חודש. אין דעם חודש וואס די שפרייא רעגין צו שפרייטין זיך. די וואלקינס מיט וואסר זאלין דר פילין די ליידיגע ערטר אן צו זעטין די בוימער מיט גראזין כדי די לעמעלך זאלין זיך פאבין דאס בעטין מיר היינט אום פסח וואס ער איז איינער פון די פיר צייטין וואס דא ביסט דן די וועלט מיר וועלין דיך שטארקין הייליגער גאט אין דעם חודש:

הנם יסי׳ די טעג פון חודש ניסן זיינען גיבענטשט די רעגינס וואס דעמאלט נייצן טוען די פרות אויף שפאלטין זאלין זיך וואקסין ניי גיבין אבח אין די יונגע פרות די ווייכע פרוכט זאלין דער פילט אונ דאר ווערין צום צייטונג זיי זאלין קענען אוים די זאנגען אוים גיבראכין ווערין. די לייט זאלין ריידין די ווערק פון גאט וואס לאגט אוים די פענצטער אונ ניט אויף אלעם השגחה לייגען זיי פאר אים דאס ענין פון די פיר צייטין וואס מען האט אין זיי אנגיריכט קרבנות מקריב צו זיין. פון די פיר אנריכטונג טוא איך דרציילין פון די קרבנות וואס מען פלעגט מקטיר זיין דאס זאל אנגינומען ווערין גליך וויא מען וואלט די קרבנות מקריב גיוועזן מען זאל אונז זענעפטיגען מיט רואונג דעם ערשטין חודש פון דעם יאר:

ולירושלים מופת די וואונדר וואס עס וועט זיין צו ירושלים שטייען אויסגיקריצט אבר זיי זיינען צו נידעקט אזו ווי דו האסט באפולין דעם דניאל אז ער זאל די זאך צו דעקין דם וואס איז אין הארצין פארדעקט זיינען אנגיבריים גיווארין אויף דר צייט פון יציאת מצרים זאלין זיין גיצילם ער האט זיי גיבאטין אויף דר צייט צו ציילין זיך אויפן קרבן פסח אונ אים ארומרינגלען מיט זיסקייט פון ויין פון די ארבע כוסות. די ארבע כוסות וואס דר

מבשר. עם זכיות. עצורים להעלות מצול דכיות. פדוים תהי במשכיות. פצוח שירים תמור בכיות. צבאות כל חמדת שכיות. צאנן יציע לרושש שונאיך: חזן שונאיך נדוש נא. במחתך פעלתם כבראשונה. כאשר שמענו כן עוד חיש נא. ותיטיב לנו בטובך בראשון לחדשי השנה: ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות: אלהינו. שים שלום בין ובכל שעה בשלומך

אתן. קול כשורדו ראשים. קרא בגרון בגיא החרשים. ראשי תנינים אשר על גבי חורשים. ראותם בזה חדש מגורשים. שיר חדש והגה מדרשים. תרננה שפתי בשורי ארבעה חדשים: חזן ארבעה חדשים כבמחזה. בארת זה מזה לחוזה. כאשר שמענו כן עוד נחזה. ברכנו בשלום בחדש הזה: ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

קדיש שלם. אין כאלהינו. עלינו. קדיש יתום. ארון עולם:

יוצר לשבת הגדול

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשך עשה שלום ובורא את הכל: אור עולם באוצר חיים. אורות מאפל אמר ויהי:

אתי מלבנון כלה מראש אמנה תשורי. בטוהר עדיי לבוש התכהני והתפארי. בושם רקוח התבשמי. מור ולבונה התקטרי. כי בא עת והגיע שעה אשר למלך תשורי: חזן בין שדי ילין אשכול הכופר. מצפצפת ונואמת כלה באמרי שפר. בני מכון זבולו רוחשים בלי חפר. חוק זכר קדשתו נעריץ ונספר. במעלה יתקדש ובמטה יסתלסל תמיד ליל וצפר. קדוש:

גן נעול קראני דודי. חמק עבר ושומרים נשאו רדידי. דלפה עיני וגרסה בזכר עניי ומרודי. דודי אהבת חסד תאות דודיהן בלא לב ולב ונפש חפצה. חתן מתנדב וכלה רוצה. ועל מה זה מתאחר דיץ העליצה. ושלוחים הרצו לזה ולזו במרוצה: זכר בה ברית ושבועת אלה. אשר בשעת ארוסיה כרתי למהוללה. חפצי ורצוני לקים בבהלה. השיב חתן לשלוחי כלה: טענה סגלה אף היא יושר אמרים. נכונה אני ומקימת בהן הן הדברים. יגמול רק עמי חסד ויזכור אהבת נעורים. וימהר לפדותי מבין חמורים: כצירי מרפא ושלוחי אמונים. נתמצעו תאומים בזווג חתונים. לדבר על לב כלה דברים הגונים. ולהבעיר לב חתן בקנאת מגנים: מלוכה כהתבשרה כלה בתמרוקיה מאד השביחה.

שר המשקים האט געזעהן אין חלום האסטו מפורש געוועזן פון איין נביא צום אנדערן אז דם אין ארמו אויף ארבע כוסות פון יציאת מצרים. די מצות וואס מיר טוען דעם חודש זאל אנגינומען ווערן גלייך ווי מיר וואלטין קרבנות מקריב געוועזן:

מבשר עם זכיות צו שיקין אליהו הנביא גוטע בשורות צו זאגן די וואס זיינען געוועזן טיף פאר שטויסין אונ צו די נביאים האסטו געזאגט בנבואה אז זיי זאלין זינגען פאר דעם וואס די האבין געוויינט דר כבוד פון זיי זיינען גירונדפעסט. דם פוטער פאס פון דר זון האסטו ארויס געווארפין באגיפטין אונז מיט דיין גוטקייט אין דעם ערשטין חודש פון יאר:

אתן קול איך וועל געבין איין קול צו זינגען אזו ווי משה מיט אהרן ביי דעם ים אונ שרייען מיט דעם האלז אויף ארץ ישראל אונ בהמ"ק וואס איז גוועזן אצוואקערטר טאל. ניי גיזאגט מיט בייד פון דרשות פון דר תורה וועלין זינגען מיינע לעפצין אז איך וועל זעהן פיר קלינגע לייט האסטו משה רבינו געוויזען אין זיינע נביאות, בענטש אונז מיט פריד אין דעם חודש:

רמוניה הנצו וסמדרה פתחה. נכונו שדיה ושערה צמחה. ותתנה לכתר
ולמלכות הצליחה: סוא מפריכה בראותה תמהה בעיניה. הלא זאת הנמבזה
והנקלה השיבה לסנגיה. על זאת שלחה וקראה לאצטגניניה. עליה חושבת
וחורקת שניה: פריץ חיות נוהם ולבו מכבד. כלה לענות בקושי לשעבד. צערה
בפרך ובעול כבד. אולי תתענה ותהיה ככלי אובד: קרא עליו מועד בחוריו
לשבור. צפרדע תנמל וכנים חמרים לצבור. רשף ודבר וברד לפניו
לעבור. וראשית כל אונים באהלי חם לקבור: שלחה פרוכה בעל כרחה
מסתולל. ותצאנה כל הנשים אחריה בתוף לחולל. תנות לאל זמר והודיות
ושבח והלל. שככה אותות בדים מפר וקוסמים יהולל: חיו בין שדי ילין
אשכול הכופר. מצפצפת ונאמת כלה באמרי שפר. בני מכון זבולו
רוחשים בלי חפר. חוק זכר קדשתו נעריץ ונספר. במעלה יתקדש
ובמטה יסתלסל תמיד ליל וצפר. קדוש: הכל יודוך

אופן בלולי אש ומימות. גבורי עיר מרומות. נצבים כחומות. ברתתים ואימות.
מרכים תעצומות. לאל יוסד הדומות. ואני אום באמות. בחך
ערן רוממות: נוהם מיכאל. ונועה גבריאל. זועק אוריאל. ונועש רפאל.
ומהדר הדרניאל. הוד ליה אכתריאל. ואני כנסת ישראל. מעידה כי אין
כאל: ירוצצו כברקים. חיל זעות וזיקים. לפידים דולקים. וכבזק בוזקים.
תשבחות מפיקים. ושעור רזן מדקדקים. ואני שושנת עמקים. עסוקה
במצות וחקים: מאות אלפי אלפים רבבות. מרכבות אש ושלהבות. מקיפות
וסובבות. עלוי כס ערבות. שלוש קדשות דובבות. וקול דממה מקשיבות.
ואני בת שלשת אבות. תמיד תפלותי ערבות: נהרי אימה וחילה. זעת חיות
מגדילה. ועל ארבעתן מלמעלה. חיה חמישית גדולה. לסלסל היא מתחילה.
ואחריה פמליא כלה. ואני בבית התפלה. תבענה שפתי תהלה: והחיות

זולת אז כארסת בתולה במהר וקדושים. בארץ פתרוס הגררה בין קדשים. בהגיע זמן
חפה בראשון לחדשים. בעדה שתה שדכנים ישרים וקדושים: גשו אי כפתור
כהופקדו ידידים. גם הרצו דברים למסתולל וגדודים. דעו כי עלמה בבתיכם
שודדים. דרושה לנשואין ועתה עת דודים: המלך הקדוש כמו קדשה בחתונה.
הרבה סבלונות שגר לה במתנה. ונשבע לה להכניסה כשתעמוד באיתנה.
ומאז ועד עתה לדודה המתינה: זדון לבכם השיאכם המלכה לכבוש. זמנה
להעביר ולעכבה עד בוש. חושו נא והחלצו מכתה לחבוש. חתן פן יעבור
נקם יעט לבוש: טף אויל והשיב דברי מרמה. טובת חן שאמרתם מצאתיה
ערמה. ירודה עד עפר פרועה ופרומה. ידיה אסורות אבל חכמה בערמה:
כנסתיה בהיכלי כעין פרתמים ופחה. כלכלתיה ברעבון פן נפשה נפחה.
לעת חזותי כי גדלה משפחה. לקחתיה בעד כספי היות לי לשפחה: מה
יקחך לבך תואגים בהשיבך. מות קראתכם ככלות כל תנובך. נצלתם בחכמתה
ופיך ענה בך. נדרת ברצונך להורישה כל טובך: ספר מתנה הפרע לה בנחיצה.
סב היצא כלה מארצך חוצה. עמלה תשלם אם תשמע לעצה. עד לא תתחבל
בכלה ונחרצה: פשפשתי בבית גנזי פנקסים וספרים. פן אמצא הדתן שאתם
מספרים

מספרים. צבא היש לו ועדים וכפרים. צפיתי ואין שעו לכם עפרים: קצפת בנבלות פה וקלונך נתגלה. קדושנו רב חילו ומפואר בעגולה. ריב כהתגלע נודע למי הסגלה. ידידך לסוף בעצמך להשתחוות לרגלה: שרש נחש בשמעו מאמר פרושם. שב והתעבר וצוה חוצה לגרשם. תכבד העבודה עלי כלה כהרשם. תאומים ספרו מעשיה להולך בראשם: ירד והתאיר תנית מסע ושריה. וישלח חציו להפוך עיר וקריה. סבבום עשרה עדים במכה מריה. פצו צאי כלה ענפה ופוריה: במחול משחקים אז יצתה אהובה. נוהגת לרקמות עם כספה וזהבה. שודדים בחוותם בערה בם להבה. מהרו לרדוף כי שבתה מדהבה: ויגער בים סוף וידרכו בנעלם. אויבים הטביע והמציאם כפי פעלם. לבן שורדו ידידים למלך נעלם. עוזר אבותינו אתה הוא מעולם: עזרת ושמנה עשרה

דער חזן הייבט אן ברוך אתה ה' ביז ומשיע ומגן:

מסוד חכמים ונבונים. ומלמד דעת מבינים. אפתחה
פי בשיר ורננים. להודות ולהלל פני שוכן מעונים:

אלהים בצעדך הכות פתרוס. בתקת חילם מבצריהם להרוס. גאלת עמך בנבל קתרוס. דרדתם והברתם כסולת לרוס: הגרת לגיא המון פיבסת. ונקתה לארץ בתריה נחבסת. זנוחה זרחה בדם מתבוססת. הולצה ונהצה ברחיצה ותכבוסת: טרם מרור ממענים ישבת. ישועה צמחה לנצורי כבבת: חזן כתרת כליל לנפש משיבת. לשעבר קדמת מתן שבת:

סלה ארוממך מושיע ושליט. מוציאי לחפשי מבית מעליט: חזן סכותה לראשי להשאיר פליט. גנון והציל פסוח והמליט: ברוך אתה יי מגן אברהם: אתה גבור ביז להחיות מתים

ממסגר אסיר בצאת לחופש. נתנוסס נס בטביעת רפש. סגבתם הוק מרגוע ותופש. ערוך תהלה למשיבת נפש: פרושו וטעמו צוית במרה. צחצוח דתו להבין ולגומרה. קביעת קדשתו בזכירה ושמירה. רון

אלהים בצעדך דו גאט אז דו האסט גיטראטין צו שלאגין די מצרים וואס זיי הייסין פתרוסים האסטו צו בראכין זייער קראפט אונ זייערע פעסטע שטעט צו פירט. דו האסט אוים גיליזט דיין פאלק מיט פידלען אונ פויקין דו האסט זיי אויסגיקליבין אונ קלאר גימאכט ווי זעמיל מעל וואס עס איז גוט צום אויסמישין מיט אנדערע גוטע זאכן. דו האסט גישלעפט אין טאל אריין דאס איז דר ים דאס חיל פון פיבסת דאס איז פיתום אונ זיא איז אויסגיריינגט גיווארין. צו דר ערד איז זיא גיפאלין מיט בלאטערין ארום גיוואונדן. די פארלאזענע האט גישיינט מיט די בלוט פון קרבן פסח אונ מילה. זיא איז פון אומריינקייט אפגיצויגין גיווארין אונ איז ווארין קלאר אונ ריין מיט אלערליי וואשונג. איידר דאס ביטערקייט איז פרשטערט גיווארין פון די גיפייניגטע האט שוין די הילף גישפראצט צו די וואס זיינען גיהיט ביי גאט ווי שווארץ אפיל פון אויג. דו האסט גיקריינט אקרוין וואס זיא מאכט רוען דאס נפש. איידר זיי זיינען ארויס גיגאנגען פון מצרים האסטו זיי שוין די מצוה פון שבת גיגעבין:

סלה ארוממך איביג וועל איך דיך לויבין העלפער אונ גיוועלטיגער דו האסט מיר גליך אוים גיצויגין פון אזו אפינצטער הויז דו האסט באשיצט איבר מין קאפ איבר צולאזין מיך איין אנטרינונג מיט באשיצין אונ באשירמען אונ איבר היפן אונ דר בארימען:

ממסגר אסיר פון דעם פאר שליסונג די גיפאנגענע האסטו מיך אויסגיצויגן דו האסט מיר נסים גיטאן אין מצרים זיא איז גוועהן אזו ווי זומפין אונ ליים דו האסט זיי גישטארקט מיט אגיזעץ פון רוען אום שבת אונ האסט דאס אנגירופט איידר דו האסט גיגעבין די תורה וואס זיא דר קוויקט דאס לייב. זייגע פרושים מיט אלע טעמים אונ קלאר די דינים צו פאר

לְהָפִיק בְּתוֹדָה וְזִמְרָה: שְׁפָטִים גְּדוֹלִים עָשִׂיתָ בְּצוֹעַן. שִׁפְרַרְתָּ אֹהֶל בַּל יִצְעָן. חזן תְּעוּבִים פַּסּוּ בְּאַף לְהַכְנִיעָן. תְּקִפָה חֲרָדָה בַּעֲמָלֵק וּכְנָעַן:

לְבַךְ וְעֵינֶיךָ לְהֵיכָלְךָ תְּשׁוֹבֵב. דֶּשֶׁן וְשֶׁמֶן לְעַמְּךָ יְנוֹבֵב: חזן תְּכוֹנֵן אֻלַמְּךָ מִזְבֵּחַ וְסוֹבֵב. לְהַגִּישׁ תְּחִי יְשֵׁנִים דּוֹבֵב: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים:

יִשְׁעִי וּכְבוֹדִי מִשְׂגַּבִּי וּמְנוּסִי. וְנִצָּב לָרִיב עַל אוֹנְסִי. סוֹכְכִי בְּאֶבְרָתוֹ יְיָ נִסִּי. פּוֹרֵעַ וְגוֹבֶה דִּין קְנָסִי. בְּהִלּוֹ נֵרוֹ עֲלֵי רֹאשִׁי. רָכַב עַל עָב קַל מֵעַנּוּי לְגָרְשִׁי. שָׁתַת מִבָּצְּר מַחֲלִישִׁי וְחוֹרְשִׁי. מְלוֹן קִצּוֹ נָתַנִי חוֹרְשִׁי: וּמִמְּעוֹן קָדְשׁוֹ חָבַשׁ כְּאֵבִי. אָרוֹן מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה הִשְׁאִיבִי: חזן לִמְדַנִי לָנוּחַ בְּשַׁבָּת מֵהֲדָאִיבִי. לְהַאֲכִילִי נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִי:

יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:
וְאַתָּה קָדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל אֵל נָא:

כֶּרֶם חֶמֶד נְטַע שַׁעֲשׁוּעִים. בְּלוּסָה וּמְכֻסְכֶּסֶת שְׁנֵי רְשָׁעִים. וְנִגְלֵיתָ לְחַלְּצָהּ מִבֵּין פּוֹשְׁעִים. בְּחֵיל אֲלָפִים רְבָבוֹת תִּשְׁעִים. וּבְצֶדֶק נִפְקַד לְתֵשַׁע וְתִשְׁעִים. הוּעֲמְסָה מַשָּׂא פְּרָדִים תִּשְׁעִים. פָּנִיתָ לְפָנֶיהָ מְלָכִים וְשׁוֹעִים. שִׁלַּחְתָּ קְצִירֶיהָ

שפמיין אונ מען זאל קאנגען שוין קלאר פסקענען האסטו נאך אין מרה גיבאטין דאס איז גיוועזן פאר קבלת התורה אויף דעם בארג סיני. דס אויסזעצונג פון זיין היליקייט דארף צו זיין מיט גידאנקען דאס הייסט מען זאל זיך אלע מאל דרמאנען היינט איז שבת אונ מיט היטין דאס הייסט מען זאל גיוואָרינט זיין פון איין מלאכה אונ ווידער איז אמצוה מען זאל זינגען שירות ותשבחות. שפטים גדולים עשית בצוען גרויסע משפטים האסטו אין מצרים גיטאן שפררת אונ אונז האסטו גיצעלט מיט אשטארק גיצעלט וואס ניט אוועקצוּרירין דאס איז דאס משכן אונ אהל מועד. די אומווירדיגע מצרים זיינען פאר לענט אונ אונטערטעניג גיוואָרן. עמלק אונ כנען האבין גיהערט האבין זיי זיך שטארק דר שראָקין:

לבך ועיניך דיין הארץ אונ דיינע אויגין זאלסטו טאן אויף דעם בית המקדש. אלערליי פעטקייט זאל צו דיין פאלק בליען. זאלסט אן בריימין דיין בית המקדש מיט דעם מזבח מיט דעם וואס ארום איז גיוועזן אונ צו מאכין רעגענען רעגין וואס ער וועט לעבעדיג מאכין אונ מאכין ריידין די שלעפערדיגע וואס אין קבר שלאפין:

ישעי וכבודי ער איז מיין הילף אונ מיין כבוד מיין שטארקייט אונ טוא צו אים אנטלויפין אונ שטעלט זיך צו קריג אויף מיינע צווינגער ער דעקט מיך צו מיט זיינע פליגיל דר גאט וואס טוט מיר נסים ער באצאלט אונ נעמט אפ דעם משפט פון מיין קנס ביי דעם וואס מיר ביין טוט. אז ער האט גימאכט לייכטין זיין ליכט איבר מיין קאפ בשעת יציאת מצרים דס איז דר עמוד אש דענקמאלט האט ער גירימין אויף אגרינגין וואלקין מיך פון פיין ארויס צו טרייבן. ער האט פאר דארבין די פעסטונג פון מצרים וואס האט מיך שלאף גימאכט אונ דאס מיט מיר גיאקערט. מיין פארשטער הקב"ה האט מיך גיפירט אין זיין בית המקדש ארין אונ פון זיין היילינג וואונונג האט ער גיפלאסטערט מיין ווייטאג. דער האר גאט האט מיך גימאכט שעפין פון די קוואלין פון הילף ער האט מיך גילערינט צו רוען אין שבת איך זאל מיך ניט ווייען מיט קיין ארבעט פאר דעם מיך צו מאכין עסין דיא נחלה וואס ער האט צוגיזאגט צו יעקב אבינו זיא האט קיין צאל אונ מאס ניט:

ימלוך ה' לעולם גאט וועט קיניגין צו איביג דיין גאט פון ציון איביג אונ איביג לויבט גאט:

ואתה קדוש דו היליגר גאט זיצט אין הימל צו פאר נעמן די לויב פון די ישראל נון ליבר גאט:

כרם חמד דיא ישראל זיי זיינען איין גילוסטיגער וויין גארטין גיוועזן איז וואָרין צו ביסין אונ צו קייען ביסטו אנטפלעקט גיוואָרין זאלסט זיא אויס ציהען פון די מוטווילינגע מיט איין מחנה פון ניינציג מאל צעהן טויזינט מלאכים בזכות אברהם אבינו וואס ער איז גידיינקט גיוואָרין פר גאט מיט זיין זון יצחק אז ער איז אלט גיוועזן ניין אונ ניינציג יאר. זיא איז באלאדין גיוואָרין מיט גאלד אונ זילבר בשעת יציאת מצרים איין משא פון ניינציג מויל איזלען. דו

וְעָלוּ מוֹשִׁיעִים. וּלְחֶלְקָהּ נָטְלָה שִׁבְעָה מִשְׁבְּעִים. שֶׁעֲשׂוּר נְכָסִים לְבָנוֹת קְבוּעִים. וּבִישִׁימוֹן דֶּרֶךְ הָלְכוּ אַרְבָּעִים. מַעֲדַנֵּי מֶלֶךְ אוֹכְלִים וּשְׂבֵעִים. קְדֻשָּׁתוֹ מְתַנִּים וְרֶנֶן מַבִּיעִים:

חַי וְקַיָּם נוֹרָא וּמָרוֹם וְקָדוֹשׁ:

יָרַדְתָּ לְהַצִּיל עַמֶּךָ. לְהוֹדִיעָם אֹרַח נוֹעֲמֶךָ. לְמַשְּׂאוֹת תָּרִים פְּעָמֶיךָ. לְהַכְנִיעַ רוֹדִים בְּזַעְמֶךָ: וּכְהָתֵם הֲמוֹן שׁוֹדְדִים. כָּלוּ שָׂרִים וּגְדוּדִים. וְהִגִּיעַ עֵת דּוֹדִים. צָמְחָה יְשׁוּעָה לִידִידִים: סוֹד כְּיָצָא בְּהַגְוָיָה. צֵאת עֲגוּמִים לָרְוָיָה. נָחֲצוּ צִירִים לְשִׁבְיָה. שְׁנֵי תוֹאֲמֵי צְבִיָּה: פְּרוֹס כֵּרָה שֶׁל מֶלֶךְ. אִרְעָהוּ לְשַׂר פֶּלֶךְ. כָּל הַבָּא לַמֶּלֶךְ. אֶשְׁכָּר לְפָנָיו מְהַלֵּךְ: בְּשַׁעַר בַּת כִּסְלוּחַ. נִצָּבִים מַלְאֲכֵי שָׁלוּחַ. נִסְתַּכְּלוּ קוֹטְפֵי מַלּוּחַ. בְּאֵין קוֹמֶץ וְקִלּוּחַ: רַהַב לְבַב גַּגָּה. לִלְגְיוֹנָיו קָפַץ וּמָנָה. יִכָּנֵס הַבָּא בְּמָנָה. וְאֵלֶּה לְבַד בָּאַחֲרוֹנָה: שָׁאַל פֶּתֶן חֵרֵשׁ. מִי נִדְרָשׁ וְהַדּוֹרֵשׁ. הֱשִׁיבוּהוּ הָפֵךְ מְשׁוֹרֵשׁ. כָּלֹה גָּרֵשׁ יְגָרֵשׁ: מָרַד זֵד בְּעִקּוּלוֹ. מַה לִּי וּלְקוֹלוֹ. וְלֹא הִרְצַנִּי בְּשִׁקְלוֹ. כְּנִשְׁעָן עַל מַקְלוֹ: וְאָז צָפָה בָּאֱלִילִים. הֲיֵשׁ יָדָיו גְּלִילִים. צָגוּ עָלָיו בִּפְלִילִים. אֵין פְּנוֹת בַּהֲלָלִים: אֱוִיל מוּכָן לַעֲבָרוֹת. מַה לְכֹהֵן בִּקְבָרוֹת. הֲלֹא בְּתֵבֶל הַדִּבְּרוֹת. נֹדַע

האָסט פאַר איר אויסגיראָבט רייכע הערין אונ זיא האָט אַרויסגישיקט אירע צווייגין זיינען גיקומען אירע דערלייזער איר העלפין. איר חלק האָט זיא גינומען זיבין פון זיבעציג אזו וויא דר סדר איז אַז אַפּאָטר גיט זיין טאָכטר איין צעהענטיל פרמעגין אונ אין דר מדבר זיינען זיי פערציג יאָר גיגאַנגען אונ דעם מן וואָס ער האָט איין טעם גיהאַט פון כל מיני מאַכלים האָבין זיי גיגעסין צו דר זעט. זיין הייליקייט דרציילין זיי אונ גיזאַנג טוען זיי ריידין:

חי וקים צו גאָט וואָס לעבט אונ בשטייט אויף אייביג ער איז פאָרכטיג אונ דר הויכט אונ הייליג:

ירדת להציל עמך דו האָסט פון הימיל גינידערט צו דר לייזין דיין פאָלק צו מאַכין וויסין דעם וועג פון דיין זיסער תורה. דו האָסט אויפגיהויבין דיינע טריט צו גיין קיין מצרים צו פאַר וויסטין אונ אונטר טעניג צו מאַכין די ווידר שפעניגר מיט דיין צאָרין אונ אַז עס האָט זיך אויסגילאָזין דאָס ברומונג פון מצרים מיט אירע מלאָכים אין הימל אונ עס האָט גירייכט די צייט פון פריינדשאַפט האָט גישפּראָצט איין הילף צו די גיליבטע. אַז דר סוד איז אַרויס גיגאַנגען אין וואונונג פון הימל אַז דיא טרויעריגע זאָלין אַרויס גיין צו זעטיקייט האָבן זיך גיאיילט די שלוחים משה אונ אהרן צו לויפין אין דר שביה אַריין די שבוים אבשורה זאָגין זיינען גישווינד גילאָפין ווי אַצווילינג פון צווייא יונגע הירשן. איין אָן בייסין פון סעודת מלכות איז אויס גיקומען צו מאַכין דעם פרעה פון די שרי המדינות וועגן. ווער עס איז גיקומען אויף דר סעודה האָט ער פריער אַמתנה אַריין גישיקט אין דעם טויער פון די מצרים זיי הייסין בסלוחים וואַר שטיין די שלוחים משה אונ אהרן וואָס זיי זיינען פון גאָט גישיקט גיוועזן. די נאַרישע קנעכט זיינע האָבין גיזעהן אַז זיי האָבין קיין מתנה ניט קיין קליינע וואָס עס קאָן זיך אין הייפיל באַהאַלטין אונ ניט קיין גרויסע עס זאָל עפּיס זיין אשורש. דר האָפערדיגער פרעה האָט זיי אין האַרין פאַר מיאוסת אונ האָט צו זיין חיל אַבאַפעל גיגעבין אַז דער וואָס האָט אַמתנה זאָל אַריין גיין נאָר משה מיט אהרן האָבין קיין מתנה ניט גיהאַט זיינן זיי צום לעצטין אַריין גיגאַנגן האָט גיפרעגט זיי דר שלאַנג פרעה וואו איז דר פאַרשטער וואָס האָט אייך גישיקט אונ פר וועמען פאַרשט ער. האָבין זיי אים גיענטפערט אונז האָט גישיקט דר גאָט וואָס קאָן בערג איבער קערין פון זייער וואַרציל אונ האָט גיזאָגט אַז ער וועט די יודין אַרויס טרייבין פון דיין האַנט. האָט ווידר גישפּעניגט דר מוטווילינגער מיט זיין פאַר קריטונג אונ האָט גיזאָגט וואָס האָב איך צו אים אונ צו זיינע רייד ער האָט מיך ניט באַווילינגט מיט זיין געלט ער זאָל מיר עפּיס אַמתנה שיקין נאָר מיט לידיגע הענט אַזוי ווי דר אָרימאַן וואָס גייט אויף די טירין אָן גישפּאַרט אויף זיין שטעקין אונ דעמאָלט האָט ער נאָך גיזוכט אין די ביכר וואו די בילדר שטייען ביי די געמין גירעכינט אויב עס גיפינט זיך דאָרטין גידאַכט פון דעם גאָט וואָס ביי אים איז גישריבין (ידיו גלילי זהב) האָבין זיך משה מיט אהרן אויף

בַּעַל גְּבוּרוֹת: לוֹבֵשׁ צֶדֶק נֶאְזָר. לְהָשִׁיב גְּמוּל לְאַכְזָר. הָפַךְ דֶּרֶךְ אִישׁ וָזָר. עֲמָלוֹ בְּרֹאשׁוֹ חָזָר: תְּגַמֵּל בָּרָד וּרְשָׁפִים. וּלְעַף בַּעֲלֵי כְשָׁפִים. קָרְסוּ כָּרְעוּ כְשׁוּפִים. עֲפַר אֶרֶץ שׁוֹאֲפִים:

אֵל נָא לְעוֹלָם תֵּעָרַץ. וּלְעוֹלָם תֻּקְדָּשׁ. וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים תִּמְלוֹךְ וְתִתְנַשֵּׂא. הָאֵל מֶלֶךְ נוֹרָא מָרוֹם וְקָדוֹשׁ. כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים. מַלְכוּתוֹ נֶצַח. נוֹרְאוֹתָיו שִׂיחוּ. סַפְּרוּ עֻזּוֹ. פָּאֲרוּהוּ צְבָאָיו. קַדְּשׁוּהוּ רוֹמְמוּהוּ. רֹן שִׁיר וָשֶׁבַח. תֹּקֶף תְּהִלּוֹת תִּפְאַרְתּוֹ:

יוֹצְאֵי חִפָּזוֹן. סִפְּקָם מָזוֹן. לִשְׂבֹּעַ וְלֹא לְרָזוֹן. קָדוֹשׁ:

אֱמוּנָה גְּדוֹלָה הָיְתָה בָעָם. בְּלִי לְהִתְלוֹנֵן זֹאת הַפַּעַם. נוֹעַ לוֹמַר מַה נִּטְעַם. יוצאי: דָּרֶךְ שְׁלֹשָׁה גָּלָךְ בַּמִּדְבָּר. הִגִּיד מֵאָז מַנְהִיג וְדַבָּר. וְלֹא כִחֵד מֵהֶם דָּבָר. יוצאי: זְרִיזִים חָשׁוּ לְהַקְדִּישׁ קְרוּאָיו. חָסוּ בְּמַטְרִיף כָּל בְּרוּאָיו. טוֹב אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו. יוצאי: יָחִיד שָׁמְרָה לְמִדָּה שְׁרוּעָה. כְּלוּלוֹתַיִךְ אֶזְכּוֹר חֶסֶד לְפָרְעָה. לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה. יוצאי: מְקוֹם צִפְעוֹנִים נָחָשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב. נָסְעוּ קְדוֹשִׁים לַשֶּׁמֶשׁ וְשָׁרָב. שָׁב וְעוֹלֵל וּמִקְנֶה רָב. יוצאי: עֲדָרִים הִשְׂכִּילוּ מַדָּע לְהַחְכִּימָם. פֶּסַח מִשְׁאֲרוֹת נָשְׂאוּ בְּהַשְׁכִּימָם. צְרוּרוֹת בְּשִׂמְלוֹתָם עַל שִׁכְמָם. יוצאי: קְטוּף הָעִסָּה בַּחֲרָדָה קְמוּצָה. רְצוּפָה בְּרָאשֵׁיהֶם שֶׁלֹּא הֻמְצָה. שֶׁמֶשׁ שְׁזָפַתָּה וַאֲכָלוּהָ מַצָּה. יוצאי: תְּכִינֵי שִׁשִּׁים וְאַחַת בְּמִשְׁטָר. טְעָמוּ וְאָרְחוּ בְּשִׁיּוּר הַמְּנֻטָּר. עַד לֶחֶם מִשָּׁמַיִם הוּמְטָר. יוצאי:

גישטעלט אובות האבן קערט אייך ניט אויף די טויטע דו נאר וואס ביסטו אן גיברייט צו צארין לאז דיר קיין וואונדר ניט זיין. וואס האט דר כהן אויף דעם בית הקברות צו טאן ער טאר אהין ניט קומען. וואס האט דר לעבעדיגר גאט מיט דיינע נעטר צו טאן דא. אזו באלד מיר וועלין פאר דיר די רייד גומר זיין וועסטו וויסין די שטארקייט פון גאט. דר גאט וואס איז אן גיקלייט מיט גירעכטיקייט איז שטארק צוא באצאלין דעם אום דר בארימינין נאך זיינע מעשים נאך. ער האט איבער גיקערט דעם וועג פון שלעכטין ער האט אים צוריק בצאלט (מדה כנגד מדה) זיין שלעכטיקייט האט זיך אויף זיין קאפ אום גיקערט. הגישעריק אונ האגיל אונ פייער האט צו בראכין די לייט פון כישוף. דיא מלאכים פון דעם כישוף זיינען ניקגיעט אונ איין גיבונין גיווארין ביז זיי זיינען אין דר ערד איין גישלונגען גיווארין:

יוצאי החפזון די וואס זיינען ארויסגיגאנגען אויס מצרים איילענדיג אונ האבן קיין שפייז ניט מיט גינומן האט זיי גאט גינוגין גיטאן מיט שפייז צו דר זעט אונ ניט צו מאגערקייט בדוחק:

אמונה גדולה גרויס גלויבונג איז גיוועזן ביי זיי. זיי האבן ניט גיקריגט אונ גישריען וואס וועלן מיר עסין. דריי טעג וועלין מיר גיין אין דר מדבר. דר מנהיג משה רבינו האט זיי פריער דאס גיזאגט ער האט פון זיי נאר ניט גילייקנט דר נאך האט ער זיי גיהייסין גיין גיך אן שפייז אונ האבן אים גיפאלגט. די גיווארינטע משה אונ אהרן האבן גיאיילט אן צו ברייטין אלע גירופענע פון גאט זאלן גיין אויס מצרים אן שפייז האבן זיי זיך פאר זיכערט אין גאט דר דא שפייזט אלע בשעפענש דר גוטר גאט עס איז ניט קיין מינערונג צו זיינע פארכטר. דר איינציגר גאט האט זיי גיהיט ער זאל איר באצאלין מיט דר גרויסע מאס אונ האט איר גיזאגט איך גידיינק דיר דאס ליבשאפט פון דר כלה צייט דעם חסד צו באצאלין דאס וואס דו ביסט נאך מיר גינאנגען אין דר מדבר אזו איין ארט וואס ניט גיזייעט. אזו איין ארט פון שלאנגען אונ עקדעשין האבן גיצויגין די הייליגע פאר דר זון אונ היץ אלט אונ יונג אונ פיל פיך. די ישראל וואס זיינען גינאנגן ווי אשטאדע האבן גיקלינגט מיט שכל אונ זייערע שטיקר זויער טייג האבן זיי מיט זיך גיטראגן ביי זייער פריא אויף שטיין אן גיבונדין אין די לילעכר אויף זייער אקסיל. דאס אפ פליקין פון דעם טייג דאס די ווייבר האבן דאס טייג שטיקלאך גימאכט האבן זיי מיט דר האנט צו קיכלאך גימאכט אונ האבן עס בהתפט אונ אויף דעם

ובכן ויהי בחצי הלילה:

אז רוב נסים הפלאת בלילה. בראש אשמורת זה הלילה. גר צדק נצחתו כנחלק לו לילה. ויהי בחצי הלילה: דנת מלך גרר בחלום הלילה. הפחדת ארמי באמש לילה. וישר ישראל למלאך ויוכל לו לילה. ויהי בחצי הלילה: זרע בכורי פתרוס מחצת בחצי הלילה. חילם לא מצאו בקומם בלילה. טיסת נגיד חרושת סלית בכוכבי לילה. ויהי בחצי הלילה: יעץ מחרף לנופף אווי הובשת פגריו בלילה. כרע בל ומצבו באישון לילה. לאיש חמודות נגלה רז חזות לילה. ויהי בחצי הלילה: משתכר בכלי קדש נהרג בו בלילה. נושע מבור אריות פותר בעתותי לילה. שנאה נטר אגגי וכתב ספרים בלילה. ויהי בחצי הלילה: עוררת נצחך עליו בנדד שנת לילה. פורה תדרוך לשומר מה מלילה. צרח כשומר ושח אתא בקר וגם לילה. ויהי בחצי הלילה: קרב יום אשר הוא לא יום ולא לילה. רם הודע כי לך היום אף לך הלילה. שומרים הפקד לעירך כל היום וכל הלילה. תאיר כאור יום חשכת לילה. ויהי בחצי הלילה:

ובכן כל מחמצת לא תאכלו:

חזן
אבא בחיל להתיצבה. במעמד פני תבה. גשתי לרחם ולשגבה. מרשות דגול מרבבה: הלול קוני אקשיבה. ובחקר דתו אתישבה. זאת

קאפ גיטראגין ניט גזייערט. די זון האט דם טייג גיבראנט אין עס גיבאקין גיווארין האבן זיי דר פון מצות גיגעסן. די גיבעק פון דר מצה האבין זיי איין אונ זעכציג סעודות גיגעסין מיט איין טונקן. זיי האבין פאר זוכט אונ סעודות אן גיביסין פון דעם איבער בלייבונג וואס עס איז גיהיט גיוועזן ביז דר מן פון דעם הימיל האט גירעגינט:

אז רוב נסים פאר צייטין פיל וואונדר האסטו גיוואונדערט ביי נאכט פון פסח אין אן הייב פון דר נאכט פסח. דעם גירעכטין גר דאס איז אברהם האסטו אים גישטארקט ווען ער האט זיך מיט זיינע קנעכט צו טיילט נאך יאגין די פיר מלכים ביי נאכט דאס איז גיוועזן אין מיטין די נאכט פון פסח: דנת מלך גרר דו האסט גישטראפט דעם מלך פון לאנד גרר דם איז אבימלך אין חלום פון נאכט וויל ער גענומט שרה צו זיך. דו האסט גישראקין לבן הארמי אין פינצטערע נאכט ווייל ער האט יעקב נאך גיזאגט וישר ישראל האט גיהערשט צו אמלאך אונ האט אים ביי גיקומען ביי נאכט: זרע בכורי פתרוס די ערשטע קינדר פון פתרוס דאס איז מצרים האסטו גיוואונדעט אין מיטין פון דר נאכט. זייער קראפט האבין זיי ניט גיפונן אין זייער אויף שטיין ביי נאכט. דם שוועבין פון דעם הערר פון שטאט חרושת דאס איז סיסרא האסטו גיטראטין מיט די שטערין פון דר נאכט: יעץ מחרף לנופף ער האט זיך בארואטן סנחריב וואס ער האט גאט גילעסטערט אויף צו הייבין זיין האנט איבער דער גילוסטיגע שטאט ירושלים האסטו פאר שעמט זיינע פגרים אין דער נאכט. ער האט איין גיבוקט די אפ געטער פון נבוכדנצר וואס הייסט בל אונ זיין באשטאנד אין דר פינצטערע נאכט. צו דעם גילוסטיגין מאן דאס איז דניאל איז אנטפלעקט גיווארין דער חלום פון נבוכדנצר וואס ער האט גיזעהן ביי נאכט: משתכר בלשצר וואס האט זיך אן גיטרונקען פון דיא היילינע כלים פון דעם בית המקדש איז דר שלאגין גיווארין אין דר נאכט. דניאל וואס ער איז גיהאלפין גיווארין פון דעם לייבין גרוב ער האט באשיידעט וואס דר מלאך האט גישריבין אויף דר וואנט אונ קיינער קאן ניט לייענען וואס בלשצר האט גיזאט דער פון שרעקעניש ביא נאכט. פיינדשאפט האט גיהיט המן דר זון פון אגגי אונ האט גישריבין בריב צו פאר דארבין ישראל אין דר נאכט: עוררת דו האסט דר וועקט דיין שטארקייט אויף אים מיט דעם וואס דו האסט פאר וואגילט דעם שלאף פון אחשורוש ביי נאכט. גאט האט גיטאן שרייען ווי איין היטער אונ האט גיטאן זאגין עס וועט קומען דר מארגין אונ אויך די נאכט: קרב יום גינעהן דעם טאג וואס ער איז ניט טאג אונ ניט נאכט. דו הויבער גאט מאך וויסין אז צו דיר איז טאג אונ אויך צו דיר איז די נאכט. היטערס באפעל איבר דיין שטאט אלע טאג אונ אלע נאכט. דר לייכט ווי די ליכטיקייט פון טאג דאס

לדעת אחשבה. מטעם חכמי ישיבה: טוען עולם אמליכה. יהבי עליו
אשליכה. כרש לפניו אתהלכה. לפתוח בדבר הלכה: מלת פי גדושה. נוצר
חסד אקדישה. סלסל בדעה חדשה. מרשות עדה הקדושה: פני ישרים דובר.
צחצוח אמרים אגבר. קדמתי לטול בסבר. רשות מרב וחבר: שדי חילי
תאמץ. תעדיף קט וקומץ. לבאר בלי שמץ. הלכות בעור חמץ:

אלהי הרוחות לכל בשר. חוק לעמו מסר. והזהירם בכתב מוסר. לבדוק חמץ
אור לארבעה עשר: בשעה שאין בני אדם מצוין בשוקא. אור הנר יפה
לבדיקה. אין בודקין לא לאור החמה ולא לאור הלבנה ולא לאור האבוקה.
וצריך לברך על בעור חמץ כתקנה: גמר מעטריה עד דבתרא. ומיד צריך לבטל
השאר באמירה. וליכא הכי כל חמירא דאכא בהדא דירה. דלא חמיתיה
ודלא בערתיה לבטל ולהוי כעפרא: דאי משתכח לאחר אותה שעה. אינו חיב
בבל יראה ובבל ימצא לפושעה. והרוצה אחר בדיקתו לאכול חמץ ולשבעה.
מה שמשייר יניחנו בצנעה: היכא דבדק בחורי ביתא. והניח ארבע או חמש
רפתא. ואשכח דחדא מניהו פחתא. לבדוק מרישא שמא חולדה לקחתה: וכן
תנו רבנן בפרקין. דחורי ביתא ונקיקין. עלאי ותתאי אינן נבדקין. ואמצעים
זקוקין: זהרו גג היציע וגג מגדלין. והפת בקר ומתבן ולולין. ואוצרות יין ושמן
הנעולין. לבדוק חמץ בלי עולין: חור שבין אדם לחברו. זה וזה בודק עד שמגיע
ומבטל שארו. וכן בין יהודי ועובד כוכבים חיב לבערו. פלימו מקל ופטרו. שמא
יאמר העובד כוכבים כשפו וחברו: טענו המפריש והיוצא בשירא. ואין דעתו
קודם פסח לחזרה. תוך שלשים יום בעי לבער חמירא. לפני שלשים יום אין זקוק
לבערה: ישראל דחמץ אתפקד ליה. וליתיה למריה למשקליה. נטריה עד ארבע

פינצטערניש פון דר נאכט ויהי בחצי הלילה אונ דאס איז אלץ אין מיטין דר נאכט פון פסח:
אלהי הרוחות גאט וואס ווייס אלע גימיט האט ער אגיזעץ איבער גיענטפערט צו זיין פאלק
אונ האט זיי גיוואורנט דורך די חכמים בודק חמץ זיין די נאכט וואס עס גיהער צו דעם
פערצעטן טאג אין ניסן די צייט וואס מענשן זיינן שוין ניט אלע אין מארק אונ מיט אליכטיל
אבער ניט ביי דר זון אונ לבנה אויך ניט ביי אפלאקער אונ זאל אברכה מאכין על בעור חמץ
דר נאך אז ער איז גומר די בדיקה זאל ער דעם חמץ היטין ביז מארגין כדי שרצים זאלן ניט
פאר שלעפין וועט ער מוזען נאך אמאל בודק זיין. דס איבעריגע זאל ער מבטל זיין מיט דעם
לשון כל חמירא. ווען אפילו ער וועט דער נאך גיפינען וועט ער ניט עובר זיין אויף בל
יראה ובל ימצא. אונ ווען ער וועט וועלין עסין חמץ נאך דר בדיקה זאל ער דאס איבעריגע
גוט באהאלטן. ווען ער האט נאך דער בדיקה עטליכע שטיקלאך ברויט איבער גילאזין אונ
צום סוף פעלט איינס דארף ער נאך איין מאל בודק זיין טאמער האט אשרץ פאר שלעפט
וועט ער דאס חס ושלום אום פסח גיפינען: אונ די רבנים האבין גילערינט אז די לעכער אונ
שפאלטין וואס אין שטוב איז די הויכע אונ נידעריגע דארף מען ניט בודק זיין ווארום זיי זיינען
ניט צו דר האנד ניצט מען דארטין ניט נאר די מיטעלסטע וואס צו דער האנד איז מוז ער
בודק זיין. די רבנן האבין גיזאגט אז די דעכליך וואס משופע איז אונ עס פאלט אלץ אראפ
אונ שטאלין אונ שטרוי הייזער שטייגין פון עופות שפייכלער פון וויין אונ אייל פר שלאסינע
דארף מען ניט בודק זיין ווארום די בהמות אונ עופות עסן אויף. אלאך ווס איז אין אחברותא
נאגט צווישן צוויי הייזער דארפין ביידע בעלי בתים בודק זיין ווי ווייט ער קאן גרייכין אונ
אין מבטל דאס איבעריגע. אונ אזו איז צווישן איהודי מיט אנכרי דארף ער אויך בודק זיין
ווי ווייט ער קאן גרייכין אונ דר תנא פלימו זאגט ער איז פטור. די חכמים פסקענן ווער פון
דר היים לאזט זיך אוועק אונ האט ניט אין זינען אהיים צו קומען פאר פסח ווען עס איז שות

דחזי לאכליה. שלים ארבע ולא אתא לנכרי מזבין ליה: כשנפלה מפולת על חמץ בערבי פסחים. וכלב אין יכול לחפש אחריו בטוחים. הרי הוא כמבוער לרעים פקחים. וכמה חפישת הכלב שלשה טפחים: למדו בי מלחי ובי קדי נקובים. ובי תמרים וצבים. לבחק אותם הדבים. וחצר פטורה מפני העורבים: מוצא חמץ בפסח בתוך ביתו. כופה עליו כלי בלי ראותו. ואם של הקדש הוא אין צריך לכסותו. לפי שבדלין מאותו: נפי ופתילי ויורה. דאשתמש בהו חמץ חמירא. צריך לגעלינהו ונניח בגו רבא זעירא. ולרבא ליעבד גדנפא ולהתחדה בנורא: סכיני דאשתמש בהו חמירא לארוחין. אי אפשר לעשותן חדשים הם משבחין. ואי לא מגעילן ברותחין. ובכלי ראשון הם מצוחצחין. ועץ פרוד מגעילן ברותחין: ענדו אגני וקציעי דקוניא ופחרא. אף על גב דמפליט להו שפיר. לאשתמושי בהו אסירא. ואף על גב דרדיחן ואכא למימר דשליט בהו אנירא. אפילו הכי קמא אסורא: פתר קדרות אין צריך לפלתא. אבל משהי ליה עד בתר פסחא. וקערות מתרות כי שקיל מדודא עליהו לאנחא. ובורמי דגללא שרין בהדחה: צעי דמשהי בהו חמירא בשאר יומי. כבית שאור שחמוצו קשה דמי. ואי אקראי אותיביה ולא אשתהי עמיה. לאשתמושי בהו שפיר דמי: קטוף ביין ושמן עבידין. מלמילש בהו לילי קמאי קפדין. ואמהן דלא טבילן ועבדין. דלא למילש בהו הוא הדין: רקיקי מצות עושין זכר לעגון. ולשמן צריך לשמרן מחמוץ כהגון. והרש שוטה וקטן אין לשין דלמא ישגון. אף

ניט קיין דרייסיג טעג צו פסח דארף ער בודק חמץ זיין אבר פאר דרייסיג טעג דארף ער ניט. וען ביא איינעם איז דעם הברס חמץ באהאלטין אונ יענער איז ניטא אין דער היים זאל ער ווארטין ערב פסח ביז זיינער צעהן דער נאך זאל ער דאס חמץ דעם נכרי פאר קויפין. ווען עס איז איין גיפאלין אנוואנט אויף המץ אז קיין הונד קאן דארט ניט צו קומן דס איז דריא טפחים הויך איז דאס אזו גוט ווי פאר ברענט אונ מען דארף ניט ארויס צו נעמען צו פאר ברענען: די רבנן האבין גלערינט קעמרליך פון זאלץ פון וואקס ליכט פון טייטלן אונ האלץ מוז מען בודק זיין טאמער איז דר משרת אריין גיגאנגען דארטין מיט חמץ. אונ אהויף אן אנאך איז פטור ווארום פויגלען עסין דארטין אויף. ווען מען גיפינט חמץ אין שטוב אום פסח טאר מען דאס פון דעם ארט ניט רירען נאר צו דעקין מיט אכלי כדי ער זאל זיך ניט חס ושלום טועה זיין אונ עסין אזו ווי ער איז גיוואונט אגאנץ יאר. אבער פון הקדש דאס עסט ער קיין מאל ניט דארף מען ניט צו דעקין. גילעכערטע פאנען אונ פאנען אונ קעסיל וואס מען ניצט ווארימע המין דארף מען כשרין אקליינעם אין דעם גרויסין אריין כדי עס זאל אין גאנצין ליגין אין וואסער אונ דעם גרויסין זאל מען מאכין אויבין ארום לים כדי דאס וואסער זאל קענען העכער גיין וועט ער זיך גוט כשרין אונ מען זאל דאס זידין אויף דעם פייער. מעסער וואס מען ניצט ביי דר סעודה איז גוט נייע צו מאכין אונ אז ער פאר מאגט ניט אויף נייע מאג ער זיי אין אטאפ כשרין אונ אקאך לעפיל מעג מען אויך כשרן. די רבנן האבין אדין גילערינט אז ערדענע אונ גיגלייזטע כלים וואס אויף דעם פייער ווערט גיניצט העלפט זייא ניט קיין גליען אונ כשרין אבער צו ברעכין דארף מען ניט די טעפ ער מעג זיי האלטין ביז נאך פסח. אונ שיסלען פון האלץ מעג ער כשרין אונ שטיינערנע כלים וואס מען ניצט ניט הייס איז מנהג מיט אפ שווינקען. שיסלען וואס שטענדיג ליגט חמץ אין איר איז זיא אזו ווי די כלי פון זויער טייג טאר מען זיא ניט כשרין אבער ווען נאר איין מאל ווערט זיא גיניצט מיט קאלט המץ מעג מען זיא אום פסח ניצין מיט קאלטע זאכין. די מצות וואס זיינן גיקנאטין אדער גישמירט מיט ויין אדר מיט אייל איז מותר גאנץ יום טוב נאר די ערשטע נאכט איז מען ניט יוצא מיט די מצות. אונ דינסט מוידין אונ קנעכט פון איין אינו יהודי וואס זיינן ניט גיטובלט טארין ניט קנעטין די מצות אויף דער ערשטער נאכט פון פסח. מען מאכט דינע מצות דאס איז אזכר אז מיר זיינן אין אתפיסה גיוועזן ווארום דר וואס גייט ארויס פון אתפיסה

על גב דבאפיה ישראל בר דעה לא ינהגון: שנו שאין לשין בבת אחת למעלה מחמשת רבעים קמח וכן לחלה. והן ביצים כמנין חלה. והעומר מוכח לה. והאשה לא תלוש אלא במים שלנו הלילה: תמימים שנו במשנה המהללה. מי תשמישו של נחתום ישפכו מפני שמחמיצין סלה. ואמרינן שדי להו במקום מדרן דלא ליתי ברהו לידי תקלה. תמו הלכות בעור והגעלה: יין כי יתאדם. למצוה הוא מקדם. לצאת בו חובת ידי אדם. אם אין קונדיטון ומבשל נגדם: וארבע כוסות הללו. צריך שיהא בהן כדי רביעית בלי יקלו. אחד אנשים ואחד נשים אלו כאלו. ומחלקין לתינוקות קליות ואגוזין כדי שישאלו: סחו שהנשים צריכות לאמצה. בכל מילי דפסחא בלי שמצה. אף על גב דמצות עשה שהזמן גרמא בם לא נמצא. שכל שישנו בבל תאכל חמץ ישנו בקום אכול מצה: פרשו בשפה נדיבה. מצה ויין צריך הסבה. מרור אין בו כן חובה. ומבעי ליה לכסכוסי טובא. הסבת ימין הסבה אינה. ולא עוד אלא שמא יקדים קנה לושט ויבא לידי סכנה: פרקדן לא מן חשבנא. ואשה אינה צריכה. ואם חשובה היא נחונה: קמי אב מסב הבן בריצה. תלמיד בפני רבו אינו ראוי לפרצה. אבל בשליא דנגרי צריך להסב במרוצה. והשמש שאכל כזית מצה כשהוא מסב יצא: טענו לחטוף מצה בלילי פסחים. כדי שלא יישנו הפרחים. וחייבין ברגל להיות שמחים. במקדש בבשר והשתא ביין רקוחים: נשים חיבות לשמוח

דארף ער אקרבן תודה ברייענגען דאס איז אויך גיוועזן רקיקי מצות אונ ער מוז זיי היטין פון חמץ ווי דר דין איז אונ ער זאל זאגין בפירוש אז ער טוט דס לשם מצות מצוה. אונ אטויבער אונ אשוטה אונ אקליינער טארן ניט קנעטין טאמער וועלין זייא טאן שלא כדין אפילו אז אנאנדערר שטייט ביי אים העלפט ניט: די רבנן האבין גילערינט מען טאר ניט פאר קנעטין דאס טייג אויף די מצות מער פון אשיעור חלה דאס איז דריי אונ פערציג אייער ווי די צאל וואס חלה באטרעפט אונ דער שיעור איז פון דעם עומר גידרונגען. אונ די אשה טאר ניט קנעטין נאר מיט דיא וואסער וואס האט אין דר היים איבערגינעכטיגט: די חכמים האבין אין דר משנה גילערינט דאס וואסער וואס דר בעקער שווענקט אויס זיינע כלים זאל ער זיי גיסען אויף איין משופע ארט כדי זייא זאלין אפ לויפין עס זאל קיין טייג אויף דעם ארט ניט בלייבין. דא האבין זיך אויסגילאזט די דינים פון חמץ מבער זיין אונ כלים כשרין: רויטין ויין איז דאס ערשטע צו נעמען אויף די ארבע כוסות אונ אז ער האט ניט רויטין ויין מעג ער גימישטין ויין אונ גיקאכטין אויך נעמען. דר שיעור פון די כוסות דארף זיין ארביעית. מאנן אונ ווייבער זיינן מחויב אין די ארבע כוסות. מען גיט די קינדר ניס כדי זיי זאלין ניט שלאפין אונ זאלין פרעגין מה נשתנה. די חכמים האבין גיזאגט אז ווייבער זייגען אויך מחויב אין די אלע מצות פון פסח תאטשע אנדרע מצות וואס עס ווענדעט זיך אן אצייט זיינן ווייבר פטור נאר ווייל זיי טארן קיין חמץ ניט עסין מוזן זיי שוין עסין מצה. די חכמים האבין מפורש גיוועזן אז די מצה עסין אונ די כוסות טרינקען דארף זיין אן גילעהנט אבר דעם מרור דארף מען ניט עסין אן גילעהנט נאר מען מוז אים גוט צו קייען. דאס אן לעהנונג פון דר רעכטער זייט דאס איז ניט אן גילעהנט אונ עס איז אסכנה עס קאן אין דר רעכטע קעהל אריין דאס עסין איז ער חס ושלום מסוכן אונ אויף דעם רוקין ליגין איז אויך קיין אן לעהנונג ניט. אונ איין אשה דארף דאס ניט. סיידין זיא איז אחשובה. אזון ביי זיין פאטער דארף אויך עסין אן גילעהנט אבער אתלמיד ביי זיין רבי טאר ניט אבער דער וואס לערינט זיך אמלאכה איז ניט אין דעם כלל. אונ דער מיט משרת איז יוצא ווען ער עסט נאר איין כזית אן גילעהנט אונ ניט די גאנצע סעודה. די חכמים האבין גיהייסין אז די קינדר זאלין אפיקומן חאפין כדי זיי זאלין ניט שלאפין. אום יום טוב איז אחיוב פריליך צו זיין אין צייטין פון בית המקדש מיט פלייש פון קרבנות אונ היינט מיט ויין בשמים גימישט. ווייבער זיינען חיב בשמחה מיט שינע קליידער אונ מענער מיט ויין. ערב פסח נאך מנחה גדולה דאס איז נאך האלבין טאג זאל מען ניט

ולהדרנין. בבבל בבגדי צבעונין. בארץ ישראל בבגדי פשתן המלבנים. והאנשים ביין מתעדנין: בערב הפסח סמוך למנחת ראשון. לא יאכל אדם עד האישון. ובבאו מבית החשון. מוזגין לו כוס ראשון: ראשון מברך על היין. ואחר כך קדוש וזמן ואינו אומר גם עדין. שצריך לאמרו באגדה וראוי לכפלו אין. ושתי ומשי ידיה ואינו מברך על נטילת ידים: שקיל גרגירא או כרפסא או כסברתא או חסא. ויטבול בחרוסת ויברך בורא פרי האדמה. וכד אכיל יחצה אחת משלש מצות ואין ברכה עמה. מחצה בקערה ומחצה בשלחן להשימה: ומושך מהקערה שני תבשילי. דאנון בשרא וביעא צלילי. אי נמי גרמא ובשולי. ומגביה קערה וליימא הא לחמא עניא כליה: ומוזגין לו כוס שני מארבעת האל. וכאן הבן מאביו שואל. מה נשתנה מלילות זה ליל. וגומר האגדה עד גאל ישראל: אחר דשתי משי ידיה. ומברך על נטילת ידים לחודיה. ושרי המוציא על השלמה דעלוי תרתי דידיה. ולא אכיל מניה אכתי מדי: לוקח פרוסה ומברך לאכול מצה במלל. ובהדי דההיא דהמוציא אוכל וטולל. ומברך בחזרת לאכול מרור וטובל ובולל. והדר אכיל מצה ומרור בלא ברכה וכורכן כבת אחת כהלל: חליף לכמה בתי ועביד כי האי גונא עד הכא. ואחר כך עושין סעודתן כל צרכה. וכזית מצה באחרונה צריכין לכורכה. ונוטלין ולא מברכין שמים אחרונים חובה ואין טעונין ברכה: זוכר כשלישי ברכת מזונו. ולשאר הבתים תחלה וטועם הכוס עד משלו אינו. וברביעי הלל מצרי לתנו. כל יטעום כלום באישונו: קמעא לשתות מים יכנס. אם חולה הוא או אסטנס. ובעי למשתי חמרא משום אונס. לומר בחמישי הלל הגדול ישתנס:

עסין ביז נאכט. אונ אז ער קומט פון דר שול זאל מען אים אן גיסן דעם ערשטן כוס. צום ערשטן זאל ער זאגן (בורא פרי הגפן) אונ דר נאך קידוש אונ שהחינו אונ זאגט ניט דיא ברכה (שעשה נסים) ווארום ער ווערט דארפין אין דער הגדה זאגין אשר גאלנו אונ עס איז ניט רעכט צוויי ברכות אויף איין זאך. אונ טרינקט דעם כוס אונ וואשט די הענד אונ זאגט ניט די ברכה (על נטילת ידים). דר נאך נעמט ער אזו אמין פרי וואס אויף דער ערד וואקסט אונ טונקט איין אין עסיק אדר אין זאלץ וואסער אונ זאגט (בורא פרי האדמה). אונ זאל צו ברעכין די מיטעלסטע מצה העלפט זאל ער אין דר שיסיל צוריק לייגין אונ העלפט אויף אין אפיקומן אונ זאל ארויס נעמען פון דר שיסיל די צווייא גיבראטינע זאכין דאס איז דאס פלייש אדער פיש אדער אייער וואס איז גיבראטין אדר וואס איז גיקאכט אונ זאל אויף הייבין די שיסעל אונ זאל זאגין (הא לחמא) אונ זאל דעם אנדערין כוס אן גיסין אונ דר זון זאל פרעגין (מה נשתנה) אונ זאל זאגין דיא הגדה ביז (גאל ישראל). אז ער טרינקט אויס דעם אנדערין כוס וואשט ער זיך אונ מאכט אברכה (על נטילת ידים) אונ ער מאכט המוציא איבער דר אויבערשטע גאנצע מצה אונ עסט נאך ניט פון איר דער נאך נעמט ער דיא האלבע מצה אונ מאכט (על אכילת מצה) אונ עסט פון ביידע באנאנד אונ מאכט אברכה אויף דעם מרור אונ טונקט איין אין חרוסת אונ עסט. דר נאך וויקילט ער צוא נויף מצה אונ מרור אזו ווי דר תנא הלל האט גטאן אן אברכה. דר נאך מעג ער גיין אין אנדערע הייזער לערנען די וואס ווייסין ניט ווי זיך נוהג צו זיין. דר נאך עסט מען אף די גאנצע סעודה אונ צום סוף דעם כזית אפיקומן אונ וואשט זיך מיט מים אחרונים אן אברכה. אונ איבר דעם דריטין כוס בענטשט ער. אונ לכתחילה מאר ער ניט גיין אין אנדרע הייזער בענטשין אונ דעם כוס טרינקען נאר ביי זיך אין דר היים. איבער דעם פערטין כוס הלל גומר צו זיין דער נאך מאר ער שוין נאר ניט פאר זוכין נאר וואסער אבער ווען ער איז אחולה אדר איין איידיל מאן אונ מוז נאך וויין טרינקען זאל ער אפינפטען כוס מאכין אונ זאל הלל הגדול איבער אים זאגין דאס איז אין תהלים קלו (הודו ליי) מיט דעם זאל ער זיך שמארקין:

אין

פסח"ב ס'

חסל סדור פסח כהלכתו . ככל משפטו וחקתו . כאשר זכינו לסדר אותו . כן נזכה לעשותו: זך שוכן מעונה . קומם קהל עדת מי מנה . בקרוב נהל נטעי כנה . פדוים לציון ברנה:

ובכן ולך תעלה קדשה כי אתה קדוש ישראל ומושיע :

אין ערוך אליך להגיד ולדבר. חקר פלאי נסיך להבין ולסבר. מה יקר חסדך מבין מצעדי גבר. מאד עמקו מחשבותיך נותן תעצומות ועוז להתגבר. ובני אדם בצלך יחסיון ארך האבר. הרבית הגוי והגדלת השמחה לבני עבר. במשול רשע על עם דל לישועתך סובר. ונתאזרת בחנינותיך מפזר ומפורד לכנס ולחבר. ועוררת אהבת ישני חברון שוכני קבר. ודנת דיני קנסות וחבלות על חוברי חבר. והכנעתם בדם וצפרדעים וכנים וערוב ודבר. ושברת ראשי תנין על ריב לא לו מתעבר. כי לפני כשלון גבה וגאון לפני שבר. ומה יעוז ציץ השדה וימיו כצל עובר. לגבוה על גבוה מפרק הרים ומשבר. והוא בעל נקמות אלהי המשפט מישרים דובר. ומצמיח ישע לקויו ועמים תחתיהם ידבר: ועלינו הפליא חסדיו ונשא נס. ונקם נקמתנו מכל בעלי אונס. והכניעם בזעם וצרה בחורי און ותנס. ומלוש בצק עד המצתו דנם באונים להקנס. ואזור חלציו חזק ואמץ להשתנס. בקע ים ויעבירם וכנגד נוזלים כנס. ובארץ לא זרועה אתם כלכל ופרנס. לכן לנו להודות על כל נס ונס: למה פסח בא מן הצאן. שפסח וחמל על קרואי צאן. וכרועה מקבץ טלאים משבם וגאלם מבעלי לצון: ולמה לקיחתו קודם לשחיטתו ימים ארבעה. ונתן למולים ולערלים נפסל בהיא השעה. כדי שיהיו בידם מצות מצוות להשתעשעה. שכבר בא עת דודים וזמן שבועה. והיו מתבוססים בשני דמים שתצמיח ישועה: ולמה נתינת דמו על המשקוף ושתי המזוזות. שהן שלש מזבחות במקום רואים אותם לחזות. זכר שלש

אין עיד אליך עס איז קיין שאצונג צו דיין לויב צו זאגן אונ צו ריידין. דאס פארשטין דיינע וואונדר אונ נסים איז ניט צו פאר שטיין. ווי טייער איז דיין חסד דאס דו ברייטסט אן די טריט פון דעם מענש. דיינע מחשבות זיינן טיף גיבסט שטארקייט אונ באשיצט מיט דיינע גרויסע פליגיל דו מערסט ישראל אונ גרייסט זיי די שמחה. אז פרעה האט גיוועלטיגט אויף דעם ארום פאלק וואס האפט דיין הילף האסטו אן גיטוורט דיין לייט זעליקייט איין צו זאמלען די פאר שפרייטע. דו האסט דרוועקט דיין ליבשאפט פון די אבות אונ דו האסט גימשפט די מצרים מיט צעהן מכות דו האסט צו בראכן די שלאנגן קעפ וואס ער קריגט פרעמדע קריג ווארום פאר דר מפלה קומט גרויסקייט. ווי קאן זיך גרויס האלטין דאס פעלד גרעזיל זיינע טעג זיינען נאר ווי אשאטין גייט אוועק קענין דעם הויכין נאט ער צו לייגט אונ צו ברעכט בערג ביי אים איז דאס משפט אונ רעט מיט יושר אונ מאכט שפראצין הילף צו זיינע האפער אונ אויף אונז האט ער גיוואונדערט זיינע חסדים אונ נסים אונ האט זיך נוקם גיוועז פאר אונז אין אונזערע באצווינגער די מצרים אונ האט אונטער טעניג גימאכט די בעסטע פון מצרים זיי הייסין (און ותנס). אונ פון דם טייג קנעטין אן איידר עס האט גיורין האט ער זיי גישטראפט מיט מכת בכורות אונ האט זיך אן גיגורט שטארקייט אונ האט דעם ים גישפאלטין אונ האט דיא יודין אריבער גיפירט אונ די וואסער האט ער איין גיזאמילט אונ זיינען גישטאנען וויא אמויער. אין דר מדבר האט ער זיי גישפייזט איבר דעם דארפין מיר אים לויבין אויף איטליכן נס אונ האט זייא גיהייסין אקרבן פסח פון שאף מאכין ווייל ער האט זיך מרחם גיוועז אויף ישראל זיי הייסין צאן אונ האט זיי איין גיזאמילט ארויס צו גין פון מצרים אזו ווי א פאסטוך די שאף. די מצה דארף זיין ארום ברויט ניט גיורין ווייל זיי האבין גימוזט ארויס גיין גיך פון מצרים זיי האבין זיך ניט גיקאנט דער ווארטין ביז דאס טייג זאל יערין. אונ פרור האט ער גיהייסין עסין ווארום עס איז פריער ווייך אונ דער נאך ווערט דאס הארט אזו וויא זיי זיינען

מזבחות של אב המון נרמזות. שבכן ובית אל ואלון מורה נחרזות: ולמה אכילת חמץ לשש שעות. זכר לחפזון שכינה להעביר גזרות רעות. מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות: ולמה אכילת מצה לחם עוני. שלא הספיק בצק להחמיץ עד שגאלם מעוני: ולמה במרור שתחלתו רך וסופו קשה. שנמררו תחלה בפה רך ולבסוף בעול קשה: ולמה טבולו בחרוסת. זכר לטיט שאשה ובעלה דורסת: ולמה תבלין בתוכו מגבלין כמו מלבן. זכר לנפוץ עם לקושש קש לתבן: ולמה שני מיני בשר בצד עוגה. אחד זכר לפסח ואחד זכר לחגיגה: ולמה מגביהין קערה קודם זמנה. כדי שיראה תינוק וישאל מה נשתנה: ולמה שאר ירקות באין תחלה. לפטור חזרת של מצוה ברכה ראויה לה. ושאין לומר שתי ברכות כאחת שתיה או אכילה. ואי אפשר לאכול ולשתות כאחת בשכבר כרסו מלא. וכן בשתי מצות פוטרין מחלה לחלה. על כי אין לשנות בשתי ברכות. מברך על זו ועל זו ואינו אוכל עד שיגמור שתי ברכות: ולמה ארבע כוסות מצותן בזה הלילה. זכר לארבע גאלות שנתבשרו בהם עם סגלה. יציאה והצלה לקיחה וגאלה. ולהודות בהם ולתן בם תהלה. לחובט ארבע כוסות של יפיפיה עגלה. וכדי לשבר אמות עממות משקצות בגעילה. בארבע כוסות הכתובים בם שהם כוס התרעלה. וכנגדם להשקותנו ארבע כוסות של המלה: ולמה מסבין במטה כבודה וכלולה. זכר לחרות ורבוץ עגני כבוד בתולה. שכן דרך בני מלכים לנהוג כבוד ולסלסלה. שעטרנו קדוש יעקב עטרת מלוכה ותהלה. ובחר להודיע עם מרעיתו להיות לו לעם נחלה. כי לאלהים מגני ארץ מאד נעלה: נעלה בקדשתו מרום וקדוש. כי אלהים קדושים הוא בכל מיני קדשה. דרכו בקדשה. והלוכו בקדשה. דבורו בקדשה. ישיבתו בקדשה. חשיפת זרועו בקדשה. נאה ואדיר בקדשה: הוא קדוש ועמו קדוש. וכל משרתיו קדושים. אין כקדשתו. ואין דומה לו. מקדש בקרוביו. ונורא על כל סביביו. ונערץ בסוד קדושים. נשגב ברבבות אראלים. אילי קדש משררים ומהללים. בשיר קדש עירין וקדישין. רועשים ומרעישים. בקדש הקדשים. עתים חשים ועתים ממללים. ולבקרים מתחדשים. מקיפים כס המרכבה וקדשת השם מפרשים. ושלוש קדשה לקדוש ונורא מקדישים: ככתוב וכו׳

פריער מיט נוטע רייד איין גינומען גיווארין אונ דר נאך מיט שווערע ארבעט. אין חרוסת דארף מען איין טונקען ווארום עס איז ווי ליים אונ אינעווייניג צימרונג ווי שטרויא דאס איז אזכר וואס מאן אונ ווייב האבין ליים גיקנאטין אונ האבין גימוזט שטרויא ברייגגען. די שיסל הייבין מיר אויף פאר דעם עסין כדי דאס קינד זאל פרעגן מה נשתנה. אונ פר וואס עסט מען פריער אנדערע גרינסין כדי מען זאל שוין פטרין די ברכה פון מרור מיט בורא פרי האדמה. אונ אויך אויף די מצות מאכט מען מער ניט ווי איין מאל המוציא אונ מען פטרת די אנדערע מצות אויך. וייל מען מאכט ניט צווייא מאל איין ברכה דרום מאכט מען פריער המוציא אויף די ערשטע אונ אויף די אנדערע על אכילת מצה אונ נאך די אנדערע ברכה עסט מען. פיר כוסות איז אזכר אויף די פיר לשונות פון דר גאולת מצרים והוצאתי והצלתי וגאלתי ולקחתי. אונ דר מיט גאט לויבן. די שיינע בעט איז אזכר אויף דעם פרייהייט אונ דאס ארום וויקלען פון די ענני כבוד בשעת יציאת מצרים וואס ער האט אונז גיקריינט דר היילגער גאט מיט אשיין גיליבטע הילף אונ צו ווייזין אז מיר זיינן זיין פאלק אונ זיין ארב אונ די וואס באשיצין זיך אין אים זיינען בייא אים גאנץ דר הייבן. ער איז דר הויבין מיט זיין היליקייט דער הויך היילגער גאט אונ היליג מיט אלערלייא היליקייט:

דיא נאכט וואס גיהער צום פערצעהנטען טאג פון ניסן איז מען בודק חמץ אונ אויב עס גיפאלט דער פערצעהנטער טאג אום שבת איז מען בודק דיא נאכט וואס גיהער צום דרייצעהנטען טאג. אונ איידער מען איז בודק זאל מען אויף ראמען דאס חמץ וואס מען דארף עסין עס זאל נים ליגן פאר דיא אויגין. מען זאל הייסין לייגן שטיקלאך ברויט אויף עטליכע ערטער בכדי אז ער זאל נים מאכין איין ברכה לבטלה אונ פאר דיא בדיקה זאגט מען דיא ברכה:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל בִּעוּר חָמֵץ:

מען זאל נים רידין ביז מען ענדיגט בודק זיין. אונ נאך דער בדיקה זאל מען דאס זאגין:

כָּל חֲמִירָא וַחֲמִיעָא דְאִכָּא בִרְשׁוּתִי דְּלָא חֲמִתֵּיהּ וּדְלָא בִעַרְתֵּיהּ וּדְלָא יְדַעְנָא לֵיהּ לִבָּטֵל וְלֶהֱוֵי הֶפְקֵר כְּעַפְרָא דְאַרְעָא:

אויב ער פאר שטייט נים לשון קודש מעג ער דאס זאגין אויף טייטש:

כָּל חמירא אלע זויער טייג אונ גיזייערטע ברויט וואס עס איז פאר האנדן אין מיין רשות וועלכע איך האב נים גיזעהן אונ וועלכע איך האב נים אויס גיראמט זאל צו ניסט זיין אונ עס זאל זיין הפקר אזו וויא דער שטויב פון דער ערד:

ערב פסח זאל ער דאוונען גאנץ פריא אונ באלד אפ עסין אונ זאל אויס ראכען אלע ערטער אונ אויך די קעשענעס אונ דיינער ניין זאל ער פאר ברענען דעם חמץ אונ אז דער חמץ וועט שוין איבער גיברענט ווערין זאל ער דאס זאגין:

כָּל חֲמִירָא וַחֲמִיעָא דְאִכָּא בִרְשׁוּתִי דַּחֲזִתֵּיהּ וּדְלָא חֲזִתֵּיהּ דַּחֲמִתֵּיהּ וּדְלָא חֲמִתֵּיהּ דְּבִעַרְתֵּיהּ וּדְלָא בִעַרְתֵּיהּ לִבָּטֵל וְלֶהֱוֵי הֶפְקֵר כְּעַפְרָא דְאַרְעָא:

כָּל חמירא אלע חמץ אונ זויער טייג וואס איז דא אין מיין רשות וואס איך האב גזעהן אונ וואס איך האב נים גיזעהן וואס איך האב אויס גיראמט אונ וואס איך האב נים אויס גיראמט זאל זיין בטל אונ זאל זיין הפקר אזוא וויא דער שטויב פון דער ערד:

סדר הגדה של פסח

די נאכט פון פסח איז זייער הייליג אונ אזו אויך אלע דינים אונ מנהגים פון דר נאכט בטייט זייער פיל. דענסטמאל האט אונז השי"ת אוים דר וועלט פון אלע היידן אונ האט אונז גיהייליגט מיט זיינע גיבאט אונ דרום איז איטליכר ירא שמים מחויב צו היטין זיך פון צו רידין דיא נאכט דברים בטלים. נאר ער איז מחויב די נאכט צו פאר ברייגגען אין דם נס פון יציאת מצרים אונ דער עיקר איז ער זאל עס געבין צו פאר שטיין זיינע קינדער אזו ווי עס שטייט אין פסוק והגדת וגו' אונ אזו באלד ווי ער קומט פון שול זאל זיין אלץ אן גיגרייט. זיין טיש מיט גילדרנע אונ זילברנע כלים. אונ אויך זייער שיין נידעקט דעם טיש מיט שיינע צירונג. אונ זיין הסבה בעט זאל זיין פר בעט אונ זאל זיצין דרויף אן גילעהנט דרך חרות אום צוא ווייזין אז ער פרייט זיך זייער אויף דם חסד וס השי"ת האט גטאן מיט אונז פר צייטן. אויך די ווייבר זיינן מחויב דם סדר אפ צו ריכטין, דען זיי זיינן אויך גיוועזן אין דעם נס פון גאולת מצרים. ער מוז אויך גווארנט זיין דם ער זאל באלד ווי עס ווערט נאכט אן פאנגן דם סדר אפ צו ריכטן בכדי ער זאל קענען דעם אפיקומן עסין אונ אויך הלל זאגין פר האלבע נאכט ווי דר דין איז. אויך מוז מען נאנץ שיר השירים אוים זאגן:

סימן לסדר של פסח

קַדֵּשׁ. וּרְחַץ. כַּרְפַּס. יַחַץ. מַגִּיד. רָחְצָה. מוֹצִיא. מַצָּה. מָרוֹר. כּוֹרֵךְ. שֻׁלְחָן עוֹרֵךְ. צָפוּן. בָּרֵךְ. הַלֵּל. נִרְצָה:

נעם אין טעלער אונ לייג אויף אים דרייא מצות. אונ אויף זייא לייג דיא זרוע אין דער רעכטער האנט. אונ דאס איי אין דער לינקע האנט. אונ צווישין זייא דעם מרור. אונ דעם חרוסת לייג אונטער דער זרוע אין דער רעכטע האנט. אונ דעם כרפס דאס איז גרינס פון פעטרישקע לייג אונטער דעם איי. צווישין זייא אונטער דעם מרור לייג דעם חזרת דאס איז גריבענע חריין אויף דער כריכה. אזו זאלין זייא ליגין:

קדש נעם אכוס פון אקוואטיריל אונ הייס אן גיסין אים אונ זאג דאס מיט כונה:

הֲרֵינִי מוּכָן וּמְזוּמָּן לְקַיֵּם מִצְוַת כּוֹס רִאשׁוֹן שֶׁל אַרְבַּע כּוֹסוֹת לְשֵׁם יִחוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵּיהּ עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנֶעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל:

ווען פסח געפאלט אום שבת הייבט מען אן יום הששי ביז לעשות. אונ אום דער וואכן הייבט מען אן דא:

סברי מרנן ורבנן ורבותי:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו. ותתן לנו יי אלהינו באהבה (לשבת שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון (את יום השבת הזה ו) את יום חג המצות הזה. זמן חרותנו (באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים (ושבת) ומועדי קדשך (באהבה וברצון) בשמחה ובששון הנחלתנו:

ברוך אתה יי מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים:

דיא לעצטע טעג פון פסח זאגט מען ניט שהחינו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה:

ווען פסח געפאלט אום מוצאי שבת זאגט מען דאס פאר שהחינו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת. ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת. הבדלת וקדשת את עמך ישראל בקדשתך: ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש: שהחינו וכו'

טרינק אן געלעהנט אויף דער לינקער האנט דאס רוב פון דעם כוס אונ לכתחלה בעדארף מען אויס טרינקען אין גאנצן: הייבער זיינע דיך נודג צוא זיצען גיט אן געלעהנט. אבער צוא טרינקען ארבע כוסות אונ זאגן דיא הגדה אונ עסן מצה ומרור אונ אפיקומן זיינען ווייבער מחויב גלייך מיט מאנזבילן:

ורחץ וואש דיא הענט גלייך ווייא מען וואשט זיך צום עסן אונ זאג ניט על נטילת ידים:

כרפס נעם אקליין שטיקיל גרינס פון פעטערשקע אדער געקאכטע קארטאפלעס אונ טונק איין אין זאלץ וואסער אונ מאך דיא ברכה אונ טייל איטליכן ארום:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי האדמה:

(א) מען טאר ניט מאכן אום יום טוב דאס זאלץ וואסער נאר אביסיל ווערליג עס זאל גינוג זיין דעם כרפס איין טונקען:
(ב) מען גיהער עסן דעם כרפס ווינציגער פון אכזית. אונ אויב ער האט יוא גיגעסן אכזית פון דעסט וועגן דארף מען ניט מאכן קיין בורא נפשות נאך דעם כרפס עסן:

יחץ טייל איבער דיא מיטעלסטע מצה אויף צוויא טייל. דיא גרויסע טייל נעם ארוים פון צווישן דיא מצות אונ לייג אונטער דעם קישן ווערין דעם אפיקומן:

מגיד הייב אויף דעם טעלער מיט די מצות אונ מען דארף ניט ארוים נעמן די זרוע מיט דעם איי. אונ זאג דאס מיט כונה:

הריני מוכן ומזומן לקים המצוה לספר ביציאת מצרים לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים. כל דכפין ייתי ויכול. כל דצריך ייתי ויפסח. השתא הכא. לשנה הבאה בארעא דישראל. השתא עבדי. לשנה הבאה בני חורין:

מען דארף אן גיסן דיא כוסות בידי די קינדער זאלין פרעגן מה נשתנה:

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות. שבכל הלילות אנו

הא לחמא ווי דס ברויט וואס איז ארום האבין גיגעסן אונזערע עלטערין אין לאנד מצרים איטליכר ווס איז הונגעריג זאל קומען אונ זאל מיט אונז עסן. איטליכער דער וואס באדארף אונ פר מאגט ניט זאל קומען אונ זאל מיט אונז עסן דעם אפיקומן וואס ער איז אן שטאט קרבן פסח השתא דאס יאר זיינען מיר דא לשנה הבאה צום יאהר וואס וועט קומען בארעא אין לאנד ארץ ישראל:

אוכלין חמץ ומצה. הלילה הזה כלו מצה: שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות. הלילה הזה (כלו) מרור: שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת. הלילה הזה שתי פעמים: שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסבין. הלילה הזה כלנו מסבין:

שבת הגדול זאגט מען דאס ביז רבן גמליאל:

עבדים היינו לפרעה במצרים. ויוציאנו יי אלהינו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה. ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים הרי אנו ובנינו ובני בנינו משעבדים היינו לפרעה במצרים. ואפילו כלנו חכמים כלנו נבונים כלנו זקנים כלנו יודעים את התורה. מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים. וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח:

מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו מסבין בבני ברק והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד שבאו תלמידיהם ואמרו להם רבותינו הגיע זמן קריאת שמע של שחרית:

אמר רבי אלעזר בן עזריה הרי אני כבן שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילות עד שדרשה בן זומא שנאמר למען תזכור את

מה נשתנה פר וואס איז פאר ענדערט די נאכט פון אלע נעכט. ווארום אין אלע נעכט מעגן מיר עסין חמץ אונ מצה אבר דיא נאכט טאר מען ניט עסין נאר נאר מצה: שבכל אין אלע נעכט מעגין מיר עסין אלערליי קרייטיכער וועלכע מיר ווילין אבר די נאכט מוזין מיר עסין ביטערע קרייטיכר: שבכל אין אלע נעכט טוען מיר ניט איין טונקן אויך איין מאל אבר די נאכט טוען מיר איין טונקען צוויי מאל: שבכל אין אלע נעכט מעגין מיר עסין זיצענדיג אדער אן גילעהנט אבער דיא נאכט טוען מיר אלע עסין אן גילעהנט:

עבדים היינו קנעכט זיינן מיר גיוועזן צו פרעה אין לאנד מצרים אונ ער האט אונזער לעבין ניביטערט דרום עסין מיר וואס איז ביטער. ער האט אויסגיצוינן אונז נאט אונזער גאט פון דארטן מיט שטארקע האנט אונ מיט זיין ארום ווס זי איז אויסגישטרעקט אונ עס איז קיין צייט גיוועזן די טייג זאל זויער ווערן דרום עסין מיר מצות אונ זיצן אנגילעהנט אונ טונקין איין ווי פרייע הערן. וואלט אבר הקב"ה ניט אויסגיצוינן אונזרע עלטערן פון מצרים וואלטן מיר אונ אונזרע קינדר אונ די קינדס קינדר אונטער טעניג גיוועזן צו פרעה אין דער לאנד מצרים, דרום ווען אויך מיר זיינן אלע קלוג פר שטאנדיג מיר אלע זיינען אלט מיר אלע ווייסען וואס עס שטייט אין דר תורה איז דאך איין מצוה אויף אונז צו ריידין ביציאת מצרים דען איטליכער וואס ער מערט צו ריידין ביציאת מצרים איז ער גילויבט:

מעשה עס איז גיוועזן א מעשה, רבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון זיינן גיזעסין אן גילעהנט אין דר שטאט וואס הייסט בני ברק אום פסח אונ זיי האבן גירעט ביציאת מצרים גאר דיא נאכט פון פסח ביז עס זיינען גיקומן זייערע תלמידים אונ זיי האבן גיזאגט צו זיי אונזערע רבנים עס האט גירייכט די צייט צו זאגין קריאת שמע פון מארגין פריא:

אמר זאגט רבי אלעזר בן עזריה איך בין אזא אזוי פון זיבעציג יאר ווארום זיינע האר זיינן גרא גיווארן כדי מען זאל אים פר איין נשיא מאכין, אונ איך האב ניט מנצח גיוועזן די חכמים מען זאל זאגן די פרשה פון ציצית וואס עס איז אין איר דא די נסים פון יציאת

יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ. יְמֵי חַיֶּיךָ הַיָּמִים. כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ הַלֵּילוֹת. וַחֲכָמִים אוֹמְרִים יְמֵי חַיֶּיךָ הָעוֹלָם הַזֶּה, כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ לְהָבִיא לִימוֹת הַמָּשִׁיחַ:

בָּרוּךְ הַמָּקוֹם. בָּרוּךְ הוּא. בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ הוּא: כְּנֶגֶד אַרְבָּעָה בָנִים דִּבְּרָה תוֹרָה. אֶחָד חָכָם. וְאֶחָד רָשָׁע. וְאֶחָד תָּם. וְאֶחָד שֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ לִשְׁאוֹל:

חָכָם מָה הוּא אוֹמֵר. מָה הָעֵדוֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶתְכֶם. וְאַף אַתָּה אֱמָר לוֹ כְּהִלְכוֹת הַפֶּסַח. אֵין מַפְטִירִין אַחַר הַפֶּסַח אֲפִיקוֹמָן:

רָשָׁע מָה הוּא אוֹמֵר. מָה הָעֲבוֹדָה הַזֹּאת לָכֶם. לָכֶם וְלֹא לוֹ. וּלְפִי שֶׁהוֹצִיא אֶת עַצְמוֹ מִן הַכְּלָל כָּפַר בְּעִקָּר. וְאַף אַתָּה הַקְהֵה אֶת שִׁנָּיו וֶאֱמָר לוֹ בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם. לִי וְלֹא לוֹ. אִלּוּ הָיָה שָׁם לֹא הָיָה נִגְאָל:

תָּם מָה הוּא אוֹמֵר. מַה זֹּאת. וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְיָ מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים:

וְשֶׁאֵינוֹ יוֹדֵעַ לִשְׁאוֹל אַתְּ פְּתַח לוֹ. שֶׁנֶּאֱמַר וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם: וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ. יָכוֹל מֵרֹאשׁ חֹדֶשׁ תַּלְמוּד לוֹמַר בַּיּוֹם הַהוּא. אִי בַּיּוֹם הַהוּא יָכוֹל

מִצְרַיִם אִין דֶער קְרִיאַת שְׁמַע פוּן נַאכְט עד שדרשה בן זומא בִּיז בֶּן זוֹמָא הָאט אוֹיךְ אַזוֹ גְזָאגְט פוּן דֶם פָּסוּק פוּן וֶוענִין דוּ זָאלְסְט גִידֵיינְקֶן דֶם טָאג דַיין אוֹיס גַאנְג פוּן לַאנְד מִצְרַיִם אַלֶע טֶעג פוּן דַיין לֶעבִּן. וֶוען עֶס זָאל שְׁטֵיין דִיא טֶעג פוּן דַיין לֶעבִּין מֵיינְט מֶען בַּיי טָאג אָבֶּער וֶוען דָא שְׁטֵיט אַלֶע טֶעג פוּן דַיין לֶעבִּין אִיז טַייטְשׁ בַּיי נַאכְט אוֹיךְ. דִי אִיבֶּערִינֶע חֲכָמִים זָאגִין וֶוען עֶס זָאל שְׁטֵיין יְמֵי מֵיינְט מֶען אוֹיף דֶער וֶועלְט וֶוען עֶס שְׁטֵייט כֹּל וַוייזְט עֶס אוֹיף דִיא טֶעג וֶוען מָשִׁיחַ וֶועט קוּמֶען וֶועט מֶען אוֹיךְ רֵיידִין פוּן דִיא נִסִּים פוּן יְצִיאַת מִצְרַיִם:

בָּרוּךְ המקום גִילוֹיבְּט אִיז הקב״ה וָואס עֶר הָאט גִיגֶעבִּין דִיא תּוֹרָה צוּא זַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל. אַנְטְקֶעגִין פִיר קִינְדֶער הָאט דִיא תּוֹרָה גִירֶעט אִין יְצִיאַת מִצְרַיִם אחד חכם אֵיינֶער אִיז קְלוּג אוּנ אַיין צַדִּיק ואחד רשע אוּנ אֵיינֶער אִיז אַיין שְׁלֶעכְטֶר ואחד תם אוּנ אֵיינֶער אִיז אַיין תָּם ואחד שאינו יודע לשאול אוּנ אֵיינֶער אִיז וָואס וַויים נִיט צוּא פְרֶעגִין:

חָכָם דֶער קְלוּגֶער וָואס זָאגְט עֶר. עֶר פְרֶעגְט וָואס זַיינֶן דִי בֶּעצֵיינִגִישׁ אוּנ גִיזֶעצְן גִידִיכְטֶן וָואס גָאט הָאט גִיבָּאטִין אֵייךְ. אוּנ אוֹיךְ דוּ זָאג אִים אַז דִי דִינִים פוּן דֶעם קָרְבַּן פֶּסַח אִיז מֶען טָאר נִיט רֵיידִין נָאךְ דֶעם עֶסִין פוּן דֶעם קָרְבַּן פֶּסַח אפיקומן דָאס מַאכְט אֲפִיקוֹ מָן צִיט אוֹיס אוּנ בְּרֵיינְגְט מִיר נָאךְ שְׁפֵּייזִין, וָוארוּם נָאךְ דֶעם קָרְבַּן פֶּסַח טָאר מֶען נִיט עֶסִין:

רָשָׁע דֶער שְׁלֶעכְטֶער וָואס זָאגְט עֶר. עֶר זָאגְט וָואס אִיז דִי שְׁוֶוערֶע אַרְבֶּעט צוּ אֵייךְ אוּנ נִיט צוּ אִים. אוּנ וַוייל עֶר הָאט אַרוֹיס גִינוּמֶען זִיךְ אוֹיס דֶעם כְּלַל לֵייקִינְט עֶר אִין הקב״ה דְרוּם אוֹיךְ דוּ מַאךְ אֵיילִיג זַיינֶע צֵיין אוּנ זָאג צוּ אִים פוּן וֶועגִין וָואס טוּעֶן מִיר אַזוֹ וַוייל גָאט הָאט מִיר גִטָאן נִסִּים אִין מַיין אוֹיס גַאנְג פוּן לַאנְד מִצְרַיִם. צוּ מִיר הָט גָאט גִטָאן נִסִּים אָבֶּר נִיט צוּ אִים. וֶוען דֶר רָשָׁע וָואלְט גִוֶוען דָארְטְן וָואלְט עֶר נִיט אוֹיס גְלֵייזְט גִוָוארְן:

תָּם דֶער תָּם וָואס זָאגְט עֶר. עֶר פְרֶעגְט וָוס אִיז דָס. זָאלְסְטוּ אִים זָאגִין דָס טוּעֶן מִיר וַוייל מִיט שְׁטַארְקֶר מַאכְט הָאט אוּנְז גִיצוֹיגְן אוּנְז גָאט פוּן לַאנְד מִצְרַיִם פוּן דֶעם קְנֶעכְט הוֹיז:

וְשֶׁאֵינוֹ יודע לשאול דֶער וָואס וַויים נִיט צוּא פְרֶעגִין הֵייבּ דוּא אָן צוּ רֵיידִין צוּ אִים. וִויא דֶער פָּסוּק זָאגְט זָאלְסְט זָאגִין צוּ דַיין קִינְד אִין דֶעם טָאג צוּא זָאגִין אִים דָאס טוּעֶן מִיר פוּן וֶועגִין דָאס וָואס גָאט הָאט גִיטָאן צוּ מִיר נִסִּים אִין מַיין אוֹיס גַאנְג פוּן לַאנְד מִצְרַיִם:

יָכוֹל אִיךְ וָואלְט גִימֵיינְט אַז מֶען זָאל זָאגִין יְצִיאַת מִצְרַיִם פוּן רֹאשׁ חוֹדֶשׁ נִיסָן לֶערִינְט אוּנְז

מִבְּעוֹד יוֹם תַּלְמוּד לוֹמַר בַּעֲבוּר זֶה. בַּעֲבוּר זֶה לֹא אָמַרְתִּי אֶלָּא בְּשָׁעָה שֶׁיֵּשׁ מַצָּה וּמָרוֹר מֻנָּחִים לְפָנֶיךָ:

מִתְּחִלָּה עוֹבְדֵי עֲבוֹדָה זָרָה הָיוּ אֲבוֹתֵינוּ. וְעַכְשָׁו קֵרְבָנוּ הַמָּקוֹם לַעֲבוֹדָתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל כָּל הָעָם כֹּה אָמַר יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֵבֶר הַנָּהָר יָשְׁבוּ אֲבוֹתֵיכֶם מֵעוֹלָם תֶּרַח אֲבִי אַבְרָהָם וַאֲבִי נָחוֹר וַיַּעַבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים: וָאֶקַּח אֶת אֲבִיכֶם אֶת אַבְרָהָם מֵעֵבֶר הַנָּהָר וָאוֹלֵךְ אוֹתוֹ בְּכָל אֶרֶץ כְּנָעַן וָאַרְבֶּה אֶת זַרְעוֹ וָאֶתֵּן לוֹ אֶת יִצְחָק וָאֶתֵּן לְיִצְחָק אֶת יַעֲקֹב וְאֶת עֵשָׂו וָאֶתֵּן לְעֵשָׂו אֶת הַר שֵׂעִיר לָרֶשֶׁת אוֹתוֹ וְיַעֲקֹב וּבָנָיו יָרְדוּ מִצְרָיִם:

בָּרוּךְ שׁוֹמֵר הַבְטָחָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ הוּא. שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא חִשַּׁב אֶת הַקֵּץ לַעֲשׂוֹת כְּמָה שֶׁאָמַר לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בִּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדֹעַ תֵּדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זַרְעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וַעֲבָדוּם וְעִנּוּ אוֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבוֹדוּ דָּן אָנֹכִי וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בִּרְכוּשׁ גָּדוֹל:

מען נעמט דעם כוס אין דער רעכטער האנט און מען הייבט אים אויף אין פסח הויך און די מצות דעקט מען צו און מען זאגט דאס:

וְהִיא שֶׁעָמְדָה לַאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ. שֶׁלֹּא אֶחָד בִּלְבָד עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ. אֶלָּא שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ. וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַצִּילֵנוּ מִיָּדָם:

דער פסוק נאר דעם טאג. און ווען עס זאל שטיין נאר דעם טאג אליין וואלט איך געמיינט צוא זאגן יציאת מצרים אז עס איז נאך טאג לערינט אונז דער פסוק דאס טוען מיר ווען דאס ווייל נאט האט געטאן נסים מיט אונז. איך האב ניט געזאגט צו דער ציילן נייערט אין דער צייט אז מצה און מרור ליגן פאר דיר דאס איז די נאכט פון פסח:

מִתְּחִלָּה צום ערשטן האבין גידינט אונזרע עלטערין אנדרע געטער איצונד האט גינעהנט אונז הקב"ה צו זיין דינסט ווי דער פסוק זאגט יהושע זאגט צו דעם פאלק אזוי האט געזאגט דער גאט פון ישראל איבער יענם זייט באך זיינען געזעסין אייערע עלטערין פון אייביג. תרח דער פאטר פון אברהם און פון נחור און האבין גידינט אנדרע געטר האב איך גינומען אייער פאטר אברהם פון יענער זייט באך און איך האב אים גיפירט אין לאנד כנען איך האב גימערט זיינע קינדר און האב גיגעבין אים איין זון יצחק און איך האב גיגעבין צו יצחק איין זון יעקב און איין זון עשו און איך האב גיגעבין צו עשו דעם בארג פון לאנד שעיר ער זאל ארבין אים און יעקב מיט זיינע קינדער האבין גינידערט קיין מצרים:

בָּרוּךְ גילויבט איז גאט וואס ער היט זיין פאר זיכערונג צו די ישראל שהקב"ה דר הייליגער גאט ער האט גירעכינט דעם קץ גלות פון מצרים ער זאל טאן ווי ער הט גזאגט צו אונזער פאטער אברהם ווען ער האט כורת ברית מיט אים גיוועזן צווישן די שטיקר ווי דר פסוק זאגט גאט זאגט צו אברהם וויסן זאלסטו וויסן אז פרעמד וועט זיין דיין קינד אין איין לאנד וואס ניט זייערס און זיי וועלין ארבעטין מיט זיי און וועלין פייניגן זיי פיר הונדרט יאר אבער דאס פאלק וואס זיי וועלין דינען וועל איך ריכטין און דער נאך וועלין די ישראל ארויס גיין מיט גרויס גוטס און עשירות:

וְהִיא שעמדה דאס וואס גאט גידיינקט דעם ברית דאס איז ביי גישטאנען צו אונזרע עלטערין ווארום ניט איינער אליין איז אויף גישטאנען אויף אונז צו פאר דארבין אונז נייערט אין אלע פאר צייטיגע דורות זיינען אויף גישטאנען אויף אונז צו פר דארבין אבער הקב"ה האט אונז בשירעמט פון זייערע הענט:

דא דעקט מען דיא מצות ווידער אויף אונ מען שטעלט דעם כוס אנידער:

צא ולמד מה בקש לבן הארמי לעשות ליעקב אבינו. שפרעה לא גזר אלא על הזכרים ולבן בקש לעקור את הכל שנאמר ארמי אבד אבי וירד מצרימה ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב: וירד מצרימה אנוס על פי הדבור: ויגר שם מלמד שלא ירד יעקב אבינו להשתקע במצרים אלא לגור שם שנאמר ויאמרו אל פרעה לגור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו נא עבדיך בארץ גשן:

במתי מעט כמה שנאמר בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך יי אלהיך ככוכבי השמים לרוב: ויהי שם לגוי מלמד שהיו ישראל מצינים שם: גדול עצום כמה שנאמר ובני ישראל פרו וישרצו וירבו ויעצמו במאד מאד ותמלא הארץ אתם: ורב כמה שנאמר רבבה כצמח השדה נתתיך ותרבי ותגדלי ותבואי בעדי עדיים שדים נכונו ושערך צמח ואת ערום ועריה: (ואעבור עליך ואראך מתבוססת בדמיך ואומר לך בדמיך חיי ואומר לך בדמיך חיי):

וירעו אותנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה: וירעו אותנו המצרים כמה שנאמר הבה נתחכמה לו פן ירבה והיה כי תקראנה מלחמה ונוסף גם הוא על שנאינו ונלחם בנו ועלה מן הארץ:

ויענונו כמה שנאמר וישימו עליו שרי מסים למען ענתו בסבלתם ויבן ערי מסכנות לפרעה את פתם ואת רעמסס: ויתנו עלינו עבדה קשה כמה שנאמר ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך:

צא ולמד גיי אונ לערין אין דר תורה וואס האט געוואלט לבן פון לאנד ארמי טאן צו אונזער פאטר יעקב מער אז פרעה. ווארום פרעה האט מער ניט געבאטין צוא טייטין נייערט די זכרים אבער לבן האט געוואלט אויסרייסין אלע וויא דער פסוק זאגט איבער לבן הארמי ווערט איין פאר לארינגער מיין פאטער אונ ער נידערט קיין מצרים ער איז פרעמד דארטין אונ אויך מיט ווייניג פאלק אונ ער איז געווארן דארטין צו איין גרויס פאלק אונ שטארק אונ פיל. וירד אונ האט גנידערט קיין מצרים אבר גינייט דורך גאטס רייד. ער איז דארטין פרעמד דער פסוק לערינט אונז אז יעקב הט ניט גינידערט אייביג וואנען אין מצרים נאר צו זיין פרעמד דארטין ווי דער פסוק זאגט זיי זאגין צו פרעה צו זיין פרעמד אין לאנד זיינען מיר גיקומען ווארום עס איז ניט דא קיין וייד צו דיא שאף פון דיינע קנעכט ווארום עס איז שווער דער הונגער אין לאנד כנען, איצונד זאלין זיצען דיינע קנעכט אין לאנד גושן:

במתי מעט מיט ווייניג פאלק ווי דר פסוק זאגט מיט זיבעציג לייבר האבן גינידערט דיינע עלטערין קיין מצרים אונ איצונד האט גימאן דיר גאט ווי די שטערן פון הימל צו פיל. אונ ער וואר דארטין צו איין גרויס פאלק דר פסוק לערינט אונז אז די ישראל זיינן גיוועזן גיצייכינט פאר אבזונדר פאלק אין מצרים עצום אונ שטארק ווי דר פסוק זאגט די ישראל מערין זיך אונ ווידמען זיך אונ גרייסין זיך אונ שטארקין זיך זייער פיל אונ עס ווערט דר פילט דאס לאנד מיט זיי. ורב אונ פיל וויא דר פסוק זאגט רבבה מערונג וויא שפראצונג אין פעלד האב איך גינעבין דיך, אונ דוא האסט גימערט דיך אונ ביסט גיוואקסין אונ ביסט גיקומען אין צירונג איבער אלע צירונג. כלומר עס איז גיקומען דיא צייט אום צוא לייזען דיך אונ דוא ביסט נאקעט אונ ליידינג פון מצות:

וירעו זיי איבלען אונז ווי דער פסוק זאגט די מצרים זאגין בדייט אייך אן מיר ווען זיך קליגען צו אים פילייכט ווערט ער זיך מערין אונ ווען עס ווערט זיך גיפינען אשטרייט וועט ער גימערט ווערן אויף אונזרע פיינד אונ וועט שטרייטן מיט אונז אונ ער וועט ארויס גיין פון דעם לאנד: ויענוו זיי פייניגן אונז, וויא דער פסוק זאגט זיי האבן גיטאן אויף אים

ונצעק אל יי אלהי אבותינו וישמע יי את קולנו וירא את ענינו ואת עמלנו ואת לחצנו: ונצעק אל יי אלהי אבותינו כמה שנאמר ויהי בימים הרבים ההם וימת מלך מצרים ויאנחו בני ישראל מן העבדה ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה: וישמע יי את קולנו כמה שנאמר וישמע אלהים את נאקתם ויזכר אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: וירא את ענינו זו פרישות דרך ארץ כמה שנאמר וירא אלהים את בני ישראל וידע אלהים: ואת עמלנו אלו הבנים כמה שנאמר כל הבן הילוד היארה תשליכהו וכל הבת תחיון: ואת לחצנו זו הדחק כמה שנאמר וגם ראיתי את הלחץ אשר מצרים לחצים אותם:

ויוציאנו יי ממצרים ביד חזקה ובזרע נטויה ובמרא גדול ובאתות ובמפתים:
ויוציאנו יי ממצרים לא על ידי מלאך ולא על ידי שרף ולא על ידי שליח אלא הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו. שנאמר ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יי: ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה אני ולא מלאך. והכיתי כל בכור בארץ מצרים אני ולא שרף. ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני ולא השליח. אני יי אני הוא ולא אחר: ביד חזקה זו הדבר כמה שנאמר הנה יד יי הויה במקנך אשר בשדה בסוסים בחמרים בגמלים בבקר ובצאן דבר כבד מאד: ובזרע נטויה זו החרב כמה שנאמר וחרבו שלופה בידו נטויה על ירושלים: ובמרא גדול זו גלוי שכינה כמה שנאמר או הנסה אלהים

עלצטע זאלן איין נעמן דעם מס פון וועגן צו פייניגן אים אין זייערע ארבייט ער בויט שטעט שאץ קאמערין צו פרעה דיא שטאט פיתום אונ רעמסס: דיא האבן גיגעבן אויף אונז שווערע ארבעט ווי דר פסוק זאגט, די מצרים ארבעטן מיט די ישראל מיט הארטיגקייט:
ונצעק אונ מיר האבן גישריען צו גאט דר גאט פון אונזרע עלטערן אונ ער האט גיהערט גאט אונזר שטים אונ ער האט גיזעהן אונזר פיין אונ אונזערע מידיקייט אונ אונזער באצווינגעניש כמה שנאמר אזוא וויא אין פסוק שטייט, אונ עס וואר אין פיל צייטין איז גישטארבן דר קיניג פון מצרים אונ זיי זיפצין די ישראל פון די שווערע ארבייט זיי שרייען אונ עס גייט אויף זייער גישריי צו גאט פון דר ארבעט: אונ גאט האט גיהערט אונזר שטים ווי דר פסוק זאגט, גאט האט גיהערט זייער גישריי אונ ער גידיינקט דעם ברית פון אברהם אונ פון יצחק אונ פון יעקב. וירא את עניני ער האט גיזעהן אונזר פיין דאס איז וואס זיי שיידן זיך אפ פון זייערע ווייבר וויא דר פסוק זאגט, גאט זעהט דיא ישראל אין גרוים לייד אונ ער זעהט דרויף: אונ אונזר מידיקייט דאס איז וואס מען האט אונזערע קינדער גיטייט וויא דער פסוק זאגט אלע זין וואס וועט גיבארין ווערין אין וואסער אריין צו ווארפין אונ אלע טעכטער לאזט לעבן: אונ אונזער באצווינגעניש דאס איז דאס איינגשאפט ווי דער פסוק זאגט איך האב גיזעהן דאס איינגשאפט וואס די מצרים איינגען זייא:
ויוציאנו ה׳ ממצרים ער האט אונז אויס גיצויגין גאט פון מצרים ניט דורך איין מלאך ניט דורך איין ברענדיגין מלאך ניט דורך איין שליח אלא נייערט מיט זיין כבוד וויא דער פסוק זאגט אונ איך וועל איבר פארן אין לאנד מצרים אין דער נאכט אונ איך וועל שלאגן אלע בכורים אין לאנד מצרים פון מענטשן ביז פיך אונ אין אלע אפ געטער פון מצרים וועל איך טאן ריכטין איך בין גאט. איך וועל איבער פארן אין לאנד מצרים איך אבר ניט איין מלאך. אונ איך וועל שלאגן אלע בכורים אונ ניט איין ברענדיגער מלאך. אונ אלע געטער פון מצרים וועל איך ריכטין אונ ניט איין שליח איך בין גאט אונ ניט קיין אנדערער:
ביד חזקה מיט שטארקע מאכט דאס איז דער מארד ווי דער פסוק זאגט די האנט פון גאט וועט זיין אין דיינע פיך וואס אין פעלד אין די פערד אין די אייזלען אונ קעמליך אין

לָבוֹא לָקַחַת לוֹ גוֹי מִקֶּרֶב גּוֹי בְּמַסּוֹת בְּאֹתֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבְיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ: וּבְאֹתוֹת זֶה הַמַּטֶּה כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וְאֶת הַמַּטֶּה הַזֶּה תִּקַּח בְּיָדֶךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֶת הָאֹתֹת: וּבְמוֹפְתִים זֶה הַדָּם כְּמָה שֶׁנֶּאֱמַר וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

טונק איין דעם פינגער וואס הייסט אצבע דאס איז דער אנדערער פון דעם גראבן פינגער אונ שאקיל אפ אז דוא זאגסט דם ואש וכו' אונ דצ"ך עד"ש באח"ב:

דָּם. וָאֵשׁ. וְתִימְרוֹת עָשָׁן:

דָּבָר אַחֵר בְּיָד חֲזָקָה שְׁתַּיִם. וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה שְׁתַּיִם. וּבְמוֹרָא גָּדוֹל שְׁתַּיִם. וּבְאוֹתוֹת שְׁתַּיִם. וּבְמוֹפְתִים שְׁתַּיִם: אֵלּוּ עֶשֶׂר מַכּוֹת שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם וְאֵלּוּ הֵן:

דָּם. צְפַרְדֵּעַ. כִּנִּים. עָרוֹב. דֶּבֶר. שְׁחִין. בָּרָד. אַרְבֶּה. חֹשֶׁךְ. מַכַּת בְּכוֹרוֹת:

רַבִּי יְהוּדָה הָיָה נוֹתֵן בָּהֶם סִמָּנִים:

דְּצַ"ךְ. עֲדַ"שׁ. בְּאַחַ"ב:

רַבִּי יוֹסֵי הַגְּלִילִי אוֹמֵר מִנַּיִן אַתָּה אוֹמֵר שֶׁלָּקוּ הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם עֶשֶׂר מַכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים מַכּוֹת. בְּמִצְרַיִם מָה הוּא אוֹמֵר וַיֹּאמְרוּ הַחַרְטֻמִּים אֶל פַּרְעֹה אֶצְבַּע אֱלֹהִים הִוא. וְעַל הַיָּם מָה הוּא אוֹמֵר וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדוֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת יְיָ וַיַּאֲמִינוּ בַּייָ וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ: כַּמָּה לָקוּ בְּאֶצְבַּע עֶשֶׂר מַכּוֹת. אֱמוֹר מֵעַתָּה בְּמִצְרַיִם לָקוּ עֶשֶׂר מַכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים מַכּוֹת:

די רינדער אין די שאף איין שווערר מארד זייער: אונ מיט אויס געשטרעקטע ארום דאס איז די שווערד פון דעם מלאך המות וואס ער שלאגט די בכורים ווי דער פסוק זאגט זיין שווערד פון דעם מלאך המות איז בלויז אין זיין האנט אויס גישטרעקט איבער ירושלים: אונ מיט גרויס פארכט דאס איז ווס די שכינה האט זיך באוויזין אין מצרים צו די יודין ווי אין פסוק שטייט האט דען גיפרובט אגאט צו קומן נעמען זיך איין פאלק פון צווישין איין אנדר פאלק דורך וואונדר דורך שטרייט אונ מיט שטארקע מאכט אונ מיט איין אויס גישטרעקטע ארום אונ מיט גרויס פארכט וויא גאט האט איך גיטאן אין לאנד מצרים פאר דייגע אויגין: ובאותות זה המטה מיט צייכין דאס איז דער שטעקין וויא דער פסוק זאגט אונ דעם שטעקין זאלסטו נעמען אין דיין האנט וואס דו זאלסט טאן מיט אים דיא צייכן: ובמופתים אונ מיט וואונדער דאס איז דאס בלוט וויא דער פסוק זאגט איך וועל געבין וואונדער צייכין אין הימל אונ אויף דער ערד: דם ואש בלוט אונ פייער ותמרות עשן איין זייל פון רויך:

דָּבָר אחר איין אנדערער פשט מיט שטארקע מאכט דאס איז צווייא מכות אונ מיט אויס גישטרעקטין ארום איז אויך צוויי מכות אונ מיט גרויס פארכט איז אויך צוויי מכות אונ מיט צייכן איז אויך צוויי מכות אונ מיט וואונדר איז אויך צוויי מכות, דס זיינן די צעהן מכות וואס גאט האט גיבראכט אויף די מצרים אין לאנד מצרים ואלו הן דאס זיינען זייא. דם בלוט צפרדע פרעש כנים לייז ערוב אלע חיות רעות דבר מארד שחין גרינד ברד האגיל ארבה היישעריק חשך פינצטערניש מכת בכורות דיא פלאג פון דיא בכורים:

רַבִּי יוסי הגלילי זאגט פון וואס לערינסטו אפ אז זיי זיינן גישלאגין גיווארין דיא מצרים אין לאנד מצרים צעהן מכות אונ אויף דעם ים פופציג מכות, אין מצרים וואס זאגט דער פסוק זיי זאגין די מכשפים צו פרעה איין פינגער פון גאט איז דאס אונ אויף דעם ים זאגט דר פסוק ער זעהט ישראל די גרויסע האנט וואס גאט האט גיטאן אין מצרים פארכטין זיך

רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר מִנַּיִן שֶׁכָּל מַכָּה וּמַכָּה שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם הָיְתָה שֶׁל אַרְבַּע מַכּוֹת שֶׁנֶּאֱמַר יְשַׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ עֶבְרָה וָזַעַם וְצָרָה מִשְׁלַחַת מַלְאֲכֵי רָעִים. עֶבְרָה אַחַת. וָזַעַם שְׁתַּיִם. וְצָרָה שָׁלֹשׁ. מִשְׁלַחַת מַלְאֲכֵי רָעִים אַרְבַּע. אֱמוֹר מֵעַתָּה בְּמִצְרַיִם לָקוּ אַרְבָּעִים מַכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ מָאתַיִם מַכּוֹת:

רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר מִנַּיִן שֶׁכָּל מַכָּה וּמַכָּה שֶׁהֵבִיא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְרִים בְּמִצְרַיִם הָיְתָה שֶׁל חָמֵשׁ מַכּוֹת שֶׁנֶּאֱמַר יְשַׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ עֶבְרָה וָזַעַם וְצָרָה מִשְׁלַחַת מַלְאֲכֵי רָעִים. חֲרוֹן אַפּוֹ אַחַת. עֶבְרָה שְׁתַּיִם. וָזַעַם שָׁלֹשׁ. וְצָרָה אַרְבַּע. מִשְׁלַחַת מַלְאֲכֵי רָעִים חָמֵשׁ. אֱמוֹר מֵעַתָּה בְּמִצְרַיִם לָקוּ חֲמִשִּׁים מַכּוֹת וְעַל הַיָּם לָקוּ חֲמִשִּׁים וּמָאתַיִם מַכּוֹת:

כַּמָּה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לַמָּקוֹם עָלֵינוּ: אִלּוּ הוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא עָשָׂה בָהֶם שְׁפָטִים דַּיֵּנוּ: אִלּוּ עָשָׂה בָהֶם שְׁפָטִים וְלֹא עָשָׂה בֵאלֹהֵיהֶם דַּיֵּנוּ: אִלּוּ עָשָׂה בֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם דַּיֵּנוּ: אִלּוּ הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת מָמוֹנָם דַּיֵּנוּ: אִלּוּ נָתַן לָנוּ אֶת מָמוֹנָם וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם דַּיֵּנוּ: אִלּוּ קָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם וְלֹא הֶעֱבִירָנוּ בְתוֹכוֹ בֶּחָרָבָה דַּיֵּנוּ: אִלּוּ הֶעֱבִירָנוּ בְתוֹכוֹ בֶּחָרָבָה וְלֹא שִׁקַּע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ דַּיֵּנוּ: אִלּוּ שִׁקַּע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ וְלֹא סִפֵּק צָרְכֵּנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה דַּיֵּנוּ: אִלּוּ סִפֵּק צָרְכֵּנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְלֹא הֶאֱכִילָנוּ

דאס פאלק פאר גאט אונ זייא גלייבין אין גאט אונ אין זיין קנעכט משה. וויא פיל זיינען גישלאגין גיוואָרין מיט איין פינגר אין מצרים צעהן מכות אונ אויף דעם ים איז גיוועזן איין גאנצע האנט אונ פינף פינגער איז פופציג מכות אמור מעתה איז גידרונגען אז אין לאנד מצרים זיינען זייא געשלאגין געווארין צעהן מכות אונ אויף דעם ים פופציג מכות:

רבי אליעזר זאגט פון וואס לערינסטו אפ אז איטליכע מכה וואס הקב"ה האט גיבראכט אויף די מצרים אין לאנד מצרים איז גיוועזן פון פיר מכות דר פסוק זאגט ער שיקט אין זיי זיין היציג צארן גרים צארן אונ צארן אונ לייד איין גישיקט פון בייזע שלוחים. גרים צארן איז איין מכה, צארין איז צוויי מכות, לייד איז דריי מכות, בייזע שלוחים איז פיר מכות. לערנן מיר אפ אז אין לאנד מצרים זיינן זיי גישלאגין גיווארין פערציג מכות אונ אויף דם ים צוויי הונדערט מכות: רבי עקיבא זאגט פון וואנען לערנן מיר אפ אז איטליכע מכה איז גיוועזן פון פינף מכות דר פסוק זאגט ער שיקט אויף זיי היציג צארין אונ גרים צארין אונ צארין אונ לייד אונ בייזע שלוחים. היציג צארין איז איין מכה, גרים צארין איז צוויי, צארין איז דריי, אונ לייד איז פיר, אונ גישיקט פון בייזע שלוחים איז פינף אמור מעתה לערנן מיר אפ אז אין מצרים זיינן זיי גשלאגן גווארין פופציג מכות אונ אויפין ים צוויי הונדערט אונ פופציג מכות:

כמה מעלות טובות ווי פיל גוטע מעלות איז צו גאט אויף אונז ישראל אלו הוציאנו ממצרים ווען גאט וואלט אוים גיצויגין אונז פון מצרים אונ וואלט ניט גיטאן אין זיי גיריכט דינו וואלט גינוג גיוועזין פון אונזערט וועגין. ווען גאט וואלט גיטאן אין זייא ריכט אונ ער וואלט ניט גיטאן אין זייערע אפ געטער וואלט גינוג גיוועזין. ווען גאט וואלט גיטאן אין זייערע אפ געטער אונ וואלט ניט גיהרגת זייערע בכורים וואלט גינוג גיוועזין פון אונזערט וועגן. ווען גאט וואלט גהרגת די בכורים אונ וואלט ניט גיגעבין צו אונז זייער געלט וואלט גינוג גיוועזין. ווען גאט וואלט גיגעבין צו אונז זייער געלט אונ וואלט ניט גישפאלטין פון אונזערט וועגין דעם ים וואלט גינוג גיוועזין. ווען גאט וואלט שפאלטין פון אונזערט וועגן דעם ים אונ וואלט ניט איבר פירין אונז אויף דר טריקעניש וואלט גינוג גיוועזן. ווען גאט וואלט איבר גיפירט אונז אויף דר טריקעניש אונ וואלט ניט דר טרונקען אונזערע באליידיגער אין דעם ים וואלט גינוג גיוועזין. ווען גאט וואלט דער טרונקען אונזערע באליידיגער אונ וואלט ניט גינוג טאן אונזר באדערפעניש אין דר מדבר פערציג יאר וואלט גינוג גוועזן. ווען גאט וואלט בגניגט אונזר בדערפניש אין דר מדבר פערציג יאר מיט איין אנדרע שפייז

אֶת הַמָּן דַּיֵּנוּ: אִלּוּ הֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמָּן וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת דַּיֵּנוּ: אִלּוּ נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת וְלֹא קֵרְבָנוּ לִפְנֵי הַר סִינַי דַּיֵּנוּ: אִלּוּ קֵרְבָנוּ לִפְנֵי הַר סִינַי וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה דַּיֵּנוּ: אִלּוּ נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה וְלֹא הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל דַּיֵּנוּ:
אִלּוּ הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלֹא בָנָה לָנוּ אֶת בֵּית הַבְּחִירָה דַּיֵּנוּ:

עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה טוֹבָה כְפוּלָה וּמְכֻפֶּלֶת לַמָּקוֹם עָלֵינוּ. שֶׁהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם. וְעָשָׂה בָהֶם שְׁפָטִים. וְעָשָׂה בֵאלֹהֵיהֶם. וְהָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם. וְנָתַן לָנוּ אֶת מָמוֹנָם. וְקָרַע לָנוּ אֶת הַיָּם. וְהֶעֱבִירָנוּ בְתוֹכוֹ בֶּחָרָבָה. וְשִׁקַּע צָרֵינוּ בְּתוֹכוֹ. וְסִפֵּק צָרְכֵּנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה. וְהֶאֱכִילָנוּ אֶת הַמָּן. וְנָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת. וְקֵרְבָנוּ לִפְנֵי הַר סִינַי. וְנָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה. וְהִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. וּבָנָה לָנוּ אֶת בֵּית הַבְּחִירָה. לְכַפֵּר עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ: ביז אהער זאגט מען שבת הגדול

רַבָּן גַּמְלִיאֵל הָיָה אוֹמֵר כָּל שֶׁלֹּא אָמַר שְׁלֹשָׁה דְבָרִים אֵלּוּ בַּפֶּסַח לֹא יָצָא יְדֵי חוֹבָתוֹ. וְאֵלּוּ הֵן. פֶּסַח. מַצָּה. וּמָרוֹר:

פֶּסַח שֶׁהָיוּ אֲבוֹתֵינוּ אוֹכְלִים בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ קַיָּם עַל שׁוּם מָה. עַל שׁוּם שֶׁפָּסַח הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא עַל בָּתֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם שֶׁנֶּאֱמַר וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח הוּא לַיְיָ אֲשֶׁר פָּסַח עַל בָּתֵּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנָגְפּוֹ אֶת מִצְרַיִם וְאֶת בָּתֵּינוּ הִצִּיל וַיִּקֹּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ:

נֶעם דיא מַצָּה אין דער האַנד אונ זאָג דאָס:

מַצָּה זוּ שֶׁאָנוּ אוֹכְלִים עַל שׁוּם מָה. עַל שׁוּם שֶׁלֹּא הִסְפִּיק בְּצֵקָם שֶׁל

אונ וואָלט אונז ניט גימאַכט עסין דעם מן וואָלט גינוג גיוועזין. ווען נאָר וואָלט גימאַכט עסין אונז דעם מן אונ וואָלט ניט גיגעבין צוא אונז דעם שבת וואָלט גינוג גיוועזין. ווען ער וואָלט גיגעבין צו אונז דעם שבת אונ וואָלט ניט גינעהנט אונז צום בארג סיני וואָלט גינוג גיוועזין. ווען ער וואָלט גינעהנט אונז צום בארג סיני אונ וואָלט ניט גיגעבין אונז דיא תורה וואָלט גינוג גיוועזין. ווען ער וואָלט גיגעבין צו אונז די תורה אונ וואָלט אונז ניט אריין גיבראַכט קיין ארץ ישראל וואָלט גינוג גיוועזין. ווען נאָר וואָלט אונז אריין גיבראַכט קיין ארץ ישראל אונ וואָלט ניט גיבויט צוא אונז דאָס בית המקדש וואָלט גינוג גיוועזין:

עַל אחת ווען אויף איין טובה וואָס נאָר האָט אונז גיטאָן דארפין מיר אים לויבין מכל שכן ניהערין מיר לויבין צו גאָט אויף די טאָפּעלע טובות וואָס ער האָט גיטאָן צוא אונז. ער האָט אונז אויס גיצויגין פון מצרים אונ האָט גיטאָן אין זיי ריכטין אונ האָט גיטאָן אין זייערע אָפּ געטער. אונ האָט גיהרגת זייערע בכורים אונ האָט גיגעבין אונז זייער געלט אונ האָט גישפּאָלטין פון אונזערט וועגין דעם ים אונ האָט אונז גיפירט איבר דם ים טרוקין אונ האָט דר טרונקען אונזערע פיינד אונ האָט באַנוגינט אונזר בדערפניש פערציג יאָר אונ האָט אונז גיגעבין עסין דעם מן אונ האָט אונז גיגעבין דעם שבת אונ האָט גינעהנט אונז צום בארג סיני אונ האָט אונז גיגעבין דיא תורה אונ האָט אונז אריין גיבראַכט קיין ארץ ישראל אונ האָט אונז גיבויט דאָס בית המקדש ער זאָל מכפר זיין אויף אלע אונזערע עונות:

רַבָּן גמליאל פלעגט זאָגין איטליכר וואָס זאָגט ניט דיא דריי זאכין אום פסח איז ער ניט יוצא וואָס ער איז שולדיג ואלו הן אונ דאָס זיינען זיי. פאַר וואָס עסט מען דעם קרבן פסח אונ מצה אונ מרור: פסח דעם קרבן פסח וואָס אונזערע עלטערין האָבין גיגעסין אין דר צייט אַז דאָס בהמ"ק איז גישטאַנען פון וועגין וואָס, פון וועגין ווייל הקב"ה האָט איבר גיהיפּט איבער די הייזער פון אונזערע עלטערין אין מצרים וויא דער פסוק זאָגט ואמרתם איר זאָלט זאָגין איין שעכטונג פון קרבן פסח איז דאָס צו גאָט וואָס ער האָט גיהיפּט איבר די הייזר פון די ישראל אין לאַנד מצרים אַז ער האָט גיטאַרדט די מצרים אָבר אונזערע הייזער האָט ער בשירעמט בוקט זיך דאָס פאָלק אונ נייגין זיך:

מַצָּה זו דיא מצה וואָס מיר עסין פון וועגין וואָס, פון וועגין עס האָט ניט צייט גיהאַט דאָס

אֲבוֹתֵינוּ לְהַחֲמִיץ עַד שֶׁנִּגְלָה עֲלֵיהֶם מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּגְאָלָם. שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאפוּ אֶת הַבָּצֵק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֻגֹת מַצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ כִּי גֹרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהִתְמַהְמֵהַּ וְגַם צֵדָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם:

נעם דעם מָרוֹר אין דער האַנְד אונ זאָג דאָס:

מָרוֹר זֶה שֶׁאָנוּ אוֹכְלִים עַל שׁוּם מָה. עַל שׁוּם שֶׁמֵּרְרוּ הַמִּצְרִים אֶת חַיֵּי אֲבוֹתֵינוּ בְּמִצְרַיִם שֶׁנֶּאֱמַר וַיְמָרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבוֹדָה קָשָׁה בְּחֹמֶר וּבִלְבֵנִים וּבְכָל עֲבוֹדָה בַּשָּׂדֶה אֵת כָּל עֲבוֹדָתָם אֲשֶׁר עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ:

בְּכָל דּוֹר וָדוֹר חַיָּב אָדָם לִרְאוֹת אֶת עַצְמוֹ כְּאִלּוּ הוּא יָצָא מִמִּצְרָיִם שֶׁנֶּאֱמַר וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְיָ לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם. שֶׁלֹּא אֶת אֲבוֹתֵינוּ בִּלְבָד גָּאַל הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא אֶלָּא אַף אוֹתָנוּ גָּאַל עִמָּהֶם שֶׁנֶּאֱמַר וְאוֹתָנוּ הוֹצִיא מִשָּׁם לְמַעַן הָבִיא אוֹתָנוּ לָתֶת לָנוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבוֹתֵינוּ:

נעם דעם כּוֹס אין דער רעכטער האַנְט אונ דעק צוא דיא מַצּוֹת אונ זאָג לְפִיכָךְ ביז הַלְלוּיָהּ:

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְנַצֵּחַ לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס לְמִי שֶׁעָשָׂה לַאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ אֶת כָּל הַנִּסִּים הָאֵלּוּ. הוֹצִיאָנוּ מֵעַבְדוּת לְחֵרוּת. מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה. וּמֵאֵבֶל לְיוֹם טוֹב. וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹר גָּדוֹל. וּמִשִּׁעְבּוּד לִגְאֻלָּה. וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁירָה חֲדָשָׁה הַלְלוּיָהּ:

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ: יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:

טייג פון אונזערע עלטערין זויער צוא ווערין ביז ער האט זיך בּווייזן צו זיי הקב"ה אונ האט אויס גילייזט זיי וויא דער פָּסוּק זאגט זיי האבין גיבאקין דאס טייג וואס זייא האבין אויס גיצויגין פון לאנד מִצְרַיִם קוכין ווארום עס איז ניט זויער גיווארין ווארום זייא זיינען פאר טריבין גיווארין פון לאנד מִצְרַיִם אונ זייא קאנגען ניט זאמען זיך אונ שפייז האבין זייא ניט אן געבּרייט זיך:

מָרוֹר זה דאס ביטערע קרייטער וואס מיר עסין פון וועגין וואס, פון וועגין ווייל זיי האבין גיביטערט די מִצְרִים דאס לעבין פון אונזערע עלטערין אין מִצְרַיִם ווי דר פָּסוּק זאגט זיי האבין גביטערט זייער לעבין מיט שווערע ארבייט מיט ליים אונ מיט ציגיל אונ מיט אלע ארבעט אין פעלד, אלע ארבעט וואס זייא האבין גיארבעט מיט זייא איז מיט הארטיגליך:

בְּכָל דור ודור אין איטליכין גיבּירד איז שולדיג דר מענטש צו באכטין זיך גלייך ווי ער איז אויס גיגאנגען פון מִצְרַיִם ווי דער פָּסוּק זאגט זאלסט זאגין צו דיין קינד אין דעם טאג אונ זאג אים דאס טוען מיר ווייל גאט האט מיר גיטאן נִסִּים אין מיין אויס גאנג פון מִצְרַיִם. ניט אונזרע עלטערין אליין האט אויס גילייזט הקב"ה נייערט אונז האט אויך גאט אויס גילייזט מיט זיי וויא דער פָּסוּק זאגט ואותנו אונ אונז האט ער אויס גיצויגין פון דארטין וועגין צוא ברייגגען אונז צוא געבין אונז דאס לאנד וואס ער האט גישווארין צו אונזערע עלטערין:

לְפִיכָךְ דרום זיינען מיר מְחוּיָב צו דאנקען אונ צו לויבין אונ צו צירין אונ דער הייבין צו בּשיינן צו גאט וואס ער האט גיטאן צו אונזערע עלטערין אונ צו אונז אלע די נִסִּים ער האט אויס גיצויגין אונז פון דינסט צו פריי פון טרויעריג צו פרייד צו מאכין יום טוב אונ

מי כיי אלהינו המגביהי לשבת: המשפילי לראות בשמים ובארץ: מקימי מעפר דל מאשפת ירים אביון: להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו: מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה:

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לעז: היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו: הים ראה וינס הירדן יסב לאחור: ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן: מה לך הים כי תנוס הירדן תסב לאחור: ההרים תרקדו כאילים גבעות כבני צאן: מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב: ההופכי הצור אגם מים חלמיש למעינו מים:

נעם דעם כוס אין האנד אונ זאג דאס:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר גאלנו וגאל את אבותינו ממצרים והגיענו הלילה הזה לאכל בו מצה ומרור. כן יי אלהינו ואלהי אבותינו יגיענו למועדים ולרגלים אחרים הבאים לקראתנו לשלום שמחים בבנין עירך וששים בעבודתך. ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים (מוצ"ש זאגט מען מן הפסחים ומן הזבחים) אשר יגיע דמם על קיר מזבחך לרצון. ונודה לך שיר חדש על גאלתנו ועל פדות נפשנו: ברוך אתה יי גאל ישראל:

הנני מוכן ומזמן לקים מצות כוס שני של ארבע כוסות לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן: טרינק אן גילעהנעם

רחצה וואש דיא הענט אונ זאג דיא ברכה על נטילת ידים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על נטילת ידים:

מוציא נעם אין דער האנט אלע דרייא מצות וויא זייא ליגען אונ זאג מיט כונה הנני אונ אויך דיא ברכה המוציא:

הנני מוכן ומזמן לקים מצות אבילת מצה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ:

מצה לאז ארויס פון דער האנט די אונטערשטע מצה אונ האלט נאר די אייבערשטע אונ די צוברעכענע אונ זאג די ברכה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מצה:

פון פינצטערנעש צוא גרויס ליכט דרום וועלין מיר זאגין פאר אים הללויה לויבט גאט:
ברוך גילויבט ביסטו גאט אונזער גאט דער קיניג פון דר וועלט וואס ער האט אונז אויס גילייזט אונ אונזערע עלטערן פון מצרים אונ האט אונז גיגרייכט צו די דאזיגע נאכט צו עסין אין אים מצה ומרור אזו אויך גאט אונזר גאט אונ גאט פון אונזערע עלטערן ער זאל אונז גרייכין צו אנדערע צייטין אונ ימים טובים וואס קומען קעגן אונז צו שלום מיר זאלין זיין פריילאך מיט דאס גיבויי פון דיין שטאט אונ לוסטיג זיין אין דיין דינסט אונ מיר זאלין דארטן עסין פון די שעכטונג אונ פון די קרבנות פסחים וואס זייער בלוט וועט גרייכין אויף דר וואנט פון דיין מזבח צו באוויליגונג אונ מיר וועלין לויבין צו דיר אנייע גיזאנג אויף אונזער דער לייזונג פון גוף אונ פון נפש: ברוך גילויבט ביסטו גאט וואס דער לייזט דיא ישראל:

ברעך אב פון דער נאנצער איין כזית אונ פון דער צו בראכענע איין כזית אונ עס זייא אן גילעהנט אונ פייל איפליכן ארום אויך צוא צווייא כזית:

מרור נעם איין כזית מרור אונ טונק איין אין חרוסת אונ זאג הנני אונ אויך די ברכה אונ עס ניט אן גילעהנט:

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות אכילת מרור לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מרור:

כורך נעם דיא אונטערשטע מצה אונ לייג אויף איר גיריבענעם חריין אונ עס אן גילעהנט. אונ פאר דעם עסן זאג דאס:

זכר למקדש כהלל. כן עשה הלל. בזמן שבית המקדש היה קים היה כורך מצה ומרור ואוכל ביחד לקים מה שנאמר על מצות ומררים יאכלהו:

שלחן עורך עס אונ טרינק אונ לאז דיר וואול זיין:

צפון נעם דעם אפיקומן פון אונטער דעם קישן אונ ברעך אב וויא איין כזית גרוים אונ פייל איפליכן ארום וויא איין כזית גרוים אונ עס אן גילעהנט אונ פאר דעם עסן זאגט מען דאס:

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות אכילת אפיקומן לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

ברך דיים אן גיסן דעם כוס. וואש די הענד אונ בענטש. נאך דעם בענטשן זאג הנני אונ טרינק אן גילעהנט:

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות כוס שלישי של ארבע כוסות לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

דיים אן גיסן איין כוס אונ מען איז זיך נוהג צו עפענען דיא טיר אונ מען זאגט שפוך חמתך:

שפוך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו: כי אכל את יעקב ואת נוהו השמו: שפך עליהם זעמך וחרון אפך ישיגם: תרדוף באף ותשמידם מתחת שמי יי:

הלל מען דער גיסט דעם פערטן כוס אונ מען זאגט לא לנו ביז אתה אל אונ נשמת ביז חי העולמים אונ דער נאך הודו אונ דער נאך זאגט מען דאס:

דיא ערשטע נאכט פסח זאגט מען דאס:

ובכן ויהי בחצי הלילה:

אז רוב נסים הפלאת בלילה. בראש אשמורת זה הלילה. גר צדק נצחתו כנחלק לו לילה. ויהי בחצי הלילה: דנת מלך גרר בחלום הלילה. הפחדת ארמי באמש לילה. וישר ישראל למלאך ויוכל לו לילה. ויהי בחצי הלילה: זרע בכורי פתרוס מחצת בחצי הלילה. חילם לא מצאו בקומם בלילה. טיסת נגיד חרושת סלית בכוכבי לילה. ויהי בחצי הלילה: יעץ מחרף לנופף אווי הובשת פגריו בלילה. כרע בל ומצבו באישון לילה. לאיש חמודות נגלה רז חזות לילה. ויהי

אז רוב נסים פאר צייטן פיל וואונדער האסטו גיוואונדערט דיזע נאכט אין אן הייב פון דר נאכט פון פסח. דעם גירעכטין גר דאס איז אברהם האסטו אים גישטארקט יוען ער האט זיך מיט זיינע קנעכט צוא טיילט נאך צוא יאגן אמרפל ביי נאכט ויהי בחצי הלילה דאס איז גיוועזן אין מיטין דר נאכט פון פסח. דו האסט גישטראפט דעם מלך פון לאנד גרר דס איז אבימלך אין חלום פון נאכט. דו האסט גישרעקין לבן הארמי אין פינצטערע נאכט. ער האט גיהערשט צו איין מלאך אונ האט ביי גיקומן אים ביי נאכט. דיא ערשטע קינדר פון פתרוס דאס איז מצרים האסטו פר וואונדעט אין מיטין דר נאכט. זייער קראפט האבן זיי ניט גפונן אין זייער אויף שטיין ביי נאכט. דס שוועבין פון דם העררר פון חרושת דס איז סיסרא האסטו גיטראטן מיט די שטערן פון דער נאכט. ער האט זיך בראטן סנחריב אויף צו הייבן זיין האנד איבער די גילוסטיגע שטאט ירושלים האסטו פר שעמט זיינע מאגען אין דר נאכט. עס איז

בחצי הלילה: משתכר בכלי קדש נהרג בו בלילה. נושע מבור אריות פותר בעתותי לילה. שנאה נטר אגגי וכתב ספרים בלילה. ויהי בחצי הלילה: עוררת נצחך עליו בנדד שנת לילה. פורה תדרוך לשומר מה מלילה. צרח כשומר ושח אתא בקר וגם לילה. ויהי בחצי הלילה: קרב יום אשר הוא לא יום ולא לילה. רם הודע כי לך היום אף לך הלילה. שומרים הפקד לעירך כל היום וכל הלילה. תאיר כאור יום חשכת לילה. ויהי בחצי הלילה:

דיא אנדערע נאכט פסח זאגט מען דאס:

ובכן ואמרתם זבח פסח:

אומץ גבורותיך הפלאת בפסח. בראש כל מועדות נשאת פסח. גלית לאזרחי חצות ליל פסח. ואמרתם זבח פסח: דלתיו דפקת כחום היום בפסח. הסעיד נוצצים עגות מצות בפסח. ואל הבקר רץ זכר לשור ערך פסח. ואמרתם זבח פסח: זועמו סדומים ולוהטו באש בפסח. חלץ לוט מהם ומצות אפה בקץ פסח. טאטאת אדמת מוף ונוף בעברך בפסח. ואמרתם זבח פסח: יה ראש כל און מחצת בליל שמור פסח. כביר על בן בכור פסחת בדם פסח. לבלתי תת משחית לבא בפתחי בפסח. ואמרתם זבח פסח: מסגרת סגרה בעתותי פסח. נשמדה מדין בצליל שעורי עומר פסח. שורפו משמני פול ולוד ביקד יקוד פסח. ואמרתם זבח פסח: עוד היום בנוב לעמוד עד געה עונת פסח. פס יד כתבה לקעקע צול בפסח. צפה הצפית ערוך השלחן בפסח. ואמרתם זבח פסח: קהל כנסה הדסה

איין גיכוקט די עבודת גלולים פון נבוכדנצר וואס הייסט בל אונ זיין באשטאנד אין דער פינצטערער נאכט. צו דעם גילוסטיגין מאן דם איז דניאל איז אנטפלעקט גיווארין דר חלום וואס נבוכדנצר האט גיזעהן ביי נאכט. בלשצר וואס האט זיך אן גטרונקן מיט די היילינע כלים פון דם בית המקדש איז דר שלאגן גיווארן אין דר נאכט. דניאל וואס ער איז גיהאלפן גיווארין פון דעם לייבין גרוב ער האט בשיידט וואס דר מלאך הט גישריבין אויף דר וואנט דא האט בלשצר גיהאט דר פון שרעקניש ביי נאכט. פיינדשאפט האט גיהאט המן דער זון פון אגג אונ האט גישריבן בריב צו פר דארבן די יודין אין דר נאכט. דו האסט דר וועקט דיין שטארקייט אויף אים דו האסט פר וואגילט דם שלאף פון אחשורוש ביי נאכט. גינעהן דעם טאג וואס איז ניט טאג אונ ניט נאכט. הויכער גאט מאך וויסין אז צו דיר איז דער טאג אונ די נאכט. היטערס באפעל איבער דיין שטאט אלע טעג אונ אלע נעכט. לייכט ווי די ליכט פון טאג דאס פינצטערניש פון דער נאכט:

אומץ מיט מאכט דיינע שטארקייט האסטו וואונדר גיטאן אום פסח. העכער אז אלע יום טוב האסטו דר הויבין דעם פסח. האסט דיך בווייזין צו אברהם אין מיטין דר נאכט פון פסח. זיינע טירין האסטו אן גיקלאפט אז עס האט זיך דר היצט דער טאג אום פסח. ער מאכט איין סעודה פאר די פייערינע מלאכים מיט מצות אום פסח אונ צו דעם רינד איז ער גילאפין צו איין גידעכעניש צו דעם אקס אויף חגיגת פסח. זיי זיינן גיצערינט גיווארין דיא סדומים אין פייער אום פסח. ארויס גיצויגין איז לוט גיווארן פון זיי אונ קוכן האט ער גיבאקן אין ענד פון פסח. דו האסט אויס גיקערט די ערד נוף ווען דו ביסט איבער גיפארין דרינען אום פסח. גאט, די קעפ פון אלע בכורים האסטו גיוואונדט אין דר גיהיטר נאכט פון פסח. פיל קרעפטיגר גאט אויף די ישראל האסטו איבר גיהיפט דורך דעם שפריינגען בלוט פון דעם קרבן פסח ניט צו לאזין דעם פאר דארבער צו קומן אין מיינע טירין אום פסח. די שטאט יריחו איז פאר שלאסין אין דער צייט פון פסח. זיי ווארין פאר טיליגט מדין פון וועגין דעם זכות פון דעם קוכין פון גערשטין פון דעם עומר וואס מען ברייננט אום פסח. זיי ווערין פר ברענט די פעטע פון אשור מיט פר ברענונג אום פסח. עס איז נאך טאג גיוועזן אין נוב איז סנחריב גיבליבן דר ווייל האט גיברייכט פסח, איין האנט פון דעם מלאך האט גישריבן אויף

צום לשלש בפסח. ראש מבית רשע מחצת בעץ חמשים בפסח. שתי אלה רגע תביא לעוצית בפסח. תעוז ידך ותרום ימינך כליל התקדש חג פסח.

ואמרתם זבח פסח:

כי לו נאה. כי לו יאה:

אדיר במלוכה. בחור כהלכה. גדודיו יאמרו לו. לך ולך. לך כי לך. לך אף לך. לך יי הממלכה. כי לו נאה כי לו יאה: דגול במלוכה. הדור כהלכה. ותיקיו יאמרו לו. לך ולך וכו': זכאי במלוכה. חסין כהלכה. טפסריו יאמרו לו. לך ולך וכו': יחיד במלוכה. כביר כהלכה. למודיו יאמרו לו. לך ולך וכו': מלך במלוכה. נורא כהלכה. סביביו יאמרו לו. לך ולך וכו': עניו במלוכה. פודה כהלכה. צדיקיו יאמרו לו. לך ולך וכו': קדוש במלוכה. רחום כהלכה. שנאניו יאמרו לו. לך ולך וכו': תקיף במלוכה. תומך כהלכה. תמימיו יאמרו לו. לך ולך. לך כי לך. לך אף לך. לך יי הממלכה. כי לו נאה. כי לו יאה:

איידער מען מאכט דיא ברכה אויף דעם פערטין כוס זאל מען דאס זאגין:

הנני מוכן ומזומן לקיים מצות כוס רביעי של ארבע כוסות לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן: טרינק אן גילעהנט

נאך דעם טרינקן דעם פערטין כוס זאג דיא ברכה אחרונה ווען דוא האסט גיטרונקן וויין:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם על הגפן ועל פרי הגפן ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה. רחם נא יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מזבחך ועל היכלך. ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו והעלנו לתוכה. ושמחנו בבנינה ונאכל מפריה ונשבע מטובה ונברכך עליה בקדשה ובטהרה: (בשבת ורצה והחליצנו ביום השבת הזה) ושמחנו ביום חג המצות הזה. כי אתה יי טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ ועל פרי הגפן: ברוך אתה יי על הארץ ועל פרי הגפן:

ווען דוא האסט גיטרונקן אנדערע משקים זאג דיא ברכה אחרונה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא נפשות רבות וחסרונן על כל מה שבראת להחיות בהם נפש כל חי. ברוך חי העולמים:

נאך דיא פיר כוסות טאר מען נים טרינקן קיין ווין אונ קיין אנדערע משקים נאר טייא אונ וואסער מאג מען טרינקן:

נרצה ווען דוא האסט גיטאן דיא דער דין איז וועסטו באוויליגט ווערין צוא גאט:

חסל סדור פסח כהלכתו. ככל משפטו וחקתו. כאשר זכינו לסדר אותו. כן נזכה לעשותו: זך שוכן

דער וואנט אוים צו ווארצלען בבל אום פסח אז בלשצר האט אן גירוכט דעם לייכטער אונ דם טיש אום פסח. איין איינזאמלונג האט איין גזאמילט אסתר וועגין דם תענית דריי מאל צו פאסטן אום פסח. דעם עלצטין פון שלעכטין הויז דם איז המן האסטו גיוואונדעט אין איין האלץ פון פופציג איילין הויך אום פסח. זיא איז שטארק דיין האנט דיא נאכט וואס איז גיהייליגט גיווארין דער יום טוב פון פסח אין מצרים:

חסל סדור פסח עם איז שוין דר סוף פון דעם סדר פסח וויא זיין רעכט איז מיט אלע דינים אונ די גזעץ וואס צו אים גיהער. אזו ווי מיר האבין זוכה גיוועזין זיינע דינים מסדר זיין אזו זאלין מיר זוכה זיין צוא מאכין דעם קרבן פסח אין בהמ"ק. דו לויטערר גאט וואס

מְעוֹנָה. קוֹמֵם קְהַל עֲדַת מִי מָנָה. בְּקָרוֹב נַהֵל נִטְעֵי כַנָּה. פְּדוּיִם לְצִיּוֹן בְּרִנָּה:

לְשָׁנָה הַבָּאָה בִּירוּשָׁלָיִם:

אַדִּיר הוּא יִבְנֶה בֵיתוֹ בְּקָרוֹב. בִּמְהֵרָה בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב. אֵל בְּנֵה. אֵל בְּנֵה. בְּנֵה בֵיתְךָ בְּקָרוֹב: בָּחוּר הוּא. גָּדוֹל הוּא. דָּגוּל הוּא. יִבְנֶה בֵיתוֹ בְּקָרוֹב. במהרה במהרה: הָדוּר הוּא. וָתִיק הוּא. זַכַּאי הוּא. חָסִיד הוּא. יִבְנֶה בֵיתוֹ בְּקָרוֹב. במהרה במהרה: טָהוֹר הוּא. יָחִיד הוּא. כַּבִּיר הוּא. לָמוּד הוּא. מֶלֶךְ הוּא. נוֹרָא הוּא. סַגִּיב הוּא. עִזּוּז הוּא. פּוֹדֶה הוּא. צַדִּיק הוּא. יִבְנֶה בֵיתוֹ בְּקָרוֹב. במהרה במהרה: קָדוֹשׁ הוּא. רַחוּם הוּא. שַׁדַּי הוּא. תַּקִּיף הוּא. יִבְנֶה בֵיתוֹ בְּקָרוֹב. בִּמְהֵרָה בִּמְהֵרָה בְּיָמֵינוּ בְּקָרוֹב. אֵל בְּנֵה. אֵל בְּנֵה. בְּנֵה בֵיתְךָ בְּקָרוֹב:

דִּיא אַגָדָעה נַאכְט פוּן פֶּסַח הַייבְּט מַען דָא אָן צֵיילֶען סְפִירָה:

אֶחָד מִי יוֹדֵעַ. אֶחָד אֲנִי יוֹדֵעַ. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

שְׁנַיִם מִי יוֹדֵעַ. שְׁנַיִם אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

שְׁלֹשָׁה מִי יוֹדֵעַ. שְׁלֹשָׁה אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

אַרְבַּע מִי יוֹדֵעַ. אַרְבַּע אֲנִי יוֹדֵעַ. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

חֲמִשָּׁה מִי יוֹדֵעַ. חֲמִשָּׁה אֲנִי יוֹדֵעַ. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

שִׁשָּׁה מִי יוֹדֵעַ. שִׁשָּׁה אֲנִי יוֹדֵעַ. שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

שִׁבְעָה מִי יוֹדֵעַ. שִׁבְעָה אֲנִי יוֹדֵעַ. שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבַּתָּא. שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

שְׁמוֹנָה מִי יוֹדֵעַ. שְׁמוֹנָה אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁמוֹנָה יְמֵי מִילָה. שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבַּתָּא. שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלֹשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

רוּעֶט אִין הִימֶיל רִיכְט אוֹיף יִשְׂרָאֵל וִויא בַּיי זַיי שְׁטֵייט מי מנה עפר יעקב. אִין אַיין נָאהֶענְטֶערֶע צַייט פִיר דִי יִשְׂרָאֵל דַיין פְלַאנְצוּנְג זָאלִין זַיין אוֹיס גִילֵייזְט זַייא זָאלִין קוּמֶען קֵיין צִיּוֹן מִיט נִיגָאנְג: לשנה הבאה בירושלים צוּ דֶעם יָאר וָואס וֶועט קוּמֶען זָאלִין מִיר זַיין אִין יְרוּשָׁלַיִם:

אֶחָד מי יודע אֵיינֶער וֶוער וַוייסְט וֶוער עֶר אִיז אִיךְ וַוייס וֶוער דֶר אֵיינֶער אִיז דָאס אִיז אוּנְזֶר גָאט זַיין כָּבוֹד אִיז פוּל אוֹיפִין הִימֶיל אוּנ אוֹיף דֶער עֶרְד: שנים צְוֵויי דָאס זַיינֶען דִי צְוֵויי לוּחוֹת וָואס מִיר הָאבִּן כּוֹרֵת בְּרִית גִיוֶועֶן אַז מִיר זָאלִין הַאלְטִין וָואס עֶס שְׁטֵייט אִין זֵייא: שלשה דְרַייא דָאס זַיינֶען דִיא דְרַייא אבות אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב: ארבע פִיר דָאס זַיינֶען דִיא פִיר מוּטֶערְס שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה: חמשה פִינְף דִי פִינְף סְפָרִים פוּן דֶער תּוֹרָה: ששה זֶעקְס דִי זֶעקְס סְדָרִים מִשְׁנָיוֹת: שבעה זִיבִּין טֶעג פוּן דֶר וָואךְ: שמונה אַכְט צוּ אַכְט טָאג אִיז דִי מִצְוָה

תִּשְׁעָה מִי יוֹדֵעַ. תִּשְׁעָה אֲנִי יוֹדֵעַ. תִּשְׁעָה יַרְחֵי לֵדָה. שְׁמוֹנָה יְמֵי מִילָה. שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבַּתָּא. שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

עֲשָׂרָה מִי יוֹדֵעַ. עֲשָׂרָה אֲנִי יוֹדֵעַ. עֲשָׂרָה דִבְּרַיָּא. תִּשְׁעָה יַרְחֵי לֵדָה. שְׁמוֹנָה יְמֵי מִילָה. שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבַּתָּא. שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

אַחַד עָשָׂר מִי יוֹדֵעַ. אַחַד עָשָׂר אֲנִי יוֹדֵעַ. אַחַד עָשָׂר כּוֹכְבַיָּא. עֲשָׂרָה דִבְּרַיָּא. תִּשְׁעָה יַרְחֵי לֵדָה. שְׁמוֹנָה יְמֵי מִילָה. שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבַּתָּא. שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

שְׁנֵים עָשָׂר מִי יוֹדֵעַ. שְׁנֵים עָשָׂר אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁנֵים עָשָׂר שִׁבְטַיָּא. אַחַד עָשָׂר כּוֹכְבַיָּא. עֲשָׂרָה דִבְּרַיָּא. תִּשְׁעָה יַרְחֵי לֵדָה. שְׁמוֹנָה יְמֵי מִילָה. שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבַּתָּא. שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

שְׁלשָׁה עָשָׂר מִי יוֹדֵעַ. שְׁלשָׁה עָשָׂר אֲנִי יוֹדֵעַ. שְׁלשָׁה עָשָׂר מִדַּיָּא. שְׁנֵים עָשָׂר שִׁבְטַיָּא. אַחַד עָשָׂר כּוֹכְבַיָּא. עֲשָׂרָה דִבְּרַיָּא. תִּשְׁעָה יַרְחֵי לֵדָה. שְׁמוֹנָה יְמֵי מִילָה. שִׁבְעָה יְמֵי שַׁבַּתָּא. שִׁשָּׁה סִדְרֵי מִשְׁנָה. חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה. אַרְבַּע אִמָּהוֹת. שְׁלשָׁה אָבוֹת. שְׁנֵי לֻחוֹת הַבְּרִית. אֶחָד אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ:

חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא. דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

וְאָתָא שׁוּנְרָא. וְאָכְלָה לְגַדְיָא. דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

וְאָתָא כַלְבָּא. וְנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא. דְּאָכְלָה לְגַדְיָא. דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

וְאָתָא חוּטְרָא. וְהִכָּה לְכַלְבָּא. דְּנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא. דְּאָכְלָה לְגַדְיָא. דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

וְאָתָא נוּרָא. וְשָׂרַף לְחוּטְרָא. דְּהִכָּה לְכַלְבָּא. דְּנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא. דְּאָכְלָה לְגַדְיָא. דְּזַבִּין אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

פוּן מִילָה: תשעה נֵיין חֳדָשִׁים צוּם גִיווינֶען: עשרה צֶעהֶן גִיבָּאט פוּן דִיא לוּחוֹת: אחד עשר עֶלְף שְׁטֶערִין הָאט יוֹסֵף הַצַּדִּיק גִיחָלֹמְתּ: שנים עשר צְוֶועלְף דִיא צְוֶועלְף שְׁבָטִים פוּן יִשְׂרָאֵל: שלשה עשר דְרַייצֶעהֶן מִדּוֹת פוּן גָאט:

חַד גדיא אֵיין צִיקֶעלֶע דָאס דָא הָאט גִיקוֹיפְט מֵיין פָאטֶער אוּם צְווַיי פֶּענִיג אֵיין צִיקֶעלֶע: ואתא אִיז גִיקוּמֶען דִי קֶעצֶעלֶע אוּנ עֶסְט דִי צִיקֶעלֶע דָאס דָא הָאט גִיקוֹיפְט מֵיין פָאטֶר אוּם צְווַיי פֶּענִיג אֵיין צִיקֶעלֶע: ואתא אִיז גִיקוּמֶן דֶר הִינְטִיל אוּנ בַּייסְט דִי קֶעצֶעלֶע דָס זִי הָאט גִיגֶעסֶין דִי צִיקֶעלֶע דָאס דָא הָאט גִיקוֹיפְט מֵיין פָאטֶער אוּם צְווַיי פֶּענִיג אֵיין צִיקֶעלֶע: ואתא אִיז גִיקוּמֶן דָאס שְׁטֶעקִיל אוּנ שְׁלָאגְט דֶעם הִינְטִיל דָאס עֶר הָאט גִיבִּיסֶין דִיא קֶעצִיל דָאס זִי הָאט גִיגֶעסֶין דִיא צִיקֶעלֶע דָאס דָא הָאט גִיקוֹיפְט מֵיין פָאטֶר אוּם צְווַיי פֶּענִיג אֵיין צִיקֶעלֶע: ואתא אִיז גִיקוּמֶן דָס פַייעֶר אוּנ פַאר בְּרֶענְט דֶעם שְׁטֶעקִיל דָאס עֶר הָאט גִישְׁלָאגֶין דֶעם הִינְטִיל דָאס

וְאָתָא מַיָּא. וְכָבָה לְנוּרָא. דְשָׂרַף לְחוּטְרָא. דְהִכָּה לְכַלְבָּא. דְנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא. דְאָכְלָה לְגַדְיָא. דִזְבַן אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

וְאָתָא תוֹרָא. וְשָׁתָה לְמַיָּא. דְכָבָה לְנוּרָא. דְשָׂרַף לְחוּטְרָא. דְהִכָּה לְכַלְבָּא. דְנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא. דְאָכְלָה לְגַדְיָא. דִזְבַן אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

וְאָתָא הַשּׁוֹחֵט. וְשָׁחַט לְתוֹרָא. דְשָׁתָה לְמַיָּא. דְכָבָה לְנוּרָא. דְשָׂרַף לְחוּטְרָא. דְהִכָּה לְכַלְבָּא. דְנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא. דְאָכְלָה לְגַדְיָא. דִזְבַן אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

וְאָתָא מַלְאַךְ הַמָּוֶת. וְשָׁחַט לְשׁוֹחֵט. דְשָׁחַט לְתוֹרָא. דְשָׁתָה לְמַיָּא. דְכָבָה לְנוּרָא. דְשָׂרַף לְחוּטְרָא. דְהִכָּה לְכַלְבָּא. דְנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא. דְאָכְלָה לְגַדְיָא. דִזְבַן אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

וְאָתָא הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. וְשָׁחַט לְמַלְאַךְ הַמָּוֶת. דְשָׁחַט לְשׁוֹחֵט. דְשָׁחַט לְתוֹרָא. דְשָׁתָה לְמַיָּא. דְכָבָה לְנוּרָא. דְשָׂרַף לְחוּטְרָא. דְהִכָּה לְכַלְבָּא. דְנָשַׁךְ לְשׁוּנְרָא. דְאָכְלָה לְגַדְיָא. דִזְבַן אַבָּא בִּתְרֵי זוּזֵי. חַד גַּדְיָא. חַד גַּדְיָא:

מען זאגט **שיר השירים** מיט איין נגון. אונ מען לייענט ניט קיין קריאת שמע נור די ערשטע פרשה אונ ברכת המפיל:

דיני ספירת העומר

די אנדערע נאכט פון פסח הייבט מען אן ספירה צו ציילן. די מצוה פון ספירה איז תמיד אנהייב נאכט ווען שטערין שטייען תיכף נאך מעריב פאר עלינו אונ אז ער האט קיין צייט ניט איז צייט די גאנצע נאכט, אונ אז ער האט פאר געסן בייא דר נאכט צוא ציילין זאל ער ציילין אין דר פריא אן אברכה אונ בייא נאכט ציילט ער מיט אברכה, אבר אז ער האט ביי טאג אויך ניט געציילט ציילט ער פון דעמאלט אן אלע נאכט אן אברכה:

ער האט גיגביסן די קעציל דאס זיא האט גינעסין די ציקעלע דאס דא האט גיקויפט מיין פאטער אום צוויי פעניג איין ציקעלע איין ציקעלע: ואתא איז גיקומן דר וואסר אונ פאר לעשט דעם פייער דאס ער האט פר ברענט דם שטעקיל דם ער האט גישלאגן דעם הינטיל דאס ער האט גיביסן די קעציל דאס זי האט גינעסין דיא ציקעלע דאס דא האט גיקויפט מיין פאטער אום צווייא פעניג איין ציקעלע: ואתא איז גיקומן דער אקס אונ טרינקט די וואסער וואס ער האט פאר לאשין דעם פייער דאס ער האט פאר ברענט דעם שטעקיל דאס ער האט גישלאגין דעם הינטיל דאס ער האט גיביסין די קעציל דאס זי האט גיגעסין די ציקעלע דאס דא האט גיקויפט מיין פאטער אום צווייא פעניג איין ציקעלע איין ציקעלע: ואתא איז גיקומן דער שוחט אונ שעכט דעם אקס דאס ער האט גיטרונקען דיא וואסער דאס ער האט פאר לאשין דעם פייער דאס ער האט פאר ברענט דאס שטעקיל דאס ער האט גישלאגין דעם הינטיל דאס ער האט גיביסין די קעציל דאס זיא האט גיגעסן די ציקעלע דאס דא האט גיקויפט מיין פאטער אום צוויי פעניג איין ציקעלע: ואתא איז גיקומן דער מלאך המות אונ שעכט דעם שוחט דאס ער האט גישעכט דעם אקס דאס ער האט גיטרונקען דיא וואסער דאס ער האט פאר לאשין דעם פייער דאס ער האט פר ברענט דעם שטעקיל דאס ער האט גישלאגין דעם הינטיל דאס ער האט גיביסין די קעציל דאס זי האט גיגעסין די ציקעלע דאס דא האט גיקויפט מיין פאטער אום צוויי פעניג איין ציקעלע איין ציקעלע: ואתא איז גיקומן אונזר ליבר הער גאט אונ שעכט דעם מלאך המות דם ער האט גישעכט דעם שוחט דאס ער האט גישעכט דעם אקס דאס ער האט גיטרונקן די וואסר דאס ער האט פר לאשין דעם פייער דאס ער האט פאר ברענט דעם שטעקיל דאס ער האט גישלאגין דעם הינטיל דאס ער האט גיביסין דיא קעציל דאס זיא האט גיגעסין דיא ציקעלע דאס דא האט גיקויפט מיין פאטער אום צוויי פעניג איין ציקעלע איין ציקעלע:

יעדער נאכט פון ספירה אידער מען זאגט דיא ברכה זאגט מען דאס:

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בדחילו ורחימו ליחד שם י"ה בו"ה ביחודא שלים בשם כל ישראל: הנני מוכן ומזומן לקיים מצות עשה של ספירת העומר כמו שכתוב בתורה וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה: עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו על ספירת העומר:

היום יום אחד לעומר: י אלהים אנא חסד שבחסד

הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש למקומה במהרה בימינו אמן סלה:

למנצח בנגינות מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה: לדעת בארץ דרכך בכל גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כי תשפוט עמים מישר ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים וייראו אותו כל אפסי ארץ:

מען זאגט אנא בכח ניפינט מען אין תפלת שחרית. דער נאך זאגט מען דאס:

רבונו של עולם אתה צויתנו על ידי משה עבדך לספור ספירת העומר כדי לטהרנו מקלפותינו ומטמאותינו כמו שכתבת בתורתך וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את עומר התנופה שבע שבתות תמימות תהיינה: עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום. כדי שיטהרו נפשות עמך ישראל מזוהמתם. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שבזכות ספירת העומר שספרתי היום יתקן מה שפגמתי בספירה (פלוני השייך לאותו הלילה) ואטהר ואתקדש בקדשה של מעלה ועל ידי זה ישפע שפע רב בכל העולמות ולתקן את נפשותינו ורוחותינו ונשמותינו מכל סיג ופגם ולטהרנו ולקדשנו בקדשתך העליונה אמן סלה:

היום שני ימים לעומר: ש

הרחמן יחננו ככת — גבורה שבחסד

היום שלשה ימים לעומר: מ

הרחמן ויברכנו בגולם — תפארת שבחסד

היום ארבעה ימים לעומר: ח

הרחמן יאר ימינך — נצח שבחסד

היום חמשה ימים לעומר: ו

הרחמן פניו כתיל — הוד שבחסד

היום ששה ימים לעומר: ו

הרחמן אתנו לנולה — יסוד שבחסד

היום שבעה ימים שהם שבוע אחד לעומר: י

הרחמן סלה אנ"ג יפ"ן — מלכות שבחסד

היום שמונה ימים שהם שבוע אחד ויום אחד לעומר: ר

הרחמן לדעת קבל — חסד שבגבורה

היום תשעה ימים שהם שבוע אחד ושני ימים לעומר: נ

הרחמן בארץ רנם — גבורה שבגבורה

היום עשרה ימים שהם שבוע אחד ושלשה ימים לעומר: נ

הרחמן דרכך עמך — תפארת שבגבורה

היום אחד עשר יום שהם שבוע אחד וארבעה ימים לעומר: ו

הרחמן בכל שגבנו — נצח שבגבורה

היום שנים עשר יום שהם שבוע אחד וחמשה ימים לעומר: ל

הרחמן גוים סהלנו — הוד שבגבורה

היום שלשה עשר יום שהם שבוע אחד וששה ימים לעומר: א

הרחמן ישועתך טולה — יסוד שבגבורה

היום ארבעה עשר יום שהם שני שבועות לעומר: ם

הרחמן יודוך קר"ע שט"ן — מלכות שבגבורה

היום חמשה עשר יום שהם שני שבועות ויום אחד לעומר: י

הרחמן עמים נגד — חסד שבתפארת

היום

היום ששה עשר יום שהם שני שבועות ושני ימים לעומר: ם

הרחמן אלהים נצור — גבורה שבתפארת

היום שבעה עשר יום שהם שני שבועות ושלשה ימים לעומר: כ

הרחמן יודוך דורשי — ת"ת שבתפארת

היום שמונה עשר יום שהם שני שבועות וארבעה ימים לעומר: י

הרחמן עמים יחודך — נצח שבתפארת

היום תשעה עשר יום שהם שני שבועות וחמשה ימים לעומר: ת

הרחמן טוס כבבת — הוד שבתפארת

היום עשרים יום שהם שני שבועות וששה ימים לעומר: ש

הרחמן ישמחו שמרם — יסוד שבתפארת

היום אחד ועשרים יום שהם שלשה שבועות לעומר: פ

הרחמן וירננו נג"י יכ"ש — מלכות שבתפארת

היום שנים ועשרים יום שהם שלשה שבועות ויום אחד לעומר: ו

הרחמן לאומים ברכם — חסד שבנצח

היום שלשה ועשרים יום שהם שלשה שבועות ושני ימים לעומר: ט

הרחמן כי טהרם — גבורה שבנצח

היום ארבעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות ושלשה ימים לעומר: ע

הרחמן תשפוט רחמי — תפארת שבנצח

היום חמשה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וארבעה ימים לעומר: ם

הרחמן עמים לדקתך — נצח שבנצח

היום ששה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וחמשה ימים לעומר: י

הרחמן מישור תמיד — הוד שבנצח

היום שבעה ועשרים יום שהם שלשה שבועות וששה ימים לעומר: ם

הרחמן ולאומים גמלם — יסוד שבנצח

היום שמונה ועשרים יום שהם ארבעה שבועות לעומר: ם

הרחמן בארץ נפ"ל נמ"ע — מלכות שבנצח

היום תשעה ועשרים יום שהם ארבעה שבועות ויום אחד לעומר: י

הרחמן תנחם חסין — חסד שבהוד

היום שלשים יום שהם ארבעה שבועות ושני ימים לעומר: ש

הרחמן סלה קדוש — גבורה שבהוד

היום אחד ושלשים יום שהם ארבעה שבועות ושלשה ימים לעומר: ו

הרחמן יודוך ברוב — תפארת שבהוד

היום שנים ושלשים יום שהם ארבעה שבועות וארבעה ימים לעומר: ר

הרחמן עמים טובך — נצח שבהוד

ל"ג בעומר

היום שלשה ושלשים יום שהם ארבעה שבועות וחמשה ימים לעומר: ו

הרחמן אלהים נהל — הוד שבהוד

היום ארבעה ושלשים יום שהם ארבעה שבועות וששה ימים לעומר: ל

הרחמן יודוך עדתך — יסוד שבהוד

היום חמשה ושלשים יום שהם חמשה שבועות לעומר: א

הרחמן עמים חק"ב טנ"ע — מלכות שבהוד

היום ששה ושלשים יום שהם חמשה שבועות ויום אחד לעומר: ם

הרחמן כלם יחיד — חסד שביסוד

היום שבעה ושלשים יום שהם חמשה שבועות ושני ימים לעומר: י

הרחמן ארץ גאה — גבורה שביסוד

היום שמונה ושלשים יום שהם חמשה שבועות ושלשה ימים לעומר: ם

הרחמן נתנה לעמך — תפארת שביסוד

היום תשעה ושלשים יום שהם חמשה שבועות וארבעה ימים לעומר: ב

הרחמן יבולה פנה — נצח שביסוד

היום ארבעים יום שהם חמשה שבועות וחמשה ימים לעומר: א

הרחמן יברכנו זוכרי — הוד שביסוד

היום אחד וארבעים יום שהם חמשה שבועות וששה ימים לעומר: ר

הרחמן אלהים קדושתך — יסוד שביסוד

היום שנים וארבעים יום שהם ששה שבועות לעומר: ץ

הרחמן אלהינו יג"ל פז"ק — מלכות שביסוד

היום שלשה וארבעים יום שהם ששה שבועות ויום אחד לעומר: ת

הרחמן יברכנו שועתנו — חסד שבמלכות

היום ארבעה וארבעים יום שהם ששה שבועות ושני ימים לעומר: ג

הרחמן אלהים קבל — גבורה שבמלכות

היום חמשה וארבעים יום שהם ששה שבועות ושלשה ימים לעומר: ח

הרחמן וייראו ושמע — תפארת שבמלכות

היום ששה וארבעים יום שהם ששה שבועות וארבעה ימים לעומר: ם

הרחמן אותו צעקתנו — נצח שבמלכות

היום שבעה וארבעים יום שהם ששה שבועות וחמשה ימים לעומר: ם

הרחמן כל יודע — הוד שבמלכות

היום שמונה וארבעים יום שהם ששה שבועות וששה ימים לעומר: ל

הרחמן אפסי תעלומות — יסוד שבמלכות

היום תשעה וארבעים יום שהם שבעה שבועות לעומר: ה

הרחמן ארץ שק"ו צי"ת — מלכות שבמלכות

אין שינע תחנה וויא אמליכער מענטש זאל זיך מתודה זיין איידער ער זיין תפלה טוט. דיא קומט ארוים פון רבי אליעזר הגדול ע"ה זיין זכות זאלן מיר גיניסן:

דער מענטש זאל נידיינקען דאם פלוצלונג שטארבט אפט אמענש אמיתה משונה חו דרום זאל דר מענטש גיווארינט זיין אונ זאל תשובה טאן אלע טאג דען ער ווייס ניט ווען ער צום יום הדין אונ חשבון ווערט נירופן דרום איז וואויל ווירדיג דאם ער זאל ניפרישט זיין אין גאטש דינסט. דען אמענטש איז ניט זיכער אפילו איין טאג אויך ניט. אונ דוד המלך זאגט צו אלעם קאן אמענש האפן. איין ארעמער האפט רייך צוא ווערן. איין תפוס האפט לייז צו ווערן. איין קראנקער האפט גיזונד צו ווערן. אשוואכר האפט שטארק צו ווערן. אבער פון דיא מיתה האט מען קיין האפונג לעבן צו בלייבן. דען משה רבינו ע"ה האט גירעט פה אל פה מיט הקב"ה אונ האט זיך ניט גיקענט מציל זיין פון דער מיתה. דרום בדארף מען תשובה צוא טאן ווען זיין נשמה נאך אין גוף איז. ווי שלמה המלך ע"ה האט גיזאגט טוא תשובה ווייל דוא נאך יונג ביסט. אונ ווען דאם ליכט ברענט גיב אים איל. אונ אז עם גייט אוים אזו העלפט קיין איל ניט. גאט זאגט צו דיא מענטשן מיינע קינדר די מיר איז אפין פון דר תשובה דר דא טוט תשובה בעולם הזה. אבער לעולם הבא העלפט ניט קיין תשובה. אונ דאם איז גלייך אלס ווער זיך אן ערב שבת רעכט אן גרייט דער האט פיל עסין אום שבת. דען דער טאג איז קורץ אונ דיא מלאכה איז פיל. אונ נידיינק אן דין באשעפער אין דיינע יונגע טעג איידער די בייזע טעג קומן. מען רופט אלע טאג אוים מען זאל תשובה טאן. דיא תפלה וואס מיר טוען בעטין צוא באוויליגן הקב"ה מיטן גאנצין הארצין זייט גיפרישט אויף צו בעטין פר הקב"ה מיט טרערין דער ווארטין דאם ער דיא תפלה אנטפאנגען זאל דער ווייל דיא תפלת שחרית איז זייער באוויליגט פר הקב"ה. אונ דער ניט תשובה טוט אויף דעם עולם דער האט אגרוים עונש אויף יענעם עולם. ווען דר מענטש זינדיגט. צווייא מלאכים די פלעגין מיט אים צוא גיין שיידין זיך פון אים אפ אונ טרויערין אויף אים. אונ ווען ער ווידער תשובה טוט אזו פרייען זיי זיך פון אים. אונ ווער דעם טאג פון שבת עהרט איז גלייך אלס ער זיך גיהעלט צו דער שכינה. איטליכער זאל ווענן די עבירות וויא פיל זייא זיינען. אונ אזו זאל ער דער קעגין ווידער משער זיין מצות. אונ זיי גיווארינט אז דוא ניט דער צערינסט דיר דא תשובה טוט דער זעלביגער פארכט זיך ניט פר זינד דען די תורה לערינט איינעם ווי ער זאל הקב"ה מרצה זיין אונ דאם ער זאל ניט ווייטער נישטרויכילט זיין. אונ איין גילערינטער בדארף זיך ניט צו פוילין פון חרטה אונ תשובה טאן פון וועגין דאם דיא תורה מוז ריין זיין. דען ווער חטאים אונ עונות אן זיך האט דא איז דיא תורה קיין נחת רוח צוא אונזער באשעפער דען פון דר תורה לערנען דער לייכט זיך די שכינה אויף אים ווען דער אבער פאר זילפערט זיך מיט פלעקין פון די זינד ווערט דיא שכינה אויף אים ניט זיין. דרום מוז ער זיך זיינע עונות אפ וואשין מיט גרוים תשובה אונ דער נאך זאל ער נישעפטיגט זיין אין דער תורה אונ דער עיקר התורה דאם איז תשובה אונ מעשים טובים. אונ איין תלמיד חכם האט איין גרעסערין עונש אז איין עם הארץ. דר פון לערנען מיר אפ דאם מען בדארף תשובה טאן. דם ערשטע איז אלע מענטשן אן אונטער שייד אויף אירען גלויבען צוא ליבען אונ ערלאך מיט אינען צו האנדלען: דאם אנדערע צוא פאסטין. דאם דריטע איז תפלה. דאם פערטע איז אין דער שול גיין: דאם פינפטע איז דיא תשובה. דאם זעקסטע איז צדקה צו געבן. דיינע זאכן פאר גיבן דיא זינד. אונ מען צו רייסט זיין בייזין גזר דין אמן סלה:

אזו שרייבט דער רבינו יונה ז"ל:

טוב עם איז גוט דאם אמענטש זאל טראגין אויף זיך דעם יאך פון גאט אין דר יוגענד צוא גיין אין גוטין וועג. אונ צוא נדיינקען אן באשעפר בשעת ער האט נאך זיינע קרעפטן. אונ זאל זיך אלע טאג מער פר שטארקן אין מצות אונ אין די ליבשאפט צו גאט. אונ זאל טראכטן אונ נדיינקן דם דר באשעפר שטייט שטענדיג פר זיינע אויגן. דורך דעם וועט ער גאטס פארכט האבן אויף זיך. אונ וועט מאכן זיין הארץ אונטר טעניג אונ וועט זיך האלטן נידערינ אונ וועט האבין חרטה אויף זיינע זינד אונ וועט זיך היטן מיט אלע כחות מער שוין ניט צוא זינדיגן אונ דאן וועט ער זיין גיליבט ביא גאט אונ ביא לייטין אונ זיינע תפלות וועלין נתקבל ווערין פאר גאט:

אַיין וִדוּי אַלֶע טָאג צוּא זָאגִין פַאר קְרִיאַת שְׁמַע:

אֱלֹהֵינוּ אוּנְזֶר גָאט אוּנ גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע
עֶלְטֶרִין לָאז פַר דִיר קוּמֶן מַיין גִבֶּעט
אוּנ זָאלְסְט נִיט פַר הוּילִין דַיין אוֹיעֶר צוּ פַר
נֶעמֶן מַיין גִישְׁרֵיי צוּ דֶר וַוייטֶערִין מִיךְ . אוּנ
לַייטְזֶעלִיג מִיךְ דֶען אִיךְ בִּין קַיין עַזּוּת פָּנִים
אוֹיךְ נִיט הַארְט נַאקְעֶנְדִיג אִיךְ זָאל זָאגִן אִיךְ
בִּין רַיין פוּן מִיסְטַייט אוּנ הָאבּ קַיין אִיבְּעלְשׁ
גִיטָאן . אָבֶר פַר וָואר מַיינֶע זִינְד זַיינֶן שְׁוֶוער
אוּנ גְרוֹיס דֶען אִיךְ הָאבּ גִימֶערְט קֶעגִין דִיר
מִיסְט גְרַייפִין מוּטְווִילִיגֶע זִינְד נָאךְ מַיין יֵצֶר
הָרָעם גִילוּסְט אוּנ קָאן עֶס נִיט לַייקֶענֶן . אבל
אני חטאתי אָבֶר פַר וָואר אִיךְ הָאבּ גִיזִינְדִיגְט
בְּשׁוֹגֵג אִיךְ הָאבּ גִיזִינְדִיגְט בְּמֵזִיד אִיךְ הָאבּ
גִיזִינְדִיגְט מִיט וִוידֶר שְׁפֶּענִיקַייט : אשמתי אִיךְ
הָאבּ גִישׁוּלְדִיגְט אוּנ אַטֵייל עֲבֵרוֹת וַוייס אִיךְ
אוּנ אַטֵייל עֲבֵרוֹת וַוייס אִיךְ נִיט . אָבֶר פַאר
דִיר אִיז נִיט פַרְהוֹילִין דוּא וֵוייסְט אַלְס ווארל
אוֹיבּ עֶס אִיז אַזִינְד אָדֶר נִיט : בגדתי אִיךְ הָאבּ
גִיפֶעלְשְׁט אִין דַיין תּוֹרָה . אִיךְ הָאבּ מִיךְ
בְּהָעפְּט צוּ מַיין יצה"ר : גזלתי אִיךְ הָאבּ אַנְדֶרֶע
לַייט בְּרוֹיבְּט אִיךְ וַוייס נִיט וֶועמֶען אִיךְ זָאל
וִוידֶער קֶערִין דָאס זַיינִיגֶע : גנבתי אִיךְ הָאבּ
גִישְׁטוֹילִין אוּנ הָאבּ גִילַייקִינְט : דברתי דופי אִיךְ
הָאבּ שְׁלֶעכְטֶע רֵייד גִירֶעט אוּנ הָאבּ גִימוּרְמֶט
אִיךְ הָאבּ גִירֶעט אִין מַיין תְּפִלָּה צְווִישִׁין בָּרוּךְ
שֶׁאָמַר אוּנ יִשְׁתַּבַּח אוּנ בָּרְכוּ וּקְ"שׁ.וֶוען דֶער
חַזָן שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה זָאגְט הָאבּ אִיךְ קַיין אָמֵן
גִיזָאגְט אָדֶר וֶוען מֶען לַייעֶנְט אִין סֵפֶר תּוֹרָה
הָאבּ אִיךְ דְבָרִים בְּטֵלִים גִירֶעט : העויתי אִיךְ
הָאבּ פַאר קְרִימְט מַיין וֶועג : והרשעתי אוּנ צוּ
בֵּייזְהַייט בִּין אִיךְ נִיט גִיוֶועזִין טְרֶעג : זדתי אִיךְ
הָאבּ גִימוּטְווִילִיגְט מִיט זִינְד : חמסתי אִיךְ הָאבּ
גִירוֹיבְּט אוּנ מִיט גִיוַואלְד אַלְס גִינוּמֶען וואו
אַיינֶער הָאט נִיט בְּדֵעָה גִיהַאט צוּ פַר קוֹיפְן.
אִיךְ הָאבּ פַר שְׁוֶועכְט מַיינֶע שַׁבָּתִים אוּנ יָמִים
טוֹבִים.אִיךְ הָאבּ מְחַלֵל הַשֵׁם גִיוֶוען. אִיךְ הָאבּ
חֲנִיפוּת גִיטְרִיבִּין : טפלתי שקר אִיךְ הָאבּ מִיךְ
בְּאהֶעפְט צוּ בֵּייזְהַייט אוּנ שַׁאלְקְהַייט . אִיךְ
הָאבּ אַנְדֶרֶע לַייט גִימַאכְט שְׁטְרוֹיכְלֶען אוּנ
פַאר פִירִין : יעצתי רע אִיךְ הָאבּ בֵּייזֶע רַאט
גִיטְרַאכְט : כזבתי אִיךְ הָאבּ לִיגִין גִיזָאגְט אוּנ
צוּ דֶם לִיגְנֶר הָאבּ אִיךְ עֶס אִים פִיר גִיוָוארְפִין
אוּנ בְּחֶרְפָּה גִימַאכְט דָאס אִיז גְלַייךְ אַזוֹ וִויא

אִיטְלֶער הָאט גִיטָאן אַרְצִיחָה . אַיין אַרִימַאן
הָאבּ אִיךְ זַיין מַשְׁכּוֹן נִיט אַרוֹיס גִיגֶעבִּין אוֹיבּ
עֶר הָאט בַּאדַארְפְט בַּייא נַאכְט אָדֶער בַּייא
טָאג. אִיךְ הָאבּ רִבִּית גִינוּמֶען : לצתי אִיךְ הָאבּ
שְׁפָּאט גִיטְרִיבִּין : מרדתי אִיךְ הָאבּ וִוידֶער
גִישְׁפֶּענִיגְט אַנְטְקֶעגִין דִיר : נאצתי אִיךְ הָאבּ
דֶער צַארִינְט גָאט אוּנ דִיא וֶועלְט : סררתי אִיךְ
הָאבּ אָפּ גִיקֶערְט פוּן גוּטִין וֶועג צוּ בֵּייזִין :
עויתי אִיךְ הָאבּ פַאר קְרִימְט דֶעם גוּטִין וֶועג :
פשעתי אִיךְ הָאבּ גִימִיכְטַייט : צררתי אִיךְ הָאבּ
בַּלֵיידִיגְט : קשיתי עורף אִיךְ הָאבּ אַהַארְט נַאקִין
אוּנ פִיל נַארִישְׁקַייט גִיטָאן וֶוען אִיךְ הָאבּ
גִילֶערִינְט אָדֶר תְּפִלָּה גִיטָאן : רשעתי אִיךְ הָאבּ
גִישׁוּלְדִיגְט מִיט מַיין בֵּייזֶע מַחֲשָׁבָה: שחתי אִיךְ
הָאבּ פַאר דָארְבִּין אוּנ הָאבּ צוּ בְּרָאכִין אַיין
כְּלִי אוּנ הָאבּ גִיוָוארְפִין אִין רוֹגֶז. אִיךְ הָאבּ
גִינֶעסְן אוּנ הָאבּ נִיט גִיבֶּענְשְׁט נָאךְ דֶם עֶסִין:
תעיתי , תעתעתי אִיךְ הָאבּ גִיאִירְט מִיךְ אוּנ הָאבּ
אַנְדֶרֶע לַייט אוֹיךְ מַאכִין פַר אִירִין.אִיךְ הָאבּ
פַר צוּקְט דֶעם אַרְבֵּייטֶער זַיין לוֹין . וֶוער קָאן
דֶר צֵיילִין אָדֶער שַׁאצִין וָואס אִיךְ הָאבּ אִין
מַיין הַארְץ לוּסְט נָאךְ גִיטָאן וָואס מַיינֶע
אוֹיגִין הָאבִּין גִיזֶעהֶען :

רִבּשׁ"ע מִיר הָאבִּין נִיט גִיטָאן מִצְוֹת עֲשֵׂה
מִצְוֹת וָואס מִיר זַיינֶען שׁוּלְדִיג צוּא
טָאן.מִיר הָאבִּין נִיט גִיטָאן מִצְוֹת לֹא תַעֲשֶׂה.
מִצְוֹת וָואס מֶען טָאר נִיט טָאן הָאבִּין מִיר
גִיטָאן . מִיר הָאבִּין גִיטָאן עֲבֵרוֹת. מִיר הָאבִּין
גִיבְּרָאכִין דִי תּוֹרָה שֶׁבְּעַל פֶּה. מִיר הָאבִּין פַר
גֶעסִין דַיין הוֹיכִין גִיאַבְּפֶערְטִין נָאמֶן.מִיר הָאבִּין
פַאר גֶעסִין דַיין קִינִיגְרַייךְ אוּנ פָארְכְט . ואתה
אָבֶר דוּא בִּיסְט גִירֶעכְט מִיט אַלְס וָואס דָא
קוּמְט אוֹיף דַיין קְנֶעכְט . דוּא רֶעגִירְסְט דִיא
גַאנְצֶע וֶועלְט מִיט וַוארְהַייט דְהַיינוּ דֶעם
צַדִיק נָאךְ זַיין גִירֶעכְטִיקַייט דֶעם רָשָׁע נָאךְ
זַיין בֵּייזְהַייט. נוּן אִיךְ אָרֶעמֶר זִינְדִיגֶר מֶענְשׁ
פִיל זִינְד הָאבּ אִיךְ גִיטָאן. פוּן וֶועלְכֶער זִינְד
זָאל אִיךְ פַאר דִיר חֶשְׁבּוֹן אָפּ גֶעבִּין עֶס
הֶעלְפְט מִיר קַיין לַייקֶענֶן נִיט. דִי שְׁטֵיינֶר אִין
אַיין הוֹיז מִיט אַלֶע יְסוֹדוֹת אוֹיסדֶר וַואנְט אוּנ
בַּאלְקִין זָאגִין עֵדוּת . אַלְס וָואס מֶען זִינְדִיגְט
פוּן אָן פַאנְג אָן אִיז אַלֶעס פַאר תַּחְתֶּת מִיט
זַיין אַיינֶענֶע הַאנְט :

רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם הֲרֵינִי מוֹחֵל לְכָל מִי שֶׁהִכְעִיס וְהִקְנִיט אוֹתִי אוֹ שֶׁחָטָא כְּנֶגְדִּי
בֵּין בְּגוּפִי בֵּין בְּמָמוֹנִי בֵּין בִּכְבוֹדִי בֵּין בְּכָל אֲשֶׁר לִי בֵּין בְּאוֹנֶס בֵּין
בְּרָצוֹן בֵּין בְּשׁוֹגֵג בֵּין בְּמֵזִיד בֵּין בְּדִבּוּר בֵּין בְּמַעֲשֶׂה בֵּין בְּגִלְגּוּל זֶה בֵּין בְּגִלְגּוּל

אחר לכל בן אדם ולא יענש שום אדם בסבתי: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שלא אחטא עוד ולא אחזור בהם ולא אשוב עוד להכעיסך ולא אעשה הרע בעיניך ומה שחטאתי לפניך מרוק ברחמיך הרבים אבל לא על ידי יסורים וחלים רעים: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

אל מלך נאמן:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך ובכל־מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על־לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על־ידך והיו לטטפת בין עיניך: וכתבתם על־מזזות ביתך ובשעריך:

א״נ בעך לייענם די פרשה והיה אם שמוע אונ ויאמר דער נאך יאנם מען הללויה שירו לה׳ שיר חדש

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו: ישב בסתר עליון בצל שדי יתלונן: אמר ליי מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו: כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר הוות: באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו: לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם: מדבר באפל יהלך מקטב ישוד צהרים: יפל מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש: רק בעיניך תביט ושלמת רשעים תראה: כי אתה יי מחסי עליון שמת מעונך: לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך: כי מלאכיו יצוה לך לשמרך בכל דרכיך: על כפים ישאונך פן תגוף באבן רגלך: על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין: כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי: יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו: ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי: אורך ימים וגו׳

יי מה רבו צרי רבים קמים עלי: רבים אומרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה: ואתה יי מגן בעדי כבודי ומרים ראשי: קולי אל יי אקרא ויענני מהר קדשו סלה: אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יי יסמכני: לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתו עלי: קומה יי הושיעני אלהי כי הכית את כל איבי לחי שני רשעים שברת: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה:

יי מה רבו צרי מיינע צרות זיינען זייער פיל, פיל לייט זיינען אויף גישטאנען אויף מיר: רבים פיל לייט האבן גיזאגט אויף מיין לעבן גאט וועט מיר ניט העלפן: ואתה ה׳ אבר איך זאג גאט איז מיין באשיצער דער ערהויבער פון מיין קאפ: קולי מיט מיין שטים רוף איך צו גאט אונ ער ענטפערט מיר פון זיין הייליגן בארג: אני איך טו שלאפין פון גרוים פיין נאך איך אויף וואורום גאט איז מיין אונטער לעהנער: לא אירא איך האב ניט קיין פארכט פון פיל טויזינד לייט וואס האבן מיך ארום גירינגילט: קומה ה׳ איך

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם. וּפְרוֹשׂ עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ. וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ. וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן. וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה. וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם. בָּרוּךְ יְיָ בַּלָּיְלָה. בָּרוּךְ יְיָ בְּשָׁכְבֵנוּ. בָּרוּךְ יְיָ בְּקוּמֵנוּ. כִּי בְיָדְךָ נַפְשׁוֹת הַחַיִּים וְהַמֵּתִים אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל חָי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ: בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי פָּדִיתָה אוֹתִי יְיָ אֵל אֱמֶת: אֱלֹהֵינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם יַחֵד שִׁמְךָ וְקַיֵּם מַלְכוּתְךָ תָּמִיד וּמְלוֹךְ עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתָגֵל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בֶּאֱמֶת בֶּאֱמֹר לְצִיּוֹן מָלַךְ אֱלֹהָיִךְ: יְיָ מֶלֶךְ יְיָ מָלָךְ יְיָ יִמְלֹךְ

בעט דיר גאט דו זאלסט מיר העלפין דו האסט גישלאגין מיינע פיינד אין קינבאקין דוא האסט צוא בראכין דיא ציין פון שאלקהאפטיגע: לה׳ הישועה צו גאט איז די הילף אויף דיין פאלק איז דיין לויבונג אייביג:

השכיבנו ה׳ אלהינו לאז אונז ליגין גאט אונזר גאט צו פריד אונ לאז אונז אויף שטיין אונזער קיניג צום לעבין אונ שפרייט איבער אונז דיינע פרידליכע צודעק אונ שטעל אונז אין אגוטין ראט פון דיר אונ העלף אונז אום ווילין דיינעם נאמען אונ זייא אום אונז באשיצין אונ טו פון אונז אפ דעם פיינד דעם מארד אונ דאס שווערד אונ הונגער אונ טרויערקייט. אונ טוא אפ דעם שטן פון פאר אונז אונ פון הינטער אונז אונ פר בארג אונז אין שאטין דיינע פליגלען דען דו גאט ביסט אונזר בווארער אונ אונזר באשירמער. דוא קיניגליכער גאט ביסט איין לייטזעליגער אונ איין בארים הארציגער באוואר דאך אונזער אויס גיין אונ אונזער קומען צוא לעבין אונ צוא פריד פון איצונד אן ביז אין דער אייביקייט:

ברוך ה׳ ביום געלויבט איז גאט ביי טאג געלויבט איז גאט בייא נאכט געלויבט איז גאט אז מיר לייגין זיך שלאפין געלויבט איז גאט אין אונזר אויף שטיין. דען אין דיין האנט זיינן די לייבר פון די טויטע אונ די לעבדיגע דען אין זיין האנט זיינן די זיילין פון אלין וואס לעבט אונ אין זיין האנט זיינן די זיילן פון אלע מענשן: בידך איך טו בהאלטן מיין זייל אין דיין האנט דו ווארהאפטיגר גאט טוסט מיך אויס לייזין. אינזר גאט וואס ער איז אין הימיל אייניג דיין נאמען טוא באפעסטיגין דיין קיניגרייך איבער אונז צוא אימער אונ אייביג:

יראו עינינו אונזערע אויגין זאלין זעהן אונ אונזערע הערצער זאלין זיך פרייען. אונזערע זיילין זאלין לוסטיג זיין דורך דיא הילף מיט ווארהייט אז מען וועט זאגין צוא ציון דיין גאט האט גיקיניגט: ה׳ מלך גאט איז אקיניג גאט האט גקיניגט גאט וועט קיניגן

 אין

לעולם ועד: כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך
בכבוד כי אין לנו מלך אלא אתה:
המלאך הגאל אתי מכל רע יברך את הנערים ויקרא בהם שמי
ושם אבתי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ:
ויאמר אם שמוע תשמע לקול יי אלהיך והישר בעיניו
תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל
המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יי
רפאך: ויאמר יי אל השטן יגער יי בך השטן ויגער יי בך
הבחר בירושלים הלא זה אוד מצל מאש: הנה מטתו
שלשלמה ששים גבורים סביב לה מגברי ישראל: כלם
אחזי חרב מלמדי מלחמה איש חרבו על ירכו מפחד
בלילות: ג"פ יברכך יי וישמרך: יאר יי פניו אליך ויחנך:
ישא יי פניו אליך וישם לך שלום: ג"פ הנה לא ינום ולא יישן
שומר ישראל: ג"פ לישועתך קויתי יי. קויתי יי לישועתך.
יי לישועתך קויתי: ג"פ בשם יי אלהי ישראל מימיני
מיכאל ומשמאלי גבריאל ומלפני אוריאל ומאחורי
רפאל ועל ראשי שכינת אל:

שיר המעלות אשרי כל ירא יי ההלך בדרכיו: יגיע כפיך כי תאכל אשריך
וטוב לך: אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך כשתלי זיתים סביב
לשלחנך: הנה כי כן יברך גבר ירא יי: יברכך יי מציון וראה בטוב ירושלים
כל ימי חייך: וראה בנים לבניך שלום על ישראל:

אין דער אייביקייט: כי המלכות דען דאס קיניגרייך איז דיין אונ וועסט קיניגן ביז אין
דער אייביקייט מיט הערליכקייט דען מיר האבין קיין משגיח ניט איבער די גאנצע
וועלט נאר דוא:

ויאמר אם שמוע אונ ער האט גזאגט ווען דו וועסט הערין צוא דיין גאטס שטים אונ
דאס וואס רעכט פארטיג איז פאר גאט וועסטו טאן אונ וועסט פאר נעמען
גאטס גיבאט אונ וועסט היטין אלע זיינע גיזעץ, איז אלע קראנקייט וואס איך האב
גיטאן אין מצרים וועל איך אויף דיר ניט טאן, אונ ווען איך וועל געבין אויף דיר
קראנקהייט אזו וועל איך דיר היילין:

ויאמר ה' אל השטן גאט האט גיזאגט צום שטן, גאט זאל טאן אן שרייען אויף דעם שטן
דער גאט דער וואס האט אויס דער וויילט אין שטאט ירושלים. הלא זה אוד מוצל
מאש דאס איז יהושע כהן גדול וואס גאט האט אים גיהיט פון קאלך אויבין. דיא
בעט פון שלמה זעכציג שטארקע לייט פון ישראל זיינן ארום בעט. אלע זיינן גילערנט
מיט דער שווערד צוא שטרייטין איש חרבו על ירכו איטליכער מאן מיט זיין שווערד
אויפן דיך צוא אפ היטין דיך בייא נאכט פון פארכט:

ג"פ רגזו ואל תחטאו אמרו בלבבכם על משכבכם ודמו סלה:

ג"פ **גד** גדוד יגודנו והוא יגד עקב: עקב יגד והוא יגודנו גדוד גד: ג"פ אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך: ג"פ בטוב אלין אקיץ ברחמים: ג"פ לישועתך קויתי יי. קויתי יי לישועתך. יי לישועתך קויתי: ג"פ אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: סלה תסובבני פלט רני תצרני מצר לי סתר אתה: ג"פ תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח: ג"פ אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: כדנה תאמרון להום אלהיא די שמיא וארקא לא עבדו יאבדו מארעא ומן תחות שמיא אלה: בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי יי אל אמת:

שרי ליה מאריה למאן דמצער לי: תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המפיל חבלי שנה על עיני ותנומה על עפעפי. ומאיר לאישון בת עין. יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתשכיבני לשלום ותעמידני לחיים טובים ולשלום ותן חלקי בתורתך. ותרגילני לדבר מצוה ואל תרגילני לדבר עברה ואל תביאני לידי חטא ולא לידי נסיון ולא לידי בזיון. וישלוט בי יצר הטוב ואל ישלוט בי יצר הרע. ותצילני משטן ומפגע רע ומחלאים רעים. ואל יבהלוני רעיוני וחלומות רעים והרהורים רעים ותהא מטתי שלמה לפניך והאר עיני פן אישן המות: ברוך אתה יי המאיר לעולם כלו בכבודו:

ברוך אתה ה' געלויבט ביסטו גאט אונזער גאט דער מלך פון דער וועלט דער דא מאכט פאלין די טייל פון שלאף אויף מיינע אויגין אונ דרעמלונג אויף מיינע ברעמן. אונ עס זאל זיין דער ווילין פון דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין זאלסט מיך מאכין לייגין מיט שלום מיינע גידאנקען אין שלאף זאלין מיך ניט דער שרעקין. אויך זאלין מיך ניט דער שרעקין קיין בייזע חלומות אונ שלעכטע גידאנקען דאס איך זאל ניט זינדיגין פאר דיר. אונ עס זאל זיין מיין בעט גאנץ צו פאר דיר, דהיינו עס זאל פון מיר ארויס קומען גוטע קינדער ניט קיין פסול חס ושלום. דו זאלסט דער לייכטין מיינע אויגין, ניט איין שלאף פון טויט: געלויבט ביסטו גאט דער וואס מאכט לייכטין צוא גאר דער וועלט מיט זיין שיינהייט:

בספר הזה נקבצו התפלות והתחנות שחוברו ע"י חכמי ישראל הפייטנים שהיו לעת קץ המאה החמישית לאלף החמישי לבה"ע – מאה השמינית למה"נ – (לפי דעת המיחסים את התחנה „ארך בפקרך" להחבר ר"י סגרי בעל הכוזרי) עד המאה הראשונה לאלף השישי — סוף מאה השלש עשרה למה"נ —.

ש מהם שנתקנו רק לישראל שבימיהם שיתפללו לה' על אודות הצרות האיומות שצררו אז העמים לישראל וירעצום וירוצצום בימים ההם (כידוע ליודעי קורות העתים וקורות ישראל) והמה אבני זכרון לישראל למען יודו לה' חסדו אשר גאלם מיד צורריהם ויתנם לרחמים לפני העמים אשר המה חיים אתם כיום. ורובם נתקנו להתפלל לה' על סליחת עון וכפרת פשע. ואלה נתקנו גם לדורות. ועל שם אלה נקראו כלם יחד בשם „סליחות" יען כי הטת הרבים והעיקר ותקנום לדורות:

מען זאגט אשרי אונ דער נאך זאגט דער חזן חצי קדיש:

וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כֹּחַ אֲדֹנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לֵאמֹר: זְכֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה:

יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעָלְמָא דִּי בְרָא כִרְעוּתֵהּ וְיַמְלִיךְ מַלְכוּתֵהּ וְיַצְמַח פּוּרְקָנֵהּ וִיקָרֵב מְשִׁיחֵהּ. בְּחַיֵּיכוֹן וּבְיוֹמֵיכוֹן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלַם וּלְעָלְמֵי עָלְמַיָּא: ק"ל יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ וְיִתְעַלֶּה זִכְרוֹ לָעַד וּלְנֵצַח נְצָחִים:

יִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדָּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלָּא (בעש"ת וּלְעֵלָּא מִכָּל) מִן כָּל בִּרְכָתָא וְשִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: נאך סליחות זאגט מען קדיש תתקבל

אלע טאג פאר די סליחות זאגט מען דאס:

לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה וְלָנוּ בֹּשֶׁת הַפָּנִים: מַה נִּתְאוֹנֵן וּמַה נֹּאמַר מַה נְּדַבֵּר וּמַה נִּצְטַדָּק: נַחְפְּשָׂה דְרָכֵינוּ וְנַחְקֹרָה וְנָשׁוּבָה אֵלֶיךָ כִּי יְמִינְךָ פְשׁוּטָה לְקַבֵּל שָׁבִים: לֹא בְחֶסֶד וְלֹא בְמַעֲשִׂים בָּאנוּ לְפָנֶיךָ. כְּדַלִּים וּכְרָשִׁים דָּפַקְנוּ דְלָתֶיךָ: דְּלָתֶיךָ דָּפַקְנוּ רַחוּם וְחַנּוּן. נָא אַל תְּשִׁיבֵנוּ רֵיקָם מִלְּפָנֶיךָ: מִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה עָדֶיךָ כָּל בָּשָׂר יָבֹאוּ: יָבֹא כָל בָּשָׂר לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְפָנֶיךָ יְיָ: יָבֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ יְיָ וִיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ: בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשֵׂנוּ: נָבוֹאָה לְמִשְׁכְּנוֹתָיו נִשְׁתַּחֲוֶה לַהֲדֹם רַגְלָיו: בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ: וַאֲנַחְנוּ בְּרֹב חַסְדְּךָ

לך ה' הצדקה צו דיר גאט איז די גירעכטיקייט אונ מיר האבין זיך צו שעמן: מה נתאונן וואס זאלן מיר קלאגין אונ וואס זאלין מיר זאגין אונ וואס זאלין מיר ריידן אונ וואס זאלן מיר זיך גירעכט מאכן: נחפשה מיר דארפין זוכין אונזרע וועגן אונ פארשטין אונ מיר זאלן תשובה טאן צו דיר אויף אונזרע עונות ווארום דיין רעכטע האנד איז אויס גשטרעקט מקבל צו זיין די וואס טוען תשובה: לא בחסד ניט מיט אונזרע חסידות אונ ניט מיט אונזרע מעשים טובים קומען מיר פאר דיר נאר אזו וויא ארימע לייט טוען מיר קלאפין אין דיינע טירען פון בית המקדש של מעלה: דלתיך אין דיינע טירין טוען מיר אן קלאפין דר בארימיגר גאט מיר בעטן דיך זאלסט אונזער תפלה ניט אום קערין ליידיג פון פר דיר: מלפניך פון דיר אונזר מלך לאז אונזרע תפלות ליידיג ניט אום קערין ווארום דוא הערסט צוא אלע תפלות:

שומע תפלה צו גאט וואס דו הערסט צו תפלות טוען אלע לייט קומן: יבוא עס וועלין קומן אלע לייט צו בוקין זיך פר דיר גאט: יבואו זיי וועלין קומען אונ וועלין זיך בוקין פר דיר גאט אונ וועלין עהרליכען דיין נאמן: בואו קומט לאמיר זיך בוקין אונ מיר וועלין קניען פאר גאט אונזר באשעפר: נבואה אז מיר וועלין זוכה זיין צו קומן אין בית המקדש וועלין מיר זיך בוקין צו זיינע פיס: באו קומט אין זיינע טויערין מיט אקרבן תודה אין זיין הויף מיט אלויב לויבט צו גאט בענטשט זיין נאמן: ואנחנו אונ מיר מיט דיינע גרויסע חסדים קומן מיר אין

נָבוֹא בֵיתֶךָ נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ: הִנֵּה בָּרְכוּ
אֶת יְיָ כָּל עַבְדֵי יְיָ הָעוֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בַּלֵּילוֹת: שְׂאוּ יְדֵכֶם
קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת יְיָ: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדוֹם
רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ
כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ: הִשְׁתַּחֲווּ לַייָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו
כָּל הָאָרֶץ: נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ וְנוֹדֶה אֶת שְׁמֶךָ עַל
חַסְדְּךָ וְעַל אֲמִתֶּךָ כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל כָּל שִׁמְךָ אִמְרָתֶךָ: יְיָ
אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ חֲסִין יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ: כִּי
מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַייָ יִדְמֶה לַייָ בִּבְנֵי אֵלִים: כִּי גָדוֹל אַתָּה
וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ: כִּי גָדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם
חַסְדֶּךָ וְעַד שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ: גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ
אֵין חֵקֶר: כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים:
כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים: אֲשֶׁר מִי אֵל
בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרֹתֶיךָ: מִי לֹא
יִרָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יָאָתָה כִּי בְכָל חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל
מַלְכוּתָם מֵאֵין כָּמוֹךָ: מֵאֵין כָּמוֹךָ יְיָ גָּדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל שִׁמְךָ
בִּגְבוּרָה: לְךָ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ תָּרוּם יְמִינֶךָ: לְךָ יוֹם

אין דיין הויז מיר וועלן זיך בוקן צו דיין היילינן היכל מיט דיין פארכט: הנה לויבט אים איר גאטס קנעכט וואס איר שטייט אין גאטס הויז ביא דר נאכט: שאו הייבט אויף אייערע הענד מיט קדושה אונ לויבט גאט: רוממו דר הייבט אונזר גאט אונ בוקט זיך צו זיינע פים ווארום ער איז היילינ: רוממו דר הייבט אונזר גאט אונ בוקט זיך צו זיין היילינן בארג דאס איז דר בית המקדש ווארום גאט איז היילינ: השתחוו בוקט זיך צו גאט מיט בשיינען זיין היילינקייט דער שרעקט אייך פאר אים גאר די וועלט: נשתחוה מיר וועלין זיך בוקין צו דיין היילינין היכל אונ מיר וועלין לויבן דיין נאמן אויף דיין חסד אונ אויף דיין אמת ווארום דו האסט גיגרייסט אויף אלע דיינע געטן דיין הבטחה אז דו זאלסט מקבל זיין די בעלי תשובה: ה׳ גאט איבר אלע הערשאפט ווער איז אזו וויא דוא אשטארקר גאט אונ דיין ווארהייט איז ארום דיר: כי ווער איז דען דא אין הימיל אז ער זאל זיך גלייכן צו גאט אונ ווער איז צווישין די מלאכים וואס קאן זיך גלייכין צו גאט: כי ווארום גאט איז זייער גרוים אונ טוט וואונדר אונ איז גאר אליין: כי גדול ווארום עס איז גרוים איבער דעם הימל דיינע חסדים אונ ביז אין הימל וואס הייסט שחקים איז דיין ווארהייט: גדול ה׳ גאט איז גרוים אונ איז זייער גילויבט אונ צוא דיין גרויסקייט איז ניט דא קיין פארשטונג: כי גדול גאט איז גיאכפערט אונ איז זייער גילויבט אונ איז פארכטינ אויף אלע מלאכים: כי ווארום גאט איז אגרויסער גאט אונ אגרויסר מלך אויף אלע מלאכים: אשר ווארום וואו איז דען דא אזו איין שטארקער גאט אויף דעם הימל אונ אויף דר ערד וואס קאן טאן אזו וויא דיינע מעשים אונ וויא דיינע גבורות: מי ווער זאל זיך פאר דיר ניט פארכטין אז דו ביסט איין מלך איבער אלע פעלקר ווארום צו דיר איז שיין די מלוכה ווארום אלע חכמים פון די פעלקר ווייסין וואויל אז אין זייער מלוכה איז ניט דא דיין גלייכין: מאין וויל מיר ווייסין אז עס איז ניט דא דיין גלייכין דרום ווייסין מיר אז דו ביסט גיאכפערט אונ דיין נאמען איז גיאכפערט מיט גבורה: לך זרוע צו דיר גאט איז די

אף לך לילה אתה הכינות מאור ושמש: אשר בידו מחקרי ארץ ותועפות הרים לו: מי ימלל גבורות יי ישמיע כל תהלתו: לך יי הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי הממלכה והמתנשא לכל לראש: לך שמים אף לך ארץ תבל ומלאה אתה יסדתם: אתה הצבת כל גבולות ארץ קיץ וחרף אתה יצרתם: אתה רצצת ראשי לויתן תתננו מאכל לעם לציים: אתה בקעת מעין ונחל אתה הובשת נהרות איתן: אתה פוררת בעזך ים שברת ראשי תנינים על המים: אתה מושל בגאות הים בשוא גליו אתה תשבחם: גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו: יי אלהי צבאות יושב הכרובים אתה אלהים לבדך: אל נערץ בסוד קדושים רבה ונורא על כל סביביו: ויודו שמים פלאך יי אף אמונתך בקהל קדושים: לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו: *) צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו

לזכור ברית
אשרי העם יודעי תרועה יי באור פניך יהלכון:

ארעם מיט שטארקייט דו שטארקסט דיין לינקע האנד אונ הייבסט אויף דיין רעכטע האנד: לך יום דו האסט באשאפן טאג אונ נאכט דו האסט אן גיברייט די לבנה מיט די זון: אשר וואס אין זיין האנד איז דס פר הוילינעס פון די ערד אונ די הויך פון די בערג זיינן צו אים: מי ימלל ווער קאן אויס ריידין די גבורות פון גאט אונ זאל מאכין הערין גאר זיין לויב: לך צו דיר גאט איז דיגדולה אונ די גבורה אונ די שיינקייט אונ דר נצחון אונ די לויב ווארום אלץ וואס אין הימל אונ אין דר ערד איז צו דיר. צו דיר גאט איז די מלוכה אונ דו ביסט דר הויבן איבר אלע עלצטע אונ איבר אלע מלאכים: לך שמים די הימיל איז דיין אונ די ערד איז אויך דיין די וועלט אונ די לייט וואס זיינען אויף איר פול האכטו זייא גיגרונד פעסטיגט: אתה הצבת דו האסט גישטעלט אלע גבולים פון דר וועלט זומער אונ ווינטער האכטו באשאפן: אתה רצצת דו האסט צו בראכין די הערין פון פרעה אונ האסט גיגעבין זייערע עשירות צו דיא וואס זיינען גיגאנגן אין דער מדבר: אתה בקעת דו האסט גישפאלטין דעם שטיין אונ האסט אויס גיצויגין אקוואל אונ אטייך דוא האסט גימאכט טרוקין די שטארקע טייכין: אתה פוררת דוא האסט צו ברעקילט דעם ים סוף אויף צוועלף שטיק מיט דיינע שטארקייט דו האסט צוא בראכין די מצרים בייא דעם ים: אתה מושל דו גיוועלטיגסט אין הויכקייט פון ים אז זיי טוען זיך אויף הייבין דיינע אינדין מאכסט דוא זיי נידעריג: גדול ה' גאט איז זייער גרויס אונ אין זייער גילויבט אין דר שטאט פון אונזער גאט דאס איז זיין היילינ בארג: ה' גאט איבר אלע הערשאפט דר זיצער פון די כרובים דו גאט ביסט גאר אליין: אל גאט איז שטארק אפילו צווישן דעם גרויסין איין זאמלונג פון די מלאכים אונ ער איז פארכטיג אויף אלע מלאכים וואס זיי זיינן ארום אים: ויודו אז משיח וועט קומען וועלן די מלאכים פון דעם הימל לויבין דיינע וואונדער וואס דוא וועסט טאן אויך דיין ווארהייט וועט דער ציילט ווערין אין דעם היילינן איין זאמלונג פון דיא יודין: לכו גייט אונ לאמיר זינגען צוא גאט מיר וועלין שאלין

לזכור ברית

פָּנֶיךָ: אֲשֶׁר יַחְדָּו נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר
אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ בְּרָגֶשׁ: אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ:
עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ: אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל חָי וְרוּחַ כָּל
בְּשַׂר אִישׁ: הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוּף פָּעֳלָךְ. חוּסָה עַל עֲמָלָךְ:
הַנְּשָׁמָה לָךְ וְהַגּוּף שֶׁלָּךְ. יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: אָתָאנוּ עַל
שִׁמְךָ יְיָ עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ: בַּעֲבוּר כְּבוֹד שִׁמְךָ. כִּי אֵל חַנּוּן
וְרַחוּם שְׁמֶךָ: לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ כִּי רַב הוּא:
סְלַח לָנוּ אָבִינוּ. כִּי בְרֹב אִוַּלְתֵּנוּ שָׁגִינוּ. מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ. כִּי רַבּוּ עֲוֹנֵינוּ:

א פתיחה מיוסד ע"פ א"ב אלהינו ואלהי אבותינו

אֵיךְ נִפְתַּח פֶּה לְפָנֶיךָ דָּר מְתוּחִים. בְּאֵלּוּ פָּנִים נִשְׁפּוֹךְ
שִׂיחִים: גָּעַלְנוּ נְתִיבוֹתֶיךָ הַיְשָׁרִים וְהַנְּכוֹחִים. דָּבַקְנוּ
בְּתוֹעֵבוֹת וּבְמַעֲשִׂים זְנוּחִים: הָלַכְנוּ אַחֲרֵי מַשְּׂאוֹת שָׁוְא
וּמַדּוּחִים. וְהִקְשִׁינוּ עֹרֶף וְהֵעַזְנוּ מְצָחִים: זָעַמְתָּ בְּשַׁלְוֵנוּ בֵּית

צו אונזר שטארקן העלפער: נקדשה מיר ווילן זיך פעדערין צו קומען פאר זיין פנים מיט לויב מיט געזאנג ווילן מיר שאלין צוא אים:

אשרי העם וואויל דעם פאלק וואס זייא ווייסן צו באהעפטין זיך צו גאט. גאט זיי זאלין גיין מיט דער ליכט פון היליף וואס קומט פון פר דיר: בחצצרות מיט טרומייטין אונ מיט אקול פון אשופר זאלט איר שאלין פאר גאט וואס ער איז איין מלכות:

צדק ומשפט גירעכטיקייט אונ משפט איז דאס אן בריייטונג פון דיין שטול דר חסד מיט דעם אמת פעדערין זיך צו קומן פר דיר אז דוא זאלסט מיט זיי פירין די וועלט: אשר וואס ביי אנאנדר טוען מיר האלטין איין עצה אין דער תורה אין גאטס הויז פלעגין מיר גיין מיט שטורעם דאס הייסט מיט פיל לייט: אשר וואס צוא גאט איז דער ים אונ ער האט אים בשאפין אונ די טריקענעש האבין זיינע הענט בשאפין: אשר וואס ביי גאט אין די הענט איז דאס נפש פון אלע לעבעדיגע אונ דער אטום פון איטליכין מענטשין: הנשמה די נשמה פון דעם מענטשין איז צו דיר זיא איז ארוים גינומען פון כסא הכבוד אונ דר גוף איז דיין ווערק דו האסט אים בשאפין דרום בעטין מיר דיך דר בארעם דיך אויף דיינע מעשים: הנשמה די נשמה איז צו דיר אונ דר גוף איז דיין. גאט טוא פון וועגין דיין נאמען: אתאנו מיר קומן צו דיר בעטין פון וועגין דיין היילגין נאמן טוא מיט אונז חסד וועגן דיין נאמן: בעבור פון וועגן דעם כבוד פון דיין נאמען ווארום דיין נאמען איז חנון ורחום: למען פון וועגין דיין נאמען גאט זאלסטו אונז פאר געבין אונזערע זינד האטשע דיא זינד איז זייער גרויס. אדער ווייל דיין נאמען איז רב חסד:

סלח לנו פר גיב אונז דו אונזר פאטר ווארום מחמת נקיום נארישקייט זיינען מיר גיקומען צו עבירות. זיי אונז מוחל דוא אונזער מלך ווארום זייא זיינען זייער גרויס אונזערע עונות:

איך נפתח פה וויא קאנן מיר עפענען אמויל פאר דיר גאט וואס וואוינט אין הימל באלו מיט וואסר פנים קאנען מיר צו גיסין אונזר הארץ אונ זאגן רייד פר דיר געלנו מיר האבין פר מיאוסט די גוטע וועגן אונ די רעכטפארטיגע דבקנו מיר האבן זיך באהעפט אין אומווירדיגע זאכן אין אזעלכע מעשים וואס דו האסט גיבאטן צו פר לאזן זיי הלכנו מיר זיינען נאך גיגאנגן נאך נביאי שקר וואס האבין נורם גיוועזן אונז אוועק שטויסין פון דיר והקשינו אונ מיר האבן גיהארט אונזר אקין אונ מיר האבין גישטארקט אונזר שטערין מיר זאלין ניט פאר געסען קיין מוסר זעמת דוא האסט גיצארינט איבער אונז אויף דעם בית המקדש וואס מיר האבין

מִשְׁכְּנוֹת מִבְטַחִים. חֶרֶב וּפַסֵּרֵיחַ נִיחוֹחִים: טוֹרְדוּ וְטִלְטְלוּ כֹּהֲנִים מְשׁוּחִים. יוֹדְעֵי עֶרֶךְ עוֹלוֹת וּזְבָחִים: כַּמֶּה יִסַּרְתָּנוּ עַל יְדֵי צִירִים וּשְׁלוּחִים. לֹא הִקְשַׁבְנוּ לִשְׁמוֹעַ לְמוֹכִיחִים: מֵאָז וְעַד עַתָּה אֲנַחְנוּ נִדָּחִים. נֶהֱרָגִים וְנִשְׁחָטִים וְנִטְבָּחִים: שׁוֹרַדְנוּ מְתֵי מְעַט בֵּין קוֹצִים כְּסוּחִים. עֵינֵינוּ כָּלוֹת בְּלִי מְצֹא רְוָחִים: פּוֹרְכֵי עַמְּךָ אֲשֶׁר לְכָל שׁוֹחֲחִים. צָפֵר וָעֶרֶב לָמָּה מַצְלִיחִים: קָמִים לְמוּלְךָ נְאָצוֹת שׁוֹחֲחִים. רְצוּצִים בַּמֶּה אַתֶּם בּוֹטְחִים: שׁוֹכֵן עַד וְקָדוֹשׁ צְפֵה בְּעֶלְבּוֹן אֲנוּחִים. תְּמוּכִים עָלֶיךָ וּבְךָ מוּתְאָחִים: בְּנוֹרָאוֹת יְמִינְךָ נִוָּשֵׁעַ לִנְצָחִים. כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אָנוּ בְטוּחִים:

כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים אָנוּ בְטוּחִים. וְעַל צִדְקוֹתֶיךָ אָנוּ נִשְׁעָנִים. וְלִסְלִיחוֹתֶיךָ אָנוּ מְקַוִּים. וְלִישׁוּעָתְךָ אָנוּ מְצַפִּים. אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקוֹת מִקֶּדֶם מַעֲבִיר עֲוֹנוֹת עַמּוֹ וּמֵסִיר חַטֹּאת יְרֵאָיו. כּוֹרֵת בְּרִית לָרִאשׁוֹנִים וּמְקַיֵּם שְׁבוּעָה לָאַחֲרוֹנִים: אַתָּה הוּא שֶׁיָּרַדְתָּ בַּעֲנַן כְּבוֹדְךָ עַל הַר סִינַי. וְהֶרְאֵיתָ דַרְכֵי טוּבְךָ לְמֹשֶׁה עַבְדֶּךָ. וְאָרְחוֹת חֲסָדֶיךָ גִּלִּיתָ לוֹ. וְהוֹדַעְתּוֹ כִּי אַתָּה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן. אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וּמַרְבֶּה לְהֵיטִיב וּמַנְהִיג אֶת הָעוֹלָם כֻּלּוֹ בְּמִדַּת הָרַחֲמִים: וְכֵן כָּתוּב. וַיֹּאמֶר אֲנִי אַעֲבִיר כָּל טוּבִי עַל פָּנֶיךָ וְקָרָאתִי בְשֵׁם יְיָ לְפָנֶיךָ וְחַנּוֹתִי אֶת אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם:

דִּינֶען גִּירוּהְט זִיכֶער חרב עֶס אִיז חֶרֶב גִיוָוארִין אוּנ הָאט זִיךְ אוֹיס גִילָאזְט דֶער רֵיחַ פוּן קָרְבָּנוֹת שהיו זַיי זַיינֶען פַר וָואנְגִילְט גִיוָוארִין דִי גִיזַאלְבְּטֶע כהנים כֹּהֲנִים יודעי דִי וָואס הָאבְּן גִיוואוּסְט אוֹיפְרִיכְטִין עוֹלוֹת אוּנ שְׁלָמִים כמה וויפִיל הָאבְּטוּ אוּנְז גִישְׁטְרָאפְט דוּרְךְ שְׁלוּחִים לא מִיר הָאבְּן נִיט גִיוָואלְט צוּא הֶערִין דִיא שְׁטְרָאפֶערְס סוכן נָאט וָואס רוּהְט אֵייבִּיג אוּנ עֶר אִיז הֵיילִיג זֶעה דִי בּוּשָׁה וָואס מִיר הָאבְּן גִילִיטִין תמוכים עליך מִיר זַיינֶען אָן גִילֶעהְנְט אוֹיף דִיר אוּנ בְּאהֶעפְט אָן דִיר בנוראות מִיט דֶער פָארְכְטִיגְקֵייט פוּן דַיין רֶעכְטֶע הַאנְט זָאלִין מִיר גִיהָאלְפְן וֶוערִין אוֹיף אֵייבִּיג כי על וָוארוּם אוֹיף דַיינֶע גְרוֹיסֶע רַחֲמִים הָאבְּן מִיר אַבְטָחוֹן:

כי על דֶען אוֹיף דַיינֶע גְרוֹיסֶע רַחֲמִים פַאר זִיכֶערִין מִיר זִיךְ ועל אוּנ אוֹיף דַיין גִירֶעכְטִיגְקֵייט לֶעהְנֶען מִיר זִיךְ אָן ולסליחותיך אוּנ צוּ דַיין פַר גֶעבְּן טוּעֶן מִיר הָאפִין ולישועתך אוּנ צוּא דַיין הִילְף טוּעֶן מִיר לוּזִין אתה דוּ הָאסְט לִיבּ גִירֶעכְטִיגְקֵייט אַזוֹ וִוי מִיר גִיפִינֶען בַּיי אַבְרָהָם אָבִינוּ מעביר נָאט אִיז מוֹחֵל דִי עֲוֹנוֹת פוּן זַיין פָאלְק ומסיר אוּנ טוּט אָפּ דִיא זִינְד פוּן דִיא פָארְכְטִיגֶע כורת עֶר הָאט כּוֹרֵת בְּרִית גִיוֶועֶן צוּ דִי עֶרְשְׁטֶע אָבוֹת ומקים אוּנ אִיז מְקַיֵּם דִי שְׁבוּעָה צוּ דִי קִינְדֶער נָאךְ זַיי אתה דוּ בִּיסְט דֶר גָאט וָואס דוּ הָאסְט גִינִידֶערְט מִיט וָואלְקִין דָאס אִיז עֲנַנֵי כָּבוֹד והראית אוּנ דוּ הָאסְט גִיוִויזִין דַיינֶע גוּטֶע וֶועגְן צוּ דַיין קְנֶעכְט משה רַבֵּנוּ ואורחות אוּנ דִי וֶועגְן פוּן דַיינֶע חֲסָדִים הָאסְטוּ אַנְטְפְּלֶעקְט צוּ אִים והודעתו אוּנ הָאסְט אִים מוֹדִיעַ גִיוֶועֶן כי אַז דוּ בִּיסְט אֵיין אֵל רַחוּם וְחַנּוּן ארך אוּנ דֶר לֵיינְגֶערְסְט דֶעם צָארִין ורב אוּנ פִיל חֶסֶד ומרבה אוּנ מֶערְסְט גוּטֶעס צוּ טָאן ומנהיג אוּנ דוּ פִירְסְט דִי וֶועלְט מִיט מִדַּת הָרַחֲמִים וכן אוּנ אַזוֹ שְׁטֵייט אִין פָּסוּק ויאמר אוּנ גָאט הָאט גִיזָאגְט אִיךְ וֶועל מַאכִין אִיבֶּר פָארִין נָאר מַיין גוּטֶס אוֹיף דַיין פָּנִים וקראתי אִיךְ וֶועל רוּפְן מִיט דֶעם נָאמֶן יְיָ פַר דִיר וחנותי אוּנ אִיךְ וֶועל לַייט זֶעלִיגִין וֶועמֶען אִיךְ וֶועל גֶעבִּין אֵיין מַתְּנַת חִנָּם ורחמתי אוּנ אִיךְ וֶועל מְרַחֵם זַיין וֶועמֶען אִיךְ וֶועל וֶועלִין דֶער בַּארֶעמֶען:

אֵל אֶרֶךְ אַפַּיִם אַתָּה וּבַעַל הָרַחֲמִים נִקְרֵאתָ. וְדֶרֶךְ תְּשׁוּבָה הוֹרֵיתָ: גְּדֻלַּת רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ. תִּזְכּוֹר הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם לְזֶרַע יְדִידֶיךָ: תֵּפֶן אֵלֵינוּ בְּרַחֲמִים. כִּי אַתָּה הוּא בַּעַל הָרַחֲמִים: בְּתַחֲנוּן וּבִתְפִלָּה פָּנֶיךָ נְקַדֵּם. כְּהוֹדַעְתָּ לֶעָנָיו מִקֶּדֶם: מֵחֲרוֹן אַפְּךָ שׁוּב. כְּמוֹ בְּתוֹרָתְךָ כָּתוּב: וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ נֶחֱסֶה וְנִתְלוֹנָן. כְּיוֹם וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן: תַּעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע וְתִמְחֶה אָשָׁם. כְּיוֹם וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם: תַּאֲזִין שַׁוְעָתֵנוּ וְתַקְשִׁיב מֶנּוּ מַאֲמָר. כְּיוֹם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ וְשָׁם נֶאֱמַר:

אֵל מֶלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים. מִתְנַהֵג בַּחֲסִידוּת. מוֹחֵל עֲוֹנוֹת עַמּוֹ. מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן. מַרְבֶּה מְחִילָה לְחַטָּאִים וּסְלִיחָה לְפוֹשְׁעִים. עֹשֶׂה צְדָקוֹת עִם כָּל בָּשָׂר וָרוּחַ. לֹא כְרָעָתָם תִּגְמוֹל: אֵל הוֹרֵיתָ לָנוּ לוֹמַר שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. וּזְכוֹר לָנוּ הַיּוֹם בְּרִית שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה. כְּמוֹ שֶׁהוֹדַעְתָּ לֶעָנָיו מִקֶּדֶם. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וַיֵּרֶד יְיָ בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם. וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְיָ:

וַיַּעֲבוֹר יְיָ עַל פָּנָיו וַיִּקְרָא:

אל ארך אפים דו גאט ביסט אַמאַריךְ אף אונ ביסט גירופן איין בַּעַל הָרַחֲמִים. אונ האסט גיוויזן דעם וועג פון תְּשׁוּבָה. דאס גרויסקייט פון דיין רחמנות אונ דיין גינאַד זאלסטו גידיינקן היינט אונ אַלע טאג צו דיא קינדער פון דיינע גיליבטע דאס זיינן אונזרע אָבוֹת. קער דיךְ צו אונז מיט רַחֲמָנוּת ווארום דו ביסט איין בעל הָרַחֲמִים. מיט גבעט אונ מיט תְּפִלָּה טוען מיר פעדרן דיין אנגעזיכט אזו ווי דו האסט גמאכט וויסן דעם ענו דאס איז משה רבינו עליו השלום פון פריער אן. קער דיךְ אום פון דיין גרים צארין אזו ווי עס שטייט אין דיין תּוֹרָה. אונ אין שאטין פון דיינע פליגיל לאמיר זיך באשיצין תָּמִיד אונ נעכטיגין ווי דעם טאג וואס גאט האט גינידרט מיט איין וואלקן צו משה רבינו. זאלסט איבער פארן איבר דעם מיסטייט אונ זאלסט אויסמעקן די שולד וויא דעם טאג וואס משה רבינו איז גישטאנן מיט גאט. פר נעם אונזר גישריי אונ אונזר זאגין, וויא דעם טאג וואס משה רבינו האט גירופן אין גאטס נאמן. דארטין איז גיזאגט גיווארין דיא שלש עשרה מדות אז גאט איז איין רחום וחנון וגו':

אל מלך יושב גאט וואס ער איז איין מֶלֶךְ טוט זיצן אויף דעם שטול פון רַחֲמִים. מתנהג בחסידות ער טוט זיך פירין מיט חֲסִידוּת. מוחל עונות עמו ער איז מוחל דיא עֲוֹנוֹת פון זיין פאלק. מעביר ראשון ער מאכט איבער פארין דיא ערשטע עבירות. מרבה מחילה ער טוט מערין מחילה צוא זינדיגע אונ סליחה צוא פושעים. עושה צדקות ער טוט צדקה מיט אַלע מענטשן. לא כרעתם תגמול טוסט זיא ניט וויא זייער בייזקייט. אל הורית לנו לומר גאט האסט אונז גילערינט צוא זאגין שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מדות. וזכור לנו היום גידיינק אונז היינט דיא זיכערהייט פון שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מדות. כמו שהודעת לעניו מקדם אזו וויא דו האסט מודיע גיוועזין צו משה רבינו וואס ער איז גיוועזין איין ענו פון פריער אן. כמו שכתוב ווי עס שטייט אין דיין תּוֹרָה:

ח' ה' אל רחום וחנון וגו'

ויעבור ה' עס איז איבער גיפארין איין נבואה פון גאט פאר משה אונ האט גירופן, גאט

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת. נצר
חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה: וסלחת
לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: סלח לנו אבינו כי חטאנו
מחל לנו מלכנו כי פשענו: כי אתה אדני טוב וסלח ורב
חסד לכל קוראיך:

יי בקר תשמע קולנו בקר נערוך לך ונצפה: שמע קול תחנונינו בשועינו
אליך. בנשאנו ידינו אל דביר קדשך: שמע יי קולנו נקרא חננו ועננו: שובנו
אלהי ישענו והפר כעסך עמנו: אין קורא בשמך בצדק מתעורר להחזיק בך:
שמעה תפלתנו יי ושועתנו האזינה אל דמעותינו אל תחרש:

כרחם אב על בנים כן תרחם יי עלינו: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה:
יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם
בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: סלח נא לעון העם הזה כגודל
חסדך וכאשר נשאתה לעם הזה ממצרים ועד הנה ושם נאמר: ויאמר יי
סלחתי כדברך: הטה אלהי אזנך ושמע פקח עיניך וראה שוממותינו והעיר
אשר נקרא שמך עליה כי לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניך כי
על רחמיך הרבים: אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר
למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך:

ב סליחה מיוסד ע"פ א"ב כפול ובסוף חתום שם המחבר שלמה

אלהינו ואלהי אבותינו

אין מי יקרא בצדק. איש טוב נמשל כחדק. בקש רחמים
בעד שחוקי הדק. בשום פנים אין בדק: גבר תמים
ונבר אפס. גמר חסיד וצדיק נרפס. דור עני בעונו נתפס.

ער איז איין דער בארמיגער צוא דעם וואס האט ערשט במחשבה צוא זינדיגין אונ צוא
דעם וואס האט שון גיזינדיגט אונ האט תשובה גיטאן. אונ איין לייט זעליגר. ער שטראפט
ניט באלד ווען דער מענטש זינדיגט כדי ער זאל תשובה טאן אונ איז פול מיט גינאד
צו דיא וואס דארפין חסד וואס האבין קיין זכות ניט אונ איין ווארהאפטיגער צו באצאלין
אין גוטין שכר צו די וואס טוען זיין רצון. ער היט דעם חסד וואס דער מענטש טוט צוא
באצאלין אין צוויי טויזינד דורות נאך אים. ער איז מוחל די זינד וואס דר מענטש טוט פון
זיין הנאה ווענן דאס מיינט מען ער מיינט ניט להכעיס צו טאן אונ וואס ער טוט חס ושלום
אפילו להכעיס אונ וואס ער טוט אום נערן. א"נ ריין מאכט ער ניט, דאס הייסט ער איז ניט
מוחל אפילו איין קליינע עבירה דעם וואס טוט קיין תשובה ניט אבער תשובה העלפט
אפילו אויף דער גרעסטער עבירה. בעטין מיר דיך אז דו זאלסט מוחל זיין אויף אונזערע
מוטווילינע זינד אונ אום נעריגע זינד אונ זאלסט אונז מאכין פאר איין ארב צו דיר. פאר
גיב אונז אונ זיי אונז מוחל אונזר פאטר אונ קיניג ווארום מיר האבין גיזינדיגט. דען דו ביסט
איין גאט איין גוטער אונ איין פארגעבער אונ פיל מיט חסד צווא אלע וואס רופין דיך:
אלהינו אונזער גאט אונ דער גאט פון אונזערע עלטערין:
אין מי עס איז ניט דא ווער עס זאל דיך אן רופין מיט גירעכטיקייט איש דער גוטער מענטש
איז גלייך ווי דר דארין בקש בעטין רחמים פאר די פרומע וואס זיינען פאר שטויסין פון
דעם יצר הרע בשום קאן מען בשום אופן ניט גיפינען גבר אנאנדר מענטש אונ אריינער האט

דְּרָכָיו לְהַגִּיד מִי יְחַפֵּשׂ: הוֹסַפְנוּ בְחַטָּאֵינוּ חֵמָה לְהַבְעִיר.
הַמִּתְנַדְּבִים כִּבְנֵי בַיִת לְהַפְעִיר. וּמַה יַּעֲצוֹר כֹּחַ רַב וְצָעִיר.
וִדּוּי וָפֶלֶל לְהַקְדִּישׁ וָעִיר: וְחִלֵּיתִי וְאִירָא בְּעַד מַחַן. זַעַק
לְחַוּוֹת לְחוֹקֵר וּבוֹחֵן. חֲסַר חֶסֶד וְיִתּוּר צַחַן. חֵן אֵיךְ אֶמְצָא
בְתַחַן: טוֹב לְקוֹרְאֶיךָ בְּנֶפֶשׁ רַהַב. מְרַחֵם נְשׂוּא וּלְכַלְכֵּל
יְהַב. יְקַר חַסְדְּךָ עָלַי יוּרְהַב. יַעַן קוֹלִי לְהַאֲזִין בְּאַהַב:
כְּהֶגוּן מִדּוֹת וּבִתְפִלָּה שָׁלֵם. כְּזָקֵן וְרָגִיל וְלֹא כְּגֹלֶם.
לְהֵחָשֵׁב נֶגְדְּךָ דְּכָאִי מִלְּהִכָּלֵם. לְרְוַחְתִּי זְכֹרָה רַחֲמֶיךָ
מֵהִתְעַלֵּם: מְרֻבִּים צָרְכֵינוּ וְאֵין לְהֵאָמֵר. מִקֹּצֶר דֵּעָה
וּמֵרוֹב מֶמֶר. נֶגְדְּךָ הַכֹּל יוֹצֵר חוֹמֶר. נוֹהֵג וְרוֹעֶה צֵל וְשׁוֹמֵר:
שׁוֹרַדְנוּ כְּתוֹרֶן הַר בְּדוּדֵנוּ. סְחִי וּמָאוֹס הוּשַׂם כְּבוֹדֵנוּ.
עֻנֵּנוּ וְתֻנֵּנוּ מִחְיָה בְּשִׁעְבּוּדֵנוּ. עוֹד לְמַנֶּיךָ בַּקֵּשׁ אֲבוֹדֵינוּ:
פְּקֻדַּת נִגְעֵי תוֹכְחוֹתֶיךָ שְׁבוּטִים. פְּזוּרִים פְּרוּדִים וּבַגּוֹיִם
עֲבוּטִים. צְפוּנִים בְּסִבְכָךְ מֵרִיב וְשֹׁפְטִים. צְפִיַּת תִּפְאַרְתְּךָ
לָמוֹ מַבָּטִים: קוֹל כֹּחֲךָ לְהַב חוֹצֵב. קֶצֶב טוֹב וְחִלּוּפוֹ
קוֹצֵב. רֵעֶיךָ דּוֹפְקִים בְּקוֹל עָצֵב. רְצוּת נִדְבָתָם וּבְקִרְבָּם

זיך אויסגילאזט נמר עס האט זיך אויסגילאזט דר חסיד אונ דר צדיק איז גיווארין צו טראכטין דור דאס ערגסטער דור פון צדיקים ווערט אין זיין זינד אליין באצוואונגען דרכיו זיינע גוטע מעשים צו זאגין ווען זוכט מען הוספנו מיר האבין גימערט מיט אונזערע זינד גאטס צארין אן צו צינדין המתנדבים די צדיקים וואס האבין זייער הארץ באוויליגט אונ האבין גישריען פר גאט אזו ווי בני בית זיינן ניתאפט גיווארין פאר אונזערע זינד ומה אונ וואס קאן זיך שטארקן אגרויסער אדר אקליינער וידוי ער זאל מסדר זיין ודוי אונ תפלה מתפלל זיין צו גאט ברוך הוא וואס רועט צווישין די מלאכים וואס ווערין אן גירופין עירין קדישין וחלתי איך פארכט מיך אונ האב מורא צו שרייען פאר די מחנה זעק דאס גישריי פון מיין תפלה צו ריידין פאר גאט ב״ה וואס ער ווייס אונ קלערט אלע הערצער חסר מיר זיינען גימינערט פון חסדים אונ מעשים טובים אונ גימערט מיט אומריינינקייט פון עבירות חן ווי אזו קאן איך גיפינען חן מיט מיין תפלה טוב עס איז גוט דיך אן צו רופין מיט אגרוים הארץ דאס הייסט מיט כונה מיטין גאנצין הארצין מרחם זייערע עבירות פאר גיב אונ גיב זיי זייער פרנסה יקר דיין טייערער חסד זאל אויף מיר גישטארקט ווערין יען פון וועגין דו זאלסט פאר נעמען מיין תפלה מיט ליבשאפט כהגון וויא איך וואלט גיהאט גוטע מדות אונ בין מתפלל מיט גאנצער כונה כזקן זאלסט אן נעמען מיין תפלה אזו ווי אזקן וואס איז גיוואונט מתפלל צו זיין אונ נים ווי איין גולם להחשב עס זאל חשוב זיין פאר דיר מיין גיבראכין הארץ איך זאל ניט פאר שעמט ווערין לרוחתי אן דיין רחמנות נידיינק אונ זאלסט זיך ניט פאר הוילן פון מיין תפלה מרובים אונזערע באדערפענעש איז פיל מיר קאנען ניט אוים זאגין מקוצר מחמת אונזער קליינעם שכל אונ גרוים ביטער הארץ נגדך פאר דיר אונזער באשעפער וואס דו האסט אונז באשאפין פון ליים איז אלץ אנטפלעקט נוהג דו ביסט אונזער פירער אונ אונזער היטער קול דאס קול פון דיין כח בשעת מתן תורה האט אוים גיהאקט פלאם פייער קצב אויסגיזעצטע זאכין צו נוטין אונ פאר קערט זעצטו אויך אלץ אוים רעיך דיא פרומע קלאפין אן אונ זיינען מתפלל מיט איין

הִתְיַצֵּב: שׁוֹקְדִים בְּצוֹם לְבָם לְהַכְנִיעַ. שֹׁאֲגִים מוּעָם בַּחֲדָרֶיךָ תַּצְנִיעַ. תּוֹבְעִים בְּלַחַשׁ שָׂפָה לְהָנִיעַ. תַּאֲוָתָם אַל נָא תַמְנִיעַ: שִׁמְךָ אֱלֹהִים חַיִּים מְתֹאָר. לְחַיִּים טוֹבִים מִמְּךָ נִשְׁאָר. מְקוֹר חַיִּים עִמְּךָ מְתֻבְאָר. הַבִּיטָה וַעֲנֵנוּ וְעֵינֵינוּ הָאֵר: אל מלך ויעבור וכו'

תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ: תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ אֶל הֵיכַל קָדְשֶׁךָ: תָּבֹא לְפָנֶיךָ אֶנְקַת אָסִיר כְּגֹדֶל זְרוֹעֲךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוּתָה: אֱלֹהֵינוּ בֹּשְׁנוּ בְּמַעֲשֵׂינוּ וְנִכְלַמְנוּ בַּעֲוֹנֵינוּ: כרחם אב. לה' הישועה וכו'

ג סליחה מיוסד ע"פ תשר"ק כפול אלהינו ואלהי אבותינו ולבסוף חתום ש"ה שלמה הקטן והצעיר

תָּבֹא לְפָנֶיךָ שַׁוְעַת חִנּוּן. תְּהִי נָא אָזְנְךָ קַשֶּׁבֶת תַּחֲנוּן. שְׁמָעָה יְיָ צֶדֶק הַקְשִׁיבָה רִנּוּן. שָׂר מְיַשְּׁרִים וּמַעֲלִים מְרַנּוּן: רֹאשׁ לְהָרִים נִכְלַמְנוּ בּוֹשְׁנוּ. רֵיחַ נִרְדֵּנוּ כִּי הִבְאַשְׁנוּ. קִלְקַלְנוּ יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת שִׁבַּשְׁנוּ. קַרְקַע פָּנֵינוּ כְּבֶגֶן כָּבַשְׁנוּ: צַר וּמָצוֹק מִכָּל צַד. צֹאן נִדָּחָה מֵאֵין מְצַד. פָּנָה לְיָמִין יִגְזוֹר מִצְעָד. פַּחַד מִשְּׂמֹאל וְצַיִד הַצָּד: עֵינֶיךָ רוֹאוֹת תִּהְיֶינָה פְּקוּחוֹת. עֹנִי וְעִנּוּי מִצָּרוֹת הַמְּתוּחוֹת. סֵפֶד לְרִנָּה לְרַצּוּי תוֹכָחוֹת. סִבּוֹת וְהֵפּוּךְ בְּדַרְכֶיךָ הַנְּכוֹחוֹת: נִתַּנּוּ בַּעֲוֹנֵינוּ לַשֶּׁבִי וּלְבִזָּה. נִהֲגוּ מְלָכֵינוּ וְכֹהֲנֵינוּ לְבוּזָה. מָרוֹם נִכְבָּדוֹת וְאַהֲבָה עַזָּה. מִגַּרְתָּ לָאָרֶץ לְשַׁמָּה וּלְעִזָּה: לֹא חִלִּינוּ פָנֶיךָ לְהַפִּיל תְּחִנָּה. לְהַשְׂכִּיל בַּאֲמִתְּךָ מַעֲלוֹת צַחֲנָה. כָּלִינוּ כִּסְדוֹם בְּשֵׁפֶל קוֹל הַטַּחֲנָה. כִּמְעַט רֶגַע לוּלֵי תְחִנָּה: יֶתֶר הַפְּלֵיטָה לְהַשְׁאִיר חַסְתָּ. יָתֵד וְגָדֵר תַּתָּה וְכָנַסְתָּ. טִלְטַלְתָּנוּ כְּנֶגֶד שָׁלֹשׁ

טְרוֹיעֶרִיג קוֹל רצית זַיי מְקַבֵּל בְּרָצוֹן זַייעֶר תְּפִלָּה אוּנ זָאלְסְט רוּעֶן צְוִוישִׁין זַיי שוקדים זַיי אַיילִין מִיט תַּעֲנִיתִים זַיי זָאלִין זַייעֶר הַארְץ מַכְנִיעַ זַיין שאגים זַייעֶר בְּרוּמוּנְג זָאלְסְטוּ פַאר בָּארְגִין אִין דַיינֶע חֲדָרִים תובעים זַיי בֶּעטִין זַייעֶר תְּפִלָּה שְׁטִיל נָאר מִיט דִי לֶעפְּצִין שָׁאקְלֶען זַיי תאותם זַייעֶר גִילוּסְטִיקַייט וָואס זַיי בַּאדַארְפִין זָאלְסְטוּ נִיט פַאר מַיידִין שמך דַיין נָאמֶען לֶעבֶּעדִיגֶער גָאט וֶוערְט מִיט פְרוּמֶע בַּאשַׁיינְט לחיים צוּ חַיִּים טוֹבִים זָאלִין מִיר פוּן דִיר אִיבֶּער בְּלַייבִּין מקור אַיין קְוַואל פוּן לֶעבִּין וֶוערְט מִיט דִיר בַּאשַׁיידֶעט הביטה ועננו דְרוּם בֶּעטִין מִיר דִיךְ זֶעה אוּנ עֶנְטְפֶער אוּנְזֶער תְּפִלָּה אוּנ דֶער לַייכְט אוּנְזֶערֶע אוֹיגִין אִין דַיין תּוֹרָה:

תבא לפניך שועת חנון עֶס זָאל קוּמֶען פַאר דִיר דָאס גִישְׁרַייא פוּן אוּנְזֶער תְּפִלָּה תהי נא דַיין אוֹיעֶר זָאל פַאר נֶעמֶען דָאס גִיבֶּעט שמעה יי הֶער צוּ גָאט גִירֶעכְטִיקַייט פַאר נֶעם גִיזַאנְג שר מישרים דוּ זֶעהֶסְט נָאר אִין נוּטְצֶע מַעֲשִׂים אוּנ נִיט אִין מַעֲשִׂים רָעִים וָואס לַייט רַיידִין פוּן זַיי ראש להרים דֶעם קָאפּ אוֹיף הַייבִּין שֶׁעמֶען מִיר זִיךְ ריח נרדנו דֶעם רֵיחַ פוּן אוּנְזֶערֶע נוּטְצֶע מַעֲשִׂים הָאבִּין מִיר קַיילֶע גִימַאכְט קלקלנו מִיר הָאבִּין מְקַלְקֵל גִיוֶועזִין רֶעכְטְפַארְטִיגֶע זַאכִין אוּנ דִי צְוֵוייא תּוֹרוֹת הָאבִּין מִיר גִימַאכְט וִוי גְרַייזִין קרקע דְרוּם הָאבִּין מִיר אוּנְזֶער פָּנִים בַּאהַאלְטִין אִין דֶר עֶרְד פַאר בּוּשָׁה ספד לרנה דִי קְלָאג קֶער אוּם צוּ גִיזַאנְג אוּנ דִי שְׁטְרָאף צוּ בַּאוִוילִיגוּנְג אַזוֹ וִוי דַיינֶע רֶעכְטְפַארְטִיגֶע וֶועגִין זַיינֶען מרום דִי הוֹיכֶע גִיעֶרְלִיכְטֶע דָאס אִיז יְרוּשָׁלַיִם אוּנ דִי שְׁטַארְקֶע לִיבְּשַׁאפְט מגרת לארץ הָאסְטוּ אַרָאפְּגִיוָוארְפִין צוּ דֶר עֶרְד צוּ וִוּיסְט אוּנ גִישְׁפֶּעט לא חלינו מִיר הָאבִּין נִיט גִיבֶּעטִין דַיין פָּנִים מִתְפַּלֵּל זַיין פַאר דִיר להשכיל צוּ קְלִיגִין אִין דַיין אֱמֶת דָאס אִיז דִי תּוֹרָה הָאבִּין מִיר נִיט גִיקְלִיגְט. מַחֲמַת עֶס אִיז אוֹיפְגִיגַאנְגֶען דָאס מִיאוּסְקַייט פוּן דֶעם יצה"ר אוּנ הָאט נִיט גִילָאזְט אוּנְז קְלִיגִין אִין דַיין תּוֹרָה כלינו מִיר וָואלְטִין פַאר לֶענְג גִיוָוארִין אַזוֹ וִויא סְדוֹם אִין אַיין רֶגַע אִיבֶּער דֶעם וָואס מִיר הָאבִּין זִיךְ מַשְׁפִּיל גִיוֶועזִין פוּן צוּ לֶערְנֶען אִין דֶר תּוֹרָה כמעט וֶוען מִיר וָואלְטִין נִיט גִיבֶּעטִין דִיךְ יתר דָאס אִיבֶּער בְּלַייבּוּנְג אִיבֶּער צוּ לָאזִין הָאסְטוּ רַחֲמָנוּת גִיהַאט יתד וגדר אַפְּלָאקִין אוּנ אַיין צַאם דָאס אִיז דֶר יֵצֶר הָרָע הָאסְטוּ אוּנְז בַּאשַׁאפִין טלטלתנו כנגד דוּ הָאסְט אוּנְז פַאר וָואגִילְט אַנְטְקֶעגִין דִי דְרַייא עֲבֵירוֹת וָואס דוּ

מָאַסְתָּ. סִירַת כּוֹסֶף בִּגְלָלֵנוּ רָמַסְתָּ: חֲבוֹל חִבַּלְנוּ מַעַל לְמְעוֹל. חִבַּלְנוּ מְעוֹל אֶל עוֹל. זְכוֹר צַוִּיתָ בְּלִי לְגָעוֹל. זְרוּיִם לְקַבֵּץ וְבָם לִבְעוֹל: וְאַתָּה אַחֲרֵי כָּל הַבָּא וַדַּאי וְצַדִּיק וְלָנוּ הַדִּבָּה. הַיּוֹם כְּמֵאָז בְּלִי סִבָּה. הִנְנוּ לְפָנֶיךָ בְּאַשְׁמָה רַבָּה: דַּלַּת עַם לְקֶלֶס וְחֵרוּף. דְּחוּפִים סְחוּפִים נְתוּנִים לְטֵרוּף. גָּלוּת וְשִׁעְבּוּד בְּנִסָּיוֹן וְצֵרוּף. גַּלְגֵּל בְּחֶסֶד לִסְלִיחָה וְחֵרוּף: בְּרַחֲמֶיךָ עוֹד בְּרִבּוּת עִתִּים. כֹּה נִוָּשַׁע קַיָּם וְהוֹשַׁעְתִּים. אֵלֶּה מֵרָחוֹק יָבֹאוּ כִתִּים. וְאֵלֶּה מִצָּפוֹן צִיִּים וְכִתִּים: שֶׁלְּךָ הֵם עֲבָדֶיךָ וְעַמֶּךָ. לַבֵּב כִּימֵי קֶדֶם מַנְעִימֶיךָ. מָשְׁכֵנוּ אַחֲרֶיךָ שִׂימֵנוּ בִּרְשׁוּמֶךָ. הַכֹּל חֲפֵצִים לְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ: הַקָּטֹן לְאֶלֶף גַּדֵּל רְחוּמֵנוּ. וְהַצָּעִיר לְגוֹי לְהַעֲצִים בִּתְחוּמֵנוּ. יַחֵד בְּכָל צִדְקוֹתֶיךָ לְרַחֲמֵנוּ. יָשֹׁב נָא אַפְּךָ וְתַנְחֲמֵנוּ: אל מלך יושב וכו'

ד פזמון מיוסד ע"פ א"ב

בְּמוֹצָאֵי מְנוּחָה קִדַּמְנוּךָ תְּחִלָּה. הַט אָזְנְךָ מִמָּרוֹם יוֹשֵׁב תְּהִלָּה. לִשְׁמוֹעַ אֶל הָרִנָּה וְאֶל הַתְּפִלָּה: אֶת יְמִין עֹז עוֹרְרָה לַעֲשׂוֹת חָיִל. בְּצֶדֶק נֶעֱקַד וְנִשְׁחַט תְּמוּרוֹ אַיִל. גְּנוֹן נָא גִּזְעוֹ בְּזַעֲקָם בְּעוֹד לָיִל. לשמוע: דָּרֹשׁ נָא דּוֹרְשֶׁיךָ בְּדָרְשָׁם פָּנֶיךָ. הִדָּרֵשׁ לָמוֹ מִשְּׁמֵי מְעוֹנֶךָ. וּלְשַׁוְעַת חִנּוּנָם אַל תַּעְלֵם אָזְנֶךָ. לשמוע: זוֹחֲלִים וְרוֹעֲדִים מִיּוֹם בּוֹאֶךָ.

האסט מָאָס געוועזן עֲבוֹדַת גִּלּוּלִים גִּלּוּי עֲרָיוֹת שְׁפִיכוּת דָּמִים סירת כוסף דעם גילוסטיגען היכל האסטו וועגין אונז צו טראטין חבול מיר האבין גינומען משכנות פון עניים אונ אלמנות אונ האבין ניט אום גיקערט דאס האבין מיר גיטאן צו פעלשין דיין תורה זכור גידיינק וואס דו האסט גישריבין אין דר תורה אז דו וועסט אונז גיט מאס זיין זרוים אונ ווידער האסטו אונז צו גיזאגט די ישראל וואס זיינען פאר שפרייט וועסטו איין זאמלען אונ אן זיי הערשין ואתה אחרי אונ נאך דעם אלעם וואס עס איז אויף אונז גיקומען ביסטו דר צדיק בודאי אונ צו אונז איז די שאנד היום היינט אזו ווי פריער אן איין פאר בייטונג הננו מיר זיינען פאר דיר אין גרויס זינד בדת דלות אזו ווי דו האסט אונז גיהאלפין אין פיל צייטין זאלסטו אונז נאך העלפין מיט דיין רחמים כה מיט דיר זאלין מיר גיהאלפין ווערין קים זיי מקים דיין בטחון דעם פסוק והושעתים אונ איך וועל זיי העלפין אלה די ישראל פון ווייטין וועלין קומען פון כתים ואלה אונ די פון צפון זייט וועלין אויך קומען פון די מדינות ציים אונ כתים זאלין נעמין אשכח והודיה פאר דיר שלך זייא זיינען דיינע קנעכט אונ דיין פאלק לבב זיי זיי מחבב אזו ווי לאנגע צייטין דיינע ישראל וואס זינגען פאר דיר שירות ותשבחות משכנו ציהע אונז נאך דיר מאך אונז דיינע פאר צייכינטע הכל מיר אלע באגערין צו פארכטין זיך פאר דיין נאמען הקטן דאס איבר בלייבעג פון אונז זאלסטו גרייסין אז דער קליינער מענטש זאל זיין צו טויזינדר והצעיר אונ דר איינגסטער זאל זיין צו אשטארק פאלק אין אונזער גבול אין ארץ ישראל יחד אונ דאס אלין זאלסטו טאן פון וועגין דיין גירעכטיקייט צו דר בארעמען זיך ישב עס זאל זיך אוועק קערין דיין צארין אונ זאלסט אונז מרחם זיין:

במוצאי כנוחה אין מוצאי שבת האבין מיר אן גיהייבין מתפלל צו זיין פאר דיר הט נייג דיין אויער פון דעם הימיל גאט ברוך הוא וואס ניצט אונ ווארט אויף די לויב פון די ישראל לשמוע דו זאלסט צו הערין צו דעם גיזאנג אונ צו דר תפלה את דר וועק דיין רעכטע האנט צו טאן שטארקייט אנטקעגין שטן נעקד אין דעם זכות פון יצחק וואס ער איז גיווארן גיבונדין אונ צום סוף איז גיקוילעט גיווארין אויף זיין ארט א ווידער גנן באשיץ אונ דער בארים דיינע קינדר מיט זייער גישריי אז עס איז נאך פאר טאג דרש פארשט דיינע ישראל וואס זיי פארשטין דיין פנים מיט תפלות הדרש ווער גיפארשט צו זיי פון דעם הימיל פון דיין וואונונג ולשועת אונ צו די גישרייא פון זייער גיבעט זאלסטו ניט פאר הוילין דיין אויער

חלים כמכבירה מעברת משאך. טנופם מחה נא וידו פלאך. לשמוע: יוצר אתה לכל יציר נוצר. כוננת מאז תרף לחלצם ממצר. לחננם חנם מאוצר המנצר. לשמוע: מרום אם עצמו פשעי קהליך. נא סגבם מאוצר המוכן בזבולך. עדיך לחון חנם באים אליך. לשמוע: פנה נא אל התלאות ואל לחטאות. צדק צועקיך מפליא פלאות. קשב נא חנונם אלהים יי צבאות. לשמוע: רצה עתירתם בעמדם בלילות. שעה נא ברצון כקרבן כליל ועולות. תראם נסיך עושה גדולות. לשמוע אל הרנה ואל התפלה: כמוצאי. אל מלך

זכור רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה: זכרנו יי ברצון עמך פקדנו בישועתך: זכור עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך הר ציון זה שכנת בו: זכור יי חבת ירושלים אהבת ציון אל תשכח לנצח: אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: זכור יי לבני אדום את יום ירושלים האומרים ערו ערו עד היסוד בה: זכור לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעולם: זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו:

וחלים זיי שרעקין זיך אונ ציטערין פון דעם טאג פון דיין קומען צום יום הדין חלים עס נעמט זיי אן אציטערנעס אזו ווי איין אשה וואס האט דאס ערסטע קינד מעברת פון דיין פייערגין צארין טנופם זייערע עונות פאר גיב ווערין זיי לויבין דיינע וואונדר יוצר דו ביסט דר בשעפר צו אלע באשעפענעס כוננת דו האסט אן גיברייט תשובה צו איין רפואה זיי מציל צו זיין פון דעם יצר הרע לחננם זאלסט זיי געבין אמתנת חנם פון אוצר ברכה וואס איז גיהיט מרום ווען זיי האבין זיך גישטארקט ביז צום הימיל דיא זינד פון דיין קהל ישראל נא בעטין מיר דיך שטארק זיי פון דעם אוצר וואס איז אן גיברייט אין דיינע הימלען עדיך דיין עדה קומען צו דיר דו זאלסט זיי געבין אמתנת חנם פנה קער דיך צו אונזער מידיקייט פון צרות וואס מיר האבן גיהאט נאך דעם חורבן הבית אונ ניט צו די זינד צדק מאך גירעכט די וואס שרייען צו דיר נאט וואס טוט וואונדר קשב פאר נעם זייער גיבעט גאט איבער אלע הערשאפט רצה באוויליג זייער תפלה אין זייער אויף שטיין בייא נאכט שעה קער דיך צו זייער תפלה ברצון אזו וויא אקרבן עולה וואס עס ווערט פאר ברענט אויף דעם מזבח תראם זאלסט זיי ווייזן דיינע נסים וואס דו טוסט גרויסע וואונדער לשמוע זאלסט צו הערין צום גיזאנג אונ צו דר תפלה:

זכור רחמיך גידיינק דיין דר בארימהקייט גאט ב"ה אונ דיינע חסדים ווארום פון אייביג זיינען זיי. גידיינק אונז אין גוטין ווילין דיין פאלק אונ גידיינק אונז אין דיין הילף. גידיינק דיין גימיין וואס דו האסט באשאפין זיי. דו האסט אויסגילייזט דיינע שבטים פון מצרים גידיינק דעם בארג ציון וואס דו האסט גירועט אין אים. גידיינק גאט ברוך הוא דאס ליבשאפט פון ירושלים דאס ליבשאפט פון דר שטאט ציון זאלסטו ניט פאר געסין אויף אייביג. דו זאלסט אויף שטיין מרחם זיין די שטאט ציון עס איז שוין צייט צו דר בארעמן. גידיינק גאט ברוך הוא דעם טאג וואס זיי האבין חרוב גימאכט ירושלים דאס זיי האבין גיזאגט לאזין מיר חרוב מאכין ביז אב גרונד. גידיינק צו דיינע קנעכט אברהם יצחק וישראל וואס דו האסט גישווארין צו זיי בייא דיר אונ האסט צו זיי גירעט איך וועל מערין אייערע קינדר אזו ווי די שטערין פון הימיל אונ גאר דאס לאנד וואס איך האב צו גיזאגט וועל איך געבין אויף אייביג צו אייערע

זכור לנו ברית אבות כאשר אמרת. וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכור והארץ אזכור: כאן אומרים זכור ברית

זכור לנו ברית ראשונים כאשר אמרת. וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגוים להיות להם לאלהים אני יי:

עשה עמנו כמה שהבטחתנו. ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם לא מאסתים ולא געלתים לכלותם להפר בריתי אתם כי אני יי אלהיהם:

השב שבותנו ורחמנו כמה שכתוב. ושב יי אלהיך את שבותך ורחמך ושב וקבצך מכל העמים אשר הפיצך יי אלהיך שמה: קבץ נדחינו כמה שכתוב. אם יהיה נדחך בקצה השמים משם יקבצך יי אלהיך ומשם יקחך: מחה פשעינו כעב וכענן כמה שכתוב. מחיתי כעב פשעיך וכענן חטאתיך שובה אלי כי גאלתיך: מחה פשעינו למענך כאשר אמרת אנכי אנכי הוא מוחה פשעיך למעני וחטאתיך לא אזכור: הלבן חטאינו כשלג וכצמר כמה שכתוב. לכו נא ונוכחה יאמר יי אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו: זרוק עלינו מים טהורים וטהרנו כמה שכתוב. וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם: רחם עלינו ואל תשחיתנו כמה שכתוב. כי אל רחום יי אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם: מול את לבבנו לאהבה את שמך כמה שכתוב. ומל יי אלהיך את לבבך ואת לבב זרעך לאהבה את יי אלהיך בכל לבבך

קינדר. גידיינק צו אברהם יצחק מיט יעקב דו זאלסט זיך ניט קערין צום הארטין אקין פון דעם פאלק צו זיינע רשעות פון במזיד אונ זיינע חטאים פון בשוגג:

זכור לנו גידיינק אונז דיא זיכערהייט פון אונזרע אבות אזו וויא דו האסט גיזאגט וזכרתי אונ איך וועל גידיינקען מיין זיכערהייט פון יעקב אונ אויך פון יצחק אונ אויך פון אברהם אונ דאס לאנד וועל איך גידיינקען:

זכור לנו גידיינק אונז די זיכערהייט פון די ערשטע אזו ווי דו האסט צו גיזאגט אז איך וועל גידיינקען צו זיי די זיכערהייט פון די ערשטע וואס איך האב אויס גיצויגין זיי פון דעם לאנד מצרים פאר די אויגין פון פעלקער צו זיין פאר א גאט צו זיי איך בין גאט. טוא מיט אונז אזו ווי דו האסט אונז מבטיח גיוועזין אין פסוק איך האב זיי ניט פאר מיאוסת אונ ניט אויס גישפיגען זיי צו פאר לענדין זיי צו פאר שטערין מיין זיכערהייט מיט זיי ווארום איך בין זייער גאט. מעק אפ אונזרע זינד ווי איין וואלקין אזו וויא עס שטייט גישריבן איך האב אפ גימעקט ווי אוואלקין דיינע עבירות אונ ווי א נעבעל דיינע חטאים קער דיך אום צו מיר ווארום איך האב דיך אויס גילייזט. מעק אויס אונזערע זינד פון במזיד אזו וויא דוא האסט גיזאגט איך מעק אויס דיינע זינד פון במזיד פון מיין כבוד וועגין אונ דיינע עבירות פון בשוגג וועל איך אויך ניט דר מאנן. מאך וייס אונזערע חטאים אזו ווי א שניי אונ ווייסע וואל אזו ווי עס שטייט גישריבן גייט לאזין מיר זיך מתוכח זיין איינער מיט דעם אנדערין אזו זאגט גאט אויב אייערע זינד זיינען אזו ווי רויטע פאדים וועלין זיי ווייס ווערין ווי א שנייא אונ אויב די זינד וועלין זיין ווי קארמעזין וועלין זיי ווערין ווייס אזו ווי ווייסע וואל. שפריינג אויף אונז ריינע וואסער אונ ריינינג אונז אזו ווי עס שטייט גישריבן אונ איך וועל שפריינגען אויף אייך ריינע וואסער וועט איר ריין ווערין פון אלע אייערע אומריינינקייט אונ פון אלע אייערע אום ווירדיקייט וועל איך ריינינען אייך. דר בארעם זיך איבער אונז אונ פאר דארב אונז ניט, אזו וויא עס שטייט גישריבן גאט ב"ה איז דר בארעמיג ער וועט ניט לאזן דיר שלאף ווערין אונ ניט פאר דארבין דיך אונ וועט ניט פאר געסין דעם זיכערהייט פון די אבות וואס ער האט גישווארין צו זיי. מל באשנייד אונזערע הערצער מען זאל ליב האבין דיין הייליגן נאמען אזו וויא עס שטייט גישריבן גאט ב"ה וועט באשניידין דיין הארץ אונ

וּבְכָל נַפְשְׁךָ לְמַעַן חַיֶּיךָ: הִמָּצֵא לָנוּ בְּבַקָּשָׁתֵנוּ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ: תְּבִיאֵנוּ אֶל הַר קָדְשֶׁךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבֵית תְּפִלָּתֶךָ כְּמָה שֶׁכָּתוּב. וַהֲבִיאוֹתִים אֶל הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלוֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל הָעַמִּים:

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ: הֲשִׁיבֵנוּ יְיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם: אֲמָרֵינוּ הַאֲזִינָה יְיָ בִּינָה הֲגִיגֵנוּ: יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִינוּ וְהֶגְיוֹן לִבֵּנוּ לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרֵנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנּוּ: אַל תַּשְׁלִיכֵנוּ לְעֵת זִקְנָה כִּכְלוֹת כֹּחֵנוּ אַל תַּעַזְבֵנוּ: אַל תַּעַזְבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַל תִּרְחַק מִמֶּנּוּ: עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה וְיִרְאוּ שׂוֹנְאֵינוּ וְיֵבֹשׁוּ כִּי אַתָּה יְיָ עֲזַרְתָּנוּ וְנִחַמְתָּנוּ: כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְנוּ אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

די הערצער פון דיינע קינדער כדי דו זאלסט ליב האבן דיין נאמען מיט גאר דיין הארץ אונ זעלע כדי דו זאלסט לעבן. ווער גיפונן צו אונזר גיבעט ווי עס שטייט גישריבן אונ איר וועט זוכין פון דארטין אייער גאט אונ דו וועסט אים גיפינן אז דו וועסט אים פארשטין מיט דעם גאנצין הארצין אונ מיט דעם גאנצין נפש. דו זאלסט ברענגען אונז צו דיין היילגין בארג אונ דו זאלסט אונז דר פרייען אין דעם הויז וואו די תפלות גייען ארויף אזו ווי עס שטייט גישריבן איך וועל ברענגען זיי צו מיין היילגין בארג אונ וועל דער פרייען זייא אין דעם המקדש זייערע קרבנות וועלין זיין צו באווילינגג אויף דעם מזבח ווארום מיין הויז וועט אן גירופין ווערין בית תפלה צו אלע פעלקער:

שמע קולנו יי אלהינו הער צו אונזער קול דו אונזער גאט דר בארים דיך איבער אונז אונ זיי מקבל מיט רחמים אונ מיט רצון אונזערע תפלות: השיבנו ה׳ קער אונז אום גאט ב״ה צו דיר וועלן מיר זיך אום קערין צו דיר. באנייא אונזרע טעג אזו ווי פון לאנג איז גיוועזן. אונזרע רייד פאר נעם פאר שטייא אונזערע רייד. עס זאל זיין צו רצון די רייד פון אונזער מויל אונ די מחשבה פון אונזער הארץ פאר דיר גאט ברוך הוא אונזער באשעפער אונ אונזער אויס לייזער אל תשליכנו רבש״ע דוא זאלסט ניט אוועק ווארפין אונז פון פאר דיר אונ דיין היילגין רוח זאלסטו ניט אוועק נעמען פון אונז. דו זאלסט ניט אוועק ווארפין אונז אויף דר עלטר אז אונזר כח גייט אויס זאלסטו ניט פר לאזין אונז. דו גאט ב״ה זאלסט ניט פר לאזין אונז אונ זאלסט זיך ניט דר ווייטערין פון אונז. טו מיט אונז אצייכין צו גוטין וועלין זיי וויסין אז דו האסט אונז מוחל גיוועזן די עבירות ווארום דו גאט האסט שוין פיל מאל אונז גיהאלפין אונ גיטרייסט. ווארום צו דיר גאט האבין מיר גיהאפט אונ דו ענטפערסט גאט אונזער גאט:

אלהינו ואלהי אבותינו אונזער גאט אונ דר גאט פון אונזערע עלטערין עס זאל קומען פאר דיר אונזערע תפלות אונ דו זאלסט ניט פאר הוילין זיך פון אונזער גיבעט ווארום מיר זיינען ניט קיין עזות פנימער אונ ניט הארטע אקין מיר זאלין זאגין פאר דיר אונזער גאט אונ גאט פון אונזערע עלטערין אז מיר זיינען צדיקים אונ האבין ניט געזינדיגט אבער באמת האבין מיר יוא געזינדיגט:

סכמ״פ ס אשמנו

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דוֹפִי: הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ.
טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ.
פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ: סַרְנוּ
מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ
כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

הכל קאי על הזמנים שאחר החורבן וכפי הגה״ה דלמעלה:

אָשַׁמְנוּ מִכָּל עָם. בּוֹשְׁנוּ מִכָּל דּוֹר. גָּלָה מִמֶּנּוּ מָשׂוֹשׂ. דָּוָה לִבֵּנוּ בַּחֲטָאֵינוּ.
הָחְבַּל אִוּוּיֵנוּ. וְנִפְרַע פְּאֵרֵנוּ. זְבוּל בֵּית מִקְדָּשֵׁנוּ. חָרַב בַּעֲוֹנֵינוּ. טִירָתֵנוּ
הָיְתָה לְשַׁמָּה. יוֹפִי אַדְמָתֵנוּ לְזָרִים. כֹּחֵנוּ לְנָכְרִים:
וַעֲדַיִן לֹא שַׁבְנוּ מִטָּעוּתֵנוּ. וְהֵיךְ נָעִיז פָּנֵינוּ וְנַקְשֶׁה עָרְפֵּנוּ. לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ. צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ חָטָאנוּ: אשמנו
לְעֵינֵינוּ עָשְׁקוּ עֲמָלֵנוּ. מְמֻשָּׁךְ וּמְמוֹרָט מִמֶּנּוּ. נָתְנוּ עֻלָּם עָלֵינוּ. סָבַלְנוּ עַל
שִׁכְמֵנוּ. עֲבָדִים מָשְׁלוּ בָנוּ. פּוֹרֵק אֵין מִיָּדָם. צָרוֹת רַבּוֹת סְבָבוּנוּ.
קְרָאנוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ. רִחַקְתָּ מִמֶּנּוּ בַּעֲוֹנֵינוּ. שַׁבְנוּ מֵאַחֲרֶיךָ. תָּעִינוּ וְאָבָדְנוּ:

ועדין . אשמנו

אשמנו מיר האָבן גע׳שולדיגט בשוגג מיר האָבן גפעלשט במזיד מיר האָבן גינזלת מיר האָבן גירעט שלעכטץ מיר האָבן פאר קרימט מיר האָבן בייז גיטאָ מיר האָבן געמוטוויליגט מיר האָבן מיט גיוואַלד גענומען פרעמדע האָב מיר האָבן זיך באהעפט פאלש צו טאָן מיר האָבן מענטשן שלעכטע עצות גיגעבן כדי אונז זאל גוט זיין מיר האָבן ליגען גיזאָגט מיר האָבן גישפעט פון ערליכע לייט מיר האָבן מורד גיוועזן אן דיר מיר האָבן דר צערינט דיך מיר האָבן אפ גיקערט פון דיר מיר האָבן פאר דארבען אונזערע מעשים מיר האָבן פאר אום ווירדיגט מיר האָבן אן גיטאָן צרות אָרימע לייט מיר האָבן זיך הארטע אקן גימאכט קיינעם ניט צו פאָלגען מיר האָבן דעם וואס האָט אונז גישטראָפט גערזידילט מיר האָבן צו אים גיזאָגט דו ביסט נאָך מעהר רשע פאר אונז מיר זיינען גיוועזן נואפים מיר האָבן נאָך אנדערע אויך געבראכט צו ניאוף מיר האָבן אראפ גיבלאָזעט מיר האָבן גימאכט זיך שלעכט אין דער מחשבה. מיר האָבן אפ גיקערט פון דיינע גוטע מצות אונ משפטים עס האָט אונז גאר ניט גיטויגט אונ דו ביסט גירעכט איף דאס וואס איף אונז איז גיקומען וואָרום דו האָסט בודאי אמת גיטאָן אונ מיר האָבן געשולדיגט:

אשמנו מיר האָבן זיך מער פון אלע פעלקער פאר שולדיגט בושנו מיר האָבן זיך גישעמט מער פון אלע גיבירד גלה עס איז פאר טריבין גיוועזן פון אונז די פרייד דוה דאס הארץ האָט אונז וויי גיטאָן פון אונזערע זינד החבל עס איז פאר דארבין גיוואָרין אונזערע גילוסטיקייט עס איז פאר שטערט גיוואָרין אונזער שיינקייט זבול אונזער בית המקדש איז חרוב גיוואָרין איבער אונזערע זינד טירתנו אונזער הויף איז פאר וויסט גיוואָרין יופי דאס שענסטע פון אונזער לאנד איז אריין גיקומען אין פרעמדע הענט כחנו אונ וואס מיר האָבן פר הארעוועט האָבן מיר אוועק גיגעבין בשעת חורבן הבית:

ועדין לא מיר האָבן זיך נאָך ניט אום גיקערט פון אונזער טעות והיך אונ ווי קאָנען מיר מעיז זיין אונזער פנים ונקשה אונ נאָך דעם הארט מאכין אונזער אקן איין גישפארט זיין לומר צו זאָגין פאר דיר גאָט פון אונזערע עלטערין צדיקים אז מיר זיינען צדיקים אונ מיר האָבן ניט גיזינדיגט אבל אָבער דר אמת אז מיר האָבן בודאי גיזינדיגט:

לעינינו עשקו פאר אונזערע אויגין האָט מען אוועק גיגזולט בשעת חורבן אונזר מידקייט. וואס מיר האָבן אזו לאנג גיארבעט האָט מען מיט אמאל אוועק גינומען אונ ארויס גיצויגין אונ אויס גיריסין דערנכטמאל פון אונז נתנו זיי האָבן דערנאָכמאל גיגעבין זייער יאָך אויף אונז מיר האָבן גיליטין דעם יאָך אויף אונזערע אקסלען עבדים קנעכט האָבן גיהערשט אין אונז קיינער האָט אונז ניט אויס גילייזט צרות פיל צרות האָבן אונז ארום גירינגלט קראנוך מיר האָבן דיר גירופין אונזער גאָט דו האָסט דיך דער ווייטערט פון אונז איבער אונזערע

הרשענו ופשענו לכן לא נושענו . ותן בלבנו לעזוב דרך רשע וחיש לנו ישע. ככתוב על יד נביאך יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל יי וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח:

משיח צדקך אמר לפניך . שגיאות מי יבין מנסתרות נקני: נקנו יי אלהינו מכל פשעינו וטהרנו מכל טמאותינו וזרוק עלינו מים טהורים וטהרנו. ככתוב על יד נביאך וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם: עמך ונחלתך רעבי טובך צמאי חסדך תאבי ישעך . יכירו וידעו כי ליי אלהינו הרחמים והסליחות:

אל רחום שמך . אל חנון שמך . בנו נקרא שמך . יי עשה למען שמך: עשה למען אמתך . עשה למען בריתך . עשה למען גדלך ותפארתך . עשה למען דתך . עשה למען הודך . עשה למען ועודך . עשה למען זכרך . עשה למען חסדך . עשה למען טובך . עשה למען יחודך . עשה למען כבודך . עשה למען למודך . עשה למען מלכותך . עשה למען נצחך . עשה למען סודך . עשה למען עזך . עשה למען פארך . עשה למען צדקתך . עשה למען קדשתך . עשה למען רחמיך הרבים . עשה למען שכינתך . עשה למען תהלתך . עשה למען אוהביך שוכני עפר . עשה למען אברהם יצחק ויעקב . עשה למען משה

זינד שבני מיר האבן אראפ גיבלאנזעט פון דיר דעריבער זיינען מיר פאר לארין גיווארין: הרשענו מיר האבין גישולדיגט אונ גיזינדיגט דרום זיינען מיר ניט גיווארין גיהאלפין ותן גיב אין אונזער הארץ צו פאר לאזין דעם בייזין וועג אונ אייל צו אונז הילף ככתוב ווי עס איז גישריבין דורך דיין נביא ישעיהו ער זאל פאר לאזין דער רשע זיין בייזין וועג אונ דר אומרעכטער מענטש זיינע בייזע גידאנקען ער זאל תשובה טאן צו גאט וועט ער אים דער בארימען אונ מוחל זיין די זינד:

משיח איך דוד דר גיזאלבטער מלך האט גיזאגט פר דיר שגיאות די עבירות פון בשוגג ווער קאן זיי קלערין אונ פרשטיין פון פאר בארגענע עבירות וואס איך ווייס ניט אויב איך האב גיזינדיגט מאך מיר ריין נקני מאך אונז ריין אונזער גאט פון אלע זינד אונ זיי אונז מטהר פון אונזערע טומאות חרוק אינ שפריינג אויף אונז ריין וואסער אונ זיי אונז מטהר ווי דוא האסט גישריבין דורך דיינע נביאים וזרקתי איך וועל שפריינגען אויף אייך ריין וואסער אונ וועל ריינגען אייך וועט איר ריין ווערין פון אייער אום ריינקייט אונ פון אלע אייער אום ווירדיקייט וועל איך ריינגין אייך עמך דיין פאלק אונ דיין נחלה וואס זיי זיינען הונגעריג צו דיין גוטין זיינען דארשטיג צו דיינע חסדים זיי גילוסטין דיין הילף יכירו זיי זאלין דר קענען אונ זאלין וויסין אז צו גאט אונזער גאט איז די רחמים מיט דעם פאר געבונג:

אל רחום שמך גאט דער בארעמיגער איז דיין נאמען . גאט לייט זעליגער איז דיין נאמען . אין אונז ווערט גירופין דיין נאמען . גאט ב"ה טוא פון וועגין דיין הייליגען נאמען . טו פון וועגין דיין ווארהייט . טו פון וועגין דיין זיכערהייט . טו פון וועגין דיין אכפערקייט אונ דיין שיינהייט . טו פון וועגין דיין תורה . טו פון וועגין דיין לויב . טו פון וועגין בית המקדש וואס דו פלעגסט זיך באצייגען צו די ישראל דרינן . טו פון וועגין דיין געדעכינעש . טוא פון וועגין דיין חסד . טו פון וועגין דיין גוטסקייט . טו פון וועגין וואס מיר זייגען דיך מיחד צוויי מאל אין טאג אונ זאגען שמע ישראל . טו פון וועגין דיין כבוד . טו פון וועגין די וואס זיי זיצען אונ לערנען דיין תורה . טו פון וועגין דיין מלכות אז מען זאל דר קענען דיין השגחה אויף דר וועלט . טו פון וועגין דיין הייליגען נאמען וואס ער איז לנצח נצחים . טו פון וועגין דיינע פארכטיגע צדיקים וואס שטייט אויף זיי סוד ה' ליראיו . טו פון וועגין דיין תורה . טו פון וועגין דיינע ישראל וואס עס שטייט אויף זיי ישראל אשר בך אתפאר . טו פון וועגין דיינע צדקות . טו פון וועגין דיין הייליקייט . טו פון וועגין דיין בהמנות . טו פון וועגין דיין שכינה . טו פון

ואהרן. עשה למען דוד ושלמה. עשה למען ירושלים עיר קדשך. עשה למען ציון משכן כבודך. עשה למען שממות היכלך. עשה למען הריסות מזבחך. עשה למען הרוגים על שם קדשך. עשה למען טבוחים על יחודך. עשה למען באי באש ובמים על קדוש שמך. עשה למען יונקי שדים שלא חטאו. עשה למען גמולי חלב שלא פשעו. עשה למען תינוקות של בית רבן. עשה למענך אם לא למעננו. עשה למענך והושיענו:

עננו יי עננו. עננו אלהינו עננו. עננו אבינו עננו. עננו בוראנו עננו. עננו גואלנו עננו. עננו דורשנו עננו. עננו האל הנאמן עננו: עננו ותיק וחסיד עננו. עננו זך וישר עננו. עננו חי וקים עננו: עננו טוב ומטיב עננו. עננו יודע יצר עננו. עננו כובש כעסים עננו. עננו לובש צדקות עננו. עננו מלך מלכי המלכים עננו: עננו נורא ונשגב עננו. עננו סולח ומוחל עננו. עננו עונה בעת צרה עננו. עננו פודה ומציל עננו. עננו צדיק וישר עננו: עננו קרוב לקוראיו עננו. עננו רחום וחנון עננו: עננו שומע אל אביונים עננו. עננו תומך תמימים עננו. עננו אלהי אבותינו עננו. עננו אלהי אברהם עננו. עננו פחד יצחק עננו. עננו אביר יעקב עננו. עננו עזרת השבטים עננו. עננו משגב

וועגין דיין לויב. טו פון וועגין דיינע ליבע צדיקים וואס זיי רוען שוין אין דר ערד. טו פון וועגין אונזערע אבות אברהם יצחק ויעקב. טו פון וועגין משה מיט אהרן. טו פון וועגין דוד המלך מיט זיין זון שלמה המלך. טו פון וועגין דיין הייליגע שטאט ירושלים. טוא פון וועגין ציון דאס רואונג פון דיין כבוד. טו פון וועגין דיין היכל וואס עס איז פאר וויסט. טו פון וועגין דעם צו פירונג דיין בהמ״ק. טוא פון וועגין דיא וואס זיי זיינען גיהרגת געווארן בשעת חורבן בית המקדש איבער דיין הייליגען נאמען. טו פון וועגין די וואס זיינן גישעכט געווארען איבער דיין איינציגען נאמען בשעת חורבן בית המקדש. טו פון וועגין די וואס זיינען געקומען אין פייער אונ וואסער זיי זאלען הייליגען דיין נאמען. טוא פון וועגין דיא זייגענדיגע קינדער וואס זיי האבין ניט גיזינדיגט. טו פון וועגין די קינדער וואס מען האט זיי אפגעוואונט וואס זיי זינדיגין ניט במזיד. טו פון וועגין די גרעסערע קינדער וואס זיי גייען צום מלמד אונ דאס קול פון זייער לערנען שפאלט אלע הימלען. טו פון דיינט וועגין אז ניט פון אונזערט וועגין. טו פון דיינט וועגין אונ העלף אונז שוין:

עננו יי עננו ענטפער אונז גאט. אונזער גאט ענטפער אונז. אונזער פאטער ענטפער אונז. אונזער באשעפער ענטפער אונז. אונזער דר לייזער ענטפער אונז. אונזער פארשער ענטפער אונז. באגלייבטער גאט ענטפער אונז. ענטפער אונז גאט וואס דוא ווערסט אן גירופין ותיק וחסיד. ענטפער אונז ריינער אונ רעכט פארטיגר. לעבעדיגר גאט באשטענדיגר גאט ענטפער אונז. ענטפער אונז דו גאט וואס דו ווייסט די גידאנקען ענטפער אונז. ענטפער אונז גאט וואס דוא האלטסט איין דעם צארין. ענטפער אונז דר וואס איז אן געקלייט מיט גירעכטיקייט. ענטפער אונז מלך איבער אלע קיניגען. ענטפער אונז פארכטיגער אונ גרויסר גאט. ענטפער אונז דו וואס פאר גיבסט די עבירות. ענטפער אונז וואס דוא ענטפערסט תמיד אין דר צייט פון צרה ענטפער אונז. ענטפער אונז אויס לייזער אונ באשירמר. ענטפר אונז גאט וואס דו ווערסט אן גערופען צדיק וישר. ענטפער אונז גאט וואס דו ביסט נאהענט צו די וואס זיי רופען דיך. ענטפער אונז דר בארעמיגער גאט אונ לייט זעליגער. ענטפער אונז דער דא הערט צו די אביונים. ענטפער אונז וואס לעהנט אונטער דיא פרומע לייט. ענטפער אונז וואס דו ביסט שווער צו דר צערענען דיך. ענטפער אונז וואס דו ביסט ווייך צום איבער בעטין. ענטפער אונז דר גאט פון אונזערע עלטערען. ענטפער אונז גאט פון אברהם אבינו. ענטפער אונז גאט וואס אונזער פאטער יצחק האט זיך גיפארכטין פר איהם. ענטפער אונז דר וואס האט געשטארקט אונזר פאטער יעקב. ענטפער אונז גאט דר בשיץ פון אונזערע מוטערס שרה רבקה רחל ולאה. ענטפר אונז גאט וואס דו ביסט גוועזן די הילף פון די שבטים

אמדות עננו . עננו קשה לכעוס עננו . עננו רך לרצות עננו . עננו העונה בעת רצון עננו . עננו אבי יתומים עננו . עננו דין אלמנות עננו :

מי שענה לאברהם אבינו בהר המוריה הוא יעננו . מי שענה ליצחק בנו כשנעקד על גבי המזבח הוא יעננו . מי שענה ליעקב בבית אל הוא יעננו . מי שענה ליוסף בבית האסורים הוא יעננו . מי שענה לאבותינו על ים סוף הוא יעננו . מי שענה למשה בחורב הוא יעננו . מי שענה לאהרן במחתה הוא יעננו . מי שענה לפינחס בקומו מתוך העדה הוא יעננו . מי שענה ליהושע בגלגל הוא יעננו . מי שענה לשמואל במצפה הוא יעננו . מי שענה לדוד ושלמה בנו בירושלים הוא יעננו . מי שענה לאליהו בהר הכרמל הוא יעננו . מי שענה לאלישע ביריחו הוא יעננו . מי שענה ליונה במעי הדגה הוא יעננו . מי שענה לחזקיהו מלך יהודה בחליו הוא יעננו . מי שענה לחנניה מישאל ועזריה בתוך כבשן האש הוא יעננו . מי שענה לדניאל בגוב האריות הוא יעננו . מי שענה למרדכי ואסתר בשושן הבירה הוא יעננו . מי שענה לעזרא בגולה הוא יעננו .

מי שענה לכל הצדיקים והחסידים והתמימים והישרים הוא יעננו :

רחמנא דעני לעניי עננא . רחמנא דעני לתבירי לבא עננא . רחמנא דעני למכיכי רוחא עננא . רחמנא עננא . רחמנא חוס . רחמנא פרוק .

שבטים אין זייערע מלחמו'ת . ענטפער אונז דו ביסט אפאטער פון די יתומים ענטפער אונז . ענטפער אונז דו ביסט אדין פון אלמנות ענטפער אונז :

מי שענה לאברהם אבינו ווער עס האט גיענטפערט צו אברהם אונזער פאטער אויף דעם בארג מוריה דר זאל אונז ענטפערין . ווער עס האט גיענטפערט צו זיין זון יצחק אז ער איז וואָרען געבונדען אויף דעם מזבח דער זאל אונז ענטפערין . ווער עס האט גיענטפערט צו יעקב אבינו אין בית אל דר זאל אונז ענטפערין . ווער עס האט גיענטפערט צו יוסף אין דר תפיסה דר זאל אונז ענטפערין . ווער עס האט גיענטפערט צו אונזערע עלטערין ביי דעם ים סוף דר זאל אונז ענטפערין . ווער עס האט גיענטפערט צו משה רבינו אין חורב דאס איז הר סיני דר זאל אונז ענטפערין . ווער עס האט גיענטפערט צו אהרן הכהן מיט דעם פייער פאן בשעת מגפה פון קרח דר זאל אונז ענטפערין . ווער עס האט גיענטפערט צו פינחס אז ער האט דר שלאגען דעם נשיא זמרי בן סלוא מיט דר מדינית דר זאל אונז ענטפערין . ווער עס האט גיענטפערט צו יהושע אין גלגל דער זאל אונז ענטפערין . ווער עס האט גיענטפערט צו שמואל אין מצפה דר זאל אונז ענטפערין . ווער עס האט גיענטפערט צו דוד מיט זיין זון שלמה המלך אין ירושלים דר זאל אונז ענטפערין . ווער עס האט גיענטפערט צו אליהו הנביא אויף דעם הר הכרמל דר זאל אונז ענטפערין . ווער עס האט גיענטפערט צו אלישע הנביא אין יריחו דר זאל אונז ענטפערין . ווער עס האט גיענטפערט צו יונה אין די גידערים פון גרויסען פיש דער זאל אונז ענטפערין . ווער עס האט גיענטפערט צו חזקיהו המלך פון שבט יהודה דר זאל אונז ענטפערין . ווער עס האט גיענטפערט צו חנניה מישאל אונ עזריה אז מען האט זיי אריין געווארפען אין קאלך אויבען דר זאל אונז ענטפערין . ווער עס האט גיענטפערט צו דניאל אז מען האט אים אריינגעווארפען אין לייבען גרוב דר זאל אונז ענטפערין . ווער עס האט גיענטפערט צו מרדכי מיט אסתר אין שושן הבירה דר זאל אונז ענטפערין . ווער עס האט גיענטפערט צו עזרא אין דער גולה פון בבל דער זאל אונז ענטפערין . ווער עס האט גיענטפערט צו אלע צדיקים אונ חסידים אונ גאנץ פרומע אונ צו רעכט פארטיגע דר זאל אונז ענטפערין :

רחמנא דעני דר בארעמיגער גאט וואס דו ענטפערסט צו ארימע לייט ענטפער אונז . דער בארעמיגער וואס דו ענטפערסט צו די צובראכענע הערצער ענטפער אונז . דער בארעמיגער וואס דו ענטפערסט צו די צו שטויסענע געמיטין ענטפער אונז . דר בארעמיגר

רחמנא שזיב. רחמנא רחם עלן. השתא בעגלא ובזמן קריב: רחום וחנון וכו'

מחי ומסי ממית ומחיה. מסיק מן שאול לחיי עלמא. ברא כד חטי אבוהי לקיה. אבוהי דחים אסי לכאביה. עבדא דמריד נפיק בקולר. מריה תאיב ותביר קולריה: ברך בוכרך אנן וחטינן קמך. הא רוי נפשין בגדין מררין. עבדך אנן ומרודנן קמך. הא בבזתא. הא בשביה. הא במלקותא. במטו מנך ברחמך דנפישין. אסי לכאבין דתקוף עלן עד דלא נהוי גמירא בשביה:

מכניסי רחמים. הכניסו רחמינו לפני בעל הרחמים: משמיעי תפלה. השמיעו תפלתנו לפני שומע תפלה: משמיעי צעקה. השמיעו צעקתנו לפני שומע צעקה: מכניסי דמעה. הכניסו דמעותינו לפני מלך מתרצה בדמעות: השתדלו והרבו תחנה ובקשה. לפני מלך אל רם ונשא: הזכירו לפניו. השמיעו לפניו תורה ומעשים טובים של שוכני עפר. יזכור אהבתם ויחיה זרעם שלא תאבד שארית יעקב. כי צאן רועה נאמן היה לחרפה. ישראל גוי אחד למשל ולשנינה. מהר עננו אלהי ישענו. ופדנו מכל גזרות קשות והושיעה ברחמיך הרבים משיח צדקך ועמך:

מרן דבשמיא לך מתחננן. כבר שביה דמתחנן לשבויה. כלהון בני שביה בכספא מתפרקין. ועמך ישראל ברחמי ובתחנוני. הב לן שאלתין ובעותין דלא נהדר ריקם מן קדמך:

ענטפער. דר בארעמיגער באשיץ. דר בארעמיגער העלף. דר בארעמיגער זיי זיך מרחם איבער אונז. איצונד באלד אין אקורצע צייט:

מחי ומסי ער שלאגט אונ היילט ער טייט אונ מאכט לעבעדיג מסיק ער ברייננגט ארויף פון דעם גרוב צו אייביג לעבין ברא אקינד אז ער זינדיגט שלאגט אים דר פאטער אבוהי אבער אז דר פאטער דר בארעמט זיך היילט ער דעם ווייטאג עבדא אקנעכט אז ער איז מורד אין דעם הערר גייט ער אין קייטין אונ אז דר הערר דערבארימט זיך צו ברעכט ער די קייטין: ברך מיר זיינען אן גירופין עלצטר זון אונ מיר האבין גיזינדיגט פר דיר הא מיר האבין אן גיזעטיגט אונזערע לייבר מיט ביטערע קרייטעכר עבדך מיר זיינען ווידר דיינע קנעכט אונ מיר האבין מורד גיוועזן פאר דיר. מיר בעטין דיר מיט דיין גרויס רחמים אסי הייל צוא אונזער ווייטאג וואס עס האט זיך גישטארקט אויף אונז מיר זאלין ניט ווערין פאר לארין:

מכניסי די מלאכים וואס זיי ברייננגען דאס דר בארימקייט ברייננגט אונזער דר בארימקייט פאר גאט ברוך הוא וואס ער ווערט אן גירופין בעל הרחמים משמיעי די מלאכים וואס זיי מאכין הערין דיא תפלות מאכט הערין אונזערע תפלות פאר גאט ברוך הוא וואס ער הערט צו אלע תפלות פון ישראל משמיעי די מלאכים וואס זיי מאכין הערין נישרייא מאכט הערין אונזער גישריי פאר הש"י וואס ער הערט תמיד צו נישריי מכניסי די מלאכים וואס זיי ברייננגן די טרערין ברייננגט אריין די טרערין פר הש"י דר קיניג וואס ער ווערט איבר גיבעטין מיט טרערין אז מען לאזט טרערין מיט דעם גאנצין הארצין ווארום די טויערין פון טרערין זיינען ניט פאר שלאסין השתדלו זייט זיך משתדל אונ מערט גיבעט פאר דעם מלך וואס ער ווערט גירופין אל רם ונשא הזכירו דר מאנט פאר אים מאכט הערין פאר אים תורה אונ מעשים טובים פון די אבות וואס זיי רוען אין דר ערד יזכור ער זאל גידיינקען זייערע ליבשאפט אונ זאל דר נערין זייערע קינדער שלא עס זאל ניט פאר לארין ווערין דאס איבער בלייבונג פון יעקב כי ווארום די ישראל וואס זיינען אן גירופין צאן פון משה רבנו וואס ער איז גיוועזן איין רועה נאמן אבגלייבטער הירט זיינען זיי גיווארין צו חרפות ובושות גוי דיא ישראל וואס זיי זיינען איין איינציג פאלק זיינען זיי גיווארין צו אמשל מהר גיך אונ באלד ענטפער אונז גאט אונזער העלפער אונ לייז אונז אויס פון אלע שווערע יסורים אונ העלף מיט דיין גרויס רחמים משיח דיין גירעכטין משיח אונ דיין פאלק ישראל:

מרן דבשמיא הערר גאט פון הימיל צו דיר בעטין מיר כבר שביה ווי איין גיפאנגנר בעט זיך ביי

מרן דבשמיא לך מתחננן. כעבדא דמתחנן למריה. עשיקי אנן ובחשוכא שרינן. מרירין נפשין מעקתין דנפישין. חילא לית בן לרצויך מרן. עביד בדיל קימא דגזרת עם אבהתנא:

שומר ישראל. שמור שארית ישראל. ואל יאבד ישראל. האומרים שמע ישראל:

שומר גוי אחד. שמור שארית עם אחד. ואל יאבד גוי אחד. המיחדים שמך יי אלהינו יי אחד:

שומר גוי קדוש. שמור שארית עם קדוש. ואל יאבד גוי קדוש. המשלשים בשלש קדשות לקדוש: מתרצה ברחמים ומתפיס בתחנונים. התרצה והתפיס לדור עני כי אין עוזר:

אבינו מלכנו חננו ועננו כי אין בנו מעשים עשה עמנו צדקה וחסד והושיענו: ואנחנו לא נדע וכו׳. והש״ץ אומר ק״ש

סליחות לערב ראש השנה

מען זאגט לך ה׳ הצדקה ביז כי רבו עונינו:

בג פתיחה מיוסד ע״פ א״ב כפול ושם המחבר שלמה ברבי יצחק (והוא רש״י ז״ל)

יי אלהי צבאות נורא בעליונים. אמרת שובו בנים סרבנים: באו עדי בתודה וברננים. בקשו פני בבכי ובתחנונים: גם כי נסתמה תפלת הגיונים. גלי שבים פתוחים כוננים: דברך נצב לעולמי עדנים. דרכי טובך נצח לא שונים: הננו אתאנו לך כדלים ואביונים. הצדקות לך ולנו העונים: ועדיך שבנו בבשת הפנים. ועל דלתותיך הוגים כיונים: זכרנו לחיים מתוקנים. זכה כתמינו צחים מלבנים: חטאת נעורינו מחה כעננים. חדש ימינו כימים

דעם וואס עס האט אים גיפאנגען טולהן כני שביה אלע גיפאנגענע ווערין אויס געלייזט מיט געלד ועבד ישראל אונ דיין פאלק ישראל דיינע קנעכט מיט רחמים אונ גיבעט הב לן גיב אונז אונזער באגער אונ אונזערע גיבעט דלא נהדר מיר זאלין זיך ניט אומקערין ליידיג פון פאר דיר: מרן דבשמיא הערר גאט וואס איז אין הימיל צו דיר בעטין מיר כעבדא אזו ווי א קנעכט בעט דעם האר ובחשוכא אין דר פינצטער רוען מיר אונזערע לייבער זיינען פאר ביטערט חילא מיר האבין שוין קיין כח ניט צו בעטן דיר מרן הערר גאט ט׳ וועגין דיין זיכערהייט וואס דו האסט פאר שניטין מיט אונזערע עלטערין:

יי גאט פון אלע הערשאפט נורא ער איז פארכטיג צווישין איבערשטע מלאכים אמרת דוא האסט גיזאגט טוט תשובה איר ווידער שפעניגע קינדר טאו קומט צו מיר מיט לויב אונ מיט גיזאנג בקשו באגערט מיין שכינה מיט גיוויין אונ מיט גיבעט גם אפילו ווען עס איז פאר שטעלט די טויערין פון תפלה אבער די טויערין פון תשובה זיינען אפין גלייך דברך דיינע רייד שטייען אויף אייביג דרכי די וועגין פון דיין גוטקייט זיינען אייביג ניט פאר ענדערט הננו מיר קומען צו דיר אזו ווי ארעמע אונ באדערפטיגע הצדקות צו דיר איז דאס גירעכטיקייט אונ צו אונז איז די זינד ועדיך צו דיר קערין מיר זיך אום מיט אפאר שעמטין פנים ועל אונ אויף דיינע טירין ברומען מיר אזו ווי טויבין זכרנו גידיינק אונז צו רעכט פארטיג לעבין זכה לייטער אונזערע זינד די פלעקן זאלן זיין לויטער גיוואשין חטאת די זינד פון אונזער יוגענד מעק אויס אזו ווי א וואלקין

סקס״ם ס׳

קדמונים: טמאה העבר והתם הזדונים. טהרה תזרוק
מים הנאמנים: ידענו רשענו סרבים וסלונים. יקשות
ערפנו חסון כאלונים: כרם נטענו סגסג נצנים. כסו פניו
חרולים קמשונים: למודי הרע צמודי חמנים. לוקחי שוחד
רודפי שלמונים: מהר קלקלנו חפת חתונים. מאז הוסגנו
לאחור ולא לפנים: נעו זבחי הכרים המשנים. ניחוחי ריח
קטורת סממנים: שר חמשים יועץ ונשוא פנים. סגן
משוח לוים ואהרונים: עמידתנו ראה דלים ורקנים. עצובי
רוח מרורים כלענים: פקדנוך בצר לחש צקונים. פחד
דינך דואגים ומתאוננים: צמח צדקה הצמח לנאמנים.
צוה להעביר עונות ראשונים: קול הקורא ישבית מדינים.
קטגור יהם וישתיק נרגנים: רוח נכאה דכאות לב
שברונים. רצון יעלו כחלבי קרבנים: שבועת אבות הקם
לבנים. שועת קוראיך תשמע ממעונים: תכין לבם ליראתך
מוכנים. תקשיב אזנך שיח חנונים: שוב להעלות עמך
משאונים. מהר יקדמונו רחמיך קדמונים: בריבם יצאו
חנוניך כנים. קוים חסדיך ועל רחמיך שעונים:

כי על רחמיך הרבים בו׳ ורב חסד לכל קוראיך

אונאלקין חדש באניי אונזערע טעג אזו ווי לאנגע צייטין טומאה די טומאה מאך איבר פארין והתם אונ פרלענד די עונות טהרה ריינקייט שפריינג אויף אונז דאס באגלייבטע וואסער ידענו מיר ווייסין אונזער בייזקייט ווידער שפעניגער אונ שלעכטע יקשות אונזער הארטער אקין איז שטארק אזו ווי בוימר כרם דר ווייןגארטין פון אונזער פלאנצונג שפראצין שלעכטע וויין טרויבין כסו עס האט באדעקט זיין געשטאלט מיט שטעכעדיגע דערנער דאס מיינט מען די רשעים למודי זיינען געוואוינט בייז צו טאן זיינען באהעפט צו די וואס דינען צו די זון לוקחי זיי נעמען שוחד אונ יאגין נאך באצאלונג מהר גיך האבין מיר מקלקל געווען די חופה פון דער חתונה דאס איז מתן תורה מאז פון דענסט מאל זיינען מיר אוועק גירוקט געווארין הינטער זיך אונ ניט פאר זיך נעו זיינען פאר וואנילט די קרבנות פון די פעטע שאף ניחוחי דר גוטער ריח קטורת פון די קרייטעכר. אויך די הארין איבער פופציג אונ דער יועץ אונ איין אויף געהייבין פנים דאס זיינען די צדיקים סגן דר כהן משיח אונ לוים אונ פשיטא כהנים עמידתנו זעה אונזער שטיין פאר דיר ארום אונ ליידיג פון מעשים טובים עצובי טרויעריג גימיט ביטער אזו ווי ביטערע קרייטעכער פקדנוך מיר גידיינקען דיר אין איינגשאפט מיט תפלה אונ מיט גיבעט פחד דעם פחד פאר דיין דין צארנין מיר אונ קלאגין צמח אשפראצונג פון צדקה הצמח מאך שפראצין צו די באגלייבטע ישראל צוה גיביט צו מאכין איבער פארין דיא ערשטע זינד קול אונזער קול וואס רופט צו דיר זאל פאר שטערין די מקטרגים קטגור דעם שטן זאל ער שטילין אונ זאל מאכין שטיל דיא קריגער רוח דאס צו בראכין גימיט צו שטויסונג פון צו בראכענע הערצער רצון זאל אויף גיין פאר דיר לרצון כחלבי אזו ווי דר חלב פון קרבנות שבועת די שבועה פון די אבות זיי מקים צו די קינדר שועת דאס גישריי וואס זיי רופין דיר זאלסטו הערין פון די הימלען

אלהינו בושנו במעשינו ונכלמנו בעונינו: אלהינו בושנו ונכלמנו להרים אלהינו פנינו אליך: אין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש: ידענו כי חטאנו ואין מי יעמוד בעדנו שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה: כרחם אב וכו'

כד סליחה מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר אליה בר שמעיה חזק

אלהינו ואלהי אבותינו

איכבה אפצה פה ואיך אשא עין. כי אין מעש ובידי זכות אין. נעיתי הייתי כשכור וכגבר עברו יין. דמיתי לגבור שאין בידו כלי זין: החרד לב דל והדל ההוקם סרסור. ומה יפער נבער מדעת ובין חסור. זדונו בחבו טמון וחובו בקרבו אסור. חוטא ורב מרי ביד מגול מסור: טרד לב נבזה הלוזה הבא לבקש. ישר העוה תוכחת קץ פתלתול ועקש. כושל ברכיו אשמתו וצדנתו לו למוקש. לבו און חורש בפועל כפיו נוקש: מען טען בפיצה להשיב מה אמצא. נתעבתי ונאלחתי כי מלאתי דופי ושמצה. ספק מימי לא נאמנו כאכזב מוצא. עצרותי און ומרמה וצומותי לריב ומצה: פשע מחה ועון שא ואשם כפר. צעקתי מכאב לב נכלם בוש וחפר. קצף שכך ורוגז הנח וכעס הפר. רצה מרצה ומחבב וערבב גומץ חופר: שבטי פלטי ישראל הכונו בלב נבר. תום החזיקו ותחן הפיקו נשקו בר. את יי בהמצאו לחרשו חיל יגבר.

הימלען תכן זאלסט אן ברייטן זייערע הערצער זאלין צו דיין פארכט אן ניברייט זיין תקשיב זאלסט פאר נעמען מיט דיא רייד פון ניבעט שיב קער אום אויף צו בריינגען דיין פאלק פון דעם ברוטונג סחר ניך זאל אויף אונז אן קומען דיין ערשטע דר בארימהקייט בריבם אין זייער משפט זאלין זיי ארויס גיין דיינע לייטזעליגע גירעכט קיים דיא וואס האפין דיין גינאד אונ אויף דיין דר בארעמקייט פאר זיכערין זיי זיך:

איכבה אפצה פה ווי אזו זאל איך עפענן מיין מויל אונ ווי אזו זאל איך אויף הייבן מיינע אויגן כי אין מיר איז קיין מעשים טובים ניטא אונ קיין זכות איז אין מיין האנט אויך ניטא נעיתי איך שריי איך בין גיווארין אזו ווי א שכור אונ אזו ווי איין מענטש וואס ער איז דול פון ווייין דמיתי איך בין גלייך צו איין גבור וואס ער האט ניט קיין גיוועהר החרד עס איז גיווארין דר שראקין דאס ארעמע הארץ אונ פאר מיטין פון אים שכל דר הזן וואס ער איז אזו וויא איין סעקעלר אונ בעט פר אונז ומה אונ וואס זאל ענטפערין זיין מויל דר וואס איז פאר נארעשט פון שכל אונ פאר שטאנד גייט אים אפ זדונו זיינע עונות זיינען ביי אים באהאלטין אונ זיין חוב איז אין אים אן גיבונדין חוטא איין זינדיגער אונ פיל ווידר שפעניקייט ער איז אין דער האנט פון דעם יצר הרע איבער גיענטפערט טרד עס איז פאר וואגלט דאס מבוזה הארץ פון דעם וואס קומט בעטין דיר ישר דעם רעכטין וועג האט ער פאר קרימט תוכחת שטראף האט ער פאר מיאוסט פאר דרייט אונ פאר קרימט כושל דם שלאפקייט פון זיינע קניא האט אים גימאכט זיינע עונות צו שטרויכלונג לבו זיין הארץ טראכט אום רעכט. מיט די מעשים פון דיינע הענט איז ער באצוואונגען גיווארין מען מען דארף זיך פאר ענטפערין מיט רייד. צום ענטפערין וואס קאן איך גיפינען נתעבתי איך בין אום ווירדיג גיווארין אונ פאר נארעשט גיווארין איך בין פול מיט שאנד אונ לעסטערקייט ספק מיינע וואסערין זיינען ניט באגלייבט אזו ווי אקוואל וואס הערט אויף צו קוועלין דאס זיינען מיינע מעשים טובים זיינען ניט נוט עצרותי מיינע ימים טובים וואס איך האלט זיינען אום רעכט. פאלש ניט פון נאטס וועגין אונ מיינע תעניתים זיינען נאר צו קריגין זיך פשע דאס מיסטייט מעק אפ אונ די זינד פאר טראג אונ די שולד פאר גיב צעקתי איך טו שרייען פון גרויס הארץ ווייטאג וואס עס איז זייער פאר שעמט קצף דעם צארין מאך שטיל דעם רוגז לאז אפ אונ דעם כעס פאר שטער רצה באוויליג דעם סליין אונ דעם ליב האבער אונ צוא מיש דעם שטן וואס ער גראבט אויף אונז גריבער מקטרג צו זיין שבטי דאס איבער בלייבונג פון ישראל בבייט אן מיט אקלאר הארץ תום דאס אנצקייט באגרייפט אונ גיבעט ציהט אוים אונ וואפינט אייער הארץ צוא גאט ב"ה אז

לא בזה ושקץ ענות עני ונשבר: יום ישועה ועת רצון אמצא לפניך. הנון וראו ושלם אחשב בעיניך. בעמדי להתפלל ולבקש רחמים על בניך. רציתי אתכם השמיענו סלחתי נתבשר ממעונך: שקדו נא פני עליון והמלו קשות. מכשל הרימו פנו דרך וישרו מעקשות. עון עזבו והתודו ואל תוסיפו להקשות. יודע ישוב ונחם ויקח דברי כבושים ובקשות: הקשיבה ארון תנון.חנון האזינה עתך שועתי. זעקתי רצה והתרצה והתפתה וקבל שועתי. קראתיך ממצר קרב אלי ולכה לישועתי. חושה לעזרתי אלהי תשועתי: אל מלך ויעבור וכו'

שובה יי את שביתנו כאפיקים בנגב: שובה יי חלצה נפשנו הושיענו למען חסדך: דרשו יי בהמצאו קראהו בהיותו קרוב: יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וישוב אל יי וירחמהו ואל אלהינו כי ירבה לסלוח: רחמיך רבים יי כמשפטך חינו: יחיינו מיומים ביום השלישי יקימנו ונחיה לפניו: אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה: כרחם אב וכו'

כה סליחה מיוסד ע"פ א"ב ולבסוף חתום שם המחבר שלמה חזק ואמץ

אלהינו ואלהי אבותינו

אנא עורה אהבתך הישנה. אשר אהבת לעדת מי מנה. בכל כנויי חבה ואחוה ורעות מכנה. למען אחי ורעי אדברה נא: גם בצערך על הר גבנוני. גיל לשעשע חמד קדמוני. דמית ממלכת כהנים וגוי קדוש ובני. והיא גם היא אמרה אחי הוא מלכי ואדוני: הורשתה נחלת צבי חבל הנעים. הסתופף לכבודך בלויות צעצועים. והן עתה טלטלוה רעים. בארץ לא להם הלא אחיך

ער לאזט זיך גיפינען צו דעם וואס פארשט אים אום עשי"ת קראפט צו שטארקין יא נאט כדה איז ניט מבזה דאס גישריי פון דעם ארומאן אונ פון זיין צו בראכין הארץ יום אטאג פון הילף אונ אציים פון רצון זא איך גיפינען פאר דיר הגון ארעכטער אונ אנאנצער זאל איך גירעכינט ווערין אין דיינע אויגין בעמדי אז איך שטעל זיך מתפלל זיין אונ בעטין רחמים אויף דיינע קינדר רציתי אתכם איך האב אייך גיוואלט מאך אונז הערין פון דעם הימיל זאלט אבשורה זאגין סלחתי איך האב מוחל גיוועזן די עבירות שקדו איילט אייך צום פנים פון דעם אויבערשטין אונ פאר שנייט די הארטע אקינס מכשל דאס שטרויכלונג דאס איז דר יצר הרע טוט אפ פון זיך ראמט אוים דעם וועג אונ מאכט גלייך דאס פאר קרימקייט עון פאר לאזט די עבירות אונ זייט זיך מתודה אונ זאלט שוין מער ניט איין גישפארט זיין יודע דער וואס ווייס וועט אפ קערין אונ וועט באדיינקען זיך אונ וועט נעמען דיא ווייכע רייד אונ גיבעט הקשיבה פרנעם הערר גיבעט. דר בארעמינער נאט פאר נעם דעם כדר פון מיין תפלה זעקתי מיין גישריי זאלסטו באווילינגן אונ זאלסט וועלין ווערין איבער גירעט אונ טוא פר נעמען מיין גיבעט קראתיך איך טו דיר רופין פון איינגשאפט גינעהן צו מיר אונ גיא צו מיין הילף חושה איל צו מיין הילף נאט מיין העלפער:

אנא שורה איך בעט דיך דער וועק דיין אלט ליבשאפט אשר וואס דו האסט ליב גיהאט די וואס אויף זיי איז גיזאגט גיווארין (מי מנה) ווער קען איבער ציילין די שטויב פון יעקב מיט אלע צו נאמען פון ליבשאפט אונ גיזעלין שאפט אן גירופין לסען ווענין מיינע ברידער אונ מיינע גיזעלין וועל איך ריידין גם אויך אז דו האסט גיטראטין אויף דעם בארג סיני מיט פרייד צו ברומען חמד מיט גילוסטיקייט פון דר וועלט דמית נאך דענסטמאל האסטו גילייגט אונז צו אקיניגרייך אונ אהיילין פאלק והיא אונ די כנסת ישראל האט נישטערט מיט גיחס ליבשאפט מיין ברודר איז ער אונ מיין מלך אונ מיין האר וואס דו וועסט זאגין וועלין מי טאן אונ וועלין הערין הורשתה דו האסט איר גימאכט ירשנן ארץ ישראל וואס ווערט אן גירופן ארץ צבי אונ האסט גיבויט דאס בית המקדש דאס זיסע טייל הסתופף דוא ביסט גיוואנין בהעפט ווענין דיין כבוד אונ האסט גיהייסן ארין שטעלין די כרובים אויף דעם ארון הקודש אזו ווי אשטארקע בהעפטענעס אונ דער נאך האט מען זיי פאר טריבין אין אלע ויהקדש

בארץ

רֹעִים: זְכוֹר אַל תִּשְׁכַּח וְאַל תֶּחֱרַשׁ וְאַל תִּשְׁקוֹט אֵל. זָמְמוּ לְהַכְחִיד עֲמָלֵק וְיִשְׁמָעֵאל. חַנּוּן אַתָּה יָדַעְתָּ אֵת כָּל הַתְּלָאוֹת הָאֵל. כֹּה אָמַר אָחִיךָ יִשְׂרָאֵל: טָפְלוּ עָלַי וּבְקָקוּנִי בוֹקְקִים. וּלְחָצוּנִי דוֹחֲקִים. יוֹם יוֹם הִנֵּה עֲבָדֶיךָ מֻכִּים וְלֻקִּים. קוֹל דְּמֵי אָחִיךָ צוֹעֲקִים: כָּרוּ לִי שִׁיחוֹת לְמוֹקֵשׁ. כָּלְתָה וְנִכְסְפָה נַפְשִׁי עֶזְרָתְךָ לְבַקֵּשׁ. לִישׁוּעָתְךָ לִי עַל פִּתְחֲךָ לְנַקֵּשׁ. אֶת אַחַי אָנֹכִי מְבַקֵּשׁ: מִיּוֹם כֶּסֶה בְּשִׁבְתְּךָ עַל כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ. לִסְקוֹר יַחַד לֵב מוֹרְדֶיךָ וְעוֹבְדֶיךָ. נָגוֹשׁ כָּל בַּעַל מַשֶּׁה בּוֹגְדֶיךָ. וַאֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ אֶת אָחִיךָ תַּשְׁמֵט יָדֶךָ: סְפָרִים עֵת יִקָּרְאוּ לְבָרוּאֵי עוֹלָמֶךָ. שְׂאֵת חַיִּים וְחִלּוּף לְשׁוֹעַ וָמָךְ. עֶלְיוֹן חֵן וָחֶסֶד בְּאוּלָמֶךָ. עֲרוֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב וְחֵי אָחִיךָ עִמָּךְ: פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי וּתְנֵנִי עֶלְיוֹן. פַּגֵּר מְנָאֲצֶיךָ בְּעֹנִי וְרִשְׁיוֹן. צָרְכֵי חֹק טֶרֶף בְּהֶלְקֵךְ אַפִּסְנִיּוֹן. לֹא תִקְפּוֹץ אֶת יָדְךָ מֵאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן: קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוַּע לְךָ מְחוֹלְלִי. קַדְּמָה חַסְדְּךָ וְשָׂא פִּשְׁעִי וּמַעֲלִי. רַחֲמֶיךָ יִתְגּוֹלְלוּ עָלַי כִּמְנַחֵם אֲבֵלִי. מִי יִתֶּנְךָ כְּאָח לִי: שְׁעֵה שַׁוְעַת עֲנָיֶיךָ וְצַעֲקָתָם. שָׂבְעָה בְרָעוֹת נַפְשָׁם וְחַיָּתָם. תַּשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתָם. אָנָּא שָׂא נָא פֶּשַׁע אַחֶיךָ וְחַטָּאתָם: שָׂשׂ אָנֹכִי עַל אִמְרַת מְבַטְּחֶיךָ. לְבַּבְתַּנִי עַל יְדֵי צִירִים שְׁלוּחֶיךָ. מָתַי תֶּחֱשׂוֹף זְרוֹעֲךָ בְּכֹחֶךָ. לֵךְ נָא רְאֵה אֶת שְׁלוֹם אַחֶיךָ: הָיִיתָ מִקֶּדֶם מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל וְחֶרֶב גַּאֲוָתָם. חֵי זְקוֹף גַּם עַתָּה קוֹמָתָם. וְאַמֵּץ זְרוֹעָם וְתִשְׁכּוֹן בֵּינוֹתָם. וְאֶת אַחֶיךָ תִּפְקוֹד לְשָׁלוֹם וְאֶת עֲרֻבָּתָם: אל מלך יושב וכו׳

טוֹת אִין אַפְרָעֶמְדֶע לַאנְד פַּאסְן זִיךְ דַיינֶע בְּרִידֶער זכיר גִידֵיינְק זָאלְסְט נִיט פַאר גֶעסְן אוּנ שְׁוַויינְן ואל נָאט ב״ה דוּ זָאלְסְט נִיט שְׁוַויינְן דִי וָואס הָאבְּן חָרוּב גִימַאכְט דֶעם בֵּית הַמִקְדָשׁ אוּנ הָאבְּן גִטְרַאכְט פַּר שְׁנַיידְן מִיר חנון דֶר בַּארְמִינֶר דוּ וֵוייסְט ווָאוֹל אַלֶע דִי דָאזִינֶע מִידִיקַייט כה אַזוֹ הָאט גִיזָאגְט דַיין בְּרוּדֶר יִשְׂרָאֵל טפלו זֵיי הָאבְּן זִיךְ בַּאהֶעפְט אוֹיף מִיר אוּנ הָאבְּן פַּר פִינְצְטֶערְט מִיךְ דִי פִינְצְטֶערֶע מֶענְטְשִׁין בִּשְׁעַת חוּרְבַּן בֵּית הַמִקְדָשׁ. זֵייא הָאבְּן מִיר פַאר טְרִיבְּן דֶערְנָסְטְמָאל פוּן מַיין לַאנְד אוּנ הָאבְּן בַּאצְוואוּנְגֶען מִיר דִי שְׁטוּיבֶּערְס כלתה מַיין לַייבּ גֵייט אוֹיס נָאךְ דַיין הִילְף על זִיא קְלַאפְּט אַן אוֹיף מַיינֶע טִירִין צוּ הִילְף את מַיינֶע בְּרִידֶר זוּךְ אִיךְ מיום פוּן רֹאשׁ הַשָּׁנָה בִּיז יוֹם כִּפּוּר אַז דוּ זֶעצְט זִיךְ אוֹיף דֶעם כִּסֵא הַכָּבוֹד לסקור צוּא צֵייכֶענֶען אִין אֵיינֶעם דִי הֶערְצֶר פוּן דִי וָואס זֵיי פַאר לָאזִין דִיר אוּנ פוּן דִי דָאזִינֶע וָואס זֵיי דִינֶען דִיר ספרים אַז דִי בִּיכֶער וָועלִין גִילֵייעֶנְט וֶוערִין אוֹיף דִי וָואס זַיינֶען בַּאשַׁאפִין גִיוָוארִין אוֹיף דַיין וָועלְט שאת שֵׁיינְקֶען לֶעבִּין אָדֶער טוֹיט ח״ו צוּא אַרַייכִין אוּנ אַיין אָרוּמַאן עליון אוֹיבֶּערְשְׁטֶער גָאט גִיבּ חֵן מִיט חֶסֶד אִין דַיין הֵיכָל ערוב מַאךְ זִיס דַיינֶע קְנֶעכְט צוּ גוּטִין וחי דַיין בְּרוּדֶער זָאל בְּלַייבִּין לֶעבִּין מִיט דִיר פנה קֶער דִיךְ צוּ מִיר אוּנ גִיבּ מִיר חֵן אוּנ הֵייבּ מִיךְ אוֹיף גַאנְץ הוֹיךְ צרכי דָאס בַּאדֶערְפֶענִישׁ פוּן פַּרְנָסָה אַז דוּ וֶועסְט טֵיילִין דַיין חֵילְק לא דוּ זָאלְסְט נִיט פַאר שְׁלִיסְן דַיין הַאנְד פוּן דַיין אָרֶעמֶען בְּרוּדֶר קדמתי אִיךְ הָאבּ זִיךְ גִיפֶעדֶערְט פַאר טָאג אוּנ טוּ שְׁרַייעֶן צוּ דִיר מַיין בַּאשֶׁעפֶער דַיין חֶסֶד זָאלְסְטוּ פֶעדֶערִין ושא אוּנ פַאר טְרָאג מַיינֶע מַעֲשִׂים רחמיך דַיינֶע רַחֲמָנוּת זָאלִין זִיךְ קַייקְלֶען אוֹיף מִיר אַזוֹ וִוי אֵיינֶער אִיז מְנַחֵם אָבֵל מי הַלְוַאי דוּ זָאלְסְט גִיוֶועבִּין וֶוערִין צוּ מִיר וִוי אַבְּרוּדֶער שעה פַאר נֶעם דָאס גִישְׁרֵייא פוּן דַיינֶע אָרִימֶע לַייט שבעה זֵייעֶרֶע לַייבֶּער מִיט זֵייעֶר לֶעבִּין אִיז אַן גִיזֶעט גִיוָוארִין מִיט שְׁלֶעכְטִין דוּ זָאלְסְט אַרַיין וַוארְפִין אִין דֶר טִיפֶענֶעס פוּן יָם אַלֶע זֵייעֶרֶע זִינְד אנא אִיךְ בֶּעט דִיר פַאר גִיבּ דִי זִינְד פוּן דַיין בְּרוּדֶער מִיט זַיינֶע הַטָּאִים דָאס הֵייסְט בְּשׁוֹגֵג שש אִיךְ פְרֵיי מִיךְ אוֹיף דַיין צוּזָאג לבבתני דוּא הָאסְט מִיר בַּאהֶעפְט דוּרְךְ דִיא שְׁלוּחִים מֹשֶׁה מִיט אַהֲרֹן מתי וָוען וֶועסְטוּ אַנְפְּלֶעקִין דַיין רֶעכְטִין אָרוּם מִיט דַיין כֹּחַ לך נא גֵיי אִיךְ בֶּעט דִיר זֶעה דֶעם פְרִיד פוּן דַיינֶע בְּרִידֶר היית פוּן לַאנְג בִּיסְטוּ גִיוֶוען דֶם הָאפוּנְג פוּן יִשְׂרָאֵל אוּנ דִי שְׁווֶערְד פוּן זֵייעֶר הוֹיכְקַייט חי לֶעבֶּעדִיגֶער גָאט שְׁטֶעל אוֹיף אִיצוּנְד אוֹיךְ זֵייעֶר בַּאשְׁטַאנְד אוּנ שְׁטַארְק זֵייעֶר אָרוּם ותשכון אוּנ זָאלְסְט רוּעֶן צְווִישִׁין זֵיי ואת אחיך אוּנ דַיינֶע בְּרִידֶר זָאלְסְטוּ גִידֵיינְקֶען צוּ פְרִיד מִיט זֵייעֶרֶע ווַייבֶּער אוּנ קִינְדֶער:

לֹא כַחֲטָאֵינוּ תַּעֲשֶׂה לָנוּ וְלֹא כַעֲוֹנוֹתֵינוּ תִּגְמוֹל עָלֵינוּ. כִּי רַבּוּ מְשׁוּבוֹתֵינוּ לְךָ חָטָאנוּ: תְּחַטְּאֵנוּ בְאֵזוֹב וְנִטְהַר תְּכַבְּסֵנוּ וּמִשֶּׁלֶג נַלְבִּין: אַל תִּקְצוֹף יְיָ עַד מְאֹד וְאַל לָעַד תִּזְכּוֹר עָוֹן הֵן הַבֶּט נָא עַמְּךָ כֻלָּנוּ: כרחם אב וכו'

כו. סליחה מיוסד ע"פ א"ב כפול ובסוף חתום שם המחבר יצחק הלוי

אלהינו ואלהי אבותינו

אֵל אֱלוֹהַּ דָּלְפָה עֵינִי. אֲשַׁוַּע וְיֹאמַר הִנֵּנִי. אֲמָרַי הַאֲזִינָה בְּהִתְחַנְּנִי. עֲנֵנִי יְיָ עֲנֵנִי: בְּמֹאזְנַיִם כִּי תְּפַלֵּס דְּרָכַי. בְּמִצְוֹתֶיךָ דַּלּוֹתִי חֶלְקִי וְחֶשְׁקִי. וְאִם כְּפָעֳלִי תְּשַׁלֵּם חֻקִּי. וְאִירָא כִּי עֵירוֹם אָנֹכִי: גָּרֵשׁ כַּלֵּה חֵטְא וָמֶרִי. גַּלֵּה נֶעְתַּק מַרְפֵּא וּצֳרִי. וְעָנְתָה בִּי צִדְקָתִי לְיוֹצְרִי. בְּיוֹם מָחָר כִּי תָבֹא עַל שְׂכָרִי: דּוֹפִי כַּבֵּס וְלַבֵּן אֲדַמְדָּם. דְּרוֹשׁ אֶת עֲפַר יְסוֹדָם. וְאַל תְּשַׁלֵּם כִּגְמוּל יָדָם. כִּי רַבָּה רָעַת הָאָדָם: הַנֶּפֶשׁ הַחוֹטֵאת בַּמֶּה תִתְכַּפֵּר. הוֹן לֹא יוֹעִיל וְרוֹב כּוֹפֶר. הֶעֱמַדְתָּ עֵד מְמַהֵר לְסַפֵּר. מִבַּיִת וּמִחוּץ בַּכּוֹפֶר: וּמַה יְּכַפּוּר וּבְיָדוֹ סְדוּרוֹת. עֵוּוּת מַעֲשָׂיו וְכָל הַקּוֹרוֹת. וְאֵיךְ יֹאמַר מִי יוֹדֵעַ סְפוּרוֹת. וְהִנֵּה הַנֶּגַע בְּקִירוֹת: זַכִּים הַמְלַוִּים עִמְּךָ בְּכָל פֶּלֶךְ. זְרִיזִים לְשָׁמְרְךָ בְּכָל אֲשֶׁר תֵּלֵךְ. וְשׁוֹכֶבֶת בְּחֵיק תָּעִיד בְּעֹשֶׁר וַהֲלֹךְ. וְעָמְדָה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: חַלּוֹתִי לֹא יְכַחֵד כָּל מְנָהוּ. חַוּוֹת לְאָדָם מַה שֵּׂחוֹ. וְאִם עַל הַמִּשְׁכָּב הוּא. וְחִשַּׁב עִם קוֹנֵהוּ: טֶרֶם יִתְנַגְּפוּ רַגְלֶיךָ בְּעֶרְבוֹן. טַהֵר עַצְמְךָ מִכָּל עָוֹן. לֹא יוּכַל לְהִמָּלֵט בְּכָל עִזָּבוֹן. יֹאמְרוּ הַמּוֹשְׁלִים בֹּאוּ חֶשְׁבּוֹן: יַעַר אַרְבָּעָה פְּרָקִים וְהֶהָרִית. יָדוֹן בְּמוֹ נַחֲלַת שְׁאֵרִית. וְאִם מָעֲלוּ בְךָ הַבֵּט

אל אלוה צו גאט טוט טריפן מיינע אויגן אשוע איך שריי אונ ער זאגט דא בין איך אמרי מיינע רייד פאר נעם אז איך טו בעטן. ענטפער מיר גאט ענטפער במאזנים אז דו טוסט וועגן אויף שאלין מיין וועג במצותיך אין דיינע מצות בין איך פאר ארימט דיינע מצות זיינען מיין חלק אונ מיין חשק ואם אונ אויב ה"ו אזו ווי אלע מיינע מעשים וועסטו צאלין מיר ואירא האב איך מורא ווארום איך בין נאר נאקעט פון מצות גרש פאר טרייב אונ פאר לענד די זינד מיט די ווידער שפעניגקייט גלה אנפלעק די שייד פון רפואות פון די עבירות וענתה מיינע צדקות זאלין עדות זאגין אויף מיר צו מיין באשעפער ביום מארגין אום ר"ה אז דו וועסט קומן געבין מיין שכר דופי דאס איז רויטע פלעקין פון עבירות וואש אויס אונ מאך ווייס דרש פארשט אז דעם מענטשינס יסוד איז פון ערד אונ דו זאלסט ניט צאלין זיי אזו ווי זיי האבן שלעכט גיטאן ווארום דאס שלעכטיקייט פון דעם מענטשין איז זייער פיל הנפש דאס לייב וואס זיא זינדיגט מיט וואס וועט מכפר זיין הון קיין האב וועט ניט העלפין אונ קיין פיל אויס לייזונג וועט אויך ניט העלפין העמדת דו האסט גישטעלט איין עדות וואס ער איילט זיך דר ציילין וואס דר מענטש טוט עבירות פאר בארגין אונ אויפין וואר אונ ער לייקינט ובידו אבער וויא קאן ער לייקענען עס איז מיט זיינע הענט מסדר עוות זיינע פאר קרימטע מעשים אונ אלין וואס עס טרעפט זיך אים ואיך ווי קאן ער זאגין ווער ווייסט צו דר ציילין והנה אונ די עבירות זיינען אויף זיינע ווענט אויף גישריבין זכים די מלאכים וואס זיינען באהעפט מיט דיר אויף איטליכין ארט זריזים די מלאכים וואס זיי היטין דיר וואו דו וועסט גיין ושוכבת אונ די נשמה וואס זיא איז ביי דיר זאגט אויך עדות אויף דעם רייכין אדער איין ארומאן ועמדה אז דער מענטש ווערט אנטשלאפין שטעלט זיך דיא נשמה פאר דעם מלך הקב"ה אונ זאגט אלע עבירות וואס דר מענטש טוט איטליכין טאג חלתי איך טו ציטערין ווארום עס ווערט ניט פר מיטין קיין שום זאך פון אים חוות צו זאגין דעם מענטש אפילו וואס ער רעט בסוד איין שיחה קלה ואם אונ אז דער מענטש איז שוין אין קבר מוז ער דארטין אויך אפ געבין חשבון זיין באשעפער טרם איידער דיינע פיס ווערין צו שטויסין אז די נשמה גייט ארויס פון דעם גוף ווארום די נשמה איז איין ערב פאר אלע אברים טהר נאלסטו דיך רייניגן פון אלע עבירות לא דר מענטש קאן ניט אנטרונען ווערין פון דעם טויט ער זאל אוועק געבין גאר זיין האב מיט זיינע סחורות וועט אים ניט העלפין יאמרו דיא מלאכים וואס זיי שאפין זאגין קומט גיב אפ

סקי"ם ס' חשבון

לברית. ואל תעמד על הפרק להברית: כי ביום כסא יבא. כל מקרה איש לפני חוצבו. אם דל ואם עשיר בריתו. עולים ויורדים בו: לעמך מליץ ישר תמנה. לעת יבאו כל בני אדם בשבטו להמנה. תעבורנה הצאן על ידי מונה: משפט עמו תחלה בקרוב. משחת תעל חיתם לטוב תערוב. וידין לאמים לבדם מלערוב. לבלתי היות שם ערוב: נאור אליך מי יחבר. נוהג שבעולם אין משתמש בכלי משבר. ולא תבזה לב נדכה ונשבר. היפלא מיי דבר: סתתו אבן נגף לעמק שוה. סורו טמא קראו כסיל המחבא. כי אין הצר בנזק שוה. הבה נתחכמה לו פן ירבה: עובד שני אדונים כפי שניו. עשות ליוצרו וליצרו כרצוניו. וטוב הדבק לבוראו כל זמניו. ועבד חפשי מאדוניו: פנות היום סעודתו יכון. פעלו לזה ולבא יהי נכון. ועשהו בשבת מה יסכון. מעות לא יוכל לתקון: צעקה לכן קדמנו ליום דין ותקשיב. צום ותשובה שלמה חמתך ישיב. ולא כשב לקיאו באחטא ואשוב. לא מצאה ידו די השיב: קומו ישני מכפל לסעדי. קלותי ומעש אין בידי. וזעקו והתפללו לאל עמדי. ומכוכבים שחרו בעדי: רחמים תעורר לתת עצמה לאין אונים. רם כי נשכחו

חשבון פון דיינע מעשים יעד נאט האט א׳ ניבגרייט פיר צייטין אין יאר צו משפטין די וועלט אונ האט פאר צייכינט די צייטין ער זאל אין די צייטין משפטין די ישראל וואס זיי היין נחלה יאם אונ אויב דיינע אידין האבין גיפעלשט אין דיר זאלסטו לוגין אויף דעם ברית וואס דו האסט כורת ברית גיוועזן מיט אברהם אבינו עליו השלום ואל דו זאלסט ניט שטיין אויפן בראך צו פאר שניידין תיכף כי ווארום אום ראש השנה וועט הקדוש ברוך הוא קומן כל אלץ וואס עס וועט זיך טרעפין איטליכן אנאנץ יאר פאר דעם באשעפער אם איין ארומאן אדר איין עושר נייען זיי ארויף אדר אראפ לעמך צו דיין פאלק ישראל זאלסטו אמליץ יושר מאכין לעת צו דר צייט אז אלע מענטשין קומען בשבטו מיט זיין רוט גיצייליט ווערין תעבורנה אזו ווי די שאף צייליט דר פאסטוך משפט דר משפט פון זיין פאלק ישראל איז תיכף אין אן הייב ווי זיי טרעטין צו אידר דר רוגז קומט אן כדי ער זאל אויף ברייגנען די ישראל פון דעם גיהנם אונ זייער לעבין צו גוטין ברייגנען נאור גאט ברוך הוא וואס דו הייסט נאור ווער קאן צו דיר באהעפט ווערין נוהג דר שטייגער פון דער וועלט מיט אצובראכענע כלי ניצט מען ניט ולא אבער נאט ב״ה איז ניט מבזה קיין צו בראכין הארץ הפלא איז דען פאר הוילין פון נאט ב״ה אשום זאך סתתו צו ברעכט דעם יצר הרע וואס ער הייסט אבן נגף צום גלייכין וועג סורו קערט אפ דעם יצר הרע וואס ער הייסט טמא רופט דעם נאר וואס ער איז פאר בארגין אין דעם מענטשין כי ווארום דר צורר פרעגט ניט אויף דעם היזק פון דעם מענטשין הבה לאמיר זיך אן גרייטין אונ קלוגין זיך אויף דעם יצה״ר ער זאל ניט גרויס ווערין עובד דער מענטש דינט צווי הערין אין נאכגין לעבין עשות צוא מאן צוא גאט ב״ה אונ צום יצר הרע זייערע ביידענס ווילין וטוב עס איז בעסער באהעפטין זיך צום באשעפער וייל ער לעבט ועבד וועט ער פרייא זיין פון זיין הערר דעם יצה״ר פנות אוועק קערין זיך פון אלע עסקים אונ אן גרייטין אסעודה אויף עולם הבא פעלו זיינע מעשים טובים אויף דר וועלט וועט זיין אן גיגרייט אונ אויף יענר וועלט ווארום דר מענטש וואס גרייט זיך אן אום ערב שבת האט ער אויף שבת ועשהו אבר דר וואס ער גרייט זיך ניט אן ערב שבת אזו אמענטש קאן מען שוין אויף יענער וועלט ניט העלפין צעקה דעריבער האבין מיר גיפעדערט אונזער גישרייא ערב ראש השנה צום פאסטין אונ תשובה שלמה קערין אום דיין רוגז ולא אונ ניט ווי אהונט וואס ער קערט זיך אום אויף זיין אויס גאנג אזו איז דר מענטש וואס איז זיך מתודה אונ טוט תשובה אונ דר נאך זינדיגט ער ווידר די איינגענע עבירה נעמט מען שוין זיין תשובה ניט צו קומו שטייט אויף אונזרע אבות וואס איר שלאפט אין דר מערת המכפלה העלפין מיר נאט בעטין קלותי איך בין מבוזה גיווארן אונ קיין מעשים טובים האב איך ניט ווזעקו אונ שרייט אונ זייט מתפלל צו נאט מיט מיר ומכוכבים אונ פון אייער גוטקייט זייט משחד פאר מיר אויף רחמים תעורר דו זאלסט דר וועקן

זה כמה שנים. שערי דמעות תפתח לנטעי נעמנים. בבכי יבאו ובתחנונים: שדי במרינו הלוא כנכרים נחשבנו. שבנו אליך וכאב על בן תרחמנו. זכור כי בנים קראתנו ואב אחד לכלנו. למה יגרע שם אבינו: תשורה אין בידי לפני. תמורתה תכון תפלתי ותחנוני. קח נא המנחה ההולכת לפני. וידעו העם הזה כי אתה יי: ידע והכין מראשית תשובה. אלהים חשבה לטובה. בכן רצנו עדיך לשובה. השיבנו יי אליך ונשובה: ידידים צעקו חלו קראת במהומים. הקול למכון ועודו ישמע ממרומים. יכמרו רחמיו בזכות שלשת תמימים. אל שדי יתן לכם רחמים: אל מלך וכו'

יי בקר תשמע קולנו בקר נערוך לך ונצפה: ואתה יי מגן בעדנו כבודנו ומרים ראשנו: אתה יי לעולם תשב כסאך לדור ודור: אוהב צדקה ומשפט חסד יי מלאה הארץ: רחמיך רבים יי כמשפטיך חינו: אל תבא במשפט עמנו כי לא יצדק לפניך כל חי: כרחם אב וכו'

כז סליחה מיוסד ע"פ א"ב — אלהינו ואלהי אבותינו

אדון מועד כתכח מישרים לשפוט בתעצומך. אתיצבה בפלץ לחלות פניך לרוממך. במעשי לא נשענתי כי אם ברחמיך. יי עשה למען שמך: גוזו אמונים גבורי כח במרץ. גם גודרי גדר ועומדי בפרץ. חורשי חפצם בכח משוכן שמי ערץ. אבד חסיד מן הארץ: הן קלותי ומה אשיב במו פי. הגני צעיר באין מפעלות בכפי. ואיך אקוה ואני רב דופי. היות לרצון אמרי פי: זחלתי ואירא מחוות רעי. זדוני יגורתי ומרד רשעי. חנון רחמני בהתודותי ועזבי

רחמים לתת צו געבין כח צו די ישראל וואס זיי האבין קיין כח ניט רם הויכער גאט לייז איה ווארום מיר זיינן פאר געסין געווארין כמה שנים שערי די טויערין פון טרערין זאלסטו עפנין צו דיא ישראל זיי ווערין אן גירופין נטעי נעמנים בבכי מיט גיוויין וועלין זיי קומען אונ מיט גיבעט שדי אלמעכטיגער גאט מיט אונזער ווידר שפעניקייט הלא זיינען מיר גירעכינט גיווארן ווי פרעמדע שבנו מיר קערין זיך אים צו דיר וכאב זאלסט אונז דר בארימען ווי א פאטר איף א קינד זכור גידיינק אז דו האסט אונז גירופין בנים ואב אונ איין פאטר האבן מיר אלע למה פר וואס זאל גימינערט ווערין דר נאמן פון אונזער פאטר תשורה קיין מתנה פון קרבנות האבין מיר היינט ניט תמורתה אויף דעם ארט פון קרבנות זאלסטו איף ריכטין אונזערע תפלות מיט גיבעט קח נא איך בעט דיר נעם די מתנה די תפלות וואס זיי גייען פאר אונז וידעו וועלין וויסן אלע אז דו ביסט אגאט ידע גאט ב"ה האט גיוואוסט אייד ער האט די וועלט באשאפין אז דר מענטש קאן קיין קיום ניט האבין אן תשובה האט גאט ב"ה גיטראכט די עצה פון תשובה צו נוטין בכן דעריבער לייפין מיר צו דיר תשובה טאן השיבנו קער אונז אום גאט ב"ה צו דיר וועלין מיר זיך אומקערין ידידים די ליבע אידין שרייען אונ בעטין אונ זאמלען זיך איין פיל מענטשן כמען זאל שרייען מיט גרוים ברומונג הקול דאס קול פון די ישראל זאל גיהערט ווערין צום אויבערשטן פון נאכט אין זאמלונג פון הימיל יכמרו רחמיו זיין רחמים זאל זיך דער הייצין ווענין אברהם יצחק ויעקב אל שדי דר אלמעכטיגער גאט זאל אייך געבין רחמים:

אדון מועד גאט ב"ה אז דוא געמסט די צייט משפטין דיא רעכטפארטיגע מיט דיין גרויסע שטארקייט אתיצבה טו איך מיר שטעלין מיט גרוים ציטערנעם לחלות איך זאל בעטין דיין פנים צו דר הייבין דיר במעשי איך לעהן מיר ניט אן אין מיינע מעשים כי נאר אויף דיין רחמנות יי גאט טו פון דיין הייליגן נאמן ווענין גוזו זיינען פאר שניטן גיווארין די באגלייבטע גבורים מיט זייער גרוים שטארקייט גם אויך די וואס צאמען זיך פון עבירות חורשי די צדיקים וואס די בעטין מיט כח פון השם יתברך וואס ער רוהט אין די הימלען אבד די חסידים זיינען פאר לארין גיווארין פון דר וועלט עס האט קיינער ניט צו בעטין פאר אונז גאט הן איך בין גרינג וואס קאן איך ענטפערין מיט מיין מויל הגני איך בין דער מינסטער אז איך האב ניט קיין מעשים טובים ואיך ווי קאן איך האפין אז איך האב אזו פיל שלעכטקייט אין זיך היות עס זאל זיין צו

פשעי. שמע בקול תחנוני אליך בשועי: טעיתי והנני שב ומתודה עשות רצונך. טהור עינים חשבני כשלם לפניך. יה הכנס לי לפנים משורת דינך. וארעך למען אמצא חן בעיניך: כחך יגדל נא ובתפלתי התנאה. כתפלת זקן ורגיל ופרקו נאה. לבבי הנשבר הנדכה והנכאה. הבט משמים וראה: אל מלך ויעבור וכו׳
האנוש מאלוה יצדק אם מעושהו יטהר גבר: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו:
חנון יי וצדיק ואלהינו מרחם: הן בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה:
ידענו כי חטאנו ואין מי יעמוד בעדנו שמך הגדול יעמד לנו בעת צרה: פזמון אב וכו׳

כח שלישיה מיוסד ע״פ א״ב ושם המחבר זבריה חזק

אדון דין אם ידקדק. בחקר פועל אם יבדק. גבר לפניך לא יצדק: דופי תתן בצבא מעלה. הן במלאכיך תשים תהלה. ואף שותה כמים עולה: זכות וצדקה אין בנו. חטא ורשע כלנו. טוב אל תבא במשפט עמנו: יהמו מעיך עלינו. כרוב רחמיך פנה אלינו. לבלתי כרוע מעללינו: משובותינו רבו מלמנות. ניחוחים אין וקרבנות. סליחה מצוא לעונות: על צדקותינו אין אנו סמוכים. פשע ועון מלוכלכים. צדקה מצוא תחן עורכים: קו אל תמתח בארחותינו. רמה ותולעה אחריתנו. שוא והבל שנותינו: תשוב על הרעה תנחם. זה דרכך חנם מרחם.

ארצון די רייד פון מיין מויל וחלותי איך האב פארכט איך פארכט מיר מיין דעה צו זאגן וואס איך וויל. פר מיינע עבירות פון בזיד האב איך מורא אונ פאר מיין רשעות חטן דר בארעמיגר גאט דר בארים אונז אז מיר זיינן זיך מתודה אונ פאר לאזן דאס רשעות שמע הער צו דאס קול פון מיין גיבעט אז איך שריי צו דיר טעיתי איך בין פאר בלאנזעט נאך דעם יצר הרע אונ היינט קער איך מיר אום איך בין מתודה איך וויל שוין טאן דיין רצון טהור גאט ברוך הוא וואס ער הייסט טהור עינים רעכן מיר פאר אנאנציגן צדיק יה גאט ב״ה ברייננ מיך אריין איבער דיין משפט וארעך איך וועל דיר קאנן בדי איך זאל קריגן חן אין דיינע אויגן כחך דיין כח זאל גיגרייסט ווערן ובתפלתי התנאה אונ מיט מיין תפלה זאלסטו באשיינט ווערן אזו ווי די תפלה פון אזקן אז ער איז גיוואונט אונ פון זיין יוגנד אן איז אויף אים קיין שם רע ניט ארויסגיגאנגען לבבי מיין צוברעכן הארץ דאס צו שטויסענע אונ דאס נידעריגע לוג פון דעם הימיל אונ זעה:

אדון דין גאט ב״ה הערר אויב דו וועסט מדקדק זיין דיין דין בחקר אונ דוא וועסט נאך זוכן אונזערע מעשים וועט קיין מענטש ניט גירעכט בלייבן פאר דיר דופי אין די חילות פון אויבן גיבסטו אויך אום רעכט הן אין דיינע מלאכים טוסטו שפעטין ואף אונ מכל שכן איין מענטש וואס ער טרינקט ווי וואסער אום רעכטיקייט זכות קיין זכות אונ קיין צדקה איז ביי אונז ניטא חטא עבירות מיט רשעות זיינען מיר פול טוב גוטר גאט זאלסט ניט קומן מיט אונז מיט משפט יהמו דיינע נידאנקען זאל ברומען אויף אונז כרוב אזו ווי דיין גרוים רחמנות זאלסטו קערין דיך צו אונז ניט אזו ווי אונזערע שלעכטע מעשים משובותינו אונזערע ווילדקייט זיינען פיל פון צו ציילן ניחוחים מיר האבן היינט ניט קיין בית המקדש אונ קיין מזבח מקריב זיין קרבנות מוחל צו זיין די עבירות על אויף אונזערע צדקות פאר לאזן מיר זיך ניט פשע מיר זיינן איין גירינט מיט עבירות צדקה כחמת די תפלות וואס מיר טוען זאלסטו גיפינען אצדקה צו אונז קו דעם שנור פון דין זאלסטו ניט אוים ציהען אין אונזערע וועגין רמה וואורום אונזער סוף איז אז ווערים עסן אונז שנותינו אונזערע יארין גייען אוועק מיט פאלשקייט אונ נישט תשוב

ברחמיך הרבים עלינו רחם: הדרכך הודעת לענו להורות. ידעתו שלש עשרה סדורות. הבטחתו שאינן ריקם חוזרות: חנון בם סדרנו לפניך. ועק קשוב ממתחננך.
נא אל תשיבנו ריקם מלפניך: אל מלך ויעבור וכו'

מה יצדק אנוש עם אל ומה יזכה ילוד אשה: ותפקדנו לבקרים לרגעים תבחננו:
יי אל באפך תוכיחנו ואל בחמתך תיסרנו: אף על זה פקחת עיניך ואותנו
תביא במשפט עמך: כרחם אב וכו'

כם שניה מיוסד ע"פ א"ב ובסוף חתום שם המחבר יצחק הכהן תחבר חזק ואמץ

אדון בפקדך אנוש לבקרים. במצוי הדין אל תמתח: גוף ונשמה אם תריבם. חוזו ולא יוכלו קום: היוכל גבר לזכות במשפט. ואם יש בידו מעש להצטדק: זרוי יחומו מלחה סרוחה. חבוי ארבו בקרבו מעת הולדו: טמון בחבו כרשת לרגליו. יסיתהו בכל יום לשחת להפילו: כח וגבורה בגוף אין. לפניו לעמד ולהתיצב: מיום עמדו על דעתו. נפשו ישים בכפו להביא לחמו: שבע כל ימיו כעס ומכאובות. עד שובו לעפרו לא ישקוט: פנה אדון בעצבון רוח. צפה בשברון לב: קרוב אתה לרחוקים. רוצה בתשובת רשעים: שדי המצא לדורשיך. תאמר הנני למבקשיך: יבשרו סלחתי קוראי בשמך. צדק

זאלסט אף טאן רוגז אונ זאלסט דיך באדינקען יי ווארום אזו איז דיין שטייגער מרחם צו זיין איך בתנם ברחמיך מיט דיין גרויס רחמנות זאלסטו זיך מרחם זיין איבער אונז דרכיך דייגע וועגין האסטו מודיע גיוועזן צו משה רבינו דעם ענו אונ גילערינט אים ידעתו דו האסט אים מודיע גיוועזן די שלש עשרה מדות הבטחתו דו האסט אים צו גיזאגט אז ווער עס זאגט די שלש עשרה מדות גיט ליידיג אום צו קערין חנון דר בארעמיגער נאט מיר האבין פאר דיר מסדר גיוועזן די שלש עשרה מדות זעק דאס גישרייא פאר נעם פון דיא וואס זיי בעטין דיר נא דוא זאלסט ניט אום קערין אונז ליידיג פון דיר:

אדון בפקדך גאט ב"ה הערר אז דו גדיינקסט דעם מענטשין אלע מארגין במצוי אין טיפענעס פון דיין זאלסטו ניט אויס ציהען דעם שנור פון דר מאס ניט צו מעסטין מדה כנגד מדה גוף אז דר מענטש שטארבט קריגט זיך דר גוף מיט די נשמה. די נשמה זאגט צום גוף דו האסט גיזינדיגט ווארום איידער איך בין אריין אין גוף בין איך ארום גיפלויגין וויא אפרייגע פייגיל אונ דר גוף זאגט צו די נשמה דו האסט גיזינדיגט ווען אז דו ביסט ארויס פון מיר דוא איך מיר אפ אונ טו שוין גיט קיין עבירות. וואס טוט הקב"ה ברייננגט ער די נשמה אין גוף אריין אונ משפט ביידע אין איינעם. דס בעטין מיר רבש"ע אז דו ווערסט אונז אזו משפטין חזו וועלין מיר פרשטויסין ווערין אונ מיר וועלין שוין גיט קאנען אויף שטיין היוכל קאן דען א מענטש זוכה זיין פיי דיר מיט משפט ואם אפילו דר וואס האט מעשים טובים קאן ער דען גירעכט מאכין זיך קעגין דיר זרוי ווארום ער איז באשאפין גיווארין פון לחה סרוחה חבוי דער יצה"ר איז באהאלטין אין דעם מענטשין פון גיבארין אן טמון ער איז באהאלטין אין דיין באהעלטענם ווי אנעץ וואס מען תאפט ווילדע חיות אונ פיש יסיתהו דר יצה"ר רעט אים אן אלע טאג כדי ער זאל איהם אין גיהנם אריין ווארפין כח קיין כח אונ גבורה איז אין גוף גיט דא צו שטעלין זיך פאר אים מיום זינט דר מענטש איז גיקומען צום שכל שטעלט ער זיך אין סכנות נפשות ער זאל זיין ברויט קריגין שבע ווייל ער לעבט איז ער נאר זאט מיט כעס אונ חייטאגין. ביז ער קערט זיך צו זיין ערד רועט ער גיט. פנה רבש"ע קער דיך צום טרויעריגען אטום צפה לוג אויפען צוברארבענעם הארץ קרוב דו ביסט נאהענט צו די וואס זיי זייגען ווייט גיוועזן פון דיר אונ היינט האבין זיי תשובה גיטאן רוצה וואס דו באגערסט אין דר תשובה אפילו פון רשעים שדי אלמעכטיגער גאט ווער גיפונען צו די וואס פארשטין דיר תאמר דוא זאלסט זאגין הנני צו די וואס פארשטין דיר יבשרו צו די וואס זיי רופין אן דיין הייליגין נאמען זאל

מען

במשפט עם מיחדך: חסום מעל מלהרשיע. קצוף במשטין מלהשטין: הקם לנו מליץ יושר. כופר מצאתי תשמיע לשובבים: השלכנו עליך יהבנו. נא אתה תכלכלנו: העתר לנו בתפלתנו. חפצנו ובקשתנו מלא ברחמים: בך תלינו במחוננו. רחמיך מהרה יקדמונו: חזק ואמיץ שמך לא שכחנו. אנא לנצח אל תשכחנו: אל מלך יושב וכו'

אדני אלהים אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה: מה יצדק אנוש עם אל ומה יזכה ילוד אשה: האנוש מאלוה יצדק אם מעושהו יטהר גבר: כרחם אב וכו'

לשניה סוסד ע"פ א"ת ב"ש ולבסוף חתום שם המחבר אליה בר שמעיה חזק

ארון בשפטך אנוש רמה. תזכור ברוגז חנות רחם: בערכך דין אשמים לוכח. שוגה ופתי זכה והצדק: גמול חסד וטובה לחיבים. ריב אל תמתח למצוי: דלי מעש וריקי כשרון. קוראים אליך למו המצא: הננו לפניך באשמה רבה. צפצוף מען בושנו לפוצה: ואם מאלוה אנוש היצדק. פני עשהו גבר היטהר: זדון בחבו און בקרבו. עון מלא ופשע רב: חשבון ודין למלך מלכי המלכים. סופו לתן בבוא חליפתו: טבע חותם בכפו נחרת. נגד פניו רשעו יענה: יורה כפים מעץ ויגיד. מקיר אבן תזעק ותקרא: כובש פניו נדון ונכלם. לאין נחשב בעמדו לפניך: אנא למעשה ידיך הרצה. בשברון ראה שמד מדהי: עבדיך ימצאו היום חנינה. זכם קרבתך חפוץ כבראשונה: וכשלג

מען זאגט זיי אבשורה פ'חתי צדק מאך גירעכט אין דעם משפט דאס פאלק וואס זיי זיינן דיך מיחד חסם פאר שלים דעם יצה"ר ער זאל ניט שלעכטץ טאן קצוף שרייא אן אין דעם שטן ער זאל ניט משטין זיין הקם שטעל אויף אונז אמליץ יושר כופר דו זאלסט מאכן הערין צו די ווילדע מענטשין אז איך האב גיפונען איין אוים לייזונג צו די עבירות דאס איז תשובה השלכנו מיר האבין גיווארפין אויף דיר אונזער משא נא מיר בעטין דיר דו זאלסט אונז מפרנס זיין העתר ענטפער אונז מיט אונזערע תפלות חפצנו אונזער גילוסט אונ אונזער בקשה זאלסטו דר פילין מיט רחמים בך אונזער בטחון האבין מיר אויף גיהאנגען אויף דיר רחמיך זאל אונז פעדערין גיך דיין רחמים חזק שטארקער גאט דיין היילגין נאמען האבין מיר ניט פאר געסן אנא בעטין מיר דיר אז דו זאלסט אונז אויף אייביג ניט פאר געסן:

ארון בשפטך לעבעדיגער גאט אז דו טוסט משפטין דעם מענטשין וואס ער איז נאר ווערים תזכור זאלסט דו גידיינקען פון דעם רוגז מרחם זיין אונז בערכך אז דו וועסט אן ריכטין דעם דין פון די שולדיגע שוגה אשונג אדר איין מזיד מזכה זיין אונ צו גירעכטין זיי גמול זיי גומל חסד אונ טובות האטשע צו שולדיגע ריב דעם דין זאלסטו ניט אוים ציהען צום טיפעגעש דלי דיא אידין נעבאך וואס זיינען ארום אונ ליידיג פון כשרה מעשים קוראים די וואס שרייען צו דיר זאלסטו גיפונען ווערין צו זיי הננו מיר זיינען פאר דיר מיט גרוים שולדיקייט בושנו מיר שעמען זיך דם מויל צו עפענען מיט רייד צו ענטפערן ואם קאן דען אמענש גירעכט בלייבין פאר גאט קאן דען דר מענטש ריין בלייבין קענין זיין באשעפער זדון אין זיין באהאלטענעש פון דעם הארץ איז אום רעכט דער מענטש איז פול מיט עבירות אונ פיל זינד חשבון דר סוף איז ער מוז געבין חשבון אונ דין פאר דעם מלך מלכי המלכים הקב"ה אז ער וועט אוועק גיין פון דר וועלט טבע זיינע עבירות זיינען גיחתמת אונ אוים גיקריצט אויף זיינע הענט אזו אכתב אז דר מענטש זאל ניט קענען לייקענין. אנטקעגין זיין פנים זאגט זיין רשעות עדות יורה דר שפאן פון דעם האלץ טוט ווייזין אונ זאגין סקיר דר שטיין פון דר וואנט שרייט אונ רופט אוים אז דר מענטש האט גיטאן עבירות כובש דער מענטש באהאלט דעם פנים פאר גרוים בושה אונ ווערט גימשפט לאין נאר פאר נישט איז דר מענטש חשוב אז ער שטעלט זיך פאר דיר אנא רבש"ע איך בעט דיר צו די מעשה ידיך זאלסטו מרוצה ווערין בשברון דו זאלסט זעהען דיא צוברעכעניש הערצער אונ היט זיי אפ פון דעם גיהנם עבדיך דיינע קנעכט זאלין היינט גיפינען

איין

וכצמר הלבן חטאי שושנה. מלטם מכל רעות בזאת השנה: אל מלך ויעבור וכו׳
זכר נא כי כחומר עשיתנו ואל עפר תשיבנו: ידענו כי אין בנו מעשים צדקה עשה עמנו למען שמך: קומה עזרתה לנו ופדנו למען חסדך: כרחם אב וכו׳

לא שניה מיוסד ע״פ א״ב — אלהינו ואלהי אבותינו

אך בך לדל מעוז. בצר לו מצא סתר. גונז חטא גועל רשע. דן לזכות מחפש צדק. הכל לך מפורש שכל. ובל תחפוץ התבונן און. זאת דעתנו כי כן דרכך. חסות בצלך הנה באנו. טוב תנם תושיט לנו. ימין סעד פרוסת פתח. כהקיש רש שואל חסד. לו קח טוב תען. מדתך כי כן השבח. נעור ורק מחזיר מלא. סמוך נופל לא תבזה. ענות עני קרבות תרץ. פנקס חוב ימרק חסד. צו סופר כתוב שובר. קול הקל יחליף קשה. רצון יוצר תכוף יצר. שוה לכף שית הקרב. שלוך שרץ טבילה תעל. תבער רע תעביר טמא. תת טהור לכת חקיך: אל מלך ויעבור וכו׳

כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא: אדם ילוד אשה קצר ימים ושבע רוגז: אף על זה פקחת עיניך ואותנו תביא במשפט עמך: כרחם אב וכו׳

לב שניה מיוסד ע״פ א״ב — אלהינו ואלהי אבותינו

אדם איך יזכה. בכל יום למות מחכה: בשר מה ידבר. והוא מובל לקבר: גויו לבור נופל. למקום חשך ואופל: דמינו להבל דמה. וגם נמשל

אין חנינה זיי זיי מזכה אונ מקרב אזו ווי פון לאנג אין גיוועזן וכשלג אזו ווי אשנייא אונ ווייסע וואל זאלסטו ווייס מאכין די עבירות פון ישראל וואס זיי הייסין שושנה מלטם מאך זיי אנטר[...]ן פון אלע שלעכטיקייט אין דעם יאר:

אך בך נאר אין דיר האט דער ארומאן שטארקייט בצר אז עס איז אים איינג צוא גיפינען אבשיצונג גונז גאט ב״ה באהאלט דעם חטא אונטער דעם כסא הכבוד כדי דר שטן זאל ניט זעהען אונ פאר מיאוסט שלעכטקייט מחפש אונ זוכט גירעכטיקייט כדי ער זאל דן זיין לזכות הכל האטשי אלץ איז ביי דיר אין שכל בּיסטו פארט מאריך אף אונ מאכסט זיך גלייך אז דו פאר שטייסט ניט קיין אום רעכט זאת דאס ווייסן מיר אז דיין מנהג איז צו זיין מאריך אף דעריבער חסות זיינן מיר גיקומן באשיצין זיך אין דיין שאטין טוב גאט ב״ה דו הייסט טוב זאלסטו אויס שטרעקן דיין רעכטע האנד בחנם אן צו נעמען אונזער תשובה ימין די רעכטע האנד איז פאר שפרייט אויף די טיר פון תשובה צו נעמען אלע בעלי תשובות כהקיש אז די ישראל קלאפין אן וואס זיי זיינען ארעמע לייט אונ בעטין דיר חסד לו זאלסטו נעמען צוא אים גוטס דאס הייסט זייערע זכיות ווארום אזו איז דיין מדה דאס איז דיין לויב נעור אבשר ווען אז ער טראגט אמתנה גייט ער צוריק ליידיג אבער גאט ב״ה אז אמענטש גייט צו דיר ליידיג קערט ער זיך אום פול סמוך די ישראל וואס זיי זיינען היינט גיפאלין זאלסטו זיי אונטר לעהנען אונ ניט מבזה זיין ענות דאס גישריי פון עניים פון די צדיקים וואס זיי גינעהנען פאר דיר מיט גירעכטיקייט פנקס דר בוך וואס שטייט די עבירות זאל אפ גימעקט ווערין מיט חסד צו גיביט דעם מלאך וואס ער זאל שרייבט די זכיות ער זאל שרייבין אשובר אויף די עונות קול דאס קול פון אונזערע תפלות זאל באר בייטין די גזרות קשות תכוף דו זאלסט גייטן דעם יצה״ר מען זאל טאן דיין רצון שוה אז מיר הייבין אויף אונזערע הענט צו גאט זאל מען אויף הייבין דיא הערצער גלייך מיט די הענט צו גאט אזו ווי דר צינגיל פון די וואג שטייט גלייך שלוך אז מען ווארפט אוועק דעם שרץ העלפט טובלען אין אמקוה אזו אז מען ווארפט אוועק די עבירות העלפט תשובה תבער דו זאלסט אויס ראמען די שלעכץ ווערט אוועק די טומאה תת גיב אונז אלב טהור מיר זאלן גיין מיט דיין תורה:

אדם איך יזכה אין וועלכן זכות זאל דר מענש זוכה זיין בכל אלע טאג האפט ער צום טויט בשר וואס קאן דאס שטיק פלייש ריידין אונ ער ווערט גיפירט אין קבר אריין גויו זיין גוף פאלט אין גרוב אריין אין דעם ארט פון פינסטערנעם דמינו ער איז גיגליכן צו אגישט אונ

כבהמות נדמה: הלא כל ימיו מעט ורעים. וכל מעשיו עונות ופשעים: ובלבבו
יבין ושב. ורפא לו ולקולו כי קשב: זכות ומישור אם יעשה. בהם ימצא מנוס
ומחסה: חייו כאין חשוב. וסופו לעפר ישוב: טוב לו שלא נברא. משנברא
ליום צרה ועברה: ימיו כלים בעוני ועלבון. ואחריתו לתן דין וחשבון: כעבד
ישאף צל. ומיד שאול לא ינצל: למה מרחם יצא. והוא שמור לריב ומצה:
מה יועילנו רוב הונו. וליום עברה מכהה עינו: נשמתו מנו תפרד. בשעת
מיתתו למאד יחרד: סופה וסערה יבעתוהו. חבלי מות יסובבוהו: ערום יצא
מבטן אמו. וערום ישוב לבית עולמו: פתאום ילכד במצודה רעה. ואין מי
אותו לפדעה: צרה וצלמות ירש. מביתו ומהונו יפרש: קרב קצו ונהפך שברו.
כבה נרו ואבד זכרו: רמה תורישנו. תולעה תשליטנו: שומע זאת יבכה וידאג.
בבכי ובתחנונים כלביא ישאג: תפלה וצדקה ירבה. אולי מיסורין יחבא: אל מלך וכו׳
מה נאמר לפניך יושב מרום ומה נספר לפניך שוכן שחקים: מה נאמר מה נדבר
ומה נצטדק: הן בעבדיו לא יאמין ובמלאכיו ישים תהלה: כרחם אב וכו׳

לג שניה מיוסד ע״פ א״ב אלהינו ואלהי אבותינו

אך במתח דין ומרוץ חבל. בני אמוניך אל נא תחבל: גלוי הריב להם נטוש.
דרוש עלבונם ואל תטוש: הואלת לעשותם לך לעם. ואל תשלחם ביד
פשעם: זדונות חשוב כשגגות. חשוך מזדים נפשות לך עורגות: טנף טהר

איז אויך גיגליכן צו איין בהמה הלא זיינע גאנצע יארין זיינען ווייניג אונ שלעכט וכל זיינע
אלע מעשים איז נאר עבירות מיט זינד ובלבבו נאר אז דער מענטש קוקט זיך אום אונ פאר
שטייט מיט די הארץ דיא עבירות וואס ער האט גיטאן אונ טוט תשובה וועט ער גיהיילט
ווערין אז גאט וועט צו הערין זיין קול זכות נאך דר תשובה אז ער וועט טאן מצות אונ גיין
אין גלייכין וועג וועט ער גיפינען אין דעם וועג אנטרינונג אונ אבאשיצונג חייו זיין לעבין איז
אזו ווי גישעצט השוב סופו אונ זיין סוף איז צו דר ערד וועט ער זיך אום קערין טוב בעסר וואלט
ער ניט באשאפין גיווארין איידער ער איז באשאפין גיווארין אויף אזעלכע צרות ימיו זיינע
טעג גייען אוועק מיט ארומקייט אונ מיט שאנד ואחריתו אונ דר סוף איז אז דר מענטש מוז אפ
געבין דין וחשבון כעבד אזו וויא איין קנעכט וואס ער ארבעט אגאנצין טאג אונ גילוסט
שוין ווען וועט שוין זיין נאכט ער זאל אפ רוען זיך ימיד אונ פון דעם גיהנם קאן ער ניט ניצול
ווערין למה נאך וואס איז ער פון די מוטערס לייב ארויס גיגאנגען והוא ער איז נאר גיווארט
אויף קריג מה וואס קאן אים העלפין זיין פיל גוטס וליום אונ צו דעם פינסטערן טאג פון טויט
ווערין זיינע אויגין פינסטער נשמתו זיין נשמה שיידט זיך פון אים אפ בשעת אין דר צייט פון זיין
טויט דר שרעקט ער זיך זייער, די שלוחים זיי הייסין סופה וסערה דר שרעקין אים יסובבוהו די
יסורים פון דעם טויט רינגלען אים ארום ערום נאקעט איז ער ארויס פון די מוטערס בויך אונ
נאקעט וועט ער זיך אומקערין צו זיין וועלט פתאום פלוצלונג ווערט ער גיכאפט אין אשלעכטן
נעץ ואין קיינער האט אים ניט צו לייזין צרה צרות מיט פינסטערנעס ירשת ער מהונו פון זיין
גוטס ווערט ער אפ גישייט סברו אז עס קומט זיין סוף ווערט זיין האפונג פאר קערט כבה זיין
ליכט ווערט פאר לאשין אונ זיין גידעכענס ווערט פאר לארין רמה ווערים ירשנן אים דיא
ווערים זייגען מושל אין אים שומע דר וואס הערט דאס קען וויינען אונ זארגין בבכי מיט גיוויין
אונ מיט גיבעט אזו ווי אלעמפערט גיהער מען צו שרייען, תפלה מיט צדקה זאל מען מערין
טאמער וועט מען קאנען פון יסורים זיך באהאלטין:

אך במתח נייערט אז דו וועסט אויס שטרעקין דעם דין אונ מאכין גיך לייפין דעם שטריק בני
זאלסטו דיינע באגלייבטע קינדר ניט פאר דארבין גלוי די עבירות וואס זיינען פאר דיר
אנטפלעקט זאלסטו זיי פאר לאזין נאר ניט מיט משפט דרוש פארשט זייערע בושות וואס זיי
האבין אונ ניט צו פאר לאזין הואלת דו האסט אן גיהייבין צו מאכין זיי פאר איין פאלק צו דיר
ואל זאלסטו זיי ניט אוועק שיקין דורך זייערע עבירות זדונות די עבירות וואס זיי האבין גיטאן
במזיד

ותדיח כתמים. יוצללו בצול כובד אשמים: כלה אל תעש ונהרצה. לקוחך לקח מכף הנטויה ועצה היעוצה: מועד כתקח לשפוט מישרים. נזוף במסטין כלמד קטגורים: ספר זכרונות לפניך בהתגולל. עון עקבים אל יסובב לבעמים מתבולל: פשר הדין ותבצע השורה. צרוף כבור סיגים ומהר בדיל להסירה: קפוי ומותוך וכדונג נמסה. רגע יגועש אם במשפט עליו תנשא: שלם לו כמעשה החסד ולא כגמולו. תבריע הכף לזכותו ולא לחבלו: תפשוט יד ותקבלו. תתננו כבור שתת מלהטבילו: אל מלך וכו'

למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך: והוא ישפוט תבל בצדק ולאמים במישרים: מלפניך משפטנו יצא עיניך תחזינה מישרים: כרחם אב וכו'

לד שלישיה סימנו ע"פ א"ב בראשי החרוזות ובסוף חתום שם המחבר אליה

אלהינו ואלהי אבותינו

אל אמונה עזרה הבה. לעמך כלם היטיבה. יחד למשפט נקרבה: בוחן לבות כלם. מושל בגבורתו עולם. יביא במשפט על כל נעלם: גבוה במשפט האל. נקדש בצדקותיו כהררי אל. ומשפטיו עם ישראל: דלה מעונש נשואיך. בחסד ואמת מנשאיך. צדק ומשפט מכון כסאך: הישר לפניך לב עקוב. דינך הדר יקוב. משפט לאלהי

במזיד רעכין זיי פאר איין שוגג חשוד פאר מזיד פון די עבירות וואס מען טוט במזיד די לייבר וום זיי שרייען צו דיר מיט תפלות סנף מאך זיי ריין אונ זייערע פלעקן אפ צו וואשין יוצללו זאל איין געזונקען ווערין אין דר טיפענעם דאס שווערקייט פון די עבירות כלה דו זאלסט ניט מאכין פאר דארבין אונ ניט פאר שנידין די ישראל לקוחך די יודין וואס זיי זיינען גינומען געווארין צו דיר נעם זיי ארוים פון דר האנט וואס זיא איז גינייגט צו בייזין אונ די עצה צו בייזין אויך אוועק צו נעמען פון זיי מועד אז דו נעמסט די צייט פון ראש השנה משפטין די רעכט פארטיגע נזוף שריי אן אין דעם שטן ער זאל ניט מקטרג זיין ספר אז דו עפינסט דעם ספר זכרונות צו לייענען די מצות מיט די עבירות עון די עבירות וואס זיי האלטין זיי פאר נאר גיט זאל ניט ארום רינגלען זיי פשר זיי מפשר דעם דין אונ לפנים משורת הדין טו צרוף לייטר אזו ווי מיט זייף די פסולת ומהר אונ אייל אפ צו טאן אזו ווי צין צו לאזט זיך גיך קפוי פאר גליווערטע זינד אונ צו נאסענע אונ אזו ווי אוואקם צו גאנגען רגע איין אויגין בליק אז דוא וועסט שטורמען וועט ער פאר לארין ווערין אויב מיט משפט וועסטו דיר אויף הייבין אויף דעם מענטשין שלם צאל אים מיט חסד ניט אזו ווי ער האט גיטאן שלעכטע מעשים תבריע דו זאלסט איבער וועגין די שאל פון זכיות מזכה זיין ניט צו פאר דארבין אים תפשוט דו זאלסט אוים שטרעקין די האנט אן צו נעמען אים דו זאלסט לייט זעליגין אים ער זאל ניט איין גיזונקען ווערין אין גרוב פון דעם גיהנם:

אל אמונה באגלייבטער גאט גיב הילף לעמך צו דיין פאלק אלע אין איינעם אז זיי גינענדען אום ראש השנה זאלסטו מיט זיי מטיב זיין בוחן גאט ב"ה וואס ער פרובט אלע הערצר מושל ער גיוועלטיגט מיט זיין שטארקייט איביג יביא ער קומט מיט משפט אויף אלע פאר באָרגענע עבירות גבוה גאט ב"ה אז ער טוט אמשפט אין די רשעים ווערט זיין היילגער נאמן גיהייליגט נקדש אונ גיהייליגט צווישין די צדיקים וואס זיינען ווי שטארקע בערג ומשפטיו אונ זיינע משפטים האט ער גיזאגט צווישין די ישראל דלה הייב אויף פון עונש דיינע אויף גיהייבענע ישראל בחסד מיט דעם חסד אונ אמת וואס דו טוסט אין זיי הייבין זיי דיר אויף אונ זיינען מפרסם אויף דער וועלט גאטס כבוד צדק דאס גירעכטיקייט מיט משפט איז דאס אן בריייטונג פון דיין היילגע שטול הישר מאך גלייך פאר דיר דאס פאר קרימטע הארץ דינך וואָרום דיינע דינים ל"כריען סקריפ ס'

יַעֲקֹב: וְיֹשֶׁר מִדּוֹתֶיךָ נֶחֱמָדוּ. יוֹשְׁבֵי תֵבֵל צֶדֶק לָמְדוּ.
לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ: זְקוּקָה צְרוּפָה חוֹתֶמֶת. כְּפוֹעַל אָדָם
נֶחְתֶּמֶת. מִשְׁפְּטֵי יְיָ אֱמֶת: חָרֵד כָּל מֵרִין בּוֹדֵק. טוֹחֵן וְשׁוֹחֵק
הַדֵּק. מִשְׁפַּט אֱמֶת וָצֶדֶק: טוֹב לְמָעוֹז כִּנְאֻמוֹ. יוֹם זֶה יִשְׁכַּח
זַעְמוֹ. לַעֲשׂוֹת מִשְׁפַּט עַמּוֹ: יְחַלּוּ בְּצִקּוּן דְּבֵקֶיךָ. יְסַלְסְלוּ
בְּשִׁלּוּם חֻקֶּיךָ. עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ: כַּלֵּה פֶּשַׁע נִבְתָּם. וְאַל
יֵבוֹשׁוּ מְיַחֲלֶיךָ בְּמַבָּטָם. וְעָשִׂיתָ מִשְׁפָּטָם: לְשִׁמְךָ וּלְזִכְרְךָ
הוּקַמְנוּ. לִבְרִית עוֹלָם הוּשַׂמְנוּ. וְאַל תָּבֹא בְמִשְׁפָּט עִמָּנוּ:
מֶלֶךְ בִּקְדוֹשֵׁי עֶרֶץ. בְּרַחֲמָיו יִגְדּוֹר פֶּרֶץ. בְּמִשְׁפָּט יַעֲמִיד
אָרֶץ: נְגִינוֹתַי כָּל הַיּוֹם יְאַשְּׁרוּהוּ. שַׂגִּיא כֹחַ לֹא מְצָאנוּהוּ. כִּי
הַמִּשְׁפָּט לֵאלֹהִים הוּא: סַגֵּב חַסְדְּךָ לְעַמֶּךָ. לְשַׁוְעָתָם פְּתַח
שָׁמֶיךָ. כְּמִשְׁפָּט לְאוֹהֲבֵי שְׁמֶךָ: עָלֶיךָ נַשְׁלִיךְ כָּל יְהָבִים. כַּף
צֶדֶק תַּבְרִיעַ בָּאֲהָבִים. כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים: פָּנֶיךָ הָאֵר

לעבערין אבארג דאס הייסט אפילו איין צדיק קאן אויך ניט באשטיין קעגין דיין משפט משפט
דאס משפט איז צו גאט פון יעקב וואס ער ווייכט אלץ אפילו וואס אמענטש טוט פאר
בארגין ויושר אונ דר יושר פון דיינע מדות זיינען גלויבט יושבי די וואס זיי זיצין אויף דר וועלט
האבין זיך אוים גילערינט גירעכט מאכין דעם דין אויף די מדות למשפטיך צו דיין משפט האבין
זיי היינט אום ראש השנה גישטעלט זיך. אלע מעשים וואס דער מענטש טוט ווערט קלאר
גילייטערט אונ גיחתמת כפועל אזו ווי דעם מענטשינס מעשים ווערט גיחתמת משפטי ווארום
דאס משפט פון גאט איז מיט אמת חרד אז גאט ב״ה איז בודק דעם מענטשן צו דין האבין אלע
גרוים ציטערנעם טוחן ער מאלט אונ צו רייבט גאנין דין אונ זוכט נאך לזכות משפטי כדי דר
משפט זאל ארוים גיין צום אמת טוב גאט ב״ה איז גוט צו דעם וואס שטארקט זיך אין תורה
מיט מצות יום אזו ווי דר נביא האט גיזאגט בשעת הדין וועט ער מאכין פאר געסין זיין צארין
לעשות ער זאל טאן דעם משפט פון זיין פאלק אן צארין יחלו דיינע באהעפטע צדיקים בעטין
דיר מיט זייערע תפלות יסלסלו זיי רינגלען ארום מיט אלב שלם דיין תורה אויף דיינע רעכט
פארטיגע משפטים כלה פאר לענד די עבירות וואס זיי זיינען פאר חתמת ואל אונ זאלין ניט
שעמען זיך וואס זיי האפין צו דיר מיט זייערע תפלות ועשית דו זאלסט טאן זייערע משפטים
פון דיין הייליגין נאמען ווענין אזו ווי עס שטייט גישריבין לשמך אום ווילין דיין נאמען ווענין
אונ דיין אנדיינקען זיינען מיר אויף גישטעלט גיווארין לברית עולם צום זיכערהייט וואס גאט
ברוך הוא האט כורת ברית גיוועזן מיט אברהם אבינו אויף אייביג זיינען מיר בשאפין גיווארין
פון ששת ימי בראשית אן ואל אונ דו זאלסט ניט קומען מיט משפט מיט אונז מלך דו ביסט
איין מלך צווישין די שטארקע הייליגע ברחמיו מיט זיין רחמים זאל ער צאמען די בראך פון
ישראל במשפט מיט משפט וואס גאט ברוך הוא טוט אין די רשעים בלייבט די וועלט שטיין
נגינותי מיט מיינע שבחים טוט מען אים לויבין אגאנצין טאג שגיא כח ער איז אשטארקער פון
כח מיר קאנען אים ניט גרייכין כי ווארום דר משפט איז צו גאט נאר ער קאן משפטין מיט
רחמים סגב מאך גרוים אונ שטארק דיינע חסדים צו דיין פאלק צו זייער גישריא עפין דיינע
הימלען כמשפט אזו ווי עס איז רעכט צו די וואס זיי האבין ליב דיין הייליגין נאמען עליך אויף
דיר ווארפין מיר נאר אונזרע משאות כף די שאל פון גירעכטיקייט זאלסטו מאכין אראפ ווענין
מיט דיין ליבשאפט כי ווארום דיינע משפטים זיינען גוט פניך דיין פנים מאך דר לייכטין צו
פאר געבין די עבירות כבצעי ווענין מיינע חטאים זאלסטו חס ושלום ניט אוים לעשן מיין נשמה

לִמְחִילָתִי. בְּבִצְעִי אַל תְּבַגֶּה נַחֲלָתִי. כִּי לְמִשְׁפָּטֶיךָ יִחַלְתִּי: צַדְּקֵנִי כְּאַחַת חֲטִיבָה, הֲשִׁיבֵנִי מִלַּהַט הַיּוֹם הַבָּא, מִשְׁפָּטֶיךָ תְּהוֹם רַבָּה: קָרֵב יֶשַׁע שְׁבָטֶיךָ. אֲחוּזִים בְּחַבְלֵי שְׁפָטֶיךָ. וְיֹשֶׁר מִשְׁפָּטֶיךָ: רַנֵּן מִלֵּב וּבָשָׂר וּנְשָׁמָה. יַעֲלֶה לְּךָ הַשָּׁמַיְמָה. מְקוֹם הַמִּשְׁפָּט שָׁמָּה: שׁוֹפְטֵנוּ מְחוֹקְקֵנוּ בְּכַפֶּיךָ. לַמֵּד דְּרָכֶיךָ מְצַפֶּיךָ. וְכָל מִשְׁפְּטֵי פִיךָ: תַּשְׁפִּיעַ חַסְדְּךָ דַּיֵּנוּ. תִּגְבּוֹרֶת רַחֲמֶיךָ לְמַאֲוַיֵּנוּ. כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנוּ: אַפִּרְיוֹן לְעִי הַשָּׂדֶה. מַהֵר לְשַׁכְלֵל יְסוּדָהּ. צִיּוֹן בְּמִשְׁפָּט תִּפָּדֶה: מֵאוֹיְבַי אֶנָּקְמָה פִּזְּרוּנִי. גַּדַּע קַרְנוֹת זֵרוּנִי. וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעֲזְרוּנִי: אל מלך יושב וכו'

רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנוּ: יְחַיֵּנוּ מִיּוֹמָיִם בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יְקִמֵנוּ וְנִחְיֶה לְפָנָיו: כִּי שָׁם צִוָּה יְיָ אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם: כרחם אב וכו'

לה שלמונית מיוסד ע"פ א"ב בראש החרוזות אלהינו ואלהי אבותינו

חַיִּים אֲרוּכִים תִּכְתְּבֵנוּ נָטוּעַ בְּלִי לַעֲקוֹר. בְּשִׁבְתְּךָ עַל כִּסֵּא מַעֲשִׂים לִסְקוֹר. הַטּוֹב צָפֶה וְהָרַע אַל תַּחְקוֹר. כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים: חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ וְרֶגַע בְּאַפּוֹ נִרְאֵית. לֹא לָנֶצַח תָּרִיב נַחֲלַת הַנִּלְאֵית. הַשְׁמִיעֵנוּ נָא סָלַחְתִּי עָוֹן לָשֵׂאת. רְאֵה נָתַתִּי לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת הַחַיִּים: חַיִּים גּוֹאֵל מִשַּׁחַת תְּעַטְּרֵנוּ חֶסֶד אֶזְרָח. וְאֻמַּת יִשְׁרֵשׁ יַעֲקֹב יָצִיץ וּפָרַח. תַּרְחִיק פְּשָׁעֵינוּ כְּרָחוֹק מַעֲרָב מִמִּזְרָח. תּוֹדִיעֵנוּ

פון דעם גוף כי ווארום צו דיינע משפטים האפין מיר צדקני מאך אונז גירעכט מיט דר איינר חטיבה וואס דו האסט אונז מבטיח גיוועזן השיבנו פאר מייד אונז פון דר גרויסער היץ משפטיך ווארום דיין משפט איז זייער גרויס קרב נאט ברוך הוא גינעהן די הילף פון דער גאולה צו דיינע שבטים אחוזים וואס זיי זיינען באגריפין אין דיא אנגלען פון דיינע משפטים אונ דעם יושר פון דיינע משפטים רנן דאס גיזאנג אונ תפלות פון דעם מענטש וואס ער איז נאר בלוט אונ פלייש אונ זעלע יעלה זאל אויף גיין צו דיר אויף דעם הימיל מקום דם ארט וואס דער משפט איז דארטין שופטנו דו ביסט אונזער שופט דו ביסט אונזער אויס קריצער מיט דיינע הענט למד לערין אונז דיינע וועגין וואס מיר האפין צו דיר וכל אונ אלע משפטים וואס פון דיין מויל תשפיע דו זאלסט מאכין טריפין דיינע חסדים מיר זאלין זאגין גינוג תגבורת דאס שטארקייט פון דיין דר בארימקייט גיב אונז דאס מיר גילוסטין אונ בעטין דיר אונ זאלסט אונז לאזין לעבין ווי דיין משפט אפריון דאס בית המקדש וואס עס איז חרוב מהר זאלסטו גיך אויף ריכטין דעם גרונד ציון די שטאט ציון מיט משפט אויס צו לייזין מיר וועלין זיך פרייען אונ זינגען דעם וועג פון לעבין זאלסטו אונז מודיע זיין אונ מיט דיינע משפטים זאלסטו אונז העלפין:

חיים ארוכים רבונו של עולם צום לאנג לעבין זאלסטו אונז אן שרייבין אין היינטיגין ראש השנה נטוע אונ דאס פלאנצונג פון ישראל ניט אויס רייסין זיי פון דר וועלט בשבתך אז דו וועסט דיר זעצין אויף דעם שטול צו זעהען אונזערע מעשים הטוב אונזער גוטץ זעה אונ דאס שלעכטקייט זאלסטו ניט נאך זוכין כי ווארום מיט דיר איז דר קוואל פון לעבין חיים דאס לעבין פון מענטשין איז גאטס רצון אונ אפילו ער האט צער איז נאר פון דער רגע וואס ביי גאט איז דר רונז גיוועזן לא ניט אויף אייביג זאלסטו קריגין מיט די ישראל תשמיענו מאך אונז הערין איך האב פאר געבין די עבירות ראה אונ זאג אבשורה אז דו האסט אונז גישיינקט היינט דם לעבין חיים לעבעדיגער גאט לייז אונז אויס פון גיהנם תעטרנו דו זאלסט אונז קריינען מיט חסד פון דעם זכות פון אברהם אבינו אונ אמת פון שורש יעקב אבינו זאלין בליען אונ שפראצין זייער זכות תרחיק דו זאלסט דר ווייטערין אונזערע עבירות אזו ווי מזרח פון מערב איז ווייט

ארח חיים: חיים דרכך ידענו אל גבור ויועץ. להדבק בתורתך אותנו בטובה
להועץ. הגבר טוב על צפוני להרעץ. לשמור את דרך עץ החיים: חיים היא
למחזיקים בה ורפאות ומרוח. תומכיה מאשרים באור זרוע זרוח. וכל הדבק
בה יהיה סרוח. כל בשר אשר בו רוח חיים: חיים ושלום תסמכנו ביראה
אותך לעבוד. ונגילה ונשמחה בך רשעים באבוד. שלש מאות ועשרה אותנו
לזבוד. יראת יי עשר וכבוד וחיים: חיים זכרנו זבד טוב גדול העצה. מחסה
לנו עזרה בצרות נמצא. שובו אלי ואשובה אמר בפיצה. כי מוצאי מצא
חיים: חיים חנם חננו אל אלהי הרוחות. עון תמחול חרות על הלחות. ושונאיך
ילבשו בשת ביסור תוכחות. לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים: חיים טובים
גמול לעבדיך נפשם לגאול. מראות שחת כנם נשאל נשאול. לא כן הרשעים
שפרקו עול. ישיא מות עלימו ירדו שאול חיים: חיים יודוך כמונו ולא קרוצי
קרץ. אב לבנים יודיע שבחך במרץ. ואנחנו נברך יה שבחך להערץ. לראות
בטוב יי בארץ החיים: חיים כלכם היום תשמיע טרף חקם. מחטאתם טהרם
ואל תשיבם ריקם. ממתים ידך יי מלא ספקם. ממתים מחלד חלקם בחיים:
חיים למעלה למשכיל למען סור מהרך. אך אלהים יפדה נפשי מפרך. ויחי

תודיענו אונ זאלסט אונז מודיע זיין דעם וועג פון לעבין חיים לעבעדיגער גאט דיין תורה מיט
די מצות האסטו אונז גילערינט אל שטארקער גאט מיר זאלין זיך באהעפטין אין דיין תורה
אין דעם זכות וועסטו דיר מיעץ זיין אויף אונז צו גוטין הגבר שטארק דעם יצר טוב אויף דעם
יצר הרע וואס ער איז באהאלטין אין הארצין פון דעם מענטשין צו ברעכין אים לשמור כדי
איך זאל קאנען היטין די וועג פון דר תורה וואס זי הייסט עץ חיים. די תורה איז אלעבין צו די
וואס האלטין זיא ארפואה אונ אפלאסטער תומכיה די וואס זיי האלטין אוים די לומדים וואס זיי
לערנען די תורה וועלין זיי זוכה זיין אז משיח וועט א"ה קומן מיט די צדיקים אונ דר גרויסר
ליכט וועט שיינען וכל אונ ווער עס איז אליין באהעפט אין דר תורה וועט גימערט ווערין זיין
ליכטיקייט כל אלע לייבער וואס זיי האבין אין זיך רוח חיים. לעב טאג מיט שלום זאלסטו
אונז אונטער לעהנען ביראה מיר זאלין קאנען מיט גרוים יראה דיר דינען ונגילה מיר וועלין זיך
פרייען אין דיר שלש זאלסט אפ טיילין דריי הונדערט מיט צעהן וועלטין יראת וואס זיי הייסין
יראת יי אונ עושר אונ כבוד אונ חיים חיים לעב טאג האסטו אונז גישיינקט אגוטין חלק גאט
ב"ה וואס ער הייסט גדול העצה וואס ער איז אונזער באשיצער אין אצרה ווערט ער גיפונען
פאר אהילף שובו גאט ב"ה האט גיזאגט קערט אייך אום צו
מיר וועל איך מיר אומקערין צו אייך אונ וועל גוטס טאן אייך ווארום דר וואס גיפינט מיר
גיפינט ער לעבין חיים דו האסט מיר גישאנקען לעבין אום זיסט גאט פון אלע אטום עון די
עבירות פון דעם עגל וואס די אידין האבין גימאכט אין דר מדבר עס איז אוים גיקריצט אויף
די לוחות מען זאל ניט טאן אונ אידין האבין עובר גיוועזן זאלסטו מוחל זיין אונז ושונאיך אונ
דיינע שונאים וועלין זיך אן קליידין מיט בושה אונ זיי וועלין זעהען אז די שטראף וועט זיך
אפ טאן חיים זאלסט געבין גוט לעבין צו דיינע קנעכט אוים לייזן זיי פון צו זעהן דם גיהנם כנם
ווי דוד המלך ע"ה האט גיבעטין חיים לעבעדיגערהייד קאן איך דיר לויבין אבער ניט אז מען
איז שוין פאר שניטין פון דר וועלט אב אפאטער צוא זיינע קינדער זאל לערנען אונ מודיע
זיין ווי אזו צו לויבין דיר ואנחנו אונ מיר וועלין לויבין גאט מיט דיינע שבחים צו מערין לראות
מיר זאלין זוכה זיין צו זעהען גאטס גוטס אין לעבעדיגין לאנד חיים אזו ווי מיר לעבין אלע
אזו זאלסטו אונז לאזין הערין דו וועסט אונזער פרנסה גאנץ גינוג באשערין מחטאתם פון זייערע
חטאים זאלסטו זיי ריינגין אונ ניט ליידיג קערין ממתים די וואס זיי זיינען זיך מוסר נפש פאר
גאט ב"ה זיי מכלא זייער באדערפענם ממתים די וואס זיי שטארבין פון עלטער זאל זיין זייער
חלק בחיים חיים ביי צדיקים איז דאס לעבין אין מעלה כדי ער זאל אפ גיקערט ווערין פון
דעם גיהנם אך נייערט גאט ב"ה זאל אוים לייזן מיין לייב ויחי איך זאל נאך קאנען לאנג לעבין

עוד לנצח לימים ארך. כי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים: חיים מספר ימתו
גבל ומואב הגבוהים. לבול עץ סוגרים וקודים ומאליהים. כל יחן רשע המדכה
ידון בשלוהים. כי חרף מערכות אלהים חיים: חיים נשבעת בו לבנך יחידך.
שער איביו להנחילו תחת בירך. אנפת ותשוב על בן אורך. כי טוב חסדך
מחיים: חיים שובע שמחות את פניך נוראות. חדש ימינו חן חן תשואות.
ישוב ירחמנו יי אלהים צבאות. כי ממנו תוצאות חיים: חיים על האדמה יבשר
עמך ממעונות. ותשליך במצולות ים חטא ועונות. לב טהור ברא לנו והמציאנו
חנינות. ארך ימים ושנות חיים: חיים פי צדיק ופי רשעים מחתה. בקבצך
מלחמות ושלום ופלצות ובעתה. שובע ורזון וחיל החיים והמותה. הברכה
והקללה ובחרת בחיים: חיים צדקה וכבוד תגדיל יפה כתרצה. הזורעת חסד
וקוצרת בלי שמצה. תכונן צדיק יי וגדור פרצה. רודף צדקה וחסד ימצא חיים:
חיים קיימים תנחילנו וחכמה ודעת במועצות. ששון ושמחה תשמיע מעיר
חוצות. והעבר מעלי עון והלבש מחלצות. אתהלך לפני יי בארצות החיים: חיים
ראה עם סגלתך כקדם למטוב. לא תחפוץ במות המת עד ישוב. נשבר
ונדכה לפניך חשוב הטוב. קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים: חיים שאל ממך
נתתה לו חייהו מוזמים. גדול כבודו בישועתך כיפת פעמים. השקיפה ממעון

כי די חכמים האבין גיגלייכט די היילינע מצות צו אליכט אונ די תורה צו גרוים ליכטיקייט אונ
אוועג פון לעבין חיים דו האסט גישוואורין ביי דיין לעבין צו דיין איינציגין זון יצחק אבינו ער
זאל ירשנן שער אויביו הייסט ארץ ישראל בעטין מיר דיר דו זאלסט אונז געבין דאס לאנד
אנפת חאטשע דו האסט גיצערינט אויף אונז זיינען מיר בטוח אז דו וועסט ווידר אומקערין
אונז דעריבער לויבין מיר דיר ווארום דיין חסד פון לעבין איז גוט חיים לעבין פון זאטע שמחות
וואס זיי קומען פון פאר דיר מיט פארכטיקייט חדש באניי אונזערע טעג מיר זאלין זוכה זיין
צו זעהן דעם פיינם בנין פון בית המקדש אז אלע זאלין זאגין חן חן ברומונג פון פיל מענטשין
ישוב ער זאל אומקערין זיין צארין פון אונז אונ זאל זיך איבער אונז מרחם זיין יי צבאות כי
ווארום פון גאט ברוך הוא איז דאס אוים ציהונג פון לעבין חיים פון דעם הימיל זאל מען מבשר
זיין דיין פאלק אויף דר ערד חיים ותשליך אונ זאלסט אריין ווארפין אין טיפענעם פון דעסים
די עבירות לב טהור אריין הארץ באשאף אונז אונ זיי אונז ממציא גיבעט אורך לאנגע טעג מיט
יארין פון לעבין חיים די רייד פון אצדיק איז לעבין ופי אונ די רייד פון ארשע איז אבראך בקבצך
אז דו זאמילסט איין די טובות אונ רעות מלחמות אונ שלום זעט אונ הונגער אונ ציטערניש
לעבין אונ טויט ברכות אונ קללות ובחרת זאלסטו אוים קלייבין טובות אונ חיים חיים לעבין את
צדקה מיט כבוד זאלסטו גרויסין צו די ישראל וואס זיי ווערין אן גירופין יפה כתרצה הזורעת
וואס זיא זייעט צדקה מיט חסד צו עניים פאר בארגין די עניים זאלין ניט מבויש ווערין תכונן
דו זאלסט אויף ריכטין דעם צדיק אונ פאר צאמען דיא בראך דאס הייסט די חסרונות פון
צדקה רודף דר וואס יאגט נאך צדקה מיט חסד זאל גיפינען לעבין חיים לעבין וואס זיי האבין
אקיום זאלסטו אונז מאכין ירשנן אין דר תורה וואס זיא איז גיגעבין גיווארין מיט חכמה אונ
דעה אונ עצה ששון פרייד מיט שמחה זאלסטו מאכין הערין פון ירושלים וואס ווערט אן גירופין
חוצות והעבר אונ ניי מעביר פון מיר עבירות אונ אן קליידין אונז זכיות אתהלך וועל איך גיין פר
גאט אין דעם לאנד פון חיים חיים לעבעדיגר גאט זעה דיין ליב פאלק אזו ווי פריער אום צו קענן
זיי לא דו באגערשט ניט אמענטש זאל שטארבין אונ ווארסט ער זאל תשובה טאן נשבר חד
וואס צו בראכט אונ צו שטויסט דם הארץ איז ביי דיר חשוב פאר אגוטין קדוש גאט ב״ה וואס
ער הייסט קדוש זאגט ער זאל פאר שריבין ווערין לחיים חיים אז משיח בן דוד וועט דר זעהן
אז משיח בן יוסף וועט נהרג ווערין וועט ער זאגין גאט ב״ה איך בעט דיר דר בארעם דיך איבר
מיר אונ שיינק מיר דאס לעבין וועט ער אים שיינקען אונ וועט בלייבין אויף אייביג לעבין נדה
זיין כבוד וועט גיגרייסט ווערין מיט דיין הילף אזו ווי עס איז גרוים גיוועזן דר כבוד פון ישראל

קדשך מן השמים. ביום ההוא יצאו מים חיים: חיים תאוה באה סלוח אל
חטאתכם. תשמיע ואת רוחי אתן בקרבכם. לאמר מצאתי כופר רציתי אתכם.
ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים: חיים ממך האל סמכה יונתך המשוכה.
להדבק בך כדת וכהלכה. תביאנה להר ציון ותשיב המלוכה. כי שם צוה יי
את הברכה חיים: חיים ממנו נוחיל ולישועתו קוינו. עתה ירחיב יי לנו ופרינו.
יחיינו מיומים ביום השלישי יקימנו. אנחנו אלה פה היום כלנו חיים: אל מלך ויעבור וכו׳
למה רגשו גוים ולאמים יהגו ריק: למה יי תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה:
למה לנצח תשכחנו תעזבנו לארך ימים: למה יי תזנח משלום נפשי: כרחם אב וכו׳

לו שלמונית מיוסד ע״פ א״ב ושם המחבר זכריה

אלהינו ואלהי אבותנו

שלש עשרה מדות האמורות בחנינה. נא כל מדה
נכונה. אחלה פני מלכי בתחנה. לחפש זכות
בנוים קרואים שושנה. מלטם מכל רעות בזאת השנה:
אם אשמתם גדלה עד שמי רום וכוכביהם. נא כל מדה
נכונה. אבקש רחמים עליהם. לבטל מהם כתוב אמרתי
אפאיהם. למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם: אם גברו
עונות ועצמו מלספרה. נא כל מדה נכונה. דחה אותם יי
להסתירה. דבובי עוז בתחן לבטל כתוב אסתירה. למה
יי תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה: אם העוו פני

אז זיי פלעגין עולה לרגל זיין השקיפה לוג פון דיין היילגין וואוינונג פון דעם הימיל ביום אין דעם
טאג וועלין ארויס גיין לעבעדיגע וואסער חיים לעבין פון גילוסטיקייט דאס הייסט אז מען טוט
נאטס רצון איז דאס מכפר אויף אייערע עבירות תשמיע דו וועסט מאכין הערין ואת מיין רצון
וועל איך געבין אין אייך לאמר איך האב אייך מוחל גיוועזן ואתם אונ איר האט זיך באהעפט
אין אייער לעבעדיגען גאט חיים דאס לעבין פון דיר גאט ב״ה האפין די ישראל וואס זיי זיינן
גיגליכין צו איין טויב וואס זיי ציהען זיך נאך דיר זיי זיינן זיך סומך אויף דיר תביאנה דו זאלסט
זיא ברייגגען צום בארג ציון ותשיב אונ זאלסט אונז ווידר קערין די מלוכה כי ווארום דארטין
האט גאט ב״ה גיבאטין די ברכה פון לעבין חיים לעבין וועלין מיר פון גאט ארבין אונ צו זיין
הילף וועלין מיר האפין עתה איצונד וועט אונז גאט ב״ה דער ברייטערין אונ מיר וועלין זיך
מערין יחיינו גאט ב״ה האט אונז גילאזט לעבין פון גלות מצרים אונ גלות בבל אנחנו מיר אלע
זייגען ברוך השם היינט לעבעדיג איבער איאר זאלין מיר אויך אלע דר לעבין:

שלש עשרה די דרייצעהן מדות וואס זיי זייגען גיזאגט גיווארין מען זאל גאט ב״ה בעטין מיט
זיי נא איך בעט דיך איטליכע מדה איז אויף גירעכט אחלה איך זאל בעטין מיין מלך מיט
גיבעט לחפש דו זאלסט זוכין נאך זכות פון ישראל וואס זיי זייגען אן גירופין שושנה מלטם מאך
זיי אנטרינן פון אלע שלעכטקייט דאס יאר אם אויב זייער שולד איז גיגרייסט ביז די הויכע
הימלען מיט זייערע שטערין אבקש איך וועל בעטין רחמים אויף זיי לבטל מבטל זיין פון זיי דעם
פסוק אמרתי איך האב גיזאגט איך וועל פאר שטערין זייא למה ווארום זאל מען זאגין וואו איז
זייער גאט ווס ער העלפט זיי ניט אם אויב די עונות האבן זיך גישטארקט אונ זיינען שטארק פון
צו דר ציילן דחה פר שטויס די עבירות זאלין פאר בארגין ווערין דבובי גידיינק די יודין וואס זיי
ריידין די תורה וואס זי איז אן גירופין עוז לבטל מבטל צו זיין פון זיי דעם פסוק אסתירה איך וועל
מיך פאר בארגין פון אייך למה ווארום גאט ברוך הוא זאלסטו שטיין פון ווייטין תעלים אונ פאר

מַלְכָּם בְּעַזּוּת פָּנִים וּמֵצַח. נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה. אֶתְחַנֵּן לוֹ בְּפֶצַח. וְנַפְשִׁי שִׁפְכִי כַמַּיִם לִבֵּךְ נוֹכַח אָדוֹם וָצַח. לָמָּה אֱלֹהִים זָנַחְתָּ לָנֶצַח: אִם זְדוֹנוֹת הִשִּׁיאוּ לֵב טִפֵּשׁ וְנִשְׁחָץ. נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה. חַלֵּץ אוֹתָם יְיָ מִמַּחַץ. חוּשׁ וּבֹא וְשָׂא קוֹל נַחַץ. לָמָּה קוֹדֵר אֶתְהַלֵּךְ בְּלַחַץ: אִם טָפְלוּ שֶׁקֶר בְּהֶגֶה וְהַוּוֹת לְעַמֶּךָ. נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה. יְדִידוּת תִּזְכּוֹר מִנְּעִימֶךָ. יִתְגּוֹלְלוּ רַחֲמֶיךָ עַל שְׁאֵרִית עַמֶּךָ. לָמָּה יְיָ יֶחֱרֶה אַפְּךָ בְּעַמֶּךָ: אִם כִּבְּדוּ אֹזֶן לְסַלֵּף מִנִּי הַדֶּרֶךְ. נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה. אֲלַחֵשׁ עַל עַמִּי בְּעֶרְכֵּךְ. וְנַפְשִׁי שִׁפְכִי לִבֵּךְ פְּנֵי קוֹנֵךְ וְצוֹרֵךְ. לָמָּה פָּרַצְתָּ גְדֵרֶיהָ וְאָרוּהָ כָּל עוֹבְרֵי דָרֶךְ: אִם מָרְדוּ בְּרוֹב פִּשְׁעָם לְצוּר מַלְכִּי וּקְדוֹשִׁי. נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה. נַפְשִׁי נוֹעֵם עֲלֵיהֶם תְּבַקְּשִׁי. לְנוֹרָא מָרוֹם וְקָדוֹשׁ בְּעֶתֶר אֵלָיו תִּדְרְשִׁי. לָמָּה יְיָ תִּזְנַח מִשְּׁלוֹם נַפְשִׁי: אִם סָרְחוּ כְּפָרָה מֵרוֹב עִתִּים וְיָמִים. נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה. אֶשָּׂא עַיִן לִמְרוֹמִים. עַל עַמִּי אֲפַצֶּה פֶּה מְעַטֵּי עַמִּים. לָמָּה לָנֶצַח תִּשְׁכָּחֵנוּ תַּעַזְבֵנוּ לְאֹרֶךְ יָמִים: אִם פְּשָׁעֵינוּ עָצְמוּ וְגָבְרוּ מְאֹד כְּתֵלֶא. נָא כָּל מִדָּה נְכוֹנָה. אֲצַפְצֵף קוֹל לְהַפְלֵא. צְרוּפָה אִמְרָתְךָ לְהַלּוֹת

הוילסט זיך צו ציטן פון צרה אם אויב די ישראל האבין ווידער גישפעניגט קעגין זייער מלך מיט עזות פנים ומצח אתחנן איך טו בעטין צו גאט מיט איין צו בראכענע הארץ ונפשי מיין לייב אונ מיין הארץ טו איך פאר גיסן ווי וואסער פאר גאט ברוך הוא וואס ער הייסט אדום וצח למה ווארום גאט ב"ה האסטו אונז פאר לאזין אויף אייביג אם אויב במזיד האט אן גירעט דאס נארישע הארץ אין האפערקיים חלץ ציא אויס זיי גאט ב"ה פון מכות אונ בראך חוש איל אונ ברייננג אונ הייב אויף דאס קול פון דר גאולה למה ווארום זאל איך אזו שווארץ ארים גיין אם אויב זיי האבין באהעפט פאלשקייט מיט ריידין אונ טראכטין קעגין דיר נא איטליכע מדה איז אן גיברייט צו נוטין ידידות די גיליבטע ישראל זאלסטו זיי גידיינקען מיט זיסקייט וואס פיס דיר יתגוללו דיינע רחמנות זאלן גיקייקילט ווערין אויף דיין איבעריגין פאלק למה פאר וואס זאל גרימען דיין צארין אין דיין פאלק אם אויב זיי האבין שווער גימאכט דאס אויער פון צו הערין תורה אונ זיינען אראפ גיגאנגען פון דעם גלייכין וועג נא מיט איטליכע מדה וואס זיא איז אן גיברייט צו נוטין וועל איך מתפלל זיין אויף מיין פאלק ונפשי אונ מיין לייב פאר גיס דיין הארץ קעגין דיין באשעפער למה ווארום האסטו צו בראכין אירע צאמען פון די ישראל ותרה אונ איטליכער וועלכער עס איז גיגאנגען פריער פאר זיי האבין זיי גיקליבין אם אויב זיי האבין מורד גיוועזין מיט זייער פיל זינד לצור צום באשעפער אונ צום הייליגין מלך נפשי מיין לייב בעט, או דו זאלסט דיך מיט זיי נוהג זיין מיט זיסקייט לנורא צום פארכטיגין אונ הויכין אונ הייליגין גאט בעתר מיט גיבעט זאלט איר צו אים גיפארשט ווערין למה ווארום גאט ב"ה זאלסטו פאר לאזין פון שלום מיין לייב אם אויב זיי האבין אראפ גיווארפין דעם עול פון מצות פון זיך פיל ציטין אונ טעג אשא איך הייב אויף מיין אויג צו די הויכע הימלען על אויף מיין פאלק וואס דיא ווייניגסטע פון אלע פעלקער עפין איך מיין מויל מיט תפלה למה ווארום זאלסטו אונז אויף

על עם אלה. למה תשיב ידך וימינך מקרב חיקך כלה: אם קלקלו מעשים להזיד ולהרשיע. נא כל מדה נכונה. רחש לבי להושיע. קומי רוני בלילה לאל המושיע. למה תהיה כאיש נדהם כגבור לא יוכל להושיע: אם אמנם שבו כלם בלב ונפש לחלותך. נא כל מדה נכונה. תסכים עמם במחילתך. ועשה ארון למענך מחל וסלח לעדתך. שוב למען עבדיך שבטי נחלתך: אל מלך ויעבור וכו'

לז פותחין הארון

אל תבא במשפט עמנו. כי לא יצדק לפניך כל חי: צדק ומשפט מכון כסאך. חסד ואמת יקדמו פניך: מלפניך משפטנו יצא. עיניך תחזינה מישרים: והוא ישפוט תבל בצדק ולאמים במישרים: רחמיך רבים יי במשפטיך חינו: הנשא שופט הארץ השב גמול על גאים: כי יי שופטנו. יי מחוקקנו. יי מלכנו. הוא יושיענו: חלילה לך מעשות כדבר הזה. להמית צדיק עם רשע. והיה כצדיק כרשע. חלילה לך השופט כל הארץ לא יעשה משפט:

אייביג פאר געסין תעזבנו דו פאר לאזט אונז אויף לאנגע טעג אם אויב אונזערע זינד האבין זיך געשטארקט וויא אבארג אצפצף איך טוא ריידין מיט קול צו טאן פלאים צרופה דייגע רייד איז געלייטערט אז דו האסט צו גיזאגט ווען מיר וועלין מתפלל זיין אונ וועלין דר מאנען די שלש עשרה מדות ניט לידיג אום צו קערין למה ווארום זאלסטו אום קערין דיין האנט וימינך אונ דיין רעכטע האנט פון דיין שוים זאלסטו פאר לענדין אם אויב זיי האבין דיא מעשים פאר דארבין במזיד רחש מיין הארץ בעט אז נאט ב"ה זאל זיך באדיינקען ער זאל אונז שוין העלפין קומי שטייא אויף אונ זינג צוא גאט וואס ער העלפט למה ווארום זאלסטו זיין ווי איין מענטש וואס ער איז דר שראקין אונ ווייסט ניט וואס צו טאן כגבור ווי איין שטארקער אונ קאן פארט ניט העלפין אם אויב זיי האבין אלע תשובה גיטאן בלב מיט הארץ אונ מיט לייב בעטין מיר דיר תסכים דו זאלסט מסכים זיין מיט זיי אונ מוחל זיין זייא ועשה אונ טוא האר גאט פון דיינט וועגין סלח זיי מוחל צו דיינע אידין שוב קער דיך אום וועגין דיינע קנעכט דס זיינען די אבות אונ וועגין די שבטים וואס זיינען דיין ארב:

אל תבא דו זאלסט ניט קומען מיט אונז מיט משפט, חאטשי מיר האבין גיזינדיגט זאלסטו ניט שטראפין אונז כי ווארום עס קאן ניט גירעכט בלייבין פאר דיר אפילו דער צדיק וואס הייסט חי צדק גירעכטיקייט מיט משפט איז דס אן ברייטונג פון דיין שטול חסד חסד מיט אמת זאלין פעדערין דיין שכינה מלפניך אז פון פאר דיר וועט ארויס גיין אונזער משפט עיניך זאלין דיינע אויגין זעהן רעכט פארטיקייט והוא ער זאל משפטין די וועלט מיט גירעכטיקייט ולאומים אונ די פעלקער מיט רעכט פארטיקייט רחמיך גאט ב"ה דיין רחמים איז זייער פיל חינו דרום אזו ווי דיין מנהג איז אזו זאלסטו אונז לאזין לעבין הנשא ווער אויף גיהייבין וואס דו ביסט דר שופט פון דר וועלט השב קער אום איין בצאלונג אויף די בעלי גאוה פון מענטשין כי ווארום גאט איז אונזער שופט גאט איז אונזער גיוועלטיגער גאט איז אונזער מלך ער וועט אונז העלפין חלילה עס זאל פאר מיטן זיין פון דיר צו טאן אזו אזאך צו טייטן גלייך אצדיק מיט ארשע אדר צו שטראפין גלייך איין צדיק אזו ווי ארשע חלילה עס זאל פאר מיטן ווערין פון דיר

לח פזמון שם המחבר בראשי התרוזות שלמה חזק ואמץ

שופט כל הארץ. ואותה במשפט יעמיד. נא חיים וחסד. על עם עני תצמיד. את תפלת השחר. במקום עולה תעמיד. כעולת הבקר אשר לעולת התמיד: לובש צדקה ומעטה. לך לבד היתרון. אם אין בנו מעשים. זכרה ישני חברון. והם יעלו לזכרון. לפני יי תמיד. כעולת: מטה כלפי חסד. להטות איש לתחיה. עמך לחסד הטה. גמל נא עליו וחיה. כתוב תו חיים. והיה על מצחו תמיד. כעולת: היטיבה ברצונך את ציון עיר קדשי. ונתת יד ושם בביתך למקדשי. וערכת נר לבן ישי. להעלות נר תמיד. כעולת: חזקו ואמצו לבבכם. עמי באל מעזו. ועדותיו כי תנצורו. גם את זו לעמת זו. יכפר בעד חטאתכם. ויזכור רחם ברגזו. דרשו יי ועזו. בקשו פניו תמיד. כעולת הבקר אשר לעולת התמיד: שופט כל הארץ: אל מלך ויעבור וכו'

יזכור אלהים את בריתו את אברהם את יצחק ואת יעקב: טרף נתן ליראיו יזכור לעולם בריתו: כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אויביו: כרחם אב וכו'

לט עקדה אלהינו ואלהי אבותינו שם המחבר חתום בראשי התרוזות מרדכי

מפלטי אלי צורי סתרי ומגני. וקרן ישעי משגבי ביום צר לי ואוני. השכמתי לחלותך מלך רב ואני. אליך יי שועתי בבקר: בקר רחם תזכור חסד

דיר ווארום צו דען דר שופט פון גאר דר וועלט זאל ניט טאן קיין משפט:

שופט כל הארץ דר שופט פון גאר דר וועלט ואותה אונ די ערד אונ די וואס זיצן אויף דר ערד מיט משפט מאכט ער זיי בשטענדיג נא איך בעט דיך לעבן מיט חסד על אויף דעם ארום פאלק זאלסטו בהעפטין את דאס דאווענען פון אין דער פריא זאל ביי דיר אן גינומען ווערין אויפין ארט פון עולת תמיד וואס מען האט מקריב גיוועזן אין בית המקדש כעולת אזו ווי די עולה פון דר פרי וואס זי הייסט עולת התמיד לובש גאט ב"ה קליידט זיך מיט צדקה אונ הילט זיך איין מיט צדקה לך דאס איז צו דיר איין שבח איבר אלע אם אויב עס איז ניט דא אין אונז קיין מעשים טובים זכרה זאלסטו גידיינקען אונזערע אבות וואס זיי זיינען בגראבין אין חברון והם אונ זיי זאלין אויף גיין פאר גאט תמיד צו איין זכרון מטה די מדה פון גאט ב"ה איז צו נייגין צו חסד כדי דר מענטש זאל בלייבין לעבין עמך זאלסט דיין פאלק צו חסד נייגין גמל זיי גומל חסד מיטין מענטשן אונ לאז אים לעבן, שרייב אויף אים אתיו פון חיים והיה עס זאל זיין די תיו אויף זיין שטערין תמיד היטיבה בגיטיג מיט דיין רצון די הייליגע שטאט ציון ונתת את דו זאלסט געבן דיין מאכט אונ דעם גוטין שם אין היילינן בית המקדש וערכת אונ אויף ריכבן דאס ליכט פון משיח בן ישי אויף צו ברייננן ליכטיקייט תמיד חזקו שטארקט אייערע הערצער עמי מיין פאלק אין דעם שטארקן גאט ועדותיו זיין היילינע תורה אז איר וועט היטין גם אייערע אנטקעגן אנדערן וועט גאט ב"ה מכפר זיין אייערע זינד ויזכור אונ וועט גידיינקען רחמים אין זיין רונז דרשו פארשט גאט ב"ה אונ זיין תורה בקשו זוכט זיין פנים תמיד מיט תפלה אונ תשובה:

מפלטי אלי גאט ב"ה איז מיין אנטרינער אונ מיין באשיצער וקרן אונ דר שיין פון מיין הילף ער איז מיין דר גרויסער ביום אין דעם טאג פון קלאג אונ מיין צער השכמתי האב איך

לְאַבְרָהָם אָב אֵיתָנִי. אֲשֶׁר בְּחַרְתּוֹ וְהֶאֱמִין בְּךָ רֹאשׁ לְמַאֲמִינַי. זְכוֹר בְּרִיתוֹ
וְהוֹשִׁיעֵנִי מִטֻּמְאָתִי. יְיָ. בֹּקֶר תִּשְׁמַע קוֹלִי בֹּקֶר: בֹּקֶר דִּבַּרְתָּ עִמּוֹ וְנִסִּיתוֹ לְשַׁלֵּם
לוֹ מַשְׂכֻּרֶת. וְכָרוֹת עִמּוֹ הַבְּרִית לִהְיוֹת לוֹ לְמִשְׁמֶרֶת. אֲהַבְתּוֹ וּרְצִיתוֹ וְקִבַּלְתּוֹ
כִּקְטֹרֶת. סַמִּים בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר: בֹּקֶר כּוֹכָבוֹ הֵאִיר כְּחָפַצְתָּ לְהַרְאוֹת צִדְקָתוֹ
הַגְּדוֹלָה. וְנִסִּיתוֹ בָּעֲשִׂירִי וַתֹּאמֶר לוֹ קַח נָא אֶת בִּנְךָ וְאַל תִּכְלָא. עַל אַחַד הֶהָרִים
וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעוֹלָה. אֶת הַכֶּבֶשׂ אֶחָד תַּעֲשֶׂה בַבֹּקֶר: בֹּקֶר יִחֵד שִׁמְךָ וְשָׁמַע
לְקוֹלְךָ וְהֶרְאָה אַהֲבָתוֹ. וְשָׂשׂ בְּכָל לֵב עַל אִמְרָתְךָ לַעֲשׂוֹתוֹ. הָאַהֲבָה קִלְקְלָה
הַשּׁוּרָה וַיָּקָם בְּשִׂמְחָתוֹ. וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר: בֹּקֶר הֵכִינוּ לִבָּם לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
אָיוֹם. הַבֵּן לָקַח עֵצִים וְהָאָב לָקַח מַאֲכֶלֶת לִשְׁחוֹט בְּלִי פִּדְיוֹם. קְרוּאִים וְהוֹלְכִים
לְתֻמָּם וְרָאוּ כְבוֹדְךָ כַּיּוֹם. הַשְּׁלִישִׁי בִּהְיוֹת הַבֹּקֶר: בֹּקֶר אָזַר כְּגִבּוֹר חֲלָצָיו וְלַעֲקוֹד
בְּנוֹ קָדַם. וַיִּקַּח מַאֲכֶלֶת לְשָׁחֲטוֹ וְלֹא חָשַׁב אָדָם. וַיֹּאמֶר הַיּוֹם אַקְרִיב עוֹלָתִי
וְאֶזְרוֹק דָּם. וְזִבְחִי. לֹא יָלִין עַד בֹּקֶר: בֹּקֶר רַחֲמֶיךָ נִכְמְרוּ עַל בֵּן יָחִיד וְעָלָיו זָרָחוּ.
וַיִּקְרָא אֵלָיו מַלְאַךְ יְיָ אַל הַנַּעַר יָדַיִם אַל יִשְׁלָחוּ. כִּי בְיִצְחָק יִקָּרֵא לְךָ זֶרַע וְזִכְרוֹ
לְדוֹרוֹת הִנִּיחוּ. לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד הַבֹּקֶר: בֹּקֶר כָּשְׁרוֹ וְיָשְׁרוֹ וְצִדְקוֹ יָלִין בְּעַד
עַם אֵלֶיךָ קָרֵב. וְאַפְרוֹ תָּמִיד יֵרָאֶה לְפָנֶיךָ לְכַבְּסָם הֶרֶב. תִּתֵּן לָהֶם נַפְשָׁם

מיר גיפֿעדרט בעטין דיר גאט ב״ה וואס דו הייסט מלך רב ואני און איך שרייא צו דיר גאט
ב״ה אין דר פריא בוקר אין דר פריא זאלסטו נידיינקען רחמים חסד און דעם חסד פון אברהם
דר פאטער פון מיינע שטארקע אשר וואס דו האסט אים אויס דר ווילט און ער האט גיגלייבט
אין דיר ער איז דר ערשטר פון די וואס זיי האבין אנגיהייבין צו גלייבין אין גאט זכור גידיינק
דיין זיכערהייט און העלף מיר פון מיין אומריינקייט בוקר אין דער פריא זאלסטו הערין מיין
קול בוקר אין דר פרי האסטו גירעט מיט אים ונסיתו און האסט אים גיפרובט כדי דו זאלסט אים
צאלין זיין לוין וכרות און האסט מיט אים כורת ברית גיוועזן עס זאל אים זיין אהיטונג אהבתו דו
האסט אים ליב גיהאט און באווילינט אים אזו ווי קטורת האסטו גינומען אים סמים אזו ווי מען
האט מקטיר גיוועזן אויף דעם מזבח אלע אין דר פריא בוקר אין דר פריא האט זיין שטערין
גילייכט כחפצת אז דו האסט גיוואלט ווייזין זיין גרויס צדקות האסטו אים גיפרובט מיט דר
צעהנטער פרוב ותאמר און האסט אים גיזאגט נעם דיין זון און זאלסט ניט פר מיידין על אויף
איינעם פון די בערג ברייננג אים אויף פאר איין עולה אויף דעם ארט פון איינער שאף וואס דו
זאלסט מאכין אין דר פריא בוקר אין דר פריא האט ער מיחד גיוועזן דיין היילגין נאמען ושמע
און האט צו גיהערט צו דיין קול והראה און האט גיוויזין זיין ליבשאפט און האט זיך גיפרייט
מיט גאנצין הארצין דיין גיבאט צו טאן האהבה דאס ליבשאפט האט פר ענדערט דעם שטייגער
ויקם און ער איז אויף גישטאנגען מיט גרויס שמחה וישכם אזו ווי עס שטייט אין פסוק אברהם
האט זיך גיפֿעדרט נאנין פריא בוקר אין דר פריא האבין זיי אן גיברייט זייערע הערצר צו
טאן דיין ווילין פארכטיגר גאט הבן דר זון האט גינומען האלץ והאב און דר פאטער האט גינומען
דעם מעסר צו קוילין אן אשום אויס לייזונג קרואים זיי זיינען גירופין גיווארין פון גאט ב״ה צו
זייער גאנצקייט קיין מענטש האט ניט גיטראכט אז אברהם זאל קוילין זיין איינציגין זון יצחק
ראו זיי האבין גיזעהן דיין כבוד דעם דריטין טאג אין דר פריא בוקר אין דר פריא האט ער זיך
אן גיגורט ווי [illegible]בור זיינע לענדין ולעקוד און גיפעדרט צו בינדין זיין זון יצחק ויקח און ער האט
גינומען דעם מעסער צו קוילין ולא קיין מענטש האט גאר ניט גיטראכט ויאמר האט ער גיזאגט
היינט וועל איך מקריב זיין מיין עולה און וועל שפריינגען דאס בלוט פון מיין קרבן און וועל
ניט לאזין נעכטיגין ביז אין דר פרי רחמיך אין דר פרי האט זיך דר היצט דיין רחמנות אויף
דעם בן יחיד און האט אויף אים גישיינט ויקרא האט גירופין צו אים דר מלאך פון גאט אז
מען זאל ניט שטרעקין קיין האנט צו דעם יונגין מאן כי ווארום אין יצחק וועט אן גירופין
ווערין דיין זרע וזכרו און זיין גידעכעניש זאלט איר לאזין לדורות צו אהיטונג ביז משיח וועט
קומען וואס ער הייסט בוקר ביקר אין דר פריא זיינע כשרה מעשים און זיין צדקות ילין זאלין

בְּשַׁאֲלָתָם כִּי לְךָ נִכְסָפָה · בָּעֶרֶב. הִיא בָאָה וּבַבֹּקֶר: בֹּקֶר קוֹלָם שְׁמַע וְתַכַפֵּר עֲוֹנוֹתֵיהֶם. וְעֶרֶךְ תְּפִלָּתָם תֵּחָשֵׁב כְּעֵרֶךְ קָרְבְּנוֹתֵיהֶם. לְקָחוּ וּבָאוּ בְּזִכְרוֹן צִדְקַת אֲבוֹתֵיהֶם. וְהֵם הֵבִיאוּ עוֹד נְדָבָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר: בֹּקֶר תֵּפֶן אֵלֵינוּ לְרַחֲמֵנוּ וְרַחֲמֶיךָ עָלֵינוּ יִכָּמְרוּ. וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְלֹא יִזָּכְרוּ. צוּר הַעֲבֵר עֲוֹנֵינוּ מִלְּפָנֶיךָ וְלֹא יַשְׁאִירוּ. מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר: אל מלך ויעבור וכו'

זְכוֹר רַחֲמֶיךָ יְיָ וַחֲסָדֶיךָ כִּי מֵעוֹלָם הֵמָּה: זָכְרֵנוּ יְיָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ: זְכוֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ קֶּדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ: זְכוֹר יְיָ חִבַּת יְרוּשָׁלָיִם אַהֲבַת צִיּוֹן אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח: אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד: זְכוֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם הָאוֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: זְכוֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעוֹלָם: זְכוֹר לַעֲבָדֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב אַל תֵּפֶן אֶל קְשִׁי הָעָם הַזֶּה וְאֶל רִשְׁעוֹ וְאֶל חַטָּאתוֹ:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ. וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר:

ם סימנו ע"פ א"ב כפול עד אות ו' ואח"כ חתום שם המחבר גרשום בר יהודה חזק

פותחין הארון

זְכוֹר בְּרִית אַבְרָהָם וַעֲקֵדַת יִצְחָק. וְהָשֵׁב שְׁבוּת אָהֳלֵי יַעֲקֹב וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: אָבַדְנוּ מֵאֶרֶץ טוֹבָה בְּחִפָּזוֹן. אָרְכוּ הַיָּמִים וְדִבֵּר כָּל חָזוֹן. בְּיִשְׂרָאֵל חָדְלוּ פְרָזוֹן. בְּמַשְׁמַנֵּינוּ שָׁלַח רָזוֹן. וְשׁוּב בְּרַחֲמִים עַל שְׁאֵרִית יִשְׂרָאֵל וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ: גּוֹלָה אַחַר גּוֹלָה. גָּלְתָה יְהוּדָה כֻּלָּהּ. דָּוָה כָּל הַיּוֹם וְכָלָה. דּוֹרֵשׁ וּמְבַקֵּשׁ אֵין לָהּ. והשב: **הָעִיר הַקֹּדֶשׁ**

זיין מְלִיצִים פאר דעם פָאלְק וָואס צוּ דִיר גִינָעהֶנְט ואפרו אוּנ זיין אַש זָאל תָּמִיד פאר דיר גִיווִיזִין וָוערִין אָפּ צוּ וַואשִׁין דִי יִשְׂרָאֵל פוּן זֵייעֶרֶע עֲוֹנוֹת תגתו עס זָאל גִישְׁאַנְקְעֶן וֶוערִין צוּ זֵייעֶרֶע לַייבֶּער מִיט זֵייעֶר גִיבֶּעט כי וָוארוּם זֵיי גִילוּסְטִין צוּ דִיר ובערב אוֹיף דֶר נַאכְט אוּנ אִין דֶר פְרִיא נֵייגֶען זֵיי מִתְפַּלֵּל צוּ דִיר קולם אִין דֶר פְרִיא זָאלְסְטוּ צוּ הֶערִין זֵייעֶר קוֹל מְכַפֵּר זַיין זֵייעֶרֶע עֲבֵירוֹת תפלתם אוּנ זֵייעֶרֶע תְּפִלּוֹת גְלַייךְ וִויא דִי קָרְבָּנוֹת לקחו זֵיי הָאבִּין גִינוּמִען דָעם זְכוּת אָבוֹת והם אוּנ בְּרֵיינְגֶען נָאךְ זֵייעֶר נְדָבָה דָאס דַאוְנֶען אַלֶע אִין דֶר פְרִיא בוקר אִין דֶער פְרִיא זָאלְסְטוּ דִיר קֶערִין צוּ אוּנְז צוּ דֶר בַּארְעמֶען אוּנ דַיין רַחֲמָנוּת זָאל זִיךְ דֶר הִיצִין אִיבֶּער אוּנְז ותשליך אוּנ זָאלְסְט אַרַיין וַוארְפִין אִין דֶר טִיפֶענִעס פוּן יַם אַלֶע אוּנְזֶערֶע זִינְד אוּנ זָאלִין שׁוֹין מֶער נִיט גִידַאכְט וֶוערִין צור בַּאשֶׁעפֶער זַייא מַעֲבִיר אוּנְזֶערֶע זִינְד פוּן פאר דִיר ולא עֶס זָאל נִיט אִיבֶּער בְּלַייבִּין דֶר פוּן בִּיז אִין דֶר פְרִיא:

זכור ברית אברהם גידֵיינְק דָעם בְּרִית פוּן אַבְרָהָם אוּנ דִי עֲקֵדָה פוּן יִצְחָק והשב אוּנ קֶער אוּם דָס פאר שְׁטֶערוּנְג פוּן דִי גִיצֶעלְטִין פוּן יַעֲקֹב אוּנ הֶעלְף אוּנְז וֶועגִין דַיין נָאמֶען אבדנו מִיר זַיינֶען פאר לָארִין גִיוָוארִין פוּן דֶעם גוּטִין לַאנְד מִיט אֵיילֶענִישׁ ארכו עֶס זַיינֶען פאר לֵייגֶערְט גִיוָוארִין דִי טֶעג אוּנ דִי רֵייד פוּן אַלֶע נְבִיאִים חדלו פוּן דִי יִשְׂרָאֵל אִיז פַר מִיטִין גִיוָוארִין אָפִּינְקַייט במשמנינו אִין אוּנְזֶער פֶעטְקַייט אִיז אַרַיין גִישִׁיקְט גִיוָוארִין מָאגֶערְקַייט ושוב אוּנ קֶער דִיר אוּם מִיט רַחֲמִים אוֹיף דִי אִיבֶּער בְּלַייבּוּנְג פוּן יִשְׂרָאֵל אוּנ הֶעלְף אוּנְז פוּן וֶועגִין דַיין הֵיילִיגִין נָאמֶען גולה אֵיין גָלוּת נָאךְ דֶעם אַנְדֶערִין אִיז פאר טְרִיבִּין גִיוָוארִין יְהוּדָה אִין גַאנְצִין, בִּשְׁעַת חוּרְבַּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ אִיז גִיוָועזִין אַלֶע טָאג וֵוייטָאג קֵיינֶער הָאט נִיט נָאךְ גִיפְאָרְשְׁט אוּנ גִיפְרֶעגְט העיר דִי הֵיילִיגֶע שְׁטָאט

והמחוזות. היו לחרפה ולבזות. וכל מחמדיה טבועות וגנוזות. ואין שיור רק התורה הזאת. ישוב: גואל חזק למענך פדנו. ראה כי אזלת ידנו. שור כי אבדו חסידינו. ומפגיע אין בעדנו. והשב: ברית אבות ואמהות והשבטים. רחמיך וחסדיך ברבות עתים. יה זכור למכים ונמרטים. ועליך כל היום נשחטים. ישוב: דורש דמים דון דיננו. השב שבעתים לחיק מעניננו. חנם נמכרנו ולא בכסף פדנו. זקוף בית מקדשך השמם לעינינו. והשב שבות אהלי יעקב. והושיענו למען שמך: זכור לנו ברית ראשונים ב״ז אתה תענה ה׳ אלהינו.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא השנה הזאת הבאה עלינו ועל כל עמך בית ישראל. קץ ותכלית לשבי עמך בית ישראל. ועת סוף לגלותנו ולאבלנו. ואחרית טוב לימי ענינו ומרודנו. כי משך עלינו השעבוד וארכו עלינו עול גליות. והננו בכל יום הולכים ודלים. ברבות השנים אנו נמעטים. ובסבות הזמנים אנו נצערים. ואין לנו לא מנהל ולא מחזיק בידנו כאשר אמרת כי מי יחמול עליך ירושלים ומי ינוד לך. ומי יסור לשאול לשלום לך. או מי יגדור גדר או מי יעמד בפרץ. ואין עוד נביא וחוזה. ואין קורא בשמך באמת מתעורר להחזיק בך. כי כלנו כצאן תעינו. איש איש לדרכו הרעה פנינו. כל גבר אחרי בצעו. וכל איש אחרי שרירות לבו הרע. ולא די לנו בעונות הראשונים כי אם הוספנו עליהם חדשים. ולא הזהרנו בכל האזהרות אשר הזהרתנו. ולא הוכחנו בכל התוכחות אשר הוכחתנו. ומה יש לנו עוד צדקה לזעוק עוד אל המלך:

מיט די גרענעצן זיינן געווארן צו שאנד און צו בזיון וכל און איר אלע גילוסטיקייט פון דעם בית המקדש איז איין געזונקען און באהאלטן עס איז ניט איבער געבליבן נאר די תורה: גואל שטארקר אויס לייזער לייז אונז אויס פון דיין כבוד וועגן ראה זעה אז אונזער כח איז צו גאנגען שור לוג אונזערע חסידים זיינן פאר לארן קיינר איז ניט דא פר אונז מתפלל צו זיין ברית דעם ברית אבות און די אמהות און שבטים זאלסטו געדיינקן רחמיך דיין רחמים מיט חסדים אין דעם מערונג פון די צייטין יקוף שטעל אויף דיין בהמ״ק וואס איז פר וויסט פר אונזערע אויגן: יהי רצון עס זאל זיין ארצון פון דיר גאט אונזער גאט און דר גאט פון אונזערע עלטערן עס זאל זיין דאס יאר וואס קומט אויף אונז און אויף דיין פאלק ישראל א סוף צו אונזער פרוועגקייט און א גוטן סוף צו די טעג פון אונזער קלאג כי ווארום עס האט גיצויגן זיך אויף אונז און פאר לייגערט געווארין אויף אונז די פיין והננו און מיר ווערין אלע טאג ארימער, וואס מער א יאר ווערין מיר ווינציגער און וואס מער צייטין ווערין מיר קלענער כאשר אזו ווי דו האסט אונז גיזאגט ווער וועט זיך אויף דיר דר בארימן ירושלים ווער וועט זיך פאר וואנלען פון דיינט וועגין און ווער וועט זיך קערין פרעגין שלום צו דיר או אדער ווער וועט צאמען די צוים אדער ווער וועט זיך שטעלין אין בראך אין עס איז שוין ניטא קיין נביא און עס איז ניטא קיינר ער זאל רופן מיט דיין היילגין נאמען מיט אמת ער זאל דר וועקין צו דר האלטין זיך אין דיר כי ווארום מיר אלע אזו ווי שאף זיינן מיר פאר בלאנזעט געווארין איטליכר מענטש צו זיין שלעכטין וועג ניקערט כל איטליכער מענטש גייט נאך זיינע גזלות און נאך זיין ניוואונליכקייט פון זיין שלעכטס הארץ ולא עס איז אונז ניט גינוג אונזערע ערשטע עבירות

ואתה יי חשבת לצרף סיגנו ולהסר בדילנו ולשבור את לבנו הזונה ולהתם טמאתנו ממנו. על כן הגליתנו ובגוים זריתנו. הנה בשאון הממלכות הצללנו. וכהתוך כסף בתוך כור נתכנו. ולא מקוצר ידך לא הושעתנו. ולא מכובד אזנך לא שמעת תפלתנו. כי הבדילו עונינו בינינו ובין ישועתך. ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו: לך יי הצדקה ולנו בשת הפנים. ליי אלהינו הרחמים והסליחות כי מרדנו בו. ולך אדני חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו. ואתה יי אלהינו גואל ישראל וקדושו הלעולם תאנף בנו. תמשוך אפך לדור ודור. חלילה. לא לעולם תזנח ולא תוסיף לרצות עוד. חלילה. כי לא אפסו לנצח חסדיך ולא כלו רחמיך. כי המה חדשים לבקרים יחילו בכל עת ובכל רגע. ולמען שמך יי עשה עמנו כי היא תהלתך. כי נקרא שמך עלינו יי אלהי ישראל. ולמען ברית אבותינו אברהם יצחק ויעקב אשר כרת להם כי לא תשכח מפי זרעם. ודברי אשר שמתי בפיהם לא ימושו. ולמען עמך ונחלתך אשר נשארנו מעט מהרבה. כתורן בראש ההר וכנס על הגבעה. ולמען ירושלים עיר קדשך אשר היתה מדבר שממה ויצא ממנה כל הדרה. ובית קדשנו ותפארתנו היה לשרפת אש. וראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב: והנה כל העמים שלוים ושקטים ואביוני עמך דווים וסחופים ומדלדלים. ומבקשים פניך ומפילים תחנתם מול

נאר מיר האבין נאך מוסיף גיוועזן אויף זייא נייע עבירות ולא מיר זיינען ניט נזהר גיוועזן אין אזהרות וואס דו האסט אונז אן גיזאגט. מיר האבין ניט צו גינומן קיין שטראף וואס דו האסט אונז גישטראפט ומה אונ וואס האבן מיר נאך צדקה מיר זאלן קענין דר מיט שרייען צום מלך הקב"ה: ואתה אונ דו האסט גיטראכט ליטערן אונזרע פסולת אונ אפ צו טאן אונזר ראסט אונ צו ברעכין אונזער אפ גיקערט הארץ אונ אפ צו טאן אונזער טומאה פון אונז דרום האסטו אונז פאר טריבין אונ צו שפרייט הנה פאר וואר אין ברומונג זיינען מיר פאר זונקען גיווארין אונ אזו ווי מען גיסט זילבער אין דר טעסט זיינען מיר גיגאסין גיווארין ולא ניט מחמת דיין מאכט איז קורץ האסטו אונז ניט גיהאלפין אונ ניט מחמת דיינע אויערין זיינן שווער האסטו ניט צו גיהערט אונזערע תפלות כי נאר אונזערע עבירות האבין גימאכט איין צווישין שייד צווישין אונז אונ צווישין דיין הילף לך צו דיר גאט איז אצדקה אונ צו אונז איז די בושה אויפין פנים. צו גאט איז די רחמים אונ סליחות האטשע מיר האבין מורד גיוועזן אין אים ולך אונ צו דיר גאט איז דר חסד אז דו צאלסט דעם מענטשן גלייך ווי ער טוט די מעשים טובים מיט זיין כח אליין אן גאטס הילף ואתה אונ דו אונזער גאט דער היילינער אויס לייזער הלעולם וועסטו דען אייביג אויף אונז צארענען אונ דיין צארין ציהען לדורי דורות חס ושלום. חלילה ניט אויף אייביג וועסטו פאר לאזין אונ דו מער ניט לאזין זיך איבר בעטין חלילה כי דען ניט אויף אייביג זיינען אויס גיגאנגען דיינע חסדים אונ דיין רחמנות כי ווארום די חסדים אלע ווערין ניי באשאפין איטליכע צייט אונ איטליכע רגע ולמען אונ וועגין דיין היילינין נאמען טו מיט אונז ווארום דאס איז דיין לויב ווארום דיין נאמען איז אן גירופן אויף אונז ולמען אונ ווענן די זכות פון אונזערע עלטערין אברהם יצחק ויעקב וואס דו האסט פאר שניטן צו זיי עס זאל ניט פאר געסין ווערין פון זייערע קינדער אונ מיינע רייד וואס איך האב גיטאן אין זייער מויל זאל ניט אפ גיטאן ווערין ולמען אונ וועגין דיין פאלק אונ דיין ארב וואס זיי זיינן גיבליבין אביסיל פון פיל כתורן אזו ווי אהויך האלץ אויף אבארג אונ וויא אשטאנג אויף אהויך ארט אונ וועגין ירושלים דיין היילינע שטאט וואס איז גיווארין ווי אמדבר פר וויסט אונ עס איז ארויס גיגאנגען פון איר דאס שיינהייט אונ אונזער היילינ הויז דאס שיינע וואס איז פאר ברענט גיווארין אין פייער וראה אונ זעה אז אונזערע כוחות זייען אויס עס האט קייער ניט צו העלפין. דיין פאלק די אביונים זייען צו רודרט אונ פר שטויסן אונ גימיין ומבקשים אונ בעטן דיין

אֲרוֹן בְּרִיתֶךָ. יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד מָתַי לֹא תְרַחֵם אֶת עָרֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם אֲשֶׁר זָעַמְתָּ זֶה כַּמָּה שָׁנִים. וּרְאֵה אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מְרוּדִים מְאֹד. פָּנִינוּ לְיָמִין וְאֵין עוֹזֵר. לִשְׂמֹאל וְאֵין סוֹמֵךְ. וְהִנֵּה הָעֵת וְהָעוֹנָה אֲשֶׁר אַתָּה לְךָ לְהוֹשִׁיעֵנוּ. אֱלֹהֵינוּ בּוֹשְׁנוּ בְמַעֲשֵׂינוּ וְנִכְלַמְנוּ בַּעֲוֹנֵינוּ. כִּי הוּשְׁחֲרוּ פָּנֵינוּ מִפְּנֵי חַטֹּאתֵינוּ. וְנִכְפְּפָה קוֹמָתֵנוּ מִפְּנֵי אַשְׁמָתֵנוּ. וְאֵין לָנוּ פֶּה לְהָשִׁיב וְלֹא מֵצַח לְהָרִים רֹאשׁ. וְאֵין לָנוּ עַל מִי לְהִשָּׁעֵן כִּי אִם עָלֶיךָ אָבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ תָּבֹא לְפָנֶיךָ תְּפִלָּתֵנוּ וְאַל תִּתְעַלַּם מִתְּחִנָּתֵנוּ. שֶׁאֵין אָנוּ עַזֵּי פָנִים וּקְשֵׁי עֹרֶף לוֹמַר לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ צַדִּיקִים אֲנַחְנוּ וְלֹא חָטָאנוּ. אֲבָל אֲנַחְנוּ וַאֲבוֹתֵינוּ חָטָאנוּ:

אָשַׁמְנוּ. בָּגַדְנוּ. גָּזַלְנוּ. דִּבַּרְנוּ דֹפִי: הֶעֱוִינוּ. וְהִרְשַׁעְנוּ. זַדְנוּ. חָמַסְנוּ. טָפַלְנוּ שֶׁקֶר: יָעַצְנוּ רָע. כִּזַּבְנוּ. לַצְנוּ. מָרַדְנוּ. נִאַצְנוּ. סָרַרְנוּ. עָוִינוּ. פָּשַׁעְנוּ. צָרַרְנוּ. קִשִּׁינוּ עֹרֶף: רָשַׁעְנוּ. שִׁחַתְנוּ. תִּעַבְנוּ. תָּעִינוּ. תִּעְתָּעְנוּ: סַרְנוּ מִמִּצְוֹתֶיךָ וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁוָה לָנוּ. וְאַתָּה צַדִּיק עַל כָּל הַבָּא עָלֵינוּ כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ:

שָׁכַחְנוּ אֶת טוֹבוֹתֶיךָ. וְנָשִׁינוּ אֶת רוֹב חֲסָדֶיךָ. וּמָרִינוּ אֶת פִּיךָ. וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ סַרְנוּ. וּבְהַבְלֵי הָעוֹלָם הַזֶּה נֶהְבָּלְנוּ. וְאֶל רְהָבִים וְשָׂטֵי כָזָב פָּנִינוּ. וְהִסְכַּלְנוּ הַרְבֵּה מְאֹד. וְאָהַבְנוּ רָע מִטּוֹב. וְשֶׁקֶר מִדַּבֵּר צֶדֶק סֶלָה. וְטֻמְאָה תַּחַת טָהֳרָה. וְשִׁקּוּץ תַּחַת זְכוּת. וְהֶחֱלַפְנוּ עוֹלָם עוֹמֵד בְּעוֹלָם עוֹבֵר. מִדֵּי יוֹם יוֹם הַשְׁכֵּם וְהַטּוֹא. עַד אֲשֶׁר עֲוֹנוֹתֵינוּ עָבְרוּ רֹאשֵׁנוּ וְרַבּוּ מִשַּׂעֲרוֹתֵינוּ. וְעָצְמוּ מִדִּבְרֵי פִינוּ. וְגָדְלוּ מִצַּעֲדֵי רַגְלֵינוּ. וְגָבְהוּ מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפֵּינוּ. טָבַעְנוּ בִּיוֵן מְצוּלָה וְאֵין מָעֳמָד. בָּאנוּ בְמַעֲמַקֵּי מַיִם וְשִׁבֹּלֶת שְׁטָפָתְנוּ. וְלֹא לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הֲרֵעוֹנוּ כִּי אִם לְנַפְשֵׁנוּ. וְלֹא אוֹתְךָ הִכְעַסְנוּ כִּי אִם אוֹתָנוּ. כִּי אֱנוֹשׁ אִם יֶחֱטָא

פָּנִים אונ וואַרפֿין זייער גיבעט קעגין אָרון קודש ־ גאָט דער גאָט פון אַלע צְבָאוֹת ווי לאַנג נאָך וועסטו זיך ניט מְרַחֵם זיין אויף די שטעט פון יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם וואָס דו האָסט גיצערינט וראה אונ זעה דיין פאָלק יִשְׂרָאֵל זיינען באַקלאָגט פנינו מיר האָבין זיך גיקערט צו די רעכטע זייט אונ עס האָט קיינר ניט אונטר צו העלפֿין אונ אויף דר לינקר זייט האָט קיינר ניט אונטר צו לעהנען והנה איצונד איז היינט די צייט וואָס שטייט דיר אָן צו העלפֿין אונז אלהינו אונזער גאָט מיר שעמען זיך מיט אונזערע מַעֲשִׂים אונ מיט אונזערע עֲוֹנוֹת וואָרום עס איז שוואַרץ גיוואָרין אונזער פָּנִים פון די עֲבֵירוֹת עס איז איין גיבויגין גיוואָרין אונזער הויך פאַר אונזערע זינד ואין אונ מיר האָבין ניט קיין מויל צו ענטפערין אונ קיין שטערין אויף צו הייבין די קאָפּ אונ מיר האָבין ניט אויף וועמען אָן צו לעהנען זיך נאָר אויף דיר פאָטער פון דעם הימל:
שכחנו מיר האָבין פאַר געסין דיין גוטקייט אונ מיר האָבין פאַר געסין דיינע פיל חֲסָדִים ומרינו אונ מיר האָבן ווידר גישפעניגט דיין מויל. פון דיינע מִשְׁפָּטִים האָבין מיר אָפּ גיקערט ובהבלי אונ אין דאָס נאַרישקייט פון עוֹלָם הַזֶּה האָבין מיר זיך פאַר נאַרעשט ואל צו נָאוָה ושטי אונ צו ליגין וואָס פירט אַראָפּ פון דעם גלייכין וועג האָבין מיר זיך גיקערט והסכלנו מיר האָבן זיך שטאַרק פאַר נאַרעשט ואהבנו אונ מיר האָבין ליב גיהאַט שלעכטס בעסער פון גוטס ושקר אונ ליגין פון ריידין גירעכטיקייט אייביג וטומאה אונ טוּמְאָה אויף דעם אָרט פון ריינקייט,אום ווירדיקייט אויף דעם אָרט פון זכות והחלפנו אונ מיר האָבין פאַר ביטין עוֹלָם הַבָּא פאַר עוֹלָם הַזֶּה מדי אַלע טאָג שטייט מען אויף פריא אונ מען זינדיגט עד ביז אונזערע עֲבֵירוֹת זיינען איבר גיגאַנגין איבר אונזערע קעפּ אונ מער פון אונזערע האָר ועצמו אונ האָבין זיך גישטאַרקט מער פון די רייד פון אונזער מויל אונ זיי וואַרין גרעסער אַלס די טריט פון די פיס אונ זיינען העכער גיוואָרין פון אָטום פון די נאָז לעבער טבענו מיר זיינען זונקען פאַר גיוואָריז אין דר

טיפענעש סבּ׳ ס׳

מה יפעל לך. ואם רבו פשעיו מה יעשה לך. אבל אוי לבני אדם אשר חטאו לך. ואוי לנפשם כי גמלו להם רעה. אלהינו בשנו ונכלמנו להרים פנינו אליך אלהינו. כי אנו ככלי נמאס כן נבזינו בעיני נפשנו. כגבר אשר הטבל בשחת ותעבוהו שלמותיו. וכמו בעוון חוללנו מראשית. כן בשת פנינו כסתנו:

אשמנו מכל עם. בושנו מכל דור. גלה ממנו משוש. דוה לבנו בחטאינו.
החבל אוינו. ונפרע פארנו. זבול בית מקדשנו. חרב בעונינו. טירתנו היתה לשמה. יופי אדמתנו לזרים. כחנו לנכרים:

ועדין לא שבנו מטעותנו. והיך נעיז פנינו ונקשה ערפנו. לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו. צדיקים אנחנו ולא חטאנו. אבל אנחנו חטאנו: אשמנו

ועתה יי אלהינו אחרי שובנו נחמנו. ואחרי הודענו ספקנו על ירך. בושנו וגם נכלמנו כי נשאנו חרפת נעורינו. על זאת נשא בשרנו בשנינו ונפשנו נשים בכפינו. ובמה נקדמה פניך יי אלהינו. ובמה נכף לאלהי מרום. ובמה תתרצה ותכפר לנו על כל חטאתינו אלה. אשר חלפו ועברו ראשנו כמים המגרים ארצה אשר לא יאספו. אם בתשובה ווידוי תתרצה. הננו שבים ומתודים לפניך יי אלהינו. חטאנו ופשענו וישר העוינו ולא שוה לנו. ואם בתפלה ובתחנונים תמחול. הננו מפילים תחנונינו לפניך. כעיני עבדים אל יד אדוניהם וכעיני שפחה אל יד גברתה כן עינינו נשואות אליך. ואם בבכי וזעקה תסלח. הנה במסתרים תבכה נפשנו מפני חטאתינו. ובחדרים תאנח

טיפענעש אונ האבין נישט קיין באשטאנד באו מיר זיינען ארײן גיקומען אין טיף וואסר אונ די שטראם האט אונז פאר פלייצט ולא ניט צו דיר האבין מיר שלעכט גיטאן כי נייערט צו אונזערע לייבר ולא ניט דיר האבין מיר דר צארינט נאר אונז אליין כי ווארום אז איין מענטש זינדיגט וואס קאן ער דיר טאן ואם אפילו ער וועט מערין זיינע עבירות וואס קאן ער דיר טאן אבל אבער וויי די מענטשין וואס זיי האבין גיזינדיגט צו דיר אונ וויי זייערע לייבער אז זיי האבין דיר אפ גידאנקט שלעכטס פאר גוטס. אלהינו אונזער גאט מיר שעמען זיך אויף צוא הייבין אונזער פנים צו דיר כי ווארום מיר זיינען ווי אמיאוסע כלי אזו זיינען מיר מבוזה אין אונזערע אויגין כגבר אזו ווי אמענטש וואס ער איז פאר זונקען גיווארין אין איין טיפין גרוב אונ האט איין גיריבט די קליידר וכמו אונ אזו ווי מיט די עבירות זיינן מיר פר שוועכט גיווארין פון אן הייב אזו האט אונז די בושה פאר דעקט אונזער פנים:

ועתה יי איצונד גאט אונזער גאט נאך אונזער אומקערין טוען מיר זיך באדיינקען ואחרי נאך אונזער באקענען האבין מיר זיך גיקלאפט אויף דר זייט אשמנו בושנו מיר שעמען זיך אז מיר טראגין די שאנד פון אונזער יוגענד על דרויף האבין מיר אויף גיהייבין אונזער פלייש מיט די ציין, אונזערע לייבער נעמען מיר אין אונזערע הענט דאס הייסט מען אין זיך מסכן נפש ובמה אונ מיט וואס וועליז מיר פעדערין דיין פנים אונזער גאט ב״ה אונ מיט וואס וועלין מיר ניגייגט זיין צו גאט פון דעם הימיל אונ מיט וואס וועסטו זיין באווילינט אונ וועסט אונז מכפר זיין אויף די אלע הטאים אשר וואס זיי זיינען איבער גילאפין אונ איבער גיפארין אויף אונזערע קעפ וויא וואסר וואס זיי ציהען זיך אויף דר ערד וואס מען קאן זיי ניט איין זאמלען אם אויב מיט תשובה אונ מיט ווידוי וועסטו מרוצה ווערין הננו זיינען מיר אן גיברייט תשובה צו טאן אונ מתודה זיין זיך פאר דיר אונזער גאט חטאנו מיר האבין גיזינדיגט בשוגג אונ במזיד אונ רעכט פארטיקיט פאר קרימט ולא אונ דאס האט ניט גיטויגט צו אונז ואם אונ אויב מיט תפלה אונ גיבעט וועסטו מוחל זיין הננו זיינען מיר אן גיברייט צו ווארפין אונזערע תפלות מיט גיבעט פר דיר כעיני אזו ווי קוקעכט צו זייערע הערין אונ ווי איין שפחה צו איר הארינטע אזו איז אונזערע אויגין אויף גיהויבין צו דיר ואם אונ אויב מיט גיוויין אונ גישריי וועסטו פאר געבין טוען מיר וויינען אין באהעלטענס פר אונזערע זינד אונ אין די חדרים טוט זיפצין אונזער

רוחנו על רוב פשעינו. ואם בשבר רוח תכפר. הנה נשבר לבנו בקרבנו ונדכאת רוחנו מן הצרות ומן התלאות אשר עברו עלינו עד אשר לא נותר מתום בבשרנו. לולי רחמיך וחסדיך אז אבדנו בעונינו:
לעינינו עשקו עמלנו. ממשך וממורט ממנו. נתנו עלם עלינו. סבלנו על שכמנו. עבדים משלו בנו. פורק אין מידם. צרות רבות סבבונו. קראנוך יי אלהינו. רחקת ממנו בעונינו. שבנו מאחריך. תעינו ואבדנו:

ועדין . אשמנו

אנא יי האל הגדול הגבור והנורא שומר הברית והחסד. אל ימעטו לפניך כל הצרות וכל התלאות אשר מצאו את עבדיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה. הבט בעמלנו. ואל תביט במעללינו. שור נא בעניינו. ואל תשור אל עונינו. ופנה אל עשקנו. ואל תפן אל קשינו. שים נא צרותינו. כופר לחטאתינו ולפשעינו. ומצוקותינו תחת אשמתנו. ועלבון הנפש תחת עון הנפש: ועתה יי אלהינו אם עשינו אנו כאולתנו. עשה אתה כאמונתך וסלח כי תמים דעים אתה. אם שלמנו רעה תחת טובה. גמלנו טוב ולא רע. כי יתר מרעהו צדיק וכל שכן הבורא יתברך שמו. ואם הרבינו לפשוע. אתה הוא רב חסד ומרבה לסלוח אשר צדקותיך וחסדיך רבו מהררי אל ועמקו מתהום רבה. כסה שמים הודך ותהלתך מלאה הארץ. יי שמענו שמעך כי באתה המדות תסלח לאשר חטאו לך. ואף כי בכלם. סלח נא לעונינו ולחטאתינו ולכל חטאת ועונות עמך ישראל. ובבסנו מעונינו ומחטאתינו טהרנו. ואל תקצוף עלינו עד מאד ואל לעד תזכור עון. ואתה רב לסלוח:

אטום אויף אונזערע פיל עבירות ואם אויב מיט איין צו בראכין הארץ וועסטו מכפר זיין הנה זייען צו בראכין אונזערע הערצער אין אונז ונדכה אונ צו שטויסין גיווארין אונזער גימיט פון גרויסע צרות אונ מידיקייט וואס עס איז איבער גיגאנגען אויף אונז עד ביז עס איז ניט איבר גיבליבין קיין גאנצקייט אין אונזער פלייש לולי ווען ניט דיין רחמים מיט דיינע חסדים וואלטן מיר שון לאנג פאר לארין גיווארין דורך אונזערע עבירות:
אנא יי איך בעט דיר גאט דר גיאכפערטר דר שטארקר דר פארכטיגר שומר דר וואס היט דעם זיכערהייט אונ דעם חסד אל עס זאל ניט ווינציג זיין פר דיר אלע צרות אונ אלע מידיקייט וואס עס האט גינגרייכט דיינע קנעכט מיום זינד זיי זיינן גיקומן אויף דר וועלט הבט לוג אונזער מידיקייט אונ זאלסט ניט לוגין אין אונזערע מעשים. לוג איך בעט דיר אין אונזער ארימקייט ואל אונ זאלסט ניט לוגין צו אונזערע עונות אונ קער דיר צו אונזער גיבעט ואל אונ דו זאלסט זיך ניט קערין צו אונזר הארטיקייט ומצוקותינו אונ אונזר גיבעט אויף דעם ארט פון אונזער שולד ועלבון אונ דעם ביוש פון דעם לייב אויף דעם ארט די זינד פון לייב:
ועתה יי איצונד אונזער גאט אויב מיר האבין גיטאן אזו ווי אונזערע נארישקייט עשה טו דו וויא דיין מייסטערשאפט וסלח אונ פאר גיב ווארום דיין דעה איז גאנץ אם אויב מיר האבין גיצאלט שלעכץ פאר גוטס גמלנו גיב אונז גוטס ניט קיין שלעכטס כי ווארום אז דער צדיק איז מותר קענין זיין חבר מכל שכן דר בורא יתברך שמו ואם אונ אויב מיר האבין גימערט צו זינדיגין אתה ביסטו רב חסד אונ מערסט צו פר געבן, דיינע צדקות אונ דיינע חסדים זיינען מער פון די שטארקע בערג אונ טיפער פון דעם תהום כסה עס האט פאר דעקט דעם הימיל דיין שיינקייט אונ דיין לויב איז פול די ערד יי מיר האבין גיהערט דיין הערונג כי אז מיט איינע פון די מדות טוסטו פר געבן דעם וואס ער האט גיזינדיגט צו דיר מכל שכן מיט אלע מדות פר גיב אונזערע עונות מיט די חטאים אונ אלע עבירות פון דיין פאלק ובבסנו דו זאלסט אויס וואשין אונז אונ ריינין פון אונזערע עונות והחטאים ואל אונ זאלסט ניט ברוגז זיין זייער ואל ניט אויף אייביג זאלסטו גידיינקן דעם עון כי ווארום וואס וועסטו גיווינען מיט אונזער בלוט אז דו

כִּי מַה בֶּצַע בְּדָמֵנוּ אִם תַּשְׁחִיתֵנוּ. וּמַה כִּשְׁרוֹן אִם תּוֹרִידֵנוּ לִבְאֵר שַׁחַת בַּחֲטָאֵינוּ. וּמַה יִּתְרוֹן אִם תִּפְקוֹד עָלֵינוּ כִּדְרָכֵינוּ. לֹא בְאֵלֶּה שִׁבְחֶךָ וְלֹא בְאֵלֶּה תְּהִלָּתֶךָ. אֲבָל הַדָּבָר שֶׁהוּא לְךָ לְשֵׁם וְלִתְהִלָּה לְהִתְנַהֵג עִם בָּנֶיךָ בְּמִדַּת רַחֲמִים וּלְגַלְגֵּל עֲלֵיהֶם מִדַּת חֲסָדֶיךָ כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ לְמַעַן שְׁמִי אַאֲרִיךְ אַפִּי וּתְהִלָּתִי אֶחֱטָם לָךְ לְבִלְתִּי הַכְרִיתֶךָ. וְגַם הַמִּדָּה אֲשֶׁר הִיא לְךָ לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת הַסְּלִיחָה וַעֲבוֹר עַל פֶּשַׁע כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ עַל בְּרִיּוֹתֶיךָ. שֵׂכֶל אָדָם הֶאֱרִיךְ אַפּוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ עֲבוֹר עַל פָּשַׁע. וּלְמַעְלָה מִזֹּאת עֲשֵׂה עִמָּנוּ:

אָנָּא הַבֵּט בְּצִדְקַת עֲבָדֶיךָ חֲסִידֶיךָ. אֲשֶׁר הֶעֱרוּ נַפְשָׁם לָמוּת עָלֶיךָ. וְלֹא חָסוּ עַל נַפְשָׁם וְעַל זַרְעָם וְקָצוּ וּמָאֲסוּ בְּחַיֵּי הָעוֹלָם הַזֶּה וּבִטְּלוּ רְצוֹנָם מִפְּנֵי רְצוֹנֶךָ וְקִדְּשׁוּ שִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְלֹא חִלְּלוּהוּ וְרָצוּ לַזֶּבַח וּפָשְׁטוּ צַוָּארָם וְעָמְדוּ בְּנִסָּיוֹן וְנֶאֶמְנוּ. וְנִבְחֲנוּ בְּצֵרוּף וְנִמְצְאוּ תְמִימִים. וְנָגְעוּ דְּמֵי אָבוֹת וּבָנִים. וּדְמֵי רַחֲמָנִיּוֹת וְיַלְדֵיהֶן. וְנִתְעָרְבוּ דְּמֵי אַחִים וְאַחָיוֹת. וּדְמֵי חֲתָנִים וְכַלּוֹת. וּדְמֵי חֲכָמִים וַחֲכָמוֹת. וּדְמֵי הֲגוּנִים וַהֲגוּנוֹת. וּדְמֵי חֲסִידִים וַחֲסִידוֹת. וּדְמֵי זְקֵנִים וּזְקֵנוֹת. וּדְמֵי בַחוּרִים וּבְתוּלוֹת. וּדְמֵי פַרְנָסִים וְחַזָּנֵיהֶם. וּדְמֵי דַּיָּנִים וְסוֹפְרֵיהֶם. וּדְמֵי מְלַמְּדִים וְתַלְמִידֵיהֶם. וּדְמֵי אֲנָשִׁים וּנְשׁוֹתֵיהֶם. וְנֶהֶרְגוּ כֻּלָּם יַחַד עַל קִדּוּשׁ שִׁמְךָ הַמְיֻחָד. אֶרֶץ אַל תְּכַסִּי דָמָם. וְאַל יְהִי מָקוֹם לְזַעֲקָתָם. עַד יַשְׁקִיף וְיֵרֶא יְיָ מִשָּׁמָיִם. וְיִנְקֹם נִקְמָתוֹ וְנִקְמַת עַמּוֹ וְנִקְמַת תּוֹרָתוֹ וְנִקְמַת דַּם עֲבָדָיו אֲשֶׁר שֻׁפַּךְ דָּמָם כַּמָּיִם. כְּהִבְטַחְתָּנוּ בְּיַד אֲבִי חוֹזֶה הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ כִּי דַם עֲבָדָיו יִקּוֹם וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו וְכִפֶּר אַדְמָתוֹ עַמּוֹ: אֶת אֵלֶּה מִזְבְּחוֹת זְכוֹר. וְאֵלֶּה עֲקֵדוֹת

ווערסט פר דארבן אונז ומה אונ וואס נוצט דיר אז דו ווערסט מאכן נידערן אונז אין גיהנם וועגן אונזערע זינד אונ וואס ווערסטו געווינען אז דו טוסט גידיינקן אונז מיט אונזערע וועגן. ניט מיט דעם איז דיין לויב אבל אבער דס איז דיר אגוטער שם אונ אלויב להתנהג צו פירן זיך מיט דיינע קינדער במדת הרחמים ולגלגל אונ קייקלען אויף זיי דיינע מדת חסדים כאשר אזו ווי דו האסט גיזאגט למען וועגן מיין נאמן וועל איך דר לייגערן מיין צארין ותהלתי אונ מיט מיין לויב וועל איך פאר שטאפן מיינע נאז לעבער ניט ארויס לאזין דעם צארין ער זאל ניט פאר שניידין דיר וגם אויך די מדה איין צוא האלטין דעם כעס איז צוא דיר איין שם אונ אשיינקייט הסליחה צו פאר געבין אונ מעביר זיין אויף די זינד כאשר אזו ווי דו האסט גיזאגט אויף דיינע לייט שכל דער שכל פון דעם מענטשן איז איין האלטין דעם כעס ותפארתו אונ דאס שיינקייט פון דעם מענטשן איז אפ טרעטין דעם מענטשן וואס טוט אים שלעכץ אדר ער זידילט אים ולמעלה בכן בעטין מיר דיר גאט ב"ה דו זאלסט מיט אונז נאך העכער טאן אונ מוחל זיין די עונות:

אנא הבט מיר בעטין דיר לוג אין די צדקות פון דיינע קנעכט אשר וואס זיי האבין פאר נאסן זייערע נפשות מען זאל זיי אום ברייננן פון דיינט וועגין בשעת חורבן זיי האבן ניט חס גיהאט אויף זייערע לייבער אונ אויף זייערע קינדער אונ האבין פאר מיאוסט אין דעם לעבן פון דער וועלט ובטלו אונ האבין מבטל גיוועזן זייער רצון פאר דיין רצון אונ האבין גיהיילגט דיין גרויסין נאמען אונ האבין ניט פאר שוועכט אים ורצו אונ זיינען מרוצה גיווארין מען זאל זיי קוילין אונ האבין אוים גישטרעקט זייער האלז אונ זיינען ביי גישטאנען אויף דעם פרוב באגלייבט ונבחנו אונ זיינען גיפרובט גיווארן ונגעו אונ עס האבין אן גירירט די בלוטין פון די פאטערס מיט די קינדער אונ די בלוטין פון די מוטערס מיט זייערע קינדער ונתערבו אונ עס איז צו מישט גיווארן בלוטין פון ברידר מיט שוועסטער אונ בלוטין פון חתנים מיט כלות אונ בלוטין פון חכמים מיט זייערע ווייבער אונ בלוטין פון אלטע מיט זייערע ווייבער אונ בלוטין פון יונגע לייט מיט זייערע ווייבער אונ בלוטין פון פרנסים מיט זייערע חזנים אונ בלוטין פון דינים מיט זייערע סופרים אונ מלמדים מיט תלמידים ונהרגו זיינען אלע אין איינעם גיהרגט גיווארין אויף קדוש השם את די מזבחות פון די הרוגים גדיינק אונ די עקדות פון די הרוגים

תִּרְאֶה וְהִנָּחֵם וְשַׁכֵּךְ אַף וְכַלֵּה חֵמָה וְתַשְׁבִּית שׁוֹד וָשֶׁבֶר מֵעַמֶּךָ. חוּס וְרַחֵם אֶת יֶתֶר הַפְּלֵיטָה וְתוֹצִיאֶנָּה מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה וְחַדֵּשׁ עָלֵינוּ שָׁנָה טוֹבָה שְׁנַת רָצוֹן וְעֵת גְּאֻלָּה. שַׁדַּי תִּזְכֹּר לָנוּ בְּרִית אֶזְרָח וְתִפְקֹד לָנוּ זְכוּת הַנֶּעֱקַד וּתְרַחֲמֵנוּ בְּצִדְקַת אִישׁ תָּם:

וּכְשֶׁחָטְאוּ יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר עָמַד מֹשֶׁה רַבֵּנוּ בִּתְפִלָּה לְפָנֶיךָ וּבִקֵּשׁ רַחֲמִים עַל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְכָךְ אָמַר בִּתְפִלָּתוֹ מַלְכִּי וֵאלֹהָי סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ וְכַאֲשֶׁר נָשָׂאתָה לָעָם הַזֶּה מִמִּצְרַיִם וְעַד הֵנָּה. אִישׁ עָנָיו תִּלָּה פָנֶיךָ בְּעַד עֲדָתְךָ בְּרַחֲמִים. אָנָּא נְהוֹג בְּחֶמְלָתֶךָ. גְּאַלְתָּם מִנּוֹף בְּחֹזֶק יָדֶךָ. דָּתְךָ הִנְחַלְתָּם תַּתָּה לָמוֹ שֵׁם וְיָד וְהֵם עַמְּךָ וְנַחֲלָתֶךָ. וַעֲלֵימוֹ חֲפוֹף בְּחֶמְלָתֶךָ:

זְכוֹר לָנוּ בְּרִית אָבוֹת. חֵשֶׁק אַהֲבָתָם אֵין מַיִם לְכַבּוֹת. טְעַנְתָּם נְשָׂאתָם עַל כַּנְפֵי נְשָׁרִים. יַשֵּׁר צַעֲדֵיהֶם לָלֶכֶת יוֹשֶׁר. כִּי תָשׁוּב לָשׂוּשׂ עֲלֵיהֶם לְטוֹב. מִצְרַיִם אִם יִשְׁמְעוּ כִּי הֶאֱבַדְתָּם. נְאֻמִים בְּרָעָה הוֹצֵאתָם מִמִּצְרַיִם לְכַלּוֹתָם. סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה. עֲוֹנוֹת פִּשְׁעָם מְחַל נָא הַיּוֹם הַזֶּה. פְּנֵה נָא אֶל צִדְקַת אָבוֹת וְאַל תִּשְׁכַּח. חַנּוּן. קְרָאתָם בָּנִים. וְאַתָּה לָמוֹ אָב. רַחֲמֵם כְּרַחֵם אָב. שַׁדַּי עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. תִּמְחוֹל וְתִסְלַח לְפִשְׁעֵי עַמֶּךָ. אָנָּא סְלַח נָא לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה. וְאִם לֹא תִסְלַח מְחֵנִי. וְאַף אַתָּה הֲשִׁיבוֹתָ לוֹ כְּדַרְכֵי טוּבֶךָ. בִּשַּׂרְתּוֹ וְאָמַרְתָּ לוֹ סָלַחְתִּי כִּדְבָרֶךָ. וּסְלַח נָא לַעֲנִיֵּי עַמֶּךָ וְדַלֵּי הַצֹּאן כִּי תָמִים

זאלסטו וועהן באדיינקן זיך אונ שטילין דעם צארין ותשבית אונ זאלסט פאר שטערין די בראך פון דיין פאלק חוס דר בארים דאס איבער בלייבונג וואס עס איז אנטרונען גיוואורין ותוציאנה אונ אוים ציהען זי פון פינצטערנעס צו ליכט וחדש אונ בנייא אויף אונז אנוט יאר צו רצון אונ גאולה שדי אלמעכטיגר גאט זאלסט גידיינקען אונז דאס זיכערהייט פון אברהם אבינו, זאלסט אונז גידיינקען דעם זכות פון יצחק אבינו וואס ער איז גיבראכט גיווארין אויף דער עקדה, זאלסט דער בארימען אונז מיט צדקות פון יעקב אבינו וואס ער איז אן גירופן איש תם:

וכשחטאו אז די ישראל האבן גיזינדיגט אין דר מדבר עמד האט משה רבינו עליו השלום גישטעלט זיך מיט תפלה פאר דיר אונ האט גיבעטין רחמים אויף דיין פאלק ישראל וכך אונ אזו האט ער גיזאגט אין זיין תפלה, מיין גאט סלח פאר גיב די עבירות פון די פאלק אזו ווי דיינע גרויסע חסדים וכאשר אונ אזו ווי דו האסט פאר טראגין די פאלק פון זייער אוים גאנג פון מצרים ביז אהער איש דר עניו משה רבינו האט גיבעטין דיין שכינה וועגן דיין עדה אידין מיט רחמים אנא מיר בעטין דיר פיר מיט דיין דער בארימקייט גאלתם דו האסט זיי אוים גילייזט פון מצרים מיט דיין גרויס מאכט דתך דיין תורה האסטו זיי גימאכט ירשנן תתה דוא האסט גיגעבין צו זיי אשם טוב אונ איין ארט והם זיי זיינען דיין פאלק אונ דיין נחלה ועלימו אונ אויף זיי זאלסטו באשיצין מיט דיין דר בארעמקייט:

זכור לנו גידיינק אונז דעם ברית פון די אבות חשק דעם חשק פון זייער ליבשאפט קאן קיין וואסער ניט פאר לעשין טענתם דו האסט גיטראגין זיי אזו ווי אויף אדלערס פליגלן ישר מאך גלייך זייערע טריט כדי זיי זאלין קאנען גיין מיט יושר כי דו זאלסט ווידער קערין צו פרייען זיך אויף זיי צו גוטין מצרים אז מצרים וועלין הערין אז דו האסט גימאכט פאר לירין זיי וועלין זיי ריידין מיט שלעכטקייט האסט אוים גיצויגין זיי פון מצרים צו פאר לענדין זיי סלח נא פר גיב צו די עבירות פון די פאלק דאס פר קרימונג פון זייערע זינד פר גיב היינטיגן טאג פנה קער דיר צו די צדקות פון די אבות אונ זאלסט ניט פאר געסין חנון דר בארעמיגער גאט דו האסט זיי אן גירופין בנים אונ דו ביסט זיי איין פאטער רחמם דר בארים זייא אזו ווי א פאטער דר בארימט זיך אויף זיינע קינדר שדי אלמעכטיגער גאט טוא וועגן דיין הייליגן נאמען דו זאלסט מוחל זיין אונ פאר געבין צו די זינד פון דיין פאלק אנא איך בעט דיר פאר גיב

דֵּעִים אָתָּה. וְאִם הִרְבִּינוּ לִפְשׁוֹעַ אַתָּה מַרְבֶּה לִסְלוֹחַ. אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר:

הִרְשַׁעְנוּ וּפָשַׁעְנוּ לָכֵן לֹא נוֹשָׁעְנוּ. וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לַעֲזוֹב דֶּרֶךְ רֶשַׁע וְחִישׁ לָנוּ יֶשַׁע. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ יַעֲזוֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבוֹתָיו וְיָשׁוֹב אֶל יְיָ וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל אֱלֹהֵינוּ כִּי יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ:

מְשִׁיחַ צִדְקֶךָ אָמַר לְפָנֶיךָ. שְׁגִיאוֹת מִי יָבִין מִנִּסְתָּרוֹת נַקֵּנִי: נַקֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִכָּל פְּשָׁעֵינוּ וְטַהֲרֵנוּ מִכָּל טֻמְאוֹתֵינוּ וּזְרוֹק עָלֵינוּ מַיִם טְהוֹרִים וְטַהֲרֵנוּ. כַּכָּתוּב עַל יַד נְבִיאֶךָ וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וּטְהַרְתֶּם מִכֹּל טֻמְאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל גִּלּוּלֵיכֶם אֲטַהֵר אֶתְכֶם:

מִיכָה עַבְדְּךָ אָמַר לְפָנֶיךָ. מִי אֵל כָּמוֹךָ נֹשֵׂא עָוֹן וְעוֹבֵר עַל פֶּשַׁע לִשְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ. לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא: יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבּוֹשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ. וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצוּלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתָם: תִּתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם:

דָּנִיֵּאל אִישׁ חֲמוּדוֹת שִׁוַּע לְפָנֶיךָ. הַטֵּה אֱלֹהַי אָזְנְךָ וּשְׁמָע פְּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה שׁוֹמְמוֹתֵינוּ וְהָעִיר אֲשֶׁר נִקְרָא שִׁמְךָ עָלֶיהָ כִּי לֹא עַל צִדְקוֹתֵינוּ אֲנַחְנוּ מַפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ כִּי עַל רַחֲמֶיךָ הָרַבִּים: אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי

גיב צו די זינד פון די פאלק אונ אז דו וועסט ניט פאר געבין מעק מיר אוים ואף אונ דו האסט אים גיענטפערט מיט דיין גוטין ווענ בשרתו דוא האסט אים אבשורה גיזאגט איך האב פאר געבין אזו ווי דו האסט גיבעטין וסלח אונ פאר גיב צו די ענויים פון דיין פאלק אונ ארעסע שאף כי ווארום דו ביסט אן גירופין תמים דעים דאס נאנצקייט פון די דעות ואם אויב מיר האבין גיזינדיגט מערסט דו אונז צו פר געבין אדני גאט ברוך הוא הער, גאט פאר גיב גאט פאר געם אונ טוא זאלסט ניט פאר זאמען דיך:

הרשענו מיר האבין גישולדיגט אונ גיזינדיגט דרום זיינען מיר ניט גיוואָרין גיהאָלפין ותן גיב אין אונזער הארץ צו פאר לאזין דעם בייזין ווענ אונ אייל צו אונז הילף ככתוב ווי עס איז גישריבין דורך דיין נביא ישעיהו ער זאל פאר לאזין דער רשע זיין בייזין ווענ אונ דר אומרעכטער מענטש זיינע בייזע גידאנקען ער זאל תשובה טאן צו גאט וועט ער אים דער בארימען אונ מוחל זיין די זינד:

משיח צדקך דוד דר גיזאלבטער מלך האט גיזאגט פר דיר שגיאות די עבירות פון בשוגג ווער קאן זיי קלערין אונ פרשטיין פון פאר בארגענע עבירות וואס איך ווייס ניט אויב איך האב גיזינדיגט מאך מיר ריין נקני מאך אונז ריין אונזער גאט פון אלע זינד אונ זיי אונז מטהר פון אונזערע טומאות וזרוק אונ שפרייגג אויף אונז ריין וואסער אונ זיי אונז מטהר ווי דוא האסט גישריבין דורך דיינע נביאים וזרקתי איך וועל שפריינגען איף אייך ריין וואסער אונ וועל ריינגין אייך וועט איר ריין ווערין פון אלע אייער אום ריינקייט אונ פון אלע אייער אום ווירדיקייט וועל איך ריינגין אייך:

מיכה עבדך מיכה הנביא דיין קנעכט האט גיזאגט פר דיר מי אל ווער איז אזו אשטארקר גאט ווי דו וואס פר טראגסט עבירות ועבר אונ לאזט איבער אויף די זינד צו דעם וואס מאכט זיך קליין פר גאט לא החזיק ער שטארקט ניט אויף אייביג זיין צארין ווארום ער האט ליב חסד ישוב ער וועט ווידר דר בארימען אונז ער וועט אראב קיוועטשין די שאל פון די עבירות ותשליך אונ דוא וועסט ארויין ווארפין אין טיפענעש פון ים אלע זינד תתן דו טוסט אמת געבין פון זכות יעקב אונ חסד פון זכות אברהם וואס דוא האסט גישווארען צו אונזערע אבות פון לאנג:

דניאל איש חמודות דניאל דר גילוסטיגער מענטש האט גישריען פר דיר הטה מיין גאט נייג צוא דיין אויער פר געם אונ הער פקח עפין דיינע אויגין אונ זעה אונזער וויסטיקייט והעיר אונ זעה די שטאט וואס דיין נאמן איז אויף איר אן גירופין געווארין כי לא וואָרום ניט אויף אונזערע צדקות ווארפין מיר אונזער גיבעט אויף דיר כי על נאר אויף דיין רחמים די גרויסע.

הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ:

עֶזְרָא הַסּוֹפֵר אָמַר לְפָנֶיךָ. אֱלֹהַי בֹּשְׁתִּי וְנִכְלַמְתִּי לְהָרִים אֱלֹהַי פָּנַי אֵלֶיךָ כִּי עֲוֹנוֹתֵינוּ רָבוּ לְמַעְלָה רֹאשׁ וְאַשְׁמָתֵנוּ גָּדְלָה עַד לַשָּׁמָיִם: וְאַתָּה אֱלֹהֵינוּ אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת חַנּוּן וְרַחוּם אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת וְלֹא עֲזַבְתָּנוּ: אַל תַּעַזְבֵנוּ אָבִינוּ. וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ בּוֹרְאֵנוּ. וְאַל תַּזְנִיחֵנוּ יוֹצְרֵנוּ. וְאַל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כָּלָה כְּחַטֹּאתֵינוּ. וְקַיֶּם לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַדָּבָר שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ בְּקַבָּלָה עַל יְדֵי יִרְמְיָהוּ חוֹזָךְ כָּאָמוּר בַּיָּמִים הָהֵם וּבָעֵת הַהִיא נְאֻם יְיָ יְבֻקַּשׁ אֶת עֲוֹן יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ וְאֶת חַטֹּאת יְהוּדָה וְלֹא תִמָּצֶאינָה כִּי אֶסְלַח לַאֲשֶׁר אַשְׁאִיר:

עַמְּךָ וְנַחֲלָתְךָ רְעֵבֵי טוּבְךָ צְמֵאֵי חַסְדְּךָ תְּאֵבֵי יִשְׁעֶךָ. יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כִּי לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת: אל רחום שמך. עננו. מי שענה. רחמנא. מחי ומסי עד גמירא בשביה

כא תחנה מיוסד ע"פ תשר"ק ובסוף חתום שם המחבר מאיר ברבי יצחק חזק ואמץ

תְּפִלָּה תִּקַּח תְּחִנָּה תִּבְחַר. תְּמוּר נִיחוֹחַ תָּמִיד הַשַּׁחַר: שְׁקוֹל לָעוֹמְדִים שִׁמְךָ לְשַׁבֵּחַ. כְּאִלּוּ זָכוּ תְּרוּם מִזְבֵּחַ: רְצֵה עֲבוֹדָתָם בְּמִקְדָּשׁ שְׁבִיתָם. כְּבֵית עוֹלָמִים לְעוֹשֵׂי חֲבִיתָם: קְשׁוֹב מִקְרָאוֹת וְתִנּוּן סְדָרִים. כְּעֵין אֵבָרִים וְעִכּוּל פְּדָרִים: צְרוֹף שְׁטוּחַ פְּנֵי טְפוּחַ. כְּמַעֲלֵה אֵפֶר עַל גַּב תַּפּוּחַ: פְּאַת קָדִימָה פְּנֵיהֶם יְזָרֵחַ. כְּסוֹדְרֵי חָזוֹת כְּלַפֵּי מִזְרָח: עֲרוֹב מַחְבֶּרֶת לְמִדּוֹת עֲרוּכוֹת. כְּשֵׁרַת כָּשֵׁר שְׁתֵּי מַעֲרָכוֹת: סִפּוּר לִצְעָדִים לְעָבְדְךָ נִגָּשִׁים. כְּמוֹ בָּעֲזָרָה לְפַיִס רוֹגְשִׁים: נָכוֹן

נאט הער נאט פאר גיב נאט פר נעם ועשה און טו אל תאחר ניט פאר זאם פון דיינט וועגן מיין נאט כי שמך ווארום דיין נאמען איז אן גערופין אויף דיין שטאט און אויף דיין פאלק:

עזרא הספר עזרא הסופר האט גיזאגט פאר דיר אלהי מיין נאט איך שעם מיך אויף צו הייבין מיין פנים צו דיר כי עונותינו רבו ווארום אונזערע עונות זיינען גיגרייסט גיווארין העכער פון קאפ ואשמתנו און אונזערע זינד זיינען גרויס ביז צום הימיל ואתה און דו דר נאט וואס פר גיבט חנון דר בארעמיגער וואס דער לייגערט זיין צארין און טוט פיל חסד מיט אמת און האסט אונז ניט פאר לאזין אל תעזבנו אונזער פאטער אונזער באשעפער זאלסט אונז ניט פר לאזען ואל תעש און זאלסט אונז ניט פאר לענדין אזו ווי אונזערע עבירות וקים לנו זאלסט אונז מקיים זיין וואס דו האסט אונז צו גיזאגט דורך דיין נביא ירמיה בימים אין די טעג און אין דער צייט זאגט נאט יבוקש וועט מען זוכין די עבירות פון בית ישראל און זיי וועלין ניט זיין ואת און די חטאים פון יהודה און מען וועט ניט גיפינען כי ווארום איך וועל פאר געבין צו די וואס וועט איבער בלייבען: עמך דיין פאלק און דיין נחלה רעבי זיינען הונגעריג צו דיין גוטס צמאי זיינען דארשטיג צו דיינע חסדים תאבי זיי גילוסטין דיין הילף יכירו זיי זאלין דער קאנען און זאלין וויסין אז צו נאט אונזער נאט איז דר רחמנות מיט פאר געבונג:

תפלה, תקח אונזער תפלה זאלסטו צו נעמען אונזער גיבעט זאלסטו אויס קלייבין תמור אויפן ארט פון נחת רוח פון דעם תמיד וואס מען האט מקריב גיוועזן אין דער פריא שקול גלייך די וואס שטייען אויף, דיין נאמען צו לויבין כאלו אזו ווי מיר וואלטין זוכה גיוועזן אפ שיידין תרומה פון דעם מזבח. נעם אן זייער תפלה גלייך ווי זיי וואלטין גירויכט אין בהמ"ק כבית אזו ווי אין בהמ"ק צו די וואס זיי האבין גימאכט די חביתי כהן גדול אין דר פריא קשוב פאר נעם די פסוקים און זייער גיבעט כסדר אזו ווי די אברים מיט דיא שטיקער וואס זייא זיינען פאר ברענט גיווארין אויף דעם מזבח ביי נאכט האבין די כהנים איבער גיקערט זיי צרוף זיי מצרף און מאך גלייך וואס מיר פאר שפרייטין אונזערע הענט צום הימיל אזו ווי מען האט אויף גיבראכט די אש אויף דעם הויפן. קיין מזרח זאל זייער פנים שיינען כסודרי אזו ווי די האלץ פון דער מערכה איז דאס פנים קעגין מזרח ערוב עס זאל זיין זיס דאס באהעפטונג פון דיא תפלות צו שלש עשרה מדות כשרת אזו ווי דר כהן האט מסדר גיוועזן די צוויי מערכות אויף דעם מזבח ספור צייל די טריט פון די מענטשין וואס זיי דינען דיר דו זאלסט זיי צאלין שכר פאר איטליכן טריט כמו אזו ווי אין דר עזרה צום גורל האבין די כהנים גישטורימט נכון ווי

השחר וכוכבים ברון. ברק השחר זכות שבחברון: ממנה מזרז להביא טלה. מלשכת טלאים בבקור מופלא: לכוס של זהב ישלח להשקות. בבקרו שנית לאור האבוקות: כזכה בתמיד וזכה אחיו. משכו והולך לבית מטבחיו: ידי שחיטתו זבוח יחדו. עדי יפתח השער הגדול: מרוד עד שחי פתוח כיון. שתי מפתחות לפתחו כיון: חרציו כגלגלו וצירי צריחו. ונשמע קולו בבקשת יריחו: זריזים זהירים עקדה לגמור. ביד ורגל כיצחק בהר מור: חכו שניות שחיטה לשמש. שחר ואמש למול השמש: הרמות שתים לארבע יתרום. למזרח צפון למערב דרום: דמי שירים יסוד הדרום. וטעון הפשט וכליל למרום: גלל הנתיחה מרבה בדבור. שתיקה יפה ואימת צבור: בתשעה קרב בצרוף זבים. הבתים סולת ויין הנסכים: אזים כבש מלחום ובאו. בלשכת הגזית שמע יקראו: מברכים במנוי ברכה אחת. עשרת הדברות ומוסיף בנחת: אמת ועבודה וברכת כהנים. יברכו העם ברכה נהגים: יבררו חדשים לפיס קטורת. לא שנו בה והיא מעשרת: רביעי פיס כיחד נקבע. נתחים להעלות לגב

דר מארגין שטערין איז אויף גיגאנגען האבין די ישראל וואס זייגען גיגליכן צו שטערין אז זיי זינגען ברק האבין זיי גיפרעגט לייכט דר מארגין שטערין ביז קיין חברון כדי מען זאל דר מאנען דעם זכות אבות וואס זיי זייגען באגראבין אין חברון ממנה דר ממונה האט מזרז גיוועזן מען זאל ברייננגען אשעפס פון דעם חדר וואס די שעפסין שטייען אונ האט איבר גיזוכט עס זאל ניט זיין קיין מום לכוס אין אגילדערגעם בעקין האט מען אן גיטרונקען דעם שעפס פון דעם תמיד אונ מען האט דעם אנדערין מאל איבער גיזוכט פון אמום ביי אפלאקר. דר האט זוכה גיוועזן מיט דעם גורל צום תמיד אונ אלע ברידר די כהנים האבין זוכה גיוועזן נאך אים משכו האט מען אים גיצווינגן אין שעכט הויז אריין, דר כהן האט פאר מיטן זייגע הענט פון צו קוילין דעם תמיד עדי ביז מען האט גיעפינט דעם שער הגדול טרוד דר כהן איז טרוד גיוועזן אריין צו טאן די האנט אונ צו עפענען אונ דר אנדערער כהן האט גיעפינט גלייך, מיט צוויי שליסלען האט מען גיעפינט גלייך חרציו זיינע אגלען פון דעם גרויסין טויער אז מען האט אים גיעפינט איז דאס קול גיהערט גיווארין אין דעם טאל פון יריחו זריזים דיא כהנים זיינען גיוואפינט גומר ניין דאס בינדין פון דעם תמיד אפאדערסטע פוס מיט אהינטערסטע פוס אזו ווי יצחק אויף דעם הר המוריה וזכו אונ האבין זוכה גיוועזן צו די צוויי רינגען וואס מען האט אריין גישלאגין דעם קאפ פון תמיד אין דר פריא אונ אויף דר נאכט אנטקעגין די זון דאס הייסט אויף דעם ווינקיל צפונית מערבית הרמות דאס אויף הייבונג די האנט שפריגען דאס בלוט פון דעם תמיד אויף צוויי ווינקלען עס הייסט פיר למזרח צפון למערב דרום אין ווינקעל מזרחית צפונית אונ אנטקעגן מערבית דרומית דמי דאס איבעריגע בלוט האט מען אוים גיגאסין אויף דעם יסוד פון דרום זייט ופשט אונ אראפ גיצוינין די פעל אונ גאר פאר ברענט אויף דעם מזבח גלל וועגין די דינים פון די שטיקער איז זייער פיל צו ריידין שתיקה איז בעסער צו שווייגין מחמת מורה פון דעם צבור בתשעה מיט ניין כהנים האט מען מקריב גיוועזן אוים גיקליבענע ריינע מענטשין די מנחה פון זעמיל מעל אונ וויין פון נסכים אזי דערנסטמאל אויף מערב זייט פון דער טרעפ פון דעם מזבח האבין זיי אוים גיזאלצין די שטיקר אונ זיינן גיקומן אין דעם חדר וואס הייסט לשכת הגזית לייענען קריאת שמע מברכים זיי האבין איין ברכה גזאגט אהבה רבה אונ קיין יוצר אור ניט ווארום עס איז נאך ניט רעכט טאג גיוועזן אונ האבין גיזאגט די עשרת הדברות. אום שבת האבן זיי מוסיף גיוועזן נאך א ברכה אמת ויציב ועבודה דאס הייסט רצה מיט שים שלום אונ ברכת כהנים האבן זיי גיבענטשט דאס פאלק אין דר ברכות יברכו זיי זאלין בענטשין דאס פאלק אזו וויא ברכת הנהנין אן חכנען יבררו זייא זאלין אוים קלייבין נייע מענטשן צום גורל פון קטורת אונ דר וואס האט איין מאל מקטיר גיווען קטורת האט מען אים צום גורל ניט צו גינומען ווארום דר וואס האט מקטיר גיוועזן קטורת איז רייך גיווארין האט מען גיוועהן אז אלע זאלין רייך ווערין רביעי דם פערטען גורל האט מען אלע אלטע אונ נייע צו נויף גינומען די שטיקער וואס מען האט אוים גיזאלצין אויף דיא ברעש

הַמְרֻבָּע: בְּקוֹל מַגְרֵפָה מְרַבִּים זְמָרִים. וְקוֹלָהּ נִשְׁמַע בְּעִיר הַתְּמָרִים: רְגִילִים לְקוֹלָהּ לְוִיִּם וְכֹהֲנִים. לְשִׁיר וְהִשְׁתַּחֲוָיָה הָיוּת מְזֻמָּנִים: בְּמַעֲלוֹת אוּלָם עֲלוֹת בִּמְרוּצָה. מְדַשֵּׁן פְּנִימִי מְנִי נָטַל וְיָצָא: יְדַשֵּׁן מְנוֹרָה וְכָבָה יַעַרְכוּ. וְהַכּוֹז נָטַל וְנָחַץ לְדַרְכּוֹ: יְדִיד זוֹכֶה בְּשׁוּלֵי מַחְתָּה. לְגַחֲלֵי הָאֵשׁ וְשָׁחָה וְאָתָא: צִבּוּר הַקְּטֹרֶת פְּנִימָה חוּץ לוֹ. מְלַמְּדִין מַקְטִיר בְּלִי כְּווֹת אֶצְלוֹ: חֲרֵדִים לִפְרוֹשׁ בְּעֵת הַקְטָרָה. חַשָּׁאֵי כַּפָּרָה לְחֵץ מַטָּרָה: קְבוּעוֹת הָיוּ לְמוּל הַפְּרָצוֹת. בְּהִשְׁתַּחֲוָיוֹת לְאֵל חַי לְרַצּוֹת: חֲגוּרֵי חֶרֶב כְּתָב וְלֹא בְכִנּוּי. מְבָרְכִין אַחַת וְעַל רֹאשׁ מִנּוּי: וּמִן הַגָּחוֹל לְחֶלְקוֹ כּוֹבֵשׁ. סְגָן מִימִינוֹ עֲלוֹת בַּכֶּבֶשׁ: קְרֵבִים אֶצְלוֹ וְלוֹ מַגִּישִׁים. נְתָחִים לִסְמוֹךְ וְזוֹרֵק לָאִשִּׁים: וְאָז בַּשִּׁיתִין נְסָכִים כְּסֵדֶר. וְסָגָן עוֹמֵד וּמֵנִיף בַּסּוּדָר: מֵחֲצֵרִים בָּאִים עֲמוֹד לוֹ אֵצֶל. צְרָדָה מַקִּישׁ לְשֵׁמַע צֶלְצֶל: לְוִיִּם דִּבְּרוּ בְּשִׁיר הַחַיָּה. לְפֶרֶק תְּקִיעָה וְהִשְׁתַּחֲוָיָה: וְזֶהוּ סֵדֶר עֲבוֹדַת תָּמִיד. בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ מְהֵרָה לְהַעֲמִיד: תְּמִיד הַבֹּקֶר יְשַׁלֵּם בְּסִפּוּר. וּלְעוֹלָם זֹאת עַל יְשֻׁרוּן כִּפּוּר: כְּסִדְרוֹ בְּמִנְחָה וְנֶסֶךְ קָרֵב. עָסוּק בַּשְּׁנֵי לְעִתּוֹת עֶרֶב: בְּאַחַד עָשָׂר זְכוּת בּוֹ מְחַזְּרִים. שְׁנַיִם בְּיָדָם שְׁנֵי גְזִירִים: כְּבָשִׂים כּוֹבְשִׁים עֲוֹנוֹת מְכַבְּסִים. כְּתִינוֹק בֶּן שְׁנָתוֹ

פון דעם מזבח ארויף צו ברייננגען אויף דעם מזבח אונ דעם קול פון כלי זמר וואס עס הייסט מגרפה זיינען לעבער אונ פון איטליכין לאך איז ארויסגינאנגען צעהען קולות וקולה אונ איר קול האט מען גיהערט אין יריחו רגילים זיינען גיוואונטליך גיוועזן לוים מיט כהנים צו קומען אז זיי האבין דער הערט איר קול לשיר צום שיר מיטין בוקין זיך זיינען זיי אן גיגרייט גיוועזן ארויף צו לייפין גיך אויף די טרעפ פון דעם אולם מדשן פון אש פון דעם מזבח הפנימי האט ער גינומען אביסיל אונ איז ארויס גינאנגען אונ דר אנדערער כהן האט גינומען די אש פון די מנורה אונ אז די מנורה איז פאר לאשין גיווארין האט ער אן גיצונדן והכוז דאס פענדיל האט ער גינומן אונ איז גיך אוועק אין זיין וועג ידיד דר וואס האט זוכה גיוועזן צו די קטורת האט ער צו שארט די קוילין אויף די פאן אונ האט זיך איין גיבויגין אונ האט גישאטין די קטורת אין דיא פאן צו דער זייט ארוים מלמדין מען האט אים גילערינט ער זאל ניט שיטין די קטורת לעגין זיך ער זאל ניט אפ ברייען זיך זייניגע הענט חרדים אלע וואס זיינען גישטאנען האבין זיך גיאיילט אפ טרעטין אז דר כהן האט מקטיר גיוועזן די קטורת חשאי די קטורת זיינען גיוועזן איין שטילע כפרה אויף לשון הרע. מען האט זיך גיבוקט דרייצען מאל אנטקעגן די פרצות וואס די כותים האבין אוים גיבראכין מען זאל דעם לעבעדיגין גאט איבער בעטין חגורי דיא כהנים זיינען אן גיגורט גיוועזן אזו ווי מיט איין שווערד, האבין גיזאגט דעם שם המיוחד ניט מיט דעם שם א״ד מברכין די כהנים האבין אלע ברכות גיזאגט אין איינעם ניט מפסיק גיוועזן מיט אמן ועל אויף דעם קאפ איז איין מצוה אויף צו הייבין די הענט זמן דר כהן גדול איז אן גיברייט וועג ער האט גיוואלט מקטיר זיין קטורת אדר מקריב זיין אויפן מזבח האט ער גינומן זיין חלק אן גורל מיט גיוואלד סגן דר סגן הכהן איז גיגאנגען אויף זיין רעכטע זייט אויף צו גיין אויף דער טרעפ פון דעם מזבח קרבים האבין די איבעריגע כהנים גינעהענט צו אים אונ דער לאנגט די שטיקער פון דעם תמיד ער זאל אן לעהנען זיך אויף זיי ווארפין אויף דעם פייער פון מזבח ואז דר נאך האט ער מנסך גיוועזן אין די לעבער וואס זיינען גיוועזן אין מזבח ביז אין תהום אריין וס״ן אונ דר סגן הכהן האט אויף גיהייבין מיט די פאן מחצרים אונ זיינען גיקומען די שפילערס אונ האבין זיך גישטעלט לעבין אים צרדה מיט צווייא פינגער האבין זיי אן גיהייבן צו קנאקין איינס אין אנדערין מען זאל הערין דעם כלי זמר וואס עס הייסט צלצל לוים די לוים האבין אן גיהייבין זאגין דעם שיר וואס מען זאגט אויף דעם קרבן לפרק אז די לוים האבין אפ גיזאגט איין פרשה פון דעם שיר האט מען גיבלאזין אתקיעה אונ גיבוקט זיך וזהו אונ דאס איז דער סדר פון עבודת התמיד. אין אונזער נאטס הויז זאלין מיר גיך זוכה זיין דארטין צו שטיין תמיד איצונד אז דר בית המקדש איז ניט דא זאל גיצאלט ווערין דר תמיד פון דר פריא מיט דר ציילונג אונ אויף אייביג אויף די רעכטפארטיגע אידין זאל דאס מכפר זיין כסדרו אזו ווי דר סדר איז גיוועזן אין דר פרי אזו איז גוועזן צו מנחה באחד עשר מיט עלף כהנים האט מען

סגלה עושים: פרקליט סגור בצדק ללונה. בעד אלהינו יכוננה: דמי אל תתנו ממונים שומרים. ואתה תקום תרחם אומרים: ירושלים בנוית ערץ. יכונן וישים לשם בארץ: ויעמד המשל השר הגדול. בעד בני עם לחנן רע מחולה תחנת שועתם להכתיר תערב. למזבח מעלה בכליל יקרב: ושר הפחד אחרי הפרגוד. בישר תמליץ ובזכות תאגוד: כאז לחמודות בלמדך זכות. וזכית לחזור לממשל ונסיכות: בעד ישראל צדק למדו. פני האדון יי עמדו: צדקות לגלגל כמור נחומים. לפניך תבא מדת הרחמים:

מכניסי רחמים. מן די בשמ״א. שומר ישראל וכו׳:

סליחות ליום חמישי של עשרת ימי תשובה

מען זאגט לך ה׳ הצדקה ביז כי רבו עונינו:

ע פתיחה חתום שם המחבר אליה בר שמעיה חזק

עם יי חזקו ונתחזקה. וקראו אל אלהים בחזקה: איש און יתודה אשמהו. וישוב אל יי וירחמהו: לקרא ללא ינום ולא יישן. עורה למה תישן: ישר זכור וכשרון מעשה. ויי הטוב בעיניו יעשה: הבטיחנו אלהים אמת. לא אחפוץ במות המת: בהמצאו דרשוהו בתתן לקרוב. קראוהו בהיותו קרוב: רצוהו וחלוהו באימה עבדוהו. כל זרע יעקב

איבער גיחזרת דעם זכות אזו ווי אין דר פריא שנים נאר צוויי כהנים האבין גיבראכט צוויי שיטן האלין כבשים די שאף פון דעם תמיד ווערין אן גירופין כבשים ווארום זיי האבין אוים גיוואשין די עונות פון די ישראל כתינוק אזו ווי אקינד וואס איז קיין יאר ניט אלט וואס ער האט קיין שום עבירה ניט אזו איז די סגולה פון תמידים פרקליט די סגולה פון דעם תמיד איז גיוועזן אמליץ מען זאל גערעכטיגין אין ירושלים אן איין שום עבירה נאר מיט צדק, אין דר שטאט פון אונזר גאט זאל ער זי אויף ריכטין דמי איר זאלט ניט שווייגין ביז גאט ב״ה וועט אויף ריכטין ירושלים עס וועט זיין ממונים שומרים ואתה מען וועט זאגין דוא וועסט מרחם זיין ירושלים ירושלים וואס איז גיבויט אויף דעם הימיל יכונן ער וועט אויף ריכטין זיי זאלין האבין איין שם אויף דר וועלט ויעמוד עס וועט זיך שטעלין דר מלאך מיכאל דר גרויסער שר פון יודין פאר זיין פאלק בעטין זייא זאלין שוין קיין שלעכין ניט האבין תחנה זייער גיבעט אונ זייער גישריי זאלסטו גילוסטין צו קרוינען למזבח צום מזבח פון הימיל אזו ווי איין עולה זאלין זייא גינעהמען ויש״ר אונ דר מלאך גבריאל וואס ער שטייט אונטערין כסא הכבוד בישר מיט יושר זאל ער זיין אמליץ אונ מיט דעם זכות זאל ער בינדין כאז אזו ווי ער האט גיטאן צו דניאל איש חמודות ער האט אויף אונז מלמד זכות גיוועזן זכית אונ דו האסט זוכה גיוועזן אום צו קערין דיין גיוועלטיקייט פאר ישראל לערנען גירעכטיקייט פני פאר דעם האר גאט שטעלט זיך צדקות די צדקות צו קייקלען אונ אויף ברייניגען לרצון פאר הקב״ה אזו ווי קטורת לפניך פאר דיר זאל קומען די מדה פון רחמים:

עם ה׳ גאטס פאלק שטארקט אייך לאמיר זיך שטארקין אלע אין איינעם ויקראו אונ שרייעט צו גאט מיט גיוואלד איש דר מענטש וואס האט גיטאן אום רעכט זאל ער זיך מתודה זיין זיינע עונות וישוב אונ זאל זיך אום קערין צו גאט וועט ער אים דר בארימן לקרוא מען זאל רופין צו גאט וואס ער דרעמילט ניט אונ שלאפט ניט עורה וואך דיך אויף ווארום דארפסט זיך אונז דו שלאפסט יושר גידיינק דעם יושר אונ רעכט פארטיגע מעשים ויי אונ גאט ב״ה ווייא נוט איז אין זיינע אויגין אזו זאל ער טאן. ווארהאפטיגער גאט דו האסט אונז מבטיח גיוועזן

כְּבוֹדוֹ: שְׁקוֹד דַּלְתוֹת אֶרֶךְ אַפַּיִם. נִשָּׂא לְבָבֵנוּ אֶל כַּפָּיִם: מִי יוֹדֵעַ רְצוֹת וְיוֹאֵל. הִכּוֹן לִקְרַאת אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל: עָרְכוּ שֶׁוַע וּתְפִלָּה לְצָרָה. קַדְּשׁוּ צוֹם קִרְאוּ עֲצָרָה: יְבַקֵּשׁ יְפַלֵּל אֱלֹהִים עוֹבֵד. וְשָׁב מֵחֲרוֹן אַפּוֹ וְלֹא נֹאבֵד: הַרְצֵה שַׁי וְתֵשֶׁר מֵהַשְּׁמָן. מֵרִבְבוֹת נַחֲלֵי שָׁמֶן: חָפוּץ שְׁמוֹעַ מִתְּקָרוֹבֶת עוֹלִים. לְהַקְשִׁיב מֵחֵלֶב אֵילִים: זְכוּת וְיֹשֶׁר עָקוּב. זְכוֹר אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: קְחוּ עִמָּכֶם דְּבָרִים. וְשָׂפָה בְּשִׁלּוּם פָּרִים:

כי על רחמיך הרבים בי״ז ורב חסד לכל קוראיך

וַאֲנַחְנוּ בְּרוֹב חַסְדְּךָ נָבֹא בֵיתֶךָ נִשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ: וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: הַאֲזִינָה יְיָ תְּפִלָּתֵנוּ הַקְשִׁיבָה לְקוֹל תַּחֲנוּנֵינוּ: כרחם אב וכו׳

עז סליחה מיוסד ע״פ א״ב כפול אלהינו ואלהי אבותינו

וַאֲנִי בְּרוֹב חַסְדְּךָ אָבֹא בֵיתֶךָ. אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ: בְּהַשְׁכִּימִי בְּתַחַן לִפְנֵי מְכוֹן שִׁבְתֶּךָ. בְּעֵת רָצוֹן עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: גָּדוֹל וְגִבּוֹר עַל כָּל שִׁמְךָ אִמְרָתֶךָ. גְּבוּרַת רַחֲמֶיךָ מְאֹד וְאֵלֵינוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ: דַּרְכְּךָ רֹאשׁ אֱמֶת וְלָנוּ בְּאֹמֶן עֵצוֹתֶיךָ. דְּרָכֶיךָ וּמִדּוֹתֶיךָ בְּעָמְדָם לְפָנֶיךָ לְהַקְדִּים לָמוֹ חֲנִינוֹתֶיךָ: הַמְּחִילָה וְהַסְּלִיחָה שֶׁלְּךָ וְעוֹבֵר עַל

לא אַז דוּ ווילְסְט נִיט אַז מֶען זָאל שְׁטַארְבִּין כהמצאו אוּם עֲשֶׂרֶת יְמֵי תְּשׁוּבָה אַז גָאט ב״ה לָאזְט זִיךְ גִיפִינְעֶן זָאלְט אִיר אִים פָארְשְׁטִין מִיט גִיבֶּעט קראוהו רוּפְט אִים אַז עֶר אִיז נָאהֶענְט רצוהו בֶּעט אִים מִיט פָארְכְט,דִינְט אִים כל אַלֶע קִינְדֶר פוּן יַעֲקֹב גִיט אִים אָפּ כָּבוֹד שקוד אָן צוּ קְלַאפִּן אִין דִי טִירִין וָואס עֶר אִיז אֶרֶךְ אַפַּיִם נשא לָאמִיר אוֹיף הֵייבִּין אוּנְזֶערֶע הֶערְצֶער אִין אוּנְזֶערֶע הֶענְט מי וֶוער עֶס קָאן בֶּעטִין אוּנ זָאל וֶועלִין הכון זָאל עֶר אוֹיף רִיכְטִין קֶעגִין דַיין גָאט יִשְׂרָאֵל ערכו רִיכְט אָן גִישְׁרַיי אוּנ תְּפִלָּה צוּ דֶער צָרָה קדשו הֵיילִיגְט אַייעֶרֶע תַּעֲנִיתִים,רוּפְט אוֹיס אַיין הַאלְטוּנְג פוּן אַלֶע שְׁלֶעכְטֶע זַאכִן יבקש מֶען זָאל זוּכִן אוּנ מִתְפַּלֵּל זַיין אוּנ גָאט דִינֶען וישב וֶועט זִיךְ גָאט אוּם קֶערִין פוּן זַיין גְרִים צָארִין וֶועלִין מִיר נִיט פַאר לָארִין וֶוערִין הרצה עֶס זָאל אָן גִינוּמֶען וֶוערִין דִי מַתָּנָה פוּן דֶעם פַאר שְׁטָאפְּטִין הַארְץ וָואס עֶס אִיז פַר וַואקְסִין מִיט שְׁמַאלְץ מרבבות זָאל אָן גִינוּמֶן וֶוערִין אוּנְזֶערֶע תְּפִלּוֹת אוּנ אוּנְזֶר שְׁלַאפְקֵייט מֶעהר וִוי צֶעהְן טוֹיזִינְט בָּאךְ פוּן אֵייל חפוץ דוּ זָאלְסְט בֶּגֶערִין צוּ הֶערִין אוּנְזֶרֶע תְּפִלּוֹת בֶּעסֶער פוּן קָרְבָּנוֹת להקשיב צוּ פַר נֶעמֶן בֶּעסֶר פוּן הֵלֶב פוּן שָׁאף זכות הָאטְשֶׁע דֶר זְכוּת מִיטִין יוֹשֶׁר זַיינֶן פַר קְרִימְט זכור גִידֵיינְק אַז דוּ בִּיסְט דֶר גָאט פוּן יַעֲקֹב קחו נֶעמְט מִיט אַייךְ רֵייד ושפה אוּנ דִי לֶעפְּצִן אוֹיף דֶעם אָרְט פוּן קָרְבָּנוֹת: ואני בחב אִיךְ מִיט דַיינֶע פִיל חֲסָדִים וֶועל אִיךְ קוּמֶען אִין דַיין הוֹיז אשתחוה אִיךְ וֶועל מִיר בּוּקְן קֶעגִין דַיין הֵיילִיגִין הֵיכָל מִיט דַיין פָארְכְט בהשכימי אַז אִיךְ פְרֶעהֶער מִיר מִיט גִיבֶּעט פַאר דָאס אָן בְּרֵייטוּנְג פוּן דַיין זִיצוּנְג בעת אִין דֶר צַייט פוּן רָצוֹן עֶנְטפֶער מִיר מִיט אֱמֶת דַיין הִילְף גדול דוּ בִּיסְט גִירֵייסְט אוּנ גִישְׁטַארְקְט אִיבֶּער אַלֶעמֶען דַיין הֵיילִיגֶער נָאמֶען מֶער אִידֶער דַיינֶע רֵייד דֶען דוּ הָאסְט צוּ גִיזָאגְט דוּרְךְ דִי נְבִיאִים וַויינִיג אוּנ גִיטָאן הָאסְטוּ פִיל גבורת דַיין רַחֲמִים אִיז זֵייעֶר שְׁטַארְק אוּנ צוּ אוּנְז אִיז דַיינֶע מַחֲשָׁבוֹת דרכך דֶר אָן הֵייבּ פוּן דַיינֶע רֵייד אִיז אֱמֶת ולנו אוּנ צוּ אוּנְז אִיז דִי מַחֲשָׁבָה פוּן דַיין עֵצָה דרכיך אוּנ דַיינֶע מִדּוֹת אַז זֵיי שְׁטֶעלִין זִיךְ פַאר דִיר זָאלְסְטוּ פֶערְדֶערִין זֵיי דַיין גִינָאד המח״לה דָאס פַאר גֶעבּוּנְג אִיז דַיינְס תפארתך דַיין

פשע תפארתך. הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך: והננו
אתאנו לך בעוצם חמלתך. ולך לבד הוחלנו ואתה תענה
מחילתך: זכור עדתך קנית קדם גאלת שבט נחלתך. זכות
אבות לבנים יודע את אמתך: חסד נעורים ואהבת
כלולותיך. חדשים לבקרים רבה אמונתך: טובך אשר
נודע לנאמן בית משרתך. טכס שם אדיר בארבע
אותיותיך: יתד תקוע בשלש עשרה תבותיך. יגולו רחמיך
על מדותיך: כי אנחנו עמך וצאן מרעיתך. כדלים וכרשים
דפקנו דלתיך: לא למעננו כי אם ברוב צדקותיך. לרעים
ולטובים והיא תהלתך: מטה כלפי חסד זו היא אמונתך.
מדה ומדה והיא לשבח צפירתך: נוהג חנם חסד עם כל
בריותיך. נתיבות חן ורחמים לנוצרי עדותיך: סליחה
מבקשים תכין לבם לקראתך. שימה דמעתם בנאדך
הלא בספרתך: עוני ועניי ועלבון בני בריתך. עינינו תחזינה
יי בכל צדקותיך: פוקדיך בצר צקון לחש תוכחותיך.
פלטם משחת מחמשת מיני עברתך: צופה לקטרג ולחבל
אום רעיתך. צוה לנעול דלת פן יכנס במחיצותיך: קול
יעקב בעת יעל מתהומותיך. קבל ברחמים מתחת כס

שיינקייט איז דו זאלסט מעביר זיין אויף די עבירות הדר דאס שיינקייט פון דיין כבוד איז דיין לויבונג און די רייד פון דיינע וואונדערליכע זאכן והננו און מיר זיינען גיקומען צו דיר מיט שטארק דר בארימקייט לך נאר צו דיר אליין האפין מיר ואתה דו זאלסט ענטפערין דיין פאר געבונג זכור גידיינק דיין עדה וואס דו האסט גיקויפט פון לאנג און אויס גילייזט דעם שבט פון דיין נחלה זכות גידיינק דעם זכות אבות צו די קינדר לאז מען וויסן דיין אמת חסד דעם חסד פון יוגינד און דאס ליבשאפט פון דיין קרוין חדשים דיין אמונה איז זייער שטארק און אלע מארגין פריא איז נאר ניי טובך דיין גוטסקייט וועס צו דיין באגלייבטין כאדינער משה רבינו עליו השלום איז באוואוסט גיווארין טכס די צירונג פון דיין שטארקין נאמען פון דיינע הייליגע פיר אותיות. דיין הייליגער נאמען איז איין גיזעצט אין די שלש עשרה מדות, דיין רחמים זאל גיוויקילט ווערין אויף דיינע מדות כי ווארום מיר זיינען דיין פאלק כדלים אזו ווי ארעמע לייט קלאפין מיר אין דיינע טירין לא ניט פון אונזערט וועגן נאר וועגן דיינע פיל צדקות לרעים צו שלעכטע און צו גוטע און דאס איז דיין לויב מטה גייגין צום חסד דאס איז דיין בגלייבטיקייט מדה און די מדות זיינען צו לויבין דיין ליכטיגע קרוין חסד דו פארשט חסד אומזיסט מיט אלע דיינע באשעפענעס נתיבות שטעג פון חן מיט רחמים צו די וואס זיי היטין דיין תורה סליחה זיי בעטין פאר געבונג זאלסט אויף ריכטין זייערע הערצער קעגין דיר שימה טו זייערע טרערין אין דיין לאגיל אריין בספרתך אז דו וועסט ציילין עוני די ארומקייט פון דיינע קינדר וואס דו האסט באשאפין עינינו ליבער גאט זאלין אונזערע אויגין זעהן אין נאר דיין צדקות פוקדיך די וואס זיי גידיינקען דיר אין אייגעניש פאר נעם זייער תפלה באהיט זיא פון דיין שטראף פלטם מאך זיי אנטרינען פון דעם גיהנם פון פינף צארינס צופה דר שטן לויגט מקטרג צו זיין און צו פאר דארבין די אומה וואס זיא איז דיין גיזעלין צוה גיביט צו פאר שליסן דיא טיר

יְשִׁיבוֹתֶיךָ: רַחֵשׁ מְשַׁלְּמִים מְקוֹם זְבָחֶיךָ וְעוֹלוֹתֶיךָ. רְצֵה נִדְבָתָם וַחֲתוֹר לָמוֹ חֲתִירָתֶךָ: שׁוּב לְמַעַן עֲבָדֶיךָ שִׁבְטֵי נַחֲלָתֶךָ. שִׁמְךָ יַעֲמֹד לָנוּ וְיָשׁוּב אַפְּךָ וַחֲמָתֶךָ: תִּתְאַזֵּר בַּחֲסִידוּתֶךָ וְתִתְעַטֵּף בַּחֲנִינוּתֶךָ. וְתָבֹא לְפָנֶיךָ מִדַּת טוּבְךָ וְעַנְוְתָנוּתֶךָ: אל מלך ויעבור וכו'

נִשָּׂא לְבָבֵנוּ אֶל כַּפַּיִם אֶל אֵל בַּשָּׁמָיִם: תָּבֹא לְפָנֶיךָ אֶנְקַת אָסִיר כְּגוֹדֶל זְרוֹעֲךָ הוֹתֵר בְּנֵי תְמוּתָה: לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ הָרַחֲמִים וְהַסְּלִיחוֹת כִּי מָרַדְנוּ בּוֹ: כרחם אב וכו'

עת סליחה מיוסד ע"פ א"ב

אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל גָּדוֹל נוֹדַעְתָּ. אַתָּה יְיָ אָבִינוּ אָתָּה: בְּכָל קָרְאֵנוּ אֵלֶיךָ קָרְבֵנוּ. רָם וְנִשָּׂא אַתָּה בְּקִרְבֵּנוּ: גְּמַלְתָּנוּ הַטּוֹבוֹת גַּם כְּחוֹבֵנוּ. לֹא בְצִדְקוֹתֵינוּ וּבְיוֹשֶׁר לְבָבֵנוּ: דּוֹדֵנוּ גַּם כִּי זְנַחְתָּנוּ. גָּאֳלֵנוּ כִּי עֲבָדִים אֲנָחְנוּ: הִנְנוּ בַּעֲוֹנֵינוּ עַד דַּכָּא. וַתִּקְצַר נֶפֶשׁ לְךָ מְחַכָּה: וְאַיֵּה חֲסָדֶיךָ הָרִאשֹׁנִים עִמָּנוּ. מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם נֶאֱמָנוּ: זַעַף נִשָּׂא וַתַּשׁ כֹּחֵנוּ. יְיָ אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנוּ: חַלְחָלוֹת רַבּוֹת בָּלוּ בְשָׂרֵנוּ. נָא אַל בַּחֲמָתְךָ תְּיַסְּרֵנוּ: טוֹרַח הַצָּרוֹת אֵין לְהַסְפֵּר. אַיֵּה שׁוֹקֵל וְאַיֵּה סוֹפֵר: יָדַעְנוּ רִשְׁעֵנוּ כִּי פָשַׁעְנוּ. כִּי אֱמֶת עָשִׂיתָ וַאֲנַחְנוּ הִרְשָׁעְנוּ: כַּעַס וְחָרוֹן מֶנּוּ יֶחְדַּל. כִּי קָטֹן יַעֲקֹב וְדָל: לַחַץ יוּסַר וְעוֹל מֶנּוּ יְחֻבָּל. כִּי כָשַׁל כֹּחַ הַסַּבָּל: מְנָת מִדָּתֵנוּ לֹא תִגְבֶּה. כִּי נִשְׁאַרְנוּ מְעַט מֵהַרְבֵּה: נָחֵם עַל הָרָעָה לְאֻמָּתֶךָ. מַטֵּה כְּלַפֵּי חֶסֶד אֱמוּנָתֶךָ: סְלִיחָה אִם עֲוֹנֵינוּ עָנוּ בָנוּ. עֲזָרֵנוּ כִּי עָלֶיךָ נִשְׁעָנְנוּ: עָרְפֵּנוּ כּוֹף לְךָ

מאמער ווערט ער אליין אהין גיין אין דיין מחיצה קול דר קול פון יעקבס קינדר אין דר צייט אז עס גייט אויף פון דיין תהום זיי מקבל מיט רחמים פון אונטער דיין כסא הכבוד רחש דיא תפלות באצאפין אויף דעם ארט פון דיינע קרבנות רצה באוויליג זייער נדבה אונ גראב צו זיי אלאך פון אונטער דעם כסא הכבוד צו פאר שטעלין פאר דעם מקטרג אונ די תפלות פון די בעלי תשובות צו צו נעמן שוב קער אום וועגין דיינע קנעכט די שבטים פון דיין ארב שמך דיין הייליגער נאמען זאל אונז ביי שטיין אונ זאל אום קערין דיין צארין תתאזר זאלסט דיר אן גורטין מיט דיינע מדות החסד, זאלסט דיר איין הילין מיט דיין לייטזעליקייט ותבא אונ עס זאל קומען פאר דיר די מדה פון דיין גוטסקייט אונ דיין ענוות:

אלהים בישראל צווישען די ישראל ביסטו באוואוסט גאט ב"ה אונ גרוים גיאכפערט אתה די גאט ב"ה ביסט אונזער פאטער בכל ווען מיר וועלין רופן צו דיר זאלסטו גינעהגען צו אונז רם דו ביסט צווישין אונז הויך אונ אויף גיהויבען גמלתנו דו האסט אונז גיגעבין גוטס האטשע מיר זיינען שולדיג לא ניט מיט אונזרע צדקות אונ מיט דעם יושר פון אונזערע הערצער דודנו אונזער פריינד האטשע מיר זיינען פאר לאזען געווארען גאלנו לייז אונז אוים ווארום מיר זיינען קנעכט הננו מיר זיינען אין אונזערע עונות צו שטויסין ותקצר עס איז קורץ גיווארען דאס נפש וואס ער האט צו דיר גיהאפט ואיה אונ וואו זיינען דיינע ערשטע חסדים וואס דו פלעגסט מיט אונז טאן ומעולם אונ פון אייביג ביז אייביג זיינען דיינע חסדים בגלייבט זעף אבער אז דר צארען איז אויף געהויבען איז שלאף געווארען אונזער כח. יי ליבער גאט דו זאלסט ניט מיט דיין צארין שטראפען אונז טורח דיא טרחה פון צרות קאן מען ניט איבער ציילין איה אלע טאג האב איך פחד פון דעם גרויסען מס אונ פרעגין נאך וואו דר שרייבער פון דעם מס וואו איז דער וואס גענומט דאס געלד פון אונז ידענו מיר ווייסען אונזער רשעות וואס מיר האבין געזינדיגט כי דו האסט גיטאן אמת אונ מיר האבין געזינדיגט כעס כעס מיט צארין זאל פון אונז פאר מיטען ווערין כי יעקב איז גאר נידעריג אונ ארים לחץ איינגשאפט זאל אפ גיטאן ווערין אונ דר עול זאל פאר אונז פאר דארבען ווערין כי ווארום מיר האבין קיין כח ניט סובל צו זיין מנת היינט בעטין מיר דיך דו זאלסט אונז ניט מעסטין מדה כנגד מדה ניט אפ צו געבן דיין חוב ווארום מיר זיינן איבר געבליבען ווייניג פון פיל נחם בדיינקט

להשתעבד. באהבה וביראה אותך לעבוד ולכבד: פוקדיך קדשו צומות לקבוע. דעתם קצרה צרכם לתבוע: צקון לחשם אליך תבא. חתל לאיש איש נגעו ומכאובו: קול יעקב נוהם מתהומותיך. תשמע השמים מכון שבתך: רודה רודף באף תכלה. שנת שלומים לריב ציון תגלה: שרת ורדת מנוער קנותנו. ואל תשליכנו לעת זקנתנו: תעינו לשמאל וימינך תקרבנו. כבלות כחנו אל תעזבנו: תביט ותציץ ותשגיח לרחומיך. תתאזר בחנינותיך תתלבש בצדקותיך. תתכסה ברחמיך ותתעטף בחסידותיך. ותבא לפניך מדת טובך וענותנותך:

אל מלך יושב וכו'

תבא לפניך תפלתנו ואל תתעלם מתחנתנו: תבא לפניך אנקת אסיר כגודל זרועך הותר בני תמותה: אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד: כרחם אב וכו'

עם שלישיה מיוסד ע"פ א"ב ולבסוף חתום שם המחבר אליה בר שמעיה חזק ואמץ

אלהינו ואלהי אבותינו

אתה חלקי וצור לבבי. אויתיך בלילה על משכבי. אליך יי אקרא בעטוף לבי: בגדנו והרבינו חמות וכעסים. למרמס אנו מעשים. כי אין בנו מעשים: גברו מאד מצוקותינו. ברואה שגינו פלילות פוקותינו. וכבגד עדים כל צדקותינו: דעת חסרנו פתאים מערמה. תהלה תשים במלאכי רומה. אף כי אנוש רמה: הן איים תטול כדק. ואם עולתה תחפש ותבדק. מה נדבר ומה נצטדק: ואבקש גודר גדר ועומד בפרץ. וישר אין פנים להרץ. אבד חסיד מן הארץ: זמן קצי

דיך אויף דר שלעכטיקייט צו דיין אומה כמה גייגען צו חסד דאס איז דיין געוואונהייט סלחה פר גיב אויף אונזרע עבירות וואס זיי זאגען עדות אויף אונז עזרנו העלף אונז ווארום מיר לעהן זיך אויף דיר ערכנו אונזער אקין בייג אז מיר זאלין משועבד זיין צו דיר באהבה מיט ליבשאפט אונ מיט פארכטיקייט דיך דינן אונ מכבד זיין פוקדיך די וואס געדיינקען דיך האבין גיהייליגט תעניתים צו בשטימן דעתם זייער דעה איז קורץ צו פאר שטיין זייער באדערפינעש צקה דאס גישריי פון זייערע תפלות זאל צו דיר קומען חהל הייל צו איטליכן מענש זיין פלאג אונ זיין ווייטאג קול דם קול פון יעקב ברומט פון דיין תהום תשמע דו זאלסט הערן פון דעם הימל דס אן ברייטונג פון דיין זיצונג רודה דר ישמעאל וואס ער גיוועלטיגט איבער אונז מיט צארין זאל ער אוים גיין שנת יארין פון שלום צו דער קריג פון ציון זאלסטו אנטפלעקן שרת דוא האסט געלונגט אונ גיוועלטיגט פון יוגענד אן אז דוא האסט אונז געקויפט פון מצרים ואל דו זאלסט אונז ניט אוועק ווארפען אין דר צייט פון אונזער עלטער תעינו מיר האבין אראפ גיבראגעט אין דער לינקער זייט אונ דיין רעכטע האנד זאל אונז מקרב זיין כבלות אז אונזר כח גייט אוים זאלסטו ניט פאר לאזין אונז תביט דו זאלסט לוגען אונ אכטונג געבין צו דיינע דר בארעמיגע יודין תתאזר דו זאלסט דיך אן גארטלען מיט דיין גינאד התלבש דו זאלסט דיך אן קליידין מיט דיינע צדקות תתכסה דו זאלסט איין דעקין זיך מיט דיין רחמנות ותתעטף אונ זאלסט דיך איין וויקלען מיט דיין חסידות ותבא אונ עס זאל קומען פר דיר די מדה פון גוטקייט אונ דיין עניוות:

אתה חלקי דו ביסט מיין חלק אונ דר באשעפער פון מיין הארץ אויתיך איך האב דיר גילוסט אויף מיין גילעגער אליך איך רוף צו דיר נאט אז מיין הארץ איז פאר חלשות בגדנו מיר האבין גיפעלשט אונ גימערט כעס ווארום מיר האבין ניט קיין מעשים מצוקותינו אונזרע ארימקייט האבין זיך זייער גישטארקט בוראה מיר זעהן זייערע תענוגים דעריבר האבין מיר גינבריינגט אין דעם משפט אונ גישטרויכילט גיווארין וכבגד אונ אזו ווי אצופולטע קלייד אזו זיינען נמאס אונזערע צדקות דעת מיר זיינען אזו ווי חסר דעה תהלה דו מאכסט גאר גישפעט פון די הויכע מלאכים אף מכל שכן פון דעם מענטשין וואס ער איז גאר הוילע ווערים ה אז דו ווילסט ווערפען קאנסטו אויף הייבין אונ איבער קערין ווי אדינעם שטעקיל ואם אויב דו וועסט בודק זיין אונ נאך זוכין עולות מה וואס זאלין מיר ריידין אונ וואס זאלין מיר זיך גירעכט מאכין ואבקש אונ איך האב גיזוכט ווער זאל פאר צאמען אונ שטעלין זיך אויף דעם בראך פון די עבירות אונ עס איז ניטא קיין רעכט פארטיג פנים מען זאל מרוצה זיין, עס איז פאר לארין

סתום מלדע. עונתי הטו קרני לגדע. כי פשעי אני אדע: המם אקרא ואין מושיע.
למה צדיק מכתיר מרשיע. ולא קצרה ידך מהושיע: מלאיך חופקים כפים הומים.
אנוסים חמוסים ביד אמים. אל תשכחנו לנצח ותעזבנו לארך ימים: יעקב
למשסה וישראל לבוזים. כבוד שבעת חפות הזיזים. ורחל נאלמה לפני גוזים:
כילי נבל כמלך במסבו. נדיב ושוע נטרד מחבו. ככלי אין חפץ בו: לא לעולם
תסור להחריבני. שמאלך דחיתני וימינך תקרבני. יי עשקה לי ערבני: מאז תמיד
לנו הדבה. הקוית שבים ברוח נדיבה. ארפא משובתם אהבם נדבה: נובעות עיני
כנחל אגלי. הולל שקט ושבתו גילי. ואני כמעט נטיו רגלי: שה אבד בקש
עם נושע. און מצא מבטן פשע. צדיק מט לפני רשע: עדות ביעקב בתעודה
נחתם. בארץ אויביהם הבטחת להחיתם. ואף גם זאת בהיותם: פשעים
תעביר וחובות תמחוק. הרחיבה שאול נפשה לדחוק. ופערה פיה לבלי חוק:
צפה לנחשול קרב לחפשנו. דלנו והעלנו מטיט רפשנו. שובה יי חלצה נפשנו:
קדשנו צום בתפלה לקדם. חובש וצרי למכתנו הקדם. זכור עדתך קנית קדם:
רוגז הנח כעס השך. אסורי צהב בעבותות המשך. מבית כלא יושבי חשך:
שלוח קרא לשבורה ולשמוטה. בריח גדע ושבור מוטה. רפה שבריה כי מטה:
תשובה השבתי לחנין זוחל. תקותי הוא סולח ומוחל. הן יקטלני לו איחל: אלינו
הטה בורא אזנך. שמע יה דורשך האזינה מתחנניך. תכון תפלתי קטורת לפניך:
חזק כושל ואמץ רפיון. מקדש יסד ישב אפריון. היטיבה ברצונך את ציון: אל מלך וכו׳

גיוואָרין דר חסיד פון דר וועלט זמן די צייט פון קץ איז פאר שטעלט פון צו וויסן עונותי מיינע
עבירות האָבין גינייגט מיין שיינקייט צו פאר שנידין כי מיט ווייס איך אל דו זאָלסט ניט
פאר געסין אונז אויף אייביג אונ ניט פאר לאָזין אונז אויף לאַנגע טעג כבוד די ישראל וואס
זיי האָבין אזא כבוד פון זיבין חפות פון ענגי כבוד גיהאט נדיב אונ איצונד דער נגיד אונ דער
אָרעמאַן זיינען פאר טריבין פון זייער באַהעלטענס דאָס איז ירושלים שמאלך דיין לינקע האַנד
האָט מיך אָוועק גישטופט דיין רעכטע האַנט זאָל מיר מקרב זיין יי ליבער גאָט דאָס פאר
צוקונג איז צו מיר מאַך מיר זיס איך זאָל קענען רוען מאז פון לאַנג איז צו אונז דאָס צו זאָגונג
הקוית דו האָסט גימאַכט האָפין די וואָס זיי קערין זיך אום צו גאָט מיט גוטין ווילין ארפא איך
וועל היילין זייער ווילדקייט איך וועל זיי האָבין ליב אומזיסט נובעות מיינע אויגן קוועלן אזוי ווי
אשטאַרקער טייך וואָס עס איז דאָ איינדין אויף אים הולל אונ מיר האָבין זיי פאר שטערט
מיין פרייד ואני אונ איך האָב מיינע פיס גינייגט שה אזוי ווי איין פאר לאָרין לעמעלע אזוי זיינן
דאָס פאָלק וואָס עס איז גיהאָלפין פון גאָט אוה חאָטשע זיי האָבין גיפונען אום רעכט, פון דעם
בויך זיינען זיי נאָך פושעים עדות דו האָסט פאָרט אין דיין תורה אן גיחתמת האָסט צו גיזאָגט
צו לאָזין לעבין זיי. חאָטשע זיי וועלין אזוי שלעכט זיין אַז איך וועל זייא פאר טרייבין אין
אפרעמדע לאַנד וועל איך זיי פאָרט ניט פאר מיאוסין פשעים די פשעים זאָלסטו מעביר זיין
אונ די עבירות זאָלסטו אויס מעקין הרחיבה דר גיהנם האָט זיך דר ברייטערט איר לייב אריין
צו שטויסין ופערה אונ האָט גיעפינט איר מויל אן איין ענד שובה קער דיך אום גאָט ציא אויס
אונזערע לייבער קדשנו מיר האָבין גיהייליגט תעניתים מיט תפלות דיר צו פאָדערין חובש
אפלאַסטער מיט רפואות צו אונזערע מכות זאָלסטו פאָדערין זכור גידיינק דיין גימיין וואָס
דו האָסט גיקויפט פון לאַנג רוגז דעם כעס מיטין רוגז פאר מייד רפה היול אירע ברעך וואָרום
זיא האָט גינייגט תקותי מיין האָפענונג אַז דוא וועסט פאר געבין הן אפילו אַז ער וועט מיר
הרגענען האָף איך צו אים הטה באשעפער נייג צוא אונז דיין אויער שמע הער גאָט דיינע
פאַרשטעער פאר נעם די וואָס זיי בעטין דיר תכון מיין תפלה זאָל אויף גיריכט ווערין אזוי ווי
קטורת פאר דיר חזק שטאַרק דיא גישטרויכילטע אונ דיא שלאַפע מקדש זיי מיסד דעם בית
המקדש היטיבה באַגוטיג מיט דיין רצון די שטאָט ציון:

כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא: זֹאת נָשִׁיב אֶל לִבֵּנוּ עַל כֵּן נוֹחִיל לוֹ: כִּי עִם יְיָ הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת: טוֹב יְיָ לְקֹוָיו לְנֶפֶשׁ תִּדְרְשֶׁנּוּ: כרחם אב וכו׳

● שלמונית מיוסד ע"פ תשר"ק כפול אלהינו ואלהי אבותינו ושם המחבר חתום לבסוף שלמה הקטן

תוחלת ישראל חסד לא נעזב. תקותם נצח אמון לא אכזב. שומרי חזון המועד רואות במרזב. שתו כלו ועמק הבכא זב: רום רענן מטה שפל. ראש לזנב ועקר לעראי וטפל. קץ תכלית ליושבי חשך ומאפל. קוה לאור שית ענן וערפל: צבי קדש חללת ראשית להרשים. צץ המטה ופרח הזדון ליורשים. פנית סלעים ומרשים להשביח שרשים. פרצת משוש פראים ועמלק חורשים: עריץ וכל הבא בוזז ושולל. עובר ושב וזיז שדי יעולל. סבאים שבעים שאר דשים למולל. סוכת יתר הבז לזלזל להתעולל: נטע כנתך למגזר ברזל וחריצים. נטשת ועזבת ובאו בה פריצים. מציינת חפוי כסף וירקרק חרוצים. מדרס גז וגץ אפרוחיה קרוצים: לכל הבא עלינו מעט קצפת. לרעה עזרו גוי עז חצפת. כף עין בעין מפרוע אספת. כלפי חסד זרוע גבוי חשפת: יד לקבל פשטת ונתנו סוררת. יד

תוחלת ישראל דס האפונג פון ישראל וואס זיי ווייסין אז גאטס גינאד ווערט ניט פאר לאזין תקותם זייער האפונג איז אייביג באגלייבט ניט פאר מיטין שומרי די וואס היטין די נבואה פון דעם קץ משיח נעהן זיי זייער נבואה אונ טרערין רינען ווי אין רינע שתו זיי האבין איין גיבוינין אראפ די אויגין מהמת עס פאר זאמט זיך דר קץ פון משיח רום זייער הארץ וואס עס איז הויך גיוועזן פון אלע פעלקער אונ איצונד זיינען זיי נידעריגער פון אלע ראש וואס זיי זיינען גיוועזן דר קאפ פון אלע אונ דר עיקר איז היינט נאר אטפל קץ לאז שוין זיין א סוף צום פינצטערן גלות קוה זיי האפן צום ליכט פון דר גאולה צבי די ישראל וואס דו האסט זיא אן גירופין צבי קודש האסטו זיי פאר שוועכט ראשית די יודין וואס דו האסט אן גיצייכנט אויף זיי ראשית תבואתו צץ איצונד האט גיבליט דר שטעקין פון יסורים פנית דו האסט אויס גיראמט דיא שטיינער כדי דו זאלסט בעסערין דיא שבטים וואס זיינען גיגליכן צו שרשים פרצת אונ האסט דער פרייט די ווילדע ישמעאלים זיי זיינען אזו ווילד ווי א וואלד חזרים עריץ איטליכער גיוועלטיגער וואס עס קומט רויבט די ישראל עובר אפילו דער וואס פארט דורך אדער וואס רירט זיך אין פעלד ווערגט ער אים אפ שבעים זיי זיינען זאט פון וויין שאר דאס וואס בלייבט איבער טרעטין זיי מיט די פיס אונ צו רייבין נטע דאס פלאנצונג דאס איז ישראל טוען זיי אלע מיני יסורים שניידין מיט אייזן אונ שטאל נטשת דו האסט פאר לאזין דאס לאנד זיינן ארויין גיקומן אין איר פאר שייטע מענשין מצויינת די ישראל וואס זיי זיינען גיוועזן גיצירט מיט מצות אונ באדעקט מיט זילבער אונ אירע פליגיל גרינליך מדרס היינט זיינען זיי צו טראטין ווי דער פויגיל וואס הייסט גץ אז ער חאפט די טויב טרעט ער זיא צו אונ עסט אונ האט גאר קיין רחמנות ניט אויף אירע יונגע טייבליך וואס זיינען גאר פאר שניטין לכל צו אלע גזירות וואס עס איז אויף אונז גיקומן האסטו גאר א ביסיל גיצארינט לרעה אונ דם פר שייכע פאלק האט צו דאס שלעכטס גיהאלפין נאך מער ווי דו ביסט צארענדיג גיוועזן כף אזו וויא מען האט גיזינדיגט אזו ווערט מען בצאלט אונ אז דו פלעגסט וועלין טובה טין די שלעכטע פון די עונות האסטו אנטפלעקט אונ מכריע גיוועזן די שאל פון זכיות קעגין חסד יד האסט

אולת מכל בקול הנסורת. טור חסד וברית לאבות מסורת.
טוב טעם פתח להתיר אוסרת: חשבון אחר חשבון עמך
יפתור. חוכה וסוכה ודוה וחוזר לפתור. זך אור משכיל
יכולת לחתור. זמן קול התור מתי לפתור: ובכל זאת חלילה
באמנה לשקר. וזר לא יועיל קלונו ליקר. העקוב רב והסתת
תש מלעקר. הדבר עליך כליות חוקר ומבקר: דרוש ופקוד
דלת שפלות שחוח. דל כרם ומערבב צחי צחוח. גדור
עזק עדור מקמוש וחוח. גפן מטע להכשיר ענבי ניחוח:
בנו שמך עליון נקרא לכל תכלה. בא במדת חסד ולא
בכלה. אשמתנו גדלה עד תומן ועוכלא. אתה יי רחמיך
לא תכלא: שבח הלול מדותיך אין לשנות. לבית ישראל
רב טוב חנות. מקום מנוח שים בראש פנות. הכן בלי רוגז
ותוספת ענות: המצא חיש לנו כי נוחלנו. קרבנו הט
ששון עדותיך לנחלנו. טוב וסלח לך לבד הוחלנו.
נחמנו נא יהי חסדך עלינו: אל מלך ויעבור וכו'

האזינה יי תפלתנו והקשיבה בקול תחנונינו: שמע יי קולנו נקרא חננו ועננו: שמעה יי
צדק הקשיבה רנתנו האזינה תפלתנו: שמע יי וחננו יי היה עוזר לנו: כרחם אב וכו'

אויס גישטרעקט די האנד צו נעמען אונזער תשובה האבין מיר זיך אוועק גיקערט יד איבר
דעם קול פון די שונאים איז נאר פון אונז אוועק גיגאנגען נאר דאס גוטין טור היט דעם חסד
מיט דעם זיכערהייט וואס דו האסט צו די אבות איבער גיענטפערט טוב הייב אן איין גוטע
בשורה זאגין אונז אז מיר וועלין אויס גילייזט ווערין אונ אויף בינדין די גיפאנגענע חשבון
דיינע ישראל רעכענען איין חשבון נאך דעם אנדערין ווען משיח וועט קומען חוכה אז זייא
זעהן אין דעם חשבון ער קומט ניט רעכענען זיי ווידר אונ האפין אויף דעם אנדערין חשבון
זך פרעגנט צו זיין אורים ותומים פון כהן גדול אונ נביאים וואס מען האט גיקאנט וויסין זמן די
צייט פון משיח וואס ער הייסט התיר הגדול ווען ער וועט קומען ובכל תאטשע מיר האבין
דאס היינט ניט אונ אונזער חשבון איז אויך נישט טארין מיר פארט חלילה ניט לייקענען אין
דר אמונה וזר אונ דר יצר הרע וואס ער הייסט זר זאל ניט העלפין זיין בזיון טייער צו מאכין
העקוב דר יצר הרע איז זייער גרוים אונ דר מענש איז שלאף פון פאר דארבין דעם יצר הרע
הדבר דיא זאך איז נאר אויף דיר גאט ברוך הוא וואס דו ביסט חוקר כליות דו פארשט דיא
מחשבות דרוש דו זאלסט פארשטין אונ גידיינקען דאס ארומקייט פון יודין דל דעם מאגערין
וויין גארטין וואס די וויין טרויבין זיינען צו מישט אונ דארשטיג אונ דאר גדור פאר צאם דעם
וויין גארטין ארום אונ גראב אויס די דערנער גפן אז דיא וויין טרויבין זאלין זיין ראוי מנסך
אויפין מזבח זיין בנו דיין היליגין נאמען דער אויבערשטער ווערט אין אונז אן גירופין צום
תכלית בא קום מיט מדת חסד ניט מיט פאר לענדין אשמתנו אפילו אונזער שולד איז גיגרייסט
גיווארין ביז די צוויי גרויסע וואג אתה זאלסטו פארט גאט ברוך הוא דיין רחמים ניט פאר
לענדין שבח דאס לויבונג פון דיינע מדות ניט משנה זיין לבית צו דיא ישראל פיל גוטין מאכין
רוהן מקום דאס בית המקדש טוא אין העכסטין ווינקיל הכן אן צו גרייטין אן רוגזה אונ ניט
מערין צו פייניגין המצא ווער גיפונען אונ איילע אונז ווארום מיר זיינען פאר קריינקט קרבנו
גינעהן אונז אונ גיט די פרייד פון דר תורה, מיר האפין צו דיר אליין נחמנו טרייסט אונז מיר
בעטין דיין חסד זאל זיין אויף אונז:

פא סליחה סימן א"ב בצ"ל אלהינו ואלהי אבותינו

אזון תחן והכבת עתירה. צף הפר ושכך עברה. באי להלותך בנפש מרה. בשמך הגדול ימצאו עזרה: געית נאנחים ענותם חזה. נחנת קומתם נא אל תבזה. דרוש עלבונם מצר ובוזה. דחוך פורה ונצחם יזה: הלא אתה היית והוה. היו תהיה בהדר גאונך. ונמת יכון זרע אמוניך. והנם כלים מתגרת חרונך: זועמו בעוים וממאיים נסחו. זרו באפסים ולא נחו. חבלה חודם ולעפר שחו. חרשו חורשים ומענית המתיחו: טבעו בבוץ ואין פוצה. טורפיהם שלו מקצה אל קצה. יום יום לוהמם מנצה. יד פורשים מלחץ ליצא: כלו חייהם ביגון ואנחה. כשל רבה וערבה שמחה. לישע חוכים והנה צוחה. לבטוב קמים וכרו שוחה: מעריכים סוד ממך להדיחם. מכבידים עול להכשיל כחם. נואקים אליך בהתעטף רוחם. נחת למצוא מכובד טרחם: שיח צקים במעמד צפוף. סליחה מבקשים בקדקוד כפוף. עושקיהם יקניאום ונתנום לשסוף. עיצים ימסכו ויהיו לספוף: פדה דבקיך מחרץ וכלוי. פלטם מצוהר ותגם לעלוי. צוה ישועות משדריך בהלוי. צדקם בדינך מסתר וגלוי: קנא ונקם קנא לשמך. קצץ סמלונים מצואר עמך. ראה עמלנו ושוב מזעמך. רבה ריבנו מעם תרמך: שכינתך השב להיק ארמוני. שאנן תושב לויי וכהני. תטה אזנך לקול תחנוני. תרצני בקראי יי יי: אל כלך ויעבור וכו'

אזון תחן פאר נעם גיבעט אונ פאר נעם איבר בעטונג אף דעם צארן פאר שטער אונ שטיל דעם גרים צארן באי זיי קומען בעטן דיך מיט אביטער הייב בשמך אין דיין גרויסן נאמן זאלין זיי גיפינען הילף געית דאס גישרייא פון די וואס זיי זיפצען זייער פיין זעה אונ זאלסט ניט מבזה זיין וואס זיי בייגן איין זייער הייך דרוש פארשט זייער שאנד פון די רויבערם דחוך טרעט די רשעים אויף אייביג פאר ווארף זיי, אונ דו ביסט תמיד גיוועזן אונ היינט אויך היו דו ביסט גיוועזן אין דעם שיינקייט פון דיין הערשאפט אונ האסט גיזאגט זאלין אין גיברייט זיין דיא באגלייבטע קינדער והנם אונ זיי גייען אוים פון דעם אן רייצן פון דיין גרים צארן זועמו זיא זייגען דר צארינט פון זייער פאר קריפקייט אונ פון זייער גילוסטיקייט זייגען זיי פאר רוקט גיווארין אונ זייגען צו שפרייט אין דיא עקין פון דער וועלט חבלה זייער אטום איז גאר פאר דארבין אונ איין גיבויגין צו דר ערד חרשו די פעלד אקערס האבין גיאקערט די פעלדער אונ די ביימן האבין זיי אוים גיצויגין טבעו זיי זייגען איין גיזונקען אין ליים אונ קיינער איז ניט דא מציל צו זיין טורפיהם זייערע צוקערס זיצען מיט פרייד פון איין עק צום אנדערין יום טאג ביי טאג דר שטרייטער דר יצר הרע דר צארינט יד אזו ווי אמענש אז ער ווערט דר טרונקן שטרעקט אוים די האנד מען זאל אים ראטעווען אזו שטרעקן גיבאך די ישראל אוים זייערע הענד מען זאל זיי ארוים ציהען פון איינגישאפט כלו זייער לעבן גייט אוים מיט טרויעריקיים אונ זיפצין כושל דאס שטרויכלונג איז פיל אונ די שמחה איז פאר מישט מיט זארג אונ זיא האפין אויף הילף אונ עס איז איין גישרייא לבטוב די שונאים שלאגין זיי אונ האבין גיגראבין איין גרוב אריין צו ווארפין אונז אונ זיי זוכען תחבולות זיי זאלין פאר שטויסן אונז פון דיר מכבידים זיי מאכין שווער דעם עול זיי זאלין שטרויכלין דעם כח נואקים זיי שרייען צו דיר אז עס ווערט פאר הלשט זייער אטום נחת זיא זאלין גיפינען נחת פון זייערע שווערע טרחות וואס זיי טוען תפלה מיט איינגישאפט זיי בעטין פאר געבונג איין גיבויגען דעם קאפ עושקיהם זייערע רויבערס דר צארענען זיי עיצים פאר קרים זיי אונ זאלין פאר רוקט ווערין אונ ליין אוים דיינע באהעפטע פון פר שנידונג אונ פר לענדונג פלטם מאך זיי אנטרינען פון דעם שונא צוה גיבויט דיא הילף פון דיא וואס זוכין דיך מיט גיבעט צדקם אין דיין דין מאך זייא גירעכט פון באהאלטענע עבירות אונ אנטפלעקטע קנא דו ווערסט אן גירופין קנא ונוקם קצץ האק אפ די שטריק פון אונזער האלז ראה זעה אונזער מידיקייט אונ קער ווידער פון דיין צארין רבה

פב פזמון שם המחבר אבתי

יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת. נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה. וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: אזכרה אלהים ואהמיה. בראותי כל עיר על תלה בנויה. ועיר האלהים משפלת עד שאול תחתיה. ובכל זאת אנו ליה ועינינו ליה. יי: מדת הרחמים עלינו התגלגלי. ולפני קונך תחנתנו הפילי. ובעד עמך רחמים שאלי. כי כל לבב דוי וכל ראש לחלי. יי: תמכתי יתדותי בשלש עשרה תבות. ובשערי דמעות כי לא נשלבות. לכן שפכתי שיח פני בוחן לבות. בטוח אני באלה ובזכות שלשת אבות. יי: יהי רצון מלפניך שומע קול בכיות. שתשים דמעותינו בנאדך להיות. ותצילנו מכל גזרות אכזריות. כי לך לבד עינינו תלויות. יי:

אל מלך יושב וכו'

חננו אלהים כחסדך כרוב רחמיך מחה פשעינו: הרב כבסנו מעונינו ומחטאתנו טהרנו: זבחי אלהים רוח נשברה לב נשבר ונדכה אלהים לא תבזה: אז תחפוץ זבחי צדק עולה וכליל אז יעלו על מזבחך פרים: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבותינו מימי קדם:

פג עקדה מיוסד ע"פ א"ב — אלהינו ואלהי אבותינו

אל הר המור גבעת הורה. בית עקד הרועים ותשר העליה. גדול בענקים

קריג אונזר קריג פון דיין פאלק תפה דוא זאלסט גיטין דיין אויער צוא מיין גיבעט תרצני דוא זאלסט באוויליגן מיך אז איך רוף אן גאט:

יי יי אל גאט איז איין גאט אונ אדרבארעמיגר אונ אלייטזעליגר אונ דר לייננערט דעם צארין ורב אונ פיל מיט גינאד אונ אמת נוצר אונ היט גינאד צו צווייא טויזינד דורות נושא אונ פאר טראגט די עבירות וואס מען טוט במזיד אונ בשוגג וסלחת אונ דו זאלסט אונז פאר געבין צו אונזערע עבירות וואס מען טוט במזיד אדר בשוגג אונ דו זאלסט אונז מאכין ארבין ארץ ישראל: אזכרה ליבער גאט איך טו גידיינקען אונ ברומען בראותי אז איך זעה איטליכע שטאט איז גיבויעט אויף איר פלאץ ועיר אונ גאטס שטאט ירושלים איז גינידערט ביז אין אונטערשטין גרוב ובכל זאת האטשע עס איז אזו זייגן מיר צו גאט אונ אונזערע אויגין צו גאט: מדת די מדה פון דר בארימהקייט זאלסטו אויף אונז מאכין וויקלען ולפני אונ פר דיין שעפער ווארף אונזר גיבעט ובעד אונ פאר דיין פאלק בעט רחמים כי ווארום אלע הערצער טוען וויי אונ אלע קעפ זיינען קראנק דאס מיינט מען מיר זייען זינדיג אונ שלעכט: תמכתי איך האב אונטער גילייגט מיינע נעניל דאס מיינט מען מיר לערנען זיך אן אויף די דרייצען מדות אז מען זאגט זיי מיט כונה גייען זיי ניט לידיג צוריק ובשערי אונ אין די טויערן פון טרערן וואס זיינען ניט פרשלאסין לכן דריבער פאר גים איך מיינע תפלות פאר גאט וואס ער פרובט די הערצער בטוח איך בין פר זיכערט אין די דרייצעהן מדות אונ אין זכות אונזערע אבות: יהי זאל זיין איין רצון פון פאר דיר וואס דו הערסט צו דאס קול פון גיוויין שתשים דו זאלסט טאן אונזערע טרערין אין דיין לאגיל עס זאל זיין צו איין גידעכעניש ותצילנו דו זאלסט אונז מציל זיין פון אלע גזירות אום דר בארעמיגע כי ווארום נאר צו דיר אליין הייגען אונזערע אויגין:

בה"מ"ז ס'

כְּהַשְׁכִּים לִזְבֹּחַ וּלְהִשְׁתַּחֲוָיָה. דִּבְּקוּ חִבְּבוּ וַתּוֹצִיאוּ לִרְוָיָה: הֵן בַּעֲשִׂירִית נִסִּיתוֹ בְּפִיּוּסִים. וְזֵרְזוֹ כְּגִבּוֹר מְלֻמָּד מִלְחֶמֶת אוֹנָסִים. זָרַח מִמִּזְרָח וְהוֹדִיעַ לְכָל אַפְסִים. חַוּת בְּנוֹ לִיקוֹד כִּקְדֹחַ אֵשׁ הֲמָסִים: טוֹב כְּהִקְרִין וְהֵאִיר הַשַּׁחַר. יַחַד בִּשְׁנֵי נְעָרָיו בְּעַצְלְתַּיִם לֹא אֵחַר. כְּהוֹלֵךְ בֶּחָלִיל וְסוֹפוֹ לַחֲזוֹר לְמָחָר. לָקַח בְּנוֹ בִּדְבָרִים וַעֲצֵי מַעֲרָכָה בָּחַר: מַאֲכֶלֶת שְׁנוּנָה מְחוּטָּה לַטֶּבַח. נְדָנָהּ נָתַן מִלְּהַבְעִיתוֹ בְּאִבְחַת. סוֹמֵךְ וְנִסְמָךְ עֲלֵיהֶם הַשֶּׁבַח. עָרְכוּ גְּזִירִין לְשֵׁם הַזֶּבַח: פְּרִי צַדִּיק כְּהֶאֱזִין בְּמִלָּה. צוּר יִרְאֶה לּוֹ הַשֶּׂה וְאִם לָאו בְּנִי לְעוֹלָה. קָרוֹץ עֶצֶם הַזּוֹמִין וְתָלָה עַיִן לְמַעְלָה. רָגַשׁ לְעָקְדוֹ הֵיטֵב מֵהִפָּסֵל בִּמְעִילָה: שָׁאַג זָקֵן וּבִשְׁנוּנָה אָחַז. תָּקְפוּ אֶרְאֶלִּים וְזָעֲקוּ מִמַּחַז. מָרוֹם כְּהִסְכִּית צִמְצֵם שְׁכִינָתוֹ כֹּחַ. אַיִל אַחַר הֶרְאָהוּ בִּסְבַךְ נֶאֱחָז: יָחִיד הַנֶּאֱהָב כְּשָׁלַף הַתַּעַר. רָחַף מִגְנוֹ וְעָמַד בַּשַּׁעַר. בִּנְךָ יְחִידְךָ אָהוּב מִנּוֹעַר. רַב לְךָ אַל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנַּעַר: כִּי נִשְׁבַּעְתִּי בְּקִיּוּם רָזֶה. יַעַן אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה. צָקוּן לַחַשׁ בָּנֶיךָ כְּבַצַּר לָמוֹ אֶחֱזֶה. חֲקִיקָתָם לְחַיִּים כִּי אֶסְלַח לַעֲוֹן הָעָם הַזֶּה: אָנָּא הַשֵּׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא. לְעֵת צָרָה פְּקַדְנוּךָ וְשִׁחַרְנוּךָ בְּמוֹרָא. זְנַחְתָּנוּ רִחַקְתָּנוּ קָרְבֵנוּ הָכֵן עֲתִירָה. וְלֹא נָסוֹג מִמְּךָ תְּחַיֵּינוּ וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא: הֲקִימֵנוּ וְאַמְּצֵנוּ לְמַעַן כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ. קוֹמְמֵנוּ וְהַחֲיֵנוּ בְּטַל אוֹרוֹת הוֹדֶךָ. וְכַלֵּה דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב מִנַּחֲלַת שְׂרִידֶיךָ. וְתֹאמַר לַמַּלְאָךְ הֶרֶף יָדֶךָ: קִדַּמְנוּ פָּנֶיךָ אַדִּיר וְנָאוֹר. בִּתְפִלָּה וּבַקָּשָׁה וּבְהַכְנָעַת שְׁאוֹר. הֲקִימֵנוּ בְּאוֹר פָּנֶיךָ אִמְרָתְךָ לְבָאוֹר. כִּי עִמְּךָ מְקוֹר חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר:

אל מלך וכו'. זכור רחמיך עד מכניסי רחמים

פז תתנה חתום שם המחבר משה בר שמואל בר אבשלום חזק ואמץ

אלהינו ואלהי אבותינו

מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל וּמוֹשִׁיעוֹ בְּעֵת צָרָה. שׁוֹמְרוֹ וְצִלּוֹ וּמַצִּילוֹ בְּיוֹם עֶבְרָה. הֲמָלֵא רַחֲמִים עַל עֲנִיָּה סוֹעֲרָה. בְּדוּדָה וּשְׁדוּדָה כְּאֵבָה וּצְעוּרָה. רְמוּסָה בְּיַד צָר וּבְעָפָר מְעֻפָּרָה. שְׁכוּלָה וְגַלְמוּדָה גּוֹלָה וְסוּרָה. מֵאֲרָיוֹת וְדֻבִּים דְּרוּסָה וּשְׁבוּרָה. וְכַצֹּאן בְּלִי רוֹעֶה תּוֹעָה וּפְזוּרָה: אָדוֹן עַד מָתַי לֹא תַבִּיט בְּצָרָה. לָמָּה לָנֶצַח תַּעַזְבֶנָּה בְּיַד עוֹכְרָהּ. בְּרַחֲמֶיךָ הוֹצִיאָהּ מֵאֲפֵלָה לְאוֹרָה. אַל תִּנְאַץ לְמַעַן שִׁמְךָ בְּחֵמָה בָרָה. בָּחַרְתָּ מִכָּל אוֹם בְּשָׂפָה בְרוּרָה. שׁוּר נָא בְּעָנְיָהּ תַּעֲרָה מְעֻפָּרָה. לְהַם לוֹחֲמָהּ וּצְרוֹר צוֹרְרָהּ. וּנְקוֹם נִקְמָתָהּ וְנִקְמַת בֵּית הַבְּחִירָה. מִגְּרוּ וּפִגְּרוּ וְהִסִּיקוּ בוֹ הַבְעֵרָה. חִלְּלוּ וְנִאֲצוּ שֵׁם הַנִּכְבָּד וְהַנּוֹרָא. זְכוֹר חֶרְפַּת נָבָל חֵרֵף בַּאֲמִירָה. קוּמָה יְיָ בְּאַפֶּךָ וְהִנָּשֵׂא לְהִתְגַּבְּרָה. וְאַל תִּשְׁכַּח קוֹל צוֹרְרֶיךָ עוֹלֶה בִּתְדִירָה. מְבַשֵּׂר שָׁלוֹם לְעַמְּךָ תִּשְׁלַח מְהֵרָה. צִיּוֹן לְנַחֵם וּפִרְצוֹתֶיהָ לְגוֹדְרָה. כִּי לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה:

מכניסי רחמים וכו'

תחנות מענה לשון

פאר די וואס גייען אויפן בית הקברות

דיא דינים פון בית הקברות געפינט מען צום סוף נאך דעם לוח הסימנים:

ווען איינער איז ניט געוועזן דרייסיג טעג אויף דעם בית עלמין אזו זאל זיא די ברכה זאגין אז זיא קומט אויף דעם בית עלמין:

ברוך א בָּרוּךְ געלויבט ביסטו גאט מלך פון דר וועלט וואס ער האט אייך באשאפין מיט דין אונ האט אייך געשפייזט מיט דין אונ האט געטויט אייך מיט דין אונ ווייסט די צאל פון אייך די דא ווערין דער נאך לעבעדיג. אונ געלויבט ביסטו גאט וואס מאכט לעבעדיג דיא טויטע:

אתה דו ביסט איין שטארקער גאט דער דא מאכט לעבעדיג דיא טויטע אונ ער שפייזט דיא לעבעדיגע מיט חסד ער מאכט לעבעדיג דיא טויטע מיט דער בארימהערציקייט אונ לעהנט אונטער די פאלענדיגע אונ ער היילט דיא קראנקע אונ ער לייזט אויס דיא געפאנגינע אונ ער האלט זיין ווארהייט אויף די וואס שלאפן אין דר ערד אונ ווער איז דען נאך אזוי א שטארקר גאט אז דו דען דו מאכסט אויס טויט לעבעדיג. אונ דו ביסט ווארהאפטיג צו מאכין לעבעדיג דיא טויטע. דרום זיינען מיר שולדיג דיך צו לויבען דוא גאט אונזער גאט. אויף דער וועלט אונ אויף יענער וועלט ביסטו אונזר גאט אונ אן דיר איז קיין אייביגער מלך דער לייזער ווען משיח וועט קומן. דוא מאכסט די טויטע ווידר לעבעדיג אונ קיינר איז ניט גלייך צוא דיר:

צדיקים איר צדיקים איר זייט די גרונד פעסט פון דר וועלט עס זאל זיין דר ווילין פאר גאט אז עס זאל זיין אייער רואונג מיט כבוד אונ מיט פרייד אונ איר זאלט רוען אויף אייער געלעגער אונ מיט דעם בונד דס לעבין זאל זיין אייער לייב געבונדען אונ עס זאל מקוים ווערין אין מיר אונ אין מיינע קינדער אונ מיין הויז געזינד אונ כל ישראל אייער זכות צו לערנען תורה אונ גוטע מעשים צו טאן אזוי וויא איר האט בייא אייער לעבין זיך געפירט אויף דר וועלט. אונ אז עס וועט גרייכין מיין סוף צו שטארבין מיט דער צייט דא זאל מיין חלק מיט אייך אין גן עדן זיין אונ איך זאל זוכה זיין צו האבין איין הנאה פון דעם לויטערקייט פון דר שכינה צו עולם הבא מיט אייך אונ מיט אנדערע צדיקים אונ חסידים אונ כל ישראל אמן:

אנא איך בעט דיר גאט דער מלך דער בארימהערציגער גאט דו זאלסט געדיינקען די צדיקים אונ חסידים אונ היילינגע די דא רוען אויף דעם ארט. פון וועגין זייער זכות דער בארים דיך איבער מיר אונ אויף כל ישראל אונ אזו זאל זיין באוויליגט פון צוא פאר דיר גאט מיין גאט אונ דר גאט פון מיינע עלטערן עס זאל זיין איין פיר שפרעכר איר זכות פון פאר דיין כסא הכבוד אונ צו בעטין פון דיר דר בארימהערציקייט אונ פר געבונג אויף אונז פון וועגין איר גירעכטיקייט אונ איר וועקט דיא טויטע דאס זיי האבין גיטאן בייא איר לעבין אונ דער פיל אלע מיינע באגערונג פון מיין הארץ צו טאן צו נוטען אונ דו זאלסט דער ווייטערין מיין הארץ פון אלע די זארג אונ טרויערקייט אונ טו אפ פון מיר אלע די לייד אונ אנגסט אונ פארכט אונ זאלסט אפ טאן פון צווישין אונז קראנקהייט אונ דוא זאלסט היילען אלע אונזערע קראנקהייט אונ זאלסט ענטפערין מיר דען מיינע באדערפענש זיינן פיל צו זאגין פאר דיר. אונזערע מחשבות אונ גידאנקען זיינען קורץ פון וועגין דאס קלעמעניש פון מיין הארץ אונ ברעכעניש פון מיין לייב אונ באצווינגענם פון מיין נעמיט:

אנא איך בעט דיר האר פון דער וועלט פאטר דר בארימהערציגער דיך צו מיינע תפלות פון וועגין דיין נאמן דעם גרויסן עס זאל זיין מיין לעבין צו לאנגע טעג איך אונ מיין הויז גזינד אונ אלע פריינד אונ ווען מיין צייט וועט קומען אוועק צו גיין פון דר וועלט לאז מיך זיין מיט אייך אונ מיט אלע דיא צדיקים פון יענר וועלט ער זאל מיך ניט ווידר קערין לייידינג פון אים אונ מיין נשמה זאל רוען אויף איר געלעגער מיט שלום אונ הקדוש ברוך הוא זאל מיך מציל זיין פון גיהנם אונ פון חבוט הקבר:

רבון עולמים הער פון דר גאנצר וועלט פר נעם מיין געבעט מיט דיין דר בארימהערציקייט אונ חסד איך זאל זיין מיט די צדיקים וואס רוען אין בונד פון לעבין עולם הבא מיט אונזערע צדיקים אברהם יצחק ויעקב עס זאל העלפין אונז זייער זכות אונ מעשים טובים וואס זיי האבין גיטאן. פון וועגין דיין כבוד בין איך גיקומען אויף די קברים צו בעטין אויף מיין נשמה זיא זאל זוכה זיין אויף צוא שטיין לתחית המתים מיט אלע דיא צדיקים אונ זאלסט מיך מציל זיין פון פייער פון גיהנם אונ

(מק"ם ס')

פון

פון חבוט הקבר און פאר גיב מיר מיינע זינד
און דר פריי דיין אין זאמלונג און בויא דיין
הייליגע שטאט ירושלים און גיב מיר זין און
טעכטר זייא זאלין טאן מצות און זאלסט צו
נעמן אלע מיינע גיבעט וואס איך האב גיבעטן
פר דיר און די באגער פון מיינעם הארצן אמן:

תן צינער קומט פון אנייטע לאנד זאל ער דאס זאגין אויף קברי אבות:

סימן ב שלום צו דיר דו הייליגע נשמה וואס דו ביסט גינומן גיווארין פון דם כסא הכבוד און זי זאל אן גיבונדן זיין אין דם בונד פון דעם לעבעדיגן גאט. צו דיין ערשטין ארט זאלסטו ווידר קערין דר וויל דו ביסט גלייך גיוועזן אז אפלאם פייער און די נשמה וועט זיא שייד זיך אפ פון גוף אויף דעם טוט אונזר לייב טרויערין און עם טוט טונקיל ווערין אונזערע אויגין פון ... ליכט איצונד טוט גיפיינט ווערין אונטר וועגי... ם מיין כח צו פארין איבר אלע טייכין צו קומען א... פאר דיר תפלה טאן אויף דעם ארט וואס ד... גוף רוט און דיין נשמה זאל גאט אויף ברייננ... אונטר זיין כסא הכבוד דם פארכטיגע ארט. ...אור: ... און ליכט ... וכו׳. זכור רחב... אין זאלין אייביג זיין מיט שיינהייט מ... קרוין פון דיין הייליגע תורה דוא זאלסט אנטפלעקין איר פרבארגענע זאכין מיט אלע חסידים און זאל זיא אנטפאנגען מיט זענעפטיקייט און ווען משיח וועט קומן זאל זיא ווידער אויף שטיין און זאל זוכה זיין צו עולם הבא און אלע לעבדיגע זאלין זיין אויף גיבונדן. און מקבל צו זיין מיין תפלה זאלסטו ניט פארמיידין דיין דער בארימקייט פון מיר דו זאלסט זעהן די פיין פון דיין דינסט וואס הט זיך גימיט פיל מיאונג און מיין פר שטויסן הארץ און מיין צו בראכענע גימיט ווי פון איין ארום מאן דר דא שטייט אויף דער טיר און בעט אויף הילף. דו זאלסט בעטין פון מיינט וועגין פר גאט אין הימל דען ער איז ריין און זיינע מלאכים זיינען ריין און הייליג ער זאל מיך מציל זיין פר דעם גרים צארין און פאר אלע די בייזע מלאכים און פר לייד און פאר אלע קריינק און פאר איין בייזין משפט און זאלסט עפענען מיינע קינדערס הארץ אין דער תורה און אין אלע ספרים צוא טאן גאטס גיבאט און מיך צו שפייזין פון דיין האנט איין זיסע פרנסה ניט קיין ביטערע און איך זאל דר לעבין אז מיינע קינדר זאלין לערנן תורה און מצות צו טאן און עם זאל ניט אריין קיין פסול און קיין מום אין מיין משפחה און איך

זאל זוכה זיין צו זעהן אז מען וועט בויען דם בית המקדש און איך זאל האבין עולם הבא און דאס גוטס וואס איז פאר באריגין צו דיא צדיקים און שלום זאל זיין צו מיר ביז אין מיין גרוב אריין און איך זאל ניט שטארבין אין גיכין טויט. און תיכף אז מיין נשמה וועט זיך אפ שיידין פון מיין גוף זאל זיא אן גיבונדן זיין אין דעם בונד פון עולם הבא און זאלסט מיך מציל זיין פאר אלע דינים קשים און פר אלעם בייזין און אז משיח וועט קומן זאלסט מיך אויף שטעלין און די וואס דיך לויבן זאלין רוען אלע צייט וואך און שבת און יום טוב און איטליכם מאל אין מיטין דער נאכט אז די שכינה איז אין גן עדן טוט בעטין צו גאט פון מיינט וועגין דר שטארקר גאט אז דר פארכטיגער עם זאל קומן דאס ליכט ... גרויסע אז משיח וועט קומען און מיר זאלן זוכה זיין צו אלע די טרייסט וויא די נביאים האבין גיזאגט און קיין אויגין קאנן ניט ... און עם וועט רוען בשלום און גאט ... קיניגין און ער איז גיוועזן און איז נאך ... וועט זיין מיט שיינקייט איך וועל ... מיין וועג אן פחד און אין זיין האנט ... מיין נשמה ווען איך שלאף און ווען ... אויף חאפין מיט מיין נשמה ... זיין גאט איז צו מיר און איך ... ניט. אמן עם זאל זיין נאר:

...ען אויף דיא קברים פון רבנים:

...ר אבשלום חזק ואמץ
...אבותינו
...ה נצלו ומצילו
מיך אודה כאבה וצ...ריד אויף איך ...
איך אין ...ורה. מאריות וד...בינו אויף איך ...
מיך ...י לא תביט בצע...

דאס זאגט

סימן ג שלום לאורה. אל תנאי...
מורינו ומור נא בעניה ות...
בית הבחירה. ...
זכור חרפת נ...
...קול צורריך עו...
...צותיה לגורח...

כבוד זייער ליב די ... דא אין דען דאזיגין ... איר רוען אויף אייער ג... איר צדיקים גרונד פעס... שטאנדיגע און קלוגע ח... ורבנן דאס אייער רואונ... וואלקין מיט כבוד אייער אייך און גוט צו אייך דם א... צו גיין נאך אייער באשעפר גאנצין הארצין און מיט באגער אז איר האט זוכה ג... זיין פיל לייטן. איר הט ניט... ישראל חוקים ומשפטים גוטע און גוט צו אייך וויא גרויס זייער און דער קיניג הקדוש גרויסער ער זאל אליין מיט ד... ווידר לעבעדיג מאכין אייך מיט אנדרע צדיקים און פר...

זאל זיין באווילגט צו פאר דיר פאטער דר דא איז אין הימעל דאז אום ווילין דעם זכות די דאזיגע צדיקים אונ חסידים וואס רוען דא דו זאלסט פאר געבין אויף אונזערע זינד אונ אויף אונזר אום רעכט אונ זאלסט פאר געבין צו אונז אויף אלע אונזרע מיסטייט דען אום וויל איר כבוד בין איך גיקומן אהער צו לויבן דיין נאמן דעם גרויסין אונ צו שפרייטין אויף אירע קברים אונ בעטין אויף אונז דאס דוא זאלסט באשירמען מיך מיט דיין פיל דער בארעמקייט אונ מיט דיין גינאד דר ציטליכין פון פאר ווישטונג אונ פון ברעכעניש אונ פון הייב אונ פון אנגסטין אונ שרעקעניש אונ פר מיתה משונה פאר בייזע גזרות אונ פון דבר אונ מגפה אונ פון איינער פר צוקטע מיתה פון אמיתה אסכרה אונ פון אמיתה אכזרית פון אלע בייזע שעות פון אלע גזרות רעות אונ פר אלע בייזע אומגליק די דא שטורעמן אין דר וועלט אונ עס זאלין ווערין דר פרייט אונ עס זאל ווערין גיבויט דאס בית המקדש אונזער שיינהייט אונ ברייננ אונז אין אונזער היילגע לאנד אונ אין אונזר ארב אונ עס זאל ווערין גיפונן לייטזעליקייט קלוגהייט צו נוטן אין נאטס אויגין אונ אין לייטינס אויגין אונ מיר זאלין ארבין צווייא וועלטין דאס איז די וועלט אונ יענע וועלט. זאלסט געבין ברכה אונ הצלחה אין אלע די ווערק פון אונזערע הענט אונ זאלסט היילין אונזער קראנקהייט פון צווישין אונז אונ זאלסט באשירמען אונז פון אלע נזקים אונ דוא זאלסט עפענן אונזרע הערצר צו לערנן דיין תורה אונ מיר זאלין טאן דיין ווילין אונ עס זאל ניט גיוועלטיגין אין אונז דר יצר הרע אונ ניט עין הרע אונ צו געבין צו מיר אונ צו מיין הויז גיזינד איין נאב אנוטע אונ גוטע שפייז אום ווילן איר זכות אונ אום ווילן איר גרעכטיקייט אונ דוא זאלסט גידיינקען אונז מיט איין גוט גידעכעניש צו פאר דיר אונ זאלסט בפעלין אין אונז באפעלונג דאס הילף אונ דער בארימקייט אונ דו זאלסט געבין צו אונז איין גוטע טייל אונ גוטין שכר דער ווארטין דאס מיר אלע זאלין זוכה זיין צו דער לעבין עולם הבא אונ דוא זאלסט אונז מאכין הערין בשורות טובות אונ דו זאלסט געבין צו אונז לאנגע טעג אונ לעבדיגע יאר אונ פריד אונ דוא זאלסט אונז דער פילין אונזר טאג מיט גוטע גרייזקייט אונ דו זאלסט געבין צו אונז קלוגהייט אונ פארשטאנדיקייט אונ לייט זעליקייט אונ גינאד אונ דער בארימקייט פר

דיין כסא הכבוד אונ פאר אלע די לייט די דא זעהן אונזר פנים. אונ איינג אונזר הארצן צו ליב האבין דיך אונ צו פארכטין פאר דיין נאמען אונ דו זאלסט נייגן אונזר הארצין צו טאן דיין ווילין מיטין גאנצין הארצין אונ דו זאלסט געבין צו אונז זכרים רעכט פארטיגע וואס זאל ניט זיין קיין פסול אינ זיי זאלין לעבן בלייבין אונ זייא זאלין טאן דיין גיבאט אונ זאלין פרשטיין דייגע סודות אונ דוא זאלסט באשטעטינין צו אונז וואס דוא האסט פאר זיכערט דורך דם נביא ישעיה דר וואר זאגר אונ דו האסט גיזאגט אונ דאס איז מיין זיכערהייט מיט זייא האט גזאגט גאט. מיין רוח הקודש וואס איז אויף דיר אונ מיינע רייד וואס איך האב גיטאן אין דיין מויל זאל ניט ווערין אפ גיטאן פון דיין מויל אונ פון דיינע קינדער אונ קינדס קינדער זאגט גאט פון איצונדערט ביז אייביג. אונ דו זאלסט געבין צו אונז אונזר טייל מיט צדיקים אונ חסידים דיא דא זיך זענעפטיגען אין גן עדן אונ דוא זאלסט אן זעטין אונז פון דיין גוטקייט אונ דו זאלסט דיך דער בארעמען אויף אונז מיט דיין גינאד אום ווילין דיין נאמען דעם גרויסין אונ זאלסט אנטפאנגען מיט דער בארימקייט אונזר גיבעט אזו וויא די קרבנות אונ וויא די פריד קרבנות אונ עס זאל ניט מאכין זאמען אונזרע זינד אונזרע תפלות אונ עס זאל ווערין גיבויט דם בית המקדש אום ווילין דעם זכות פון די צדיקים אונ די חסידים דיא דא ליגען אונ אום זכות פון אלע צדיקים אונ חסידים פון דער גאנצער וועלט אונ זיכערהייט פון אונזערע עלטערין אברהם יצחק אונ יעקב: רבון הער פון דער וועלט גידיינק אלע דיא נשמות זייער זכות אונ גירעכטיקייט וואס זיי האבין גיטאן אונ אלע סמונים די ווס זיינען גיזעצט אויף נשמות זיי זאלין תפלה טאן צו הקדוש ברוך הוא צוא העלפין איר תפלה אונ איר זכות אונ אירע גירעכטיקייט דאס זייא האבין גיטאן דאס דו זאלסט אונז געבין לאנג לעבין אונ שלום אונ עושר אונ כבוד אונ דר ווייטערונג אונ באגליקונג אונ בענטשונג אונ דער בארימקייט חיים ושלום אונ לייטזעליקייט אונ גינאד אין דיינע אויגן אונ אין אלע מיינע זעהער אונ דר פריי דיין גימיינדע אין דיין איין זאמלונג אונ בויא דיין שטאט אונ פאר גיב אלע אונזערע זינד אונ באשירם מיך פון אלע שאנד אונ קראנקהייט אונ פון פר שעמטע פסולים אין מיין משפחה אונ עס זאל קומען די גאולה אונ באשירעם

אונז פון אלע דיא בייזע לייט אונ פון חבוט הקבר אונ פון הענט דיא שונאים אונ פון קראנקהייט אונ זאלסט ניט טייטן מיך מיט איין מיתה משונה נייערט איך זאל שטארבין מיט דער צייט מיט דער בארימהקייט אונ ניט מיט רוגז אונ גיב צו מיר זין אונ טעכטער דאס זייא זאלין לעבין אונ זאלין היטין דיין גיבאט אמן:

יהי רצון עס זאל זיין באווילינט צו פאר דיר גאט אז דוא זאלסט באווילינין מיך אונ זאלסט אנטפאנגען מיך מיט מיינער תשובה צו פאר דיר אונ דוא זאלסט הערין מיין תפלה אונ דו זאלסט טאן מיין באגער אונ מיין זכות זאל איבער וועגין מיין בייזהייט אונ גיב אין מיין הארצין צו דינן דיך מיט ליבשאפט אונ מיט פארכט אונ מיינע גידאנקען צו טאן דיין ווילין מיטין גאנצין הארצין דער ווארטין צו עהרין דיין נאמען דעם גרויסין אונ זיך צו פר שפרייטין אויף די קברים פון דינע צדיקים:

יהי רצון עס זאל זיין באווילינט צו פאר דיר גאט אונזער גאט אונ גאט פון אונזערע עלטערין דס עס זאל זיין אונזר תפלה אזו וויא די דעמפפונג פון גיוויירץ אונ זאלסט דר פילין דאס באגערונג פון אונזר הארצן צו גוטין אום ווילען דעם זכות פון די צדיקים אונ חסידים אונ די קדושים די וואס זיינן בגראבין גיווארין דא אונ ער זאל אונז שיקין דיא גאולה אום וועגן איר זכות: אום ערב ראש השנה זאגט מען דאס (אונ זאלסט באנייען איין גוט יאר אויף אונז אבאווילינגע יאר אונ איין דער לייזונג). אונ עס זאל ניט ווערין פאר שוועכט אונזר נאמן דר דא איז באהעפט מיט דיין נאמען אונ גיב צו אונז דאס באגער וואס מיר באגערין פון צו פר דיר אונ גיב צו אונז חן אונ לייטזעליגונג צו פאר דיין כבוד אום ווילען דעם זכות פון די רבנים די וואס זיינען בגראבין גיווארין דא אונ דו זאלסט שיקין צו אונז דעם משיח גיך אונ באלד דען דו הערסט די גיבעט פון דיין פאלק מיט דער בארימהקייט:

אלהי מיין גאט וויא וואול וועלן מען בעט פר דיר מוז זיין פיר שפרעכער אויך דיא מעשים דיא גוטע זייא האבין גיפעדערט איר גירעכטיקייט אונ עס איז ניטא אין מיר קיין גירעכטיקייט קיין גינאד אונ ניט קיין רעכט פארטיקייט אונ גיבעט אונ ניט קיין מדות טובות ניט קיין דינסט אונ ניט קיין תשובה דרום זאלסטו ברייננן מיך מיט די צדיקים אונ חסידים אין גן עדן מיט כבוד זאלסטו מיך זעצן אין די גצעלטן אונ איך וועל לויבן גאט. ווען דו האסט גיצערינט אין מיר זאלסט דו ווידער קערין דיין צארין אונ דוא זאלסט טרייכטין מיך אונ צו דיר גאט איז די גינאד אויף אלין דאס גוטס. דו טוסט פאר געלטין מיך אונ דו זאלסט שטארקין מיך אונ מיינע קינדער אונ קינדס קינדער אין דר תורה אונ לאז וויסין מיך דיינע וועגין איך בעט דיך אום ווילין דיין נאמן איך זאל גיפינן לייט זעליקייט אין דיינע אויגין דאס איך זאל ניט ווערין פר שעמט אויף דר וועלט אונ אויף יענר וועלט אונ עס זאל זיין דער טאג פון מיין טויט אזו וויא דער טאג פון מיין גיווירגען דאס עס זאל ניט ניפונען ווערין אין מיר קיין זינד אונ קיין סיסטייט אונ צוא דיר האף איך דוא זאלסט מיך מאכין ווירדינין מיך אונ מיינע קינדער אונ מיין גאנצע משפחה אמן:

דאס זאגט מען אויף איין פאטערס קבר:

סימן ד פריד אויף דיר מיין הער פאטר אונ מיין אונטר ווייזער דוא ביסט מיין שיינהייט מיין לויטערער, אויף מיר איז גיווארפין דיך צו עהרין בייא דיינעם לעבין אונ בייא דיין טויט דען איך בין פלייש פון דיין פלייש אונ ביין פון דיין ביין דוא ביסט איין חבר צו מיין באשעפעניש דאס איך בין אוים גיגאנגען אויף דער וועלט איז דאס צו גוטין גיוועזן אויף מיין נשמה אונ הט בגערט אום ווילין גירעכטיקייט צו ווייזן מיר אויף די וועלט אלע צייט טאמער וועל איך ווערין אויך פון איר גיבויט צו פירין דעם גוף נאך דער נשמה אונ זוכה זיין צוא פיל גוטס וואס פאר בארגין איז צו עולם הבא צו די צדיקים נייערט פון וועגין די סכנה פון יצר הרע אונ פון אנדרע זאכין דא קאן איך ניט באשטיין קעגין די לייט וואס דא זיצין אין הדר גן עדן אונ עס ווערין גיבויט אין מיר גרויסע געצין פון יצר הרע איין מויער אויף דער זייט אונ איין מויער אויף דער אנדרער זייט דא האב איך גיאיבילט מיינע מעשים אונ איך האב מיך אפ גהאקט מיין פרנסה אזו אונ אזו האב איך גיטאן האב איך מיך באדאכט אונ האב מיר מיינע מעשים צוא מיין הארצין גיטאן. מיין הער פאטער דו ביסט מיין לערנער אונ מיין אונטר לעהנער ניט צוא מיר אלין האב איך גיאיבילט נאר קעגין דיר האב איך גישולדיגט דרום דאס איך האב דיך וועלין אויף ברייננן אין דם הויכין הימיל נון איצונד דעם נידעריגען האב איך דער הייכט אונ דם הויכין האב איך גינידערט, אויף מיר איז גיזאגט גיווארין קינדר האב איך דער צוגין

אונ

אונ זיי האבין אין מיר גישולדיגט . אבר דם איז וואר דאס אפאטער איז זיך מרחם איבר זיינע קינדער דא וועל איך בעטין רחמים פון גאט דר זיצט אין הויכין הימיל דאס לויטער אונ רעכט פארטיג איז זיין ווערק צוא לאזין לעבין דאס הארץ פון די פר שטויסענע דוא זאלסט מיך לייטזעליגין אונ זאלסט זאגין איך האב אים אויס גילייזט פון צוא גידערין אין גרוב אונ עס זאל ניט ברעכין זיין שפייז אונ זאל ניט שטארבין צו דם גרוב פון גיהנם דען מיין זיפצען דינען פיל וועגין די חבות וואס דא פאר ליידין אויף דעם הארצין צוא פליען דאס קרעכצין אונ קלאגין פון מיינעם לייב זאל אן גינומן, ווערין אפ צו ווישין מיינע זינד גלייך דא איך וואלט מקריב זיין אקרבן אוף דעם מזבח טא וויל איך אויף הייבין צו גאט מיינע הענט אונ מיין פאטער זאל ניט פר מיטין זיין צו באשטיין פון מיינט וועגין אונ זאלסט אויף שטיין פון דיין גילעגער אונ זאלסט דער וועקין דיין אלטע ליבשאפט אונ זאלסט דער וועקין מיין מזל צוא בעטין פון מיינט וועגין פאר גאט דר דא איז באגלויבט אין זיין זיכערהייט אונ זאג צו פר גאט דר איז לייטזעליג אונ דער בארימקייט אונ לאנצום זיין צארין דער דא טוט גינאד צו פיל טויזינד גיבורד דוא ביסט איין הער איבער אלע באשעפעניש דר דא איז פון ערשטין אן באנג ביז צום הינטערשטין אונ ער האט גיזאגט אונ עס איז גיוועזן אונ די ערד האט אויס גיצויגין נפש חיה צו אלערליי אונ דעם בן אדם צוא גיוויזן אין זיין גישטאלט אונ אין זיין פורעם דאס ער זאל זיין איין פרי עץ חיים איש או אשה מיט די שכינה אונ ווער דא לאזט איין זון אונטר זיך דא הייסט זיין שטארבין שכיבה אונ ניט מיתה ווען דר זון איז גוט אונ פרום אונ טוט גאטס מצות אונ איך בעט דיך גאט זאלסט לאזין לעבין מיך אונ מיינע קינדר אונ קינדס קינדר נוא מיין פאטר דאס זאלין מיר רופין צוא אים דאס ער זאל אפ טאן פון מיר דעם יצר הרע אונ זאלסט אים פאר שטויסין אין איין דארין אונ וויסט ארט דער ווארטין דאס איך זאל קענען גאט דינען מיטין גאנצין הארצין פון איצונד אן ביז אייביג דר ווארטין אז איך זאל קענען מיינע קינדר לערנן אז זיי זאלין היטין גאטס וועג אונ צוא געבין צדקה אונ טאן משפט אונ גאט זאלסט דער לייכטין מיין שטערין אונ זאלסט מיך ניט ברייגנן פון דער וועלט אין מיינע האלבע טעג אונ איך זאל שטארבין פון דיין האנד פון וועגין גרויס עלטער אונ זאלסט מיך באשירמען פון אלע פינצטערע לייד. אונ פון אלע די דא שטייען אויף מיר צו שענדן אונ זאלסט עפענען מיין הארץ אין דיין תורה מיט ליבשאפט אונ זאלסט מיך געבין צו לייט זעליקייט אונ צוא גינאד אונ דער בארימקייט אין דיינע אויגין אונ אין די אויגין פון מיינע זעהר אונ זאלסט מיר אן ברייטין מיין פרנסה אונ דיא פרנסה פון מיין הויז גיזינד אונ אלע דיא לייט וואס גלייבין אן גאט במילוי וברוח אונ זאלסט מיר געבין אגוטין חלק אונ איין גידרינגע לייב אונ טונקעל גימיט עס זאל קיין חילול השם ניט קומן אונ דם איך זאל ניט בדארפין מענשנס גאב דען זייער גאב איז קליין אונ די שאנד איז גרויס גיגערט צו דיינר פולע דר ווייטערע האנד אונ זאלסט מיר לאזין זוכה זיין צוא זעהן אונ צו דר ציהן קינדר אונ קינדס קינדר צוא לערנען תורה אונ צו האלטין מצות אונ זאלין זיין דער פילט מיט עושר אונ כבוד אן ברעכענעש אונ זאלסט מיר לאזין זוכה זיין צו זעהן בנין בית המקדש אין דיין הייליגער שטאט אין אונזרע טעג אונ זאלסט מיך אויס לייזען אונ היטין פון אלע שווערע גזירות אונ זאלסט מיר העלפין מיט דיין גרויס דער בארימקייט פון אלע לייד אונ אויך מיין הער פאטר דאס גאט זאל דער פילין מיין אן הייסין וואס גילובט צוא איף ברייגען דיין נשמה וויא דו אליין באגערסט אונ זאלסט רוען אונ זאלסט אויף שטיין לתחית המתים אונ מיין לייב זאל לעבין פון דיינט וועגין ביז דא וועט ווערין גיבויט דאס בית המקדש אמן :

מען הייבט אויף די אויגין צום הימל אונ מען זאגט דם בכוונה:

הער איבר דער וועלט עס זאל זיין דר ווילין פר דיר גאט מיין גאט איבר אלע דער דא זיצט איבר די כרובים דו באשיינטער גאט ער איז בשיינט מיט צוויי אונ זיבעציג שמות די הייליגע מיט ריינקייט עס זאל אפין זיין פר מיר דיא טיר פון דער תורה אונ פון לייט זעליקייט אונ גינאד אונ דער בארימקייט אונ פון קלונהייט אונ פון פאר שטאנדיקייט אונ ריינקייט אונ דער ווייטערונג אונ באשירמונג אונ באוויליגונג אין אלע מיינע ווערק אונ השגחה זאל זיין אויף מיר צוא אלעם נוטען צו הילף אונ צו אונטר לעהנען אונ צו לייכטין אלס די זון אין תקופת תמוז אונ די לבנה אין האלבין חודש אומעטום וואו איך וועל גיין אונ קומען אונ אויס גיין. מיין קומען אונ מיין ריידין זאל זיין באוויליגט פר דיר אונ צוא לייטזנם אויגין אונ זיא זאל זיין

גיזיסט אזו וויא האניג פון איצונד אן ביז אייביג אמן סלה:

הער איבער דער וועלט פאר גיב מיר אלע מיינע זינד אונ זיי מיר מוחל אלע מיינע מיסטייט אונ פר גיב מיר מיין פר קריטענש. נאט הייל מיך דא וועל איך ווערין גיהיילט העלף מיר דא וועל איך ווערין גיהאלפין דען דוא ביסט מיין הילף אונ דער לייכט מיינע אויגין אין דיינע גיבאט אונ זאלסט מאכין אונטער טעניג אלע מיינע פייד אונ מיינע באליידיגר אונ מיינע נאך יאגר. אונ די טענר פון מיינע פיס די זאלין טרעטין אויף איר הויך אונ נאלסט צו ברעכין אונ אן שרייען צו אלע די וואס אויף מיר שטייען אויף אונ ווס אויף מיר גידיינקן אונ ריידין ביין. אונ זאלסט פר שטאפין די מיילער ווער אויף מיר ביין ריידן אונ זאלסט מיך בשירמען פון אין בעל דין קשה אונ זאלסט מיך באשירמענע פון גיפיינקנעש אונ פון שווערד אונ פון גלות אונ בייזע שכנים אונ פון אלע בייזע בגעגעניש אונ בייזע געשעכעניש אונ פון בייזע לייט אונ דו זאלסט דער פילין די צאל פון מיינע טעג מיט פריד אונ מיט איין גוט לעבין מיט איין גוטע צייט אונ מיט איין גוטין טויט אונ עס זאל זיין דער טאג פון מיין טויט אזו ווי דער טאג פון גיבארין עס זאל ניט ווערין גיפונען קיין הטא אונ קיין עון אין מיר אונ ווען עס וועט ח״ו יוא איין זינד אין מיר ווערין גיפונן דא זאל דיא מיתה איין כפרה זיין אויף אלע מיינע זינד אונ זאלסט מיך באשירמענן פון חבוט הקבר אונ מיין נשמה זאל רוען אין גן עדן אונ זאלסט מיך ליידיג לאזין פון דעם יום הדין אונ דוא זאלסט מיך גירעכט מאכין ביום המשפט אונ דו זאלסט פאר שטערין פון מיר אלע בייזע עצות אונ זאלסט פלאנצין אין מיין הארצין גוטע ראט אונ זאלסט באשיידין אויף מיר אלע מיינע טריט צו גוטן אונ זאלסט הערין דיא רייד פון מיין גיבעט פון וועגין דעם זכות פון אלע צדיקים אין דער וועלט. עס זאל זיין די זאג פון מיין מויל אונ די גידאנקען פון מיין הארץ צו פאר דיר דו ביסט מיין באשעפר אונ דר לייזר אמן סלה:

וען מען וויל בעטין ווען עס נייט ניט נוט דא זאל מען דאס זאגין אויפין פאטערס קבר:

סימן ה איך האב מיר גידאכט ווען מיין פאטער וואלט וויסין פון מיין צער

דא וואלט ער פר קערט מיט זיין תפלה מיין צער נוא איך ליג אויף מיין גלעגר ביי נאכט דא זיפצע איך אונ שווייג ניט שטיל ביז איך

שטיי ווידער אויף. איך נעץ מיין בעט מיט טרערין עס איז גיווארין פאר גלייכט מיינע אויגין פון וועגין גרויסע לייד האב איך גדאכט ווארום האב איך דען מיין האפונג פאר לאזן פון גאט איך וועל בעטין צוא גאט אום איין הילף צו לאזין וויסין מיין פאטער מיין צער פיליכט וועט גאט זיך דר בארימן אונ וועט מיך ארויס ציהען פון פינצטער צו ליכט דרום בעט איך דיר מיין פאטר זעה מיין צער אייל גיך דיין וועג צו גאט פון וועגין דיין מאכטר בעט פאר גאט דס ער זאל מיך לייט ועלינן פון מיין גרויסין צער אויך ווילסטו עס ניט טאן פון מיינט וועגין אזו טוא עס פון דיא קדושים וועגין וואס דא אין דר ערד ליגין אזו זאלסטו פון מיר אפ טאן דיין צארין אונ העלף מיר אז עס זאל ווערין דער פיט איין גוטע מאס אונ דר בארם דיך אונ דר ריינער מיינע יארין אונ מיינע טעג אין זכות פון אלע צדיקים אונ חסידים זייא זאלין פר מיר פיר שפרעכר זיין אונ דוא מיין פאטער פון דיין פלייש זאלסטו דיך ניט פאר הוילין צוא שטורמענן מיין תפלה פר גאט פון דר וועלט אונ זאלסט מיך אויס ציהען פון פינצטער צו ליכט אונ פון טרויערקייט צו פרייד. והוא רחום ער זאל פאר געבין די זינד אונ זאל ניט פאר דארבין אונ זאל מערין צו ווידער קערין זיין צארין אונזער קיניג דוא זאלסט אנז ענטפערין אין דעם טאג אינזער אן רופן:

וען מען וויל בעטין ווען עס נייט ניט נוט דא זאל מען דאס זאגין אויף דיא מוטערס קבר:

סימן ו פריד אויף דיר מיין מוטער וואס חאסט מיך דער צוינין פון דיין בויך

אונ גיטראגין אונ גיוואגן. פריד צו דיר דיין נשמה. דיר איז פריד אונ צו מיר איז ביטער וואס גאט האט אין מיר באציינט אונ דער אלמאכטיגער גאט האט מיר גיאיבילט. וויא צו מיר מיין מוטר וואס דו האסט מיר גיוואקסן דען עס איז אין מיר אויס גינאנגן גאר ים שלאף פון וועגין מיינע זינד. וואס זאל איך ריידין די לייד האט זיך גישטארקט אז אין ביין דאס איך קאן מיך ניט פאר בארגין דען גאט האט גיפונען די זינד פון זיין דינסט עס איז גיווארין פאר גאסין צו דער ערד מיין לעבער אונ מיין לייב איז ביטר פון וועגין פיל צרות מיין פנים איז גרין גלייך עס האט מיך באגעגינט דיא געלזוכט אונ מיין לייב איז דער שראקין אונ מיינע הענט טוען ציטערין אונ איך קאן ניט דער ציילין די לייד די ביטערע דרום מיין מוטער טו זיי זיך ניט מצער אין קבר אונ איך

דיין פאכטער עס זאל קומן אויף מיר דיין דר
בארימהקייט צוא בעטין פון מיינט וועגין צוא
גאט דאס ער זאל פאר געבין מיינע זינד אונ
צו מיינע טרערן זאל ער ניט שווייגין ווען איך
טו רופין פון לייד אזו ווי איין ארום מאן אונ
זאלסט מיך לייט זעלינין אונ מיין שפייז זאל
ניט גימינערט ווערין אונ איך זאל זוכה זיין
צו זעהן אז מיינע קינדער זאלין תורה לערנן
אונ מצות טאן אונ איין נוטן נאמן צו האבין
זייא זאלין זיין צדיקים אונ זאלין ליידינג זיין
פון זינד אונ מיט נוטס זאלין זיי פאר לענדין
זייערע טעג אונ אויף מיינע קניא זאל ווערין
דער צוינין דריט געבירד אונ פערט גיבירד
אונ דו זאלכט אוים דער ווילין פון אלע דיא
אוים גיין פון מיינע לענדין זאל זיין גאטס
פארכטער. אונ דיין נשמה זאל רוען אין גן
עדן ביי אונזרע מוטרים שרה רבקה רחל ולאה
אונ זאלכט אויף שטיין צו תחית המתים מיט
אלע פרומע ווייבער אמן:

דאס זאגם מען אין יאר צייט פון פאטער אונ מוטער:

סימן ז פריד אויף דיר נשמה טהורה אז איין
ליכט פון איין פלאקער אן צינדין צו
לייכטין זייא אונ פינקלען פון שם הגדול פון
אותיות דא האט זי גאט גיטאן אין דעם נוף
דאס עס זאל זיך נוהג זיין דורך דער טבע אזו
ווי אלע מעשה בראשית וואס דא זיינן גיווארין
באשאפין אין די זיבין טעג. די טבע האט די
צאל אז דער שם אלהים צו ווייזין דאס מיט
דעם שם איז ער גיווארין באשאפין דרום הייסט
דער בן אדם עולם קטן אונ דיא נשמה איז
גווארין גירופין לשון נקבה דען ווייל פון איר
זיינן פיל נשמות גיווארין באשאפין דרום איז
דער בן אדם גיווארין גירופין מיט דריי נעמן
איין נאמען וואס זיין פאטער אונ מוטער גיבין
אים אונ איין נאמען וואס ער זעלבסט אויף
זיך ציהט מכח זיינע מעשים אונ איין נאמען
איז אין דער תורה דאס איז נשמת רוח חיים
אונ מכח נאמים חסד דס די נשמה האט איין
הנאה פון דעם לויטערונג פון דר שכינה דרום
איז זיא ווארין גינעבין צו דער ערד אין דעם
באטריבטין ליממענעם נוף צו באהעפטין די
דעה פון מלאך אונ אן מעשה בהמות צו זיין
אבעל בחירה צו פאר שעמען בייז אונ אוים
דער ווילין גוטס כדי אז די נשמה זאל בעסר
זיין אז איין מלאך אונ אין דעם הימיל וואס
דא הייסט ערבות דאס איז דער גלגל וואס דא
פאר קערט אלין וואס אין זיבעטין הימל איז
אונ דארטין זיצן די צדיקים האבין קרוינען
אויף זייערע קעפ וואס זיי זיך דער נערין פון

איר איינענע הענד אונ איצונד פון אונזערע
זינד ווענין זיינען זיי אוועק גינאנגען פון דיא
היילינע נשמות אונ דער נאך דס דר בן אדם
האט גיוואכט זיין ווייטאג מכח דעם יצר הרע
דרום האסטו אים גילאזין גיפינען איין רפואה
דאס ער זאל לערנען תורה אונ טאן תשובה
אונ תפלה אונ צדקה דאס ער זאל מקבל זיין
איין נוטין שכר אונ זאל איין הנאה האבין פון
דער שכינה. אונ דו נשמה טהורה דו זאלסט
לייכטין אז איין ווייסין ספיר אונ זאלסט זיין
אין גן עדן דו זאלכט לעבין אונ זאלסט זיצן
אין די שטאפלען וואס דא זיצן דיא היילינע
אונ חסידים אונ צדיקים אונ רעכט פארטינע
אונ זינט דעב טאג אן דאס דו ביסט גילעגין
מיט דיינע עלטערין דא האב איך ניט גירוט
אונ נישטילט אונ גיברייט דאס איך זאל מיר
לאזין טרייסטין אויף דיינעם טויט דען איך
בין אפונק פון דיין ליכט אונ פלייש פון דיין
פלייש נייערט דר ווילין פון גאט איז דס מען
זאל זיך לאזין טרייסטין איבר דס אז ווען עס
קומט אלע יאר אין דר צייט דא טו איך גדיינקן
אונ כו ברומען אונ זאג לאמיר גיין אונ ווען
זעהען טאטער האב דאס מזל פון טאג אדער
פון שעה גורם גיווען דאס גאט האט מיר
גישטראפט מיט זיין כעס פייער אונ האט
נורם גיווען דאס איך זאל זיין פאר וויסט דא
האב איך מיר באדאכט מיט מיר זעלבסט
דאס איז דר היינטינער טאג צו פאר שטערן
די בייזע גזירות ווען איך טו זוכין נאך מיינע
מעשים מיט תשובה אונ תפלה וצדקה דער
ווארטין דאס גאט זאל פאר שטערין פון מיר
אלע צרות אונ קריינק אונ מכות. אונ מיינע
נוטע נידאנקען זאל גאט באהעפטין צו איין
מעשה אונ זאל מיר רעכנן צו איין גרעכטקייט
אונ דו זאלסט טראגין וועגין מיר איין גיזאנג
אונ גיבעט פאר גאט דאס ער זאל דער הייבין
מיין טרויערקייט צוא פרייד אונ זאלסט מיך
בענטשין מיט אלערלייא בענטשונג אונ
באגליקונג אונ איין גוט לעבין אונ זאלסט מיר
טרייסטין מיט איין באפעלע טרייסט איך זאל
זוכה זיין צו זעהן דאס בנין פון ציון וירושלים
אונ דוא זאלכט אויף שטיין צו תחית המתים
אמן סלה:

וואס מען זאגם אויף איין קלייניר פאטערס קבר:

סימן ח שלום פריד אויף דיר מיין פאטערס
פאטר מיט פריד זאלין רוען דיינע
ביינר אויף דער וועלט אונ דיין נשמה אויף
יענער וועלט אונ די זאלכט אויף גיין אין
הייכין הימיל אנטקעגער די פליגיל פון גאט אונ
אייך

אויך דיין נשמה זאל איין גיבונדין זיין אויף אייביג לעבין אין הימיל נוא היינט בין איך אוים גיגאנגען אונ היינט בין איך גיקומען צו דעם ארט וואס דא ליגט דער ראש פון מיין משפחה דו ביסט איין געטליכר העיר צווישן אונז אונ דר בעסטר דו ביסט איין גילוסטיגע צווייג צווישין אונזער משפחה דען דו האסט אונז געדינט פר דיינעם טויט אונ דו זאלסט אונז זיין איין פיר שפרעכר פר גאט אונ אויך זאלסטו זיין איין נוטער שליח אונ איין נוטער מליץ צווישען אונזער גיבירט אונ זאלסט אן ריכטין איין גיבעט פון אונזערט וועגין צוא דעם אלמאכטיגען גאט אז ער זאל אונז ניט אויף ברייננען פון דער וועלט ביז עס ווערט זיין אוים גיקליבן איין נוטע נאב אונ איין נוטע וואוטנג צו מיין נשמה אונ זאל מערין אונזער טייל צו עולם הבא אונ גיביטין זיינע הייליגע מלאכים צוא היטין אונז פון איצונד אן ביז אייביג אונ זאל מיר געבין קינדר זיי זאלין זיין לומדים אונ אונזערע אויגין זאלין אונז לייכטין אונ זאלין זעהען ירושלים אונ ציון אונ דיא וואונונג פון זיין פאלעץ אונ דו זאלסט רוען אונ זאלסט אויף שטיין תחית המתים צוא זעניפטיגען מיט תענוגים פון עולם הבא אונ פון לויתן אונ אנדערע תענוגים אמן סלה:

דאס זאגט מען אויף איין מוטערס פאטערס קבר:

סימן ט שלום פריד אויף דיר מיין מוטערס פאטר דו ביסט דער ראש פון דער

משפחה אונ פון מיין יתום אונ דו זאלסט אויף גיין אין הימל צו זעהן די שיין פון אלמעכטיגן גאט אונ זאלסט גיין פון איין ישיבה צו דער אנדערע צוא זעהן ציטליכקייט דיא שיין פון גאט דעם קיניג אונ דיין זענעפטיקייט זאל זיין אין גן עדן אויך זאלסטו זיך ניט מצער זיין אין קבר מיט די צרות פון קינדר. גאט זאל דער לייכטין זיין שכינה צו דיר אונ זאל דיך לייט זעליגין אונ גאט זאל אויף ברייננען דיין נשמה אין דעם אויבערשטין גן עדן צו בשיצין אין שאטין פון גאט אונ די פליגלען פון די מלאכים וואס דא הייסין כרובים. אונ דיין רואונג זאל זיין מיט פריד אונ מיט פרייד ביז עס וועט זיין דער ווילין פון גאט צו געבין די צייט פון תחית המתים אונ דאס זעלביגע מאל זאלסטו אויף שטיין אונ זאלסט מיך [illegible]ענעפטיגען דען איך בין פון דיין גיביין אונ פון דיין פלייש דא בין איך גיקומען צוא דיין קבר אונ צו דיין רואונג צו בעטין דיך מיט מיין ביטער לייב אונ מיט מיין גרויס גישרייא אז איין בעטלער דער דא גייט פון הויז צוא

הויז. העלף מיר מיין העיר דא עס זאל זיך דר ציהען דיין דער בארימהערציקייט אויף מיר אונ זאלסט באלד אויף שטיין מיט תפלה אונ בקשה פאר גאט דעם קיניג דאס ער זאל מיר העלפין מיט זיין פיל דר בארימהערציקייט אונ זיין גינאד דען די וואסער גייען מיר ביז אן לייב איך בין איין גיזונקען אין דיקין ליים איך בין מיד מיט מיין רופין מיין קול איז מיר הייזעריג מיין גיזיכט אונ מיינע אויגין זייגען מיר פר נאגנען פון צו האפין צוא גאט דא האב איך מיר גידאכט דו ביסט מיין בלוט אונ פלייש אונ פון דיין פלייש זאלסטו דיך ניט פר הוילין אונ זאלסט אויף מיר בעטין דער בארימהערציקייט פאר גאט דער דא זיצט גאנצין הויך ער זאל מיך לייט זעליגן פון זיין נאב פון דיין אפענע האנט אונ זאלסט מיר אונטער לעהנען מיט איין באוווילינט גימיט אונ מיט אקלונ גימיט אונ טאג אונ נאכט אין גאטס פארכט אונ דו זאלכט מיר געבין אמתנת חנם פון דיין באהעלטענעש אונ צו רייניגען אונזר הארץ אונ צו אפ טאן דאס שטיינערדיגע הארץ פון אונזר פלייש אונ זאלסט אונז געבן אפליישיגע הארץ זאלסט אונז דר פרייען צו ריינינן מיך פון מיינע זינד אונ זאלסט מיינע זינד ווארפין אין דיא טיפענעש פון ים אונ אלע זינד פון ישראל זאלסטו דר ווייטערין פון מיר אונ פון כל ישראל אונ באהיט מיך פון יצר הרע אונ פון שדים אונ מזיקים אונ זאלסט פאר צוקין אלע וואס דא טוען היטין אויף מיר צו בייזין אונ זאלסט מיר גידיינקין מיט אגוט נידעבענש אונ זאלסט בענטשין אונזר ברויט אונ וואסר אונ זאלסט דער פילין אונזר אן הייסונג פון אונזר הארץ צו גוטן אונ זאלסט געבין מזיא אונ רעגין אין זייער צייט אונ ברויט צו עסין נאך דעם קליין גיזינד אונ זאלסט מיר מאן אצייכין צו גוטן צו הילף אונ דר בארימהקיים אונ איך זאל זוכה זיין פון וועגין דיין זכות אונ פון וועגין זכות אלע צדיקים וואס דא ליגין דס מיין טייל זאל זיין בארץ החיים מיט אלע צדיקים אונ זאלסט דער פילין מיין אן הייסין מיט אגוטע מאס אונ דוא זאלסט מיך ניט לאזין ליידיג ווידר קערין דו זאלסט מיר געבין זין אונ טעכטער זיי זאלין לערנן תורה ומצות אונ איך זאל ניט פאר שעמט ווערין ניט אויף דער וועלט אונ ניט אויף יענער וועלט. אונ דוא אונ דיין נשמה זאל רוען ביז צוא תחית המתים אמן סלה:

דאס זאגט מען אויף גרויסע קינדערס קברים:

סימן י שלום פריד אויף דיר רוה ונ[illegible]ה דו ביסט

ביסט איין גיתאמילט גיוועזן אין נוף פון מענטשן דם זיין ווילין האט דיך ווידר גינומן. דיינע רייד זיינען מיר גאר ליב גיוועזן אונ דם גילוסטיקייט איז אוועק פון מיין לייב ווען איך טוא גידיינקען דיין נאמען. אונ מיר קענען ניט וויסין וואס דיא זאך באטייט אויב דוא ביסט אזו איין מתנה גיוועזן דאס מען מוז זיא ווידר געבין אדער אונזר גאט האט באצייגט אן אונז דאס איך בין ווערט גיוועזן מקבל צו זיין פורעניות אדר טאמר האט השם יתברך ווידר גיוואלט האבין זיין ערשטין פקדון וואס האט מיר גיגעבין אויף צו היטין עס סיי וויא עס איז דא האב איך דיך ניט זוכה גיוועזן צו דער ציהען דא האב איך מיר גידאכט איך וועל זיין צו דיין קבר אונ וועל וויינן אונ וועל בעטין צו גאט אויף דיין נשמה דאס זיא זאל ניט איבער גיענטפערט ווערין אין האנט פון מלאך המות נייערט אין דיא הענט פון גאט אונ דו מיין קינד שטייא אויף טוא תפלה פר גאט דאס ער זאל פר געבין מיינע זינד אונ מיינע מעשים רעים אונ זאל מיך באשירמען פון גיהנם אונ פון אנדערע מלאכי החבלה אונ פון אלע פורעניות וואס דא קומען אויף דער וועלט אונ זאל מיך באשירמען אונ מיינע קינדר אונ קינדם קינדר פר דעם גיבין טויט אונ זאל מיר לאזן לעבין אין פרייד אונ זאלסט אויף שטיין תחית המתים והוא רחום ער זאל פאר געבין די זינד אונ זאל ניט פאר דארבין אונ זאלסט מעריין צו ווידער קעריין דם צארין אונ זאלסט ניט דער וועקין דיין גרים צארין אונ זאלסט שיקען אליהו הנביא אונ זאל מיר אונ דיר טרייסטין אונ זאל פר טראגין אונזר ענצילט פון וועגין דעם זכות דיינע צדיקים אונ צדקניות אונ חסידים אונ חסידות וואס דא ליגען באגראבין אונ זאלסט מעריין אויף אונז אונזערע יארין אונ זאלסט אונז אויף ברענגען דיא גילוסטיקייט אמן:

דאס זאגט מען אויף קלייגע קינדערס קברים:

סימן יא שלום פריד אויף דיר רוח ונשמה דיר דא זיינען אן גיקלייד גיוועזן פון מיין זאמען צו רוען אונ מיר ווייסין ניט וויא דאס גישעבעניש איז גיוועזן אויב עם הייסט שטראפין פון ליבשאפט אדר מיר האבין דם פיל גיברעכט אונ דוא וועסט מיר מאכין שולדיג וועסטו וועלין זאגין וואורום זיינען דיינע קינדר ביא דיינעם לעבין גישטארבין שפייא אויף אונ מאך מיר גירעכט פר גאט אונ וואס האבין אבער די שעפעלאך געטאן וואס דא זיינען פון דר וועלט גקומען פר איר

צייט אויף אלין גיהער מען גאט צו לויבין אונ איך וועל בעטין צו גאט דעם אלמאכטיגען אז ער זאל מיין גימיט פאר בעסערין אונ דו ביסט גיוועזן אויף אקליינע וויילע אמתנה אין מיין האנט שטיי אויף אונ טו תפלה פר גאט דאס ער זאל מיר פאר געבין מיינע זינד אונ זאל מיר דער פילין מיינע טעג אונ יאר מיט צימליכקייט נייערט גוטץ אונ גנאד זאל מיך נאך יאגין אלע מיינע לעבעדיגע טעג אונ מיין זיצונג זאל זיין אין גאטס הויז צו לאנגע טעג אונ זאל מיך מיט מיינע קינדר מציל זיין פון איין פר וואר פענגעם טויט אונ פון קריינק אונ דר שרעקעניש אונ פון לייד. אונ זאל מיר טאן גירעכטיקייט צוא לעבין אויף דער וועלט מיט פרייד אונ מיט גרייזקייט אונ כבוד אונ מיט פרנסה אונ זאלסט אפ טאן פון מיר דאס שטיינערדיגע הארץ אונ קיין חטא זאל אין מיר ניט זיין אונ זאלסט מיר מוהל זיין מיינע עבירות אונ זאלסט מיר ניט מערין צו שטראפין. גאט דער האט זיך דער באריכט איבר אלע אונזערע עלטערין די צדיקים זאל ער זיך דער באריטען אויף דיין נשמה אין גן עדן אונ דיין טויט זאל זיין אכפרה אויף מיר אונ אויף מיין הויז גיזינד אונ זאל אונז געבין זין זיי זאלין לערנען תורה אונ זאל פון אונז אפ טאן אלע לייד אונ זיפצען אמן סלה:

וואס מען זאל זאגין אויף איין ברודערס קבר:

סימן יב יעזוף עם זאל טריפין אזו וויא איין רעגין מיין לערנן אונ עם זאל רינען אזו ווי אטוי מיין זאג ווען איך טוא פארשטין אויף מיין קראפט אונ זאג פריד אויף דיר מיין ברודר פריד צו דיין נשמה אונ דיין רוה זאל זיין מיט פריד אונ גאט פון ישראל זאל דיר געבין דיין רוה אונ זאלסט דיך ניט מצער זיין פון וועגין דיינע קינדער אונ איך בין היינט אוים גינאנגען אונ איך בין היינט געקומען צו דיין גרוב צו בעטין אויף דיין נשמה דאס זיא זאל אויף גיין אין גן עדן אין שאטין פון דעם אלמעכטיגען גאט אונ איך בעט אויך דיר דו זאלסט אליין בעטין פאר דעם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא מיט זיין גרוים חד באריכקייט אונ גינאד דאס ער זאל מיר געבין אלעבין פון פריד אונ איך זאל זיין פון דיינע קנעכט די דא דינן אים אונ זאל מיך מזכה זיין צוא זעהן דאס בויען פון בית המקדש דאס איך זאל האלזען אונ קושין די ערד פון ארץ ישראל דארטין זאל איך שטארבין דארטין זאל רוען מיין נשמה אונ עם זאל אין מיר ניט גיוועלטיגען קיין בייזער מלאך אונ דר באריכם

דיך איבער מיר אונ איבער מיינע קינדר אונ זאלסט מיך דער הייכין פון דעם מיסט מיין ארעמקייט אונ מיין נידערקייט דען גאט דר הייבט פון מיסט דעם נויט באדערפטיגין אונ זאלסט מיר פר געבין אלין וואס איך האב ניט געהאלטין מצות עשה אונ האב עובר גיוועזן אויף די מצות לא תעשה אונ דיין שכינה טוא רייכטין אויף מיר אונ אויף כל ישראל אונ זאלסט מיר פאר געבין אויף אלע מיינע זינד וואס איך האב גיטאן מיט מיינע נידאנקן מיט מיינע הענט אונ פיס מיט מיינע גלידר. גאט הער מיר צו מיין גיבעט אונ פר נעם מיין גישריי אונ מיינע טרערען דען איך בין ביי דיר אזו ווי אגר אונ איין אלט גיזעסענר מאן דען אונזרע טעג זיינען אין דר וועלט ווי אשאטין. אונ דו מיין ברודער דיין לייב איז אן גיקניפט אן מיין לייב דוא זאלסט בעטין פון מיינט וועגין אונ זאלסט ניט שטיל שווייגין צו טאן תפלה ובקשה פאר גאט ער איז אדערבארעמיגר ער הערט דעם נויט באדערפטיגען אונ פאר נעמט דער בארעמקייט פילייכט וועט זיך גאט דר בארימן אויף צו ריכטין אזאמן צודיין ברודר ארעכטע זרע זיי זאלין לערנען תורה אונ מצות טאג אונ נאכט אונ עס זאל ניט ווערין גיפונען אין מיר קיין פסול אונ אין מיינע קינדר אונ זאלן האבן אשם טוב אונ זאלין פאר שטיין דעם סוד פון דר תורה אונ זאלין מאכין טרעטין דס פאלק אין גליכין וועג ביז דא וועט קומען דר דער לייזער אמן סלה:

דאס זאל מען זאגן אויף איין שוועסטערס קבר:

סימן יג פריד אויף דיר מיין שוועסטער פריד צו דיין גימיט פריד צו דיין לייב אונ

דיין נשמה. גאט זאל דיר פאר געבין די זינד. מיט פריד זאלסטו רוען אויף דיין גילעגער. איצונד בין איך גיקומן צו בעטין פר דיר שוועסטער אויף מיין שוועסטער אונ קום פאר גאט דער דא זיצט הויך אונ בעט גאט פר דיין שוועסטר דאס זי איז דיין בלוט אונ פלייש דען דו ביסט געצויגען אין דיין רוא אונ מיר האסטו גילאזט צו זיפצען אונ טרויערין. אונ דו מיין שוועסטר ווער דיר האט געוואונען דער האט מיר אויך געוואונען אונ דורך זיין האנט בין איך אויף דר וועלט גיגאנגען ווייל מיר ביי אנאנדער טוען נערין די כונה פון אונזר גיזינד דר ווארטין עס זאל ווערין באשטעטיגט דורך זיין האנט דיא גיבאט פון אונזר גאט ווי ער האט אונז גיבאטין אונ ווען עס מאכט מיר פאר מיידין דיא סבות דא קענן מיר ניט מתכה זיין די עלטערין דרום ניי אונ זעה דיינע ארימקייט פון ברודער פון דיינע קליינע שאף אונ בעט פון מיינט וועגין צו גאט דאס ער זאל מיר מוחל זיין מיינע זינד וואס איך האב גיטאן אונ זאל זיך איבער מיר דר בארימען אונ זאל עפענען מיין הארץ אין דיינער תורה אונ זאל איינגען מיין הארץ צוא דיין פארכט אונ זאל מיך שפייזין מיט כבוד אונ ניט מיט בושה, בהיתר אונ ניט באיסור אונ ניט מיט צער, מיט דער ווייטערונג אונ ניט מיט זארג אונ מיט גיברעכעניש אונ זאלסט מיר בשירמען פון אלע בייזע גידאנקען פון בייזע בגעגעניש פון שטן המשחית פון דין של גיהנם פון חיות רעות פון אלע מזיקים פון בייזע גישעכעניש אונ לאז מיר לייטזעליגין אין לייטינס אויגין אונ איך זאל ווערין פאר בארגין אונטר זיינע פליגלען אייביג. ברייגג אויף פון דיינט וועגין איין תפלה אונ בקשה זאס ניט אין דיין גיבעט אונ גאט זאל באגליקין דעם וועג ער זאל הערין דין דר בארעמקייט אונ זעה דאס דו זאלסט אויף ריכטין מיט מיין גיבעט דאס הויז פון אונזער פאטער אונ זאג דו ביסט מיין שוועסטער דר ווארטין עס זאל מיר וואול זיין פון דיינט וועגין אמן סלה:

וואס מען זאל זאגין אויף איין פעטערס קבר:

סימן יד דאס גימיט פון בן אדם וואס דא גייט אויף אין הימל אונ ווען דיא נשמה

גייט פאר דעם טויער פון הימל דאס זיי זאלן זיך בהעפטין מיט אלע צדיקים דארטין זאלסטו אויף גיין אונ דארטין זאלסטו דיא נשמה פון מיין פעטער זיין דאס דו ביסט גיוועזן אשיינע קרוין אונ מיין לערנר אונ אונטער ווייזער דו ביסט גראד פון אונזער גישלעכט אונ דיין רוא זאל זיין מיט פריד אונ כבוד זאל זיין דיין נשמה דו ביסט אונזער מיטעלסטע זייל פון הויז אונזער גישלעכט דו זאלסט דיר ניט פר מיידין צו גיין בעטין פר גאט אונ זאלסט אויך הייבין פון אונזערט וועגין איין גיזאנג אונ גיבעט פאר גאט צו פאר לענגרין מיינע טעג מיט גוטין אויף דר וועלט אונ זאל ארבין פון זיין האנד אין עושר אונ זאלסט דער פילין מיינע יארין אונ מיין טייל זאל זיין מיט עולם הבא אונ זאלסט מיך באשירמען פון מיינע שטענדיגע פיינד אונ זאלסט דר פילין מיין אן היסונג אונ מיין גיבעט מיט דר בארימקייט. ווען דו עס ניט טוסט פון מיינט וועגין טו עס פון די נשמות פון צדיקים אונ חסידים פון דר וועלט וואס ליגין פאר בארגין דא אונ פון וועגין זכות אברהם יצחק ויעקב אונ זאלסט מיר ניט ליידיג ווידער קערין אמן סלה:

וואז

וואס מען זאל זאגן אויף איין מתים קבר:

סימן טו

פריד אויף דיר מיין מוטע איין שיינע קרוין ביסטו גיוועזן מיר אונטער צו לעהטע אין מיין גישלעכט דוא ביסט אונזער בלוט אונ פלייש דוא זאלסט דיר ניט פאר מידן צו בעטין פון אונזערט וועגין פר גאט ער זאל שטארקין דאס גיבויי פון מיין הויז אונ דעם כבוד פון אונזער משפחה אונ לאז מיך לעבין מיט פרייד אונ רעכט פארטיקייט זאלסט מיך שפייזן מיט עושר אונ כבוד אונ זאלסט מיך באשירמעגן פון אלע לייד אונ פון אלע פורענויות די דא שטורמענן צו קומן אויף דר וועלט אונ פון אלע רויבר פר מזיקים פאר שדים ולילין אונ זאל זוכה זיין צו דער ציהען מיינע קינדר תורה צו לערנען בשמחה אונ עס זאל איבער בלייבין נאך מיר איין בענטשונג אונ זאל ווערין גישפייזט מיט ריינקייט אונ עס זאל ניט ווערין פאר שעמט אונזער עלטער אונ גאט זאל אונז געבין איין גוט לעבין אונ עס זאל ניט זיין איין שאנד צו לעבן, אונ אזו איין שעה אז גאט זאל אונז דר פילין אונזער הארץ צו גוטין אונ מיר אליין בעטין אויף דיין נשמה גאט זאל דיך גידיינקן צו פריד אונ זאלסט אויף שטיין תחית המתים אמן סלה:

וויא מען זאל בעטין אויף קינדער צו דער ציהען:

סימן טז

הער פון דער וועלט דו ביסט הויך איבר אלע הייך הער צו מיין גיבעט צו זוכין דר בארימקייט אונ גינאד זאלסט מיר לאזין זוכה זיין מיט גרויסעדר בארימקייט צו דר ציהען מיינע קינדר צו דיין דינסט בתענוגים ניט מיט צער זיי זאלין ניט פאר שעמט ווערין אונ זיי זאלין דר פילט אונ גיפרישט זיין אין דר תורה אונ זיי זאלין היבשע פיינע לייט זיין אונ זיי זאלין ווערין גישפייזט מיט ריינקייט פון דיין אייגנער האנד אונ עס זאל ניט ווערין אין זיי גיפונן קיין שאנד אויך לעסטערונג אונ אונזערע אויגין זאלין נעהן אן זייא פרייד אונ באגליקין אין אירע תורה. עס זאל זיין צו באווילגן מיין זאג פון מיין מויל אויף מיינע יונגע קינדר אונ קליין גיזינד די רייד זאל גירעכינט זיין פר דיר אלין נוטע קרבנות פון וועגין זכות וואס שלאפן אין די ערד אונ דאס גידאנקען פון מיין הארץ צו פאר דיר גאט דו ביסט מיין באשעפער אונ מיין דר לייזער אמן סלה:

וויא מען זאל בעטין אויף מחיה אונ פרנסה:

סימן יז

עס זאל זיין דער ווילן פאר דיר גאט אונזער גאט אונ גאט פון אונזערע עלטערין דאס מיין עסין שפייז אונ אויך דיא

ספקט"ס ס'

שפייז פון מיין הויז גיזינד זאל זיין גיבענטשט פון דיין האנד אונ איך זאל צו קיין מענשין ניט באדארפין דען איר גאב איז קליין אונ די שאנד איז גרויס אונ קיינער זאל נישט באדארפין צו לייען נייערט צו דיין פולע האנד אונ מיין ווערק ארבעט זאל זיין צו בענטשונג אונ ניט צו ארעמקייט צו לעבין אונ ניט צו שטארבין אונ זאלסט מיר לאזין זוכה זיין עס זאל ניט ווערין פר שוועכט דיין נאמן דורך מיין האנד אזו זאלסטו דר פילין אונזערע הענד פון דיין בענטשונג אונ זאלכט אונז נעמין פון דיין גיזעץ ווי דו האסט גיטאן צו די לייט וואס זיינן גיגאנגן אויס מצרים דען גאט דו ביסט גילויבט אייבינג אונ מען טוט צו דיר האפין אונ גיבסט איטליכן זיין שפייז אין זיין צייט עפין די האנד אונ מאך זעטין אלס וואס דא לעבט. ווארף דיין גאב אויף גאט ער וועט דיך שפייזן אונ איר היליגע נשמות טוט בעטין צו גאט פון מיינט וועגין דאס ער זאל דר הייכין מיין מזל דאס מיר זאלין קענן גאט דינן מיטין גאנצין הארצין ווייל איך וועל לעבין אונ איך זאל שטארבין פון וועגין עלטער מיט איין גוטין נאמען אונ מיט איין גוטע צייט אונ איך זאל האבין אטייל מיט איך אין גן עדן אמן סלה:

וויא מען זאל בעטין פון קראנקע קינדרשר וועגין:

סימן יח

הער פון דר גאנצער וועלט דר דא האט באשאפין דעם מענשין פון בלוט אונ פלייש אונ האט אים גילייטערט פון פיר אפ גרונד. דאס זעלביגע איז פייער אונ ערד אונ ווינט אונ וואסער, אבער ווי איז וועד קליינע קינדר האט די דא זייגען וואדין גישלאגין דאס זיא חס ושלום צו גיין וועגין די זינד פון אירע עלטערין אונ אויף זייא ווערין גישעהן מיט די גזירה פון הימל דאס זיי זאלין אויף דר וועלט לעבין צו דר פילין אירע טעג פון דעם הער פון גאט אויף זיין באשעפעניש צו שטראפין אים מיט אזו איין זאך דאס איז ניצווינגין אויף אים זיין דר ציהען אונ צו צייטין פלעגט עס צו זיין איין שטראף פון ליבשאפט אדער איין שטראף פון אונזער זינד וועגין נייערט דאס ווייס איך דאס גאט טוט רעכט משפט, פאר אים איז קיין אום רעכט אונ דו ביסט גירעכט אויף אלעם וואס דו אויף מיר שיקסט אונ מיר האבין גיזינדיגט אבער פאר וואר אונזערע הענד האבין מיר אויף גישפרייט אונטער דעם הימיל אונ טוען קלאגין מיט איין ביטער באטריבט הארץ. פון וועגין דעם זכות פון די עלטערין זאלסטו גידיינקען צו די קינדר אונ זאלסט דער וועקין דעם זכות וואס דא

שלאפן

שלאפין אין דער ערד אונ זאלסט זייא ניט שטראפין פון וועגין די זינד פון דיא עלטערין אונ דר בארים דיך איבער די קינדער מיט די עלטערין אונ פאר גיב איר זינד אונ דו זאלסט דיך דר בארימען איבער די קליינע שעפעלאך אונ זאלסט היילין איר קריינק, איז עס אנדרס פון וועגין דיא שטראף פון פאטער דאס דוא ווילסט אים שטראפין מיט ליבליבע שטראף דא בעט איך דיך גאט דר בארים דיך איבער די איבעריגע קינדר אונ איר זכות זאל שטיין צווישין די טויטע אונ די לעבעדיגע אונ עס זאל ווערין אויף גיהאלטין דער מארד, דער בארים דיך איבער די קינדר אז זיי זאלין דר צויגין ווערין צו אלעם גוטין אונ זיי זאלין וויסין דאס דו ביסט איין גאט אמן סלה:

ווי איין אנדערער זאל תפלה טאן פאר איין טראגידיגע פרוי:

סימן יט עס זאל זיין דר ווילין פאר דיר גאט אונזער גאט אונ גאט פון אונזערע

עלטערין דס דו זאלסט העלפין מיט גרוים דר בארעמקייט די פרוי (פלונית בת פלונית) פון דעם צער פון טראגין. דו זאלסט העריו אונ זאלסט איר געבין מיט איר קינד קראפט אונ שפע אונ גיזונד פון איצונד אן ביז אייביג אונ דאס קינד זאל זיין גאנץ מיט זיין גוף אונ זאל עס גרינג האבין אונ דאס קינד זאל זיין היפש אז איין ווייז שטאק וואס מען ציהט אויס אונ אז איין רויז אונ עס זאל ווערין גיבארין אין איין גוטע צייט אונ אגוט מזל זאל גיוויגן אונ זאלסט אים דר ציהען צו תורה אונ חופה אונ מעשים טובים אונ זאלין אין אים ניט ווערין גיפונען קיין זינד אונ עס זאל אן אים ווערין באשטעטיגט דער פסוק עס וועט צו דיר קיין ביין קומען אונ קיין פלאג וועט ניט גרייכין צו דיין גיצעלט דען גאט וועט שיקין זיינע מלאכים צו היטין דיך. אונ עס איז גיזאגט גיווארין ער וועט ניט געבין צו גליטשין דיינע פים אונ דיין היטער וועט ניט שלומערין אונ וועט ניט שלאפין דר היטער פון ישראל אונ עס זאל זיין דער ווילין פאר אונזער פאטער דאס ער זאל העריו אונזר שטים אונ זאל טאן אונזר באגער פון וועגין אונזערע היילינע עלטערין אונ פון וועגין וואס דא רוען אין דר ערד דאס איר זינד דיינן ווארין פאר געבין אונ האבין גיטאן אלע דאס גוטין ביי איר לעבין. דער זכות פון אלע צדיקים אונ חסידים אין דער וועלט זאל דער פילין אונזער אן הייסין מיט איין גוטע מאס אונ הילף אונ דר בארימקייט אונ זאלסט מיר ניט ליידיג לאזין ווידר קערין אמן סלה:

סקכ״ג ד׳

וויא די אנדערע לייט זאלין בעטין פאר איין קינד קראנק:

סימן כ דר דא היילט די קראנקע אונ מאכט לינד די פאר שטויסענע הערצער צו

לאזין לעבין די נידעריגע מיט דיין גרוים פיל דער בארימקייט איבער אונז אונ איבער כל ישראל, זאל גידיינקען אונ דר בארימען אונ לייט זעליגין אונ העלפין אונ היילין די גיזויגעך דיא קראנקע וואס דא ליגט צו בעט (בת פלונית). דו בעט פון גאט גירעכטיקייט אונ לייט זעליקייט אונ גינאד אונ היילונג אונ לעבין אונ פריד. מלך מלכי המלכים מיט דיין דר בארימקייט אונ דיין גינאד זאלסטו זי אויף ציהען אונ זאלסט זיא שטעלין אויף אירע פיס אונ היילונג זאל זיין צו איר נאפיל אונ אז איין מארך צו איר גיביין, אונ זאלסט אפ טאן פון איר אלע בייזע קראנקהייט אונ זאלסט פאר שטערין פון איר אלע בייזע גזירות אונ זאלסט זיא היילין פון איר ווייטאג אונ פאר גיב אירע זינד אזו ווי עס שטייט גישריבין דר דא פאר גיבט די זינד אונ היילט אלע קראנקהייט, אונ זאלסט מערין טאג אויף טאג יאר אויף יאר אזו ווי עס שטייט גישריבין לאנגע טעג אונ יאר פון לעבין אונ פריד וועט דיר גאט מערין אונ דר זכות פון אלע צדיקים אונ חסידים די דא ליגין זאל איר ביי שטיין אמן סלה:

וויא איין טראגידיגע פרויא זאל אויף זיך תפלה טאן:

סימן כא עס זאל זיין דר ווילין פאר דיר גאט פון מיינע עלטערין דאס דו זאלסט

גרינגערין פון מיר דעם צער פון מיין טראגין אונ זאלסט מיר געבין קראפט אונ מאכט ווייל איך וועל טראגין דאס גילייבטע קינד אונ עס זאל ניט שלאף זיין אונ זאלסט מיר בשירמען פון דעם פלוכין פון חוה דאס גאט האט גיזאגט איך וועל מערין דיין טראגין אונ מיט טרויערקייט וועסטו גיווינען דיין קינד אונ אז עס וועט קומען די צייט אז איך זאל גיווינען דא זאלין ניט ווערין פאר קערט אויף מיר די אנגלען אונ דאס קינד זאל גיין אין איין אויגין בליק אויף דר וועלט גרינג אן שאדין מיר אונ אויך אן מיין קינד אונ זאל ווערין גיבארין אין איין גוטע שעה אונ איין גוט מזל צו לעבין אונ צו פריד אונ צו גיזונד אונ צו עושר אונ כבוד אונ עס זאל מיר בשטעטיגט ווערין דר פסוק עס וועט ניט זיין קיין ווארפערין אונ אום טראכטערין אין דיין לאנד אונ די צאל פון דיינע טעג וועל איך דר פילין. אונ איך אונ מיין מאן זאלין דאס קינד דר ציהען צו דיין דינסט אונ אויך צו דיין היילינע תורה אונ צו לעבין אונ פריד. איך מיט מיין קינד זאלין ניט ווערין גישעדיגט

גישעדיגט אין מיין גוף אונ אלע דיא גלידער אונ ניט אן די אדערין אונ אויך ניט אן די הויט אונ אויך ניט אן פלייש אונ אויך ניט אן גוף אונ ניט אוים דעם גוף , אונ אויך זאלסטו שטארקין מיין קראפט אונ מיין גימיט אונ אויך מיינע ביינער אזו ווי עס שטייט גישריבן איין היילונג וועט זיין צו דיין נאפיל אונ מארך צו דיין גיביין דען צו דיר גאט טו איך האפין אונ דו טוסט מיר ענטפערין אונ איך טו מיר פרייען מיט גאט מיין העלפר. גאט באוויליג דיר צוא באשירמען מיר זיי מיין הילף דען צו דיר טו איך האפין , גאט הער צו מיין שטים אונ דר בארעם דיך ענטפער מיר פון וועגין אונזערע עלטערין די הייליגע אונ פון וועגין איר זכות אונ פון וועגין איר גירעכטיקייט אונ אויך פון וועגין איר תורה אונ מעשים טובים פון אלע וואס אין די ערד ליגין אונ די גאנצע וועלט אונ זאלסט גידיינקען איר ליבשאפט אונ זאלסט דער גערין איר נאמען אונ אויך זאלסטו זייא באשירמענען פאר איין פאר ווארפונגען טויט אונ פאר קראנקהייט אונ ווייטאג אונ זאלסט מיר בענטשין אזו ווי דו האסט גיזאגט אונ איך וועל דיר בענטשין אונ וועל דיר מערין אונ וועל בענטשין דיא פרוכט פון דיין בויך אונ פרוכט פון דיין ערטרייך דיין קארין אונ דיין מאסט אונ דיין וויין אויף דיא ערד, גיבענטשט וועסטו זיין פון הקדוש ברוך הוא עס וועט אן דיר קיין אום טראכטין זיין , אונ זאלסט מיר בענטשין אונ זאלסט מיר ענטפערין אונ זאלסט מיר לייטזעליגן אונ זאלסט דר ליינגערין מיינע טעג מיט צימליכקייט אזו וויא עס שטייט גישריבן דר ליינגערונג פון טעג וועל איך דיר געבין אונ וועל נייזין דיר מיין הילף אמן סלה:

וְדיא איין ווייב זאל זאגין אויף איר מאנס קבר:

סימן כב פרייד אויף דיר מיין מאן דוא ביסט אויך גיוועזין דם בנין פון מיין הויז די פרייליכקייט פון מיין גצעלט דו האסט גילייכט אין דר פינצטערניש דוא גילוסטיגע קרוין אונ ביסט איין היילונג פון מיין ווייטעטונג איצונד זיינען די מויערין פון מיין הויז צו שפאלטין אונ אויך די זון איז ביי מיר שוין אונטער גיגאנגען דאס בין איך אליין פאר שניטין איבר גיבליבין, וען איך קום אין מיין הויז אונ קער מיר הין אונ הער אונ זעה דאס מיין מאן איז ניט דא זאג איך מיין מאן וואו ביסטו וויא האסטו מיר פאר געסין איך האב קיין טרייסטער פון מיין טרויערקייט בין איך היינט גיקומען מיט וויינען אונ שרייען צו דעם גרוב פון מיין קרוין איך זוך אים אונ קאן אים ניט גיפינען נייערט פון ווייטין טו איך אים רופין אונ זאג פרייד צו דיר צו דיין נשמה. גאט זאל זיך איבער דיר דר בארימען אונ עס זאל ווערין גיזעהין פאר אים די ווערק פון אונזערע עלטערין . נו בעט איך דיך זעה דאס ארימקייט פון דיין ווייב אונ זעה מיין שפלות אונ מיינע צרות אויף וועמען האסטו פאר לאזין דאס ביסעל שאף וואס דא שטייען געביך אליין . דו ביסט גיצויגין אין דיין רוא אונ אונז האסטו גילאזט צו זיפצין אונ צו טרויערקייט. ווער וועט אונז וויזין דעם וועג פון דעם לעבעדיגין גאט אונ אויך אויף וועמען זאל איך מיך פאר זיכערין מיין אלמנה קייט אדער ווער וועט ווידר בויען מיין הויז וואס איז גיגליכין צו חורבן בית המקדש וען איין מאן שטארבט איז גלייך אזו ווי די גאנצע וועלט אין חרוב דרום דער בארעם דיך איבער דיין איבעריגע שאף אונ שטייא אויף מיט תפלה אונ בקשה פאר גאט דער דא איז אפאטער איבער אלע יתומים אונ דין אלמנות אונ זיי זיך מרחם איבער מיין טרויערקייט אונ זאל פאר געבין מיינע זינד אונ זאל ווידער בויען מיין פאר וויסטיקייט אונ זאל זיך דר בארימען איבער מיינע קליינע קינדר וואס היינגען אן מיר אונ זאלסט מיר טרייסטין מיין הארץ אז זייא זאלין מיין ווייטאג אונ אלע קריינק אונ פלאג אפ טאן פון מיר. אונ מיינע פיינט זאלין אן מיר קיין נקמה האבין . אונ זאלסט ווידער באזעצין מיין הויז מיט פרייד אונ זאלסט אונז לאזין איבער בלייבין איין צווייג אונ איין ווארצל צו קינדער אונ קינדס קינדער זאלין זיין חכמים אונ זאלין לערנען תורה אונ מצות אונ זאלסט דר ליינגערין מיינע טעג אונ יאר מיט עושר אונ כבוד אונ דו זאלסט פון אונזערט וועגין טראגין איין גיבעט אונ גאט זאל אונז באהיטין פון פאר שיידונג דיא טעג אונ יאר פון אלערלייא טרויערקייט אונ דיא גיליבטע נשמה זאל גאט גידיינקען צו אלעם גוטין :

דיא תחנה זאל מאן בעטין ווער עס חס ושלום קראנק איז אז דיא גיבעטין זאל דער הערט ווערין פאר הקדוש ברוך הוא מיט אנדערע תפלות. אויך איז איין גרויסע מצוה אז מאן זאל בעטין פאר זיינע חברים :

סימן כג יתברך ער זאל זיין גילויבט דער אויבערשטער אונ צו אים איז דיא גירעכטיקייט אונ די שטארקייט אונ דיא הערליכקייט אונ די אייביקייט אונ די שיינהייט אין הימיל אונ אויף דר ערד אונ צו אים איז די קיניגרייך אונ איז דער הייבין צו אלע הויבט אונ ער גיוועלטיגט אין אונז אז זיין האנט איז צו אונז צו אכפער שטארקין אלע . דר גאט

דר

סכמ"ס ס'

דר דא איז דער ווארהאפטיגער פאטער דער בארעמיגער דר דא אײלט צו הײלן די קראנקע און הײלט אלע ווייטאג און דר דא לײזט אויס די טויטע צו לעבין ער איז דר בארעמדיג און דיים זעליג ער זאל שיקן צו מיר און צווישן אנדערע קראנקע פון ישראל איין רפואה שלימה און דו זאלסט מיר אויך ברײנגען און דו זאלסט ניט נידערין מיין לײב אין דר גרוב און פילן אויף מיר דר בארימונג און אנטפאנג מיין גיבעט פון וועגן צדיקים און חסידים די דא זיינן ווארין בגראבין דא און אין דר גאנצר וועלט קער דיך צו מיין גיבעט און פאר שטיי מיינע גידאנקען און זאלסט ניט שטיל שווייגן צו מיינע טרערין און אום ווילן דאס איך בין אהער גיקומען צו פאר שפרייטין מיך אויף דעם באגראבעניש פון צדיקים און חסידים די דאזיגע זיי זאלין באשיצין מיט איר פרומקייט און איר גירעכטיקייט אויף מיר און אויף כל ישראל און זאלסט מיר הײלן פון וועגן איר זכות ארפואה שלימה און הײלונג דאס לײב און איין הײלונג דר נשמה און זאלסט אונז בײנייען אז איין אדלער דאס זיי זיך באנייען די פעדערין און זאלסט מיר באנייען מיין יוגענט און זאלסט שיקן צו מיר און צו אלע קראנקע פון ישראל איין הײלונג פון ברכה איין הײלונג דר בארימקייט איין הײלונג דר לייט זעליקייט איין הײלונג וויסענליכע אנפלעקטע און פריד און לעבין אלאנג לעבין אן נויט און זאלסט מיר באשטעטיגען און אלע קראנקע פון כל ישראל אלע פסוקים די דא זיינען געשריבען אין דיין הײליגע תורה דורך משה רבינו פון מויל דיין גיהערטין איז עס ווארין גיזאגט און ער שפראך אויב דו וועסט הערין צום קול פון גאט דיין גאט און וועסט טאן דאס רעכט פארטיגע אין זיינע אויגין און דו וועסט היטין זיין גיזעץ דאס זעלביגע מאל, אלע די קריינק וואס איך האב גיטאן אין מצרים וועל איך ניט טאן אויף דיר דען איך בין גאט דר הײלט. און דו וועסט דינען דיין גאט וועט ער בענטשין דיין ברויט און וואסער און ער וועט אפ טאן קראנקהייט פון דיר. אלע קראנקהייט און ווייטאג פון מצרים דיא בײזע וואס דו ווייסט וועט ער ניט טאן אן דיר. און דורך דײנע קנעכט די נביאים איז ווארין גיזאגט אויב איר וועט וועלין הערין גאטס גיבאט דא וועט איר עסין דאס גוטס פון לאנד און איר וועט זאט זיין און וועט לויבין גאט זייער דאס ער האט גיטאן מיט אייך גינאד און וואונדער און איר וועט ניט פאר שעמט ווערין מיין פאלק איביג

אין אייער וועג. און איך וועל הײלן זיי און וועל באצאלין איין טרײסטונג צו אים. הקדוש ברוך הוא האט באשאפין אין רייד פון דיא לעפצין דר האט גירעט, איטיל פריד וועט זיין צו דעם נאהענטין זאגט גאט, עס וועט צו איך שיינן די ווס פארכטן מיין נאמן די זון פון איטל גירעכטיקייט און הײלונג אין איר פליגיל דאס דאזיגע מאל ווערין אנטפלעקט אז מארגין זיין ליכט און דײנע הײלן וועט שפראצין דען איך וועל אויף ברײנגען דיין הײלונג. דו גאט הײל מיר און לאז מיר ווערין גיהײלט און העלף מיר און לאז מיר ווערין גיהאלפין דען מיין הילף ביסטו. און ברײנג אונז איין רפואה שלימה צווא אלע אונזערע מכות דען מיין קינות דוא הײלסט און דוא ביסט ווארהאפטיג און דער בארעמיג. און אז מיין הויז גיזינד זאל זיין איין בונד דר בארימקייט און בונד דר הײלן און איין בונד פון בענטשונג און איין בונד דאס לעבין און איין בונד דעם פריד פון איצונד ביז איביג. אונזער גאט און גאט פון אלע באשעפעניש לייז אויס כל ישראל פון צרות און טרויערקייט און פר אלע בײזע קראנקהייט זאלסטו אונז באשירמען דר פרייא און פון דיין נאמען וועגין טוא עס אום ווילין דיין הײליגע תורה אום ווילן דיין הײליקייט אום ווילן דײנע מלאכים טוא עס [illegible] דײנט וועגין און ניט פון אונזער ווילין וועגן און אום ווילין דאס זיי זאלין ווערין אויס גיצויגען פון צרות דיין גיליבט פאלק העלף מיט דיין רעכטע האנט און ענטפער מיר אום ווילן אונזערע עלטערין אברהם יצחק ויעקב אום ווילין משה ואהרן אום ווילין דוד ושלמה אום ווילין זכות צדיקים וחסידים דיא דא ליגין אזו בין איך גיקומען צו לויבין דיין הײליגן נאמען טו עס אום ווילין שרה רבקה רחל ולאה און אום ווילין די צדקניות וחסידות די דא זיינען דיא דא ליגין אלע און דו זאלסט אונז באשירמען פאר בייזע באגעגעניש און פאר קרימענעש און דיין שטן זאלסטו פאר בארגין און זאלסט זיין אונזער העלפר און דו זאלסט אונז געבין צו פארשטין דיין הײליג הויז דא איז איצונד גידאכט און צו קושין די ערד און צו באווילגין זיין שטיין און שרייען פון דער פאר וויסטער שטאט און דארטין זאל זיין מיין באגרעבניש מיט אלע דײנע קנעכט דיא צדיקים און חסידים אמן:

דאס זאגט מען אויף פרײנדס קברים:

סימן כד שלום פריד אויף דיר און מיט פריד זאלסטו קומען אין דיין קבר דו זיסט פריד

פריד אונ אלע דיין הויז גיזינד איז פריד אלץ וואס גיהער צו דיר איז פריד אונ דיין נשמה זאל זיין אן גיקניפט אן לעבן אונ דיין אונטר לעהגען זאל זיין אין גן עדן מיט אנדערע צדיקים אין זעניפטיקייט זאל זיין אן גיקניפט אין דיא חסידים אונ דו האסט פאר געסן גאר אן מיר אונ דוא ווייסט מיין לייד אז מיין לייב איז איין גיבייגן פר איטיל צרות אונ די לייד איז נאהינט דען ער האט קיין העלפער דרום בין איך גיקומן אהער צו דיין באגרעבעניש אויף דיין קבר דר ווארטין צו לויבן גאט ב"ה דער שטארק אונ פארכצום איז אונ בעטין דיך מיט ביטערקייט פון מיין לייב אז איין ארעמער דר דא בעט אויף די טיר, אונ זאלסט דיך דר בארימען איבר מיר אונ זאלסט אויף שטיין גיך מיט גיבעט פר דעם קיניג דר דא איז איין קיניג איבר אלע קיניגין דאס ער זאל אונז העלפן מיט אלע זיין גינאד אונ מיט אלע זיין דר בארימקייט דען עם זיינן גיקומן דאס וואסער ביז אין מויל דער שטראם האט מיר פר פלייצט איך בין גיווארין מיד פאר גרוים דער שרעקעניש דא איז גיווארן פאר דארט מיין קעל אונ מיינע אויגין זיינן גיווארן פאר פינסטערט פאר גרוים וויינען. איך האף צו גאט דא האב איך מיר גידאכט מיין פלייש אונ בלוט ביסטו אונ דוא זאלסט בעטן אויף מיר דעם פאטר דר בארעמיגער ער זאל מיר שנטפערן אונ הייל מיך. ווען מען בעט פון אנדערע וועגן אזו זאל מען זאגן דען! פלונית בת פלונית) אונ צווישין אנדערע קראנקע מענשן ארפואה שלימה היילונג פון לייב אונ פון נשמה דר ווארטין איך זאל זיין שטארק אונ פריש צו גאט צו היטן זיין הייליגע תורה אונ זאל מיר געבן קראפט צו באשטעטיגען דיא מצות פון הקב"ה די לויטערע אונ זאלסט שיקן צו דער פילן דער בארימקייט היילונג אונ לאז מיר ניט שטארבן איין מיתה משונה אונ ניט איין מיתה דיא מיאום איז אונ דוא זאלסט ניט לאזין שטארבין מיך אין האלבע יארן נאר איך זאל אוים לעבן מיינע גאנצע יארן דא זאל מיין טייל זיין אין דאס אייביגע גוטן לעבן וואס איז ווארין בהאלטין צו דיא צדיקים מיר אונ מיין קינדס קינדער אונ עם זאל זיין דער ווילין צו פאר דיר פאטער דער בארעמיגער דס איך זאל זוכה זיין פון וועגין דיין זכות אונ זכות אנדערע צדיקים דאס עם זאל מיין באגרעבעניש אין הייליגען לאנד זיין, איך זאל זעהן מיינע קינדר אונ קינדס קינדר צו לערנען תורה אונ צו האלטין דיא מצות אונ עם זאל ווערין באשטעטיגט אן מיר דר פסוק אז דא איז וואהרן גיזאגט דורך ישעיה הנביא אונ עם זאל ניט וועהרין אפ גטאן פון דיין מונד אונ פון מונד דייגע קינדר אונ קינדס קינדער האט גיזאגט גאט פון איצונד אן ביז אייביג. אונ איך זאל זוכה זיין פון וועגין דעם זכות אונ אלע מיין הויז גזינד אונ מיין משפחה צו לעבן אונ צו פריד אמן:

דס זאגט מען אום ערב ראש השנה אונ אויך אום ערב יום כפור:

סימן כה שלום פריד אויף אייך איר צדיקים

דער גרונד פון עולם זיין ווילן זאל זיין אז אייער רוא זאל זיין בכבוד אונ דר זכות פון אייער תורה אונ אייערע מעשים טובים זאל מיר בייא שטיין אונ מיין הויז גיזינד וואס זיך צו מיר באהעפטין אונ צו כל ישראל אונ צו אונז אן דעם ראש השנה אונ אויך אן דעם יום כפור אן צו חתמענען צו סליחה ומחילה אונ דו זאלסט אונז פאר געבין דיא עבירות אונ עם זאל ווערן אן גישריבן לחיים טובים ולשלום צוא פרנסה אונ צו שפייז צו זעטיקייט צו בענטשונג אונ צו הילף אונ צו גיבענטשטע יאר אונ צו באגליקן אין אלע אונזערע הענד אונ דר ווייטר אונ באשירעם אונז פון אלע שטרויכלונג פון בייזע גזירות זאלסטו אונז באשירמען אונ מיר זאלין זוכה זיין צו רעכט פארטיגע קינדער זאלין לאנג לעבן אונ זאלן לערנען תורה אונ זאלן האבן מעשים טובים אונ זאלין זוכה זיין צו עושר אונ צו כבוד אונ עם זאל ניט אן זיי גוועלטיגן דער יצר הרע אונ זאלן חן געפינען אונ לייט זעליקייט אין דיינע אויגין אונ אין אויגן אירע זעהער. לייטזעליגער גאט דר בארם דיר אונ הער אונזער גיבעט אונ באוועער אונז אויף אלעם וואס מיר בעטן פר דיר אום ווילין דיין דער בארעמקייט אונ דיין גינאד דעם גרויסין אום ווילין דעם זכות די צדיקים דיא דאזיגע אום זכות די צדיקים די אין דר גאנצר וועלט אונ דו זאלסט אונז ניט פר לאזן פון דיר וייל דו הערסט מיין גיבעט. הער פון דר גאנצער וועלט זיי אונז מוחל אונ פר גיב אלע אונזרע זינד אונ פר גיב וואס איך האב גיזינדיגט אונ באשאף מיר איין יצר טוב אונ גיב אין מיין הארץ דיין ליבשאפט אונ דיין פארכטיקייט אונ דר יצר הרע זאל מיר זיין אונטער טעניג אונ זאלסט אונז באשירמען פר גזירות רעות אונ פאר בייזע גידאנקען אונ באהעפט מיין הארץ אין דיין גיבאט אונ עפן מיין מויל צו לערנען תורה אונ עם זאל זיין דער טאג ווען איך וועל שטארבן אז דר טאג פון מיין גיבארן

איך

איך זאל ניט ווערין גיפונען טמא אונ גיב מיר קראפט צו היטן דיין גיבאט אונ זאל זוכה זיין צו זעהן קומן משיח אונ שרייב אונז אן דעם ראש השנה אונ התמה אונז אן דעם יום כפור אונ טוא בנייען אונז אגוט יאר אונ גיב אונז אין גיזעץ צו אונזר שפייז פון דיין האנד זאל ווערן גיטאן אונ ניט פון איין האנד פון איין בשר ודם אונ דער הייך מיין מזל מיט גינאד אונ דר בארעמונג אין דיינע אויגין אונ אין די אויגין פון אלע מיינע זעהער אונ דר זכות פון דיא היילינגע צדיקים אונ זכות אירע מעשים זאל אויף אונז באשיצען אונ פיר שפרעכין אויף מיר אז דוא זאלסט אנטפאנגען מיין גיבעט צו גוטין אונ ניט לער פר דיר ווידער קערין אמן:

יהי רצון עס זאל זיין באוויליגט פר דיר גאט אונ גאט פון מיינע עלטערן עס זאל זיין באוויליגט אונ זאלסט אנטפאנגן מיין תשובה גאנץ פאר דיר אונ זאלסט הערן מיין גיבעט אונ מיין זכות זאל איבר וועגן מיינע עבירות אונ גיב אין מיין הארץ צו דיין ליבשאפט אונ דיין פארכט אונ שיק אויף אונז אגיבענטשט יאר אין גיזעץ אז מיר זאלין ווערן דר לייזט אונ גיטרייסט אונ זאלין ווערן גיהאלפן, אין יאר אז מיר זאלן זיין רייך אונ אגאר פון לעבן אונ פריד. אגאר פון גינאד אונ לייטזעליקייט אונ דער בארעמיג אין דיינע אויגן אונ אין אויגין אלע מיינע זעהער. אונ פאר גיב אונז אלע אונזרע זינד אונ לאז אונז לעבין צו דר לייזין. אונ באשירעם אונז פון בייזע גזירות אונ פאר ארימקייט פאר בייזע גישעבעניש פר דעם גיהנם פר חבוט הקבר פאר אבייזין שכן פאר אבייזין באגעגעניש פר עלינטקייט פר שמאכטקייט פר שעמהייט. אונ עס זאל ניט זיין אן אונזרע קינדר קיין פסול אונ קיין שאנד. אונ באשירעם אונז פון אלעם בייזין פאר מארד פאר שווערד פאר הונגער פאר גיפיינקעניש, פון פאר דארבן, פר אלערלייא טרויערקייט, פר זיפצן. אונ זאלסט באהיטין פאר אלעם בייזין אונ גיב קראפט אין אונזר הארצין אז מיר זאלין קענען טאן אגרויסע תשובה צו פאר דיר אונ זאלסט אנטפאנגען אונ גינעהנגען פר דיין כסא הכבוד. אונ מיר זאלן זוכה זיין צו די טעג פון משיח כ"ב אונ דם לעבן פון עולם הבא. אונ זאלסט דר פילן אונזר גיבעט צו גוטין ווענן דעם זכות פון די היילינגע צדיקים. אונ דוא זאלסט אנטפאנגן מיט דער בארימהקייט מיין גיבעט. עס זאל זיין באוויליגט די זאג פון מיין מונד אונ די גידאנקען פון מיין הארץ צו פאר דיר מיין באשעפער אונ מיין דער לייזער:

יהי רצון עס זאל זיין באוויליגט פר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערן עס זאל זיין דס יאר וואס דא קומט גוט אויף אונז אונ אויף דיין פאלק ישראל אונ דו גאט לייטער אונזרע זינד אונ טוא אפ אונזרע צובראכענע הערצער אונ קער אפ אונזער אום ריינקייט פון אונז אונ דוא האסט אונז פאר טריבין אונ האסט אונז גילייטערט אזו וויא מען לאזט צו גיין זילבער אין טיגל. אונ ניט ווענן שווער הערן דיינע אויערין דינגע אונזער גיבעט ניט ווארין גיהערט נייערט אונזרע זינד מאכן אצווישן שייד צווישן אונז אונ דיין הילף. אונ דו גיעדרעטער גאט וואס דו בריינגסט אויף אונז איז אלץ גירעכטיקייט. דוא טוסט אייטיל ווארהייט דען מיר האבין גיזינדיגט. צו דיר איז די גירעכט אונ צו אונז איז די שעמהייט אויף אונזער פנים. אונזער גאט דער בארעמיגער פאר גיב אונז אז מיר האבן ווידער גישפעניגט דען צו דיר איז דיא גינאד דוא בצאלסט איטליכן מענשן נאך זיין ווערק נאך. אונ דו גאט אונזר גאט דר אויס לייזער פון ישראל אום ווילן דיין היילינגן נאמען טוא מיט אונז רחמים דאס איז דיין לויב אז דיין נאמען ווערט גירופן אויף אונז גאט. אונ אום ווילן דיין ברית וואס דוא האסט גירופין אויף אונזרע עלטערן אברהם יצחק ויעקב דם זאל ניט פאר געסן ווערן פון אירע קינדר. אונ די רייד וואס דו האסט גיטאן אין איר מויל זאל ניט ווערן אפ גיטאן. אונ טוא אום ווילן דיין פאלק דיין ארב וואס דא איז איבער גיבליבן ווייניג פון פיל אז איין מאסט אויף שפיץ דעם בארג אונ אום ווילן ירושלים דיין היילינגע שטאט דאס דא איז ווארן גשמאכט אונ איז פון איר אויס גיגאנגען איר שיינהייט אונ איר היילקייט אונ איר באשיצונג איז ווארין פר ברענט אין פייער. אונ זעה וויא עס איז צו גאנגען אונזר מאכט איז ווארין פר לאזין אונ אלע פעלקר זיינן גיפריד אונ גישטילט אונ דיין פאלק ישראל זיינן ארום זייא זיינען טרויעריג אונ פר שעמט אונ פאר שניטן. גאט מיין הער וויא לאנג ווערסטו דיך ניט דר בארימן אויף דיין שטאט יהודה אונ ירושלים וואס דוא האסט דייא ניצארינט

גיצארינט פיל יאר . אונ זעה דיין פאלק
ישראל וויא זיי זיינן גאר נינידערט . מיר קערן
זיך אויף דר רעכטע זייט אונ האבן קיין הילף
ניט אויף דר לינקע זייט האבין מיר קיין דער
לייזונג ניט . נון איז די צייט אז דוא זאלסט
אונז העלפין נאר מיר שעמן זיך מיט אונזרע
ווערק אונ פר שעמט מיט אונזרע זינד, אונזר
פנים איז שווארץ פון וועגין זינד אונ איין
גיבוקט אונזר הויך פון וועגין זינד אונ שולד
אז מיר האבן קיין פנים צו ווידער קערין אונ
שטעהן צו אויף הייבין אונזר הויבט אונ מיר
טוען זיך אן לעהנען נייערט אויף דיר. אונזר
פאטר אין הימיל העער פון דיא גאנצע וועלט
טוא צו דיא לעבעדיגע אז זייא זאלן ניט זיין
אז דיא טויטע, קען מען דען גידיינקען דיין
ווארהייט אין קבר נאר די לעבעדיגע קענען
דיך לויבן דיינע וואונדר זאל ווערן גיטאן צו
אידעכעניש . עס זאל זיין דיין ווילין צו פאר
דיר אז דאס יאר וואס דא קומט אויף אונז
זאל זיין גיבענטשט, זאל זיין צו ברכה אונ
גזירות טובות אונ פיל קארין אונ ווייין . איין
יאר צו באשירמענגען אונ באגליקין . איין יאר
צו באשטעטיגין אין דיין בהמ"ק . איין יאר
וואס דיא פירות זאלין זים זיין . איין יאר צו
פאר געבין אלע אונזערע זינד . איין יאר אז
אונזר ברויט אונ וואסר זאל זיין גיבענטשט .
איין יאר פון גוט האנדיל . איין יאר אז מיר
זאלין קומן אין אונזער בהמ"ק . איין יאר פון
זעטיקייט . איין יאר אונזער פרוכט פון בויך
אונ פרוכט אונזרע שאף זאל זיין גיבענטשט.
איין יאר אז דוא זאלסט פירין אונז אויף דעם
וואהר אין אונזער לאנד ירושלים . אונ דער
בארעמונג אז דוא זאלסט דיך דער בארעמען
איבר אונז , דו זאלסט אונז בריינגן פרייליך
אין אונזר לאנד אונ דוא זאלסט אונז עפענען
דיין גוטין אוצר אייער זאל ניט דארפין קומען
געטין צו דעם אנדערין נייערט דוא זאלסט
געבן בענטשונג אין די ווערק וואס מיר טוען
אונ זאל באוויליגט פאר דיר זיין אז עס זאל
ניט פר פלייצין די הייזער ביז די וואס וואונען
בין טייך, אונ איר מתים שטייט אויף אונ דר
וועקט אייך אונ בעט ביי דעם הויכן גאט אז
ער זאל דר פילין אונזער גיבעט מיט אגוטע
מאס צו הילף אונ צו דער בארעמונג . ווייל
מיין ווילין איז צו טאן דיין ווילין ווען ניט דר
יצר הרע, דרום טוא אים אפ פון אונז אונ
עס זאל ווערין גיטאן דיין ווילין מיט גאנצין
הארצן אין דעם טאג אונ אלע טאג אונ זאל
ווערן אפ גיטאן די פר מידונג אונ זאל ווערן

ס"ב"א ס'

פאר גיטייגט דיא גידאנקן פון די בשעפעניש
אונ זאל זוכה זיין צו דיא שיינקייט אונ זאל
טרייסטין אונזער הערשאפט וואס זיי האבין
גיזאגט אויף אונז אונזערע נביאים אימער
אונ אייביג אמן :

דאס זאל מען זאגן ערב ראש השנה אונ ערב יום כפור אונ
אויך אום ערב ראש חודש :

סימן כו יי גאט דער הער פון דר וועלט עס
זאל זיין דער ווילין פאר דיין כסא
הכבוד דוא זאלסט דיך דר בארימן איבר מיר
אונ איבער מיינע קינדר אונ מיין הויז גיזינד
אונ ציא אוים מיין משפט מיט לויטערקייט
אונ ניט מיט דיין גרים צארן זאלסטו משפטין
מיך בלוט אונ פלייש . גאט דער הער פון
ישראל טוא דאס פון וועגן די צוועלף טויערן
פון ירושלים די דא זיינן אן גיבריט קעגן די
צוועלף שבטים פון ישראל אונ פון דיינע
טויערין פון ציון דיא דא זיינען גילויבט קער
ווידר די וואונונג פון יעקב אונ דער בארעם
דיך איבער מיר אונ איבער מיין הויז גיזינד
פון דיין נאמן וועגין אונ גיב אונז אגוט לעבן.
גאט דר הער פון ישראל טוא עס פון וועגין
דיין גידעכעניש אונ פון וועגין דיינע וואלקין
דר דא איז גיצאנגן פר ישראל אז זייא זיינען
גיגאנגן אוים מצרים ארוים דעם וועג גלייך
צו מאכן אונ פון וועגין די פייערדיגע זייל די
דא איז גיגאנגען פאר ישראל ביי נאכט צו
לייכטן זיי אונ דער בארעם דיך איבער מיר
אונ איבער מיין הויז גיזינד פון דיין גינאד.
גאט דער הער פון ישראל טוא פון וועגן דיא
גיזאנג די לוים די דא גיזונגען האבן אונ זיינען
גישטאנען אויף דעם בערעט אז דאס בהמ"ק
איז גישטאנען אזו דער בארים דיך איבער
מיר אונ איבער מיין הויז גיזינד פון דיין
נאמענש וועגן. גאט דר הער פון ישראל טוא
עס פון וועגין דאס גיזאנג וואס זייא האבין
גיזונגען איתן האזרחי די גינאד פון דיא וועלט
וועל איך זינגן פון גיבירד צו גיבירד אונ איך
וועל וויסן צו טאן דיין ווארהייט אין מיין מונד
אונ דר בארעם דיך איבר מיר אונ איבר מיין
הויז גיזינד אונ גיב מיר ליבר גאט מיין שפייז
אונ מיין באדערפעניש . ליבר גאט איך בעט
דיר דו הער פון ישראל טוא עס פון וועגין
דעם גיזאנג די דא האבן גיזונגען די ערשטע
אויבין אונ אונטין אונ דר בארים דיך איבער
מיר אונ איבר מיין הויז גיזינד פון דיין נאמען
וועגין אונ גיב אונז איין פאר געבונג אויף
אונזרע זינד. גאט דער הער פון ישראל טוא
דאס פון וועגן גיזאנגן וואס גיזונגן האט אדם

הראשון

הראשון אונ פון וועגין אז ער עס גיזונגן האט אן שבת עס איז גוט צו לויבן גאט צו זינגען צום אויבערשטין אונ דר בארים דיך איבער מיר אונ איבר מיין הויז גיזינד. גאט הער פון ישראל טוא עס פון וועגין דעם גיזאנג וואס דוד המלך עליו השלום האט גיזונגען אויף דעם דאס מען האט מחנך גיוועזן דס בהמ״ק אונ פון וועגין דיא פופצין גיזאנג וואס ער האט גיזונגן אויף דיא פופצין שטאפלען אונ דער בארעם דיך איבער מיר אונ איבער מיין הויז גיזינד מיט דר בארימקייט. גאט דר הער פון ישראל טוא עס פון וועגין דעם גיזאנג וואס דיא וועלין דער נאך זינגען אויף לאנד יהודה, די שטאט דיא שטארקע וועט זיין צו אונז צו הילף ער וועט ווידער טאן דיא קליינע מויער אונ די גרויסע מויער. גאט דר הער פון ישראל טוא עס פון וועגן דעם גיזאנג וואס ישראל וועלן זינגן ווען די מתים וועלין לעבעדיג ווערין לעתיד לבא אונ זייא וועלין וויסן אז דו גאט האסט גיטייט אונ לעבעדיג גימאכט אונ דוא האסט זייא אין גרוב פון גיהנם ארין גיבראכט אונ האסט זייא ווידר אויף גיבראכט זייא וועלין זינגן גילויבט איז גאט אז ער האט לעבעדיג גימאכט די מתים אונ דר בארים דיך איבר מיר אונ איבר מיין הויז גיזינד וועגין דיין דר בארימקייט אונ גידיינק דעם זכות פון יוסף הצדיק. גאט דר הער פון ישראל טוא עס פון וועגין דיא צעהן גיבאט וואס דוא האסט גיגעבין אויף דעם בארג סיני אונ פון וועגין היייליקייט פון דעם בארג סיני אז דאס פרייד האט זיך דער היצט אונ איז אויף גיגאנגן קענין דעם הימיל אזו הויך אז מען קען נעהן אין דרייא הונדערט אונ דרייסיג יאר, אלע דיא הערין פון דעם לאנד האבן גיזעהן דיין שטארקייט אונ מאכט אז מען האט דיא תורה גיגעבין דענסט מאל דאבין דיר גילויבט אלע דיא קיניגן פון לאנד אז זייא האבין גיהערט דיין זאג אונ דער בארעם דיך איבער אונז אונ גידיינק דיא זיכערהייט פון משה רבינו דר נביא. גאט דר הער פון ישראל טוא עס פון וועגין וואס שפרייטין אונ הויכין אלע הויכע בערג אונ אלע הייך אונ אלע בוימער פון וואלד צו גיבענען גיזאנג פאר דיר דאס דוא האסט גיגעבין דיא היילינע תורה אונ דר בארים דיך איבר מיר אונ איבר מיין הויז גיזינד פון וועגן דיין דר בארימקייט אונ גדיינק דיין זיכערהייט פון אהרן הכהן. גאט דער הער פון ישראל טוא עס פון וועגין דיין גיין מיט ישראל אין דר וויסטעניא דיא גרויסע דיא פארכטיגע פערציג יאר אין אזו אלאנד וואס נים גיזייט איז אונ דר בארים דיך איבר מיר אונ איבר מיין הויז גיזינד וועגין דיין נאמן אונ דער הייך דיא הערשאפט פון ישראל טוא עס פון אונזרע מוטערס דיא הויך דיא וועלט דיא האבין גיבויעט דאס גיבייא פון ישראל אונ דער בארים דיך איבער מיר אונ איבר מיין הויז גיזינד פון וועגין דיין נאמן אונ פר לענד אלע דיא מקטרגים פון אונז. גאט דר הער פון ישראל טוא עס פון וועגין דעם גיזאנג דאס דיא מלאכים זינגען שירה איבין אונ וועגין דעם גיזאנג וואס מען האט גימאכט פון וועגין דיין נאמן אונ דיין היייליקייט אונ צו רייס דעם בייזין גזר דין. גאט דר האר פון ישראל טוא עס פון וועגין דיא היייליקייט דאס אוים דר ווייילטע פאלק אונ פון וועגין דיא היייליקייט פון דעם טאג שבת דר איז גרעסער אידר אלע טעג אונ זעניפטיקייט אונ לויב אונ היייליקייט אונ רואונג צו דיא לעבעדיגע לייבר אונ גיערהטע אונ נוטע מעהר אידר אלע טאג אונ דער בארים דיך איבר מיר אונ איבר מיין הויז גיזינד אום ווילן דיין באגערונג אונ דער פיל אינזר האלז צו נוטין איך טוא דיך בעטין גאט אין דר צייט דיא בווילינע. איך בעט דיך גאט דר הער טוא עס פון דיינעם נאמן וועגין וואס פר בארגין איז פון אלע דיא לעבעדיגע אונ פון זכות אונזער פאטער אברהם יצחק ויעקב דס דו ביסט גיוועזן תמיד זייער העלפר אונ האסט זייא באשיצט אין דיא לייד אונ דער בארעם דיך אויף מיר אונ אויף מיינע הויז גיזינד אזו וויא עס שטייט גישריבין אין פסוק עס איז נאהינט די הילף פון גאט אונ מיין גרעכטיקייט צו אנטפלעקן. איך בעט דיך גאט דר דא זיצט אויף דעם שטול פון רחמים שרייא אן אונ צו ברעך אונ צו שטוים אונ שרייא אוים אונ צו פיר אונ טוא אפ פון מיר אונ פון מיינע צוויי הונדערט אונ אכט אונ פערציג גלידר אלע דיא שדים אונ מזיקים קער אפ דר דא הערט צו איטיל לויטערקייט אונ בשירעם מיך פר בייזע באגעגעניש אונ צארינדיג מארד אונ פון יצר הרע אונ דלות מיט אלע אירע חברותה אונ דיא בהעפט זייגין צו מיר אונ אלע די אויף מיר שטייען צו בייזין זאלסטו אוים רייסין זיי אונ זיי נאך יאגן מיט צארין אונ זאלסט פר טילין זיי אונטר דעם הימיל פון גאט, אונ צו מיר מיין גאט היילינער מיט אלע היייליקייט אונ מיט בעגיטשונג זאלכטו׃

זאלסטו מיך בענטשין פון די גוטע בענטשינג און זאלסט מיר געבין גוטע קינדר זיי זאלין תורה לערנן און מיט קינדס קינדר די טוען דיין ווילן און האלטין דיינע מצות און ווען איך וועל דיך אן רופין זאלסטו מיר ענטפערן און אז איך וועל ריידן זאלסטו מיר צו הערין אז דר פסוק שרייבט אידר איך וועל דיך אן רופין זאלסטו מיר ענטפערין און אן דיין רידין וועל איך הערין און די שעה זאל זיין איין שעה איין דער בארימטע איין שעה פון באווייזונג איין שעה פון פאר נעמונג און זאלסט מיר ניט ווידער קערין לער פאר דיר גאט דו גאט פאר גיב אונז פאר נעם אונז און עס זאל ניט שטיין פאר מיין גיבעט קיין שטן און קיין יצר הרע און קיין מקטרג און פאר מישונג און קיין מכשול און קיין בייזער פיר שפרעכער און זאל באשטעטינין אן מיר דר פסוק וואס דו וועסט ריידן וועט ווערין באשטעטיגט . דר לייכט אליכטונג אויף דיין דינסט מויד העלף מיר אזו ווי דיין גינאד אז עס זאל זיין צו באווילינג מיין נידאנקען פון מיין הארץ פאר דיר גאט מיין באשעפער אמן סלה:

דאס זאגם מען אום ערב יום כפור:

סימן כו יי גאט מיין גאט איבר אלע קרייטער

דו ביסט גירעכט גאט און דיין משפט איז גירעכט דר גאט דר גרויסער דר שטארקר און פארכצום דאס באשעפעניש איז אלץ פון אים באשאפין דו האסט באשאפין די וועלט צום ערשטין דיין גינאד דאס גרוים איז צוא פאר נעלטין דען מענטשין צו ווייזין וויא פיל נוטס דוא האסט פאר געלטיגט צוא די דא האפין צוא דיר און איטליכן מאן נאך זיינע ווערק וואס ער האט גיטאן און פון פריער האסטו אונז צו וויסין גיטאן און אנטפלעקט דאס אין זעקס טעג האסטו בשאפין הימל און ערד און אין זיבעטין טאג האסטו גירועט דען זעקס טויזנד יאר שטייט דיא וועלט און אין דעם זיבענטין טאג וועט איטיל רואונג זיין און די ימים טובים ווערין גירופין נאטס ימים טובים דען די ווייזין אויף רוען נאך אויף פאר בארגענע און וואונדער זאכין צווישן די לייט זיינע מאכט אויך די שיינהייט פון זיין קיניגרייך און וואס ער וועט טאן הינטין נאך די לייטין דאס נאך פון זיין פארכט דען פסח איז אסימן אז ישראל זיינען נית אנגען אוים מצרים נוא דר נאך וועלין זייא זיצין אין ארץ ישראל מיט פריידין און זיבערליך דר נאך ציילט מען זיבין וואכין ספירה איז גליך אז איין שמיטה איז איין רמז פון וועגן דאס דער בית המקדש איז חרוב גיווארין דאס זייא האבין ניט גיהאלטין קיין שמיטה. דר נאך איז שבועות אטאג נאר עס איז ארמז דאס בית שני איז ניט חשוב גיוועז ווי דאס בית ראשון. דר נאך איז לאנג קיין יום טוב ניט איז ארמז אויף גלות דאס ערשטער גלות איז נאר זיבעציג יאר גיוועזן דען איבער צייערע זינד איז ניט אנטפלעקט דאס ענד און ווען די צייט וועט קומן אז משיח וועט קומען דעם זעלביגען טאג וועט מען בלאזין מיט דעם שופר גדול אז זיי זאלין פריי אוים גיין וועלין קומען אלע די דא פאר לארן זיינע גיוועזן אין לאנד אשור און אין לאנד מצרים און גאט וועט קיניגין איבר די גאנצע וועלט. דר נאך איז ראש השנה איז ארמז אויף דער גאולה דענסטמאל וועלין אלע אין איין שפראך אן רופין גאטס נאמן און וועלין זאגין דוא ביסט איין איינציגער גאט , און ווען די מלאכים פרעגין השם יתברך ווען ראש השנה איז אזו זאגט השם יתברך מיר וועלין פרעגין אונטין דעם בית דין דען זיי האבין מאכט צו דר ווייטערין און נעהנטער צו מאכין די צייט אזו אויך די גאולה איז דר ווייטערט און אז מיר וועלין תשובה טאן וועט השם יתברך ברייגען משיח דען אלע רגע איז די צייט. דר נאך איז עשרת ימי תשובה איז ארמז אויף דיא טעג פון ימות המשיח און עולם הבא דענסטמאל וועט צו דעם בן אדם זיין איין רואונג פון אלע זיין ווערק צו טאן דעם ווילן פון השם יתברך און וועט אים ניט אויף האלטין קיין זינד און דער ווייטערט אונזער טרויערקייט און קיין טויט וועט ניט זיין און מיר וועלין ריין זיין גליך אז דיא מלאכים און וועלין אלץ טאן גאטס ווערק ניט צו עסין און צו טרינקען און פריליך זיין נאר צו לייטערין דיא נשמה און לויטער צו זיין אן טאג דעם גרויסין און פארכטיגין און זאל זיין ריין און הייליקייט און דרויף איז מרמז יום כפור איז איטיל תשובה און אויך די טויטע וועט השם יתברך לעבעדיג מאכין דר ווארטין וואס זיי האבין ביי זייער לעבין ניט קענען פאר ריכטין מחמת זיי זיינען טרוד גיוועז וועלין זיי דר נאך פאר ריכטין און ביי דר תשובה שטייט ערשט גאט דען ער לאזט זיך גיפינען אזו אויך דיא זעלביגע טעג איטליכער וועט קומן אין הימיל אויף זיין ארט און ווי אום יום כפור איז קיין פיינדשאפט צווישין ישראל אלע זיינען גליך מיט איין הארץ אזו וועט אליהו קומען איין טאג דר פאר אידער משיח וועט קומען און וועט ווידער קערין דאס הארץ פון די קינדער

צו די פאטער אונ מיר וועלן זיין אין ווייסן אן גיקליידט אזו וועלין מיר זיין אז יום כפור אונ סוכות דאס איז איין רמז מיר וועלין דער נאך אין דעם טאג זיין אום צו אנטפאנגען לוין פון השם יתברך אונ אזו ווי די שמחה פון סוכות איז גאר גרויס אזו פיל מער וועט דער נאך די שמחה זיין דעם זעלבינגן טאג אונ מיר וועלין זיצין אין סוכה של לויתן, אונ דר נאך אין הושענא רבה איז גמר דין אונ איז גימישט אין אטייל זאכין איז ער קודש אונ אטייל איז ער חול איז ארמז אויף די מיטיל לייט די זיינן קיין צדיקים אונ אויך קיין רשעים די זייגען אין משפט אונ דר נאך וועט דר קענט ווערין איין טאג צו גאט דען צו אבינט וועט זיין איטיל ליכט אונ השם יתברך וועט אנטפלעקן נייע וואונדר פון דר תורה אונ דרויף איז מרמז שמחת תורה אז מיר האפין אלע אויף דער נחמה זאל זיין אונ דענסטמאל הייבט מען אן צו לערנען תורה דרום זאל זיין דער ווילין פון גאט אונ גאט דער זאגט אויף דעם אן פאנג וואס דר סוף וועט זיין דאס דו זאלסט לאזין אונז אנאמען אונ איבער בלייבונג אונ מיר האבין זיך דעם טאג גישטעלט זאלין מיר זוכה זיין צו זעהן דיין ליכט אונ פיל גוטס אונ אלע זיכקייט זאלסטו אנטפלעקין אונז אונ זאלסט ווידר אויף וועקין אונ לעבעדיג מאכין צו פר דיר אייביג אונ ווען גלייך איינער איז חייב גיוועזן זאלסטו דיך ניט קערין צו זיין חוב נאר זאלסט דיך קערין צו זיין גוטץ אונ זאלסט ניט צאלין דעם וואס ביוז טוט דען מיט דיר איז פר געבונג דו ביסט גאט דר גרויסער גאט צו פר געבין גרויסע עבירות אויך גיב אלע גוטע ברכות צו די וואס נאך לעבן אונ אין דעם יום כפור זאלסטו אונז פאר געבין צו ריינגין אונז פון אונזערע זינד אונ אין דעם יום הדין גידיינק גאט די היילינגע לייט די דא זיינען אין די ערד אונ האבין קיין זינד גיטאן נייערט פון אדם הראשון ווען ער האט גימוזט שטארבין (אום זכות פון אלע צדיקים זאלסטו פאר שטערין פון אונז דעם צארין) אזו זייגען זיי אויך גישטארבן, זייער זכות אונ זכות פון אונזערע אבות אונ זכות אלע צדיקים זאלסט דו פאר שטערין פון אונז דעם צארן, זאלסט דר פילין אונזער באגער מיט גרויס דר בארעמקייט אונ מיר זאלין זוכה זיין צו לויטערקייט מיט אלע אונזער פאלק די דא קומען פון זאמען אונזערע עלטערין אברהם יצחק ויעקב. זאל זיין בווילינגט די זאג פון מיין מונד אונ די גידאנקן פון מיין הארץ פר דיר גאט פון מיינע עלטערן

עס זאל זיין אונזער גיבעט אזו אן גינומען פר דיר אזו ווי דם גיוויירץ פון קטורת אונ זאלסט דער פילין אונזער הארץ באגער צו נוטין פון דעם זכות אלע צדיקים אונ צדקניות אונ חסידים וחסידות אונ היילינגע די באגראבין זייגען דא אונ זאלסט אונז ניט ווידער קערין לער, אונ מיט פריד זאלט איר קומען אויף אייער גילעגער אונ אן דעם בוך פון די לעבעדיגע זאל אייער זייל אן גיבונדין זיין אונ מיין זייל זאל זיין מיט אייך אין גן עדן אמן סלה:

ווען איינער איבער פעלד רייזט אונ טרעפט אן דאס ער קומט אויף דעם בית החיים זאל ער זאגין די תפלה וואס דא שטייט בסימן א׳ צדיקי יסודי עולם אונ אויך דער נאך וואס מען זאגט אלע טאג אויף דעם בית החיים אזו ווי אויבן שטייט אונ דער נאך זאל מען זאגין די תפלה סימן לא:

דאס זאגט מען ווען מען גייט פון בית החיים:

סימן כח שלום פריד צו אייך איר עגגיל דיר גאטס פריד אויף אייך אלע צדיקים

אונ חסידים דו האסט געגרונד פעסט די וועלט גילויבט זאל זיין אייער אויס גיין אונ אייער קומען מיט גרויס פרייד נוא איצונד גייא איך אוועק מיט רשות פון שטערין די הימיל אונ אויך מיט רשות פון דעם קיניג פון דר גאנצר וועלט אונ אויך רשות פון אלע היילינגע מלאכים אונ אויך רשות פון אלע צדיקים אונ צדקניות אונ אויך חסידים אונ חסידות די דא זייגען היר באגראבין אזו גייא איך איצונד אוועק אבער איר זאלט מאכין דאס מיין גיבעט זאל גיין פר הקדוש ברוך הוא מיט דער בארימקייט אונ זאל זיין אן גינומען אונ מיינע טרערין אונ מיין גיבעט זאלין ניט לער קומען אונ אייער זכות זאל מיר העלפין וואו אהין איך וועל מיך קערין אונ אייער גירעכטיקייט זאל גיין צו פר אונז אונ עס זאל זיין צו ווילין מיין זאג פאר הקב״ה מיין באשעפער אונ מיין דער לייזער אמן סלה:

ווען איינער מאכט איין שמחה זאל מען דאס זאגין אין דער היים אדער אויף דעם בית הקברות:

סימן טוב ומזל טוב אויף מיר אונ אויף כל ישראל אמן:

סימן כט רבונו של עולם עס זאל מיר זיין מיין שמחה וואס איך מאך צו איין

גרויסע פרייד צו שמחה אונ צו ששון אזו קום איך (פלונית בת פלונית) צו אייך צו זאגין מיין פרייד אלס איך טוא אויס געבין מיין טאכטער (פלונית בת פלונית) אדער מיין זון דר מיט אזו זאל אייך אויך איין שמחה געבין אויף יענער וועלט נון קום איך צו אייך בעטן אז איר זאלט בעטין פאר מיר אונ פאר מיין

מאן

מאן אונ פאר מיינע קינדר אונ פאר דעם חתן אונ פאר דר כלה אז עס זאל קיין עין הרע ניט שולט זיין אונ עס זאל ניט פר שטערט ווערין מיין שמחה:

רבונו של עולם אלס איך זאל מיר האבן אויס דער וויילט אזו איין טאג צו מיינער שמחה דאס איך דא מאך זאל מיר חס ושלום קיין פיינדשאפט צו קומן. ליבער גאט דוא זאלסט מיר געבין חן אין דיינע אויגן אונ אין לייטינס אויגין:

רבונו של עולם עס זאל זיין אין דעם טיש אין דער שמחה וואס איך מאך מיט פריליכקייט אונ אויך מיט גרויס פרייד דיא אלע דער גיזעלין שאפט די דא זיצין ביי מיין טיש בעט איך דיך זייער אז עס זאל זיי קיין עין הרע ניט שולט זיין. ליבער העער גאט דו זאלסט מיר באשירמענען אונ מיין מאן אונ מיין חתן אונ מיין כלה פאר איין עין הרע:

רבונו של עולם אין פרייד זאל מיר די שמחה איין גיין אונ אין פרייד זאל זיא פון מיר ווידער אויס גיין אונ אז איך זאל דר לעבין ביי זיי צו זעהן פיל עושר אונ כבוד אונ אז איך זאל דער לעבין אז זיי זאלין האבין אין נוט הארץ פיל גוטס צו טאן אז זייא זאלין האבין איטיל ברכה אונ הצלחה אין אלע אירע ווערק. וואס זייא וועלין טאן, ליבער העער גאט דוא זאלסט זיי בענטשין מיט פיל מזל אונ ברכה דס זיי זאלין ניט וויסין פון קיין צרות אמן:

ספר החיים

סימן ל ראו זה דבר חדש, גיט אכטונג אויף דער נייע תחנה וואס איז ארויס גינומען גיווארין אויס מקובלים ספרים עס טאג דאס לייענען בעלי בתים אז דעסט גלייכן ווייבער אונ מיר האבין דער צו גישטעלט דיא תפלה אויף לעבין אונ פרנסה אונ וואס מען זאל זאגין אויף דעם בית החיים בימים נוראים דרום זאל איטליכער פריער אכטונג געבין אונ לייענען דיא תחנה. ובזכות זה וועט איר זוכה זיין צו דער לעבין עד ביאת הגואל אמן:

שלום פריד אויף אייך אונזערע העררין מורינו ורבינו פון איצונד ביז אייביג מיט פריד זאלט איר רוען אויף אייער גילעגער אונ איר זאלט אייך ניט מצער זיין פון וועגין די צרה וואס דיינע קרובים באטרעפט דאס זיין רואונג זאל זיין אין דיקען וואלקען אין פאר בארגעניש דאס אלע העכסטין אין שאטין דעם אלמאכטיגן גאט ווערסטו איבער געכטיגען וואול צו דיר אז דוא האסט זוכה גיוועזן צו גיין נאך דיין באשעפר אן צו צינדען דיין ליכט אונ האסט גיטאן ווייזין אונטער ישראל גיזעץ רעכט פארטיגע אונ גוטע גירעכט צו מאכין גירעכט די קינדער דיין גיבירד אונ נוט איז צו אייך ווייא גרויס איז אייער לוין זייער, דר קיניג דער גרויסער דר היילינער גילויבט איז זיין נאמען פון אייביקייט ער וועט אייך צו מאכין לעבן אייך אונ אויף צו שטעלין מיט אלע אנדערע צדיקים אונ חסידים פון דר וועלט אונ דו זאלסט זוכה זיין לעולם הבא וואס איטיל גוטין איז אייביג אונ דר מייען מיט דר מיאונג פון דעם אלמאכטיגן גאט, אונ אלע די בהמות די אויף מוזינד בערג טוט אפ ווידין אונ דער לויתן אונ אלטין וויין פון ששת ימי בראשית אונ אז ווי דוא אין דיינעם ארבעט האסט גיארבעט אויף דיזער וועלט אונ האסט דיך מתעסק גיוועזן אין דער תורה קעגין דעם ווערסטו פון איינער שאר צו דער אנדערע גיין אונ פון איינער ישיבה צו דר אנדערע דארטין זאלסטו זוכה זיין צו הערין חידושי התורה לעתיד לבא עס זאל זיין באוויליגט פאר אונזער פאטער אין הימיל אונ אום ווילין זכות פון אנדערע צדיקים אונ חסידים די דא רוען דאס דו זאלסט פאר געבין מיר גאט אויף אלע מיינע זינד דען אום ווילין דיין כבוד בין איך גיקומען אהער צו לויבין דעם נאמען גאטס דעם גרויסין אונ פארכצוטען אונ צו פאר שפרייטין מיר אויף דיין קבר אונ צו בעטין דיר אז דוא זאלסט בעטין פאר מיר דאס גאט זאל מיך בשירמענן פאר רויבין אונ פאר ברעכענ'ש אונ פון אנגסטין אונ שרעקעניש אונ פון אמיתה משונה אונ פון בייזע שעות אונ גאט זאל שיקין בענטשונג אונ גליק אין אלע ווערק פון מיינע הענט אונ ער זאל היילין מיינע קריינק אונ ער זאל בענטשין מיין שפייז אונ גיטראנק אונ זאל אפ טאן אלע ווייטאג פון צווישין מיר אונ זאל מיר באשיצין פון פיינד אונ פאר גזלנים אונ גיב מיר אונ כל ישראל אגוטע מתנה אום ווילין אייער זכות אונ אייער גירעכטיקייט אונ גאט זאל מיר געבין דאס אייביגע לעבין אונ זאל מיר מבשר זיין גוטע בשורות אונ גאט זאל מיר מאכין הערין גוטע שמועות אונ השם יתברך זאל מיר געבין איין לאנג לעבין אונ איין גיזונט יאר אונ פריד איך זאל זיצין אין מנוחה אונ גאט זאל ניט פאר שניידין מיט די זינדיגע מיין זייל אונ מיט די לייט די דא בלוט פאר גיסין אונ השם יתברך זאל מיר ניט פאר שניידין אין די העלפט פון מיינע טעג אונ ער זאל דר פילין די צאל מיינע טעג מיט

גוטע עלטער אונ עס זאל מיר ווערין גימערט קלוגהייט אונ וויסין שאפט אונ פאר שטאנד אונ לייט זעליקייט אונ גינאד אונ דער בארימהקייט צו פאר גאט אונ פאר זיין כסא הכבוד אונ פאר אלע באשעפעניש דיא דא זעהן זיין ענגילט אונ פאר איינע מיין הארץ צו לויבין השם יתברך אונ צו פארכטין זיין נאמען אונ גייג מיין הארץ צו טאן גאטס ווילין מיטין גאנצין הארצן, השם יתברך זאל הערין די שטים מיין גיבעט אונ דו זאלסט מיר ניט לאזין ווידער קערין ליידיג פון צו פאר דיר:

הייב אויף דיינע אויגין קעגין הימיל אונ זאג דאס:

אנא איך בעט דיך הער פון דר וועלט דער בארעמיגער גאט פאר וואר איך האב גימיסט גרייפט איך האב גיזינדיגט אונ גימיסעטייט אונ האב גיטאן ביז אליין אונ אויך דורך אנדערע איך האב מעשים רעים גיטאן עס סיא אין דעם גלגול אדער אין אנאנדערין גלגול אלע מיינע בייזע מעשים זיינען ניט צו פר שמיין. דר בארעמיגער גאט הער מיך גאט פאר גיב מיר אונ טוא מיך אויף ריכטין מיט גינאד דען וואס בין איך וואס דו האסט מיר גיבראכט ביז אהער אונ איך בין דיר נישט נוץ גייערט מיט דיינעם גרויסין גינאד מיך מזכה צו זיין האסטו מיר באשאפין אום נישט האסטו מיר צו עפעס גימאכט אונ ווייל איך האב גיטאן בייזע מעשים שטראף מיר ניט מיט דיין צארין אונ ווען דו זוא ווילסט טאן צו מיר פאר וואר עס ווער מיר בעסער דאס איך ניט ווערין באשאפין גיוואורין אבער דוא זוכסט אין אן פאנג ביי דר זאך ווי זיין ענד וועט זיין דרום האסטו גיפעדערט דיין דער בארימהקייט פאר דיין דין אונ דיין מנהג איז צו דר לייגערין דיין צארין צו די בייזע אונ צו די גוטע דען גאט איז גוט צו אלע אונ זיין דער בארימהקייט איז איבער אלע ווערק עס פרייען זיך ישראל מיט זיינעם באשעפער אונ ווען מיינע מעשים זיינען גורם אין צווישין שייד צווישין הייליג אונ צווישין אום הייליקייט זאלסטו אויס דר ווילין אונ גינעהגען אונ דער נייען, מאך ווידר קערין אונז גאט צו דיר מיר וועלין תשובה טאן אונ מיר וועלין לויבין דיך אין ליבשאפט אונ זיי זאלין ניט צו דעקין די וואלקין די תפלות זאלין קענען צו דיר קומען אונ טוא מיר ענטפערין אונ עס זאל זיין באווילינט די רייד פון מיין מויל אונ עס זאל מיר ניט גירעכינט ווערין צו שאנד עס זאל באוויליגט זיין צו פאר דיר אז ווען איך וואלט

גיהאט זייער ארעכטין מליץ מיט ליב גיזאנג אז משה רבינו האט גיזונגען אז ישיר אונ מיין גיבעט זאל גירעכינט ווערין פאר גאט אז דס גיזאנג פון דוד המלך אונ גלייך איך האב מכוין גיוועזן פון דיינע סודות פון הימיל אונ עס זאל דיר זיין ליב אונ זיי. אונ איך רינגיל איצונד ארום דאס קברות פון די צדיקים די הערין פון איטליכער נשמה דר ווארטין דאס די טויטע זאלין בעטין אויף מיר אונ פיל מאל ווערט איין נשמה פון דר אנדערע נשמה באשטעלט אונ אז ווי אצווייג אן איין בוים איז באהעפט אונ אז ווי אגליד פון איינער קייטיל אן דעם אנדערן גליד היינגט אונ אלע דורך דיא באהעפטונג טוען דיא טויטע ארבין די לעבעדיגע זיא צו מערין אליכט. אונ דו גאט דר פאר געבער עס זאל נון דיינע אויערין פאר נעמען אונ דיינע אויגין זאלין אויף זיין צו הערין די תפלות פון דעם מענטשין דיא זיינען אן גיברייט פון דיא פינף חושים די איטליכער מענטש האט אונ פון די כוחות דאס איז די קראפט דאס דער מענטש קאן ליידין. אונ פון שווער ארבעט האט ער איין קורצין אטום אבער דוא דער בארעם הארציגער גאט דוא זאלסט אונז ניט לאזין ווידר קערין ליידיג פון צו פאר דיר אונ טוא דר לייכטין צו אונז דיין ענגילט אונ עס זאל דיר זיין צו ווילין דאס ריידין פון מיין מויל אונ מיינע גידאנקען צו פאר דיר גאט מיין באשעפער אונ מיין דר לייזער:

יהי עס זאל זיין באווילינט פון צו פאר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין דס דו זאלסט בענטשין אלע דיא ווערק מיינער הענט זייער אונ פיל אונ פון דיינער האנט די פולע זאלסטו מיר זעטיגין אונ פון דיין אוצר דעם גוטין זאלסטו אן פילין מיין הויז אונ דוא זאלסט באגליקין מיין וועג אונ מיין שטעג אונ באהיט מיינע פיס אונ מיינע טריט דען אין דיינע הענט זיינען איבער גיענטפערט אלע לעבעדיגע אונ עס זאל מיינע מזונות איבער גיענטפערט זיין אין דיין האנט ווארום זיי זיינען מיר זיס אונ זייא זאלין ניט זיין אין דר האנט פון דעם מענטשין דען זיא איז ביטער אונ שווער אזו ווי ביטערע קרויט איין בושת פנים מאכין זיי פאר שעמט. דרום מיט דיינע גרויסע דר בארימהקייט ברייט מיר אן מיינע מזונות פון דיינער האנט דיא גוטע אונ די פולע אונ זייא זאלין זיין פר פול אונ עס זאל זיין מיין ארבעט צו ברכה אונ ניט צו ארומקייט צו לעבין אונ ניט צו שטארבין אונ פיר מיך אין דעם גליכן וועג פאר דיר אונ גיב מיר לייט זעליקייט אונ

גינאד

גיזאגט אין דיינע אויגן אונ אין די אויגען פון אלע די מיך זעהען דען דו גאט דו ביסט לייט זעליג אונ דר בארעמיג אונ טוסט פיל גינאד צו אלע דיא דיך אן רופין מיט ווארהייט אום ווילין דעם זכות פון די צדיקים מרנים ורבנים די דא זייגען דא באגראבין אונ אויך אויף דר גאנצער וועלט אונ דורך דעם זכות איר הייליגע תורה אונ וואס זיי האבין דרויף מחדש גיוועזן אונ אויף אירע מעשים טובים די זיא האבין גיטאן אויף דער וועלט דאס זיי זיינען אלע מייגע גוטע מליצים צו פאר דיר גאט אונ פאר דיין כסא הכבוד דאס השם יתברך זאל טאן מיין באגער אונ זאל דר פילין מיין גיבעט וואס דיין דינסט איז מתפלל פאר דיר דאס איך זאל ניט ווידר קערין לידיג פון איצונד אן ביז אייביג אמן סלה:

סימן לא אין תפלה פאר דיא ווייבער דיא וואס אלע טאג דאס בית החיים אום רינגלען:

שלום פריד זאל זיין צו אייך איר נשמות איר ריינע אונ איר הייליגע אונ איר צדיקים אונ חסידים איר רעכט פארטיגע איר זייט די ניילין פון דעם אטום דאס לעבין פון דעם מענטשן. גאט דער לעבעדיגער ער האט זיא גיטאן אין דעם לייב דאס מענשין דיא גיבאט נאטם צו היטין אונ צו דינען גאט פון איין צייט צו דער אנדערע צייט עס סייא דיא זעלביגע נשמות די דא האבין דער פילט איר טאג אונ איר יאר אונ איין גיזאמילט גיווארין בשלום צו אירע עלטערין אונ עס סיי די זיינן נישטארבין פאר איר צייט די זיינען איבער גיענטפערט גיווארין צו דעם מלאך דומה איר ממונה אונ אויך די נשמות די דא זיינען גיקומען אויס דר קאמער דאס גן עדן די דא ווארין איטיל נייע נשמות דיא נאך ניט זיינען אפ גישידט פון אירע זינד, צו אייך אלע זאל געבין השם יתברך דער בארימקייט אונ דיא פיל איין קומענעש צווישין דיא מלאכים פון הימיל דיא הייליגע שרפים דיא שטארקע אונ פארכטיגע פאר בארגענעש דאס אלע העכסטין אין שאטין דעם אלמאכטיגען זאלסטו טאן איבער געכטיגען אונטער דיא פליגיל פון די כרובים מיט די אבות די ליבע אונ דו זאלסט פון איינר מעלה צו דר אנדערע מעלה אויף גיין די דא ריין אונ רעכט איר ווערק אונ דער דא ניט האט קיין זכות דאס ער זאל קענען אויף גיין אויף דעם לייטער פון די מעלות ווייל דיזר לייטער גרייכט ביז צו דעם הימיל דיא אייבערשטין אונ קאן ניט הנאה האבין פון זיוידיגען גלאנץ דאס הערין אלע הערין, זאל גאט טאן מיט אים גינאד צו לייט זעליגן אים פון גאב זיינער האנד ווי ער האט אנטפלעקט צו די רעכט פארטיגע זיין סוד. גאט זאגט איך וועל לייט זעליגן אונ איך וועל מיך דער בארימן. פון מיינט וועגין וועל איך עס טאן אונ וועל דער הייכין אים, אונ איך וועל מיין גיבעט טאן צו גאט אין צייט דער באווילינונג מיינעם הארצין אויך אלע די נשמות אונ אויך אלע די דא שייבין אונ לייכטין ווער זעלבערט איין זכות האט אונ האט גוטס גיטאן ער זאל באצאלין גאט זיינע ווערק טאפיל מאל טאפיל דאס זיי זאלין זיין אז דער ענגיל נאטם די דא אויף גיין אונ זאל זיך לוסטיגן מיט לוסטיגונג ווען זיא ווייסין אייבערשטע סודות פון זיינע הייליגע שמות דיא אלע די וועלט בוועגן אונ מען פאר זיכערט די הייליקייט אונ מען טוט זיא פאר נידערין אונ לאז אים זוכה זיין אן טאג ווען ער שטייט צום דין דעם גרויסין אונ פארכטיגען אונ דאס ער זאל אויף שטיין תחית המתים לעולם הבא אונ די שכינה זאל אויף אים רוען די וואס האבין נאך ניט מקבל גיווען איר דין, גאט זאל זיין דר בארימקייט ברייגן אויף איר זינד אונ זאל אפ טאן פון זייא איר שרעקהייט אונ די ממונים די שרעקליכע אונ איר באצווינגער אונ זאל זיא אויף ברייגען די דא זייגען אן דר אונטערשטע שטאפיל אונ גאט זאל גרינגערין פון זייער דין אונ משפט, גאט זאל זיך דר בארימען איבער זיי אלע פון וועגין דעם זכות פון אירע אבות אונ די וואס מען איז דן מיט פייער אונ וואסער זאל ער זיך דר בארימען איבער זיי דר לעבעדיגער גאט אונ זאל אפ טאן פון אירע קברים עס זאל ניט ווערין פאר לארין איר האפונג אונ די וואס מען איז דן אין גיהנם אונ אין שנייא אונ אין כעך וואסער זאלסטו זיי מוחל זיין אויף איר מיכטונג אונ מוטווילגע זינד אונ השם יתברך זאל אפ טאן פון זיי איר דין אונ איר טרויערקייט אונ זאל זיא אויף ברייגען אין הימיל זייגע וואונונג אונ דיא דא זיצען אין גיהנם זאלין גיהיילט ווערין אונ צווישין צדיקים זאלין זיי גיזעצט ווערין צווישין די גיצעלטין פון גן עדן אונ פון עץ החיים אונ פון עץ הדעת זאלין זיי עסין אונ מען זאל אים מגלה סודות זיין דיא פאר בארגין אונ פאר חתמה זייגען, אלע ראש חודש אונ שבת זאלסטו שיקן דרייא כתות מלאכים צו באלייטין אירע נשמות צו איר הויך ארט אונ זאלסט דיך דר בארימען איבר זיי אונ פאר געבין זיי די זינד אונ די נשמות די דא זיינען אין אונטערשטין גן עדן דיא זאל

נאט אויף ברייננגען אלע שבת אונ ראש חודש אין דאס אייבערשטין גן עדן, ווען איין מענש טוט זינדיגן דאס דיא נשמה קאן ניט קומען אין איר ארט אונ שטעל, דא מוז דיא זעלביגע נשמה שוועבין אויף דר ערד הין אונ הער אונ האט קיין רוא אונ שטייט ביי דער טיר פון גן עדן אונ מען וויל זיא ניט אריין לאזין. אונ שטראף אונז ניט מיט חבוט הקבר, אונ אלע מוצאי שבת אונ אלע ראש חודש אונ ימים טובים דא שטייען אלע די נשמות אויף אירע קברים צו לויבין השם יתברך. דר בארעמיגער גאט דא זאלין דיינע אויגין אפין שטין אונ דיינע אויערין זאלין הערין דאס דו זאלסט דיך דער בארימען איבער אונז העלף אונז באלד, אונ איר הייליגע נשמות נעהט אונזערע הענד אונזערע טענער זיינען אויס גישטרעקט צו גאט, אונ מיר ווייסן גאר וואול דאס דר עולם קאן ניט באשטין נייערט אויף דיין דער בארעמקייט גאט דרום טוען דיא לעבעדיגע מענשין אין צער זיצין אונ זיא מוזין מתפלל זיין אונ אויך תפלות אויף דיא קברים פון דיא מתים זיא זאלין העלפין אונ מתפלל זיין פאר גאט אזו באיענט זיך דיא ניילין פון דר וועלט אונ קומען דר פאר אלע די דא שלאפין אין דער שטויב דער ערד זיא שטייען אויף די בערג אונ זיי זאמלען זיך אין אונ שטעלין זיך אויף די טירין אזו וויא איין עני אונ זיי מאכין עס באקענט צו דיא אבות די דא שלאפין אין חברון אונ דיא אבות גייען אריין אין דעם גן עדן אונ זיי האלטען עצות מיט די נשמות פון די אנדערע צדיקים אונ זיי זיינען גוזר איין גזרה אונ באשטעטיגען אונ נאך איר רייד נאך טוט גאט דר מיט זיינער רייד וואס ער האט בשאפין די הימיל אונ ערד אונ דער בארימט זיך אויף דעם עולם:

אנא איך בעט דיך לעבעדיגער גאט דער דא האט באשאפין די ערד אונ דעם הימיל דו גרויסער אונ שטארקער אונ פארכטיגער גאט גיי ניט דיין אויער אונ הער דיא תפלה אונ פאר גיב מיר אלע מיינע זינד דען דר מענטש איז גיגליכן צוא הבל אונ איז שטויב אונ ערד אונ האט איין קורץ לעבן, דיא נשמה פון מענשין איז איין גישלאסין אין איין הויז פון ליים דר מענש איז קיין רגע זיכער צו לעבין אונ זיי באמיען די צייט דאס זייער ארום לעבין היינט אין איטיל מהיה די קליידר טוען צו רייסין אונ פאר פוילען זיך פון לייב, דם געלד גייט אוועק אונ ווערט ווייניגער אונ ער פאר דינט ניט אונ די הצלחה איז ווייניגער פון טאג

צו טאג, אדם מאכט אפר דם מרה דאז איז טייטש דר מענש איז ערד אונ בלוט אונ גלידר דר מענש איז פול מיט זינד אונ אז דר מענש האט שון בדעה פרום צו זיין דא קומט דער יצר הרע אונ פאר פירט אים נוא ווי קאן איך באשטין צו דעם יום הדין פאר הקדוש ברוך הוא, אונ דר יצר הרע זעהט מיר גאר גוא ברייננגען אוים עולם הזה אונ עולם הבא ש' וויל מיך פאר שטויסין דאס דא איך זאל גידעך אין די ערוב פון גיהנם. תוה דאס זיא האט פון עפיל גיגעסין דא האט זיא גינאנגט דיא שלאנג האט מיך אן גירייצט, אונ וואס האב איך פאר אתירוץ איך וויל לויבין גאט דר מיר האט איין עצה גיגעבין אונ איך וויל מיינע זינד באקענען פאר דיר גאט מיין גאט איך האב זייער גיזינדיגט מיט ווערק אונ מיט גידאנקן אונ מיט רידין אבער איך האף צו דיינער דר בארימקייט אונ טוא תשובה פאר וואר חו דר בארעמיגער גאט דו ווייסט דאך אלע אונזרע גידאנקען אונ מיר זיינען גלייך אז איין פלית דאס שוואך איז. אוי וויי איבער די שאנד אונ שפעט, אבר דו דער בארעמיגער גאט דוא זאלסט אונז ניט בן נין נאך אונזערע זינד נייערט נאך דיין דער בארעמקייט וואס איז אייביג. אונ ווען אונזערע זינד איז פיל פון דר ערד ביז דעם הימיל אבער דיין גינאד איז נאך העכער זיא גייט איבער אלע די הימיל דען דעם מענטשינס טעג זיינען ווי דאס גראז אונ פאר דאגות שטארבט ער. דר בארעמיגר גאט גידיינק דו האסט מיך אוים ליים בשאפן אונ וועסט מיך אויך ווידר צו ערדין מאכן. אויף מיינע זינד זארג איך אונ אויך מיינע מיסטייט שרייא איך אונ טוא זיפצין מיט ט' בראבין הארצן, אונ דו גאט ביסט דר בארעמיגער אונ לייט זעליג דו ווייסט ווען א מענטש אין לאסט טראגט אזו שטרויכילט ער באלד אונ דרום שטרויכלען מיר אויך דען מיר האבין איין לאסט צו טראגין דר יצר הרע איז גאר צו שווער אונ דרום האט השם יתברך דיא תשובה באשאפין צו היילין די דא קראנק זיינען פון זינד. דר בארעמיגר גאט נעם מיין גיבעט אונ מיין פאסטין אזו ווי איך וואלט קרבנות מקריב גיוועזן אונ טו הערין מיין גישרייא אונ דיא רייד פון מיינע לעפצין דען איך בין איין אביון אונ טו מיך לייט זעליגען מיט חבל אונ גיב מיר קינדר די דא זאלין לעבין בלייבין אונ גיב מיר מיינע מזונות אונ ווען דיא הייליגען זיינען פאר שלאסין אונ איטערנע מיטרין אונ מפסיק אז מיין תפלה קאן ניט צו גאט קומען

זייען

זיינגע דאך נאך דיא שערי דמעות ניט פאר שלאסן. דער בארעמיגער גאט איך בעט דיך טו דיך דר בארימען איבער אונז דען דו ביסט אונזער פאטער אונ דו ביסט אונזר הער אונ מיר האבין דיך ניט גיערט ווי אקינד דארף זיין פאטר עהרין אדר ווי אקנעכט דארף זיין האר צהרן. אבר אין אינזרע צרות האבין מיר דיך גיזוכט דרום טוא אונז לייט זעליגען גאט דען מיר זיינען פול מיט זינד. גאט אונזער קיניג העלף אונז דען צו דיר היבין מיר אויף אונזערע אויגין אונ מיר האפין ביז דוא לייט זעליגסט אונז. השבעתי איך באשווער אייך איר הויך דאס הימעלש דיא טאכטער פון ירושלים ווען איר גיפינט מיין פריינט אזו רעט צו אים פון מיינט וועגן דען איך בין קראנק. איר מלאכים בעט דר בארעמקייט פאר מיר דען ער איז איין הער פון דר בארעמקייט. איר מלאכים די איר מאכט העריו אונזער תפלה פאר גאט דר דא הערט די תפלה איר מלאכים פלעגט פאר גאט צו ברייגגען דיא טרערין ברייננט אויך אריין אונזערע טרערין דעם קיניג דער דא באוויליגט מיט טרערין. איר הייליגע דינער גאטס איר מאכט ברייגגען פאר הקדוש ברוך הוא דעם זכות פון אונזרע אבות אונ אין דער זעלביגער שעה ווען די מלאכים זעהען דאס הקדוש ברוך הוא צארינט אויף זיינע קינדר שטארק, אזו באלד פאלין אלע די מלאכים איטליכער אויף זיין פנים אונ זיי בעטין פאר אונז. דו ביסט דר באשעפער פון בראשית פאר גיב דו שטארקער פון יעקב פר צייי דוא הייליגער פון יעקב פר צייי דו הייליגר פון ישראל ווארום איז צו דיר פיינדשאפט מיט דעם זאמען פון אברהם אונ פון יצחק אונ פון יעקב דיינע פרומע קינדער. איר מלאכים מיכאל אונ גבריאל דר הייבט אייער שטים אונ בעט פאר אייער פאלק די קינדר יעקב. ישראל גרייט אן איין לויב גיזאנג צו רפאל. שרייט גישווינד צו עזיאל אונ איר מלאכים חילות שרייט מיט אלע מילער צו מיכאל אונ ער זאל אויף הייבין זיין שטים דר מטטרון אונ ער זאל מזכיר זיין פאר הקדוש ברוך הוא דעם זכות פון די אבות אונ פון די מוטערס אונ די גינאד דיא קליינע קינדר די דא זיינען ווארין פאר ברענט אין פייער אויף קידוש השם אונ די הייליגע תורה זאל בעטין פאר איר פאלק די דא תורה האלטין זאל דר זכות זיין אויף אלע אונ אויף איטליכין ווידר באזונדער אונ אויף די דא גייען אין דר פינצטער אונ יאמערן אונ אויך די וואס זיינען געשלאגין מיט אלע

צרות זאלט איר נאך בעטין פון מיינט וועגן. אונ אויך דוא גאט האסט מיר גיהאלפין ביז אהער אזו זאלסטו מיר ווייטער אויך העלפין דען צו דיר גאט הייב איך אויף מיינע אויגען אזו זאלסטו דיך איבער מיר מרחם זיין אזו וועל איך גרויס תשובה טאן אויף מיינע זינד אמן סלה:

אתם איר הייליגע נשמות אונ ריינע דיא פון אונטר דעם כסא הכבוד זיינען אויס גיגאנגען אטייל פון אייער גיבריעך זיינן אויך אזו גיוועזן אזו וויא מיין גיבריעך דא איר זייט גיוועזן אין דר וועלט די פאלשע וועלט אבר נאך אייער טויט דא זייט איר פרייא אויס גיגאנגען פון דער פאלשע וועלט אונ איר זייט גיגאנגען אויף יענער וועלט אונ זיצט אין גן עדן אזו וויא דיא שטערין אין הימל אונ אזו וויא די ענגיל גאטס אונ נאך האט גאט צוא אייך גימעהט ער האט אייך גיזעצט אין זיין פאר בארגענעש דאס אויבערשטע אין דעם שאטין וואס קיין שום לעבעדיגע אויגין האט ניט גיזעהן דא טוט איר אייך דר מייען אונ צו לויבין אונ צו בשיינען אונ צו געבין לויב אונ דער הייכונג צו דעם הערן איבר אלע נשמות. פרייד אונ שמחה איז צוא אייך אין דעם אויבערשטין גן עדן אונ איטליכער פון אייך זיצט אונטר אחופה אונ אין זיין גיצעלט מיט כבוד אונ מיר זינדיגע לייט קענען דאס ניט האבין אויף דר וועלט אונ מיר קענן זיך קיין דמיון מאכין ווארום איר ווייסט אז דער יצר הרע וואונט צווישן אונז אזו וויא איין פרעמדר אונ אין פרעמדר טאר קיין דין ניט זיין אונ דאך ווייל דער יצר הרע איז אין בין איבער אונז אונ שטייט אין וועג דאס מיר איבער אים ניט קענן האלטין דיין תורה אונ ווען שוין דער יצר טוב מיט דעם יצר הרע ווילין מלחמה האלטין אזו גיווינט דאך אלע צייט דר יצר הרע אזו טוען מיר אלע עבירות ווייל מיר האבן גרויס מיא אונ גרויס זארג אזו שלעפט איין עבירה די אנדערע מיר זיינן פר טומעלט אונזר לעבין איז קורץ מיר ווען אזו לאנג ניט לעבין אז מיר זאלין דאס קענן פר ריכטין וואס מיר האבין ביז אהער עבירות גיטאן חאטשע מיר וואלטן גערין תשובה טאן נאר אונזר לעבין איז נאר קורץ פאר וואר עס וואר בעסר אז מיר וואלטין נאר ניט בשאפין גיווארין איי מיר זעלטין זיין באשאפין צום טאג גרויס לידים אונ גרים צארין פון הקדוש ברוך הוא אונ מיר זיינן דרויף אויף דר וועלט גיקומען דאס מיר זאלין מעריז גוטס צו טאן

דאס מיר זאלין זוכה זיין צו הויכ'ע מעלות אין גן עדן צו קומען אבר אונזרע מעשים זיינען ניט מספיק און דיא שטים פון מיין פריינד הקדוש ברוך הוא וואס קלאפט דס איך זאל טאן זיין ווילין אבער עס איז ניט גענוג דאס מיר מערן ניט גוטס צו טאן נייערט מיר היטן זיך ניט פאר דעם יצר הרע ער זאל אונז ניט באצווינגען דען סייא ארום אדער רייך קליין אדער גרויס מאן אדער ווייב יונג אדר אלט פאלין אלע גלייך אין האנד פון דעם יצר הרע און דאס איז ווייניג דען נאך איטער מער פון איין יאר צום אנדערין וואקסט דר יצר הרע אזו וויא איין בארג אבר לסוף האט דר מענש חרטה דרום גייען מיר קינדר ישראל אום ערב ראש השנה און ערב יום כפור אדר איין יאר צייט אויף דעם בית החיים און אויף קברי אבות מתפלל צו זיין, אויב ווען איין בן אדם איז ניט אויף דעם בית החיים וואו זיינע עלטערין ליגין זאל ער דאך גיין אויף אנדרע קברים און מתפלל זיין דען אלע נשמות פון ישראל זיינען אין גן עדן אלע מאל ווען די ישראל טוען גיין אויף דעם בית החיים און הקדוש ברוך הוא איז נוזר אויף די נשמות וואס אין גן עדן זיינען ווען איינר פון דיא לעבעדיגע לייט קומט מתפלל זיין אויף דעם בית החיים אזו מוזין די נשמות אלע אויף דעם בית החיים גיין זייא זאלין הערן וואס ישראל טוען מתפלל זיין אויף קברי אבות פון זייערע עלטערין אדער אנדרע קברים און זאל זיין צער מודיע זיין די נפשות פון די צדיקים וואס הערין די תפלה אזו גייען זייא צו דעם רוח וואס אין גן עדן התחתון איז און דר רוח גייט צוא דיא נשמה וואס אין גן עדן העליון דען איטליכער מענטש האט איין נפש רוח ונשמה אז זיא איז ריין פון זינד אזו קענען זיי קומען פר דעם כסא הכבוד מתפלל צוא זיין אויף די לעבעדיגע לייט. אז עס קומט ראש חודש אלול קומען די צדיקים און די מלאכים פר הקדוש ברוך הוא און פרעגין ווען וועלין די קינדר ישראל מאכין ראש השנה און יום כפור ענטפערט הקדוש ברוך הוא עס איז פרישר למטה און דר נאך למעלה זייא מעגין מאכין ווען זיי ווילין. זיי קענען דער ווייטערין און זיי קענען דר נעהענטערין. אבר דר ווייל בעטין מיר דיר גאט ברוך הוא דו ביסט איין דר בארימיגר און האסט רחמנות אויף דיינע ישראל שטארק אונזר הארץ מיר זאלין קענען זיך שטארקן איבר דעם יצר הרע. אבר מיר ארעמע לייט קענען ניט אוים שטיין ווען שוין

עס איז אונז ווארין גיגעבין מצות מיר זאלין מקבל שכר זיין אבער אוים דעם שכר קומט גישט ארויס אבער דר יצר הרע דר באטריגר דר טוט אונז נאר ווייא דרום בעטין מיר דיך גאט אונזר גאט דער איז הויך און דר הייליגן און איר נשמות וואס איר האט איינער עונש נאך ניט אוים אנטפאנגן און איר גייט פרייא אלע טאג דרייא מאל ווייל דיא ישראל אלע טאג דרייא מאל טוען מתפלל זיין טוט זיך גאטס צארין אפ קערין און איז דר בארעמיג און אלע ראש חודש און אלע שבת און אלע צייט אז ישראל זאגין אמן יהא שמיה רבא דא פרייען זיך די זעליגע נשמות און זייא זיינען פרייליך. און דר בארם דיך צו אנטפאנגן די נשמות מיט דער בארעמקייט דען זיא קומט איטליכע נשמה און זיא בוקט זיך און זיא בעט און זיא לויבט השם יתברך און זיא טוט תפלה אויף אירע פריינד דס דא זיינען גיבליבן אויף דער וועלט און זיא שרייט און זאגט מזמור איין גיזאנג עס זאל לויבין גאט:

ואתה און דו דר בארעמיגער גאט איך וויל ווייגען און שרייען פאר דיר צו אבינד און צו מארגינס און צו מיטאג. איך בעט דיך גאט טוא באשירמען מיך דען די וואסר גייט מיר שוין איבר דעם מויל. ליבר גאט ח זאלסט ווידר קערין דיין צארין פון אונז אום ווילין דיין קנעכט ניט פון אונזערט וועגן נאר פון דיין הייליגין נאמן וועגין. אלמאכטיגער גאט ענטפר אונז אין אונזרע צרות און זאג צו די צרות עס איז גינוג איר צרות איר זאלט שוין אויף הערין. איך בעט דיך גאט טוא מיין תפלה צו דיר דו זאלסט זיא מקבל זיין מיט גרויס דר בארימקייט טו דיין גינאד ווען איך בין ניט ווירדיג דר צו און פר גיב מיר מיינע זינד אבר ניט ח"ו דורך קראנקהייט און גיב מיר פרנסה מיט רוחה און ניט מיט צער און לאז מיך ניט נידונגען ווערין צוא אנדרע לייט און בשירעם מיך פר דלות און גיב מיר קינדר אז איך זאל זיי דר ציהן לתורה ולחופה ולמעשים טובים און גיב מיר איין גוטן עלטר און באהיט מיך פון בייזע באגעגעניש און פאר אלערלייא שאדין און גיב מיר איין גוט לעבין און באהיט מיך פאר אלע קרענק און לאז מיר זוכה זיין צו זעהען ווען משיח וועט קומען און ברענג מיך אין ארץ ישראל אריין און לאז מיך ניט ליידין חבוט הקבר און נאך מיין טויט זאל מיין נשמה ניט ארום שוועבין אויף דער וועלט און מיר זאלין זוכה זיין צו תחית המתים אמן:

אל

אל שדי דר אלמאכטיגר גאט זאל הערין מיין געבעט, דר דא אונטר לעהענט די קראנקע אויף איר געבעט דער זאל אונטר לעהען (פלונית בת פלונית). אנא ה' איך בעט דיך גאט העלף אויך די קראנקע פון אלע אירע פיין אונ לייד. בקראי ענני ווען איך רוף דיך טוא ענטפערין אונ שיק דיינע קראנקע לייט אגוטן בענשונג. ברוגז רחם תזכור אין דיין צארין טו גידיינקן בארעמהארציקייט אונ טוא דאך אירע זינד אונ שטראף שיינקען. כי גדול מעל שמים חסדך דען גרויס ביז איבער דעם הימיל איז דיין גינאד. ליבער גאט היט אונז פון שאנד אונ פון שאדין דעם גוף אונ נשמה, אויב ווען די צייט איז גיקומען צו שטיין פאר דיר דורך דעם ליכטיגען גן עדן דרך החיים אין וועג איביגין לעבין טוא עפענן די טויערין פון גן עדן. דבש וחלב מיט האניק אונ מילך וועט מען דיך זיסן דארום לאז דיך דיין טויט ניט פר דריסין. הלא צבא לאנוש אין צייט האט גאט צו איטליכין מענטשין גיגעבין וויא לאנג ער זאל לעבין דרום ניב אונז לאנג לעבן אין פריידין אז מיר זאלן זיך ניט פרי פון דר וועלט אפ שיידין סיידין ווען די צייט וועט קומען איבר הונדערט יאר צו שטארבין דם איביגע לעבין זאלין מיר זוכה זיין צו דער ארבין. דו גאט אליין טוסט אלין דער נעהרין אונ ווער קאן דיין ווילין ווידר קערין. מיט צדקה קאן מען דעם טויט אפ קויפין פון השם יתברך קאן מען ניט אנטלויפן דען ער איז אונזר גאט אונזר זייל אונ לייב בשאפין האט, דען איך טוא מיך ווידער קערין צו מיין הארצין דאס ער וועט אונז דער לייזין פון אלע פיין אונ שמארצין, אונ לעבן וועט ער אונז נעבין. רחום וחנון יי, גאט דו טוסט בארעמהארציקייט מיט אלע לייט מיט לעבדיגע אונ טויטע דען גאט איז גוט צו אלע מענטשין מיט זיינע ברכות טוט ער זיי בענטשין, דען מיר ווייסן וויא גאר גוט איז דעם מענטשין דר זיין פר זיכערונג אן אים האט, פארכט איך פר גאט אלע היילינע אונ וועט איך מיט פיל גוטס אויף יענר וועלט באגעגענן, אונ אלע פעלקר זאלין אונזר גאט לויבין דען עס איז קיין אנדערער אז ער, דו ביסט איבר אלע די הימלן אונ אויף דר ערד דען מיט זאגין האט ער באשאפין די וועלט ער האט ניט בדארפט פון קיינעם קיין הילף. איך זעה די מעשים פון גאט וויא וואונדר איז דארום דארפין מיר דיך שטענדיג לויבין דען צו דיר גאט איז דאס קיניגרייך אונ קיינר איז דיר גלייך דען דו ביסט אונזר קיניג דער דא לעבט איביג אונ ער שטארבט קיין טויט ער טרינקט קיין טרונק ער עסט קיין ברויט דען ווער איז איין מאן דר דא לעבט איביג אונ טוט זיך באשירמען פון דעם טויט דען דיא רייבע מוזין אזו וואויל שטארבן אז די ארעמע דען די נשמה פון דעם מענטשין איז נאטס ליכט דען דאס לעבין אונ דער טויט איז אין דיין האנד דוא ביסט פארכצום אונ שטארק דיא זיינן גאר גוט אלע דיינע מעשים דו גאט דו אונטר לעהנסט די גירעכטע אונ מיט דעם שווערד פון מלאך המות זאלסטו ניט שעכטן דען דיין פאלק ישראל זיינען דיין ארב טייל דען דו אנטפאנגסט זעלבסט אירע נשמות דען די אויגין פון גאט טוען אויף די צדיקים זעהן אונ ער לאזט קיין בייז גישעהען דען די לייבער האט ער אויס גילייזט נייא זאלין ניט קומען אין גיהנם אריין ער נעצט זייא אין גן עדן אריין. גאט ער לייטזעליגט די לייבר פון זיינע קנעכט. זיין ווערק איז ווארהאפטיג אונ גירעכט ביסטו גאט. דוא באצאלסט אלע צדיקים אויף דר וועלט אונ אויף יענר וועלט זייא ניפינען זייער גוטין לון דען מיט גירעכט איז דיין שטול אן גיברייט, גינאד טוסטו מיט די לעבעדיגע לייט אונ מיט די טויטע לייט. מין שטים גאט טוא דר הערין אונ טוא מיין גיבעט אונ אנטפאנג די תפלה מיט טרערין דען דם האפונג איז צו גאט ער העלפט אונז תמיד אויס אונזר נויט בעט איך דיך ליבער גאט זעה דאך אן מיין קראנקהייט אונ מיין פיין זאל זיין איין כפרה אויף אונזרע זינד. דר רוח אונ נשמה זאל צוא אונז ווידער קערין, ליבר גאט לאז אונזר פיין ניט לייגר גיווערן:

שומר ישראל היט אונז פאר אלעם בייזען
אונ טוא באלד אפ פון אונז אלע
יסורים אונ דער לייז אונז במהרה בימינו אמן
כן יהי רצון:

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם

דָא הָאבִּין מִיר גִישְׁטֶעלְט אִין לוח הסימנים פוּן מַעֲנֶה לָשׁוֹן כְּדֵי מֶען זָאל קֶענֶען לַייכְט גִיפִינֶען יֶעדֶער תְּפִלָּה וָואס מֶען גִיהֶער צוּא זָאגִין אוֹיפִין בֵּית הַקְבָרוֹת :

דיני בית הקברות

מֶען טָאר נִיט גֵיין אוֹיפִין בֵּית הַקְבָרוֹת מִתְפַּלֵּל זַיין סַיידִין מֶען פַאסְט אוּנ אַז מֶען פַאסְט נִיט מוּז מֶען גֵיין נִיכְטֶערְהֵייט . מֶען טָאר נִיט זַיין צְוַוייא מָאל אִין אֵיין טָאג אוֹיף אֵיין קֶבֶר . וֶוען מֶען גֵייט אַרוּם דֶעם בֵּית הַחַיִּים זָאל מֶען גֵיין אוֹיף דֶער רֶעכְטֶער זַייט . אוֹיךְ זָאל מֶען נִיט מֵיינֶען מִתְפַּלֵּל צוּ זַיין צוּ דִי מֵתִים חָלִילָה . מֶען זָאל נִיט זַיין פוּן דִי וָואס עֶס שְׁטֵייט וְדוֹרֵשׁ אֶל הַמֵּתִים נָאר מֶען זָאל מִתְפַּלֵּל זַיין צוּ הַשֵׁי״ אוּנ צוּ לִיבּ זַייעֶר זְכוּת זָאל עֶר מְקַבֵּל זַיין דִי תְּפִלּוֹת :

סדר הפרשיות

שקורין בשבת למנחה ובשני ובחמישי

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ: וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל־פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל־פְּנֵי הַמָּיִם: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי־אוֹר: וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאוֹר כִּי־טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים ׀ לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם אֶחָד: לוי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם: וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת־הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי־כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי: ישראל וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל־מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי־כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים ׀ לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ עַל־הָאָרֶץ וַיְהִי־כֵן: וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה־פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ־בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי־טוֹב: וַיְהִי־עֶרֶב וַיְהִי־בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:

סדר נח אֵלֶּה תּוֹלְדֹת נֹחַ נֹחַ אִישׁ צַדִּיק תָּמִים הָיָה בְּדֹרֹתָיו אֶת־הָאֱלֹהִים הִתְהַלֶּךְ־נֹחַ: וַיּוֹלֶד נֹחַ שְׁלֹשָׁה בָנִים אֶת־שֵׁם אֶת־חָם וְאֶת־יָפֶת: וַתִּשָּׁחֵת הָאָרֶץ לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ חָמָס: וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־הָאָרֶץ וְהִנֵּה נִשְׁחָתָה כִּי־הִשְׁחִית כָּל־בָּשָׂר אֶת־דַּרְכּוֹ עַל־הָאָרֶץ: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים לְנֹחַ קֵץ כָּל־בָּשָׂר בָּא לְפָנַי כִּי־מָלְאָה הָאָרֶץ חָמָס מִפְּנֵיהֶם וְהִנְנִי מַשְׁחִיתָם אֶת־הָאָרֶץ: עֲשֵׂה לְךָ תֵּבַת עֲצֵי־גֹפֶר קִנִּים תַּעֲשֶׂה אֶת־הַתֵּבָה וְכָפַרְתָּ אֹתָהּ מִבַּיִת וּמִחוּץ בַּכֹּפֶר: וְזֶה אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה אֹתָהּ שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה אֹרֶךְ הַתֵּבָה חֲמִשִּׁים אַמָּה רָחְבָּהּ וּשְׁלֹשִׁים אַמָּה קוֹמָתָהּ: צֹהַר ׀ תַּעֲשֶׂה לַתֵּבָה וְאֶל־אַמָּה תְּכַלֶּנָּה מִלְמַעְלָה וּפֶתַח הַתֵּבָה בְּצִדָּהּ תָּשִׂים תַּחְתִּיִּם שְׁנִיִּם וּשְׁלִשִׁים תַּעֲשֶׂהָ: לוי וַאֲנִי הִנְנִי מֵבִיא אֶת־הַמַּבּוּל מַיִם עַל־הָאָרֶץ לְשַׁחֵת כָּל־בָּשָׂר אֲשֶׁר־בּוֹ רוּחַ חַיִּים מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר־בָּאָרֶץ יִגְוָע: וַהֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּךְ וּבָאתָ אֶל־הַתֵּבָה אַתָּה וּבָנֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּנְשֵׁי־בָנֶיךָ אִתָּךְ: וּמִכָּל־הָחַי מִכָּל־בָּשָׂר שְׁנַיִם מִכֹּל תָּבִיא אֶל־הַתֵּבָה לְהַחֲיֹת אִתָּךְ זָכָר וּנְקֵבָה יִהְיוּ: ישראל מֵהָעוֹף לְמִינֵהוּ וּמִן־הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ מִכֹּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ שְׁנַיִם מִכֹּל יָבֹאוּ אֵלֶיךָ לְהַחֲיוֹת: וְאַתָּה קַח־לְךָ מִכָּל־מַאֲכָל אֲשֶׁר יֵאָכֵל וְאָסַפְתָּ אֵלֶיךָ וְהָיָה לְךָ וְלָהֶם לְאָכְלָה: וַיַּעַשׂ נֹחַ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה אֹתוֹ אֱלֹהִים כֵּן עָשָׂה:

סדר לך וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־אַבְרָם לֶךְ־לְךָ מֵאַרְצְךָ וּמִמּוֹלַדְתְּךָ וּמִבֵּית אָבִיךָ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַרְאֶךָּ: וְאֶעֶשְׂךָ לְגוֹי גָּדוֹל וַאֲבָרֶכְךָ וַאֲגַדְּלָה שְׁמֶךָ וֶהְיֵה בְּרָכָה: וַאֲבָרְכָה מְבָרְכֶיךָ וּמְקַלֶּלְךָ אָאֹר וְנִבְרְכוּ בְךָ כֹּל מִשְׁפְּחֹת הָאֲדָמָה: לוי וַיֵּלֶךְ אַבְרָם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלָיו יְהוָה וַיֵּלֶךְ אִתּוֹ לוֹט וְאַבְרָם בֶּן־חָמֵשׁ שָׁנִים וְשִׁבְעִים שָׁנָה בְּצֵאתוֹ מֵחָרָן: וַיִּקַּח אַבְרָם אֶת־שָׂרַי אִשְׁתּוֹ וְאֶת־לוֹט בֶּן־אָחִיו וְאֶת־כָּל־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכָשׁוּ וְאֶת־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר־עָשׂוּ בְחָרָן וַיֵּצְאוּ לָלֶכֶת אַרְצָה כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ אַרְצָה כְּנָעַן: וַיַּעֲבֹר אַבְרָם בָּאָרֶץ עַד מְקוֹם שְׁכֶם עַד אֵלוֹן מוֹרֶה וְהַכְּנַעֲנִי אָז בָּאָרֶץ: וַיֵּרָא יְהוָה אֶל־אַבְרָם וַיֹּאמֶר לְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וַיִּבֶן שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה הַנִּרְאֶה אֵלָיו: וַיַּעְתֵּק מִשָּׁם הָהָרָה מִקֶּדֶם לְבֵית־אֵל וַיֵּט אָהֳלֹה בֵּית־אֵל מִיָּם וְהָעַי מִקֶּדֶם וַיִּבֶן־שָׁם מִזְבֵּחַ לַיהוָה וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה: וַיִּסַּע אַבְרָם הָלוֹךְ וְנָסוֹעַ הַנֶּגְבָּה: ישראל וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ וַיֵּרֶד אַבְרָם מִצְרַיְמָה לָגוּר שָׁם כִּי־כָבֵד הָרָעָב בָּאָרֶץ: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר הִקְרִיב לָבוֹא מִצְרָיְמָה וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרַי אִשְׁתּוֹ הִנֵּה־נָא יָדַעְתִּי כִּי אִשָּׁה יְפַת־מַרְאֶה אָתְּ: וְהָיָה כִּי־יִרְאוּ אֹתָךְ הַמִּצְרִים וְאָמְרוּ אִשְׁתּוֹ זֹאת וְהָרְגוּ אֹתִי וְאֹתָךְ יְחַיּוּ: אִמְרִי־נָא אֲחֹתִי אָתְּ לְמַעַן יִיטַב־לִי בַעֲבוּרֵךְ וְחָיְתָה נַפְשִׁי בִּגְלָלֵךְ:

סדר וירא וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאֵלֹנֵי מַמְרֵא וְהוּא יֹשֵׁב פֶּתַח־הָאֹהֶל כְּחֹם הַיּוֹם: וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אֲנָשִׁים נִצָּבִים עָלָיו וַיַּרְא וַיָּרָץ לִקְרָאתָם מִפֶּתַח הָאֹהֶל וַיִּשְׁתַּחוּ אָרְצָה: וַיֹּאמַר אֲדֹנָי אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אַל־נָא תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדֶּךָ: יֻקַּח־נָא מְעַט־מַיִם וְרַחֲצוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשָּׁעֲנוּ תַּחַת הָעֵץ: וְאֶקְחָה פַת־לֶחֶם וְסַעֲדוּ לִבְּכֶם אַחַר תַּעֲבֹרוּ כִּי־עַל־כֵּן עֲבַרְתֶּם עַל־עַבְדְּכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵּן תַּעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: לוי וַיְמַהֵר אַבְרָהָם הָאֹהֱלָה אֶל־שָׂרָה וַיֹּאמֶר מַהֲרִי שְׁלֹשׁ סְאִים קֶמַח סֹלֶת לוּשִׁי וַעֲשִׂי עֻגוֹת: וְאֶל־הַבָּקָר רָץ אַבְרָהָם וַיִּקַּח בֶּן־בָּקָר רַךְ וָטוֹב וַיִּתֵּן

אֶל־הַנַּעַר וַיְמַהֵר לַעֲשׂוֹת אֹתוֹ: וַיִּקַּח חֶמְאָה
וְחָלָב וּבֶן־הַבָּקָר אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וְהוּא־
עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאכֵלוּ: ישראל וַיֹּאמְרוּ
אֵלָיו אַיֵּה שָׂרָה אִשְׁתֶּךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בָאֹהֶל: וַיֹּאמֶר
שׁוֹב אָשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת חַיָּה וְהִנֵּה־בֵן לְשָׂרָה
אִשְׁתֶּךָ וְשָׂרָה שֹׁמַעַת פֶּתַח הָאֹהֶל וְהוּא אַחֲרָיו:
וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה זְקֵנִים בָּאִים בַּיָּמִים חָדַל לִהְיוֹת
לְשָׂרָה אֹרַח כַּנָּשִׁים: וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר
אַחֲרֵי בְלֹתִי הָיְתָה־לִּי עֶדְנָה וַאדֹנִי זָקֵן: וַיֹּאמֶר
יְהוָה אֶל־אַבְרָהָם לָמָּה זֶּה צָחֲקָה שָׂרָה לֵאמֹר
הַאַף אֻמְנָם אֵלֵד וַאֲנִי זָקַנְתִּי: הֲיִפָּלֵא מֵיְהוָה
דָּבָר לַמּוֹעֵד אָשׁוּב אֵלֶיךָ כָּעֵת חַיָּה וּלְשָׂרָה בֵן:
סדר חיי שרה וַיִּהְיוּ חַיֵּי שָׂרָה מֵאָה שָׁנָה וְעֶשְׂרִים
שָׁנָה וְשֶׁבַע שָׁנִים שְׁנֵי חַיֵּי שָׂרָה: וַתָּמָת שָׂרָה
בְּקִרְיַת אַרְבַּע הִוא חֶבְרוֹן בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיָּבֹא
אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה וְלִבְכֹּתָהּ: וַיָּקָם אַבְרָהָם
מֵעַל פְּנֵי מֵתוֹ וַיְדַבֵּר אֶל־בְּנֵי־חֵת לֵאמֹר: גֵּר־
וְתוֹשָׁב אָנֹכִי עִמָּכֶם תְּנוּ לִי אֲחֻזַּת־קֶבֶר עִמָּכֶם
וְאֶקְבְּרָה מֵתִי מִלְּפָנָי: וַיַּעֲנוּ בְנֵי־חֵת אֶת־אַבְרָהָם
לֵאמֹר לוֹ: שְׁמָעֵנוּ ׀ אֲדֹנִי נְשִׂיא אֱלֹהִים אַתָּה
בְּתוֹכֵנוּ בְּמִבְחַר קְבָרֵינוּ קְבֹר אֶת־מֵתֶךָ אִישׁ
מִמֶּנּוּ אֶת־קִבְרוֹ לֹא־יִכְלֶה מִמְּךָ מִקְּבֹר מֵתֶךָ:
וַיָּקָם אַבְרָהָם וַיִּשְׁתַּחוּ לְעַם־הָאָרֶץ לִבְנֵי־חֵת: לוי
וַיְדַבֵּר אִתָּם לֵאמֹר אִם־יֵשׁ אֶת־נַפְשְׁכֶם לִקְבֹּר
אֶת־מֵתִי מִלְּפָנַי שְׁמָעוּנִי וּפִגְעוּ־לִי בְּעֶפְרוֹן בֶּן־
צֹחַר: וְיִתֶּן־לִי אֶת־מְעָרַת הַמַּכְפֵּלָה אֲשֶׁר־לוֹ אֲשֶׁר
בִּקְצֵה שָׂדֵהוּ בְּכֶסֶף מָלֵא יִתְּנֶנָּה לִּי בְּתוֹכְכֶם
לַאֲחֻזַּת־קָבֶר: וְעֶפְרוֹן יֹשֵׁב בְּתוֹךְ בְּנֵי־חֵת וַיַּעַן
עֶפְרוֹן הַחִתִּי אֶת־אַבְרָהָם בְּאָזְנֵי בְנֵי־חֵת לְכֹל
בָּאֵי שַׁעַר־עִירוֹ לֵאמֹר: לֹא־אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי הַשָּׂדֶה
נָתַתִּי לָךְ וְהַמְּעָרָה אֲשֶׁר־בּוֹ לְךָ נְתַתִּיהָ לְעֵינֵי בְנֵי־
עַמִּי נְתַתִּיהָ לָּךְ קְבֹר מֵתֶךָ: וַיִּשְׁתַּחוּ אַבְרָהָם לִפְנֵי
עַם הָאָרֶץ: ישראל וַיְדַבֵּר אֶל־עֶפְרוֹן בְּאָזְנֵי עַם־
הָאָרֶץ לֵאמֹר אַךְ אִם־אַתָּה לוּ שְׁמָעֵנִי נָתַתִּי כֶּסֶף
הַשָּׂדֶה קַח מִמֶּנִּי וְאֶקְבְּרָה אֶת־מֵתִי שָׁמָּה: וַיַּעַן
עֶפְרוֹן אֶת־אַבְרָהָם לֵאמֹר לוֹ: אֲדֹנִי שְׁמָעֵנִי אֶרֶץ
אַרְבַּע מֵאֹת שֶׁקֶל־כֶּסֶף בֵּינִי וּבֵינְךָ מַה־הִוא וְאֶת־
מֵתְךָ קְבֹר: וַיִּשְׁמַע אַבְרָהָם אֶל־עֶפְרוֹן וַיִּשְׁקֹל
אַבְרָהָם לְעֶפְרֹן אֶת־הַכֶּסֶף אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּאָזְנֵי
בְנֵי־חֵת אַרְבַּע מֵאוֹת שֶׁקֶל כֶּסֶף עֹבֵר לַסֹּחֵר:
סדר תולדת וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת יִצְחָק בֶּן־אַבְרָהָם
אַבְרָהָם הוֹלִיד אֶת־יִצְחָק: וַיְהִי יִצְחָק בֶּן־אַרְבָּעִים
שָׁנָה בְּקַחְתּוֹ אֶת־רִבְקָה בַּת־בְּתוּאֵל הָאֲרַמִּי
מִפַּדַּן אֲרָם אֲחוֹת לָבָן הָאֲרַמִּי לוֹ לְאִשָּׁה: וַיֶּעְתַּר
יִצְחָק לַיהוָה לְנֹכַח אִשְׁתּוֹ כִּי עֲקָרָה הִוא וַיֵּעָתֶר
לוֹ יְהוָה וַתַּהַר רִבְקָה אִשְׁתּוֹ: וַיִּתְרֹצְצוּ הַבָּנִים
בְּקִרְבָּהּ וַתֹּאמֶר אִם־כֵּן לָמָּה זֶּה אָנֹכִי וַתֵּלֶךְ
לִדְרֹשׁ אֶת־יְהוָה: לוי וַיֹּאמֶר יְהוָה לָהּ שְׁנֵי גיים
גוים קרי בְּבִטְנֵךְ וּשְׁנֵי לְאֻמִּים מִמֵּעַיִךְ יִפָּרֵדוּ וּלְאֹם
מִלְאֹם יֶאֱמָץ וְרַב יַעֲבֹד צָעִיר: וַיִּמְלְאוּ יָמֶיהָ
לָלֶדֶת וְהִנֵּה תוֹמִם בְּבִטְנָהּ: וַיֵּצֵא הָרִאשׁוֹן
אַדְמוֹנִי כֻּלּוֹ כְּאַדֶּרֶת שֵׂעָר וַיִּקְרְאוּ שְׁמוֹ עֵשָׂו:
וְאַחֲרֵי־כֵן יָצָא אָחִיו וְיָדוֹ אֹחֶזֶת בַּעֲקֵב עֵשָׂו
וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וְיִצְחָק בֶּן־שִׁשִּׁים שָׁנָה בְּלֶדֶת
אֹתָם: ישראל וַיִּגְדְּלוּ הַנְּעָרִים וַיְהִי עֵשָׂו אִישׁ יֹדֵעַ
צַיִד אִישׁ שָׂדֶה וְיַעֲקֹב אִישׁ תָּם יֹשֵׁב אֹהָלִים:
וַיֶּאֱהַב יִצְחָק אֶת־עֵשָׂו כִּי־צַיִד בְּפִיו וְרִבְקָה
אֹהֶבֶת אֶת־יַעֲקֹב: וַיָּזֶד יַעֲקֹב נָזִיד וַיָּבֹא עֵשָׂו מִן־
הַשָּׂדֶה וְהוּא עָיֵף: וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אֶל־יַעֲקֹב
הַלְעִיטֵנִי נָא מִן־הָאָדֹם הָאָדֹם הַזֶּה כִּי עָיֵף
אָנֹכִי עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמוֹ אֱדוֹם: וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב
מִכְרָה כַיּוֹם אֶת־בְּכֹרָתְךָ לִי: וַיֹּאמֶר עֵשָׂו הִנֵּה
אָנֹכִי הוֹלֵךְ לָמוּת וְלָמָּה־זֶּה לִי בְּכֹרָה: וַיֹּאמֶר
יַעֲקֹב הִשָּׁבְעָה לִּי כַּיּוֹם וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּמְכֹּר אֶת־
בְּכֹרָתוֹ לְיַעֲקֹב: וְיַעֲקֹב נָתַן לְעֵשָׂו לֶחֶם וּנְזִיד
עֲדָשִׁים וַיֹּאכַל וַיֵּשְׁתְּ וַיָּקָם וַיֵּלַךְ וַיִּבֶז עֵשָׂו אֶת־
הַבְּכֹרָה: וַיְהִי רָעָב בָּאָרֶץ מִלְּבַד הָרָעָב הָרִאשׁוֹן
אֲשֶׁר הָיָה בִּימֵי אַבְרָהָם וַיֵּלֶךְ יִצְחָק אֶל־
אֲבִימֶלֶךְ מֶלֶךְ־פְּלִשְׁתִּים גְּרָרָה: וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה
וַיֹּאמֶר אַל־תֵּרֵד מִצְרָיְמָה שְׁכֹן בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אֹמַר
אֵלֶיךָ: גּוּר בָּאָרֶץ הַזֹּאת וְאֶהְיֶה עִמְּךָ וַאֲבָרְכֶךָּ
כִּי־לְךָ וּלְזַרְעֲךָ אֶתֵּן אֶת־כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל
וַהֲקִמֹתִי אֶת־הַשְּׁבֻעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם
אָבִיךָ: וְהִרְבֵּיתִי אֶת־זַרְעֲךָ כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם
וְנָתַתִּי לְזַרְעֲךָ אֵת כָּל־הָאֲרָצֹת הָאֵל וְהִתְבָּרְכוּ
בְזַרְעֲךָ כֹּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ: עֵקֶב אֲשֶׁר־שָׁמַע אַבְרָהָם
בְּקֹלִי וַיִּשְׁמֹר מִשְׁמַרְתִּי מִצְוֹתַי חֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתָי:
סדר ויצא וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שָׁבַע וַיֵּלֶךְ חָרָנָה:
וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיָּלֶן שָׁם כִּי־בָא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּקַּח
מֵאַבְנֵי הַמָּקוֹם וַיָּשֶׂם מְרַאֲשֹׁתָיו וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם
הַהוּא: וַיַּחֲלֹם וְהִנֵּה סֻלָּם מֻצָּב אַרְצָה וְרֹאשׁוֹ
מַגִּיעַ הַשָּׁמָיְמָה וְהִנֵּה מַלְאֲכֵי אֱלֹהִים עֹלִים
וְיֹרְדִים בּוֹ: לוי וְהִנֵּה יְהוָה נִצָּב עָלָיו וַיֹּאמַר אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ וֵאלֹהֵי יִצְחָק הָאָרֶץ
אֲשֶׁר אַתָּה שֹׁכֵב עָלֶיהָ לְךָ אֶתְּנֶנָּה וּלְזַרְעֶךָ: וְהָיָה
זַרְעֲךָ כַּעֲפַר הָאָרֶץ וּפָרַצְתָּ יָמָּה וָקֵדְמָה וְצָפֹנָה
ונגבה

ונגבה ונברכו בך כל משפחת האדמה ובזרעך: והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך: וייקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי: ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים: ישראל וישכם יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה: ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשנה: וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש: ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים: והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך:

סדר וישלח וישלח יעקב מלאכים לפניו אל עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום: ויצו אתם לאמר כה תאמרון לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם לבן גרתי ואחר עד עתה: ויהי לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצא חן בעיניך: לוי וישבו המלאכים אל יעקב לאמר באנו אל אחיך אל עשו וגם הלך לקראתך וארבע מאות איש עמו: ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את העם אשר אתו ואת הצאן ואת הבקר והגמלים לשני מחנות: ויאמר אם יבוא עשו אל המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה: ישראל ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק יהוה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך: קטנתי מכל החסדים ומכל האמת אשר עשית את עבדך כי במקלי עברתי את הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות: הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי ירא אנכי אתו פן יבוא והכני אם על בנים: ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את זרעך כחול הים אשר לא יספר מרב:

סדר וישב וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען: אלה תלדות יעקב יוסף בן שבע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם: וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן זקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים: לוי ויראו אחיו כי אתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם: ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שנא אתו: ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי: והנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם נצבה והנה תסבינה אלמתיכם ותשתחוין לאלמתי: ישראל ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שנא אתו על חלמתיו ועל דבריו: ויחלם עוד חלום אחר ויספר אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחוים לי: ויספר אל אביו ואל אחיו ויגער בו אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחיך להשתחות לך ארצה: ויקנאו בו אחיו ואביו שמר את הדבר:

סדר מקץ ויהי מקץ שנתים ימים ופרעה חלם והנה עמד על היאר: והנה מן היאר עלת שבע פרות יפות מראה ובריאת בשר ותרעינה באחו: והנה שבע פרות אחרות עלות אחריהן מן היאר רעות מראה ודקות בשר ותעמדנה אצל הפרות על שפת היאר: ותאכלנה הפרות רעות המראה ודקת הבשר את שבע הפרות יפת המראה והבריאת וייקץ פרעה: לוי ויישן ויחלם שנית והנה שבע שבלים עלות בקנה אחד בריאות וטבות: והנה שבע שבלים דקות ושדופת קדים צמחות אחריהן: ותבלענה השבלים הדקות את שבע השבלים הבריאות והמלאות וייקץ פרעה והנה חלום: ישראל ויהי בבקר ותפעם רוחו וישלח ויקרא את כל חרטמי מצרים ואת כל חכמיה ויספר פרעה להם את חלמו ואין פותר אותם לפרעה: וידבר שר המשקים את פרעה לאמר את חטאי אני מזכיר היום: פרעה קצף על עבדיו ויתן אתי במשמר בית שר הטבחים אתי ואת שר האפים: ונחלמה חלום בלילה אחד אני והוא איש כפתרון חלמו חלמנו: ושם אתנו נער עברי עבד לשר הטבחים ונספר לו ויפתר לנו את חלמתינו איש כחלמו פתר: ויהי כאשר פתר לנו כן היה אתי השיב על כני ואתו תלה: וישלח פרעה ויקרא את

יוסף

יוֹסֵף וַיְרִיצֻהוּ מִן־הַבּוֹר וַיְגַלַּח וַיְחַלֵּף שִׂמְלֹתָיו וַיָּבֹא אֶל־פַּרְעֹה׃

סדר ויגש וַיִּגַּשׁ אֵלָיו יְהוּדָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנִי יְדַבֶּר־נָא עַבְדְּךָ דָבָר בְּאָזְנֵי אֲדֹנִי וְאַל־יִחַר אַפְּךָ בְּעַבְדֶּךָ כִּי כָמוֹךָ כְּפַרְעֹה׃ אֲדֹנִי שָׁאַל אֶת־עֲבָדָיו לֵאמֹר הֲיֵשׁ־לָכֶם אָב אוֹ־אָח׃ וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי יֶשׁ־לָנוּ אָב זָקֵן וְיֶלֶד זְקֻנִים קָטָן וְאָחִיו מֵת וַיִּוָּתֵר הוּא לְבַדּוֹ לְאִמּוֹ וְאָבִיו אֲהֵבוֹ׃ לוי וַתֹּאמֶר אֶל־עֲבָדֶיךָ הוֹרִדֻהוּ אֵלָי וְאָשִׂימָה עֵינִי עָלָיו׃ וַנֹּאמֶר אֶל־אֲדֹנִי לֹא־יוּכַל הַנַּעַר לַעֲזֹב אֶת־אָבִיו וְעָזַב אֶת־אָבִיו וָמֵת׃ וַתֹּאמֶר אֶל־עֲבָדֶיךָ אִם־לֹא יֵרֵד אֲחִיכֶם הַקָּטֹן אִתְּכֶם לֹא תֹסִפוּן לִרְאוֹת פָּנָי׃ וַיְהִי כִּי עָלִינוּ אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי וַנַּגֶּד־לוֹ אֵת דִּבְרֵי אֲדֹנִי׃ ישראל וַיֹּאמֶר אָבִינוּ שֻׁבוּ שִׁבְרוּ־לָנוּ מְעַט־אֹכֶל׃ וַנֹּאמֶר לֹא נוּכַל לָרֶדֶת אִם־יֵשׁ אָחִינוּ הַקָּטֹן אִתָּנוּ וְיָרַדְנוּ כִּי־לֹא נוּכַל לִרְאוֹת פְּנֵי הָאִישׁ וְאָחִינוּ הַקָּטֹן אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ׃ וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ אָבִי אֵלֵינוּ אַתֶּם יְדַעְתֶּם כִּי שְׁנַיִם יָלְדָה־לִּי אִשְׁתִּי׃ וַיֵּצֵא הָאֶחָד מֵאִתִּי וָאֹמַר אַךְ טָרֹף טֹרָף וְלֹא רְאִיתִיו עַד־הֵנָּה׃ וּלְקַחְתֶּם גַּם־אֶת־זֶה מֵעִם פָּנַי וְקָרָהוּ אָסוֹן וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־שֵׂיבָתִי בְּרָעָה שְׁאֹלָה׃ וְעַתָּה כְּבֹאִי אֶל־עַבְדְּךָ אָבִי וְהַנַּעַר אֵינֶנּוּ אִתָּנוּ וְנַפְשׁוֹ קְשׁוּרָה בְנַפְשׁוֹ׃

סדר ויחי וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע עֶשְׂרֵה שָׁנָה וַיְהִי יְמֵי־יַעֲקֹב שְׁנֵי חַיָּיו שֶׁבַע שָׁנִים וְאַרְבָּעִים וּמְאַת שָׁנָה׃ וַיִּקְרְבוּ יְמֵי־יִשְׂרָאֵל לָמוּת וַיִּקְרָא לִבְנוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ שִׂים־נָא יָדְךָ תַּחַת יְרֵכִי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וֶאֱמֶת אַל־נָא תִקְבְּרֵנִי בְּמִצְרָיִם׃ וְשָׁכַבְתִּי עִם־אֲבֹתַי וּנְשָׂאתַנִי מִמִּצְרַיִם וּקְבַרְתַּנִי בִּקְבֻרָתָם וַיֹּאמַר אָנֹכִי אֶעֱשֶׂה כִדְבָרֶךָ׃ וַיֹּאמֶר הִשָּׁבְעָה לִי וַיִּשָּׁבַע לוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל־רֹאשׁ הַמִּטָּה׃ לוי וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אָבִיךָ חֹלֶה וַיִּקַּח אֶת־שְׁנֵי בָנָיו עִמּוֹ אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרָיִם׃ וַיַּגֵּד לְיַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בִּנְךָ יוֹסֵף בָּא אֵלֶיךָ וַיִּתְחַזֵּק יִשְׂרָאֵל וַיֵּשֶׁב עַל־הַמִּטָּה׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף אֵל שַׁדַּי נִרְאָה־אֵלַי בְּלוּז בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַיְבָרֶךְ אֹתִי׃ ישראל וַיֹּאמֶר אֵלַי הִנְנִי מַפְרְךָ וְהִרְבִּיתִךָ וּנְתַתִּיךָ לִקְהַל עַמִּים וְנָתַתִּי אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ אֲחֻזַּת עוֹלָם׃ וְעַתָּה שְׁנֵי־בָנֶיךָ הַנּוֹלָדִים לְךָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם עַד־בֹּאִי אֵלֶיךָ מִצְרַיְמָה לִי־הֵם אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כִּרְאוּבֵן וְשִׁמְעוֹן יִהְיוּ־לִי׃ וּמוֹלַדְתְּךָ אֲשֶׁר־הוֹלַדְתָּ אַחֲרֵיהֶם לְךָ יִהְיוּ עַל שֵׁם אֲחֵיהֶם יִקָּרְאוּ בְּנַחֲלָתָם׃ וַאֲנִי בְּבֹאִי מִפַּדָּן מֵתָה עָלַי רָחֵל בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בַּדֶּרֶךְ בְּעוֹד כִּבְרַת־אֶרֶץ לָבֹא אֶפְרָתָה וָאֶקְבְּרֶהָ שָּׁם בְּדֶרֶךְ אֶפְרָת הִוא בֵּית לָחֶם׃ וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי יוֹסֵף וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה׃ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָבִיו בָּנַי הֵם אֲשֶׁר־נָתַן־לִי אֱלֹהִים בָּזֶה וַיֹּאמַר קָחֶם־נָא אֵלַי וַאֲבָרְכֵם׃

סדר שמות וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרָיְמָה אֵת יַעֲקֹב אִישׁ וּבֵיתוֹ בָּאוּ׃ רְאוּבֵן שִׁמְעוֹן לֵוִי וִיהוּדָה׃ יִשָּׂשכָר זְבוּלֻן וּבִנְיָמִן׃ דָּן וְנַפְתָּלִי גָּד וְאָשֵׁר׃ וַיְהִי כָּל־נֶפֶשׁ יֹצְאֵי יֶרֶךְ־יַעֲקֹב שִׁבְעִים נָפֶשׁ וְיוֹסֵף הָיָה בְמִצְרָיִם׃ וַיָּמָת יוֹסֵף וְכָל־אֶחָיו וְכֹל הַדּוֹר הַהוּא׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעַצְמוּ בִּמְאֹד מְאֹד וַתִּמָּלֵא הָאָרֶץ אֹתָם׃ לוי וַיָּקָם מֶלֶךְ־חָדָשׁ עַל־מִצְרָיִם אֲשֶׁר לֹא־יָדַע אֶת־יוֹסֵף׃ וַיֹּאמֶר אֶל־עַמּוֹ הִנֵּה עַם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רַב וְעָצוּם מִמֶּנּוּ׃ הָבָה נִתְחַכְּמָה לוֹ פֶּן־יִרְבֶּה וְהָיָה כִּי־תִקְרֶאנָה מִלְחָמָה וְנוֹסַף גַּם־הוּא עַל־שֹׂנְאֵינוּ וְנִלְחַם־בָּנוּ וְעָלָה מִן־הָאָרֶץ׃ וַיָּשִׂימוּ עָלָיו שָׂרֵי מִסִּים לְמַעַן עַנֹּתוֹ בְּסִבְלֹתָם וַיִּבֶן עָרֵי מִסְכְּנוֹת לְפַרְעֹה אֶת־פִּתֹם וְאֶת־רַעַמְסֵס׃ וְכַאֲשֶׁר יְעַנּוּ אֹתוֹ כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ וַיָּקֻצוּ מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ישראל וַיַּעֲבִדוּ מִצְרַיִם אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּפָרֶךְ׃ וַיְמָרְרוּ אֶת־חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בְּחֹמֶר וּבִלְבֵנִים וּבְכָל־עֲבֹדָה בַּשָּׂדֶה אֵת כָּל־עֲבֹדָתָם אֲשֶׁר־עָבְדוּ בָהֶם בְּפָרֶךְ׃ וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ מִצְרַיִם לַמְיַלְּדֹת הָעִבְרִיֹּת אֲשֶׁר שֵׁם הָאַחַת שִׁפְרָה וְשֵׁם הַשֵּׁנִית פּוּעָה׃ וַיֹּאמֶר בְּיַלֶּדְכֶן אֶת־הָעִבְרִיּוֹת וּרְאִיתֶן עַל־הָאָבְנָיִם אִם־בֵּן הוּא וַהֲמִתֶּן אֹתוֹ וְאִם־בַּת הִוא וָחָיָה׃ וַתִּירֶאןָ הַמְיַלְּדֹת אֶת־הָאֱלֹהִים וְלֹא עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶן מֶלֶךְ מִצְרָיִם וַתְּחַיֶּיןָ אֶת־הַיְלָדִים׃

סדר וארא וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי יְהוָה׃ וָאֵרָא אֶל־אַבְרָהָם אֶל־יִצְחָק וְאֶל־יַעֲקֹב בְּאֵל שַׁדָּי וּשְׁמִי יְהוָה לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם׃ וְגַם הֲקִמֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתָּם לָתֵת לָהֶם אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן אֵת אֶרֶץ מְגֻרֵיהֶם אֲשֶׁר־גָּרוּ בָהּ׃ וְגַם אֲנִי שָׁמַעְתִּי אֶת־נַאֲקַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר מִצְרַיִם מַעֲבִדִים אֹתָם וָאֶזְכֹּר אֶת־בְּרִיתִי׃ לוי לָכֵן אֱמֹר לִבְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲנִי יְהוָה וְהוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מִתַּחַת סִבְלֹת מִצְרַיִם וְהִצַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעֲבֹדָתָם

וגאלתי

וגאלתי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדלים:
ולקחתי אתכם לי לעם והייתי לכם לאלהים
וידעתם כי אני יהוה אלהיכם המוציא אתכם
מתחת סבלות מצרים: והבאתי אתכם אל-
הארץ אשר נשאתי את-ידי לתת אתה
לאברהם ליצחק וליעקב ונתתי אתה לכם
מורשה אני יהוה: וידבר משה כן אל-בני ישראל
ולא שמעו אל-משה מקצר רוח ומעבדה קשה:
ישראל וידבר יהוה אל-משה לאמר: בא דבר
אל-פרעה מלך מצרים וישלח את-בני-ישראל
מארצו: וידבר משה לפני יהוה לאמר הן בני-
ישראל לא-שמעו אלי ואיך ישמעני פרעה ואני
ערל שפתים: וידבר יהוה אל-משה ואל-אהרן
ויצום אל-בני ישראל ואל-פרעה מלך מצרים
להוציא את-בני-ישראל מארץ מצרים:

סדר בא ויאמר יהוה אל-משה בא אל-פרעה
כי-אני הכבדתי את-לבו ואת-לב עבדיו למען
שתי אתתי אלה בקרבו: ולמען תספר באזני
בנך ובן-בנך את אשר התעללתי במצרים
ואת-אתתי אשר-שמתי בם וידעתם כי-אני
יהוה: ויבא משה ואהרן אל-פרעה ויאמרו
אליו כה-אמר יהוה אלהי העברים עד-מתי
מאנת לענת מפני שלח עמי ויעבדני: לוי כי
אם-מאן אתה לשלח את-עמי הנני מביא מחר
ארבה בגבלך: וכסה את-עין הארץ ולא יוכל
לראת את-הארץ ואכל את-יתר הפלטה
הנשארת לכם מן-הברד ואכל את-כל-העץ
הצמח לכם מן-השדה: ומלאו בתיך ובתי כל-
עבדיך ובתי כל-מצרים אשר לא-ראו אבתיך
ואבות אבתיך מיום היותם על-האדמה עד
היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה: ישראל ויאמרו
עבדי פרעה אליו עד-מתי יהיה זה לנו למוקש
שלח את-האנשים ויעבדו את-יהוה אלהיהם
הטרם תדע כי אבדה מצרים: ויושב את-
משה ואת-אהרן אל-פרעה ויאמר אלהם לכו
עבדו את-יהוה אלהיכם מי ומי ההלכים:
ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו
ובבנותנו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג-יהוה לנו:
ויאמר אלהם יהי כן יהוה עמכם כאשר אשלח
אתכם ואת-טפכם ראו כי רעה נגד פניכם:
לא כן לכו-נא הגברים ועבדו את-יהוה כי אתה
אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה:

סדר בשלח ויהי בשלח פרעה את-העם ולא-
נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא
כי אמר אלהים פן-ינחם העם בראתם מלחמה
ושבו מצרימה: ויסב אלהים את-העם דרך
המדבר ים-סוף וחמשים עלו בני-ישראל מארץ
מצרים: ויקח משה את-עצמות יוסף עמו
כי השבע השביע את-בני ישראל לאמר פקד
יפקד אלהים אתכם והעליתם את-עצמתי מזה
אתכם: ויסעו מסכת ויחנו באתם בקצה
המדבר: ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן
לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם
ללכת יומם ולילה: לא-ימיש עמוד הענן יומם
ועמוד האש לילה לפני העם: לוי וידבר יהוה
אל-משה לאמר: דבר אל-בני ישראל וישבו
ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני
בעל צפן נכחו תחנו על-הים: ואמר פרעה לבני
ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר:
וחזקתי את-לב-פרעה ורדף אחריהם ואכבדה
בפרעה ובכל-חילו וידעו מצרים כי-אני יהוה
ויעשו-כן: ישראל ויגד למלך מצרים כי ברח העם
ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל-העם ויאמרו מה-
זאת עשינו כי-שלחנו את-ישראל מעבדנו: ויאסר
את-רכבו ואת-עמו לקח עמו: ויקח שש-מאות
רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על-כלו:
ויחזק יהוה את-לב פרעה מלך מצרים וירדף
אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה:

סדר יתרו וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את
כל-אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי-
הוציא יהוה את-ישראל ממצרים: ויקח יתרו
חתן משה את-צפרה אשת משה אחר שלוחיה:
ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר
גר הייתי בארץ נכריה: ושם האחד אליעזר כי-
אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה: לוי ויבא
יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל-משה אל-
המדבר אשר-הוא חנה שם הר האלהים: ויאמר
אל-משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך
ושני בניה עמה: ויצא משה לקראת חתנו
וישתחו וישק-לו וישאלו איש-לרעהו לשלום
ויבאו האהלה: ויספר משה לחתנו את כל-אשר
עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל
את כל-התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם
יהוה: ישראל ויחד יתרו על כל-הטובה אשר-עשה
יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים: ויאמר
יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים

ומיד פרעה אשר הציל את־העם מתחת יד־מצרים: עתה ידעתי כי־גדול יהוה מכל־האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם: ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל ׀ זקני ישראל לאכל־לחם עם־חתן משה לפני האלהים:

סדר משפטים ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם: כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת יצא לחפשי חנם: אם־בגפו יבא בגפו יצא אם־בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו: אם־אדניו יתן־לו אשה וילדה־לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו: ואם־אמר יאמר העבד אהבתי את־אדני את־אשתי ואת־בני לא אצא חפשי: והגישו אדניו אל־האלהים והגישו אל־הדלת או אל־המזוזה ורצע אדניו את־אזנו במרצע ועבדו לעלם: לוי וכי־ימכר איש את־בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים: אם־רעה בעיני אדניה אשר־לא (לו ק׳) יעדה והפדה לעם נכרי לא־ימשל למכרה בבגדו־בה: ואם־לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה־לה: אם־אחרת יקח־לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע: ואם־שלש־אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף: ישראל מכה איש ומת מות יומת: ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה: וכי־יזד איש על־רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות: ומכה אביו ואמו מות יומת: וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת: ומקלל אביו ואמו מות יומת: וכי־יריבן אנשים והכה־איש את־רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב: אם־יקום והתהלך בחוץ על־משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא:

סדר תרומה וידבר יהוה אל־משה לאמר: דבר אל־בני ישראל ויקחו־לי תרומה מאת כל־איש אשר ידבנו לבו תקחו את־תרומתי: וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: לוי שמן למאר בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: אבני־שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן: ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם: ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל־כליו וכן תעשו: ישראל ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קמתו: וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב: ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתתה על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על־צלעו האחת ושתי טבעת על־צלעו השנית: ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב: והבאת את־הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את־הארן בהם: בטבעת הארן יהיו הבדים לא יסרו ממנו: ונתת אל־הארן את העדת אשר אתן אליך:

סדר תצוה ואתה תצוה ׀ את־בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד: באהל מועד מחוץ לפרכת אשר על־העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד־בקר לפני יהוה חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל: ואתה הקרב אליך את־אהרן אחיך ואת־בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו־לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן: ועשית בגדי־קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת: ואתה תדבר אל־כל־חכמי־לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את־בגדי אהרן לקדשו לכהנו־לי: ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי־קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו־לי: והם יקחו את־הזהב ואת־התכלת ואת־הארגמן ואת־תולעת השני ואת־השש: לוי ועשו את־האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב: שתי כתפת חברת יהיה־לו אל־שני קצותיו וחבר: וחשב אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר: ולקחת את־שתי אבני־שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל: ישראל ששה משמתם על האבן האחת ואת־שמות הששה הנותרים על־האבן השנית כתולדתם: מעשה חרש אבן פתוחי חתם תפתח את־שתי האבנים על־שמת בני ישראל מסבת משבצות זהב תעשה אתם: ושמת את־שתי האבנים על כתפת האפד אבני זכרן לבני ישראל ונשא אהרן את־שמותם לפני יהוה על־שתי כתפיו לזכרן:

סדר תשא וידבר יהוה אל־משה לאמר: כי תשא את־ראש בני־ישראל לפקדיהם ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד אתם ולא־יהיה בהם נגף בפקד אתם: זה ׀ יתנו כל־העבר על־הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש עשרים גרה השקל

מחצית

מחצית השקל תרומה ליהוה: לוי כל העבר על־הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה יתן תרומת יהוה: העשיר לא־ירבה והדל לא ימעיט ממחצית השקל לתת את־תרומת יהוה לכפר על־נפשתיכם: ולקחת את־כסף הכפרים מאת בני ישראל ונתת אתו על־עבדת אהל מועד והיה לבני ישראל לזכרון לפני יהוה לכפר על־נפשתיכם: ישראל וידבר יהוה אל־משה לאמר: ועשית כיור נחשת וכנו נחשת לרחצה ונתת אתו בין־אהל מועד ובין המזבח ונתת שמה מים: ורחצו אהרן ובניו ממנו את־ידיהם ואת־רגליהם: בבאם אל־אהל מועד ירחצו־מים ולא ימתו או בגשתם אל־המזבח לשרת להקטיר אשה ליהוה: ורחצו ידיהם ורגליהם ולא ימתו והיתה להם חק־עולם לו ולזרעו לדרתם:

סדר ויקהל ויקהל משה את־כל־עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר־צוה יהוה לעשת אתם: ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל־העשה בו מלאכה יומת: לא־תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת: לוי ויאמר משה אל־כל־עדת בני־ישראל לאמר זה הדבר אשר־צוה יהוה לאמר: קחו מאתכם תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת: ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים: וערת אילם מאדמים וערת תחשים ועצי שטים: ושמן למאור ובשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים: ואבני־שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן: וכל־חכם־לב בכם יבאו ויעשו את כל־אשר צוה יהוה: ישראל את־המשכן את־אהלו ואת־מכסהו את־קרסיו ואת־קרשיו את־בריחו בריחיו קרי את־עמדיו ואת־אדניו: את־הארן ואת־בדיו את־הכפרת ואת פרכת המסך: את־השלחן ואת־בדיו ואת־כל־כליו ואת לחם הפנים: ואת־מנרת המאור ואת־כליה ואת־נרתיה ואת שמן המאור: ואת־מזבח הקטרת ואת־בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת־מסך הפתח לפתח המשכן: את מזבח העלה ואת־מכבר הנחשת אשר־לו את־בדיו ואת־כל־כליו את־הכיר ואת־כנו: את קלעי החצר את־עמדיו ואת־אדניה ואת מסך שער החצר: את־יתדת המשכן ואת־יתדת החצר ואת־מיתריהם: את־בגדי השרד לשרת בקדש את־בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת־בגדי בניו לכהן: ויצאו כל־עדת בני־ישראל מלפני משה:

סדר פקודי אלה פקודי המשכן משכן העדת אשר פקד על־פי משה עבדת הלוים ביד איתמר בן־אהרן הכהן: ובצלאל בן־אורי בן־חור למטה יהודה עשה את כל־אשר־צוה יהוה את־משה: ואתו אהליאב בן־אחיסמך למטה־דן חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן ובתולעת השני ובשש: לוי כל־הזהב העשוי למלאכה בכל מלאכת הקדש ויהי | זהב התנופה תשע ועשרים ככר ושבע מאות ושלשים שקל בשקל הקדש: וכסף פקודי העדה מאת ככר ואלף ושבע מאות וחמשה ושבעים שקל בשקל הקדש: בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש לכל העבר על־הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה לשש־מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים: ויהי מאת ככר הכסף לצקת את אדני הקדש ואת אדני הפרכת מאת אדנים למאת הככר ככר לאדן: ישראל ואת־האלף ושבע המאות וחמשה ושבעים עשה ווים לעמודים וצפה ראשיהם וחשק אתם: ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע־מאות שקל: ויעש בה את־אדני פתח אהל מועד ואת מזבח הנחשת ואת־מכבר הנחשת אשר־לו ואת כל־כלי המזבח: ואת־אדני החצר סביב ואת־אדני שער החצר ואת כל־יתדת המשכן ואת־כל־יתדת החצר סביב: ומן־התכלת והארגמן ותולעת השני עשו בגדי־שרד לשרת בקדש ויעשו את־בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יהוה את־משה:

סדר ויקרא ויקרא אל־משה וידבר יהוה אליו מאהל מועד לאמר: דבר אל־בני ישראל ואמרת אלהם אדם כי־יקריב מכם קרבן ליהוה מן־הבהמה מן־הבקר ומן־הצאן תקריבו את־קרבנכם: אם־עלה קרבנו מן־הבקר זכר תמים יקריבנו אל־פתח אהל מועד יקריב אתו לרצנו לפני יהוה: וסמך ידו על ראש העלה ונרצה לו לכפר עליו: לוי ושחט את־בן הבקר לפני יהוה והקריבו בני אהרן הכהנים את־הדם וזרקו את־הדם על־המזבח סביב אשר־פתח אהל מועד: והפשיט את־העלה ונתח אתה לנתחיה: ונתנו בני אהרן הכהן אש על־המזבח וערכו עצים על־האש: וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים

את

אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַפָּדֶר עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־
הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃ וְקִרְבּוֹ וּכְרָעָיו יִרְחַץ
בַּמָּיִם וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה
אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחוֹחַ לַיהוָה׃ ישראל וְאִם־מִן־הַצֹּאן
קָרְבָּנוֹ מִן־הַכְּשָׂבִים אוֹ מִן־הָעִזִּים לְעֹלָה זָכָר
תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ׃ וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה
לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְנִתַּח אֹתוֹ לִנְתָחָיו וְאֶת־רֹאשׁוֹ
וְאֶת־פִּדְרוֹ וְעָרַךְ הַכֹּהֵן אֹתָם עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר
עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהַקֶּרֶב וְהַכְּרָעַיִם
יִרְחַץ בַּמָּיִם וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל וְהִקְטִיר
הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה הוּא אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃
סדר צו וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ צַו אֶת־
אַהֲרֹן וְאֶת־בָּנָיו לֵאמֹר זֹאת תּוֹרַת הָעֹלָה הִוא
הָעֹלָה עַל מוֹקְדָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ כָּל־הַלַּיְלָה עַד־
הַבֹּקֶר וְאֵשׁ הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד בּוֹ׃ וְלָבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוֹ
בַד וּמִכְנְסֵי־בַד יִלְבַּשׁ עַל־בְּשָׂרוֹ וְהֵרִים אֶת־
הַדֶּשֶׁן אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת־הָעֹלָה עַל־הַמִּזְבֵּחַ
וְשָׂמוֹ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ׃ לוי וּפָשַׁט אֶת־בְּגָדָיו וְלָבַשׁ
בְּגָדִים אֲחֵרִים וְהוֹצִיא אֶת־הַדֶּשֶׁן אֶל־מִחוּץ
לַמַּחֲנֶה אֶל־מָקוֹם טָהוֹר׃ וְהָאֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ תּוּקַד־
בּוֹ לֹא תִכְבֶּה וּבִעֵר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן עֵצִים בַּבֹּקֶר
בַּבֹּקֶר וְעָרַךְ עָלֶיהָ הָעֹלָה וְהִקְטִיר עָלֶיהָ חֶלְבֵי
הַשְּׁלָמִים׃ אֵשׁ תָּמִיד תּוּקַד עַל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא
תִכְבֶּה׃ ישראל וְזֹאת תּוֹרַת הַמִּנְחָה הַקְרֵב אֹתָהּ
בְּנֵי־אַהֲרֹן לִפְנֵי יְהוָה אֶל־פְּנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהֵרִים
מִמֶּנּוּ בְּקֻמְצוֹ מִסֹּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשַּׁמְנָהּ וְאֵת כָּל־
הַלְּבֹנָה אֲשֶׁר עַל־הַמִּנְחָה וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחַ רֵיחַ
נִיחֹחַ אַזְכָּרָתָהּ לַיהוָה׃ וְהַנּוֹתֶרֶת מִמֶּנָּה יֹאכְלוּ
אַהֲרֹן וּבָנָיו מַצּוֹת תֵּאָכֵל בְּמָקוֹם קָדֹשׁ בַּחֲצַר
אֹהֶל־מוֹעֵד יֹאכְלוּהָ׃ לֹא תֵאָפֶה חָמֵץ חֶלְקָם
נָתַתִּי אֹתָהּ מֵאִשָּׁי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא כַּחַטָּאת
וְכָאָשָׁם׃ כָּל־זָכָר בִּבְנֵי אַהֲרֹן יֹאכְלֶנָּה חָק־עוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם מֵאִשֵּׁי יְהוָה כֹּל אֲשֶׁר־יִגַּע בָּהֶם יִקְדָּשׁ׃
סדר שמיני וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן
וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֶל־אַהֲרֹן קַח־לְךָ
עֵגֶל בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה תְּמִימִם וְהַקְרֵב
לִפְנֵי יְהוָה׃ וְאֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר קְחוּ
שְׂעִיר־עִזִּים לְחַטָּאת וְעֵגֶל וָכֶבֶשׂ בְּנֵי־שָׁנָה
תְּמִימִם לְעֹלָה׃ וְשׁוֹר וָאַיִל לִשְׁלָמִים לִזְבֹּחַ לִפְנֵי
יְהוָה וּמִנְחָה בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן כִּי הַיּוֹם יְהוָה נִרְאָה
אֲלֵיכֶם׃ וַיִּקְחוּ אֵת אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֶל־פְּנֵי אֹהֶל
מוֹעֵד וַיִּקְרְבוּ כָּל־הָעֵדָה וַיַּעַמְדוּ לִפְנֵי יְהוָה׃

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה תַּעֲשׂוּ
וְיֵרָא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד יְהוָה׃ לוי וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־
אַהֲרֹן קְרַב אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת־חַטָּאתְךָ וְאֶת־
עֹלָתֶךָ וְכַפֵּר בַּעַדְךָ וּבְעַד הָעָם וַעֲשֵׂה אֶת־קָרְבַּן
הָעָם וְכַפֵּר בַּעֲדָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ וַיִּקְרַב אַהֲרֹן
אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט אֶת־עֵגֶל הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ׃
וַיַּקְרִבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת־הַדָּם אֵלָיו וַיִּטְבֹּל אֶצְבָּעוֹ
בַּדָּם וַיִּתֵּן עַל־קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־הַדָּם יָצַק אֶל־
יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃ וְאֶת־הַחֵלֶב וְאֶת־הַכְּלָיֹת וְאֶת־
הַיֹּתֶרֶת מִן־הַכָּבֵד מִן־הַחַטָּאת הִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ ישראל וְאֶת־הַבָּשָׂר
וְאֶת־הָעוֹר שָׂרַף בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ וַיִּשְׁחַט
אֶת־הָעֹלָה וַיַּמְצִאוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֵלָיו אֶת־הַדָּם
וַיִּזְרְקֵהוּ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְאֶת־הָעֹלָה הִמְצִיאוּ
אֵלָיו לִנְתָחֶיהָ וְאֶת־הָרֹאשׁ וַיַּקְטֵר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃
וַיִּרְחַץ אֶת־הַקֶּרֶב וְאֶת־הַכְּרָעָיִם וַיַּקְטֵר עַל־
הָעֹלָה הַמִּזְבֵּחָה׃ וַיַּקְרֵב אֵת קָרְבַּן הָעָם וַיִּקַּח אֶת־
שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וַיִּשְׁחָטֵהוּ וַיְחַטְּאֵהוּ
כָּרִאשׁוֹן׃ וַיַּקְרֵב אֶת־הָעֹלָה וַיַּעֲשֶׂהָ כַּמִּשְׁפָּט׃
סדר תזריע וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר
אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִשָּׁה כִּי תַזְרִיעַ וְיָלְדָה זָכָר
וְטָמְאָה שִׁבְעַת יָמִים כִּימֵי נִדַּת דְּוֺתָהּ תִּטְמָא׃
וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִמּוֹל בְּשַׂר עָרְלָתוֹ׃ וּשְׁלֹשִׁים יוֹם
וּשְׁלֹשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב בִּדְמֵי טָהֳרָה בְּכָל־קֹדֶשׁ לֹא־
תִגָּע וְאֶל־הַמִּקְדָּשׁ לֹא תָבֹא עַד־מְלֹאת יְמֵי
טָהֳרָהּ׃ לוי וְאִם־נְקֵבָה תֵלֵד וְטָמְאָה שְׁבֻעַיִם
כְּנִדָּתָהּ וְשִׁשִּׁים יוֹם וְשֵׁשֶׁת יָמִים תֵּשֵׁב עַל־דְּמֵי
טָהֳרָה׃ וּבִמְלֹאת יְמֵי טָהֳרָהּ לְבֵן אוֹ לְבַת תָּבִיא
כֶּבֶשׂ בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה וּבֶן־יוֹנָה אוֹ־תֹר לְחַטָּאת
אֶל־פֶּתַח אֹהֶל־מוֹעֵד אֶל־הַכֹּהֵן׃ וְהִקְרִיבוֹ לִפְנֵי
יְהוָה וְכִפֶּר עָלֶיהָ וְטָהֲרָה מִמְּקֹר דָּמֶיהָ זֹאת
תּוֹרַת הַיֹּלֶדֶת לַזָּכָר אוֹ לַנְּקֵבָה׃ וְאִם־לֹא תִמְצָא
יָדָהּ דֵּי שֶׂה וְלָקְחָה שְׁתֵּי־תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה
אֶחָד לְעֹלָה וְאֶחָד לְחַטָּאת וְכִפֶּר עָלֶיהָ הַכֹּהֵן
וְטָהֵרָה׃ ישראל וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן
לֵאמֹר׃ אָדָם כִּי־יִהְיֶה בְעוֹר־בְּשָׂרוֹ שְׂאֵת אוֹ־
סַפַּחַת אוֹ בַהֶרֶת וְהָיָה בְעוֹר־בְּשָׂרוֹ לְנֶגַע צָרָעַת
וְהוּבָא אֶל־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אוֹ אֶל־אַחַד מִבָּנָיו
הַכֹּהֲנִים׃ וְרָאָה הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע בְּעוֹר־הַבָּשָׂר
וְשֵׂעָר בַּנֶּגַע הָפַךְ לָבָן וּמַרְאֵה הַנֶּגַע עָמֹק מֵעוֹר
בְּשָׂרוֹ נֶגַע צָרַעַת הוּא וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן וְטִמֵּא אֹתוֹ׃
וְאִם־בַּהֶרֶת לְבָנָה הִוא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ וְעָמֹק אֵין־
מַרְאֶהָ מִן־הָעוֹר וּשְׂעָרָה לֹא־הָפַךְ לָבָן וְהִסְגִּיר
הכהן

הַכֹּהֵן אֶת־הַנֶּגַע שִׁבְעַת יָמִים: וְרָאָהוּ הַכֹּהֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְהִנֵּה הַנֶּגַע עָמַד בְּעֵינָיו לֹא־פָשָׂה הַנֶּגַע בָּעוֹר וְהִסְגִּירוֹ הַכֹּהֵן שִׁבְעַת יָמִים שֵׁנִית:

סדר מצורע וַיְדַבֵּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: זֹאת תִּהְיֶה תּוֹרַת הַמְּצֹרָע בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ וְהוּבָא אֶל־הַכֹּהֵן: וְיָצָא הַכֹּהֵן אֶל־מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְרָאָה הַכֹּהֵן וְהִנֵּה נִרְפָּא נֶגַע־הַצָּרַעַת מִן־הַצָּרוּעַ: וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְלָקַח לַמִּטַּהֵר שְׁתֵּי־צִפֳּרִים חַיּוֹת טְהֹרוֹת וְעֵץ אֶרֶז וּשְׁנִי תוֹלַעַת וְאֵזֹב: וְצִוָּה הַכֹּהֵן וְשָׁחַט אֶת־הַצִּפּוֹר הָאֶחָת אֶל־כְּלִי־חֶרֶשׂ עַל־מַיִם חַיִּים: לוי אֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה יִקַּח אֹתָהּ וְאֶת־עֵץ הָאֶרֶז וְאֶת־שְׁנִי הַתּוֹלַעַת וְאֶת־הָאֵזֹב וְטָבַל אוֹתָם וְאֵת הַצִּפֹּר הַחַיָּה בְּדַם הַצִּפֹּר הַשְּׁחֻטָה עַל הַמַּיִם הַחַיִּים: וְהִזָּה עַל הַמִּטַּהֵר מִן־הַצָּרַעַת שֶׁבַע פְּעָמִים וְטִהֲרוֹ וְשִׁלַּח אֶת־הַצִּפֹּר הַחַיָּה עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה: וְכִבֶּס הַמִּטַּהֵר אֶת־בְּגָדָיו וְגִלַּח אֶת־כָּל־שְׂעָרוֹ וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָהֵר וְאַחַר יָבוֹא אֶל־הַמַּחֲנֶה וְיָשַׁב מִחוּץ לְאָהֳלוֹ שִׁבְעַת יָמִים: וְהָיָה בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יְגַלַּח אֶת־כָּל־שְׂעָרוֹ אֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־זְקָנוֹ וְאֵת גַּבֹּת עֵינָיו וְאֶת־כָּל־שְׂעָרוֹ יְגַלֵּחַ וְכִבֶּס אֶת־בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת־בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָהֵר: ישראל וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִקַּח שְׁנֵי־כְבָשִׂים תְּמִימִם וְכַבְשָׂה אַחַת בַּת־שְׁנָתָהּ תְּמִימָה וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְלֹג אֶחָד שָׁמֶן: וְהֶעֱמִיד הַכֹּהֵן הַמְטַהֵר אֵת הָאִישׁ הַמִּטַּהֵר וְאֹתָם לִפְנֵי יְהֹוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת־הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד וְהִקְרִיב אֹתוֹ לְאָשָׁם וְאֶת־לֹג הַשָּׁמֶן וְהֵנִיף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהֹוָה:

סדר אחרי מות וַיְדַבֵּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְּנֵי אַהֲרֹן בְּקָרְבָתָם לִפְנֵי־יְהֹוָה וַיָּמֻתוּ: וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאַל־יָבֹא בְכָל־עֵת אֶל־הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לַפָּרֹכֶת אֶל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָאָרֹן וְלֹא יָמוּת כִּי בֶּעָנָן אֵרָאֶה עַל־הַכַּפֹּרֶת: בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל־הַקֹּדֶשׁ בְּפַר בֶּן־בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה: כְּתֹנֶת־בַּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ וּמִכְנְסֵי־בַד יִהְיוּ עַל־בְּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵט בַּד יַחְגֹּר וּבְמִצְנֶפֶת בַּד יִצְנֹף בִּגְדֵי־קֹדֶשׁ הֵם וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת־בְּשָׂרוֹ וּלְבֵשָׁם: וּמֵאֵת עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי־שְׂעִירֵי עִזִּים לְחַטָּאת וְאַיִל אֶחָד לְעֹלָה: וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ: לוי וְלָקַח אֶת־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם וְהֶעֱמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְהֹוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד: וְנָתַן אַהֲרֹן עַל־שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם גֹּרָלוֹת גּוֹרָל אֶחָד לַיהֹוָה וְגוֹרָל אֶחָד לַעֲזָאזֵל: וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־הַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַיהֹוָה וְעָשָׂהוּ חַטָּאת: וְהַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַעֲזָאזֵל יָעֳמַד־חַי לִפְנֵי יְהֹוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לַעֲזָאזֵל הַמִּדְבָּרָה: וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וְשָׁחַט אֶת־פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר־לוֹ: ישראל וְלָקַח מְלֹא־הַמַּחְתָּה גַּחֲלֵי־אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהֹוָה וּמְלֹא חָפְנָיו קְטֹרֶת סַמִּים דַּקָּה וְהֵבִיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת: וְנָתַן אֶת־הַקְּטֹרֶת עַל־הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהֹוָה וְכִסָּה עֲנַן הַקְּטֹרֶת אֶת־הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־הָעֵדוּת וְלֹא יָמוּת: וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וְהִזָּה בְאֶצְבָּעוֹ עַל־פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת קֵדְמָה וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת יַזֶּה שֶׁבַע־פְּעָמִים מִן־הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ: וְשָׁחַט אֶת־שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וְהֵבִיא אֶת־דָּמוֹ אֶל־מִבֵּית לַפָּרֹכֶת וְעָשָׂה אֶת־דָּמוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְדַם הַפָּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל־הַכַּפֹּרֶת וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת: וְכִפֶּר עַל־הַקֹּדֶשׁ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפִּשְׁעֵיהֶם לְכָל־חַטֹּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשֹּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טֻמְאֹתָם: וְכָל־אָדָם לֹא־יִהְיֶה בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד־צֵאתוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל־קְהַל יִשְׂרָאֵל:

סדר קדושים וַיְדַבֵּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדֹשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם: אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת־שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם: אַל־תִּפְנוּ אֶל־הָאֱלִילִם וֵאלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם: לוי וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח שְׁלָמִים לַיהֹוָה לִרְצֹנְכֶם תִּזְבָּחֻהוּ: בְּיוֹם זִבְחֲכֶם יֵאָכֵל וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר עַד־יוֹם הַשְּׁלִישִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף: וְאִם הֵאָכֹל יֵאָכֵל בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פִּגּוּל הוּא לֹא יֵרָצֶה: וְאֹכְלָיו עֲוֹנוֹ יִשָּׂא כִּי־אֶת־קֹדֶשׁ יְהֹוָה חִלֵּל וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ: וּבְקֻצְרְכֶם אֶת־קְצִיר אַרְצְכֶם לֹא תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ לִקְצֹר וְלֶקֶט קְצִירְךָ לֹא תְלַקֵּט: וְכַרְמְךָ לֹא תְעוֹלֵל וּפֶרֶט כַּרְמְךָ לֹא תְלַקֵּט לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהֹוָה אֱלֹהֵיכֶם: ישראל לֹא תִּגְנֹבוּ וְלֹא־תְכַחֲשׁוּ וְלֹא־תְשַׁקְּרוּ אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ: וְלֹא־תִשָּׁבְעוּ בִשְׁמִי לַשָּׁקֶר וְחִלַּלְתָּ אֶת־שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהֹוָה: לֹא־תַעֲשֹׁק אֶת־רֵעֲךָ וְלֹא תִגְזֹל לֹא־תָלִין פְּעֻלַּת שָׂכִיר אִתְּךָ עַד־בֹּקֶר: לֹא־תְקַלֵּל חֵרֵשׁ וְלִפְנֵי עִוֵּר לֹא תִתֵּן מִכְשֹׁל וְיָרֵאתָ מֵּאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהֹוָה:

סדר אמור וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לְנֶפֶשׁ לֹא־יִטַּמָּא בְּעַמָּיו׃ כִּי אִם־לִשְׁאֵרוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו לְאִמּוֹ וּלְאָבִיו וְלִבְנוֹ וּלְבִתּוֹ וּלְאָחִיו׃ וְלַאֲחֹתוֹ הַבְּתוּלָה הַקְּרוֹבָה אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא־הָיְתָה לְאִישׁ לָהּ יִטַּמָּא׃ לֹא יִטַּמָּא בַּעַל בְּעַמָּיו לְהֵחַלּוֹ׃ לֹא־יִקְרְחָה יקרחו ק׳ קָרְחָה בְּרֹאשָׁם וּפְאַת זְקָנָם לֹא יְגַלֵּחוּ וּבִבְשָׂרָם לֹא יִשְׂרְטוּ שָׂרָטֶת׃ קְדֹשִׁים יִהְיוּ לֵאלֹהֵיהֶם וְלֹא יְחַלְּלוּ שֵׁם אֱלֹהֵיהֶם כִּי אֶת־אִשֵּׁי יְהוָה לֶחֶם אֱלֹהֵיהֶם הֵם מַקְרִיבִם וְהָיוּ קֹדֶשׁ׃ לוי אִשָּׁה זֹנָה וַחֲלָלָה לֹא יִקָּחוּ וְאִשָּׁה גְּרוּשָׁה מֵאִישָׁהּ לֹא יִקָּחוּ כִּי־קָדֹשׁ הוּא לֵאלֹהָיו׃ וְקִדַּשְׁתּוֹ כִּי־אֶת־לֶחֶם אֱלֹהֶיךָ הוּא מַקְרִיב קָדֹשׁ יִהְיֶה־לָּךְ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם׃ וּבַת אִישׁ כֹּהֵן כִּי תֵחֵל לִזְנוֹת אֶת־אָבִיהָ הִיא מְחַלֶּלֶת בָּאֵשׁ תִּשָּׂרֵף׃ וְהַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מֵאֶחָיו אֲשֶׁר־יוּצַק עַל־רֹאשׁוֹ שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וּמִלֵּא אֶת־יָדוֹ לִלְבֹּשׁ אֶת־הַבְּגָדִים אֶת־רֹאשׁוֹ לֹא יִפְרָע וּבְגָדָיו לֹא יִפְרֹם׃ וְעַל כָּל־נַפְשֹׁת מֵת לֹא יָבֹא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטַּמָּא׃ וּמִן־הַמִּקְדָּשׁ לֹא יֵצֵא וְלֹא יְחַלֵּל אֵת מִקְדַּשׁ אֱלֹהָיו כִּי נֵזֶר שֶׁמֶן מִשְׁחַת אֱלֹהָיו עָלָיו אֲנִי יְהוָה׃ ישראל וְהוּא אִשָּׁה בִבְתוּלֶיהָ יִקָּח׃ אַלְמָנָה וּגְרוּשָׁה וַחֲלָלָה זֹנָה אֶת־אֵלֶּה לֹא יִקָּח כִּי אִם־בְּתוּלָה מֵעַמָּיו יִקַּח אִשָּׁה׃ וְלֹא־יְחַלֵּל זַרְעוֹ בְּעַמָּיו כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדְּשׁוֹ׃

סדר בהר וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ שַׁבָּת לַיהוָה׃ שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמֹר כַּרְמֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃ לוי וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ שַׁבָּת לַיהוָה שָׂדְךָ לֹא תִזְרָע וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמֹר׃ אֵת סְפִיחַ קְצִירְךָ לֹא תִקְצוֹר וְאֶת־עִנְּבֵי נְזִירֶךָ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ׃ וְהָיְתָה שַׁבַּת הָאָרֶץ לָכֶם לְאָכְלָה לְךָ וּלְעַבְדְּךָ וְלַאֲמָתֶךָ וְלִשְׂכִירְךָ וּלְתוֹשָׁבְךָ הַגָּרִים עִמָּךְ׃ וְלִבְהֶמְתְּךָ וְלַחַיָּה אֲשֶׁר בְּאַרְצֶךָ תִּהְיֶה כָל־תְּבוּאָתָהּ לֶאֱכֹל׃ ישראל וְסָפַרְתָּ לְךָ שֶׁבַע שַׁבְּתֹת שָׁנִים שֶׁבַע שָׁנִים שֶׁבַע פְּעָמִים וְהָיוּ לְךָ יְמֵי שֶׁבַע שַׁבְּתֹת הַשָּׁנִים תֵּשַׁע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה׃ וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפַר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל־אַרְצְכֶם׃ וְקִדַּשְׁתֶּם אֵת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וּקְרָאתֶם דְּרוֹר בָּאָרֶץ לְכָל־יֹשְׁבֶיהָ יוֹבֵל הִוא תִּהְיֶה לָכֶם וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ וְאִישׁ אֶל־מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשֻׁבוּ׃ יוֹבֵל הִוא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרָעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת־סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת־נְזִרֶיהָ׃ כִּי יוֹבֵל הִוא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה תֹּאכְלוּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ׃ בִּשְׁנַת הַיּוֹבֵל הַזֹּאת תָּשֻׁבוּ אִישׁ אֶל־אֲחֻזָּתוֹ׃

סדר בחקתי אִם־בְּחֻקֹּתַי תֵּלֵכוּ וְאֶת־מִצְוֺתַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם׃ וְנָתַתִּי גִשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם וְנָתְנָה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פִּרְיוֹ׃ וְהִשִּׂיג לָכֶם דַּיִשׁ אֶת־בָּצִיר וּבָצִיר יַשִּׂיג אֶת־זָרַע וַאֲכַלְתֶּם לַחְמְכֶם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח בְּאַרְצְכֶם׃ לוי וְנָתַתִּי שָׁלוֹם בָּאָרֶץ וּשְׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה מִן־הָאָרֶץ וְחֶרֶב לֹא־תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם׃ וּרְדַפְתֶּם אֶת־אֹיְבֵיכֶם וְנָפְלוּ לִפְנֵיכֶם לֶחָרֶב׃ וְרָדְפוּ מִכֶּם חֲמִשָּׁה מֵאָה וּמֵאָה מִכֶּם רְבָבָה יִרְדֹּפוּ וְנָפְלוּ אֹיְבֵיכֶם לִפְנֵיכֶם לֶחָרֶב׃ וּפָנִיתִי אֲלֵיכֶם וְהִפְרֵיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבֵּיתִי אֶתְכֶם וַהֲקִימֹתִי אֶת־בְּרִיתִי אִתְּכֶם׃ ישראל וַאֲכַלְתֶּם יָשָׁן נוֹשָׁן וְיָשָׁן מִפְּנֵי חָדָשׁ תּוֹצִיאוּ׃ וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא־תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם׃ וְהִתְהַלַּכְתִּי בְּתוֹכְכֶם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי לְעָם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִהְיֹת לָהֶם עֲבָדִים וָאֶשְׁבֹּר מֹטֹת עֻלְּכֶם וָאוֹלֵךְ אֶתְכֶם קוֹמְמִיּוּת׃

סדר במדבר וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר׃ שְׂאוּ אֶת־רֹאשׁ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת כָּל־זָכָר לְגֻלְגְּלֹתָם׃ מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כָּל־יֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאֹתָם אַתָּה וְאַהֲרֹן׃ וְאִתְּכֶם יִהְיוּ אִישׁ אִישׁ לַמַּטֶּה אִישׁ רֹאשׁ לְבֵית־אֲבֹתָיו הוּא׃ לוי וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעַמְדוּ אִתְּכֶם לִרְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃ לְשִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃ לִיהוּדָה נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב׃ לְיִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר׃ לִזְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃ לִבְנֵי יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד לִמְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃ לְבִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ לְדָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃ לְאָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃ לְגָד אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל׃ לְנַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃ אֵלֶּה קְרִיאֵי קרואי ק׳ הָעֵדָה נְשִׂיאֵי מַטּוֹת אֲבוֹתָם רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם׃

ישראל

ישראל וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֵת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְּשֵׁמוֹת׃ וְאֵת כָּל־הָעֵדָה הִקְהִילוּ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּתְיַלְדוּ עַל־מִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְגֻלְגְּלֹתָם׃ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַּר סִינָי׃

סדר נשא וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ נָשֹׂא אֶת־רֹאשׁ בְּנֵי גֵרְשׁוֹן גַּם־הֵם לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם׃ מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה עַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקֹד אוֹתָם כָּל־הַבָּא לִצְבֹא צָבָא לַעֲבֹד עֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת הַגֵּרְשֻׁנִּי לַעֲבֹד וּלְמַשָּׂא׃ לוי וְנָשְׂאוּ אֶת־יְרִיעֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־אֹהֶל מוֹעֵד מִכְסֵהוּ וּמִכְסֵה הַתַּחַשׁ אֲשֶׁר־עָלָיו מִלְמָעְלָה וְאֶת־מָסַךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְאֵת קַלְעֵי הֶחָצֵר וְאֶת־מָסַךְ ׀ פֶּתַח ׀ שַׁעַר הֶחָצֵר אֲשֶׁר עַל־הַמִּשְׁכָּן וְעַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֵת מֵיתְרֵיהֶם וְאֶת־כָּל־כְּלֵי עֲבֹדָתָם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה לָהֶם וְעָבָדוּ׃ עַל־פִּי אַהֲרֹן וּבָנָיו תִּהְיֶה כָּל־עֲבֹדַת בְּנֵי הַגֵּרְשֻׁנִּי לְכָל־מַשָּׂאָם וּלְכֹל עֲבֹדָתָם וּפְקַדְתֶּם עֲלֵהֶם בְּמִשְׁמֶרֶת אֵת כָּל־מַשָּׂאָם׃ זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי הַגֵּרְשֻׁנִּי בְּאֹהֶל מוֹעֵד וּמִשְׁמַרְתָּם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ ישראל בְּנֵי מְרָרִי לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית־אֲבֹתָם תִּפְקֹד אֹתָם׃ מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּפְקְדֵם כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְזֹאת מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחָיו וְעַמּוּדָיו וַאֲדָנָיו׃ וְעַמּוּדֵי הֶחָצֵר סָבִיב וְאַדְנֵיהֶם וִיתֵדֹתָם וּמֵיתְרֵיהֶם לְכָל־כְּלֵיהֶם וּלְכֹל עֲבֹדָתָם וּבְשֵׁמֹת תִּפְקְדוּ אֶת־כְּלֵי מִשְׁמֶרֶת מַשָּׂאָם׃ זֹאת עֲבֹדַת מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי מְרָרִי לְכָל־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃

עד כאן קורין באשכנז. ובקצת מוסיפין זה

וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי הָעֵדָה אֶת־בְּנֵי הַקְּהָתִי לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם׃ מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן־חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל־הַבָּא לַצָּבָא לַעֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם אַלְפַּיִם שְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ אֵלֶּה פְקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי כָּל־הָעֹבֵד בְּאֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃

סדר בהעלתך וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת־הַנֵּרֹת אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת׃ וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה הֶעֱלָה נֵרֹתֶיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנֹרָה מִקְשָׁה זָהָב עַד־יְרֵכָהּ עַד־פִּרְחָהּ מִקְשָׁה הִוא כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר הֶרְאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת־הַמְּנֹרָה׃ לוי וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ קַח אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְטִהַרְתָּ אֹתָם׃ וְכֹה־תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהֲרָם הַזֵּה עֲלֵיהֶם מֵי חַטָּאת וְהֶעֱבִירוּ תַעַר עַל־כָּל־בְּשָׂרָם וְכִבְּסוּ בִגְדֵיהֶם וְהִטֶּהָרוּ׃ וְלָקְחוּ פַּר בֶּן־בָּקָר וּמִנְחָתוֹ סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן וּפַר־שֵׁנִי בֶן־בָּקָר תִּקַּח לְחַטָּאת׃ וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְהִקְהַלְתָּ אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ ישראל וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי יְהוָה וְסָמְכוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הַלְוִיִּם׃ וְהֵנִיף אַהֲרֹן אֶת־הַלְוִיִּם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת יְהוָה׃ וְהַלְוִיִּם יִסְמְכוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁ הַפָּרִים וַעֲשֵׂה אֶת־הָאֶחָד חַטָּאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה לַיהוָה לְכַפֵּר עַל־הַלְוִיִּם׃ וְהַעֲמַדְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אַהֲרֹן וְלִפְנֵי בָנָיו וְהֵנַפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לַיהוָה׃ וְהִבְדַּלְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם׃

סדר שלח וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ שְׁלַח־לְךָ אֲנָשִׁים וְיָתֻרוּ אֶת־אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר־אֲנִי נֹתֵן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לְמַטֵּה אֲבֹתָיו תִּשְׁלָחוּ כֹּל נָשִׂיא בָהֶם׃ וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה מִמִּדְבַּר פָּארָן עַל־פִּי יְהוָה כֻּלָּם אֲנָשִׁים רָאשֵׁי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הֵמָּה׃ לוי וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם לְמַטֵּה רְאוּבֵן שַׁמּוּעַ בֶּן־זַכּוּר׃ לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן שָׁפָט בֶּן־חוֹרִי׃ לְמַטֵּה יְהוּדָה כָּלֵב בֶּן־יְפֻנֶּה׃ לְמַטֵּה יִשָּׂשכָר יִגְאָל בֶּן־יוֹסֵף׃ לְמַטֵּה אֶפְרָיִם הוֹשֵׁעַ בִּן־נוּן׃ לְמַטֵּה בִנְיָמִן פַּלְטִי בֶּן־רָפוּא׃ לְמַטֵּה זְבוּלֻן גַּדִּיאֵל בֶּן־סוֹדִי׃ לְמַטֵּה יוֹסֵף לְמַטֵּה מְנַשֶּׁה גַּדִּי בֶּן־סוּסִי׃ לְמַטֵּה דָן עַמִּיאֵל בֶּן־גְּמַלִּי׃ לְמַטֵּה אָשֵׁר סְתוּר בֶּן־מִיכָאֵל׃ לְמַטֵּה נַפְתָּלִי נַחְבִּי בֶּן־וָפְסִי׃ לְמַטֵּה גָד גְּאוּאֵל בֶּן־מָכִי׃ אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־שָׁלַח מֹשֶׁה לָתוּר אֶת־הָאָרֶץ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשֵׁעַ בִּן־נוּן יְהוֹשֻׁעַ׃ ישראל וַיִּשְׁלַח אֹתָם מֹשֶׁה לָתוּר אֶת־אֶרֶץ כְּנָעַן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם עֲלוּ זֶה בַּנֶּגֶב וַעֲלִיתֶם אֶת־הָהָר׃ וּרְאִיתֶם אֶת־הָאָרֶץ מַה־הִוא וְאֶת־הָעָם הַיֹּשֵׁב עָלֶיהָ הֶחָזָק הוּא הֲרָפֶה הַמְעַט הוּא אִם־רָב׃ וּמָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר־הוּא יֹשֵׁב בָּהּ הֲטוֹבָה הִוא אִם־רָעָה וּמָה הֶעָרִים אֲשֶׁר־הוּא יוֹשֵׁב בָּהֵנָּה הַבְּמַחֲנִים אִם בְּמִבְצָרִים׃ וּמָה

הארץ

הארץ השמנה הוא אם רזה היש בה עץ אם אין והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי ענבים:

סדר קרח ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואון בן פלת בני ראובן: ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל חמשים ומאתים נשיאי עדה קראי מועד אנשי שם: ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אלהם רב לכם כי כל העדה כלם קדשים ובתוכם יהוה ומדוע תתנשאו על קהל יהוה: לוי וישמע משה ויפל על פניו: וידבר אל קרח ואל כל עדתו לאמר בקר וידע יהוה את אשר לו ואת הקדוש והקריב אליו ואת אשר יבחר בו יקריב אליו: זאת עשו קחו לכם מחתות קרח וכל עדתו: ותנו בהן ׀ אש ושימו עליהן ׀ קטרת לפני יהוה מחר והיה האיש אשר יבחר יהוה הוא הקדוש רב לכם בני לוי: ישראל ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי: המעט מכם כי הבדיל אלהי ישראל אתכם מעדת ישראל להקריב אתכם אליו לעבד את עבדת משכן יהוה ולעמד לפני העדה לשרתם: ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי אתך ובקשתם גם כהנה: לכן אתה וכל עדתך הנעדים על יהוה ואהרן מה הוא כי תלונו תלינו קרי עליו: וישלח משה לקרא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה: המעט כי העליתנו מארץ זבת חלב ודבש להמיתנו במדבר כי תשתרר עלינו גם השתרר:

סדר חקת וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר ׀ אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על: ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו: ולקח אלעזר הכהן מדמה באצבעו והזה אל נכח פני אהל מועד מדמה שבע פעמים: ושרף את הפרה לעיניו את ערה ואת בשרה ואת דמה על פרשה ישרף: ולקח הכהן עץ ארז ואזוב ושני תולעת והשליך אל תוך שרפת הפרה: לוי וכבס בגדיו הכהן ורחץ בשרו במים ואחר יבא אל המחנה וטמא הכהן עד הערב: והשרף אתה יכבס בגדיו במים ורחץ בשרו במים וטמא עד הערב: ואסף ׀ איש טהור את אפר הפרה והניח מחוץ למחנה במקום טהור והיתה לעדת בני ישראל למשמרת למי נדה חטאת הוא: ישראל וכבס האסף את אפר הפרה את בגדיו וטמא עד הערב והיתה לבני ישראל ולגר הגר בתוכם לחקת עולם: הנגע במת לכל נפש אדם וטמא שבעת ימים: הוא יתחטא בו ביום השלישי וביום השביעי יטהר ואם לא יתחטא ביום השלישי וביום השביעי לא יטהר: כל הנגע במת בנפש האדם אשר ימות ולא יתחטא את משכן יהוה טמא ונכרתה הנפש ההוא מישראל כי מי נדה לא זרק עליו טמא יהיה עוד טמאתו בו: זאת התורה אדם כי ימות באהל כל הבא אל האהל וכל אשר באהל יטמא שבעת ימים: וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא: וכל אשר יגע על פני השדה בחלל חרב או במת או בעצם אדם או בקבר יטמא שבעת ימים: ולקחו לטמא מעפר שרפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי:

סדר בלק וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי: ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל: ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבתינו כלחך השור את ירק השדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההוא: לוי וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממלי: ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר: וילכו זקני מואב וזקני מדין וקסמים בידם ויבאו אל בלעם וידברו אליו דברי בלק: ישראל ויאמר אליהם לינו פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי וישבו שרי מואב עם בלעם: ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך: ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפר מלך מואב שלח אלי: הנה העם היצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אתו אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו: ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא:

וידבר

סדר פינחס וידבר יהוה אל־משה לאמר: פינחס בן־אלעזר בן־אהרן הכהן השיב את־חמתי מעל בני־ישראל בקנאו את־קנאתי בתוכם ולא־כליתי את־בני־ישראל בקנאתי: לכן אמר הנני נתן לו את־בריתי שלום: לוי והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהנת עולם תחת אשר קנא לאלהיו ויכפר על־בני ישראל: ושם איש ישראל המכה אשר הכה את־המדינית זמרי בן־סלוא נשיא בית־אב לשמעני: ושם האשה המכה המדינית כזבי בת־צור ראש אמות בית־אב במדין הוא: ישראל וידבר יהוה אל־משה לאמר: צרור את־המדינים והכיתם אותם: כי צררים הם לכם בנכליהם אשר־נכלו לכם על־דבר פעור ועל־דבר כזבי בת־נשיא מדין אחתם המכה ביום־המגפה על־דבר־פעור: ויהי אחרי המגפה פבא״פ ויאמר יהוה אל־משה ואל אלעזר בן־אהרן הכהן לאמר: שאו את־ראש | כל־עדת בני־ישראל מבן עשרים שנה ומעלה לבית אבתם כל־יצא צבא בישראל: וידבר משה ואלעזר הכהן אתם בערבת מואב על־ירדן ירחו לאמר: מבן עשרים שנה ומעלה כאשר צוה יהוה את־משה ובני ישראל היצאים מארץ מצרים:

סדר מטות וידבר משה אל־ראשי המטות לבני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה: איש כי־ידר נדר ליהוה או־השבע שבעה לאסר אסר על־נפשו לא יחל דברו ככל־היצא מפיו יעשה: ואשה כי־תדר נדר ליהוה ואסרה אסר בבית אביה בנעריה: ושמע אביה את־נדרה ואסרה אשר אסרה על־נפשה והחריש לה אביה וקמו כל־נדריה וכל־אסר אשר־אסרה על־נפשה יקום: ואם־הניא אביה אתה ביום שמעו כל־נדריה ואסריה אשר־אסרה על־נפשה לא יקום ויהוה יסלח־לה כי־הניא אביה אתה: ואם־היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על־נפשה: ושמע אישה ביום שמעו והחריש לה וקמו נדריה ואסרה אשר־אסרה על־נפשה יקמו: ואם ביום שמע אישה יניא אותה והפר את־נדרה אשר עליה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על־נפשה ויהוה יסלח־לה: לוי ונדר אלמנה וגרושה כל אשר־אסרה על־נפשה יקום עליה: ואם־בית אישה נדרה או־אסרה אסר על־נפשה בשבעה: ושמע אישה והחרש לה לא הניא אתה וקמו כל־נדריה וכל־אסר אשר־אסרה על־נפשה יקום: ואם־הפר יפר אתם | אישה ביום שמעו כל־מוצא שפתיה לנדריה ולאסר נפשה לא יקום אישה הפרם ויהוה יסלח־לה: ישראל כל־נדר וכל־שבעת אסר לענת נפש אישה יקימנו ואישה יפרנו: ואם־החרש יחריש לה אישה מיום אל־יום והקים את־כל־נדריה או את־כל־אסריה אשר עליה הקים אתם כי־החרש לה ביום שמעו: ואם־הפר יפר אתם אחרי שמעו ונשא את־עונה: אלה החקים אשר צוה יהוה את־משה בין איש לאשתו בין־אב לבתו בנעריה בית אביה:

סדר מסעי אלה מסעי בני־ישראל אשר יצאו מארץ מצרים לצבאתם ביד־משה ואהרן: ויכתב משה את־מוצאיהם למסעיהם על־פי יהוה ואלה מסעיהם למוצאיהם: ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני־ישראל ביד רמה לעיני כל־מצרים: לוי ומצרים מקברים את אשר הכה יהוה בהם כל־בכור ובאלהיהם עשה יהוה שפטים: ויסעו בני־ישראל מרעמסס ויחנו בסכת: ויסעו מסכת ויחנו באתם אשר בקצה המדבר: ישראל ויסעו מאתם וישב על־פי החירת אשר על־פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל: ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך־הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה: ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו־שם: ויסעו מאילם ויחנו על־ים־סוף:

סדר דברים אלה הדברים אשר דבר משה אל־כל־ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף בין־פארן ובין־תפל ולבן וחצרת ודי זהב: אחד עשר יום מחרב דרך הר־שעיר עד קדש ברנע: ויהי בארבעים שנה בעשתי־עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל־בני ישראל ככל אשר צוה יהוה אתו אלהם: לוי אחרי הכתו את סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר־יושב בעשתרת באדרעי: בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את־התורה הזאת לאמר: יהוה | אלהינו דבר אלינו בחרב לאמר רב־לכם שבת בהר הזה: פנו | וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל־כל־שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני

והלבנון

והלבנון עד הנהר הגדל נהר פרת: ישראל ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם: ואמר אלכם בעת ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם: יהוה אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום ככוכבי השמים לרב: יהוה אלהי אבותכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כאשר דבר לכם:

סדר ואתחנן ואתחנן אל יהוה בעת ההוא לאמר: אדני יהוה אתה החלות להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך: אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנן: לוי ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפנה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה: וצו את יהושע וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל אותם את הארץ אשר תראה: ונשב בגיא מול בית פעור: ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבתיכם נתן לכם: לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: עיניכם הראות את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך: ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום: ישראל ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: ושמרתם ועשיתם כי הוא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה: כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו: ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום:

סדר עקב והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך: ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך: ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך: והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך: ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך: כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם: לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים: המסת הגדלת אשר ראו עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה והזרע הנטויה אשר הוצאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם: וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך: לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא: לוי ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה: ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם: ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם: פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא: ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא: כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם: וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו מצותיו קרי אם לא: ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם: ישראל שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה: וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך:

ושמרת

וְשָׁמַרְתָּ אֶת־מִצְוֺת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת בִּדְרָכָיו
וּלְיִרְאָה אֹתוֹ: כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֲךָ אֶל־אֶרֶץ
טוֹבָה אֶרֶץ נַחֲלֵי מָיִם עֲיָנֹת וּתְהֹמֹת יֹצְאִים
בַּבִּקְעָה וּבָהָר: אֶרֶץ חִטָּה וּשְׂעֹרָה וְגֶפֶן וּתְאֵנָה
וְרִמּוֹן אֶרֶץ־זֵית שֶׁמֶן וּדְבָשׁ: אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא
בְמִסְכֵּנֻת תֹּאכַל־בָּהּ לֶחֶם לֹא־תֶחְסַר כֹּל בָּהּ אֶרֶץ
אֲשֶׁר אֲבָנֶיהָ בַרְזֶל וּמֵהֲרָרֶיהָ תַּחְצֹב נְחֹשֶׁת:
וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ:

סדר ראה רְאֵה אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה
וּקְלָלָה: אֶת־הַבְּרָכָה אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֺת
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם:
וְהַקְּלָלָה אִם־לֹא תִשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֺת יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וְסַרְתֶּם מִן־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לָלֶכֶת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר
לֹא־יְדַעְתֶּם: וְהָיָה כִּי יְבִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר־אַתָּה בָא־שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ וְנָתַתָּה
אֶת־הַבְּרָכָה עַל־הַר גְּרִזִים וְאֶת־הַקְּלָלָה עַל־הַר
עֵיבָל: הֲלֹא־הֵמָּה בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן אַחֲרֵי דֶּרֶךְ מְבוֹא
הַשֶּׁמֶשׁ בְּאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי הַיֹּשֵׁב בָּעֲרָבָה מוּל הַגִּלְגָּל
אֵצֶל אֵלוֹנֵי מֹרֶה: כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן
לָבֹא לָרֶשֶׁת אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם נֹתֵן
לָכֶם וִירִשְׁתֶּם אֹתָהּ וִישַׁבְתֶּם־בָּהּ: לוי וּשְׁמַרְתֶּם
לַעֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַחֻקִּים וְאֶת־הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר
אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם: אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת בָּאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה
אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לְךָ לְרִשְׁתָּהּ כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר־אַתֶּם
חַיִּים עַל־הָאֲדָמָה: אַבֵּד תְּאַבְּדוּן אֶת־כָּל־
הַמְּקֹמוֹת אֲשֶׁר עָבְדוּ־שָׁם הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אַתֶּם
יֹרְשִׁים אֹתָם אֶת־אֱלֹהֵיהֶם עַל־הֶהָרִים הָרָמִים
וְעַל־הַגְּבָעוֹת וְתַחַת כָּל־עֵץ רַעֲנָן: וְנִתַּצְתֶּם אֶת־
מִזְבְּחֹתָם וְשִׁבַּרְתֶּם אֶת־מַצֵּבֹתָם וַאֲשֵׁרֵיהֶם
תִּשְׂרְפוּן בָּאֵשׁ וּפְסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תְּגַדֵּעוּן וְאִבַּדְתֶּם
אֶת־שְׁמָם מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא: לֹא־תַעֲשׂוּן כֵּן
לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם: כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל־שִׁבְטֵיכֶם לָשׂוּם אֶת־שְׁמוֹ
שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרְשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה: ישראל וַהֲבֵאתֶם
שָׁמָּה עֹלֹתֵיכֶם וְזִבְחֵיכֶם וְאֵת מַעְשְׂרֹתֵיכֶם וְאֵת
תְּרוּמַת יֶדְכֶם וְנִדְרֵיכֶם וְנִדְבֹתֵיכֶם וּבְכֹרֹת
בְּקַרְכֶם וְצֹאנְכֶם: וַאֲכַלְתֶּם־שָׁם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם וּשְׂמַחְתֶּם בְּכֹל מִשְׁלַח יֶדְכֶם אַתֶּם
וּבָתֵּיכֶם אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ: לֹא תַעֲשׂוּן
כְּכֹל אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ עֹשִׂים פֹּה הַיּוֹם אִישׁ כָּל־הַיָּשָׁר
בְּעֵינָיו: כִּי לֹא־בָאתֶם עַד־עָתָּה אֶל־הַמְּנוּחָה
וְאֶל־הַנַּחֲלָה אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ: וַעֲבַרְתֶּם
אֶת־הַיַּרְדֵּן וִישַׁבְתֶּם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
מַנְחִיל אֶתְכֶם וְהֵנִיחַ לָכֶם מִכָּל־אֹיְבֵיכֶם מִסָּבִיב
וִישַׁבְתֶּם־בֶּטַח:

סדר שופטים שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֶּן־לְךָ בְּכָל־
שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לִשְׁבָטֶיךָ
וְשָׁפְטוּ אֶת־הָעָם מִשְׁפַּט־צֶדֶק: לֹא־תַטֶּה מִשְׁפָּט
לֹא תַכִּיר פָּנִים וְלֹא־תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר
עֵינֵי חֲכָמִים וִיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִם: צֶדֶק צֶדֶק
תִּרְדֹּף לְמַעַן תִּחְיֶה וְיָרַשְׁתָּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ: לוי לֹא־תִטַּע לְךָ אֲשֵׁרָה
כָּל־עֵץ אֵצֶל מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־
לָּךְ: וְלֹא־תָקִים לְךָ מַצֵּבָה אֲשֶׁר שָׂנֵא יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ: לֹא־תִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וָשֶׂה אֲשֶׁר
יִהְיֶה בוֹ מוּם כֹּל דָּבָר רָע כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
הוּא: כִּי־יִמָּצֵא בְקִרְבְּךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר־
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה
אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה־אֱלֹהֶיךָ לַעֲבֹר בְּרִיתוֹ:
וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחוּ לָהֶם וְלַשֶּׁמֶשׁ ׀
אוֹ לַיָּרֵחַ אוֹ לְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִי:
וְהֻגַּד־לְךָ וְשָׁמָעְתָּ וְדָרַשְׁתָּ הֵיטֵב וְהִנֵּה אֱמֶת נָכוֹן
הַדָּבָר נֶעֶשְׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל: וְהוֹצֵאתָ
אֶת־הָאִישׁ הַהוּא אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה הַהִוא אֲשֶׁר
עָשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה אֶל־שְׁעָרֶיךָ אֶת־הָאִישׁ
אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה וּסְקַלְתָּם בָּאֲבָנִים וָמֵתוּ: עַל־פִּי ׀
שְׁנַיִם עֵדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה עֵדִים יוּמַת הַמֵּת לֹא
יוּמַת עַל־פִּי עֵד אֶחָד: יַד הָעֵדִים תִּהְיֶה־בּוֹ
בָרִאשֹׁנָה לַהֲמִיתוֹ וְיַד כָּל־הָעָם בָּאַחֲרֹנָה וּבִעַרְתָּ
הָרָע מִקִּרְבֶּךָ: כִּי יִפָּלֵא מִמְּךָ דָבָר לַמִּשְׁפָּט בֵּין־
דָּם ׀ לְדָם בֵּין־דִּין לְדִין וּבֵין נֶגַע לָנֶגַע דִּבְרֵי
רִיבֹת בִּשְׁעָרֶיךָ וְקַמְתָּ וְעָלִיתָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ: וּבָאתָ אֶל־הַכֹּהֲנִים
הַלְוִיִּם וְאֶל־הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם
וְדָרַשְׁתָּ וְהִגִּידוּ לְךָ אֵת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט: וְעָשִׂיתָ
עַל־פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יַגִּידוּ לְךָ מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר
יוֹרוּךָ: ישראל עַל־פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יוֹרוּךָ וְעַל־
הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר־יֹאמְרוּ לְךָ תַּעֲשֶׂה לֹא תָסוּר מִן־
הַדָּבָר אֲשֶׁר־יַגִּידוּ לְךָ יָמִין וּשְׂמֹאל: וְהָאִישׁ
אֲשֶׁר־יַעֲשֶׂה בְזָדוֹן לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ אֶל־הַכֹּהֵן
הָעֹמֵד לְשָׁרֶת שָׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל־
הַשֹּׁפֵט וּמֵת הָאִישׁ הַהוּא וּבִעַרְתָּ הָרָע

מִיִּשְׂרָאֵל׃ וְכָל־הָעָם יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּ וְלֹא
יְזִידוּן עוֹד׃

סדר תצא כִּי־תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֶךָ וּנְתָנוֹ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדֶךָ וְשָׁבִיתָ שִׁבְיוֹ׃ וְרָאִיתָ בַּשִּׁבְיָה
אֵשֶׁת יְפַת־תֹּאַר וְחָשַׁקְתָּ בָהּ וְלָקַחְתָּ לְךָ לְאִשָּׁה׃
וַהֲבֵאתָהּ אֶל־תּוֹךְ בֵּיתֶךָ וְגִלְּחָה אֶת־רֹאשָׁהּ
וְעָשְׂתָה אֶת־צִפָּרְנֶיהָ׃ וְהֵסִירָה אֶת־שִׂמְלַת שִׁבְיָהּ
מֵעָלֶיהָ וְיָשְׁבָה בְּבֵיתֶךָ וּבָכְתָה אֶת־אָבִיהָ וְאֶת־
אִמָּהּ יֶרַח יָמִים וְאַחַר כֵּן תָּבוֹא אֵלֶיהָ וּבְעַלְתָּהּ
וְהָיְתָה לְךָ לְאִשָּׁה׃ וְהָיָה אִם־לֹא חָפַצְתָּ בָּהּ
וְשִׁלַּחְתָּהּ לְנַפְשָׁהּ וּמָכֹר לֹא־תִמְכְּרֶנָּה בַּכָּסֶף לֹא־
תִתְעַמֵּר בָּהּ תַּחַת אֲשֶׁר עִנִּיתָהּ׃ לוי כִּי־תִהְיֶיןָ לְאִישׁ
שְׁתֵּי נָשִׁים הָאַחַת אֲהוּבָה וְהָאַחַת שְׂנוּאָה וְיָלְדוּ־
לוֹ בָנִים הָאֲהוּבָה וְהַשְּׂנוּאָה וְהָיָה הַבֵּן הַבְּכֹר
לַשְּׂנִיאָה׃ וְהָיָה בְּיוֹם הַנְחִילוֹ אֶת־בָּנָיו אֵת אֲשֶׁר־
יִהְיֶה לוֹ לֹא יוּכַל לְבַכֵּר אֶת־בֶּן־הָאֲהוּבָה עַל־פְּנֵי
בֶן־הַשְּׂנוּאָה הַבְּכֹר׃ כִּי אֶת־הַבְּכֹר בֶּן־הַשְּׂנוּאָה
יַכִּיר לָתֶת לוֹ פִּי שְׁנַיִם בְּכֹל אֲשֶׁר־יִמָּצֵא לוֹ כִּי־
הוּא רֵאשִׁית אֹנוֹ לוֹ מִשְׁפַּט הַבְּכֹרָה׃ ישראל כִּי־
יִהְיֶה לְאִישׁ בֵּן סוֹרֵר וּמוֹרֶה אֵינֶנּוּ שֹׁמֵעַ בְּקוֹל
אָבִיו וּבְקוֹל אִמּוֹ וְיִסְּרוּ אֹתוֹ וְלֹא יִשְׁמַע אֲלֵיהֶם׃
וְתָפְשׂוּ בוֹ אָבִיו וְאִמּוֹ וְהוֹצִיאוּ אֹתוֹ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ
וְאֶל־שַׁעַר מְקֹמוֹ׃ וְאָמְרוּ אֶל־זִקְנֵי עִירוֹ בְּנֵנוּ זֶה
סוֹרֵר וּמֹרֶה אֵינֶנּוּ שֹׁמֵעַ בְּקֹלֵנוּ זוֹלֵל וְסֹבֵא׃
וּרְגָמֻהוּ כָּל־אַנְשֵׁי עִירוֹ בָאֲבָנִים וָמֵת וּבִעַרְתָּ
הָרָע מִקִּרְבֶּךָ וְכָל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּ׃

סדר תבוא וְהָיָה כִּי־תָבוֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה וִירִשְׁתָּהּ וְיָשַׁבְתָּ בָּהּ׃
וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית ׀ כָּל־פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תָּבִיא
מֵאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ וְשַׂמְתָּ בַטֶּנֶא
וְהָלַכְתָּ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃ וּבָאתָ אֶל־הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה
בַּיָּמִים הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ כִּי־בָאתִי אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה
לַאֲבֹתֵינוּ לָתֶת לָנוּ׃ לוי וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטֶּנֶא מִיָּדֶךָ
וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ
לִפְנֵי ׀ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרַמִּי אֹבֵד אָבִי וַיֵּרֶד
מִצְרַיְמָה וַיָּגָר שָׁם בִּמְתֵי מְעָט וַיְהִי־שָׁם לְגוֹי
גָּדוֹל עָצוּם וָרָב׃ וַיָּרֵעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיְעַנּוּנוּ
וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה׃ וַנִּצְעַק אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵי
אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת־קֹלֵנוּ וַיַּרְא אֶת־עָנְיֵנוּ
וְאֶת־עֲמָלֵנוּ וְאֶת־לַחֲצֵנוּ׃ וַיּוֹצִאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם
בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה וּבְמֹרָא גָּדֹל וּבְאֹתוֹת
וּבְמֹפְתִים׃ וַיְבִאֵנוּ אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֶּן־לָנוּ אֶת־
הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃ וְעַתָּה הִנֵּה
הֵבֵאתִי אֶת־רֵאשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתָּה
לִּי יְהוָה וְהִנַּחְתּוֹ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ
לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְשָׂמַחְתָּ בְכָל־הַטּוֹב אֲשֶׁר
נָתַן־לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתֶךָ אַתָּה וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר
אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ׃ ישראל כִּי תְכַלֶּה לַעְשֵׂר אֶת־כָּל־
מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁת שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר
וְנָתַתָּה לַלֵּוִי לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה וְאָכְלוּ בִשְׁעָרֶיךָ
וְשָׂבֵעוּ׃ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בִּעַרְתִּי הַקֹּדֶשׁ
מִן־הַבַּיִת וְגַם נְתַתִּיו לַלֵּוִי וְלַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה
כְּכָל־מִצְוָתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֹא־עָבַרְתִּי מִמִּצְוֺתֶיךָ
וְלֹא שָׁכָחְתִּי׃ לֹא־אָכַלְתִּי בְאֹנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא־בִעַרְתִּי
מִמֶּנּוּ בְּטָמֵא וְלֹא־נָתַתִּי מִמֶּנּוּ לְמֵת שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל
יְהוָה אֱלֹהָי עָשִׂיתִי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי׃ הַשְׁקִיפָה
מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן־הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת־עַמְּךָ אֶת־
יִשְׂרָאֵל וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר
נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ׃

סדר נצבים אַתֶּם נִצָּבִים הַיּוֹם כֻּלְּכֶם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם רָאשֵׁיכֶם שִׁבְטֵיכֶם זִקְנֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם
כֹּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל׃ טַפְּכֶם נְשֵׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בְּקֶרֶב
מַחֲנֶיךָ מֵחֹטֵב עֵצֶיךָ עַד שֹׁאֵב מֵימֶיךָ׃ לְעָבְרְךָ
בִּבְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּבְאָלָתוֹ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
כֹּרֵת עִמְּךָ הַיּוֹם׃ לוי לְמַעַן הָקִים־אֹתְךָ הַיּוֹם לוֹ
לְעָם וְהוּא יִהְיֶה־לְּךָ לֵאלֹהִים כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לָךְ
וְכַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק
וּלְיַעֲקֹב׃ וְלֹא אִתְּכֶם לְבַדְּכֶם אָנֹכִי כֹּרֵת אֶת־
הַבְּרִית הַזֹּאת וְאֶת־הָאָלָה הַזֹּאת׃ כִּי אֶת־
אֲשֶׁר יֶשְׁנוֹ פֹּה עִמָּנוּ עֹמֵד הַיּוֹם לִפְנֵי יְהוָה
אֱלֹהֵינוּ וְאֵת אֲשֶׁר אֵינֶנּוּ פֹּה עִמָּנוּ הַיּוֹם׃ ישראל
כִּי־אַתֶּם יְדַעְתֶּם אֵת אֲשֶׁר־יָשַׁבְנוּ בְּאֶרֶץ
מִצְרָיִם וְאֵת אֲשֶׁר־עָבַרְנוּ בְּקֶרֶב הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
עֲבַרְתֶּם׃ וַתִּרְאוּ אֶת־שִׁקּוּצֵיהֶם וְאֵת גִּלֻּלֵיהֶם עֵץ
וָאֶבֶן כֶּסֶף וְזָהָב אֲשֶׁר עִמָּהֶם׃ פֶּן־יֵשׁ בָּכֶם אִישׁ
אוֹ־אִשָּׁה אוֹ מִשְׁפָּחָה אוֹ־שֵׁבֶט אֲשֶׁר לְבָבוֹ פֹנֶה
הַיּוֹם מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לָלֶכֶת לַעֲבֹד אֶת־אֱלֹהֵי
הַגּוֹיִם הָהֵם פֶּן־יֵשׁ בָּכֶם שֹׁרֶשׁ פֹּרֶה רֹאשׁ וְלַעֲנָה׃
וְהָיָה בְּשָׁמְעוֹ אֶת־דִּבְרֵי הָאָלָה הַזֹּאת וְהִתְבָּרֵךְ
בִּלְבָבוֹ לֵאמֹר שָׁלוֹם יִהְיֶה־לִּי כִּי בִּשְׁרִרוּת לִבִּי
אֵלֵךְ לְמַעַן סְפוֹת הָרָוָה אֶת־הַצְּמֵאָה׃ לֹא־
יֹאבֶה יְהוָה סְלֹחַ לוֹ כִּי אָז יֶעְשַׁן אַף־יְהוָה
וְקִנְאָתוֹ בָּאִישׁ הַהוּא וְרָבְצָה בּוֹ כָּל־הָאָלָה
הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה וּמָחָה יְהוָה אֶת־שְׁמוֹ

מתחת

מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם׃ וְהִבְדִּילוֹ יְהוָה לְרָעָה מִכֹּל
שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אָלוֹת הַבְּרִית הַכְּתוּבָה בְּסֵפֶר
הַתּוֹרָה הַזֶּה׃ וְאָמַר הַדּוֹר הָאַחֲרוֹן בְּנֵיכֶם אֲשֶׁר
יָקוּמוּ מֵאַחֲרֵיכֶם וְהַנָּכְרִי אֲשֶׁר יָבֹא מֵאֶרֶץ
רְחוֹקָה וְרָאוּ אֶת־מַכּוֹת הָאָרֶץ הַהִוא וְאֶת־
תַּחֲלֻאֶיהָ אֲשֶׁר־חִלָּה יְהוָה בָּהּ׃ גָּפְרִית וָמֶלַח
שְׂרֵפָה כָל־אַרְצָהּ לֹא תִזָּרַע וְלֹא תַצְמִחַ וְלֹא־
יַעֲלֶה בָהּ כָּל־עֵשֶׂב כְּמַהְפֵּכַת סְדֹם וַעֲמֹרָה אַדְמָה
וּצְבֹיִים וצבוים קרי אֲשֶׁר הָפַךְ יְהוָה בְּאַפּוֹ וּבַחֲמָתוֹ׃
וְאָמְרוּ כָּל־הַגּוֹיִם עַל־מֶה עָשָׂה יְהוָה כָּכָה לָאָרֶץ
הַזֹּאת מֶה חֳרִי הָאַף הַגָּדוֹל הַזֶּה׃ וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר
עָזְבוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתָם אֲשֶׁר כָּרַת
עִמָּם בְּהוֹצִיאוֹ אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיֵּלְכוּ
וַיַּעַבְדוּ אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחֲווּ לָהֶם אֱלֹהִים
אֲשֶׁר לֹא־יְדָעוּם וְלֹא חָלַק לָהֶם׃ וַיִּחַר־אַף יְהוָה
בָּאָרֶץ הַהִוא לְהָבִיא עָלֶיהָ אֶת־כָּל־הַקְּלָלָה
הַכְּתוּבָה בַּסֵּפֶר הַזֶּה׃ וַיִּתְּשֵׁם יְהוָה מֵעַל אַדְמָתָם
בְּאַף וּבְחֵמָה וּבְקֶצֶף גָּדוֹל וַיַּשְׁלִכֵם אֶל־אֶרֶץ
אַחֶרֶת כַּיּוֹם הַזֶּה׃ הַנִּסְתָּרֹת לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ
וְהַנִּגְלֹת לָנוּ וּלְבָנֵינוּ עַד־עוֹלָם לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־
דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃

סדר וילך וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה אֶל־כָּל־יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן־מֵאָה
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אָנֹכִי הַיּוֹם לֹא־אוּכַל עוֹד לָצֵאת
וְלָבוֹא וַיהוָה אָמַר אֵלַי לֹא תַעֲבֹר אֶת־הַיַּרְדֵּן
הַזֶּה׃ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ הוּא־
יַשְׁמִיד אֶת־הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה מִלְּפָנֶיךָ וִירִשְׁתָּם
יְהוֹשֻׁעַ הוּא עֹבֵר לְפָנֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה׃ לוי
וְעָשָׂה יְהוָה לָהֶם כַּאֲשֶׁר עָשָׂה לְסִיחוֹן וּלְעוֹג
מַלְכֵי הָאֱמֹרִי וּלְאַרְצָם אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֹתָם׃
וּנְתָנָם יְהוָה לִפְנֵיכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָהֶם כְּכָל־הַמִּצְוָה
אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶתְכֶם׃ חִזְקוּ וְאִמְצוּ אַל־תִּירְאוּ
וְאַל־תַּעַרְצוּ מִפְּנֵיהֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא
הַהֹלֵךְ עִמָּךְ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַעַזְבֶךָּ׃ ישראל וַיִּקְרָא
מֹשֶׁה לִיהוֹשֻׁעַ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לְעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל
חֲזַק וֶאֱמָץ כִּי אַתָּה תָּבוֹא אֶת־הָעָם הַזֶּה אֶל־
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתָם לָתֵת לָהֶם
וְאַתָּה תַּנְחִילֶנָּה אוֹתָם׃ וַיהוָה הוּא הַהֹלֵךְ
לְפָנֶיךָ הוּא יִהְיֶה עִמָּךְ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַעַזְבֶךָּ לֹא
תִירָא וְלֹא תֵחָת׃ וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה
הַזֹּאת וַיִּתְּנָהּ אֶל־הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי הַנֹּשְׂאִים אֶת־
אֲרוֹן בְּרִית יְהוָה וְאֶל־כָּל־זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְצַו
מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר מִקֵּץ שֶׁבַע שָׁנִים בְּמֹעֵד
שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה בְּחַג הַסֻּכּוֹת׃ בְּבוֹא כָל־יִשְׂרָאֵל
לֵרָאוֹת אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר
תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶגֶד כָּל־יִשְׂרָאֵל
בְּאָזְנֵיהֶם׃ הַקְהֵל אֶת־הָעָם הָאֲנָשִׁים וְהַנָּשִׁים
וְהַטַּף וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יִשְׁמְעוּ וּלְמַעַן
יִלְמְדוּ וְיָרְאוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְשָׁמְרוּ לַעֲשׂוֹת
אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃ וּבְנֵיהֶם אֲשֶׁר לֹא־
יָדְעוּ יִשְׁמְעוּ וְלָמְדוּ לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
כָּל־הַיָּמִים אֲשֶׁר אַתֶּם חַיִּים עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
אַתֶּם עֹבְרִים אֶת־הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃

סדר האזינו הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וַאֲדַבֵּרָה וְתִשְׁמַע
הָאָרֶץ אִמְרֵי־פִי׃ יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחִי תִּזַּל כַּטַּל
אִמְרָתִי כִּשְׂעִירִם עֲלֵי־דֶשֶׁא וְכִרְבִיבִים עֲלֵי־עֵשֶׂב׃
כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ׃ לוי הַצּוּר
תָּמִים פָּעֳלוֹ כִּי כָל־דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֱמוּנָה וְאֵין
עָוֶל צַדִּיק וְיָשָׁר הוּא׃ שִׁחֵת לוֹ לֹא בָּנָיו מוּמָם
דּוֹר עִקֵּשׁ וּפְתַלְתֹּל׃ ה׳ רבתי והוא תיבה בפני עצמה
הַ לַיהוָה תִּגְמְלוּ־זֹאת עַם נָבָל וְלֹא חָכָם הֲלוֹא־
הוּא אָבִיךָ קָּנֶךָ הוּא עָשְׂךָ וַיְכֹנְנֶךָ׃ ישראל זְכֹר
יְמוֹת עוֹלָם בִּינוּ שְׁנוֹת דֹּר־וָדֹר שְׁאַל אָבִיךָ וְיַגֵּדְךָ
זְקֵנֶיךָ וְיֹאמְרוּ לָךְ׃ בְּהַנְחֵל עֶלְיוֹן גּוֹיִם בְּהַפְרִידוֹ
בְּנֵי אָדָם יַצֵּב גְּבֻלֹת עַמִּים לְמִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
כִּי חֵלֶק יְהוָה עַמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ׃ יִמְצָאֵהוּ
בְּאֶרֶץ מִדְבָּר וּבְתֹהוּ יְלֵל יְשִׁמֹן יְסֹבְבֶנְהוּ יְבוֹנְנֵהוּ
יִצְּרֶנְהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ׃ כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ עַל־
גּוֹזָלָיו יְרַחֵף יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו יִקָּחֵהוּ יִשָּׂאֵהוּ עַל־
אֶבְרָתוֹ׃ יְהוָה בָּדָד יַנְחֶנּוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֵכָר׃

סדר ברכה וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ׃ וַיֹּאמַר
יְהוָה מִסִּינַי בָּא וְזָרַח מִשֵּׂעִיר לָמוֹ הוֹפִיעַ מֵהַר
פָּארָן וְאָתָה מֵרִבְבֹת קֹדֶשׁ מִימִינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ׃
אַף חֹבֵב עַמִּים כָּל־קְדֹשָׁיו בְּיָדֶךָ וְהֵם תֻּכּוּ
לְרַגְלֶךָ יִשָּׂא מִדַּבְּרֹתֶיךָ׃ תּוֹרָה צִוָּה־לָנוּ מֹשֶׁה
מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב׃ וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ
בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ יְחִי
רְאוּבֵן וְאַל־יָמֹת וִיהִי מְתָיו מִסְפָּר׃ וְזֹאת
לִיהוּדָה וַיֹּאמַר שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה וְאֶל־עַמּוֹ
תְּבִיאֶנּוּ יָדָיו רָב לוֹ וְעֵזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה׃ לוי וּלְלֵוִי
אָמַר תֻּמֶּיךָ וְאוּרֶיךָ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ
בְּמַסָּה תְּרִיבֵהוּ עַל־מֵי מְרִיבָה׃ הָאֹמֵר לְאָבִיו
וּלְאִמּוֹ לֹא רְאִיתִיו וְאֶת־אֶחָיו לֹא הִכִּיר וְאֶת־
בָּנָו בניו קרי לֹא יָדָע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרָתֶךָ וּבְרִיתְךָ
יִנְצֹרוּ׃ יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב וְתוֹרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל

יָשִׂימוּ קְטוֹרָה בְּאַפֶּךָ וְכָלִיל עַל־מִזְבְּחֶךָ: בָּרֵךְ יְהֹוָה חֵילוֹ וּפֹעַל יָדָיו תִּרְצֶה מְחַץ מָתְנַיִם קָמָיו וּמְשַׂנְאָיו מִן־יְקוּמוּן: לְבִנְיָמִן אָמַר יְדִיד יְהֹוָה יִשְׁכֹּן לָבֶטַח עָלָיו חֹפֵף עָלָיו כָּל־הַיּוֹם וּבֵין כְּתֵפָיו שָׁכֵן: ישראל וּלְיוֹסֵף אָמַר מְבֹרֶכֶת יְהֹוָה אַרְצוֹ מִמֶּגֶד שָׁמַיִם מִטָּל וּמִתְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת: וּמִמֶּגֶד תְּבוּאֹת שָׁמֶשׁ וּמִמֶּגֶד גֶּרֶשׁ יְרָחִים: וּמֵרֹאשׁ הַרְרֵי־קֶדֶם וּמִמֶּגֶד גִּבְעוֹת עוֹלָם: וּמִמֶּגֶד אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ וּרְצוֹן שֹׁכְנִי סְנֶה תָּבוֹאתָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף וּלְקָדְקֹד נְזִיר אֶחָיו: בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ וְקַרְנֵי רְאֵם קַרְנָיו בָּהֶם עַמִּים יְנַגַּח יַחְדָּו אַפְסֵי־אָרֶץ וְהֵם רִבְבוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם אַלְפֵי מְנַשֶּׁה:

קריאה לתענית צבור

וַיְחַל מֹשֶׁה אֶת־פְּנֵי יְהֹוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָה יְהֹוָה יֶחֱרֶה אַפְּךָ בְּעַמֶּךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכֹחַ גָּדוֹל וּבְיָד חֲזָקָה: לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרָעָה הוֹצִיאָם לַהֲרֹג אֹתָם בֶּהָרִים וּלְכַלֹּתָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל־הָרָעָה לְעַמֶּךָ: זְכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר אֲלֵהֶם אַרְבֶּה אֶת־זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמָיִם וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם וְנָחֲלוּ לְעֹלָם: וַיִּנָּחֶם יְהֹוָה עַל־הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ: לוי וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה פְּסָל־לְךָ שְׁנֵי־לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וְכָתַבְתִּי עַל־הַלֻּחֹת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלֻּחֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ: וֶהְיֵה נָכוֹן לַבֹּקֶר וְעָלִיתָ בַבֹּקֶר אֶל־הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִי שָׁם עַל־רֹאשׁ הָהָר: וְאִישׁ לֹא־יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם־אִישׁ אַל־יֵרָא בְּכָל־הָהָר גַּם־הַצֹּאן וְהַבָּקָר אַל־יִרְעוּ אֶל־מוּל הָהָר הַהוּא: ישראל וַיִּפְסֹל שְׁנֵי־לֻחֹת אֲבָנִים כָּרִאשֹׁנִים וַיַּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בַבֹּקֶר וַיַּעַל אֶל־הַר סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהֹוָה אֹתוֹ וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לֻחֹת אֲבָנִים: וַיֵּרֶד יְהֹוָה בֶּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְשֵׁם יְהֹוָה: וַיַּעֲבֹר יְהֹוָה | עַל־פָּנָיו וַיִּקְרָא יְהֹוָה | יְהֹוָה אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב־חֶסֶד וֶאֱמֶת: נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה לֹא יְנַקֶּה פֹּקֵד | עֲוֹן אָבוֹת עַל־בָּנִים וְעַל־בְּנֵי בָנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים: וַיְמַהֵר מֹשֶׁה וַיִּקֹּד אַרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ: וַיֹּאמֶר אִם־נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יֵלֶךְ־נָא אֲדֹנָי בְּקִרְבֵּנוּ כִּי עַם־קְשֵׁה־עֹרֶף הוּא וְסָלַחְתָּ לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ: וַיֹּאמֶר הִנֵּה אָנֹכִי כֹּרֵת בְּרִית נֶגֶד כָּל־עַמְּךָ אֶעֱשֶׂה נִפְלָאֹת אֲשֶׁר לֹא־נִבְרְאוּ בְכָל־הָאָרֶץ וּבְכָל־הַגּוֹיִם וְרָאָה כָל־הָעָם אֲשֶׁר־אַתָּה בְקִרְבּוֹ אֶת־מַעֲשֵׂה יְהֹוָה כִּי־נוֹרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ:

ברכות הפטרה

קודם קריאת ההפטרה יאמר ברכה זו:

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק:

הפטרה לתענית צבור (בישעיה נ"ה ו')

דִּרְשׁוּ יְהֹוָה בְּהִמָּצְאוֹ קְרָאֻהוּ בִּהְיוֹתוֹ קָרוֹב: יַעֲזֹב רָשָׁע דַּרְכּוֹ וְאִישׁ אָוֶן מַחְשְׁבֹתָיו וְיָשֹׁב אֶל־יְהֹוָה וִירַחֲמֵהוּ וְאֶל־אֱלֹהֵינוּ כִּי־יַרְבֶּה לִסְלוֹחַ: כִּי לֹא מַחְשְׁבוֹתַי מַחְשְׁבוֹתֵיכֶם וְלֹא דַרְכֵיכֶם דְּרָכָי נְאֻם יְהֹוָה: כִּי־גָבְהוּ שָׁמַיִם מֵאָרֶץ כֵּן גָּבְהוּ דְרָכַי מִדַּרְכֵיכֶם וּמַחְשְׁבֹתַי מִמַּחְשְׁבֹתֵיכֶם: כִּי כַּאֲשֶׁר יֵרֵד הַגֶּשֶׁם וְהַשֶּׁלֶג מִן־הַשָּׁמַיִם וְשָׁמָּה לֹא יָשׁוּב כִּי אִם־הִרְוָה אֶת־הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ וְנָתַן זֶרַע לַזֹּרֵעַ וְלֶחֶם לָאֹכֵל: כֵּן יִהְיֶה דְבָרִי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא־יָשׁוּב אֵלַי רֵיקָם כִּי אִם־עָשָׂה אֶת־אֲשֶׁר חָפַצְתִּי וְהִצְלִיחַ אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיו: כִּי־בְשִׂמְחָה תֵצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבָלוּן הֶהָרִים וְהַגְּבָעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל־עֲצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ־כָף: תַּחַת הַנַּעֲצוּץ יַעֲלֶה בְרוֹשׁ וְתַחַת הַסִּרְפַּד יַעֲלֶה הֲדַס וְהָיָה לַיהֹוָה לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת: כֹּה אָמַר יְהֹוָה שִׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי־קְרוֹבָה יְשׁוּעָתִי לָבוֹא וְצִדְקָתִי לְהִגָּלוֹת: אַשְׁרֵי אֱנוֹשׁ יַעֲשֶׂה־זֹּאת וּבֶן־אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ שֹׁמֵר שַׁבָּת מֵחַלְּלוֹ וְשֹׁמֵר יָדוֹ מֵעֲשׂוֹת כָּל־רָע: וְאַל־יֹאמַר בֶּן־הַנֵּכָר הַנִּלְוָה אֶל־יְהֹוָה לֵאמֹר הַבְדֵּל יַבְדִּילַנִי יְהֹוָה מֵעַל עַמּוֹ וְאַל־יֹאמַר הַסָּרִיס הֵן אֲנִי עֵץ יָבֵשׁ: כִּי־כֹה | אָמַר יְהֹוָה לַסָּרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת־שַׁבְּתוֹתַי וּבָחֲרוּ בַּאֲשֶׁר חָפָצְתִּי וּמַחֲזִיקִים בִּבְרִיתִי: וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחוֹמֹתַי יָד וָשֵׁם טוֹב מִבָּנִים וּמִבָּנוֹת שֵׁם עוֹלָם אֶתֶּן־לוֹ אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת: וּבְנֵי הַנֵּכָר הַנִּלְוִים עַל־יְהֹוָה לְשָׁרְתוֹ וּלְאַהֲבָה אֶת־שֵׁם יְהֹוָה לִהְיוֹת לוֹ לַעֲבָדִים כָּל־שֹׁמֵר שַׁבָּת מֵחַלְּלוֹ וּמַחֲזִיקִים בִּבְרִיתִי: וַהֲבִיאוֹתִים אֶל־הַר קָדְשִׁי וְשִׂמַּחְתִּים בְּבֵית תְּפִלָּתִי עוֹלֹתֵיהֶם וְזִבְחֵיהֶם לְרָצוֹן עַל־מִזְבְּחִי כִּי בֵיתִי בֵּית־תְּפִלָּה יִקָּרֵא לְכָל־הָעַמִּים:

נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה מְקַבֵּץ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד אֲקַבֵּץ עָלָיו לְנִקְבָּצָיו׃

אחר ההפטרה יאמר ברכות אלו׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל הָעוֹלָמִים צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעֹשֶׂה הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם שֶׁכָּל דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק׃

נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא יָשׁוּב רֵיקָם. כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו׃

רַחֵם עַל צִיּוֹן כִּי הִיא בֵּית חַיֵּינוּ וְלַעֲלוּבַת נֶפֶשׁ תּוֹשִׁיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה מְשַׂמֵּחַ צִיּוֹן בְּבָנֶיהָ׃

שַׂמְּחֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ בְּאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא עַבְדֶּךָ וּבְמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ. בִּמְהֵרָה יָבֹא וְיָגֵל לִבֵּנוּ עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֶׁב זָר וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ. כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְהֹוָה מָגֵן דָּוִד׃

סימן לקריאת חול המועד פסח

משך. תורא. קדש. בכספא. פסל. במדברא. שלח. בוכרא. וזהו כשחל יום א׳ של פסח בשבת או באחד בשבת או בג׳ בשבת׃ ואם חל פסח בחמישי בשבת מהפכין סדר הקריאות על דרך זה׃ משך. תורא. פסל. קדש. בכספא. במדברא. שלח. בוכרא. ואם בשבת חוה״מ פסח קורין ראה אתה אומר אלי כו׳ פסל לך כו׳ עד בחלב אמו ומפטיר והקרבתם׃

ליום ראשון דחול המועד פסח

שמות י״ג וַיְדַבֵּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ קַדֶּשׁ־לִי כָל־בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה לִי הוּא׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם זָכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יְצָאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיא יְהֹוָה אֶתְכֶם מִזֶּה וְלֹא יֵאָכֵל חָמֵץ׃ הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב׃ לוי וְהָיָה כִי־יְבִיאֲךָ יְהֹוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי וְהַחִוִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ לָתֶת לָךְ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ וְעָבַדְתָּ אֶת־הָעֲבֹדָה הַזֹּאת בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה׃ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצֹּת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חַג לַיהֹוָה׃ מַצּוֹת יֵאָכֵל אֵת שִׁבְעַת הַיָּמִים וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ חָמֵץ וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל־גְּבֻלֶךָ׃ וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהֹוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם׃ וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל־יָדְךָ וּלְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהֹוָה בְּפִיךָ כִּי בְּיָד חֲזָקָה הוֹצִאֲךָ יְהֹוָה מִמִּצְרָיִם׃ וְשָׁמַרְתָּ אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֲדָהּ מִיָּמִים יָמִימָה׃ ישראל וְהָיָה כִּי־יְבִאֲךָ יְהֹוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וְלַאֲבֹתֶיךָ וּנְתָנָהּ לָךְ׃ וְהַעֲבַרְתָּ כָל־פֶּטֶר־רֶחֶם לַיהֹוָה וְכָל־פֶּטֶר ׀ שֶׁגֶר בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ הַזְּכָרִים לַיהֹוָה׃ וְכָל־פֶּטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בְשֶׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוֹ וְכֹל בְּכוֹר אָדָם בְּבָנֶיךָ תִּפְדֶּה׃ וְהָיָה כִּי־יִשְׁאָלְךָ בִנְךָ מָחָר לֵאמֹר מַה־זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהֹוָה מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ וַיְהִי כִּי־הִקְשָׁה פַרְעֹה לְשַׁלְּחֵנוּ וַיַּהֲרֹג יְהֹוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר אָדָם וְעַד־בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל־כֵּן אֲנִי זֹבֵחַ לַיהֹוָה כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם הַזְּכָרִים וְכָל־בְּכוֹר בָּנַי אֶפְדֶּה׃ וְהָיָה לְאוֹת עַל־יָדְכָה וּלְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהֹוָה מִמִּצְרָיִם׃

לרביעי

במדבר כ״ח וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה עֹלָה לַיהֹוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאַיִל תַּעֲשׂוּ׃ עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר לְעֹלַת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה׃ כָּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אִשֵּׁה רֵיחַ־נִיחֹחַ לַיהֹוָה עַל־עוֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה וְנִסְכּוֹ׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃

ליום שני

שמות כ״ב אִם־כֶּסֶף ׀ תַּלְוֶה אֶת־עַמִּי אֶת־הֶעָנִי עִמָּךְ לֹא־תִהְיֶה לוֹ כְּנֹשֶׁה לֹא־תְשִׂימוּן עָלָיו נֶשֶׁךְ׃ אִם־חָבֹל תַּחְבֹּל שַׂלְמַת רֵעֶךָ עַד־בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ׃ כִּי הִוא כְסוּתֹה כסותו קרי לְבַדָּהּ הִוא שִׂמְלָתוֹ לְעֹרוֹ בַּמֶּה יִשְׁכָּב וְהָיָה כִּי־יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי־חַנּוּן אָנִי׃ לוי אֱלֹהִים לֹא תְקַלֵּל וְנָשִׂיא בְעַמְּךָ לֹא תָאֹר׃ מְלֵאָתְךָ וְדִמְעֲךָ לֹא תְאַחֵר בְּכוֹר בָּנֶיךָ תִּתֶּן־לִי׃ כֵּן־תַּעֲשֶׂה לְשֹׁרְךָ לְצֹאנֶךָ שִׁבְעַת יָמִים יִהְיֶה עִם־אִמּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי תִּתְּנוֹ־לִי׃ וְאַנְשֵׁי־קֹדֶשׁ תִּהְיוּן לִי וּבָשָׂר בַּשָּׂדֶה טְרֵפָה לֹא תֹאכֵלוּ לַכֶּלֶב תַּשְׁלִכוּן אֹתוֹ׃ לֹא תִשָּׂא שֵׁמַע שָׁוְא אַל־תָּשֶׁת יָדְךָ עִם־רָשָׁע לִהְיֹת עֵד חָמָס׃ לֹא־תִהְיֶה אַחֲרֵי־רַבִּים לְרָעֹת וְלֹא־תַעֲנֶה עַל־רִב לִנְטֹת אַחֲרֵי רַבִּים לְהַטֹּת׃ וְדָל לֹא תֶהְדַּר בְּרִיבוֹ׃ כִּי תִפְגַּע שׁוֹר אֹיִבְךָ אוֹ חֲמֹרוֹ תֹּעֶה הָשֵׁב תְּשִׁיבֶנּוּ לוֹ׃

כי

כי־תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו: ישראל לא תטה משפט אבינך בריבו: מדבר־שקר תרחק ונקי וצדיק אל־תהרג כי לא־אצדיק רשע: ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים: וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את־נפש הגר כי־גרים הייתם בארץ מצרים: ושש שנים תזרע את־ארצך ואספת את־תבואתה: והשביעת תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן־תעשה לכרמך לזיתך: ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן־אמתך והגר: ובכל אשר־אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על־פיך: שלש רגלים תחג לי בשנה: את־חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתך למועד חדש האביב כי־בו יצאת ממצרים ולא־יראו פני ריקם: וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באספך את־מעשיך מן־השדה: שלש פעמים בשנה יראה כל־זכורך אל־פני האדן ׀ יהוה: לא־תזבח על־חמץ דם־זבחי ולא־ילין חלב־חגי עד־בקר: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא־תבשל גדי בחלב אמו: לרביעי (והקרבתם)

ליום שלישי

שמות לד ויאמר יהוה אל־משה פסל־לך שני־לחת אבנים כראשנים וכתבתי על־הלחת את־הדברים אשר היו על־הלחת הראשנים אשר שברת: והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל־הר סיני ונצבת לי שם על־ראש ההר: ואיש לא־יעלה עמך וגם־איש אל־ירא בכל־ההר גם־הצאן והבקר אל־ירעו אל־מול ההר ההוא: לוי ויפסל שני־לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל־הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים: וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ויעבר יהוה ׀ על־פניו ויקרא יהוה ׀ יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב־חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד ׀ עון אבות על־בנים ועל־בני בנים על־שלשים ועל־רבעים: וימהר משה ויקד ארצה וישתחו: ויאמר אם־נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך־נא אדני בקרבנו

כי עם־קשה־ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל־עמך אעשה נפלאת אשר לא־נבראו בכל־הארץ ובכל־הגוים וראה כל־העם אשר־אתה בקרבו את־מעשה יהוה כי־נורא הוא אשר אני עשה עמך: שמר־לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את־האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי: השמר לך פן־תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן־יהיה למוקש בקרבך: כי את־מזבחתם תתצון ואת־מצבתם תשברון ואת־אשריו תכרתון: כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא: פן־תכרת ברית ליושב הארץ וזנו ׀ אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו: ולקחת מבנתיו לבניך וזנו בנתיו אחרי אלהיהן והזנו את־בניך אחרי אלהיהן: אלהי מסכה לא תעשה־לך: ישראל את־חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים: כל־פטר רחם לי וכל־מקנך תזכר פטר שור ושה: ופטר חמור תפדה בשה ואם־לא תפדה וערפתו כל בכור בניך תפדה ולא־יראו פני ריקם: ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת: וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה: שלש פעמים בשנה יראה כל־זכורך את־פני האדן ׀ יהוה אלהי ישראל: כי־אוריש גוים מפניך והרחבתי את־גבלך ולא־יחמד איש את־ארצך בעלתך לראות את־פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה: לא־תשחט על־חמץ דם־זבחי ולא־ילין לבקר זבח חג הפסח: ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא־תבשל גדי בחלב אמו: לרביעי (והקרבתם)

ליום רביעי

במדבר ט וידבר יהוה אל־משה במדבר־סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר: ויעשו בני־ישראל את־הפסח במועדו: בארבעה עשר־יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במעדו ככל־חקתיו וככל־משפטיו תעשו אתו: וידבר משה אל־בני ישראל לעשת הפסח: ויעשו את־הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני

קריאה ליום רביעי של חוהמ"פ

סִינָי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: לוי וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם וְלֹא־יָכְלוּ לַעֲשֹׂת־הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי אַהֲרֹן בַּיּוֹם הַהוּא: וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הָהֵמָּה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם לָמָּה נִגָּרַע לְבִלְתִּי הַקְרִיב אֶת־קָרְבַּן יְהוָה בְּמֹעֲדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עִמְדוּ וְאֶשְׁמְעָה מַה־יְצַוֶּה יְהוָה לָכֶם: ישראל וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי־יִהְיֶה טָמֵא ׀ לָנֶפֶשׁ אוֹ בְדֶרֶךְ רְחֹקָה לָכֶם אוֹ לְדֹרֹתֵיכֶם וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה: בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם בֵּין הָעַרְבַּיִם יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל־מַצּוֹת וּמְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ: לֹא־יַשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וְעֶצֶם לֹא יִשְׁבְּרוּ־בוֹ כְּכָל־חֻקַּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־הוּא טָהוֹר וּבְדֶרֶךְ לֹא־הָיָה וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ כִּי ׀ קָרְבַּן יְהוָה לֹא הִקְרִיב בְּמֹעֲדוֹ חֶטְאוֹ יִשָּׂא הָאִישׁ הַהוּא: וְכִי־יָגוּר אִתְּכֶם גֵּר וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה כְּחֻקַּת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה חֻקָּה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם וְלַגֵּר וּלְאֶזְרַח הָאָרֶץ:

לרביעי (והקרבתם)

לחול המועד של סכות

ביום הראשון דחוה"מ סוכות קורין בפ' פינחס לכהן וביום השני. לוי וביום השלישי. ישראל וביום הרביעי. ולרביעי קורין ספיקא דיומא וביום השני וביום השלישי:

ביום ב' דחוה"מ קורין לכהן וביום השלישי. לוי וביום הרביעי. ישראל וביום החמישי. ולרביעי וביום השלישי וביום הרביעי:

ביום ג' דחוה"מ קורין לכהן וביום הרביעי. לוי וביום החמישי. ישראל וביום הששי. ולרביעי וביום הרביעי וביום החמישי:

ביום ד' דחוה"מ קורין לכהן וביום החמישי. לוי וביום הששי. ישראל וביום השביעי. ולרביעי וביום החמישי וביום הששי:

ביום הושענא רבה קורין לכהן וביום הששי. לוי וביום השביעי. ישראל וביום השביעי. ולרביעי קורין וביום הששי וביום השביעי:

וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנֵים עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם:

וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי פָּרִים עַשְׁתֵּי־עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ:

וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֲשָׂרָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: מִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וּשְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד חַטָּאת מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ:

וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ:

וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי פָּרִים שְׁמֹנָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט: וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וּנְסָכֶיהָ:

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי פָּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כְּמִשְׁפָּטָם: וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ:

קריאה לימי חנוכה

ליום ראשון של חנוכה קורין לכהן מן ויהי ביום כלות משה עד לחנוכת המזבח. ללוי עד מלאה קטרת, לישראל עד נחשון בן עמינדב. ביום שני של חנוכה קורין לכהן ביום השני עד מלאה קטרת. ללוי עד בן צוער. לישראל ביום השלישי. וכן כסדר כזה בשאר הימים. ביום שלישי קורין ביום השלישי וביום הרביעי. ביום רביעי קורין ביום הרביעי וביום החמישי. ביום חמישי קורין ביום החמישי וביום הששי. ביום ששי קורין ביום הששי וביום השביעי. ביום שביעי קורין ביום השביעי וביום השמיני. ביום שמיני קורין לכהן ביום השמיני עד מלאה קטרת. ללוי עד פדהצור. ולישראל ביום התשיעי עד כן עשה את המנורה:

במדבר ז' *) וַיְהִי בְּיוֹם כַּלּוֹת מֹשֶׁה לְהָקִים אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וַיִּמְשָׁחֵם וַיְקַדֵּשׁ אֹתָם: וַיַּקְרִיבוּ נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם הֵם

*) יש לקרות בכל יום ויום מן ר"ח ניסן עד י"ב בו דבר יום ביומו מי"ב נשיאים. וביום י"ג זאת חנוכת המזבח ואחר שקרא הפרשה של אותו יום יאמר היהי רצון של אחר הנשיאים:

הֵם נְשִׂיאֵי הַמַּטֹּת הֵם הָעֹמְדִים עַל־הַפְּקֻדִים׃ וַיָּבִיאוּ אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ־עֶגְלֹת צָב וּשְׁנֵי עָשָׂר בָּקָר עֲגָלָה עַל־שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים וְשׁוֹר לְאֶחָד וַיַּקְרִיבוּ אוֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ קַח מֵאִתָּם וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַתָּה אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי עֲבֹדָתוֹ׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֲגָלֹת וְאֶת־הַבָּקָר וַיִּתֵּן אוֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם׃ אֵת ׀ שְׁתֵּי הָעֲגָלוֹת וְאֵת אַרְבַּעַת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי עֲבֹדָתָם׃ וְאֵת ׀ אַרְבַּע הָעֲגָלֹת וְאֵת שְׁמֹנַת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עֲבֹדָתָם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ וְלִבְנֵי קְהָת לֹא נָתָן כִּי־עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בַּכָּתֵף יִשָּׂאוּ׃ וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂאִים אֵת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂיאִם אֶת־קָרְבָּנָם לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יַקְרִיבוּ אֶת־קָרְבָּנָם לַחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ׃ לוי וַיְהִי הַמַּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת־קָרְבָּנוֹ נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ וְקָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ ישראל פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נַחְשׁוֹן בֶּן־עַמִּינָדָב׃

בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי הִקְרִיב נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר נְשִׂיא יִשָּׂשכָר׃ הִקְרִב אֶת־קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר׃

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃

בַּיּוֹם הָרְבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃

בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃

בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי נָשִׂיא לִבְנֵי גָד אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל׃

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי אֶפְרָיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד׃

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל

בשקל

בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃

בַּיּוֹם הַתְּשִׁיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃

בַּיּוֹם הָעֲשִׂירִי נָשִׂיא לִבְנֵי דָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃

בְּיוֹם עַשְׁתֵּי עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃

בְּיוֹם שְׁנֵים עָשָׂר יוֹם נָשִׂיא לִבְנֵי נַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת־כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם ׀ מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ־אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר־עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתֻּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃

זֹאת ׀ חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ מֵאֵת נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל קַעֲרֹת כֶּסֶף שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה מִזְרְקֵי־כֶסֶף שְׁנֵים עָשָׂר כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה׃ שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה הַקְּעָרָה הָאַחַת כֶּסֶף וְשִׁבְעִים הַמִּזְרָק הָאֶחָד כֹּל כֶּסֶף הַכֵּלִים אַלְפַּיִם וְאַרְבַּע־מֵאוֹת בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃ כַּפּוֹת זָהָב שְׁתֵּים־עֶשְׂרֵה מְלֵאֹת קְטֹרֶת עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה הַכַּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ כָּל־זְהַב הַכַּפּוֹת עֶשְׂרִים וּמֵאָה׃ כָּל־הַבָּקָר לָעֹלָה שְׁנֵים עָשָׂר פָּרִים אֵילִם שְׁנֵים־עָשָׂר כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁנֵים עָשָׂר וּמִנְחָתָם וּשְׂעִירֵי עִזִּים שְׁנֵים עָשָׂר לְחַטָּאת׃ וְכֹל בְּקַר ׀ זֶבַח הַשְּׁלָמִים עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה פָּרִים אֵילִם שִׁשִּׁים עַתֻּדִים שִׁשִּׁים כְּבָשִׂים בְּנֵי־שָׁנָה שִׁשִּׁים זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הִמָּשַׁח אֹתוֹ׃ וּבְבֹא מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת־הַקּוֹל מִדַּבֵּר אֵלָיו מֵעַל הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־אֲרֹן הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים וַיְדַבֵּר אֵלָיו׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵּאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת־הַנֵּרֹת אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת׃ וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה הֶעֱלָה נֵרֹתֶיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנֹרָה מִקְשָׁה זָהָב עַד־יְרֵכָהּ עַד־פִּרְחָהּ מִקְשָׁה הִוא כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר הֶרְאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת־הַמְּנֹרָה׃

יהי רצון שאומרים אחר קריאת הנשיאים בניסן :

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שתאיר היום בחסדך הגדול על נשמתין קדישין דמתחדשין בצפרים ומצפצפין ומשבחין ומצלאין על עמא קדישא ישראל. רבונו של עולם תכנים ותעייל הנך צפ״א קדישא לאתר קדישא דאתמר עליהו עין לא ראתה אלהים זולתך. יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבותי שבאם אני עבדך משבט (פלוני) שקראתי בתורתך פרשה של הנשיא היום אזי יאירו נא עלי כל ניצוצין קדישין וכל האורות הקדושות הכלולות בקדושת זה השבט להבין ולהשכיל בתורתך וביראתך לעשות רצונך כל ימי חיי אני וזרעי וזרע זרעי מעתה ועד עולם אמן :

שיר היחוד ליום ראשון

שיר היחוד יש ליזהר לאמרו בנחת ובמתון ולא במרוצה כי משום הכי נקרא שיר היחוד ושיר הכבוד שאומו גם שיר בנחת ואשרי למי שנזהרים בזה ויהי שכרם רב :

חזן
אשירה ואזמרה לאלהי בעודי.
האלהים הרועה אותי מעודי:
קהל עד היום הזה החזקת בידי.
חיים וחסד עשית עמדי :
ח׳ ברוך יי וברוך שם כבודו.
כי על עבדו הפליא חסדו :
ק׳ לאלהי מרום במה אקדם.
ובמה אכף לאלהי קדם :
ח׳ אלו הרים למערכה.
וכל עצי לבנון בכל ערוכה:
ק׳ אם כל בהמות וחיות קרוצים.
נתחים ערוכים על העצים :
ח׳ ואף זויות מזבח מבוסים.
דם כמים לים מכסים :
ק׳ וכחול סולת דשן ושמן.
בלול ברבבות נהלי שמן :
ח׳ ולאזכרה לבונה וסמים.
ולקטורת כל ראשי בשמים:
ק׳ ואלו נרות על המנורות.
יהיו מאירות כשני המאורות:
ח׳ וכהררי אל להם הפנים.
על שלחנות ערוכים בפנים :
ק׳ ויין כמטר השמים.
ושכר לנסך כעינות מים :
ח׳ ואלו כל בני אדם כהנים.
לוים משוררים בכנף רננים:
ק׳ וכל עצי עדן וכל עצי יערים.
כנורות ונבלים לשרים :
ח׳ וכל בני אלהים בקול תרועתם.
והכוכבים ממסלותם :
ק׳ וכל הלבנון עולה כלה.
אין די בער ואין די עולה :
ח׳ הן בכל אלה אין די לעבוד.
ואין די לקדם לאל הכבוד :
ק׳ כי נכבדת מאד מלכנו.
ובמה נכף לאדונינו :
ח׳ אמנם לא יוכלו בבדך.
כל חי אף כי אני עבדך :
ק׳ ואני נבזה וחדל אישים.
נמאס בעיני ושפל אנשים :
ח׳ ואין לעבדך כל לכבדך.
להשיב לך גמול על חסדיך :
ק׳ כי הרבית טובות אלי.
כי הגדלת הסדך עלי :
ח׳ ורב שלומים לך חיבתי.
כי עשית טובות אתי :

ק׳ ולא חיבת לי גמוליך.
כל טובתי בל עליך :
ח׳ על הטובות לא עבדתיך.
אחת לרבוא לא גמלתיך :
ק׳ אם אמרתי אספרה נא כמו.
לא ידעתי ספורות למו :
ח׳ ומה אשיב לך והכל שלך.
לך שמים אף ארץ לך :
ק׳ ימים וכל אשר בם בידך.
וכלם ישבעון מידך :
ח׳ ואנחנו עמך וצאנך.
וחפצים לעשות רצונך :
ק׳ ואיך נעבוד ואין לאל ידנו.
ולשרפת אש בית מקדשנו:
ח׳ ואיך נעבוד ואין זבח ומנחה.
כי לא באנו אל המנוחה :
ק׳ ומים אין להעביר טמאה.
ואנחנו כדוה טמאה :
ח׳ שש אנכי על אמריך.
ואני באתי בדבריך :
ק׳ כי כתוב לא על זבחיך.
ועולותיך אוכיחך :
ח׳ על דבר זבח ועולותיכם.
לא צויתי את אבותיכם :
ק׳ מה שאלתי ומה דרשתי.
ממך כי אם ליראה אותי :
ח׳ לעבוד בשמחה ובלבב טוב.
הנה שמוע מזבח טוב :
ק׳ ולב נשבר ממנחה טהורה.
זבחי אלהים רוח נשברה :
ח׳ זבח ומנחה לא חפצת.
חטאת ועולה לא שאלת :
ק׳ מזבח אבנה בשברון לבי.
ואשברה אף רוחי בקרבי :
ח׳ רום לב אשפיל ואת רום עיני.
ואקרע לבבי למען אדני :
ק׳ שברי רוחי הם זבחיך.
יעלו לרצון על מזבחך :
ח׳ ואשמיע בקול הודיותיך.
ואספרה כל נפלאותיך :
ק׳ אשר ידעה נפשי אחבירה.
אמלל גבורות ואדברה :
ח׳ ומה אערוך ולא ידעתי מה.
היכול אוכל דבר מאומה :
ק׳ כי אין חקר לגדלתו.
וגם אין מספר לתבונתו :

ח׳ חכם לבב הוא מי כמוהו.
שגיא כח לא מצאנוהו :
ק׳ עשה גדולות ורב נוראות.
גדול אתה ועשה נפלאות:
ח׳ עד אין מספר ועד אין חקר.
ולא נודע כי לא יחקר :
ק׳ איזו עין אשר תעידך.
ואיזה פה אשר יגידך :
ח׳ חי לא ראך ולב לא יחקך.
ואיזה שבח אשר ישיגך :
ק׳ גם משרתיך לא ראוך.
וכל חכמי לב לא מצאוך :
ח׳ אתה לבדך מכיר שבחך.
ואין זולתך יודע כחך :
ק׳ ואין יודע בלעדיך.
שבחות ראויות לכבודך :
ח׳ על כן תתברך כראוי לך.
כפי קדשך כבודך וגדלך :
ק׳ ומפי הכל בכל איליתם.
כפי מדע אשר אתה חננתם:
ח׳ יודו פלאך השמים.
ויאדרוך קולות מים :
ק׳ ויריעו לך כל הארץ.
יודוך כל מלכי ארץ :
ח׳ אף יודוך כל העמים.
וישבחוך כל האמים :
ק׳ כל זרע יעקב עבדיך.
כי עליהם גברו חסדיך :
ח׳ את שם יי יהללו כלם.
אל אלהים אמת ומלך עולם :

ברוך אתה יחיד ומיוחד. ה׳ אחד ושמו אחד :

ליום שני

חזן ואני עבדך בן אמתך.
אדבר אמלל גבורותיך :
ק׳ דרכי שבחך קצתם אספרה.
מעשיך מה נורא אומרה :
ח׳ אין אליך ערוך בספר.
אגיד שבחות עצמו מספר :
ק׳ חקר אלוה לא ימצא.
ותכלית שדי לא תקצה :
ח׳ ולתבונתו הלא אין חקר.
ומספר שניו לא יחקר :
ק׳ וגם אין מספר לגדודיך.
בצבאותיך אות כבודך :
ח׳ איזו עין אשר תעידך.

חי

חי לא ראה פני כבודך :
ק' נבון וחכם הן לא ידע .
ואיך אערוך על אשר לא אדע:
ח' ואם יאמר איש עד תכליתו.
אערוך אליו ובמתכנתו :
ק' אבא ואמצא תכלית שבחו.
לא נאמנה את אל רוחו :
ח' יבלע כי לא ידע ערכו .
אחרית פיהו ראשית דרכו :
ק' ועמדי לא כן אנכי .
ופי לא אתן לחטוא וחכי :
ח' אספרה לאחי קצות דרכי
אל. ולישראל מה פעל אל :
ק' ככתוב אמרו לאלהים .
מה נורא מעשיך אלהים :
ח' ואמרת עם זו לי יצרתי .
יספרו שמי ותהלתי :
ק' במצרים שמתי עלילותי .
למען תספר את אותותי :
ח' ואני עבדך על כן אספר .
כאשר אדרוש מעל ספר :
ק' תהלל נפשי כח מעשיך .
וכל קרבי את שם קדשך :
ח' ואברכך בכל ענינַי .
ובכל לבי אודה את אדני :
ק' גם בגרוני רוממותך :
ואת פי אמלא תהלתך :
ח' כי פי יגיד תהלתך .
כל היום את תפארתך :
ק' ואומרה נא עזוז נוראותיך .
ואשיחה דברי נפלאותיך :
ח' ואזכיר טובך וצדקותיך .
חסדיך וגבורותיך :
ק' ידעתי כי גדול אתה .
על כל אלהים מאד גדלת :
ח' כי כל אלהי העמים הם .
אלילים אלמים רוח אין בהם:
ק' הן לעובדיהם גמול אין
משיבים . ולמה להם המה
מטיבים :
ח' ובעת צרה אז יתפללו .
ולא יענום כי לא יועילו :
ק' דורשים בכל לב לרוח אין
בו. וקרוב יי אל עם קרובו :
ח' היוצר כל הוא אלהינו .
הוא עשנו ולו לבד אנחנו :
ק' עם מרעיתו וצאן ידו .
נברך שמו כי לעולם חסדו :
ח' בצר לנו מאד נמצאת .
כי דורשיך לא עזבת :
ק' ותמיד בפינו תהלתך .
ומהללים לשם תפארתך :
ח' עד אתה בך ובכבודך .
ומשרתיך אף עבדיך :
ק' אשר כבודך מלא כל הארץ.
וכבודך על כל הארץ :
ח' ואבותינו בחרו אותך .
לבדך לעבוד ואין לזר אתך :
ק' גם אנחנו אותך לבדך .
נעבוד כבן אב ונכבדך :
ח' והננו על יחודך .
יומם ולילה עדיך :
ק' בפי כלנו ובלבבנו .
שאתה לבדך אלהינו :
ח' אלהינו אתה על יחודך.
עדים אנחנו ועבדיך:
ק' אין תחלה אל ראשיתך .
ואין קץ ותכלה לאחריתך :
ח' ראשון ואחרון מבלי ראשית.
ומבלי אחרית ואין לב להשית:
ק' אין קצה אל גבהותך .
ואין סוף לעומק מדותיך :
ח' אין לך סובב ואין לך פאה.
על כן אותך חי לא ראה :
ק' אין צד נגלע יצליעוך .
ורוחב ואורך לא ימציעוך :
ח' אין פאה לסביבותיך .
ואין תוך מבדיל בינותיך :
ק' אין חכמה אשר תדעך .
ואין מדע אשר יגיעך :
ח' ולא ישיג אותך כל מדע .
ואין שכל אשר יבין וידע :
ק' ממך מאומה ואיכה אתה .
ואיך בלי מאומה כל בראת:

ליום שלישי

חזן אמנם ידעתי כי אתה .
אלהי יעקב כל יצרת :
קהל אתה בורא ולא נבראת .
אתה יוצר ולא נוצרת :
ח' אתה ממית ואת כל תבלה.
אתה מוריד שאול ואף תעלה:
ק' ונאמן להחיות מתים אתה .
ועל ידי נביאיך כן הודעת :
ח' ולא תמות אל חי ולא מתה.
מעולם ועד עולם אתה :
ק' משביר ומוליד ולא נולדת.
מוחץ ורופא ולא חלית :
ח' מות ומדוה אין לפניך .
תנומה ושנה אין לעיניך :
ק' הלא מקדם אל חי אתה .
מאשר בך לא נשתנית :
ח' ועד עולם לא תשתנה .
ומאלהותך לא תתגנה :
ק' חדש ונושן לא נמצאת .
חדשת כל ולא תדשת :
ח' לא יחולו זקנה ובחרות .
עליך גם שיבה ושחרות :
ק' ולא הלו בך שמחה ועצב .
ודמיון נוצר וכל דבר קצב :
ח' כי לא יסובב אותך גושם .
אף לא תדמה אל כל גשם :
ק' כל היצורים גבול סבבתם .
אל ראשיתם ולאחריתם :
ח' כי הברואים בגבול שמתם.
ולימי צבאם גבול הקפתם :
ק' ולך אין גבול ולימיך .
ולשנותיך ולעצמך :
ח' על כן אינך צריך לכל .
לידך ולחסדך צריכים הכל:
ק' הכל צריכים לצדקותיך .
ואינך צריך לבריותיך :
ח' כי טרם כל יציר היית .
לבדך מאומה לא נצרכת :
ק' ראשית ואחרית בידך
ערוכים . אתה בם והם
ברוחך שרוכים :
ח' כל אשר היה בראשונה .
ואשר יהיה באחרונה :
ק' כל היצורים וכל מעשיהם.
וכל דבריהם ומחשבותיהם :
ח' מראש ועד סוף תדע כלם .
ולא תשכח כי אתה אצלם :
ק' אתה בראתם ולבך ערכם .
לבדך תדע מקומם ודרכם :
ח' הן אין דבר ממך נעלם .
כי לפניך נכונים כלם :
ק' אין חשך ואין מנוס וסתר .
לנוס שמה ולהסתר :
ח' את אשר תבקש אתה
מוצא . בלי נטות אליהם
בעת שתרצה :
ק' כי את הכל כאחת תראה .
לבדך תעשה כל ואינך נלאה:
ח' כי על גוי ועל אדם יחד .
על כל תדבר ברגע אחד :
ק' תשמע ברגע כל הקולות .
זעק

ועק ולחש וכל התפלות :
ח׳ אף תבין אל כל מעשיהם . ברגע תחקור כל לבביהם :
ק׳ ולא תאריך על מחשבותיך . ולא תתמהמה על עצתך :
ח׳ אצל עצתך גזרתך . לקץ ולמועד קריאתך :
ק׳ וכלם באמת בתום וביושר . מבלי עודף ומבלי חוסר :
ח׳ ממך דבר לא יאבד . ודבר ממך לא יכבד :
ק׳ כל אשר תחפוץ תוכל לעשות . ואין מי מוחה בידך מעשות :
ח׳ יכולת יי בחפצו קשורה . וברצות יי לא אחרה :
ק׳ אין דבר סתר ממך נכחד . עתידות ועוברות לך הם יחד :
ח׳ אשר מעולם ועד העולם . הם כלם בך ואתה בכלם :
ק׳ חדשות תגיד וסוד דרכיך . אל עבדיך ומלאכיך :
ח׳ ואינך צריך להשמיעך . דבר סוד וסתר להודיעך :
ק׳ כי ממך כל סוד יגלה . בטרם על לב כל יציר יעלה :
ח׳ בלבב כל נברא לא תמצא . מפינו עתק לא יצא :
ק׳ באין לו קצה ולא יחצה . לב לא יתור ואין פה פוצה :
ח׳ באין לו רוחות ולא רוחות . אין לו שיחות בו מוכיחות :
ק׳ למרחוק מי ישא דעו . ללא תחלה ולא סוף להגיעו :
ח׳ אגודים אחודים תוך וסוף וראש . פה ולב אבלום מדרוש ומחרוש :
ק׳ גובה ועומק נעוצים בסובב . חכם לב ונבון לא ילבב :
ח׳ סובב את הכל וממלא את כל . ובהיות הכל אתה בכל :
ק׳ אין עליך ואין תחתיך . אין חוץ לך ואין בינותיך :
ח׳ אין מראה תבנית לאחודך . ואין גוף לעוצם יחודך :
ק׳ ואין בתוך ממך נבדל . ואין מקום רק ממך נחדל :
ח׳ ואינך נאצל מכל ונבדל . ואין מקום רק ממך ונחדל :

ק׳ מקרה ושנוי אין בך נמצא . ולא זמן וצער ולא כל שמצה :
ח׳ כל זמן וכל עת אתה מכינם . אתה עורכם ואתה משנם :
ק׳ כל מדע לא ישיג אותך . אין שכל אשר ימצא אותך :
ח׳ כמדתך חכמתך . כגדלתך תבונתך :
ק׳ חכם אתה מאליך . חי מעצמך ואין כגילך :
ח׳ זולת חכמתך אין חכמה . בלתי בינתך אין מזמה :
ק׳ חלקת בלב חכמים שכל . ורוחך תמלאם ודעתם תשכל :
ח׳ ומבלעדי כחך אין גבורה . ומבלעדי עזך אין עזרה :
ק׳ אין נכבד כי אם כבדתו . ואין גדול כי אם גדלתו :
ח׳ כל יקר וכל טוב מידך . לאשר תחפוץ עשות חסדיך :
ק׳ אין חקר לגדלתך . ואין מספר לתבונתך :
ח׳ אין עוד זולת הויותיך . חי וכל תוכל ואין בלתך :
ק׳ ולפני הכל אתה היית . ובהיות הכל כל מלאת :
ח׳ לא לחצוך ולא התוך . יצוריך אף לא מעטוך :
ק׳ בעשותך כל לא נבדלת . מתוך מלאכתך לא נחדלת :
ח׳ בעשותך את השמים . ואת הארץ ואת המים :
ק׳ לא קרבוך ולא רחקוך . כי כל קירות לא יחלקוך :
ח׳ זרם מים לא ישטפך . ורוח כביר לא יהדפך :
ק׳ להויותיך אין חסרון . וליחודך אין יתרון :
ח׳ כמו היית לעולם תהיה . חוסר ועודף בך לא יהיה :
ק׳ ושמך מעידך כי היית . והוה ותהיה ובכל אתה :
ח׳ הוה לעולם וכן נודעת . נעידך וכן בך העידות :
ק׳ שאתה הוא והוה בכל . שלך הכל וממך הכל :
ח׳ שמות יקרך יענו ויעידו . בתוקף יקרך בך יסהידו :

ליום רביעי

חז ארוממם אלהי אבי ואלי . אגוה אלהי צורי וגואלי :
קז אייחד אלהי השמים . והארץ בכל יום פעמים :
ח׳ אל חי אחד הוא בראנו . אביר יעקב אב לכלנו :
ק׳ אדונינו אדון כל הארץ . מה אדיר שמך בכל הארץ :
ח׳ אין כאל אש אוכלה וקנא . לעולם יי אמת אל אמונה :
ק׳ אורי וישעי מעוז חיי . עליו תלוים כל מאויי :
ח׳ אלהים אמת הוא אלהים חיים . לא יכילו זעמו גוים ואיים :
ק׳ אדיר ואמיץ כח ורב אונים . אלהי האלהים ואדוני האדונים :
ח׳ אלוה עושי אישי ובועלי . אלוף נעורי שומרי וגאלי :
ק׳ בורא כל וישראל גאל . ברוך אלהים אלהי ישראל :
ח׳ בורא רוח הרים יוצר . ממך מזמה לא יבצר :
ק׳ גאה משיב גמול על גאים . על הרמים ועל הנשאים :
ח׳ גבור בקומו לערוץ בעברה . מהדר גאונו מי לא יירא :
ק׳ גבוה כל אשר תחתיו נושא . וגדל כח גדולות עשה :
ח׳ גדול הוא ושמו בגבורה . אריה שאג מי לא יירא :
ק׳ דודי דגול הוא מרבבה . אל נערץ בסוד קדושים רבה :
ח׳ דין יתיב כעתיק יומין . וצבאו על שמאל ועל ימין :
ק׳ הדרו והודו על בני עבדיו . הדר הוא לכל חסידיו :
ח׳ הוא אל אלהי הרוחות לכל בשר . שומע תפלה מכל :
ק׳ ודאי ותיק יודע ועד . יי ימלוך לעולם ועד :
ח׳ ואשר חרב גאותנו . להלחם מלחמתנו :
ק׳ זוכר לעולם ברית ראשונים . כיום אתמול לו אלף שנים :
ח׳ זה אלהינו ולו קוינו . חסרת יה הוא ישענו :
ק׳ חלק יעקב יוצר הכל .

הב״

הנון יי חסיד בכל :
ח' חי העולמים יי חלקי .
חכם הרזים יי חזקי :
ק' טוב ומטיב המלמד דעה .
טהור עינים מראות ברעה :
ח' ישר יי וישר דברו .
ידידי ידידות משכנות דבירו :
ק' יועץ וגבור מי יפירנה .
ויחתוף ויפעל ומי ישיבנה :
ח' יפה דודי יפיו וטובו .
יראו ויחזו ציון בשובו :
ק' כגבור יצא כאיש מלחמות .
יעיר קנאה לעשות נקמות :
ח' כנשר על כנפי נשרים .
נשא עבדיו וישר הדורים :
ק' כדוב שכול וכנמר שחל .
כרקב וכעש ורוחו כנחל :
ח' כדוב שכול וכנמר שוקד .
דברו לעשות כמקל שקד :
ק' כביר כח לב כמו שחל .
כלביא וכארי ורוחו כנחל :
ח' כארז בחור בגדלתו .
כברוש רענן ענותנותו :
ק' כתפוח בריחו עת אהבתו .
על ישראל נאותו :
ח' כתפוח בעצי היער .
כן דודי עם יושבי שער :
ק' כביר כח למרגיזי אל .
נוקם ונוטר וכטל הוא לישראל :
ח' כוסי מנת חלקי וגורלי .
אני לדודי נחיה ודודי לי :
ק' כבודי יי לא אמירנו .
האמרנוהו והאמירנו :
ח' כאריה ישאג וככפיר ינהם .
אל יהיה כגר וכאיש נדהם :
ק' כרועה גבור אשר לא יוכל .
צאנו להציל והיה למאכל :
ח' כגבור אין איל וכאורח .
נם ובורח סר צורח :
ק' כאריה משחית וככפיר לעוזביו . כרקב גם כעש לאיביו :
ח' כביר כח כשמיר ושית .
ולא ישאיר כנוקף זית :
ק' כשמיר ושית צרים ימגן .
כצפרים עפות לעירו יגן :
ח' כנשמי נדבה לנו יבא .
כמלקוש וכטל דבקים בו :
ק' כנשר ירחף על גוזליו .
ובצל כנפיו יחסו מיחליו :
ח' כצפרים על עירו יגן .
ובצל כנפיו רננות ננגן :
ק' לבדו (יי) הוא ונפלאות גדולות . עשה אל נורא עלילות :
ח' לצבי ועופר דומה דודי .
כי יקדמני אלהי חסדי :
ק' לפני עמו ויישר הדורים .
וינשאם על כנפי נשרים :
ח' לעולם יי הוא חלקי וצור לבבי . כלה שארי לך ולבבי :
ק' לבדו יי הוא ונפלאות ,
גדולות עושה ורב נוראות :
ח' מקום מעון אתה לעולמך .
ואין יודע את מקומך :
ק' מוראי אל רועי ויוצרי .
צור ילדני מחוללי וצורי :
ח' מרום ומעוז הוא לי ומחסי .
מגדל עוז שם יי מנוסי :
ק' מלך יעקב משגב לנו .
הוא מחוקקנו ומושיענו :
ח' מגדול ישועות משען יהי לי .
מבטח אלהים יי חילי :
ק' מושל עולם מלכותך .
בכל דור ודור ממשלתך :
ח' מי יתנך באח לי לצרה .
הושע יי כי ידך לא קצרה :
ק' מקור חיים מקוה ישראל .
לא אעזוב כי מעזי אל :
ח' מגן ישעי והרב גאוה .
לשמך ולזכרך נפש תאוה :
ק' מגן הוא לכל החוסים בו .
אשרי אדם אשר עוז לו בו :
ח' נבר ונעים נאור ונורא .
נאדר ונאר שמו בגבורה :
ק' נאמן נצח ישראל ונואו .
לא ישקר אשרי כל חוכי לו :
ח' נצח ישרון האל הנאמן .
מאלהיו יהודה לא אלמן :
ק' נפלא על כל הנפלאים .
ומתנשא על כל הנשאים :
ח' נקדש ונערץ אלהי קדושי .
נכון ונשגב יי נסי :
ק' נוקם ונוטר ובעל חמה .
לצריו ולאויביו איש מלחמה :
ח' גרי יי בהלו גרו .
עלי ראשי ונר לרגלי דברו :
ק' סומך וסועד יי סלעי .
סובל וסולח ונושא פשעי :
ח' סהדי יי סלעי וסתרי .
סולח וסובל סעדי וסברי :
ק' סעדנו (יי) ומצודתנו .
עזרתנו ומפלטנו :
ח' עזוז וגבור עזי ועזרי .
עליון עוז לי אל יהי עזרי :
ק' עיר וקדיש שת סביביו סתר .
אכן אתה אל מסתתר :
ח' עד ממהר לשלם גמול לאויביו . שומר ברית וחסד לאוהביו :
ק' פדה את אברהם ידידו .
הוא יפדה את ישראל עבדו :
ח' פחד יצחק יתן פחדו .
על צרי בני יעקב עבדו :
ק' פועל וחוקר ודורש ובודק .
כל לבבות לו אתן צדק :
ח' צרור המור אשכול הכופר .
נותן לעמו צריו כפר :
ק' צח ואדום דודי בצבאיו אות .
על כן נקרא שמו יי צבאות :
ח' צדיק יי הצור תמים .
אבטח עדי עד בצור עולמים :
ק' צבא השמים משתחוים לו .
שרפים עומדים ממעל לו :
ח' קדוש הוא בכל מיני קדשות .
כתות שלש קדוש משלשות :
ק' קים לעלמין אלהא חיא .
מרא דארעא ומרא דשמיא :
ח' קוני מרחם מקנא לשונאיו ,
קרן ישעי וקרוב לקוראיו :
ק' רחוק מכל ואת כל רואה .
כי רם יי ושפל יראה :
ח' רועי יי לא אחסר כל .
ורב כח ורב חסד לכל :
ק' רחום יי רופא ומחבש .
לשבורי לב ועון כובש :
ח' רעי כלו הוא מחמדים .
משפטיו אמת מתוקים וחמודים :
ק' ראשון ואחרון מעולם ועד , עולם . אתה אל שוכן עד :
ח' שליט מלך שמיא בכל דר ודר . ליה אנא משבח מרומם ומהדר :
ק' שמש ומגן יי אלהים .
שופט צדק ונשקף על גבוהים :
ח' שגיא כח לא מצאנוהו .

ישגיב

יַשְׂגִּיב בְּכֹחוֹ וּמִי כָמֹהוּ :
ק׳ שְׁלֹמֹה שְׁמוֹ כִּי שֶׁלּוֹ שָׁלוֹם .
כִּי יְדַבֵּר אֶל חֲסִידָיו שָׁלוֹם :
ח׳ שֵׁם יְיָ אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה .
תּוֹעֲפוֹת רְאֵם לוֹ כִּכְפִיר וּכְאַרְיֵה :
ק׳ שַׁדַּי מְאוֹרִי מַלְכִּי וְאֵלִי .
הַלְלוּיָהּ שְׁמוֹ נַפְשִׁי הַלְלִי :
ח תִּתַּמָּם עִם יוֹשְׁבֵי נְטָעִים .
הַשָּׁרִים שְׁלֹשֶׁת הָרוֹעִים (נ״א הָרֵעִים) :
ק תִּתְחַסָּד תִּתַּבָּר עִמָּם .
וְעִם עִקְּשִׁים תִּתַּפָּל לְהָקֵם :
ח׳ תָּמִים דַּרְכְּךָ תַּקִּיף מִכֹּל .
תּוּכַל לְבַדְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת כֹּל :
ק תּוֹחַלְתִּי וְשִׂבְרִי וְתִקְוָתִי .
תַּאֲוַת נַפְשִׁי וּתְשׁוּקָתִי :
ח׳ תְּהִלָּתִי וְתִפְאַרְתִּי וְעֻזִּי .
מִמְּעֵי אִמִּי גוֹחִי וְגֹחִי :
ק׳ תְּמִים דֵּעִים אֵל דֵּעוֹת אֶחָד .
כָּל הַלְּבָבוֹת דּוֹרֵשׁ יָחַד :

ליום חמישי

חזן כִּי כָמוֹךָ דֵּעָה מוֹרֶה .
נִיב שְׂפָתַיִם אַתָּה בּוֹרֵא :
ק׳ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ עָמְקוּ וְרָמוּ .
וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ :
ח׳ לֹא לִמְּדוּךָ חָכְמָתֶךָ .
וְלֹא הֱבִינוּךָ תְּבוּנָתֶךָ :
ק׳ לֹא קִבַּלְתָּ מַלְכוּתֶךָ .
וְלֹא יָרַשְׁתָּ מֶמְשַׁלְתֶּךָ :
ח׳ לְעוֹלָם יְהִי לְךָ לְבַדֶּךָ .
וְלֹא לַאֲחֵרִים כְּבוֹד הוֹדֶךָ :
ק׳ וְלֹא תִתֵּן לֵאלֹהִים אֲחֵרִים .
תְּהִלָּתְךָ לַפְּסִילִים וְזָרִים :
ח׳ וְכָבוֹד וְגַם כָּל יְקָר מֵאִתָּךְ .
וּכְבוֹדְךָ וְלֹא לְזָרִים אִתָּךְ :
ק׳ אַתָּה תָּעִיד בְּיִחוּדָךְ .
וְתוֹרָתְךָ וַעֲבָדֶיךָ :
ח׳ אֱלֹהֵינוּ עַל יִחוּדָךְ . אַתָּה עֵד אֱמֶת וַאֲנַחְנוּ עֲבָדֶיךָ :
ק׳ לְפָנֶיךָ לֹא אֵל הִקְדִּימָךְ .
וּבִמְלַאכְתְּךָ לֹא הָיָה זָר עִמָּךְ :
ח׳ לֹא נוֹעַצְתָּ וְלֹא לָמַדְתָּ .
בְּחַדֶּשְׁךָ בְּרִיאוֹת כִּי נְבוֹנוֹתָ :
ק׳ מִמַּעֲמַקֵּי מַחְשְׁבוֹתֶיךָ .
וּמִלִּבְּךָ כָּל פְּעֻלּוֹתֶיךָ :
ח׳ קְצוֹת דְּרָכֶיךָ הֲלֹא הִכַּרְנוּ .
וּמִמַּעֲשֶׂיךָ הֵן יָדָעְנוּ :

ק׳ שֶׁאַתָּה אֵל כֹּל יָצַרְתָּ .
לְבַדְּךָ מְאוּמָה לֹא נִגְרַעְתָּ :
ח׳ לַעֲשׂוֹת מְלַאכְתְּךָ לֹא נֶחְפַּצְתָּ .
וְגַם לְעֵזֶר לֹא נִצְרַכְתָּ :
ק׳ כִּי אַתָּה הָיִיתָ לִפְנֵי הַכֹּל .
וְאָז בְּאֵין כֹּל לֹא נִצְרַכְתָּ כֹּל :
ח׳ כִּי מֵאַהֲבָתְךָ עֲבָדֶיךָ .
כֹּל בָּרָאתָ לִכְבוֹדֶךָ :
ק׳ וְלֹא נוֹדַע אֵל זוּלָתֶךָ .
וְאֵין כָּמוֹךָ וְאֵין בִּלְתֶּךָ :
ח׳ וְלֹא נִשְׁמַע מִן אָז וָהָלְאָה .
וְלֹא קָם וְלֹא נִהְיָה וְלֹא נִרְאָה :
ק׳ וְגַם אַחֲרֶיךָ לֹא יִהְיֶה אֵל .
רִאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן אֵל יִשְׂרָאֵל :
ח׳ בָּרוּךְ אַתָּה יָחִיד וּמְיֻחָד .
יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד :
ק׳ אֲשֶׁר מִי יַעֲשֶׂה כִּמְלַאכְתֶּךָ .
כְּמַעֲשֶׂיךָ וְכִגְבוּרוֹתֶיךָ :
ח׳ אֵין יְצִיר זוּלַת יְצִירָתֶךָ .
וְאֵין בְּרִיאָה כִּי אִם בְּרִיאָתֶךָ (נ״א מְלַאכְתֶּךָ) :
ק׳ כָּל אֲשֶׁר תַּחְפּוֹץ תַּעֲשֶׂה בַּכֹּל . כִּי אַתָּה נַעֲלֵיתָ עַל כֹּל :
ח׳ אֵין כָּמוֹךָ וְאֵין בִּלְתֶּךָ .
כִּי אֵין אֱלֹהִים זוּלָתֶךָ :
ק׳ אַתָּה הָאֵל עֹשֵׂה פֶלֶא .
וְדָבָר מִמְּךָ לֹא יִפָּלֵא :
ח׳ מִי כָמוֹךָ נוֹרָא תְהִלּוֹת .
אֱלֹהִים לְבַדְּךָ עֹשֵׂה גְדוֹלוֹת :
ק׳ אֵין אוֹתוֹת כְּמוֹ אוֹתוֹתֶיךָ .
אַף אֵין מוֹפֵת כְּמוֹ מוֹפְתֶיךָ :
ח׳ אֵין תְּבוּנָה כִּתְבוּנָתֶךָ .
אֵין גְּדֻלָּה כִּגְדֻלָּתֶךָ :
ק׳ כִּי מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ .
וְגָבְהוּ דַּרְכֵי אוֹרְחוֹתֶיךָ :
ח׳ אֵין נָאוָה כְּמוֹ נַאֲוָתֶךָ .
אַף אֵין עֲנָוָה כְּעַנְוָתֶךָ :
ק׳ אֵין קְדֻשָּׁה כִּקְדֻשָּׁתֶךָ .
אֵין קְרֵבוּת כְּמוֹ קְרֵבוּתֶךָ :
ח׳ אֵין צְדָקָה כְּמוֹ צִדְקָתֶךָ .
אֵין תְּשׁוּעָה כִּתְשׁוּעָתֶךָ :
ק׳ אֵין זְרוֹעַ כִּזְרוֹעוֹתֶיךָ .
אֵין קוֹל כְּרַעַם גְּבוּרוֹתֶיךָ :
ח׳ אֵין רַחֲמִים כְּרַחֲמָנוּתֶךָ .
אֵין חֲנִינוּת כַּחֲנִינוּתֶךָ :
ק׳ אֵין אֱלָהוּת כֵּאלָהוּתֶךָ .
וְאֵין מַפְלִיא כְּשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ :
ח׳ כִּי שְׁמוֹתֶיךָ אֵלִים מְרוֹצִים .
בְּזָכְרָךְ לְהוֹצִים לְהַפְלִיא נְחוּצִים :
ק׳ וְאַשָּׁף וְחַרְטֹם לֹא יְלַחֲשׁוּךָ .
וְכָל שֵׁם וְלַהַט לֹא יְנַצְּחוּךָ :
ח׳ לֹא יְנַצְּחוּךָ כָּל הַחֲכָמִים .
כָּל הַקּוֹסְמִים וְהַחַרְטֻמִּים :
ק׳ אַתָּה מֵשִׁיב לְאָחוֹר חֲכָמִים .
לֹא יוּכְלוּ לְךָ עֲרוּמִים וְקוֹסְמִים :
ח׳ לְהָשִׁיב לְאָחוֹר מְזִמּוֹתֶיךָ .
לְהָפֵר עֲצַת סוֹד גְּזֵרָתֶךָ :
ק׳ מֵרְצוֹנְךָ לֹא יַעֲבִירוּךָ .
לֹא יְסַחֲרוּךָ וְלֹא יְאַחֲרוּךָ :
ח׳ עֲצָתְךָ תָּפֵר עֲצַת כָּל יוֹעֲצִים .
וְעֻזְּךָ מַחֲלִישׁ לֵב אַמִּיצִים :
ק׳ אַתָּה מְצַוֶּה וּפַחְדְּךָ מְשַׁוֶּה .
וְאֵין עָלֶיךָ פָּקִיד מְצַוֶּה :
ח׳ אַתָּה מְקַוֶּה וְאֵינְךָ מְקַוֶּה .
לְךָ כָּל מְקַוֶּה נֶפֶשׁ תְּרַוֶּה :
ק׳ וְכָל הַיְצוּרִים וְכָל עִנְיָנָם . וְכָל יְקָר אֲשֶׁר בְּךָ אֵין דִּמְיוֹנָם :
ח׳ לֹא מַחְשְׁבוֹתָם מַחְשְׁבוֹתֶיךָ .
כִּי אֵין בּוֹרֵא זוּלָתֶךָ :
ק׳ אֵין דִּמְיוֹן נִפְלָא אֱלֹהֵינוּ .
וְאֵין חֵקֶר נִשְׂגָּב אֲדוֹנֵינוּ :
ח׳ סָתוּר מִכָּל סָתוּר וְעָמוּס .
מִכָּל עָמוּס וּמִכָּל כָּמוּס :
ק׳ דַּק מִכָּל דַּק וְצָפוּן מִכֹּל .
צָפוּן וְיָכוֹל מִכָּל יָכוֹל :
ח׳ נִשְׂגָּב מִכָּל נִשְׂגָּב וְנֶעְלָם .
מִכָּל נֶעְלָם וּשְׁמוֹ לְעוֹלָם :
ק׳ גָּבוֹהַּ מִכָּל גָּבוֹהַּ וְעֶלְיוֹן
מִכָּל עֶלְיוֹן וּמִכָּל חֶבְיוֹן :
ח׳ חָבוּי וְעָמוֹק מִכָּל עָמוֹק .
לֵב כָּל דַּעַת עָלָיו חָמוֹק :
ק׳ שֶׁאֵין שֵׂכֶל וּמַדָּע וְחָכְמָה .
יְכוֹלִים לְהַשְׁווֹת לוֹ כָּל מְאוּמָה :
ח׳ לֹא מַשִּׂיגִים לוֹ אֵיךְ וְכַמָּה .
וְלֹא מוֹצְאִים לוֹ דָּבָר דּוֹמֶה :
ק׳ מִקְרֶה וְעַרְעָר וְשִׁנּוּי וְטָפֵל .
וְחִבֵּר וּמְסַמֵּךְ אוֹר וְגַם אוֹפֶל :
ח׳ וְלֹא מוֹצְאִים לוֹ מַרְאֶה וָצֶבַע .
וְלֹא כָּל טֶבַע אֲשֶׁר שֵׁשׁ וְשֶׁבַע :
ק׳ לְכֵן נְבוֹכוֹת כָּל עֶשְׁתּוֹנוֹת .
תִּבָּהֵלוּת כָּל הַחֶשְׁבּוֹנוֹת :
ח׳ וְכָל שְׂרְעַפִּים וְכָל הַרְהוּרִים
נִלְאִים לְשׁוּם בּוֹ שִׁעוּרִים :
ק׳ מִלְּשַׁעֲרֵהוּ וּמִלְּהַגְבִּילוֹ .
מִלְּתָאֲרֵהוּ וּמִלְּפָרְסְמוֹ :
ח׳ בְּכָל שִׂכְלֵנוּ תַּפְשֵׂנוּ .

בְּמַדָּעֵנוּ לִמְצוֹא מַה הוּא :
ק׳ לֹא מְצָאנוּהוּ וְלֹא יְדַעֲנוּהוּ .
אַךְ מִמַּעֲשָׂיו הִכַּרְנוּהוּ :
ח׳ שֶׁהוּא לְבַדּוֹ יוֹצֵר אֶחָד .
חַי וְכֹל יוּכַל וְחָכָם מְיוּחָד :
ק׳ כִּי הוּא הָיָה לַכֹּל קוֹדֶם .
עַל כֵּן נִקְרָא אֱלֹהֵי קֶדֶם :
ח׳ בַּעֲשׂוֹתוֹ בְּלִי כָל מְאוּם אֶת
כֹּל . יָדַעְנוּ כִּי הוּא כֹל יָכוֹל :
ק׳ כַּאֲשֶׁר מַעֲשָׂיו בְּחָכְמָה כֻּלָּם .
יָדַעְנוּ כִּי בְּבִינָה פְּעָלָם :
ח׳ בְּכָל יוֹם וָיוֹם בְּחַדְּשׁוֹ כֻלָּם .
יָדַעְנוּ כִּי הוּא אֱלֹהֵי עוֹלָם :
ק׳ כַּאֲשֶׁר הָיָה קוֹדֶם לְכֻלָּם .
יָדַעְנוּ כִּי הוּא חַי (וְקַיָּם) לְעוֹלָם :
ח׳ וְאֵין לְהַרְהֵר אַחַר יוֹצְרֵנוּ .
בְּלִבֵּנוּ וְלֹא בִּסְפּוּרֵנוּ :
ק׳ לְמַמֵּשׁ וְגוֹדֶשׁ לֹא נְשַׁעֲרֵהוּ .
לְטֹפֶל וְתוֹאַר לֹא נְדַמֵּהוּ :
ח׳ וְלֹא נַחְשְׁבֵהוּ לְעִקָּר וְנִצָּב .
וְלֹא לְמִין וְכָל אוֹן וּלְכָל נִקְצָב :
ק׳ כָּל הַנִּרְאִים וְהַנִּשְׂכָּלִים .
וְהַמַּדָּעִים בְּעֶשֶׂר כְּלוּלִים :
ח׳ וְשֶׁבַע כַּמּוּיוֹת וְשֵׁשׁ נָדוֹת .
וְשָׁלֹשׁ גְּזֵרוֹת וְעִתּוֹת וּמִדּוֹת :
ק׳ הֵן בְּבוֹרֵא אֵין גַּם אֶחָד .
כִּי הוּא בְרָאָם כֻּלָּם יַחַד :
ח׳ כֻּלָּם יִכְלוּ אַף יַחֲלוֹפוּ .
הֵם יֹאבֵדוּ וְאַף יָסוּפוּ :
ק׳ וְאַתָּה תַעֲמוֹד וּתְבַלֶּה כֻלָּם .
כִּי חַי וְקַיָּם אַתָּה לְעוֹלָם :

ליום ששי

ח׳ אַתָּה לְבַדְּךָ יוֹצֵר כֹּל הוּא .
וְלֹא יִדְמֶה מַעֲשֶׂה לְעוֹשֵׂהוּ :
ק׳ כָּל הָאֲרָצוֹת לֹא יְכִילוּךָ .
וְאַף שָׁמַיִם לֹא יְכַלְכְּלוּךָ :
ח׳ אָז (נ״א אַף) יָחִילוּ מַיִם חַיִּים .
מִפָּנֶיךָ אֱלֹהִים חַיִּים :
ק׳ רָעֲשָׁה אֶרֶץ וְנָסוּ מַיִם .
וְנָטְפוּ (מַיִם) מִן הַשָּׁמַיִם :
ח׳ נוֹטֶה לְבַדְּךָ הַשָּׁמַיִם .
רוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם :
ק׳ עָשִׂיתָ כָּל חֶפְצְךָ לְבַדֶּךָ .
וְלֹא נִצְרַכְתָּ עֵזֶר כְּנֶגְדֶּךָ :
ח׳ סוֹעֵד אֵין מִי יִסְעָדֶךָ .
הַכֹּל מִמְּךָ וּמִיָּדֶךָ :
ק׳ כְּכֹחֲךָ אָז כֵּן עַתָּה וְדַעְתְּךָ .
לְעוֹלָם כָּל כְּבוֹדְךָ אִתָּךְ :
ח׳ וְלֹא יָעַפְתָּ וְלֹא יָגַעְתָּ .
כִּי בִמְלַאכְתְּךָ לֹא עָמַלְתָּ :
ק׳ כִּי בִדְבָרְךָ כָּל יְצוּרֶיךָ .
וּמַעֲשֵׂה חֶפְצְךָ בְּמַאֲמָרֶךָ :
ח׳ וְלֹא אֵחַרְתּוֹ וְלֹא מִהַרְתּוֹ .
הַכֹּל עֲשִׂיתוֹ יָפֶה בְעִתּוֹ :
ק׳ מִבְּלִי מְאוּמָה כֹּל חִדַּשְׁתָּ .
וְאֶת הַכֹּל בְּלִי כֹל (נ״א כֵלִי)
פָּעָלְתָּ :
ח׳ וְעַל לֹא יְסוֹד הַכֹּל יִסַּדְתָּ .
בִּרְצוֹן רוּחֲךָ כֹּל תָּלִיתָ :
ק׳ זְרוֹעוֹת עוֹלָם אֶת כֹּל
נוֹשְׂאוֹת . מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף
וְאֵינָם נִלְאוֹת :
ח׳ בְּעֵינֶיךָ לֹא דָבָר הוּקְשָׁה .
רְצוֹנְךָ כָּל דָּבָר רוּחֲךָ עָשָׂה :
ק׳ לִפְעֻלָּתְךָ לֹא דִמִּיתָ .
אֶל כָּל תּוֹאַר לֹא שִׁוִּיתָ :
ח׳ וְלֹא קָדְמָה לִמְלַאכְתְּךָ
מְלָאכָה . חָכְמָתְךָ הִיא הַכֹּל
עָרְכָה :
ק׳ לִרְצוֹנְךָ לֹא קִדְּמוּ וְאֵחֲרוּ .
וְעַל חֲפָצֶיךָ לֹא נוֹסְפוּ וְחָסֵרוּ :
ח׳ מִכָּל חֶפְצְךָ לֹא שָׁכַחְתָּ .
וְדָבָר אֶחָד לֹא חִסַּרְתָּ :
ק׳ לֹא הֶחְסַרְתָּ וְלֹא הֶעְדַּפְתָּ .
וְדָבָר רֵק בָּם לֹא פָּעַלְתָּ :
ח׳ אַתָּה תְשַׁבְּחֵם וּמִי הִתְעִיבָם .
וְשֶׁמֶץ דָּבָר לֹא נִמְצָא בָם :
ק׳ הַחִלּוֹתָ בְּחָכְמָה עֲשִׂיתָם .
בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת כִּלִּיתָם :
ח׳ מֵרֵאשִׁית וְעַד אַחֲרִית
עֲשׂוּיִם . בֶּאֱמֶת וּבְיוֹשֶׁר
וָטוֹב רְאוּיִם :
ק׳ הִקְדַּמְתָּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ .
רוֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ :
ח׳ כִּי רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ .
הֲלֹא מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ :
ק׳ וְעַד לֹא כָּל חַי הוּכַן לְכַלְכֵּל .
לִפְנֵי אוֹכֵל תִּתֵּן אוֹכֶל :
ח׳ וּמָעוֹן וּמִקְוֶה תַּעֲשֶׂה בְּפִיכֹל .
צָרְכֵי הַכֹּל כַּאֲשֶׁר לַכֹּל :
ק׳ שְׁלֹשָׁה יָמִים הָרִאשׁוֹנִים .
אָז הֲכִינוֹתָם לָאַחֲרוֹנִים :
ח׳ אָז עָטִיתָ אוֹר כַּשַּׂלְמָה .
אֶדֶר מְאוֹרוֹת מִמּוּל שַׂלְמָה :
ק׳ בְּטֶרֶם כָּל יְצִיר מְאֹד גָּדַלְתָּ .
וְאַחַר כֹּל מְאֹד נִתְגַּדַּלְתָּ :
ח׳ אָז בְּאֵין לְבוּשׁ הוֹד וְהָדָר
לוֹבֵשׁ . עַד לֹא אוֹרֵג נֵאוּת
לָבֵשׁ :
ק׳ אוֹר כַּשַּׂלְמָה וּכִמְעִיל עוֹטֶה .
שָׁמַיִם כִּירִיעָה נוֹטֶה :
ח׳ עָשִׂיתָ בָם לָאוֹרִים דְּרָכִים .
וְרָצוֹא וָשׁוֹב כְּנַחַת מַהֲלָכִים :
ק׳ הִבְדַּלְתָּ בֵּין מַיִם לָמָיִם .
בְּמָתִיחַת רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם :
ח׳ מְזוֹנוֹת מְעוֹנוֹת לְשֶׁרֶץ מַיִם .
וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל (פְּנֵי רְקִיעַ)
הַשָּׁמָיִם :
ק׳ עֵשֶׂב וְחָצִיר לְבַשֵּׁה אֲדָמָה .
מַאֲכָל לְחַיָּה וּלְכָל בְּהֵמָה :
ח׳ בְּקֶרֶן בֶּן שָׁמֶן גַּן נְטַעְתָּ .
אֶל הָאָדָם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ :
ק׳ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ עָשִׂיתָ לּוֹ .
דֵּי מַחְסוֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ :
ח׳ כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּיָדוֹ תַּתָּה .
וְתַחַת רַגְלָיו הַכֹּל שַׁתָּה :
ק׳ לְהַעֲלוֹת מֵהֶם בָּקָר וָצֹאן .
עַל מִזְבַּחֲךָ יַעֲלוּ לְרָצוֹן :
ח׳ עָשִׂיתָ לוֹ כְּתוֹנֶת לְשָׁרֵת .
לְהַדְרַת קֹדֶשׁ וּלְתִפְאֶרֶת :
ק׳ שַׂמְתָּ בְקִרְבּוֹ חָכְמַת אֱלֹהִים .
יְצַרְתּוֹ לְךָ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים :
ח׳ לֹא מָנַעְתָּ עַל פְּנֵי אֲדָמָה .
צָרְכֵי אָדָם וְכֻלָּם בְּחָכְמָה :
ק׳ מַעֲשֶׂיךָ מְאֹד רַבּוּ וְגָדְלוּ .
וְשִׁמְךָ יְיָ כֻּלָּם יְהַלְלוּ :
ח׳ רַבּוּ וְגָדְלוּ מְאֹד מַעֲשֶׂיךָ .
יוֹדוּךָ יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ :
ק׳ כֹּל פָּעַלְתָּ לְמַעֲנֶךָ .
וְלִכְבוֹדְךָ כָּל קִנְיָנֶךָ :

ליום השבת

ח׳ אָז בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נַחְתָּ .
יוֹם הַשַּׁבָּת עַל כֵּן בֵּרַכְתָּ :
ק׳ וְעַל כָּל פּוֹעַל תְּהִלָּה עֲרוּכָה .
חֲסִידֶיךָ בְּכָל עֵת יְבָרְכוּכָה :
ח׳ בָּרוּךְ יְיָ יוֹצֵר כֻּלָּם .
אֱלֹהִים חַיִּים וּמֶלֶךְ עוֹלָם :
ק׳ כִּי מֵעוֹלָם עַל עֲבָדֶיךָ .
רוֹב רַחֲמֶיךָ וַחֲסָדֶיךָ :
ח׳ וּבְמִצְרַיִם הַחִלּוֹתָ .
לְהוֹדִיעַ כִּי מְאֹד נַעֲלֵיתָ :
ק׳ עַל כָּל אֱלֹהִים בַּעֲשׂוֹתְךָ
בָהֶם . שְׁפָטִים גְּדוֹלִים
וּבֵאלֹהֵיהֶם :
ח׳ בְּבִקְעֲךָ יַם סוּף עַמְּךָ רָאוּ .

יַד הַגְּדוֹלָה וַיִּירָאוּ׃
ק׳ נִהַגְתָּ עַמְּךָ לַעֲשׂוֹת לָךְ.
שֵׁם תִּפְאֶרֶת לְהַרְאוֹת גָּדְלֶךָ׃
ח׳ וְדִבַּרְתָּ עִמָּם מִן הַשָּׁמָיִם.
גַּם הֶעָבִים נָטְפוּ מָיִם׃
ק׳ יָדַעְתָּ לֶכְתָּם בַּמִּדְבָּר.
בְּאֶרֶץ צִיָּה אִישׁ לֹא עָבַר׃
ח׳ פִּתָּה לְעַמְּךָ דְּגַן שָׁמַיִם.
וְכֶעָפָר שְׁאֵר וּמִצּוּר מָיִם׃
ק׳ תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם רַבִּים עַמִּים.
יִירְשׁוּ אַרְצָם וַעֲמַל לְאֻמִּים׃
ח׳ בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקִּים וְתוֹרוֹת.
אִמְרוֹת יְיָ אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת׃
ק׳ וַיִּתְעַדְּנוּ כְּמִרְעֶה שָׁמֵן.
וּמֵחַלָּמִישׁ צוּר פַּלְגֵי שֶׁמֶן׃
ח׳ בְּנוֹחָם בָּנוּ עִיר קָדְשֶׁךָ.
וַיְפָאֲרוּ בֵּית מִקְדָּשֶׁךָ׃

ק׳ וַתֹּאמַר פֹּה אֵשֵׁב לְאֹרֶךְ,
יָמִים. צִיָּרָהּ כְּרֵךְ אַבְרֵךְ׃
ח׳ כִּי שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק.
אַף כֹּהֲנֶיךָ יִלְבְּשׁוּ צֶדֶק׃
ק׳ וּבֵית הַלֵּוִי נְעִימוֹת יְזַמְּרוּ.
לְךָ יִתְרוֹעֲעוּ אַף יָשִׁירוּ׃
ח׳ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְיִרְאֵי יְיָ.
יְכַבְּדוּ וְיוֹדוּ שִׁמְךָ יְיָ׃
ק׳ הֲטִיבוֹתָ מְאֹד לָרִאשׁוֹנִים.
כֵּן תֵּיטִיב גַּם לָאַחֲרוֹנִים׃
ח׳ יְיָ תָּשִׂישׂ נָא עָלֵינוּ.
כַּאֲשֶׁר שַׂשְׂתָּ עַל אֲבוֹתֵינוּ׃
ק׳ אוֹתָנוּ לְהַרְבּוֹת וּלְהֵיטִיב.
וְנוֹדֶה לְךָ לְעוֹלָם כִּי תֵיטִיב׃
ח׳ יְיָ תִּבְנֶה עִירְךָ מְהֵרָה.
כִּי עָלֶיהָ שִׁמְךָ נִקְרָא׃
ק׳ וְקֶרֶן דָּוִד תַּצְמִיחַ פֹּה.

וְתִשְׁכֹּן לְעוֹלָם יְיָ בְּקִרְבָּהּ׃
ח׳ זִבְחֵי צֶדֶק שָׁמָּה נִזְבְּחָה.
וְכִימֵי קֶדֶם תֶּעֱרַב מִנְחָה׃
ק׳ וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ בְּאוֹר פָּנֶיךָ.
כִּי חֲפֵצִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ׃
ח׳ וּבִרְצוֹנְךָ תַּעֲשֶׂה חֶפְצֵנוּ.
הַבֶּט נָא עַמְּךָ כֻלָּנוּ׃
ק׳ בְּחַרְתָּנוּ לִהְיוֹת לְךָ לְעַם
סְגֻלָּה. וְעַל עַמְּךָ בִּרְכָתֶךָ סֶלָה׃
ח׳ וְתָמִיד נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ.
וּנְהַלֵּל לְשֵׁם תִּפְאַרְתֶּךָ׃
ק׳ וּמִבִּרְכָתְךָ עַמְּךָ יְבֹרָךְ. כִּי
אֶת כָּל אֲשֶׁר תְּבָרֵךְ מְבֹרָךְ׃
ח׳ וַאֲנִי בְּעוֹדִי אֲהַלְלָה בּוֹרְאִי.
וַאֲבָרֶכְךָ כָּל יְמֵי צְבָאִי׃
ק׳ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ לְעוֹלָם.
מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם׃

כַּכָּתוּב בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וַיֹּאמְרוּ כָל הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַייָ׃ עָנֵה דָנִיֵּאל וְאָמַר לֶהֱוֵא שְׁמֵהּ דִּי אֱלָהָא מְבָרַךְ מִן עָלְמָא וְעַד עָלְמָא דִּי חָכְמְתָא וּגְבוּרְתָא דִּי לֵהּ הִיא׃ וְנֶאֱמַר וַיֹּאמְרוּ הַלְוִיִּם יֵשׁוּעַ וְקַדְמִיאֵל בָּנִי חֲשַׁבְנְיָה שֵׁרֵבְיָה הוֹדִיָּה שְׁבַנְיָה פְתַחְיָה קוּמוּ בָּרְכוּ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִן הָעוֹלָם עַד הָעוֹלָם וִיבָרְכוּ שֵׁם כְּבוֹדֶךָ וּמְרוֹמַם עַל כָּל בְּרָכָה וּתְהִלָּה׃ וְנֶאֱמַר בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ׃ וְנֶאֱמַר וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת יְיָ לְעֵינֵי כָּל הַקָּהָל וַיֹּאמֶר דָּוִיד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם׃

דיא תחנה זאגט מען אז מען עפינט דעם ארון הקודש פאר (שיר הכבוד)׃

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ פְּתַח שַׁעֲרֵי שָׁמַיִם לִתְפִלָּתֵנוּ שַׁעֲרֵי רַחֲמִים שַׁעֲרֵי תְפִלָּה שַׁעֲרֵי תַחֲנוּנִים שַׁעֲרֵי עֵת רָצוֹן שַׁעֲרֵי עֵת בַּקָּשָׁה שַׁעֲרֵי רְפוּאָה שְׁלֵמָה שַׁעֲרֵי קְדֻשָּׁה שַׁעֲרֵי תוֹרָה שַׁעֲרֵי חַיִּים טוֹבִים שַׁעֲרֵי גְאֻלָּה וִישׁוּעָה שַׁעֲרֵי גְדֻלָּה שַׁעֲרֵי בָנִים וּבְנֵי בָנִים שֶׁיִּהְיוּ שֶׁל צַדִּיקִים וְתַלְמִידֵי חֲכָמִים וַאֲרִיכוּת יָמִים וְשָׁנִים וְעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה וּבְמִצְוֹת לִשְׁמָהּ שַׁעֲרֵי שְׁמוּעוֹת טוֹבוֹת שַׁעֲרֵי בְשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת בִּזְכוּת אָבוֹת הַקְּדוֹשִׁים אַבְרָהָם יִצְחָק יַעֲקֹב מֹשֶׁה אַהֲרֹן דָּוִד שְׁלֹמֹה אֵלִיָּהוּ אֱלִישָׁע וּבִזְכוּת אִמָּהוֹת הַצִּדְקָנִיּוֹת שָׂרָה רִבְקָה רָחֵל וְלֵאָה בִּלְהָה וְזִלְפָּה חַנָּה אֲבִיגַיִל וּבִזְכוּת מָרְדְּכַי וְאֶסְתֵּר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה׃

און דער נאך זאגט מען (שיר הכבוד) נעמט מען אין שבת׳דיגען דאוונען׃

רִבּוֹנוֹ של עולם וויא דא האט זיך גיעפינט דער ארון הקודש אזו זאל זיך עפענען דער חלון ברקיע שערי רחמים שערי תפלה שערי עת רצון שערי עת בקשה אז מיין תפלה זאל אן גינומען ווערין צווישין דיא ריינע תפלות וואס ווערין פאר גיווים אנגענומען אונ מיין תפלה זאל זיין איין קרוין אויף דיין קאפ איך זאל ניט האלפין ווערין מיט מיין מאן אונ מיינע קינדער אונ מיט מיינע ליבע פריינד אונ מיין תפלה זאל גילייכט אונ גיזיסט זיין גלייך וויא איך וואלט איין קרבן מקריב גיוועזן אין בית המקדש׃

אזו גוט ווי עס איז אחיוב על האנשים אנשי אומה הישראלית זרע קדש צו לערנען תורה. אונ זיי ווערן נענש על עון בטול תורה זייער שטארק. אונ די וואס לערנען תורה איז דער שכר עד אין חקר. ווי עס שטייט געשריבן ותלמוד תורה כנגד כלם. מען עסט פון די פירות פון דר מצוה אויף דר וועלט אונ דם קרן בלייבט לעולם הבא, אין זיסען תענוג וואס האט ניט קיין שיעור אונ קיין ערך אונ קיין סוף ביז אייביג, אונ קיין מלאך איז דאס ניט זוכה, וואס דער איז זוכה וואס לערינט תורה לשמה. מלאכים שרפים אופנים אראלים תרשישים אישים בני אלהים כרובים חיות הקודש מוזען אים באדינען. אזו איז אויך דר חיוב אויף די נשים צו לערנען די דינים וואס צו זיי גיהער, אונ זיי ווערן גישטראפט ווען זיי לערנען דם ניט, אזו ווי מען ווערט גישטראפט על עון בטול תורה, אונ נאך ווערן זיי בוודאי נכשל אונ זיינען מכשיל זייער מאן אין אזו איין שווערן גרויסן חטא ח"ו, דורך וואס זיי ווייסן ניט די דינים פון נדה אדער אבילה, דאס ווען זיא איז ניט נזהר מיט פלייש זאלצין כדין. דיא דינים ערינסט צו לערנען איז אזו א מצוה וויא א מן וואס לערינט תורה, זיא וועט געוויס אויך האבין אזו א שכר וואס זיא לערינט דאס, אויף איטליכר רגע באזונדר, אונ איר שכר האט קיין שיעור אונ קיין גבול ניט. וואול איר וואול איר נשמה. בכן זאל איטליכע אשה היטין זייער שטארק אונ זאל דאס תמיד לערנען ווען זיא איז אנדה אונ איבער חזרין, אונ ווען זיא האט צייט בשבת ויו"ט כדי זיא זאל קלאר זיין אין די דינים בעל פה, אונ זיא זאל זייא זייער שטארק האלטין, בזכות זה וועט זיא זוכה זיין צו האבין בנים צדיקים לומדי תורה הקדושה לשמה מורי הוראה בישראל, אונ איר שכר איז גרויס אונ פיל, ובזכות נשים צדקניות איז גיוועזן די גאולה פון מצרים ובזכות צדיקים וצדקניות וועט דיא היינטיגע גאולה אויך זיין במהרה בימינו אמן ואמן כן יהי רצון:

לוח הסימנים

דא האבין מיר גישטעלט איין לוח סימנים כדי מען זאל קענען דיא דינים לייכט גיפינען:

סימן א (א) מחמת רוב ווייבער האבן זייער גיזעצטע צייט פון דרייסיג טעג ביז דרייסיג טעג אדער אלע צוואנציג טעג מעהר אדר ווייניגר מעג דר מאן ביי איר זיין ווען די צייט איז נישט אונ זיא דארף קיין בדיקה נישט. זיא זאל ניט מחמיר זיין מיט בדיקות פאר דעם בשעת מעשה. אבער ווען דר מאן נעדט ניט, וואס זיא איז זיך מעהר בודק וועט זיא מעהר שכר האבין:

(ב) ווען די צייט קומט דאס זיא זאל איר וסת

(סק"ב ר')

באקומען מוז זיך דער מאן אפ שיידין א צייט פריער דהיינו דר דרייסיגסטר טאג אדער איין אנדרער טאג פריער פון איר וסת, ווען איר וסת קומט אים פר נאכט טאר דר מאן ביי איר ניט זיין דעם גאנצען טאג פריער פון גאנץ פריא אן. אז זיא האט זיך בודק גיוועזן פאר נאכט כדין אונ האט ניט גיזעהן מעג ער זיין ביי איר דעם טאג דר נאך. דעסט גלייכן ווען איר צייט איז די דרייסיגסטע נאכט איז זיא צו אים אסור די גאנצע נאכט אונ דעם גאנצן

טאג דר פר אונ דר נאך איז זיא מותר, דעסט גלייכין ווען איר צייט איז דעם דרייסיגסטען טאג גאנץ פריא איז זיא אסור צום מאן דעם גאנצן טאג אפילו פר נאכט חאטשי זיא האט גיט גיזעהן. אונ די נאכט פריער דהיינו וואס גיהער צום דרייסיגסטין טאג איז זיא מותר, עס איז קיין חילוק ניט ווען די צייט איז תחלת הלילה אדער מיטען דער נאכט אדער סוף נאכט איז אלץ דר דין אזוי. אויך איז קיין חילוק ניט צו זיא האט שוין קובע גיוועזן איר צייט דרייא מאל צו נאר איין מאל. אויך איז קיין חילוק ניט ווען זיא איז צווא אים אסור נאהענט צו דער צייט איז אסור אפילו מחבק צו זיין אדער מנשק צו זיין:

(ג) איין אשה וואס האט איר צייט אמאל דעם זיבען אונ צוואנציגסטען טאג אונ אמאל דעם אכט אונ צוואנציגסטען טאג אונ כדומה צווייא אדער דרייא טעג איז זיא אסור די צווייא אדער דריי טעג אונ כדין וויא אויבין איז גישטאנען:

(ד) ווען איר צייט קומט אוים איידער דיא זון גייט אויף גיהער עס נאך צו דער נאכט אונ זיא איז ביי נאכט אסור אונ ווען זיא איז מסופק ווען איר צייט קומט צו פר דר זון אויף גיין צו דער נאך אזו איז זיא אסור אגאנצען מעת לעת דהיינו די נאכט דר פאר אונ דעם טאג. דעסט גלייכין ווען זיא איז גיוואנטליך צו זעהן צווישען טאג אונ נאכט הייסט בין השמשות איז זיא אויך אסור דעם טאג אונ דיא נאכט דער נאך:

(ה) ווען זיא איז מעוברת אדער איין מינקת באדארף זיא ניט צו זארגין אויף דער גיזעצטע צייט וואס זיא האט גיהאט פריער כל זמן זיא זעהט ניט:

(ו) מען זאל זיך ניט טועה זיין מחמת דא איז גישטאנן פריער זיא איז אסור אגאנצן טאג אדער זיא איז מותר דעם טאג, קען מען מיינן אז דער מאן מעג טאג ביי איר זיין ווען זיא איז מותר, חס ושלום צו אונז עם קדוש, דאס איז מעשה בהמה ביי טאג צו זיין ביא דער וייב, נאר סיידין אין אפינצטערין חדר אדער באופן אחר הנזכר בשלחן ערוך:

(ז) ווען דער מאן איז ביא זיין וייב אין דער צייט ווס ער טאר ניט דאס הייסט פר איר וסת, חאטשי זיא האט ניט גיזעהן מוזען זיא ביידע תשובה נעמען:

סימן ב (א) איין אשה וואס האט ניט קיין גיזעצטע צייט איז זיא אסור צו איר מאן דעם דרייסיגסטין טאג וייל דאס איז דיא צייט פון רוב ווייבר. אין דעם דין איז פיל צו ריידין נאר ווייל רוב נשים האבין יוא זייער גיזעצטע צייט האבין מיר מקצר גיוועזן אונ זיא מוז האבין שאלת חכם וויא אזוא זיא זאל זיך נוהג זיין מיט פרישה סמוך לוסת:

(ב) דיא אשה וואס האט קיין גיזעצטע צייט מוז זיא זיך תמיד בודק זיין קודם תשמיש ואחר תשמיש, הייסט פריער אונ דער נאך אויב עס גיפינט זיך ניט עפים דם נדה אויף איר אדר אויף וואס ער האט זיך אפ גיווישט, אפילו ווען דער תשמיש איז עטליכע מאל בלילה אחת איז גענוג בדיקה איין מאל תחלת הלילה אונ איין מאל אין דער פריא בודק זיין אויך זיין טיבל וואס ער איז זיך מקנח לאחר תשמיש אונ וואס זיא איז זיך מקנח לאחר תשמיש:

(ג) דאס איז אבל דיא אשה וואס האט ניט קיין גיזעצטע צייט האט דר דרייסיגסטער טאג ביי איר דעם דין וויא ביי איין אנדערע אשה דער טאג פון דער גיזעצטע צייט:

סימן ג (א) איין אשה ווס זי האט א גיזעצטע צייט ווען די צייט קומט לפי השבונה לויט איר חשבון חאטשע זיא פילט ניט מוז זיא זיך בודק זיין מיט ארעכטע בדיקה, אונ ווען זיא האט זיך ניט בודק גיוועזן אין דער צייט נאר דר נאך האט זיא זיך בודק גיוועזן אונ האט גאר ניט גיפונען אויך זיא האט ניט גיפילט ברויכט זיא א שאלת חכם, ווארום עס איז דינען חלוקי דעות וואס דאס גיהער צו אמורה הוראה, אבער נאר אן בדיקה דארף מען גאר קיין שאלה ניט, זיא איז בודאי אסור אפילו זיא האט גאר ניט גיפילט:

(ב) הוא הדין ביא איין אשה וואס האט ניט איר גיזעצטע צייט איז דר דרייסיגסטער טאג אויך אזו:

סימן ד (א) אז ער וויל ניין אין וועג אריין נאהענט צו דער צייט זאל ער זיא פוקד זיין מיט חבוק ונשוק חאטשע עס איז איין אנדר מאל אסור ווי מיר האבין גישריבין אין סימן א׳ סעיף ב׳ איצונד איז אבער מותר חאטשע נאהענט צו דר צייט מחמת עס איז א מצוה פוקד צו זיין דאס וייב ווען ער גייט אוועק אין וועג אריין אונ תשמיש טאר ער ניט מוז ער חאטשע מיט חבוק ונשוק יוצא זיין, אונ ער איז אפילו יוצא מיט שיינע ווערטער בדברי ריצוי, אבער אין דער צייט אפילו זיא פילט ניט איז אסור מדינא חבוק ונשוק אפילו ער ברויכט אוועק צוא גיין אין וועג אריין:

ווען

(ג) וָועֶן עֶר בְּרוֹיכְט צוּ גֵיין אִין וָועג אַרַיין אוּנ דָאס וַוייבּ אִיז דֶענְסְטְמָאל טְמֵאָה אוּנ עֶס אִיז נָאהֶענְט צוּ דֶר צַייט פוּן דֶר טְבִילָה דְהַיְינוּ אֵיין טָאג גִיהֶער עֶר צוּא וַוארְטִין בִּיז זִיא זָאל טְבִילָה גֵיין מְקַיֵּם צוּא זַיין מִצְוַת עוֹנָה, וָוען עֶר דַארְף אָבֶּר זַייעֶר נֵייטִיג אוּנ קֶען נִיט וַוארְטִין מֶעג עֶר תֵּיכֶף אַוֶועק גֵיין :

(ג) וָוען אֵיין אִשָּׁה הָאט גִיפוּנֶען אִין דִי רֵיינֶע טֶעג אַפְלֶעק אוּנ אִיז טְמֵאָה גִיוָוארִין אוּנ אַז זִיא וֶועט אוֹיף דָאס נַייא צֵיילִין רֵיינֶע טֶעג וֶועט אוּיס קוּמֶען דִיא טְבִילָה נָאהֶענְט צוּא אִיר גִיזֶעצְטֶע צַייט מוּז זִיא הָאבִּין אַשְׁאֵלַת חָכָם אוֹיבּ זִיא זָאל זִיךְ טוֹבֵל זַיין וָוארוּם עֶס אִיז דְרִינֶען חִלּוּקֵי דִינִים :

(ד) וָוען דֶער מַאן ווִיל גֵיין צוּ זַיין וַוייבּ אֵיין טָאג נָאךְ אִיר גִיזֶעצְטֶע צַייט אָדֶער בַּייא אַזֶעלְכֶע וָואס הָאט נִיט קֵיין גִיזֶעצְטֶע צַייט נָאךְ דֶעם דְרַייסִיגְסְטִין טָאג, טָאר עֶר צוּ אִיר נִיט גֵיין בִּיז עֶר פְרֶעגְט זִיא צוּ זִיא הָאט זִיךְ בּוֹדֵק גִיוֶוען כְּדִין ווִיא עֶס שְׁטֵייט אוֹיבִּין אִין סימן ג' סעיף א' :

סימן ה (א) אֵיין אִשָּׁה וָואס אִיז טְמֵאָה טָאר דֶר מַאן צוּ אִיר נִיט גֵיין חָאטְשֶׁע עֶר אִיז זִיךְ מְשַׁעֵר אַז זִיא הָאט זִיךְ טוֹבֵל גִיוֶוען בִּיז זִיא זָאגְט אִים בְּפֵירוּשׁ אַז זִיא הָאט זִיךְ טוֹבֵל גִיוֶוען אָבֶּער עֶר זָאל זִיךְ נִיט סוֹמֵךְ זַיין אוֹיף זַיין אוּמְדַּן הַדַּעַת :

(ב) וָוען דֶער מַאן וַוייס אַז צַייט זִיא אִיז טְמֵאָה גִיוָוארִין אִיז נָאךְ נִיט אַזוֹ פִיל טֶעג אַוֶועק גִינַאנְגֶען אַז זִיא זָאל קֶענֶען צֵיילִין אוּנ טוֹבְלִין זִיךְ אַזוֹ אִיז זִיא נִיט בַּאגְלַייבְּט דָאס זִיא הָאט זִיךְ גִיטוֹבֶלְת :

סימן ו (א) וָוען עֶר אִיז גִיוֶוען בַּייא זַיין וַוייבּ וָוען זִיא אִיז טְהוֹרָה אוּנ זִיא זָאגְט אִים בִּשְׁעַת מַעֲשֶׂה אִיךְ בִּין טְמֵאָה גִיוָוארִין דְהַיְינוּ זִיא הָאט אַן זִיךְ גֶעשְׁפִּירְט אַז עֶס גֵייט פוּן אִיר דַם נִדָּה זָאל עֶר אָבְּוַוארְטִין אֵיינֶע קוּרְצֶע צַייט אוּנ זָאל זִיךְ פּוֹרֵשׁ זַיין מִיט צִיטֶערְנֶעשׁ אוּנ מִיט גְרוֹיס פַּחַד פוּן זַיין גַאנְץ הַארְץ אוֹיף דִיא זַאךְ וָואס אִיז צוּא הַאנְדֶען גִיקוּמֶען אַז דָאס אִיז גֶעוִויס נִיט בְּחִנָּם וָוארוּם עֶר וָואלְט גוּט זַיין וָואלְט אִים הַשֵּׁי"ת נִיט צוּא גֶעשִׁיקְט אַזוֹ אֵיין עֲבֵירָה דְרוּם זָאל עֶר אִין זִיךְ מְפַשְׁפֵּשׁ בְּמַעֲשָׂיו זַיין זַייא זָאלִין זִיךְ גוּט בַּארֶעכִינֶען זַייעֶרֶע חֲטָאִים אוּנ זָאלִין גְרוֹיס תְּשׁוּבָה טָאן פַאר גָאט בָּרוּךְ הוּא וּבָרוּךְ שְׁמוֹ, דֶער עִיקָר וַוייטֶער נִזְהָר זַיין פוּן דִיא מַעֲשִׂים רָעִים וָואס עֶר הָאט בִּיז אַהֶער גִיטָאן וֶועט עֶר שׁוֹין צוּא קַיין מִכְשׁוֹל נִיט קוּמֶען אוּנ אוֹיף דֶעם מִכְשׁוֹל

(סק"ס ד')

דַארְף עֶר נִיט קֵיין תְּשׁוּבָה טְֶען עֶר אִיז אוֹיף דֶער מַעֲשֶׂה נִיט שׁוּלְדִיג נָאר דָאס אִיז אִים גִיקוּמֶען מַחְמַת עֶר מוּז הָאבִּין אֵיין עֲבֵירָה מִמָּקוֹם אַחֵר דְרוּם יְפַשְׁפֵּשׁ בְּמַעֲשָׂיו :

(ב) אוּנ דָאס אִיז וָוען עֶר אִיז בַּייא אִיר גִיוֶועזִין וָוען זִיא אִיז נָאר מוּתָּר צוּא אִים גִיוֶועזִין בְּלֹא שׁוּם חֲשָׁשׁ אִיסוּר וָוען אָבֶּער עֶר הָאט מִיט אִיר מְשַׁמֵּשׁ גִיוֶועזִין נָאהֶענְט צוּא דֶער צַייט דֶענְקְט מָאל וָוען זִיא אִיז אָסוּר עַל פִּי דִין כִּמְבוֹאָר בס"א אוּנ עֶס אִיז דָאס צוּם הַאנְד גִיקוּמֶען אִיז דָאס אֵיין חֵטְא גָדוֹל אוּנ בְּרוֹיכְט תְּשׁוּבָה צוּא נֶעמֶען אוֹיף דֶעם סוֹף הַמַּעֲשֶׂה כְּגוֹן מוּז עֶר זַיין בַּייא אֵיין מוֹרֶה הוֹרָאָה עֶר זָאל אִים מְסַדֵּר זַיין אֵיין תְּשׁוּבָה כְּפִי עֵינֵי הָאִישׁ דְהַיְינוּ נָאךְ דֶעם ווִיא דֶער מוֹרֶה הוֹרָאָה וֶועט פַאר שְׁטֵיין אוּנ אַזוֹ ווִיא עֶס שְׁטֵייט אִין דִי הֵיילִיגֶע סְפָרִים. וָוען עֶר הָאט זִיךְ גִיךְ פּוֹרֵשׁ גִיוֶוען חָאטְשֶׁע עֶר הָאט נִיט גִיוואוּסְט אַז מֶען טָאר זִיךְ נִיט בַּאלְד פּוֹרֵשׁ זַיין מוּז עֶר דָאךְ מְקַבֵּל תְּשׁוּבָה זַיין אוּנ זָאל אוֹיךְ פוּן אֵיין מוֹרֶה הוֹרָאָה תְּשׁוּבָה נֶעמֶען :

סימן ז (א) וָוען עֶס טְרֶעפְט זִיךְ דָאס אֵיין אִשָּׁה זֶעהְט דַם מַחְמַת תַּשְׁמִישׁ דְרַייא מָאל דוּרְךְ אַנַאנְדֶר תֵּיכֶף דֶער נָאךְ מוּז זִיא הָאבִּין אַשְׁאֵלַת חָכָם ווִיא דִי הַנְהָגָה זָאל זַיין צוּ מֶעג זִיא וואוֹינֶען מִיט דֶעם מַאן דוּרְךְ סְפִירָה אוּנ טְבִילָה צוּא גֵיין וָוארוּם עֶס אִיז הַרְבֵּה חִלּוּקֵי דִינִים דְרִינֶען עֶס גִיהֶערְט צוּא אֵיין מוֹרֶה הוֹרָאָה. אוֹיךְ אִיז מֶען מוֹדִיעַ אַז מֶען מוּז הָאבִּין אַשְׁאֵלַת חָכָם. וַוייטֶער אַנְדֶרֶע זַאכִין וָואס גִיהֶער צוּא אֵיין מוֹרֶה הוֹרָאָה בִּין אִיךְ נִיט מַעְתִּיק :

(ב) מִיט דֶעם קוֹבֵעַ זַיין אַגִיזֶעצְטֶע צַייט אִיז זַייעֶר פִיל דִינִים אוּנ זַייעֶר שַׁארְפֶע אוּנ טִיפֶע וָואס מֶען קֶען נָשִׁים נִיט צוּ פַאר שְׁטֵיין גֶעבִּין כְּגוֹן אֵיין אִשָּׁה וָואס זִיא הָאט קֵיין קְלָארֶע גִיזֶעצְטֶע צַייט זָאל זִי מַאכִן אַשְׁאֵלַת חָכָם ווִיא זִיא זָאל זִיךְ נוֹהֵג זַיין וֶועט דֶער חָכָם זִיא אַלְץ אוּיס פְרֶעגִין אוּנ וֶועט אִיר לֶערְנֶען אִין דֶעם דֶרֶךְ הַיָּשָׁר :

(ג) וָוען זִיא גֶעפִינְט אַפְלֶעק דָאס בְּרוֹיכְט אַלְץ אַשְׁאֵלַת חָכָם :

סימן ח (א) וָוען אֵיין אִשָּׁה דֶער פִילְט אַז עֶס אִיז גִיעֶפִינְט גִיוָוארִין דֶער מָקוֹר אוּנ אַזוֹ אֵיין שְׁטֵיינֶער ווִי זִיא אִיז מוֹצִיא דַם אוּנ זִיא הָאט זִיךְ תֵּיכֶף בּוֹדֵק גִוֶוען אוּנ הָאט נִיט גִיפוּנֶען אִיז זִיא טְמֵאָה ווִי אַרֶעכְטֶע נִדָּה, אוּנ וֶוען זִיא הָאט עֶפִּיס גִיפוּנֶען נָאר זִיא אִיז מְסוּפָּק אִין דֶר מַרְאֶה זָאל זִיא מַאכִין אַשְׁאֵלַת

חכם

חכם אבער ווען זיא געפינט נאר ניט איז זיא טמא אונ דאס איז אמצוה גדולה מודיע צוא זיין איין אשה דיא אנדערע, וואררום דאס רוב ווייסין פון דעם ניט, זייא מיינען אז זיא געפינט ניט איז זיא טהור אונ אין אמת איז זיא טמא אונ זיא טאר ניט משמש זיין מיט איר מאן וויא אנדה:

(ב) עס איז אחוב אויף דער אשה אזו באלד זיא פילט אז עס איז ווידער אפין דער מקור זאל זיא זיך תיכף ומיד בודק זיין:

סימן ט (א) אבלה מוז האבין שבעה נקיים פון דעם טאג אן ווען זיא ווערט גיוואר ווען די חתונה וועט זיין האטשע זיא איז נאר ביין:

(ב) ווען מען האט דער נאך וויא זיא האט גיציילט שבעה נקיים דיא חתונה אפ גיליינגט אויף צווייא אדער דרייא טעג אונ מערער אדער ווען זיא האט גיציילט שבעה נקיים האט זיא ניט קלאר גיוואוסט ווען די חתונה וועט זיין, נאר זיא איז מסופק גיוועזן אונ האט מספק גיציילט, דהיינו בזמנינו דר רשיון איז נאך ניט ארויס גיקומן דאס בארף איין שאלת חכם האבין אויב זיא דארף ניט איבער נייעם ציילן שבעה נקיים וואררום עס איז פיל חילוקי דינים דרינען, אונ עס איז אמצוה רבה מודיע צוא זיין דעם דין וואררום דער המון עס ווייס נאר ניט אז דאס דארף איין שאלה, זיי מיינען אז זיא האט גיציילט שבעה נקיים איז גענוג. ווען אבלה זאל זיך טובלן אויב זיא מעג זיך טובלן בייא טאג קודם החופה וועט שמועסין אין הלכות טבילה סימן נ׳:

(ג) ווען איינער נעמט צוריק זיין גרושה מוז זיא אויך האבין שבעה נקיים אזו ווי איין אנדערע כלה:

סימן י (א) ווען איינער נעמט איין בתולה מוז ער זיך תיכף נאך דר ערשטער ביאה אפ שיידין אונ אוועק גיין, אונ דאס איז אויך אמצוה רבה מודיע צו זיין החתן והכלה וואררום עס איז פר האנדין אטייל וואס ווייסין דאס ניט אונ זייגען צווייא מאל בועל ר״ל דאס איז איין אסור גמור אונ דאס איז מוטל אויף פאטער אונ מוטער אונ אונטער פירערס אז זייא זאלען מודיע זיין להחתן והכלה:

(ב) זיא זאל אן הייבן צוא ציילין שבעה נקיים פון פינפטין טאג ווען דער חתן איז ביי איר גיוועזן, האטשע איין אנדערע גיהער אן צוא הייבין שפעטער אזו ווי עס וועט ווייטער שטיין אבער ווייל זיא איז נאר טמא פון דם בתולים זאל זיא אן הייבן פון פינפטין טאג:

(ג) ווען זיא איז אוס ריין פון דם בתולים איז דיא הנהגה ווי אנדערע נדות:

סימן יא (א) ווען איין אשה איז שוין גיזעסין אויף דעם בראך שטול אזו ווי עס האבין דאס קינד דער נאך האבין די ווייען אויף גיהערט אונ זיא איז ווייטער מעוברת אונ קיין דם האט זיא אויך ניט גיזעהן מוז זי נאך אשאלת חכם האבין אויב זי איז מותר צוא איר מאן:

(ב) ווענין דיא נשים יולדות איז נאר קיין השגחה ווען זיא זאל זיך מטהר זיין, אז איטליכע אשה טוט ווי זיא וויל, דורך דעם קומט ארויס גרויסע מכשולות, דרום גיהער איטליכם בית דין אין שטאט צוא מאכין אמנהג קבוע כפי הצורך כדי לגדור פרץ:

(ג) ווען איין אשה האט ח״ו מפיל גיוועזן זאל זיא טאן אלע זאכין על פי החכם ועל פי מורה הוראה:

סימן יב (א) איטליכער יהודי איז מחויב זיך אפ צו שיידין פון זיין ווייב ווען זיא איז טמא ביז זיא זאל אפ ציילין שבעה נקיים אונ זיך טובל זיין. אונ ווען זיא איז זיך ניט טובל אפילו עס דויערט כמה שנים הייסט זיא אלץ איין נדה:

(ב) זיא טאר זיך ניט איבער זאמען אין דער טומאה נייערט וויא באלד זיא קען זיך טובל זיין מוז זיא טבילה האבין:

(ג) ער טאר ניט שטיפען, לאבין, אונ קאטאוועס טרייבין מיט זיין ווייב אין דער נדה, אונ זאל ניט שמועסין מיט איר קיין קלות ראש אונ קיין ליצנות:

(ד) ער זאל זיא ניט אן רירען אפילו מיט דעם קלענסטין פינגער, אונ ער זאל ניט דער לאנגען צוא איר אפילו מיט אגאנץ לאנגע זאך. אונ ער זאל ניט אריין ווארפין אין איר האנד אריין קיין שום זאך, אונ ניט אין שוים, אונ זיא צו אים אויך ניט דאס גלייכין:

(ה) זייא זאלין ניט עסין פון איין שיסיל, אונ ווען זייא זייגען זיך נוהג אז זיי עסין ניט פון איין שיסיל אפילו אז זיא איז טהור, נמצא איז דאס קיין היכר, נאר על פי רוב עסין מאן אונ ווייב פון איין שיסיל אז זיא איז טהור, דרום איז גינוג ווען זיא איז טמא דער היכר ניט צו עסין פון איין שיסיל:

(ו) ער זאל גיט עסין אונ טרינקען וואס זיא לאזט איבער, אבער ווען איין אנדערער האט גיגעסין אדר גיטרונקען נאך איר, מעג

ער

ער נאָך דעם אַנדערן שוין עסן אָדר טרינקן:

(ז) ווען זיא האָט גיטרונקן פון אַפּולע גלאָז און האָט איבער גילאָזן כּערך אַהאַלבּע גלאָז, און דער נאָך האָט מען דאָס גלאָז פול דער נאָסן טאָר ער אויך ניט טרינקן דער פון, אַז זיא האָט אָבער אין גאַנצן אויס גיטרונקן מעג ער פון דער גלאָז טרינקען און מען דאַרף דאָס גלאָז ניט אויס שווענקן, אָבער ווען ער וויל מדקדק זיין און יוא אויס שווענקען, זאָל קומען אויף אים אַבּרכה:

(ח) ווען זיא האָט איבער גילאָזין פון איר עסן אָדער טרינקען אין דער כּלי און מען האָט דאָס איבּר גיגאָסן אין איין אַנדער כּלי מעג שוין דער מאַן עסן פון דער אַנדערע כּלי:

(ט) אַז זיא האָט איבער גילאָזט עסן אָדער טרינקען און דער מאַן ווייס ניט אַז זיא האָט דאָס איבער גילאָזין און וויל עסן אָדר טרינקען דער פון, דאַרף מען אים ניט זאָגין, מחמת דער איסור פון עסן אָדער טרינקען וואָס זיא לאָזט איבער איז נאָר מחמת ווען איינער טרינקט אָדער עסט וואָס דר אַנדרר לאָזט איבּר קומט דער פון אַרויס ליבּשאַפט איבער דעם איז ניט אָסור אַז ער ווייס ניט אַז דאָס האָט זיא איבער גילאָזין:

(י) דעריבּער אַז דער מאַן איז ניט אין דער היים מעג זי פריער עסן פון דר שיסל און אים איבּער לאָזין, נאָר זיא זאָל אים ניט אויס זאָגין אַז זיא האָט דער פון גיגעסן. דאָס איז אָבער נאָר בּייא דער זאַך, אָבער בּייא אַנדערע זאַכין וואָס דר מאַן איז נזהר חאַטשי אימליכר איז ניט נזהר, דהיינו ער עסט ניט פון קיין שאלה, ער עסט ניט פלייש פון אַסירכה, אָדער ער עסט אום פּסח נאָר מצה שמורה און פון נייע כּלים אָדער דאָס גלייכין אַזעלכע זאַכין וואָס דער מאַן איז נזהר טאָר אים דיא ווייבּ ניט געבּין חאַטשע ער ווייס ניט. און זאָל זיך ניט איין ריידין דאָס איז דאָך כּשר אַלע יודין עסין דאָס מעג ער אויך עסין, און וועט נאָך אַריין לייגין דרינען פרומקייט, זיא איז אים גיטרייא כּדי ער זאָל האָבּין וואָס צוא עסין. איז מען מודיע דיא ווייבּער אַז דאָס איז ניט קיין גיטריישאַפט אדרבּה דאָס איז אַגרויסר איסור גלייך וויא זיא גיט אים חזיר צוא עסין, מחמת וואָס אַמענש איז אויף זיך מקבּל און איז נזהר איז בּיי אים וויא אַנדר, און אַנדר איז אָסור וויא נבלות אויף אים. דיא ווייבּער וואָס זיינען מבשל דיא מאַנען מיט אַזעלכע זאַכין

וואָס דיא מאַנען זיינען נזהר און זיי היטען זיי ניט אָפּ, האָבּין זייא אַגרויסע עבירה און ווערין פאַר פאַלין אין גיהנם, זיי פאַר זינדיגן זיך דיא יאָרין און טעג, און פר זינדיגין זיך די קינדער. אונזערע היילינע חכמים האָבּין גישריבּן אַז דיא איז נאָר איין ערליכע אשה וואָס זיא טוט דעם רצון פון איר מאַן, דאָס הייסט וואָס נאָר דער מאַן וויל אַזוי זאָל די ווייבּ טאָן דיא הייסט איין אשה כּשרה. די וועט זוכה זיין צו גוטע קינדר און צו עולם הבּא און צו אַלעם גוטען:

(יא) דיא ווייבּ מעג עסן און טרינקען פון דעם וואָס ער לאָזט איבּער:

(יב) ער טאָר ניט זיצין אויף איר בּעט חאַטשע ניט פאַר אירע אויגין:

(יג) זיא מעג זיצין אויף זיין בּעט ניט פר אים אין דיא אויגין. אָבּער לייגין טאָר זיא זיך ניט אַפילו אין אַלע קליידער ניט בּייא נאַכט ניט בּייא טאָג:

(יד) ווען ער רירט אָן אירע בּעט גיוואַנט אָדער איר ליילאַך איז ניט קיין איסור חאַטשע די ליילאַך איז איין גריכט מיט בּלוט. אַנדערע מענטשין זיינען נזהר אין דאָס, עס איז אָבּר איין גרייז. עס קומט פון דר חומרא אַרויס איין קולא, וואָרום ער מיינט אַז דער איסור איז נאָר ווייל דיא ליילאַך איז איין געריכט מיט דם נדה, און ווען זיא ציילט שוין ריינע טעג און לינט אויף אַווייסין ליילאַך מיינט ער אַז ער מעג זיך שוין אָן רירין און אויך זיצין. און דער אמת איז נאָר ניט קיין חילוק, צוא זיצין אויף איר בּעט איז אָסור גלייך דיא אום ריינע טעג מיט די טעג וואָס זיא ציילט ריינע איז אַלץ אָסור צו זיצין אויף איר בּעט. און אָן רירין די בּעט גיוואַנט מעג ער תמיד, אַפילו דאָס איז איין גיריכט:

(טו) זייא טאָרין ניט פאָרין אין איין וואָגין שפּאַצירין, אָדער זיך שיפין אין איין שיפל. נאָר אַז זיי דאַרפין פאָרין צו איין האַנדיל אָדער איין עסק מעגין זיי פאָרין אויף איין וואָגין האָטין עס פאָרין ניט אויף דעם וואָגין נאָר זיי בּיידע. נאָר זיי זאָלין אַזוי זיצין אַז זיי זאָלין זיך ניט אָן רירין:

(טז) זיין בּעט מיט איר בּעט טאָר זיך ניט אָן רירין:

(יז) ער טאָר ניט קוקין אויף קיין שום אָרט פון איר לייבּ, וואָס עס איז שטענדיג צוא גידעקט מיט אירע קליידער:

(יח) עס איז רעכט אַז זי זאָל האָבּין אַנדערע קליידער וואָס זיא זאָל גיין אין זיי אַז זיא איז

איז איין נדה כּדי מען זאל גידיינקען אז זיא
איז איין נדה:

(יט) זיא זאל אים ניט אן גיסין דעם כּוס צו
טרינקען אז ער זעהט:

(כ) אז זי טראגט עסין צום טיש אדער זי דער
לאנגט דעם מאן עפּיס זאל זיא משׁנה זיין
תּמיד, דהיינו זיא זאל דער לאנגען מיט דער
לינקער האנד:

(כא) זיא טאר ניט ליינין דיא ליילאך אויף זיין
בעט צוא שׁלאפין, אדער דיא איבער
דעקע, אז ער זעהט. אבער ווען ער זעהט
ניט מעג זיא יוא בעטין, האטשׁע ער ווייס
אז זיא האט אוים גיבעט:

(כב) ער טאר איר אויך ניט אן גיסין איין כּוס
צוא טרינקען. אונ אויך ניט שׁיקען איר
קיין כּוס אפילו איין כּוס של ברכה. סיידין
אנדערע טרינקען פריער מעג ער איר דער
נאך שׁיקין:

(כג) זיא טאר ניט שׁטעלין פאר אים וואשׁער
צוא וואשׁין:

(כד) דיא אלע דינים וואס אין דעם סימן איז
גישׁטאנען וואס זיי זאלין נזהר זיין אונ
נוהג זיין פון דער צייט וואס זיא איז טמא
גיווארין ביז זיא איז זיך טובל איז עס קיין
חילוק ניט צווישׁין אום ריינע טעג אונ צווישׁין
ריינע טעג:

(כה) ווען ער אדער זיא זיינען חלילה קראנק
איינער דארף דעם אנדערין צו באדיינען
זאלין זייא פרעגין איין תּלמיד חכם וויא זייא
זאלין זיך נוהג זיין:

סימן יג (א) אטייל פּוסקים שׁרייבין אז איין
אשׁה נדה אין דיא טמא טעג
טאר זיא ניט אין שׁול גיין אונ ניט דאבנען
אונ ניט קיין שׁום שׁם צוא גידיינקען אונ
ניט אן רירין קיין ספר. בענטשׁין נאך דעם
עסין זאל זיא הערין פון איין אנדערין ער זאל
מכוון זיין זיא זאל יוצא זיין נאר זי זאל הערין
ווארט ביי ווארט פון אים, אונ אז עס איז
גיסט דא קיין אנדערר זאל זי אליין בענטשׁין.
דאס גלייכין קידוש מאכין. אונ אטייל פּוסקים
שׁרייבין אז איין נדה מעג יוא אין שׁול גיין
אונ מעג דאבנען, אונ אלע ברכות מאכין
דעם שׁם צו גידיינקען. דער מנהג איז אבער
זייא גייען ניט אין שׁול. אויך ווען עס איז ביי
איר אין הויז דא אמנין זאל זי ניט קוקין אויף
דער ספר תּורה אז מען הייבט אויף דעם
ספר אונ מען ווייזט דעם עולם דעם כּתב:

(ב) אין דיא ריינע טעג מעג זיא גיין אין שׁול:

(ג) ימים נוראים אונ סליחות טעג. אונ ימים
(סקים

טובים ווען אטליכער גייט אין שׁוהל מעג
זיא אויך גיין. דאס גלייכין ווען זיא מאכט
חתונה אדער זיא שׁטייט אויף פון דעם קינד
בעט מעג זיא אויך גיין אין שׁול:

סימן יד (א) דעם טאג וואס זיא הייבט אן
צוא ציילין ריינע טעג מעג זיא
זיך איין טאג דער פאר בודק זיין פאר נאכט
צווישׁין טאג אונ נאכט. אז זיא גיפינט שׁוין
אז זיא איז ריין זאל זיא מארגין פריא אן
הייבין דיא ריינע טעג צוא ציילין:

(ב) די ריינע טעג הייבין זיך ניט אן פאר דע
זעקסטין טאג פון איר טמא ווערין אפי'
ווען זי איז טמא גיווארין האט זיא באלד אוי
גיהערט צו זעהען אונ זעהעט שׁוין ניט מער
מוז זיא דאך ווארטין פינף טעג אונ זאל זיך
פאר נאכט בודק זיין. אונ מארגין פרי הייסט
דער זעקסטער טאג הייבט זיך ערשׁט אן
דער ערשׁטער טאג פון די זיבין ריינע טעג:

(ג) אטייל זיינען זיך נוהג אונ הייבין ערשׁט
אן צו ציילין פון אכט טעג, דהיינו זי מוז
זיך אפּ ציהען דעם זיבעטין טאג אונ מארגין
הייבט זיא ערשׁט אן צו ציילין. דאס איז אבער
ניט קיין נוטר מנהג מען גיהער זיך סקרים צו
זיין צוא איין דבר מצוה:

(ד) אז איין כּלה נאך דער חופּה האט נדה
גיזעהן אונ מען האט זיא נאך ניט בעליינט
זאל זיא פרעגין איין שׁאלה ווען זיא זאל אן
הייבין צוא ציילין ריינע טעג:

(ה) דעסט גלייכין אכּלה וואס דארף חתונה
האבין זאל זיא אויך פרעגין איין שׁאלה
ווען זי זאל אן הייבין צו ציילין שׁבעה נקיים:

(ו) אפילו ווען זיא האט ניט גיזעהען נאר איין
פלעק הייסט זיא איין נדה זיא איז טמא
גיווארן אונ עס הייבין זיך אן ערשׁט די זיבין
ריינע טעג ערשׁט נאך דעם פינפטין טאג
פון טמא ווערין וויא אלע ווייבער:

(ז) דאס איז אבער נאר אז זיא האט גיזעהן
דם נדה אדער אכתם דענמאלט אז זי איז
גיוועזין אין דיא ריינע טעג. ווען זיא האט
אבער גיפונען איין פלעק אפילו דם נדה אין
דיא טעג וואס זיא ציילט ריינע טעג בראוכט
זיא ניט ווארטין פינף טעג נאר תּיכף אז זיא
ווערט ריין קאן זיא מארגין אן הייבין זיבין
ריינע טעג צוא ציילין:

(ח) ווען זיא האט זיך גיטובלת אונ דר מאן
איז ביי איר ניט גיוועזין אין דער לייל
טבילה אונ מארגין פריא גיפינט זיא אפלעק,
אדער איין אשׁה וואס זיא איז נאר טהור אונ
דער מאן איז ביי איר ניט גיוועזין אין דער
נאכט

נאכט אונ אויף מארגין גיפינט זיא אפלעק זאל זיא פרעגין איין שאלה:

(ס) דאס פוסק בטהרה זיין הייסט דאס דיא ווייבער רופין אן אפ ציהען מוז זיין נאך בין השמשות פאר מעריב דאבנען. ווען מען האט אבער שוין גידאבינט מעריב חאטשע זיא האט נאך גישט גידאבינט, אדער ווען מען האט שוין מקבל שבת גיוועזן אונ עס איז נאך טאג זאל זיא פרעגין איין שאלה וויא זיא זאל זיך נוהג זיין. מחמת עס ווערט שפעט אונ עס איז קיין צייט צוא שיקען פרעגין זאל זיא זיך פריער אפ ציהען דער נאך שיקין פרעגין. ווען עס איז שפעט אונ האטשע קהל האט נישט גידאבינט קיין מעריב זאל זיא אויך מאכין איין שאלה:

סימן טו (א) ווען זיא וויל מאכין דאס אפ ציהען, זאל זיא אזו טאן, זיא זאל אריין טאן אווייסע טיכיל באותו מקום וויא וייטר וועט שטיין אין (סימן ט"ז) אונ זאל דאס טאן פאר מעריב דאבנן ווי אין פארגין סימן איז גישטאנען, אונ דער נאך זאל זיא דאס טיכיל ארויס נעמען אונ גוט קוקין, אויב עס גיפינט זיך דרויף נישט קיין שום רויטליכקייט זאל זיא ווידר דאס טיכיל אריין טאן אזו וויא פריער אונ זאל דארטין לאזין אונ זאל מאכין דעם אפ צוג וויא ווייטער וועט שטיין אונ דס טיכל זאל דארטן זיין גאנץ בין השמשות דס הייסט ביז עס ווערט רעכט נאכט אונ דר נאך זאל זיא ווידר נעמן דאס טיכיל אונ גוט באקוקין אויב עס גיפינט זיך דרויף קיין שום רויטליכקייט אזו הייבט זיך אן פון מארגין פריא דיא זיבין ריינע טעג. אונ אויב זיא גיפינט עפעס רויטליך אויף דעם טיכיל מוז זיא ערשט מארגין מאכין דעם אפ צוג:

(ב) אזו גיהער איטליכע פרומע אשה טאן אונ בדיעבד ווען זיא האט נאר איין מאל מיט דעם בודק גיוועזן איז אויך קיין איסור ניט:

(ג) דעם טאג וואס זיא מאכט דעם אפ צוג זאל זיא זיך אן טאן נאך דער בדיקה אווייס העמד וואס זיא וויים אז דאס העמד האט נישט קיין שום פלעקין אונ אויף איר בעט זאל אויך זיין דאס לייללאך אונ דיא ציכן אן איין שום פלעק אונ אין דער פריא הייבין זיך אן דיא שבעה נקיים:

(ד) עס איז איין מנהג כשר וישר אז איטליכע אשה וואס מאכט דאס אפ צוג זאל זיך אפ וואשין אונ זאל אן טאן אווייסע העמד אונ אנדערע קליידער, נאר בשעת הדחק אז זיא האט קיין אנדערע קליידער, אונ זיא

(סקי"ם א')

קען זיך ניט אפ וואשין איז גינוג זיא זאל נאר אונטין אפ שווייבקען אונ זאל אן טאן איין העמד עס זאל זיין ריין פון דם:

סימן טז (א) אלע טאג פון דיא זיבען ריינע טעג מוז זיא זיך בודק זיין צוויי מאל, אין דער פריא איין מאל אונ פר נאכט:

(ב) די בדיקה זאל זיין ביי די ליכטיקייט פון דם טאג נישט ביי קיין בלייכטונג פון אליכט:

(ג) די אלע בדיקות מוז זיין אדער מיט איין ווייס טיכיל פון אלטע לייווינט אדר מיט ווייסע וואל ווייכע אונ ריינע אדר מיט ווייכין באוויל. די בדיקה מוז זיין גאנץ גוט בחורין ובסדקין, אונ וועלכע זיא איז גישט בודק כדין נאר אביסיל איז דאס נישט קיין בדיקה:

(ד) ווען זיא קאן זיך ניט אזו גוט בודק זיין ווי די בדיקה באדארף צו זיין איז בדיעבד גינוג חאטשע איין מאל פון זיבין ריינע טעג אז זי האט זיך בודק גיוועזין כדין נאנץ טיף עס איז בודאי בעסער אז זיא קאן דעם ערשטין טאג דיא גוטע בדיקה מאכין נאר בדיעבד איז גינוג איין אנדערין טאג פון די זיבין ריינע טעג. דיא וואס האט זיך אבער אפילו איין מאל ניט בודק גיוועזן כדין נאנץ טיף נאר זי איז אביסיל מקנח אונ טוט נאר אביסיל אריין דאס הייסט גאר קיין בדיקה אונ אירע זיבין ריינע טעג זיינען נישט גירעכינט, אונ איר טבילה העלפט נישט זיא הייסט תמיד איין רעכטע נדה:

(ה) דיא זיבין ריינע טעג מוז זיין דורך אנאנדער זיא זאל דיא טעג נאר ניט גיפינען קיין שום פלעק. אז זיא האט אבר יוא גיפונען איין פלעק מוז זי פון דאס נייע בדיקה האבין וויא אויבין איז גישטאנן, אונ פון דאס נייע זיבין ריינע טעג ציילין:

סימן יז (א) אויב דר מאן איז אין דער היים איז איין מצוה זי זאל זיך טובל זיין אין דער צייט ווען עס קומט איר אוים:

(ב) זיא מעג זיך טובל זיין פרייטיג צו נאכט אויב זיא האט ניט גיקאנט פריער זיך טובל זיין, אונ דאס איז דוקא אז דער מאן איז אין שטאט אבער אז דער מאן איז ניט אין שטאט טאר זיא זיך גיט טובל זיין פרייטיג צו נאכט, דעסט גלייכין אז זיא האט זיך גיקאנט טובל זיין פריער טאר זיא זיך ניט טובל זיין פרייטיג צוא נאכט:

(ג) ווען זיא האט זיך גיקאנט טובלען פריער נאר דער מאן איז ניט גיוועזין ער איז ערשט פרייטיג גיקומען צו פארין איז דר דין אזו, וואו עס איז אמנהג מעג זי זיך טובל זיין:

ווען

(ד) ווען זי הט זיך נטובלת פריער דאנערשטיג אויף דער נאכט וואס ניהער צו פרייטאג, דר נאך איז זיא גיוואר גיווארן אז די טבילה איז נישט דהיינו זי האט גיפונען איין חציצה אדר וואס פר אספק עס דאכט זיך איר אז זי האט זיך ניט גוט טובל גיוועזן, מעג זי זיך שוין פרייטיג צו נאכט נאך אמאל טובל זיין ווייל דס איז נאר אמנהג אונ זי האט ניט גיקאנט פריער טובל זיין זיך איז זיא נישט שולדיג:

(ה) דאס גלייכין ווען זי האט זיך טובל גיוועזן פרייטיג צוא נאכט אונ זיא האט גיפונען איין חציצה דהיינו עפעס אונטער איין נאגיל מעג זיא זיך טובל זיין איבער אנייעס אדער ווען זיא איז גיגאנגען פון דער טבילה האט זיא באגעגינט איין כלב אדער איין חזיר אונ זיא איז זיך נוהג נאך אזו איין באגעגינעם נאך איין מאל צו טובלן מעג זיא זיך טובל זיין נאך איין מאל אפילו פרייטאג צו נאכט:

(ו) ווען זיא האט זיך טובל גיוועזן פרייטאג צו נאכט אונ דער נאך האט זי דער זעהן איין נאגיל וואס זי האט פר געסין אפ צו שניידין זאל זיא פרעגין איין מורה הוראה וויא זיא זאל זיך נוהג זיין:

(ז) מוצאי שבת האט דעם דין פון פרייטאג צו נאכט זיא זאל זיך נישט טובל זיין מוצאי שבת נאר ווען זיא האט פריער ניט גיקאנט:

(ח) יום טוב האט דעם דין פון שבת געגין אלע זאכין וואס דא איז גישטאנען:

(ט) ווען איינער נעמט איין אלמנה אונ דיא ערשטע טבילה קומט אום פרייטאג צו נאכט זאל זיא פרעגין אשאלה:

(י) קיין אשה טאר זיך ניט טובל זיין ביי טאג נאר ביא נאכט ווען שטערין שטייען:

(יא) ווען זיא האט עובר גיוועזן אונ האט זיך גיטובלת ביא טאג איז דער דין אזו. אז דאס איז דער זיבעטער טאג פון דיא זיבען ריינע טעג העלפט נאר נישט די טבילה וואס זיא האט זיך גיטובלת פאר שטערין שטיין מוז זי זיך איבר אנייעס טובל זיין נאך שטערין שטיין. אונ ווען עס איז שוין איין טאג נאך די זיבען ריינע טעג דאס הייסט איין איבער גיגאנגענע טבילה העלפט בדיעבד די טבילה וואס זיא האט זיך טובל גיוועזן דעם אכטין טאג ביא טאג נאר זיא איז נאך אסור צום מאן ביז נאכט, אבר לכתחלה גיהער קיין שום אשה קיין איבער גיגאנגענע טבילה אויך נישט טובל זיין ביי טאג. אונ די וואס מאכט אבער טבילה ביי טאג הייסט איין פרוצה:

(יב) ווען זי האט עובר גיוועזן אונ האט זיך גיטובלט ביא טאג אין דעם. זיבעטין טאג האבין מיר שוין גישריבען אז זיא מוז זיך איבער אנייעס טובל זיין ביי נאכט אין דעם דין ווען אפילו דאס איז אום פרייטאג קען זי זיך פרייטיג צו נאכט נאך איין מאל טובל זיין:

(יג) ווען זיא איז אין איי, שטארקין אונזיא קען זיך ניט טובל זיין ביי נאכט איז דער דין אזו, דעם זיבעטין טאג העלפט קיין שום אונס נישט. נאר אין איין איבער גיגאנגענע טבילה דאס הייסט דעם אכטין טאג אונ שפעטער איז איין אונס זיא קען זיך ביא נאכט ניט טובל זיין זאל זיא פרעגין איין שאלה אונ אז דער מורה הוראה וועט פאר שטיין אז עס איז איין אונס וועט ער כודאי מתיר זיין, אבער זיא אליין טאר זיך ניט מתיר זיין:

(יד) די כלה וואס טובלת זיך קודם החופה ווען עס איז דער זיבעטער טאג פון די ריינע טעג, טאר זיא זיך נישט טובל זיין נאר ביא נאכט. אבער ווען עס איז דער אכטער טאג פון די נקיים מעג זיא זיך טובלן. עס איז איין מצוה דעם דין צו מאכין מפורסם צוא די ווייבער ווייל זייא מיינען אז איין כלה מאג זיך טובלן ביי טאג תמיד אפילו דעם זיבעטין טאג. נאר חס ושלום דעם זיבעטין טאג איז קיין חילוק איין אשה אדער איין כלה מאג זיך ניט טובל זיין ביי טאג. נאר דעם אכטין טאג איז איין חילוק, איין אנדערע אשה מאג ניט לכתחלה אונ איין כלה מעג יא. אונ אפילו איין כלה אז זיא טובלת זיך ערבט נאך דער חופה אפילו דיא ערשטע טבילה טאר זיא זיך שוין ניט טובל זיין לכתחלה ביי טאג אפילו דעם אכטין טאג:

סימן יח

(א) זי מוז זיך טובלן דעם גאנצין גוף מיט איין מאל ניט שטיקליך ווייס דהיינו זי זאל ניט טובלן פריער איין האנט דר נאך דיא אנדערע האנט אונ דערסט גלייכין, זיא מוז נאר מיט איין מאל דעם גאנצין גוף איבער דעם קאפ אין וואסער אריין טאן:

(ב) עס טאר ניט קיין האר פר קניפט זיין דען ווען עס איז איין האר פאר קניפט איז דיא טבילה קיין טבילה:

(ג) דיא האר וואס זיינען ביא איר אויף דיא שווייסיגע ערטער אונ זיינען צוא זאמען גיקלעפט איז דיא טבילה ניט נוט:

(ד) איין אשה וואס האט קאלטעס אונ דיא פארכט זיך די קאלטוגעס אראפ צו נעמען איז ניט קיין חציצה:

(ה) דאס אום פלוט פון די אויגן אז דאס איז אויף דעם אות פון דר אויסין דאר אדער
פייבט

פייכט אין אחציצה. דאס אום פלוט וואס איז אבער אין אונ אין ווייניג וועןעס איז פייכט אונ ווייך איז עס ניט חוצץ אונ אז עס איז דאר איז עס יוא חוצץ, אבר אז עס האט אן גיהויבן צוא ווערין געלבליך אדער גרינליך אדער בלאהליך איז חוצץ:

(ו) דאס דארע בלוט וואס איז אויף איין מכה איז חוצץ אבער דיא ליחה אין דער מכה איז קיין חציצה:

(ז) ווען דיא ליחה איז ארויס פון דער מכה אויף דעם פלייש ארויס ביז דרייא טעג היסט דאס קיין חציצה, נאך דרייא טעג איז דס יוא איין חציצה ווארום עס איז שוין דאר:

(ח) דיא ליחה פון דער נאז אז עס איז ארויס אויף דעם פנים אונ עס איז דאר איז עס חוצץ דרום זאל זיא נזהר זיין ארום צוא וואשין דעם נאז. אונ וואס אין דער נאז איז ניט חוצץ מען גיהער אבער נזהר זיין דם נאז אויך ריין צו מאכין:

(ט) ווען זיא האט זיך אדער גילאזט. דיא ערשטע דריי טעג פון אדער לאזין איז עס ניט חוצץ אונ נאך די דריי טעג איז עס יוא חוצץ כל זמן עס איז פאר גליווערט ביז עס היילט זיך רעכט גוט אויס:

(י) איין אשה וואס איז קרעציג מוז זי ווייקין דיא קרעץ אין ווארימע וואסער ביז זייא ווערין צו ווייכט. אונ ווייכדארע קרעץ מוז זיא אראפ נעמן חאטשע עס טוט זייער וויי. אז זיא נעמט ניט אראפ די דארע קרעץ איז דיא טבילה קיין טבילה. אונזערע היילינע ספרים ברייננען אז פיל צדיקים אונ גדולים האבין אפילו נישט גינלויבט זייערע ווייבער איב זייא האבין אלע דארע קרעץ אראפ גינומען על כן איז מען דיא ווייבער זייער מזהיר אויף דעם:

(יא) איין פלאסטער אויף איין מכה איז חוצץ:

(יב) ווען זיא האט זיך אשטיקיל האלץ אריין גישטאכן אין איר לייב אריין אדער איין שטיקיל גלאז אדער איין אנדער זאך ווען עס שטארצט ארויס פון דעם פלייש, אדער אפילו עס שטארצט ניט ארויס נאר מען זעהט דאס ארויס פון דעם פלייש איז חוצץ מוז זיא דאס פאר דער טבילה ארויס נעמען. ווען עס איז אבער מיט דיא הויט אין גאנצין פאר דעקט איז ניט חוצץ:

(יג) וואס עס איז אויף דעם לייב איין גידיכט פון שווייס איז ניט חוצץ אונ אז עס איז ווייא פאר גלייזט איז יוא חוצץ:

(יד) ווען זיא האט גידיבן איין האנט אן דער אנדערע אדער אן דעם לייב קומט ארויס וויא שטיקליך טייג אז עס בלייבט אויף דעם לייב אדער עס פאלט אויפן לייב איז דס חוצץ:

(טו) טינט אונ ליים אונ בלוט ווען עס איז נוט פעסט אן איר לייב איז חוצץ חאטשע עס איז פייכט. פארב איז חוצץ:

(טז) אום ריינקייט אונטער דם נאגיל איז חוצץ:

(יז) גענגיל ציינען חוצץ. אז זי האט זיך גיטובל'ת אונ האט פאר געסין איין נאגיל אפ צוא שניידין מוז זיא אפ שניידין אונ דער נאך איבער טובלן זיך איבער אנייעס:

(יח) ווען זיא האט פר געסין א נאגיל אפ צו שניידן אונ עס איז שבת אדער יו"ט זאל זי פרעגין איין שאלה וואס צו טאן. אום חול המועד זאל זיא זעהען דורך איין נכרי אפ צו שניידין. ווען זיא קריגט ניט אזו באלד איין נכרי מעג זיא זיך אליין אפ שניידין נאר זיא גיהער משנה צו זיין מיט דעם אפ שניידין וויא איין אנדער מאל:

(יט) ווען זי האט איין בלאז אויף דעם נאגיל אז זי קען ניט אפ שניידין אונ קען ניט דאס ארויס נעמען זאל זי פרעגין איין שאלה:

(כ) זיא מוז זיך אויס מאכין גוט די ציין ווארום אז זי האט זיך גיטובלט אונ האט דער נאך גיפונען עפעס קלעפין אין דיא ציין איז דיא טבילה קיין טבילה:

(כא) דם טאג ווס זי דארף באנאכט טבילה גיין זאל זי ניט עסין קיין פלייש אנאנצין טאג:

(כב) ווען די טבילה קומט אויס אום שבת צו נאכט אדר יום טוב מעג זי עסין פלייש נאר זיא זאל גוט אויס מאכין די ציין:

(כג) ווען זיא האט ניט גוט גישווייגקט אירע פר בארנענע ערטער אונ וואו זיא האט קנייטשן, דער נאך האט זי גיפונען איין נאך וואס איז חוצץ העלפט די טבילה ניט:

(כד) ווען זי האט עפעס גינומן אין מויל אריין אפילו נאר איין האר אדער זיא האט בשעת טבילה גוט צו גיהאלטן די ליפין אדר זיא האט גיהאלטין דיא הענט וואס קען קיין וואסר ניט אריין קומען העלפט די טבילה ניט:

(כה) בשעת טבילה זאל איר קיינר ניט צוא האלטן, ווען עס איז קיין ברירה מען מוז איר צו האלטין זאלין דיא ווייבער פריער דיא הענט איין טונקען אין מקוה אונ מיט נאסע הענט איר צו האלטין:

(כו) עס טאר ניט זיין אונטין אין מקוה קיין דיקע ליים ווארום ווען זיא שטייט דרויף העלפט דיא טבילה ניט:

(כז) ווען עס קומט שטיקליך בלאטע אדער

שבע: דלאך

(סקים א׳)

ו

שפאנדלאך צווישן דיא פינגער פון דיא
פיס העלפט ניט קיין טבילה :

(כח) זי זאל זיך ניט טובלן אויף איין אפענעם
ארט וואו מענטשין קומען מחמת זיא
וועט זיך איילין צוא טובלן מען זאל זיא ניט
זעהען וועט זי ניט מדקדק זיין גוט צו טובלן :

(כט) זי זאל זיך ניט טובלן גלייך אויף גישטעלט
אדער גלייך אראפ גיזעצט ווארום עס איז
דא ערטער וואס ווערין פאר בארגין אין איר
לייב אז זיא טוט אזו :

(ל) זיא זאל זיך ניט שטארק איין בוקין ביז עס
זאל פאר בארגין ווערין אלע פאר בארגענע
ערטער, זיא זאל זיך נאר אביסיל איין בוקין
אזו וויא זיא וועלגערט טייג כדי די וואסער
זאל קומען איר אונטער די ארעם אונ אונטער
דיא בריסט :

(לא) דיא הענט אונ דיא פיס זאל זיא האלטין
אין וואסער גלייך וויא זי גייט אויף דער
גאס . ווען זיא האט נוט צו זאמען גישטעלט
דיא הענט אונ דיא פיס אז דאס וואסער קען
ניט אריין קומען העלפט ניט דיא טבילה:

(לב) אום ווייניגסטין ניהער דאס וואסער פון
דר מקוה טיף צו זיין אפינגער העכער
פון דעם נאפיל :

(לג) זיא זאל ניט שטארק צוא האלטין דיא
אויגין אונ ניט דיא לעפצן אונ אויך ניט
איבעריג צו עפענן . ווען זי האלט שטארק צו
אדער שטארק אפין העלפט ניט די טבילה :

(לד) זיא זאל ניט מאכין דיא טבילה איילינדיג
נאר מיט ישוב הדעת זיא זאל אין זינען
האבין אלם וואס זיא דארף צו טאן וויא דר
דין איז. אונ זאל מאכין די ברכה מיט שמחה זי
זאל זיך ניט שרעקין עס איז נאר קיין מורא
ניט צו האבין ובזכות דר גרויסר מצוה וועט
זיא צוא קיין שלעכטעס ניט קומען זיא וועט
ניצול ווערין פון אלעם בייזן. ווען זיא טוט
מיט ישוב הדעת אונ איז מדקדק צו טאן ווי
דער דין איז וואול צו איר וואול צו איר נשמה
אויף דער וועלט אונ אויף יענער וועלט זיא
וועט בודאי מגדל זיין קינדר תלמידי חכמים .
ווען זי איז אבר ניט נזהר אין דעם אלעמען,
וויא צוא איר וויי צו איר נשמה. זי וואונט
מיט איר מאן אין דער נדה אונ איר נשמה
וועט גישליידערט ווערין בתוך כף הקלע דעם
גוף ווערין מלאכי חבלה צו רייסין. על כן זאלין
דיא ערליכע ווייבער למען השם נזהר זיין אונ
זי זאל רחמנות האבין איבער זיך אונ איבער
איר נשמה וועט איר גיווים גוט זיין:

(לה) עס מוז שטיין איין יהודית ווי זי טובלת
סקים א')

טהור

זיך כדי זיא זאל זעהן אז דיא טבילה זאל
גוט זיין עס זאל ניט עפעס ארוים שטארצן
פון דעם וואסער ובפרט קיין האר זאל ניט
ארוים שטארצין :

(לו) אויב עס איז עפעס אהפק צו האט עמוואס
אהאר ארוים גישוואמען פון אויבין אויף
דם וואסער מוז זי זיך איבר אנייעס טובל זיין:

(לז) זיא גיהער זיך פאר דער טבילה מקוה זיין
דאס הייסט משתין זיין אונ גדולים האבין
ווען זיא קען אונ אלע ערטער ריין צו מאכין
פון צואה אונ פון אום ריינקייט:

(לח) ווען צוויי האר פון קאפ זיינען צו זאמען
גיקלעפט מיט ליים איז חוצץ. ווען דיא
אונטערשטע ברעמען פון דעם אונ האבין
זיך צוויי האר אן גיקלעפט אן די אויבערשטע
ברעמען איז איין חציצה :

(לט) זי זאל גוט אפ וואשן די שטויב פון די פיס:

(מ) עס איז שכיח אזעלכע כנים וואס זיינען
בהעפט פעסט אין דעם לייב צווישן דיא
האר מוז מען פר דר טבילה אראפ נעמן מיט
ווארים וואסר אונ אפ קראצן מיט די נעגיל :

(מא) איין אשה זאל זיין איין צנועה ווען זיא
טובלת זיך דהיינו זיא זאל גיין טבילה
בצניעות עס זאל קיינער ניט וויסין . אונ די
וואס דער צוילט איטליכין ווען זי גייט טבילה
הייסט זיא אזו וויא איין בהמה אויף איר איז
גיזאגט ארור שוכב עם בהמה איז טייטש פר
פלוכט זאל זיין דר וואס ליגט מיט איין בהמה,
על כן זאל זיא זיך אפ היטין :

(מב) ווען זיא גייט אהיים פון דער טבילה זאל
זיא מהדר זיין זיא זאל בגעגנען איין
אנדערע אשה בכדי עס זאל זי ניט בגעגנען
איין דבר טמא דהיינו איין כלב אדער איין
חזיר אדער איין עם הארץ וואס דאבינט ניט
אונ לייגט קיין תפילין ניט אונ איין רשע. אונ
אויב זיא האט יוא באגעגינט איינעם פון דיא
ווען זיא איז איין פרומע זאל זי זיך נאך איין
מאל טובל זיין אן איין ברכה :

(מג) זיא טאר זיך נאך דער טבילה ניט באדין
אונ ניט וואשין :

סימן יט (א) דאס אפ וואשין פאר דר טבילה
מוז זיין אויף אלע פאר בארגענע
ערטער אונ נאר מיט וואשר ניט מיט אנדערע
גיטראנקן אונ זאל אלע האר צו קאמן עס זאל
ניט זיין אן גיקלעבט איין האר אן דם אנדערן:

(ב) דער נאך מוז זיא זיך אפ שווענקען דעם
גאנצין גוף אונ דעם קאפ גוט אפ וואשן
מיט ווארימע וואשר אונ זיך באקוקין עס זאל
ריין זיין אלעס גוט אפ קראצין :

דאס

(ג) דאס צוואגין מיט דעם וואשין זאל ניט זיין מיט קאלטע וואשר נאר מיטווארמע ובפרט צוואגין טאר זי זיך ניט מיט קאלטע וואשער בשום אופן:

(ד) דאס צוואגין מיט דם באדין אונ וואשין זאל זיין ביא טאג אונ אויך גאהינט צו דער טבילה. על כן זאל זיא אן הייבין דאס וואשין ווען עס איז נאך טאג אונ עס זאל גיוועריו ביז נאכט ביז דער טבילה:

(ה) ווען דיא טבילה קומט אוים מוצאי שבת זאל זי זיך פרייטאג פאר נאכט באדין אונ וואשין ווי עס דארף צו זיין אונ מוצאי שבת זאל זי זיך איבער אנייעם באדין אונ קעמען אונ וואשין פאר דער טבילה:

(ו) ווען דיא טבילה קומט אוים פרייטאג צו נאכט זאל זיא זיך באדין אונ קעמען אונ וואשין אונ אפ קראצין ווען עס איז נאך גרויסער טאג כדי זיא זאל הס ושלום נישט מחלל שבת זיין דער נאך זאל זי ווארטין ביז שטערין שטייען אונ זאל זיך טובל זיין:

(ז) נאך דעם ריין מאכין זאל זיא ניט נעמען קיין קינד אויף דר האנט אונ זאל זיך אפ היטין זיא זאל זיך ניט איין ריכטין:

(ח) אז זי האט נאך דם ריין מאכן גינומן אקינד אויף דר האנט וואס דאס קינד איז ניט ריין פון צואה אדר ליים אדר בלאטע אונ הט ניט באקוקט דר נאך צו זי איז ריין אונ האט זיך גיטובלת מוז זיא נאך אמאל טבילה האבין:

(ט) ווען איין אשה האט זיך טובל גיוועז אונ הט זיך פריער ניט גוט צו קעמט חאטשע די האר זיינן ניט צו זאמען גיקלעבט איז די טבילה קיין טבילה ניט אונ אפילו אז זי האט זיך צו קעמט נאר זי האט זיך ניט כודק גיוועזן דעם גוף צוא ער איז גוט ריין העלפט אויך ניט דיא טבילה:

(י) מיט דער ברכה זאלין זיי נזהר זיין ווי דר של"ה הקדוש שרייבט אז אנשי מעשה זאלין מזהיר זיין זייערע ווייבער זיי זאלין זיך פריער טובל זיין אונ דר נאך מאכין די ברכה אונ דער נאך נאך איין מאל טובל זיין. דיא וואס קען זיך ניט טובל זיין נאר איין מאל זאל זי טאן ווי אין שלחן ערוך שטייט די ברכה נאך דער טבילה צוא מאכין:

(יא) די וואס זיינען זיך נוהג צוויי מאל טובל צו זיין מוזין ביידע טבילות גוט זיין כדי ניט מקיל צוא זיין:

(יב) די וואס זיינען זיך נוהג צוויי מאל טובל צו זיין איז דאס וויא איין גדר טארין זייא שוין קיין מאל ניט משנה זיין:

(יג) ווען זי מאכט די ברכה זאל זי ניט אריין קוקין אין וואסר אריין נאר ארוים אונ עס איז רעכט אז זי זאל ליינין די הענט אויף דם הארצין בשעת ברכה דער נאך זאל זי אראפ נעמען דיא הענט אונ זאל האלטין אזו גיוואנטליך וויא זיא גייט:

סליק הלכות נדה

דינים ומנהגים

(א) איין אשה מוז נאך ניכער נזהר זיין זיך אפ צוא גיבען דרייא מאל גיביטין דיא הענט ווען זי שטייט אויף פון בעט מחמת זיא בעשעפטיגט זיך מיט עסין ווארג:

(ב) צום ברויט עסין מוז איין אשה זיך אויך כדין וואשן מיט אגאנצער כלי אונ אלע דינים וויא איין מאן:

(ג) דאוונען מוז איין אשה אויך. נאר עס איז ניט קיין חיוב דעם גאנצען סדר התפלה. דער עיקר איז זיא זאל זאגין איין בקשה צוא השי"ת מיט דעם גאנצין הארץ איז גינוג. ווען זי קאן דאוונען איז אוודאי אמצוה צו דאוונען, עס איז אבער דא פיל ווייבר וואס לויפין פרי אונ נאכט אין שול מיט דעם קידוש דאס איז ביי זיי די גאנצע מצוה אונ האטשע דר מאן הייסט איר גייטינס אין דער היים צוא טאי פאלגין זיי אבר ניט איז אוודאי איין עבירה איז בעסר זי זאל אין דר היים איר בקשה אפ זאגין אדער דאס דאווינען ווען זיא קאן מיט כוונה אונ זאל בעטין פאר פרנסה דאס גיהער צוא ווייבער אונ זאל נאר פאלגין איר מאן אזוא הייסט זי איין אשה כשרה וואס זיא טוט דם מאנס רצון אזו הייסט אונזר הייליגע גמרא. ובפרט אז דער מאן זיצט אונ לערינט תורה אונ זייערע קינדער לערנען אויך תורה איז בוודאי מער מצוה דעם מאן מיט דיא קינדער צו באדינען וויא אין שול צו זיצען ובפרט אין דר וואכין וואס זי האט אין דר היים צו טאן:

(ד) ווען איין אשה עסט ברויט מוז זי אויך המוציא מאכין אונ בענטשין אונ אלע ברכות וואס מען דארף מאכין איבער עסין אונ איבער בשמים אונ איבער איין קלייד:

דאס האט מחבר גיוועזן הרב החסיד המפורסם בנגלה ובנסתר כבוד קדושת שמו מוהר"ר דוב בער בהרב הגאון חסידא קדישא מוהר"ר שניאור זלמן נבג"ם . אונ כדי צו מזכה זיין אויך דעם המון עם וואס ווילין תשובה טאן וויא זייא זאלין זיך נוהג זיין . האט ער מחבר גיוועזן דעם ספר אויף עברי טייטש . אז אלע זאלן דערינען איין זעהען וואס ער האט גישריבין . ובזכות זה ובא לציון גואל אמן :

כבר שוין לאנג האבין גישריבין אלע ספרי מוסר עס איז ניט גינוג פר אמענטש אז ער איז אליין גוט אונ רעכטפארטיג אלא ער דארף צו זעהן אנדערע לייט גם כן צו גאטס דינסט צו לערנן אזו ווי דוד המלך ע"ה האט זיך בערימט אלמדה פושעים דרכיך איך לערין די וואס האבין מורד גיוועזן אן השי"י ביינע וועגן וחטאים אליך ישובו אונ וואס זינדיגן אום גערין אזו לערין איך זיי ווידער קערין זיך צו טאן השי"ת ווילין, נאר פאר לומדים וואס קענן לשון קודש בין איך ניט גיקומען צו שטראפין ווארום עס איז מצוי פיל ספרי מוסר אויף לשון קודש אבער פאר די מענטשן וואס קענען ניט לשון קודש, אויך ספרי מוסר וואס זיינען גשריבן אויף טייטש איז אטרחה צו בעקומן דרום בלייבין זיי אן איין עצה וויא זיי זאלין תשובה טאן דרום האט מיך מיין הארץ מזרז גיוועזן צו שרייבין די וועגין פון תשובה אויף טייטש אז אלע זאלין זיך דער וועקין צו טאן תשובה פון די עבירות וואס מענטשן טוען תמיד אזו וויא השי"י האט גיבאטין ישעיה הנביא ע"ה וכתיב בחרט אנוש שרייב מיטין פען פאר אלע מענטשן אז אלע זאלין פר שטיין דיין מוסר, אונאגב איז דאס איין פעולה אפילו פר דם למדן ווייל עס איז גיזאגט אויף מוסר שפראך דרום דער וועקט זיך דאס הארץ פון מענטשין מקיים צו זיין וואס ער זעהט, למשל דער דאקטער שרייבט ניט הנהגות לבריאות הגוף פאר די דאקטרים נאר צוא פראסטע לייט אעפ"כ אז אדאקטער לייענט דעם בוך קלינט ער זיך אויך דורך דעם בוך ווי שלמה המלך ע"ה האט גיזאגט תן לחכם ויחכם עוד דער צייל ביינע רייד פאר איין קלוגין איז איין פעולה דורך דעם וועט ער זיך מער קלינן, על כן למען השם זאל דר מענטש וואס איז איין פארוד לייענן דיזען ספר צוויי דריי מאל גלויב איך אז עס וועט אים אגרויסע טובה דער פון קומען אז ער וועט זיך דער מאנען אן אלע שלעכטע מדות וואס זיינען גיפונען ביי מענטשין פון יונגעיארין אונ וועט גפינען איין עצה טובה ווי אפ צו שיידין זיך פון די מדות רעות ומכל שכן דער המון עם דארף דעם ספר אפט צו לערנען אזו איז מיין האפונג צו השי"י אז ער וועט פון דעם ספר חוזר בתשובה זיין אונ בזכות תשובה וועט קומען משיח צדקנו במהרה בימינו אמן :

א בבוקר אין דער פרי באלד ווי ער שטייט אויף זאל די ערסטע מחשבה ורצון זיין אין הרהור תשובה היינו צו דער מאנן זיך אלע חטאים אונ אלע שלעכטע הרהורים וואס ער האט אן זיך . נאך דם זאל ער זאגין תהלים תיכף ומיד מיט איין לב נשבר ונדכה מאד זייער צו בראכין גאנץ טיף אין הארצן בתכלית אונ ניט גימאכטע צו בראכינקייט :

ב דער היפוך איז ווי מען הייבט אן פאר צו לייגין זיך דיא ערסטע מחשבה ורצון אין שלעכטע זאכין אונ בפרט אין תאות זנות אונ אנדערע שלעכטעס, פירט ער זיך אין עוסק הרע אז ער ווערט נאך גפירט אגאנצין טאג ווארום די ערסטע מחשבה ורצון איז נאר דר עיקר בכן זאל מען תיכף ומיד געמן זיך צום הארצין אונ זאגין תהלים אונ בפרט דעם קאפיטיל נ"א ער איז אגרויסער תיקון פאר דיא עוברי עבירות המורות :

ג כל לבבות דורש ה' איז טייטש השי"י זעהט נאך אויף די נקודת הלב אויפין פינטיל פון אמת אין איטליכינס הארצן וויא עס איז מיט נאר דעם אמת אונ ווי די צו בראכינקייט איז אין הארץ צוא זיא איז צום תכלית אונ ניט פון אויבין אזו ווי דער פסוק זאגט קרוב ה' לנשברי לב וגו' דהיינו ווער עס האט אטיפע מרירות הלב אונ ער איז באמת זייער צוא בראכין תמיד אין פינטיל פון הארץ פון זיינע חטאת נעורים וכו' אונ וויל איין תקומה האבין ער זאל זיין נפש ניט פאר לירין ח"ו דעם העלפט השי"י אונ גיט אים גרויס הילף תשובה צוא טאן דהיינו ער שטארקט אים זייער אין זיין דעה אונ אין זיין הארץ ווי ער גלויבט אין דר מחשבה אזו גיט ער אים איין גאנצין טאג אז איז איין סור מרע בפועל ממש אויך אין דער מחשבה ורצון קערט זיך אפ זיין הארץ פון אלע שלעכטס אפילו ניט צו קוקין מיט די אויגין אויף וואס מען טאר ניט אזו וויא דאס איז מדוק ומנוסה :

ד די צייט ווען דר בעל תשובה זאל זיך צו בראכין די הארץ איז צוויי צייטן . איינס פארין שלאף היינו דווקא אז ער זאגט ק"ש על המטה אונ בשעת ער זאגט דיא ווידוים

ואל

(סק"ט ר'')

זאל ער זיך דער מאנן אלע זיינע חטאת נעורים א״ן בפרטות מיט איין השבון ברור און זאל בייא זיך איין הסכם מאכן זייער שטארק אז ווייטער להבא זאל ער דס ניט טאן ח״ו ווארום דר עיקר תשובה איז נאר דווקא עזיבת החטא בפועל דאס איז מען זאל אוועק וואדפין דיא ערשטע מעשים רעים והטאים אזו וויא דר פסוק זאגט יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבותיו וגו׳ אונ דר נאך וידוי בלב נשבר איז אגרויסר חיזוק מען זאל באמת תשובה טאן אויף אייביג. אונ נאך איין פעולה איז פון אמתת הוידוי בלב נשבר אז מען האט מן השמים אויף אים גרוים רחמנות צו העלפין אים. אונ מוחל זיין כל החטאים ועונות שלו אויף עבר ווי אין פסוק שטייט ומודה ועוזב ירוחם דער וואס איז מודה דווקא ועוזב בפועל ממש ירוחם ווערט ער דער בארימט דהיינו גרוים רחמנות אויף זיין נשמה זי זאל ניט פר פאלין ווערין אין מעשים רעים ותאוות הז״ו:

ה די אנדרע צייט איז ווען דר בעל תשובה זאל זיך צו ברעכין דאס הארץ איז אין דר פריה אלע טאג ווי ער שטייט אויף פון שלאף כנזכר לעיל אויך אלע מאנטיג אונ דאנרשטיג אונ אלע ערב ר״ח זאל דער בעל תשובה זאגין די וידוי פון על חטא נאך תפלת מנחה דווקא בלחש אונ בשעת ער זאגט על חטא שחטאנו לפניך זאל ער זיך דר מאנן אויף אלע חטאים אונ זאל אוים ריידין כל לבבו אז ער האט חרטה באמת אונ דאס הארץ טוט אים וויי ער וויי על העבר אונ להבא ווער ער שוין מער ניט טאן ח״ו ויבכה אונ ער זאל וויינען פון פינטיל פון הארץ, מיט טרערין זאל ער אפ ווישין דאס פנים איז דאס אגרויסר תיקון צו דם פגם אראפ צו נעמען וואס ער האט פוגם גיוועזן אין צלם אלהים וויא דוד המלך ע״ה האט גיזאגט אשחה בכל לילה וגו׳. אונ אזוא זאל ער טאן אלע טאג פאר דעם שלאף בק״ש שעל המטה אונ אין דם וידוי ווס ער זאגט אונ בפרט אין דם פסוק בידך אפקיד רוחי פדיתה אותי וגו׳:

ו דיא תשובה ווערט צוא טיילט אויף צווייא חלקים. איין חלק איז תשובה במעשה דם ווערט גירופין עזיבת החטא וויא אויבין איז גישמאנן. דער אנדערער חלק איז תשובה בלב אין הארץ דאס ווערט גירופין תשובה פנימית פון גאנץ טיפין הארץ מיט גיוויין אונ מיט וידוי אלע טאג כנזכר לעיל. די תשובה במעשה דארף מען תמיד האלטין זיך ניט צו פאר געסין ח״ו דהיינו ניט נאך צו געבין די מחשבה אונ ניט צו טראכטין קיין שום שלעכטס ח״ו צוא טאן מכל שכן ח״ו ניט אריין צו גיין בבית אין איין ארט וואס ער קען דארטין אריין פאלין אין שלעכטס ח״ו ווארום אז אפילו ער לייגט פאר דיא מחשבה צוא טראכטין פון עניני זמה אדער דאס גלייכן ווערט ער שוין גירופין בשם חוטא וואס ער וויל ניט טאן תשובה אונ אפילו כמה פעמים איז ער זיך מתעורר באמת צו טאן תשובה אבער עס איז ניט צום אמת ווארום ער איז חוזר צו זיין אויף חטא במזיד ממש ח״ו:

ז די תשובה באמת איז נאר צום ערסטין אין ניט נאך דר נייען הנקרא רצון בלב אין הארצין. אז דר הסכם איז שטארק מען זאל ניט טאן דאס וואס מען טאר ניט אונ האט באמת חרטה אויף אלע חטאים פון עבר איז דאס דר סימן הטוב אונ אז מען איז זייער נזהר אין דר מחשבה אונ מען דר לאזט ניט אריין צו דר מחשבה נאך צו געבין זיך קיין שום שלעכטס אזו מכ״ש ווערט דאס הארץ ניט ווערין קיין שלעכטס צו טאן ח״ו.

ח אונ נאך איין זאך איז דיא שרשים פון תשובה צו דער מחשבה אונ צו דר הארץ איז די אויגין אז מען זאל ניט נאך געבין די אויגין צוא זעהן אונ פשיטא ניט מסתכל זיין דהיינו ניט צוא קוקין בכיון אויף פרעמדע נקבות מכל שכן ניט צו ריידין פיל מיט זייא אונ ניט צו פר ברייגגן בכיון מיט זיי ווארום דם מאכט המיכות התאוה אין הארצין ווערט מען נאך גיצויגין נאך די שלעכטש ווס מען איז פריער אריין גיפאלין. עס שטייט אז דיא אויגין זייגן איין כרסור דם הייסט אמעקלער אריין צו ברייגגן אין הארצין אונ דיא הארץ איז איין סרסור צו ברייגגן למעשה צוא טאן איין עבירה בפועל ממש. דר כלל איז העין רואה והלב חומד די אויגן זעהן אונ די הארץ גילוסט אונ דאס איז נאר דיא סבה צוא אלע בעלי תשובה וואס זייגן ניט גאנץ אונ פאלין אריין ווידער אין זייער שרירות הלב רחמנא לצלן דאס איז בדוק ומנוסה:

ט אפילו דיא מענבשין וואס זייגען ניט אין עבירות חמורות שאט דאס אויך זייער שטארק, דר פון קען מען קומן צו מקרה לילה אונ צוא נאך שלעכטש ה״ו ורחמנא לצלן אונ נשים שאט דאס נאך מער ביי זייא איז דאס כמעט ווי איין היתר גמור צו קוקין אויף איין שיינעם מאנזביל אונ ריידן פיל מיט אים אונ דער פון קריגין זיי ביי נאכט בייזע גידאנקען שלעכטע חלומות וואס דר פון ווערין זייערע קינדער גיבארין מיט איין שלעכטין רצון:

י נאך איין זאך איז פאראנגען אין די דרשים פון תשובה שלמה באמת דהיינו דען זאל נים זיין אין הוללות און לצנות וייל דאס איז איין צוא לאזינקיים אין הארצין, איין צוא לאזינעם הארין צו ריידין פיל וואס נים טוגט און צו טאן תאוות עולם הזה און צו פרעסין און צו זויפין פיל. נאך צו געבין דיא הארין אין עזות און אין לוטם וואס דאס איז גאר דר היפך פון תשובה. דרום ווער עס איז באמת צו בראכין פון זיינע חטאת נעורים והרהורים רעים והטאים וויא קאן ער אזו איין העזפה האבין צוא ריידין פיל דברים בטלים של הוללות און נארישקיים ווען אפילו עס איז נים נבול פה און נאך צו געבין זיך אין עסין און טרינקען ער דר באגט זיך נים זיינע מעשים רעים והטאים ווס ער דארף האבין זייער פיל סיגופים ותעניתים כדי ער זאל פאר ריכטין זיין נפש און ער גיבט נאך און איז מוסיף אויף זיך צו פאר לירן דעם נפש דגברי מיט עזות והוללות ותאוות רעות וואס זייא ווערין אים ווייטר ברייגגן צום ערגסטן אז עס זאל אים שוין גאר גישט העלפין ער זאל קיין מאל נים האבין איין לב נשבר ווערט ער זיין פון די דאזיגע הוטאים גדולים ווס זיי העלפט גאר קיין תשובה נים און מען דר לאזט אים נים צו טאן תשובה דהיינו דר יצר הרע איז זיי מסית צו הוללות וליצנות און תאוות רעות כדי זיי זאלין פאר פאלין ווערין אן תשובה ח"ו:

יא און ווידער איז דער טעם באמת פון וואס מיר האבין גזאגט, ווארום דר עיקר תשובה אמתית איז דיא צו בראכינקייט אין הארצין פון חטאת נעורים צום אמת, איז בודאי דער סימן אז מען קאן דאס הארין נים אויף הייבין קיין מאל נאך צו געבין זיך אין דר וועלט און אז ער קאן זיין אין הוללות וליצנות אין אכילה ושתיה אין דאגת פרנסה צו לעבין בריוח ולא בצער איז ער בודאי נים צוא בראכין מיטין אמת נאר פון אויבין איז ער נתפעל גיווארין איין ווילע און ער וועט ווידער אביין פאלין אין זיינע שלעכטש בלי ספק ועל זה האבין די חכמים גיזאגט רשעים מלאים חרטות דיא רשעים זיינען תמיד אין חרטות ווארום איין ווילע טוען זיי תשובה וחרטה און נאך דעם זיינען זיי ווידער הוטאים מיט דעם וואס זיי גייען בשרירות לבם כנזכר לעיל נמצא זיינען זייא תמיד אין חרטות. הש"י נעמט נים צוא איין בעל תשובה וואס ער איז פאלש און איז חוזר צו זיין שלעכטש ונתרחק מהיכולת אז ער זאל נים קאנען טאן תשובה אייביג:

(סק"ים ר')

יב פון דעסט וועגין איז נים אין חוב אויף דם בעל תשובה אז ער זאל זיך בייטם אז קאן און איין צו בייטין דיא קאפ און זיין גאר אין ניכטעלם פון אויבין אז ער איז צוא בראכין דען דר עיקר איז דאס הארין באמת. השי"ת זאגט גיב מיר דיין הארין און דיינע אויגין ווערל איך וויסין אז דו ביסט מיט מיר און דיא הכמים זאגין אפילו אז ער וועט פאסטין מאה תעניתים איז נים אזו נים ווי איין צוא בראכינקייט אין הארצין צום אמת אבער נים צו ווייזין זיך בדרך איין אן שטעל פון פרושים אדרבה אבעל תשובה דארף זיין אין שמחה וואס ער איז אפ גיקערט גיווארין פון שלעכטש צו גוטס און פון כת להדיוט און נים אויף הייבין דאס הארין צו ריידין פיל דברים בטלים. נם ער זאל ארויסטער ווייזן זיין פאר אלע מענטשין ווארום אלע דיינין בעסער פר אים אפילו אז מען וועט אים זידלען שמאך זאל ער דאס אן געמען באהבה פאר אכפרה אויף זיינע עוונות און זאל נים פרעסין און זויפין גאר ווען עס איז איין צייט דהיינו פון שמחת יום טוב און מכל שכן נים צוא זיין בהוללות וליצנות כנזכר לעיל און זאל תמיד זיצין במקום יראים און זיך נים מחבר זיין צו רשעים כמו שכתוב אשרי האיש אשר לא הלך וגו':

יג וכתיב וחטאתי נגדי תמיד דם פסוק האט גזאגט דוד המלך עליו השלום אז זיינע זינד שטייען אנטקעגין אים תמיד דר פירוש איז ער האט קיין מאל נים פרגעסין אן זיינע חטאים און האט אויף זיי תמיד תשובה גיטאן און האט פאר זיך גישטעלט בכל רגע צוא מאכין אין הארץ איין צוא בראכינקייט, אזו דארף איטליכער בעל תשובה צו טאן ער זאל נים מסיח דעת זיין פון זיינע חטאים תמיד אפילו אז ער איז פר טראגין זייער אין זיינע עסקים און אפילו אין דער צייט אז אלע יהודים זיינין בשמחה פון איין מצוה אדער יום טוב ושבת זאל ער זיך צום הארצין נעמען אז ער איז ערגער פר אלע מענשין ווארום ער איז אגרויסר חוטא. און דער הרהור תשובה מיט אגרויסע צו בראכינקייט פון דם וואס איז מכיר מקום השפל און איז ביי זיך נבזה ונמאס אויף דעם טוט השי"ת השגחה געבין און איז אים מקבל בימין מקרבת דהיינו מיט דער רעכטער האנט אזו ווי מיר זאגין וימינך פשוטה לקבל שבים חי וואס טוען תשובה באמת היינו תמיד בלא הסח הדעת תמיד דוקא:

יד על כן האבין די חכמים גיזאגט אבעל תשובה דארף תשובה טאן דהיינו אלע טאג און

מען

מען מיינט ניט אויף איין צייט זאל ער נתפעל ווערין מיט גרויס בכיות אונ נאך דעם ווערט ער נאר די הארץ אפ קערין אין זיינע עסקים אונ קאן ווידער חוזר זיין צו שרירות לבו הרע אזו ווי פיל מענטשין זיינען גינארט אונ וויא די רשעים וואס ווילין קיין תשובה שלמה טאן זיינען זיי מלאים חרטות וכמו אחטא ואשוב וואָרום צו זיין איין בעל תשובה באמת דארף נאר דער עיקר צוא זיין אהסכם אין הארצין מאכין אז ער זאל ניט נשתנה ווערין קיין מאל ח"ו,היינו בכל עת ובכל שעה ורגע זאל ער ניט מסיח דעת זיין פון התפעלות פון זיין אמת הארץ כי כל לבבות דורש ה' ובוחן כליות ולב מען קען אים ניט נארין אונ ממילא וועט אים השם יתברך העלפין :

טו דער עיקר כוונה איז פון תשובה אז מען זאל דם נפש אלהית מתקן זיין היינו וואס ער האט פוגם גיוועזן אין צלם אלהים. דער כלל איז אזו וויא עס איז פאר האנדין מות הרוחני בנשמת אלהית דהיינו על דרך הרוחני גישטארבין וואָרום עס איז נפסק גיוואָרין דער צנור פון וואנען דער נפש איז מקבל חיות אלהית געשיקעם לעבין אזו ווי בייא עונש כרת שטייט הכרת תכרת הנפש אונ פון תשובה שטייט והרוח תשוב אל האלהים דיא נשמה ורוח קערט זיך אום אין זייער מקור וואס לעבט . נמצא פון תשובה ווערט דיא נשמה אפ גילעבט אזוא וויא איין גוף גשמי ווערט פון טויט לעבעדיג ווי דר פסוק זאגט שובו שובו מדרכיכם הרעים ולמה תמותו וגו' החפוץ אחפוץ מות רשע וגו' הלוא בשובו מדרכיו וחיה על כן זאל איטליכער בעל תשובה גלייבין אז דיא תשובה אמתית ברייגנט אים צום לעבין אונ ציט אים ארויס פון מות לחיים אזו וויא פון מות לחיים בגשמיות אונ דריבער דארף ער זיין אין שמחה זייער אונ דאס איז דער סימן פון א בעל תשובה וואס איז מיט אמת אז ער איז אין שמחה באמת פון דעם וואס ער איז ארויס פון מות ורע לחיים וטוב וויא דער פסוק זאגט ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המות ואת הרע וגו' :

טז על כן מחמת דם טעם הנזכר לעיל שטייט אז א בעל תשובה זאל געבין צדקה אלע פרייטיג אונ אלע ערב ראש חודש מחיה זיין איין נפש פר דעם וועט מען מחיה זיין מיט חיות אלהית זיין נשמה ווס זי איז גשטארבן. וואָרום אזו וויא איין רוצח נפש קומט אים מיתה דער פאר אזו איז פאר קערט דר וואס איז מחיה איין נפש קומט אים אז מען זאל זיין נפש מחיה זיין דריבער שטייט צדקה תציל ממ"ת דהיינו אזו וויא צדקה איז מחיה ומציל ממות בגשמיות אויף דעם וואס עס איז גנזר גיוואָרין אז ער זאל שטארבין בגשמיות אזוא איז צדקה מציל פון מות ברוחניות אז דיא נשמה זאל ניט קומען לאבדון אונ זאל קומען צוא איר שורש . בכן אלע ערב שבת קודש אונ אלע ערב ראש חודש זאל איטליכר בעל תשובה געבין צדקה לעניים אונ זאל פאסטן וואָרום די תעניתים זיינען ממעט חלבו ודמו וואס ער האט ביז אהער אריין גילייגט אין דער תאוה . אונ דער עיקר איז דיא צוא בראכינקייט פון גוף אונ פון תענית ווערט מיט דעם פארריכט דס וואס ער האט מיט דער תאוה רעה פוגם גיוועזן אין צלם אלהים ווי זיין חטא איז גיוועזן אונ מיט דער צדקה וואס ער גיט אין תענית דוקא אז דער גוף איז צו בראכין קאן די צדקה מחיה זיין דיא נשמה אז זיא ווערט ווידער לעבעדיג :

יז עס שטייט פריער אין אות ו' ואות ז' אז דר עיקר תשובה איז דיא צווייא צייטין. צום ערשטין אין דר מחשבה צו טראכטין . ורצון אונ דר ווילין פון הארצין זאל אפ גיקערט זיין אין דר מחשבה מיטין שטארקין הסכם דהיינו דאס זאל ניט זיין אין דר מחשבה אונ אין זינן והיינו מה שכתוב ולא תתורו אחרי לבבכם וגו' מען זאל זיך ניט קערין צו די אויגין מען זאל נעהן די אויגין צו פאר שליסין כמו שכתוב ועוצם עיניו וגו' מען זאל איין האלטין דיא אויגין צו פאר שליסין ניט צו זעהן אויף וואס מען טאר ניט ומכל שכן ניט איין צו קוקין זיך מיט כוונה ווען אפילו ניט מיט אגלוסט הארץ נאר פון ווייטן טאר מען אויך ניט נאך געבין די אויגין ומכל שכן מתבונן צוא זיין בכיון וואס ער ווערט גירופין המסתכל במקום כו' אונ אזו האט גיזאגט איוב ומה אתבונן על בתולה פון וועסט וועגין זאל איך זיך מתבונן זיין אויף א בתולה וואָרום עס וועט דער פון קומען איין הרהור והחמדה אין הארצן. די חכמים זאגין העין רואה והלב חומד דאס אויג זעהט אונ דאס הארץ גילוסט, די אויגן מיטן הארצין ביידע זיינען צוויי סרסורים צו איין עבירה במעשה אונ אזו זאגין די חכמים דר וואס איז אין רגילות אין צו קוקין זיך בכיון אויף נשים וועט ער קומען צו איין עבירה במעשה אונ בפרט ווען ווייבר זיינען אליין זאל דער בעל תשובה נאר ניט שטיין מיט זיי אונ ניט ריידין מיט זיי אדרבה ער זאל אוועק גיין כדי ער זאל ניט קומען צו איין הרהור והחמדה דאס איז דר אמת לאמתו .

ואפילו

(סקי"ם ס')

נאפילו בשעת עסק אין מארק אדר אין דיא קראמען זאל ער ניט ריידין מיט נשים ניט מער וואס עס גיהער צו זיין עסק:

יח די אנדרע זאך איז תשובה במעשה וואס ער זאל ניט טאן דאס וואס ער האט ביז אהער גיטאן דאס איז דר רעכטער אמת פון תשובה על פי התורה וואס הש"י איז מוחל באמת אזו ווי אין פסוק שטייט יעזוב רשע דרכו דאס איז אז ער האט חוטא גיוועזן בעון תאוות זמה. ומכל שכן נאך גרעבערע עבירות זאל ער ווייטר דאס ניט טאן אונ זאל דאס מקבל זיין אויף זיך אין וידוי ועל חטא אונ זאל זאגן מיט נאר דעם גאנצין הארצין ועל חטאים אונ אויף דר עבירה וואס עס פלעגט קומן מלקות אדער מיתה דורך בית דין אדער מיתה בידי שמים ווי ער ווייס אין זיך אונ זאל בעטין פון הש"י סליחה ומחילה אויף זיינע חטאים אונ אויף איטליכע עבירה וואס ער גידיינקט זאל ער אויס ריידין פאר הש"י אין זיין וידוי אז ער וועט ווייטער דאס ניט טאן ח"ו דאס איז תשובה באמת וואס הש"י נעמט צו אונ איז מוחל וסולח באמת:

יט אונ אזו זאגין די חכמים הבא ליטהר מסייעין אותו מלמעלה דער וואס וויל מטהר זיין די הארץ פון דיא אלע שלעכטס מיט תשובה באמת אזו העלפט אים הש"י מיט פיל הילפין דהיינו פון הש"י ווערט גישיקט זייער פיל גוטע מחשבות וואס ער ווערט ממילא צו בראכין אין זיין הארצין אונ ער ווערט אויפגיקערט פון שלעכטס תמיד. אונ פר קערט ח"ו הבא ליטמא פותחין לו שערי חטאים ווער עס וויל זינדיגין אין שלעכטע מחשבות אזו עפינט מען אים דיא שערי חטאים פון אויבין דהיינו די שלעכטע מחשבות והרהורים אז ער זאל זיך קערין צו אלע שלעכטעס. אונ עס קומט צו אים קיין מאל א מחשבה טובה אז ער זאל תשובה טאן בכדי ער זאל גיפאלין ווערין דאס איז דר וואס האט קיין מאל תשובה ניט גיטאן אונ האט מחטיא גיוועזן נאך פיל מענטשין:

כ נאר דר וואס האט גיטאן במעשה תשובה באמת וברצון אבער ער האט ווידר חוטא גיוועזן אין דר זעלביגע עבירה ח"ו דאס ווערט גירופין אפאלשער בעל תשובה אויף דעם זאגין דיא חכמים רשעים וואס טוען ניט קיין תשובה שלמה באמת זיינן זיי אין חרטות ער דר מאנט זיך תמיד אונ טוט תשובה אונ טוט ווידער עבירות איז דאס אזו ווי מען איז זיך טובל אין איין מקוה אונ האלט איין שרץ אין האנט אזו טוט ער תשובה פאר הש"י אונ

(סקי"ט ס')

האט חרטה אונ טוט ווידר איז דאך דאס פיין אין גאנצין בשעת זיין תשובה אזו איין תשובה ווערט נאר ניט גירעכינט פאר איין תשובה פאר הש"י נאר אבער פארט בעסער איז דר וואס טוט אזו תשובה ווייא דער וואס האט קיין מאל קיין תשובה ניט גיטאן אונ זיינען בשרירות לבם זייא גייען נאך זייער הארץ ממילא זיינען זיי מיט כל התאוות רעות וואס מען פר טרייבט זיי פון תשובה בהבא ליתלן אבער די וואס האבין גיטאן תשובה נאר זיי ווערין ווידר נכשל אין דר עבירה אדר אין די תאוה אונ טוען ווידער תשובה דעם העלפט מען פון הש"י זייא זאלין טאן תשובה מיטן אמת זייא זאלין קיין מכשול האבין אייביג והיינו סהמת הש"י האט אויף זיי רחמנות ווארום זיי האבין אין הארצין הרהור תשובה באמת נאר זיי קאנען ניט אריבער צו צייטן די תאוה רעה צו ברעכין די הארץ אונ הש"י ווס איז דורש כל לבבות ובוחן כליות שיקט ער אויף זיי יסורים קשים ומרים זיי ווערין גיפאלן אין גיזונד אדר קינדר שטארבין ביי זיי אדר אנדערע יסורים קשים ומרים מאוד וואס עס צו ברעכט זיי זייער כדי זיי זאלין טאן תשובה באמת אונ זיי זאלין נייטער ניט נכשל ווערין קיין מאל אונ זאל מכופר ווערין אלע זיינע חטאים באמת ווארום די יסורים זיינען ממרק היינו עס שייערט זייער:

כא דאס איז א גרויסער חסד פון הש"י צו די וואס האבן איין מאל תשובה גיטאן מיטן אמת אז זייא זאלין האבין אראפ פאל אדער אין גיזונד אדר אין פרנסה אונ אין קינדר אז זיי זאלין ניט צו בראכין ווערין כנזכר לעיל. אבער די מענטשין וואס האבין קיין מאל ניט גיטאן תשובה מיטין אמת נאר פון אויבן אונ אז איין הרהור תשובה איז אריין אין זיי אויף איין צייט. אונ נאך דעם באלד איז די הארץ ווידער אזו ווי פריער אזעלכע מענטשין איז מען נאר ניט מיסר מיט יסורים אדרבה עס גייט זיי זייער גוט אין דר וועלט בכדי אז זיי זאלין קיין תשובה ניט האבין אייביג. דיא סימנים זיינען אזו ווי איטליכער ווייס ביי זיך דעם אמת ווען ער טוט תשובה באמת לאמתו איז ער זייער צו בראכין אונ איז אין גרויס שפלות ביא זיך אונ איז זייער שטארק אפ גיקערט פון שלעכטץ אפילו בשעת ער איז ביי זיך אין איין מלחמה צו צייטן קעגן תאוות קאן ער באשטיין אונ ברעכט דעם יצר הרע אונ קערט זיך אפ פון אים זייער גרינג. נאר אבער ווען ער איז אין איין סבה וואס דר פון

ווערט

ווערט ער נכשל אונ האט באלד חרטה באמת דס ער האט מחבר גיוועזן זיך מיט אנשים קלים ורקים מיט שלעכטע מענטשן וואס זיי ברייגגן אים אריין אין טראקטירין זוויפן ממילא קומט ער צו איין עבירה אבער איין מאל אונ ניט מער אונ באלד טוט אים דס הארץ זייער וויי אונ וויינט אונ פאסט אונ טוט תשובה באמת אונ טוט שוין מער ניט פון אלע זיינע סבות אדר דאס גלייכן זעהט הש"י דעם אמת אונ איז אים מוחל וסולח אונ העלפט אים אז ער זאל תשובה טאן באמת א"נ דר סימן איז להיפך דר וואס איז מיט איין מכשול בעבירה ווערט ער נאך גיצוינגן ווייטער ביסליך ווייס ביז ער טוט זיך נאך צו גיין ממלא תאותו זיין אונ קומט צו אלע עבירות ביז ער קען שוין קיין תשובה טאן אויף אייבג. וזהו מ"ה שאמרו חכמים דם וואס דיא חכמים זאגין כדרך שאדם רוצה לילך אין דעם וועג וואס אמענטש וויל גיין מוליכין אותו פירט מען אים אריין:

כב הסדר דר פירונג פון בעל תשובה זאל זיין באור הבוקר גאנץ פריא וויא ער שטייט אויף זאל ער זעהן צו דר מאנן זיך אלע זיינע חטאים כמ"ש דוד המלך ע"ה וחטאתי נגדי תמיד אונ זאל זאגין דעם קפיטיל נ"א מיט נאר דעם הארצין וכפרט דעם פסוק כבסני וגו' ווען אפילו עס איז ניט פון עבירות המורות דארף מען זאגין דעם קאפיטיל דווקא ווארום דער וואס האט נאר פוגם גיוועזן בהרהור אדר ח"ו במעשה זמה אין דם זייער הארב כמ"ש כי השחית כל בשר וגו' אונ אפילו בנעוריו פאר בר מצוה, ואם אחר י"ג ש"ה אז ער איז שוין איין בר עונשים זאל ער פאסטין כסדר אונ זאל זאגין דעם קאפיטיל הנזכר לעיל אלע טאג אונ אלע מאנטיג אונ דאנערשטיג אונ אלע ערב ר"ח. אדר אין תפלת המנחה זאל ער זאגין על חטא אונ ועל חטאים כו' ער זאל זיך דר מאנען אלע זיינע חטאים אונ זאל בעטין מחילה אונ סליחה פון הש"י:

כג ער זאל זאגין תהלים אלע טאג פארין דאווינען. וואס שטייט דריגען דר ענין פון תשובה זייער ערינסט אונ זאל דאווגען אין סידור מיט גרויס הכנעה אונ בושה בשעת אז ער שטעלט זיך פאר הש"י אונ זאל זאגין אין סידור איטליכם ווארט מיט גרויס הכנעה אין הארצין אונ זייער ערינסט איין שבח והודיה צו געבין פר הש"י וואס ער איז מקורב גיווארן צו הש"י אונ איז ניט פר שטויסין גיווארן אין שלעכטם ח"ו אונ דער פון זאל ער זיין אין שמחה ווען ער זאגט פסוקי דזמרה פון ברוך שאמר ביז ק"ש ושמו"ע נאר פר ברוך שאמר

(סק"ב כ')

זאל ער זיך מכניע זיין פאר הש"י מיט גרויס שפלות אונ מיט גרויס בושה פון זיינע חטאים. אונ דאס האבין די חכמים גיזאגט אין עומדין להתפלל כו' מען זאל זיך ניט שטעלין דאווינען נאר איין גיבוינגן די קאפ מחמת גרויס בושה פון חטאת נעורים וואס איטליכער מענטש ווייס ביי זיך זייער גוט. אונ זאל זיין ניט גינארט אונ ניט גרינג צו מאכין זיך דאס:

כד אין שמונה עשרה אין דר ברכה סלח לנו זאל דר בעל תשובה גוט דר מאנען זיך אויף אלע זיינע חטאים אונ זאל בעטין סליחה ומחילה אויף זיך אליין אונ בפרט אין דער ברכה פון השיבנו אז מען בעט והחזירנו בתשובה שלמה לפניך זאל ער מקבל זיין אויף זיך צו טאן תשובה שלמה אונ הש"י איז בוודאי מקבל זיין גיבעט אזו וויא מיר זאגין הרוצה בתשובה. וכן כתיב וימינך פשוטה לקבל שבים נאר די וואס ווילין מיטין אמת דווקא. אונ אין דר ברכה רפאנו זאל ער מכוין זיין צו הש"י אז ער זאל היילין דעם חולי הנפש וואס ער האט זייער פוגם גיוועזן מיט זיינע עבירות זאל זיין נפש ניט שטארבן ברוחניות פון איר שורש כנזכר לעיל. אונ אין דר ברכה ולמלשינים זאל ער מכוין זיין אויף אלע מקטרגים שלעכטע וואס ער האט אויף זיך אן גיפירט אויבין. ווארום פון איטליכע שלעכטס ווערט איין מלאך רע המקטרג וואס ער שטראפט אים בגשמיות אין פרנסה אונ אין גיזונד וכל צרה שלא תבוא כמו שכתוב תיסרך רעתך, זאל ער בעטין אז הש"י זאל די מקטרגים אראפ נעמען פון אים אונ פון כל עם בני ישראל. אונ אין דר ברכה שומע תפלה זאל ער גאר זיין הארץ אוועק געבין צו הש"י אז הש"י זאל צו הערין זיין תפלה אונ זאל האבין איבר אים גרויס רחמנות אונ הש"י הערט צו בוודאי אזו ווי מיר זאגין כי אתה שומע תפלת כל פה אונ בפרט צו אזעלכע וואס זייער הארץ איז זייער צוא בראכין פון חטאת נעורים אונ טוען תשובה אונ תפלה העלפט אים הש"י בוודאי אז ער זאל ווידער מקורב ווערין צו הש"י באמת. אונ ממילא ווערט אים הש"י מקבל זיין ברצון השגחה צו געבין אויף זיי תמיד אין זייער איינינם אונ אין אלע זאכין כמו שכתוב וישוב אל ה' וירחמהו אונ ער ווערט אים היטין פון אלע צרות נאר די תפלה אין שמע קולנו זאל זיין מקירות הלב פון טיפין הארצין מיט גרויס מרירות והכנעה בתכלית אזו ווי חנה הצדקת האט מתפלל גיוועזן וחנה היא מדברת על לבה. והיא מרת וגו'. אונ צו נפילת אפים זאל דער בעל תשובה זיך נאך מער אראפ

ווארפין

ווארפין אונ זאל אויף זיך מקבל זיין כל העונשים פון דער תורה אזו ווי אין וידוי פון ק"ש שעל המטה:

כה נאך דעם דאוונען זאל ער לערנען וואס ער קאן אפילו איין פרשה חומש אונ איין קאפיטיל פון עשרים וארבע בנביאים וכתובים אונ איין פרק אדער איין האלבין פרק משניות. אדער שו"ע אורח חיים. אונ זאל חזרין כמה פעמים אונ ווער עס איז מער למדן זאל קובע עתים לתורה זיין צו לערנען בית יוסף עם ש"ע ואחרונים בכל יום בבוקר. ובכל שבוע לילה אחת זאל ער לערנען אגאנצע נאכט עד הבוקר אונ זאל האסטין אונ זאל לערנען די מוסר וואס אין זוה"ק אונ אין ראשית חכמה בשער התשובה. אונ אז מען פאסט ביז נאך האלבין טאג ביז ויינער איינס ווערט דאס גירעכינט פאר איין תענית:

כו איין בעל תשובה באמת זאל זעהן צו עסין איין ביסיל אונ ניט מיט חמום בכדי ער זאל ניט קומען צו הום התאוה אונ קיין נחת רוח ותענוג ניט אן צו טאן זיך אין דר אכילה אונ ניט עסין פיל גריכט ווארום איין בעל תשובה דארף זיך זייער היטין ער זאל ניט מרבה חלבו ודמו זיין פון דער אכילה אדרבה ער דארף ממעט זיין חלבו ודמו מיט סיגופים צו פאר ריכטין דעם הום התאוה רעה פון זיינע חטאים:

כז נאך איין זאך איז פר האנדין וואס דר פון איז על פי רוב די סבה וואס בעלי תשובות זיינען חוזר לסורם הרע אונ ווערין ווידר נכשל אין זייער שלעכטס נאך מער אז פון תענוג האכילה שנקרא זולל. ומשקה הנקרא סובא. ער האט גרויס תאוה צו טרינקען פיל שטארקע משקים וואס עס איז זייער מחמם אונ צינט אונ ברענט דם הארץ אונ גאר דעם גוף איז דאס מחמם אונ גייען אראפ פון שכל ויראת אלהים אונ קומען צו פיל מדות רעות צו כעס מריבות והגבהת הלב מאוד וואס השי"ת האט דאס פיינט זייער. ווי עס שטייט אין פסוק אונ אין פיל ספרים אז דר סובא זיין איז מוכן לכל עבירות ווייל זייא קומען צו עבירות חמורות ח"ו:

כח איין בעל תשובה זאל זיך פאר היטין ניט צו שלאפין ביי טאג באלד נאך דעם עסין. ווארום דר הום האכילה איז אין שלאף מרבה הום הדם קאן ער קומן צו שלעכטע מחשבות ומקרות כידוע בכן זאל ער באלד נאך דער (סק"מ ס')

אכילה ניט שלאפין בערך איין שעה אז יותר אונ זיך צו ברעכין די הארץ פון דעם וואס ער פילט ביי זיך גראבקייט פון דר אכילה ושתיה אונ זאל זעהן צו טאן איין עבודה פון איין טרחה. אונ ער זאל זייער שטארק זיין ביי זיך ווארום עס שטייט אז מען עסט ניט מיט תאוה אונ מען בענטשט השי"ת וואס ער איז זן ומפרנס כו' אזו ניט אים השי"ת אז פון דעם כח וואס פון דר אכילה דוקא זאל ער האבין גרויס כח צו זיין איין סור מרע ולהזדרז במצות ובמעשים טובים מיט איין לב שלם. ובפרט אז מען גיט צדקה נאך דעם בענטשין דאס איז אגרויסער תיקון להנשמה. ומכ"ש צדקה תציל ממות איז מציל פון מות הגשמי אונ פון מות הרוחני כמו שכתבנו לעיל דיא צדקה דארף מען געבין אין צוויי ציימן. איין צייט איז פארין דאוונען אזו וויא דוד המלך ע"ה האט גיזאגט אני בצדק אחזה פניך אונ די אנדערע צייט איז נאך דעם עסין אדער פארין עסין אזו ווי עס שטייט אין ספרי יראה אונ ער זאל מהדר זיין צו זאגין אלע טאג מאה ברכות אונ דאס למען השם אלע רגע צו דר מאנען זיך אז ער איז דער קנעכט פון השי"ת. דרום ברויכט ער מהדר צו זיין צו גיפינען אלע רגע איין מצוה ועבודה צו השם יתברך דהיינו לפחות אויף צו שטיין פר אלמדן אונ צו זעהן טאמער האט ער צייט ער זאל אוועק נעמען פון זיין פרנסה צו לערנען אדער זאגין פיל קאפיטליך תהלים וכיוצא בו. דר כלל איז למען השם ניט צו פר געסין אז ער איז דר קנעכט פון השי"י אזו וועט ער גיהאלפין ווערין פון השי"י צו דינען אים:

גם זאל דער בעל תשובה אונ איטליכער ירא אלהים ניט פאר געסין שהבטלה מביאה לידי תאוה וזמה אונ זאל מיט זריזות עוסק זיין במלאכתו או במסחרו באמונה ובלי שום רמיה נגד שום אדם ח"ו. והנהגה מת"ע כמו אשריו וטוב לו בעולם הזה ובעולם הבא:

אונזערע חכמים לערנען אונז אז מען זאל טאן איין מצוה מיט שמחה אונ ניט מיט קיין טרויערקייט דען עס זיינען פיל הינדערנעש אונ שוועריקייטין פאר האנדין וואס מאכן דעם מענטשין שווער זיינע גלידר ער זאל קיין מצוה ניט טאן דרום האט יהודה בן תימא גיזאגט מען גיהער זיך צו שטארקין ווי איין לייב אוועק צו שטויסין דם יצר הרע בכדי ער זאל טאן די מצות מיט זריזות:

תשעה באב טאר מען ניט עסין ניט טרינקען ניט וואשן זיך ניט שמירן זיך, קיין שיך ניט טראגין אונ מען טאר ניט לערנען ניט אין תנ"ך ניט אין תורה שבע"פ וואורום די רייד פון די תורה דר פרייט די הארץ גאר מען מאג לערנען אין ירמיה אין די שלעכטע נבואות זיינע אונ איוב עס גיפינט זיך אין זיי גוטע נבואות דארף מען זיי איבר היפין. אונ אזו אז עס גיפינט זיך אין זיי שלעכטס אויף די עו"ג דארף מען זיי אויך איבר היפין. אונ מען מאג לערנען דעם ספר איוב אונ מדרש איכה אונ דעם פרק אלו מגלחין וואס אין די מסכת מו"ע קטן. וואורום דארטן רעט וועגין די דינים פון איין אבל. אבר מען טאר זיך ניט מפלפל זיין אין זיי. אונ אפילו טראכטן אקשיא טאר מען אויך ניט אונ אפילו אין די שלעכטע נביאות וואורום דאס אלץ דר פרייט די הארץ. אונ מען טאר ניט פסקנן אשאלה סיידין וואס מען דארף פר אקראנקן די זעלביגע צייט. אונ דר חזן וואס לייענט מאג ער איבר לייענן די פרשה איידר ער לייענט. אונ מען מאג לייענן דעם סדר פון דאוונן אונ אפילו איזהו. אונ מען טאר ניט לערנען מיט קינדר אפילו די שלעכטע נבואות כדי זיי זאלין וויסן אז דאס איז אשבחה פאר זיי אבר מען מאג זאגין פר זיי די שלעכטע נבואות אונ דעם חורבן כדי צו ברעכין די הערצר פון די קינדר. ע"כ האבן מיר גישטעלט דעם חורבן בית המקדש אויף עברי טייטש כדי מען זאל וויסן וואס מען האט אן גיוואורין אונ דר פאר וועלין מיר זוכה זיין צום בנין בית המקדש במהרה בימינו אמן:

חורבן בית המקדש

אמר רבי יוחנן רבי יוחנן זאגט מאי דכתיב וואס מיינט דר פסוק אשרי אדם מפחד תמיד וואול דעם מענטשין וואס פארכט זיך תמיד דס איז גימיינט ווען ער וויל עפעס טאן טראכט ער וואס דר פון קאן ארויס קומן וואורום ווען איין מענטש באטראכט זיך ניט קען פיל בייז דר פון ארויס קומן. דאס בית המקדש איז דורך דעם חרוב גיווארין וואס אונזערע עלטערין האבין זיך ניט באטראכט דען עס איז גיוועזן איין מענטש וואס האט גיהייסין קמצא אונ דר אנדערער האט גיהייסין בר קמצא איבער די צוויי איז ירושלים חרוב גיווארן. אונ פון וועגן איין האן מיט איין הון איז חרוב גיווארין דיא חשובע שטאט טור מלכא. אונ פון וועגין איין אקס פון אוואנין איז חרוב גיווארין די שטאט ביתר דען אין ירושלים איז גיוועזן איין מענטש וואס זיין ליב האבר איז גיוועזן קמצא אונ זיין פיינט איז גיוועזן בר קמצא איין מאל האט דר מענטש גימאכט איין סעודה אונ האט גישיקט זיין קנעכט ער זאל אים רופין אויף דר סעודה זיין ליב האבר קמצא אונ דר קנעכט האט ניט רעכט דר הערט אונ האט גירופין בר קמצא אונ ווי דר מענטש איז אריין גיקומן אין שטוב אונ האט גיפונן זיין פיינט בר קמצא זיצט ביי דר סעודה האט ער צו אים גיזאגט דו ביסט דאך מיין שונא פון לאנג אן וואס האסטו דא צו טאן אויף מיין סעודה שטיי אויף אונ גייא ארויס האט בר קמצא צו אים גיזאגט איך בעט דיך ווייל איך בין גיקומען טוא מיר די חרפה ניט אן איך וועל דיר בצאלין וואס איך וועל עסין אונ טרינקען. ענטפערט דר מענטש

איך וויל דיר דא ניט האבין. זאגט דער בר קמצא איך וועל דיר באצאלין וויא פיל איין האלבע סעודה טרעפט אן לאז מיך זיצין זאגט ער איך וויל דיך ניט. זאגט ער איך וועל דיר געבין וואס די גאנצע סעודה טרעפט אן טוא מיר די חרפה ניט אן. האט ער גיזאגט איך וויל ניט אונ האט אים אן גינומן ביי דר האנט אונ האט אים ארויס גיפירט. האט בר קמצא גיזאגט עס איז דאך פיל חשובי רבנים גיזעסין אונ האבין אים ניט גיווערט מן הסתם איז זיי גיהא מען זאל מיר איין חרפה אן טאן דרום וועל איך גיין צום קיסר אונ וועל איבער זיי אלע איין מסירה געבין. אונ איז גיגאנגען צום קיסר אונ זאגט די יהודים האבין אין דיר סורד גיוועזן. האט דר קיסר גיזאגט ווער זאגט עס טאמער איז דס ליגין. זאגט בר קמצא שיק קיין ירושלים איין קרבן זייא זאלין פון דיינט וועגין מקריב זיין וועסטו זעהן אויב זיי וועלן דאס מקריב זיין. האט דר קיסר גינומען איין קאלב אונ האט דאס גישיקט מיט אים איז ער גיגאנגען אונ האט אין קאלב גימאכט איין מום אין די לעפצין וואס ביי אונז הייסט דס איין מום אונ מען טאר דאס ניט מקריב זיין אונ ביי דיא רומים הייסט דאס קיין מום ניט אונ מען מעג דאס מקריב זיין אונ ער האט דאס דרום גיטאן כדי זיי זאלין זיך ניט קענן פאר ענטפערין פר דעם קיסר דאס דס קאלב האט איין מום גיהאט דרום האבין זיי דס ניט מקריב גיוועזן אונ אז בר קמצא איז גיקומען מיט דעם קאלב האבין די רבנים דס גיוואלט מקריב זיין כדי מען זאל ניט דר צארענען דעם

קיסר האט ר' זכריה גיזאגט לייט וועלין זאגן איין בהמה מיט איין מום איז מען מקריב אויף דעם מזבח האבין זיי גיוואלט דעם בר קמצא הרגנן כדי ער זאל ניט גיין זאגין דעם קיסר אז מען האט דאס קאלב ניט מקריב גיוועזן האט רבי זכריה גיזאגט לייט וועלין זאגן דר וואס מאכט איין מום אין אבהמה וואס מען דארף זיא מקריב זיין דארף מען אים טייטין איז דער בר קמצא גיגאנגען אונ האט דאס קאלב ווידר גיבראכט צום קיסר אונ האט גיוויזן, דאס די יהודים האבין אין אים מורד גיוועזן האט רבי יוחנן גיזאגט דם פרומקייט אונ דאס נידערקייט פון רבי זכריה האט חרוב גימאכט דעם בית המקדש ווייל ער האט ניט גיזאגט דאס קאלב מקריב זיין אונ ניט דעם בר קמצא הרגנן. אזו האט דר קיסר גישיקט דעם נירון קיסר אויף ירושלים אונ אז ער איז גיקומען נאהענט פון ירושלים האט ער גיוואלט זיין מזל פרובין אונ האט גישאסין איין פייל קיין מזרח האט זיך דיא פייל אומגיקערט אונ איז גיפאלין קיין ירושלים דר נאך האט ער גישאסין קיין מערב איז ווידר די פייל גיפאלין קיין ירושלים אויף וועלכער זייט ער האט גיווארפין איין פייל איז זיא אלין גיפאלין קיין ירושלים האט ער פאר שטאנען דאס ער וועט די שטאט איין נעמן. דר נאך האט ער גיפונען אקליין קינד זאגט ער צו אים זאג מיר אפסוק וואס דוא האסט היינט גילערינט דען ער האט דורך דעם אויך גיוואלט זיין מזל פרובין וואס פאר אפסוק דס קינד וועט אים זאגן. האט דאס קינד אים גיזאגט דעם פסוק ונתתי את נקמתי באדום ביד עמי ישראל דס איז טייטש גאט זאגט איך וועל נקמה טאן אין אדום דורך מיין פאלק ישראל כלומר אז אדום וועט דאס בית המקדש חרוב מאכין אונ וועט די ישראל אין גלות האלטין וועל איך גאט דר נאך אין זיי איין נקמה טאן. האט דר נירון קיסר גיזאגט גאט וויל זיין הויז חרוב מאכין אונ וויל דר נאך אנקמה טאן אין דעם וואס וועט דאס חרוב מאכין אזו איז ער אוועק גילאפין אונ האט זיך מגייר גיוועזן איז פון אים ארויס גיקומן רבי מאיר. האט דר קיסר גישיקט איין אנדערן ער האט גיהייסין אספסינוס איז ער גיקומען אונ האט באלעגערט די שטאט דריי יאר אונ האט איר ניט גיקענט טאן אונ אין ירושלים זיינען גיוועזן דריי עשירים איינר האט גיהייסין נקדימון בן גוריון דר אנדערער האט גיהייסין בן כלבא שבוע דר דריטר האט גיהייסין בן ציצית הכסת אונ דאס איז ניט גיוועזן זייערע רעכטע נעמן. דר ערשטר האט

דרום גיהייסין נקדימון בן גוריון ווייל עס איז אים גישעהן איין נס דאס די זון האט פון זיינט וועגין גישיינט לענגער ווי זיא דארף דען דיא ישראל פלעגין אויף גיין קיין ירושלים דרייא מאל אין יאר, אום פסח אונ אום שבועות אונ אום סוכות. איין מאל זיינען די ישראל אויף גיגאנגען אונ האבין ניט גיהאט קיין וואסער צו טרינקען איז גיגאנגען דר בוני בן גוריון צו איין שררה וואס האט גיהאט צוועלף ברונן וואסר אונ האט צו אים גיזאגט לייא מיר דיא ברונן וואסר ביז אין דר צייט אונ ווען איך וועל דיר אין דר צייט קיין וואסער ניט אפ געבין וועל איך דיר פאר איטליכין ברונן איין צעהענטין גאלד געבין אונ די צייט איז אוים גיגאנגן אונ קיין רעגין איז ניט גיגאנגען צו דר פילן דיא ברונען מיט וואסער. אין דר פריא פון דעם הינטערשטין טאג האט דער שררה צו אים גישיקט ער זאל אים דאס געלט צו שטעלין אדר וואסר. האט בוני גיענטפערט דר טאג איז נאך גרוים עס קאן נאך פיל רעגין זיין דיא דיינע ברונען זאלין פול ווערין האט דר שררה דר פון גילאכט אונ האט גיזאגט דאס גאנץ יאר איז קיין רעגין ניט גיגאנגען אונ היינט וועט רעגענען אונ ער איז זייער פריילך גיווען ער האט גימיינט ער וועט גיוויס געלט נעמן אונ איז פאר שמחה גיגאנגען אין מרחץ אריין אונ דר צדיק בוני איז גיגאנגען אין בית המקדש אריין אונ האט זיך אן גיטאן איין טלית אונ האט תפלה גיטאן אונ האט גיזאגט רבונו של עולם עס איז גיוואוסט פאר דיר דאס איך האב דאס ניט גיטאן פון מיין כבוד וועגין אונ ניט פון מיין עלטערינס כבוד וועגין נאר פון דיין כבוד וועגין כדי די ישראל וואס זיינען עולה רגל קיין ירושלים זאלין האבין צו טרינקן. אזו באלד איז גיקומען איין גרויסער רעגין דאס אלע ברונען זיינען פול גיווארין מיט וואסער אונ עס איז נאך איבעריגע גיוועזן אונ דער שררה איז פון דעם באד ארויס גיגאנגען אונ בוני איז פון דעם בית המקדש ארויס גיגאנגן אונ האבין זיך באגעגינט האט בוני גיזאגט צום שררה גיב מיר געלט ארויס דס איך האב דיר מער וואסר גיגעבין ווי איך האב ביי דיר גינומן האט דר שררה גיזאגט איך ווייס גיוויס דאס דער רעגין איז נאר גיגאנגען פון דיינט וועגין אבר איך האב דאך איין טענה דאס דו מזט מיר דאס געלט געבין דען דיא זון איז שוין לאנג אונטר גיגאנגען אזו האט זיך שוין די צייט אויס גילאזט אונ דר רעגין איז גיגאנגן אין מיין רשות. איז דר צדיק בוני ווידר גיגאנגן

אין

אין בית המקדש אונ האט ווידר תפלה גיטאן אונ האט גיזאגט רבונו של עולם איך בעט דיר וייז אויף דר וועלט דאס מיר זיינען דיין פאלק אונ אזו ווי דו האסט מיר איין נס גיטאן מיט דעם רעגין טו מיר איין נס מיט דר זון אז זיא זאל ווידער אן הייבין צו שיינען אזו באלד איז גיקומן אווינט אונ האט צו שפרייט די וואלקינס אונ די זון האט ווידר אן גיהייבין צו שיינן אזו האט דר שררה גיזאגט היינט קען איך דיך ניט פאגען ווייל די זון שיינט דרום האט ער גיהייסן נקדימון דאס איז טייטש שיינען דאס פון זיינט וועגין האט די זון גישיינט אבער זיין רעכטער נאמען איז גיוועזן בוני. דר אנדערער האט דרום גיהייסן בן כלבא שבוע ווייל דר וואס איז צו אים אריין גיגאנגען הונגעריג ווי איין הונט איז זאט ארויס גיגאנגען זאט דען כלבא איז טייטש איין הונט אונ שבוע איז טייטש זאט. דר דריטר האט דרום גיהייסן בן ציצית הכסת ווייל זיינע ציצית האבין זיך אים נאך גישלעפט ביז דר ערד. איינער פון די דריי עשירים האט גיזאגט איך וועל די גאנצע שטאט שפייזין מיט ווייץ אונ גערשטין. דר אנדערער האט גיזאגט איך וועל די גאנצע שטאט שפייזין מיט וויין אונ בוים איל. אונ דר דריטער האט גיזאגט איך וועל זיי שפייזין מיט האלץ. האבין די חכמים גילויבט צו דעם וואס האט גיגעבין האלץ דען צו איין מאס ווייץ מוז מען האבן פיל מעסטליך האלץ אונ רב חסדא האט אלע זיינע שליסלען גיגעבין צו זיין קנעכט נאר דעם שליסל פון האלץ האט ער ניט גיגעבין צו זיין קנעכט אונ די עשירים האבין גיהאט צו שפייזין די שטאט איין אונ צוואנציג יאר אונ אין שטאט זיינען גיוועזן פיל שלעכטע לייט האבין דיא חכמים גיזאגט לאמיר ארויס גיין פון דער שטאט צו שלום מאכין מיט זיי האבין די שלעכטע לייט ניט גיוואלט אונ האבין גיזאגט לאמיר בעסר גיין מיט זיי מלחמה האלטין האבין די חכמים ניט גיוואלט דען זיי האבין גיוואוסט דאס מען וועט ניט באגליקן אזו זיינען דיא שלעכטע גיגאנגען אונ האבין פאר ברענט די אוצרות פון ווייץ אונ גערשטין כדי מען זאל ניט האבן וואס צו עסין אזו וועלין זיי מוזין גיין מלחמה האלטין אונ עס איז גיווארין איין גרויסר הונגר אין שטאט. אבא סיקרא איז גיוועזן דר עלצטר פון דיא שלעכטע לייט וואס זיינען גיוועזן אין ירושלים אונ ער איז גיוועזן איין זון פון דער שוועסטער פון רבי יוחנן בן זכאי אזו האט רבי יוחנן נאך אים גישיקט אונ האט גיהייסן ער זאל צו אים קומען בסוד דאס קיין מענטש זאל דר פון ניט וויסין איז ער גיקומן האט רבי יוחנן צו אים גיזאגט ווי לאנג נאך וועט איר ניט לאזן שלום מאכין מיט דעם קיסר אונ איר טייט די גאנצע וועלט אין הונגער ווייל מען האט ניט וואס צו עסין האט אבא סיקרא גיזאגט וואס זאל איך טאן ווען איך וועל זייא עפעס זאגין וועלין זייא מיך הרגנן האט רבי יוחנן צו אים גיזאגט גיב מיר איין עצה ווי אזו איך זאל קענן פון דר שטאט ארויס גיין צו דעם קיסר טאמר וועל איך עפעס קענען מציל זיין האט אבא סיקרא צו אים גיזאגט טו אזו מאך דיך קראנק אונ די גאנצע שטאט וועט גיין דיך מבקר חולה זיין אונ דיינע תלמידים זאלין ארום דיר שטיין גליך ווידו ביסט גוסס אונ נעם פליש פון איין נבילה אונ ליג לעבין דיר וואס דאס שטינקט אזו וועט מען מיינען דו ביסט גישטארבן וועלן זיי דיך ארויס לאזין מען זאל דיך צו קבורה ברענגען אונ לאז דיר קיין אנדערער ניט טראגן נאר דיינע תלמידים כדי מען זאל ניט וויסן דס דוא ביסט לעבעדיג דען איין לעבעדיגער איז גרינגער פון א טויטין האט רבי יוחנן אזו גיטאן אונ זיינע תלמידים האבין אים גיטראגין אונ אז זיי זיינען גיקומן צום טויער האבן די שלעכטע לייט אים גיוואלט שטעכין צו פרובין אויב ער לעבט ניט האט אבא סיקרא גיזאגט די עובדי כוכבים וועלין זאגין זייער איינגעם רבי האבן זיי גישטאכן. האבין זיי אים גיוואלט שטויסין האט אבא סיקרא גיזאגט דיא עובדי כוכבים וועלין זאגין זייער איינגעם רבי האבין זייא גישטויסן. אזו האבין זיי גיעפינט דעם טויער אונ מען האט אים ארויס גיטראגין אונ אז ער איז ארויס גיקומן איז ער גיגאנגען צום קיסר אונ זאגט צו אים פריד אויף דיר מלך פריד אויף דיר מלך האט דר קיסר גיזאגט צו רבי יוחנן דו ביסט צוויי מאל חייב מיתה איין מאל איך בין ניט קיין מלך אונ דו רופסט מיר מלך אזו שפעטשטו פון מיר דאס אנדערע ווען איך בין יא איין מלך וואריום ביסטו ביז אהער צו מיר ניט גיקומן האט רבי יוחנן צו אים גיזאגט דו ביסט גיוויס איין מלך דען איך ווייס דאס ירושלים אונ דער בית המקדש וועט איבער גיענטפערט ווערן אין דיין האנט אונ מיר לערנן אפ פון איין פסוק דאס דר בית המקדש וועט נאר ווערין איבער גיענטפערט אין דר האנט פון איין מלך אזו ווערסטו גיוויס איין מלך זיין אונ דאס וואס דו זאגסט ווארום בין איך צו דיר פריער ניט גיקומן די שלעכטע לייט וואס אין דר שטאט האבין מיך ניט גילאזט גיין האט דר קיסר גיזאגט ווען איינער האט איין פאס מיט

האניק אונ איין שלאנג איז ארום איר ארום גיוויקעלט דס דורך איס קען מען דעם האניק ניט נעמען אזו צו ברעכט מען די פאס צו נעמען דעם האניק אזו אויך וואלסטו גדארפט דעם מויער צו ברעכען כדי דו זאלסט קענן ארויס קומען האט רבי יוחנן שטיל גישוויגן אונ האט ניט נקענט ענטפערן האט רבי עקיבא גזאגט עס איז אין רבי יוחנן מקוים גווארן דר פסוק משיב חכמים אחור ודעתם יסכל דאס איז טייטש גאט פר קערט די קלוגע הינטר זיך אונ זייער דעה טוט ער פר נארישען דען ווען עס קומט אויף דעם מענטשין חלילה ביז קען ער זיך ניט פר היטין מיט זיין חכמה אזו אויך האט רבי יוחנן ניט גקאנט ענטפערן דעם קיסר דען ער האט אים גיזאלט ענטפערן מען נעמט איין צוואנג אונ מען נעמט אראפ די שלאנג אונ מען לאזט די פאס גאנץ אזו האב איך אויך גווארט איך זאל די שלעכטע לייט איבער קומען אונ די שטאט זאל גאנץ בלייבן אונ איך וועל מיט דיר שלום מאכן אונ ווי ער האט מיט אים אזו גרעט איז גקומען איין שליח פון רום אונ זאגט צו אים דר קיסר איז גשטארבן אונ די גרויסע לייט פון רום באגערן דיך פר איין קיסר האט ער גהאט אן גטאן איין שוך אונ האט גוואלט אן טאן דעם אנדערן האט ער ניט גיקענט ארויף גיין האט ער דעם שוך געוואלט אויס טאן האט ער ניט גיקענט אראפ האט דער קיסר גיזאגט וואס איז דאס האט רבי יוחנן גיזאגט צום קיסר זיי דיך ניט מצער דען דיר איז איין גוטע בשורה גיקומען איז דיין ביין פעט גיווארן אזו ווי אין פסוק שטייט שמועה טובה תדשן עצם איין גוטע בשורה מאכט פעט דעם ביין זאגט דער קיסר וואס זאל איך טאן דאס דר שוך זאל אראפ האט רבי יוחנן גזאגט לאז פר בייא דיר גיין דיין פיינט וועט דר ביין מאגער ווערין דען אזו שטייט אין פסוק ווען איינער זעהט איין שונא פאר זיך פאר גיין ווערט זיין ביין מאגר האט דר קיסר אזו גטאן איז אים דר שוך אראפ האט דר קיסר צו אים גזאגט ווען דו ביסט אזו קלוג ווארום ביסטו צו מיר פריער ניט גיקומען האט רבי יוחנן גזאגט איך האב דאך דיר גיזאגט דס איבר די שלעכטע האב איך ניט גיקאנט קומן האט דר קיסר צו אים גזאגט איך האב דאך דיר אויך גיזאגט דאס דו האסט גידארפט דעם מויער צו ברעכן. אונ איצונד וועל איך אוועק גיין אונ וועל איין אנדערין איף מיין ארט שיקין נאר בעט עפעס פון מיר וועל איך דיר טאן האט רבי יוחנן צו אים גיזאגט גיב מיר

סקמים ס'

די שטאט יבנה אונ די חכמים וואס זיינן אין איר דאס דו זאלסט זיא ניט חרוב מאכן אונ לאז לעבן די משפחה פון רבן גמליאל דען ער איז פון דער משפחה פון דוד המלך אונ גיב מיר איין דאקטר צו היילין רבי צדוק דען ט רבי צדוק זיינן די גדערים ווארן איין גשרומפן פון וועגן פיל פאסטן וואס ער האט גיפאסט דאס דער בית המקדש זאל ניט חרוב ווערן. האט רבי עקיבא גיזאגט גאט האט אים דא אויך זיין שכל צו גינומען דען ער הט גדארפט צו בעטין דאס ער זאל אויף ירושלים קיין מלחמה ניט האלטן אבר רבי יוחנן האט זיך גטראכט ווען ער וועט אזוי גרויסע זאך אן כומן וועט ער אפילו אקליינע זאך אויך ניט טאן וויל ער וועט ברוגז ווערן, איך וועל בעסער אקליינע זאך אן מוטין אזוי וועט ער דאס גיוויס טאן . מרתא בת ביתוס איז גיוועזן די רייכסטע פון ירושלים האט זיא גזאגט צו איר קנעכט גייא אויף דעם מארק אונ קויף מיר ווייסע זעמיל מעל. איידר ער איז גקומען אויף דעם מארק איז אלץ פאר קויפט גיווארן איז ער גיקומען אונ זאגט קיין ווייסע זעמיל מעל איז ניט דא . פראסטע ווייסע מעל איז דא. האט זיא גיזאגט גיי קויף . איידר ער איז דר גאנגן האט ער די ווייסע מעל אויך פר זאמט איז ער ווידר גיקומען אונ זאגט קיין ווייסע מעל איז שוין אויך ניט דא נאר גראבע מעל איז דא . האט זיא גזאגט גיי קויף . איידר ער איז דר גאנגען האט ער די גראבע מעל אויך פאר זאמט איז ער גקומען אונ האט גזאגט קיין גראבע מעל איז אויך ניט דא גערשטין מעל איז דא. האט זיא גזאגט גיי קויף . איידר ער איז דר גאנגן האט ער די גערשטין מעל אויך פאר זאמט. זיא האט נאך ניט גהאט אן גטאן אירע שיך אזו האט זיא גזאגט צו איר קנעכט איצט וועל איך אליין גיין זעהן טאמער וועל איך עפעס קריגן עסין אונ ווי זיא איז גגאנגן האט זיך באהעפט צואה פון אבהסה אן אירע פיס איז זיא דר פון גשטארבין וויל זיא איז זייער איידיל גיצויגן גיווארין אונ אמאל ווען זיא איז דר פון ניט גישטארבן נאר זיא האט אויף גיגעסין די פייג פון רבי צדוק אזוי איז זיא דר פון גישטארבין דען רבי צדוק האט גיוואוסט דאס דער בית המקדש וועט חרוב ווערן אזו האט ער גיפאסט פערציג יאר דאס דר בית המקדש זאל ניט חרוב ווערן אונ ווען ער האט גיגעסין האט מען פון אויסען די פייג גיזעהן וואס ער האט גיגעסן אונ אלע נאכט ווען ער דאס גיזאלט אן בייסן האט מען אים

גיבראכט

גיבראכט אפיינ האט ער זיא אויס גיזויגין אונ האט זיא דר נאך אוועק גיווארפין . די פיינ האט מרתא גיפונן אונ האט זיא אויף גיגעסין פר גרויס הונגר אונ איז דר פון גישטארבין פאר מיאוסקייט אונ אז זיא האט גיוואלט שטארבין האט זיא גיהייסן נעמן איר גאלד אונ זילבר אונ ווארפן אין דיא גאסן אונ האט גזאגט וואס דארף איך דאס נאך דעם טויט אזו איז מקוים גוואהרן דר פסוק זייערע זילבר אונ גאלד וועלן זיי ווארפן אין די גאסן אונ דר קיסר איז גיגאנגן קיין רום אונ האט גישיקט טיטוס הרשע אונ אז ער איז גקומן האט ער די שטאט איין גנומן אונ האט גזאגט וואו איז דר גאט פון ישראל וואס זיי פר זיכערן זיך אין אים ווארום קומט ער זיי ניט העלפן אונ וואס האט טיטוס גיטאן ער איז אריין גיגאנגן אין בית המקדש אין קדשי הקדשים וואס קיינר האט ניט גטארט אהין אריין נאר דר כהן גדול אום יום כפור אונ האט גנומן א ספר תורה אונ האט א"ר פר שפרייט אויף דר ערד אונ האט אויף איר שלעכץ גיטאן דער נאך האט ער גשטאכן מיט דר שווערד אין דעם פרוכת איז פון אים ארויס גיגאנגן בלוט האט דר רשע גימיינט ער האט גאט גטייט. נאך מער האט דר רשע גיטאן ער האט גימאכט פון דעם פרוכת אזו ווי א קארב אונ האט דרינן אריין גליינט אלע כלים פון דעם בית המקדש אונ האט דאס גיליינט אויף א שיף אונ איז גפארן פון איין שטאט צו דר אנדערע אונ האט זיך דר מיט בארימט דאס ער איז זייער שטארק דען ער האט דאס בית המקדש חרוב גמאכט אונ ווי ער איז גפארן אויף דעם ים איז גקומן אויפגם אונ האט גיוואלט די שיף דר טרינקן האט טיטוס גזאגט איך זעה דאס דר גאט פון די יהודים האט מער קיין שטארקייט ניט נאר אויף וואסר ער האט מלחמה גיהאלטן מיט פרעה האט ער אים דר טרונקן אין וואסר אונ סיסרא האט ער אויך דער טרונקן אין וואסר אונ מיך וויל ער אויך דר טרינקן אין וואסר אויב ער איז שטארק לאז ער גיין אויף דר טריקענעם מיט מיר מלחמה האלטן אזו איז ארויס גיגאנגן איין בת קול פון דעם הימל אונ זאגט דאס איינקיל פון עשו איך האב אבלין באשעפענם וואס איז קלענר פון אלע באשעפענם דאס איז אמין פליג קום אויף דר טריקענס אונ מאך מיט איר מלחמה אזו איז ער ארויס גיגאנגן אויף דר טריקענס איז אים די פליג אין דער נאז אריין גיפלויגין אונ האט אים דעם מוח זיבען יאר גילעכערט. איין טאג

איז ער פיר גיגאנגן פר אשמיד האט די פליג גהערט דעם קלאפ פון דעם האמר האט זיא זיך דר שראקין אונ איז שטיל גבליבן פון צו לעבערין האט טיטוס גיזאגט ווען עס איז דא אהילף אזו האט ער אלע טאג גידונגן אשמיד ער זאל פאר אים קלאפין כדי די פליג זאל שטיל זיין. אהייד אשמיד האט ער אלע טאג פיר גילדין גיגעבן אבער איין יהודי איין שמיד האט ער נאר ניט גיגעבן דען ער האט גזאגט עס איז דיר גינוג דאס דו זעהסט איין נקמה אין דיין פיינט. ביז דרייסיג טעג איז די פליג שטיל גיבליבן פאר דעם קול פון דעם האמר אונ דר נאך איז די פליג גיוואונט גיווארן אונ איז ניט שטיל גיבליבן פאר דעם קול פון דעם האמר ביז ער איז גישטארבן דורך דר פליג. די חכמים האבן גזאגט אז ער איז גישטארבין האט מען אים די קאפ אויף גיהאקט צו זעהן וואס דרינען איז אזו האט מען גזעהן די פליג אונ זיא איז אזו גרויס גיוועז וויא א טויב פון איאר אונ האט גיוואויגין צוויי פונט אונ דאס מויל איז גיוועזן פון קופער אונ די נעגיל פון אייזין אונ אז טיטוס האט גיוואלט שטארבין האט ער גיזאגט מען זאל אים נאך זיין טויט פר ברענן אויף אש אונ מען זאל צו שפרייטן דאס אש אויף זיבען ימים כדי דר גאט פון יהודים זאל אים ניט קאנען גפינען צו משפטין אים. עס איז גיוועזן איינר וואס האט גיהייסין אונקלוס ער איז גוועזן דר זון פון דר שוועסטער פון טיטוס האט ער זיך גיוואלט מגייר זיין האט ער צו טיטוס גיפרעגט ווער איז חשוב אויף יענער וועלט האט ער גזאגט די ישראל האט אונקלוס גיזאגט זאל איך מיך מגייר זיין אונ באהעפטין זיך אין זיי האט טיטוס גזאגט די ישראל האבין פיל מצות דו וועסט זיי ניט קענן האלטין טוא אזו וויא זיי מצער וועסטו ווערן אעלצטר , אזו ווי אין פסוק שטייט היו צריה לראש די בליידיגר פון ישראל זיינן גיווארן צו עלצטע, האט אים אונקלוס גיפרעגט מיט וואס איז מען דיך דן אויף יענער וועלט האט טיטוס גיזאגט מיט דעם וואס איך האב אויף מיר נפסקת מען זאמילט אלע טאג איין מיין אש אונ מען באשאפט מיך אונ מען פאר ברענט מיך אונ מען צו שפרייט מיין אש אויף זיבען ימים. רבי אליעזר זאגט זעט ווי אגרויסע זינד איז ווען מען איז איינעם מבייש דען ווייל מען האט דעם בר קמצא מבייש גיוועזן אונ מען האט אים פון דר סעודה ארויס גטריבין אזו האט אים גאט גיהאלפען אין זיין מסירה אונ האט פר וויסט זיין בית המקדש אונ האט

פר ברענט זיין פאליש דרום זאל איינר דעם
אנדערין ניט מבייש זיין. אונ פון וועגין איין
האן מיט איין הון איז חרוב גיווארין די שטאט
טור מלכא דען עס איז גיוועזן אמנהג ווען מען
האט גיפירט אחתן מיט אכלה אונטער דער
חופה האט מען פאר זיי גיטראגן אהאן מיט
אהון צו ווייזין זיי זאלין זיך מערין אזו וויא
הינער איין מאל איז דורך גגאנגן איין חיל פון
רום אונ האבין די הינער אוועק גינומען אזו
זיינן די יהודים אויף זיי אן גיפאלן אונ האבן
זיי גישלאגן איז דאס חיל גקומן צום קיסר אונ
האבן גיזאגט די יהודים האבן אין דיר מורד
גיוועזן איז דער קיסר גקומן אויף זיי איז גוועזן
אמענטש צווישין די יהודים וואס האט גהייסן
בר דרומא ער פלעגט געבן אשפרונג אויף
איין מייל אונ האט גיהרגת אלע וואס זיינען
גשטאנגן אין דר מייל האט דר קיסר גינומן די
קרוין אונ האט זיא גיליינט אויף דר ערד אונ
האט גיזאגט רבונו של עולם אויב דו ווילסט
איך זאל אום קומען זאלסטו מיך ניט איבער
ענטפערן מיט מיין פאלק אין דר האנט פון
איין מענטשן אונ דם בר דרומא הט זיין מויל
גישטרויכילט דען ער האט גיזאגט דוא גאט
האסט אונז פאר לאזט אונ גייסט ניט אין
אונזערע מלחמות אזו איז ער גיגאנגן אין בית
הכסא איז גיקומען אשלאנג אונ האט אים
גילאזט איין גיפט אין דיא גידערים איז ער
גישטארבין אזו האט דער קיסר גיזאגט ווייל
גאט האט מיר אנס גיטאן דרום וועל איך
איצונד דר שטאט ניט טאן אונ איז פון דער
שטאט אוועק גיגאנגן אונ אז די יהודים האבן
גיזעהן דאס דר קיסר איז אוועק גיגאנגן זיינן
זיי פריילעך גיווארין אונ האבען גיגעסין אונ
גטרונקען אונ האבן פיל ליכט אן גצונדין ביז
מען האט פר איין מייל פון דר שטאט גקאנט
זעהען דאס כתב וואס אויף דעם חותם פון
אפינגערל איז. האט דער קיסר גיזאגט די
יהודים שפעטן פון מיר אונ זיינן פריילעך אזו
האט ער זיך ווידר אום גקערט צו דר שטאט.
די חכמים האבן גזאגט דריי הונדרט טויזנט
מאן מיט בלויזע שווערדין זיינן מיט איין מאל
אין דר שטאט ארין גגאנגן אונ האבן גיהרגת
דריי טעג אונ דריי נעכט אין איין זייט שטאט
אונ אין דר אנדערער זייט שטאט האבן זיא
גיטאנצט אונ גישפרונגן אונ האבן איינר פון
אנדערן ניט גיוואוסט אזו גרויס איז זיא גוועזן.
עס שטייט אין פסוק בלע ה׳ ולא חמל את כל נאות
יעקב דאס איז טייטש גאט האט פר דארבן אונ
האט זיך ניט דר בארימט איבר אלע וואונונג

פון יעקב דאס מיינט מען נעבם התחום
טויזנט שטעט האט ינאי המלך גיהאט אונ
אין איטליכר שטאט זיינן גוועזן אזו פיל יהודים
ווי פיל עס איז ארויס גגאנגן פון מצרים אונ
דריי שטעט זיינן גוועזן וואס אין איטליכר איז
גיוועזן טאפיל ווי פון מצרים איז ארויס גגאנגן
אונ זיי האבען גיהייסין כפר סכניא אונ כפר
שחלים אונ כפר דכריא אונ זיי זיינען אלע
חרוב גווארין. עס זיינן גזעסן דריי חכמים ביי
אנאנדר האבן זיי גיזאגט ווער עס ווייס עפעס
צו זאגען פון דר שטאט כפר סכניא דר זאל
זאגין האט דר ערשטר אן גיהייבן אונ האט
גיזאגט עס איז גיוועזן אמעשה אין בחור האט
מקדש גיוועזן איין בתולה אונ זיי זיינן ביידע
גיפאנגן גיווארן צווישין די עובדי כוכבים אונ
די עובדי כוכבים האבן זיי צוא נויף גיטען
זיי זאלן מיט אנאנדר וואונן האט זיא צו אים
גזאגט איך בעט דיך דו זאלסט אין מיר ניט
אן רירען דען איך האב פון דיר קיין כתובה
ניט אזו בין איך צו דיר אסור, האט דר בחור
זיין יצר באצוואונגען אונ האט זיא ניט אן
גירירט. אונ דר אנדערער האט דר ציילט עס
איז גיוועזן אמעשה דאס עס איז גוועזן פערצי
מאס ווייץ פר אגילדין איין טאג איז גיווארין
ניין אונ דרייסיג מאס פר איין גילדן אזו האבן
זיי נאך גיזוכט פאר וועלכר עבירה עס איז
טייערער גיווארין האבן זיי גיפונען דאס איין
פאטער אונ איין זון זיינן גלעגן אום יום כפור
ביי איין בתולה וואס זיא איז גיוועזן מקודש
צו איין מענטש האט זיא דאס בית דין פאר
שטיינגט איז ווידר גיווארין פערציג מאס פאר
איין גילדין. האט דר דריטר דר ציילט אמעשה
עס איז גוועזן אמענש וואס האט פיינד גהאט
זיין ווייב אונ האט איר גיוואלט גט געבן אונ
זיא האט גהאט איין גרויסע כתובה אונ ער
האט ניט גהאט צו געבן אזו האט ער גמאכט
אגרויסע סעודה אונ האט פיל מענטשן
גיבעטין אונ האט זיי אן גיטרונקן אונ האט
זיי גיליינט אויף דעם בעט וואו זיין ווייב ליגט
אונ האט גינומן דאס ווייסיל פון איין איי אונ
האט גיווארפין צווישן זיי אונ האט גיבראכט
עדות אונ האט זיי דאס גיוויזן גלייך ווי זיא
האט מיט זיי מזנה גיוועזן כדי זיא זאל נעמען
גט אן כתובה אונ ער איז גיגאנגען צום בית
דין אונ האט דאס גיוויזן איז גוועזן צווישן
זיי איין זקן האט ער גזאגט איך האב בקבלה
גיוועזן פון מיין רבי דאס ווייסיל פון איי ווערט
הארט ווען מען האלט דאס אנטקעגן דעם
פייער אונ זרע ווערט ארין אין קלייד איין גבקען
תם

דעם פייער האט מען דעם ליילעך גיהאלטן
אנטקעגן דעם פייער איז דאס הארט גווארין
אונ איז אראפ גיפאלען אזו האט מען אים
מלקות גישלאגן ווייל ער האט גיוואלט זיין
ווייב מביש זיין אונ ער האט איר גמוזט גט
געבן מיט דר כתובה. האט איינער גיפרעגט
ווען זיי זיינען אזו פרום גוועזן ווארום זיינען זיי
חרוב גווארן האבן זיי גזאגט ווייל זיי האבן ניט
רעכט נטרויערט אויף חורבן בית המקדש.
דען אין פסוק שטייט זיי וועלן פרייליך זיין די
אלע וואס טרויערין אויף ירושלים אבער די
וואס טרויערן ניט רעכט אויף ירושלים דיא
וועלין ניט זוכה זיין צו זעהען אין דר שמחה
ווען זיא וועט גבויט ווערן. אונ פון וועגן איין
אקס פון איין וואגן איז חרוב גווארן די שטאט
ביתר דען זייער מנהג איז גיוועזן ווען ביי איינם
איז גיבארן גיווארן אזון האט ער גיפלאנצט
א טענען בוים א זכר אונ ווען ביי איינעם איז
גיבארן גיווארין א נקבה האט ער גיפלאנצט
א טענען בוים א נקבה אונ ווען מען האט זיי
חתונה גימאכט האט מען זיא פון די ביידע
בוימער א חופה גימאכט, איין מאל איז דורך
גיפארין דעם קיסרש טאכטער איז איר צו
בראכען גיווארן די אקס פון דעם וואגן האט
מען אוים גהאקט א טענען בוים אונ מען האט
איר איין אקס גמאכט זיינען די יהודים אויף זיי
אן גפאלן אונ האבן זיי גשלאגן זיינען זיי גקומן
צום קיסר אונ האבן דאס אים דר ציילט אזו
איז ער גיקומען אויף דער שטאט ביתר מיט
אכציג טויזינט היבט לייט וואס איטליבער
האט אונטער זיך גיהאט פיל חיל אונ האבן
גיהרגת מאנן אונ ווייבר אונ קינדר ביז דאס
בלוט האט גירונען אין ים הגדול וואס ער איז
גיוועזן איין מייל פון דער שטאט. די חכמים
האבן גיזאגט עס איז גיוועזן אגרויסר טייך איז
גיוועזן צוויי חלקים וואסער אונ איין חלק
בלוט פון די הרוגים וואס אין ביתר אונ זיבן
יאר האבן זיי דארפטען ניט נידארפט מיסטיגן
זייערע פעלדר ווייל דאס בלוט פון די הרוגים
איז גילעגן. רבי חייא זאגט אזקן פון ירושלים
האט מיר גיזאגט דאס אין איין טאל האט
נבוזראדן גיהרגת צוויי הונדרט אונ צעהען
טויזנט מאל צעהן טויזינט מענטשין אונ אין
ירושלים האט ער גיהרגת פיר אונ ניינציג
מאל צעהן טויזינט מענשין אויף א שטיין ביז
דאס בלוט האט גירונען צו דעם בלוט פון
זכריה הנביא דאס דיא ישראל האבען אים
גיהרגת אין בית המקדש אונ וויא נבוזראדן
האט גיזעהן דאס בלוט ווי עס זיט אונ הערט

ניט אויף האט ער גיפרעגט די יהודים וואס
פר א בלוט איז דאס וואס עס וויל ניט שווייגן
האבן זיי גיזאגט דאס איז דאס בלוט פון די
קרבנות וואס עס איז פאר נאסין גיווארין אונ
וויל ניט רוען. האט ער גיהייסין ברייגגן בלוט
פון קרבנות אונ האט דר צו צו גיגלייכט איז
דאס ניט גלייך גיוועזן האט ער גיזאגט וועט
איר מיר זאגן דעם אמת איז רעכט אונ אויב
ניט וועל איך רייסן אייער פלייש מיט אייזרנע
קאמען האבן די יהודים גזאגט וואס זאלן מיר
לייקענן מיר האבן גהאט א נביא צווישן אונז
וואס ער האט אונז גישטראפט ווייל מיר
האבן ביוז גטאן האבן מיר אים ניט געוואלט
ליידין אונ האבן אים גיהרגת אונ עס איז שוין
פיל יארן דאס בלוט וויל ניט רוען. האט
נבוזראדן גזאגט איך וועל דאס בלוט מאכין
רוען אונ האט גנומן די חשובי לייט פון ישראל
די גרויסע סנהדרין אונ דיא קליינע סנהדרין
אונ האט זיי גיהרגת אויף דעם בלוט אונ דאס
בלוט האט ניט גוואלט רוען האט ער גינומען
בחורים אונ בתולות אונ האט זיי גטייט אויף
דעם בלוט האט נאך דאס בלוט ניט גיוואלט
רוען האט נבוזראדן גינומן די קינדר פון דעם
רבי אונ האט זיי גיהרגת אויף דעם בלוט
האט דאס בלוט נאך ניט גוואלט רוען. האט
נבוזראדן גיזאגט זכריה איך האב שוין אלע
חשובי ממית גיוועזן אונ דיין בלוט וויל ניט
רוען ווילסטו איך זאל אלע ממית זיין איז
באלד דאס בלוט גיבליבין שטיל אזו האט זיך
נבוזראדן גיטראכט די ישראל האבן נאר איין
נפש ממית גיוועזן האט זיי נאט אזו גשטראפט
מכל שכן איך וואס איך האב פיל טויזינט
נפשות גיהרגת וועל איך בודאי דער פאר
גישטראפט ווערין אזו האט ער איין צואה
אהיים גשריבן אונ איז אוועק גלאפן אונ האט
זיך מגייר גיוועזן אונ איז גיווארן א גר צדק. עס
איז גיוועזן א מעשה דאס עס איז גיפאנגען
גיווארן פיר הונדרט בחורים אונ פיר הונדרט
בתולות וואס מען האט זיי גוואלט מטמא זיין
מיט זנות אונ זיי האבן דאס פר שטאנן האבן
דיא בתולות גיפרעגט דיא בחורים ווען מיר
וועלן זיך אריין ווארפן אין ים וועלן מיר האבן
א חלק לעולם הבא, האט דר עלצטר פון דיא
בחורים גיזאגט צו זיי עס שטייט אין פסוק אמר
ה' מבשן אשיב אשיב ממצולות ים גאט האט גיזאגט
איך וועל אום קערן די וואס וועלן ווערן דר
טרונקן אין טיפין ים, אונ ווי די בתולות האבן
דאס דער הערט זיינען זיי אלע אין ים אריין
גישפרונגען האבען די בחורים גזאגט ווען די

בתולות וואס זיינן דר צו באשאפן גיווארין
זיינען זיי דאך אין ים אריין גישפרונגען מכל
שכן מיר וואס מיר זיינן ניט דר צו באשאפן
גיווארין דארפען מיר בודאי אין ים אריין
שפרינגן אונ זיינן אלע אין ים אריין גישפרונגן
אויף זיי זאגן די ישראל צו גאט כי עליך הרגנו
כל היום פון דיינט וועגן ווערן מיר גיהרגת אלע
טאג. עס איז גיוועזן אמעשה איין אשה האט
גהאט זיבין זין אונ מען האט זיי גפאנגן האט
מען גיבראכט דעם עלצטן זון פאר דעם קיסר.
האט דר קיסר צו אים גזאגט בוק דיך צו דעם
בילד האט ער גיענטפערט עס שטייט אין
דר תורה דאס גאט האט גיזאגט איך בין דיין
גאט דרום וויל איך מיך ניט בוקן צו דר בילד
האט מען אים ארוים גיצויגן אונ מען האט
אים גיהרגת. דר נאך האט מען גבראכט דעם
אנדערן זון פר דעם קיסר האט דר קיסר צו
אים גיזאגט בוק דיך צו דעם בילד האט ער
גזאגט עס שטייט אין דר תורה דו זאלסט ניט
האבין קיין אנדערין גאט דרום וויל איך דיין
גאט ניט דינען האט מען אים אויך ארוים
גיצויגין אונ מען האט אים גיהרגת. דר נאך
האט מען גיבראכט דעם דריטן זון האט דר
קיסר צו אים גזאגט בוק דיך צו דם בילד האט
ער גזאגט עס שטייט אין דר תורה דו זאלסט
דיך ניט בוקין צו קיין אנדרן גאט,האט מען
אים אויך גיטייט. דר נאך האט מען גבראכט
דעם פערטן זון האט דר קיסר צו אים גזאגט
בוקדיך צו דם בילד האט ער גזאגט עס שטייט
אין דר תורה דר וואס וועט שעכטין צו איין
אנדערן גאט דר זאל ווערן פר וויסט אזו האט
מען אים אויך גיטייט . האט מען גיבראכט
דעם פינפטן זון האט דר קיסר צו אים גזאגט
בוק דיך צום בילד האט ער גזאגט עס שטייט
אין דר תורה הער צו ישראל גאט אונזר גאט
ער איז איין גאט,האט מען אים אויך גיטייט.
דר נאך האט מען גבראכט דעם זעקסטין זון
האט דר קיסר צו אים גיזאגט בוק דיך צום
בילד האט ער גיזאגט עס שטייט אין דר תורה
גאט דיין גאט איז צווישין דיר איין שטארקר
אונ איין פארכטיגר דרום וויל איך דיין גאט
ניט דינען האט מען אים אויך גטייט. דר נאך
האט מען גבראכט דעם קלענסטען זון דעם
זיבעטען האט דר קיסר צו אים גיזאגט מיין
קינד בוק דיך צום בילד האט ער גיזאגט חס
ושלום,האט דר קיסר גיזאגט פר וואס, האט
ער גיזאגט עס שטייט גאט איז אין הימל פון
אויבין אונ אויף דר ערד פון אונטען אונ עס
איז ניט דא מער קיין גאט אויך האבען מיר

סכמ"ס ס'

גישווארין דאס מיר זאלען אים ניט פר ביטן
אויף איין אנדער גאט . האט דער קיסר צו
אים גיזאגט זעה דיינע ברידער האבין לאנג
גילעבט אונ האבן פיל גוטס שוין גיהאט אזו
איז קיין חידוש ניט וואס זיי האבן זיך גלאזט
אום בריינגן אבער דו האסט נאך ניט גיהאט
קיין גוטס אונ ביסט נאך יונג לאז דיך ניט
ממית זיין אונ טוא מיין ווילן אזו וועל איך דיר
פיל גוטס טאן. האט דאס קינד גיזאגט עס
שטייט גישריבין גאט וועט קיניגין ביז אייבית
אונ איר עובדי כוכבים מיט אייער מלוכה
וועלן אלע פר שטערט ווערן היינט לעבסטו
אונ מארגן שטארבסטו וואס ביכטו מיט אער
דיין גוטס אבר גאט איז ביז אייביג.האט דר
קיסר צו אים גזאגט זעה ווי דיינע ברידר ליגן
טויט פאר דיר באטראכט דיך אונ טוא מיין
ווילן איך וועל נעמן איין פינגעריל אונ וועל
אראפ ווארפן אויף דר ערד אונ בייג דיך אין
נאך דעם פינגעריל כדי לייט זאלען מיינן דו
בוקסט דיך צום בילד אונ ביסט מקיים מיין
גיבאט.האט דאס קינד גיזאגט וויא גישריען
אויף דיר קיסר דו נאר ווילסט האבן איך זאל
מיך בוקין פון לייטינס וועגן דען דו שעמסט
דיך פר לייטן אונ ווי זאל איך מיך ניט שעמן
אונ פארכטן פאר דעם מלך מלכי המלכים
הקדוש ברוך הוא וואס ער לעבט אייבית אונ
ער איז דר באשעפער פון דר גאנצר וועלט .
זאגט דר קיסר איז דען דא איין גאט אויף דר
וועלט . זאגט דאס קינד דו שוטה ווען ניט
אונזר גאט וויא וואלט גיווארין באשאפין די
וועלט. ביי דיין בילד שטייט גשריבן ער האט
איין מויל אונ קען ניט ריידין ער האט אויגן
אונ קען ניט זעהן ער האט אויערן אונ קען
ניט הערין ער האט פיס אונ קען ניט גיין ער
האט הענד אונ קען מיט זיי ניט טאן אבער
ביי אונזר גאט איז אלין פאר קערט.זאגט דר
קיסר ווען אייער גאט איז אזו שטארק ווארום
איז ער אייך ניט מציל פון מיין האנט אזו
ווי ער האט מציל גוועזן חנניה מישאל עזריה
פון דעם קאליך אויבין וואס נבוכדנצר האט
זיי אריין גווארפן. האט דאס קינד גיענטפערט
חנניה מישאל ועזריה זיינען פרום גיוועזן אונ
זיינען ניט חייב גיוועזן דעם טויט. אונ נבוכדנצר
איז איין רעכטר מלך גיוועזן דרום האט גאט
דורך אים איין נס גיטאן אבער דו ביסט ניט
ראוי דר צו אונ מיר זיינן חייב דעם טויט פון
וועגן אונזערע זינד ווען דו וועסט אונז ניט
טייטן איז פר האנדן פיל שלוחים צו גאט וואס
קאנען אונז ממית זיין אבער גאט וועט דיך
לסוף

לסוף אין דיר נוקם זיין פון וועגן אונזר בלוט
אזו באלד האט דר קיסר אים גיהייסן הרגענן
האט די מוטר גיזאגט צום קיסר גיב מיר מיין
קינד לאס איך אים האלזן אונ קושין פר זיין
טויט האט מען איר דאס קינד גיגעבן האט
זיא גיזאגט צום קיסר איך בעט דיך לאז מען
מיך פריער טייטן האט ער גיזאגט איך טאר
דאס ניט טאן דען עס שטייט אין דר תורה
איין מוטער מיט איין זון זאלסטו ניט קוילען
אין איין טאג . האט די מוטר צו אים גיזאגט
דו שוטה האסטו דען מער קיין עבירה ניט
גיטאן אונ מען האט דאס קינד גיהרגת אזו
האט די מוטער גיזאגט ליבע קינדר גייט צוא
אברהם אבינו אונ זאגט אים ער האט גיבויט
איין מזבח אונ הט זיין זון יצחק גיוואלט שעכטן
אויף אים אונ איך האב גיבויט זיבן מזבחות
אונ האב זיבן זין מקריב גיוועזן. ער איז נאר
גיפרובט גיווארין אונ איך האב דיא מעשה
גיטאן . די חכמים זאגין די זיבעטע קינד איז
גאר צוויי יאר מיט זעקס חדשים אלט גיוועזן
אונ אז מען האט דם קינד גיטייט איז די מוטר
ארויף גיגאנגן אויף איין דאך אונ איז אראפ
גיפאלין אונ איז גישטארבן איז איין בת קול
גיקומען פון דעם הימיל אונ האט גיזאגט די
מוטער מיט אירע קינדער ווערט זיך פרייען
לעולם הבא. אמר רבי יוחנן רבי יוחנן האט גזאגט
פערציג סאם תפלין האט מען גיפונגען אויף
די קעפ פון די הרוגים פון ביתר אונ ניין סאם
גיהירין האט מען גיפונגען אויף אשטיין פון
ביתר: אמר שמואל שמואל האט גיזאגט פיר
הונדרט מיט איין אונ אכציג שולין איז גיוועזן
אין ביתר אזו פיל ווי סלאתי בטרעכט אונ אין
איטליכר שול איז גוועזן פיר הונדרט מלמדים
אונ איטליכר מלמד האט גיהאט פיר הונדרט
תלמידים אונ ווען איין שונא פלעגט צו קומן
פלעגן זיי אים דר שטעכין מיט טייט העלצר
אונ היינט אז דר שונא האט זיך גישטארקט
האט ער זיי איין גיוויקילט אין זייערע ספרים
אונ האט זיי מיט די ספרים פאר ברענט . עס
איז גיוועזן א מעשה דאס רבי יהושע בן חנניה
איז גיקומן קיין רום האט מען אים גיזאגט עס
איז פאר האנדין איין פיין יודיש קינד אין דר
תפיסה. איז רבי יהושע גיגאנגן אונ האט זיך
גישטעלט אויף דער טיר פון דר תפיסה אונ
האט גזאגט דעם פסוק מי נתן למשסה יעקב וישראל
לבוזים ווער האט גיגעבן צו איין רויב יעקב
אונ ישראל צוא רויבער . האט דאס קינד
גיענטפערט הלא ה' זו חטאנו לו ולא אבו בדרכיו הלוך
פר וואר גאט האט דאס גטאן ווייל מיר האבן

צו אים גיזינדיגט אונ ישראל האבען ניט
גיוואלט הערין זיין תורה. האט רבי יהושע
גיזאגט איך בין בטוח דאס דאס קינד ווערט
שאלות פסקענן צווישן ישראל . דם שווער
איך דאס איך וועל פון דאנן ניט אוועק גיין
ביז איך וועל אים אויס לייזין פר ווי פיל געלט
מען וועט וועלין פר אים אונ עס איז ניט גוועזן
קיין לאנגע צייט דר נאך ביז דאס קינד האט
שאלות גיפסקנת צווישן ישראל ער איז גיוועזן
רבי ישמעאל בן אלישע . עס איז גיוועזן איין
מעשה דאס דר זון אונ די טאכטער פון רבי
ישמעאל כהן גדול זיינן גיפאנגען גיווארין צו
צוויי כותים איין מאל זיינן די צוויי הארין זיך
צו נויף גיקומן האט איינער גיזאגט איך האב
אקנעכט וואס זיין גלייכין גיפינט זיך ניט אין
דר גאנצר וועלט זאגט דר אנדרער איך האב
אדינסט וואס איר גלייכין איז ניט דא אין דר
גאנצר וועלט האבין זיי גיזאגט לאמיר זיי צו
נויף פירין וועלין מיר זיך צו טיילין מיט דיא
קינדר אזו האבן זיי ביי נאכט צו נויף גיפירט
זיי אין אפינצטערין קאמר אונ זיי האבין ניט
גיוואוסט דאס זיי זיינען שוועסטר אונ ברידר
אזו הט ער זיך גזעצט אין איין ווינקיל אונ הט
גיוויינט אונ האט גיזאגט איך בין איין כהן
פון לויטער כהנים גדולים אונ זאל נעמן איין
שפחה אונ זי האט זיך גיזעצט אין אנדערין
ווינקיל אונ הט גיוויינט אונ גזאגט איך בין די
טאכטר פון איין כהן גדול ווי זאל איך ווערין
גינומען צו איין קנעכט אונ זיי האבן גיוויינט
די גאנצע נאכט אונ אז עס איז טאג גיווארין
האבן זיי זיך דר זעהן אונ האבן זיך דר קענט
דאס זיי זיינן שוועסטר אונ ברידר האבין זיי
אן גיהייבין צו וויינען אונ צו שרייען ביז עס
איז זיי ביידען די נשמה אויס גיגאנגן. אויף זיי
האט ירמיהו גיקלאגט אונ האט גזאגט דרויף
טוא איך ווינן מיינע אויגין טוען רינן וואסר.
עס איז גיוועזן איין מעשה דאס איינער האט
גיגעבין זיין אוינג אויף דער ווייב פון זיין רבי
וואס האט אים גילערינט איין מלאכה איין
מאל האט זיין רבי גידארפט געלט האט ער
אים גיבעטין ער זאל אים לייען האט ער צו
אים גזאגט שיק דיין ווייב צו מיר אהיים וועל
איך דיר שיקן געלט האט ער געשיקט זיין
ווייב אזו האט ער זיא ביי זיך גיהאלטען דריי
טעג איז זיין רבי צו אים גיקומן אונ האט אים
גיפרעגט וואו איז מיין ווייב וואס איך האב צו
דיר גישיקט האט ער גיזאגט איך האב זיא
באלד אהיים גישיקט נאר איך האב גיהערט
דאס זיא האט מיט בחורים מזנה גיוועזן אויף

דעם וועג האט זיין רבי צו אים גיזאגט וואס זאל איך טאן מיט איר האט ער גיזאגט ווילסטו דיך פאלגן גיב איר גט זאגט דר רבי זיא האט איין גרויסע כתובה איך האב איר ניט צו געבין האט ער גיזאגט איך וועל דיר לייען האט ער גינומען דאס געלט אונ האט איר גיגעבין גט אונ די כתובה אונ ווי באלד זיין רבי האט איר גט גיגעבען האט ער זיא גינומען פר אווייב. דר נאך איז גיקומען די צייט וואס זיין רבי האט אים גידארפט דאס געלט באצאלין האט ער אים ניט גיהאט צו בצאלין האט ער אים גיזאגט גיב מיר אפ מיין געלט האט ער געזאגט איך האב ניט האט ער צו אים גיזאגט ווען דוא האסט קיין געלט ניט זוזטו ביי מיר דינען דו זאלסט מיר דאס געלט אפ ארבעטן האט ער גימוזט ביי אים דינען אזו איז ער גיזעסן מיט זיין ווייב אונ האט גיגעסן אונ גטרונקן אונ ער האט פר זיי גמוזט שטיין אונ הט זיי די בעכר ווין אן גיגאסין איז אים די טרערן גיפאלין אין די בעכער ווין. דאס מאל איז אן גיחתמת גיווארין דאס ירושלים זאל חרוב ווערן. נאט זאל געבן דאס מיר זאלן זוכה זיין דאס ירושלים זאל ווידער גיבויט ווערן במהרה בימינו אמן: עס שטייט אין פסוק אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי דאס טוא איך גידיינקן אונ טוא פר גיסין אויף מיר מיין לייב דאס מיינט מען די ישראל זאגן צו נאט רבונו של עולם איך טוא גידיינקען דאס גוטס אונ שלוה וואס איך האב גיהאט אונ איצונד האסטו דיך פון אונז דר ווייטערט דרום טוא איך וויינען אונ זאג וועה זאל מיך געבן אזו ווי איך בין פריער גיוועזן דאס דער בית המקדש איז צווישין אונז גישטאנען אונ דוא האסט גימאכט רוען דיין שכינה צווישען אונז אונ אלע פעלקר האבן מיך גילויבט אונ ווען איך האב תפלה גיטאן אויף מיינע זינד האסטו מיר באלד גיענטפערט אונ איצונד בין איך פול מיט בושה אונ חרפה. נאך מער האב איך צער ווען איך גייא פיר פר דעם הויז וואו די זרע פון אברהם אבינו פלעגין דרינען מקריב זיין קרבנות אונ די כהנים אונ לוים האבן דיך דרינען גילויבט מיט גיזאנג אונ מיט ארגלין אונ מיט הארפן אונ איצונד איז דאס חרוב דאס פוקסין אונ אלע חיות לייפן דרינען אבר וואס זאל איך טאן מיינע זינד האבן דאס גימאכט אונ די פאלשע נביאים וואס זיינן צווישין מיר גיוועזן זיי האבן מיר אראפ גיפירט פון גוטען וועג צו דעם בייזען וועג. עס שטייט אין פסוק אין ישעיה ויקרא ה' אלהים צבאות ביום ההוא לבכי

ולמספד דאס איז טייטש נאט האט גירופן אין דעם טאג: צו גיוויין אונ צו קלאג דען אין דר צייט וואס נאט האט באגערט זיין הויז חרוב מאכין האט ער גיזאגט ווייל איך בין דרזען דרום קען דר שונא דר צו נאר ניט טאן דרום וועל איך מיינע אויגין דר פון אוועק טאן אונ וועל שווערן דאס איך זאל דרויף קיין השגחה ניט געבן ביז עס וועט חרוב ווערן אזוי האט נאט דרויף גישווארען ביי זיין רעכטע האנט אין דר צייט זיינן גיגאנגן די שונאים אין בית המקדש אריין אונ האבן עס פאר ברענט אזו האט נאט גיזאגט איצונד האב איך נים קיין וואונונג אויף דר ערד איך וועל אפ טאן מיין שכינה אונ וועל ווידר גיין אויף דעם הימל אין מיין ערשטען וואונונג. אין דר צייט האט נאט גיזאגט וואס האב איך גיטאן איך האב גילאזט רוען מיין שכינה אויף דער ערד פון וועגן ישראל אונ איצונד האבן זיי גיזינדיגט האב איך גימוזט ווידר גיין אין מיין ערשטען ארט אזו וועל איך היינט זיין צו גישפעט אין די אויגן פון די פעלקר. אין דר צייט איז גיקומען דר מלאך מטטרו"ן אונ איז גיפאלן פאר נאט אונ זאגט רבונו של עולם לאז מיך וויינען האט נאט גיענטפערט צו די מלאכים קומט מיר וועלן גיין אין מיין הויז אונ וועלען זעהן וואס דר שונא האט דרינען גטאן אזו זיינן זיי גיגאנגן אונ ירמיהו הנביא איז גיגאנגן מיט זיי אונ ווי נאט האט דס בית המקדש דער זעהן האט ער גיזאגט דאס איז בודאי מיין הויז אונ דא שונאים האבן דרינען גיטאן וואס זיי האבען גיוואלט וואו זיינן מיינע כהנים וואו זיינען מיינע פריינד אבר וואס זאל איך אייך טאן איך האב אייך געוואנט גיווארנט אונ איר האט זיך ניט גיוואלט קערין צו מיינע רייד, דר נאך האט נאט גיזאגט צו ירמיהו איך בין היינט גליך ווי איינר וואס האט אזון גיהאט אונ האט אים א חופה גימאכט אונ דר זון איז גישטארבן אין דר חופה איז ניט פר האנדין קיין גרעסערער ווייטאג דר פון אזו איז מיר גיקומן פון ביין אין ישראל אונ נאט האט גיזאגט צו ירמיהו גייא רוף מיר אברהם יצחק ויעקב אונ משה לאזן זיי אויף שטיין פון זייערע קברים אונ לאזן די וויינען דען זיי האבן פיל צו וויינען איבר זייערע קינדר. האט ירמיה גיזאגט איך ווייס ניט וואו משה איז באגראבן. האט נאט צו אים גיזאגט גייא שטעל דיך ביים דעם ירדן אונ זאג עמרם שטייא אויף אונ פאסע דיינע שאף די פיינט האבן זיי איין גישלונגען אזו באלד איז ירמיהו גיגאנגן אין דר היל וואו די אבות

לתע:

ליגן און האט גיזאגט איר אבות שטייט אויף
איר זייט ווארען באגערט צו קומען פאר גאט
האבן די אבות אים גיפרעגט וואס איז היינט
מער ווי אללע מאל האט ער גיזאגט איך ווייס
ניט דען ער האט מורא גיהאט זיי צו זאגען
כדי זיי זאלן אים ניט זאגן דו ביסט דאך נייער
נביא גיוועזן ווארום האסטו זיי ניט רעכט
גישטראפט זיי זאלן ניט זינדיגן. דר נאך איז
ירמיה פון דארטען גינאנגען און האט זיך
גישטעלט ביי דעם בארטן פון דעם ירדן און
שרייט משה בן עמרם שטיי אויף עס איז די
צייט דאס דו ביסט ווארען בגערט צו קומען
פאר גאט האט משה גיזאגט וואס איז היינט
מער ווי איין אנדער מאל האט ירמיה גיזאגט
איך ווייס ניט דען ער האט אים אויך ניט
גוואלט זאגן. איז משה גגאנגן צו די מלאכים
און זאגט צו זיי איר דינר פון גאט ווייסט איר
ניט וואס איך בין היינט ווארען באגערט פר
גאט האבן די מלאכים אים גיזאגט דו ווייסט
דען ניט דאס דער בית המקדש איז חרוב
גווארן און די ישראל זיינן פר טריבן גיווארן
אזו האט משה אן גיהייבן צו שרייען און צו
וויינן ביז ער איז גיקומן צו די אבות האבן די
אבות אויך אן גיהייבען צו שרייען און צו
וויינן ביז זיי זיינן גיקומן אין דעם בית המקדש
און זיי זיינען גינאנגען פון איין טויער צום
אנדערן און שרייען און וויינן גלייך ווי איינר
וואס איין מת ליגט פאר אים און גאט האט
גישריען און האט גיזאגט וויא וויא אין דר
צייט איז גיקומן אברהם אבינו פאר גאט און
וויינט און רייסט זיך זיינע האר און שיט אש
אויף זיין קאפ און שרייט און קלאגט און
זאגט פאר גאט ווארום בין איך ווארען פאר
ענדערט פון אללע פעלקר וואס איך בין גיקומן
צו דער שאנד און פאר שעמונג און אז די
מלאכים האבען אים דר זעהען האבן זיי אן
גיהייבין צו קלאגען שורות וויים און האבען
גיזאגט צו גאט די וועגען וואס דו האסט
גימאכט דאס ישראל זאלן אויף גיין צום רגל
קיין ירושלים ווי האסטו זיי חרוב גימאכט און
ווי האסטו פאר שוועכט די הבטחה וואס דו
האסט מבטיח גיוועזן צו אברהם אבינו וואס
ער האט דיך גימאכט דר קענן אויף דר גאנצר
וועלט דאס דו ביסט דר באשעפער פון דער
וועלט און ווי האסטו פאר שעמט די אויס דר
וויילטע היילינגע שטאט ירושלים. האט גאט
גיזאגט צו די מלאכים ווארום קלאגט איר אזו
שורות וויים. האבען די מלאכים גיזאגט פון
וועגען דיין ליבען פריינט אברהם וואס איז

גיקומען אין דיין הויז און קלאגט און וויינט
האט גאט גיזאגט פון דעם טאג אן וואס מיין
ליבער פריינט אברהם איז גשטארבן איז ער
ניט גיוועזן אין מיין הויז און וואס וויל ער
איצונד אין מיין הויז. האט אברהם גיזאגט
פאר גאט ווארום האסטו פאר טריבען מיינע
קינדער און האסט זיי איבר גיענטפערט אין
די הענט פון די בייזע היידין און זיי האבין
זיי גיטייט מיט אלערליי מיתות משונות און
דו האסט פר וויסט דאס ארט וואס איך האב
דארטען מיין זון פאר אקרבן גיבראכט. האט
גאט גיענטפערט זייא האבען געזינדיגט און
האבען עובר גיוועזן אויף כל התורה און אויף
דעם גאנצען א״ב. האט אברהם גיזאגט רבונו
של עולם ווער וועט עדות זאגן אויף ישראל
דאס זיי האבען דאס עובר גיוועזן האט גאט
גיזאגט דיא תורה זאל קומען און זאל עדות
זאגען אזו איז גיקומען דיא תורה און האט
גיוואלט עדות זאגען האט אברהם צו איר
גיזאגט מיין ליבע טאכטער דו ווילסט עדות
זאגען אויף ישראל דאס זיי האבין דיך עובר
גיוועזן ווי שעמסטו דיך ניט פאר מיינע קינדר
גידיינק אין דעם טאג וואס מען האט דיך
גיגעבן האט דיך גאט ארום גיטראגן צו אללע
פעלקער און קיינער האט דיך ניט גיוואלט
מקבל זיין ביז מיינע קינדר זייט גיקומן צום
בארג סיני און האבען דיך מקבל גיוועזן און
האבן דיך גיהערט און היינט ווילסטו איבר
זיי עדות זאגען אין זייערע צרות. אזו באלד
האט זיך די תורה גישטעלט אויף איין זייט
און האט ניט גיוואלט עדות זאגן האט גאט
גיזאגט צו אברהם לאזען קומען די צוויי און
צוואנציג אותיות פון (א״ב) און זאלען עדות
זאגן אזו באלד זיינן גיקומען די אותיות און
האבין גיוואלט עדות זאגן איז גיקומען צום
ערשטין די (א) און האט גיוואלט עדות זאגן
האט אברהם צו איר גיזאגט (א) דו ביסט
דאס ערשטע אות פון אללע אותיות און
ווילסט עדות זאגן אויף מיינע קינדער אין
זייערע צרות גידיינק דעם טאג וואס גאט
האט די תורה גיגעבען אויף דעם בארג סיני
און האט אן גיהייבין מיט דר (א) אנכי האט
דיך קיינער ניט גיוואלט מקבל זיין נאר די
ישראל און איצונד ווילסטו אויף זייא עדות
זאגן אזו האט זיך די (א) גישטעלט אויף איין
זייט און האט ניט גיוואלט עדות זאגן. דר
נאך איז גיקומען די (בי״ת) און האט גיוואלט
עדות זאגען האט אברהם צו איר גיזאגט דו
ווילסט עדות זאגן אויף ישראל גידיינק אין
דער

דר תורה וואס זיא הייבט זיך אן מיט איין (בי"ת) בראשית האט זיא קיינר ניט געוואלט מקבל זיין נאר ישראל אונ דו ווילסט אין זיי עדות זאגן אזו באלד האט זיך דיא (בי"ת) גישטעלט אויף איין זייט אונ האט ניט געוואלט עדות זאגן. דר נאך איז געקומן די (גימ"ל) אונ האט געוואלט עדות זאגן האט אברהם צו איר געזאגט דו ווילסט עדות זאגן אויף ישראל וואו איז איין פאלק וויא ישראל וואס זיינן מקיים מצות ציצית וואס זיא הייבט זיך אן מיט איין (גימ"ל) אזו וויא אין פסוק שטייט גדילים תעשה לך דו זאלסט דיר מאכען ציצית אזוי באלד האט זיך דיא (גימ"ל) גישטעלט אויף אזייט אונ האט ניט גיוואלט קיין עדות זאגן. אונ אז די אנדערע אותיות האבען דאס דר זעהען וויא אברהם האט זיי גימאכט שווייגין האבען זיי זיך גישעמט אונ האבן ניט געוואלט גיין עדות זאגן. אזו באלד האט אברהם אן גיהייבען צו זאגן פאר גאט רבונו של עולם צו הונדערט יאר האסטו מיר איין זון גיגעבן אונ אז ער איז אלט גיוועזן זיבין אונ דרייסיג יאר האסטו מיר גיזאגט איך זאל אים שעכטן פאר אקרבן אונ איך האב איין גיהאלטען מיין רחמנות אונ האב אים אליין גיבונדן זאלסטו מיר דאס ניט גידיינקען אונ זאלסט דיך ניט דער בארימען איבער מיינע קינדר. דר נאך האט יצחק אן גיהייבין אונ האט גיזאגט רבונו של עולם אז מיין פאטר האט מיך גיוואלט פאר אקרבן ברייגן האב איך פון דיינט וועגען מיך אויף גיהאלטען מיט מיין גוטען ווילין אונ האב מיך גילאזט בינדין אויף דעם מזבח אונ האב מיין האלז גשטרעקט צו שעכטין אונ דוא ווילסט מיר דאס ניט גידיינקען אונ ווילסט דיך ניט דער בארימען איבער מיינע קינדר. דר נאך האט יעקב אן גיהייבין אונ האט גיזאגט רבונו של עולם צוואנציג יאר האב איך גידינט ביי לבן פון וועגן מיינע קינדר אונ אז איך בין פון אים אוועק גינאנגען האט מיך באגעגינט מיין ברודער עשו הרשע אונ האט מיך גיוואלט הרגנען מיט מיינע קינדער האב איך מיין לעבן איין גישטעלט פון וועגן מיינע קינדער אונ היינט זיינן זיי איבר גיענטפערט אין די הענט פון זייערע פיינט אזו וויא שאף וואס מען וויל קוילין אונ איך האב זיי דער צויגן אונ דו גאט זאלסט דאס מיר ניט גידיינקען אונ זאלסט דיך ניט דר בארימן איבר מיינע קינדר. דר נאך האט משה אן געהייבען אונ האט גזאגט רבונו של עולם בין איך דען ניט

גיוועזן איין וואר האפטינער פאסטוך איבער ישראל פערציג יאר אונ בין פאר זיי גילאפן אין דער מדבר מיט נאר מיין כח אונ אז עס איז געקומען די צייט זיי זאלן גיין אין דעם הייליגן לאנד האסטו אויף מיר גיגאבן איך זאל שטארבן אין דר מדבר אונ זאל אהין ניט קומן אונ איצונד אז זיי זיינן שוין פר טריבין גיווארין האסטו נאך מיר געשיקט איך זאל וויינן אונ קלאגען. אין דר צייט האט משה גיזאגט צו ירמיהו קום מיט מיר איך וועל זיי פון דעם גלות ארויס נעמען אונ ווער זעהן ווער עס וועט זיי פון מיין האנט ארויס נעמ׳ האט ירמיה געזאגט מען קאן ניט גיין ווייל פיל הרוגים ליגין אויף דעם וועג. האט משה גיזאגט פון דעסט וועגן וועלן מיר גיין, אזו איז גיגאנגען משה אונ ירמיה אונ אז זיי זיינען גיקומען צום טייך פון בבל האבין די ישראל דר זעהן משה האבן זיי גיזאגט איינער צום אנדערן משה איז אויף געשטאנען פון זיין קבר ער וועט אונז אויס לייזין פון אונזערע באליידיגר. איז געקומען אבת קול פון דעם הימיל אונ האט גיזאגט עס איז אזו אגזירה פאר מיר עס קאן אנדערש ניט זיין. האט משה גיזאגט צו ישראל מיינע ליבע קינדער איך קאן אייך אויך ניט ארויס נעמען דען עס איז אזו נגזר גיווארין פאר גאט דר האר גאט זאל אייך דר לייזין אונ אז זיי האבן דאס דר הערט האבן זיי אלע אן געהייבן צו וויינן אזו ווי אין פסוק שטייט על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו ביי דעם טייך בבל זיינן מיר גיזעסן אונ האבן גיוויינט. דר נאך איז משה גיגאנגן צו די אבות האבן זיי גיזאגט וואס האבן די שונאים גיטאן מיט אונזערע קינדר האט משה גיזאגט איין טייל האבען זייא גיהרגנת אונ איין טייל האבין זיי די הענט אהינטער געבונדען אונ איין טייל זיינען געפאנגן אונ איין טייל ליגין נאקעט אין די גאסען טויט אונ די חיות עסען זייער פלייש. האבן זיי אלע מיט אנאנדר אן געהייבן צו שרייען אוי וויא געשעדיגן וואס איז געשעהן צו אונזערע קינדר ווי זייט איר אזו פאר לארין אן איין פאטער ווי האט איר געשלאפן אויף דר קעלט זומר אונ ווינטר אן קליידער ווי מוזט איר גיין אויף די בערג אונ שטיינר בארפוס אן שיך וויא זיינען אייערע הענט געבונדען אהינטר. דר נאך האט משה געזאגט פר פלוכט זאל זיין די זון וואורום איז זיא ניט פינצטער געווארן אין דר שעה וואס דר שונא איז אריין געגאנגן אין בית המקדש האט די זון צו אים גיענטפערט משה דו וואר

האפטינער

האפטיגער פאסטוך וואס האב איך געקאנט פאן מען האט מיך געשלאגן זעכציג שלעק מיט איין פייערינגע רוט און מען האט מיר געזאגט גייא לייכט דיין ליכט. דר נאך האט משה געזאגט אוי ווייא געשריען אויף דעם ליכטערקייט פון דעם בית המקדש וואס איז פאר פינצטערט געווארען, אוי ווייא ווי איז געקומען די צייט וואס דו ביסט חרוב געווארן און דאס היכל איז פ◆ר ברענט געווארן און די פאטערס מיט די קינדר גייען אין גלות און אין געפיינקענעס. דר נאך האט משה געזאגט אירפאנגערס איך ביי שווער איך ביי אייער לעבין דאס איר זאלט די ישראל ניט טייטין מיט איין אום דר בארמינגן טויט און זאלט זיי ניט גאר פאר דארבין און איר זאלט ניט טייטין איין זון פאר איין פאטר און מוטר דען עס וועט ווידער קומען די צייט וואס אונזער גאם וועט פון אייך השבון אפ נעמען, און די שונאים האבען ניט אזו געטאן נייערט זיי האבן פלייסיג געבראכט איין קינד און האבן געזאגט צום פאטער ער זאל דאס שעכטען און דער פאטער האט דאס געמוזט אליין שעכטן. האט משה געזאגט רבונו של עולם עס שטייט אין דר תורה מען זאל ניט שעכטן איין זון מיט איין פאטער אין איין טאג און די רשעים האבין פיל פאטער און מוטר מיט זייערע קינדער אין איין טאג געשאכטין און דוא שווייגסט. אין דעם איז געקומען רחל אונזער מוטער פאר גאט און האט געזאגט רבונו של עולם דוא ווייסט דאס דיין קנעכט יעקב האט מיך זייער ליב געהאט און האט מיין פאטער פאר מיר געדינט זיבין יאר און אז די זיבין יאר זיינען אויס געגאנגען און עס איז געקומען די צייט פון דער חתונה האב איך געהערט דאס מיין פאטער וויל מיך צו אים ניט געבין נאר מיין שוועסטער לאה האב איך דאס מיין מאן יעקב געזאגט און האב מיט אים איין סימן געמאכט ער זאל וויסין חעלכע מען וועט אים געבן כדי מיין פאטר זאל ניט קענען פאר בייטען דער נאך האב איך חרטה געהאט און האב מיך דר בארימט איבער מיין שוועסטער לאה זיא זאל ניט מבויש ווערין און האב זיא אויס גילערינט דיא סימנים וואס יעקב האט מיר איבער גיענטפערט כדי יעקב זאל ניט וויסען דאס זיא איז לאה און איך האב פאר איר גירעט כדי יעקב זאל זיא ניט דער קענען אין קול און איך האב אין איר ניט מקנא גיוועזן און היינט זעה רבונו של עולם איך בין איין מענטש פון בלוט און פלייש און פון ערד און אש און האב ניט מקנא געוועזן מיין שוועסטער און דו ביסט איין דר בארעמיגער גאט ווארום האסטו מקנא געוועזן אין ישראל וואס האבען געדינט עבודת כוכבים, וואס האט דיר געשאט דער בילד וואס ער האט קיין ממש ניט און האסט דורך דעם פאר טריבען מיינע קינדר און די פיינט האבן מיט זיי געטאן וואס זיי האבן געוואלט, אזו באלד האט זיך גאט דער בארימט און האט געזאגט רחל פון דיינט וועגען וועל איך דיא ישראל ווידער קערין צוא זייער לאנד קיין ארץ ישראל אמן סלה:

תחנה לתשעה באב

דיא תחנה זאגט מען אום תשעה באב אויף דער נאכט און אויך אין דער פריא מיט גרוים גיוויין:

אל מלא רחמים גאט וואס דו ביסט פול מיט דר בארימקייט און ביסט דר ריכטער פון גאר דער וועלט און אלע דיינע גיריכט זיינען מיט ווארהייט, היינטיגן טאג האבין אונזערע עלטערן אין דר מדבר וואס דו האסט זיי אויס גיצוינגן פון מצרים ווידר גישפעניגט אנטקעגן דיר און האבן ניט גיוואלט אן נעמן דס גוטס וואס דו האסט גיטאן און האסט צו גיזאגט צו זייערע עלטערן אברהם יצחק ויעקב און האבן גישענט דאס הייליגע לאנד וואס דיין שכינה האט גירוהט אין איר און האבין אלע צייט גירעט אויף דיינע ווארהאפטיגע קנעכט משה מיט אהרן און היינטיגע נאכט האבין זיי אלע גיוויינט מיט זייערע אויגן און האבן פרנאסין פיל טרערן און האבן ניט גיוואלט דר ווארטן די צייט וואס דו האסט זיי גילאזט וויסין דורך דיינע ווארהאפטיגע קנעכט משה מיט אהרן און יהושע און כלב. און פר דעם גיוויין וואס זיי האבין אום זיסט גיוויינט האסטו באצאלט צו זייערע קינדער דאס אין דעם טאג זיינען פאר וויסט און פר שטערט גיווארין דר ערשטער און דר אנדערער בית המקדש וואס דורך דעם איז אוועק גינומן גיווארן פון אונז אונזער שיינקייט און די קרוין פון אונזערע קעפ און מיר קענן שוין ניט ברייגען קיין קרבנות און דעמפונג אויף דיין הייליגן מזבח און מיר קענן ניט אויף גיין דריי מאל אין יאר צו זעהן די שיין פון דיין הייליגע שכינה און צו אן זעטין אונזער לייב

מיט דיא גרויסע פרייד דאס דיין שכינה האט
גירוהט צווישן די כרובים. וויי איז צו אונז און
צו אונזערע לייבר דען היינטיגן טאג איז פר
ברענט גיווארין אונזר הייליגער בית המקדש
דורך א פייער פון דעם הימל איבר די גרויסע
עבירות פון די ישראל וואס זיי האבין ווידער
גישפעניגט אקעגין דיר און זיינן גינאנגען
אין ביזין וועג צו דר צערין דיך אלמאכטיגר גאט
און דרום האסטו צו פירט זייער הערשאפט
און קיניגרייך און אלע זייער גיוועלטיגקייט
האסטו צו בראכין און האסט זיי גיגעבין אין
דר האנט פון זייער פיינדיגער און זייערע
ווייבר און זייערע קינדר וואס זיינן זייער אידל
גיצויגן גיווארין זיינן גיפאנגן גיווארן און האבן
גימוזט ארבייטין זייער שווערע ארבייט און
טראגין גרויסע מיהל שפייזער אויף זייערע
העלזר און העלצער אן גיבונדין אויף זייערע
פיס צו מאכן שטרויכלן זיי און האבן גילטין
גרויס הונגר און דארשט און אויף אזעלכע
גרויסע ביטערע פאר שטערונג האבין אלע
פעלקר גיקלאפט מיט זייערע הענט און האבן
זיך פרוואונדרט און האבן גזאגט דאס איז די
שטאט ירושלים וואס זי איז גיוועזן די קרוין פון
אלע שטעט און פון אלע לענדר וואס זי האט
גיוועלטיגט איבר אלע לענדר און איצונד איז
זיא צו פירט און פר וויסט דורך אירע פיינט
גאר אן דר בארימקייט און זיי פרייען זיך אויף
איר בראך און לעסטרן זי מיט צארינדיגע רייד:
רבונו של עולם היינט שביי איך פר דיר מיט
איין ביטער הארץ און מיט גרויסע
ביטערע גישריי מיט גיוויין מיינע אויגן רינן
גלייך אז די טייכן וואסער און מיין הארץ טוט
אין מיר זיפצען און קלאגין ווען איך טוא מיך
באדיינקן דם גרויסע שיינקייט פון דיינע קינדר
ישראל וואס עס איז אוועק גינומן גיווארן און
דיין הייליגער בית המקדש וואס ער איז פאר
ברענט גיווארין און עס זיינן פר טריבן גיווארן
די כהנים וואס האבן גידינט אין דיין הויז און
די לוים וואס האבין גיזונגן און גישלאגין אויף
אלערליי זייטין שפיל. די הייליגע גיפאנגן זיינן
פאר שטערט גיווארין און דר מזבח און דער
שלחן און די מנורה און דר האנט פאס און
גאר דם הייליגע גיפעס וואס איז גיקומן אין די
אום ריינע הענד די באטריבער פון ירושלים.
מיינע אויגן זיינן פר שוואלין פון גרויס גיוויין
און מיין הארץ איז שוואך איבר די פיל זיפצן
וואס איך טוא אלע צייט און מיינע גידערים
רוישין און גרימען מיך און די קראפט פון מיין
לייב און דר מארך פון די ביינר איז אין מיר

אנטפאנגן און מיינע גלידער זיינן אין מיר צו
בראכין פון וועגין גרויס יאמר אויף דם בראך
פון דיינע קינדער ישראל:

ואתה אל רחום וחנון און דו גאט ביזט א דר
בארמיגער און איין לייטזעליגער גאט פון
וועגין דיין גרויסן נאמן און ניינג דיין אויער און
עפין דיינע אויגן צו הערן און צו זעהן אונזרע
פאר וויסטונג און דאס פאר וויסטונג פון דיין
הייליגע שטאט ירושלים וואס דא האבין דיין
נאמן אויף זיי גירופין און זעה ווי זער דיינע
ליבע קינדער זיינען גיוועזן צו שאנד און צו
אנגעטין און ווי פיל בלוט עס איז פאר גאסין
גווארין פון דיין ליב פאלק ישראל און קוק אן
זייערע צדקות וואס זיי האבין גילאזט פר ניט
זייערע נפשות מען זאל זיי אום ברענגען פון
דיינעט וועגין און האבין ניט חס גיהאט אויף
זייערע לייבר און האבן פר מאכט אין דעם
לעבין פון דער וועלט און האבין מבטל גיוועזן
זייער רצון פר דיין רצון און האבן גיהייליגט
דיין גרויסין נאמען און האבין אים ניט פאר
שוועכט און זיינן מרוצה גיווארן מען זאל זיי
קיילן און האבן אוים גישטרעקט זייער האלז
און זיינן ביי גישטאנען אויף זייער פרוב און
זיינן גיפרוכט גיווארין און זיינן גפונן גיווארין
גאנץ. עס האבין זיך אן גירירט די בלוט וואס
האט גירונען פון די פאטערס מיט די קינדר און
בלוט פון די מוטערס מיט זייערע קינדר און עס
איז אוים גימישט גיווארן בלוט פון ברידר מיט
שוועסטער און בלוט פון חתנים מיט כלות
און בלוט פון חכמים מיט זייערע ווייבר און
בלוט פון חזנים און בלוט פון דיינים מיט
זייערע סופרים און מלמדים מיט תלמידים
זיינען אלע אין איינעם גיהרגט גיווארן:

אלה מזבחות זכור, די דאזיגע מזבחות פון
די הרוגים גידיינק דר בארעמיגר גאט
און העלף אונז און זאמעל אונז איין פון אלע
פיר עקין פון דר וועלט און בוי אונז ווידר מיט
פייער דיין שטאט ירושלים און טרייסט אונז
פון אונזער טרויערקייט און שיק אונז דיין
משיח ער זאל אונז אויף ברענגען קיין ארץ
ישראל מיר זאלן היינט אין דם טאג פרייד
זיין און מיט גוטער מוט און צו לויבן דיין נאמן
און צו דר ציילן דיינע וואונדר אזו ווי דו האסט
דער לייזט דיין פאלק ישראל פון מצרים און
עס זאל שוין מקוים ווערן וואס דר נביא האט
גיזאגט אז דר חודש אב וועט פר קערט ווערן
צו פיל פרייד און ניט צו זיין און קלאגן
דאס זאל גישעהן באלד אין אונזערע ביינט
אמן ואמן:

סדור קרבן מנחה

חלק שני

ספר תהלים

עם

מעמדות

מסודר כפי ימי השבוע. והאומרו בכל יום מובטח לו שהוא בן עולם הבא:

מיר האבן דעם ספר (תהלים ומעמדות) רעכט גישטעלט וועלכש נאך-קיין מאל זוא כסדר
אין גיוועזן. אונ מיר האבן פאר יעדר מזמור גישטעלט די נוצין אונ אויש לייגונג וואש דוד
המלך ע"ה זיין מיינונג איז גיוועזן. וואש דעם מענטשן איין גרוישע דר וועקונג ברייננט.
אונ מען קען זעהען דיא גרויסע נסים ונפלאות פון הש"י. אויך האבין מיר פאר (מעמדות)
גישטעלט וואש פאר איין זכות דער מענטש האט ווען ער זאגט דאס אלע טאג מיט כונה
אזו וויא עס שטייט דארטין גישריבין (האומרו בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא):

ווילנא

בדפוס והוצאות האלמנה והאחים ראם

תרנ"ז

КОРБАНЪ МИНХА.

Дароприношеніе.

Томъ II. Псалтырь.

Съ Виленскаго изданія 1888 г.

ВИЛЬНА.

Типографія Вдовы и братьевъ Роммъ. Жмудскій пер. собст. домъ № 328.

1897.

Дозволено Цензурою Кіевъ, 14 Октября 1896 г.

אום שבת אונ אום יום טוב זאגט מען דאס ניט:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו הבוחר בדוד עבדו ובזרעו אחריו
והבוחר בשירות ותשבחות שתפן ברחמים אל קריאת מזמורי תהלים
שאקרא כאלו אמרם דוד המלך עליו השלום בעצמו זכותו יגן עלינו ויעמד
לנו זכות פסוקי תהלים וזכות תבותיהם ואותיותיהם ונקודותיהם וטעמיהם
והשמות היוצאים מהם מראשי תבות ומסופי תבות לכפר פשעינו ועונותינו
וחטאתינו. ולזמר עריצים ולהכרית כל החוחים והקוצים הסובבים את
השושנה העליונה ולחבר אשת נעורים עם דודה באהבה ואחוה ורעות
ומשם ימשך לנו שפע לנפש רוח ונשמה לטהרנו מעונותינו ולסלוח חטאתינו
ולכפר פשעינו. כמו שסלחת לדוד שאמר מזמורים אלו לפניך כמו שנאמר
גם יי העביר חטאתך לא תמות. ואל תקחנו מהעולם הזה קודם זמננו עד
מלאת שנותינו בהם שבעים שנה באופן שנוכל לתקן את אשר שחתנו.
וזכות דוד המלך עליו השלום יגן עלינו ובעדנו שתאריך אפך עד שובנו
אליך בתשובה שלמה לפניך ומאוצר מתנת חנם חננו כדכתיב וחנותי את
אשר אחון ורחמתי את אשר ארחם. וכשם שאנו אומרים לפניך שירה בעולם הזה
כך נזכה לומר לפניך יי אלהינו שיר ושבחה לעולם הבא. ועל ידי אמירת
תהלים תתעורר חבצלת השרון לשיר בקול נעים בגילת ורנן כבוד הלבנון
נתן לה הוד והדר בבית אלהינו במהרה בימינו אמן סלה:

איידער מען הייבט אן צו זאגן תהלים זאגט מען דיא דרייא פסוקים:

לכו נרננה ליי נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע לו:
כי אל גדול יי ומלך גדול על כל אלהים:

יעדער מאל איידער מען הייבט אן צו זאגן תהלים זאגט מען דאס:

הריני מזמנת פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קודשא בריך הוא
ושכינתיה בדחילו ורחימו על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

יהי רצון עס זאל זיין דר ווילן פאר דיר אונזער גאט אונ אונזערע עלטערינס גאט וואס האט
אויס דר ווייילט אין זיין קנעכט דוד אונ אין זיינע קינדר אונ דר ווייילט אויס אין ניזאנג
אונ לויב זאלסטו זיך קערין מיט רחמנות צו דעם לייענען פון תהלים וואס איך וועל לייענען
גלייך ווי דוד המלך וואלט אליין גיזאגט זיין זכות זאל אויף אונז מגין זיין אונ זאל אונז מגין
זיין דער זכות פון די פסוקים מיט די ווערטער אונ אותיות ונקודות אונ טראפ אונ שמות
וואס גייט ארויס פון אן הייב ווארט אונ סוף ווארט זאלסט אונז אין דעם זכות פאר געבין
אונזערע זינד אונ עס זאל אונז ניצוינין ווערין שפע צו דעם נפש רוח ונשמה צו פאר געבין
אונזערע עברות אזו ווי דו האסט פאר געבין צו דוד בשעת ער האט גיזאגט די מזמורים
פאר דיר אזו ווי אין פסוק שטייט גם ה׳ העביר חטאתך לא תמות אין טייטש השם יתברך האט דיר
שין מוחל גיוועזן דיינע זינד וועסטו שוין ניט שטארבין. אונ איך בעט דיך נעם מיך ניט צו
פון דר וועלט פאר דר צייט ביז איך וועל אלט ווערין זיבעציג יאר כדי איך זאל צייט האבן
תשובה טאן אויף מיינע זינד וואס איך האב גיטאן אונ דר זכות פון דוד המלך עליו השלום
זאל מגין זיין אויף אונז זאלסט אונז אויף ווארטין ביז מיר וועלין תשובה טאן פאר דיר אונ
פון דעם אוצר פון גישאנק זאלסטו מיך לייט זעליגין אזו וויא עס שטייט וחנותי את אשר אחון
ורחמתי את אשר ארחם אין טייטש וועמען איך וועל וועלין וועל איך לייטזעליגין אונ וועמען איך
וועל וועלין וועל איך זיך איבר אים דרבארימען אונ אזו ווי מיר זאגין פאר דיר שירה אויף
דר וועלט זאלין מיר זוכה זיין זאגין שירה אויף יענער וועלט אונ דורך דעם זאגין פון דעם
תהלים זאל דר וועקט ווערין דר נאמען חבצלת השרון זאל זינגען מיט אזים קול. דר כבוד
פון לבנון זאל זיא געבין שיינקייט אין גאטס הויז אין גיכע צייטין אמן סלה:

אז מען ענדיגט תהלים זאגט מען דיא דריא פסוקים:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל: ותשועת צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: ויעזרם יי ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

דעם יהי רצון זאגט מען נאך יעדער ספר פון תהלים:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו בזכות ספר
ראשון | שני | שלישי | רביעי | חמישי
שבתהלים שקראנו לפניך שהוא כנגד ספר
בראשית | שמות | ויקרא | במדבר | דברים

בזכות מזמוריו ובזכות פסוקיו ובזכות תבותיו ובזכות שמותיך הקדשים והטהורים היוצאים ממנו שתכפר לנו על כל חטאתינו ותמחל לנו על כל עונותינו ותסלח לנו על כל פשעינו שחטאנו ושעוינו ושפשענו לפניך והחזירנו בתשובה שלמה לפניך והדריכנו לעבודתך ותפתח לבנו בתלמוד תורתך ותשלח רפואה שלמה לחולי עמך (ולחולה פב״פ) ותקרא לשבוים חרור ולאסירים פקח קוח ולכל הולכי דרכים ועוברי ימים ונהרות מעמך ישראל תצילם מכל צער ונזק. ותגיעם למחוז חפצם לחיים ולשלום. ותפקוד לכל חשוכי בנים בזרע של קימא לעבודתך וליראתך. ועברות של עמך בית ישראל תצילן שלא תפלנה ולדותיהן. והיושבות על המשבר ברחמיך הרבים תצילן מכל רע. ואל המיניקות תשפיע שלא יחסר חלב מדדיהן. ואל ימשול אסכרה ושדין ורוחין ולילין וכל פגעים רעים ומרעין בישין בכל ילדי עמך בית ישראל ותגדלם לתורתך ללמוד תורה לשמה. ותצילם מעין הרע מדבר וממגפה ומשטן ומיצר הרע. ותבטל מעלינו ומכל עמך בית ישראל בכל מקום שהם כל גזרות קשות ורעות. ותטה לב המלכות עלינו לטובה ותגזור עלינו גזרות טובות. ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידינו. והכן פרנסתנו מידך הרחבה והמלאה ולא יצטרכו עמך בית ישראל זה לזה ולא לעם אחר. ותן לכל איש ואיש די פרנסתו ולכל גויה וגויה די מחסורה. ותמהר ותחיש לגאלנו ותבנה בית מקדשנו ותפארתנו. ובזכות שלש עשרה מדותיך של רחמים הכתובים בתורתך כמו שנאמר. יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה. שאינן חוזרות ריקם מלפניך: עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך: ברוך יי לעולם אמן ואמן:

אום שבת אונ אום יום טוב זאגט מען דאס:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו בזכות ספר ... שבתהלים שקראנו לפניך שהוא כנגד ספר ... בזכות מזמוריו ובזכות פסוקיו ובזכות תבותיו ובזכות שמותיך הקדושים והטהורים היוצאים ממנו שתהא נחשבת לנו אמירת מזמורי תהלים אלו כאלו אמרם דוד מלך ישראל בעצמו זכותו יגן עלינו ויעמד לנו לחבר אשת נעורים עם דודה באהבה ואחוה ורעות ומשם ימשך לנו שפע לנפש רוח ונשמה. וכשם שאנחנו אומרים שירים בעולם הזה כך נזכה לומר לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה לעולם הבא. ועל ידי אמירת תהלים תתעורר חבצלת השרון לשיר בקול נעים גילת ורנן כבוד הלבנון נתן לה הוד והדר בבית אלהינו במהרה בימינו אמן סלה:

דער מזמור דער ווייזט דעם מענטשן ער זאל ערינען תורה לערנען אונ זאל קיין עבירות נית טאן ווען ער פאר זיכערט
זיין אז ער ווערט מצליח זיין אין אלע זיינע ווערק:

א א אַשְׁרֵי

הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הָלַךְ בַּעֲצַת רְשָׁעִים וּבְדֶרֶךְ
חַטָּאִים לֹא עָמָד וּבְמוֹשַׁב לֵצִים לֹא יָשָׁב: ב כִּי אִם
בְּתוֹרַת יְיָ חֶפְצוֹ וּבְתוֹרָתוֹ יֶהְגֶּה יוֹמָם וָלָיְלָה: ג וְהָיָה
כְּעֵץ שָׁתוּל עַל פַּלְגֵי מָיִם אֲשֶׁר פִּרְיוֹ יִתֵּן בְּעִתּוֹ
וְעָלֵהוּ לֹא יִבּוֹל וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ: ד לֹא כֵן
הָרְשָׁעִים כִּי אִם כַּמֹּץ אֲשֶׁר תִּדְּפֶנּוּ רוּחַ: ה עַל כֵּן
לֹא יָקֻמוּ רְשָׁעִים בַּמִּשְׁפָּט וְחַטָּאִים בַּעֲדַת צַדִּיקִים:
ו כִּי יוֹדֵעַ יְיָ דֶּרֶךְ צַדִּיקִים וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים תֹּאבֵד:

דער מזמור ווייזט דאס דער מענטש זאל זיך נים קלינגן אויף דיא מצות פון השם יתברך:

ב א לָמָּה רָגְשׁוּ גוֹיִם וּלְאֻמִּים יֶהְגּוּ רִיק: ב יִתְיַצְּבוּ
מַלְכֵי אֶרֶץ וְרוֹזְנִים נוֹסְדוּ יָחַד עַל יְיָ וְעַל מְשִׁיחוֹ:
ג נְנַתְּקָה אֶת מוֹסְרוֹתֵימוֹ וְנַשְׁלִיכָה מִמֶּנּוּ עֲבֹתֵימוֹ:

א (א) אשרי האיש וואויל דעם מענטשן אדער גילויבט איז דר מענש וואס ער איז גיט גיגאנגען אז ער זאל זיך פירין אין דר עצה פון די רשעים אונ אין דעם וועג פון די זינדיגע איז ער גיט גישטאנען אונ אין דעם זיצין וואו די שפעטרס זיצין איז ער גיט גיזעסן: (ב) כי נייערט אין גאטש תורה איז זיין באגער אונ זיין חשק, אונ אין זיין תורה וואס ער לערינט טוט ער טראכטי ביי טאג אונ ביינאכט: (ג) והיה אונ ער וועט זיין וויא א בוים וואס איז גיפלאנצט ביי בעך וואסר וואס זיינע פירות גיט ער אין זיין צייט אונ זיינע בלעטר וועלין גיט פרוויאלעט ווערן אזו וועט ער האבן שפע וברכה אונ וואס ער וועט טאן וועט ער באגליקן: (ד) לא אבער גיט אזו די רשעים זייער סוף איז אזו ווי די מעקענע וואס פריער פר דעם דרעשן אז עס איז גיוועזן אויף די קערנר איז עס חשוב גיוועזן אזו ווי די תבואה וואס דר נאך שטויסט דר ווינט די מעקענע אונ צו שפרייט איס: (ה) על דרום אזו דעסט גלייכן די רשעים וועלן גיט האבן קיין באשטאנד אז מען וועט זיי משפטן אונ די זינדיגע וועלן גיט זיין אין דר עדה פון די צדיקים: (ו) כי ווארום גאט ווייס די וועג פון די צדיקים, אונ די וועג פון די רשעים וועט ווערין פר לארין:

ב (א) למה רגשו ווארום שטורעמן אונ רוישין דיא פעלקער אונ דיא קיניגרייכין פון די אומות טוען טראכטין אונ ריידין לערע זאכן: (ב) יתיצבו זיי וועלן זיך שטעלין דיא מלכים פון דר וועלט אונ די הארין זיי גרונד פעסטן, זיי מאכן זיך אין איינם ווי איין מיטר. אדער נוסדו זייא האלטין איין עצה אלע אין איינעם אויף גאט אונ אויף זיין גיזאלבטן: (ג) ננתקה לאמיר אוועק רוקן זייערע בינד וואס מיר זיינען פר בונדין אונ מיר
ווערין

ד יוֹשֵׁב בַּשָּׁמַיִם יִשְׂחָק אֲדֹנָי יִלְעַג לָמוֹ: ה אָז יְדַבֵּר
אֵלֵימוֹ בְאַפּוֹ וּבַחֲרוֹנוֹ יְבַהֲלֵמוֹ: ו וַאֲנִי נָסַכְתִּי מַלְכִּי
עַל צִיּוֹן הַר קָדְשִׁי: ז אֲסַפְּרָה אֶל חֹק יְיָ אָמַר אֵלַי
בְּנִי אַתָּה אֲנִי הַיּוֹם יְלִדְתִּיךָ: ח שְׁאַל מִמֶּנִּי וְאֶתְּנָה
גוֹיִם נַחֲלָתֶךָ וַאֲחֻזָּתְךָ אַפְסֵי אָרֶץ: ט תְּרֹעֵם בְּשֵׁבֶט
בַּרְזֶל כִּכְלִי יוֹצֵר תְּנַפְּצֵם: י וְעַתָּה מְלָכִים הַשְׂכִּילוּ
הִוָּסְרוּ שֹׁפְטֵי אָרֶץ: יא עִבְדוּ אֶת יְיָ בְּיִרְאָה וְגִילוּ
בִּרְעָדָה: יב נַשְּׁקוּ בַר פֶּן יֶאֱנַף וְתֹאבְדוּ דֶרֶךְ כִּי
יִבְעַר כִּמְעַט אַפּוֹ אַשְׁרֵי כָּל חוֹסֵי בוֹ:

דר מזמור טוט ריידן אז דר מענטש זאל ניט מתרעם זיין קענן די שטראף פון השם יתברך אונ ער זאל דאס אן נעמן באהבה:

ג א מִזְמוֹר לְדָוִד בְּבָרְחוֹ מִפְּנֵי אַבְשָׁלוֹם בְּנוֹ: ב יְיָ מָה
רַבּוּ צָרָי רַבִּים קָמִים עָלָי: ג רַבִּים אֹמְרִים לְנַפְשִׁי אֵין

וועלן אראפ ווארפן פון אונז זייערע שטריק: (ד) יושב אבר דר וואס זיצט אין הימיל טוט
לאכן פון זיי גאט טוט שפעטין פון זיי: (ה) אז דענסטמאל רעט ער אויף זיי מיט זיין
צארין אונ מיט זיין גרים צארין טוט ער זיי דר שרעקן: (ו) ואני אזו זאגט גאט איך האב
גימאכט גיוועלטיגן מיין מלך אויף ציון מיין הייליגן בארג: (ז) אספרה איך טו דר צייל
צו דעם גיזעץ וואס גאט ב"ה האט גימאכט אחוק אויף אייביג גאט האט מיר גזאגט
דו ביסט ביי מיר אזו גיליבט ווי א קינד צום פאטר אויך אזו באליבט וויא א קינד איז
באליבט ביי זיין פאטר דעם טאג וואס ער איז גיבארן גיווארין: (ח) שאל בעט פון מיר
וועל איך געבן פעלקר דיין ירושה אונ דיין בגרייפנעש, ביז דיא עקין פון דער וועלט
וועסטו גיוועלטיגן: (ט) תרועם דו וועסט זיי צו ברעכן מיט איין אייזערנע רוט, אזו וויא
די כלים פון דעם טעפר וועסטו זיי צו קלאפין: (י) ועתה אונ איצונדערט איהר מלכים
אז עס איז יוא אזוא אז השי"ת האט מיר אזוא מבטיח גיוועזן קליגט אייך ווערט
גישטראפט איר זאלט אייך אין הארצין אריין נעמן שטראף רייד אונ זאלט ניט מורה
זיין אין גאט וואס ער האט מיך גימאכט פר איין מלך איר ריכטר פון דר וועלט: (יא) עבדו
דינט גאט מיט פארכט אונ איר וועט אייך פרייען אז עס וועט קומן א ציטרניש אויף
דר וועלט צו משפטן די מורדים וואס זיינן מורד אין גאט: (יב) נשקו גילוכט האט החק
צו האבן איין לויטר הארץ טאמר וועט ער ברוגז זיין אונ איר וועט פר לירין די וועג
איר וועט ניט האבין קיין וועג צו אנטלויפין אז עס וועט ברענן אין איין ווייניג צייט
זיין צארין, וואויל דעם וועט זיין דענסטמאל ווער עס באשיצט זיך אין אים:

ג (א) מזמור לדוד אלויב אונ אגיבעט צו דוד אין זיין טאן אנטלויפן פר זיין זון אבשלום
(ב) ה' וויא פיל איז ווארין גימערט מיינע באליידיגער, פיל אונ גרויסע לייט
זיינן אויף גישטאנן אויף מיר צו זיין שונאים: (ג) רבים פיל לייט זאגן אויף מיר עס וועט
שוין ניט זיין צו אים קיין שום הילף פון גאט אויף אייביג גאט האט אים שוין משפל

ניוועז

יְשׁוּעָתָה לּוֹ בֵאלֹהִים סֶלָה: ד וְאַתָּה יְיָ מָגֵן בַּעֲדִי
כְּבוֹדִי וּמֵרִים רֹאשִׁי: ה קוֹלִי אֶל יְיָ אֶקְרָא וַיַּעֲנֵנִי
מֵהַר קָדְשׁוֹ סֶלָה: ו אֲנִי שָׁכַבְתִּי וָאִישָׁנָה הֱקִיצוֹתִי
כִּי יְיָ יִסְמְכֵנִי: ז לֹא אִירָא מֵרִבְבוֹת עָם אֲשֶׁר
סָבִיב שָׁתוּ עָלָי: ח קוּמָה יְיָ הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹהַי כִּי
הִכִּיתָ אֶת כָּל אֹיְבַי לֶחִי שִׁנֵּי רְשָׁעִים שִׁבַּרְתָּ:
ט לַיְיָ הַיְשׁוּעָה עַל עַמְּךָ בִרְכָתֶךָ סֶּלָה:

דער מזמור לערינט אז מען זאל ניט מקנא זיין דיא רשעים וואס זיינען מצליח בעולם הזה :

ד א לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר לְדָוִד: ב בְּקָרְאִי עֲנֵנִי
אֱלֹהֵי צִדְקִי בַּצָּר הִרְחַבְתָּ לִּי חָנֵּנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי:
ג בְּנֵי אִישׁ עַד מֶה כְבוֹדִי לִכְלִמָּה תֶּאֱהָבוּן רִיק
תְּבַקְשׁוּ כָזָב סֶלָה: ד וּדְעוּ כִּי הִפְלָה יְיָ חָסִיד לוֹ יְיָ
יִשְׁמַע בְּקָרְאִי אֵלָיו: ה רִגְזוּ וְאַל תֶּחֱטָאוּ אִמְרוּ

גיזעהן ער זאל שוין קיין מלך ניט זיין: (ד) ואתה אבער דו גאט איך גלויב אז דו וועסט זיין מיין באשיצער דו וועסט מיך באשיצין פון מיינע שונאים מיין כבוד פון מיין מלוכה וועט זיך ניט אויסלאזין אונ דר הייבן וועסטו מיין קאפ: (ה) קולי איך גלויב אז איך וועל מיין קול צו גאט רופן אונ ער וועט מיר ענטפערן פון זיין היילגן בארג אייביג: (ו) ואני איך טוא מיך לייגן אונ שלאף פר צער טוא איך מיך דר וועקן אונ שטארקן מיין דעה ווארום איך האב אבטחון אז גאט וועט מיך אונטר לעהנען: (ז) לא איך טוא מיך ניט פארכטן פון פיל מאל צעהן טויזינט פאלק הייסט די לייט פון אבשלום אדער פון דר קריג פון פאלק וואס ארום מיר זיי טועגן אויף מיר: (ח) קומה הייב זיך אויף גאט ווארום אז דו הייבסט מיך אויף וואס איך בין דר כלל פון ישראל הייסט גלייך ווי דו הייבסט זיך אויף. העלף מיר מיין גאט אז דו טוסט שלאגן אין אלע מיינע פיינט אין דעם קין באק דאס איז דר גרעסטר בזיון אז זיי זאלן בחרפה פון מיר אנטלויפן, די ציין פון די רשעים האסטו צו בראכן וואס זיי קריצין מיט די ציין אויף מיר אונ זיי וועלן ניט אויס פירין הייסט צו בראכן: (ט) לה׳ צו גאט איז די הילף וואס מיר וועלן גיהאלפין ווערן, אויף דיין פאלק ישראל איז באלאנגען זייא זאלין דיך לויבן אייביג:

ד (א) למנצח בנגינות צוא שטארקען מיט דיא נגונים פון דיא לוים איז אגיזאנג צוא דוד: (ב) בקראי ווען איך טוא דיך אנרופין ענטפערסטו מיר מיין גאט וואס מאכט מיך תמיד גירעכט. ווען עס איז מיר איינג מאכסטו מיר תמיד גראם לייט זעליג מיך היינט אויך אונ הער צו מיין גיבעט: (ג) בני איר קינדר פון מיינע בריות ביז ווי לאנג וועט איר ביזין מיין כבוד צו שאנד איר טוט ליב האבן לערע זאכין איר טוט זוכין נאר ליגין אונ רכילות אלע צייטין: (ד) ודעו איר זאלט וויסין אז גאט האט צו זיך אפ גישייד דער עס איז אין חסיד אונ דרום האט ער מיך גימאכט פר א מלך ישראל
ווערט

בלבבכם על משכבכם ודמו סלה: ו זבחו זבחי
צדק ובטחו אל יי: ז רבים אמרים מי יראנו טוב
נסה עלינו אור פניך יי: ח נתתה שמחה בלבי מעת
דגנם ותירושם רבו: ט בשלום יחדו אשכבה
ואישן כי אתה יי לבדד לבטח תושיבני:

דער מזמור טוט ריידן פון רשעים דאס וועגן זייערע מעשים וועלין זייא ניט גיאכט ווערין לעולם הבא:

ה א למנצח אל הנחילות מזמור לדוד: ב אמרי
האזינה יי בינה הגיגי: ג הקשיבה לקול שועי
מלכי ואלהי כי אליך אתפלל: ד יי בקר תשמע
קולי בקר אערך לך ואצפה: ה כי לא אל חפץ
רשע אתה לא יגרך רע: ו לא יתיצבו הוללים
לנגד עיניך שנאת כל פעלי און: ז תאבד דברי
כזב איש דמים ומרמה יתעב יי: ח ואני ברב

וועט ער בודאי מיך צו הערן ווען איך וועל אים אנרופן: (ה) רגזו ציטערט פר גאט אונ זינדיגט ניט זאגט אין אייער הארצין ווען איר ליגט בארוט זאלט איהר דאס אלין טראכטן אונ שווייגט אלע מאל פון צו ריידין רכילות מיט ליגין: (ו) זבחו איר זאלט שעכטן דעם יצר הרע מיט אייער רעכטע אונ גוטע גידאנקן אונ פר זיכרט זיך אויף גאט אז ער וועט אייך העלפן אן פאלשע רייד: (ז) רבים פיל פון די לייט זאגן ווער וועט אונז ווייזן גוטס מיר זאלן אויך אמאל האבן גוטס, הייב אויף אונ דר לייכט אויף אונז אויך די ליכט פון דיר: (ח) נתתה אבער איך טוא געבן אין מיין הארץ שמחה אין דער צייט אז זייער קארן אונ זייער ווייץ טוען גיראטן בודאי וועט מיר השי"ת געבן כפלי כפלים בעולם הזה ובעולם הבא: (ט) בשלום אז עס וועט בעולם הזה זיין שלום צווישין ישראל וועל איך מיך לייגין אונ וועל באלד קענען שלאפין אן פארכט ווארום דו גאט אליין צו פר זיכערין זיך וועסטו מיך מאכין זיצין:

ה (א) למנצח צו שטארקן אויף דעם כלי זמר וואס הייסט נחילות אדער ווען חילות קומען מלחמה האלטין איז אגיזאנג צוא דוד: (ב) אמרי מיינע רייד פאר נעם גאט פר שטיי מיין טראכטן ווען איך קאן ניט ריידין: (ג) הקשיבה הער צו מיין גישרייא מיין מלך אונ מיין גאט ווארום צו דיר אליין בין איך מתפלל: (ד) ה' גאט אין דר פריא איז אבאוויליגע צייט זאלסטו הערין מיין קול אונ אלע אין דער פריא טוא איך אן ריכטן צו דיר מיינע תפלות אונ טוא האפין צו דיר: (ה) כי ווארום דו גאט ווילסט ניט קיין שלעכץ, אין דיין וואוינונג איז ניט דא קיין שלעכץ: (ו) לא עס טוען זיך ניט שטעלן די שפעטערש קעגן דיינע אויגן דו האסט פיינט די ווערקער פון אומרעכט: (ז) תאבד דו טוסט פאר לירין דיא ריידערס וואס ריידין ליגין, אמענטש אשאלק האפטיגער אונ פאלשער דעם מאכט גאט אומווערדיג: (ח) ואני אונ איך מיט דיין גרוים גינאד וואס

בייא

חַסְדְּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ
בְּיִרְאָתֶךָ: ט יְיָ נְחֵנִי בְצִדְקָתֶךָ לְמַעַן שׁוֹרְרָי הַיְשַׁר
לְפָנַי דַּרְכֶּךָ: י כִּי אֵין בְּפִיהוּ נְכוֹנָה קִרְבָּם הַוּוֹת
קֶבֶר פָּתוּחַ גְּרוֹנָם לְשׁוֹנָם יַחֲלִיקוּן: יא הַאֲשִׁימֵם
אֱלֹהִים יִפְּלוּ מִמֹּעֲצוֹתֵיהֶם בְּרֹב פִּשְׁעֵיהֶם הַדִּיחֵמוֹ
כִּי מָרוּ בָךְ: יב וְיִשְׂמְחוּ כָל חוֹסֵי בָךְ לְעוֹלָם יְרַנֵּנוּ
וְתָסֵךְ עָלֵימוֹ וְיַעְלְצוּ בְךָ אֹהֲבֵי שְׁמֶךָ: יג כִּי אַתָּה
תְּבָרֵךְ צַדִּיק יְיָ כַּצִּנָּה רָצוֹן תַּעְטְרֶנּוּ:

דָאס אִיז אַיין תְּפִלָּה אַז הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ זָאל שִׁיקְן אַיין רְפוּאָה צוּא דֶער נְשָׁמָה אוּנ צוּם גוּף:

ו א לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינוֹת עַל הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד: ב יְיָ
אַל בְּאַפְּךָ תוֹכִיחֵנִי וְאַל בַּחֲמָתְךָ תְיַסְּרֵנִי: ג חָנֵּנִי יְיָ
כִּי אֻמְלַל אָנִי רְפָאֵנִי יְיָ כִּי נִבְהֲלוּ עֲצָמָי: ד וְנַפְשִׁי
נִבְהֲלָה מְאֹד וְאַתָּה יְיָ עַד מָתָי: ה שׁוּבָה יְיָ חַלְּצָה
נַפְשִׁי הוֹשִׁיעֵנִי לְמַעַן חַסְדֶּךָ: ו כִּי אֵין בַּמָּוֶת זִכְרֶךָ

בַּיי דיר טוא איך מיט דעם קומען אין דיין הויז איך טוא מיך בוקן צו דיין היילינגן פאלאץ מיט גרויס פארכט פאר דיר: (ט) ה׳ הער גאט פיר מיך מיט דיין גירעכטיקייט פון װעגן מיינע לויערס וואס קוקן אויף מיר צו זעהן שלעכץ, זאלסט פר מיר גלייך מאכן דיין וועג זיי זאלין אין מיר קיין נקמה ניט האבן: (י) כי ווארום אין זייער מויל איז ניט דא קיין שום רעכט ווארט, זייער אינעווייניגסטע גידאנקען איז נאר ברעכעניש אונ שלעכץ, ווי איין קבר איז אפין אריין צו נעמן דעם גוף אזו איז זייער האלז אפין נאר איין שלינגן מענטשן, זייער צונג טוען זיי גלעטין מיט פאלשע רייד: (יא) האשימם מאך זיי שולדיג דו גאט זיי זאלין פאלן, פון זייערע אייגענע עצות זאלין זיי אמפלה האבן מיט זייערע גרויסע אונ פיל רשעות להכעים טוא אוועק שטויסן זיי ווארום זיי האבן װידער גישפעניגט אקעגין דיר: (יב) וישמחו אונ עס װעלן זיך פרייען די וואס באשיצן זיך אין דיר, אייביג װעלין זיי זינגען פר פרייד אונ װעלין זיך פרייען מיט דיר די ליב האבער דיין נאמען: (יג) כי ווארום דוא גאט טוסט בענטשין דעם גירעכטן, וויא א פאנציר מיט דיין גוטין ווילין טוסטו אים ארום רינגלען:

ו (א) למנצח בנגינות צו שטארקן אונ צו שפילן אויף דר כלי פון אכט סטרונעס אגיזאנג צוא דוד: (ב) ה׳ זאלסט מיך ניט שטראפין מיט דיין צארין אונ ניט מיט דיין גרים צארין זאלסטו מיר יסורים אן טאן: (ג) חנני לייטזעליג מיך גאט ווארום איך בין פאר שביטן אונ שלאף, הייל מיך גאט וויל מיינע ביינר זיינן דר שראקן: (ד) ונפשי אונ מיין נפש איז זייער דרשראקן אונ דו גאט ביז ווי לאנג וועסטו מיר ניט העלפן אונ היילן: (ה) שובה קער דיך אום צו מיר גאט ציא אויס מיין לייב פון מיינע צרות אונ פון קרייניק העלף מיר

בִּשְׁאוֹל מִי יוֹדֶה לָּךְ: ז יָגַעְתִּי בְּאַנְחָתִי אַשְׂחֶה בְכָל
לַיְלָה מִטָּתִי בְּדִמְעָתִי עַרְשִׂי אַמְסֶה: ח עָשְׁשָׁה
מִכַּעַס עֵינִי עָתְקָה בְּכָל צוֹרְרָי: ט סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל
פֹּעֲלֵי אָוֶן כִּי שָׁמַע יְיָ קוֹל בִּכְיִי: י שָׁמַע יְיָ תְּחִנָּתִי
יְיָ תְּפִלָּתִי יִקָּח: יא יֵבֹשׁוּ וְיִבָּהֲלוּ מְאֹד כָּל אֹיְבָי
יָשֻׁבוּ יֵבֹשׁוּ רָגַע:

דער מזמור טוט ריידין ווען השם יתברך טוט שטראפן דיין שונא זאלסטו קיין שמחה ניט האבן:

ז א שִׁגָּיוֹן לְדָוִד אֲשֶׁר שָׁר לַייָ עַל דִּבְרֵי כוּשׁ בֶּן יְמִינִי:
ב יְיָ אֱלֹהַי בְּךָ חָסִיתִי הוֹשִׁיעֵנִי מִכָּל רֹדְפַי וְהַצִּילֵנִי:
ג פֶּן יִטְרֹף כְּאַרְיֵה נַפְשִׁי פֹּרֵק וְאֵין מַצִּיל: ד יְיָ אֱלֹהַי
אִם עָשִׂיתִי זֹאת אִם יֶשׁ עָוֶל בְּכַפָּי: ה אִם גָּמַלְתִּי
שׁוֹלְמִי רָע וָאֲחַלְּצָה צוֹרְרִי רֵיקָם: ו יִרַדֹּף אוֹיֵב נַפְשִׁי
וְיַשֵּׂג וְיִרְמֹס לָאָרֶץ חַיָּי וּכְבוֹדִי לֶעָפָר יַשְׁכֵּן סֶלָה:
ז קוּמָה יְיָ בְּאַפֶּךָ הִנָּשֵׂא בְּעַבְרוֹת צוֹרְרָי וְעוּרָה

חאטשע עס קומט מיר נאך יסורים פאר מיינע עבירות, פון וועגן דיין גרוים גינאד:
(ו) כי ווארום ביי דעם טויט איז ניט דיין גידעכניש, אין דר גרוב ווער וועט דיך לויבן:
(ז) יגעתי איך בין מיד מיט מיינע זיפצן איך טוא מאכן מיאוס מיין בעט איטליכע נאכט
מיט מיינע טרערן טוא איך מיין בעט מאכן נאס: (ח) עששה עס איז ווארין פר גלאוט
פר כעס מיינע אויגן עס איז ווארין פר רוקט מיט אלע מיינע אנגסטן: (ט) סורו קערט
אייך אוועק פון מיר איר אלע ווערקר פון אומרעכט ווארום גאט האט שוין צו גהערט
דאס קול פון מיין גיוויין אונ וועט מיר שוין העלפין: (י) שמע גאט האט שוין גיהערט
מיין גיבעט איך בין בטוח אז גאט וועט בודאי מיין תפלה אן נעמען: (יא) יבושו זייא
וועלין פאר שעמט ווערין אונ וועלין דער שראקין ווערין זייא וועלין זיך אומקערין
צו מיר זייא וועלין פאר שעמט ווערין באלד:

ז (א) שגיון לדוד עס איז אמיסטייט צו דוד וואס ער האט גיזונגען צוא גאט פון וועגן
כוש בן ימיני דאס מיינט מען שאול המלך: (ב) ה' גאט מיין גאט אין דיר האב
איך מיך באשיצט העלף מיר פון מיינע נאך יאגער אונ באשירעם מיך: (ג) פן טאמער
וועט ער פר צוקן מיך ווי איין לייב אונ וועט צו ברעכן אונ קיינר וועט ניט באשירמען:
(ד) ה' גאט מיין גאט אויב איך האב דאס גיטאן אויב עס איז איין אומרעכט אין
מיינע הענט: (ה) אם אויב איך האב פר גאלט שלעכטס מיינע פריד לייט אונ אויב
איך האב אפ גיצויגן מיינע באליידיגר צו מאכן זיי נאקעט: (ו) ירדף זאל מיך נאך יאגן
מיין פיינט אונ זאל מיך גרייכן אונ זאל מיין לעבן מאכן טרעטן ביז דר ערד אונ מיין
ערע זאל ער מאכן גידעריג ביז דר ערד אויף אייביג: (ז) קומה שטייא אויף גאט מיט
דיין

אֵלִי מִשְׁפָּט צִוִּיתָ׃ ח וַעֲדַת לְאֻמִּים תְּסוֹבְבֶךָּ וְעָלֶיהָ
לַמָּרוֹם שׁוּבָה׃ ט יְיָ יָדִין עַמִּים שָׁפְטֵנִי יְיָ כְּצִדְקִי
וּכְתֻמִּי עָלָי׃ י יִגְמָר נָא רַע רְשָׁעִים וּתְכוֹנֵן צַדִּיק
וּבֹחֵן לִבּוֹת וּכְלָיוֹת אֱלֹהִים צַדִּיק׃ יא מָגִנִּי עַל אֱלֹהִים
מוֹשִׁיעַ יִשְׁרֵי לֵב׃ יב אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צַדִּיק וְאֵל זֹעֵם
בְּכָל יוֹם׃ יג אִם לֹא יָשׁוּב חַרְבּוֹ יִלְטוֹשׁ קַשְׁתּוֹ דָרַךְ
וַיְכוֹנְנֶהָ׃ יד וְלוֹ הֵכִין כְּלֵי מָוֶת חִצָּיו לְדֹלְקִים יִפְעָל׃
טו הִנֵּה יְחַבֶּל אָוֶן וְהָרָה עָמָל וְיָלַד שָׁקֶר׃ טז בּוֹר
כָּרָה וַיַּחְפְּרֵהוּ וַיִּפֹּל בְּשַׁחַת יִפְעָל׃ יז יָשׁוּב עֲמָלוֹ
בְרֹאשׁוֹ וְעַל קָדְקֳדוֹ חֲמָסוֹ יֵרֵד׃ יח אוֹדֶה יְיָ כְּצִדְקוֹ
וַאֲזַמְּרָה שֵׁם יְיָ עֶלְיוֹן׃

דער מזמור איז איין שבח צו השם יתברך ווייל ער האט אונז געגעבן די תורה׃

ח א לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית מִזְמוֹר לְדָוִד׃ ב יְיָ אֲדֹנֵינוּ מָה

דיין צארן ווער אויף געהויבן אונ בשיינט מיט דעם גרים צארין וואס דו ווערסט טאן
אין מיינע באליידיגר אונ טוא מיך דער וועקין אונ גיב מיר כח משפט צו טאן איין
נקמה אין מיינע שונאים דו האסט אזו געבאטין אין דר תורה צו טאן איין נקמה אין
שונאים רשעים׃ (ח) ועדת ווען די שרים פון די פעלקר וועלן דיך ארום רינגלן זיי וועלן
צו דיר תפלה טאן גייא אויף צום הימיל צוריק, זאלסט ניט מקבל זיין זייער תפלה׃
(ט) ה׳ גאט זאל שטראפן די פעלקר ווי זייערע מעשים אבר מיך זאלסטו גאט משפטן
נאר נאך מיין גירעכטיקייט אונ ווי מיין גאנצקייט וואס ביי מיר איז׃ (י) יגמר ער זאל
פר לענדין די רשעים פר זייער ביזקייט אונ זאלסט אן ברייטן דעם צדיק דו פרובסט
די הערצר אונ די נירין דו ווייסט ווער עס איז איין צדיק׃ (יא) מגני מיין באשיץ איז אויף
גאט ער העלפט די רעכטפארטיגע הערצר׃ (יב) אלהים גאט משפט דעם גירעכטין אונ
אויך גאט איז אין צארן אלע טאג אז ער זעהט די מעשים פון די רשעים׃ (יג) אם אז דר
רשע קערט זיך ניט אום פון זיינע מעשים זיין שווערד טוט ער שארפין אויף דעם
צדיק זיין בויגין טוט ער טרעטן אונ טוט אנברייטן׃ (יד) ולו אונ גאט ברייט צו אים אן
די כלים פון טויט, זיינע פיילין טוט ער ווערקין צו די נאך יאגערש נאך דעם צדיק׃
(טו) הנה דער רשע גיזוינט נאר אומרעכט ער טוט טראגין דאס שלעכטס אונ גיזוינט
פאלשקייט זיינע מעשים האבן קיין קיום ניט׃ (טז) בור איין גרוב האט דר רשע גיגראבן
פון זיינט וועגן אונ ער פאלט אליין אריין אין דעם גרוב וואס ער האט אויף דעם צדיק
ביגראבן׃ (יז) ישוב עס טוט זיך אומקערן זיין מידיקייט אויף זיין קאפ, אונ אויף זיין קאפ
הטעם זיין רויב נידערין׃ (יח) אודה איך טו לויבן גאט ווען ער מאכט רעכט זיין משפט צו
טאן אין די רשעים אונ איך טו זינגן אונ לויבן דעם נאמן פון דעם אויברשטן גאט׃
ח (א) למנצח צו שטארקין אויף דעם כלי זמר פון גת׃ (ב) ה׳ גאט אונזער האר וויא

אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תְּנָה הוֹדְךָ עַל
הַשָּׁמָיִם׃ ג מִפִּי עוֹלְלִים וְיֹנְקִים יִסַּדְתָּ עֹז לְמַעַן
צוֹרְרֶיךָ לְהַשְׁבִּית אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם׃ ד כִּי אֶרְאֶה
שָׁמֶיךָ מַעֲשֵׂה אֶצְבְּעֹתֶיךָ יָרֵחַ וְכוֹכָבִים אֲשֶׁר
כּוֹנָנְתָּה׃ ה מָה אֱנוֹשׁ כִּי תִזְכְּרֶנּוּ וּבֶן אָדָם כִּי
תִפְקְדֶנּוּ׃ ו וַתְּחַסְּרֵהוּ מְּעַט מֵאֱלֹהִים וְכָבוֹד וְהָדָר
תְּעַטְּרֵהוּ׃ ז תַּמְשִׁילֵהוּ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ כֹּל שַׁתָּה תַחַת
רַגְלָיו׃ ח צֹנֶה וַאֲלָפִים כֻּלָּם וְגַם בַּהֲמוֹת שָׂדָי׃
ט צִפּוֹר שָׁמַיִם וּדְגֵי הַיָּם עֹבֵר אָרְחוֹת יַמִּים׃ י יְיָ
אֲדֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ׃

דער מזמור רעט אז מען דארף לויבן השי"ת וואס ער איז מציל פון דעם וואס וויל שלעכטן טאן׃

ט א לַמְנַצֵּחַ עַל מוּת לַבֵּן מִזְמוֹר לְדָוִד׃ ב אוֹדֶה יְיָ
בְּכָל לִבִּי אֲסַפְּרָה כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ ג אֶשְׂמְחָה
וְאֶעֶלְצָה בָךְ אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃ ד בְּשׁוּב אוֹיְבַי

שטארק איז דיין נאמען אויף דער גאנצער וועלט דוא גיהערשט געבין דיין שיינהייט אויף דעם הימל׃ (ג) מפי אבער פון דעם מויל פון דיא כהנים אונ לוים וואס זיינען גירעכט אין בלוט ווי קליינע קינדער האסטו גיגרונד פעסט דיין שטארקע לויב אין דעם בית המקדש פון וועגן דיינע באליידיגער פון וועגן צו פר שטערין דעם פיינד וואס וויל זעהן אן אונז איין נקמה׃ (ד) כי ווען איך טו זעהן דיינע הימלן די הערק פון דיינע פינגער די לבנה מיט די שטערן וואס דו האסט אן גיברייט׃ (ה) מה וואס איז גאר חשוב דר מענטש אז דו זאלסט אים גידיינקן אונ וואס איז די לייט וואס קומן ארויס פון אדם אז דו זאלסט אויף אים באפעלן׃ (ו) ותחסרהו דו האסט גימאכט דעם מענטשן אביסל וויניגער פון איין מלאך, שיינקייט אונ ווערדיקייט האסטו אים גיקריינט׃ (ז) תמשילהו דו האסט גימאכט אים גיוועלטיגן אויף דיינע מעשים, אלע דיינע בשעפניש האסטו גיטאן געבן אונ האסט זיי גמאכט אונטער טעניג אונטער זיינע פיס׃ (ח) צנה שאף אונ רינדער אונ די בהמות פון פעלדער׃ (ט) צפור די פייגיל וואס פליען אונטער דעם הימיל אונ די פיש פון ים. ער פארט איבער די ימים מיט שיפין׃ (י) ה' גאט אונזר האר וויא שטארק איז דיין נאמען אין דער גאנצער וועלט׃

ט (א) למנצח על מות צוא שטארקען מיט גיזאנג אויף דעם כלי זמר וואס הייסט על מות לבן צו געבין פאר שטיין אדער אויף דעם שלעכטין מלך וואס הייסט לבן׃
(ב) אודה איך לויב גאט מיט מיין גאנצן הארצן איך טו דר ציילן גאר דיינע וואונדר׃
(ג) אשמחה איך טו מיך פרייען אונ וועל לוסטיג זיין מיט דיר איך טוא זינגן אונ לויבן דיין נאמען וואס איז גאנץ הויך׃ (ד) בשוב ווען מיינע פיינד אנטלייפן פר מיר אהינטער

אחור יכשלו ויאבדו מפניך: ה כי עשית משפטי
ודיני ישבת לכסא שופט צדק: ו גערת גוים אבדת
רשע שמם מחית לעולם ועד: ז האויב תמו חרבות
לנצח וערים נתשת אבד זכרם המה: ח ויי לעולם
ישב כונן למשפט כסאו: ט והוא ישפט תבל בצדק
ידין לאמים במישרים: י ויהי יי משגב לדך משגב
לעתות בצרה: יא ויבטחו בך יודעי שמך כי לא
עזבת דורשיך יי: יב זמרו ליי ישב ציון הגידו בעמים
עלילותיו: יג כי דרש דמים אותם זכר לא שכח
צעקת ענוים: יד חננני יי ראה עניי משנאי מרוממי
משערי מות: טו למען אספרה כל תהלתיך בשערי
בת ציון אגילה בישועתך: טז טבעו גוים בשחת
עשו ברשת זו טמנו נלכדה רגלם: יז נודע יי משפט

זיך זיי ווערן געשטרויכלט אונ פר לארין פון דיר: (ה) כי ווארום דו האסט געטאן מיין דין ומשפט דו האסט זיך גיזעצט אויף דיין שטול משפטן דוא רעכטפארטיגר שופט: (ו) גערת דו האסט אן גישריען אויף די פעלקר דו האסט גימאכט פר לירין דעם רשע זייער נאמן האסטו אויס גימעקט אז משיח וועט קומען: (ז) האויב די פיינד זיינען צו גאנגען זיי וועלין חרוב ווערן אויף אייביג זייערע שטעט, אונ זייערע שטעט האסטו צו פירט זייערע גידאנקן איז פר לארין גיווארן: (ח) וה׳ אונ גאט וועט אייביג זיצן ער וועט אן גרייטין זיין שטול צו משפטין דיא רשעים אויף אייביג: (ט) והוא אונ ער וועט משפטן דיא וועלט מיט גירעכטיקייט אונ דיא פעלקער וועט ער משפטין מיט רעכט פארטיקייט: (י) ויהי אונ השי״ת וועט זיין איין שטארקייט צו די פרשטויסנע ישראל איין שטארקייט צו די וואס זיינן גוועזן פיל צייטן אין צרות: (יא) ויבטחו אונ זיי וועלן זיך פר זיכערן אין דיר די וואס ווייסן דיין נאמן ווארום דו האסט ניט פר לאזן דיינע פארשטער גאט: (יב) זמרו זינגט צו גאט וואס זיצט אין ציון, זאגט צווישן די פעלקר זיין ווערק: (יג) כי ווארום ער פארשט דאס בלוט, נייא האט ער גידאכט וואס זיי האבין פר גאסן דאס בלוט, ער האט ניט פר געסן דאס גישריי פון די פרומע: (יד) חנני לייטזעליג מיך גאט זעה מיין פיין פון מיינע פיינד הייב מיך אויף פון צו קומן אין די טויערן פון טויט: (טו) למען פון וועגן איך וועל דר ציילין גאר דיין לויב אין די טויערין פון ציון איך וועל מיך פרייען מיט דיין הילף: (טז) טבעו דאס וועל איך זאגן די פעלקר זיינן דר טרונקן גיווארין אין דעם גרוב וואס זיי האבין גימאכט, אין דר נעץ וואס זיי האבין בהאלטן פון אונזערט וועגן איז בצוואונגן זייערע פיס: (יז) נודע ער איז בעוואוסט גאט אויף דר וועלט אז ער טוט משפט, מיט די ווערק פון זיינע הענט טוט ער שטרויכלן

עֹשֵׂה בְּפֹעַל כַּפָּיו נוֹקֵשׁ רָשָׁע הִגָּיוֹן סֶלָה: יח יָשׁוּבוּ
רְשָׁעִים לִשְׁאוֹלָה כָּל גּוֹיִם שְׁכֵחֵי אֱלֹהִים: יט כִּי
לֹא לָנֶצַח יִשָּׁכַח אֶבְיוֹן תִּקְוַת עֲנִיִּים תֹּאבַד לָעַד:
כ קוּמָה יְיָ אַל יָעֹז אֱנוֹשׁ יִשָּׁפְטוּ גוֹיִם עַל פָּנֶיךָ:
כא שִׁיתָה יְיָ מוֹרָה לָהֶם יֵדְעוּ גוֹיִם אֱנוֹשׁ הֵמָּה סֶלָה:

דֶער מִזְמוֹר טוּט דֶער צֵיילֶן וִויא דֶער רָשָׁע הַאלְט זִיךְ בְּגַאֲוָה ווייל עֶר אִיז זֵייעֶר מַצְלִיחַ:

יום ב׳ יא לָמָה יְיָ תַּעֲמֹד בְּרָחוֹק תַּעְלִים לְעִתּוֹת
בַּצָּרָה: ב בְּגַאֲוַת רָשָׁע יִדְלַק עָנִי יִתָּפְשׂוּ
בִּמְזִמּוֹת זוּ חָשָׁבוּ: ג כִּי הִלֵּל רָשָׁע עַל תַּאֲוַת נַפְשׁוֹ
וּבֹצֵעַ בֵּרֵךְ נִאֵץ יְיָ: ד רָשָׁע כְּגֹבַהּ אַפּוֹ בַּל יִדְרשׁ אֵין
אֱלֹהִים כָּל מְזִמּוֹתָיו: ה יָחִילוּ דְרָכָיו בְּכָל עֵת מָרוֹם
מִשְׁפָּטֶיךָ מִנֶּגְדּוֹ כָּל צוֹרְרָיו יָפִיחַ בָּהֶם: ו אָמַר בְּלִבּוֹ
בַּל אֶמּוֹט לְדֹר וָדֹר אֲשֶׁר לֹא בְרָע: ז אָלָה פִּיהוּ
מָלֵא וּמִרְמוֹת וָתֹךְ תַּחַת לְשׁוֹנוֹ עָמָל וָאָוֶן: ח יֵשֵׁב
בְּמַאְרַב חֲצֵרִים בַּמִּסְתָּרִים יַהֲרֹג נָקִי עֵינָיו לְחֵלְכָה

דֶעם רָשָׁע, דָאס וָועט מֶען תָּמִיד רֵיידֶן אונ לויבֶּן הש״ית: (יח) ישובו זַיי וָועלֶן נִיךְ ווידֶער קָערֶן די רְשָׁעִים אִין טִיפִין גְרוּבּ פוּן גֵיהִנֹּם אַלֶע די פֶעלְקֶר די וָואס פַר גֶעסְן אִין גָאט: (יט) כי נִיט אויף אֵייבִּיג וָועט פַר גֶעסִין וֶוערִין דֶר נוֹיט בַּאדֶערְפְטִיגֶר, דָאס הָאפִין פוּן דיא אָרִימֶע זָאל פַאר לָארִין וֶוערִין אויף אֵייבִּיג דָאס וָועט נִיט זַיין: (כ) קומה שְׁטֵייא אויף גָאט בַּאלְד, עֶר זָאל זִיךְ נִיט שְׁטַארְקִין דֶער מַאן אויף לַאנְג. עֶס זָאלִין וֶוערִין גְמִשְׁפָּט דִיא פֶעלְקֶער פַאר דִיר: (כא) שיתה טוּא גָאט אויף זֵייא אַהֶערְשַׁאפְט זָאלִין ווִיסִין אַלֶע פֶעלְקֶער אַז זֵייא זַיינֶען מֶענְטְשִׁין אונ דוא בִּיסְט גָאט אויף אֵייבִּיג:

י (א) למה ה׳ דָוִד הַמֶּלֶךְ הָאט גִיזָאגְט וָוארוּם גָאט שְׁטֵייסְטוּ גְלַייךְ ווִי פוּן וַוייטְן טוּסְט דִיךְ פַר הוּילְן אִין צֵייטְן פוּן אַנְגְסְט: (ב) בגאות מִיט דֶעם הָאפֶערְדִיקַייט פוּן רָשָׁע טוּט עֶר נָאךְ לַייפְן דֶעם אָרִימַאן די עֲנִיִּים וֶוערִן גְחַאפְּט מִיט די גְדַאנְקֶן וָואס דֶר רָשָׁע טְרַאכְט אויף זַיי: (ג) כי דֶר רָשָׁע לויבְּט זִיךְ אַז עֶר בַּקוּמְט זַיין גְלוּסְטִיקַייט אונ דֶר גַזְלָן לויבְּט זִיךְ מִיט דֶעם וָואס עֶר דֶר צַארִינְט גָאט: (ד) רשע דֶר רָשָׁע מִיט זַיין הָאפֶרְדִיג פָּנִים זָאגְט עֶר קֵייגֶר פָארְשְׁט נִיט זַיינֶע מַעֲשִׂים, עֶס אִיז גָאר קֵיין גָאט אִיז אַלֶין זַיין טְרַאכְטְן: (ה) יחילו עֶס טוּעֶן בַּאגְלִיקְן זַיינֶע וֶועגְן אַלֶע צַייט דַיין מִשְׁפָּט מַאכְסְטוּ הוֹיךְ אונ וַוייט פוּן אִים אַלֶע זַיינֶע בַּלֵיידִיגֶר טוּט עֶר נָאר אַבְּלָאז פַאלִין זַיי: (ו) אמר עֶר טְרַאכְט אִין הַארְצְן אִיךְ וָועל אֵייבִּיג נִיט גִינֵייגְט וֶוערִין אֲפִילוּ מַיינֶע קִינְדֶס קִינְדֶר עֶס וָועט נִיט זַיין קֵיין שְׁלֶעכְץ: (ז) אלה פְלוּכִין אונ פַאלְשֶׁע שְׁבוּעוֹת אִיז זַיין מוֹיל פוּל רַמָּאוֹת אונ פַאלְשְׁקַייט

אונטער

יִצְפֹּנוּ: ט יֶאֱרֹב בַּמִּסְתָּר כְּאַרְיֵה בְסֻכֹּה יֶאֱרֹב
לַחֲטוֹף עָנִי יַחְטֹף עָנִי בְּמָשְׁכוֹ בְרִשְׁתּוֹ: י יִדְכֶּה
יָשֹׁחַ וְנָפַל בַּעֲצוּמָיו חֵל כָּאִים: יא אָמַר בְּלִבּוֹ שָׁכַח
אֵל הִסְתִּיר פָּנָיו בַּל רָאָה לָנֶצַח: יב קוּמָה יְיָ אֵל
נְשָׂא יָדֶךָ אַל תִּשְׁכַּח עֲנָוִים: יג עַל מֶה נִאֵץ רָשָׁע
אֱלֹהִים אָמַר בְּלִבּוֹ לֹא תִדְרֹשׁ: יד רָאִתָה כִּי אַתָּה
עָמָל וָכַעַס תַּבִּיט לָתֵת בְּיָדֶךָ עָלֶיךָ יַעֲזֹב חֵלְכָה
יָתוֹם אַתָּה הָיִיתָ עוֹזֵר: טו שְׁבֹר זְרוֹעַ רָשָׁע וָרָע
תִּדְרוֹשׁ רִשְׁעוֹ בַל תִּמְצָא: טז יְיָ מֶלֶךְ עוֹלָם וָעֶד
אָבְדוּ גוֹיִם מֵאַרְצוֹ: יז תַּאֲוַת עֲנָוִים שָׁמַעְתָּ יְיָ תָּכִין
לִבָּם תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ: יח לִשְׁפֹּט יָתוֹם וָדָךְ בַּל יוֹסִיף
עוֹד לַעֲרֹץ אֱנוֹשׁ מִן הָאָרֶץ:

דער מזמור זאגט מאן ראס דיא צרות וואס דער צדיק האט איז אלץ למובה כדי דאס זאל אים אם רעכענן זיינע עבירות
אונ ווערט זוכה זיין לעולם הבא אבער דיא הצלחה פון רשע איז אים לרעה:

יא א לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד בַּיְיָ חָסִיתִי אֵיךְ תֹּאמְרוּ לְנַפְשִׁי

אונטער זיין צונג בעטרוג אונ אום רעכט: (ח) ישב ער זיצט אין לוגר אין בהאלטענע
ערטר ער הרגעט דעם ריינם זיינע אויגן טוען לוגן צו דעם ארימאן: (ט) יארוב ער טוט
לויערן אין בהעלטניש ווי אלייב אין זיין בוידל ער טוט לויערן צו חאפן דעם ארימאן
ער חאפט דעם ארימאן אז ער טוט אים ציהן אין זיין נעץ: (י) ידכה ער טוט זיך מאכן
ווי אצוברעכנר אונ טוט זיך איין בייגין אונ זיי טוען פאלין דורך זיין שטארקייט דיא
ארימע: (יא) אמר ער טראכט זיך אין הארצן גאט פר געסט זיינע שלעכטיקייט ער הט
בהאלטן זיין פנים אויף אייביג ניט צו זעהן: (יב) קומה דרום שטיי אויף גאט גאט הייב
אויף דיין האנט דו זאלסט ניט פר געסן די ארימע: (יג) על דר רשע פר וואס דר צעריגט
גאט ווייל ער טראכט אין הארצן דו טוסט גאר ניט פארשטן זיינע מעשים: (יד) ראתה
אבר דוא גאט זעהסט אלע בעטרוג אונ דעם צארין פון דעם רשע ווען דוא ווילסט
שטראפן דעם רשע איז עס אין דיין מאכט אויף דיר קען זיך פר לאזן דר ארימר ביזט
פון אייביג איין העלפר צו איין יתום: (טו) שבור בעט איך צו ברעך דעם כח פון דם רשע
אונ דר רשע אז דו וועסט זוכן זיין רשעות זאלסטו ניט גיפינן: (טז) יי גאט איז איין מלך
אויף אייביג די כנענים זיינן פר לארן גיגאנגן פון זיין לאנד: (יז) תאות דאס וואונש פון
די ענוים הערסטו גאט שטענדיג זאלסטו אן בריטן זייער הארץ עס זאל פאר נעמן
דיינע אויערן: (יח) לשפוט צו משפטן איין יתום אונ איין ארומאן ער זאל ניט מערן צו
ברעכין איין שלאפין מענטשין פון דר ערד:

יא (א) למנצח אין גאט טוא איך מיך בשיצין ווי רעט איר פון מיר אייער בארג דאס
הייסט

נוּדִי הַרְכֶם צִפּוֹר׃ ב כִּי הִנֵּה הָרְשָׁעִים יִדְרְכוּן
קֶשֶׁת כּוֹנְנוּ חִצָּם עַל יֶתֶר לִירוֹת בְּמוֹ אֹפֶל לְיִשְׁרֵי
לֵב׃ ג כִּי הַשָּׁתוֹת יֵהָרֵסוּן צַדִּיק מַה פָּעָל׃ ד יְיָ בְּהֵיכַל
קָדְשׁוֹ יְיָ בַּשָּׁמַיִם כִּסְאוֹ עֵינָיו יֶחֱזוּ עַפְעַפָּיו יִבְחֲנוּ בְּנֵי
אָדָם׃ ה יְיָ צַדִּיק יִבְחָן וְרָשָׁע וְאֹהֵב חָמָס שָׂנְאָה נַפְשׁוֹ׃
ו יַמְטֵר עַל רְשָׁעִים פַּחִים אֵשׁ וְגָפְרִית וְרוּחַ זִלְעָפוֹת
מְנָת כּוֹסָם׃ ז כִּי צַדִּיק יְיָ צְדָקוֹת אָהֵב יָשָׁר יֶחֱזוּ פָנֵימוֹ׃

דער מזמור שטראפט דעם מענטשן וואס איז מיט דעם הארץ פאלש אונ רעט מיט דעם מויל גוט׃

יב א לַמְנַצֵּחַ עַל הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד׃ ב הוֹשִׁיעָה יְיָ
כִּי גָמַר חָסִיד כִּי פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם׃ ג שָׁוְא
יְדַבְּרוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ שְׂפַת חֲלָקוֹת בְּלֵב וָלֵב
יְדַבֵּרוּ׃ ד יַכְרֵת יְיָ כָּל שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת
גְּדֹלוֹת׃ ה אֲשֶׁר אָמְרוּ לִלְשֹׁנֵנוּ נַגְבִּיר שְׂפָתֵינוּ אִתָּנוּ
מִי אָדוֹן לָנוּ׃ ו מִשֹּׁד עֲנִיִּים מֵאַנְקַת אֶבְיוֹנִים עַתָּה

הייסט אייער מלך דוד איז פאר וואגילט וויא איין פויגל׃ (ב) כי דען דיא רשעים טוען
טרעטן דעם בויגן זיי ברייטן אן זייערע פיילן אויף דעם שנור פון דעם בויגן צו שיסן
אין דר פינצטר צו די רעכט פארטיגע הערצר׃ (ג) כי ווארום די גרונטין פון דר וועלט
זיינן צו פירט גיווארן וואס די כהנים זיינן גיהרגת גיווארן אבר איך בין אין דר זאך
גרעכט וואס האב איך דא גטאן שלעכץ׃ (ד) ה׳ גאט ב״ה איז אין זיין הייליגן פאלץ
גאט זיין שטול איז אין הימל גאנץ הויך אבר זיינע אויגן זעהן אויף דער ערד, זייגע
ברעמן טוען פרובן די לייט׃ (ה) ה׳ גאט פרובט דעם צדיק אויב ער וועט בשטיין ביא
יסורים אבר א רשע וואס האט ליב רויב האט גאט פיינד׃ (ו) ימטר ער מאכט רעגנן אין
גיהנם אויף דיא רשעים הייסע קוילין פייער אונ שוועביל אונ ווינט פון פייער דאס
איז דער טייל פון זייער כוס פון פורעניות׃ (ז) כי ווארום גאט איז אגירעכטער ער
האט ליב גרעכטיקייט דיא רעכט פארטיגע זעהן זיין פנים׃
יב (א) למנצח אויף דעם כלי זמר פון אכט סטרונס׃ (ב) הושיעה העלף גאט עס האט זיך
אויס גלאזן פון צו זיין אחסיד עס איז אויס גיגאנגן איין אמת זאגר פון מענטשן׃
(ג) שוא פאלשקייט טוען זיי ריידין איינר מיט זיינם גיזעלן גלאטע לעפצין גלייכווי זיי
האבן צוויי הערצר טוען זיי ריידין מיטן מויל שלום אונ אין הארצן זיינן זיי שונאים׃
(ד) יכרת גאט זאל פר שניידן אלע די גלאטע לעפצן די צונג וואס רעט גרויסע זאכן׃
(ה) אשר וואס זיי זאגן מיט אונזר צונג וועלין מיר שטארק אונ גרויס אונזערע לעפצן
איז ביי אונז צו ריידן וואס מיר ווילן ווער איז אויף אונז אהאר׃ (ו) משד פון דעם רויבן
די עניים פון דם גשריי פון נויט בדערפטיגע זאגט גאט אצונד וועל איך אויף שטיין
אונ

אקום יאמר יי אשית בישע יפיח לו: ז אמרות יי
אמרות טהורות כסף צרוף בעליל לארץ מזקק
שבעתים: ח אתה יי תשמרם תצרנו מן הדור
זו לעולם: ט סביב רשעים יתהלכון כרם זלות
לבני אדם:

דער מזמור איז א תפלה ווען א מענטש איז חס ושלום אין איין צרה זאל ער דעם מזמור זאגן:

יג א למנצח מזמור לדוד: ב עד אנה יי תשכחני נצח
עד אנה תסתיר את פניך ממני: ג עד אנה אשית
עצות בנפשי יגון בלבבי יומם עד אנה ירום איבי
עלי: ד הביטה עננו יי אלהי האירה עיני פן אישן
המות: ה פן יאמר איבי יכלתיו צרי יגילו כי אמוט:
ו ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה
ליי כי גמל עלי:

דער מזמור רעט פון די צווייא בתי מקדשים וואס זיינען חרוב געווארין דורך נבוכדנצר און טיטוס:

יד א למנצח לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים
השחיתו התעיבו עלילה אין עשה טוב: ב יי

און וועל טאן מיין הילף צו דעם וואס דר רשע וויל אוועק בלאזן: (ז) אמרות גאטס רייד
זיינן ריינע און אמתע רייד ווי גלייטערטע זילבער וואס מען לייטערט אוים דעם בעסטן
ערד וואס איז גילייטערט זיבן מאל: (ח) אתה דוא גאט זאלסט זייא היטין זאלסט זיי
באשירמען די עניים פון דעם שלעכטין דור אויף אייביג: (ט) סביב די רשעים
גייען ארום איין שלינגן זיי וויא ארויב טהיער וואס פרעסט מענשין:

יג (א) למנצח צו שטארקין דעם גיזאנג צו דוד: (ב) עד ביז וואנען גאט וועסטו מיך פר
געסן תמיד ביז וואנן וועסטו פר בארגן דיין פנים פון מיר: (ג) עד ביז וואנען וועל
איך טאן טראכטין טרויערקייט אין מיין הארצין אלע טאג, ווי לאנג וועט זיך אויף
הייבן מיין פיינט אויף מיר: (ד) הביטה קוק און ענטפער מיר מיין גאט דר לייכט מיינע
אויגן ווי איך זאל ניצול ווערן פון די פיינט איך זאל ניט אנשלאפין ווערן מיט שלאף
פון טויט: (ה) פן עס זאל ניט זאגן מיין פיינד איך האב אים פר לענט מיינע באליידיגר
וועלין זיך פרייען אז איך וועל ווערין דער גידערט: (ו) ואני און איך אין דיין גינאד
פאר' זיכער איך מיך עס טוט זיך פרייען מיין הארץ מיט דיין הילף איך טוא זינגען
צו גאט ווען ער איז מיט מיר גומל חסד:

יד (א) למנצח צו שטארקין זיך, זאגט דוד, דאס זאגט דר שלעכטער אין זיין הארצין
עס איז ניט דא קיין גאט זייא האבין פאר דארבין זיי האבן גיטאן מיאוסע ווערק זיי
טוען ניט קיין גוטס: (ב) יי גאט טוט קוקין פון דעם הימעל אויף די מענטשין צו זעהן

מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל
דֹּרֵשׁ אֶת אֱלֹהִים: ג הַכֹּל סָר יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אֵין עֹשֵׂה
טוֹב אֵין גַּם אֶחָד: ד הֲלֹא יָדְעוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן אֹכְלֵי
עַמִּי אָכְלוּ לֶחֶם יְיָ לֹא קָרָאוּ: ה שָׁם פָּחֲדוּ פָחַד כִּי
אֱלֹהִים בְּדוֹר צַדִּיק: ו עֲצַת עָנִי תָבִישׁוּ כִּי יְיָ מַחְסֵהוּ:
ז מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעַת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְיָ שְׁבוּת עַמּוֹ
יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל:

דער מזמ"ר לערנט דיא מדו"ת וואס דער מענטש זאל זיך נוהג זיין ווען זיין נשמה רוהען אין גן עדן

טו א מִזְמוֹר לְדָוִד יְיָ מִי יָגוּר בְּאָהֳלֶךָ מִי יִשְׁכֹּן בְּהַר
קָדְשֶׁךָ: ב הוֹלֵךְ תָּמִים וּפֹעֵל צֶדֶק וְדֹבֵר אֱמֶת
בִּלְבָבוֹ: ג לֹא רָגַל עַל לְשֹׁנוֹ לֹא עָשָׂה לְרֵעֵהוּ רָעָה
וְחֶרְפָּה לֹא נָשָׂא עַל קְרֹבוֹ: ד נִבְזֶה בְּעֵינָיו נִמְאָס
וְאֶת יִרְאֵי יְיָ יְכַבֵּד נִשְׁבַּע לְהָרַע וְלֹא יָמִר: ה כַּסְפּוֹ
לֹא נָתַן בְּנֶשֶׁךְ וְשֹׁחַד עַל נָקִי לֹא לָקָח עֹשֵׂה אֵלֶּה
לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם:

אויב עס איז דא אקלוגער זאל פארשטיין גאט: (ג) הכל אלע האבן אפ גיקערט פון גוטין וועג אלע צו זאמען זיינען אומווירדיג טוען ניט קיין גוטץ ניט איינער אויך: (ד) הלא פר וואר זיי ווייסין אלע ווערקער פון אום רעכט די וואס עסין מיין פאלק אזוי ווי מען עסט ברויט די וואס רופין ניט אין גאט וואס פאר איין סוף זייא האבין גיהאט סנחריב מיט זיין חיל בייא ירושלים אונ בלשצר: (ה) שם דארטין האבין זייא זיך גפארכטין אגרויסע פארכט ווארום גאט איז גיוועזן צו הילף אין דעם דור פון צדיקים: (ו) עצת דאס טראכטונג פון דעם עני טוט ער פאר שעמען וואס ער טראכט אז גאט איז זיין באשיצר: (ז) מי זאגט דוד אויף גלות בבל ווער וואלט געבין אז עס זאל שוין באלד זיין פון דעם וואס רוהט אין ציון זאל זיין די הילף פון ישראל אז גאט וועט אום קערין די גיפיינקענש פון זיין פאלק יעקב וועט זיך פרייען אונ ישראל וועט זיך פרייען אויף זייער בטחון וואס זייא האבין גיהאט אויף גאט:

טו (א) מזמור אלויב צו גאט פון דוד. דו גאט ווער גיהער צו וואנען אין דיין גיצעלט אונ ווער גיהער צו רוען אין דיין היילינען בארג דעם ביהמ"ק: (ב) הולך דר וואס גייט מיטן גאנצין הארצין אונ טוט גירעכטיקייט אונ רעט אמת וואס ער האט אין הארצן: (ג) לא ער גוואונט ניט זיין צונג צו זאגן רכילות ער טוט ניט זיין גוטן פריינד קיין בייז ער האט ניט גליטן שאנד איבר זיין קרוב ווארום ער האט אים אליין גישטראפט ווען ער האט ניט רעכט גיטאן: (ד) נבזה דער וואס איז מבוזה פון זיינע מעשים איז אין זיינע אויגין מיאוס אונ די פרומע לייט טוט ער ערליך האלטין אונ שווערט

דער מזמור לערנט דעם מענטש ער זאל זיין בקשה נים אן הייבען אן זיין זכות:

טז א מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך:
ב אמרת ליי אדני אתה טובתי בל עליך:
ג לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי
בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך
נסכיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי:
ה יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי: ו חבלים
נפלו לי בנעימים אף נחלת שפרה עלי: ז אברך
את יי אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי:
ח שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: ט לכן
שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח: י כי
לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות

שווערט זיך זעלבסט שלעכץ צו טאן טוט ער נים עובר שבועה זיין: (ה) כספו זיין געלט האט ער נים אנטליען אויף רוחים ער האט נים גינומען קיין שוחד מחייב צו זיין איין ריינם. ווער עס טוט וואס דא שטייט ווערט נים אראפ גערוקט אייביג:

טז (א) מכתם דאס גיזאנג הייסט מכתם. היט מיך גאט ווארום איך האב מיך אין דיר באשיצט. אזו זאגט דוד צו זיין נפש: (ב) אמרת דו טוסט שטענדיג זאגין צו גאט דו ביסט מיין הער מיינע טובות וואס דו טוסט מיר איז נים פר מיין צדקות נאר פון חסד: (ג) לקדושים אונ פון וועגין די היילגע צדיקים וואס זיינען אויף דר וועלט אונ די שטארקע צדיקים, נאר מיינע בדערפניש איז אלץ דורך זיי: (ד) ירבו עס זאל ווערין גימערט זייער צארג ווייל זיי האבין זיך גיאיילט צו דינען עבודת כוכבים אבער איך וועל נים גיסן זייער גיסונג פון בלוט שפריינגן אונ וועל נים טראגן זייערע נעמען אויף מיינע לעפצין: (ה) יי דו ביסט מיין גאט מיין טייל אונ מיין בעכער דו טוסט אונטער לעהנען מיין האנד אז דו זאלסט גיפאלין אין מיין גורל אז איך זאל דיך אן נעמען פר אגאט אונ זאל גלויבין אין דיר: (ו) חבלים מיין חלק וואס איז גיפאלין מיט זיסקייט אויך די ירושה וואס איך האב גירשת פון די אבות איך זאל גאט דינען איז זייער שיין אויף מיר: (ז) אברך איך טוא לויבן גאט וואס ער האט מיר די עצה גיגעבן אז איך זאל אים מקבל זיין פר אגאט, אויך ביי דר נאכט אז איך בין מיד פון ארבייטען, מיך שטראפין מיינע נירין צו האלטין זיך אן גאט ב"ה: (ח) שויתי איך טוא שטעלין פר מיר שטענדיג גאטס פארכט ווארום אז ער שטייט בייא מיין האנד וועל איך נים אוים גליטשען: (ט) לכן דרום טוט לוסטיג זיין מיין הארץ אונ טוט זיך פרייען מיין נשמה אויך מיין לייב וועט רוען פר זיכערהייט אין קבר: (י) כי ווארום דו וועסט נים פאר לאזין מיין נפש צום גרוב פון גיהנם דו וועסט נים געבין דיין פרומען צו זעהן דעם גיהנם: (יא) תודיעני זאלסט מיך מאכין וויסין דעם וועג פון חיי עולם הבא איך

זאל

שָׁחַת׃ יא תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת
פָּנֶיךָ נְעִמוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח׃

דער מזמור לערינט אז דער מענש זאל בעטין דאס השי"ת זאל אים ניט פרובין מיט איין עבירה׃

יז א תְּפִלָּה לְדָוִד שִׁמְעָה יְיָ צֶדֶק הַקְשִׁיבָה רִנָּתִי
הַאֲזִינָה תְפִלָּתִי בְּלֹא שִׂפְתֵי מִרְמָה׃ ב מִלְּפָנֶיךָ
מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תֶּחֱזֶינָה מֵישָׁרִים׃ ג בָּחַנְתָּ לִבִּי
פָּקַדְתָּ לַּיְלָה צְרַפְתַּנִי בַל תִּמְצָא זַמֹּתִי בַּל יַעֲבָר
פִּי׃ ד לִפְעֻלּוֹת אָדָם בִּדְבַר שְׂפָתֶיךָ אֲנִי שָׁמַרְתִּי
אָרְחוֹת פָּרִיץ׃ ה תָּמֹךְ אֲשֻׁרַי בְּמַעְגְּלוֹתֶיךָ בַּל
נָמוֹטּוּ פְעָמָי׃ ו אֲנִי קְרָאתִיךָ כִי תַעֲנֵנִי אֵל הַט
אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃ ז הַפְלֵה חֲסָדֶיךָ מוֹשִׁיעַ
חוֹסִים מִמִּתְקוֹמְמִים בִּימִינֶךָ׃ ח שָׁמְרֵנִי כְּאִישׁוֹן
בַּת עָיִן בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי׃ ט מִפְּנֵי רְשָׁעִים זוּ
שַׁדּוּנִי אֹיְבַי בְּנֶפֶשׁ יַקִּיפוּ עָלָי׃ י חֶלְבָּמוֹ סָּגְרוּ פִּימוֹ

זאל זאט זיין פון פרייד וואס איך וועל זיין פאר דיר דאס זיסקייט וואס דוא האסט באשאפין מיט דיין רעכטע האנט זאל עס זיין אייביג׃

יז (א) תפלה אגיבעט צו דוד. הער צו גאט גירעכטיקייט פר געם מיין גיזאנג נעם צו מיין גיבעט אן פאלשע לעפצין׃ (ב) מלפניך פון פאר דיר זאל מיין משפט פון מיינע עבירות אוועק גיין דיינע אויגן זאלין נאר זעהן מיינע רעכטפארטיגע מעשים׃ (ג) בחנת דו האסט גפרובט מיין הארץ דו האסט גדאכט וואס איך האב גיטראכט ביי נאכט דו האסט מיך גילייטערט וואס דו האסט מיך גיוואלט פרובין וייל איך האב גיזאגט פרוב מיך האסט ניט גיפונען איך זאל באשטיין איך טו טראכטין עס זאל שוין ניט דורך גיין פון מיין מויל צו זאגן פרוב מיך׃ (ד) לפעולות ווס דו האסט גיבאטין מיט רייד פון דיינע לעפצין אויף די ווערק פון דעם מענטשין וויא ער זאל זיך פירין האב איך דרום גיהיט ניט צו לאזין גיין קיינעם אין דעם פר שייטין וועג מבטל צו זיין גאטס מצות׃ (ה) תמוך טו אונטער לעהנען מיינע טריט אין דיין וועג עס זאל ניט ווערין אויס גיבויגין מיינע טריט׃ (ו) אני איך טו דיך אן רופין דאס דו זאלסט מיר ענטפערין גאט, נייג צוא מיר דיין אויער הער מיין זאג׃ (ז) הפלה צייכין אויס דיין חסד אויף אונז דו העלפר מיט דיין רעכטר האנד פון די וואס שטייען אויף אויף די וואס בשיצין זיך אן דיר׃ (ח) שמרני היט מיך ווי דם שווארץ אפיל פון אויג אין דעם שאטן פון דיינע פליגעל זאלסטו מיך בהאלטין׃ (ט) מפני פר די רשעים וואס רויבין מיך, מיינע פיינד וואס ווילן מיין לעבין אוועק נעמן טוען אויף מיר ארום רינגלען׃ (י) חלבמו מיט זייער פעטקייט וואס זייא האבין פיל גוטס איז פאר שלאסין זייער הארץ צו פאר
שטיין

דִּבְּרוּ בְגֵאוּת׃ יא אַשֻּׁרֵנוּ עַתָּה סְבָבוּנוּ עֵינֵיהֶם
יָשִׁיתוּ לִנְטוֹת בָּאָרֶץ׃ יב דִּמְיֹנוֹ כְּאַרְיֵה יִכְסוֹף
לִטְרֹף וְכִכְפִיר יֹשֵׁב בְּמִסְתָּרִים׃ יג קוּמָה ייָ קַדְּמָה
פָנָיו הַכְרִיעֵהוּ פַּלְּטָה נַפְשִׁי מֵרָשָׁע חַרְבֶּךָ׃
יד מִמְתִים יָדְךָ ייָ מִמְתִים מֵחֶלֶד חֶלְקָם בַּחַיִּים
וּצְפוּנְךָ תְּמַלֵּא בִטְנָם יִשְׂבְּעוּ בָנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם
לְעוֹלְלֵיהֶם׃ טו אֲנִי בְּצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה
בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ׃

דער מִזְמוֹר לערנט בייא יעדער נס וואס אים גישעהעט זאל ער אָב געבין אַשֶׁבַח צו הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ׃

יום ג יח א לַמְנַצֵּחַ לְעֶבֶד ייָ לְדָוִד אֲשֶׁר דִּבֶּר לַייָ אֶת
דִּבְרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת בְּיוֹם הִצִּיל ייָ אוֹתוֹ מִכַּף
כָּל אֹיְבָיו וּמִיַּד שָׁאוּל׃ ב וַיֹּאמַר אֶרְחָמְךָ ייָ חִזְקִי׃
ג ייָ סַלְעִי וּמְצוּדָתִי וּמְפַלְטִי אֵלִי צוּרִי אֶחֱסֶה בּוֹ
מָגִנִּי וְקֶרֶן יִשְׁעִי מִשְׂגַּבִּי׃ ד מְהֻלָּל אֶקְרָא ייָ וּמִן

שַׁטַיין גָאטֶס גְרויסְקֵייט אוּנ זָאלִין מוֹרָא הָאבִּן. זֵייעֶר מוּנְד טוּט רֵיידִין מִיט גַאֲוָה׃
(יא) אשרנו אוּנְזֶעֶרֶע טְרִיט טוּעֶן זֵייא אַרוּם רִינְגְלֶין, זֵייעֶרֶע אוֹיגִין טוּעֶן זֵייא נֵייגִין
אוֹיף אַלֶע זֵייטִין אוֹיף דֶער וֶועלְט צוּא בַּאצְווינְגֶען מִיךְ׃ (יב) דמיונו זַיין גִישְׁטַאלְט
אִיז וִויא אַלֵייבּ וָואס גִילוּסְט צוּ חַאפִּין חַיוֹת אוּנ וִויא אַלֶעמְפֶּערְט זִיצְט בַּהַאלְטִינֶער
הֵיים זַיי זָאלִין אִים נִיט זֶעהֶן׃ (יג) קומה שְׁטֵייא אוֹיף גָאט קוּם אִים פָאר מַאךְ אִים
קְנִיעֶן מַאךְ אַנְטְרִינֶען מַיין לֵייבּ פוּן דֶעם רָשָׁע וָואס עֶר אִיז דַיין שְׁוֶוערְד מִיט אִים
טוּסְטוּ מִשְׁפָּטִים׃ (יד) ממתים אִיךְ בֶּעט דִיךְ אַז אִיךְ זָאל שְׁטַארְבִּין פוּן דַיין הַאנְד פוּן
דִי וָואס שְׁטַארְבִּין פוּן זֵייעֶר עֶלְטֶער דִי וָואס זֵייעֶר חֵלֶק אִיז אִין דֶעם אֵייבִּיגְן לֶעבְּן,
פוּן דַיין פַר בָּארְגֶענִישׁ אִין גַן עֵדֶן טוּסְטוּ דֶר פִילִין זֵייעֶר בּוֹיךְ זָאל אִיךְ אוֹיךְ זַיין פוּן
דִייא זַיי זַיינֶען זַאט מִיט קִינְדֶער אוּנ זַיי לָאזִין אִיבֶּער דִיא יְרוּשָׁה צוּ זֵייעֶרֶע קִינְדֶער׃
(טו) אני אִיךְ מִיט דֶעם זְכוּת וָואס אִיךְ הָאבּ גִיטָאן צְדָקָה וֶועל אִיךְ זֶעהֶן דַיין פָּנִים אַז
אִיךְ וֶועל מִיךְ דֶער וֶועקִין צוּא תְּחִיַּת הַמֵּתִים דֶענְסְט מָאל וֶועל אִיךְ זַאט זַיין
מִיט סוֹדוֹת הַתּוֹרָה׃

יח (א) למנצח צוּ דָוִד גָאטֶס קְנֶעכְט וָואס עֶר הָאט גִירֶעט צוּ גָאט דִיא רֵייד פוּן דֶער
שִׁירָה דֶעם טָאג אַז גָאט הָאט אִים מַצִּיל גִיוֶועזִין פוּן דִי הֶענְט פוּן זַיינֶע פַיינְט אוּנ
פוּן שָׁאוּלְס הַאנְט׃ (ב) ויאמר אוּנ עֶר הָאט גִיזָאגְט אִיךְ לִיבּ דִיךְ גָאט מַיין שְׁטַארְקֶער׃
(ג) יי גָאט וָואס שִׁיצְט מִיךְ וִוי אַיין שְׁטֵיין אוּנ אִיז מַיין פֶעסְטֶענִישׁ אוּנ מַיין אַנְטְרִינֶער
מַיין גָאט מַיין בַּשֶׁעפֶר אִיךְ טוּ מִיךְ בַּאשִׁיצִין אִין אִים מַיין שׁוּץ מַיין הֶעלְפֶער עֶר
הֶעלְפְט מִיר׃ (ד) מהלל אַז אִיךְ טוּא רוּפִין גָאט מִיט לוֹיבּ וֶוער אִיךְ בַּאלְד גִיהָאלְפִין
פוּן מַיינֶע פַיינְד׃ (ה) אפפוני עֶס טוּט מִיךְ אַרוּם רִינְגְלֶען דִי וֵוייטָאג פוּן טוֹיט אוּנ דִי

אֹיְבַי אִוָּשֵׁעַ׃ ה אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת וְנַחֲלֵי בְלִיַּעַל
יְבַעֲתוּנִי׃ ו חֶבְלֵי שְׁאוֹל סְבָבוּנִי קִדְּמוּנִי מוֹקְשֵׁי
מָוֶת׃ ז בַּצַּר לִי אֶקְרָא יְיָ וְאֶל אֱלֹהַי אֲשַׁוֵּעַ יִשְׁמַע
מֵהֵיכָלוֹ קוֹלִי וְשַׁוְעָתִי לְפָנָיו תָּבוֹא בְאָזְנָיו׃ ח וַתִּגְעַשׁ
וַתִּרְעַשׁ הָאָרֶץ וּמוֹסְדֵי הָרִים יִרְגָּזוּ וַיִּתְגָּעֲשׁוּ כִּי
חָרָה לוֹ׃ ט עָלָה עָשָׁן בְּאַפּוֹ וְאֵשׁ מִפִּיו תֹּאכֵל גֶּחָלִים
בָּעֲרוּ מִמֶּנּוּ׃ י וַיֵּט שָׁמַיִם וַיֵּרַד וַעֲרָפֶל תַּחַת רַגְלָיו׃
יא וַיִּרְכַּב עַל כְּרוּב וַיָּעֹף וַיֵּדֶא עַל כַּנְפֵי רוּחַ׃ יב יָשֶׁת
חֹשֶׁךְ סִתְרוֹ סְבִיבוֹתָיו סֻכָּתוֹ חֶשְׁכַת מַיִם עָבֵי
שְׁחָקִים׃ יג מִנֹּגַהּ נֶגְדּוֹ עָבָיו עָבְרוּ בָּרָד וְגַחֲלֵי אֵשׁ׃
יד וַיַּרְעֵם בַּשָּׁמַיִם יְיָ וְעֶלְיוֹן יִתֵּן קֹלוֹ בָּרָד וְגַחֲלֵי אֵשׁ׃
טו וַיִּשְׁלַח חִצָּיו וַיְפִיצֵם וּבְרָקִים רָב וַיְהֻמֵּם׃ טז וַיֵּרָאוּ
אֲפִיקֵי מַיִם וַיִּגָּלוּ מוֹסְדוֹת תֵּבֵל מִגַּעֲרָתְךָ יְיָ
מִנִּשְׁמַת רוּחַ אַפֶּךָ׃ יז יִשְׁלַח מִמָּרוֹם יִקָּחֵנִי יַמְשֵׁנִי

שלעכטע חילות טוען מיך דער שרעקין: (ו) חבלי דיא לייט וואס װעלין זיין אין טיפין
גיהנם האבן מיך ארום גירינגילט עס האט מיך גיפעדערט די שטרויכלונג וואס קומן
צום טויט: (ז) בצר אז מיר איז אייננ טוא איך אן רופין גאט אונ צוא מיין גאט טוא
איך שרייען טוט ער הערין פון זיין היכל מיין קול אונ מיין גישריי קומט אין זיינע
אויערין: (ח) ותגעש אונ עס שטורעמט אונ עס ציטערט די ערד אונ די גרונד פעסט פון
דיא בערג טוען ציטערין אונ טוען רוישין ווען ער איז אין כעס: (ט) עלה עס גייט
ארויך פון זיין נאז אונ פייער פון זיין מויל טוט ברענן, קוילן ברענן פון אים: (י) ויט שמים
אונ ער האט גינייגט די הימיל אונ האט אראפ גינידערט אונ אנעביל אונטער זיינע
פים: (יא) וירכב ער טוט רייטן אויף דעם מלאך וואס הייסט כרוב אונ האט גישוועבט
אויף דיא פליגל פון דעם מלאך וואס הייסט רוח: (יב) ישת ער טוט דעם פינצטערניש
זיין פאר באהעלטניש ארום זיין ביידיל דאס פינצטערניש פון וואסר די וואלקענס פון הימיל
וואס הייסט שחקים: (יג) מנוגה פון דיא ליכט וואס איז בייא אים זיינען דורך גיגאנגן זיינע
וואלקין האגיל אונ פייערדיגע קוילין אויף אונזערע פיינד: (יד) וירעם אונ גאט טוט
שטורעמן פון הימל אונ דר אויבערשטער טוט געבן זיין קול האגיל אונ פייעריגע קוילן:
(טו) וישלח ער האט גשיקט זיינע פיילין אונ האט פאר שפרייט דיא שונאים אונ האט
גישאסן בליצין אונ האט זיי פאר טומעלט: (טז) ויראו אונ עס איז װארין גיזעהן דיא
בעך וואסר אונ עס איז װארין אנפלעקט די גרונד פעסט פון דר וועלט פון דיין גישריי
גאט, דר ים איז גישפאלטין גווארין פון ווייען װאס דוא האסט גיװייעט מיט דיין אטום:
(יז) ישלח ער שיקט פון הימיל אונ האט מיך גינאן נעמען ער טוט מיך ארויס ציהן פון
פיל

מִמַּיִם רַבִּים׃ יח יַצִּילֵנִי מֵאֹיְבִי עָז וּמִשֹּׂנְאַי כִּי אָמְצוּ
מִמֶּנִּי׃ יט יְקַדְּמוּנִי בְיוֹם אֵידִי וַיְהִי יְיָ לְמִשְׁעָן לִי׃
כ וַיּוֹצִיאֵנִי לַמֶּרְחָב יְחַלְּצֵנִי כִּי חָפֵץ בִּי׃ כא יִגְמְלֵנִי
יְיָ כְּצִדְקִי כְּבֹר יָדַי יָשִׁיב לִי׃ כב כִּי שָׁמַרְתִּי דַּרְכֵי יְיָ
וְלֹא רָשַׁעְתִּי מֵאֱלֹהָי׃ כג כִּי כָל מִשְׁפָּטָיו לְנֶגְדִּי
וְחֻקֹּתָיו לֹא אָסִיר מֶנִּי׃ כד וָאֱהִי תָמִים עִמּוֹ וָאֶשְׁתַּמֵּר
מֵעֲוֹנִי׃ כה וַיָּשֶׁב יְיָ לִי כְצִדְקִי כְּבֹר יָדַי לְנֶגֶד עֵינָיו׃
כו עִם חָסִיד תִּתְחַסָּד עִם גְּבַר תָּמִים תִּתַּמָּם׃ כז עִם
נָבָר תִּתְבָּרָר וְעִם עִקֵּשׁ תִּתְפַּתָּל׃ כח כִּי אַתָּה עַם
עָנִי תוֹשִׁיעַ וְעֵינַיִם רָמוֹת תַּשְׁפִּיל׃ כט כִּי אַתָּה תָּאִיר
נֵרִי יְיָ אֱלֹהַי יַגִּיהַּ חָשְׁכִּי׃ ל כִּי בְךָ אָרֻץ גְּדוּד וּבֵאלֹהַי
אֲדַלֶּג שׁוּר׃ לא הָאֵל תָּמִים דַּרְכּוֹ אִמְרַת יְיָ צְרוּפָה
מָגֵן הוּא לְכֹל הַחֹסִים בּוֹ׃ לב כִּי מִי אֱלוֹהַּ מִבַּלְעֲדֵי

פיל וואסער: (יח) יצילני ער טוט מיך מציל זיין פון מיינע שטארקע פיינד אונ פון מיינע פיינד ווען אויך זיי זיינען שטארקר פון מיר: (יט) יקדמוני דיא שונאים קומען צו מיר אין דם טאג אז איך האב גיהאט אבראך אבער גאט איז גיוועזן צו מיר איין אן לעהנער אונ האט מיר גיהאלפין פון זיי: (כ) ויוציאני ער טוט מיר מאכין גראם ער רעטעט מיך פון מיינע צרות ווארום ער בגערט אין מיר: (כא) יגמלני ער טוט מיר פר געלטין ווי מיין גירעכטיקייט ווי דם ריינהייט פון מיין האנד טוט ער מיר אום קערין: (כב) כי ווארום איך האב גיהיט דעם וועג פון גאט אונ האב ניט גיזינדיגט פון מיין גאטס תורה: (כג) כי ווארום אלע זיינע רעכט איז פאר מיר אונ זיינע גיזעץ טוא איך ניט אפ פון מיר: (כד) ואהי אונ איך בין מיט אים גאנץ איך טו מיך היטין פון צו זינדיגן: (כה) וישב גאט טוט מיר צאלין ווייא מיין גירעכטיקייט, ווייא מיין קלארהייט פון מיין האנד אקעגין זיינע אויגין: (כו) עם מיט אחסיד טוסטו אויך חסד מיט אמענטש וואס איז גאנץ אין דיין דינסט ביסטו אויך מיט אים גאנץ: (כז) עם מיט איין קלארין מענטש אין דיין דינסט טוסטו אים אויך מאכין קלאר אונ מיט אפאר קרימטען מענטשין טוסטו אים אויך פאר קרימן: (כח) כי ווארום דו דם ארום פאלק וועסטו העלפין אונ די וואס האבין הויכע אויגין מאכסטו נידעריג: (כט) כי ווארום דו טוסט לייכטין מיין ליכט, גאט מיין גאט טוט מאכין ליכטיג מיין פינצטרניש: (ל) כי ווארום אויף דיין בטחון טו איך לייפין צווישן גרויסע חילות אונ מיט דעם בטחון וואס איך האב אויף גאט טו איך שפרינגן אויף דעם מויער: (לא) האל דער גאט זיין וועג איז גאנץ צו בצאלין איטליכן גוטן גאטס רייד איז קלאר ער טוט וואס ער זאגט ער איז אבשיצר צו אלע וואס בשיצין זיך אין אים: (לב) כי ווער איז דען אגיוועלטיגר אויסר גאט אונ ווער איז אבשעפר נייערט

אונ ער

וּמִי צוּר זוּלָתִי אֱלֹהֵינוּ׃ לג הָאֵל הַמְאַזְּרֵנִי חָיִל
וַיִּתֵּן תָּמִים דַּרְכִּי׃ לד מְשַׁוֶּה רַגְלַי כָּאַיָּלוֹת וְעַל
בָּמֹתַי יַעֲמִידֵנִי׃ לה מְלַמֵּד יָדַי לַמִּלְחָמָה וְנִחֲתָה
קֶשֶׁת נְחוּשָׁה זְרוֹעֹתָי׃ לו וַתִּתֶּן לִי מָגֵן יִשְׁעֶךָ וִימִינְךָ
תִסְעָדֵנִי וְעַנְוַתְךָ תַרְבֵּנִי׃ לז תַּרְחִיב צַעֲדִי תַחְתָּי
וְלֹא מָעֲדוּ קַרְסֻלָּי׃ לח אֶרְדּוֹף אוֹיְבַי וְאַשִּׂיגֵם וְלֹא
אָשׁוּב עַד כַּלּוֹתָם׃ לט אֶמְחָצֵם וְלֹא יֻכְלוּ קוּם יִפְּלוּ
תַּחַת רַגְלָי׃ מ וַתְּאַזְּרֵנִי חַיִל לַמִּלְחָמָה תַּכְרִיעַ קָמַי
תַּחְתָּי׃ מא וְאֹיְבַי נָתַתָּה לִּי עֹרֶף וּמְשַׂנְאַי אַצְמִיתֵם׃
מב יְשַׁוְּעוּ וְאֵין מוֹשִׁיעַ עַל יְיָ וְלֹא עָנָם׃ מג וְאֶשְׁחָקֵם
כְּעָפָר עַל פְּנֵי רוּחַ כְּטִיט חוּצוֹת אֲרִיקֵם׃ מד תְּפַלְּטֵנִי
מֵרִיבֵי עָם תְּשִׂימֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם עַם לֹא יָדַעְתִּי
יַעַבְדוּנִי׃ מה לְשֵׁמַע אֹזֶן יִשָּׁמְעוּ לִי בְּנֵי נֵכָר יְכַחֲשׁוּ
לִי׃ מו בְּנֵי נֵכָר יִבֹּלוּ וְיַחְרְגוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵיהֶם׃ מז חַי יְיָ

אונזער גאט: (לג) האל דר גאט וואס האט מיך גיגורט מיט שטארקייט אונ האט גיטאן
גאנץ מיין וועג איך בין גקומען צוריק פון דר מלחמה גאנץ בשלום: (לד) משוה ער טוט
מאכין מיינע פיס גלייך ווי די אינדן אונ אויף מיין הויך אונ מיין גדולה טוט ער מיך
שטעלין: (לה) מלמד ער טוט לערנן מיין האנד צוא מלחמה האלטין אונ מיין ארום טוט
טרעטן אקופערנעם בויגן: (לו) ותתן דו טוסט מיר געבן דיין הילף צו בשיצין מיך אונ
דיין רעכטע האנד טוט מיך אונטער שפארין אונ דיין ענוות טוט מיך מאכין גרויס:
(לז) תרחיב דו טוסט מאכין ברייט מיינע טריט אונטר מיר אונ עס האבין זיך ניט אויס-
גגליטשט מיינע קנעכיל: (לח) ארדוף איך טו נאך יאגין מיינע פיינד אונ טו זיי דרייכין
איך גייא ניט צוריק ביז איך האב זיי גאר לענט: (לט) אמחצם איך טו זיי וואונדן אונ זיי
קאנען ניט אויף שטיין זיי טוען פאלין אונטער מיינע פיס: (מ) ותאזרני אונ דו טוסט מיך
אן גורטין קראפט צו דער מלחמה דוא טוסט מאכין קניען מיינע פיינד אונטער מיר
(מא) ואיבי אונ מיינע פיינד האסטו מיר גגעבין זיי זאלין אום קערין דעם אקין צו מיר
אונ מיינע שונאים טוא איך גאר שניידין: (מב) ישועו זיי טוען שרייען אונ זייא האבן
קיין הילף ניט זיי שרייען צו גאט אונ ער ענטפערט זיי ניט: (מג) ואשחקם איך האב זיי
צו ריבין ווי שטויב אויף דעם ווינט ווי ליים פון די גאסין וואס אין ווייך וועל איך זיי
אויס גיסין: (מד) תפלטני דו זאלסט מיך בשירמן פון קריג פון פעלקר. דיא זאלסט מיך
מאכין איין עלצטער איבער דיא פעלקר חאטשע אזו א פאלק וואס איך קאן זייא ניט
זאלין מיך אויף דינן: (מה) לשמע דיא וואס מיך הערין מיט זייער אויערין [illegible]

וּבָרוּךְ צוּרִי וְיָרוּם אֱלוֹהֵי יִשְׁעִי׃ מח הָאֵל הַנּוֹתֵן נְקָמוֹת
לִי וַיַּדְבֵּר עַמִּים תַּחְתָּי׃ מט מְפַלְּטִי מֵאֹיְבָי אַף מִן קָמַי
תְּרוֹמְמֵנִי מֵאִישׁ חָמָס תַּצִּילֵנִי׃ נ עַל כֵּן אוֹדְךָ
בַגּוֹיִם יְיָ וּלְשִׁמְךָ אֲזַמֵּרָה׃ נא מַגְדִּל יְשׁוּעוֹת מַלְכּוֹ
וְעֹשֶׂה חֶסֶד לִמְשִׁיחוֹ לְדָוִד וּלְזַרְעוֹ עַד עוֹלָם׃

דר מזמור לערינט דעם מענטשין ער זאל זיך אמוסר אפ נעמען פון די הימיל אונ די זון וויא זיי דר ציילין דעם כבוד פון השי״ת

יט א לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ ב הַשָּׁמַיִם מְסַפְּרִים כְּבוֹד
אֵל וּמַעֲשֵׂה יָדָיו מַגִּיד הָרָקִיעַ׃ ג יוֹם לְיוֹם יַבִּיעַ
אֹמֶר וְלַיְלָה לְּלַיְלָה יְחַוֶּה דָּעַת׃ ד אֵין אֹמֶר וְאֵין
דְּבָרִים בְּלִי נִשְׁמָע קוֹלָם׃ ה בְּכָל הָאָרֶץ יָצָא קַוָּם
וּבִקְצֵה תֵבֵל מִלֵּיהֶם לַשֶּׁמֶשׁ שָׂם אֹהֶל בָּהֶם׃ ו וְהוּא
כְּחָתָן יֹצֵא מֵחֻפָּתוֹ יָשִׂישׂ כְּגִבּוֹר לָרוּץ אֹרַח׃
ז מִקְצֵה הַשָּׁמַיִם מוֹצָאוֹ וּתְקוּפָתוֹ עַל קְצוֹתָם וְאֵין
נִסְתָּר מֵחַמָּתוֹ׃ ח תּוֹרַת יְיָ תְּמִימָה מְשִׁיבַת נָפֶשׁ

זאלין הערן מיין בפעל די פרעמדע זאלן זיך לייקענן פאר מיר זיי זאלן מיך האלטין פאר אמלך מחמת מורא׃ (מו) בני די פרעמדע קינדר זיי זאלין ווערין מיד זיי זאלין זיך פארכטין פון זייערע פר שלאסענע ערטער׃ (מז) חי גאט לעבט אייביג אונ גלויבט איז מיין באשעפר מיין גאט מיין העלפער איז ערהויבין׃ (מח) האל דער גאט ער גיבט מיר אנקמה פון מיינע פיינד אונ הט געבראכט פעלקר אונטר מיר׃ (מט) מפלטי ער מאכט אנטרינן מיך פון מיינע פיינד, פון מיינע שונאים טוסטו מיך דער הויבן, פון אמענש וואס רויבט טוסטו מיך מציל זיין׃ (נ) על דרום לויב איך דיך צווישין דיא פעלקר דו גאט אונ צו דיין נאמן טו איך זינגן׃ (נא) מגדיל דאס איז דיא לויב ער מאכט גרוים די הילף צו זיין מלך וואס ער האט גישטעלט ער טוט חסד צוא זיין גיזאלבטן קעניג צוא דוד אונ צו זיינע קינדער ביז אייביג׃

יט (א) למנצח צו שטארקן דעם גיזאנג צו דוד׃ (ב) השמים דער וואס קוקט אויף דעם הימיל דר ציילט ער גאטס כבוד אונ די וואונדר פון זיינע מעשים׃ (ג) יום אריד פון איין טאג צום אנדרין ווערט גירעט פון איין נאכט צו דער אנדרע ווערט גוויזן וויסין שאפט מען ווערט גיוואר גאטש וואונדר׃ (ד) אין די הימלן זאגין ניט אונ ריידין ניט מיט לויב עס ווערט ניט גיהערט זייער קול׃ (ה) בכל איז אזו גלייך וויא זיי ריידין, צו דר זון האט ער גמאכט איין גצעלט אז זי זאל גיט ארויס גיין מער איידר מען בדארף׃ (ו) והוא אונ די זון גייט וויא אחתן גייט פון זיין חופה טוט זיך פרייען וויא איין גבור לייפט אין וועג׃ (ז) מקצה פון איין עק הימיל גייט ארויס די זון אונ זיין ארום רינגלן אויף אלע עקין פון דר וועלט מען קאן זיך ניט בהאלטין פון זיין היץ׃ (ח) תורת גאטס

עדות יי נאמנה מחכימת פתי: ט פקודי יי ישרים
משמחי לב מצות יי ברה מאירת עינים: י יראת יי
טהורה עומדת לעד משפטי יי אמת צדקו יחדו:
יא הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים מדבש ונפת
צופים: יב גם עבדך נזהר בהם בשמרם עקב רב:
יג שגיאות מי יבין מנסתרות נקני: יד גם מזדים
חשך עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי
מפשע רב: טו יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך יי צורי וגואלי:

ווען אמענטשס אקרוב איז אין אצרה הס ושלום זאל ער דיא תפלה מתפלל זיין פון זייטם וועגין:

כ א למנצח מזמור לדוד: ב יענך יי ביום צרה
ישגבך שם אלהי יעקב: ג ישלח עזרך מקדש
ומציון יסעדך: ד יזכר כל מנחתיך ועולתך ידשנה
סלה: ה יתן לך כלבבך וכל עצתך ימלא: ו נרננה

תורה איז גאנץ זי דער קוויקט די נשמה די תורה איז ביי גאט אבאגלייבטר עדות
זיא מאכט קלוג איין נאר: (ט) פקודי די באפעל פון גאט איז רעכט פארטיג זי טוט דר
פרייען דאס הארץ די מצוה פון גאט איז קלאר עס מאכט ליכטיג די אויגין: (י) יראת
די יראה פון גאט איז ריין זי שטייט אויף אייביג די משפטים פון גאט איז ווארהפטיג
זיינען גירעכט אלע משפטים: (יא) הנחמדים עס איז גלוסטיגר פון גאלד אונ פון גין גאלד
די תורה איז זיסער פון האניק: (יב) גם אזו איך דיין קנעכט איז נזהר צוא היטן דיין
תורה ומצות: (יג) שגיאות פון עבירות וואס בשוגג ווער פארשטייט צו היטין זיך, פון
פארבארגענע עבירות מאך מיך ריין: (יד) גם פון די עבירות וואס מוטוויליג ווערט
גיטאן פר מייד דיין קנעכט עס זאל ניט גיוועלטיגן אויף מיר, דענסטמאל וועל איך
זיין גאנץ אונ וועל זיין ריין פון פיל זינד: (טו) יהיו עס זאל זיין צו בווילינג די זאג
פון מיין מויל אונ דאס טראכטונג פון מיין הארץ פאר דיר גאט מיין באשעפער:
כ (א) למנצח צו שטארקין דעם גזאנג צו דוד: (ב) יענך גאט זאל דיר ענטפרין אין דם
טאג ווס איינג איז ער זאל דיך שטארקן דר נאמען פון גאט וואס יעקב אבינו
הט גיגלייבט: (ג) ישלח ער זאל שיקן דיין הילף פון זיין הייליג ארט אונ פון ציון זאל
ער דיך אונטר לעהנן: (ד) יזכר ער זאל גידיינקן אלע מנחות ועולות דאס מיינט מעדי
תפלות עס זאל זיין גירעכינט וויא פעטע קרבנות: (ה) יתן ער זאל דיר געבין וויא
דיין הארץ, דיין טראכטן זאל ער דר פילן: (ו) נרננה מיר וועלין זינגן אז דו וועסט העלפן
מיט אונזער גאטס נאמן וועלן מיר צייכענן די דגלים גאט זאל דר פילן גאר דיין גבעט:
(ז) עתה איצונדערט ווייס איך אז גאט העלפט זיין גיזאלבטין טוט אים ענטפרין פון
זיין

בישועתך ובשם אלהינו נדגל ימלא יי כל
משאלותיך: ז עתה ידעתי כי הושיע יי משיחו
יענהו משמי קדשו בגבורות ישע ימינו: ח אלה
ברכב ואלה בסוסים ואנחנו בשם יי אלהינו
נזכיר: ט המה כרעו ונפלו ואנחנו קמנו ונתעודד:
י יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

יח מזמור לטרים אז דם מענטשן נייט טט דאַרף ער לויבן השם יתברך אונ זאל אן דיזן וויל ער הם זיין בטחון אין השי״ת:

כא א למנצח מזמור לדוד: ב יי בעזך ישמח מלך
ובישועתך מה יגל מאד: ג תאות לבו נתתה
לו וארשת שפתיו בל מנעת סלה: ד כי תקדמנו
ברכות טוב תשית לראשו עטרת פז: ה חיים
שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד: ו גדול
כבודו בישועתך הוד והדר תשוה עליו: ז כי
תשיתהו ברכות לעד תחדהו בשמחה את פניך:
ח כי המלך בטח ביי ובחסד עליון בל ימוט:
ט תמצא ידך לכל איביך ימינך תמצא שנאיך:
י תשיתמו כתנור אש לעת פניך יי באפו יבלעם

פון הײליגין הימל מיט דעם שטארקייט פון זיין רעכטע האנט העלפט ער: (ח) אלה די דאזיגע האבין בטחון אויף רייט וועגין אונ די דאזיגע אויף זייערע פערד אבער מיר מיט אונזר גאטס נאמן טוען מיר דר מאנען: (ט) המה זיי זיינן נידר גקניעט אונ זיינן גיפאלין מיר זיינן אויף גישטאנן אונ זיך גישטארקט: (י) יי גאט העלף דר מלך הקדוש ברוך הוא זאל אונז ענטפערין אין דעם טאג וואס מיר טוען צו אים רופין:
כא (א) למנצח צו שטארקין דעם גיזאנג צו דוד: (ב) יי גאט מיט דיין שטארקייט וועט זיך דר מלך פריידן אונ מיט דיין הילף ווי זייער פרייט ער זיך: (ג) תאות דאס גלוסטיקייט פון זיין הארץ האסטו אים גיגעבין אונ די רייד פון זיינע לעפצין האסטו נים פאר מיטין אייביג: (ד) כי דו טוסט אים פערדרין בענטשונג פון גוטס דו טוסט צו זיין קאפ אקרוין פון גאלד: (ה) חיים ער האט גיבעטין פון דיר לעבין האסטו אים גיגעבין לאנגע יארן אין אייביגע מלוכה: (ו) גדול זיין כבוד איז גרוס מיט דיין הילף שיינקייט אונ ווירדיקייט טוסטו טאן אויף אים: (ז) כי דו טוסט אים בענטשן אויף אייביג טוסט אים מאכין פריילך מיט פרייד פון פאר דיר:
(ח) כי ווארום דר מלך פר זיכערט זיך תמיד אין גאט אונ איז דם גינאד פון אויבערשטן.

ותאכלם אש: יא פרימו מארץ תאבד וזרעם מבני
אדם: יב כי נטו עליך רעה חשבו מזמה בל יוכלו:
יג כי תשיתמו שכם במיתריך תכונן על פניהם:
יד רומה יי בעזך נשירה ונזמרה גבורתך:

דער מזמור איז איין תפלה קעגן דעם לאנגען גלות פון דיא ישראל:

כב א למנצח על אילת השחר מזמור לדוד: ב אלי
אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי:
ג אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה
לי: ד ואתה קדוש יושב תהלות ישראל: ה בך
בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו: ו אליך זעקו
ונמלטו בך בטחו ולא בושו: ז ואנכי תולעת ולא
איש חרפת אדם ובזוי עם: ח כל ראי ילעגו לי
יפטירו בשפה יניעו ראש: ט גל אל יי יפלטהו

ד'עט ער תמיד ניט גינייגט ווערין: (ט) תמצא עס וועט גרייכין דיין האנט צוא אלע
דיינע פיינט דיין רעכטע האנט וועט גרייכין דיינע שונאים: (י) תשיתמו דוא זאלסט
זיי מאכין ווי איין אויבן מיט פייער צו דער צייט אז דו ביסט ברוגז, גאט זאל זיי
מיט זיין צארין פר דארבין אונ זאל זיי פר ברענן דאס פייער: (יא) פרימו זייער פרוכט
זייערע קינדר פון דר וועלט זאלסטו מאכין פאר לירן אונ זייערע קינדר פון לייט:
(יב) כי זיי האבן גינייגט צו טראכטן מיט זייער מחשבה אויף דיר שלעכטץ זיי האבן
גיטראכט שלעכטע מחשבות זיי זאלין דס ניט אויספירין צו טאן: (יג) כי דו זאלסט
זייא אפטיילין איין טייל, מיט דיינע שניר פון דער פייל זאלסטו אן גרייטין צו שיסן
אויף זייער פנים: (יד) רומה דער הייב דיך גאט מיט דיין שטארקייט מיר וועלין לויבין
אונ מיר וועלין זינגן דיין שטארקייט:
כב (א) למנצח אויף דעם כלי זמר וואס הייסט אילת השחר: (ב) אלי מיין גאט ווארום
האסטו מיך פאר לאזין עס איז ווייט פון מיין הילף דיא רייד פון מיין גישריי:
(ג) אלהי מיין גאט איך טו רופין ביי טאג אונ טוסט ניט ענטפערן אויך ביייא נאכט
איז קיין שטיל שווייגין צו מיר: (ד) ואתה אונ דו הייליגר זיצט צו הערין די לויב פון
ישראל: (ה) בך אין דיר האבין זיך פאר זיכערט אונזערע עלטערין זיי האבין זיך
פאר זיכערט אונ דו האסט זיי גימאכט אנטרינן: (ו) אליך צו דיר האבין זיי גישריען
אונ זיינן גיווארן בשירעמט אין דיר האבין זיי זיך פאר זיכערט זיינן זיי ניט גיווארן
פאר שעמט: (ז) ואנכי אונ איך בין ווי א ווארים איך בין ניט גירעכענט פר אמענטש
דיא חרפה פון לייט איך בין מבוזה צום גאנצין פאלק: (ח) כל אלע וואס זעהן מיך
טוען שפעטין פון מיר זיי עפענן די לעפצין צו שפעטין אונ טוען שאקלן מיט דם
קאפ: (ט) גול נארף דיין בטחון אויף גאט וועט ער אים אנטרינען ער וועט אים
באשירמען

תצילהו כי חפץ בו: י כי אתה גחי מבטן מבטיחי
על שדי אמי: יא עליך השלכתי מרחם מבטן אמי
אלי אתה: יב אל תרחק ממני כי צרה קרובה
כי אין עוזר: יג סבבוני פרים רבים אבירי בשן
כתרוני: יד פצו עלי פיהם אריה טרף ושאג: טו כמים
נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג
נמס בתוך מעי: טז יבש כחרש כחי ולשוני מדבק
מלקוחי ולעפר מות תשפתני: יז כי סבבוני כלבים
עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי: יח אספר
כל עצמותי המה יביטו יראו בי: יט יחלקו בגדי
להם ועל לבושי יפילו גורל: כ ואתה יי אל תרחק
אילותי לעזרתי חושה: כא הצילה מחרב נפשי
מיד כלב יחידתי: כב הושיעני מפי אריה ומקרני
רמים עניתני: כג אספרה שמך לאחי בתוך קהל

[illegible]שירמן וואָרום ער באַגערט אים: (י) כי דוא ביסט מיין אויס ציהר פון דעם בויך
[illegible]מיין פר זיכערר אויף מיין מוטרס בריסט: (יא) עליך אויף דיר בין איך גיוואָרפין אַז
[illegible]הוא זאָלסט טאָן מיין באַדערפֿעניש פון מיין מוטערס בויך ביסטו מיין גאָט: (יב) אל
[illegible]זאָלסט דיך ניט דער ווייטערין פון מיר דען די אַנגסטין איז נאָהענט פון מיר עס איז
[illegible]דאָ קיין אַנדערער העלפר אַן דיר: (יג) סבבוני עס האָבין מיך אַרום גירינגעלט פיל
[illegible]שטאַרקע מענטשין ווי אָקסן ווי די פעטע אָקסן פון בשן האָבין מיך אַרום גנומען:
(יד) פצו זיי האָבין געעפֿנט זייער מויל ווי אַלייב פֿרצוקט די חיות אונ שרייט פֿר שׂמחה:
(טו) כמים איך בין גיוואָרין פֿר גאָסן ווי וואַסער אונ עס איז גוואָרין פֿאַר שפּרייט אַלע
[illegible]מיינע ביינר מיין האַרץ איז גיוואָרין ווי וואַקס צו גייט פון פֿייער אַזו איז מיין האַרץ
[illegible]צו גאַנגען אין מיינע גידערים: (טז) יבש עס איז דאַר ווי אַשאַרבן מיין כח אונ מיין
[illegible]צונג איז באַהעפֿט צום קינבאַק פֿאַר צאָר אונ צום גרוב טוסטו מיך זעצין: (יז) כי
[illegible]עס האָבין מיך אַרום גרינגלט אַזעלכע בייזע ווי הינט איין פֿר זאַמלונג פון שלעכטע
[illegible]האָבין מיך אַרום גינומן מיינע הענט אונ פיס זיינען אַזו ווי בײַ אַלייב אין מויל:
(יח) אספר איך קאָן ציילין אַלע מיינע ביינער מחמת מאָגערקייט אָבער זיי טוען לוגן
[illegible]אונ זעהן מיינע צרות: (יט) יחלקו זיי טוען צווישן זיך צו טיילן מיינע קליידר אונ אויף
[illegible]מיין קליידונג טוען זייא וואַרפֿין גורל: (כ) ואתה אונ דו גאָט זאָלסט דיך ניט דער
[illegible]ווייטערין פון מיר מיין שטאַרקר צו מיין הילף איל: (כא) הצילה זיי מציל פון דר שווערד
[illegible]מיין לייב פון אַזעלכע הענט וואָס זיינען גיגליכין צוא איין הונט מיין איינציגע נשמה:
(כב) הושיעני העלף מיר פון דעם מויל פון לייב פון די העתר פון דר חיה ראם האָסטו
כיר

[illegible]

אהללך: כד יראי יי הללוהו כל זרע יעקב
כבדוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל: כה כי לא
בזה ולא שקץ ענות עני ולא הסתיר פניו ממנו
ובשועו אליו שמע: כו מאתך תהלתי בקהל רב
נדרי אשלם נגד יראיו: כז יאכלו ענוים וישבעו
יהללו יי דרשיו יחי לבבכם לעד: כח יזכרו וישבו
אל יי כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות
גוים: כט כי ליי המלוכה ומושל בגוים: ל אכלו
וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל יורדי עפר
ונפשו לא חיה: לא זרע יעבדנו יספר לאדני לדור
לב יבאו ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה:

דם מזמור האט דוד המלך געזאגט אין וואלד חרת ווען ער האט גיט געהאט וואס צו עסן אונ השי"ת האט אים מזמין געוועזן עסן

יום ד כג א מזמור לדוד יי רעי לא אחסר: ב בנאות
דשא ירביצני על מי מנוחות ינהלני: ג נפשי

מיר גיענטפערט: (כג) אספרה איך וועל דער צייליגן דיין נאמען צו מיינע ברידר צווישן איין זאמלונג וועל איך דיך לויבן: (כד) יראי די גאטס פארכטיגע לויבט אים די קינדר פון יעקב האלט אים ערליך אונ פארכט אייך פר אים אלע קינדר פון ישראל: (כה) כי ער האט ניט מבזה גיוועזן ער האט ניט אומווירדיג גימאכט דם גישריי פון דם ארעמאן אונ האט ניט פאר בארגין זיין פנים פון אים אונ ווען דר ארעמער טוט שרייען צו גאט טוט ער הערין: (כו) מאתך מיין לויב איז פון דיר אליין צווישין איין גרוים איין זאמלונג מיינע נדרים וועל איך בצאלין פאר גאטס פארכטיגע: (כז) יאכלו דיא פרומע וועלין עסין אונ וועלין זאט זיין זיי וועלין לויבין גאט זיינע פארשטער עס זאל לעבין אייער הארץ אויף אייביג: (כח) יזכרו זייא וועלין גידיינקען אלע וואונדער אונ וועלין זיך אומקערין צו גאט אלע וואס וואוינן אויף דר גאנצר וועלט אונ זיי וועלין זיך בוקן פאר דיר דיא משפחות פון אלע פעלקר: (כט) כי ווארום צו גאט איז די מלוכה אונ ער גיוועלטיגט איבער אלע פעלקער: (ל) אכלו זייא וועלען עסין גאר דאס פעטסקייט פון דער ערד אונ וועלין דאנקן עס וועלין קניען פאר אים אלע וואס נידערין אין דער ערד. גאט וועט ניט לאזין לעבין דאס נפש פון רשע: (לא) זרע דאס גיבירט וואס טוען אים תמיד דינן וועלין דר צייליגן צום אנדערין דור פון גאטס מעשים: (לב) יבאו זיי וועלין קומען אונ וועלין דער צייליגן צו די לייט וואס וועלין גיבארין ווערין אז גאט האט אזעלכע וואונדר גיטאן:

כג (א) מזמור. גאט איז מיין שפייזר דרום גייט מיר ניט אפ קיין באדערפניש: (ב) בנאות אין גוט גראז טוט ער מיך מאכין רוען אויף שטיל וואסר טוט ער מיך פירן: (ג) נפשי מיין זייל טוט ער דער קוויקן ער טוט מיך פירן אין רעכטין וועג פון נוצן זיין
נאמען

ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו: ד גם כי
אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי
שבטך ומשענתך המה ינחמני: ה תערך לפני
שלחן נגד צררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה:
ו אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית
יי לארך ימים:

די זומר לערנט דם מענטש ער זאל מתפלל זיין אז השי"ת זאל אים צו העלפן פון זיין הייליגן נאמן וועגן אונ פון זכות אבות וועגן

כד א לדוד מזמור ליי הארץ ומלואה תבל וישבי
בה: ב כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה:
ג מי יעלה בהר יי ומי יקום במקום קדשו: ד נקי
כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא
נשבע למרמה: ה ישא ברכה מאת יי וצדקה
מאלהי ישעו: ו זה דור דרשיו מבקשי פניך יעקב
סלה: ז שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם
ויבוא מלך הכבוד: ח מי זה מלך הכבוד יי עזוז

נאמע מען זאל גיוואר ווערין זיין השגחה: (ד) גם ווען איך טו אויך גיין אין פינצטרין טאל פארכט איך מיך ניט פאר שלעכץ ווארום דו ביסט מיט מיר. דיין רוט וואס דו שטראפסט מיך אונ וואס דו לעהנסט מיך אונ העלפסט מיר ווידער זייא טוען מיך טרייסטן: (ה) תערך טוסט אן ריכטין פאר מיר אטיש גיסט מיר גוטס אנטקעגין מיינע באליידיגער זיי זאלין זעהן מיין כבוד דו האסט מיך גיזאלבט צוא זיין אמלך. מיין כוס איז זאט: (ו) אך נאר גוטס אונ גינאד פון גאט טוט מיך יאגין אלע טאג פון מיין לעבין אונ איך וועל זיצען אין גאטס הויז צוא לאנגע צייטין:

כד (א) לדוד. צו גאט איז די ערד אונ איר דרפילונג די גאנצע וועלט אונ די וואס זיצן אין איר: (ב) כי דען ער ביי די ימים האט ער זי גיגרונד פעסט. ביי טייכין האט ער זי פעסט גיזעצט: (ג) מי ווער איז ראוי צו גיין אויף גאטס בארג דאס איז אין דעם בית המקדש אונ ווער געהער צו שטיין אויף זיין הייליג ארט אין בית המקדש: (ד) נקי ווער עם האט ריינע הענט פון גזל אונ האט אקלאר הארץ וואס ער האט ניט גישווארין פאלש ביי מיר דם זאגט גאט אונ האט ניט גישווארין פאלש מרמה צו זיין לייטין: (ה) ישא דער וועט פון גאט ברוך הוא נעמן איין בענטשונג אונ וועט האבין גנאד פון גאט זיין העלפער: (ו) זה דאס מיינט מען דער דור וואס פארשטין אים וואס זייא באגערין צו שטיין פר דיר: (ז) שאו ווערט דר הויבן אייער עלצטע טויערין אונ ווערט אויף גיהויבין די טירין וואס זיינן פון אייביג אונ עס וועט קומען דער מלך וואס גאר דער כבוד גהער צו אים: (ח) מי ווער איז דאס דער מלך הכבוד דר שטארקר גאט.

וגבור יי גבור מלחמה: ט שאו שערים ראשיכם
ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד: י מי הוא זה
מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד סלה:

דעם מזמור האט דוד המלך עליו השלום גיזאגט נאך דעם א׳ ב׳ אז מען גיהער זיך מוסר נפש זיין פון וועגן השם יתברך:

כה א לדוד אליך יי נפשי אשא: ב אלהי בך בטחתי
אל אבושה אל יעלצו אויבי לי: ג גם כל קויך
לא יבשו יבשו הבוגדים ריקם: ד דרכיך יי הודיעני
ארחותיך למדני: ה הדריכני באמתך ולמדני כי
אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום: ו זכר
רחמיך יי וחסדיך כי מעולם המה: ז חטאות נעורי
ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למען טובך
יי: ח טוב וישר יי על כן יורה חטאים בדרך:
ט ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו: י כל
ארחות יי חסד ואמת לנצרי בריתו ועדתיו:
יא למען שמך יי וסלחת לעוני כי רב הוא: יב מי זה

דער שטארקער גאט וואס איז אגבור מלחמה: (ט) שאו הייבט אויף אייער הויפט
איר טירין אונ ווערט דער הויבין די טירין וואס זיינן אייביג היילג ווארום עס וועט
אריין קומען דער מלך וואס צו אים גיהער דער כבוד: (י) מי ווער איז דער מלך
הכבוד גאט וואס הערשט אויבן אויף די מלאכים אונ אונטין איז דר מלך אויף אייבג:
כה (א) לדוד. צו דיר גאט טו איך מיין זייל ערהייבין: (ב) אלהי אויף דיר גאט פר זיכער
איך מיך איך זאל ניט פר שעמט ווערין עס זאלן זיך ניט פרייען מיינע פיינד אויף
מיר: (ג) גם אלע די וואס האפין צוא דיר וועלין ניט פאר שעמט ווערן, זייא וועלין
פאר שעמט ווערין דיא פעלשר וואס מאכין אנדערע ליידיג פון זייער האב: (ד) דרכיך
דיינע וועגין מאך מיך וויסין אונ דיינע שטעגין לערין מיך: (ה) הדריכני מאך מיך פירן
מיט דיינע ווארהייט אונ לערין מיך ווארום דו ביסט גאט מיין העלפער צו דיין הילף
טו איך האפין אגאנצין טאג: (ו) זכר גידיינק גאט דיין דר בארימהקייט אונ דיין גנאד
דען דאס איז דאך פון אייביג: (ז) חטאות דיא זינד פון מיין יוגענט זאלסטו ניט דער
מאנן ווי דיין חסד, זאלסט מיך גידיינקען מיט דיינע חסדים פון וועגין דיין גוטקייט וואס
דוא גאט ב״ה ביסט: (ח) טוב גוט אונ רעכט פארטיג איז גאט דרום ווייזט ער אונ
לערינט די זינדיגע זיי זאלין זיך אום קערין צום גוטין וועג: (ט) ידרך ער מאכט פירן
די פרומע אין וועג פון גירעכטיקייט אונ לערינט די דעמוטיגע זיי זאלין גיין אין זיין
וועג: (י) כל אלע די וועגן פון גאט איז מיט גנאד אונ ווארהאפטיקייט צו די וואס היטן
זיין ברית אונ זיין תורה: (יא) למען פון וועגין דיין נאמען גאט וואס איז זייער גרויס

זאלכטו

הָאִישׁ יְרֵא יְיָ יוֹרֶנּוּ בְּדֶרֶךְ יִבְחָר: יג נַפְשׁוֹ בְּטוֹב
תָּלִין וְזַרְעוֹ יִירַשׁ אָרֶץ: יד סוֹד יְיָ לִירֵאָיו וּבְרִיתוֹ
לְהוֹדִיעָם: טו עֵינַי תָּמִיד אֶל יְיָ כִּי הוּא יוֹצִיא מֵרֶשֶׁת
רַגְלָי: טז פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כִּי יָחִיד וְעָנִי אָנִי: יז צָרוֹת
לְבָבִי הִרְחִיבוּ מִמְּצוּקוֹתַי הוֹצִיאֵנִי: יח רְאֵה עָנְיִי
וַעֲמָלִי וְשָׂא לְכָל חַטֹּאותָי: יט רְאֵה אוֹיְבַי כִּי רָבּוּ
וְשִׂנְאַת חָמָס שְׂנֵאוּנִי: כ שָׁמְרָה נַפְשִׁי וְהַצִּילֵנִי אַל
אֵבוֹשׁ כִּי חָסִיתִי בָךְ: כא תֹּם וָיֹשֶׁר יִצְּרוּנִי כִּי קִוִּיתִיךָ:
כב פְּדֵה אֱלֹהִים אֶת יִשְׂרָאֵל מִכֹּל צָרוֹתָיו:

דר מזמור דר צייגט ווי דוד המלך האט זיך ערוויישט פון שלעכטע מענשן:

כו א לְדָוִד שָׁפְטֵנִי יְיָ כִּי אֲנִי בְּתֻמִּי הָלַכְתִּי וּבַיְיָ
בָּטַחְתִּי לֹא אֶמְעָד: ב בְּחָנֵנִי יְיָ וְנַסֵּנִי צָרְפָה כִלְיוֹתַי
וְלִבִּי: ג כִּי חַסְדְּךָ לְנֶגֶד עֵינָי וְהִתְהַלַּכְתִּי בַּאֲמִתֶּךָ:
ד לֹא יָשַׁבְתִּי עִם מְתֵי שָׁוְא וְעִם נַעֲלָמִים לֹא אָבוֹא:

זאלסטו פאר געבין מיינע זינד ווען אויך זיי זיינן פיל: (יב) מי וועלכער מענטש וואס
פארכט זיך פאר גאט לערינט אים גאט ב"ה דעם גוטין וועג וואס ער האט זיך אויס
דער וויילט: (יג) נפשו זיין לייב וועט מיט גוטיץ איבר נעכטיגן אין קבר אונ זיינע קינדר
וועלן מצליח זיין אויף דר וועלט: (יד) סוד די בהאלטיגע זאכין מאכט גאט אנטפלעקין
צו זיינע פרומע דרויף האט השי"ת כורת ברית גיוועזן ער זאל זיי מאכין וויסין: (טו) עיני
מיינע אויגין זיינן אלע מאל צוא גאט ווארום ער ציהט אויס פון דער נעץ מיינע פיס:
(טז) פנה קער דיך צו מיר אונ לייט זעליג מיך ווארום איך בין עלענד אונ ארום: (יז) צרות
די צרות אין מיין הארצין טוען זיך ברייטין פון מיינע אנגסטין צי מיך ארויס: (יח) ראה
זעה מיין ארימקייט אונ מיין מידיקייט אונ פר גיב מיר אויף אלע מיינע זינד: (יט) ראה
זעה מיינע פיינט זיינן פיל אונ פיינדשאפט פון ארויבר גלייך ווי איך וואלט גוועזן
אבגזלן האבין זיי מיך פיינד: (כ) שמרה היט מיין לייב אונ זיי מיך מציל איך זאל ניט
פאר שעמט ווערין וואס איך האב מיך בשיצט אין דיר: (כא) תום דם גאנצקייט אונ
דער ספארטיקייט וואס ביי מיר איז זאל מיך היטין ווארום איך האף צו דיר: (כב) פדה
גאט לייז אויס דיא יודין פון אלע אנגסטין:

(א) לדוד. משפט מיך גאט ווארום איך טו גיין אין מיין גאנצקייט אויף גאט האב
איך מיך פר זיכערט וועל איך מיך ניט אויס גליטשן: (ב) בחנני פר זוך מיך גאט אונ
... מיך לייטער מיינע נירן אונ מיין הארץ: (ג) כי ווארום דיין גינאד איז פר מיינע
... דרום טוא איך גיין מיט דיין ווארהייט תמיד: (ד) לא איך בין ניט גיזעסען מיט
... שע לייט אונ מיט בהאלטענע לייט וואס טוען מעשים רעים בסתר טוא איך

הִשְׂנֵאתִי קְהַל מְרֵעִים וְעִם רְשָׁעִים לֹא אֵשֵׁב: ו אֶרְחַץ
בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי וַאֲסֹבְבָה אֶת מִזְבַּחֲךָ יְיָ: ז לַשְׁמִעַ בְּקוֹל
תּוֹדָה וּלְסַפֵּר כָּל נִפְלְאוֹתֶיךָ: ח יְיָ אָהַבְתִּי מְעוֹן
בֵּיתֶךָ וּמְקוֹם מִשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ: ט אַל תֶּאֱסֹף עִם
חַטָּאִים נַפְשִׁי וְעִם אַנְשֵׁי דָמִים חַיָּי: י אֲשֶׁר בִּידֵיהֶם
זִמָּה וִימִינָם מָלְאָה שֹּׁחַד: יא וַאֲנִי בְּתֻמִּי אֵלֵךְ פְּדֵנִי
וְחָנֵּנִי: יב רַגְלִי עָמְדָה בְמִישׁוֹר בְּמַקְהֵלִים אֲבָרֵךְ יְיָ:

דוד המלך עליו השלום דאנקט השם יתברך פאר זיינע נצחונות אונ מלחמות אונ בעט דאס ער זאל קענן ...

כז א לְדָוִד יְיָ אוֹרִי וְיִשְׁעִי מִמִּי אִירָא יְיָ מָעוֹז חַיַּי מִמִּי
אֶפְחָד: ב בִּקְרֹב עָלַי מְרֵעִים לֶאֱכֹל אֶת בְּשָׂרִי
צָרַי וְאֹיְבַי לִי הֵמָּה כָּשְׁלוּ וְנָפָלוּ: ג אִם תַּחֲנֶה עָלַי
מַחֲנֶה לֹא יִירָא לִבִּי אִם תָּקוּם עָלַי מִלְחָמָה בְּזֹאת
אֲנִי בוֹטֵחַ: ד אַחַת שָׁאַלְתִּי מֵאֵת יְיָ אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ
שִׁבְתִּי בְּבֵית יְיָ כָּל יְמֵי חַיַּי לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְיָ וּלְבַקֵּר

ניט קומען: (ה) שנאתי איך האב פיינד דאס איין זאמלונג פון שלעכטע ...
רשעים טו איך ניט זיצן: (ו) ארחץ איך טו וואשן מיט ריינקייט מיינע הענד ...
ריין פון גזלה אונ איך טו ארום רינגלען דיין מזבח וואס דו האסט אויס דער ...
גאט: (ז) לשמיע צו מאכן הערן אלע לייט מיט איין קול פון לויבונג צו מאכן ...
לייט דיינע נסים אונ צו דערציילן אלע דיינע וואונדר: (ח) יי גאט איך האב ליב דאס
וואוינונג פון דיין הויז אונ דאס ארט דם רואונג פון דיין כבוד: (ט) אל דוא זאלסט ...
איין נאן מיט זינדיגע לייט מיין נפש מיין לעבן זאל ניט אויס גיין מיט דיא ...
ווס האבן ביי זיך שולד בלוט: (י) אשר וואס ביי זיי איז שלעכטע גידאנקן אונ ...
רעכטע האנד איז פול שוחד: (יא) ואני אונ איך טו תמיד גיין מיט גאנצקייט ...
אוים אונ לייטזעליג מיך: (יב) רגלי מיין פוס טוט שטיין אין רעכט פארטיקייט ...
איין זאמלונג טוא איך גאט לויבן:

כז (א) לדוד. דוד המלך זאגט, גאט איז מיין דער לייכטער אונ מיין העלפער ...
זאל איך מיך פארכטין, גאט איז דאס שטארקייט פון מיין לעבן פר וועמן זאל ...
מיך פארכטן: (ב) בקרוב אז עס טוען צו מיר גינעהנן שלעכטע צו עסין מיין לייב ...
באלידיגער אונ מיינע פיינט זייא זיינן גישטרויכילט גיווארין אונ זיינן גיפאלן ...
מיר: (ג) אם ווען עס וועט רוען אויף מיר חילות טוט זיך ניט פארכטין מיין הארץ ...
עס וועט אויף מיר אויף שטיין איין שטרייט, מיט דעם ווס אויבן גרעט איך פאר ...
איך מיך: (ד) א־ת איינס בעט איך ביי גאט דס טו איך בעטן איך זאל טאן ...
גאטס הויז אין בית המקדש אלע מיין לעבס טאג צו זעהן אין דער זיסקייט פון ...
אנ

בְּהֵיכָלוֹ: ה כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֻכֹּה בְּיוֹם רָעָה יַסְתִּרֵנִי
בְּסֵתֶר אָהֳלוֹ בְּצוּר יְרוֹמְמֵנִי: ו וְעַתָּה יָרוּם רֹאשִׁי
עַל אֹיְבַי סְבִיבוֹתַי וְאֶזְבְּחָה בְאָהֳלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה
אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה לַיְיָ: ז שְׁמַע יְיָ קוֹלִי אֶקְרָא וְחָנֵּנִי
וַעֲנֵנִי: ח לְךָ אָמַר לִבִּי בַּקְּשׁוּ פָנָי אֶת פָּנֶיךָ יְיָ אֲבַקֵּשׁ:
ט אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי אַל תַּט בְּאַף עַבְדֶּךָ עֶזְרָתִי
הָיִיתָ אַל תִּטְּשֵׁנִי וְאַל תַּעַזְבֵנִי אֱלֹהֵי יִשְׁעִי: י כִּי אָבִי
וְאִמִּי עֲזָבוּנִי וַיְיָ יַאַסְפֵנִי: יא הוֹרֵנִי יְיָ דַּרְכֶּךָ וּנְחֵנִי
בְּאֹרַח מִישׁוֹר לְמַעַן שׁוֹרְרָי: יב אַל תִּתְּנֵנִי בְּנֶפֶשׁ
צָרָי כִּי קָמוּ בִי עֵדֵי שֶׁקֶר וִיפֵחַ חָמָס: יג לוּלֵא
הֶאֱמַנְתִּי לִרְאוֹת בְּטוּב יְיָ בְּאֶרֶץ חַיִּים: יד קַוֵּה
אֶל יְיָ חֲזַק וְיַאֲמֵץ לִבֶּךָ וְקַוֵּה אֶל יְיָ:

אונ צו קומן אלע מארגענס פרי אין זיין היכל: (ה) כי דען ער טוט מיך באהאלטין אין
דיין בשידל פאר מיינע פיינט אין אשלעכטען טאג ווען מיר איז שלעכט פון די שונאים
טוט ער מיך באהאלטין אין דם באהעלטניש פון זיין געצעלט ער טוט מיך דר הויבן אויף
אהויכין שטיין פאר מיינע שונאים: (ו) ועתה אונ היינט אז ער האט מיר גיהאלפין פון
דיא מלחמות טוט זיך דער הייבין מיין קאפ אויף מיינע פיינט וואס זיינען ארום מיר
די זאלין שוין מיט מיר קיין מלחמה ניט האלטין, אונ איך וועל שעכטין קרבנות אין
דיין געצעלט אין בית המקדש שעכטונג מיט שאלונג פון שופר איך טו לויבין אונ איך
טו זינגען צו גאט: (ז) שמע הער צו גאט מיין קול ווס איך טו רופין צו דיר אונ לייטזעליג
מיך אונ ענטפער מיר: (ח) לך צוא דיר גאט זאגט מיין הארץ הש"י זאגט צוא ישראל
פארשט אונ בגערט צו שטיין פר מיר אונ איך דוד טו אזו אונ בגער צוא שטיין פר
דיר: (ט) אל דו זאלסט ניט באהאלטין דיין פנים פון מיר דו זאלסט ניט נייגן מיט צארן
דיין קנעכט פאר מיינע שונאים דו ביסט דאך תמיד מיין העלפער גיוועזן דו זאלסט
מיך ניט פאר לאזין גאט מיין העלפר: (י) כי ווארום מיין פאטר אונ מוטר האבין מיך
פאר לאזין אונ גאט האט מיך צו זיך ארייננגינומן: (יא) הורני ווייז מיר גאט דיין וועג
אונ פיר מיך אין אגלייכן וועג פון וועגן מיינע נאך זעהר ווס זעהן אוים מיין שלעכץ:
(יב) אל דו זאלסט מיך ניט איבר ענטפרין אין ווילן פון מיינע פיינט עס איז אויף
גישטאנען אויף מיר פאלשע עדות וואס ריידין פון רויב: (יג) לולא ווען ניט וויל איך
האב גיגלייבט אונ האב איין בטחון גיהאט אויף הש"י צו זעהען אין דעם גוטקייט
פון גאט אין לאנד פון לעבין אין ארץ ישראל דאס האט מיר גיהאלפין: (יד) קוה זאגט
דוד צוא איטליכין האף צוא גאט שטארק דיך אונ דיין הארץ זאל דיך שטארקען
מיט גרוים שטארקייט זאלסטו האפין צוא גאט:

לדוד

דער מזמור איז א תפלה פאר אמענטשין, אז השי״ת זאל אים העלפין צו גיין אין גוטין וועג.

כח א לְדָוִד אֵלֶיךָ יְיָ אֶקְרָא צוּרִי אַל תֶּחֱרַשׁ מִמֶּנִּי פֶּן
תֶּחֱשֶׁה מִמֶּנִּי וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יוֹרְדֵי בוֹר: ב שְׁמַע
קוֹל תַּחֲנוּנַי בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ בְּנָשְׂאִי יָדַי אֶל דְּבִיר
קָדְשֶׁךָ: ג אַל תִּמְשְׁכֵנִי עִם רְשָׁעִים וְעִם פֹּעֲלֵי אָוֶן
דֹּבְרֵי שָׁלוֹם עִם רֵעֵיהֶם וְרָעָה בִּלְבָבָם: ד תֶּן לָהֶם
כְּפָעֳלָם וּכְרֹעַ מַעַלְלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם תֵּן לָהֶם
הָשֵׁב גְּמוּלָם לָהֶם: ה כִּי לֹא יָבִינוּ אֶל פְּעֻלֹּת יְיָ וְאֶל
מַעֲשֵׂה יָדָיו יֶהֶרְסֵם וְלֹא יִבְנֵם: ו בָּרוּךְ יְיָ כִּי שָׁמַע
קוֹל תַּחֲנוּנָי: ז יְיָ עֻזִּי וּמָגִנִּי בּוֹ בָטַח לִבִּי וְנֶעֱזָרְתִּי
וַיַּעֲלֹז לִבִּי וּמִשִּׁירִי אֲהוֹדֶנּוּ: ח יְיָ עֹז לָמוֹ וּמָעוֹז יְשׁוּעוֹת
מְשִׁיחוֹ הוּא: ט הוֹשִׁיעָה אֶת עַמֶּךָ וּבָרֵךְ אֶת
נַחֲלָתֶךָ וּרְעֵם וְנַשְּׂאֵם עַד הָעוֹלָם:

אין דעם מזמור שטייט אכטצען מאל דער שם הוי״ה, קעגין די ברכות פון תפלת שמונה עשרה:

יום ה כט א מִזְמוֹר לְדָוִד הָבוּ לַייָ בְּנֵי אֵלִים הָבוּ לַייָ
כָּבוֹד וָעֹז: ב הָבוּ לַייָ כְּבוֹד שְׁמוֹ הִשְׁתַּחֲווּ

כח (א) לדוד. צו דיר גאט טוא איך רופין מיין בשעפער דו זאלסט ניט שווייגין ווען
דו וועסט חלילה יוא שווייגין וועל איך ווערין גיגליכין מיט דיא וואס נידערין אין
גרוב: (ב) שמע הער צו מיין קול וואס איך בעט אז איך טוא צוא דיר שרייען אז איך
הייב אויף מיינע הענט צו דיין היילגין פאליץ תפלה צו טאן: (ג) אל דו זאלסט מיך
ניט גיוואונען מיט רשעים אונ מיט די וואס ווערקן אום רעכט זיי ריידין שלום מיט
זייערע גוטע פריינד אונ האבין שלעכץ אין זינען אין זייערע הערצער: (ד) תן גיב
זיי ווי זייערע ווערק אונ ווי זייערע שלעכטע מעשים אזו וויא זייא טוען שלעכץ מיט
זייערע הענט גיב זיי קער זייא אום זייער גיצאלט וואס זיי קומט: (ה) כי ווארום זייא
ווילין ניט פאר שטיין די ווערק פון גאט אונ די ווערק פון זיינע הענד. זאל ער זייא צו
פירין אונ זאל זיי ניט בויען: (ו) ברוך גילויבט איז גאט אז ער האט גיהערט דם קול פון
מיין גיבעט: (ז) יי גאט איז מיין שטארקער אונ מיין באשיצער אין אים איז פר זיכרט
מיין הארץ אונ בין דורך אים גיהאלפין גיווארין עס איז לוסטיג מיין הארץ אונ פון
מיין גיזאנג טו איך אים לויבין: (ח) יי גאט איז א שטארקייט צו זיי צו די ישראל אונ
שטארקייט פון זיין גיזאלבטן איז ער השי״ת: (ט) הושיעה העלף דיין פאלק ישראל אונ
בענטש דיין פאלק אונ שפייז זייא אונ הייב זייא אויף ביז אייביג:
כט (א) מזמור. גרייט אייך אן צו גאטס דינסט איר קינדער פון די שטארקע דם מיינט
מען די אבות גיבט אפ צו גאט כבוד אונ שטארקייט איז אלץ פון אים: (ב) הבו
גרייט

לַיְיָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ: ג קוֹל יְיָ עַל הַמָּיִם אֵל הַכָּבוֹד
הִרְעִים יְיָ עַל מַיִם רַבִּים: ד קוֹל יְיָ בַּכֹּחַ קוֹל יְיָ בֶּהָדָר:
ה קוֹל יְיָ שֹׁבֵר אֲרָזִים וַיְשַׁבֵּר יְיָ אֶת אַרְזֵי הַלְּבָנוֹן:
ו וַיַּרְקִידֵם כְּמוֹ עֵגֶל לְבָנוֹן וְשִׂרְיוֹן כְּמוֹ בֶן רְאֵמִים:
ז קוֹל יְיָ חֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ: ח קוֹל יְיָ יָחִיל מִדְבָּר יָחִיל
יְיָ מִדְבַּר קָדֵשׁ: ט קוֹל יְיָ יְחוֹלֵל אַיָּלוֹת וַיֶּחֱשֹׂף יְעָרוֹת
וּבְהֵיכָלוֹ כֻּלּוֹ אֹמֵר כָּבוֹד: י יְיָ לַמַּבּוּל יָשָׁב וַיֵּשֶׁב
יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם: יא יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת
עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

ליום שני

דער מ״ר פרייסט דעם מענטשען ווען ער האט ח״ו יסורים דאס ער וועט ראדורך קומען צוא עוה״ב:

ל א מִזְמוֹר שִׁיר חֲנֻכַּת הַבַּיִת לְדָוִד: ב אֲרוֹמִמְךָ יְיָ
כִּי דִלִּיתָנִי וְלֹא שִׂמַּחְתָּ אֹיְבַי לִי: ג יְיָ אֱלֹהָי שִׁוַּעְתִּי
אֵלֶיךָ וַתִּרְפָּאֵנִי: ד יְיָ הֶעֱלִיתָ מִן שְׁאוֹל נַפְשִׁי חִיִּיתַנִי
מִיָּרְדִי בוֹר: ה זַמְּרוּ לַיְיָ חֲסִידָיו וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ:

גרייט אייך אן פאר גאט פאר זיין העריליכן נאמען איר זאלט אייך בוקין צו גאט מיט באשיינען זיין הייליקייט: (ג) קול דאס קול פון גאט איז גיוועזן אויף דעם וואסער פון ים סוף גאט וואס גיהער צו אים כבוד ער האט גימאכט שטורעמען אויף פיל וואסרן: (ד) קול גאטס קול איז מיט שטארקייט גאטס קול איז מיט שיינקייט: (ה) קול גאטס קול ברעכט טענן בוימר גאט צו ברעכט די טענן בוימר פון דעם וואלד לבנון: (ו) וירקידם אונ האט זיי גימאכט שפרינגען ווי אקאלב די צוויי בערג האבין גישפרונגען אזו ווי אויזל מיר: (ז) קול גאטס קול האקט אוים פלאם פייער: (ח) קול גאטס קול טוט מאכין ציטערן דם מדבר גאט טוט מאכן ציטערן דם מדבר קדש: (ט) קול גאטס קול טוט מאכן ציטערין די וואס זיינען גישווינד וויא די אינדין אונ טוט אנפלעקין וועלדער אונ אין זיין היכל וועלן אלע זאגין דעם כבוד: (י) יי גאט איז גיזעסין אליין אז דאס מבול איז גיוועזן אונ גאט וועט ווידער זיצין אונ ער איז אמלך אויף אייביג דאס אלע וועלן וויסין אז קיין אנדערר מלך פון דער גאנצער וועלט איז ניט דא: (יא) יי שטארקייט צו זיין פאלק וועט ער געבין גאט וועט בענטשין זיין פאלק מיט שלום:

ל (א) מזמור שיר חנכת וגו׳: (ב) ארוממך איך טו דיך לויבין גאט דאס דו האסט מיך דר הייבין אונ האסט ניט דער פרייט מיינע פיינט אויף מיר: (ג) יי גאט מיין גאט איך האב צו דיר ג שריען אונ האסט מיר גיהיילט: (ד) יי דוא האסט אויף גבראכט פון גיהנם מיין נפש האסט מיר גלאזט לעבין איך זאל ניט נידערין אין גרוב: (ה) זמרו זינגט צו גאט

ו כִּי רֶגַע בְּאַפּוֹ חַיִּים בִּרְצוֹנוֹ בָּעֶרֶב יָלִין בֶּכִי וְלַבֹּקֶר
רִנָּה: ז וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְשַׁלְוִי בַּל אֶמּוֹט לְעוֹלָם: ח יי
בִּרְצוֹנְךָ הֶעֱמַדְתָּה לְהַרְרִי עֹז הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ הָיִיתִי
נִבְהָל: ט אֵלֶיךָ יי אֶקְרָא וְאֶל אֲדֹנָי אֶתְחַנָּן: י מַה
בֶּצַע בְּדָמִי בְּרִדְתִּי אֶל שָׁחַת הֲיוֹדְךָ עָפָר הֲיַגִּיד
אֲמִתֶּךָ: יא שְׁמַע יי וְחָנֵּנִי יי הֱיֵה עֹזֵר לִי: יב הָפַכְתָּ
מִסְפְּדִי לְמָחוֹל לִי פִּתַּחְתָּ שַׂקִּי וַתְּאַזְּרֵנִי שִׂמְחָה:
יג לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָבוֹד וְלֹא יִדֹּם יי אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ:

דער מזמור לערינט אז מען זאל בטחון האבין אויף הש"י דען דיא נשמה איז אפקדון ביא השי"ת:

לא א לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד: ב בְּךָ יי חָסִיתִי אַל
אֵבוֹשָׁה לְעוֹלָם בְּצִדְקָתְךָ פַלְּטֵנִי: ג הַטֵּה
אֵלַי אָזְנְךָ מְהֵרָה הַצִּילֵנִי הֱיֵה לִי לְצוּר מָעוֹז
לְבֵית מְצוּדוֹת לְהוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי סַלְעִי וּמְצוּדָתִי

זייַנע חסידים אונ לויבט צום אָן דייַנקן זיין היילִיקייט: (ו) כי ווי איין אויגן בליק איז גאָט ברוגז אָבער אַז דער מענטש באוויליגט אים איז ווידער לאַנג לעבין ווען איך דער נאַכט נעכטיגט איבער דער מענטש מיט גיוויין אויף זייַנע מעשים רעים אין דר פריא איז שוין איין גזאַנג וואס גאָט ברוך הוא האט אים מוחל געוועזין: (ז) ואני און איך האָב גיטראַכט אַז איך בין גיוועזן בשלוה איך וועל שוין ניט גיגליטשט ווערן אויף אייביג: (ח) יי אָבער דו גאָט דאס איז גיוועזין מיט דיין ווילין האָסטו גישטעלט שטאַרקייט צוא מיין באַרג האָסט מיר גיגעבין גדולה והראיה וויא דוא האָסט דיך באַהאַלטין פון מיך בין איך גוואָרין באַלד דר שראַקין פאַר צרות: (ט) אליך צוא דיר גאָט טו איך רופין אונ צו גאָט טו איך בעטין: (י) מה וָוס וועסטו גיווינען אין מיין בלוט ווען איך וועל נידערין אין גרוב פון גיהנם וועט דען דיך לויבין דער וואס איז אין דר ערד וועט ער דען זאגין דיין וואַרהייט: (יא) שמע הער מיך צו גאָט אונ לייטזעליג מיך גאָט זיי מיר אַהעלפר: (יב) הפכת דו האָסט פאַר קערט מיין קלאָג צו איין טאַנץ דוא האָסט גיעפינט מיין זאַק אונ האָסט מיך אָן גיגורט מיט שמחה: (יג) למען פון וועגן מיר לויבין דיך אַלע די ערליכע מענטשין אונ וועלין ניט שווייגין. גאָט מיין גאָט אייביג וועל איך דיר לויבין:

לא (א) למנצח איין גיזאַנג צוא דוד: (ב) בך אין דיר גאָט האָב איך טין בשיצט איך זאל ניט פאַר שעמט ווערין אייביג, מיט דיין גרעכטיקייט אַנט מיך: (ג) הטה נייג צו צו מיר דיין אויער זיי מיך גיך מציל פון מיינע פיינט. זיי צוא מיר ווי איין שטאַרקער שטיין ווי איין פעסטע הויז צו העלפין מיר: (ד) כי וואַרום ווי אשטאַרקר שטיין אונ אַפעסטע הויז ביסטו מיר צו באַשיצין זיך אין דיר. אונ פון

אתה ולמען שמך תנחני ותנהלני: ה תוציאני
מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי: ו בידך אפקיד
רוחי פדיתה אותי יי אל אמת: ז שנאתי
השמרים הבלי שוא ואני אל יי בטחתי: ח אגילה
ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת
בצרות נפשי: ט ולא הסגרתני ביד אויב העמדת
במרחב רגלי: י חנני יי כי צר לי עששה בכעס
עיני נפשי ובטני: יא כי כלו ביגון חיי ושנותי
באנחה כשל בעוני כחי ועצמי עששו: יב מכל
צררי הייתי חרפה ולשכני מאד ופחד למידעי
ראי בחוץ נדדו ממני: יג נשכחתי כמת מלב
הייתי ככלי אבד: יד כי שמעתי דבת רבים מגור
מסביב בהוסדם יחד עלי לקחת נפשי זממו:
טו ואני עליך בטחתי יי אמרתי אלהי אתה:

וועגן דיין גרויסין נאמן זאלסטו מיך פירין: (ה) תוציאני זאלסט מיך ארויס ציהן פון דר נעץ וואס זיי האבין צו מיר באהאלטין דען דו ביסט מיין שטארקייט: (ו) בידך אין דיין האנד גיב איך צו באהאלטין מיין זעלע טוסט מיך אויס לייזין דו גאט ביסט אמת: (ז) שנאתי איך האב פיינד די וואס האפין צו די זאכן וואס נישט איז און פאלש אבר איך צו גאט ט' איך מיך פאר זיכערין: (ח) אגילה איך בין לוסטיג און פריי מיך מיט דיין גינאד וואס דו זעהסט מיין פיין דו ווייסט אין די אנגסטין פון מיין לייב: (ט) ולא און דו האסט מיך ניט איבער גיענטפערט אין די האנד פון פיינט דו האסט גישטעלט מיינע פיס ברייט איך זאל ניט פאלין: (י) חנני לייטזעליג מיך גאט ווארום עס איז מיר אייננ, עס איז גיווארן שוואך דורך זארג מיין אויג מיין לייב און מיין בויך: (יא) כי דען עס איז אויס גיגאנגן מיט טרויערקייט מיין לעבין און מיינע יארין מיט זיפצין. עס איז גישטרויכלט דורך מיין זינד מיין כח און מיינע ביינער זיינן גווארן פערפוילט: (יב) מכל פון אלע מיינע באליידיגר וואס טוען מיר אנגסטין בין איך פר שעמט גיווארן און פאר מיינע שכנים איז מיין חרפה זייער גרויס. צו מיינע באקענטע איז אפארכט עס זאל זיי אויך ניט אזו זיין. די וואס זעהן מיך אויף דער גאס ווייכען אפ פון מיר און אנטלייפין: (יג) נשכחתי איך בין פאר געסין גווארין ווי איין מת פון דעם הארצן איך בין גיוועזן ווי איין כלי וואס איז פר פאלין גיווארן: (יד) כי ווארום איך הער ריידן פון פיל. איין פארכט איז ארום מיר. אז זיי בעראטן זיך בנאנדר אויף מיר טראכטן זיי זיך צו נעמען מיין נשמה: (טו) ואני און איך פאר זיכער מיר אויף דיר גאט. איך

טוא

טז בְּיָדְךָ עִתֹּתָי הַצִּילֵנִי מִיַּד אוֹיְבַי וּמֵרֹדְפָי׃
יז הָאִירָה פָנֶיךָ עַל עַבְדֶּךָ הוֹשִׁיעֵנִי בְחַסְדֶּךָ׃ יח יי
אַל אֵבוֹשָׁה כִּי קְרָאתִיךָ יֵבֹשׁוּ רְשָׁעִים יִדְּמוּ
לִשְׁאוֹל׃ יט תֵּאָלַמְנָה שִׂפְתֵי שָׁקֶר הַדֹּבְרוֹת עַל
צַדִּיק עָתָק בְּגַאֲוָה וָבוּז׃ כ מָה רַב טוּבְךָ אֲשֶׁר
צָפַנְתָּ לִּירֵאֶיךָ פָּעַלְתָּ לַחוֹסִים בָּךְ נֶגֶד בְּנֵי אָדָם׃
כא תַּסְתִּירֵם בְּסֵתֶר פָּנֶיךָ מֵרֻכְסֵי אִישׁ תִּצְפְּנֵם
בְּסֻכָּה מֵרִיב לְשֹׁנוֹת׃ כב בָּרוּךְ יי כִּי הִפְלִיא
חַסְדּוֹ לִי בְּעִיר מָצוֹר׃ כג וַאֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי
נִגְרַזְתִּי מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ אָכֵן שָׁמַעְתָּ קוֹל תַּחֲנוּנַי
בְּשַׁוְּעִי אֵלֶיךָ׃ כד אֶהֱבוּ אֶת יי כָּל חֲסִידָיו אֱמוּנִים
נֹצֵר יי וּמְשַׁלֵּם עַל יֶתֶר עֹשֵׂה גַאֲוָה׃ כה חִזְקוּ
וְיַאֲמֵץ לְבַבְכֶם כָּל הַמְיַחֲלִים לַיי׃

טו זאגין דו ביסט מיין גאט: (טז) בידך אין דיין האנד איז אלע מיינע צייטין צוא גוט אדר שלעכין. זיי מיך מציל פון די האנד פון מיינע פיינט אונ פון מיינע נאך יאגר: (יז) האירה דר לייכט דיין פנים אויף דיין קנעכט. העלף מיר מיט דיין גנאד: (יח) יי נאט איך זאל ניט פאר שעמט ווערין ווארום איך האב דיך אן גירופין. דיא רשעים זאלן פאר שעמט ווערין זיי זאלין פאר שניטין ווערין צום גרוב פון גיהנם: (יט) תאלמנה עס זאל פאר שטומט ווערין דיא פאלשע לעפצין דיא וואס ריידין אויף דעם גירעכטין שטאלצע רייד מיט שטאלץ אונ שאנד: (כ) מה ווי פיל איז דיין גוטין וואס דו האסט בעהאלטין לעולם הבא פאר די וואס פירכטין זיך פאר דיר אונ האסט גווערקט פר די וואס באשיצין זיך אין דיר וואס אלע מענטשין זעהן: (כא) תסתירם טוסט זיי בהאלטן אין בהעלטעניש ווען דיין רוגז איז אז מען איז בן דעם עולם, פון דעם זאמלונג פון האפערדיגע מענטשין טוסטו זיי בהאלטין אין איין ביידיל, פון די צינגער וום מאכן קריג: (כב) ברוך גילויבט איז גאט דאס ער האט גיוואונדערט זיין חסד צוא מיר אין דער בלעגערטער שטאט: (כג) ואני אונ איך האב גיטראכט אין מיין איילעניש אז איך בין אנטלאפין גיווארין איך בין גיווארין פאר שניטין פון אקעגין דיינע אויגין פון דם בית המקדש אבער פאר וואר דוא האסט גהערט דאס קול פון מיין גיבעט ווען איך האב גישריען צו דיר: (כד) אהבו האט ליב גאט אלע זיינע חסידים. די וואס גלייבין אין גאט היט זיי גאט, אונ בעצאלט ווי אשנור גלייך מדה כנגד מדה די וום מאכין זיך האפערדיג: (כה) חזקו שטארקט אייך אונ זאל ווערין גישטארקט אייער הארץ אלע דיא וואס האפין צוא גאט:

דער מזמור לויבט דעם מענטשן וואס טוט בציישין תשובה אונ וויא דער המלך עליו השלום האט זיך אליין גיפירט דארין:

לב א לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה:
ב אשרי אדם לא יחשב יי לו עון ואין ברוחו
רמיה: ג כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל
היום: ד כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך
לשדי בחרבוני קיץ סלה: ה חטאתי אודיעך
ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליי
ואתה נשאת עון חטאתי סלה: ו על זאת יתפלל
כל חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים
אליו לא יגיעו: ז אתה סתר לי מצר תצרני רני
פלט תסובבני סלה: ח אשכילך ואורך בדרך זו
תלך איעצה עליך עיני: ט אל תהיו כסוס כפרד
אין הבין במתג ורסן עדיו לבלום בל קרוב
אליך: י רבים מכאובים לרשע והבוטח ביי

לב (א) לדוד משכיל דער מזמור איז צו מאכין קלוג דעם עולם. וואול דעם מענטשן וואס גאט פאר טראגט אונ איז אים מוחל די הארבע עבירות ער דעקט צו זיינע זינד: (ב) אשרי וואול דעם מענטשין וואס גאט רעכינט אים ניט זיינע זינד ווען ער איז זיך מתודה אונ טוט תשובה אונ אז ער האט ניט אין זין פאלשקייט ער וויל שוין ווייטער דאס ניט טאן: (ג) כי אז איך האב שטיל גישוויגין פון תורה אונ תשובה זיינען פאר פוילט גיווארין מיינע ביינער דורך מיין גישריי אונ קרעכצין אגאנצין טאג: (ד) כי דען טאג אונ נאכט איז אויף מיר שווער די פארכט פון דער שטראף פון דיין האנד. מיין פעטקייט איז פר קערט גיווארין אויף טרוקענהייט איך בין אזו דר היצט גלייך ווי זומער וואלט גיוועזן אייביג: (ה) חטאתי מיין זינד האב איך דיר מודיע גיוועזן אונ מיינע עונות האב איך ניט צו גידעקט איך האב גיטראכט איך וועל מאכין בקענן מיינע פשעים צו גאט אונ דו האסט פאר טראגן דעם שולד פון מיינע חטאים אויף אייביג: (ו) על אויף דעם זאל יעדער פרומער בעטין צוא דיר אין דער צייט ווען ער גיפינט ביי זיך אז זיין הארץ איז גאנץ מיט גאט נאר דאס זאל זיין גיבעט זיין אז צו פר פלייצונג פון פיל וואסר דס הייסט פיל צרות מיט אמאל זאל צו אים ניט גרייכן: (ז) אתה דו וואס דו ביסט מיר אבאהעלטעניש פון דעם באליידיגער זאלסטו מיך היטן, מיט רעטונגס גיזאנג וועלכע מען זינגט ווען מען ווערט גרעטעט פון אפיינד זאלסטו מיך ארום רינגלען: (ח) אשכילך איך וועל דיך מאכין קלוג אונ וועל דיר ווייזין אין דם וועג זאלסטו גיין איך וועל דיך בראטין מיט די ווינקען פון מיינע אויגין וואס דוא זאלסט טאן: (ט) אל איר זאלט ניט זיין ווי אפערד ווי אמויל אייזל וואס איז אן פרשטאנד

חֶסֶד יְסוֹבְבֶנּוּ׃ יא שִׂמְחוּ בַיְיָ וְגִילוּ צַדִּיקִים
וְהַרְנִינוּ כָּל יִשְׁרֵי לֵב׃

דער מזמור לערנט דאס דיא וואס פאר שטייען דער חכמת התורה דארפען מער לויבען השי"ת׃

לג א רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה׃
ב הוֹדוּ לַיְיָ בְּכִנּוֹר בְּנֵבֶל עָשׂוֹר זַמְּרוּ לוֹ׃ ג שִׁירוּ
לוֹ שִׁיר חָדָשׁ הֵיטִיבוּ נַגֵּן בִּתְרוּעָה׃ ד כִּי יָשָׁר
דְּבַר יְיָ וְכָל מַעֲשֵׂהוּ בֶּאֱמוּנָה׃ ה אֹהֵב צְדָקָה
וּמִשְׁפָּט חֶסֶד יְיָ מָלְאָה הָאָרֶץ׃ ו בִּדְבַר יְיָ שָׁמַיִם
נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאָם׃ ז כֹּנֵס כַּנֵּד מֵי הַיָּם
נֹתֵן בְּאוֹצָרוֹת תְּהוֹמוֹת׃ ח יִירְאוּ מֵיְיָ כָּל הָאָרֶץ
מִמֶּנּוּ יָגוּרוּ כָּל יֹשְׁבֵי תֵבֵל׃ ט כִּי הוּא אָמַר וַיֶּהִי
הוּא צִוָּה וַיַּעֲמֹד׃ י יְיָ הֵפִיר עֲצַת גּוֹיִם הֵנִיא
מַחְשְׁבוֹת עַמִּים׃ יא עֲצַת יְיָ לְעוֹלָם תַּעֲמֹד
מַחְשְׁבוֹת לִבּוֹ לְדֹר וָדֹר׃ יב אַשְׁרֵי הַגּוֹי אֲשֶׁר יְיָ
אֱלֹהָיו הָעָם בָּחַר לְנַחֲלָה לוֹ׃ יג מִשָּׁמַיִם הִבִּיט יְיָ

דאס מען מוז מיט איין צוים אונ איין געביס זיין מויל פערשליסען דאס ער זאל ניט גינאהענען צו דיר שלאגין אונ בייסין׃ (י) רבים פיל וויטאג איז צום רשע, אבער ווער עס פר זיכערט זיך אין גאט רינגילט אים ארום חסד׃ (יא) שמחו זייט לוסטיג מיט גאט גינאד אונ פרייט זיך איר צדיקים אונ זינגט אלע רעכטפארטיגע הערצער׃
לג (א) רננו צדיקים זינגט צדיקים צו גאט, צו דיא רעכט פארטיגע איז שיין צוא לויבין גאט׃ (ב) הודו לויבט גאט מיט איין הארף. מיט אפידל פון צעהן שטרונגעם שפילט צו אים׃ (ג) שירו זינגט צו אים איין נייע גיזאנג. מאכט שיין שפילין מיט איין גישריי פון שופר׃ (ד) כי ווארום רעכט פארטיג איז גאטס רייד אונ גאר זיין ווערק איז מיט ווארהייט׃ (ה) אוהב ער האט ליב צדקה אונ משפט, דער חסד פון גאט איז פול דיא וועלט׃ (ו) בדבר מיט גאטס רייד זיינען גיווארין דיא הימלען, אונ דורך דעם הויך פון זיין מויל גאר די הערשאפט פון הימעל׃ (ז) כונס ער זאמילט איין ווי אין טייך די וואסער פון דעם ים. ער גיט אין די באהעלטענגש די אפ גרונטען׃ (ח) ייראו פארכטין זיך פאר גאט אלע לייט פון דער וועלט. פאר אים פירכטין זיך אלע איינוואונער פון דער וועלט׃ (ט) כי ווארום וואס ער זאגט איז אזו. וואס ער געבאט בלייבט שטיין׃ (י) יי גאט האט צו שטערט דעם ראט פון פעלקר אונ האט אפ גיטאן דאס טראכטונג פון נאציאנען׃ (יא) עצת גאטס עצה בלייבט שטיין אויף אייביג דיא גידאנקן פון זיין הארצין בלייבט פון איין דור צום אנדערין דור׃ (יב) אשרי וואול דעם פאלק וואס דער
אייביגער

רָאָה אֶת כָּל בְּנֵי הָאָדָם: יד מִמְּכוֹן שִׁבְתּוֹ הִשְׁגִּיחַ
אֶל כָּל יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: טו הַיֹּצֵר יַחַד לִבָּם הַמֵּבִין אֶל
כָּל מַעֲשֵׂיהֶם: טז אֵין הַמֶּלֶךְ נוֹשָׁע בְּרָב חָיִל גִּבּוֹר
לֹא יִנָּצֵל בְּרָב כֹּחַ: יז שֶׁקֶר הַסּוּס לִתְשׁוּעָה וּבְרֹב
חֵילוֹ לֹא יְמַלֵּט: יח הִנֵּה עֵין יְיָ אֶל יְרֵאָיו לַמְיַחֲלִים
לְחַסְדּוֹ: יט לְהַצִּיל מִמָּוֶת נַפְשָׁם וּלְחַיּוֹתָם בָּרָעָב:
כ נַפְשֵׁנוּ חִכְּתָה לַייָ עֶזְרֵנוּ וּמָגִנֵּנוּ הוּא: כא כִּי בוֹ
יִשְׂמַח לִבֵּנוּ כִּי בְשֵׁם קָדְשׁוֹ בָטָחְנוּ: כב יְהִי
חַסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:

דעם מִזְמוֹר הָאט דָוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם גִימַאכְט עַל פִּי א״ב בְּשַׁעַת עֶר אִיז נִיצוֹל גִיוָוארִין פוּן אָכִישׁ גָלְיַת בְּרוּדֶער:

לד א לְדָוִד בְּשַׁנּוֹתוֹ אֶת טַעְמוֹ לִפְנֵי אֲבִימֶלֶךְ
וַיְגָרְשֵׁהוּ וַיֵּלַךְ: ב אֲבָרְכָה אֶת יְיָ בְּכָל עֵת
תָּמִיד תְּהִלָּתוֹ בְּפִי: ג בַּייָ תִּתְהַלֵּל נַפְשִׁי יִשְׁמְעוּ
עֲנָוִים וְיִשְׂמָחוּ: ד גַּדְּלוּ לַייָ אִתִּי וּנְרוֹמְמָה שְׁמוֹ

אַייבִּיגֶער גָאט אִיז זַיין גָאט. וואוּל דֶעם פָאלְק וָואס עֶר הָאט גָאט אוּיס גִיקְלִיבִּין פַר אַיין אַרְבּ צוּ אִים: (יג) משמים פוּן דֶעם הִימִיל לוּגְט גָאט. עֶר זֶעהְט אַלֶע וֶוערְק פוּן דִיא קִינְדֶער פוּן אָדָם: (יד) ממכון פוּן דֶעם אָרְט וָואס עֶר הָאט אָן גִיגְרֵייט עֶר זָאל דָארְטִין זִיצִין טוּט עֶר קוּקִין צוּ אַלֶע דִי זִיצֶער פוּן דֶר עֶרְד: (טו) היוצר דֶער וָואס הָאט בַּשַׁאפִין אַלֶע הֶערְצֶר פַר שְׁטֵייט עֶר בְּוַדַאי אַלֶע זֵייעֶרֶע וֶוערְק: (טז) אין דֶר מֶלֶךְ וֶוערְט נִיט גִהָאלְפִין דוּרְךְ זַיין פִיל חַיִל. דֶער שְׁטַארְקְסְטֶער וֶוערְט נִיט נִיצוֹל אִין דֶער מִלְחָמָה חָאטְשֶׁי עֶר הָאט פִיל כֹּחַ נָאר מִיט דִיא הִילְף פוּן גָאט בָּרוּךְ הוּא: (יז) שקר עֶס אִיז לִיגִין אַז אַיין פֶערְד אִיז אַיין הִילְף. אוּנ מִיט זַיין פִיל חַיִל וֶוערְט עֶר נִיט אַנְטְרוּנֶען אִין דֶר מִלְחָמָה: (יח) הנה נָאר גָאט גִיט אַכְטוּנְג צוּ זַיינֶע פָארְכְטִיגֶע צוּ דִי וָואס הָאפִין צוּ זַיין גִינָאד: (יט) להציל צוּ מַצִיל זַיין פוּן דֶעם טוּיט זֵייעֶר לַייבּ אוּנ צוּ דֶער נֶערִין זֵייא אִין הוּנְגֶער: (כ) נפשנו אוּנְזֶערֶע לַייבֶּער הָאפְט צוּא גָאט אוּנְזֶער הִילְף אוּנ אוּנְזֶער שׁוּטְץ אִיז עֶר: (כא) כי וָוארוּם מִיט אִים טוּט זִיךְ פְרֵייעֶן אוּנְזֶער הַארְץ דֶען אִין זַיין הֵיילִיגְן נָאמֶן פַאר זִיכֶערִין מִיר זִיךְ: (כב) יהי עֶס זָאל זַיין דַיין גִינָאד אוּיף אוּנְז וִויא מִיר הָאפִין צוּא דִיר:

לד (א) לדוד בשנותו את טעמו וֶוען עֶר הָאט פַר עֶנְדֶערְט זַיין שֵׂכֶל פַר דֶעם מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים אוּנ עֶר הָאט אִים צוּ לִיבּ דֶעם פוּן זִיךְ פַאר טְרִיבִּין אוּנ אִיז אַוֶועק פוּן אִים: (ב) אברכה אִיךְ טוּ לוֹיבִּין גָאט אַלֶע צַייט. שְׁטֶענְדִיג אִיז זַיין לוֹיבּ אִין מַיין מוּיל: (ג) ביי מִיט גָאט טוּ אִיךְ זִיךְ בַּארִימֶען. זָאלִין הֶערִין דִיא עֲנָוִים אוּנ זָאלִין זִיךְ פְרֵייעֶן: (ד) גדלו מַאכְט גְרוֹיס גָאטְס נָאמֶען אִיר אַלֶע מִיט מִיר אוּנ לָאמִיר דֶער הוֹיבִּין זַיין נָאמֶען אַלֶע מִיט

יחפרו: ה דרשתי את יי ועני ומכל מגורותי
הצילני: ו הביטו אליו ונהרו ופניהם אל יחפרו:
ז זה עני קרא ויי שמע ומכל צרותיו הושיעו:
ח חנה מלאך יי סביב ליראיו ויחלצם: ט טעמו וראו
כי טוב יי אשרי הגבר יחסה בו: י יראו את יי
קדשיו כי אין מחסור ליראיו: יא כפירים רשו ורעבו
ודרשי יי לא יחסרו כל טוב: יב לכו בנים שמעו
לי יראת יי אלמדכם: יג מי האיש החפץ חיים
אהב ימים לראות טוב: יד נצר לשונך מרע ושפתיך
מדבר מרמה: טו סור מרע ועשה טוב בקש
שלום ורדפהו: טז עיני יי אל צדיקים ואזניו אל
שועתם: יז פני יי בעשי רע להכרית מארץ זכרם:
יח צעקו ויי שמע ומכל צרותם הצילם: יט קרוב
יי לנשברי לב ואת דכאי רוח יושיע: כ רבות

אנאנדר: (ה) דרשתי איך האב גיפארשט צוא גאט אונ ער האט מיר גיענטפערט אונ פון אלע מיינע פארכט האט ער מיך מציל גיוועזן: (ו) הביטו די וואס האבין גילאפן צו השי"ת זיינען גיווארין דער לויכטן אונ זייער פנים זיינן ניט פרשעמט גיווארין: (ז) זה ווען ער דער עני רופט אן גאט הערט גאט אונ העלפט אים פון אלע זיינע צרות: (ח) חנה עס רוט איין מלאך פון גאט ארום זיינע פארכטיגע אונ ער ציט זייא אויס פון אנגסטן: (ט) טעמו פאר שטייט אונ זעהט אז גאט איז גוט אונ קיין שלעכץ איז ביי אים ניט דא. וואול דעם מענטשין וועלכער עס טוט זיך באשיצן אין אים: (י) יראו פארכט אייך פאר גאט זיינע היילינגע דען עס איז ניטא קיין שום אפ גאנג צוא זיינע פארכטיגע: (יא) כפירים עשירים זיינען ארום גיווארין אבער די וואס פארשטייען גאט גייט זיי ניט אפ קיין גוטין: (יב) לכו גייט אהער קינדער הערט מיר צו. די פארכט פון גאט וועל איך אייך לערנען: (יג) מי וועלכער מענטש וואס באגערט צו לעבין אונ ליבט לאנגע טעג גוטין צו זעהן: (יד) נצור היט דיין צונג פון שלעכץ אונ דיינע לעפצן פון צו ריידן פאלשע רייד: (טו) סור קער דיך אוועק פון שלעכץ אונ טוא גוטין. באגער שלום אונ לויף נאך שלום: (טז) עיני דיא השגחה פון גאט איז צו די צדיקים אונ זיינע אויערין זיינען אפין צוא הערין זייער גישריי: (יז) פני דער צארין פון גאט איז אין דיא וואס טוען שלעכץ צו פאר שניידין פון דער וועלט זייער גידעכינעש: (יח) צעקו ווען צדיקים שרייען הערט גאט אונ פון אלע זייערע צרות טוט ער זיי מציל זיין: (יט) קרוב גאט איז נאהענט צו די צו בראכינע הערצר אונ די וואס זיינען מיט פאר שטויסנע געמיט טוט ער העלפין:

רָעוֹת צַדִּיק וּמִכֻּלָּם יַצִּילֶנּוּ יְיָ: כא שֹׁמֵר כָּל עַצְמוֹתָיו
אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁבָּרָה: כב תְּמוֹתֵת רָשָׁע רָעָה
וְשֹׂנְאֵי צַדִּיק יֶאְשָׁמוּ: כג פּוֹדֶה יְיָ נֶפֶשׁ עֲבָדָיו וְלֹא
יֶאְשְׁמוּ כָּל הַחוֹסִים בּוֹ:

דעם מזמור האט דוד המלך עליו השלום גיזאגט בשעת אז ער איז אנטלאפין גיווארין פון שאול:

יום ו לה א לְדָוִד רִיבָה יְיָ אֶת יְרִיבַי לְחַם אֶת לֹחֲמָי:
ב הַחֲזֵק מָגֵן וְצִנָּה וְקוּמָה בְּעֶזְרָתִי: ג וְהָרֵק
חֲנִית וּסְגֹר לִקְרַאת רֹדְפָי אֱמֹר לְנַפְשִׁי יְשֻׁעָתֵךְ
אָנִי: ד יֵבֹשׁוּ וְיִכָּלְמוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי יִסֹּגוּ אָחוֹר
וְיַחְפְּרוּ חֹשְׁבֵי רָעָתִי: ה יִהְיוּ כְּמֹץ לִפְנֵי רוּחַ
וּמַלְאַךְ יְיָ דּוֹחֶה: ו יְהִי דַרְכָּם חֹשֶׁךְ וַחֲלַקְלַקּוֹת
וּמַלְאַךְ יְיָ רֹדְפָם: ז כִּי חִנָּם טָמְנוּ לִי שַׁחַת רִשְׁתָּם
חִנָּם חָפְרוּ לְנַפְשִׁי: ח תְּבוֹאֵהוּ שׁוֹאָה לֹא יֵדָע
וְרִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר טָמַן תִּלְכְּדוֹ בְּשׁוֹאָה יִפָּל בָּהּ:
ט וְנַפְשִׁי תָּגִיל בַּייָ תָּשִׂישׂ בִּישׁוּעָתוֹ: י כָּל עַצְמוֹתַי

(כ) רבות עס טרעפט זיך פיל מאל שלעכטע זאכין צום צדיק אונ פון אלץ איז גאט אים מציל: (כא) שומר גאט היט אלע זיינע ביינער דאס איינער פון זיי ווערט ניט צוא בראכין: (כב) תמותת דעם רשע טייט נאר זיינע אייגענע בייזע מעשים אונ די שונאים פון דעם צדיק ווערין פאר ווישט: (כג) פודה גאט לייזט אויס דעם נפש פון זיינע קנעכט אונ זיי ווערין ניט פאר שולדיגט אלע וואס באשיצין זיך אין אים:

לה (א) לדוד ריבה יי דוד המלך זאגט קריג דו גאט מיט מיינע קריגר האלט מלחמה מיט מיינע בעלי מלחמות: (ב) החזק האלט אשילד אונ אפאנצער אונ שטיי אין מיין הילף: (ג) והרק זאלסט דיך וואפינן מיט אשפיז אונ פאר שליס דעם וועג קעגין מיינע נאך יאגער. זאג צו מיר דיין העלפער בין איך: (ד) יבשו זיי זאלין פאר שעמט זיין אונ שאנדע האבין די וואס באגערין מיין לייב אים צו ברייגגען. זייא זאלין צוריק ציהען אונ זאלין פאר שעמט ווערין די וואס טראכטין אויף מיר בייז: (ה) יהיו זיי זאלין זיין אז מעקענע וואס ווערט צו שפרייט פאר דעם ווינט אונ אמלאך פון גאט זאל זייא שטויסין: (ו) יהי עס זאל זיין זייער וועג פינצטער אונ גליציג אונ אמלאך פון גאט זאל זייא נאך יאגין: (ז) כי ווארום אום זונסט האבין זיי פאר בארגין אויף מיר אגרוב מיט אנעץ. אום זונסט האבין זיי פון מיינט וועגין גיגראבין אגרוב: (ח) תבואהו עס זאל קומען אויף מיין פיינד אפינצטערניש פלוצלינג ער זאל גאר ניט וויסין זיך צו היטן אונ זיין נעץ ווס ער האט בהאלטין אויף מיר זאל אים בצווינגן. אין דער פינצטערניש זאל ער דרינען פאלין: (ט) ונפשי אבער מיין לייב זאל זיך פרייען אין גאט. זאל זיך

פרייען

תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי
וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ: יא יְקוּמוּן עֵדֵי חָמָס אֲשֶׁר לֹא
יָדַעְתִּי יִשְׁאָלוּנִי: יב יְשַׁלְּמוּנִי רָעָה תַּחַת טוֹבָה
שְׁכוֹל לְנַפְשִׁי: יג וַאֲנִי בַּחֲלוֹתָם לְבוּשִׁי שָׂק עִנֵּיתִי
בַצּוֹם נַפְשִׁי וּתְפִלָּתִי עַל חֵיקִי תָשׁוּב: יד כְּרֵעַ
כְּאָח לִי הִתְהַלָּכְתִּי כַּאֲבֶל אֵם קֹדֵר שַׁחוֹתִי:
טו וּבְצַלְעִי שָׂמְחוּ וְנֶאֱסָפוּ נֶאֶסְפוּ עָלַי נֵכִים וְלֹא
יָדַעְתִּי קָרְעוּ וְלֹא דָמּוּ: טז בְּחַנְפֵי לַעֲגֵי מָעוֹג חָרֹק
עָלַי שִׁנֵּימוֹ: יז אֲדֹנָי כַּמָּה תִּרְאֶה הָשִׁיבָה נַפְשִׁי
מִשֹּׁאֵיהֶם מִכְּפִירִים יְחִידָתִי: יח אוֹדְךָ בְּקָהָל רָב
בְּעַם עָצוּם אֲהַלְלֶךָּ: יט אַל יִשְׂמְחוּ לִי אֹיְבַי שֶׁקֶר
שֹׂנְאַי חִנָּם יִקְרְצוּ עָיִן: כ כִּי לֹא שָׁלוֹם יְדַבֵּרוּ וְעַל
רִגְעֵי אֶרֶץ דִּבְרֵי מִרְמוֹת יַחֲשֹׁבוּן: כא וַיַּרְחִיבוּ עָלַי

פְרייעֶן מִיט זַיין הִילְף: (י) כל אַלֶע מַיינֶע בֵּיינֶער זָאלִין זָאגִין, גָאט וֶוער אִיז וִוי דוּ וָואס
אִיז מַצִּיל דֶעם אָרִימַאן פוּן דֶעם וָואס אִיז שְׁטַארְקֶער פוּן אִים אוּנ דֶעם אָרִימַאן אוּנ
דֶעם אֶבְיוֹן פוּן זַיין רויבֶּער: (יא) יקומון עֶס שְׁטֵייט אויף גֶעגִין מִיר פַאלְשֶׁע עֵדוּת דָאס
וָואס אִיךְ וֵוייס גָאר נִיט פוּן וָואס צוּ זָאגִין טוּעֶן זֵיי מִיר פְרֶעגִין: (יב) ישלמוני זֵיי בֶּצָאלְן
מִיר שְׁלֶעכְץ פַאר גוּטְץ. זֵיי ווילִין אויף מִיר בְּרֵיינְגֶען אַטוֹיט: (יג) ואני אָבֶּר אִיךְ וֶוען
זֵיי זַיינֶען גִיוֶועזֶן קְרַאנְק הָאבּ אִיךְ אָן גִיקְלֵיידֶעט אַזַאק אִיךְ הָאבּ מִיךְ גִיפַּיינִיגְט מִיט
פַאסְטִין אוּנ מַיין גִיבֶּעט זָאל אויף מִיר זַיין אוֹיבּ אִיךְ הָאבּ אויף זֵיי שְׁלֶעכְץ גִיבֶּעטִין:
(יד) כרע אַזוֹ וִוי מִיט אַיין פְרַיינְט אוּנ וִוי מִיט אַיין בְּרוּדֶער הָאבּ אִיךְ מִיךְ מִיט זֵיי בַּגַאנְגֶען
אַזוֹ וִוי דֶער טְרוֹיעֶר פוּן אַמוּטֶער אויף אִיר קִינְד אַזוֹ בִּין אִיךְ גִיוֶועזֶן שְׁוַוארְץ אוּנ אַיין
גִיבוֹגִין: (טו) ובצלעי אָבֶּער אויף מַיין בְּרָאךְ הָאבִּין זֵיי זִיךְ גִיפְרֵייט אוּנ הָאבִּין זִיךְ אַיין
גִיזַאמִילְט. אֲפִילוּ הִינְקֶעדִיגֶע הָאבִּין זִיךְ אויךְ פַרְזַאמִילְט אוּנ גִיקוּמֶען זֶעהִין מַיינֶע
אַנְגְסְטִין אוּנ אִיךְ וֵוייס נִיט פַאר וָואס. וֶוען מֶען וָואלְט מַיין לַייבּ גִירִיסִין וָואלְט קֵיין
בְּלוּט נִיט גִיגַאנְגֶען: (טז) בחנפי פוּן וֶועגִין דִי חֲנוּפָּה וָואס מַיין שׂוֹנֵא הָאט זֵיי גִיגֶעבִּין
עֶסִין הָאבִּין זֵיי אוֹיס מִיר גִישְׁפָּאט אוּנ יֶעדֶער פוּן זֵייא הָאט גֶעקְרִיצְט אויף מִיר מִיט
זַיינֶע צֵיין: (יז) אדני גָאט וִויא לַאנְג וֶועסְטוּ דָס זֶעהֶן אוּנ שְׁוַוייגִין. קֶער מִיר אַוֶועק פוּן
זֵייעֶרֶע פִינְצְטֶערֶע צָרוֹת. פוּן דִי שְׁטַארְקֶע וִוי לֶעמְפֶּערְטֶן מַיין נְשָׁמָה: (יח) אודך אִיךְ
וֶועל דִיךְ לוֹיבִּין אִין גְרוֹיס פַאר זַאמְלוּנְג צְוִוישִׁין פִיל פָאלְק וֶועל אִיךְ דִיךְ לוֹיבִּין:
(יט) אל עֶס זָאלִין זִיךְ אויף מִיר נִיט פְרֵייעֶן דִי אוּמְזִיסְטֶע פַיינְט וָואס זָאגִין אויף מִיר
לִיגִין. דִי וָואס הָאבִּין מִיךְ אוּמְזִיסְט פַיינְט זָאלִין נִיט ווִינְקֶען מִיט דֶם אויג: (כ) כי דְרְשׁ
זֵייא רֵיידִין נִיט שָׁלוֹם. אוּנ אויף רוּהִיגֶע לַייט טוּעֶן זֵייא טְרַאכְטִין שְׁלֶעכְטֶע זַאכִין:

פיהם אמרו האח האח ראתה עינינו: כב ראיתה
יי אל תחרש אדני אל תרחק ממני: כג העירה
והקיצה למשפטי אלהי ואדני לריבי: כד שפטני
כצדקך יי אלהי ואל ישמחו לי: כה אל יאמרו
בלבם האח נפשנו אל יאמרו בלענוהו: כו יבשו
ויחפרו יחדו שמחי רעתי ילבשו בשת וכלמה
המגדילים עלי: כז ירנו וישמחו חפצי צדקי
ויאמרו תמיד יגדל יי החפץ שלום עבדו:
כח ולשוני תהגה צדקך כל היום תהלתך:

דער מזמור לערנט מען זאל זיך ניט לאזין אן ריידין פון יצר הרע ניט מ'רא צוא האבין פאר השי"ת:

לו א למנצח לעבד יי לדוד: ב נאם פשע לרשע
בקרב לבי אין פחד אלהים לנגד עיניו: ג כי
החליק אליו בעיניו למצא עונו לשנא: ד דברי
פיו און ומרמה חדל להשכיל להיטיב: ה און

(כא) וירחיבו אונ מאכין ברייט אויף מיר זייער מויל. זייא זאגין אפרייד, אונזער אויג האט געזעהן אנקמה: (כב) ראיתה דו גאט זעהסט דאך זאלסט ניט שווייגן. גאט זאלסט זיך ניט דער ווייטערין פון מיר: (כג) העירה דער וועק דיך אונ וואך זיך אויף צו מיין משפט. מיין גאט אונ מיין הער וואך דיך אויף צו מיין קריג: (כד) שפטני משפט מיך וויא דיין גירעכטיקייט איז גאט מיין גאט אונ זאלין זיך ניט פרייען אויף מיר מיינע פיינט: (כה) אל זיי זאלין ניט זאגין אין זייער הארצין אונזר זעלע איז ווארין דר פרייט. זייא זאלין ניט זאגין מיר האבין אים איין גישלונגען: (כו) יבשו זיי זאלין פאר שעמט זיין אלע דיא וואס פרייען זיך אויף מיין שלעכץ. זיי זאלין ווערין אן גיקליידט מיט שאנד אונ פאר שעמונג דיא וואס מאכין זיך גרויס איבער מיר: (כז) ירנו זייא זאלין זינגען אונ זיך פרייען דיא וואס ווילין מיין גירעכטיקייט אונ זאלין תמיד זאגין עס זאל ווערין גרויס גאטס כבוד וואס ער וויל אז זיין קנעכט דוד זאל האבין שלום: (כח) ולשוני אונ מיין צונג וועט ריידין דיין גירעכטיקייט, אלע טאג דיין לויב:

לו (א) למנצח. צוא גאטס קנעכט דוד: (ב) נאם די רייד פון די זינד דאס איז דער יצר הרע איז צום רשע. איך טראכט מיך אין מיין הארצין דאס ער זאגט אים עס זאל ניט זיין קיין פארכט פון גאט אקעגען זיינע אויגין: (ג) כי דען ער מאכט אים שמייכלען מיט גלאטע רייד עס זאל אים גיפעלין אין זיינע אויגין דאס עס זאל גרייכען זיין זינד צו גאט ער זאל אים פיינט האבין: (ד) דברי דיא רייד פון זיין מויל איז אום רעכט אונ פאלשקייט ער וויל ניט פאר שטיין צו טאן גוטץ: (ה) און אום רעכט טראכט ער אויף זיין גילעגער. ער טוט זיך שטעלין אויף דעם וועג וואס ניט גוט איז. שלעכט

פאראונווירדיגט

יַחְשֹׁב עַל מִשְׁכָּבוֹ יִתְיַצֵּב עַל דֶּרֶךְ לֹא טוֹב רָע
לֹא יִמְאָס: ו יְיָ בְּהַשָּׁמַיִם חַסְדֶּךָ אֱמוּנָתְךָ עַד
שְׁחָקִים: ז צִדְקָתְךָ כְּהַרְרֵי אֵל מִשְׁפָּטֶךָ תְּהוֹם
רַבָּה אָדָם וּבְהֵמָה תוֹשִׁיעַ יְיָ: ח מַה יָּקָר חַסְדְּךָ
אֱלֹהִים וּבְנֵי אָדָם בְּצֵל כְּנָפֶיךָ יֶחֱסָיוּן: ט יִרְוְיֻן
מִדֶּשֶׁן בֵּיתֶךָ וְנַחַל עֲדָנֶיךָ תַשְׁקֵם: י כִּי עִמְּךָ מְקוֹר
חַיִּים בְּאוֹרְךָ נִרְאֶה אוֹר: יא מְשֹׁךְ חַסְדְּךָ לְיֹדְעֶיךָ
וְצִדְקָתְךָ לְיִשְׁרֵי לֵב: יב אַל תְּבוֹאֵנִי רֶגֶל גַּאֲוָה
וְיַד רְשָׁעִים אַל תְּנִדֵנִי: יג שָׁם נָפְלוּ פֹּעֲלֵי אָוֶן דֹּחוּ
וְלֹא יָכְלוּ קוּם:

דָוִד הַמֶּלֶךְ הָאט גִישְׁטְרָאפְט זַיין דוֹר זַייא זָאלִין נִיט מְקַנֵא זַיין אִין דִיא הַצְלָחָה פוּן רְשָׁעִים:

לז א לְדָוִד אַל תִּתְחַר בַּמְּרֵעִים אַל תְּקַנֵּא בְּעֹשֵׂי
עַוְלָה: ב כִּי כֶחָצִיר מְהֵרָה יִמָּלוּ וּכְיֶרֶק דֶּשֶׁא
יִבּוֹלוּן: ג בְּטַח בַּיְיָ וַעֲשֵׂה טוֹב שְׁכָן אֶרֶץ וּרְעֵה
אֱמוּנָה: ד וְהִתְעַנַּג עַל יְיָ וְיִתֶּן לְךָ מִשְׁאֲלֹת לִבֶּךָ:

פַרְאוּנְווירְדִיגְט עֶר נִיט: (ו) יי גָאט, אִין הִימִיל אִיז דַיין חֶסֶד. דַיין וָוארְהַייט אִיז בִּיז דֶעם הִימִיל: (ז) צדקתך דַיין גִירֶעכְטִיגְקֵייט אִיז הוֹיךְ וִויא דִי הוֹיכֶע בֶּערְג דֶעם וָואס ה׳ מִשְׁפָּטְסְט אוֹיף זַיינֶע שְׁלֶעכְטֶע מַעֲשִׂים מַאכְסְטוּ אִים נִידֶערִג בִּיז דֶעם טִיפְן אָבְגְרוּנְד. אַמֶענְטְשׁ וָואס הַאלְט זִיךְ שָׁפָל וִויא אַבְּהֵמָה הֶעלְפְסְטוּ גָאט: (ח) מה וִויא טַייעֶר אִיז דַיין חֶסֶד גָאט צוּא דִי לַייט וָואס בַּאשִׁיצִין זִיךְ אוּנְטֶר דֶעם שָׁאטְן פוּן דַיינֶע פְלִיגְלֶען: (ט) ירויון זַיי וֶועלְן זַאט זַיין פוּן דְעם פֶעטְקַייט פוּן דַיין הוֹיז. פוּן דַיין זִיסִין קְוָואל פוּן עֵדֶן וֶועסְטוּ זַיי אָן טְרִינְקֶען: (י) כי דֶען בַּיי דִיר אִיז דֶער קְוָואל פוּן לֶעבְּן. מִיט דַיין לַייכְטְן וֶועלִין מִיר זֶעהְן לִיכְט: (יא) משוך צִיהֶע דַיין חֶסֶד צוּ דִי וָואס קֶענֶען דִיךְ. אוּנ דַיין גִירֶעכְטִיגְקֵייט צוּ דִיא רֶעכְט פַארְטִיגֶע הֶערְצֶער: (יב) אל דִיא פוּס פוּן דִי הָאפֶערְדִיגֶע זָאל אִיבֶּער מִיר נִיט קוּמֶען. דִיא הַאנְד פוּן דִי רְשָׁעִים זָאל מִיךְ נִיט פַאר וָואגְלֶען: (יג) שם דָארְטִין וֶועלִין זַיין גִיפַאלִין וֶועלְכֶע עֶס טוּעֶן אוּמְרֶעכְט. זַייא זָאלִין זַיין פַאר שְׁטוֹיסֶען אוּנ זָאלִין נִיט קֶענֶען אוֹיף שְׁטֵיין:

לז (א) לדוד. זָאלְסְט דִיךְ נִיט גִיזֶעלִין מִיט דִי שְׁלֶעכְטֶע אוּנ זָאלְסְט נִיט מְקַנֵא זַיין אִין דִיא וָואס טוּעֶן עַוְלוֹת וֶוען זַייא זַיינֶען מַצְלִיחַ: (ב) כי דֶען וִויא אַגְרָאז וֶועלִין זַיי פַר שְׁנִיטְן וֶוערִין אוּנ וִויא גְרִינֶע גְרָאז וֶועלְן זַיי פַר פוֹילְט וֶוערְן: (ג) בטח פַר זִיכֶער דִיךְ אִין גָאט אוּנ טוּא גוּטֶע מַעֲשִׂים. לֶעבּ רוּהִיג אוֹיף דֶער עֶרְד אוּנ וֶוער גִישְׁפַּייז פוּן אֱמוּנָה: (ד) והתענג אוּנ זַייא מְקַיֵם מִיט פֶערְגֶענִיגֶען דִי מִצְוֹת פוּן גָאט וֶועט עֶר דִיר געבין

ה גּוֹל עַל יְיָ דַּרְכֶּךָ וּבְטַח עָלָיו וְהוּא יַעֲשֶׂה: ו וְהוֹצִיא
כָאוֹר צִדְקֶךָ וּמִשְׁפָּטֶךָ כַּצָּהֳרָיִם: ז דּוֹם לַייָ
וְהִתְחוֹלֵל לוֹ אַל תִּתְחַר בְּמַצְלִיחַ דַּרְכּוֹ בְּאִישׁ
עֹשֶׂה מְזִמּוֹת: ח הֶרֶף מֵאַף וַעֲזֹב חֵמָה אַל תִּתְחַר
אַךְ לְהָרֵעַ: ט כִּי מְרֵעִים יִכָּרֵתוּן וְקוֵֹי יְיָ הֵמָּה יִירְשׁוּ
אָרֶץ: י וְעוֹד מְעַט וְאֵין רָשָׁע וְהִתְבּוֹנַנְתָּ עַל
מְקוֹמוֹ וְאֵינֶנּוּ: יא וַעֲנָוִים יִירְשׁוּ אָרֶץ וְהִתְעַנְּגוּ עַל
רֹב שָׁלוֹם: יב זֹמֵם רָשָׁע לַצַּדִּיק וְחֹרֵק עָלָיו שִׁנָּיו:
יג אֲדֹנָי יִשְׂחַק לוֹ כִּי רָאָה כִּי יָבֹא יוֹמוֹ: יד חֶרֶב
פָּתְחוּ רְשָׁעִים וְדָרְכוּ קַשְׁתָּם לְהַפִּיל עָנִי וְאֶבְיוֹן
לִטְבוֹחַ יִשְׁרֵי דָרֶךְ: טו חַרְבָּם תָּבוֹא בְלִבָּם
וְקַשְּׁתוֹתָם תִּשָּׁבַרְנָה: טז טוֹב מְעַט לַצַּדִּיק
מֵהֲמוֹן רְשָׁעִים רַבִּים: יז כִּי זְרוֹעוֹת רְשָׁעִים
תִּשָּׁבַרְנָה וְסוֹמֵךְ צַדִּיקִים יְיָ: יח יוֹדֵעַ יְיָ יְמֵי תְמִימִם

געבן וואס דיין הארץ וועט וועלן: (ה) גול ווארף אראפ פון דיר אונ פר לאז אויף גאט
דיין פירונג, אונ פאר זיכער דיך אויף אים אונ ער וועט אלעס טאן: (ו) והוציא אונ ער
וועט אויס ציהען וויא דם ליכטיגקייט דיין גירעכטיגקייט. אונ דיין משפט וויא דיא
קלארהייט פון מיטען טאג: (ז) דום שווייג אונ ווארט צו גאטס הילף אונ זאלסט האפן
צו אים, זאלסט דיך ניט גיזעלן מיט ארשע וואס איז מצליח זיין וועג, מיט דעם וואס
טוט שלעכטע גידאנקען: (ח) הרף לאז דיך אפ פון צארן אונ פערלאז פערדרוס. טוא
דיך ניט באהעפטין מיט דעם וואס וויל גאר טאן שלעכטס: (ט) כי דען די שלעכטע וועלין
פאר שניטין ווערן. אבער די וואס האפן צו גאט וועלין ירשינן דיא וועלט צו לאנג
לעבן: (י) ועוד אין איין קורצע צייט וועט שוין דער רשע ניט זיין. דו וועסט קוקין אונ
באמערקין אויף זיין ארט אונ ער וועט שוין ניט זיין: (יא) וענוים אבער די ענוים וועלין
ירשנען דיא וועלט צו לאנג לעבין. אונ זייא וועלין האבן תענוג מיט פיל שלום:
(יב) זומם דר רשע טראכט שלעכטס צו טאן דעם צדיק אונ ער קריצט אויף אים מיט
זיינע ציין: (יג) אדני אבער גאט לאכט פון אים. ווארום ער זעהט אז עס קומט זיין
טאג וואס ער ווערט גישטראפט: (יד) חרב אשווערד האבן אויס געצויגן דיא רשעים
אונ האבן גיטראטין זייער בויגין צו מאכין פאלין דעם ארימאן אונ דעם נויט
בדערפטינן. צו שעכטין רעכטפארטיגע לייט: (טו) חרבם זייער שווערד וועט קומען
אין זייער הארצין אונ זייערע בויגענס וועלן צו בראכן ווערן: (טז) טוב עס איז בעסער
דס ביסיל וואס דר צדיק האט, מער פון די פיל עשירות וואס די רשעים האבן: (יז) כי
ווארום דס שטארקייט פון די רשעים וועט ווערן צו בראכין אבער די צדיקים וועט

וְנַחֲלָתָם לְעוֹלָם תִּהְיֶה׃ יט לֹא יֵבֹשׁוּ בְּעֵת רָעָה
וּבִימֵי רְעָבוֹן יִשְׂבָּעוּ׃ כ כִּי רְשָׁעִים יֹאבֵדוּ וְאֹיְבֵי
יְיָ כִּיקַר כָּרִים כָּלוּ בֶעָשָׁן כָּלוּ׃ כא לֹוֶה רָשָׁע וְלֹא
יְשַׁלֵּם וְצַדִּיק חוֹנֵן וְנוֹתֵן׃ כב כִּי מְבֹרָכָיו יִירְשׁוּ
אָרֶץ וּמְקֻלָּלָיו יִכָּרֵתוּ׃ כג מֵיְיָ מִצְעֲדֵי גֶבֶר כּוֹנָנוּ
וְדַרְכּוֹ יֶחְפָּץ׃ כד כִּי יִפֹּל לֹא יוּטָל כִּי יְיָ סוֹמֵךְ יָדוֹ׃
כה נַעַר הָיִיתִי גַּם זָקַנְתִּי וְלֹא רָאִיתִי צַדִּיק נֶעֱזָב
וְזַרְעוֹ מְבַקֶּשׁ לָחֶם׃ כו כָּל הַיּוֹם חוֹנֵן וּמַלְוֶה וְזַרְעוֹ
לִבְרָכָה׃ כז סוּר מֵרָע וַעֲשֵׂה טוֹב וּשְׁכֹן לְעוֹלָם׃
כח כִּי יְיָ אֹהֵב מִשְׁפָּט וְלֹא יַעֲזֹב אֶת חֲסִידָיו לְעוֹלָם
נִשְׁמָרוּ וְזֶרַע רְשָׁעִים נִכְרָת׃ כט צַדִּיקִים יִירְשׁוּ
אָרֶץ וְיִשְׁכְּנוּ לָעַד עָלֶיהָ׃ ל פִּי צַדִּיק יֶהְגֶּה חָכְמָה
וּלְשׁוֹנוֹ תְּדַבֵּר מִשְׁפָּט׃ לא תּוֹרַת אֱלֹהָיו בְּלִבּוֹ לֹא

גאט שטיצען: (יח) יודע גאטס השגחה ווייס די טעג פון דיא צדיקים אונ זייער גיטער
שכר וועט אויף אייביג זיין: (יט) לא זיי וועלין ניט פאר שעמט ווערן אין א שלעכטע
צייט. אונ אין דר צייט פון הונגער וועלן זיי זיין זאט: (כ) כי נאר דיא רשעים וועלן פר
טיליגט ווערין אונ גאטס פיינד זיינען נאר וויא די פעטע שאף וואס ווערן גישאכטן
פריער פאר אנדערע. זיי וועלין פאר לענט ווערן מיט דעם רויך פון גיהנם: (כא) לוה
דר רשע ווען אויך ער לייט וויל ער ניט באצאלין אבער דער צדיק לייט זעליגט אונ
גיט צדקה אונ פשיטא שוין דס ער צאלט חובות: (כב) כי דען זיינע גיבענטשטע וואס
השי"ת בענטשט וועלן ירשינן דס לאנד אבר זיינע פר שאלטענע וועלין פר שניטען
ווערן: (כג) מיי פון גאט זיינען די טריט פון דעם וואס שטארקט זיך אין מעשים טובים
אן גיברייט אונ זיין וועג טוט ער באגערן: (כד) כי דען ווען ער פאלט אמאל איז עס
ניט אויף אייביג ווארום גאט טוט אונטער שפארן זיין האנד: (כה) נער איך בין אמאל
יונג גיוועזן איך בין אויך אלט גיווארן אונ האב ניט גיזעהן אז א צדיק זאל ווערן פר
לאזן אונ זיינע קינדער זאלין בעטן ברויט: (כו) כל אלע טאג גיט דר צדיק צדקה אונ
ער אנטלייט אונ דריבער וועלין זיינע קינדער האבין ברכה: (כז) סור קער אוועק פון
שלעכטש אונ טוא גוטס דאן וועסטו רוען אויף אייביג מיט נחת: (כח) כי ווארום
גאט האט ליב משפט צו טאן אונ וועט ניט פאר לאזין זיינע חסידים. אויף אייביג
ווערן זייא גיהיט. אבער די קינדר פון די רשעים וועלין ווערן פר שניטן: (כט) צדיקים
די צדיקים וועלן ירשינן דיא וועלט וואס ווערט גירופן ארץ החיים אונ וועלין רוען
אייביג אויף דר וועלט: (ל) פי דאס מויל פון דעם צדיק טוט טראכטן דס קלוגשאפט
פון דער תורה וויא צו פסקינן אונ זיין צונג טוט ריידין ריכט: (לא) תורת דיא תורה

תמעד אשריו: לב צופה רשע לצדיק ומבקש
להמיתו: לג יי לא יעזבנו בידו ולא ירשיענו
בהשפטו: לד קוה אל יי ושמר דרכו וירוממך
לרשת ארץ בהכרת רשעים תראה: לה ראיתי
רשע עריץ ומתערה כאזרח רענן: לו ויעבר
והנה איננו ואבקשהו ולא נמצא: לז שמר תם
וראה ישר כי אחרית לאיש שלום: לח ופשעים
נשמדו יחדו אחרית רשעים נכרתה: לט ותשועת
צדיקים מיי מעוזם בעת צרה: מ ויעזרם יי
ויפלטם יפלטם מרשעים ויושיעם כי חסו בו:

דער מזמור איז איין תפלה מתפלל צו זיין ווען איינער איז קראנק אדער ער איז ח"ו אין איין צרה:

לח א מזמור לדוד להזכיר: ב יי אל בקצפך תוכיחני
ובחמתך תיסרני: ג כי חציך נחתו בי ותנחת
עלי ידך: ד אין מתם בבשרי מפני זעמך אין
שלום בעצמי מפני חטאתי: ה כי עונתי עברו

פון זיין גאט איז אין זיין הארץ עס ווערין זיך ניט אויס גליטשען זיינע טריט:
(לב) צופה דר רשע לויערט צום צדיק אונ באגערט צו טייטין אים: (לג) יי אבער גאט טוט
אים ניט פאר לאזין אין זיין האנד אונ ער וועט אים ניט באשולדיגען ווען ער וועט
ווערין גערינכטעט: (לד) קוה האף צו גאט אונ היט צו גיין אין גאטס וועג וועט ער דיך
דער הייבין צו ארבין דאס לאנד אונ וועסט נאך זעהן חען דיא רשעים ווערין
פערשניטען ווערין: (לה) ראיתי איך האב גיזעהן איין שטארקען רשע אונ איז איין
גיווארצילט וויא איין אלטער גרינענדער בוים: (לו) ויעבור אבער פלוצלונג גייט ער
אוועק פון דער וועלט אונ ער איז ניטא אונ איך האב אים גיזוכט אונ ער ווערט ניט
געפונען: (לז) שמר היט צו זיין פרום אונ זעה צו זיין רעכטפארטיג ווארום איין גוטער
סוף איז נאר צו איין פרידליכען מענטשן: (לח) ופושעים אבער די פושעים ווערין פאר
טיליגט אלע אין איינעם. דער סוף פון די רשעים איז פר שניטין צו ווערן: (לט) ותשועת
אונ דיא הילף פון דיא צדיקים איז פון גאט. ער איז זייער שטארקייט אין איין ענגע
צייט: (מ) ויעזרם אונ גאט העלפט זייא אונ רעטעט זיי. ער טוט זייא רעטין פון דיא
רשעים אונ ער העלפט זייא ווארום זייא האבין זיך באשיצט אין אים:

לח (א) מזמור איין לויב צו דוד צו דר מאנן פר השי"ת זיינע צרות: (ב) יי גאט ניט מיט
דיין צארין זאלסטו מיך שטראפין אונ ניט מיט דיין גרים צארן זאלסטו
מיך שטראפין: (ג) כי ווארום דיינע פיילן טוען נידערן אין מיר אונ עס טוט נידערין
אויף מיר דיא מאכט פון דיין האנד: (ד) אין עס איז ניטא קיין גאנצער ארט אין מיין

קערפער

רֹאשִׁי כְּמַשָּׂא כָבֵד יִכְבְּדוּ מִמֶּנִּי׃ ו הִבְאִישׁוּ
נָמַקּוּ חַבּוּרוֹתָי מִפְּנֵי אִוַּלְתִּי׃ ז נַעֲוֵיתִי שַׁחוֹתִי עַד
מְאֹד כָּל הַיּוֹם קֹדֵר הִלָּכְתִּי׃ ח כִּי כְסָלַי מָלְאוּ
נִקְלֶה וְאֵין מְתֹם בִּבְשָׂרִי׃ ט נְפוּגוֹתִי וְנִדְכֵּיתִי עַד
מְאֹד שָׁאַגְתִּי מִנַּהֲמַת לִבִּי׃ י אֲדֹנָי נֶגְדְּךָ כָל
תַּאֲוָתִי וְאַנְחָתִי מִמְּךָ לֹא נִסְתָּרָה׃ יא לִבִּי סְחַרְחַר
עֲזָבַנִי כֹחִי וְאוֹר עֵינַי גַּם הֵם אֵין אִתִּי׃ יב אֹהֲבַי
וְרֵעַי מִנֶּגֶד נִגְעִי יַעֲמֹדוּ וּקְרוֹבַי מֵרָחֹק עָמָדוּ׃
יג וַיְנַקְשׁוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי וְדֹרְשֵׁי רָעָתִי דִּבְּרוּ הַוּוֹת
וּמִרְמוֹת כָּל הַיּוֹם יֶהְגּוּ׃ יד וַאֲנִי כְחֵרֵשׁ לֹא אֶשְׁמָע
וּכְאִלֵּם לֹא יִפְתַּח פִּיו׃ טו וָאֱהִי כְּאִישׁ אֲשֶׁר לֹא
שֹׁמֵעַ וְאֵין בְּפִיו תּוֹכָחוֹת׃ טז כִּי לְךָ יְיָ הוֹחָלְתִּי
אַתָּה תַעֲנֶה אֲדֹנָי אֱלֹהָי׃ יז כִּי אָמַרְתִּי פֶּן יִשְׂמְחוּ
לִי בְּמוֹט רַגְלִי עָלַי הִגְדִּילוּ׃ יח כִּי אֲנִי לְצֶלַע נָכוֹן

קערפער וועגן דיין צארין. עס איז קיין גיזונד ניטא אין מיינע ביינער וועגן מיין
זינד: (ה) כי דען מיינע עבירות זיינן איבער גינאנגען איבער מיין קאפ. ווי א שווערע
משא זיינען זייא שווערער פון מיר: (ו) הבאישו זייא זיינען פאר דארבין זייא זיינן צו
גאנגען מיינע בייליך וועגן מיין נארעשקייט: (ז) נעויתי איך בין צו קרימט. איך בין
זייער גבויגן. אגאנצן טאג גייא איך אום שווארץ פון צרות: (ח) כי דען מיינע נירן
זיינען פול מיט ברענעדיגע היץ און עס איז ניטא קיין גאנצקייט אין מיין לייב:
(ט) נפוגותי איך בין ווארן פאר שלאפט און איך בין זייער נידער גישלאגן. איך טוא
שרייען מיט ברומונג פון מיין הארץ: (י) אדני גאט, אקעגן דיר איז בעוואוסט אלע
מיינע פערלאנגען און מיינע זיפצן איז פון דיר ניט פערבארגין: (יא) לבי מיין הארץ
איז ארום גירינגעלט מיט אנגסט. מיין כח האט מיך פאר לאזין און דיא ליכט פון
מיינע אויגן איז אויך בייא מיר ניטא: (יב) אהבי מיינע ליב האבר און מיינע פריינד
שטייען פון אנטקעגין מיין פלאג און מיינע נאהענטע פריינד שטייען פון וייטן:
(יג) וינקשו און זיי זוכין נאך שטרויכלונג די וואס באגערין מיין נפש און דיא וואס
פאר לאנגען מיין שלעכטש ריידין אונרעכט. און פאלשקייט טוען זייא אגאנצע
טאג ריידין: (יד) ואני און איך בין וויא א טויבער וואס איך הער ניט און ווי א שטומער
טוט ניט עפינען זיין מויל: (טו) ואהי און איך בין אזוי וויא א מענש וואס הערט ניט
און עס איז ניטא אין זיין מויל אפ ווערנדונגען: (טז) כי דען צו דיר גאט האב איך
האפין דוא זאלסט מיר ענטפערין גאט מיין גאט: (יז) כי דען איך האב גיזאגט אז

נישראכט

ומכאובי נגדי תמיד: יח כי עוני אגיד אדאג
מחטאתי: כ ואיבי חיים עצמו ורבו שנאי שקר:
כא ומשלמי רעה תחת טובה ישטנוני תחת רדפי
טוב: כב אל תעזבני יי אלהי אל תרחק ממני:
כג חושה לעזרתי אדני תשועתי:

דעם מזמור האט דוד המלך מתפלל געוועז אויף זיינע יסורים וואס האבין אים מבטל געוועז פון תורה:

יום ז לט א למנצח לידותון מזמור לדוד: ב אמרתי
אשמרה דרכי מחטוא בלשוני אשמרה
לפי מחסום בעוד רשע לנגדי: ג נאלמתי דומיה
החשיתי מטוב וכאבי נעכר: ד חם לבי בקרבי
בהגיגי תבער אש דברתי בלשוני: ה הודיעני
יי קצי ומדת ימי מה היא אדעה מה חדל אני:
ו הנה טפחות נתתה ימי וחלדי כאין נגדך אך
כל הבל כל אדם נצב סלה: ז אך בצלם יתהלך

גיטראכט טאמער וועלן זיי זיך אויף מיר פרייען. דען אז מיין פוס האט זיך אויס גיגליטשט האבן זייא זיך אויף מיר גיגרייסט: (יח) כי ווארום איך בין צו אבראך און גיברייט אונ מיין ווייטאג איז אקעגין מיר שטענדיג: (יט) כי דען מיינע עבירות זאג איך אונ איך טיא זיך מתודה זיין איך טוא זארגן פון מיינע זינד: (כ) ואויבי אונ מיינע פיינט לעבן מיט גרויס נחת אונ זיינען שטארק. אונ זיי זיינען פיל מיינע אומזיסטע פיינט: (כא) ומשלמי אונ אויך די וואס באצאלין שלעכטס פר גוטס וואס איך האב זיי גיטאן. זיי האסין מיך ווייל איך יאג נאך גוטס צו טאן: (כב) אל דרום זאלסטו מיך ניט פאר לאזין גאט מיין גאט דו זאלסט דיך ניט דער ווייטערין פון מיר: (כג) חושה אייל צו מיין הילף, גאט וואס דוא ביסט מיין הילף:

לט (א) למנצח צום זאנגמייסטער וואס שפילט אויף דעם כלי זמר וואס הייסט ידותון אגיזאנג צוא דוד: (ב) אמרתי איך האב גיטראכט איך וועל היטין מיינע וועגן פון צו זינדיגען מיט מיין צונג איך וועל היטין צו מיין מויל איין שלאס האטש דענסטמאל אז דר רשע שטייט אנקעגן מיר: (ג) נאלמתי איך בין שטום גיווארן פון שטיל שווייגן וואס איך האב גשוויגן אפילו פון דברי תורה ווייל מיין ווייטאג איז בטריבט: (ד) חם מיין הארץ איז דר היצט אין מיר. אין מיין דיינקען טוט ברענען אפייער דאס איך האב גימוזט שוין ארויס ריידין מיט מיין צונג: (ה) הודיעני זאיי מיר גאט מודיע מיין סוף אונ דיא מאס פון מיינע יארין וויפיל איז עס, וויפיל וועט גיוועריז מיינע אנגסטין. איך וויל וויסין וואס אונ ווען איך בין פאר מיטין פון מיינע יסורים: (ו) הנה נון גימאסטן וויא מיט איין הויפין האסטו צו גימאסטין מיינע יארין, אונ מיין
ציים

אִישׁ אַךְ הֶבֶל יֶהֱמָיוּן יִצְבֹּר וְלֹא יֵדַע מִי אֹסְפָם׃
ח וְעַתָּה מַה קִּוִּיתִי אֲדֹנָי תּוֹחַלְתִּי לְךָ הִיא׃
ט מִכָּל פְּשָׁעַי הַצִּילֵנִי חֶרְפַּת נָבָל אַל תְּשִׂימֵנִי׃
י נֶאֱלַמְתִּי לֹא אֶפְתַּח פִּי כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ׃
יא הָסֵר מֵעָלַי נִגְעֶךָ מִתִּגְרַת יָדְךָ אֲנִי כָלִיתִי׃
יב בְּתוֹכָחוֹת עַל עָוֹן יִסַּרְתָּ אִישׁ וַתֶּמֶס כָּעָשׁ
חֲמוּדוֹ אַךְ הֶבֶל כָּל אָדָם סֶלָה׃ יג שִׁמְעָה תְפִלָּתִי
יְיָ וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה אֶל דִּמְעָתִי אַל תֶּחֱרַשׁ כִּי גֵר
אָנֹכִי עִמָּךְ תּוֹשָׁב כְּכָל אֲבוֹתָי׃ יד הָשַׁע מִמֶּנִּי
וְאַבְלִיגָה בְּטֶרֶם אֵלֵךְ וְאֵינֶנִּי׃

דער מזמור איז צוא זאגן נאך איין קראנקהייט אדער אז מען איז ניצול געווארין פון איין צרה הדי:

מ א לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר׃ ב קַוֹּה קִוִּיתִי יְיָ וַיֵּט אֵלַי
וַיִּשְׁמַע שַׁוְעָתִי׃ ג וַיַּעֲלֵנִי מִבּוֹר שָׁאוֹן מִטִּיט
הַיָּוֵן וַיָּקֶם עַל סֶלַע רַגְלַי כּוֹנֵן אֲשֻׁרָי׃ ד וַיִּתֵּן בְּפִי

ציט אויף דער וועלט איז וויא נישט אקעגין דיר . עס איז גאר גיט דער באשטאנד פון יעדער מענטשן אויף דר וועלט : (ז) אך נאר אין דר פינסטער גייט ארום דר מענש נור וועגן נארישקייט טוען זייא ברומען ער טוט איין זאמלען געלד אונ ער ווייס ניט ווער עס וועט עס צו נעמען נאך זיין טויט : (ח) ועתה אונ איצונד וואס איז מיין האפנונג גאט . מיין האפנונג איז נאר צו דיר : (ט) מכל פון אלע מיינע זינד רעטע מיך . דיא שאנד פון אשלעכטין זאלסטו מיך ניט טאן : (י) נאלמתי איך בין פר שטומט איך טוא ניט עפינען מיין מויל ווארום וואס דוא האסט גיטאן איז בודאי רעכט : (יא) הסר טוא אפ פון מיר דיין פלאג . פון דער שטראף וואס דוא שטראפסט מיט דיין מאכט בין איך פאר לענט : (יב) בתוכחות מיט דער שטראף וואס עס שטייט אין דער תורה אויף עבירות האסטו גישטראפט דעם מענשין אונ עס איז צו גאנגען וויא א מילב וואס מאכט מאיל פון קליידער זיין גילוסטיקייט . ניייערט נארהייט איז איטליכער מענש: (יג) שמעה הארך מיין געבעט גאט אונ מיין גישרייא פר נעם . צו מיינע טרערין זאלסטו ניט שווייגין ווארום איך בין וויא אגר אויף דער וועלט אנקעגין דיר. נור וויא אפרעמדער איינוואוינער וואס באזעצט זיך אזו וויא אלע מיינע עלטערין : (יד) השע קער אפ פון מיר מיינע צרות כדי איך זאל זיך שטארקין איידער איך וועל אוועק גיין פון דער וועלט אונ וועל ניט דא זיין :

מ (א) למנצח לדוד מזמור : (ב) קוה האפין טוא איך האפין צוא גאט אונ ער האט זיך גינייגט צוא מיר אונ האט גיהערט מיין גישרייא : (ג) ויעלני אונ ער האט מיך אויף גיבראכט פון א פינסטערע גרוב פון אנומזיגען ליים . אונ ער האט אויף גישטעלט

שיר חדש תהלה לאלהינו יראו רבים וייראו
ויבטחו ביי: ה אשרי הגבר אשר שם יי מבטחו
ולא פנה אל רהבים ושטי כזב: ו רבות עשית
אתה יי אלהי נפלאתיך ומחשבתיך אלינו אין
ערך אליך אגידה ואדברה עצמו מספר: ז זבח
ומנחה לא חפצת אזנים כרית לי עולה וחטאה
לא שאלת: ח אז אמרתי הנה באתי במגלת
ספר כתוב עלי: ט לעשות רצונך אלהי חפצתי
ותורתך בתוך מעי: י בשרתי צדק בקהל רב
הנה שפתי לא אכלא יי אתה ידעת: יא צדקתך
לא כסיתי בתוך לבי אמונתך ותשועתך אמרתי
לא כחדתי חסדך ואמתך לקהל רב: יב אתה יי
לא תכלא רחמיך ממני חסדך ואמתך תמיד

גישטעלט אויף אפעלזין מיינע פים ער האט פעסט גישטעלט מיינע טריט איך זאל
ניט צוין זינקען: (ד) ויתן אונ ער האט גיגעבין אין מיין מויל איין נייע גיזאנג. אלויב
צו אונזער גאט. עס זאלין פיל מענשין זעהן דיא השגחה פון השי״ת אונ זייא וועלין
זיך פארכטין אונ וועלין זיך פאר זיכערין אויף גאט: (ה) אשרי וואויל דעם מענשין
וואס ער האט גימאכט גאט זיין פאר זיכערנעש אונ ער האט זיך ניט גיקערט צו
שטאלצע אונ צו דיא וואס קערין זיך צו ליגענס: (ו) רבות פיל וואונדער האסטו גיטאן
גאט מיין גאט. דיינע וואונדער אונ דיינע טראכטונג פאר אונז. עס איז ניט דא קיין
זאך מען זאל עס גלייכין צו דיר. ווען איך זאל וועלין אוים זאגין אונ אוים ריידין
דיינע פיל וואונדער זיינען זייא צו פיל פון צו קענען זייא אוים דער ציילין: (ז) זבח
א שלאכט אפפער אונ א מנחה האסטו ניט באגערט. אויערין האסטו מיר גילעכערט
איך זאל הערין דברי תורה. א קרבן עולה אונ א קרבן חטאת האסטו ניט גיגעבין אז
דו האסט די תורה גיגעבין: (ח) אז דענסטמאל בשעת מתן תורה האב איך גזאגט נון
איך בין גיקומען צום בארג סיני כדי צו האלטין וואס השי״ת וועט הייסן אין דער תורה
וואס שטייט גישריבין וועגן מיר: (ט) לעשות צו טאן דייך ווילן מיין גאט האב איך גיוואלט
אונ דיין תורה איז אין מיין הארצין אונ אין מיינע איינגעוויד: (י) בשרתי איך האב אן
גיזאגט דאס הייסט איך האב דער ציילט דם גירעכטיקייט פון גאט צווישן גרוים איין
זאמלונג נון מיינע לעפצין וועל איך ניט פאר מיידין. גאט דו ווייסט: (יא) צדקתך דיין
גירעכטיקייט האב איך ניט פאר הוילין אין מיין הארצין. דיין ווארהייט אונ דיין הילף
האב איך גיזאגט. איך האב ניט פר מיטן צו דר ציילין דיין גינאד אונ דיין ווארהייט
צו פיל איין זאמלונג: (יב) אתה בעט איך דיר אז דו גאט זאלסט ניט פאר מיידין דיין

יצרוני: יג כי אפפו עלי רעות עד אין מספר
השיגוני עונתי ולא יכלתי לראות עצמו
משערות ראשי ולבי עזבני: יד רצה יי להצילני
יי לעזרתי חושה: טו יבשו ויחפרו יחד מבקשי
נפשי לספותה יסגו אחור ויכלמו חפצי רעתי:
טז ישמו על עקב בשתם האמרים לי האח האח:
יז ישישו וישמחו בך כל מבקשיך יאמרו תמיד
יגדל יי אהבי תשועתך: יח ואני עני ואביון אדני
יחשב לי עזרתי ומפלטי אתה אלהי אל תאחר:

דער מזמור מוס דער חזן צדקה צוא געבן איין חולה וואס ער ראפף

מא א למנצח מזמור לדוד: ב אשרי משכיל אל דל
ביום רעה ימלטהו יי: ג יי ישמרהו ויחיהו
ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו: ד יי יסעדנו
על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: ה אני

דער בארימהערציגקייט פון מיר. דיין גינאד אונ דיין וואהרהייט זאלין מיר שטענדיג היטן: (יג) כי וואֶרום עס האבן ארום גירינגילט אויף מיר שלעכטש אן אצאל. עס האבן מיך גיגרייכט די מקטרגים פון מיינע עברות אונ איך קען ניט זעהן פאר אנגסטן. זיי זיינען מער פון דיא האר פון מיין קאפּ אונ מיין הארץ האט מיר פאר לאזן פון שטארקין מיך: (יד) רצה זאיי באוויליגט גאט מיר מציל צו זיין, גאט צו מיין הילף איייל: (טו) יבשו זייא זאלין פר שעמט ווערן אלע די וואס באגערן מיין לייב צו פר לענין זיי זאלין צוריק טרעטן אהינטער אונ זיי זאלין פר שעמט ווערין די וואס באגערין מיין שלעכטס: (טז) ישומו מען זאל זיך וואונדערן אויף דעם סוף וואס זייא וועלין פאר שעמט ווערין וואס זאגן אויף מיר אפרייד אפרייד: (יז) ישישו זיי זאלין זיין לוסטיג אונ זיך פרייען מיט דיין הילף אלע וואס באגערן דיך. זיי זאלן שטענדיג זאגן גאט זאל גרויס זיין די וואס ליבען דיין הילף: (יח) ואני אונ איך בין איין ארימער אונ א בדערפטיגער. גאט זאל פאר מיר טראכטין. מיין הילף אונ מיין רעטער ביסטו. גאט זאלסט ניט פאר זאמען פון צו העלפין מיר:

מא (א) למנצח מזמור לדוד: (ב) אשרי וואויל דעם מענטשין וואס ער קליגט זיך אויף איין ארימאן צוא געבין צדקה מען זאל אים נים פאר שעמען. אין דעם טאג פון אונגליק וועט אים גאט דר פאר אנטרינען: (ג) יי גאט וועט אים היטין אונ וועט אים לאזן לעבן. ער וועט ווערן גלויבט אונ געשטארקט אויף דר וועלט אונ דו וועסט נים איבער געבן אין דעם ווילין פון זיינע פיינט: (ד) יי גאט וועט אים אונטער שטיצן אין דעם קראנקן בעט דעם זיבעטין טאג פון זיין קרענקהייט, אין דעם קראנקן בעט ווען ער ליגט אויף דעם קראנקן בעט דעם זיבעטין טאג

אָמַרְתִּי יְיָ חָנֵּנִי רְפָאָה נַפְשִׁי כִּי חָטָאתִי לָךְ׃
ו אוֹיְבַי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתַי יָמוּת וְאָבַד שְׁמוֹ׃ ז וְאִם
בָּא לִרְאוֹת שָׁוְא יְדַבֵּר לִבּוֹ יִקְבָּץ אָוֶן לוֹ יֵצֵא
לַחוּץ יְדַבֵּר׃ ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ כָּל שֹׂנְאָי עָלַי
יַחְשְׁבוּ רָעָה לִי׃ ט דְּבַר בְּלִיַּעַל יָצוּק בּוֹ וַאֲשֶׁר
שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לָקוּם׃ י גַּם אִישׁ שְׁלוֹמִי אֲשֶׁר
בָּטַחְתִּי בוֹ אוֹכֵל לַחְמִי הִגְדִּיל עָלַי עָקֵב׃ יא וְאַתָּה
יְיָ חָנֵּנִי וַהֲקִימֵנִי וַאֲשַׁלְּמָה לָהֶם׃ יב בְּזֹאת יָדַעְתִּי
כִּי חָפַצְתָּ בִּי כִּי לֹא יָרִיעַ אֹיְבִי עָלָי׃ יג וַאֲנִי בְּתֻמִּי
תָּמַכְתָּ בִּי וַתַּצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם׃ יד בָּרוּךְ יְיָ
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֵהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃

ספר שני

דער מִזְמוֹר טוט דער וועקן דיא הערצער פון דיא יִשְׂרָאֵל אויף דעם חוּרְבַּן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ׃

מב א לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לִבְנֵי קֹרַח׃ ב כְּאַיָּל תַּעֲרֹג

דענסטמאל אז זיין גילעגער איז זייער שלאף האסטו אים פר קערט אין זיין קריינק
אונ האסט אים גיהאלפן: (ה) אני איך דוד פלעג זאגן אז איך בין גיוועזן קראנק, גאט
ליטזעליג מיך הייל מיין נפש ווען אפילו איך האב גיזינדיגט צו דיר: (ו) אויבי מיינע
פיינט זאגן שלעכטע ווערטער אויף מיר, ווען וועט ער שוין שטארבן אונ ווען וועט
ווערין פערלארין זיין נאמען: (ז) ואם אונ ווען איינער קומט מיך זעהן רעט ער מיט
מיר פאלש אונ מאכט זיך פר א פריינד. זיין הארץ זאמילט דא צונויף דס אומרעכט
וואס ער קאן ניט ריידין פר מיר אונ ווען ער גייט ארויס אין גאס טוט ער ריידין דאס
שלעכטש וואס ער האט גיטראכט: (ח) יחד אלע מיינע שונאים ריידין איבער מיר
צוזאמען שטילערהייד כדי איך זאל ניט הערן. זיי טראכטן וועגן מיר וויא צו ברייגגן
שלעכטעס אויף מיר: (ט) דבר די שאלקהאפטיגע זאכין וואס ער האט גיטאן איז אין
אים אריין גיגאסן דאס הייסט איבער זיינע עבירות איז ער קראנק דרום אז ער ליגט
שוין קראנק וועט ער שוין ניט אויפשטיין: (י) גם אויך דער מענטש וואס איך האב
אים גיהאלטן אז ער איז מיט מיר אין שלום וואס איך האב מיר אין אים פר זיכערט
וואס עסט מיין ברויט טוט אויך הייבין אויף מיר זיין טריט: (יא) ואתה אבער דוא גאט
ליטזעליג מיך אונ שטעל מיך אויף אונ איך וועל זייא באצאלין גוטס: (יב) בזאת מיט
דעם וועל איך וויסן דאס דוא באגערסט אין מיר ווען מיין פיינט וועט ניט שאלן פאר
שמחה איבער מיך ווען מיר איז שלעכט: (יג) ואני אונ איך ווייל איך בין גיבליבן אין
מיין פרומקייט האסטו מיך אונטער גישפארט אין מיין קריינק אונ האסט מיך אויף
גישטעלט פר דיר אז איך זאל גיזונד זיין כל זמן איך וועל לעבן: (יד) ברוך גילויבט

איז

עַל אֲפִיקֵי מָיִם כֵּן נַפְשִׁי תַעֲרֹג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים:
ג צָמְאָה נַפְשִׁי לֵאלֹהִים לְאֵל חָי מָתַי אָבוֹא וְאֵרָאֶה
פְּנֵי אֱלֹהִים: ד הָיְתָה לִּי דִמְעָתִי לֶחֶם יוֹמָם וָלָיְלָה
בֶּאֱמֹר אֵלַי כָּל הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ: ה אֵלֶּה אֶזְכְּרָה
וְאֶשְׁפְּכָה עָלַי נַפְשִׁי כִּי אֶעֱבֹר בַּסָּךְ אֶדַּדֵּם עַד
בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה וְתוֹדָה הָמוֹן חוֹגֵג: ו מַה
תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וַתֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי
עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו: ז אֱלֹהַי עָלַי נַפְשִׁי
תִשְׁתּוֹחָח עַל כֵּן אֶזְכָּרְךָ מֵאֶרֶץ יַרְדֵּן וְחֶרְמוֹנִים
מֵהַר מִצְעָר: ח תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרֵא לְקוֹל
צִנּוֹרֶיךָ כָּל מִשְׁבָּרֶיךָ וְגַלֶּיךָ עָלַי עָבָרוּ: ט יוֹמָם
יְצַוֶּה יְיָ חַסְדּוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירֹה עִמִּי תְּפִלָּה לְאֵל

איז גאט דער גאט פון ישראל פון איין עק וועלט ביז דעם אנדערין עק וועלט אונ פון
דער וועלט ביז יענער וועלט אמן ואמן:

מב (א) למנצח משכיל לבני קרח צום זאנג מייסטער. איינע בעלעהרונג צו דיא קינדער
פון קרח: (ב) כאיל תערג אזוא וויא איין אינד טוט שרייען אונ גילוסטין צו
אקוועלע וואסער אזו טוט מיין נפש גילוסטין צו דיר גאט: (ג) צמאה מיין לייב איז
דארשטיג אונ גילוסט צו גאט וואס לעבט אייביג וויא אדארשטיגער צו טרינקען
ווען וועל איך קומען אונ וועל ווערין גיזעהען פאר גאט ב"ה: (ד) היתה עס איז מיר
גיוועזן מיינע טרערין וויא ברויט טאג אונ נאכט זייא האבן מיך גיזעטיגט ווייל מען
טוט מיר זאגן אלע טאג וואו איז דיין גאט: (ה) אלה דאס טוא איך זיך דר מאנען אונ
עס צו גיסט זיך אין מיר מיין זעלע אז איך פלעג איבער פארין מיט באדעקטע וואגען
איך פלעג שטיל גיין און פחד פאר שונאים ביז מיר פלעגין קומען אין גאטס הויז אין
בית המקדש מיט איין קול פון גיזאנג אונ מיט לויב לידער אונ ברומונג פון פיל לייט
וואס זיינען גיגאנגען עולה לרגל זיין דארט צו זיין יו"ט: (ו) מה וואס טוסטו זיך אזו
איין בייגין אויף מיר מיין זעלע אונ ווארום טוסטו ברומען פר גרויס צער. האף צו
גאט איך וועל אים נאך לויבן פאר דער הילף וואס פון אים וועט זיין: (ז) אלהי זאגט
ווידער דוד המלך, מיין גאט אויף מיר טוט מיין זעלע זיך איין בייגן דרום וויל איך
דר מאנען מיך וואס פר נסים דוא האסט אונז גיטאן אין דאס לאנד פון ירדן אונ בייא
דיא בערג פון חרמון אז מיר זיינען אוועק גיגאנגען פון דעם בארג סיני. אבער
היינט. (ח) תהום איין אפ גרונד דאס הייסט איין טיפע צרה צו דער אנדערע צרה טוט
רופין פון דיינע רינעם וואס לויפט פיל וואסער מיט אמאל אזוי קומען אן מיינע
צרות. אלע דיינע וועלען אונ דיינע אינדען פון ים זיינען אויף מיר איבער גיפארין
דאס הייסט אזעלכע גרויסע צרות: (ט) יומם עס זאל שוין ווערן טאג דאס הייסט אין

דער

חַיָּי: י אוֹמְרָה לְאֵל סַלְעִי לָמָה שְׁכַחְתָּנִי לָמָּה קֹדֵר
אֵלֵךְ בְּלַחַץ אוֹיֵב: יא בְּרֶצַח בְּעַצְמוֹתַי חֵרְפוּנִי
צוֹרְרָי בְּאָמְרָם אֵלַי כָּל הַיּוֹם אַיֵּה אֱלֹהֶיךָ: יב מַה
תִּשְׁתּוֹחֲחִי נַפְשִׁי וּמַה תֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים
כִּי עוֹד אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעֹת פָּנַי וֵאלֹהָי:

דער אונ דער צווייטער מזמור זיינען תפלות אויף דער גאולה אונ איין קינה אויף צרות ישראל:

מג א שָׁפְטֵנִי אֱלֹהִים וְרִיבָה רִיבִי מִגּוֹי לֹא חָסִיד
מֵאִישׁ מִרְמָה וְעַוְלָה תְפַלְּטֵנִי: ב כִּי אַתָּה
אֱלֹהֵי מָעוּזִּי לָמָה זְנַחְתָּנִי לָמָּה קֹדֵר אֶתְהַלֵּךְ
בְּלַחַץ אוֹיֵב: ג שְׁלַח אוֹרְךָ וַאֲמִתְּךָ הֵמָּה יַנְחוּנִי
יְבִיאוּנִי אֶל הַר קָדְשְׁךָ וְאֶל מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ:
ד וְאָבוֹאָה אֶל מִזְבַּח אֱלֹהִים אֶל אֵל שִׂמְחַת גִּילִי
וְאוֹדְךָ בְכִנּוֹר אֱלֹהִים אֱלֹהָי: ה מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי
נַפְשִׁי וּמַה תֶּהֱמִי עָלָי הוֹחִילִי לֵאלֹהִים כִּי עוֹד
אוֹדֶנּוּ יְשׁוּעֹת פָּנַי וֵאלֹהָי:

דער לייכטונג פון צרות אונ גאט זאל שאפן זיין חסד צו מיר אונ ביי נאכט אין דאגות זאל זיין געזאנג זיין מיט מיר דאס ער זאל מיר העלפן. איך בעט דם בייא גאט וואס היט מיין לעבין: (י) אומרה איך זאג צו גאט וואס ער איז מיין שטארקייט ווי אזוי פר וואס האסטו מיך היינט פר געסין ווארום זאל איך אום גיין פאר שווארצט דורך די דריקונג פון פיינט: (יא) ברצח עס איז גלייך וויא מען שטעכט אין מיינע ביינער מיט אשווערד ווען מיינע באליידיגער לעסטערין מיך מיט דעם וואס זיי זאגן צו מיר אלע טאג וואו איז דיין גאט: (יב) מה וואס טוסטו זיך איין בייגן מיין נפש אונ וואס טוסטו ברומען אויף מיר. האף צו גאט ווארום איך וועל אים נאך לויבין ווייל ער איז דיא הילף פון דיא ליכטיקייט פון מיין פנים אונ מיין גאט:

מג (א) שפטני. דוד המלך זאגט משפט מיך גאט פון מיינע שונאים אונ קריג מיין קריג פון אזו אפאלק וואס איז ניט פרום. פון איין פאלשין אונ איין אונגירעכטין מענטשין זאלסטו מיך אנטרינען: (ב) כי ווארום דוא ביסט מיין גאט מיין שטארקע ווארום האסטו מיך פר לאזין ווארום זאל איך ארום גיין פאר שווארצט דורך דיא דריקונג פון פיינט: (ג) שלח שיק דיין ליכט אונ דיין ווארהייט זיי זאלין מיך פירין. זייא זאלן מיך ברענגען צו דיין היילגען בארג אונ צו דיינע וואונונגן: (ד) ואבואה אונ דאן וועל איך קומען צו דעם מזבח פון גאט צום שטארקין גאט וואס איך פרייא מיך מיט אים אונ איך וועל דיך לויבין מיט איין פידיל גאט מיין גאט: (ה) מה תשתוחחי וגו׳:

יום ח מד א למנצח לבני קרח משכיל: ב אלהים
באזנינו שמענו אבותינו ספרו לנו פעל
פעלת בימיהם בימי קדם: ג אתה ידך גוים
הורשת ותטעם תרע לאמים ותשלחם: ד כי לא
בחרבם ירשו ארץ וזרועם לא הושיעה למו כי
ימינך וזרועך ואור פניך כי רציתם: ה אתה הוא
מלכי אלהים צוה ישועות יעקב: ו בך צרינו
ננגח בשמך נבוס קמינו: ז כי לא בקשתי אבטח
וחרבי לא תושיעני: ח כי הושעתנו מצרינו
ומשנאינו הבישות: ט באלהים הללנו כל היום
ושמך לעולם נודה סלה: י אף זנחת ותכלימנו
ולא תצא בצבאותינו: יא תשיבנו אחור מני צר
ומשנאינו שסו למו: יב תתננו כצאן מאכל ובגוים
זריתנו: יג תמכר עמך בלא הון ולא רבית

מד (א) למנצח לבני קרח משכיל: (ב) אלהים גאט מיט אונזערע אויערן האבן מיר גיהערט אונזערע עלטערין האבן אונז דר צייל די ווערק וואס דו האסט גיווערקט אין זייערע טעג פר צייטן: (ג) אתה דו מיט די מאכט פון דיין האנד האסטו פעלקער פאר טריבן אונ האסט איין גיפלאנצט די ישראל אויף זייער ארט. האסט צו בראכן די פעלקער כנען אונ האסט זייא ארויס געטריבן פון ארץ ישראל: (ד) כי וואררום ניט מיט זייער שווערד האבן די ישראל גירשת ארץ ישראל אונ זייער שטארקיים פון זייער ארעם האט זיי ניט גיהאלפין נייערט דיין רעכטע האנד אונ דיין שטארקער ארעם אונ דאס ליכט פון דיין אנגעזיכט ווייל דוא האסט זיי באוויליגט: (ה) אתה דו ביסט מיין מלך גאט. דוא זאלסט פר זאגן איצונד אויך דם עם זאל קומען די הילף פון יעקב: (ו) בך מיט דיין הילף וועלן מיר פאר שטויסן אונזערע באליידיגער. מיט דיין נאמען וואס מיר רופן דיך אן וועלן מיר צו טרעטן אונזערע פיינט: (ז) כי וואררום ניט אויף מיין בויגן טוא איך מיך פר זיכערן אונ מיין שווערד קען מיר ניט העלפן: (ח) כי וואררום דוא האסט אונז גיהאלפן פון אונזערע באליידיגער אונ אונזערע פיינט האסטו גימאכט פר שעמען: (ט) באלהים מיט גאט רימען מיר זיך אגאנצן טאג אונ דיין נאמען וועלן מיר אייביג לויבן: (י) אף תאטש דו האסט פר לאזין אונ האסט אונז פר שעמט אונ גייסט ניט אין אונזער חיל צו העלפין אונז: (יא) תשיבנו דו האסט אונז פאר קערט אהינטער פון באליידיגר אונ אונזערע פיינט האבן פון אונז גרויבט צו זיין: (יב) תתננו האסט אונז גיגעבין וויא שאף צום עסין אונ צווישן פעלקער האסטו אונז פאר שפרייט: (יג) תמכור דוא האסט איבער גיענטפערט דיין פאלק נאר אן געלט אונ הא
האסט

בִּמְחִירֵיהֶם: יד תְּשִׂימֵנוּ חֶרְפָּה לִשְׁכֵנֵינוּ לַעַג וָקֶלֶס
לִסְבִיבוֹתֵינוּ: טו תְּשִׂימֵנוּ מָשָׁל בַּגּוֹיִם מְנוֹד רֹאשׁ
בַּלְאֻמִּים: טז כָּל הַיּוֹם כְּלִמָּתִי נֶגְדִּי וּבֹשֶׁת פָּנַי
כִּסָּתְנִי: יז מִקּוֹל מְחָרֵף וּמְגַדֵּף מִפְּנֵי אוֹיֵב וּמִתְנַקֵּם:
יח כָּל זֹאת בָּאַתְנוּ וְלֹא שְׁכַחֲנוּךָ וְלֹא שִׁקַּרְנוּ
בִּבְרִיתֶךָ: יט לֹא נָסוֹג אָחוֹר לִבֵּנוּ וַתֵּט אֲשֻׁרֵינוּ מִנִּי
אָרְחֶךָ: כ כִּי דִכִּיתָנוּ בִּמְקוֹם תַּנִּים וַתְּכַס עָלֵינוּ
בְצַלְמָוֶת: כא אִם שָׁכַחְנוּ שֵׁם אֱלֹהֵינוּ וַנִּפְרֹשׂ כַּפֵּינוּ
לְאֵל זָר: כב הֲלֹא אֱלֹהִים יַחֲקָר זֹאת כִּי הוּא יֹדֵעַ
תַּעֲלֻמוֹת לֵב: כג כִּי עָלֶיךָ הֹרַגְנוּ כָל הַיּוֹם נֶחְשַׁבְנוּ
כְּצֹאן טִבְחָה: כד עוּרָה לָמָּה תִישַׁן אֲדֹנָי הָקִיצָה אַל
תִּזְנַח לָנֶצַח: כה לָמָּה פָנֶיךָ תַסְתִּיר תִּשְׁכַּח עָנְיֵנוּ
וְלַחֲצֵנוּ: כו כִּי שָׁחָה לֶעָפָר נַפְשֵׁנוּ דָּבְקָה לָאָרֶץ

האסט ניט גימערט קיין פיל געלט פאר זייער פרייז: (יד) תשימנו דו האסט אונז גמאכט צו שאנד פאר אונזערע שכנים. א גישפאט אונ א שאנד צו אלע איינוואוינער וואס ארום אונז: (טו) תשימנו דוא האסט אונז גימאכט פר איין ביישפיל בייא די פעלקער. מען האט גישאקילט מיט דעם קאפ אויף אונז בייא דיא פעלקער: (טז) כל אגאנצין טאג איז מיין שאנד מיר אנטקעגין אונ שאנד האט מיין פנים צו גידעקט: (יז) מקול פון די שטימע פון דעם לעסטערער וואס לעסטערט מיר אונ פר שעמט מיר. פאר דעם פיינט וואס איז זיך נוקם אין מיר: (יח) כל ווען אויך דס אליץ איז גיקומען אויף אונז האבן מיר דיך פארט ניט פאר געסן אונ מיר האבן ניט גיפעלשט אין דיין בונד: (יט) לא עס האט ניט צוריק גיטראטן אונזער הארץ אונ עס האט ניט אפ גינייגט אונזער טריט פון דיין וועג: (כ) כי ווען אויך דוא האסט אונז פאר שטויסין אין איין ארט פון שלאנגען אונ האסט אויף אונז באדעקט מיט דעם שאטין פון טויט דאס הייסט מיט צרות: (כא) אם אויב מיר האבן פאר געסן אונזער גאטס נאמען אונ אויב מיר האבין אויס גיברייטעט אונזערע הענט צו בעטן צו א פרעמדין גאט: (כב) הלא פר וואר גאט ב"ה וועט דאס פארשטין ווארום ער וייס דאס פר בארגענעס וואס אין הארץ איז: (כג) כי נוויל מיר האלטין זיך אין דיר זיינן מיר ווארן דער שלאגן אלע טאג. מיר זיינען גירעכינט וויא דיא שאף וואס מען האלט צו שעכטן: (כד) עורה דער וועק דיך ווארום זאלסטו זיין וויא איינער וואס שלאפט. גאט. וואכע דיך אויף. דו זאלסט אונז ניט פאר לאזין אויף אייביג: (כה) למה ווארום פארבארגסטו דיין אנגעזיכט דאס הייסט דיין השגחה גלייך וויא דוא פאר געסט אונזער פיין אונ אונזער דריקונג: (כו) כי עס איז איין גיבויגין צו דער ערד אונזער לייב. עס איז באהעפט צו דער ערד

אונזער

בִּטְנֵנוּ׃ כו קוּמָה עֶזְרָתָה לָּנוּ וּפְדֵנוּ לְמַעַן חַסְדֶּךָ׃

דעם טוטור האט דוד המלך געזונגען אויף מלך המשיח און ער דער ציילט זיין מעלה און דיא מדות טובות און דעם כבוד און עשירות און געוועלטיגונג׃

מה א לַמְנַצֵּחַ עַל שֹׁשַׁנִּים לִבְנֵי קֹרַח מַשְׂכִּיל שִׁיר
יְדִידֹת׃ ב רָחַשׁ לִבִּי דָּבָר טוֹב אֹמֵר אָנִי מַעֲשַׂי
לְמֶלֶךְ לְשׁוֹנִי עֵט סוֹפֵר מָהִיר׃ ג יָפְיָפִיתָ מִבְּנֵי
אָדָם הוּצַק חֵן בְּשְׂפְתוֹתֶיךָ עַל כֵּן בֵּרַכְךָ אֱלֹהִים
לְעוֹלָם׃ ד חֲגוֹר חַרְבְּךָ עַל יָרֵךְ גִּבּוֹר הוֹדְךָ וַהֲדָרֶךָ׃
ה וַהֲדָרְךָ צְלַח רְכַב עַל דְּבַר אֱמֶת וְעַנְוָה צֶדֶק
וְתוֹרְךָ נוֹרָאוֹת יְמִינֶךָ׃ ו חִצֶּיךָ שְׁנוּנִים עַמִּים
תַּחְתֶּיךָ יִפְּלוּ בְּלֵב אוֹיְבֵי הַמֶּלֶךְ׃ ז כִּסְאֲךָ אֱלֹהִים
עוֹלָם וָעֶד שֵׁבֶט מִישֹׁר שֵׁבֶט מַלְכוּתֶךָ׃ ח אָהַבְתָּ
צֶּדֶק וַתִּשְׂנָא רֶשַׁע עַל כֵּן מְשָׁחֲךָ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ
שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן מֵחֲבֵרֶיךָ׃ ט מֹר וַאֲהָלוֹת קְצִיעוֹת כָּל
בִּגְדֹתֶיךָ מִן הֵיכְלֵי שֵׁן מִנִּי שִׂמְּחוּךָ׃ י בְּנוֹת

אונזער בויך׃ (כז) קומה שטייא אויף העלף אונז און לייז אונז אויס פון וועגן דיין גינאד ווען אויך מיר האבין קיין גוטע מעשים׃

מה (א) למנצח צום זאנג מייסטער אויף דעם פלי זמר ששנים צו דיא בני קרח. איין בעלעהרונג אליבליכע גיזאנג אין בית המקדש׃ (ב) רחש מיין הארץ רירט זיך און טראכט גוטע רייד. איך זאג מיינע ווערק וואס איך האב גמאכט דעם שיר צו דעם מלך. מיין צונג צו זאגין שירה איז גלייך וויא אפעדער פון איניגן שרייבער׃ (ג) יפיפית דוא ביזט שענער פון אלע מענשין. עס איז אויס גיגאסין ליבליכקייט און געפעליגקייט אין דיינע לעפצן. דרום האט דיך גאט גיבענטשט אויף איביג׃ (ד) חגור גורט אן דיין שווערד אויף דיין דיך דוא גבור דיין פראכט און דיין צירונג׃ (ה) והדרך און מיט דיין שיינקייט בגליק. רייט. זאלסט רעכט משפטין און דו זאלסט זיין מיט גירעכטע עניוות און זיא וועט דיך לערנען פארכטיגע זאכין דיין רעכטע האנד׃ (ו) חציך דיינע פיילן זיינען גשארפט. פעלקער וועלין אונטער דיר פאלין. דיינע פיילין זאלין טרעפין אין הארצן פון קיניגס פיינט׃ (ז) כסאך דיין שטול וואס גאט האט דיר גיגעבן אויף איביג איז דאס ווייל איין רעכט פארטיגע גיוועלטיגקייט איז דיא גיוועלטיגקייט פון דיין קיניגרייך׃ (ח) אהבת דוא האסט ליב גירעכטיגקייט און האסט פיינט שלעכטס דרום האט דיך גזאלבט דיין גאט מיט אייל פון פרייד מער פון דיינע חברים׃ (ט) מור נעגעליך און אזוי אויך אלע פיינע בשמים אלע דיינע קליידר וועלין שמעקין פון אלע בשמים פון די פאלאצין פון העלפאנד ביין וועט מען דיך דר מיט דר פרייען׃ (י) בנות אלע עלצטע פון די מדינות וועלין דיך פארשטן מיט גרויס כבוד

עס

מלכים ביקרותיך נצבה שגל לימינך בכתם
אופיר: יא שמעי בת וראי והטי אזנך ושכחי עמך
ובית אביך: יב ויתאו המלך יפיך כי הוא אדניך
והשתחוי לו: יג ובת צר במנחה פניך יחלו עשירי
עם: יד כל כבודה בת מלך פנימה ממשבצות
זהב לבושה: טו לרקמות תובל למלך בתולות
אחריה רעותיה מובאות לך: טז תובלנה
בשמחות וגיל תבאינה בהיכל מלך: יז תחת
אבתיך יהיו בניך תשיתמו לשרים בכל הארץ:
יח אזכירה שמך בכל דר ודר על כן עמים
יהודוך לעלם ועד:

דער מזמור אונ דער צווייטער מזמ"ר נייט איף דיא צייט פ"ן גוג ומגוג דאמאלס וועט אויף הערן מלחמות:

מו א למנצח לבני קרח על עלמות שיר: ב אלהים
לנו מחסה ועז עזרה בצרות נמצא מאד: ג על
כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים:

עס טוט שטיין דיא מלכה בייא דיין רעכטע האנד מיט גאלד פון אופיר: (יא) שמעי
הארך צו טאכטער אונ זעה אונ נייג דיין אויער צו הערין די תורה אונ פר געס דיין
פאלק אונ דיין פאטערס הויז וואס האבין גידינט עבודת כוכבים: (יב) ויתאו אונ ער
וועט גילוסטין דעם מלך הקב"ה דיין שיינקייט ווארום ער איז דיין האר אונ בוק דיך
צו אים: (יג) ובת אונ דיא גרויסע שטאט צור מיט איין מתנה דיין פנים וועלן זייא טאן
בעטן די רייכסטע פון פאלק: (יד) כל וואס היינט איז זייער כבוד וויא אבת מלך וואס
זיצט אינעווייניג פון דיא קעסטיגע קליידער פון גאלד איר קליידונג: (טו) לרקמ"ות מיט
גיזעבטע קליידער וועט זיא געפירט ווערן צום מלך הקב"ה דיא ישראל וואס ווערין
גירופין בתולות אירע גיזעלן וואס וועלין זיין שלום מיט זייא וועט צום מלך הקב"ה
גבראכט ווערן: (טז) תובלנה זייא וועלן ווערן גיבראכט מיט לוסטיגקייט אונ פרייד זיי
וועלן קומען אין דעם היכל פון הקב"ה. זאגט דוד המלך בנבואה. (יז) תחת אויף דעם
ארט פון דיינע עלטערן וועלן זיין דיינע קינדער, דו הקב"ה וועסט זייא טאן צו הארן
אין דער גאנצער וועלט: (יח) אזכירה איך טוא דער מאנען דיין נאמען אין איטליכען
דור דרום פעלקער וועלין דיך לויבין אויף אייביג:

מו (א) למנצח אויף דעם כלי זמר עלמות איין גיזאנג: (ב) אלהים גאט איז צו אונז
אבאשיצער אונ אשטארקייט אהילף אין ענגשאפט אז מען איז צו אים מתפלל
ווערט ער גיפונען צו ענטפערן זייער: (ג) על דרום וועלן מיר זיך ניט פארכטן אז עס
וועט ווערן פאר ביטין דיא ערד אז עס וועט זיך בייגין דיא בערג אין מיטין ים:

ד יֶהֱמוּ יֶחְמְרוּ מֵימָיו יִרְעֲשׁוּ הָרִים בְּגַאֲוָתוֹ סֶלָה׃
ה נָהָר פְּלָגָיו יְשַׂמְּחוּ עִיר אֱלֹהִים קְדֹשׁ מִשְׁכְּנֵי
עֶלְיוֹן׃ ו אֱלֹהִים בְּקִרְבָּהּ בַּל תִּמּוֹט יַעְזְרֶהָ אֱלֹהִים
לִפְנוֹת בֹּקֶר׃ ז הָמוּ גוֹיִם מָטוּ מַמְלָכוֹת נָתַן בְּקוֹלוֹ
תָּמוּג אָרֶץ׃ ח יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֶלָה׃ ט לְכוּ חֲזוּ מִפְעֲלוֹת יְיָ אֲשֶׁר שָׂם שַׁמּוֹת
בָּאָרֶץ׃ י מַשְׁבִּית מִלְחָמוֹת עַד קְצֵה הָאָרֶץ קֶשֶׁת
יְשַׁבֵּר וְקִצֵּץ חֲנִית עֲגָלוֹת יִשְׂרֹף בָּאֵשׁ׃ יא הַרְפּוּ
וּדְעוּ כִּי אָנֹכִי אֱלֹהִים אָרוּם בַּגּוֹיִם אָרוּם בָּאָרֶץ׃
יב יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃
מז א לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר׃ ב כָּל הָעַמִּים תִּקְעוּ
כָף הָרִיעוּ לֵאלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה׃ ג כִּי יְיָ עֶלְיוֹן
נוֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל הָאָרֶץ׃ ד יַדְבֵּר עַמִּים
תַּחְתֵּינוּ וּלְאֻמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ׃ ה יִבְחַר לָנוּ אֶת

(ד) יהמו עס טוען ברומען עס ווערט צו מישט מיט ליים דאס וואסער פון ים זייא טוען ציטערן דיא בערג דורך זיין הויכקייט אייביג: (ה) נהר דער טייך וואס זיינע קוואלין וועט גיין פון בהמ״ק וועלין דער פרייען דיא שטאט פון גאט ב״ה דאס היילינגע רואונג וואס דער אויבערשטער רועט דארטן: (ו) אלהים גאט איז אין דר שטאט ירושלים וועט זיא ניט ווערין גינייגט גאט וועט איר העלפין אז עס וועט קומען דיא צייט פון טאג ווערן: (ז) המו זייא האבן גיטאן ברומען פעלקער זייא האבין זיך גינייגט קעניגרייכן השי״ת טוט געבין מיט זיין קול טוט צוא גיין דיא ערד: (ח) יי גאט דער האר איבער אלע הערשאפט איז מיט אונז, אשטארקייט צו אונז דער גאט פון יעקב שטענדיג: (ט) לכו גייט זעהט דיא ווערק פון גאט וואס האט גיטאן וויסטקייט אין לאנד: (י) משבית ער טוט פאר שטערן שטרייט ביז עק וועלט אלע וועלין שלום האבן, אבויגין האט ער צו בראכין און צו האקט דעם שפיז רייט וועגן האט ער פר ברענט אין פייער: (יא) הרפו לאזט אפ פון מלחמה האלטין אויף ירושלים און ווייסט אז איך בין גאט צו מאן משפט איך וועל ווערן דר הייכט אויף דר ערד: (יב) יי גאט דער האר איבער אלע הערשאפט איז מיט אונז אשטארקער צו אונז דער גאט פון יעקב תמיד:
מז (א) למנצח וגו׳: (ב) כל אלע די פעלקער גיבט אייך די הענט איינער דעם אנדערן טוט שאלין און זינגען צו גאט מיט אקול פון גיזאנג: (ג) כי דען גאט איז דער אויבערשטער אפארכטיגער אגרויסער מלך אויף דר גאנצר וועלט: (ד) ידבר ער האט מאכן פירן די פעלקר קיין ירושלים אונטער אונז זיין און נאציאנען אונטער אונזערע פיס:

יבחר

נַחֲלָתֵנוּ אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר אָהֵב סֶלָה׃ ו עָלָה
אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְיָ בְּקוֹל שׁוֹפָר׃ ז זַמְּרוּ אֱלֹהִים
זַמֵּרוּ זַמְּרוּ לְמַלְכֵּנוּ זַמֵּרוּ׃ ח כִּי מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ
אֱלֹהִים זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל׃ ט מָלַךְ אֱלֹהִים עַל גּוֹיִם
אֱלֹהִים יָשַׁב עַל כִּסֵּא קָדְשׁוֹ׃ י נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ
עַם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם כִּי לֵאלֹהִים מָגִנֵּי אֶרֶץ מְאֹד נַעֲלָה׃

דער מִזְמוֹר גייט אויף יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ אונ דער צייט דיא שְׁבָחִים פון יְרוּשָׁלַיִם׃

מח א שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח׃ ב גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל
מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ׃ ג יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ
כָּל הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב׃
ד אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב׃ ה כִּי הִנֵּה
הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו׃ ו הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ
נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ׃ ז רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃
ח בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ׃ ט כַּאֲשֶׁר

(ה) יבחר ער האט אונז אויס דר ווײלט אונזר נחלה דם הערשאפט פון יעקב וואס ער האט ליב תמיד׃ (ו) עלה גאט ב"ה איז וואָרן דר הייבין מיט שאלונג גאט וועט ווערין גילויבט מיט דעם קול פון שופר׃ (ז) זמרו זינגט אונ לויבט צו גאט זינגט צו אונזער מלך׃ (ח) כי ווארום דער מלך פון גאר דיא וועלט איז גאט זינגט מיט קלוגשאפט׃ (ט) מלך דער גיוועלטיגער גאט טוט קיניגען אויף די פעלקער אלע וועלן וויסן אז גאט איז א מלך פון דער גאנצער וועלט גאט זיצט אויף זיין היילגער שטול׃ (י) נדיבי דיא איידעלע פון פאלק טוען זיך איין זאמלען קיין ירושלים דאס פאלק פון גאט וואס אברהם האט גיהאלטין פאר א גאט ווארום צו גאט זיינען דיא באשיצער פון דער וועלט ער איז זייער דער הויבין׃

מח (א) שיר מזמור לבני קרח׃ (ב) גדול גאט איז גרויס אונ זייער גילויבט אין דער שטאט פון אונזר גאט זיין היילגן בארג׃ (ג) יפה א שיינער געגענד די שטאט ירושלים איז די פרייד פון דר וועלט דר בארג ציון אין צפון זייט פון דעם מזבח דארטן האט מען גישאכטן קרבנות וואס האט מכפר גיוועזן דיא שטאט פון דעם גרויסן מלך׃ (ד) אלהים גאט וועט רוען אין אירע פאלאצין אז משיח וועט קומען ער איז בעקאנט פאר א שטארקין׃ (ה) כי ווארום דיא קיניגרייך האבין זיך איין גיזאמילט זיי זיינען אוועק גיפארן באנאנד׃ (ו) המה זיי האבן גיזעהן אזוי האבין זיי זיך פאר וואונדערט זיינען ווארן דער שראקין זייא האבין זיך גיאיילט׃ (ז) רעדה א ציטערניש האט זיי דארטן אן גיכאפט אזוי ווי א געווינערין׃ (ח) ברוח מיט דעם מזרח ווינט טוט ער צו ברעכן די שיפין פון תרשיש. זאגין דיא ישראל. (ט) כאשר וויא מיר האבין גיהערט פון דיא

שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר־יְיָ צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ
אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד עוֹלָם סֶלָה: י דִּמִּינוּ אֱלֹהִים
חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ: יא כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן
תְּהִלָּתְךָ עַל קַצְוֵי אֶרֶץ צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ:
יב יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן
מִשְׁפָּטֶיךָ: יג סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ:
יד שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָה פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן
תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן: טו כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ
עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל מוּת:

דֶער מִזְמוֹר אִיז אַיין מוּסַר אוֹיף דִיא וָואס הָאבִּין בִּטָחוֹן אוֹיף זַייעֶרֶע עֲשִׁירוּת אוּנ נִיט אוֹיף הקב"ה:

יום ט מט א לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר: ב שִׁמְעוּ זֹאת
כָּל הָעַמִּים הַאֲזִינוּ כָּל יֹשְׁבֵי חָלֶד: ג גַּם
בְּנֵי אָדָם גַּם בְּנֵי אִישׁ יַחַד עָשִׁיר וְאֶבְיוֹן: ד פִּי
יְדַבֵּר חָכְמוֹת וְהָגוּת לִבִּי תְבוּנוֹת: ה אַטֶּה לְמָשָׁל
אָזְנִי אֶפְתַּח בְּכִנּוֹר חִידָתִי: ו לָמָּה אִירָא בִּימֵי רָע

גְבִיאִים אַזוֹ הָאבִּן מִיר גִיזֶעהֶן אִין דֶער שְׁטָאט פוּן גָאט דֶער הַאר אִיבֶּער אַלֶע חֵילוֹת
אִין דֶער שְׁטָאט פוּן אוּנְזֶער גָאט . גָאט טוּט זִיא דִיא שְׁטָאט פֶעסְטִיגֶען בִּיז אַייבִּיג :
(י) דמינו גָאט מִיר הָאבִּן גִטְרַאכְט אוּנ גִיהָאפְט דַיין גִינָאד אִין דַיין הֵיכָל : (יא) כשמך וִויא
דַיין נָאמֶן אִיז וָואס וַוייזְט אוֹיף מֶמְשָׁלָה אַזוֹ אִיז דַיין לוֹיבּ אוֹיף דִי עֶקִין פוּן דֶר וֶועלְט
גִירֶעכְטִיקַייט אִיז פוּל דַיין רֶעכְטֶע הַאנְד : (יב) ישמח עֶס טוּט זִיךְ פְרֵייעֶן דֶר בַּארְג צִיּוֹן
זֵיי טוּעֶן זִיךְ פְרֵייעֶן דִי שְׁטֶעט פוּן יְהוּדָה פוּן וֶועגֶן דַיין מִשְׁפָּט : (יג) סבו גֵייט אַרוּם צִיּוֹן
אוּנ רִינְגִילְט זִיא אַרוּם צֵיילְט אִירֶע טוּרֶעמְס : (יד) שיתו טוּט אַייעֶר הַארְץ צוּ אִיר מוֹיעֶר
וִויא מֶען זָאל מוֹיעֶרְן,הֵייבְּט אוֹיף אִירֶע פַּאלַאצִין דָאס אִיר זָאלְט דֶער צֵיילִין צוּ דֶעם
דוֹר וָואס וֶועט שְׁפֶּעטֶער זַיין : (טו) כי דֶער גִיוֶועלְטִיגֶער גָאט אוּנְזֶער גָאט וָואס אִיז
אֵייבִּיג עֶר וֶועט אוּנְז פִירִין אֵייבִּיג אוּנ שְׁטֶענְדִיג :

מט (א) למנצח לבני קרח מזמור : (ב) שמעו הָארְכְט דָאס אַלֶע פֶעלְקֶער פַר נֶעמְט אַלֶע דִיא
זִיצֶער אוֹיף דֶער וֶועלְט : (ג) גם דִי קִינְדֶער פוּן אַבְרָהָם וָואס עֶר הֵייסְט אָדָם נָאךְ
אוֹיךְ דִי קִינְדֶער פוּן נֹחַ וָואס וֶוערְט גִירוּפְן אִישׁ צַדִיק בַּאנַאנְדֶער אַרַייכֶער אַיין נִיט
בַּאדֶערְפְטִיגֶער : (ד) פי מַיין מוֹיל טוּט רֵיידִין קְלוּגְשַׁאפְט אוּנ דָאס טְרַאכְטִין פוּן מַיין
הַארְץ אִיז פַר שְׁטַאנְדִיגְקַייט : (ה) אטה אִיךְ טוּא נֵייגְן מַיינֶע אוֹיעֶרְן צוּ דֶר תּוֹרָה אִיךְ
טוּא עֶפֶענֶען מִיט אַכְּלֵי זֶמֶר וָואס הֵייסְט כִּנּוֹר מַיין רֶעטֶענִישׁ : (ו) למה וָוארוּם טוּא
אִיךְ מִיךְ פָארְכְטִן אִין דִיא שְׁלֶעכְטֶע טֶעג וַוייל דִי עֲבֵירוֹת וָואס אִיךְ טְרֶעט מִיט דִיא
פִּיס

עֲוֺן עֲקֵבַי יְסֻבֵּנִי: ז הַבֹּטְחִים עַל־חֵילָם וּבְרֹב עָשְׁרָם
יִתְהַלָּלוּ: ח אָח לֹא פָדֹה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא־יִתֵּן
לֵאלֹהִים כָּפְרוֹ: ט וְיֵקַר פִּדְיוֹן נַפְשָׁם וְחָדַל לְעוֹלָם:
י וִיחִי עוֹד לָנֶצַח לֹא יִרְאֶה הַשָּׁחַת: יא כִּי יִרְאֶה
חֲכָמִים יָמוּתוּ יַחַד כְּסִיל וָבַעַר יֹאבֵדוּ וְעָזְבוּ
לַאֲחֵרִים חֵילָם: יב קִרְבָּם בָּתֵּימוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכְּנֹתָם
לְדוֹר וָדֹר קָרְאוּ בִשְׁמוֹתָם עֲלֵי אֲדָמוֹת: יג וְאָדָם
בִּיקָר בַּל־יָלִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ: יד זֶה דַרְכָּם
כֵּסֶל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֶלָה: טו כַּצֹּאן
לִשְׁאוֹל שַׁתּוּ מָוֶת יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ בָם יְשָׁרִים לַבֹּקֶר
וְצוּרָם לְבַלּוֹת שְׁאוֹל מִזְּבֻל לוֹ: טז אַךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה
נַפְשִׁי מִיַּד שְׁאוֹל כִּי יִקָּחֵנִי סֶלָה: יז אַל תִּירָא כִּי
יַעֲשִׁר אִישׁ כִּי יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ: יח כִּי לֹא בְמוֹתוֹ
יִקַּח הַכֹּל לֹא יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ: יט כִּי נַפְשׁוֹ בְּחַיָּיו

פִים טוּעֶן מִיךְ אַרוּם רִינְגְלֶען: (ז) הבוטחים דִיא וָואס פַאר זִיכֶערְן זִיךְ אוֹיף זַייעֶר הָאבּ מִיט זַייעֶר רַייכְקַייט בַּארִימֶען זֵיי זִיךְ: (ח) אח אַבְּרוּדֶער קֶען אַמֶענְשׁ נִיט אוֹיס לֵייזְן עֶר וֶועט נִיט גֶעבְּן צוּ גָאט זַיין אוֹיסְלֵייזוּנְג: (ט) ויקר אוּנ עֶס אִיז טַייעֶר דָם אוֹיסְלֵייזוּנְג פוּן זַייעֶר נֶפֶשׁ אוּנ דִי זַאךְ אִיז גָאר פַר מִיטְן אוֹיף אֵייבִּיג: (י) ויחי וֶוען עֶר זָאל לֶעבְּן אֵייבִּיג עֶר זָאל נִיט זֶעהְן דָם גֵיהִנָם וָואלְט דָם פַארְמֶעגְן אַוֶועקְ גִיהַאט: (יא) כי אָבֶּער עֶר טוּט זֶעהְן צַדִיקִים שְׁטַארְבְּן בַּאנַאנְדֶער דֶר נַארִישֶׁער רָשָׁע אוּנ אוֹיךְ דֶער וָואס אִיז לֵיידִיג פוּן מִצְוֹת וֶוערְן פַר לָארְן אוּנ זֵייא לָאזְן צוּ אַנְדֶערֶע זַייעֶר הָאבּ: (יב) קרבם זַייעֶר טְרַאכְטְן זַייעֶרֶע הַייזֶער וֶועט זַיין אוֹיף אֵייבִּיג זַייעֶר רוּאוּנְג וֶועט זַיין פוּן אֵיין דוֹר צוּם אַנְדֶערְן זֵיי רוּפְן זַייעֶר נָאמֶען אוֹיף דֶער עֶרְד: (יג) ואדם אָבֶּער דֶר אֱמֶת אִיז אֵיין מֶענְשׁ וֶוער וַוייס אוֹיבּ עֶס וֶועט בַּיי אִים בְּלֵייבְּן דָם עֲשִׁירוּת עֶר וֶוערְט גִיגְלִיכְן אַזוֹ וִויא בְּהֵמוֹת: (יד) זה דָאס אִיז זַייעֶר וֶועג וָואס זֵיי הָאבְּן נַארִישְׁקַייט מִיט זַייעֶר עֲשִׁירוּת גְלַייךְ וִויא נָאךְ זֵייא מִיט זַייעֶר מוֹיל וֶועט מֶען דֶר צֵיילְן שְׁטֶענְדִיג: (טו) כצאן דֶר סוֹף אִיז וִויא דִי שָׁאף גֵייעֶן אִין שְׁטַאל אַזוֹ גֵייעֶן זֵיי אִין גֵיהִנָם דֶער מַלְאַךְ הַמָוֶת טוּט זֵיי צוּ בְּרֶעכְן אוּנ עֶס וֶועט אוֹיף זֵיי גִיוֶועלְטִיגְן דִי רֶעכְטְפַארְטִיגֶע אִין דֶר פְרִיא אוּנ זַייעֶר צוּרָה פוּן דִי רְשָׁעִים צוּ פַר פוֹילְן אִין גֵיהִנָם פוּן זַיין הוֹיז וֶועט עֶר קוּמֶען אִין גֵיהִנָם: (טז) אך אָבֶּער גָאט וֶועט אוֹיס לֵייזְן מַיין נֶפֶשׁ פוּן גֵיהִנָם וָוארוּם עֶר וֶועט מִיךְ נֶעמֶען צוּ זִיךְ אוֹיף אֵייבִּיג: (יז) אל זָאלְסְט דִיךְ נִיט פָארְכְטִין אוּנ זָארְגִין וֶוען אַרָשָׁע וֶוערְט רַייךְ וֶוען עֶס וֶוערְט גִימֶערְט דֶער כָּבוֹד פוּן זַיין הוֹיז: (יח) כי וָוארוּם נִיט אַז עֶר

יְבָרֵךְ וְיוֹדֻךָ כִּי תֵיטִיב לָךְ׃ כ תָּבוֹא עַד דּוֹר
אֲבוֹתָיו עַד נֵצַח לֹא יִרְאוּ אוֹר׃ כא אָדָם בִּיקָר וְלֹא
יָבִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃

דער מזמור זייט אויף דעם יום הדין נאך גוג ומגוג׃

נ א מִזְמוֹר לְאָסָף אֵל אֱלֹהִים יְיָ דִּבֶּר וַיִּקְרָא אָרֶץ
מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ׃ ב מִצִּיּוֹן מִכְלַל יֹפִי
אֱלֹהִים הוֹפִיעַ׃ ג יָבֹא אֱלֹהֵינוּ וְאַל יֶחֱרַשׁ אֵשׁ לְפָנָיו
תֹּאכֵל וּסְבִיבָיו נִשְׂעֲרָה מְאֹד׃ ד יִקְרָא אֶל הַשָּׁמַיִם
מֵעָל וְאֶל הָאָרֶץ לָדִין עַמּוֹ׃ ה אִסְפוּ לִי חֲסִידָי כֹּרְתֵי
בְרִיתִי עֲלֵי זָבַח׃ ו וַיַּגִּידוּ שָׁמַיִם צִדְקוֹ כִּי אֱלֹהִים
שֹׁפֵט הוּא סֶלָה׃ ז שִׁמְעָה עַמִּי וַאֲדַבֵּרָה יִשְׂרָאֵל
וְאָעִידָה בָּךְ אֱלֹהִים אֱלֹהֶיךָ אָנֹכִי׃ ח לֹא עַל זְבָחֶיךָ
אוֹכִיחֶךָ וְעוֹלֹתֶיךָ לְנֶגְדִּי תָמִיד׃ ט לֹא אֶקַּח מִבֵּיתְךָ
פָר מִמִּכְלְאֹתֶיךָ עַתּוּדִים׃ י כִּי לִי כָל חַיְתוֹ יָעַר

שטארבט נעמט ער גאר מיט זיך און עס נידערט ניט נאך אים זיין כבוד׃ (יט) כי
ווארום דער רשע זיין נפש טוט ער אליין לויבן זיך ניט קיין אנדערער אבער דיך
צדיק וועלן לויבן אנדערע מענשן אז דוא וועסט דיר אליין גוטס טאן׃ (כ) תבוא דא
וועסט קומען זעהן אויף יענער וועלט ביז דעם דור פון זיינע עלטערן פון רשע חטאס
זעהן, ביז אייביג וועלן זייא ניט זעהן קיין ליכט׃ (כא) אדם דער מענש וואס קאן קומען
צו גרויס הערליכקייט בעולם הבא און ער פאר שטייט דאס ניט איז גיגליכן צו
בהמות, זייא וועלן פאר שטומט ווערין׃

נ (א) מזמור. דער שטארקער גאט דר גיוועלטיגער גאט ער האט גירעט און גירופן
אז עס זאל זיין ערד פון די זון שיינונג ביז זיין אונטר גיין׃ (ב) מציון פון ציון דא
שיינע שטאט האט גאט גמאכט שיינען אויף דער גאנצר וועלט׃ (ג) יבא אונזער גאט
וועט קומען און וועט ניט שווייגן פר אים וועט ברענען אפייער און ארום אים וועט
שטורמען זייער מען זאל טאן אמשפט׃ (ד) יקרא ער טוט רופן צו די שרים וואס זיינען
אויף דעם הימיל אויבין און צו דיא ערד צו משפטין זיין פאלק׃ (ה) אספו און זאגט
זאמילט מיר איין מיינע חסידים די וואס האבן כורת ברית גיוועזן צו האלטן די תורה
ביי דעם שעכטן וואס מען האט גישאכטן קרבנות ביין הר סיני׃ (ו) ויגידו און זיי האבן
גיטאן זאגן די וואס אויפין הימיל זיין גירעכטיקייט חאטשע עס האט לאנג גידויערט
איי ער האט אמשפט גיטאן ווארום גאט משפט אייביג׃ (ז) שמעה הארכט צו מיין
פאלק איך וועל ריידין ישראל איך וועל דיר בצייגן און מתרה זיין ארי אנכי
גאט בין איך׃ (ח) לא ניט אויף דיינע קרבנות טוא איך דיך שטראפן דיינע עולות
זאלין

בהמות בהררי אלף: יא ידעתי כל עוף הרים וזיז
שדי עמדי: יב אם ארעב לא אמר לך כי לי תבל
ומלאה: יג האוכל בשר אבירים ודם עתודים
אשתה: יד זבח לאלהים תודה ושלם לעליון
נדריך: טו וקראני ביום צרה אחלצך ותכבדני:
טז ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי ותשא
בריתי עלי פיך: יז ואתה שנאת מוסר ותשלך
דברי אחריך: יח אם ראית גנב ותרץ עמו ועם
מנאפים חלקך: יט פיך שלחת ברעה ולשונך
תצמיד מרמה: כ תשב באחיך תדבר בבן
אמך תתן דפי: כא אלה עשית והחרשתי
דמית היות אהיה כמוך אוכיחך ואערכה
לעיניך: כב בינו נא זאת שכחי אלוה פן
אטרף ואין מציל: כג זבח תודה יכבדנני ושם
דרך אראנו בישע אלהים:

אלן זיין פאר מיר שטענדיג: (ט) לא איך פר לאנג ניט פון דיין הויז איין אקס פון דיין שטאל שאף: (י) כי ווארום צו מיר איז אלע חיות פון וואלד דער שור הבר וואס ער עסט אויף אלע טאג טויזינט בערג: (יא) ידעתי איך ווייס אלע עופות וואס פליען אויף די בערג אונ דר גאנץ גרויסער פויגעל זיז שדי איז פר מיר: (יב) אם ווען איך זאל זיין הונגעריג וועל איך דיר ניט דארפן זאגן ווארום צו מיר איז וואס אין דר וועלט איז: (יג) האוכל וועל איך דען עסין דאס פלייש פון פעטע בהמות אונ דאס בלוט פון שאף וועל איך דען טרינקען: (יד) זבח דאס איז גירעכינט פר א קרבן צו גאט ווען דוא טוסט מאכן בקענן די עבירות פר גאט אונ דער נאך בצאל צום אייבערשטן דיין נדר וועט בודאי אנגענומען ווערן: (טו) וקראני אונ רוף צו מיר אין דעם טאג וואס דיר איז איינג איך וועל דיך רעטין אונ דוא וועסט מיר לויבן: (טז) ולרשע אבער צום רשע וואס וויל קיין תשובה ניט טאן זאגט גאט וואס טויג דיר דאס צו דער ציילן מיינע מצות אונ טוסט טראגן מיין תורה אויף דיין מויל: (יז) ואתה דוא האסט פיינט שטראף רייד אונ ווארפסט מיינע רייד הינטער דיר: (יח) אם ווען דו זעהסט א גנב ביסטו בווילינט צו אים אונ מיט נואפים איז דיין חלק: (יט) פיך דיין מויל שיקסטו ריידין שלעכטש אונ דיין צונג טוט בהעפטן אונ גיוואוינן מיט רמאות: (כ) תשב דו טוסט זיצין מיט לצים פון דיין ברודער טוסטו ריידין אין דיין מוטערס זון טוסטו געבין א שאנד: (כא) אלה די דאזיגע זאכין האסטו גיטאן אונ איך זאל שטיל שווייגן האסטו דיר גידאכט איך

נא א למנצח מזמור לדוד: ב בבוא אליו נתן
הנביא כאשר בא אל בת שבע: ג חנני אלהים
כחסדך כרב רחמיך מחה פשעי: ד הרב כבסני
מעוני ומחטאתי טהרני: ה כי פשעי אני אדע
וחטאתי נגדי תמיד: ו לך לבדך חטאתי והרע
בעיניך עשיתי למען תצדק בדברך תזכה
בשפטך: ז הן בעוון חוללתי ובחטא יחמתני
אמי: ח הן אמת חפצת בטחות ובסתם חכמה
תודיעני: ט תחטאני באזוב ואטהר תכבסני
ומשלג אלבין: י תשמיעני ששון ושמחה תגלנה
עצמות דכית: יא הסתר פניך מחטאי וכל עונתי
מחה: יב לב טהור ברא לי אלהים ורוח נכון

וועל זיין וויא דו. אזו וועל איך דיך שטראפן איך וועל אן ריכטן דיינע מעשים פאר דיינע אויגן צו שטראפן דיך: (כב) בינו פר שטייט דס די וואס פר געסן אן גאט וועלן אז איך וועל פר צוקן וועט קיינר ניט מציל זיין: (כג) זובח ווער עס שעכט דעם יצה"ר אונ איז זיך מתודה אויף זיינע עבירות מיט דעם טוט ער מיר כבוד. דר וואס מאכט אויסעק קערין פון זיינע חטאים וועל איך אים ווייזין אין דער הילף פון גאט:

נא (א) למנצח מזמר לדוד: (ב) בבוא אז נתן הנביא איז גיקומען צו אים אז דוד איז גיקומען צו בת שבע: (ג) חנני לייט זעליג מיך גאט אזו וויא דיין חסד איז אזו וויא דיין פיל דער בארימקייט מעק אפ מיינע פשעים: (ד) הרב מערר מיך צו וואשין פון מיינע זינד אונ פון מיינע חטאים ריינג מיך: (ה) כי ווארום מיינע פשעים ווייס איך אונ מיינע זינד עפייט שטענדיג פר מיר: (ו) לך צו דיר אליין האב איך גיזינדיגט אונ ניט צו קיין מענטש, וואס אין דיינע אויגן איז שלעכט האב איך גיטאן פון וועגין אז דוא וועסט מיר מוחל זיין וועסטו גירעכט זיין מיט דיינע רייד דו וועסט בלייבן גירעכט אז דו משפטסט דיא רשעים: (ז) הן מיט זינד בין איך בשאפן גיווארן אונ מיט זינד האט מיך דער היצט מיין מוטער: (ח) הן פאר וואר ווילסטו עס זאל זיין אמת אין די נירן פון דעם מענשין וואס פון דארטן קומט ארויס די מחשבות אונ דאס וואס דיא חכמה איז פאר מיר צו גידעקט זאלסטו מיר מאכין וויסן: (ט) תחטאני דוא זאלסט מיך ריינגן אזו וויא מען ריינגט מיט אזוב פון דעם אש פון פרה אדומה אונ איך זאל ווערן ריין דוא זאלסט מיך וואשן איך זאל ווייסער ווערן פון שניי: (י) תשמיעני זאלסט מיך מאכין הערין פרייד אונ לוסטיקייט אז דוא וועסט מיר מוחל זיין עס וועט זיך פרייען די ביינער וואס דו האסט צו שטויסן: (יא) הסתר בהאלט דיין צארן פון מיינע חטאים אונ אלע מיינע עונות מעק אפ: (יב) לב אריין הארץ בשאף מיר גאט אונ ארעכט
פארטיגן

חַדֵּשׁ בְּקִרְבִּי: יג אַל תַּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶיךָ וְרוּחַ
קָדְשְׁךָ אַל תִּקַּח מִמֶּנִּי: יד הָשִׁיבָה לִּי שְׂשׂוֹן יִשְׁעֶךָ
וְרוּחַ נְדִיבָה תִסְמְכֵנִי: טו אֲלַמְּדָה פֹשְׁעִים דְּרָכֶיךָ
וְחַטָּאִים אֵלֶיךָ יָשׁוּבוּ: טז הַצִּילֵנִי מִדָּמִים אֱלֹהִים
אֱלֹהֵי תְּשׁוּעָתִי תְּרַנֵּן לְשׁוֹנִי צִדְקָתֶךָ: יז אֲדֹנָי
שְׂפָתַי תִּפְתָּח וּפִי יַגִּיד תְּהִלָּתֶךָ: יח כִּי לֹא תַחְפֹּץ
זֶבַח וְאֶתֵּנָה עוֹלָה לֹא תִרְצֶה: יט זִבְחֵי אֱלֹהִים
רוּחַ נִשְׁבָּרָה לֵב נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה:
כ הֵיטִיבָה בִרְצוֹנְךָ אֶת צִיּוֹן תִּבְנֶה חוֹמוֹת
יְרוּשָׁלָיִם: כא אָז תַּחְפֹּץ זִבְחֵי צֶדֶק עוֹלָה וְכָלִיל
אָז יַעֲלוּ עַל מִזְבַּחֲךָ פָרִים:

חָדָר הַמֶּלֶךְ שִׁילְט דוֹאֵג הָאֲדוֹמִי וָואס הָאט גִירֶעט לָשׁוֹן הָרַע אוּנ בַּארִימְט זִיךְ דָאס עֶר וֶועט אִים טָאן רָעוֹת:

נב א לַמְנַצֵּחַ מַשְׂכִּיל לְדָוִד: ב בְּבוֹא דּוֹאֵג הָאֲדֹמִי
וַיַּגֵּד לְשָׁאוּל וַיֹּאמֶר לוֹ בָּא דָוִד אֶל בֵּית
אֲחִימֶלֶךְ: ג מַה תִּתְהַלֵּל בְּרָעָה הַגִּבּוֹר חֶסֶד

פַארְטִיגְן ווילְן אִיךְ זָאל וֶועלְן גוּטְס טָאן בַּנַייא אִין מִיר: (יג) אל דוּא זָאלְסְט מִיךְ נִיט אַוֶועק וַוארְפִין פוּן דִיר אוּנ דַיין רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ זָאלְסְטוּ נִיט אַוֶועק נֶעמֶען פוּן מִיר: (יד) השיבה קֶער מִיר אוּם דָס פְרֵייד פוּן דַיין הִילְף דֶר בַּווילִיגְטֶער רוּחַ דָאס מַיינְט מֶען רוּחַ הַקּוֹדֶשׁ זָאל מִיךְ אוּנְטֶער לֶעהנֶען: (טו) אלמדה אִיךְ וֶועל לֶערְנֶען דִי פּוֹשְׁעִים דַיין וֶועג זַייא זָאלִין אוֹיךְ תְּשׁוּבָה טָאן אוּנ דִיא זִינְדִיגֶע וֶועלִין זִיךְ צוּ דִיר אוּמְקֶערִין מִיט תְּשׁוּבָה: (טז) הצילני זַאיי מִיךְ מַצִּיל פוּן שׁוּלְד בְּלוּט גָאט דֶער גָאט מַיין הִילְף, מַיין צוּנְג וֶועט זִינְגֶען דַיין גִירֶעכְטִיקַייט: (יז) אדני גָאט מַיינֶע לֶעפְצִן זָאלְסְטוּ עֶפֶענֶען אוּנ מַיין מוֹיל וֶועט זָאגְן דַיין לוֹיבּ: (יח) כי וָוארוּם דוּ בַּגֶערְסְט נִיט אַשְׁעכְטוּנְג אוּנ גָאבּ דוּ פֶערְלַאנְגְסְט נִיט קַיין קָרְבָּן עוֹלָה אוֹיף אַיין עֲבֵירָה וָואס מֶען טוּט בְּמֵזִיד: (יט) זבחי וָואס דֶען אִיז דִי שֶׁעכְטוּנְג וָואס גָאט נֶעמְט אָן אַצוּבְּרָאכִינֶעם רוּחַ אַצוּבְּרָאכִין אוּנ אַיין צוּשְׁטוֹיסְן הַארְץ אֲפִילוּ דֶר מִדַּת הַדִּין אִיז נִיט מְבַזֶּה אוּנ נֶעמְט אָן: (כ) היטיבה בַּגִיטִיג מִיט דַיין ווילְן דִיא שְׁטָאט צִיּוֹן דוּא זָאלְסְט בּוֹיעֶן דִיא מוֹיעֶרִין פוּן יְרוּשָׁלַיִם: (כא) אז דֶענְסְטְמָאל וֶועסְטוּ וֶועלִין אָן נֶעמֶען שֶׁעכְטוּנְג פוּן גְרֶעכְטֶע לַייט דֶען עֲבֵירוֹת וֶועט נִיט זַיין. קָרְבַּן עוֹלוֹת וָואס מֶען אִיז נָאר מַקְרִיב אוֹיף דֶעם מִזְבֵּחַ. דֶענְסְטְמָאל וֶועלְן אוֹיף גִיבְּרַאכְט וֶוערִין אוֹיף דַיין מִזְבֵּחַ אָקְסִין:

נב (א) למנצח משכיל לדוד: (ב) בבוא אַז דוֹאֵג אִיז גִיקוּמֶען אוּנ הָאט גִיזָאגְט צוּ שָׁאוּל הַמֶּלֶךְ עֶר הָאט אִים גִיזָאגְט דָוִד אִיז גִיקוּמֶען אִין הוֹיז פוּן אֲחִימֶלֶךְ: (ג) מה וָואס

בארימסטו

אל כל היום: ד הוות תחשב לשונך כתער
מלטש עשה רמיה: ה אהבת רע מטוב שקר
מדבר צדק סלה: ו אהבת כל דברי בלע לשון
מרמה: ז גם אל יתצך לנצח יחתך ויסחך מאהל
ושרשך מארץ חיים סלה: ח ויראו צדיקים וייראו
ועליו ישחקו: ט הנה הגבר לא ישים אלהים
מעוזו ויבטח ברב עשרו יעז בהותו: י ואני כזית
רענן בבית אלהים בטחתי בחסד אלהים עולם
ועד: יא אודך לעולם כי עשית ואקוה שמך
כי טוב נגד חסידיך:

דער מזמור גייט אויף טיטוס וויא ער האט גישטאכין דעם פרוכת אבער ער האט אבייזן סוף גיהאט:

נג א למנצח על מחלת משכיל לדוד: ב אמר
נבל בלבו אין אלהים השחיתו והתעיבו עול
אין עשה טוב: ג אלהים משמים השקיף על בני
אדם לראות היש משכיל דרש את אלהים:

באריהמסטו דיך מיט שלעכטס דוא גבור גאטס גינאד איז אגאנצן טאג ער קאן מיר העלפין: (ד) הוות ברעכעניש טוסטו טראכטין דיין צונג איז וויא אגאל מעסער אויס גישלייפט ער טוט פאלשקייט: (ה) אהבת דוא האסט ליב שלעכטס פון גוטס ליגינס פון צו ריידין רעכטעריד אייביג: (ו) אהבת דו האסט ליב איין גישלונגענע ריד וואס דו רעדסט לשון הרע שאלקהאפטיגע רייד: (ז) גם אויך גאט וועט דיך צו שטויסן אויף אייביג אונ וועט דיך צו ברעכין אונ וועט דיך אוועק רוקין פון דיין גיצעלט אונ וועט דיך אויס ווארצלען פון דעם לעבעדיגען לאנד שטענדיג: (ח) ויראו אונ דיא צדיקים וועלן זעהן דיין פורענות אונ זיי וועלין זיך פארכטן פר גאט. אונ אויף אים וועלין זייא לאכן זיי וועלן זאגן. (ט) הנה נון דר מענש האט ניט גטאן גאט פר זיין פעסטיקייט ער האט איין בטחון אויף זיין פיל רייכקייט ערשט זאל ער זיך שטארקין אין זיין אונגליק: (י) ואני אונ איך בין וויא איין אייל בערט בוים צווייגהאפטיג אין גאטס הויז איך טוא מיך פאר זיכערין אין גאטס גינאד אויף אייביג: (יא) אודך איך טוא דיך לויבין אייביג וואס דוא האסט גיטאן איך טוא האפין צו דיין נאמען ווארום דיין נאמען איז גוט אנטקעגין דיינע חסידים:

נג (א) למנצח. אויף דעם כלי זמר מחלת: (ב) אמר דער שאלקהאפטיגער זאגט אינ טראכט אין זיין הארץ עס איז ניטא קיין גאט זייא האבין פאר דארבין זייא האבין גמאכט אומווערדיג זייא האבין גטאן אומרעכט קיינער האט ניט גטאן קיין גוטס:

ד כלם סג יחדו נאלחו אין עשה טוב אין גם אחד׃
ה הלא ידעו פעלי און אכלי עמי אכלו לחם אלהים
לא קראו׃ ו שם פחדו פחד לא היה פחד כי
אלהים פזר עצמות חנך הבישתה כי אלהים
מאסם׃ ז מי יתן מציון ישעות ישראל בשוב
אלהים שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל׃

אין תפלה דאס השי"ת זאל העלפן צוא דיא וואס האפן צוא זיין חסד׃

נד א למנצח בנגינות משכיל לדוד׃ ב בבוא
הזיפים ויאמרו לשאול הלא דוד מסתתר
עמנו׃ ג אלהים בשמך הושיעני ובגבורתך
תדינני׃ ד אלהים שמע תפלתי האזינה לאמרי
פי׃ ה כי זרים קמו עלי ועריצים בקשו נפשי לא
שמו אלהים לנגדם סלה׃ ו הנה אלהים עזר לי
אדני בסמכי נפשי׃ ז ישיב הרע לשררי באמתך

(ג) אלהים גאט פון דעם הימיל האט ער גילוגט אויף דיא מענשן צו זעהן אויב עס איז פר האנדן אקלוגער ער זאל פארשטין גאט׃ (ד) כלו אלע האבן צוריק גיטראטין אונ זיי אלע זיינן שלעכט גיווארן עס טוט ניט קיין גוטס אפילו איינער ניט׃ (ה) הלא פר וואר זיי האבן גיוואוסט די וואס האבן גיווערקט אומרעכט די וואס האבן גיגעסן מיין פאלק וויא מען עסט ברויט, גאט האבין זייא ניט אנגערופין׃ (ו) שם דארטין האבין זייא זיך גיפארכטן איין פארכט עס איז נאך ניט גיוועזן אזו אפחד אויף דער וועלט אז בייא סנחריב זיינען מיט אמאל טויט גיווארין אזו אגרויסער חיל ווארום גאט האט צו שפרייט דיא ביינער פון דיא חילות פון דיא וואס האבן גירוהט ארום דיר ירושלים דוא האסט זייא גימאכט פאר שעמען די שונאים ווארום גאט האט זייא פאר מיאוסט׃ (ז) מי ווער ווערט געבין פון ציון דיא הילף פון ישראל נאר גאט ב"ה אז גאט ווערט ווידער קערין דאס ווידער קערונג פון זיין פאלק ווערט זיך פרייען יעקב עס ווערט זיך פרייען ישראל׃

נד (א) למנצח בנגינות משכיל לדוד׃ (ב) בבוא אז די לייט פון דער שטאט זיף זיינן גיקומען אונ האבן גיזאגט צו שאול פר וואר דוד ער בהאלט זיך מיט אונז׃ (ג) אלהים גאט מיט דיין נאמען וואס הייסט רחום העלף מיר אונ מיט דיין גבורה זאלסטו מיך משפטן׃ (ד) אלהים גאט הער צו מיין גיבעט פאר נעם צו דיא רייד פון מיין מויל׃ (ה) כי ווארום פרעמדע זיינן אויף גשטאנען אויף מיר אונ שטארקע האבן בגערט מיין נפש זיי האבן ניט גיטאן גאט אנטקעגן זיי אייביג׃ (ו) הנה נון גאט איז מיין העלפער גאט איז אין דעם אונטער לעהנען פון מיין נפש׃ (ז) ישיב ער זאל אומקערין דאס

השמיתם: ח בנדבה אזבחה לך אודה שמך יהוה
כי טוב: ט כי מכל צרה הצילני ובאיבי ראתה עיני:

דעם מזמור האט דוד המלך געזאגט אז ער איז אנטלאפן געווארן פון דואג ואחיתופל:

יום י נה א למנצח בנגינות משכיל לדוד: ב האזינה
אלהים תפלתי ואל תתעלם מתחנתי:
ג הקשיבה לי וענני אריד בשיחי ואהימה: ד מקול
אויב מפני עקת רשע כי ימיטו עלי און ובאף
ישטמוני: ה לבי יחיל בקרבי ואימות מות נפלו
עלי: ו יראה ורעד יבא בי ותכסני פלצות: ז ואמר
מי יתן לי אבר כיונה אעופה ואשכנה: ח הנה
ארחיק נדד אלין במדבר סלה: ט אחישה מפלט
לי מרוח סעה מסער: י בלע אדני פלג לשונם
כי ראיתי חמס וריב בעיר: יא יומם ולילה יסובבה
על חומתיה ואון ועמל בקרבה: יב הוות בקרבה

שלעכטס צו מיינע לויערס מיט דיין וואהרהייט טוא זייא פאר דארבן: (ח) בנדבה מיט
אפווילינגט הארץ וועל איך צו דיר שעכטין איך טוא לויבן דיין נאמען גאט ווארום
דו ביסט גוט: (ט) כי ווארום פון אלע אנגסטין האט מיך גאט באשירמעט אונ אן
מיינע פיינט האט גיזעהן אנקמה מיין אויג:

נה (א) למנצח בנגינות משכיל לדוד: (ב) האזינה פארנעם גאט מיין תפלה אונ זאלסט דיך
ניט פאר הוילן פון מיין גיבעט: (ג) הקשיבה פארנעם מיין זאג אונ ענטפער מיר
איך טוא קלאגן מיט מיינע רייד אונ איך טוא ברומען: (ד) מקול פון דעם קול פון דעם
פיינט פר די אנגסטן וואס דר רשע טוט מיר אנגסטן ווארום זייא טוען נייגן אויף מיר
אומרעכט אונ מיט צארן טוען זייא מיר היטן פיינדשאפט: (ה) לבי מיין הארץ טוט
זיך פארכטן אין מיר אונ די פארכט פון דעם טויט פאלט אויף מיר: (ו) יראה פארכט
אונ ציטערניש טוט קומען אין מיר אונ עס טוט מיך שטענדיג צודעקין ציטערניש:
(ז) ואמר איך טוא זאגן ווער וועט מיר געבן אפליגעל וויא בייא אטויב איך וועל אוועק
פליען אונ איך וועל רוען ווייט פון דאנען: (ח) הנה נון איך וועל דער ווייטערן
וואנדלען איך וועל נעכטיגן אין דר מדבר שטענדיג: (ט) אחישה איך וועל איילן אן
אנטרינונג צו מיר פון אווינט וואס רוקט אוועק אלץ פון זיין ארט פון שטורעם ווינט
דס מיינט מען די שונאים: (י) בלע פר דארב זיי גאט טייל זייער צונג מען זאל
לשון הרע ניט הערין איך טוא זעהן רויב אונ קריג אין שטאט דורך זייער לשון
הרע: (יא) יומם טאג אונ נאכט טוט ארום רינגלען די קריג אויף אירע מויערן פון דר
שטאט אונ אומרעכט מידיקייט אונ פאלשקייט איז אין איר: (יב) הוות ברעכעניש אונ
פאלשקייט

וְלֹא־יָמִישׁ מֵרְחֹבָהּ תֹּךְ וּמִרְמָה׃ יג כִּי לֹא־אוֹיֵב
יְחָרְפֵנִי וְאֶשָּׂא לֹא־מְשַׂנְאִי עָלַי הִגְדִּיל וְאֶסָּתֵר
מִמֶּנּוּ׃ יד וְאַתָּה אֱנוֹשׁ כְּעֶרְכִּי אַלּוּפִי וּמְיֻדָּעִי׃
טו אֲשֶׁר יַחְדָּו נַמְתִּיק סוֹד בְּבֵית אֱלֹהִים נְהַלֵּךְ
בְּרָגֶשׁ׃ טז יַשִּׁיא מָוֶת עָלֵימוֹ יֵרְדוּ שְׁאוֹל חַיִּים כִּי
רָעוֹת בִּמְגוּרָם בְּקִרְבָּם׃ יז אֲנִי אֶל־אֱלֹהִים אֶקְרָא
וַיְיָ יוֹשִׁיעֵנִי׃ יח עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרַיִם אָשִׂיחָה וְאֶהֱמֶה
וַיִּשְׁמַע קוֹלִי׃ יט פָּדָה בְשָׁלוֹם נַפְשִׁי מִקְּרָב־לִי כִּי
בְרַבִּים הָיוּ עִמָּדִי׃ כ יִשְׁמַע אֵל וְיַעֲנֵם וְיֹשֵׁב קֶדֶם
סֶלָה אֲשֶׁר אֵין חֲלִיפוֹת לָמוֹ וְלֹא יָרְאוּ אֱלֹהִים׃
כא שָׁלַח יָדָיו בִּשְׁלֹמָיו חִלֵּל בְּרִיתוֹ׃ כב חָלְקוּ
מַחְמָאֹת פִּיו וּקְרָב־לִבּוֹ רַכּוּ דְבָרָיו מִשֶּׁמֶן וְהֵמָּה
פְתִחוֹת׃ כג הַשְׁלֵךְ עַל־יְיָ יְהָבְךָ וְהוּא יְכַלְכְּלֶךָ לֹא־
יִתֵּן לְעוֹלָם מוֹט לַצַּדִּיק׃ כד וְאַתָּה אֱלֹהִים

פאלשקייט איז אין דער שטאט עס ווערט ניט אפ גיטאן פון איר גאס פאלשע מחשבות אונ רמאות: (יג) כי ווארום ניט אפיינד טוט מיך זידלען דם איך זאל ליידן ניט מיין שונא מאכט זיך איבר מיר גרויס דם איך זאל מיך קענן פון אים בהאלטן: (יד) ואתה נור דוא אחיתופל אמענש וויא מיין ערך דוא ביסט מיין לערנר אונ מיין באקענטער: (טו) אשר וואס צוזאמען האלטן מיר איין עצה אין דער תורה אין גאטס הויז אין בהמיק טוען מיר גיין מיט פיל לייט: (טז) ישיא ער זאל אן רייצן דעם מלאך המות אויף זייא זיי זאלן נידערן אין גיהנם לעבעדיגערהייד דען שלעכטס איז אין זייער וואוינונג אין זייא: (יז) אני אונ איך צו גאט טוא איך רופין אונ גאט וועט מיר העלפן: (יח) ערב ביי נאכט אונ צו מארגין אונ אין מיטן טאג טוא איך ריידין אונ טוא ברומען אונ ער טוט הערן מיין קול: (יט) פדה ער האט אויס גילייזט מיט פריד מיין לייב פון דער מלחמה ווארום פיל לייט זיינן מיט מיר גיוועזן אונ האבן פר מיר מתפלל גיוועזן: (כ) ישמע גאט זאל הערן מיין תפלה אונ זאל זיי ענטפערן דר אייביגר גאט אבר די רשעים ווילן ניט בייטן זייערע שלעכטע מחשבות אונ זייא פארכטן זיך ניט פר גאט: (כא) שלח דר אחיתופל האט גישטרעקט זיין האנד אין דעם וואס איז מיט אים שלום גיוועזן ער האט פר שוועכט זיין ברית: (כב) חלקו זיי זיינן גלאטר פון פוטער די רייד פון זיין מויל אבר זיין הארץ איניווייניג איז אין זין מלחמה צו האלטן מיט מיר זיינע רייד זיינן ווייכער פון אייל אבר זיי זיינן וויא שווערדן: (כג) השלך וואורף אויף גאט ב"ה דיין לאסט אונ ער הש"י וועט דיר באשערין וואס דוא דארפסט ער וועט

תּוֹרִדֵם לִבְאֵר שַׁחַת אַנְשֵׁי דָמִים וּמִרְמָה לֹא
יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם וַאֲנִי אֶבְטַח בָּךְ׃

דאס האט דוד המלך עליו השלום געזאגט בשעת ער האט זיך גימאכט משוגע פאר אכיש דער ברודער פון גלית

נו א לַמְנַצֵּחַ עַל יוֹנַת אֵלֶם רְחֹקִים לְדָוִד מִכְתָּם
בֶּאֱחֹז אוֹתוֹ פְלִשְׁתִּים בְּגַת׃ ב חָנֵּנִי אֱלֹהִים כִּי
שְׁאָפַנִי אֱנוֹשׁ כָּל הַיּוֹם לֹחֵם יִלְחָצֵנִי׃ ג שָׁאֲפוּ
שׁוֹרְרַי כָּל הַיּוֹם כִּי רַבִּים לֹחֲמִים לִי מָרוֹם׃ ד יוֹם
אִירָא אֲנִי אֵלֶיךָ אֶבְטָח׃ ה בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דְּבָרוֹ
בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה בָשָׂר לִי׃
ו כָּל הַיּוֹם דְּבָרַי יְעַצֵּבוּ עָלַי כָּל מַחְשְׁבֹתָם לָרָע׃
ז יָגוּרוּ יִצְפּוֹנוּ הֵמָּה עֲקֵבַי יִשְׁמֹרוּ כַּאֲשֶׁר קִוּוּ נַפְשִׁי׃
ח עַל אָוֶן פַּלֶּט לָמוֹ בְּאַף עַמִּים הוֹרֵד אֱלֹהִים׃
ט נֹדִי סָפַרְתָּה אָתָּה שִׂימָה דִמְעָתִי בְנֹאדֶךָ הֲלֹא
בְּסִפְרָתֶךָ׃ י אָז יָשׁוּבוּ אוֹיְבַי אָחוֹר בְּיוֹם אֶקְרָא

ניט געבין אויף אייביג איין אויס גליטשונג צום צדיק: (כד) ואתה און דו גאט וועסט זיי
מאכין נידערן אין טיפן גיהנם די לייט פון שולד בלוט זיי טייטן מיט זייערע פאלשע
רייד זייא זאלין ניט אויס לעבין האלב יארן אבער איך וועל מיך פר זיכערן אין דיר:
נו (א) למנצח. אויף דעם וואס ער איז גוועזן וויא אשטומע טויב און איז ווייט פון זיין
לאנד. דער מזמור איז בייא דוד גיוועזן טייער וויא אקרוין אז עס האבין אים אן
גינומען פלשתים אין דר שטאט גת: (ב) חנני לייטזעליג מיך גאט ווארום די מענטשן
גילוסטין מיך איין צו שלינגן. אלע טאג דריקט מיך דר שטרייטער: (ג) שאפו זיי טוען
גילוסטין מיינע לויערס אגאנצן טאג ווארום פיל האלטין מיט מיר מלחמה דו גאט
וואס דוא ביסט הויך העלף מיר: (ד) יום דעם טאג וואס איך האב מורא טוא איך
מיר אויף דיר פר זיכערן: (ה) באלהים אין גאט טוא איך לויבין זיין הייליגווארט אין
גאט טוא איך מיך פר זיכערן איך טוא מיך ניט פארכטן וואס קאן מיר טאן אבשר
ודם: (ו) כל אגאנצין טאג טוען זייא מיינע רייד טרויעריג מאכין אויף מיר איז נאר
זייערע מחשבות צו שלעכט: (ז) יגורו זיי טוען זיך איין זאמלען און בהאלטן צו לויגין
וואו איך בין זייא טוען מיינע טריט היטן וואו הין איך גייא ווייל זייא האפין מיין
נפש צו בעקומען: (ח) על אומזונסט דם רעטונג צו זיי, זיי זאלין קיין רעטונג האבין
מיט צארן זאלסטו דיא פלשתים מאכן נידערן, גאט: (ט) נודי דוא טוסט ציילן מיין פר
וואגלען טוא מיינע טרערין אין דיין לאגיל אין דיין ספר הזכרונות איז אלץ פאר
שריבן: (י) אז דענסטמאל וועלן מיינע פיינט זיך אומקערן אהינטער אין דעם טאג
וואס איך וועל אן רופין גאט ב"ה מיט דעם וועל איך וויסין אז גאט איז מיט מיר
צו

זֶה יָדַעְתִּי כִּי אֱלֹהִים לִי׃ יא בֵּאלֹהִים אֲהַלֵּל דָּבָר
בַּיי אֲהַלֵּל דָּבָר׃ יב בֵּאלֹהִים בָּטַחְתִּי לֹא אִירָא מַה
יַּעֲשֶׂה אָדָם לִי׃ יג עָלַי אֱלֹהִים נְדָרֶיךָ אֲשַׁלֵּם תּוֹדֹת
לָךְ׃ יד כִּי הִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת הֲלֹא רַגְלַי מִדֶּחִי
לְהִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי אֱלֹהִים בְּאוֹר הַחַיִּים׃

דיא תפלה האט דוד המלך מתפלל גיוועזן אין דער הייל אז ער איז אנטלאפן פאר שאול המלך׃

נז א לַמְנַצֵּחַ אַל תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם בְּבָרְחוֹ
מִפְּנֵי שָׁאוּל בַּמְּעָרָה׃ ב חָנֵּנִי אֱלֹהִים חָנֵּנִי כִּי בְךָ
חָסָיָה נַפְשִׁי וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ אֶחְסֶה עַד יַעֲבֹר הַוּוֹת׃
ג אֶקְרָא לֵאלֹהִים עֶלְיוֹן לָאֵל גֹּמֵר עָלָי׃ ד יִשְׁלַח
מִשָּׁמַיִם וְיוֹשִׁיעֵנִי חֵרֵף שֹׁאֲפִי סֶלָה יִשְׁלַח אֱלֹהִים
חַסְדּוֹ וַאֲמִתּוֹ׃ ה נַפְשִׁי בְּתוֹךְ לְבָאִם אֶשְׁכְּבָה
לֹהֲטִים בְּנֵי אָדָם שִׁנֵּיהֶם חֲנִית וְחִצִּים וּלְשׁוֹנָם
חֶרֶב חַדָּה׃ ו רוּמָה עַל הַשָּׁמַיִם אֱלֹהִים עַל כָּל
הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃ ז רֶשֶׁת הֵכִינוּ לִפְעָמַי כָּפַף נַפְשִׁי

צו העלפן׃ (יא) באלהים אז גאט ווייזט מיר מדת הדין טוא איך לויבן זיינע רייד אונ
אז גאט ווייזט מיר מדת הרחמים טוא איך לויבן זיינע רייד׃ (יב) באלהים אין גאט
טוא איך מיך פר זיכערן האב איך קיין מורא ניט ווארום וואס קאן מיר א מענש טאן׃
(יג) עלי איך האב גינומען אויף מיר נדרים איך וועל באצאלין פיל דאנקן צו דיר׃
(יד) כי דוא האסט באשירמעט מיין נפש פון טויט מיינע פיס האסטו מציל גיוועזן פון
פאר שטויסונג אונ האסט מיר גיהאלפן צו גיין פר דיר גאט אין דר ליכט פון לעבן׃
נז (א) למנצח. אין זיין טאן אנטלויפן פון שאול המלך אין דר הייל׃ (ב) חנני לייטזעליג
גאט לייטזעליג מיך דען אין דיר טוט זיך בשיצין מיין לייב אונ אין שאטין פון
דיינע פליגלען טוא איך מיך בשיצין ביז עס וועט איבער פארין פון מיר ברעכעניש׃
(ג) אקרא איך טוא רופן צום אויבערשטין גאט צו גאט וואס האט באשטימט צו טאן
מיר גוטס׃ (ד) ישלח ער וועט שיקן פון הימל אונ וועט מיר העלפן ער וועט פר שעמן
דעם וואס וויל מיך איין שלינגן. גאט וועט שיקן זיין גינאד אונווארהייט׃ (ה) נפשי
מיין לייב איז צווישן לייבן, איך טוא ליגן, זיי פלאמען, אזעלכע לייט זייערע ציין
אין גלייך ווי שפיזן אונ פיילן אונ זייער צונג איז ווי א שארפע שווערד׃ (ו) רומה
וועך דער הויבין אויף דעם הימל גאט אויף דער ערד וועט דיין כבוד דער הויבין
ווערן׃ (ז) רשת א נעץ האבן זיי אן גיגרייט צו מיין טריט מיין נפש איז איין גיבויגן
זיי האבן גיגראבן פר מיר א גרוב וועלן זיי אריין פאלן אין דעם גרוב אויף אייביג׃

נכון

כָּרוּ לְפָנַי שִׁיחָה נָפְלוּ בְתוֹכָהּ סֶלָה׃ ח נָכוֹן לִבִּי
אֱלֹהִים נָכוֹן לִבִּי אָשִׁירָה וַאֲזַמֵּרָה׃ ט עוּרָה כְבוֹדִי
עוּרָה הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר אָעִירָה שָּׁחַר׃ י אוֹדְךָ בָעַמִּים
אֲדֹנָי אֲזַמֶּרְךָ בַּלְאֻמִּים׃ יא כִּי גָדֹל עַד שָׁמַיִם
חַסְדֶּךָ וְעַד שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ׃ יב רוּמָה עַל שָׁמַיִם
אֱלֹהִים עַל כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ׃

דָוִד הַמֶּלֶךְ קְלָאגְט אוֹיף דִיא וָואס הָאבִּין גִיזָאגְט פַאר שָׁאוּל הַמֶּלֶךְ אַז עֶר אִיז גִירֶעכְט וָואס עֶר וִויל הַרְגִ'ינֶען:

נח א לַמְנַצֵּחַ אַל תַּשְׁחֵת לְדָוִד מִכְתָּם׃ ב הַאֻמְנָם
אֵלֶם צֶדֶק תְּדַבֵּרוּן מֵישָׁרִים תִּשְׁפְּטוּ בְּנֵי אָדָם׃
ג אַף בְּלֵב עוֹלֹת תִּפְעָלוּן בָּאָרֶץ חֲמַס יְדֵיכֶם
תְּפַלֵּסוּן׃ ד זֹרוּ רְשָׁעִים מֵרָחֶם תָּעוּ מִבֶּטֶן דֹּבְרֵי
כָזָב׃ ה חֲמַת לָמוֹ כִּדְמוּת חֲמַת נָחָשׁ כְּמוֹ פֶתֶן
חֵרֵשׁ יַאְטֵם אָזְנוֹ׃ ו אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע לְקוֹל מְלַחֲשִׁים
חוֹבֵר חֲבָרִים מְחֻכָּם׃ ז אֱלֹהִים הֲרָס שִׁנֵּימוֹ בְּפִימוֹ
מַלְתְּעוֹת כְּפִירִים נְתוֹץ יְיָ׃ ח יִמָּאֲסוּ כְמוֹ מַיִם

(ח) נכון עֶס אִיז אָן גִיבְּרֵייט מַיין הַארְץ צוּ הָאפִן צוּ גָאט מַיין הַארְץ אִיז אָן גִיבְּרֵייט אִיךְ וֶועל לוֹיבִּן אוּנ זִינְגֶן׃ (ט) עורה דֶר וֶועק זִיךְ מַיין כָּבוֹד דֶר וֶועק זִיךְ צוּ שְׁפִּילִין אוֹיף פִידִיל מִיט אַפַּייפִיל צוּ לוֹיבִּן גָאט אִיךְ טוּא דֶר וֶועקִן דֶעם מָארְגִין שְׁטֶערִן׃ (י) אודך אִיךְ טוּא דִיךְ לוֹיבִּן צְוִוישְׁן פֶעלְקֶער גָאט אִיךְ טוּא זִינְגֶן צוּ דִיר צְוִוישְׁן פֶעלְקֶער׃ (יא) כי וָוארוּם עֶס אִיז גְרוֹיס בִּיז אִין הִימְל דַיין חֶסֶד בִּיז דֶעם הִימִיל וָואס הֵייסְט שְׁחָקִים דַיין וָוארְהַאפְטִיקַייט׃ (יב) רומה עֶר וֶוערְט דֶער הוֹיבִּין אוֹיף דֶעם הִימְל גָאט אוֹיף דֶער גַאנְצֶער וֶועלְט דַיין כָּבוֹד׃

נח (א) למנצח וגו׳׃ (ב) האמנם פַר וָואר אִיר זַייט גִוָוארְן שְׁטוּם פוּן צוּ רֵיידִן גֶרֶעכְטִיקַייט אוּנ דָם רֶעכְטְפַארְטִיקַייט וָואס אִיר וָואלְט גִיקֶענְט מִשְׁפָּטִן מֶענְשִׁין׃ (ג) אף אוֹיךְ אִין הַארְצִן טוּט אִיר טְרַאכְטִן אוּנ וֶוערְקִן אוּמְרֶעכְט אוֹיף דֶר וֶועלְט דָם רוֹיבּוּנְג וָואס אִין אַייעֶרֶע הֶענְט טוּט אִיר מַאכְן גְלַייךְ אוּנ זָאגְט דָם אִיז רֶעכְט׃ (ד) זרו דִיא רְשָׁעִים זַיינֶען פְרֶעמְד צוּ גָאט פוּן מוּטֶערְם בּוֹיךְ זֵיי זַיינֶען פַאר אִירְט דִי וָואס רֵיידִין לִיגִנְס׃ (ה) חמת גִיפְט אִיז בַּיי זֵיי וִוִיא גִיפְט פוּן אַשְׁלַאנְג וִויא אַבֵּייזֶער שְׁלַאנְג אַטוֹיבֶּער פַאר שְׁטָאפְּט דָם אוֹיעֶר׃ (ו) אשר וֶועלְכֶער טוּט נִיט הֶערִין קַיין פַר שְׁפְּרֶעכֶער אוֹיךְ נִיט דֶעם קְלִיגְסְטִין שְׁלַאנְגֶן פַר שְׁפְּרֶעכֶער׃ (ז) אלהים גָאט צוּ בְּרֶעךְ זַייעֶרֶע צִיין אִין זֵייעֶר מוֹיל דִי קִין בַּאקִין פוּן דִי לֶעמְפֶּערְטִן צוּ שְׁטוּים גָאט׃ (ח) ימאסו זֵיי זָאלִן צוּ גָאסִן וֶוערְן וִויא וַואסֶר זָאלִן אַוֶועק פְלִיסְן. הַשֵׁי"ת זָאל טְרֶעטִין זַיין בּוֹיגִן דָם זֵייא זָאלִן פַר שְׁנִיטְ

וערן

ימאסו כמו מים יתהלכו למו ידרך חצו כמו יתמללו: ט כמו
שבלול תמס יהלך נפל אשת בל חזו שמש:
י בטרם יבינו סירתיכם אטד כמו חי כמו חרון
ישערנו: יא ישמח צדיק כי חזה נקם פעמיו ירחץ
בדם הרשע: יב ויאמר אדם אך פרי לצדיק אך
יש אלהים שפטים בארץ:

דער מזמור גייט אויף דעם נס וואס דוד איז ניצול געווארין בעת שאול האט נישיקט אים טייטן:

נט א למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח
שאול וישמרו את הבית להמיתו: ב הצילני
מאיבי אלהי ממתקוממי תשגבני: ג הצילני
מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: ד כי הנה
ארבו לנפשי יגורו עלי עזים לא פשעי ולא חטאתי
יי: ה בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה:
ו ואתה יי אלהים צבאות אלהי ישראל הקיצה
לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה:
ז ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: ח הנה

ווערן: (ט) כמו ווי א שנעק וואס הייסט שבלול עס ווערט צורונען אונ צו גאנגן וויא א פֿיל קינד וואס זיי זעהן ניט די זון: (י) בטרם איידר אייערע ווייכע דערנער וועלין ווערן הארטע דערנער איידר די קליינע רשעים ווערן גרויס אזו וויא אלעבעדיגער ווינט אויס אבוים רייסט ער אויס מיט דעם ווארציל אזו וועט זיי גאט אויס רייסין:
(יא) ישמח דר צדיק וועט זיך פֿרייען אז ער זעהט אנקמה זיינע טריט דס הייסט זיינע פֿיס טוט ער וואשן מיט דעם רשעם בלוט: (יב) ויאמר וועט איטליכער מענש זאגין עס איז פֿאר דינסט צום צדיק פֿאר זיינע גוטע מעשים עס איז פֿאר האנדין אגיוועלטיקייט וואס ריכטין אויף דער וועלט:
נט (א) למנצח. אז שאול המלך הט גישיקט אז מען זאל היטין די הויז מען זאל דוד טייטן: (ב) הצילני באשירעם מיך פֿון מיינע פֿיינט מיין גאט פֿון די וואס שטייען אויף מיר אויף זאלסטו מיך שטארקן: (ג) הצילני זאיי מיך מציל פֿון דיא וואס ווערקין אומרעכט אונ פֿון די בלוטשולדיגע מענטשין העלף מיר: (ד) כי זייא האבין גילויגט אויף מיין לייב זיי טוען זיך איין זאמלן אויף מיר שטארקע מענשן איך האב צו זיי ניט גיזינדיגט וויא דו ווייסט גאט: (ה) בלי איך האב ניט גיזינדיגט אונ זיי טוען לויפן אונ זייען ברייט צו טייטן מיך. דר וועק דיך גאט וועגן מיר אונ זעה וואס זייא ווילן מיר טאן: (ו) ואתה אונ דו גאט צבאות דר גאט פֿון ישראל דר וועק דיך צו בפֿעלין
אלע

יַבִּיעוּן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת בְּשִׂפְתוֹתֵיהֶם כִּי מִי שֹׁמֵעַ׃
ט וְאַתָּה יְיָ תִּשְׂחַק לָמוֹ תִּלְעַג לְכָל גּוֹיִם׃ י עֻזּוֹ אֵלֶיךָ
אֶשְׁמֹרָה כִּי אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי׃ יא אֱלֹהֵי חַסְדִּי יְקַדְּמֵנִי
אֱלֹהִים יַרְאֵנִי בְשׁוֹרְרָי׃ יב אַל תַּהַרְגֵם פֶּן יִשְׁכְּחוּ
עַמִּי הֲנִיעֵמוֹ בְחֵילְךָ וְהוֹרִידֵמוֹ מָגִנֵּנוּ אֲדֹנָי׃
יג חַטַּאת פִּימוֹ דְּבַר שְׂפָתֵימוֹ וְיִלָּכְדוּ בִגְאוֹנָם
וּמֵאָלָה וּמִכַּחַשׁ יְסַפֵּרוּ׃ יד כַּלֵּה בְחֵמָה כַּלֵּה
וְאֵינֵמוֹ וְיֵדְעוּ כִּי אֱלֹהִים מֹשֵׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי
הָאָרֶץ סֶלָה׃ טו וְיָשֻׁבוּ לָעֶרֶב יֶהֱמוּ כַכָּלֶב וִיסוֹבְבוּ
עִיר׃ טז הֵמָּה יְנִיעוּן לֶאֱכֹל אִם לֹא יִשְׂבְּעוּ וַיָּלִינוּ׃
יז וַאֲנִי אָשִׁיר עֻזֶּךָ וַאֲרַנֵּן לַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ כִּי הָיִיתָ
מִשְׂגָּב לִי וּמָנוֹס בְּיוֹם צַר לִי׃ יח עֻזִּי אֵלֶיךָ אֲזַמֵּרָה
כִּי אֱלֹהִים מִשְׂגַּבִּי אֱלֹהֵי חַסְדִּי׃

אלע פעלקר . זאלסט ניט דר באַרימען די וואס טוען אומרעכט : (ז) ישובו זיי קערן זיך
אום אויף דר נאַכט צו הויז ברומען וויא די הינט נאכן גאַנצן טאג וואס זיי זיינען גלאָפן
אין שטאט צו ריידן לשון הרע : (ח) הנה זיי טוען ריידן לשון הרע מיט זייער מויל גליך
וויא שווערדן זיינען זייערע לעפצן ווארום זייא טראַכטן ווער הערט וואס מיר זאָגין :
(ט) ואתה אָבר דו גאָט טוסט שפעטן אויף זיי טוסט שפעטין אוים אַלע פעלקער וואס
טראַכטן בייז : (י) עזו מחמת דם שטאַרקייט פון שאול וואַרט איך נאר אויף דיין הילף
ווייל גאָט איז מיין שטאַרקר : (יא) אלהי דר גאָט וואס טוט מיר חסד זאל ער פערען
מיין הילף . גאָט זאָל מיך מאַכן זעהן אַנקמה אין מיינע לוגערם : (יב) אל דו זאלסם זיי
ניט טייטן . מיין פאלק זאל ניט פר געסן ווארום אַטויטער ווערט פר געסן . פר וואגיל זיי
מיט דיין גרוים כח אונ שטירין זיי דו גאָט אונזר בשיצר : (יג) חטאת פון וועגין די עבירות
וואס זיי טוען מיט זייער מויל וואס זייא ריידן מיט זייערע לעפצין זיי זאלין ווערין
בצוואונגן פון זייער גאוה אונ פון וועגן די קללות אונ וועגן דאס אבצערונג וואס
אויף זיי ווערט קומן וועלן זיי דר ציילן איינר דעם אנדערין : (יד) כלה פאר לענד דיא
רשעים מיט צארין פר לענד זיי זייא זאלן שוין מער ניט זיין אונ זאלן וויסן זיין אז
גאט איז איין גיוועלטיגער פון יעקב ביז אין עק וועלט ווערט מען עס וויסן אייביג :
(טו) וישובו זיי וועלין זיך אומקערן ביי דר נאכט צו הויז וועלן ברומען וויא דיא הינט
נאך דעם אז זיי וועלן ארום רינגלען דיא שטאט צו בעטין ברויט : (טז) המה זיי וועלן
זיין פאר וואגילט צו גיפינן עסין אז זיי וועלן אבער ניט זאט זיין וועלן זיי מורמלען :
(יז) ואני אז איך וועל גיהאלפין ווערן וועל איך זינגען פון דיין מאכט אונ איך וועל
לויבין אין דער פריא דיין גינאד דען דוא ביסט גיוועזן אשטארקער צו מיר אונ
איין

דעם מזמור האט דוד געזאנגט בעת ער איז געגאנגען מלחמה האלטען מיט ארם נהרים:

יום יא ס א לַמְנַצֵּחַ עַל שׁוּשַׁן עֵדוּת מִכְתָּם לְדָוִד
לְלַמֵּד׃ ב בְּהַצּוֹתוֹ אֶת אֲרַם נַהֲרַיִם וְאֶת
אֲרַם צוֹבָה וַיָּשָׁב יוֹאָב וַיַּךְ אֶת אֱדוֹם בְּגֵיא מֶלַח
שְׁנֵים עָשָׂר אָלֶף׃ ג אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ פְרַצְתָּנוּ אָנַפְתָּ
תְּשׁוֹבֵב לָנוּ׃ ד הִרְעַשְׁתָּה אֶרֶץ פְּצַמְתָּהּ רְפָה
שְׁבָרֶיהָ כִי מָטָה׃ ה הִרְאִיתָ עַמְּךָ קָשָׁה הִשְׁקִיתָנוּ
יַיִן תַּרְעֵלָה׃ ו נָתַתָּה לִּירֵאֶיךָ נֵּס לְהִתְנוֹסֵס מִפְּנֵי
קֹשֶׁט סֶלָה׃ ז לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ
וַעֲנֵנִי׃ ח אֱלֹהִים דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ אֶעְלֹזָה אֲחַלְּקָה
שְׁכֶם וְעֵמֶק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד׃ ט לִי גִלְעָד וְלִי מְנַשֶּׁה
וְאֶפְרַיִם מָעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחֹקְקִי׃ י מוֹאָב
סִיר רַחְצִי עַל אֱדוֹם אַשְׁלִיךְ נַעֲלִי עָלַי פְּלֶשֶׁת
הִתְרוֹעָעִי׃ יא מִי יֹבִלֵנִי עִיר מָצוֹר מִי נָחַנִי עַד

אין אנטרינער אין דעם טאג אז עס איז מיר איינג גיוועזן: (יח) עזי דוא ביסט מיין שטארקר דרום טוא איך זינגען צו דיר ווארום גאט איז מיין שטארקער דער גאט וואס טוט מיר שטענדיג חסד:

ס (א) למנצח. אויף דעם כלי זמר וויא אנגישטאלט פון ארויז צו לערנן שכל די לייט: (ב) בהצותו אין זיין טאן מלחמה האלטן מיט ארם נהרים אונ מיט ארם צובה האט זיך יואב אומגיקערט אונ האט גישלאגן אדום אין ארט גיא מלח צוועלף טויזינט מענטשן: (ג) אלהים דו גאט האסט אונז פאר לאזין דוא האסט אונז אויף גיבראכן האסט גיצערינט אויף אונז בעט איך דיך זאלסט אונז געבין ארואונג: (ד) הרעשתה האסט גימאכט שטורמען אונזער לאנד האסט זיא צו שפאלטין הייל איר בראך ווארום זיא האט גיוואנקט: (ה) הראית האסט גיוויזן דיין פאלק הארטע זאכין האסט גיגעבן אונז טרינקען גיפטיגע וויין. אבער היינט. (ו) נתתה האסטו גיגעבין צו דיינע פארכטיגע איין ערהייבונג אויף דער וועלט עס זאל וואר ווערן דיין הבטחה אויף אייביג: (ז) למען פון וועגן דיינע גיליבטע זאלין גירעטעט ווערן זאלסט מיר העלפין מיט דיין רעכטע האנד אונ זאלסט מיר ענטפערן: (ח) אלהים גאט האט גירעט מיט זיין הייליקייט דורך זיינע נביאים איך וועל מיך פרייען מיט מיין מלוכה איך וועל צו טיילין איך וועל זיי מעסטן עמק סכות: (ט) לי צו מיר איז גלעד אונ צו מיר איז מנשה איך האב צו שאפן איבר זיי אונ אפרים איז אשטארקייט צו מיין קאפ אונ יהודה זיינן מיינע הערן, אונטרטעניג אונטר מיר: (י) מואב מואב איז צו מיר ווי אוואש פאס אויף אדום ווארף איך מיין שלאס צו פר שליסין זייא. פון מיינט וועגין האבן

אֱדוֹם׃ יב הֲלֹא אַתָּה אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ וְלֹא תֵצֵא
אֱלֹהִים בְּצִבְאוֹתֵינוּ׃ יג הָבָה לָּנוּ עֶזְרָת מִצָּר
וְשָׁוְא תְּשׁוּעַת אָדָם׃ יד בֵּאלֹהִים נַעֲשֶׂה חָיִל
וְהוּא יָבוּס צָרֵינוּ׃

דִּיא תְּפִלָּה הָאט דָוִד גִיזָאגְט אַז עֶר אִיז אַנְטְלָאפִין גִיוָוארִין פוּן שָׁאוּל הַמֶּלֶךְ׃

סא א לַמְנַצֵּחַ עַל נְגִינַת לְדָוִד׃ ב שִׁמְעָה אֱלֹהִים
רִנָּתִי הַקְשִׁיבָה תְּפִלָּתִי׃ ג מִקְצֵה הָאָרֶץ אֵלֶיךָ
אֶקְרָא בַּעֲטֹף לִבִּי בְּצוּר יָרוּם מִמֶּנִּי תַנְחֵנִי׃ ד כִּי
הָיִיתָ מַחְסֶה לִי מִגְדַּל עֹז מִפְּנֵי אוֹיֵב׃ ה אָגוּרָה
בְאָהָלְךָ עוֹלָמִים אֶחֱסֶה בְסֵתֶר כְּנָפֶיךָ סֶּלָה׃ ו כִּי
אַתָּה אֱלֹהִים שָׁמַעְתָּ לִנְדָרָי נָתַתָּ יְרֻשַּׁת יִרְאֵי
שְׁמֶךָ׃ ז יָמִים עַל יְמֵי מֶלֶךְ תּוֹסִיף שְׁנוֹתָיו כְּמוֹ דֹר
וָדֹר׃ ח יֵשֵׁב עוֹלָם לִפְנֵי אֱלֹהִים חֶסֶד וֶאֱמֶת מַן
יִנְצְרֻהוּ׃ ט כֵּן אֲזַמְּרָה שִׁמְךָ לָעַד לְשַׁלְּמִי נְדָרַי
יוֹם יוֹם׃

דִיא פְּלִשְׁתִּים גִיטָאן שַׁאלִין׃ (יא) מי וֶוער הָאט מִיךְ גִיבְּרַאכְט צוּ דִי פֶעסְטֶע שְׁטֶעט
אִיךְ זָאל זַייא אַיין נֶעמֶען וֶוער הָאט מִיךְ דֶען גִיפִירְט צוּ אֱדוֹם׃ (יב) הלא פַר וָואר דוּ
גָאט וָואס הָאסְטוּ אוּנְז פַאר לָאזִין אוּנ בִּיסְט נִיט גִיגַאנְגֶען אִין אוּנְזֶער חַיִל׃ (יג) הבה
גִיבּ צוּ אוּנְז הִילְף קֶעגִין שׂוֹנֵא אָבֶּער דִי הִילְף פוּן אַמֶענְשִׁין אִיז פַאלְשׁ׃ (יד) באלהים
מִיט גָאטֶס הִילְף וֶועלִין מִיר טָאן גְבוּרוֹת אוּנ עֶר וֶועט טְרֶעטִין אוּנְזֶערֶע בַּלֵיידִיגֶער׃
סא (א) למנצח וגו׳׃ (ב) שמעה הֶער צוּ גָאט מַיין גִזַאנְג פַר נֶעם מַיין תְּפִלָּה׃ (ג) מקצה פוּן
עֶק וֶועלְט וַוייט פוּן אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל טוּ אִיךְ רוּפִין צוּ דִיר אַז מַיין הַארְץ אִיז גִוועק
גִיוִויקִילְט אִין צָרוֹת צְוִוישִׁין שְׁטַארְקֶרֶע אוּנ הֶעכֶרֶע פוּן מִיר הָאסְטוּ מִיךְ גִיטָאן פִירִין
אִיךְ זָאל זַייא אַיין נֶעמֶען׃ (ד) כי בִּיסְט גִיוֶועזֶען אַיין שִׁיצוּנְג צוּ מִיר אַיין שְׁטַארְקֶער
טוּרֶעם פַאר מַיין פַיינְד׃ (ה) אגורה אִיךְ זָאל וואוינֶען אִין דַיין גִיצֶעלְט אֵייבִּיג אִיךְ
זָאל זַיין בַּאשִׁיצְט אִין פַר בָּארְגִינֶעשׁ פוּן דַיינֶע פְלִיגִיל אֵייבִּיג׃ (ו) כי וָוארוּם דוּ גָאט
פְלֶעגְסְט צוּ הֶערִין צוּ מַיינֶע נְדָרִים הָאסְט גִיגֶעבִּין זַייעֶרֶע לֶענְדֶער אַיְרוּשָׁה צוּ דִיא
וָואס פָארְכְטִין זִיךְ פַר דַיין נָאמֶען׃ (ז) ימים טֶעג אוֹיף דִי טֶעג פוּן מֶלֶךְ זָאלְסְטוּ מֶערִין
זַיינֶע יָארִין זָאלִין זַיין אַזוֹ וִויא פַר צַייטִיגֶע דוֹרוֹת פְלֶעגִין לֶעבִּין׃ (ח) ישב עֶר זָאל אֵייבִּיג
זִיצִין פַאר גָאט דָאס מֵיינְט מֶען אִין בהמ״ק. חֶסֶד פוּן גָאט אוּנ זַיין וַוארְהַייט זָאל זַיין
אָן גִיבְּרַייט צוּ הִיטִין אִים׃ (ט) כן אַזוֹ וֶועל אִיךְ זִינְגֶען אוּנ לוֹיבִּין דַיין נָאמֶען אֵייבִּיג
דָאס אִיךְ זָאל בַּאצָאלִין מַיינֶע נְדָרִים אַלֶע טָאג׃

דיא תפלה האט דוד המלך געזאגט קעגין זייניע שונאים:

סב א למנצח על ידותון מזמור לדוד: ב אך אל
אלהים דומיה נפשי ממנו ישועתי: ג אך הוא
צורי וישועתי משגבי לא אמוט רבה: ד עד אנה
תהותתו על איש תרצחו כלכם כקיר נטוי גדר
הדחויה: ה אך משאתו יעצו להדיח ירצו כזב
בפיו יברכו ובקרבם יקללו סלה: ו אך לאלהים
דומי נפשי כי ממנו תקותי: ז אך הוא צורי
וישועתי משגבי לא אמוט: ח על אלהים ישעי
וכבודי צור עזי מחסי באלהים: ט בטחו בו בכל
עת עם שפכו לפניו לבבכם אלהים מחסה לנו
סלה: י אך הבל בני אדם כזב בני איש במאזנים
לעלות המה מהבל יחד: יא אל תבטחו בעשק
ובגזל אל תהבלו חיל כי ינוב אל תשיתו לב:
יב אחת דבר אלהים שתים זו שמעתי כי עז

סב (א) למנצח וגו׳: (ב) אך נאר צו גאט טוט האפין מיין לייב פון אים איז שטענדיג מיין הילף: (ג) אך נאר ער איז מיין פעלזן אונ מיין הילף ער איז מיין שטארקר איך וועל ניט פיל אויס גיגליטשט ווערן: (ד) עד ביז וויא לאנג וועט איר טראכטין ברעכעניש אויף איטליכן מענטשין איר זייט אלע מערדער אזו וויא אוואנט איין איין גיבויגינע אונ וויא אצוים וואס פאלט אונ טייט מענטשן: (ה) אך נאר וויל זייא פארכטן פאר זיין גרויסקייט האבן זייא איין עצה גיהאלטן צו פר שטויסן אים זייא ווילן זאגן אליגן איטליכער באזונדער מיט זיין מויל טוען זייא בענטשין אבער אין הארצן טוען זייא מיך שילטן שטענדיג: (ו) אך נאר צו גאט טוט האפין מיין לייב ווארום שטענדיג קומט מיין האפונג פון אים: (ז) אך נאר ער איז מיין באשעפר אונ מיין העלפר, וויל ער איז מיין שטארקר דרום וועל איך ניט ווערן אויס גיגליטשט: (ח) על אויף גאט איז מיין הילף אונ מיין כבוד וויל ער שטארקט מיך שטענדיג דרום טוא איך מיך בשיצן אין גאט: (ט) בטחו האט אבטחון אין אים אלע צייטין איר פאלק ישראל פר גיסט פר גאט אייערע הערצר מיט איין גיבעט ווארום גאט איז צו אונז תמיד אבאשיצער: (י) אך נייערט עס איז נישט דער בטחון אויף מענטשין פאלש דער בטחון אויף גרויסע לייט ווען מען זאל זיי וועגין אין שאלין זיינען זייא אלע נישט: (יא) אל איר זאלט קיין בטחון האבין אויף רויבונג אונ אויף גזל זייט ניט פאר נארט, עשירות פון גזל ווען איר זעהט עס טוט שפראצין זאלט איר ניט טאן

אייער־

לֵאלֹהִים׃ יג וּלְךָ אֲדֹנָי חָסֶד כִּי אַתָּה תְשַׁלֵּם
לְאִישׁ כְּמַעֲשֵׂהוּ׃

אין דעם מזמור איז דיא תפלה וואס דוד האט גיטאן בשעת ער איז אנטלאפן פאר שאול המלך:

סג א מִזְמוֹר לְדָוִד בִּהְיוֹתוֹ בְּמִדְבַּר יְהוּדָה׃
ב אֱלֹהִים אֵלִי אַתָּה אֲשַׁחֲרֶךָּ צָמְאָה לְךָ נַפְשִׁי
כָּמַהּ לְךָ בְשָׂרִי בְּאֶרֶץ צִיָּה וְעָיֵף בְּלִי מָיִם׃ ג כֵּן
בַּקֹּדֶשׁ חֲזִיתִךָ לִרְאוֹת עֻזְּךָ וּכְבוֹדֶךָ׃ ד כִּי טוֹב
חַסְדְּךָ מֵחַיִּים שְׂפָתַי יְשַׁבְּחוּנְךָ׃ ה כֵּן אֲבָרֶכְךָ
בְחַיָּי בְּשִׁמְךָ אֶשָּׂא כַפָּי׃ ו כְּמוֹ חֵלֶב וָדֶשֶׁן תִּשְׂבַּע
נַפְשִׁי וְשִׂפְתֵי רְנָנוֹת יְהַלֶּל פִּי׃ ז אִם זְכַרְתִּיךָ עַל
יְצוּעָי בְּאַשְׁמֻרוֹת אֶהְגֶּה בָּךְ׃ ח כִּי הָיִיתָ עֶזְרָתָה
לִּי וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ אֲרַנֵּן׃ ט דָּבְקָה נַפְשִׁי אַחֲרֶיךָ בִּי
תָּמְכָה יְמִינֶךָ׃ י וְהֵמָּה לְשׁוֹאָה יְבַקְשׁוּ נַפְשִׁי יָבֹאוּ
בְּתַחְתִּיּוֹת הָאָרֶץ׃ יא יַגִּירֻהוּ עַל יְדֵי חָרֶב מְנָת

איטער הארץ דרויף: (יב) אחת איין זאך האט גאט גירעט צוייא זאכן האב איך פון
אם גילערינט. איינס איז אז דאס שטארקייט איז צו גאט ער גיוועלטיגט אויף
אלע. אונ דאס אנדערע. (יג) ולך אז דו טוסט חסד מיט מענטשין. פון וואנען האב
איך דאס גילערינט ווארום דוא האסט גירעט אז דוא באצאלסט איטליכע
מענטשין נאך זיינע מעשים נאך:

סג (א) מזמור. ווען דוד וואר אין מדבר פון יהודה באהאלטן: (ב) אלהים דו ביסט מיין
גאט דרום טוא איך דיך אן בעטין עס איז דארשטיג אונ גילוסטיג צו דיר מיין
נשמה עס טוט גילוסטן צו דיר מיין לייב וויא איינער וואס גייט אין איין וויסט לאנד
אונ איז מיד אונ האט ניט קיין וואסער: (ג) כן אזו גילוסט איך אז איך זאל דיך זעהן
אויף דעם הייליג ארט אן צו זעהן דיין שטארקייט דעם ארון אונ דיין כבוד וואס
רוהט אויף אים: (ד) כי ווארום דיין חסד ווס דו האסט מיר גגעבן לעבן איז נאר אז מיינע
לעפצן זאלן דיך לויבין: (ה) כן ווער איך אזו טאן איך ווער דיך לויבן כל זמן איך
לעב אז איך ווער דר מאנן דיין נאמן ווער איך אויף הייבן מיינע הענט: (ו) כמו חלב
אמענש ווערט זאט פון גוטע אונ פעטע זאכין אזו ווערט מיין לייב זאט אונ מיט
גיזאנג טוט מיין מויל לויבן גאט: (ז) אם פר וואר איך טוא דיך גידיינקן אז איך ליג
אויף מיין בעט אין די טיילן פון נאכט טוא איך טראכטן אין דיר: (ח) כי וויל דו ביסט
גיוועזן אהעלפער צו מיר אונ וויל איך באשיין מיך אין שאטין פון דיינע פליגל
איך זינגען צו דיר: (ט) דבקה ווייל מיין לייב איז בהעפט צו גיין נאך דיר דרום איז
מיר אן גילעגט דיין רעכטע האנט: (י) והמה אונ זיי, צו פר וויסטן אונ [illegible]
זייא

שעלים יהיו: יב והמלך ישמח באלהים יתהלל
כל הנשבע בו כי יסכר פי דוברי שקר:

דיא חכמים דרשנן דעם מזמור אויף דניאל וואס ער איז געווארפן געווארן אין לייבן גרוב:

סד א למנצח מזמור לדוד: ב שמע אלהים קולי
בשיחי מפחד אויב תצר חיי: ג תסתירני מסוד
מרעים מרגשת פעלי און: ד אשר שננו כחרב
לשונם דרכו חצם דבר מר: ה לירות במסתרים
תם פתאם ירהו ולא ייראו: ו יחזקו למו דבר רע
יספרו לטמון מוקשים אמרו מי יראה למו:
ז יחפשו עולת תמנו חפש מחפש וקרב איש ולב
עמק: ח וירם אלהים חץ פתאם היו מכותם:
ט ויכשילהו עלימו לשונם יתנודדו כל ראה בם:
י וייראו כל אדם ויגידו פעל אלהים ומעשהו

זייא בגערן מיין לייב דרום זאלן זיי קומן אין דער אונטערשטע ערד: (יא) יגירהו מען זאל פר גיסן זייער בלוט דורך אשווערד אגאב צו פוקסן אונ חיות רעות זאלן זייא זיין: (יב) והמלך אונ איך דוד המלך וועל זיך פרייען מיט גאט ער וועט זיך רימען איטליכער וואס שווערט בייא גאט אונ גלויבט אין אים דען עס וועט פאר שטאפט ווערין דאס מויל פון דיא וואס ריידין ליגענס:

סד (א) למנצח. דעם מזמור האט דוד המלך גיזאגט וועגן דניאל וואס מען האט אים גיווארפן אין לייבן גרוב: (ב) שמע הער צו גאט מיין קול אין מיין טאן דר ציילין מיינע צרות. פון פארכט פון מיין פיינט זאלסטו היטן מיין לעבין: (ג) תסתירני זאלסט מיך פארבארגין פון ראט פון רשעים. פון דעם צוזאמן קומן פון די וואס טוען אום רעכט: (ד) אשר וואס זייא האבן גישארפט וויא אשווערד זייער צונג צו ריידן אויף מיר פאר דריוש המלך זייא האבן גיטראכטין דעם בויגן פון זייער פייל מיט ביטערע ווערטער: (ה) לירות צו שיסין אין פארבארגענים דעם פרומען. פלוצלונג האבין זייא גיווארפן זייער פייל אונ האבן קיין מורא ניט פר גאט: (ו) יחזקו זייא האבין צווישין זיך גישטארקט די שלעכטע עצה זייא האבין איינער דעם אנדערן דער ציילט אז מען זאל פר בארגן שטרויכלונג זיי האבן גיזאגט ווער זעהט זייער מחשבה: (ז) יחפשו זיי האבן גיזוכט בלבולים אויף דניאל אונ אז עס האט זיך אויס גילאזט דאס זוכן אונ האבן גיפונן איין עצה האט איטליכר דם גיהאלטן אין זיך טיף אין הארצן אבר דר כוף איז גיוועזן. (ח) וירם גאט האט אויף זיי גיווארפן אפייל פלוצלונג איז גיקומן זייער שלאק: (ט) ויכשילהו זייער צונג האט אויף זייא גיבראכט אשטרויכלונג. דער וואס האט גיזעהן זייער מפלה האט גיטאן שאקלען מיט דעם קאפ: (י) וייראו פון דר מעשה אן האט איטליכער מורא צו טאן אזו אונ טוען דער ציילין די ווערק פון גאט

השכילו: יא ישמח צדיק ביי וחסה בו ויתהללו
כל ישרי לב:

דיא מזמורים סה סו סז דיינען געזאגט געווארען אויף דער צייט פון דער גאולה:

סה א למנצח מזמור לדוד שיר: ב לך דמיה תהלה
אלהים בציון ולך ישלם נדר: ג שמע תפלה
עדיך כל בשר יבאו: ד דברי עונת גברו מני
פשעינו אתה תכפרם: ה אשרי תבחר ותקרב
ישכן חצריך נשבעה בטוב ביתך קדש היכלך:
ו נוראות בצדק תעננו אלהי ישענו מבטח כל
קצוי ארץ וים רחקים: ז מכין הרים בכחו נאזר
בגבורה: ח משביח שאון ימים שאון גליהם והמון
לאמים: ט וייראו ישבי קצות מאותתיך מוצאי
בקר וערב תרנין: י פקדת הארץ ותשקקה רבת
תעשרנה פלג אלהים מלא מים תכין דגנם כי

אונ וועלן פאר שטיין דיא מעשים פון גאט: (יא) ישמח דער צדיק פרייט זיך מיט דער הילף פון גאט דרום באשיצט ער זיך שטענדיג אין אים אונ זייא טוען זיך באריהמען אלע רעכטפארטיגע הערצער:

סה (א) למנצח וגו': (ב) לך צו דיר איז שווייגן אלויב דוא גאט וואס רועסט אין ציון אונ צו דיר ווערט בצאלט אלע נדרים ווארום דו הערפסט זיי: (ג) שומע חייליך דו הערסט צו גיבעט דרום קומט איטליכער צו דיר בעטן: (ד) דברי ווען אויך מיינע עבירות האבן זיך גישטארקט בעט איך פארט אז דו זאלסט מוחל זיין די עבירות וועגן דיין חסד: (ה) אשרי וואול דעם פאלק וואס דוא האסט אוים דער ווילט אונ האסט אים גמאכט גינענט אז ער זאל רוען אין דיין הויז מיר וועלן זיין גיזעט מיט דם גוטס פון בהמ"ק אין דיין הייליגן היכל: (ו) נוראות וואונדער מיט גירעכטיקייט זאלסטו אונז ענטפערן גאט אונזר העלפר. ביסט איין פר זיכערער צו אלע וואס זיצן אין עק וועלט אונ ווייטע ימים: (ז) מכין ער בהייט אן רעגן אויף די בערג מיט זיין כח ער איז גיגורט מיט גבורה: (ח) משביח ער מאכט נידעריג אונ שטיל דם ברומונג פון די ימים דאס ברומונג פון זייערע אינדן אונ מאכט אויך שטיל דם ברומונג פון פעלקער: (ט) וייראו אונ זיי פארכטן זיך פר דיר די וואס זיצן אין עק וועלט פון דיינע צייכן דיא דו טוסט אונ בליצן די אוים גאנג פון דר זון אונ לבנה פריא אונ אבינט דם טום דער וועק די לייט זיי זאלן זינגן צו דיר: (י) פקדת אז דוא ביסט משגיח אויף דער ערד צו מאכן זיא אן טרינקן מאכסטו זיא רייך מיט רעגן דער טייך פון גאט איז פול מיט וואסער מיט דעם בהייטסטו אן דאס קארן ווארום אזו איז דיין פירונג אז דוא בהייטסט

כֵּן תְּכִינֶהָ׃ יא תְּלָמֶיהָ רַוֵּה נַחֵת גְּדוּדֶיהָ בִּרְבִיבִים
תְּמֹגְגֶנָּה צִמְחָהּ תְּבָרֵךְ׃ יב עִטַּרְתָּ שְׁנַת טוֹבָתֶךָ
וּמַעְגָּלֶיךָ יִרְעֲפוּן דָּשֶׁן׃ יג יִרְעֲפוּ נְאוֹת מִדְבָּר וְגִיל
גְּבָעוֹת תַּחְגֹּרְנָה׃ יד לָבְשׁוּ כָרִים הַצֹּאן וַעֲמָקִים
יַעַטְפוּ בָר יִתְרוֹעֲעוּ אַף יָשִׁירוּ׃
יום יב סו א לַמְנַצֵּחַ שִׁיר מִזְמוֹר הָרִיעוּ לֵאלֹהִים כָּל
הָאָרֶץ׃ ב זַמְּרוּ כְבוֹד שְׁמוֹ שִׂימוּ כָבוֹד
תְּהִלָּתוֹ׃ ג אִמְרוּ לֵאלֹהִים מַה נּוֹרָא מַעֲשֶׂיךָ בְּרֹב
עֻזְּךָ יְכַחֲשׁוּ לְךָ אֹיְבֶיךָ׃ ד כָּל הָאָרֶץ יִשְׁתַּחֲווּ לְךָ
וִיזַמְּרוּ לָךְ יְזַמְּרוּ שִׁמְךָ סֶלָה׃ ה לְכוּ וּרְאוּ מִפְעֲלוֹת
אֱלֹהִים נוֹרָא עֲלִילָה עַל בְּנֵי אָדָם׃ ו הָפַךְ יָם
לְיַבָּשָׁה בַּנָּהָר יַעַבְרוּ בְרָגֶל שָׁם נִשְׂמְחָה בּוֹ׃
ז מֹשֵׁל בִּגְבוּרָתוֹ עוֹלָם עֵינָיו בַּגּוֹיִם תִּצְפֶּינָה
הַסּוֹרְרִים אַל יָרוּמוּ לָמוֹ סֶלָה׃ ח בָּרְכוּ עַמִּים

די תבואה דורך פיל רעגן : (יא) תלמיה אירע בייטין מאך זאט מיט וואסער בארוהיג די לייטן . מיט דיא טראפן פון רעגן מאכסטו פייכט דיא ערד טוסט בענטשן אירע שפראצונג : (יב) עטרת האסט גימאכט באקריינען מיט תבואה אונ פרות דאס יאר וואס דוא האסט משפיע גיוועזן דיין גוטסקייט אונ דיינע וואלקין טוען טריפען פעטקייט דאס איז רעגין : (יג) ירעפו זייא וועלין טריפין זיסקייט אפילו דיא דארע ערטער אונ בערג וועלין זיין אן גיגורט מיט פרייד : (יד) לבשו דיא שאף וועלין זיין גיקליידט מיט פלייש אונ שמאלץ דיא טאלין וועלין זיין באקליידעט מיט תבואה
אלע לייט וועלין שאלין מיט שמחה אונ וועלין זינגען :
סו (א) למנצח. שאלט צו גאט אלע וואס אויף דער וועלט : (ב) זמרו לויבט גאט מיט אכבוד וואס איז ראוי צו זיין נאמען טוט לויבן גאט מיט אכבוד וואס איז ראוי צו אים : (ג) אמרו זאגט צו גאט וויא זייער איז פארכטיג דיינע ווערק פון וועגן דיין פיל שטארקייט וועלין דיינע פיינט זיך פאר דיר לייקענן : (ד) כל אלע זיצר פון דר וועלט וועלין זיך בוקן צו דיר אונ וועלין לויבן צו דיר זיי וועלין לויבן דיין נאמען אייביג : (ה) לכו גייט אונ זעהט די ווערק פון גאט זיינע ווערק זיינן פארכטיג אויף אלע מענשן : (ו) הפך אז דיא יודין זיינן ארויס פון מצרים האט ער פאר קערט דעם ים ער זאל זיין טרוקן . אין יהושעס צייטין זיינן זיי גיגאנגן מיט די פיס אין דעם ירדן דארטין האבין מיר זיך גיטאן פרייען מיט זיין הילף : (ז) מושל גאט טוט גוועלטיגין מיט זיין גבורה אויף דר וועלט זיינע אויגן טוען לוגין אין דיא פעלקר. די וואס האבן אפ גיקערט פון
דעם

אלהינו והשמיעו קול תהלתו: ט השם נפשנו
בחיים ולא נתן למוט רגלנו: י כי בחנתנו
אלהים צרפתנו כצרף כסף: יא הבאתנו במצודה
שמת מועקה במתנינו: יב הרכבת אנוש לראשנו
באנו באש ובמים ותוציאנו לרויה: יג אבוא
ביתך בעולות אשלם לך נדרי: יד אשר פצו
שפתי ודבר פי בצר לי: טו עלות מחים אעלה לך
עם קטרת אילים אעשה בקר עם עתודים סלה:
טז לכו שמעו ואספרה כל יראי אלהים אשר עשה
לנפשי: יז אליו פי קראתי ורומם תחת לשוני:
יח און אם ראיתי בלבי לא ישמע אדני: יט אכן
שמע אלהים הקשיב בקול תפלתי: כ ברוך
אלהים אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי:
סז א למנצח בנגינות מזמור שיר: ב אלהים יחננו

דעם וועג וועט צו זיי מער ניט זיין קיין דר הויבונג אויף אייביג: (ח) ברכו איר פעלקר
לויבט אונזר גאט אונ מאכט הערין מיט אקול זיין לויב: (ט) השם וואס ער האט אונז
גילאזין לעבן אונ האט ניט גילאזין אונזערע פיס זאלן אויס גיגליטשט ווערן: (י) כי די
צרות וואס זיינן גיקומן איז גיוועזן צו פרובן אונז דו האסט אונז גילייטערט וויא מען
לייטערט זילבער פון פסולת: (יא) הבאתנו דו האסט אונז גיבראכט אין גיפענקעניש.
האסט נאך גיטאן אפארשליסונג אויף אונזערע לענדן: (יב) הר כב האסט גימאכט
רייטן אמענשן אויף אונזערע קעפ מיר זיינן גיקומן אין פייער אונ אין וואסער אז
האסט אונז אויס גיצויגן צו זעטיקייט: (יג) אבוא דרום וועל איך קומען אין דיין הויז
מיט קרבן עולות אונ וועל דיר באצאלין מיינע נדרים: (יד) אשר וואס מיין מויל האט
גירעט מנדר צו זיין אז עס איז מיר איינג גיוועזן: (טו) עולות פעטע עולות וועל איך דיר
ברייננגן מיט דעמפונג די אמורים פון די ווידר איך וועל מקריב זיין רינדער מיט שאף
אייביג: (טז) לכו קומט אונ הערט מיך צו אונ איך וועל אייך אלע גאטס פארכטיגע
דר ציילן וואס גאט האט מיר גיטאן נסים: (יז) אליו צו אים האב איך גיטאן רופן אונ
מיט מיין צונג האב איך גיטאן דר ציילן זיין הויכקייט: (יח) און אויב איך האב אפילו
גיטראכט איין עבירה צו טאן האט גאט זיך גימאכט וויא ער הערט גאר ניט: (יט) אבן
גאט האט רעכט גיהערט אונ פר נומען דם קול פון מיין תפלה: (כ) ברוך גילויבט איז
גאט וואס ער האט ניט אפ גיטאן מיין גיבעט אונ זיין חסד פון מיר:
סז (א) למנצח וגו': (ב) אלהים גאט זאל אונז ליטועליגין אונ בענטשן ער זאל דער
לייכטן

וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה: ג לָדַעַת בָּאָרֶץ
דַּרְכֶּךָ בְּכָל גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ: ד יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים
יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: ה יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי
תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישֹׁר וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה:
ו יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם: ז אֶרֶץ
נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ: ח יְבָרְכֵנוּ
אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ:

דער מזמור איז געזאגט אויף סנחריב וואס האט בעלאגערט ירושלים אין דער צייט פון חזקיה:

סח א לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד מִזְמוֹר שִׁיר: ב יָקוּם אֱלֹהִים
יָפוּצוּ אוֹיְבָיו וְיָנוּסוּ מְשַׂנְאָיו מִפָּנָיו: ג כְּהִנְדֹּף
עָשָׁן תִּנְדֹּף כְּהִמֵּס דּוֹנַג מִפְּנֵי אֵשׁ יֹאבְדוּ רְשָׁעִים
מִפְּנֵי אֱלֹהִים: ד וְצַדִּיקִים יִשְׂמְחוּ יַעַלְצוּ לִפְנֵי אֱלֹהִים
וְיָשִׂישׂוּ בְשִׂמְחָה: ה שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ
לָרֹכֵב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: ו אֲבִי
יְתוֹמִים וְדַיַּן אַלְמָנוֹת אֱלֹהִים בִּמְעוֹן קָדְשׁוֹ:
ז אֱלֹהִים מוֹשִׁיב יְחִידִים בַּיְתָה מוֹצִיא אֲסִירִים

ליכטין זיין פריילך פנים צוא אונז אייביג: (ג) לדעת דאס עס זאל באוואוסט ווערין
אויף דער וועלט דיין פירונג. צווישין אלע פעלקר וועט באוואוסט ווערן דיין הילף:
(ד) יודוך זייא וועלן דיך גאט לויבן אלע פעלקר בנאנדר: (ה) ישמחו דיא פעלקר וועלן זיך
פרייען אז זייא וועלן זעהן אז דוא טוסט משפטן דיא פעלקער מיט דעם רעכט אונ
דיע פעלקר פון דער וועלט טוסטו פירן אייביג: (ו) יודוך זיי וועלן דיך גאט לויבן אלע
פעלקער. אלע פעלקר באנאנדר וועלין דיך לויבן: (ז) ארץ דענסטמאל וועט די ערד
געבין איר פרוכט ווייל גאט וועט אונז בענטשין: (ח) יברכנו גאט וועט אונז בענטשין
און עס וועלן זיך פירכטין פאר אים אלע דיא וואס זיצען אין דער גאנצר וועלט:
סח (א) למנצח וגו׳: (ב) יקום גאט זאל אויף שטיין משפט צו טאן. זיינע פיינט זאלין
פאר שפרייט ווערן. זאלן אנטלויפן זיינע פיינט פון פר אים: (ג) כהנדוף וויא ארויך
ווען אוועק געשטויסן זאלסטו פר שטויסן די פיינט וויא עס צוגייט וואקס פון פייער
זאל פאר לארין ווערן די רשעים פון פאר גאט: (ד) וצדיקים אבער דיא צדיקים וועלן
זיך פרייען פר גאט אונ וועלן זיך פרייען מיט פרייד: (ה) שירו זינגט אויף גאטס הילף
אונ לובט זיין נאמן דר הייבט גאט וואס רועט אויף דעם הימיל ערבות זיין נאמען
איז יה פרייט זיך פר אים: (ו) אבי גאט איז אפאטער פון יתומים אונ אריכטער פון
אלמנות. גאט אוים זיין היילג וואוינונג איז ער משגיח אויף דר וועלט: (ז) אלהים די

בַּכּוֹשָׁרוֹת אַךְ סוֹרְרִים שָׁכְנוּ צְחִיחָה׃ ח אֱלֹהִים
בְּצֵאתְךָ לִפְנֵי עַמֶּךָ בְּצַעְדְּךָ בִישִׁימוֹן סֶלָה׃ ט אֶרֶץ
רָעָשָׁה אַף שָׁמַיִם נָטְפוּ מִפְּנֵי אֱלֹהִים זֶה סִינַי מִפְּנֵי
אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃ י גֶּשֶׁם נְדָבוֹת תָּנִיף אֱלֹהִים
נַחֲלָתְךָ וְנִלְאָה אַתָּה כוֹנַנְתָּהּ׃ יא חַיָּתְךָ יָשְׁבוּ בָהּ
תָּכִין בְּטוֹבָתְךָ לֶעָנִי אֱלֹהִים׃ יב אֲדֹנָי יִתֶּן אֹמֶר
הַמְבַשְּׂרוֹת צָבָא רָב׃ יג מַלְכֵי צְבָאוֹת יִדֹּדוּן
יִדֹּדוּן וּנְוַת בַּיִת תְּחַלֵּק שָׁלָל׃ יד אִם תִּשְׁכְּבוּן בֵּין
שְׁפַתָּיִם כַּנְפֵי יוֹנָה נֶחְפָּה בַכֶּסֶף וְאֶבְרוֹתֶיהָ
בִּירַקְרַק חָרוּץ׃ טו בְּפָרֵשׂ שַׁדַּי מְלָכִים בָּהּ תַּשְׁלֵג
בְּצַלְמוֹן׃ טז הַר אֱלֹהִים הַר בָּשָׁן הַר גַּבְנֻנִּים הַר
בָּשָׁן׃ יז לָמָּה תְּרַצְּדוּן הָרִים גַּבְנֻנִּים הָהָר חָמַד
אֱלֹהִים לְשִׁבְתּוֹ אַף יְיָ יִשְׁכֹּן לָנֶצַח׃ יח רֶכֶב אֱלֹהִים

יודין וואס זיינן גיוועזן אין מצרים פר שפרייט איינציג ווייס אז די גאולה איז גיקומן
האט ער זיי גימאכט זיצן אין איין אשטוב אין איין זאמלונג ער האט אויס גיצויגן דיא
גיפאנגענע ישראל אין אגוטע צייט אום פסח וואס איז ניט קאלט אונ ניט הייס נאר
די מצרים זיינן גיבליבן ווי אין דר וויסטע: (ח) אלהים גאט אין דיין טאן ארויס גיין פר
דיין פאלק ישראל ווייזן דעם וועג אין דיין טרעטן אין דר מדבר: (ט) ארץ האט די ערד
גישטורעמט אויך די הימלען האבן גיטריפט שוויים פאר גאט וואס איז אנטפלעקט
גיווארן אויף דעם בארג סיני פר דעם גאט פון ישראל: (י) גשם אז זייא זיינן גיקומן
קיין ארץ ישראל האסטו זיי גיגעבן רעגן דיין ארב ארץ ישראל אז זיא איז גיווען
דארשטיג צו רעגן האסטו זיא אן גיברייט מיט פיל רעגן: (יא) חיתך דיינע אין
גזאמילטע יודין זיינן גיזעסין אין דעם לאנד דו האסט אנגיברייט מחמת דיין גוטסקייט
דער אָרעמער זאל זיין זאט, דו גאט: (יב) אדני גאט וועט היינט אויך בשטעטיגן
ווארט וואס די נביאים האבן גיזאגט אויף ישראל: (יג) מלכי אז דם חיל פון גוג גיין
פר וואגילט ווערן פון ארץ ישראל אונ דיא וואס פון אייביג האבן דארט גיוואוינט
וועלן צווישן זיך טיילן רויב: (יד) אם ווען אויך איר זייט ביז יעצט גילעגן ווי אפערן
אויבין איר וועט אבער לעתיד לבא שיין זיין וויא דיא פליגיל פון אטויב וואס ליגט
באדעקט מיט זילבער אונ אירע פליגיל מיט גרין גאלד: (טו) בפרש אז גאט וט אפ
שיידן די כשדים פון ארץ ישראל אין דעם לאנד וועלן נייס ווערן וויא שניי דיא
וואס זיינן גיזעסן אין דער פינסטער: (טז) הר דער בארג פון גאט וואס דם בית איז
גישטאנן אויף אים שפייזט מיט זיין זכות ווי דער בארג בשן מיט זיין נח׳ דער
קלייניער בארג איז גרעסר פון בארג בשן: (יז) למה וואס טוט איר שפרינגן די ברים

רִכְבּוֹתַיִם אַלְפֵי שִׁנְאָן אֲדֹנָי בָם סִינַי בַּקֹּדֶשׁ׃ יט עָלִיתָ
לַמָּרוֹם שָׁבִיתָ שֶּׁבִי לָקַחְתָּ מַתָּנוֹת בָּאָדָם וְאַף
סוֹרְרִים לִשְׁכֹּן יָהּ אֱלֹהִים׃ כ בָּרוּךְ אֲדֹנָי יוֹם יוֹם יַעֲמָס
לָנוּ הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ סֶלָה׃ כא הָאֵל לָנוּ אֵל לְמוֹשָׁעוֹת
וְלֵיהוִה אֲדֹנָי לַמָּוֶת תּוֹצָאוֹת׃ כב אַךְ אֱלֹהִים יִמְחַץ
רֹאשׁ אֹיְבָיו קָדְקֹד שֵׂעָר מִתְהַלֵּךְ בַּאֲשָׁמָיו׃
כג אָמַר אֲדֹנָי מִבָּשָׁן אָשִׁיב אָשִׁיב מִמְּצֻלוֹת יָם׃
כד לְמַעַן תִּמְחַץ רַגְלְךָ בְּדָם לְשׁוֹן כְּלָבֶיךָ מֵאֹיְבִים
מִנֵּהוּ׃ כה רָאוּ הֲלִיכוֹתֶיךָ אֱלֹהִים הֲלִיכוֹת אֵלִי
מַלְכִּי בַקֹּדֶשׁ׃ כו קִדְּמוּ שָׁרִים אַחַר נֹגְנִים בְּתוֹךְ
עֲלָמוֹת תּוֹפֵפוֹת׃ כז בְּמַקְהֵלוֹת בָּרְכוּ אֱלֹהִים
אֲדֹנָי מִמְּקוֹר יִשְׂרָאֵל׃ כח שָׁם בִּנְיָמִן צָעִיר רֹדֵם
שָׂרֵי יְהוּדָה רִגְמָתָם שָׂרֵי זְבֻלוּן שָׂרֵי נַפְתָּלִי׃ כט צִוָּה

פון די כַּשְׂדִּים דֶר בַּארג. אִיז דָאךְ וָואס גָאט הָאט גִילוּסְט צוּ זִיצִין אוֹיף אִים אוּנ גָאט
וֶועט אוֹיף אִים אֵייבִּיג רוּעֶן: (יח) רכב די מַלְאָכִים וָואס זַיינֶען בַּיי גָאטְס מֶרְכָּבָה זַיינֶען
צְוַוייא מָאל צֶעהֶן טוֹיזִינְט מַלְאָכִים גָאט מִיט דִיא מַלְאָכִים הָאט אַרָאפּ גִינִידֶערְט
אוֹיף דֶעם הֵיילִיגְן בַּארְג סִינַי: (יט) עלית פוּן דֶעסְט וֶועגְן הָאסְטוּ דִיךְ מֹשֶׁה גִישְׁטַארְקְט
מְקַבֵּל צוּ זַיין דִי תּוֹרָה אוּנ הָאסְט זיא גִיפַאנְגֶן פוּן דִי מַלְאָכִים אוּנ הָאסְט זִיא גִינוּמֶן
אַמַתָּנָה פַר מֶענְשְׁן. וֶוען אוֹיךְ זַייא הָאבִּין אָפּ גִיקֶערְט פוּן גָאטְס וֶועג הָאט עֶר זַייא
גִיהֵייסְן בּוֹיעֶן דֶעם מִשְׁכָּן גָאט זָאל דָארְטְן רוּעֶן: (כ) ברוך גִילוֹיבְּט אִיז גָאט וָואס אַלֶע
טָאג לָאדֶעט עֶר אוּנְז אָן מִיט גוּטְס עֶר אִיז דֶער גָאט וָואס הֶעלְפְט אוּנְז תָּמִיד:
(כא) האל גָאט אִיז צוּ אוּנְז אַגָאט צוּ הֶעלְפִין אוּנְז. צוּ גָאט אִיז פַר הַאנְדִין פִיל רֶעטוּנְג
פוּן טוֹיט: (כב) אך גָאט טוֹיט אָבֶּער וואוּנְדִין דֶעם קָאפּ פוּן זַיינֶע פַיינְט דֶעם בַּוַואקְסֶענֶם
קָאפּ דֶער וָואס גֵייט מִיט זַיינֶע עֲבֵרוֹת אוּנ טוּט נִיט תְּשׁוּבָה: (כג) אמר גָאט הָאט צוּ
גִיזָאגְט אַז עֶר וֶועט אוּנְז אוּמְקֶערְן צוּ זִיךְ אוּנ וֶועט אוּנְז אוּמְקֶערְן פוּן דֶעם טִיפְן יַם:
(כד) למען דַיינֶע פִיס וֶועלְן זַיין אַיין גִישְׁמִירְט אִין דֶעם בְּלוּט פוּן דִי כַּשְׂדִּים. דֶער צוּנְג
פוּן דַיינֶע הִינְט. פוּן דִיא פַיינְט דָאס וֶועט זַיין זַיין שְׁפַּייז: (כה) ראו אַז זֵיי הָאבִּן גִיזֶעהְן
דַיין גַאנְג. אִין יַם גָאט דִי גַאנְגֶן פוּן גָאט מַיין קֶענִיג. מִיט זַיין הֵיילִיקַייט: (כו) קדמו הָאבִּן
נִיפֶעדֶערְט דִי זִינְגֶער נָאךְ דֶעם הָאבִּן זֵיי גִישְׁפִּילְט אוֹיף דִי כְּלֵי זֶמֶר צְווִישֶׁען דִי יוּנְג
פְרוֹיעֶן מִרְיָם אוּנ אִירֶע חֲבֵרוֹת וָואס זַיינֶען אַרוֹיס מִיט פּוֹיקֶן: (כז) במקהלות אִין פַאר
זַאמְלוּנְג הָאבִּן זֵיי גִילוֹיבְּט גָאט. גָאט הָאבִּן גִילוֹיבְּט אַלֶע וָואס זַיינֶען אַרוֹיס גִיקוּמֶן
פוּן יִדִין: (כח) שם דָארְטְן בִּנְיָמִין דֶר יוּנְגְסְטֶער פוּן דִי שְׁבָטִים הָאט זוֹכֶה גִיוֶועזְן עֶס זָאל
אַרוֹיס קוּמֶן פוּן אִים שָׁאוּל הַמֶּלֶךְ. דִי הֶערִין פוּן יְהוּדָה הָאבִּן אִיבֶּר אַיילְט דִי אַנְדֶרֶע

אֱלֹהֶיךָ עֻזֶּךָ עוּזָּה אֱלֹהִים זוּ פָּעַלְתָּ לָּנוּ: ל מֵהֵיכָלֶךָ
עַל יְרוּשָׁלָםִ לְךָ יוֹבִילוּ מְלָכִים שָׁי: לא גְּעַר חַיַּת
קָנֶה עֲדַת אַבִּירִים בְּעֶגְלֵי עַמִּים מִתְרַפֵּס בְּרַצֵּי
כָסֶף בִּזַּר עַמִּים קְרָבוֹת יֶחְפָּצוּ: לב יֶאֱתָיוּ חַשְׁמַנִּים
מִנִּי מִצְרָיִם כּוּשׁ תָּרִיץ יָדָיו לֵאלֹהִים: לג מַמְלְכוֹת
הָאָרֶץ שִׁירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ אֲדֹנָי סֶלָה: לד לָרֹכֵב
בִּשְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם הֵן יִתֵּן בְּקוֹלוֹ קוֹל עֹז: לה תְּנוּ
עֹז לֵאלֹהִים עַל יִשְׂרָאֵל גַּאֲוָתוֹ וְעֻזּוֹ בַּשְּׁחָקִים:
לו נוֹרָא אֱלֹהִים מִמִּקְדָּשֶׁיךָ אֵל יִשְׂרָאֵל הוּא נֹתֵן עֹז
וְתַעֲצֻמוֹת לָעָם בָּרוּךְ אֱלֹהִים:

דער מזמור איז געזאגט אויף דיא צייט פון קבוץ גליות:

יום יג סט א לַמְנַצֵּחַ עַל שׁוֹשַׁנִּים לְדָוִד: ב הוֹשִׁיעֵנִי
אֱלֹהִים כִּי בָאוּ מַיִם עַד נָפֶשׁ: ג טָבַעְתִּי
בִּיוֵן מְצוּלָה וְאֵין מָעֳמָד בָּאתִי בְמַעֲמַקֵּי מַיִם
וְשִׁבֹּלֶת שְׁטָפָתְנִי: ד יָגַעְתִּי בְקָרְאִי נִחַר גְּרוֹנִי כָּלוּ
עֵינַי מְיַחֵל לֵאלֹהָי: ה רַבּוּ מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשִׁי שֹׂנְאַי

שבטים: (כט) צוה גאט האט גישאפט דיין שטארקייט דיזע שטארקייט גאט האסטו אונז גיווערקט: (ל) מהיכלך פון דיין היכל טוט דיין כבוד שיינען אויף ירושלים צו דיר וועלן מלכים ברייגען מתנות: (לא) גער אז גאט וועט אן שרייען אויף גוג דאס בייזע טהיר מיט זיין שטארק פאר זאמלונג וואס באפאלט רוהיגע פעלקער ער לאזט זיך נאר בווילגן מיט פיל געלט אונ פר שפרייט פעלקר אונ באגערט נאר מלחמה האלטן: (לב) יאתיו דאמאלס וועלן קומען גרויסע הערן פון מצרים מיט אמתנה צו גאט מתנת שמחה. כוש וועט מאכן לויפן די הענט מיט אמתנה צו גאט: (לג) ממלכות איר מלכים פון דר וועלט זינגט צו גאט. לויבט גאט שטענדיג: (לד) לרוכב צו גאט וואס רועט אין די הימלן וואס ער האט פון לאנג באשאפן ער גיט אשטארק קול צו דער שרעקן דיא וועלט: (לה) תנו גיט איר דם שטארקייט צו גאט פון וועגין ישראל האט ער גימאכט אן זעהן זיין גרויסקייט אונ זיין מאכט איז אין הימעל: (לו) נורא גאטס פארכט קומט אויף דיא מענטשין פון כבוד וואס רועט אין בהמ"ק ער איז דם שטארקייט פון דיא יודין ער גיט שטענדיג שטארקייט צו זיין פאלק גילויבט איז גאט:

סט (א) למנצח וגו': (ב) הושיעני העלף מיר גאט ווארום די וואסער זיינן גיקומן ביז אין האלז: (ג) טבעתי איך בין ווארן דר טרונקן אין דעם טיפן ליים עס איז ניטא קיין ארט איך זאל בלייבן שטיין איך בין גיקומן אין דיא טיפע וואסער אונ דר שטראם

חִנָּם עָצְמוּ מַצְמִיתַי אֹיְבַי שֶׁקֶר אֲשֶׁר לֹא גָזַלְתִּי
אָז אָשִׁיב: ו אֱלֹהִים אַתָּה יָדַעְתָּ לְאִוַּלְתִּי וְאַשְׁמוֹתַי
מִמְּךָ לֹא נִכְחָדוּ: ז אַל יֵבֹשׁוּ בִי קֹוֶיךָ אֲדֹנָי יֱהֹוִה
צְבָאוֹת אַל יִכָּלְמוּ בִי מְבַקְשֶׁיךָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
ח כִּי עָלֶיךָ נָשָׂאתִי חֶרְפָּה כִּסְּתָה כְלִמָּה פָנָי: ט מוּזָר
הָיִיתִי לְאֶחָי וְנָכְרִי לִבְנֵי אִמִּי: י כִּי קִנְאַת בֵּיתְךָ
אֲכָלָתְנִי וְחֶרְפּוֹת חוֹרְפֶיךָ נָפְלוּ עָלָי: יא וָאֶבְכֶּה
בַצּוֹם נַפְשִׁי וַתְּהִי לַחֲרָפוֹת לִי: יב וָאֶתְּנָה לְבוּשִׁי
שָׂק וָאֱהִי לָהֶם לְמָשָׁל: יג יָשִׂיחוּ בִי יֹשְׁבֵי שָׁעַר
וּנְגִינוֹת שׁוֹתֵי שֵׁכָר: יד וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן
אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: טו הַצִּילֵנִי
מִטִּיט וְאַל אֶטְבָּעָה אִנָּצְלָה מִשֹּׂנְאַי וּמִמַּעֲמַקֵּי
מָיִם: טז אַל תִּשְׁטְפֵנִי שִׁבֹּלֶת מַיִם וְאַל תִּבְלָעֵנִי
מְצוּלָה וְאַל תֶּאְטַר עָלַי בְּאֵר פִּיהָ: יז עֲנֵנִי יְיָ כִּי טוֹב

האט מיך פאר פלייצט: (ד) יגעתי איך בין וואָרן מיד וואס איך רוף דיך שטענדיג עס
איז וואָרן טרוקן מיין קעהלע מיינע אויגן זיינען פר לענד האפענדיג צו גאט: (ה) רבו מער
פון די האר פון מיין קאפ זיינען מיינע אומזיסטע פיינד. מיינע פר שניידער האבן
זיך גישטארקט מיינע פאלשע פיינד. וואס איך האב ניט גיגזלת זאל איך דאס אום
קערן: (ו) אלהים גאט דו ווייסט דאך וואויל מיינע נארישקייט אונ מיינע עבירות זיינען
פון דיר ניט פר מיטן: (ז) אל זאלן ניט פאר שעמט ווערן דורך מיר די וואס האפין צו
דיר גאט איבר אלע הערשאפט. זאלן ניט פאר שעמט ווערן דורך מיר דיא וואס
בגערין דיך גאט פון ישראל: (ח) כי דען פון דיינט וועגין האב איך גיליטין שאנד.
עס האט בדעקט שאנד מיין פנים: (ט) מוזר פרעמד בין איך גיוואָרן צו מיינע ברידר
אונ פרעמד צו מיינע מוטערס קינדר: (י) כי דען דם פערדרוס פון דיין בהמ״ק האט
מיך פערצערט אונ דם שאנד פון דיינע לעסטערער פאלט אלץ אויף מיר: (יא) ואבכה
אז איך וויין אין דעם טאג אז איך פאסט איז דם צו מיר אשאנד גיוואָרן: (יב) ואתנה
אונ אז איך טוא אן איין זאק אויף מיר וועגן תשובה בין איך צו זייא גיוואָרן איין
שפריכוואָרט: (יג) ישיחו די וואס זיצין אין דיא גיריכטין ריידין פון מיר אונ דיא וואס
טרינקן וויין זינגן אונ שפעטן אויס מיר: (יד) ואני אבער איך טוא דיך גאט בעטין עס
זאל זיין אבוויליגטע צייט גאט מיט דיין פיל גינאד זאלסטו מיר ענטפערן מיט אוואָרע
הילף: (טו) הצילני רעטע מיך פון צרות וואס איז גלייך צו ליים איך זאל ניט פערזינקן.
איך זאל נצול ווערן פון מיינע פיינט אונ פון טיפע וואסר: (טז) אל עס זאל מיך ניט פר
פלייצין

חַסְדֶּךָ כְּרֹב רַחֲמֶיךָ פְּנֵה אֵלָי: יח וְאַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ
מֵעַבְדֶּךָ כִּי צַר לִי מַהֵר עֲנֵנִי: יט קָרְבָה אֶל נַפְשִׁי
גְאָלָהּ לְמַעַן אֹיְבַי פְּדֵנִי: כ אַתָּה יָדַעְתָּ חֶרְפָּתִי
וּבָשְׁתִּי וּכְלִמָּתִי נֶגְדְּךָ כָּל צוֹרְרָי: כא חֶרְפָּה שָׁבְרָה
לִבִּי וָאָנוּשָׁה וָאֲקַוֶּה לָנוּד וָאַיִן וְלַמְנַחֲמִים וְלֹא
מָצָאתִי: כב וַיִּתְּנוּ בְּבָרוּתִי רֹאשׁ וְלִצְמָאִי יַשְׁקוּנִי
חֹמֶץ: כג יְהִי שֻׁלְחָנָם לִפְנֵיהֶם לְפָח וְלִשְׁלוֹמִים
לְמוֹקֵשׁ: כד תֶּחְשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם מֵרְאוֹת וּמָתְנֵיהֶם
תָּמִיד הַמְעַד: כה שְׁפָךְ עֲלֵיהֶם זַעְמֶךָ וַחֲרוֹן אַפְּךָ
יַשִּׂיגֵם: כו תְּהִי טִירָתָם נְשַׁמָּה בְּאָהֳלֵיהֶם אַל יְהִי
יֹשֵׁב: כז כִּי אַתָּה אֲשֶׁר הִכִּיתָ רָדָפוּ וְאֶל מַכְאוֹב
חֲלָלֶיךָ יְסַפֵּרוּ: כח תְּנָה עָוֹן עַל עֲוֹנָם וְאַל יָבֹאוּ
בְּצִדְקָתֶךָ: כט יִמָּחוּ מִסֵּפֶר חַיִּים וְעִם צַדִּיקִים אַל
יִכָּתֵבוּ: ל וַאֲנִי עָנִי וְכוֹאֵב יְשׁוּעָתְךָ אֱלֹהִים תְּשַׂגְּבֵנִי:

פלייצן דר שטראם וואסער אונ ניט איין שלינגן די טיפע וואסער אונ לאז ניט דיא
גרוב פר שליסן אויף מיר איר מויל: (יז) ענני ענטפר מיר גאט ווארום דיין חסד איז
גוט ווי דיין גרויס רחמנות קער דיך צו מיר: (יח) ואל זאלסט ניט פר בארגן דיין פנים
פון דיין קנעכט עס איז מיר אייגג בעט איך דיך זאלסט מיר גיך ענטפערן: (יט) קרבה
גינעהן צו מיין לייב אונ לייז זיא אויס. פון וועגן מיינע פיינט לייז מיך אויס: (כ) אתה
דו ווייסט מיין לעסטערונג אונ שאנד דו זעהסט אלע מיינע בליידיגער: (כא) חרפה
די שאנד האט צו בראכין מיין הארץ אונ בין מחמת דעם גיפערליך גיווארן איך
האב גיהאפט עס זאל קומן טרייסטער האב איך זיי ניט גיפונען: (כב) ויתנו זיי האבן
גטאן אין מיין עסין גיפט אונ אז איך בין גיוועזן דארשטיג האבן זייא מיך גימאכט
טרינקן עסיג: (כג) יהי זייער טיש פר זיי זאל זיין צו איין נעץ אונ וואס זייא האפן
אויף שלום זאל זיין אשטרויכלונג: (כד) תחשכנה זייערע אויגין זאלן פאר פינצטערט
ווערן זאלן ניט קענן זעהן אונ זייערע לענדן זאלן שטענדיג אויס גיגליטשט ווערן:
(כה) שפך גיס אויף זיי דיין צארן אונ דיין גרים צארן זאל זייא גרייכין: (כו) תהי זייערע
פאלאצין זאלן זיין וויסט אין זייערע גיצעלטן זאל קיינער ניט זיצן: (כז) כי דעם וואס
דוא גאט האסט גישלאגן האבן זיי אויך נאך גיאגט אונ צום ווייטאג פון דיינע דער
שלאגינע טוען זייא דער ציילן: (כח) תנה בעט איך דיך גאט דו זאלסט זיי שטראפן
אויף זייערע זינד אונ זאלן ניט קומן דר צו אז דו זאלסט מיט זיי טאן צדקה: (כט) ימחו
אויב זיי זיינן פר שריבן גיווארן אין ספר פון לעבן זאלן זיי אויס גימעקט ווערן אונ

חדש

לא אֲהַלְלָה שֵׁם אֱלֹהִים בְּשִׁיר וַאֲגַדְּלֶנּוּ בְתוֹדָה׃
לב וְתִיטַב לַיְיָ מִשּׁוֹר פָּר מַקְרִן מַפְרִיס׃ לג רָאוּ עֲנָוִים
יִשְׂמָחוּ דֹּרְשֵׁי אֱלֹהִים וִיחִי לְבַבְכֶם׃ לד כִּי שֹׁמֵעַ
אֶל אֶבְיוֹנִים יְיָ וְאֶת אֲסִירָיו לֹא בָזָה׃ לה יְהַלְלוּהוּ
שָׁמַיִם וָאָרֶץ יַמִּים וְכָל רֹמֵשׂ בָּם׃ לו כִּי אֱלֹהִים
יוֹשִׁיעַ צִיּוֹן וְיִבְנֶה עָרֵי יְהוּדָה וְיָשְׁבוּ שָׁם וִירֵשׁוּהָ׃
לז וְזֶרַע עֲבָדָיו יִנְחָלוּהָ וְאֹהֲבֵי שְׁמוֹ יִשְׁכְּנוּ בָהּ׃

דעם מזמור אונ דעם צווייטן מזמור האט דוד גיזאגט בשעת ער איז אנטלאפן פון זיין זון אבשלום׃

ע א לַמְנַצֵּחַ לְדָוִד לְהַזְכִּיר׃ ב אֱלֹהִים לְהַצִּילֵנִי יְיָ
לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה׃ ג יֵבֹשׁוּ וְיַחְפְּרוּ מְבַקְשֵׁי נַפְשִׁי
יִסֹּגוּ אָחוֹר וְיִכָּלְמוּ חֲפֵצֵי רָעָתִי׃ ד יָשׁוּבוּ עַל עֵקֶב
בָּשְׁתָּם הָאֹמְרִים הֶאָח הֶאָח׃ ה יָשִׂישׂוּ וְיִשְׂמְחוּ בְּךָ
כָּל מְבַקְשֶׁיךָ וְיֹאמְרוּ תָמִיד יִגְדַּל אֱלֹהִים אֹהֲבֵי
יְשׁוּעָתֶךָ׃ ו וַאֲנִי עָנִי וְאֶבְיוֹן אֱלֹהִים חוּשָׁה לִּי עֶזְרִי
וּמְפַלְטִי אַתָּה יְיָ אַל תְּאַחַר׃

ווען ניט זאלן זיי ניט פאר שריבן ווערן׃ (ל) ואני איך בין ארעם אונ גיוויטאגט בעט
איך גאט דיין הילף זאל מיך שטארקן׃ (לא) אהללה איך לויב גאטס נאמן מיט גיזאנג
איך גרייס אים מיט לויבונג׃ (לב) ותיטב אונ מיין לויב וועט בגיטיגט זיין צו גאט מער
איידר אקרבן פון איין אקס וואס ער האט גרויסע הערנער אונ קלאען׃ (לג) ראו אז
די דעמוטיגע וועלן זעהן וועלן זיי זיך פרייען אונ איר גאטס פארשטער זעהט וויא
גאט האט מיר גיהאלפן וועט אייער הארץ לעבעדיג ווערן׃ (לד) כי ווארום גאט טוט
הערן צו די תפלה פון אביונים אונ זיינע גבונדענע האט ער ניט פר שעמט׃ (לה) יהללוהו
עס וועלן אים לויבן הימיל אונ ערד דיא אלע ימים אונ אלע ווידמונג וואס אין זיי איז׃
(לו) כי אז גאט וועט העלפן די שטאט ציון אונ וועט בויען די שטעט פון יהודה וועלן זיי
דארט זיצן אונ וועלן ירשענן׃ (לז) וזרע אונ די קינדר פון זיינע קנעכט דיא אבות וועלן
דאס ארבין אונ דיא וואס האבין ליב זיין נאמען וועלין רוען אין איר׃
ע (א) למנצח לדוד להזכיר׃ (ב) אלהים גאט צו רעטין מיך, גאט צו מיין הילף בעט איך
דיך זאלסטו איילן׃ (ג) יבשו זאלן פר שעמט ווערן די וואס בגערן מיין לעבין אונ
זאלן זיך פר קערן אהינטער אונ זאלן פר שעמט ווערן די וואס בגערן מיין שלעכטס׃
(ד) ישובו זיי זאלן זיך אומקערן מיט בושה ווייל זייא האבין מיך מביש גיוועזן וואס
זייא פלעגן זאגן אפרייד איז צו אונז׃ (ה) ישישו זיי וועלין זיך פרייען מיט דיין הילף
אלע וואס בגערין דיך זיי וועלין זאגן שטענדיג גאט זאל גיאכפערט ווערן די וואס
האבן ליב דיין הילף׃ (ו) ואני אונ איך בין אונטער טעניג וויא איין עני ואביון, גאט
זאלסט

עא א בְּךָ יְיָ חָסִיתִי אַל אֵבוֹשָׁה לְעוֹלָם: ב בְּצִדְקָתְךָ
תַּצִּילֵנִי וּתְפַלְּטֵנִי הַטֵּה אֵלַי אָזְנְךָ וְהוֹשִׁיעֵנִי:
ג הֱיֵה לִי לְצוּר מָעוֹן לָבוֹא תָּמִיד צִוִּיתָ לְהוֹשִׁיעֵנִי
כִּי סַלְעִי וּמְצוּדָתִי אָתָּה: ד אֱלֹהַי פַּלְּטֵנִי מִיַּד רָשָׁע
מִכַּף מְעַוֵּל וְחוֹמֵץ: ה כִּי אַתָּה תִקְוָתִי אֲדֹנָי יֱהֹוִה
מִבְטַחִי מִנְּעוּרָי: ו עָלֶיךָ נִסְמַכְתִּי מִבֶּטֶן מִמְּעֵי אִמִּי
אַתָּה גוֹזִי בְּךָ תְהִלָּתִי תָמִיד: ז כְּמוֹפֵת הָיִיתִי
לְרַבִּים וְאַתָּה מַחֲסִי עֹז: ח יִמָּלֵא פִי תְּהִלָּתֶךָ כָּל
הַיּוֹם תִּפְאַרְתֶּךָ: ט אַל תַּשְׁלִיכֵנִי לְעֵת זִקְנָה
כִּכְלוֹת כֹּחִי אַל תַּעַזְבֵנִי: י כִּי אָמְרוּ אוֹיְבַי לִי וְשֹׁמְרֵי
נַפְשִׁי נוֹעֲצוּ יַחְדָּו: יא לֵאמֹר אֱלֹהִים עֲזָבוֹ רִדְפוּ
וְתִפְשׂוּהוּ כִּי אֵין מַצִּיל: יב אֱלֹהִים אַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי
אֱלֹהַי לְעֶזְרָתִי חוּשָׁה: יג יֵבֹשׁוּ יִכְלוּ שֹׂטְנֵי נַפְשִׁי
יַעֲטוּ חֶרְפָּה וּכְלִמָּה מְבַקְשֵׁי רָעָתִי: יד וַאֲנִי תָּמִיד

זאלסט איילן צו העלפן מיר דוא ביסט מיין רעטער גאט בעט איך דיך היינט אויך
זאלסט ניט זאמען צו העלפן מיר :

עא (א) בך אין דיר גאט באשיץ איך מיך איך זאל ניט פאר שעמט ווערן אייביג:
(ב) בצדקתך מיט דיין גירעכטיקייט זאלסטו מיך רעטען נייג דיין אויער צוא הער
מיין תפלה אונ העלף מיר : (ג) היה זאלסט מיר זיין איין פעלזין וואס מען קאן זיך
דארטן בהאלטן שטענדיג דו האסט פיל מאל גישאפט מיר צו העלפן ווארום דוא
ביסט שטענדיג מיין פעסטונג : (ד) אלהי מיין גאט מאך מיך אנטרינן פון דעם רשע
פון האנד פון דעם גזלן : (ה) כי ווארום צו דיר האף איך דוא גאט ביסט מיין פאר
זיכערער פון מיין יוגינט אן : (ו) עליך אויף דיר בין איך פר זיכערט פון מיין מוטערס
בויך פון מיין מוטערס גידערים האסטו מיך אויס גיצויגין דרום איז שטענדיג מיין
לויב צו דיר : (ז) כמופת ווען אויך מיינע צרות זיינען גיוועןאוואונדר צו לייטן ביסטו
פארט גיוועןמיין שטארקער בשיצר : (ח) ימלא מיין מויל איז פול מיט דיין לויב.
אגאנצן טאג מיט דיין שיינקייט : (ט) אל דוא זאלסט מיך ניט אוועק ווארפן צו דער
צייט פון מיין עלטער . אז מיין כח איז פר לענט זאלסטו מיך ניט פאר לאזן : (י) כי
ווארום מיינע פיינד זאגן אויף מיר אונ די וואס היטן מיין לייב האבן זיך באנאנד
בארעטן . (יא) לאמר זיי זאגן גאט האט אים פר לאזן . יאגט אים נאך אונ גרייפט אים
קיינער וועט אים ניט רעטן : (יב) אלהים גאט זאלסט דיך ניט דר ווייטערן פון מיר . מיין
גאט צו מיין הילף זאלסטו איילן : (יג) יבשו זיי וועלן פר שעמט אונ פאר לענט ווערן
ריא

אֲהַלֵּל וְהוֹסַפְתִּי עַל כָּל תְּהִלָּתֶךָ׃ טו פִּי יְסַפֵּר
צִדְקָתֶךָ כָּל הַיּוֹם תְּשׁוּעָתֶךָ כִּי לֹא יָדַעְתִּי סְפֹרוֹת׃
טז אָבוֹא בִּגְבֻרוֹת אֲדֹנָי יֱהֹוִה אַזְכִּיר צִדְקָתְךָ
לְבַדֶּךָ׃ יז אֱלֹהִים לִמַּדְתַּנִי מִנְּעוּרָי וְעַד הֵנָּה אַגִּיד
נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ יח וְגַם עַד זִקְנָה וְשֵׂיבָה אֱלֹהִים אַל
תַּעַזְבֵנִי עַד אַגִּיד זְרוֹעֲךָ לְדוֹר לְכָל יָבוֹא גְּבוּרָתֶךָ׃
יט וְצִדְקָתְךָ אֱלֹהִים עַד מָרוֹם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ גְדֹלוֹת
אֱלֹהִים מִי כָמוֹךָ׃ כ אֲשֶׁר הִרְאִיתַנִי צָרוֹת רַבּוֹת
וְרָעוֹת תָּשׁוּב תְּחַיֵּינִי וּמִתְּהוֹמוֹת הָאָרֶץ תָּשׁוּב
תַּעֲלֵנִי׃ כא תֶּרֶב גְּדֻלָּתִי וְתִסֹּב תְּנַחֲמֵנִי׃ כב גַּם אֲנִי
אוֹדְךָ בִכְלִי נֶבֶל אֲמִתְּךָ אֱלֹהָי אֲזַמְּרָה לְךָ בְכִנּוֹר
קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ כג תְּרַנֵּנָּה שְׂפָתַי כִּי אֲזַמְּרָה לָּךְ
וְנַפְשִׁי אֲשֶׁר פָּדִיתָ׃ כד גַּם לְשׁוֹנִי כָּל הַיּוֹם תֶּהְגֶּה
צִדְקָתֶךָ כִּי בֹשׁוּ כִּי חָפְרוּ מְבַקְשֵׁי רָעָתִי׃

די וואס האבן אשנאה אויף מיר . זיי וועלן באדעקט ווערן מיט שאנד די וואס בגערן מיין בייז : (יד) ואני אונ איך טוא שטענדיג האפין צו גאט אונ טוא מערין לויב אויף אלע לויבונג : (טו) פי מיין מויל טוט דער ציילין דיין גירעכטיקייט אגאנצין טאג דיין הילף וואר֗ום איך ווייס ניט קיין צאל וויפיל מאל דו האסט מיר גיהאלפין : (טז) אבוא איך קום נאר מיט דער הילף פון גאטס גבורה דרום טוא איך דער ציילין נאר דיין גירעכטיקייט : (יז) אלהים גאט דו האסט מיר גיגעבן פר שטאנד פון יוגינט אונ ביז יעצט טוא איך דער ציילין דיינע וואונדר : (יח) וגם אונ ביז מיין עלטער זאלסטו מיך ניט פר לאזן איך זאל קאנן דר ציילן דיין גבורה צו דעם דור, צו אלע דורות וואס וועלן קומן דיינע גבורות : (יט) וצדקתך אונ דיין גירעכטיקייט גאט איז גרויס ביז אין דעם הימיל וואס דו האסט גיטאן גרויסע זאכן . גאט ווער איז נאך אזו וויא דוא ביסט : (כ) אשר דוא האסט דאך מיר גיוויזן פיל צרות אונ דוא וועסט מיך ווידער לעבעדיג מאכין אונ פון טיפעניש דר ערד וועסטו מיר ווידער אויף ברייגגן : (כא) תרב דו זאלסט מערן מיין גדולה אונ זאלסט מיך ווידער טרייסטין : (כב) גם אויך איך וועל מערן צו לויבין דיך מיט אפידיל דיין ווארהייט מיין גאט איך וועל צו דיר שפילן מיט אפידל הייליגער פון ישראל : (כג) תרננה מיינע לעפצן וועלן זינגן איך וועל זינגן צו דיר אונ מיין נשמה וואס דוא האסט אויס גילייזט וועט אויך זינגען : (כד) גם אונ מיין צונג וועט אגאנצין טאג ריידין דיין גירעכטיקייט . זייא וועלן פאר שעמט ווערן דיא וואס האבן באגערט בייז צו זעהן אין מיר :

דעם מזמור האט דוד געזאגט אויף זיין זון שלמה אין דעם טאג וואס ער האט געמאכט שלמה פאר א מלך:

יום יד עב א לִשְׁלֹמֹה אֱלֹהִים מִשְׁפָּטֶיךָ לְמֶלֶךְ תֵּן
וְצִדְקָתְךָ לְבֶן מֶלֶךְ: ב יָדִין עַמְּךָ בְצֶדֶק
וַעֲנִיֶּיךָ בְמִשְׁפָּט: ג יִשְׂאוּ הָרִים שָׁלוֹם לָעָם
וּגְבָעוֹת בִּצְדָקָה: ד יִשְׁפֹּט עֲנִיֵּי עָם יוֹשִׁיעַ לִבְנֵי
אֶבְיוֹן וִידַכֵּא עוֹשֵׁק: ה יִירָאוּךָ עִם שָׁמֶשׁ וְלִפְנֵי
יָרֵחַ דּוֹר דּוֹרִים: ו יֵרֵד כְּמָטָר עַל גֵּז כִּרְבִיבִים
זַרְזִיף אָרֶץ: ז יִפְרַח בְּיָמָיו צַדִּיק וְרֹב שָׁלוֹם עַד
בְּלִי יָרֵחַ: ח וְיֵרְדְּ מִיָּם עַד יָם וּמִנָּהָר עַד אַפְסֵי
אָרֶץ: ט לְפָנָיו יִכְרְעוּ צִיִּים וְאֹיְבָיו עָפָר יְלַחֵכוּ:
י מַלְכֵי תַרְשִׁישׁ וְאִיִּים מִנְחָה יָשִׁיבוּ מַלְכֵי שְׁבָא
וּסְבָא אֶשְׁכָּר יַקְרִיבוּ: יא וְיִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָל מְלָכִים
כָּל גּוֹיִם יַעַבְדוּהוּ: יב כִּי יַצִּיל אֶבְיוֹן מְשַׁוֵּעַ וְעָנִי
וְאֵין עֹזֵר לוֹ: יג יָחֹס עַל דַּל וְאֶבְיוֹן וְנַפְשׁוֹת אֶבְיוֹנִים
יוֹשִׁיעַ: יד מִתּוֹךְ וּמֵחָמָס יִגְאַל נַפְשָׁם וְיֵיקַר דָּמָם

עב (א) לשלמה. גאט די חכמה פון דיינע משפטים זאלסטו געבן צום מלך שלמה אונ דיין גירעכטיקייט זאלסטו געבן שלמה בן דוד: (ב) ידין ער זאל משפטן דיין פאלק מיט גירעכטיקייט אונ דיינע ארימע מיט ארעכטן משפט: (ג) ישאו דיא בערג וועלן טראגין פרייד צום פאלק אונ דיא קליינע בערג וועלין טראגן גירעכטיקייט: (ד) ישפוט ער זאל זיך אן נעמן פאר דיא ארימע לייט ער זאל העלפן דיא קינדער פון אביון אונ זאל דריקן דעם וואס וויל זייא רויבן: (ה) ייראוך אלע וועלן פר דיר מורא האבן אז דיא זון שיינט אונ אז דיא לבנה שיינט אויף אייביג: (ו) ירד דיינע שטראף רייד וועלן גיין ווי רעגין אויף אפגישארענע גראז. וויא רעגין טריפן אויף גיאקערטע ערד: (ז) יפרח אין זיינע צייטן וועלן די צדיקים בליען אונ פיל שלום לייננער וויא דיא לבנה וועט זיין אויף דר וועלט: (ח) וירד אונ זאל גיוועלטיגן פון דעם ים פון דרום ביז דעם ים פון צפון זייט פון דעם טייך וואס איז אין מזרח ביז די עקן פון דר וועלט: (ט) לפניו פר אים זאלן קניען די וואס קומען אויף שיפן אונ זיינע פיינד וועלין לעקן די ערד פר אים: (י) מלכי די מלכים פון תרשיש אונ אלע אינזלן וועלן אלע מאל שיקן מתנות. מלכים פון שבא אונ סבא וועלן ברייננן מתנות צום מלך שלמה: (יא) וישתחוו אלע מלכים וועלן זיך צו אים בוקין. אלע פעלקר וועלן אים דינען: (יב) כי ער וועט רעטן דעם אביון וואס טוט שרייען אונ דעם ארימאן וואס האט קיין העלפר: (יג) יחוס ער וועט זיך מרחם זיין אויף דעם ארימאן אונ די אביונים וועט ער העלפן: (יד) מתוך
פון

בְּעֵינָיו׃ טו וִיחִי וְיִתֶּן לוֹ מִזְּהַב שְׁבָא וְיִתְפַּלֵּל בַּעֲדוֹ
תָמִיד כָּל הַיּוֹם יְבָרְכֶנְהוּ׃ טז יְהִי פִסַּת בַּר בָּאָרֶץ
בְּרֹאשׁ הָרִים יִרְעַשׁ כַּלְּבָנוֹן פִּרְיוֹ וְיָצִיצוּ מֵעִיר
כְּעֵשֶׂב הָאָרֶץ׃ יז יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם לִפְנֵי שֶׁמֶשׁ יִנּוֹן
שְׁמוֹ וְיִתְבָּרְכוּ בוֹ כָּל גּוֹיִם יְאַשְּׁרוּהוּ׃ יח בָּרוּךְ יְיָ
אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ׃
יט וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כֹּל
הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן׃ כ כָּלּוּ תְפִלּוֹת דָּוִד בֶּן יִשָׁי׃

ספר שלישי ליום רביעי

דער מִזְמוֹר רֶעט וֶועגִן דֶעם וָואס דֶעם צַדִּיק גֵייט שְׁלֶעכְט בָּעוֹלָם הַזֶּה אוּנ דֶעם רָשָׁע גֵייט גוּט׃

עג א מִזְמוֹר לְאָסָף אַךְ טוֹב לְיִשְׂרָאֵל אֱלֹהִים לְבָרֵי
לֵבָב׃ ב וַאֲנִי כִּמְעַט נָטָיוּ רַגְלָי כְּאַיִן שֻׁפְּכוּ
אֲשֻׁרָי׃ ג כִּי קִנֵּאתִי בַּהוֹלְלִים שְׁלוֹם רְשָׁעִים
אֶרְאֶה׃ ד כִּי אֵין חַרְצֻבּוֹת לְמוֹתָם וּבָרִיא אוּלָם׃
ה בַּעֲמַל אֱנוֹשׁ אֵינֵמוֹ וְעִם אָדָם לֹא יְנֻגָּעוּ׃ ו לָכֵן

פון בְּרֶעכֶעגִ׳ש אונ פון גְזֵלָה וֶועט עֶר אוים לֵייזִין זֵייעֶר לֶעבִּן אונ זֵייעֶר בְּלוּט וֶועט
טַייעֶר זַיין אִין זַיינֶע אויגִן׃ (טו) ויחי אונ עֶר וֶועט לֶעבִּין אונ עֶר וֶועט אִים גֶעבִּין גָאלְד
פוּן שְׁבָא אונ עֶר וֶועט פַר אִים מִתְפַּלֵּל זַיין שְׁטֶענְדִיג. אַגַאנְצִין טָאג וֶועט עֶר אִים
בֶּענְטְשִׁין׃ (טז) יהי עֶס וֶועט זַיין פִּיל תְּבוּאָה אויף דֶר וֶועלְט אויף אַלֶע בֶּערְג דָס פְּרוּכְט
זָאל רוישִׁין וִויא בּוימֶער אִין וַואלְד אונ מֶענְטְשִׁין וֶועלִין זִיךְ מֶערִין אִין דִי שְׁטֶעט וִויא
גְרָאז פוּן דֶעם פֶעלְד׃ (יז) יהי זַיין נָאמֶען זָאל זַיין אויף אֵייבִּיג. כָּל זְמַן אַז דִיא זוּן
וֶועט זַיין אויף דֶער וֶועלְט וֶועט גִיוָועלְטִיגִן זַיין נָאמֶען אונ מֶען זָאל זִיךְ בֶּענְטְשִׁין מִיט
אִים. אַלֶע פֶעלְקֶר זָאלִן אִים לוֹיבִּין׃ (יח) ברוך גִילוֹיבְּט אִיז דֶר גָאט פוּן דִי יִשְׂרָאֵל וָואס
עֶר טוּט וואוּנְדֶער אַלֵיין׃ (יט) וברוך אונ גִילוֹיבְּט אִיז זַיין הֶערְלִיכֶער נָאמֶן אויף אֵייבִּיג
אונ זַיין כָּבוֹד זָאל דֶער פִילְט וֶוערִן דִי גַאנְצֶע וֶועלְט דָאס אִיז וַואר׃ (כ) כלו זֵיי הָאבִּן
זִיךְ אוים גִילָאזִין דִיא תְּפִלּוֹת פוּן דָּוִד בֶּן יִשַׁי׃

עג (א) מזמור. גָאט אִיז גוּט צוּ יִשְׂרָאֵל. גָאט אִיז גוּט צוּ דִי וָואס הָאבִּן קְלָארֶע הֶערְצֶר׃
(ב) ואני אונ אִיךְ אֵיידֶער אִיךְ הָאבּ דָאס דֶר קְלֶערְט זַיינֶען שִׁיר מַיינֶע פִּיס אַוֶועק
גִינֵייגְט גִיוָוארִן פוּן גָאטְס וֶועג. מַיינֶע טְרִיט זַיינֶען שִׁיר פַאר גָאסִן גִיוָוארִן פוּן גָאטְס
דִינְסְט׃ (ג) כי וַוייל אִיךְ הָאבּ מִיךְ מְקַנֵּא גִיוֶועזְן אִין דֶר הַצְלָחָה פוּן דִי נַארִן אונ אִיךְ
הָאבּ גִיזֶעהְן דֶעם שָׁלוֹם וָואס דִי רְשָׁעִים הָאבִּן׃ (ד) כי פַר זֵייעֶר שְׁטַארְבִּין הָאבִּן זֵיי
קֵיין יִסּוּרִים נִיט אונ זַיינֶען שְׁטַארְק וִויא אַמוֹיעֶר׃ (ה) בעמל אִין אוּנְגְלִיק פוּן מֶענְטְשִׁין
זיינען

עֲנָקַתְמוֹ גַאֲוָה יַעֲטָף שִׁית חָמָס לָמוֹ: ז יָצָא מֵחֵלֶב
עֵינֵמוֹ עָבְרוּ מַשְׂכִּיּוֹת לֵבָב: ח יָמִיקוּ וִידַבְּרוּ בְרָע
עֹשֶׁק מִמָּרוֹם יְדַבֵּרוּ: ט שַׁתּוּ בַשָּׁמַיִם פִּיהֶם
וּלְשׁוֹנָם תִּהֲלַךְ בָּאָרֶץ: י לָכֵן יָשׁוּב עַמּוֹ הֲלֹם וּמֵי
מָלֵא יִמָּצוּ לָמוֹ: יא וְאָמְרוּ אֵיכָה יָדַע אֵל וְיֵשׁ דֵּעָה
בְעֶלְיוֹן: יב הִנֵּה אֵלֶּה רְשָׁעִים וְשַׁלְוֵי עוֹלָם הִשְׂגּוּ
חָיִל: יג אַךְ רִיק זִכִּיתִי לְבָבִי וָאֶרְחַץ בְּנִקָּיוֹן כַּפָּי:
יד וָאֱהִי נָגוּעַ כָּל הַיּוֹם וְתוֹכַחְתִּי לַבְּקָרִים: טו אִם
אָמַרְתִּי אֲסַפְּרָה כְמוֹ הִנֵּה דוֹר בָּנֶיךָ בָגָדְתִּי:
טז וָאֲחַשְּׁבָה לָדַעַת זֹאת עָמָל הוּא בְעֵינָי: יז עַד
אָבוֹא אֶל מִקְדְּשֵׁי אֵל אָבִינָה לְאַחֲרִיתָם: יח אַךְ
בַּחֲלָקוֹת תָּשִׁית לָמוֹ הִפַּלְתָּם לְמַשּׁוּאוֹת: יט אֵיךְ
הָיוּ לְשַׁמָּה כְרָגַע סָפוּ תַמּוּ מִן בַּלָּהוֹת: כ כַּחֲלוֹם
מֵהָקִיץ אֲדֹנָי בָּעִיר צַלְמָם תִּבְזֶה: כא כִּי יִתְחַמֵּץ

זיינן זיי ניט אונ ווערן ניט גיפּלאגט מיט מענטשן: (ו) לכן דרום איז גיצירט זייער האלז
מיט גרויסקייט עס טוט זיי קליידן קליידר פון רויב: (ז) יצא וועגן פעטקייט גייען דיא
אויגן זייא ארויס פון פּנים עס גייט זיי איבר אלע זייערע ווינטשונגען: (ח) ימיקו זייא
צו רייבן מענטשן אונ ריידן נור פון שלעכטס פון רויב אונ ריידן אנטקעגן גאט:
(ט) שתו זייער גרויס מויל גרייכט ביז צום הימיל. זייער צונג בארעט די גאנצע וועלט:
(י) לכן דרום קערין זיך גאטס פאלק צו זייערע מעשים. דס פיל וואסער דס הייסט פיל
גליק זאלן זייא אויך אויס זייגין: (יא) ואמרו אונ זאגין וויים דען גאט דיא ווערק פון
מענטשן: (יב) הנה די דאזיגע זיינן דאך רשעים אונ פון דעסט וועגן זיינן זיי שטענדיג
בשלוה אונ אין עשירות: (יג) אך אומזיסט האב איך גילייטרט מיין הארץ פון עברות
אונ איך האב גיוואשין מיינע הענט ריין פון גזל: (יד) ואהי אונ איך ווער גיפּלאגט אלע
טאג אונ עס קומט אויף מיר אלע פריא מארגין יסורים: (טו) אם אויב איך וואלט דס
דר ציילט אזו וויא מען קאן טראכטן אויף גאטס ווערק וואלט דס גימאכט אז דער
פרומער דור דיינע קינדר זאלן פעלשין: (טז) ואחשבה אונ איך האב גיטראכט צו פאר
שטיין דיא מדה פון גאט ווייל דיא זאך איז גיוועזן אין מיינע אויגן אונרעכט: (יז) עד
איך האב די זאך ניט פר שטאנען ביז איך בין גיקומן אין גאטס בהמ״ק צו די כהנים
האב איך פר שטאנען דעם סוף פון דיא רשעים: (יח) אך נאר זייער גוטס איז פאר
זייער ביסיל גוטע מעשים דר נאך מוזן זייא אויס גיגליטשט ווערן אונ פאלין אין דר
פינסטערניש: (יט) איך וויא זיי ווערין אין איין רגע פר וויסט אונ ווערן צו גענצט פון

לְבָבִי וְכִלְיוֹתַי אֶשְׁתּוֹנָן: כב וַאֲנִי בַעַר וְלֹא אֵדָע
בְּהֵמוֹת הָיִיתִי עִמָּךְ: כג וַאֲנִי תָמִיד עִמָּךְ אָחַזְתָּ
בְּיַד יְמִינִי: כד בַּעֲצָתְךָ תַנְחֵנִי וְאַחַר כָּבוֹד תִּקָּחֵנִי:
כה מִי לִי בַשָּׁמָיִם וְעִמְּךָ לֹא חָפַצְתִּי בָאָרֶץ: כו כָּלָה
שְׁאֵרִי וּלְבָבִי צוּר לְבָבִי וְחֶלְקִי אֱלֹהִים לְעוֹלָם:
כז כִּי הִנֵּה רְחֵקֶיךָ יֹאבֵדוּ הִצְמַתָּה כָּל זוֹנֶה מִמֶּךָּ:
כח וַאֲנִי קִרֲבַת אֱלֹהִים לִי טוֹב שַׁתִּי בַּאדֹנָי
יֱהֹוִה מַחְסִי לְסַפֵּר כָּל מַלְאֲכוֹתֶיךָ:

אין דעם מזמור קלאגט דוד אויף דעם חורבן משכן שילה אונ אויף דעם חורבן פון ערשטין בית המקדש:

עד א מַשְׂכִּיל לְאָסָף לָמָה אֱלֹהִים זָנַחְתָּ לָנֶצַח
יֶעְשַׁן אַפְּךָ בְּצֹאן מַרְעִיתֶךָ: ב זְכֹר עֲדָתְךָ קָנִיתָ
קֶּדֶם גָּאַלְתָּ שֵׁבֶט נַחֲלָתֶךָ הַר צִיּוֹן זֶה שָׁכַנְתָּ בּוֹ:
ג הָרִימָה פְעָמֶיךָ לְמַשֻּׁאוֹת נֶצַח כָּל הֵרַע אוֹיֵב
בַּקֹּדֶשׁ: ד שָׁאֲגוּ צֹרְרֶיךָ בְּקֶרֶב מוֹעֲדֶךָ שָׂמוּ

צרות אונ שרעקין: (כ) כחלום וויא אחלום אז מען וואכט זיך אויף. גאט, אין שטאט פאר לייטן וועסטו זייער גישטאלט מבזה זיין: (כא) כי אז מיין הארץ איז נאך גיוועזן אין כעס אויף דר זאך אונ מיינע נירין האב איך גישארפט צו טראכטן: (כב) ואני אונ איך בין גיוועזן לער אונ האב ניט גיוואוסט דיין פירין דיא וועלט האב איך ניט פאר שטאנען וויא אבהמה: (כג) ואני אונ פון דעסט וועגן בין איך תמיד מיט דיר. גליך וויא דוא האלטסט אין מיין רעכטע האנד: (כד) בעצתך דוא פירסט מיך מיט דיין עצה אונ נאך אלעם וועסטו מיך נעמען צו גרוים כבוד: (כה) מי וועמען האב איך אין הימיל חוץ דיר אונ אויף דער וועלט וויל איך קיינעם ניט פר אגאט: (כו) כלה מיין לייב אונ מיין הארץ טוט גילוסטן צו גאט ער איז דאס פעסטיקייט פון מיין הארץ אונ גאט איז מיין טייל אויף אייביג: (כז) כי דיא אלע וואס זיינען נוייט פון דיר זיינען פאר לארין. האסט פאר שניטין דיא וואס האבין אפ גיקערט פון דיר: (כח) ואני אונ איך דאס גינעהנונג פון גאט איז פאר מיר גוט איך האב גיטאן אין גאט מיין בשיצונג צו דער ציילין אלע דיינע ווערק:

עד (א) משכיל. ווארום האסטו גאט פאר לאזין דיא יודין אזו לאנג. עס ברענט דיין צארן אין די שאף וואס דוא ווידעסט זייא: (ב) זכור גידיינק דיין גימיינדע וואס דו האסט גיקויפט פון לאנג ווען דוא האסט אויס גילייזט דיינע שבטים פון מצרים אונ האסט זייא גיבראכט צום בארג ציון וואס דוא האסט דארט גירועט: (ג) הרימה הייב אויף דיינע טריט צו מאכן פינסטער אויף אייביג אלע פיינט וואס האבין בייז גיטאן אין דיין בהמ״ק: (ד) שאגו דיינע בליידיגער האבן גישריען אין דיין בהמ״ק זייא האבן
גיזאנט

אוֹתֹתָם אֹתוֹת׃ ה יִוָּדַע כְּמֵבִיא לְמָעְלָה בִּסֲבָךְ
עֵץ קַרְדֻּמּוֹת׃ ו וְעַתָּה פִּתּוּחֶיהָ יָּחַד בְּכַשִּׁיל
וְכֵילַפּוֹת יַהֲלֹמוּן׃ ז שִׁלְחוּ בָאֵשׁ מִקְדָּשֶׁךָ לָאָרֶץ
חִלְּלוּ מִשְׁכַּן שְׁמֶךָ׃ ח אָמְרוּ בְלִבָּם נִינָם יָחַד שָׂרְפוּ
כָל מוֹעֲדֵי אֵל בָּאָרֶץ׃ ט אוֹתֹתֵינוּ לֹא רָאִינוּ אֵין עוֹד
נָבִיא וְלֹא אִתָּנוּ יֹדֵעַ עַד מָה׃ י עַד מָתַי אֱלֹהִים
יְחָרֶף צָר יְנָאֵץ אוֹיֵב שִׁמְךָ לָנֶצַח׃ יא לָמָּה תָשִׁיב
יָדְךָ וִימִינֶךָ מִקֶּרֶב חֵיקְךָ כַלֵּה׃ יב וֵאלֹהִים מַלְכִּי
מִקֶּדֶם פֹּעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ יג אַתָּה פוֹרַרְתָּ
בְעָזְּךָ יָם שִׁבַּרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל הַמָּיִם׃ יד אַתָּה
רִצַּצְתָּ רָאשֵׁי לִוְיָתָן תִּתְּנֶנּוּ מַאֲכָל לְעָם לְצִיִּים׃
טו אַתָּה בָקַעְתָּ מַעְיָן וָנָחַל אַתָּה הוֹבַשְׁתָּ נַהֲרוֹת
אֵיתָן׃ טז לְךָ יוֹם אַף לְךָ לָיְלָה אַתָּה הֲכִינוֹתָ מָאוֹר
וָשָׁמֶשׁ׃ יז אַתָּה הִצַּבְתָּ כָּל גְּבוּלוֹת אָרֶץ קַיִץ וָחֹרֶף

גיזָאגט אַז זייערע צייכן זיינען אֶמֶתע צייכן: (ה) יודע איטליכער וָואס הָאט גיהַאקט הָאלץ צו ברֵיינגן צום בהמ״ק איז גְלַייך גיוָועזן וויא ער הָאט גיבְּרַאכט פַר דֶעם כִּסֵא הַכָּבוֹד: (ו) ועתה אונ איצונד בְּשַׁעַת חוּרבָּן דיא צוּרוֹת וָואס עֶס איז גיוָועזן אויף דיא וָוענט הָאבן די בַּלֵיידיגֶער מיט הֶעק צו בְּרָאכן: (ז) שלחו פַייעֶר הָאבן זַיי גישיקט אין דַיין בהמ״ק. דָאס אָרט וואו דַיין נָאמֶן הָאט גירוּעֶט הָאבן זַיי פַאר שְׁוָועכט: (ח) אמרו אַלֶע הֶערן בַּנאַנֶדר הָאבן גיטְרַאכט אין זַייעֶר הַארצן צו פַאר בְּרֶענֶען דיא עֶרְטֶער וָואס זַיינֶען בַּשְׁטֶעטיגט צו גָאט אויף דֶער וָועלט: (ט) אותותינו צייכנש אויף דר גְאוּלָה הָאבן מיר נָאךְ ניט גִיזֶעהן אונ קֵיין נָבִיא איז אויךְ ניטָא מְגַלֶה צו זַיין דיא צַייט אונ קֵיינֶער פון אוּנז ווייס ניט וויא לַאנג וָועט דָס נָאךְ דויעֶרן: (י) עד ביז וויא לַאנג נָאט וָועט דֶר בַּלֵיידיגֶער לֶעסְטֶערן. וָועט דֶען דֶר פַיינט דֶר צֶערֶנֶען דַיין נָאמֶן אויף אֵייבּיג: (יא) למה פַאר וָואס זָאלְסְטוּ ווידֶר קֶערן דַיין רֶעכְטֶע הַאנט. נֶעם אַרוֹיס דַיין רֶעכְטֶע הַאנט פון דַיין בּוּזים: (יב) ואלהים אונ גָאט איז דָאךְ מַיין קֶעניג פון לַאנג. ער וָוערקט הילְף אויף דֶער וָועלט: (יג) אתה דו הָאסט צו בְּרֶעקילט דֶעם יַם אויף צְוָועלף שְׁטִיק מיט שְׁטַארְקַייט. דו הָאסט צוּבְּרָאכין די מִצְרִים בַּייא דֶעם יַם: (יד) אתה דו הָאסט צו בְּרָאכן דיא הַארן פון פַּרְעֹה דוא הָאסט גיגֶעבּן זַייעֶר עֲשִׁירוּת פַאר עֶסין וַוארנ צום פָאלק וָואס זַיינֶען גיגַאנגֶן אין דֶר ווִיסְטֶעניש: (טו) אתה דו הָאסט גישְׁפָּאלְטן דֶעם שְׁטֵיין אונ הָאסט פון אים גיצויגן אַקְוָואל אונ אַטַייךְ. דו הָאסט גמַאכט טְרוּקן די שְׁטַארְקֶע טַייכן: (טז) לך דו הָאסט בַּשַׁאפין טָאג אונ נַאכט דוא הָאסט אָנְגִיבְּרֵייט דיא לְבָנָה

אַתָּה יְצַרְתָּם׃ יח זְכָר זֹאת אוֹיֵב חֵרֵף יְיָ וְעַם נָבָל
נִאֲצוּ שְׁמֶךָ׃ יט אַל תִּתֵּן לְחַיַּת נֶפֶשׁ תּוֹרֶךָ חַיַּת
עֲנִיֶּיךָ אַל תִּשְׁכַּח לָנֶצַח׃ כ הַבֵּט לַבְּרִית כִּי מָלְאוּ
מַחֲשַׁכֵּי אֶרֶץ נְאוֹת חָמָס׃ כא אַל יָשֹׁב דַּךְ נִכְלָם
עָנִי וְאֶבְיוֹן יְהַלְלוּ שְׁמֶךָ׃ כב קוּמָה אֱלֹהִים רִיבָה
רִיבֶךָ זְכֹר חֶרְפָּתְךָ מִנִּי נָבָל כָּל הַיּוֹם׃ כג אַל
תִּשְׁכַּח קוֹל צֹרְרֶיךָ שְׁאוֹן קָמֶיךָ עֹלֶה תָמִיד׃

דָער סִימָן גֵייט אוֹיף דֶער צַייט פוּן קִבּוּץ גָּלֻיּוֹת׃

עה א לַמְנַצֵּחַ אַל תַּשְׁחֵת מִזְמוֹר לְאָסָף שִׁיר׃
ב הוֹדִינוּ לְּךָ אֱלֹהִים הוֹדִינוּ וְקָרוֹב שְׁמֶךָ סִפְּרוּ
נִפְלְאוֹתֶיךָ׃ ג כִּי אֶקַּח מוֹעֵד אֲנִי מֵישָׁרִים אֶשְׁפֹּט׃
ד נְמֹגִים אֶרֶץ וְכָל יֹשְׁבֶיהָ אָנֹכִי תִכַּנְתִּי עַמּוּדֶיהָ
סֶּלָה׃ ה אָמַרְתִּי לַהוֹלְלִים אַל תָּהֹלּוּ וְלָרְשָׁעִים אַל
תָּרִימוּ קָרֶן׃ ו אַל תָּרִימוּ לַמָּרוֹם קַרְנְכֶם תְּדַבְּרוּ

מִיט דֶער זוּן׃ (יז) אתה דוּ הָאסְט גִישְׁטֶעלְט אַלֶע גְרֶענִיצִין פוּן דֶער וָועלְט זוּמֶער אוּנ
ווינְטֶער הָאסְטוּ בַּשַׁאפְן׃ (יח) זכר גידֵיינְק וִויא דֶער פֵיינְט הָאט גִילֶעסְטֶערְט נָאט אוּנ
אַשַׁאלְקְהַאפְטִיגֶע פָאלְק הָאבְּן דֶר צֶערִינְט דַיין נָאמֶן׃ (יט) אל זָאלְסְט נִיט אִיבֶּר עֶנְטְפֶרְן
צוּ דֶעם אַיין זַאמְלוּנְג פוּן דִי כַּשְׂדִים דָס נֶפֶשׁ פוּן דִי וָואס זַיינֶען גִיגְלִיכְן צוּ אַטוּיבּ. דָס
אַיין זַאמְלוּנְג פוּן דַיין אָרִימֶע פָאלְק זָאלְסְטוּ נִיט פַר גֶעסְן אוֹיף אֵייבִּיג׃ (כ) הבט לוּג צוּ
דֶעם בְּרִית וָואס דוּ הָאסְט גִמַאכְט מִיט דִי אָבוֹת דֶען עֶס אִיז פוּל דִי פִינְסְטֶערֶע וָועלְט
וואוּינוּנְג פוּן רוּיבּ׃ (כא) אל דֶער אָרִימֶער וָואס וָועט מִתְפַּלֵּל זַיין צוּ דִיר זָאל עֶר זִיךְ
נִיט אוּמְקֶערְן פַר שֶׁעמְטֶערְהֵייד וָועלְן דִי אָרִימֶע לוֹיבְּן דַיין נָאמֶען׃ (כב) קומה שְׁטֵייא
אוֹיף גָאט קְרִיג דַיין קְרִיג גִידֵיינְק דַיין לֶעסְטֶערוּנְג פוּן דֶעם שַׁאלְקְהַאפְטִיגֶן אַגַאנְצְן
טָאג׃ (כג) אל זָאלְסְט נִיט פַר גֶעסְן דָאס קוֹל פוּן דַייגֶע בַּלֵיידִיגֶר. דָס בְּרוּמוּנְג פוּן דִיא
וָואס שְׁטֵייעֶן אוֹיף קֶעגְן דִיר וָואס גֵייט אוֹיף תָּמִיד צוּ לֶעסְטֶערִין דִיךְ׃
עה (א) למנצח וגו׳׃ (ב) הודינו אַלֶע צֵייטְן לוֹיבְּן מִיר דִיךְ גָאט מִיר לוֹיבְּן דִיךְ אוּנ דַיין
נָאמֶען אִיז נָאהֶענְט אוּנְז צוּ הֶעלְפְן וִויא אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערְן הָאבְּן דֶר צֵיילְט דַייגֶע
וואוּנְדֶר׃ (ג) כי אַז אִיךְ נֶעם מִיר אַצַייט מְיַשֵּׁב צוּ זַיין וִויא אַזוֹי אִיךְ זָאל רֶעכְט מִשְׁפָּטְן׃
(ד) נמגים אַז דִי הַיידְן הָאבְּן נִיט גִיוָואלְט מְקַבֵּל זַיין דִיא תּוֹרָה זַייגֶען שִׁיר צוּ גַאנְגֶען
דִיא וָועלְט מִיט אַלֶע אִירֶע זִיצֶער אוּנ אִיךְ הָאבּ אָן גִיבְּרֵייט אִירֶע זֵיילִין אוֹיף אֵייבִּיג׃
(ה) אמרתי אִיךְ הָאבּ גִיזָאגְט צוּ דִיא אוּיס גִילַאסִינֶע זַייט נִיט אוּיס גִילַאסִין אוּנ צוּ דִיא
רְשָׁעִים הָאבּ אִיךְ גִיזָאגְט אִיר זָאלְט נִיט זַיין שְׁטָאלְץ׃ (ו) אל אִיר זָאלְט זִיךְ נִיט הַאלְטְן
גְרוֹיס בִּיז דֶעם הִימִיל מִיט אַייעֶר שְׁטָאלְצְקֵייט אוּנ אִיר זָאלְט נִיט רֵיידְן מִיט

אשטארקע

בְּצַוָּאר עָתָק׃ ז כִּי לֹא מִמּוֹצָא וּמִמַּעֲרָב וְלֹא
מִמִּדְבַּר הָרִים׃ ח כִּי אֱלֹהִים שֹׁפֵט זֶה יַשְׁפִּיל וְזֶה
יָרִים׃ ט כִּי כוֹס בְּיַד יְיָ וְיַיִן חָמַר מָלֵא מֶסֶךְ וַיַּגֵּר מִזֶּה
אַךְ שְׁמָרֶיהָ יִמְצוּ יִשְׁתּוּ כֹּל רִשְׁעֵי אָרֶץ׃ י וַאֲנִי
אַגִּיד לְעֹלָם אֲזַמְּרָה לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב׃ יא וְכָל קַרְנֵי
רְשָׁעִים אֲגַדֵּעַ תְּרוֹמַמְנָה קַרְנוֹת צַדִּיק׃

דער מזמור גייט אויף דיא מלחמות פון גוג ומגוג:

עו א לַמְנַצֵּחַ בִּנְגִינֹת מִזְמוֹר לְאָסָף שִׁיר׃ ב נוֹדָע
בִּיהוּדָה אֱלֹהִים בְּיִשְׂרָאֵל גָּדוֹל שְׁמוֹ׃ ג וַיְהִי
בְשָׁלֵם סֻכּוֹ וּמְעוֹנָתוֹ בְצִיּוֹן׃ ד שָׁמָּה שִׁבַּר רִשְׁפֵי
קָשֶׁת מָגֵן וְחֶרֶב וּמִלְחָמָה סֶלָה׃ ה נָאוֹר אַתָּה
אַדִּיר מֵהַרְרֵי טָרֶף׃ ו אֶשְׁתּוֹלְלוּ אַבִּירֵי לֵב נָמוּ
שְׁנָתָם וְלֹא מָצְאוּ כָל אַנְשֵׁי חַיִל יְדֵיהֶם׃ ז מִגַּעֲרָתְךָ
אֱלֹהֵי יַעֲקֹב נִרְדָּם וְרֶכֶב וָסוּס׃ ח אַתָּה נוֹרָא אַתָּה
וּמִי יַעֲמֹד לְפָנֶיךָ מֵאָז אַפֶּךָ׃ ט מִשָּׁמַיִם הִשְׁמַעְתָּ

אַשְׁטַארְקֶע גַאֲוָה: (ז) כי וָוארום נִיט פון דֶעם אויס גַאנְג פון דֶער זון אונ פון איר פַאר גֵיין אונ נִיט פון דֶער מִדְבָּר איז גיקוּמֶען אייער דֶער הֵייבִּינְקֵייט: (ח) כי נָאר איז דָאךְ אַרִיכְטֶר דֶעם איז עֶר מַשְׁפִּיל אונ דֶעם דֶער הֵייבְּט עֶר: (ט) כי וָוארום אַיין כּוֹס איז דָא אין גָאטֶס הַאנְד אונ איז פוּל מִיט שְׁטַארְקֶן אונ גִימִישְׁטְן וַויין אונ עֶר גִיסְט דֶר פוּן, אָבֶּר נָאר דִי רְשָׁעִים וֶועלְן טְרִינְקֶן דִיא הֵייבִּין פון דֶעם וַויין: (י) ואני אונ אִיךְ וֶועל אֵייבִּיג זָאגִין זַיין גִירֶעכְטִיקֵייט אִיךְ וֶועל זִינְגֶען צוּ גָאט פון יַעֲקֹב: (יא) וכל אונ נָאר דָאס הוֹיכֵקֵייט פון דִיא רְשָׁעִים וֶועל אִיךְ פַאר שְׁנַיידִין אונ עֶס וֶועט דֶער הוֹיבִּין וֶוערִין דָאס גְרוֹיסֵקֵייט פון דֶעם צַדִּיק:

עו (א) למנצח וגו': (ב) נודע אַז סַנְחֵרִיב הָאט אַמַפָּלָה גִיהַאט איז גִיוואוּסְט גִיוָוארִין גָאט אין יְהוּדָה אונ צְווִישְׁן דִי יוּדִין איז זַיין נָאמֶען גִיאַכְפֶּערְט גִיוָוארִין: (ג) ויהי אונ אַלֶע הָאבִּין גִיוואוּסְט אַז זַיין בְּהמִיק איז אין יְרוּשָׁלַיִם אונ זַיין וואוינוּנְג אין צִיּוֹן: (ד) שמה דָארְט אַרוּם יְרוּשָׁלַיִם הָאט גָאט צוּבְּרָאכְן דִי פְלִיעֶנְדִיגֶע פַיילִין פון בּוֹיגִין. דִי שִׁילְדִין אונ דִיא שְׁוֶוערְדִין אונ דִיא מִלְחָמָה הָאט עֶר מְבַטֵּל גִיוֶוען אוֹיף אֵייבִּיג: (ה) נאור דוּא בִּיסְט אַדֶערְלַייכְטֶער דוּא בִּיסְט שְׁטַארְקֶער פון רֵייסֶענְדֶע חַיּוֹת וָואס זַיינֶען אוֹיף דִי בֶּערְג: (ו) אשתוללו דִי וָואס הָאבִּן גִיהַאט שְׁטַארְקֶע הֶערְצֶר זַיינֶן גִיוָוארִין נַארִין זַיינֶן אַנְשְׁלָאפִין גִיוָוארִין אונ דָס גַאנְצֶע חַיִל הָאט נִיט גִיפוּנֶן זֵייעֶרֶע הֶענְד מִלְחָמָה צוּ הַאלְטִין זֵיי זַיינֶן אַלֶע גִיפַאלִין בַּייא יְרוּשָׁלַיִם: (ז) מגערתך פון דַיין גִישְׁרַייא גָאט פון יַעֲקֹב איז אַנְשְׁלָאפִין גִיוָוארִין דֶר רַייטֶר מִיט דֶעם פֶערְד: (ח) אתה דוּ בִּיסְט אַפָארְכְטִיגֶר

וֶוער

דִּין אֶרֶץ יָרְאָה וְשָׁקָטָה׃ י בְּקוּם לַמִּשְׁפָּט אֱלֹהִים
לְהוֹשִׁיעַ כָּל עַנְוֵי אֶרֶץ סֶלָה׃ יא כִּי חֲמַת אָדָם
תּוֹדֶךָּ שְׁאֵרִית חֵמֹת תַּחְגֹּר׃ יב נִדְרוּ וְשַׁלְּמוּ לַיי
אֱלֹהֵיכֶם כָּל סְבִיבָיו יוֹבִילוּ שַׁי לַמּוֹרָא׃ יג יִבְצֹר
רוּחַ נְגִידִים נוֹרָא לְמַלְכֵי אָרֶץ׃

דאס איז א תפלה אויף דיא צרות וואס דיא ישראל לײדין אין גלות׃

יום טו עז א לַמְנַצֵּחַ עַל יְדוּתוּן לְאָסָף מִזְמוֹר׃ ב קוֹלִי אֶל
אֱלֹהִים וְאֶצְעָקָה קוֹלִי אֶל אֱלֹהִים וְהַאֲזִין אֵלָי׃
ג בְּיוֹם צָרָתִי אֲדֹנָי דָּרָשְׁתִּי יָדִי לַיְלָה נִגְּרָה וְלֹא
תָפוּג מֵאֲנָה הִנָּחֵם נַפְשִׁי׃ ד אֶזְכְּרָה אֱלֹהִים וְאֶהֱמָיָה
אָשִׂיחָה וְתִתְעַטֵּף רוּחִי סֶלָה׃ ה אָחַזְתָּ שְׁמֻרוֹת
עֵינָי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר׃ ו חִשַּׁבְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם
שְׁנוֹת עוֹלָמִים׃ ז אֶזְכְּרָה נְגִינָתִי בַּלָּיְלָה עִם לְבָבִי
אָשִׂיחָה וַיְחַפֵּשׂ רוּחִי׃ ח הַלְעוֹלָמִים יִזְנַח אֲדֹנָי וְלֹא

ווער קאן בשטיין פר דיר פון דעמאלט אז דוא ביסט צארניג׃ (ט) משמים דו האסט געמאכט הערן פון דעם הימל דעם משפט האט דיא גאנצע וועלט מורא געהאט אונ זײנען געבליבן שטיל זיצן׃ (י) בקום אז גאט שטייט אויף צו משפטן דיא רשעים איז דאס א הילף צו צדיקים אויף אייביג׃ (יא) כי דאס וואס סנחריב איז געוועזן צארניג אויף דיא יודין דורך דעם קומט ארוים לויבונג צו דיר אונ דיא איבעריגע רשעים האבן גטאן איין האלטן זייער כעס׃ (יב) נדרו זייט מנדר אונ בצאלט צו גאט אייערע נדרים. אלע אומות וואס זיינען ארום ירושלים וועלין ברייגגען מתנות צו גאט מחמת מורא׃ (יג) יבצור ער האט גיטאן פאר מיידין דעם כעס פון די גרויסע הערין ער איז פארכטיג צו דיא מלכים פון דער וועלט׃

עז (א) למנצח וכו'׃ (ב) קולי מיין קול טוא איך אויף הייבן צו גאט אונ איך טוא שרייען. אז איך הייב אויף מיין קול צו גאט נייגט ער זיין אויער צו מיר׃ (ג) ביום אין דעם טאג פון מיין צרה האב איך גיפארשט גאט. מיין מכה רינט אגאנצע נאכט אונ הערט ניט אויף. מיין לייב וויל זיך ניט לאזין טרייסטין׃ (ד) אזכרה אז איך טוא דער מאנען גאט טוט מיין הארץ ברומען איך טוא דער ציילין אונ מיין גימיט איז איין גיבויגין אייביג׃ (ה) אחזת גלייך וויא דוא האסט צו גיהאלטן דיא ברעמען פון מיינע אויגן איך זאל ניט קענן שלאפן. איך בין ווארן צו שלאגן אונ איך האב ניט גקענט ריידין׃ (ו) חשבתי איך בעטראכט דיא טעג וואס איך האב גיהאט פריער אין דיא פריערדיגע יארן׃ (ז) אזכרה ביי נאכט טוא איך גידיינקען ניגון איך האב גיזונגן אין בהמ"ק איך טוא ריידן מיט מיין הארץ איך האב גיטאן פארשטן וואס וועט דר סוף

זיין

יסיף לרצות עוד: ט האפס לנצח חסדו גמר אמר
לדר ודר: י השכח חנות אל אם קפץ באף רחמיו
סלה: יא ואמר חלותי היא שנות ימין עליון:
יב אזכור מעללי יה כי אזכרה מקדם פלאך:
יג והגיתי בכל פעלך ובעלילותיך אשיחה:
יד אלהים בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים:
טו אתה האל עשה פלא הודעת בעמים עזך:
טז גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה:
יז ראוך מים אלהים ראוך מים יחילו אף ירגזו
תהמות: יח זרמו מים עבות קול נתנו שחקים אף
חצציך יתהלכו: יט קול רעמך בגלגל האירו
ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרכך
ושבילך במים רבים ועקבותיך לא נדעו:
כא נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן:

זיין: (ח) הלעולמים וועט דען אויף אייביג גאט מיך פאר לאזין וועט דען גאט מער ניט מרוצה זיין צו מיר: (ט) האפס איז דען אויס גיגאנגן אויף אייביג זיין גינאד. האט זיך דען אויס גילאזין די זאג פון נחמות אויף אייביג: (י) השכח האט דען גאט פר געסין צו דר בארימן האט דען גאט פר שלאסן מיט צארן זיין רחמנות אויף אייביג: (יא) ואמר האב איך מיר אליין גיענטפערט וייל ער האט גיוואלט ברייננן אויף מיר אציטערניש דרום איז פר ענדערט גיווארן דיא רעכטע האנד פון אויבערשטן גאט פון צו העלפן מיר: (יב) אזכור אונ איך טוא תמיד גידיינקען די ווערק פון גאט איך טוא גידיינקן פון לאנג דיינע וואונדער: (יג) והגיתי אונ איך טוא ריידין אין אלע דיינע ווערק אונ אין דיינע ווערק רייד איך: (יד) אלהים גאט דיינע וועגין זיינן אין היילקייט. ווער איז אזו אגאט וויא דו ביסט: (טו) אתה דוא ביסט דר גאט וואס טוט וואונדר. האסט גימאכט ויסן צווישן דיא פעלקר דיין שטארקייט: (טז) גאלת מיט דיין שטארקייט האסטו אויס גילייזט דיין פאלק דיא קינדער פון יעקב אונ פון יוסף אויף אייביג: (יז) ראוך אז דער ים האט דיך דר זעהן זיינן דיא וואסר דר שראקן גיווארן. די אפ גרונדן זיינן אויך דר שראקן גיווארן: (יח) זרמו די וואלקן האבן גיטריפט וואסר אויף די מצרים. אקול האבן גיגעבן די הימלן אויך דיינע פיילן די בליצן האבן גינידערט אויף די מצרים: (יט) קול דס קול פון דיינע דונערן איז גיוועזן אין די רעדר פון די מצרים. בליצן האבן דר לייכט די וועלט. די וועלט איז דר ציטערט גיווארן: (כ) בים דו האסט גמאכט דיין וועג אין ים אונ דיין שטעג אין די גרויסע וואסר אונ דיינע טריט איז ניט ווארן דר קאנט: (כא) נחית דוא האסט דיין פאלק גיפירט וויא מען פירט שאף דורך משה אונ אהרן:

משכיל

אִין דָּעם מִזְמוֹר וֶוערְט בַּאשְׁיידְן אַלֶע נִסִּים וָואס הַשֵּׁי"ת הָאט גִּיטָאן צוּ יִשְׂרָאֵל פוּן יְצִיאַת מִצְרַיִם בִּיז דָוִד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשָּׁלוֹם:

עח א מַשְׂכִּיל לְאָסָף הַאֲזִינָה עַמִּי תּוֹרָתִי הַטּוּ
אָזְנְכֶם לְאִמְרֵי פִי: ב אֶפְתְּחָה בְמָשָׁל פִּי
אַבִּיעָה חִידוֹת מִנִּי קֶדֶם: ג אֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ וַנֵּדָעֵם
וַאֲבוֹתֵינוּ סִפְּרוּ לָנוּ: ד לֹא נְכַחֵד מִבְּנֵיהֶם לְדוֹר
אַחֲרוֹן מְסַפְּרִים תְּהִלּוֹת יְיָ וֶעֱזוּזוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר
עָשָׂה: ה וַיָּקֶם עֵדוּת בְּיַעֲקֹב וְתוֹרָה שָׂם בְּיִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר צִוָּה אֶת אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדִיעָם לִבְנֵיהֶם:
ו לְמַעַן יֵדְעוּ דּוֹר אַחֲרוֹן בָּנִים יִוָּלֵדוּ יָקֻמוּ וִיסַפְּרוּ
לִבְנֵיהֶם: ז וְיָשִׂימוּ בֵאלֹהִים כִּסְלָם וְלֹא יִשְׁכְּחוּ
מַעַלְלֵי אֵל וּמִצְוֹתָיו יִנְצֹרוּ: ח וְלֹא יִהְיוּ כַּאֲבוֹתָם
דּוֹר סוֹרֵר וּמֹרֶה דּוֹר לֹא הֵכִין לִבּוֹ וְלֹא נֶאֶמְנָה
אֶת אֵל רוּחוֹ: ט בְּנֵי אֶפְרַיִם נוֹשְׁקֵי רוֹמֵי קֶשֶׁת
הָפְכוּ בְּיוֹם קְרָב: י לֹא שָׁמְרוּ בְּרִית אֱלֹהִים
וּבְתוֹרָתוֹ מֵאֲנוּ לָלֶכֶת: יא וַיִּשְׁכְּחוּ עֲלִילוֹתָיו

עח (א) משכיל לאסף. פַר נֶעם מַיין פָאלְק מַיין תּוֹרָה. נֵייגְט אַייעֶר אוֹיעֶר צוּ דִי זָאג
פוּן מַיין מוֹיל: (ב) אפתחה אִיךְ וֶועל עֶפֶענֶן מַיין מוֹיל צוּ רֵיידְן מִיט אַמָשָׁל אִיךְ וֶועל
רֵיידִין פַארְבָּארְגִינֶע זַאכְן וָואס אִיז גִיטָאן גִיוָוארְן פוּן לַאנְג: (ג) אשר וָואס מִיר הָאבִין
גִיהָערְט אוּנ מִיר וֵוייסְן זֵייא אוּנ אוּנְזֶרֶע עֶלְטֶערְן הָאבְּן אוּנְז דֶר צֵיילְט: (ד) לא מִיר
וֶועלְן נִיט פַאר מַיידְן צוּ דֶר צֵיילְן צוּ זֵייעֶרֶע קִינְדֶר כְּדֵי אַז זֵיי זָאלְן דֶר צֵיילְן גָאטְס
לֵייבּ צוּם הִינְטֶערְשְׁטִין דוֹר אוּנ זַיינֶע שְׁטַארְקַייט אוּנ זַיינֶע וואוּנְדֶער וָואס עֶר הָאט
גִיטָאן: (ה) ויקם גָאט הָאט גִישְׁטֶעלְט אַיין עֵדוּת צוּ יַעֲקֹב אוּנ דִיא תּוֹרָה הָאט עֶר
גִיגֶעבְּן צוּ דִיא יִשְׂרָאֵל וָואס עֶר הָאט גִיבָּאטְן אוּנְזֶרֶע עֶלְטֶערְן זֵיי זָאלְן מַאכְן וִויסְן
צוּ זֵייעֶרֶע קִינְדֶר: (ו) למען כְּדֵי אַז דֶער הִינְטֶרְשְׁטֶר דוֹר זָאל וִויסְן, דִי קִינְדֶר וָואס וֶועלְן
גִיבָּארְן וֶוערִין וֶועלְן אוֹיףְ שְׁטֵיין אוּנ וֶועלְן דֶער צֵיילְן צוּ זֵייעֶרֶע קִינְדֶער: (ז) וישימו אוּנ
וֶועלְן טָאן אִין גָאט זֵייעֶר בִּטָחוֹן אוּנ וֶועלְן נִיט פַר גֶעסְן דִי וֶוערְק פוּן גָאט אוּנ זַיינֶע
מִצְוֹת וֶועלְן זֵייא הִיטִין: (ח) ולא אוּנ זֵייא וֶועלְן נִיט זַיין אַזוֹ וִויא זֵייעֶרֶע עֶלְטֶערְן אַדוֹר
וָואס הָאט אָפּ גִיקֶערְט אוּנ וִוידֶר גִישְׁפֶּענִיגְט גֶעגִין גָאטְס וֶועג. אַדוֹר וָואס זַיין הַארְץ
אִיז נִיט אָן גִבְּרֵייט צוּ גָאט אוּנ עֶס אִיז נִיט גִוֶועןבַּגְלֵייבְּט מִיט גָאט זַיין גְמִיט: (ט) בני
דִי קִינְדֶר פוּן אֶפְרַיִם וָואס זַיינֶען גִוֶועןבְּעוַאפִּינְט אוּנ בּוֹיגִינְשִׁיסֶר הָאבְּן אוּם גִיקֶערְט
זֵייעֶר אַקִין צוּ אַנְטְלוֹיפְן אִין שְׁטְרַייט פוּן דִי אַנְשֵׁי גַת: (י) לא דָאס דוֹר הַמִּדְבָּר הָאבְּן
נִיט גִיהִיט גָאטְס בְּרִית אוּנ אִין זַיין תּוֹרָה הָאבְּן זֵייא נִיט גִיוָואלְט גֵיין: (יא) וישכחו אוּנ

וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר הֶרְאָם׃ יב נֶגֶד אֲבוֹתָם עָשָׂה
פֶלֶא בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׂדֵה צֹעַן׃ יג בָּקַע יָם וַיַּעֲבִירֵם
וַיַּצֶּב מַיִם כְּמוֹ נֵד׃ יד וַיַּנְחֵם בֶּעָנָן יוֹמָם וְכָל הַלַּיְלָה
בְּאוֹר אֵשׁ׃ טו יְבַקַּע צֻרִים בַּמִּדְבָּר וַיַּשְׁקְ כִּתְהֹמוֹת
רַבָּה׃ טז וַיּוֹצִא נוֹזְלִים מִסָּלַע וַיּוֹרֶד כַּנְּהָרוֹת מָיִם׃
יז וַיּוֹסִיפוּ עוֹד לַחֲטֹא לוֹ לַמְרוֹת עֶלְיוֹן בַּצִּיָּה׃
יח וַיְנַסּוּ אֵל בִּלְבָבָם לִשְׁאָל אֹכֶל לְנַפְשָׁם׃ יט וַיְדַבְּרוּ
בֵּאלֹהִים אָמְרוּ הֲיוּכַל אֵל לַעֲרֹךְ שֻׁלְחָן בַּמִּדְבָּר׃
כ הֵן הִכָּה צוּר וַיָּזוּבוּ מַיִם וּנְחָלִים יִשְׁטֹפוּ הֲגַם
לֶחֶם יוּכַל תֵּת אִם יָכִין שְׁאֵר לְעַמּוֹ׃ כא לָכֵן שָׁמַע יְיָ
וַיִּתְעַבָּר וְאֵשׁ נִשְּׂקָה בְיַעֲקֹב וְגַם אַף עָלָה
בְיִשְׂרָאֵל׃ כב כִּי לֹא הֶאֱמִינוּ בֵּאלֹהִים וְלֹא בָטְחוּ
בִּישׁוּעָתוֹ׃ כג וַיְצַו שְׁחָקִים מִמָּעַל וְדַלְתֵי שָׁמַיִם
פָּתָח׃ כד וַיַּמְטֵר עֲלֵיהֶם מָן לֶאֱכֹל וּדְגַן שָׁמַיִם נָתַן

זיי האבן פר געסן זיינע ווערק אונ זיינע וואונדער וואס ער האט זייא גיוויזן: (יב) נגד
אנטקעגן זייערע עלטערין האט ער גיטאן וואונדער אין לאנד מצרים וואס הייסט
שדה צוען: (יג) בקע גאט האט גישפאלטן דעם ים אונ האט זיי גמאכט איבער פארן אונ
האט דם וואסר גישטעלט וויא אמויער: (יד) וינחם אונ האט זיי געפירט ביי טאג מיט
אוואלקן אונ אגאנצע נאכט מיט אפייערדיגן וואלקן: (טו) יבקע ער האט גישפאלטן
שטיינער אין דער מדבר אונ האט זיי גימאכט טרינקן גלייך וויא פון פיל קוואלין:
(טז) ויוצא אונ ער האט אויס גיצויגן רינעדיגע וואסר פון אשטיין אונ ער האט גמאכט
נידערן וואסער וויא טייכן: (יז) ויוסיפו נאך אלע נסים האבין זייא גימערט צו זינדיגען
צו אים. צו ווידר שפעניגן דעם אייבערשטן אין דר מדבר: (יח) וינסו אונ האבן גיפרובט
גאט אין זייער הארץ צו פר לאנגן פלייש צו עסין: (יט) וידברו אונ האבן גירעט אויף
גאט זיי האבן גיזאגט קען דען גאט אן ריכטן איין טיש מיט פלייש אין דער מדבר:
(כ) הן אמת ער האט גישלאגן דעם שטיין אונ עס האט גירונן וואסר אז טייכן האבן
גיפלייצט ווילין מיר וויסן אויב ער וועט קאנען געבן ברויט. אויב ער וועט קאנען
אן ברייטן פלייש פאר זיין פאלק: (כא) לכן דרום אז גאט האט דאס גיהערט איז ער
צארניג גיווארן אונ אפייער האט גיברענט אין יעקב אונ אויך אצארן איז אויף
גיגאנגן אין די ישראל: (כב) כי ווייל זייא האבן ניט גיגלייבט אין גאט אונ האבן קיין
בטחון גהאט אויף זיין הילף: (כג) ויצו אונ ער האט גיבאטן די הימלען פון אויבן אונ
דיא טירן פון הימעל האט ער גיעפינט: (כד) וימטר אונ האט גימאכט רעגנען אויף זיי

לָמוֹ׃ כה לֶחֶם אַבִּירִים אָכַל אִישׁ צֵידָה שָׁלַח לָהֶם
לָשֹׂבַע׃ כו יַסַּע קָדִים בַּשָּׁמָיִם וַיְנַהֵג בְּעֻזּוֹ תֵימָן׃
כז וַיַּמְטֵר עֲלֵיהֶם כֶּעָפָר שְׁאֵר וּכְחוֹל יַמִּים עוֹף
כָּנָף׃ כח וַיַּפֵּל בְּקֶרֶב מַחֲנֵהוּ סָבִיב לְמִשְׁכְּנֹתָיו׃
כט וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׂבְּעוּ מְאֹד וְתַאֲוָתָם יָבִא לָהֶם׃ ל לֹא
זָרוּ מִתַּאֲוָתָם עוֹד אָכְלָם בְּפִיהֶם׃ לא וְאַף אֱלֹהִים
עָלָה בָהֶם וַיַּהֲרֹג בְּמִשְׁמַנֵּיהֶם וּבַחוּרֵי יִשְׂרָאֵל
הִכְרִיעַ׃ לב בְּכָל זֹאת חָטְאוּ עוֹד וְלֹא הֶאֱמִינוּ
בְּנִפְלְאוֹתָיו׃ לג וַיְכַל בַּהֶבֶל יְמֵיהֶם וּשְׁנוֹתָם
בַּבֶּהָלָה׃ לד אִם הֲרָגָם וּדְרָשׁוּהוּ וְשָׁבוּ וְשִׁחֲרוּ אֵל׃
לה וַיִּזְכְּרוּ כִּי אֱלֹהִים צוּרָם וְאֵל עֶלְיוֹן גֹּאֲלָם׃ חצי הספר
לו וַיְפַתּוּהוּ בְּפִיהֶם וּבִלְשׁוֹנָם יְכַזְּבוּ לוֹ׃ לז וְלִבָּם לֹא
נָכוֹן עִמּוֹ וְלֹא נֶאֶמְנוּ בִּבְרִיתוֹ׃ לח וְהוּא רַחוּם יְכַפֵּר

מן צו עסין אונ ברויט פון הימיל האט ער זייא גיגעבן : (כה) לחם ברויט פון הימל האט
יעדר פון זיי גיגעסן . שפייז האט ער זיי גישיקט צו זאט מאכן : (כו) יסע ער האט גלאזט
ציהען אמזרח ווינט אונטערן הימיל אונ האט גיפירט מיט זיין שטארקייט דעם דרום
ווינט : (כז) וימטר אונ האט גימאכט אויף זיי רעגענן פלייש פיל וויא שטויב פון דער
ערד אונ אזו פיל וויא זאמד ביי דעם ים האט ער זייא גיגעבן עופות : (כח) ויפל אונ
האט גימאכט פאלן זייא צווישן זייער מחנה אונ ארום זייער רואונג : (כט) ויאכלו אונ
האבן גיגעסן אונ זיינן זייער זאט גיוועזן אונ זייער גילוסטיקייט האט ער גיבראכט
צו זיי : (ל) לא זייא זיינן נאך ניט פרעמד גיוועזן פון זייער תאוה . זייער עסין איז נאך
גיוועזן אין זייער מויל : (לא) ואף אונ דר צארן פון גאט איז אויף גיגאנגן אין זייא אונ
האט גיהרגת אין זייערע בעסטע לייט אונ דיא אויס ערוויילטע פון די יודין האט ער
גימאכט קניען : (לב) בכל נאך דעם אלעם האבין זיי ווידער גיזינדיגט אונ האבין ניט
גיגלייבט אין זיינע וואונדער : (לג) ויכל אונ דורך דעם האט ער פאר לענט אין ניכטס
זייערע טעג אונ זייערע יארן אין דר שרעקעניש : (לד) אם אז גאט האט גיזאגט זייא
וועלן שטארבן אין דער מדבר האבן זיי צו אים גיבעטן אונ זיך גיקערט צו גאט אונ
האבן אים גיפארשט : (לה) ויזכרו אונ האבן זיך דר מאנט אז גאט איז זייער שטארקר
אונ דר אויבערשטר גאט איז זייער אויס לייזער : (לו) ויפתוהו אבר דאס איז נאר גיוועזן
איבר צו ריידן אים מיט זייער מויל אונ מיט זייער צונג האבן זייא פאלש גירעט צו
אים : (לז) ולבם אונ זייער הארץ איז ניט גיוועזן פעסט מיט אים אונ זייא זיינן ניט גיוועזן
וואר האפטיג אין זיין ברית : (לח) והוא פון דעסט וועגן איז גאט דר בארעמיג אונ פר
גיבט די עבירות אונ ער פר דארבט ניט דעם מענטשן אונ מערט אום צו קערן זיין
צארן

עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל
חֲמָתוֹ: לט וַיִּזְכֹּר כִּי בָשָׂר הֵמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא
יָשׁוּב: מ כַּמָּה יַמְרוּהוּ בַמִּדְבָּר יַעֲצִיבוּהוּ בִּישִׁימוֹן:
מא וַיָּשׁוּבוּ וַיְנַסּוּ אֵל וּקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל הִתְווּ: מב לֹא
זָכְרוּ אֶת יָדוֹ יוֹם אֲשֶׁר פָּדָם מִנִּי צָר: מג אֲשֶׁר שָׂם
בְּמִצְרַיִם אֹתוֹתָיו וּמוֹפְתָיו בִּשְׂדֵה צֹעַן: מד וַיַּהֲפֹךְ
לְדָם יְאֹרֵיהֶם וְנֹזְלֵיהֶם בַּל יִשְׁתָּיוּן: מה יְשַׁלַּח בָּהֶם
עָרֹב וַיֹּאכְלֵם וּצְפַרְדֵּעַ וַתַּשְׁחִיתֵם: מו וַיִּתֵּן לֶחָסִיל
יְבוּלָם וִיגִיעָם לָאַרְבֶּה: מז יַהֲרֹג בַּבָּרָד גַּפְנָם
וְשִׁקְמוֹתָם בַּחֲנָמַל: מח וַיַּסְגֵּר לַבָּרָד בְּעִירָם
וּמִקְנֵיהֶם לָרְשָׁפִים: מט יְשַׁלַּח בָּם חֲרוֹן אַפּוֹ עֶבְרָה
וָזַעַם וְצָרָה מִשְׁלַחַת מַלְאֲכֵי רָעִים: נ יְפַלֵּס נָתִיב
לְאַפּוֹ לֹא חָשַׂךְ מִמָּוֶת נַפְשָׁם וְחַיָּתָם לַדֶּבֶר הִסְגִּיר:
נא וַיַּךְ כָּל בְּכוֹר בְּמִצְרָיִם רֵאשִׁית אוֹנִים בְּאָהֳלֵי

צארן אונ ער דער וועקט ניט זיין צארין אין גאנצין: (לט) ויזכור וויל ער גידיינקט אז
מענטשן זיינן נור פלייש. ער איז נור וויא אווינט וואס גייט אונ קערט זיך ניט אום:
(מ) כמה פיל מאל האבן זיי געגן אים ווידער גישפעניגט אין דר מדבר אונ האבן אים
גימאכט טרויעריג אין דער וויסטעניש: (מא) וישובו אונ האבין ווידער גיקערט אונ
האבן גאט גיפרובט מיט דער מי מריבה אונ דעם הייליגין פון ישראל האבין זייא
גיבעטין ביי אים אצייכן: (מב) לא אונ האבין ניט גידיינקט זיין מאכט אין דעם טאג
אז ער האט זייא אויס גילייזט פון מצרים: (מג) אשר וואס ער האט גיטאן אין מצרים
זיינע צייכן אונ זיינע וואונדר אין פעלד פון צוען: (מד) ויהפוך וואס ער האט אומגיקערט
צו בלוט זייערע טייכן אונ זייערע פליסענדע וואסר האבן זיי ניט גיקענט טרינקן:
(מה) ישלח ער האט אן גישיקט אויף זייא פיל חיות רעות אונ האט זיי פאר צערט אונ
פראס אונ האט זיי פר דארבן: (מו) ויתן אונ האט גיגעבן צום היישעריק זייער פרוכט
אונ זייער מיהע צו היישעריקן: (מז) יהרג ער האט דער שלאגן מיט דעם האגיל זייער
וויין שטאק אונ זייערע פייגין בוימער מיט האגיל שטיינער: (מח) ויסגר אונ ער האט
איבר גיענטפערט צום האגיל זייערע בהמות אונ זייערע שאף צו פייערדיגע קוילן:
(מט) ישלח ער האט גישיקט אין זייא אלערלייא גרים צארין וואס זייא זיינען וואורן
גישיקט דורך בייזע שלוחים: (נ) יפלס ער האט גיגלייכט איין שטעג צו זיין צארן עס
זאל גיין אויף זיי. ער האט ניט פאר מיטן פון טויט זייער לייב אונ זייערע בהמות
האט ער צום מארד איבר גיענטפערט: (נא) ויך אונ האט גישלאגן אלע בכורים אין

חָם׃ נב וַיַּסַּע כַּצֹּאן עַמּוֹ וַיְנַהֲגֵם כַּעֵדֶר בַּמִּדְבָּר׃
נג וַיַּנְחֵם לָבֶטַח וְלֹא פָחָדוּ וְאֶת אוֹיְבֵיהֶם כִּסָּה הַיָּם׃
נד וַיְבִיאֵם אֶל גְּבוּל קָדְשׁוֹ הַר זֶה קָנְתָה יְמִינוֹ׃
נה וַיְגָרֶשׁ מִפְּנֵיהֶם גּוֹיִם וַיַּפִּילֵם בְּחֶבֶל נַחֲלָה וַיַּשְׁכֵּן
בְּאָהֳלֵיהֶם שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ נו וַיְנַסּוּ וַיַּמְרוּ אֶת אֱלֹהִים
עֶלְיוֹן וְעֵדוֹתָיו לֹא שָׁמָרוּ׃ נז וַיִּסֹּגוּ וַיִּבְגְּדוּ כַּאֲבוֹתָם
נֶהְפְּכוּ כְּקֶשֶׁת רְמִיָּה׃ נח וַיַּכְעִיסוּהוּ בְּבָמוֹתָם
וּבִפְסִילֵיהֶם יַקְנִיאוּהוּ׃ נט שָׁמַע אֱלֹהִים וַיִּתְעַבָּר
וַיִּמְאַס מְאֹד בְּיִשְׂרָאֵל׃ ס וַיִּטֹּשׁ מִשְׁכַּן שִׁלוֹ אֹהֶל
שִׁכֵּן בָּאָדָם׃ סא וַיִּתֵּן לַשְּׁבִי עֻזּוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ בְיַד צָר׃
סב וַיַּסְגֵּר לַחֶרֶב עַמּוֹ וּבְנַחֲלָתוֹ הִתְעַבָּר׃ סג בַּחוּרָיו
אָכְלָה אֵשׁ וּבְתוּלֹתָיו לֹא הוּלָּלוּ׃ סד כֹּהֲנָיו בַּחֶרֶב
נָפָלוּ וְאַלְמְנֹתָיו לֹא תִבְכֶּינָה׃ סה וַיִּקַץ כְּיָשֵׁן אֲדֹנָי

מִצְרַיִם, דִי עֶרְשְׁטֶע גִיבֶּארֶענֶע אִין דִיא הַייזֶער פוּן דִי קִינְדֶער חָם׃ (נב) ויסע אוּנ הָאט גִימַאכְט צִיהֶען זַיין פָאלְק אַזֵי דִי שָׁאף אוּנ עֶר הָאט זֵיי גִיפִירְט וִויא הֶערְדִין אִין דֶער מִדְבָּר׃ (נג) וינחם עֶר הָאט זֵיי גִיפִירְט זִיכֶערְלִיךְ אוּנ זֵייא הָאבִּין זִיךְ נִיט גִיפָארְכְטִין אוּנ זֵייעֶרֶע פַיינְט הָאט דֶר יַם צוּ גִידֶעקְט׃ (נד) ויביאם אוּנ עֶר הָאט זֵייא גִיבְּרַאכְט צוּ זַיין הֵיילִיגִין גְרֶענֶעץ צוּ דֶעם בַּארְג וָואס זַיין רֶעכְטֶע הַאנְד הָאט בַּשַׁאפִין צוּ רוּעֶן דָארְט׃ (נה) ויגרש אוּנ הָאט פַר טְרִיבִּין פַאר זֵיי דִי פֶעלְקֶר אוּנ הָאט זֵייא גִיטֵיילְט מִיט גוֹרָל מִיט אַמָאס שְׁנוּר פַר אֵיין אַרְבּ אוּנ עֶר הָאט גִימַאכְט רוּעֶן אִין דִי גִיצֶעלְטִין פוּן דִי כְּנַעֲנִים דִי שְׁבָטִים פוּן יִשְׂרָאֵל׃ (נו) וינסו אוּנ זֵיי הָאבִּין גִיפְּרוּבְט אוּנ ווידֶער גִישְׁפֶּענִיגְט דֶעם אַייבֶּערְשְׁטִין גָאט אוּנ זַיינֶע צֵייגֶענִיס דִיא תּוֹרָה הָאבִּין זֵיי נִיט גִיהִיט׃ (נז) ויסגו זֵייא הָאבִּין צוּרִיק גִיטְרָאטִין פוּן גָאט אוּנ זֵיי הָאבִּין גִיפֶעלְשְׁט וִויא זֵייעֶרֶע עֶלְטֶערְן. זֵייא זַיינֶען פַר קֶערְט גִיוָוארִין וְוִי אַפַּאלְשֶׁער בּוֹיגְן׃ (נח) ויכעיסוהו אוּנ זֵיי הָאבִּין אִים דֶר צֶערִינְט מִיט זֵייעֶרֶע בָּמוֹת אוּנ מִיט זֵייעֶרֶע בִּילְדֶער הָאבִּין זֵיי אִים דֶער צֶערִינְט׃ (נט) שמע גָאט הָאט דָס גִיהֶערְט אוּנ אִיז צָארְנִיג גִיוָוארִין אוּנ הָאט זֵייעֶר מְמָאֵס גִיוֶועִן אִין יִשְׂרָאֵל׃ (ס) ויטש אוּנ הָאט פַר לָאזְן דָאס מִשְׁכָּן פוּן שִׁלוֹ דָאס גִיצֶעלְט וָואס עֶר הָאט גִימַאכְט רוּעֶן צְוִוישִׁין מֶענְטְשִׁין׃ (סא) ויתן אוּנ הָאט אִיבֶּער גִיעֶנְטְפֶערְט אִין גִיפֵיינְקֶענִישׁ זַיין שְׁטַארְקַייט דָאס מֵיינְט מֶען דֶעם אָרוֹן. אוּנ זַיין שֵׁיינְקַייט אִין דֶער הַאנְד פוּן דֶעם בַּלֵיידִיגֶער׃ (סב) ויסגר אוּנ עֶר הָאט אִיבֶּער גִיעֶנְטְפֶערְט צוּ דֶער שְׁוֶוערְד זַיין פָאלְק אוּנ אִין זַיין אַרְבּ הָאט עֶר גִיצֶערִינְט׃ (סג) בחוריו זַיינֶע יוּנְגֶע פוּן יִשְׂרָאֵל הָאט דָאס פַייעֶר פַר בְּרֶענְט אוּנ זַיינֶע בְּתוּלוֹת זַיינֶען נִיט גִיקוּמֶען אוּנְטֶער דֶר חוּפָּה׃ (סד) כהניו זַיינֶע כֹּהֲנִים זַיינֶען דוּרְךְ דֶר שְׁוֶוערְד גִיפַאלִין אוּנ זַיינֶע אַלְמָנוֹת הָאבִּין נִיט גִיקֶענְט וֵויינֶען׃

ויקץ

כגבור מתרונן מיין: סו ויך צריו אחור חרפת
עולם נתן למו: סז וימאס באהל יוסף ובשבט
אפרים לא בחר: סח ויבחר את שבט יהודה את
הר ציון אשר אהב: סט ויבן כמו רמים מקדשו
כארץ יסדה לעולם: ע ויבחר בדוד עבדו ויקחהו
ממכלאת צאן: עא מאחר עלות הביאו לרעות
ביעקב עמו ובישראל נחלתו: עב וירעם כתם
לבבו ובתבונות כפיו ינחם:

דער מזמור גייט אויף חורבן בית המקדש:

יום טו עט א מזמור לאסף אלהים באו גוים בנחלתך
טמאו את היכל קדשך שמו את
ירושלם לעיים: ב נתנו את נבלת עבדיך מאכל
לעוף השמים בשר חסידיך לחיתו ארץ: ג שפכו
דמם כמים סביבות ירושלם ואין קובר: ד היינו

(סה) ויקץ נאט האט זיך אויף גיוואכט ווי פון שלאף צו בשטראפן די ישראל ווי
אגבור וואכט זיך אויף פון דעם ווין דורך גיזאנג: (סו) ויך אונ האט גישלאגן זיינע
בליידיגר פון הינטן. איין אייביגע חרפה האט ער גיגעבן צו זיי: (סז) וימאס אונ האט
ממאס גיוועזן אין גיצעלט פון שילה וואס איז אין חלק פון יוסף אונ אין דעם שבט פון
אפרים האט ער ניט אויס ערוויילט: (סח) ויבחר אונ האט אויס ערוויילט דעם שבט
יהודה אין דעם בארג ציון דאס מיינט מען דאס בהמ"ק וואס ער האט אים ליב:
(סט) ויבן אונ ער האט גיבויעט דעם בהמ"ק איין אייביגע זאך ווי דר הימל. ווי די
ערד איז אייביג האט ער גיגרונדפעסטיגט דעם בהמ"ק אויף אייבג: (ע) ויבחר אונ האט
אויס ערוויילט אין זיין קנעכט דוד אונ האט אים ארויס גינומען פון די שטאלן פון
שאף: (עא) מאחר פון דעם ארט וואו ער פלעגט נאך גיין די זייגענדיגע שאף צו פאשן זי
האט ער אים גיבראכט ער זאל וויידין יעקב זיין פאלק אונ זאל זיין אמלכות אויף
ישראל זיין ארב: (עב) וירעם אונ ער האט זיי גיוויידעט מיט די גאנצקייט פון הארץ אונ
מיט דעם פאר שטאנדיקייט פון זיינע הענט האט ער זייא גיפאן פירין:

עט (א) מזמור לאסף. גאט, פעלקר זיינן גיקומן אין דיין ארב אין בהמ"ק אונ האבן
מטמא גיוועזן דיין היילגן היכל. זיי האבן גימאכט ירושלים צו הויפען: (ב) נתנו
זיי האבן גיגעבן די טויטע קערפער פון דיינע קנעכט ישראל אשפייז צו דיא פייגל
פון דעם הימל. דאס פלייש פון דיינע חסידים צו די חיות פון דר ערד: (ג) שפכו זייא
האבן פר גאסן זייער בלוט ווי וואסער ארום ירושלים. קיינר האט זיי ניט ניקענט
בגראבן פר פארכט: (ד) היינו מיר זיינען גיווארן אלעסטערונג צו אונזערע שכנים.
אשאנד

חֶרְפָּה לִשְׁכֵנֵינוּ לַעַג וָקֶלֶס לִסְבִיבוֹתֵינוּ׃ ה עַד מָה
יי תֶּאֱנַף לָנֶצַח תִּבְעַר כְּמוֹ אֵשׁ קִנְאָתֶךָ׃ ו שְׁפֹךְ
חֲמָתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יְדָעוּךָ וְעַל מַמְלָכוֹת
אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרָאוּ׃ ז כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת
נָוֵהוּ הֵשַׁמּוּ׃ ח אַל תִּזְכָּר לָנוּ עֲוֹנוֹת רִאשֹׁנִים מַהֵר
יְקַדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ כִּי דַלּוֹנוּ מְאֹד׃ ט עָזְרֵנוּ אֱלֹהֵי
יִשְׁעֵנוּ עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהַצִּילֵנוּ וְכַפֵּר עַל
חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ׃ י לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה
אֱלֹהֵיהֶם יִוָּדַע בַּגּוֹיִם לְעֵינֵינוּ נִקְמַת דַּם עֲבָדֶיךָ
הַשָּׁפוּךְ׃ יא תָּבוֹא לְפָנֶיךָ אֶנְקַת אָסִיר כְּגֹדֶל זְרוֹעֲךָ
הוֹתֵר בְּנֵי תְמוּתָה׃ יב וְהָשֵׁב לִשְׁכֵנֵינוּ שִׁבְעָתַיִם
אֶל חֵיקָם חֶרְפָּתָם אֲשֶׁר חֵרְפוּךָ אֲדֹנָי׃ יג וַאֲנַחְנוּ
עַמְּךָ וְצֹאן מַרְעִיתֶךָ נוֹדֶה לְּךָ לְעוֹלָם לְדוֹר וָדוֹר
נְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ׃

דער מִזְמוֹר גייט אויף דעם גָלוּת אוּנ אויף דער גְאוּלָה׃

פ א לַמְנַצֵּחַ אֶל שֹׁשַׁנִּים עֵדוּת לְאָסָף מִזְמוֹר׃

אשאנד אונ אשפאט צו דיא וואס זיינן גיוועזן ארום אונז׃ (ה) עד ביז וויא לאנג גאט
וועסטו צערנן אויף אלאנגע צייט. עס טוט ברענען וויא אפייער דיין צארן׃ (ו) שפוך
פאר גיס דיין צארן אויף די פעלקר וואס האבן דיך ניט גיוואלט קענען אונ אויף די
קיניגרייך וואס האבן אין דיין נאמען ניט גירופן׃ (ז) כי ווארום יעדער פון זיי האבן
פר לענט די קינדר פון יעקב אונ גאטס וואוינונג האבן זיי פאר וויסט׃ (ח) אל זאלסט
אונז ניט גידיינקן דיא ערשטע עבירות וואס מיר האבין גיטאן. גישווינד זאל אונז
פארקומען דיין רחמנות ווארום מיר זיינען זייער ארעם׃ (ט) עזרנו העלף אונז גאט
אונזר העלפער פון וועגין דעם כבוד פון דיין נאמען אונ רעטע אונז אונ פר גיב אויף
אונזרע עבירות פון וועגין דיין נאמען׃ (י) למה נאך וואס זאלן זאגן די היידין וואו איז
זייער גאט. דרום זאל גיוואוסט ווערן צווישן די היידין פר אונזרע אויגן דיא נקמה
פון דעם בלוט וואס איז פאר גאסן גיווארן פון דיינע קנעכט׃ (יא) תבוא עס זאל קומען
פאר דיר דאס גישרייא פון דעם וואס איז גיבונדין. מיט דיא גרויסקייט פון דיין
שטארקייט זאלסטו אויף בינדן דיא וואס זיינן גיבונדין צום טויט׃ (יב) והשב אונ אזו
זאלסטו בצאלן צו די נאכבארין פון ארץ ישראל זיבין מאל טאפיל אין זייער שויס
זייער שאנדע ווייל זייא האבן דיך גילעסטערט גאט׃ (יג) ואנחנו אונ מיר וואס זיינען
דיין פאלק אונ דיא שאף וואס דוא ווידעסט זייא וועלין מיר דיך אימער לויבן.
אימער אונ אייביג וועלין מיר דער ציילין דיין לויב׃

ב רֹעֵה יִשְׂרָאֵל הַאֲזִינָה נֹהֵג כַּצֹּאן יוֹסֵף יֹשֵׁב
הַכְּרֻבִים הוֹפִיעָה: ג לִפְנֵי אֶפְרַיִם וּבִנְיָמִן וּמְנַשֶּׁה
עוֹרְרָה אֶת גְּבוּרָתֶךָ וּלְכָה לִישֻׁעָתָה לָּנוּ: ד אֱלֹהִים
הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה: ה יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת
עַד מָתַי עָשַׁנְתָּ בִּתְפִלַּת עַמֶּךָ: ו הֶאֱכַלְתָּם לֶחֶם
דִּמְעָה וַתַּשְׁקֵמוֹ בִּדְמָעוֹת שָׁלִישׁ: ז תְּשִׂימֵנוּ מָדוֹן
לִשְׁכֵנֵינוּ וְאֹיְבֵינוּ יִלְעֲגוּ לָמוֹ: ח אֱלֹהִים צְבָאוֹת
הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה: ט גֶּפֶן מִמִּצְרַיִם
תַּסִּיעַ תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם וַתִּטָּעֶהָ: י פִּנִּיתָ לְפָנֶיהָ וַתַּשְׁרֵשׁ
שָׁרָשֶׁיהָ וַתְּמַלֵּא אָרֶץ: יא כָּסּוּ הָרִים צִלָּהּ וַעֲנָפֶיהָ
אַרְזֵי אֵל: יב תְּשַׁלַּח קְצִירֶהָ עַד יָם וְאֶל נָהָר
יוֹנְקוֹתֶיהָ: יג לָמָּה פָּרַצְתָּ גְדֵרֶיהָ וְאָרוּהָ כָּל עֹבְרֵי
דָרֶךְ: יד יְכַרְסְמֶנָּה חֲזִיר מִיָּעַר וְזִיז שָׂדַי יִרְעֶנָּה:

פ (א) למנצח וגו׳: (ב) רועה דו שְׁפַייזֶר פון יִשְׂרָאֵל פַר נֶעם אונזֶר תְּפִלָּה. דֶר גָאט וָואס פִירְט אַזוֹ וִויא דִי שָׁאף דִי יִשְׂרָאֵל וָואס וֶוערְן אָן גִירוּפְן אויף דֶעם נָאמֶן פון יוֹסֵף גָאט וָואס רוּעֶסְט אויף דִי כְּרוּבִים מַאךְ שַׁיינֶן צוּ אוּנְז דַיין הִילְף: (ג) לפני בְּשַׁעַת אַז דִיא דְרַייא שְׁבָטִים דַארְפְן אויס גִילַייזְט וֶוערְן דֶר וֶועק דַיין גְבוּרָה אונ גֵייא אוּנְז צוּ הִילְף: (ד) אלהים גָאט קֶער אוּנְז אוּם קֵיין אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אונ מַאךְ לַייכְטְן דַיין פָּנִים צוּ אוּנְז אונ לָאמִיר וֶוערְן גִיהָאלְפְן: (ה) יי גָאט דֶר גָאט אִיבֶּר אַלֶע הֶערְשַׁארְן בִּיז וִוי לַאנְג וֶועסְטוּ זַיין צָארְנִיג אִין דִיא תְּפִלָּה פון דַיין פָאלְק: (ו) האכלתם דוּא הָאסְט זֵייא גִימַאכְט עֶסְן טְרֶערִין אָן שְׁטָאט בְּרוֹיט אונ הָאסְט זֵיי גִימַאכְט טְרִינְקֶען טְרֶערִין מִיט אַגְרוֹיסֶע מָאס וָואס הֵייסְט שָׁלִישׁ: (ז) תשימנו הָאסְט אוּנְז גִימַאכְט קְרִיגְן מִיט אוּנְזֶרֶע שְׁכֵנִים אונ אוּנְזֶרֶע פַיינְט שְׁפֶּעטְן פון אוּנְז: (ח) אלהים גָאט דֶער הֶערְשַׁארְן קֶער אוּנְז ווִידֶער מַאךְ אוּנְז לַייכְטְן דַיין פָּנִים אונ לָאמִיר וֶוערְן גִיהָאלְפְן. זָאגְט אָסָף. (ט) גפן דִי יִשְׂרָאֵל וָואס זַיינֶען גִיגְלִיכְן צוּ אַווַיין שְׁטָאק הָאסְטוּ דָאךְ אויס גִיצוֹיגְן פון מִצְרַיִם. הָאסְט פַאר טְרִיבְן דִיא פֶעלְקֶר אונ דָאסְט גִיפְלַאנְצְט דִיא יִשְׂרָאֵל אויף זֵייעֶר אָרְט: (י) פנית דוּא הָאסְט אויס גִירַאמְט דִיא פֶעלְקֶער אונ זִיא הָאט אַיין גִיוָוארְצִילְט אִירֶע וָוארְצְלֶען אונ הָאט דֶערְפִילְט דָס לַאנְד: (יא) כסו דִיא בֶּערְג זַיינֶען וָוארִין צוּ גִידֶעקְט מִיט דֶעם שָׁאטְן פון דֶעם וַויין שְׁטָאק אונ אִירֶע צְווַיינְגִין זַיינֶען גִיוֶועזְן שְׁטַארְק וִויא דִי טֶענְן בּוֹימֶער: (יב) תשלח דִי לֵיינְג פון דִי צְווַיינְגְן אִיז גִיוֶועזְן פַאר שְׁפְּרֵייט בִּיז אִין יַם פְּלִשְׁתִּים אונ דִיא בְּרֵייט פון דִיא יוּנְגֶע צְווַיינְגְן בִּיז דֶעם טַייךְ פְּרָת: (יג) למה וָוארוּם הָאסְטוּ צוּ בְּרָאכִין אִיר צַאם אונ אַלֶע וָואס פָארִין אִין וֶועג הָאבְּן גִיקְלִיבְּן אִירֶע פֵּרוֹת: (יד) יכרסמנה וָוארוּם הָאבְּן פַר שְׁנִיטְן אונ פַאר לֶענְט זֵייא דִי הֵיידְן וָואס זֵייעֶנֶען

ניעֶזְיבן

טו אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב נָא הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה
וּפְקֹד גֶּפֶן זֹאת: טז וְכַנָּה אֲשֶׁר נָטְעָה יְמִינֶךָ וְעַל בֵּן
אִמַּצְתָּה לָּךְ: יז שְׂרֻפָה בָאֵשׁ כְּסוּחָה מִגַּעֲרַת
פָּנֶיךָ יֹאבֵדוּ: יח תְּהִי יָדְךָ עַל אִישׁ יְמִינֶךָ עַל בֶּן
אָדָם אִמַּצְתָּ לָּךְ: יט וְלֹא נָסוֹג מִמֶּךָּ תְּחַיֵּנוּ
וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא: כ יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ
הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה:

דער מִזְמוֹר לֶערְנְט וְוִיא דִיא אִידְן זָאלְן זִיךְ פִירְן אִין גָלוּת:

פא א לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית לְאָסָף: ב הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים
עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: ג שְׂאוּ זִמְרָה וּתְנוּ
תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם נָבֶל: ד תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר
בַּכֵּסֶה לְיוֹם חַגֵּנוּ: ה כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט
לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: ו עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל
אֶרֶץ מִצְרָיִם שְׂפַת לֹא יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע: ז הֲסִירוֹתִי

גִיגְלִיכְן גִיוָועֶן צוּ אַחֲזִיר פוּן דֶעם וַואלְד אוּנ דִיא חַיּוֹת פוּן פֶעלְד הָאבְּן גִיגֶעסְן דִיא פֵּרוֹת דֶר פוּן: (טו) אלהים גָאט אִיבֶּר אַלֶע הֶערְשָׁארְן קֶער וִוידֶער לֹזֹ פוּן הִימִיל אוּנ זֶעה. זַאיי מַשְׁגִיחַ אוֹיף דִי יִשְׂרָאֵל וָואס זַיינֶן גִיגְלִיכְן צוּ אַוויין שְׁטָאק: (טז) וכנה אוּנ דִיא שְׁטָעלֶע וָואס דַיין רֶעכְטֶע הַאנְד הָאט גִיפְלַאנְצְט אוּנ אוֹיף דֶעם זוּן וָואס דוּא הָאסְט גִישְׁטַארְקְט צוּ דִיר דָם מַיינְט מֶען דִיא יִשְׂרָאֵל: (יז) שרופה דֶר הַיין שְׁטָאק אִיז פַר בְּרֶענְט אִין פַייֶער אוּנ אִיז פַר שְׁנִיטְן. פוּן גִישְׁרֵייא פוּן דַיין גְרִים צָארְן וֶוערְן דִיא פַר לָארְן: (יח) תהי אִיךְ בֶּעט דִיךְ זָאל דַיין הַאנְד מֵגִין זַיין אוֹיף דֶעם מֶענְשְׁן וָואס דוּא פְלֶעגְסְט אִים הֶעלְפְן מִיט דַיין רֶעכְטֶע הַאנְד אוּנ אוֹיף דֶעם מֶענְשׁ וָואס דוּא הָאסְט גִישְׁטַארְקְט צוּ דִיר: (יט) ולא אוּנ מִיר וֶועלְן נִיט צוּרִיק קֶערְן פוּן דִיר. זָאלְסְט אוּנְז בֶּעלֶעבְּן וֶועלְן מִיר אָן רוּפְן דַיין נָאמֶען: (כ) יי גָאט דֶער הֶערְשָׁארְן קֶער אוּנְז אוּם מַאךְ אוּנְז לַייכְטְן דַיין פָּנִים אוּנ לָאמִיר וֶוערְן גִיהָאלְפְן:

פא (א) למנצח וגו': (ב) הרנינו טוּט זִינְגֶען אוּנ לוֹיבְּן גָאט וָואס מַאכְט אוּנְז שְׁטַארְק. שַׁאלְט מִיט אַשׁוֹפָר צוּם גָאט פוּן יַעֲקֹב: (ג) שאו הֵייבְּט אוֹיף אָהוֹיךְ קוֹל פוּן גִיזַאנְג אוּנ גִיט אַקוֹל אוֹיף אַפּוֹיק אוּנ אוֹיף אַפַייפִיל וָואס אִיז זִיס מִיט אַפִידִיל: (ד) תקעו טוּט בְּלָאזְן מִיט אַשׁוֹפָר אִין דֶעם אָן הֵייבּ פוּן חוֹדֶשׁ אִין דִי גִיזֶעצְטֶע צַייט צוּ אוּנְזֶער יוֹם טוֹב דָאס אִיז רֹאשׁ הַשָּׁנָה: (ה) כי וָוארוּם דָאס בְּלָאזְן פוּן רֹאשׁ הַשָּׁנָה הָאט גָאט גִיבָּאטְן צוּ יִשְׂרָאֵל. דֶער טָאג אִיז אַמִשְׁפָּט צוּ גָאט פוּן יַעֲקֹב: (ו) עדות דֶעם טָאג הָאט מֶען אָן גִיטָאן אַצִירוּנְג אוֹיף יוֹסֵף וֶוען עֶר אִיז אַרוֹיס פוּן דֶער תְּפִיסָה אוּם רֹאשׁ הַשָּׁנָה עֶר אִיז גִיוָוארְן אַגִיוָועלְטִיגֶר אִין מִצְרַיִם. דַאן הָאט זִיךְ יוֹסֵף בַּארִימְט דָאס

לשון

מסבל שכמו כפיו מדוד תעברנה: ח בצרה
קראת ואחלצך אענך בסתר רעם אבחנך על
מי מריבה סלה: ט שמע עמי ואעידה בך ישראל
אם תשמע לי: י לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה
לאל נכר: יא אנכי יי אלהיך המעלך מארץ מצרים
הרחב פיך ואמלאהו: יב ולא שמע עמי לקולי
וישראל לא אבה לי: יג ואשלחהו בשרירות לבם
ילכו במועצותיהם: יד לו עמי שמע לי ישראל
בדרכי יהלכו: טו כמעט אויביהם אכניע ועל
צריהם אשיב ידי: טז משנאי יי יכחשו לו ויהי
עתם לעולם: יז ויאכילהו מחלב חטה ומצור
דבש אשביעך:

דער מזמור זאגט מוסר די דיינים זייא זאלין ניט מטה דין זיין אונ ניט נעמין קיין שוחד:

פב א מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב

לשון וואס איך האב קיין מאל ניט גיוואוסט טוא איך היינט פאר שטין: (ו) העדות איך האב אפ גיטאן פון שווערע ארבעט זיין אקסעל פון ישראל דען אום ראש השנה האבן די מצרים אויף גיהערט צו ארבעטן מיט ישראל. זיינע הענד זיינען אוועק פון דעם קעסיל ער איז מער קיין קנעכט גיוועזין: (ח) בצרה ווען עס איז דיר גיוועזן אייגן האסטו מיך אן גירופן האב איך דיך אויס גיצויגן פון דער צרה. איך האב דיר גיענטפערט אונ פר בארגן פון דיר דס שטורמען פון דעם ים. ווען איך איך האב דיר גיפרובט אונ גיוואוסט דאס דוא ווערסט זינדיגן ביא מי מריבה האב איך דיר פארט גיהאלפן: (ט) שמע הער מיך צו מיין פאלק איך וועל באצייגן אן דיר. איר ישראל מעכט איר מיך צו הערן: (י) לא עס זאל ניט זיין צו דיר א פרעמדר גאט אונ זאלסט דיך ניט בוקן צו קיין פרעמדן גאט: (יא) אנכי איך בין דיין גאט וואס האט דיך אויף גיבראכט פון מצרים. עפין דיין מונד פיל צו בעטן וועל איך ערפילן דיין גיבעט: (יב) ולא אבר מיין פאלק האט ניט גיהערט צו מיין שטים אונ די ישראל האבן מיך ניט גיוואלט צו הערן: (יג) ואשלחהו האב איך זייא פר טריבן אין גלות ווייל זיי זיינן גיגאנגן אין די לוגונג פון זייער הארץ. זיי זיינן גיגאנגן נאך זייערע שלעכטע עצות: (יד) לו ווען מיין פאלק זאל מיך אבר צו הערן. די ישראל זאלן גיין אין מיין וועג: (טו) כמעט אין אקליינע צייט וואלט איך זייערע פיינט אונטער טעניג גימאכט אונ אויף זייערע באליידיגר וואלט איך אומגיקערט מיין האנט: (טז) משנאי די שונאים פון גאט וואלטן זיך לייקענן צו אים מחמת מורא אונ די צייט פון גאטס טובה וואלט גיוועזן אויף אייביג: (יז) ויאכילהו גאט וואלט גימאכט עסין די ישראל פון דעם בעסטן ווייץ אונ וואלט זיי גימאכט זאט מיט האניק וואס רינט פון אפעלזין:

אלהים ישפט: ב עד מתי תשפטו עול ופני רשעים
תשאו סלה: ג שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו:
ד פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו: ה לא ידעו
ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ:
ו אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם: ז אכן
כאדם תמותון וכאחד השרים תפלו: ח קומה
אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים:

דער מזמור איז איין תפלה אויף דיא מלחמות וואס ישראל וועלין האבין אין דיא צייט פון גוג ומגוג:

יום יז פג א שיר מזמור לאסף: ב אלהים אל דמי לך
אל תחרש ואל תשקט אל: ג כי הנה אויביך
יהמיון ומשנאיך נשאו ראש: ד על עמך יערימו
סוד ויתיעצו על צפוניך: ה אמרו לכו ונכחידם
מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד: ו כי נועצו לב
יחדו עליך ברית יכרתו: ז אהלי אדום וישמעאלים

פב (א) מזמור לאסף. גאט שטייט צווישן דיא גימיינדע פון די דיינים. צווישן די דיינים טוט גאט משפטן: (ב) עד ביז וויא לאנג וועט איר דיינים משפטן אומרעכט אונ דעם פנים פון רשעים טוט איר פאר טראגן אונ חנפענן אימער: (ג) שפטו איר זאלט משפטן דעם ארימאן אונ דעם יתום מיט ארעכטן משפט. דעם ארימאן מאכט גירעכט אויב דער משפט איז מיט אים: (ד) פלטו מאכט אנטרינען דעם ארימאן מיט דעם אביון. זייט זיי מציל פון די רשעים: (ה) לא אבער די דיינים ווייסן ניט אונ ווילן ניט פר שטיין די זינד וואס מען פסקנט שלעכט. זיי גייען ארום וויא אין דר פינסטער. ווענין דעם וואנקען דיא גרונד פעסטין פון דער ערד: (ו) אני איך האב גיטראכט מחמת דיא מצוה וועט איר זיין צו מלאכים גלייך: (ז) אכן פאר וואר וייל איר זייט ניט גיזהר אין דר מצוה וועט איר שטארבן וויא אדם הראשון אונ וויא איינר פון די שרים וואס האבן גיגזלת די אביונים וועט איר פאלן: (ח) קומה שטייא אויף גאט אונ משפט אליין די וועלט ווארום צווישן אלע אומות האסטו גימאכט דיר איין ארב:

פג (א) שיר מזמור לאסף: (ב) אלהים גאט, עס זאל ניט זיין שווייגונג צו דיר. זאלסט ניט שווייגן אונ זאלסט ניט רוען, גאט: (ג) כי דען דיינע פיינט האבן גיטאן ברומען אויף דיא ישראל אונ דיינע פיינט האבן אויף גיהויבן זייער קאפ: (ד) על אויף דיין פאלק האבן זייא גיטאן קליגן איין עצה. זייער עצה איז צו טראכטן בייז אויף דיא וואס זיינן פר בארגן אין דיין שאטן: (ה) אמרו זיי האבן גיזאגט לאמיר גיין פר שניידן זיי פון אפאלק אונ עס זאל מער ניט דר מאנט ווערן דר נאמען פון ישראל: (ו) כי דען ביי אנאנדער האבן זיי זיך בראטן אין הארצן. זיי האבן צווישן זיך אויף דיר

כורת

מוֹאָב וְהַגְרִים׃ ח גְּבָל וְעַמּוֹן וַעֲמָלֵק פְּלֶשֶׁת עִם
יֹשְׁבֵי צוֹר׃ ט גַּם אַשּׁוּר נִלְוָה עִמָּם הָיוּ זְרוֹעַ לִבְנֵי
לוֹט סֶלָה׃ י עֲשֵׂה לָהֶם כְּמִדְיָן כְּסִיסְרָא כְיָבִין
בְּנַחַל קִישׁוֹן׃ יא נִשְׁמְדוּ בְעֵין דֹּאר הָיוּ דֹּמֶן
לָאֲדָמָה׃ יב שִׁיתֵמוֹ נְדִיבֵמוֹ כְּעֹרֵב וְכִזְאֵב וּכְזֶבַח
וּכְצַלְמֻנָּע כָּל נְסִיכֵמוֹ׃ יג אֲשֶׁר אָמְרוּ נִירֲשָׁה לָּנוּ
אֵת נְאוֹת אֱלֹהִים׃ יד אֱלֹהַי שִׁיתֵמוֹ כַגַּלְגַּל כְּקַשׁ
לִפְנֵי רוּחַ׃ טו כְּאֵשׁ תִּבְעַר יָעַר וּכְלֶהָבָה תְּלַהֵט
הָרִים׃ טז כֵּן תִּרְדְּפֵם בְּסַעֲרֶךָ וּבְסוּפָתְךָ תְבַהֲלֵם׃
יז מַלֵּא פְנֵיהֶם קָלוֹן וִיבַקְשׁוּ שִׁמְךָ יְיָ׃ יח יֵבֹשׁוּ
וְיִבָּהֲלוּ עֲדֵי עַד וְיַחְפְּרוּ וְיֹאבֵדוּ׃ יט וְיֵדְעוּ כִּי אַתָּה
שִׁמְךָ יְיָ לְבַדֶּךָ עֶלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ׃

דער מזמור איז אַיין תְּפִלָּה אויף דער גְאוּלָּה אונ אויף בִּנְיַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ׃

פד א לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר׃ ב מַה
יְּדִידוֹת מִשְׁכְּנוֹתֶיךָ יְיָ צְבָאוֹת׃ ג נִכְסְפָה וְגַם

כורת ברית גיוועזן: (ז) אהלי וגו׳: (ח) גבל דיא אלע אומות מיט די זיצר פון צור האבן
איין עצה גיהאלטן: (ט) גם אויך אשור האבן זיך מחבר גוועזן מיט זיי. זיי זיינן גיוועזן
אהילף צו די קינדר פון לוט דס זיינן עמון ומואב: (י) עשה זאלסט זיי אזו טאן וויא
מדין האט גיהאט. וויא סיסרא מיט יבין האבן גהאט אמפלה ביי דעם טייך קישון:
(יא) נשמדו מדין איז פר טיליגט גיווארן אין דעם ארט עין דאר. זיינען גווארן וויא
מיסט אויף דר ערד: (יב) שיתמו זאלסט טאן זייערע הערן וויא עורב מיט זאב האבן
אמפלה גיהאט. אלע זייערע הערין זאלן אמפלה האבן וויא זבח מיט צלמנע:
(יג) אשר ווייל זיי האבן גיזאגט מיר וועלן ירשנן צו אונז גאטס וואוינונג דס בהמ״ק:
(יד) אלהי מיין גאט מאך זיי זאלן זיין וויא אווירבעל. וויא שטרויא וואס פלידט אוועק
פאר אווינט: (טו) כאש וויא אפייער וואס ברענט אין וואלד אונ וויא אפלאם וואס
ברענט אויף די בערג: (טז) כן אזו זאלסטו זיי נאך יאגן מיט דיין שטורעם ווינט אונ
מיט דיין שטארקן ווינט זאלסטו זיי דר שרעקן: (יז) מלא טוא דר פילן זייער פנים מיט
שאנד וועלן זיי בעטן דיין נאמן גאט: (יח) יבשו זאלן זיי פר שעמט אונ דר שראקן אונ
פר לארן ווערן אויף אייביג: (יט) וידעו וועלן זייא וויסן אז דיין נאמען אליין ווערט אן
גירופין גאט. דוא ביסט איין אייבערשטר אויף דער גאנצער וועלט:
פד (א) למנצח וגו׳: (ב) מה וויא זייער איז גיליבט אויף מיר דיינע וואוינונג וואו דוא
האסט גירועט גאט דר הערשארן: (ג) נכספה מיין לייב טוט גיל סטן צו קומן אין

א ״

כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְיָ לִבִּי וּבְשָׂרִי יְרַנְּנוּ אֶל אֵל
חָי: ד גַּם צִפּוֹר מָצְאָה בַיִת וּדְרוֹר קֵן לָהּ אֲשֶׁר
שָׁתָה אֶפְרֹחֶיהָ אֶת מִזְבְּחוֹתֶיךָ יְיָ צְבָאוֹת מַלְכִּי
וֵאלֹהָי: ה אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶּלָה:
ו אַשְׁרֵי אָדָם עוֹז לוֹ בָךְ מְסִלּוֹת בִּלְבָבָם: ז עֹבְרֵי
בְּעֵמֶק הַבָּכָא מַעְיָן יְשִׁיתוּהוּ גַּם בְּרָכוֹת יַעְטֶה
מוֹרֶה: ח יֵלְכוּ מֵחַיִל אֶל חָיִל יֵרָאֶה אֶל אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן:
ט יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת שִׁמְעָה תְפִלָּתִי הַאֲזִינָה אֱלֹהֵי
יַעֲקֹב סֶלָה: י מָגִנֵּנוּ רְאֵה אֱלֹהִים וְהַבֵּט פְּנֵי
מְשִׁיחֶךָ: יא כִּי טוֹב יוֹם בַּחֲצֵרֶיךָ מֵאָלֶף בָּחַרְתִּי
הִסְתּוֹפֵף בְּבֵית אֱלֹהַי מִדּוּר בְּאָהֳלֵי רֶשַׁע: יב כִּי
שֶׁמֶשׁ וּמָגֵן יְיָ אֱלֹהִים חֵן וְכָבוֹד יִתֵּן יְיָ לֹא יִמְנַע טוֹב
לַהֹלְכִים בְּתָמִים: יג יְיָ צְבָאוֹת אַשְׁרֵי אָדָם בֹּטֵחַ בָּךְ:

גאטס הייפן. מיין הארץ אונ מיין לייב טוט גילוסטן צו זינגען צום לעבעדיגען גאט: (ד) גם אין די חורבות פון בהמ"ק האט אויך דר פויגיל זיך דארט גיפונען אשטוב. די שוואלב אנעסט פיר זיך וואס זיא האט גיהאלטין אירע יונגע פייגעליך אויף דיינע מזבחות, גאט דר הערשארן וואס דוא ביסט מיין מלך אונ מיין גאט: (ה) אשרי וואול די דאזיגע וואס וועלן לעבן אז דר בהמ"ק וועט גיבויט ווערן אונ וועלן זיצן אין דיין הויז אונ וועלן דיך דארט שטענדיג לויבן: (ו) אשרי וואול דעם מענשן וואס טוט זיין שטארקייט אונ זיין בטחון אויף דיר אונ טראכט אין הארצן די שטעגן וואס גייען צו גאטס הויז: (ז) עברי זיי גייען קיין ירושלים אין טאל וואס וואקסין קליינע בוימליך. אויף דעם וועג וועט גאט מאכן קוואלין. מיט פיל ברכות וועט זיין אן גיקליידעט דר וועג וויי'זער: (ח) ילכו זיי וועלן זיך בגעגענן פיל קאמפאניעס די וואס וועלן גיין אז זיי זאלן גיזעהן ווערין פר גאט אין ציון: (ט) יי גאט דר האר איבר אלע חילות הער צו מיין גיבעט מקרב צו זיין די גאולה. פר נעם דו גאט פון יעקב אייביג: (י) מגננו דם בהמ"ק וואס איז צו אונז א בשיצונג זאלסטו גאט אים זעהן אונ גידיינקן אונ לוג אויף דעם פנים פון דיין גיזאלבטן דס מיינט מען דוד המלך: (יא) כי ווארום עס איז בעסר צו זיצן איין טאג אין דיין הויף פון טויזינט יאר. איך קלייב מיר אויס בעסר צו זיצן אויף דר שוועל פון גאטס הויז פון צו וואוינען אין די געצעלטן פון דיא רשעים: (יב) כי דען גאט האט פון אייביג גיטאן אונז לייכטן וויא דיא זון אונ שיצן בין איך בטוח אז גאט וועט אונז היינט אויך געבן חן אונ כבוד אונ וועט ניט פאר מידן גוטס צו געבן צו די וואס גייען אין גאנצן וועג: (יג) יי גאט איבר אלע הערשאפטן וואול דעם מענטשן וואס פאר זיכערט זיך אין דיר:

דער מזמור איז איין תפלה אויף דעם לאנגען גלות און אויף דער גאולה:

פה א לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר: ב רָצִיתָ יְיָ אַרְצֶךָ
שַׁבְתָּ שְׁבִית יַעֲקֹב: ג נָשָׂאתָ עֲוֺן עַמֶּךָ כִּסִּיתָ
כָל חַטָּאתָם סֶלָה: ד אָסַפְתָּ כָל עֶבְרָתֶךָ הֱשִׁיבוֹתָ
מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ: ה שׁוּבֵנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעֵנוּ וְהָפֵר כַּעַסְךָ
עִמָּנוּ: ו הַלְעוֹלָם תֶּאֱנַף בָּנוּ תִּמְשֹׁךְ אַפְּךָ לְדֹר
וָדֹר: ז הֲלֹא אַתָּה תָּשׁוּב תְּחַיֵּנוּ וְעַמְּךָ יִשְׂמְחוּ בָךְ:
ח הַרְאֵנוּ יְיָ חַסְדֶּךָ וְיֶשְׁעֲךָ תִּתֶּן לָנוּ: ט אֶשְׁמְעָה מַה
יְדַבֵּר הָאֵל יְיָ כִּי יְדַבֵּר שָׁלוֹם אֶל עַמּוֹ וְאֶל חֲסִידָיו
וְאַל יָשׁוּבוּ לְכִסְלָה: י אַךְ קָרוֹב לִירֵאָיו יִשְׁעוֹ לִשְׁכֹּן
כָּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ: יא חֶסֶד וֶאֱמֶת נִפְגָּשׁוּ צֶדֶק וְשָׁלוֹם
נָשָׁקוּ: יב אֱמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמָח וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם
נִשְׁקָף: יג גַּם יְיָ יִתֵּן הַטּוֹב וְאַרְצֵנוּ תִּתֵּן יְבוּלָהּ:
יד צֶדֶק לְפָנָיו יְהַלֵּךְ וְיָשֵׂם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו:

דיא תפלה האט דוד המלך מתפלל גיוועזן אז ער איז אנטלאפן פון שאול און פון דואג האדומי:

פו א תְּפִלָּה לְדָוִד הַטֵּה יְיָ אָזְנְךָ עֲנֵנִי כִּי עָנִי וְאֶבְיוֹן

פה (א) למנצח וגו': (ב) רצית אזו וויא דוא האסט באוויליגט דיין לאנד און האסט זיא
אויס גילייזט פון גלות בבל: (ג) נשאת האסטו פר געבן די עברות פון דיין פאלק.
האסט צו גידעקט זייערע עברות אויף אייביג: (ד) אספת דו האסט איין גיהאלטן דיין
גאנצן צארן. האסט ווידר גיקערט פון דיין גרים צארן: (ה) שובנו בעטן מיר דיך זאלסט
אונז צוריק קערן און זאלסט פאר שטערין דעם כעס וואס דוא האסט אויף אונז:
(ו) הלעולם וועסטו דען אייביג צערנן אויף אונז. וועט זיך דען ציהען דיין צארן אויף
אייביג: (ז) הלא פר וואר דר סוף וועט דאך זיין אז דוא וועסט אונז ווידער לעבעדיג
מאכן און דיין פאלק וועט זיך פרייען מיט דיין הילף: (ח) הראנו דרום בעט איך דיך
זאלסט אונז ווייזן דיין גינאד תיכף און דיין הילף זאלסטו אונז געבן: (ט) אשמעה איך
הער וואס גאט טוט ריידין. ער טוט ריידין שלום צו זיין פאלק און צו זיינע חסידים
און זיי וועלן שוין מער ניט זינדיגן: (י) אך דיא זאך איז נאהענט בייא גאט צו ברייננגען
הילף צו זיינע פארכטיגע. צו מאכן רועז כבוד אין אונזר לאנד: (יא) חסד אז מיר וועלן
ריידן אמת וועט קומן תיכף דר חסד פון גאט. אז מיר וועלן טאן גירעכטיקייט וועט
קומן דער שלום תיכף: (יב) אמת אז עס וועט זיין פיל אמת אויף דער וועלט וועט זיין
פיל גירעכטיקייט פון הימל: (יג) גם גאט וועט אויך געבין גוטס און אונזר ערד וועט
געבן איר פרוכט: (יד) צדק דאס גירעכטיקייט זאל גיין פאר אים און זאל טאן זיינע
טריט צו גיין אין דעם רעכטין וועג:

אָנִי: ב שָׁמְרָה נַפְשִׁי כִּי חָסִיד אָנִי הוֹשַׁע עַבְדְּךָ
אַתָּה אֱלֹהַי הַבּוֹטֵחַ אֵלֶיךָ: ג חָנֵּנִי אֲדֹנָי כִּי אֵלֶיךָ
אֶקְרָא כָּל הַיּוֹם: ד שַׂמֵּחַ נֶפֶשׁ עַבְדֶּךָ כִּי אֵלֶיךָ
אֲדֹנָי נַפְשִׁי אֶשָּׂא: ה כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב
חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ: ו הַאֲזִינָה יְיָ תְּפִלָּתִי וְהַקְשִׁיבָה
בְּקוֹל תַּחֲנוּנוֹתָי: ז בְּיוֹם צָרָתִי אֶקְרָאֶךָּ כִּי תַעֲנֵנִי:
ח אֵין כָּמוֹךָ בָאֱלֹהִים אֲדֹנָי וְאֵין כְּמַעֲשֶׂיךָ: ט כָּל
גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ יָבוֹאוּ וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ אֲדֹנָי
וִיכַבְּדוּ לִשְׁמֶךָ: י כִּי גָדוֹל אַתָּה וְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת
אַתָּה אֱלֹהִים לְבַדֶּךָ: יא הוֹרֵנִי יְיָ דַּרְכֶּךָ אֲהַלֵּךְ
בַּאֲמִתֶּךָ יַחֵד לְבָבִי לְיִרְאָה שְׁמֶךָ: יב אוֹדְךָ אֲדֹנָי
אֱלֹהַי בְּכָל לְבָבִי וַאֲכַבְּדָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם: יג כִּי
חַסְדְּךָ גָּדוֹל עָלָי וְהִצַּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְּׁאוֹל תַּחְתִּיָּה:
יד אֱלֹהִים זֵדִים קָמוּ עָלַי וַעֲדַת עָרִיצִים בִּקְשׁוּ

פו (א) תפלה לדוד. נייג גאָט דיין אויער צו מיין תְּפִלָה ענטפער מיר וואָרום איך בין
אונטער טעניג וויא איין עָנִי: (ב) שמרה היט מיין לייב וייל איך בין איין חָסִיד.
העלף דיין קנעכט, דו מיין גאָט, וואס פר זיכערט זיך אין דיר: (ג) חנני לייטזעליג מיך
גאָט וויל איך טוא דיך רופן אגאנצין טאָג: (ד) שמח דער פרייא דאס לייב פון דיין
קנעכט וייל איך טוא טראָגין צו דיר מיין לייב: (ה) כי וואָרום דו גאָט ביסט גוט אונ
ביסט מוחל אויף די עֲבֵרות אונ טוסט פיל גינאַד צו אַלע וואס רופן דיך: (ו) האזינה
פאַר נעם גאָט מיין תְּפִלָה אונ פאַר נעם דעם קול פון מיינע גיבעט: (ז) ביום אין דעם
טאָג אז עס איז מיר איינג טוא איך דיך רופן וייל איך בין בּוֹטֵחַ אז דו ווערסט מיר
ענטפערן: (ח) אין עס איז ניטא איינר צווישן די שָׂרים פון הימל אזו וויא דוא ביסט
גאָט, אונ עס איז ניטא אַזעלכע וואונדערליכע ווערק וויא דיינע: (ט) כל אַלע פעלקר
וואס דוא האָסט בּשאַפן ווערן קומען זיך בוקין פר דיר גאָט אונ ווערן כָּבוד אָן טאָן
צו דיין נאָמן: (י) כי דען דוא ביסט גרויס אונ דוא גאָט טוסט אַליין וואונדר: (יא) הורני
וייז מיר גאָט דיין רעכטן וועג איך זאל קאָנן גיין מיט אֱמֶת. איינג מיין הארץ איך
זאל מורא האָבן פאַר דיין נאָמען: (יב) אודך איך וועל דיך מיין גאָט לויבן מיט מיין
גאַנצן הארצן אונ איך וועל כָּבוד אָן טאָן צו דיין נאָמען אייביג: (יג) כי דוא האָסט
מיר גיטאָן גרויס גינאַד אונ האָסט מַציל גיוועזן מיין לייב פון גֵיהִנֹם: (יד) אלהים גאָט
מוטוויליגע זיינען אויף מיר אויף גישטאַנן אונ אַגימיינדע פון שטאַרקע לייט האָבן
בגערט מיין לייב אונ דיין פאָרכט האָבן זיא ניט גיטאָן אַנקוקען זייערע אויגן:

נפשי ולא שמוך לנגדם: טו ואתה אדני אל רחום
וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: טז פנה אלי וחנני
תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך: יז עשה
עמי אות לטובה ויראו שנאי ויבשו כי אתה יי
עזרתני ונחמתני:

דעם מזמור האט דוד המלך מיסד גיוועזן אים צו זאגן אין בית המקדש:

פז א לבני קרח מזמור שיר יסודתו בהררי קדש:
ב אהב יי שערי ציון מכל משכנות יעקב:
ג נכבדות מדבר בך עיר האלהים סלה: ד אזכיר
רהב ובבל לידעי הנה פלשת וצור עם כוש זה
ילד שם: ה ולציון יאמר איש ואיש ילד בה והוא
יכוננה עליון: ו יי יספר בכתוב עמים זה ילד
שם סלה: ז ושרים כחללים כל מעיני בך:

אין דעם מזמור ווערט גיקלאגט אויף דיא גרויסע צרות וואס ישראל האבן גיליטן אין גלות:

יום יח פח א שיר מזמור לבני קרח למנצח על מחלת
לענות משכיל להימן האזרחי: ב יי אלהי

(טו) ואתה אונ דו גאט ביסט איין דר בארמיגער גאט אונ דר לייננערכט דיין צארן אונ
טוסט פיל חסד אונ אמת: (טז) פנה קער דיך צו מיר אונ דער בארעם מיך. גיב דיין
שטארקייט צו דיין קנעכט אונ העלף צו דעם זון פון דיין דינסט: (יז) עשה טוא מיט
מיר אצייכן עס זאל מיר גוט זיין וועלן זעהן מיינע פיינט אונ וועלן פר שעמט ווערן
ווארום דוא גאט האסט מיר פון אייביג אן גיהאלפן אונ מיך גיטרייסט:
פז (א) לבני קרח. דר יסוד פון מזמור איז וועגן דיא לויב פון די היילגע בערג ציון
אונ ירושלים: (ב) אהב גאט האט ליבר דיא טויערן פון ציון פון אלע רואונג פון
יעקב: (ג) נכבדות ווייל עס ווערט גירעט אין דיר ציון הערליכע רייד דרום ווערסט דו
אן גירופן גאטס שטאט אויף אייביג: (ד) אזכיר איך טוא דר מאנן די אומות זייא זאלן
די יודן ברייננגן קיין ציון אונ גאט וועט זאגן דר דאזיגר איז גיבארן גיווארן אין ציון:
(ה) ולציון אונ צו ציון וועט גיזאגט ווערן אבשורה פון יעדער מענטש וואס איז דארטן
גבארן גיווארן אונ גאט וועט אן ברייטן ציון הויך: (ו) יי גאט וועט ציילן ווען ער וועט
שרייבן דיא פעלקער אונ וועט זאגן דר איז גיבארן גיווארן אין ציון. פון אייביג
גיהערין זייא צו מיר: (ז) ושרים אונ דענסטמאל וועלין די ישראל זינגען אזו וויא מען
שפילט מיט פייפליך אונ וועלן זאגן אלע מיינע מחשבות איז נאר אין דיר גאט:
פח (א) שיר. אויף דעם כלי זמר מחלת מיט אהויך קול: (ב) יי גאט וואס איז מיין
העלפר בעט איך אגאנצן טאג אונ בייא דר נאכט טוא איך מתפלל זיין פר דיר:

ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך: ג תבא לפניך
תפלתי הטה אזנך לרנתי: ד כי שבעה ברעות
נפשי וחיי לשאול הגיעו: ה נחשבתי עם יורדי
בור הייתי כגבר אין איל: ו במתים חפשי כמו
חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד והמה
מידך נגזרו: ז שתני בבור תחתיות במחשכים
במצלות: ח עלי סמכה חמתך וכל משבריך
ענית סלה: ט הרחקת מידעי ממני שתני תועבות
למו כלא ולא אצא: י עיני דאבה מני עני קראתיך
יי בכל יום שטחתי אליך כפי: יא הלמתים תעשה
פלא אם רפאים יקומו יודוך סלה: יב היספר
בקבר חסדך אמונתך באבדון: יג היודע בחשך
פלאך וצדקתך בארץ נשיה: יד ואני אליך יי
שועתי ובבקר תפלתי תקדמך: טו למה יי תזנח
נפשי תסתיר פניך ממני: טז עני אני וגוע מנער

(ג) תבא עס זאל קומן פר דיר מיין תפלה. נייג דיין אויער צו מיין גיזאנג: (ד) כי מיין לייב איז זאט גיווארן מיט שלעכטס אונ די טעג פון מיין לעבן האבן גינעהנט צו גיין אין גרוב: (ה) נחשבתי איך בין גירעכינט גיווארן מיט די מענטשן וואס זיינן גשטארבן איך בין גיווארן וויא אמענטש וואס האט קיין כח ניט: (ו) במתים איך בין גיציילט צווישן די מתים וואס זיינן פרייא. וויא די דר שלאגענע וואס ליגן אין גרוב וואס דו גידיינקסט זיי ניט צום לעבן אונ זיינן דורך דיין מאכט פר שניטן פון דר וועלט: (ז) שתני דו האסט מיך גטאן אין אונטערשטן גרוב. אין דער פינסטערניש אין דער טיפעניש: (ח) עלי אויף מיר איז אן גילעהנט דיין צארין אונ מיט אלע דיינע אינדין האסטו מיך גיפייניגט שטענדיג: (ט) הרחקת דוא האסט גימאכט דער ווייטערן מיינע פריינד פון מיר. האסט מיך גימאכט מיאוס אין זייערע אויגן. איך בין פאר שלאסן אונ קאן ניט ארויס גיין: (י) עיני מיין אויג טוט טרויערן פון ארימקייט. איך טוא דיך גאט רופן אלע טאג. איך טוא פר שפרייטן צו דיר מיינע הענד צו בעטן: (יא) הלמתים העסטו דען טאן צו טויטע ליט דיינע וואונדר. וועלן דען די גישטארבנע אויף שטיין דיך לויבן: (יב) היספר וועט דען דר ציילט ווערן אין קבר דיין חסד. דיין ווארהאפטיקייט נאך דעם טויט: (יג) היודע וועט דען גיוואוסט ווערן דיינע וואונדר אין פינסטערין גרוב אונ דיין גירעכטיקייט אין דעם ווידסן קבר: (יד) ואני אונ איך טו דאך צו דיר גאט שרייען

נָשָׂאתִי אֵמֶיךָ אָפוּנָה׃ יז עָלַי עָבְרוּ חֲרוֹנֶיךָ
בִּעוּתֶיךָ צִמְּתֻתוּנִי׃ יח סַבּוּנִי כַמַּיִם כָּל הַיּוֹם הִקִּיפוּ
עָלַי יָחַד׃ יט הִרְחַקְתָּ מִמֶּנִּי אֹהֵב וָרֵעַ מְיֻדָּעַי מַחְשָׁךְ׃

אין דעם מזמור איז איין תפלה אויף מלכות בית דוד לעתיד לבוא׃

פט א מַשְׂכִּיל לְאֵיתָן הָאֶזְרָחִי׃ ב חַסְדֵי יְיָ עוֹלָם
אָשִׁירָה לְדֹר וָדֹר אוֹדִיעַ אֱמוּנָתְךָ בְּפִי׃ ג כִּי
אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד יִבָּנֶה שָׁמַיִם תָּכִן אֱמוּנָתְךָ
בָהֶם׃ ד כָּרַתִּי בְרִית לִבְחִירִי נִשְׁבַּעְתִּי לְדָוִד
עַבְדִּי׃ ה עַד עוֹלָם אָכִין זַרְעֶךָ וּבָנִיתִי לְדֹר וָדוֹר
כִּסְאֲךָ סֶלָה׃ ו וְיוֹדוּ שָׁמַיִם פִּלְאֲךָ יְיָ אַף אֱמוּנָתְךָ
בִּקְהַל קְדֹשִׁים׃ ז כִּי מִי בַשַּׁחַק יַעֲרֹךְ לַייָ יִדְמֶה
לַייָ בִּבְנֵי אֵלִים׃ ח אֵל נַעֲרָץ בְּסוֹד קְדֹשִׁים רַבָּה
וְנוֹרָא עַל כָּל סְבִיבָיו׃ ט יְיָ אֱלֹהֵי צְבָאוֹת מִי כָמוֹךָ
חֲסִין יָהּ וֶאֱמוּנָתְךָ סְבִיבוֹתֶיךָ׃ י אַתָּה מוֹשֵׁל

אונ אַלֶע פְריא מָארְגֶן טוּט מַיין תְּפִלָּה דִיר פָארְקוּמֶן׃ (טו) למה פַר וָאס טוּסְטוּ גָאט
פַר לָאזְן מַיין לַייבּ. טוּסְט פַר בָּארְגֶן דַיין פָּנִים פוּן מִיר׃ (טז) עני איךְ בִּין אַיין אָרוֹמַאן
אונ בִּין פַר גַאנְגֶן פוּן יוּגִינְט אָן. אִיךְ טְרָאג דַיין פָארְכְט אונ בִּין אִין שְׁרֶעק׃ (יז) עלי
אויף מִיר זַיינֶן אִיבֶּר גִיפָארְן דַיינֶע גְרִים צָארְנֶען. דַיינֶע דֶר שְׁרֶעקְעִנִישׁ הָאבִּין מִיךְ
פַר שְׁנִיטְן׃ (יח) סבוני זַיי הָאבְּן מִיךְ אַרוּם גִירִינְגִילְט וִויא וַואסֶער אַגַאנְצִין טָאג. זַיי
הָאבְּן מִיךְ אַלֶע אַרוּם גִירִינְגֶעלְט׃ (יט) הרחקת דוּ הָאסְט גִימַאכְט דֶר וַוייטֶערְן פוּן מִיר
אַפְרַיינְד אונ אַגִיזֶעלְן. מַיינֶע פְרַיינְד זַיינֶען גְלַייךְ וִוי זַייא שְׁטֵייעֶן אִין דֶר פִינְסְטֶערְנִישׁ׃
פט (א) משכיל וגו׳׃ (ב) חסדי אויף דֶעם חֶסֶד וָואס גָאט הָאט גִיטָאן וֶועל אִיךְ אֵייבִּיג
זִינְגֶן. צוּ אִיטְלִיכְן גִיבִּירְד וֶועל אִיךְ מִיט מַיין מוֹיל מוֹדִיעַ זַיין דַיין וַוארְהַייט׃
(ג) כי אִיךְ זָאג גָאטְס גִינָאד וֶועט גִיבּוֹיט וֶוערְן אויף אֵייבִּיג. וִויא לַאנְג דֶר הִימְל וֶועט
שְׁטֵיין וֶועסְטוּ אָן בְּרַייטְן דַיין וָוארְהַאפְטִיקַייט אִין זַייא׃ (ד) כרתי אִיךְ הָאבּ כּוֹרֵת בְּרִית
גִיוֶועְן מִיט מַיין אוֹיסְעֶרְוֶוייְלְטֶן מַלְכוּת. אִיךְ הָאבּ גִישְׁוָוארִין צוּ מַיין קְנֶעכְט דָוִד׃
(ה) עד בִּיז אֵייבִּיג וֶועל אִיךְ אָנְבְּרֵייטִין דַיינֶע קִינְדֶר צוּ דֶר מְלוּכָה אונ דַיין שְׁטוּל פוּן
מְלוּכָה הָאבּ אִיךְ גִיבּוֹיט אויף אֵייבִּיג אַז מָשִׁיחַ וֶועט קוּמֶן׃ (ו) ויודו דִי מַלְאָכִים פוּן
הִימְל לוֹיבְּן דַיינֶע וואוּנְדֶר אוֹיךְ דַיין וַוארְהַייט אִין דֶעם הַיילִיגְן אַיין זַאמְלוּנְג׃ (ז) כי
וֶוער אִיז דֶעְן דָא אִין הִימְל אַז עֶר זָאל זִיךְ גְלַייכְן צוּ דִיר גָאט. עֶר זָאל גְלַייךְ זַיין צוּ
גָאט צְוִוישְׁן אַלֶע מַלְאָכִים׃ (ח) אל גָאט אִיז שְׁטַארְק אִין דֶער פַאר זַאמְלוּנְג פוּן פִיל
מַלְאָכִים אונ פָארְכְטִיג אויף אַלֶע מַלְאָכִים וָואס אַרוּם אִים׃ (ט) יי גָאט אִיבֶּער אַלֶע
הֶערְשָׁארְן וֶוער אִיז וִויא דוּא אַשְׁטַארְקֶער גָאט אונ דַיין וַוארְהַייט אִיז אַרוּם דִיר׃

אתה

בְּגֵאוּת הַיָּם בְּשׂוֹא גַלָּיו אַתָּה תְשַׁבְּחֵם: יא אַתָּה
דִכִּאתָ כֶחָלָל רָהַב בִּזְרוֹעַ עֻזְּךָ פִּזַּרְתָּ אוֹיְבֶיךָ:
יב לְךָ שָׁמַיִם אַף לְךָ אָרֶץ תֵּבֵל וּמְלֹאָהּ אַתָּה
יְסַדְתָּם: יג צָפוֹן וְיָמִין אַתָּה בְרָאתָם תָּבוֹר וְחֶרְמוֹן
בְּשִׁמְךָ יְרַנֵּנוּ: יד לְךָ זְרוֹעַ עִם גְּבוּרָה תָּעֹז יָדְךָ
תָּרוּם יְמִינֶךָ: טו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאֶךָ חֶסֶד
וֶאֱמֶת יְקַדְּמוּ פָנֶיךָ: טז אַשְׁרֵי הָעָם יוֹדְעֵי תְרוּעָה
יי בְּאוֹר פָּנֶיךָ יְהַלֵּכוּן: יז בְּשִׁמְךָ יְגִילוּן כָּל הַיּוֹם
וּבְצִדְקָתְךָ יָרוּמוּ: יח כִּי תִפְאֶרֶת עֻזָּמוֹ אָתָּה
וּבִרְצוֹנְךָ תָּרוּם קַרְנֵנוּ: יט כִּי לַייָ מָגִנֵּנוּ וְלִקְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל מַלְכֵּנוּ: כ אָז דִּבַּרְתָּ בְחָזוֹן לַחֲסִידֶיךָ וַתֹּאמֶר
שִׁוִּיתִי עֵזֶר עַל גִּבּוֹר הֲרִימוֹתִי בָחוּר מֵעָם:
כא מָצָאתִי דָּוִד עַבְדִּי בְּשֶׁמֶן קָדְשִׁי מְשַׁחְתִּיו:
כב אֲשֶׁר יָדִי תִּכּוֹן עִמּוֹ אַף זְרוֹעִי תְאַמְּצֶנּוּ: כג לֹא

(י) אתה דוא גיוועלטיגסט אין דעם גרויסקייט פון דעם ים. אז זיינע אינדין ערהייבן זיך מאכסטו זייא נידעריג: (יא) אתה דוא האסט צו שטויסן וויא אדערשלאגענם דיא מצרים. מיט דיין שטארקן ארעם האסטו צו שפרייט דיינע פיינט: (יב) לך דער הימל איז דיין אונ דיא ערד איז אויך דיין. די וועלט אונ איר ערפילונג האסטו זיי גינרונד פעסטיגט: (יג) צפון צפון מיט דרום זייט האסטו באשאפן. ווענן די הויך פון די צוויי בערג טען די לייט זינגן אויף דיא וואונדר צו דיין נאמן: (יד) לך צו דיר איז דר ארעם מיט שטארקייט. דו שטארקסט דיין לינקע האנד אונ הייבסט אויף דיין רעכטע האנד: (טו) צדק דיין שטול שטייט אויף גירעכטיקייט אונ משפט. דר חסד מיט אמת פעדערן זיך צו קומן פר דיר: (טז) אשרי וואול דעם פאלק וואס זיי ווייסן צו בהעפמן זיך צו גאט. גאט זיי זאלן גיין מיט דר ליכט פון הילף וואס קומט פון דיר: (יז) בשמך מיט דר הילף פון דיין נאמן זאלן זיי זיך פרייען אגאנצן טאג אונ מיט דיין גירעכטיקייט זאלן זייא אויף גיהויבן ווערן: (יח) כי דאס שיינקייט פון זייער שטארקייט ביסטו אונ מיט דיין בווילליגונג ווערט אויף גיהויבן אונזר גיוועלטיקייט: (יט) כי דען צו גאט איז אונזער בשיצונג אונ צום היילינגן פון ישראל אונזר קעניג: (כ) אז דענסטמאל אז דוא האסט חזון גיזאלבט פר אמלך האסטו צו שמואל הנביא גיזאגט איך האב גינעבן צו דוד המלך כח אונ גיוועלטיקייט. איך האב אים אויף גיהויבן איין אויס דר ווייילטין פון דעם פאלק: (כא) מצאתי איך האב גיפונן מיין קנעכט דוד וואס איך האב אים גזאלבט מיט מיין היילינגן אייל: (כב) אשר וואס מיין האנד וועט זיין אן גיבריים מיט אים צוא

העלפין

יַשִּׁא אוֹיֵב בּוֹ וּבֶן עַוְלָה לֹא יְעַנֶּנּוּ: כד וְכַתּוֹתִי
מִפָּנָיו צָרָיו וּמְשַׂנְאָיו אֶגּוֹף: כה וֶאֱמוּנָתִי וְחַסְדִּי
עִמּוֹ וּבִשְׁמִי תָּרוּם קַרְנוֹ: כו וְשַׂמְתִּי בַיָּם יָדוֹ
וּבַנְּהָרוֹת יְמִינוֹ: כז הוּא יִקְרָאֵנִי אָבִי אָתָּה אֵלִי
וְצוּר יְשׁוּעָתִי: כח אַף אָנִי בְּכוֹר אֶתְּנֵהוּ עֶלְיוֹן
לְמַלְכֵי אָרֶץ: כט לְעוֹלָם אֶשְׁמָר לוֹ חַסְדִּי וּבְרִיתִי
נֶאֱמֶנֶת לוֹ: ל וְשַׂמְתִּי לָעַד זַרְעוֹ וְכִסְאוֹ כִּימֵי שָׁמָיִם:
לא אִם יַעַזְבוּ בָנָיו תּוֹרָתִי וּבְמִשְׁפָּטַי לֹא יֵלֵכוּן:
לב אִם חֻקֹּתַי יְחַלֵּלוּ וּמִצְוֹתַי לֹא יִשְׁמֹרוּ: לג וּפָקַדְתִּי
בְשֵׁבֶט פִּשְׁעָם וּבִנְגָעִים עֲוֹנָם: לד וְחַסְדִּי לֹא אָפִיר
מֵעִמּוֹ וְלֹא אֲשַׁקֵּר בֶּאֱמוּנָתִי: לה לֹא אֲחַלֵּל בְּרִיתִי
וּמוֹצָא שְׂפָתַי לֹא אֲשַׁנֶּה: לו אַחַת נִשְׁבַּעְתִּי בְקָדְשִׁי
אִם לְדָוִד אֲכַזֵּב: לז זַרְעוֹ לְעוֹלָם יִהְיֶה וְכִסְאוֹ
כַשֶּׁמֶשׁ נֶגְדִּי: לח כְּיָרֵחַ יִכּוֹן עוֹלָם וְעֵד בַּשַּׁחַק

הֶעלְפֶן אִים אוֹיךְ מַיין אָרֶעם וָועט אִים שְׁטַארְקְן: (כג) לא דֶער פַיינד וָועט אִים נִיט מָאנֶען קֵיין גֶעלְד אוּנ דֶער רָשָׁע וָועט אִים נִיט פַּיינִיגִין: (כד) וכתותי אוּנ אִיךְ וָועל צוּא שְׁטוֹיסְן פַאר אִים זַיינֶע בַּלֵיידִיגֶער אוּנ זַיינֶע פַיינְד וָועל אִיךְ מָארְדְן: (כה) ואמונתי מַיין וַוארְהַייט אוּנ מַיין חֶסֶד וָועט זַיין מִיט אִים אוּנ דוּרְךְ מַיין נָאמֶן וָועט דֶר הוֹיבְּן וֶוערְן זַיין גִיוָועלְטִיקַייט: (כו) ושמתי אוּנ אִיךְ וָועל טָאן זַיין גִיוָועלְטִיקַייט אוֹיף דִי יַאם נַייעֶךְ אוֹיף דִי יַמִּים אוּנ אוֹיף דִי טַייכְן זַיין רֶעכְטֶע הַאנְט: (כז) הוא עֶר וָועט מִיךְ גָאט רוּפְן דוּ בִּיסְט מַיין פָאטֶר . מַיין גָאט אוּנ דִי שְׁטַארְקַייט פוּן מַיין הִילְף בִּיסְטוּ: (כח) אף אוּנ אוֹיךְ אִיךְ וָועל מַאכְן אִים פַר אַיין עֶלְצְטְן . אַיין אֵייבֶּרְשְׁטְן צוּ אַלֶע מְלָכִים פוּן דֶער וָועלְט: (כט) לעולם אֵייבִּיג וָועל אִיךְ אִים הִיטְן מַיין גִינָאד אוּנ מַיין בְּרִית וָועט אַקִיוּם הָאבְּן צוּ אִים: (ל) ושמתי אוּנ אִיךְ וַועל אוֹיף אֵייבִּיג זַיינֶע קִינְדֶער דֶער הַאלְטְן אוּנ זַיין שְׁטוּל וָועט זַיין אַזוֹ לַאנְג וִויפִיל דִי וָועלְט וֶועט שְׁטֵיין: (לא) אם אָבֶּער אַז זַיינֶע קִינְדֶר וָועלְן פַר לָאזִין מַיין תּוֹרָה אוּנ אִין מַיינֶע מִשְׁפָּטִים וָועלִין זַייא נִיט גֵיין: (לב) אם אוֹיבּ מַיינֶע חוּקִים וָועלְן זַיי פַר שְׁוָועכְן אוּנ מַיינֶע מִצְוֹת וָועלְן זַיי נִיט הִיטְן: (לג) ופקדתי וָועל אִיךְ פוּן זַיי מִינֶערִין דִי גְדוּלָּה אוּנ אִיךְ וֶועל זַיי שְׁטְרָאפְן מִיט אַרוּט אוּנ מִיט נְגָעִים פַר זַייעֶרֶע עֲבֵרוֹת: (לד) חסדי אָבֶּער פוּן דֶעסְט וֶועגִין וָועל אִיךְ מַיין חֶסֶד נִיט פַאר שְׁטָערְן פוּן אִים אוּנ וָועל נִיט פֶעלְשִׁין וָואס אִיךְ הָאבּ אִים מַבְטִיחַ גִיוֶועזְן מִיט מַיין וַוארְהַייט: (לה) לא אוּנ מַיין בְּרִית וָועל אִיךְ נִיט פַר שְׁוָועכְן אוּנ וָואס אִיךְ הָאבּ אַרוֹיס גֶרֶעט מִיט מַיינֶע לֶעפְּצְן וֶועל אִיךְ נִיט מְשַׁנֶּה זַיין: (לו) אחת אַיין מָאל הָאבּ אִיךְ גִשְׁוָואוֹרְן
אִין

נֶאֱמָן סֶלָה׃ לט וְאַתָּה זָנַחְתָּ וַתִּמְאָס הִתְעַבַּרְתָּ
עִם מְשִׁיחֶךָ׃ מ נֵאַרְתָּה בְּרִית עַבְדֶּךָ חִלַּלְתָּ
לָאָרֶץ נִזְרוֹ׃ מא פָּרַצְתָּ כָל גְּדֵרֹתָיו שַׂמְתָּ מִבְצָרָיו
מְחִתָּה׃ מב שַׁסֻּהוּ כָּל עֹבְרֵי דָרֶךְ הָיָה חֶרְפָּה
לִשְׁכֵנָיו׃ מג הֲרִימוֹתָ יְמִין צָרָיו הִשְׂמַחְתָּ כָּל אוֹיְבָיו׃
מד אַף תָּשִׁיב צוּר חַרְבּוֹ וְלֹא הֲקֵמֹתוֹ בַּמִּלְחָמָה׃
מה הִשְׁבַּתָּ מִטְּהָרוֹ וְכִסְאוֹ לָאָרֶץ מִגַּרְתָּה׃
מו הִקְצַרְתָּ יְמֵי עֲלוּמָיו הֶעֱטִיתָ עָלָיו בּוּשָׁה סֶלָה׃
מז עַד מָה יְיָ תִּסָּתֵר לָנֶצַח תִּבְעַר כְּמוֹ אֵשׁ חֲמָתֶךָ׃
מח זְכָר אֲנִי מֶה חָלֶד עַל מַה שָּׁוְא בָּרָאתָ כָל בְּנֵי
אָדָם׃ מט מִי גֶבֶר יִחְיֶה וְלֹא יִרְאֶה מָּוֶת יְמַלֵּט נַפְשׁוֹ
מִיַּד שְׁאוֹל סֶלָה׃ נ אַיֵּה חֲסָדֶיךָ הָרִאשֹׁנִים אֲדֹנָי
נִשְׁבַּעְתָּ לְדָוִד בֶּאֱמוּנָתֶךָ׃ נא זְכֹר אֲדֹנָי חֶרְפַּת

אִין מַיין הֵיילִיקַייט אוֹיבּ אִיךְ וֶועל צוּ דָוִד הַמֶּלֶךְ פֶעלְשְׁן: (לז) זרעו זַיינֶע קִינְדֶר וֶועלְן
זַיין אֵייבִּיג אוּנ זַיין שְׁטוּל וֶועט זַיין אוֹיף אֵייבִּיג ווִיא דִי זוּן אַנְטְקֶעגְן מִיר: (לח) כירח
ווִיא דִי לְבָנָה אִיז אוֹיף אֵייבִּיג אַזוֹ וֶועלְן זַיינֶע קִינְדֶר זַיין אָן גִבְּרֵייט אוֹיף אֵייבִּיג אוּנ
דִי זוּן מִיט דֶר לְבָנָה אִיז בַּגְלֵייבְּטֶע עֵדוּת אוֹיף אֵייבִּיג: (לט) ואתה אוּנ דוּא גָאט אַז דִי
קִינְדֶר פוּן דָוִד הָאבְּן גִיזִינְדִיגְט הָאסְטוּ אִים פַּר לָאזְן אוּנ הָאסְט אִים פַאר מִיאוּסְת.
דוּא בִּיסְט פוּל גִיוָוארְן מִיט צָארְן קֶעגְן דַיין גִיזַאלְבְּטְן: (מ) נארתה דוּ הָאסְט פַּר שְׁטֶערְט
דֶעם בְּרִית פוּן דַיין קְנֶעכְט דָוִד הַמֶּלֶךְ. דוּ הָאסְט פַּר שְׁוֶועכְט זַיין קְרוֹין צוּ דֶר עֶרְד:
(מא) פרצת דוּ הָאסְט צוּ בְּרָאכְן אַלֶע זַיינֶע צֶאמֶען. דוּ הָאסְט צוּ בְּרָאכְן זַיינֶע פֶעסְטוּנְגֶן:
(מב) שסהו זַיי הָאבְּן אִים גִיטְרָאטְן אַלֶע דִי וָואס זַיינֶען גִיפָארְן בַּייא דֶעם וֶועג. עֶר אִיז
גִיוָוארְן אַלֶעסְטֶערוּנְג צוּ זַיינֶע שְׁכֵנִים: (מג) הרימות דוּ הָאסְט אוֹיף גִיהוֹיבְּן דִי רֶעכְטֶע
הַאנְד פוּן זַיינֶע בַּלֵיידִיגֶער. דוּ הָאסְט דֶר פְרֵייט אַלֶע זַיינֶע פַיינְד: (מד) אף וֶוען אוֹיךְ
זַיין שְׁוֶוערְד אִיז גִיוֶוען שַׁארְף הָאסְטוּ אִים פָארְט אוּם גִיקֶערְט אַהִינְטֶער אוּנ הָאסְט
אִים נִיט גִימַאכְט שְׁטֵיין אִין דֶר מִלְחָמָה: (מה) השבת דוּא הָאסְט אִים פַאר שְׁטֶערְט פוּן
זַיין הַצְלָחָה אוּנ זַיין שְׁטוּל הָאסְטוּ גִימַאכְט פַאלְן צוּ דֶער עֶרְד: (מו) הקצרת דוּא הָאסְט
גִיקִירְצְט זַיינֶע יוּנְגֶע טֶעג אוּנ הָאסְט אִים אַרוּם גִיוִויקֶלְט מִיט בּוּשָׁה: (מז) עד בִּיז
ווִיא לַאנְג וֶועסְטוּ גָאט פַאר בָּארְגְן דַיין פָּנִים פוּן אוּנְז אוֹיף אֵייבִּיג. דַיין צָארְן
טוּט בְּרֶענֶען ווִיא אַפַייעֶר: (מח) זכר אִיךְ גִידֵיינְק אוּנ טוּא טְרַאכְטְן וָואס אִיז דֶען גָאר
דִי וֶועלְט. אוֹיף וָואס הָאסְטוּ אוּם זִיסְט בַּשַׁאפְן אַלֶע מֶענְטְשְׁן: (מט) מי וֶוער אִיז אַזוֹ
אַמֶענְטְשׁ עֶר זָאל בְּלַייבְּן לֶעבְּן אוּנ עֶר זָאל נִיט זֶעהְן דֶעם טוֹיט. עֶר זָאל מַאכְן
אַנְטְרִינֶן זַיין לַייבּ אוֹיף אֵייבִּיג פוּן דֶעם גְרוּבּ: (נ) איה וואוּ זַיינֶען גָאט דַיינֶע עֶרְשְׁטֶע

חסדים

עֲבָדֶיךָ שְׂאֵתִי בְחֵיקִי כָּל רַבִּים עַמִּים: נב אֲשֶׁר
חֵרְפוּ אוֹיְבֶיךָ יְיָ אֲשֶׁר חֵרְפוּ עִקְּבוֹת מְשִׁיחֶךָ:
נג בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

ספר ליום חמישי רביעי

דער זמור טוט ריידן ג׳רוס מוסר אז דער מענטש זאל זיך ניט האלטן בגאוה אויף דעם עולם:

יום יט צ א תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲדֹנָי מָעוֹן
אַתָּה הָיִיתָ לָּנוּ בְּדֹר וָדֹר: ב בְּטֶרֶם הָרִים
יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה
אֵל: ג תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי
אָדָם: ד כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי
יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה: ה זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ
בַּבֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף: ו בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב
יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ: ז כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ:
ח שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ:

חסדים וואס דוא האסט גישווארן צו דוד המלך מיט דיין ווארהייט: (נא) זכור גידיינק גאט דם לעסטערונג פון דיינע קנעכט ישראל. דאס וואס איך טראג אין מיין שויס שאנד פון פיל פעלקער: (נב) אשר וואס דיינע פיינד האבן דיך גאט גילעסטערט דאס זייא האבן גישפעט פון דעם וואס ווערט פאר זאמט אונ משיח קומט ניט: (נג) ברוך גילויבט איז גאט אייביג דאס איז וואר:

צ (א) תפלה למשה די מזמורים האט משה רבינו דער געטליכער מאן מתפלל גיוועזן. גאט, אוואוינונג אונ אבשיצונג ביסטו גיוועזן צו אונז אין אלע דורות: (ב) בטרם איי דיא בערג אונ דיא ערד מיט דער וועלט איז נאך ניט גיגרונד פעסטיגט אט בשאפן גיווארן אונ פון אייביג ביז אייביג ביסטו אשטארקער גאט: (ג) תשב דוא קערסט אום דעם מענטשין מחמת יסורים וואס דוא ברייננסט אויף אים ביז ער ווערט פר שטויסן אונ דוא זאגסט טוט תשובה אויף אייערע עברות: (ד) כי אז ער זאל אפילו לעבן טויזינט יאר זיינן זיי ביי דעם מענטשין גלייך וויא אנעכטיגר טאג וואס איז אוועק גיגאנגן אונ וויא אטייל פון דער נאכט: (ה) זרמתם דאס לויפונג פון זייער לעבן איז אזו ווי אחלום פון שלאף. אין דר פריא באנייט ער זיך וויא אגראז: (ו) בבקר אין דר פריא שפראצט ער אונ באנייט זיך אבר אויף דר נאכט דם הייסט אויף דר עלטער ווערט ער פר דארט: (ז) כי מיר זיינן ווארן פר לענט מחמת דיין צארן אונ מחמת דיין גרים צארן דער שראקן: (ח) שתה אונזרע עברות וואס מיר האבן גיטאן במזיד אפילו אונזרע פר הוילינע עברות וואס מיר האבן גיטאן בשוגג טוסטו זייא

אויך

ט כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְמוֹ הֶגֶה:
י יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרֹת
שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה:
יא מִי יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ: יב לִמְנוֹת
יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה: יג שׁוּבָה יְיָ עַד
מָתָי וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ: יד שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ
וּנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל יָמֵינוּ: טו שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת
עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה: טז יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ
פָעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם: יז וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי
אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה
יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ:

דער מזמור זאגט דאס דיא וואס זיך אין גאט האלטין ווערין באשיצט פון אלע שלעכטעס :

צא א יֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן בְּצֵל שַׁדַּי יִתְלוֹנָן: ב אֹמַר
לַיְיָ מַחְסִי וּמְצוּדָתִי אֱלֹהַי אֶבְטַח בּוֹ: ג כִּי הוּא

אויך מאן פר דעם ליכט פון דיין פנים צו בצאלן אונז פר זיי : (ט) כי אלע אונזרע טעג
זיינן אוועק גיגאנגן נאר מיט דיין צארן . אונזרע עברות האבן גורם גיוועז אז אונזרע
יארן זאלן נאר גיווערן אזו וויא מען רעט ארויס א ווארט : (י) ימי דיא טעג פון אונזרע
יארן זיינן זיבעציג יאר אונ אז דר מענטש איז שטארק בטבע לעבט ער אכציג יאר
אונ זייער הערשאפט איז נאר מידיקייט אונ אומרעכט ווארום זיי ווערן גיך פאר
שניטן אונ פליען אוועק פון דר וועלט : (יא) מי ווער קאן וויסן אויף וואס דוא ביסט
שטארק ברוגז אז מיר זאלן זיך היטן דר פון מיר זאלן מורא האבן פר דיר . וויא דיין
פארכט איז פר הוילן אזו איז פאר הוילן פון אונז דיין צארן : (יב) למנות נאך דם צאל
פון אונזרע טעג זאלסטו אונז בעלערנען דאס מיר זאלן ברייינגן אין אונזער הארצן
חכמה : (יג) שובה קער אפ פון דיין צארן ביז וויא לאנג וועסטו צארנן . אונ טראכט
אגוטע מחשבה אויף דיינע קנעכט : (יד) שבענו אלע אין דר פריא זאלסטו אונז מאכין
זאט מיט דיין גינאד וועלן מיר זינגען אונ זיך פרייען אין אלע אונזרע טעג : (טו) שמחנו
דו זאלסט אונז אזו פיל דר פרייען וויפיל טעג דו האסט אונז גיפייניגט אונ וויפיל יאר
מיר האבן גיזעהן בייז : (טז) יראה דיינע ווערק זאלן גיזעהן ווערן צו דיינע קנעכט אונ
אויף זייערע קינדר זאל גיזעהן ווערן דיין שיינקייט : (יז) ויהי עס זאל זיין אויף אונז דם
זיסקייט פון אונזר גאט אונ די ווערק פון אונזרע הענט זאלסטו אן ברייטן אויף אונז
אונ די ווערק פון אונזרע הענט זאלסטו אנברייטן עס זאל ניט טרעפין קיין שאדין :
צא (א) יושב . דו וואס זיצט אין פערבארגעניש פון אייבערשטן גאט אונ לערינסט
תורה אונ אין שאטן פון אלמעכטיגן נעכטיגסטו : (ב) אומר זאג איך דיר אז גאט

יַצִּילְךָ מִפַּח יָקוּשׁ מִדֶּבֶר הַוּוֹת: ד בְּאֶבְרָתוֹ יָסֶךְ
לָךְ וְתַחַת כְּנָפָיו תֶּחְסֶה צִנָּה וְסֹחֵרָה אֲמִתּוֹ: ה לֹא
תִירָא מִפַּחַד לָיְלָה מֵחֵץ יָעוּף יוֹמָם: ו מִדֶּבֶר
בָּאֹפֶל יַהֲלֹךְ מִקֶּטֶב יָשׁוּד צָהֳרָיִם: ז יִפֹּל מִצִּדְּךָ
אֶלֶף וּרְבָבָה מִימִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: ח רַק בְּעֵינֶיךָ
תַבִּיט וְשִׁלֻּמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: ט כִּי אַתָּה יְיָ
מַחְסִי עֶלְיוֹן שַׂמְתָּ מְעוֹנֶךָ: י לֹא תְאֻנֶּה אֵלֶיךָ רָעָה
וְנֶגַע לֹא יִקְרַב בְּאָהֳלֶךָ: יא כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָּךְ
לִשְׁמָרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: יב עַל כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן
תִּגֹּף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: יג עַל שַׁחַל וָפֶתֶן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹס
כְּפִיר וְתַנִּין: יד כִּי בִי חָשַׁק וַאֲפַלְּטֵהוּ אֲשַׂגְּבֵהוּ
כִּי יָדַע שְׁמִי: טו יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אָנֹכִי בְצָרָה
אֲחַלְּצֵהוּ וַאֲכַבְּדֵהוּ: טז אֹרֶךְ יָמִים אַשְׂבִּיעֵהוּ
וְאַרְאֵהוּ בִּישׁוּעָתִי:

איז מיין באשיצר אונ מיין פעסטונג. מיין גאט וואס איך פאר זיכער זיך אין אים:
(ג) כי ער וועט דיך מציל זיין פון אשטרויכלענדיגן נעץ אונ פון מארד וואס צו ברעכט:
(ד) באברתו מיט זיין פליגל וועט ער דיך באדעקן. אונ אונטער זיינע פליגלן וועסטו זיך
באשיצן. אשילד אונ אפאנצער וועט דיר זיין זיין ווארהייט: (ה) לא דוא וועסט קיין
מורא האבן פון פארכט ביי נאכט. פון אפייל וואס פליהט ביי טאג: (ו) מדבר פאר
פעסט וואס גייט אין דר פינסטער וואס הרגת אין מיטן טאג: (ז) יפל תאטשע לעבן
דיין לינקע האנד וועלן פאלין טויזינט אונ צעהן טויזינט פון דיין רעכטע האנד אבר
צו דיר וועט ניט גינעהנטן: (ח) רק נור מיט דיינע אויגן וועסטו זעהן ווי דיא רשעים
ווערן בצאלט: (ט) כי דוא וועסט זאגן גאט איז מיין בשיצונג דעם אייבערשטן גאט
וועסטו מאכן דיין וואוינונג: (י) לא וועט זיך צו דיר ניט טרעפן קיין בייז אונ אפלאג
וועט ניט גינעהנען אין דיין גיצעלט: (יא) כי ווארום ער וועט זיינע מלאכים בפעלן
דיך צו היטן אין אלע דיינע וועגן: (יב) על אויף זייערע הענט וועלן זייא דיך טראגן
עס זאל זיך ניט אפ שלאגן דיינע פיס אן אשטיין: (יג) על אויף אלייב אונ אשלאנג
אונ אויף איונגען לייב וועסטו טרעטן: (יד) כי זאגט גאט וויל ער האט גיגלויבט אין
מיר וועל איך אים רעטן. איך וועל אים שטארקן וייל ער האט ערקאנט מיין נאמן:
(טו) יקראני אז ער וועט מיר רופן וועל איך אים ענטפערין. אין אצרה וועל איך מיט
אים זיין מציל צו זיין אים. איך וועל אים אויס ציהען פון דר צרה אונ אים עהרן:
(טז) ארך מיט לאנגע טעג וועל איך אים מאכין זאט אונ וועל אים וויזן מיין הילף:

מזמור

דער מזמור רעט פון עולם הבא און פון דעם שכר פון צדיקים לעתיד לבא:

צב א מזמור שיר ליום השבת: ב טוב להודות ליי
ולזמר לשמך עליון: ג להגיד בבקר חסדך
ואמונתך בלילות: ד עלי עשור ועלי נבל עלי
הגיון בכנור: ה כי שמחתני יי בפעלך במעשי
ידיך ארנן: ו מה גדלו מעשיך יי מאד עמקו
מחשבתיך: ז איש בער לא ידע וכסיל לא יבין
את זאת: ח בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל
פעלי און להשמדם עדי עד: ט ואתה מרום לעלם
יי: י כי הנה איביך יי כי הנה איביך יאבדו
יתפרדו כל פעלי און: יא ותרם כראים קרני
בלתי בשמן רענן: יב ותבט עיני בשורי בקמים
עלי מרעים תשמענה אזני: יג צדיק כתמר יפרח
כארז בלבנון ישגה: יד שתולים בבית יי בחצרות

צב (א) מזמור. דער מזמור איז גימאכט גיווארן אז דיא לוים זאלן אים זינגן אום שבת: (ב) טוב עס איז גוט צו לויבן צו גאט און צו זינגן צו דיין נאמן אייבערשטער גאט: (ג) להגיד צו דר ציילן אלע פריא דיין חסד און דיין ווארהייט אלע נאכט: (ד) עלי אויף אכלי זמר פון צעהן שטרונעס און אויף אפידל. מיר עלין זינגן מיט דעם מויל און שפילן מיט אהארף: (ה) כי וויל דו גאט האסט מיך דרפרייט מיט די ווערק פון דיינע נסים. פון וועגן דיא ווערק פון דיינע הענד וועל איך זינגן צו דיר: (ו) מה ווי זייער גרויס זיינען די ווערק פון דיר גאט. דיינע מחשבות זיינן זייער טיף: (ז) איש אלערער מענש ווייס עס ניט און אנאר פר שטייט דאס ניט: (ח) בפרוח דם וואס דיא רשעים בליען וויא גראז און עס טוען שפראצין אלע וואס ווערקין אומרעכט און האבן הצלחה איז נאר צו בצאלן זיי אויף זייער ביסיל גוטע מעשים אויף דר וועלט און זייא זאלן פר טיליגט ווערן אויף אייביג זייא זאלן ניט האבן קיין עולם הבא: (ט) ואתה און דו גאט ביסט הויך אויף אייביג: (י) כי דיינע פיינט וואס האבן דיך גאט פיינט וועלן פר לארן ווערן. אלע די וואס ווערקן אומרעכט וועלן צו שפרייט ווערן: (יא) ותרם אבער מיין הערשאפט וועט דר הויכט ווערן וויא די הערנער פון אחיה ראם. מיין קאפ וועט גישמירט ווערן מיט פעטין אייל: (יב) ותבט און מיין אויג וועט זעהן שלעכטס אן די וואס ווילן אן מיר זעהן שלעכטס. אן די רשעים וואס שטייען אויף מיר אויף וועלן מיינע אויערן הערן זייער מפלה: (יג) צדיק דר צדיק וועט בליען וויא אטייטל בוים. וויא אטענן בוים אין וואלד וועט ער גרויס וואקסן: (יד) שתולים דיא לומדים וועלן זיין גיפלאנצט אין גאטס הויז. אין די הויפן פון אונזר גאט וועלן זייא

בליהען

אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: טו עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים
וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: טז לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא
עַוְלָתָה בּוֹ:

דער מזמור און דיא מזמורים ביז מזמור ק' גייען אויף ימות המשיח און אויף מלחמות גוג ומגוג:

צג א יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף
תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: ב נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז
מֵעוֹלָם אָתָּה: ג נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת
קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם: ד מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים
אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: ה עֵדֹתֶיךָ
נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:
צד א אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: ב הִנָּשֵׂא
שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים: ג עַד מָתַי
רְשָׁעִים יְיָ עַד מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ: ד יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ
עָתָק יִתְאַמְּרוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: ה עַמְּךָ יְיָ יְדַכְּאוּ
וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ: ו אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ וִיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ:

בליהען: (טו) עוד זיי וועלן נאך פרוכט טראגן אויף דר עלטר. פעט און צווייגהאפטיג וועלן זיי זיין: (טז) להגיד עס וועט גיזאגט ווערן צו איטליכן אז אונזער גאט איז רעכט פארטיג. ער איז מיין שטארקער און עס איז ניט דא אין אים קיין עולה:

צג (א) יי. גאט האט גיקיניגט און האט זיך אן גיקליידט גרויסקייט. גאט האט זיך אן גיקליידט מיט שטארקייט און ארום גיגארטילט מיט כח און האט דיא וועלט אן גיבראייט אז זיא זאל זיך ניט אויס גליטשן: (ב) נכון עס איז אן גיברייט דיין שטול פון צייט די וועלט איז בשאפן גיווארן. איידער דו האסט בשאפן דיא וועלט ביסטו אויך גיוועזין: (ג) נשאו דיא טייכן האבן זיך אויף גיהויבן, גאט. דיא טייכן האבן אויף גיהויבן זייער קול. די טייכן האבן אויף גיהויבן זייערע אינדין: (ד) מקולות אבר מער פון דעם קול פון די שטארקע וואסר און פון די אינדן פון דעם ים איז שטארק דם קול פון גאט וואס זיצט אין הימל: (ה) עדותיך דיינע בצייגנעש אויף דר גאולה זיינן זייער בגלייבט. צו דיין הויז וועט זיין שיין דאס היילקייט. גאט, דר בהמק וועט גיבויט ווערין אויף לאנגע טעג און וועט ניט חרוב ווערין:

צד (א) אל. זאגט דוד המלך. גאט וואס דוא ביסט אבעל נקמה גאט דוא זאלסט אנטפלעקן דיינע נקמות: (ב) הנשא דו שופט פון דר וועלט גער דר הויבן. קער אום אבצאלונג צו די וואס האלטן זיך בעל גאוה אנטקעגן דיר: (ג) עד גאט. ביז ווייא לאנג וועלן דיא רשעים גיוועזן. ביז וויא לאנג וועלן זיך דיא רשעים פרייען:

יבי׳עו

ז וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יָּהּ וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: ח בִּינוּ
בֹּעֲרִים בָּעָם וּכְסִילִים מָתַי תַּשְׂכִּילוּ: ט הֲנֹטַע אֹזֶן
הֲלֹא יִשְׁמָע אִם יֹצֵר עַיִן הֲלֹא יַבִּיט: י הֲיֹסֵר גּוֹיִם
הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת: יא יְיָ יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת
אָדָם כִּי הֵמָּה הָבֶל: יב אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר תְּיַסְּרֶנּוּ
יָּהּ וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ: יג לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע
עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת: יד כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ
וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב: טו כִּי עַד צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט
וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׁרֵי לֵב: טז מִי יָקוּם לִי עִם מְרֵעִים מִי
יִתְיַצֵּב לִי עִם פֹּעֲלֵי אָוֶן: יז לוּלֵי יְיָ עֶזְרָתָה לִּי כִּמְעַט
שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי: יח אִם אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי
חַסְדְּךָ יְיָ יִסְעָדֵנִי: יט בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי תַּנְחוּמֶיךָ
יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְשִׁי: כ הַיְחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת יֹצֵר עָמָל

(ד) יביעו אונ וועלן ריידן גרויסע זאכן. וועלן זיך רימען אלע די וואס טוען אומרעכט: (ה) עמך זייא טוען דיין פאלק צו שטויסן אונ דיין ארב טוען זיי פייניגן: (ו) אלמנה איין אלמנה מיט אגר טוען זיי הרגנען אונ יתומים טוען זיי מארדין: (ז) ויאמרו אונ זיי זאגן גאט זעהט דס ניט אונ דר גאט פון יעקב פר שטייט דאס ניט: (ח) בינו איר נארין פון פאלק פאר שטייט אונ איר נארין ווען וועט איר קלוג ווערן: (ט) הנוטע דער גאט וואס פלאנצט אלע אויערן פאר וואר הערט ער דאך גיוויס. אז גאט בשאפט דיא אויגן פון לייטן זעהט ער דאך גיוויס: (י) היוסר דר וואס האט גישטראפט דיא היידן וועט ער בודאי דיא רשעים אויך שטראפן. ער לערינט דאך דעם מענטשן שכל: (יא) יי גאט ווייס די מחשבות פון מענטשן אז זייא זיינן נארישקייט: (יב) אשרי וואויל דעם מענטשן וואס דו גאט שטראפסט אים דורך דעם מאכסטו אים לערנן פון דיין תורה אז ער זאל תשובה טאן: (יג) להשקיט צו מאכן אים שטיל פון דעם גיהנם ער זאל זעהן די גראבונג פון גרוב וויא דר רשע וועט אריין פאלן אין אים: (יד) כי גאט וועט ניט פר לאזן זיין פאלק אונ זיין ארב וועט ער ניט פאר לאזן: (טו) כי ער טוט ברייננגען יסורים אויף די יודן ביז זיי וועלן צדיקים ווערן אונ נאך דעם וועלן אלע האבן רעכט פארטיגע הערצר: (טז) מי ווער שטייט מיר צו הילף קעגן די רשעים אונ ווער שטייט מיר צו הילף קעגן די וואס ווערקן אומרעכט: (יז) לולי אז גאט וואלט ניט גיוועזן מיר צו הילף וואלט שוין אין אקליינער צייט גירועט מיין לייב שטיל אין קבר: (יח) אם ווען איך האב שוין גימיינט אז מיין פוס איז נאהענט צום פאלין האט מיך דיין חסד אונטער גילעהנט: (יט) ברוב אז איך האב פיל מחשבות פון צער טוען דיינע נחמות פון די נביאים דר פרייען מיין לייב: (כ) היתחברך קאן זיך דען צו דיר בהעפטן די וואס

עֲלֵי חֹק׃ כא יָגוֹדּוּ עַל נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ׃
כב וַיְהִי יְיָ לִי לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי׃ כג וַיָּשֶׁב
עֲלֵיהֶם אֶת אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם יַצְמִיתֵם
יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃

צה א לְכוּ נְרַנְּנָה לַייָ נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ׃ ב נְקַדְּמָה
פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ׃ ג כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ
וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים׃ ד אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי
אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ׃ ה אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא
עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ׃ ו בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה
נִבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשֵׂנוּ׃ ז כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ עַם
מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ הַיּוֹם אִם בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ׃ ח אַל
תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה כְּיוֹם מַסָּה בַּמִּדְבָּר׃
ט אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחָנוּנִי גַּם רָאוּ פָעֳלִי׃
י אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וָאֹמַר עַם תֹּעֵי לֵבָב

צו ברעכן די ארימע לייט. וואס טוען אומרעכט אן שטאט דם גיזעץ: (כא) יגודו זייא
זאמלן זיך איין אויף דעם לייב פון דעם צדיק צו הרגנן אים אונ ריין בלוט מאכן זייא
שולדיג: (כב) ויהי אבר גאט איז גיוועזן צו מיר צו אשטארקייט אונ מיין גאט איז מיר
גוועזן אבשיצונג: (כג) וישב אונ גאט וועט אומקערן דעם אומרעכט וואס זיי האבן מיר
גיוואלט טאן אויף זיי אונ מיט זייער בייז זאל זייא אונזער גאט פאר שניידן:
צה (א) לכו. קומט מיר וועלן זינגן צו גאט. מיר וועלן שאלן צו אונזער שטארקן
העלפר: (ב) נקדמה מיר וועלן פאר קומען פר אים מיט אלויב. מיט גיזאנג וועלן
מיר שאלן צו אים: (ג) כי ווארום גאט איז אגרויסר גאט אונ אגרויסער מלך איבער
אלע מלאכים: (ד) אשר אין זיין האנד איז די פארשונג פון דר ערד אונ דיא הויכע
בערג זיינן צו אים: (ה) אשר צו אים איז דער ים אונ ער האט אים גימאכט אונ דיא
טריקענש האבן זיינע הענט בשאפן: (ו) באו קומט לאמיר זיך בוקן אונ נייגן פאר
גאט. לאמיר זיך קניען פר גאט וואס האט אונז בשאפן: (ז) כי ווארום ער איז אונזר
גאט אונ מיר זיינן זיין פאלק וואס ער ווייד[ע]ט אונז אונ מיר זיינען זיינע שאף וואס
ער פירט אונז, אויך דעם היינטיגן טאג קען עס זיין אז איר וועט צו הערן זיין קול
צו טאן זיינע מצות: (ח) אל איר זאלט ניט הארט מאכן אייערע הערצר אזו ווי ביא
מי מריבה. אזו ווי ביי דעם ארט מסה אין דר מדבר: (ט) אשר וואס אייערע עלטרן
האבן מיך דארטן גיפרובט. זייא האבן מיך גפרובט ווען אויך זייא האבן גיזעהן
מיינע ווערק אין מצרים: (י) ארבעים פערציג יאר האב איך מיך גיקריגט מיט דעם
דור אונ איך האב גיזאגט אז זייא זיינען אפאלק וואס זייער הארץ איז אפ גיקערט
פון

הֵם וְהֵם לֹא יָדְעוּ דְרָכָי׃ יא אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי
אִם יְבֹאוּן אֶל מְנוּחָתִי׃

צו א שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ שִׁירוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ׃ ב שִׁירוּ
לַיְיָ בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ׃ ג סַפְּרוּ
בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו׃ ד כִּי גָדוֹל יְיָ
וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים׃ ה כִּי כָּל
אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה׃ ו הוֹד וְהָדָר
לְפָנָיו עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ׃ ז הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפְּחוֹת
עַמִּים הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז׃ ח הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ
שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְחַצְרוֹתָיו׃ ט הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ
בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ חִילוּ מִפָּנָיו כָּל הָאָרֶץ׃ י אִמְרוּ
בַגּוֹיִם יְיָ מָלָךְ אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים
בְּמֵישָׁרִים׃ יא יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ יִרְעַם
הַיָּם וּמְלֹאוֹ׃ יב יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ

פון דעם רעכטין וועג אונ זייא האבין פארט ניט געוואלט וויסן מיינע גוטע וועגן׃
(יא) אשר אונ וועגין דעם האב איך געשווארין אין מיין צארין אויב זייא וועלן קומן
אין מיין רואונג ארץ ישראל׃

צו (א) שירו זינגט צו גאט אנייע געזאנג אויף דער ישועה. זינגט צו גאט איר אלע
וואס זיינן אויף דר וועלט׃ (ב) שירו זינגט צו גאט אונ לויבט זיין נאמן. אלע טאג
זייט מבשר זיין נייע הילף׃ (ג) ספרו דר ציילט צווישן דיא פעלקר זיין כבוד. צווישן
אלע פעלקר דער ציילט זיינע וואונדער׃ (ד) כי ווארום גאט איז גרויס אונ זייער
געלויבט. ער איז פארכטיג אויף אלע מלאכים׃ (ה) כי ווארום אלע געטר פון דיא
היידין זיינען גאר נישט. אבר גאט האט בשאפין דעם הימיל׃ (ו) הוד שיינקייט איז
פר אים. שטארקייט אונ שיינקייט איז אין זיין בהמ״ק׃ (ז) הבו איר משפחות פון
דיא פעלקער גיט צו גאט, גיט צו גאט כבוד אונ שטארקייט׃ (ח) הבו גיט צו גאט
הערליכקייט וויא עס איז ראוי צו זיין נאמען. טראגט אמנחה אונ קומט מיט איר
אין זיינע הייפן׃ (ט) השתחוו בוקט אייך צו גאט אין בהמ״ק אונ ציטערט פר אים איר
זיצער פון דר ערד׃ (י) אמרו זאגט צווישן די פעלקר אז גאט איז אמלך ער האט די
וועלט פעסט געזעצט זיא זאל ניט וואנקן אונ ער משפט די פעלקר מיט איין רעכט
פארטיגן משפט׃ (יא) ישמחו די הימל מיט דר ערד וועלן זיך פרייען. דר ים מיט דיא
וואס זיינען אין ים וועלין שטורמען׃ (יב) יעלוז דאס פעלד אונ אלץ וואס דרינען איז
וועלין זיך פרייען. דענסט מאל אז משיח וועט קומען וועלין די בוימער פון וואלד
אויך

כָּל עֲצֵי יָעַר׃ יג לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ
יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ׃
יום כ צז א יְיָ מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים׃ ב עָנָן
וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ׃ ג אֵשׁ
לְפָנָיו תֵּלֵךְ וּתְלַהֵט סָבִיב צָרָיו׃ ד הֵאִירוּ בְרָקָיו
תֵּבֵל רָאֲתָה וַתָּחֵל הָאָרֶץ׃ ה הָרִים כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ
מִלִּפְנֵי יְיָ מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ׃ ו הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם
צִדְקוֹ וְרָאוּ כָל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ׃ ז יֵבֹשׁוּ כָּל עֹבְדֵי
פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים׃
ח שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח צִיּוֹן וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן
מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ׃ ט כִּי אַתָּה יְיָ עֶלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ
מְאֹד נַעֲלֵיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים׃ י אֹהֲבֵי יְיָ שִׂנְאוּ רָע
שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם׃ יא אוֹר
זָרֻעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי לֵב שִׂמְחָה׃ יב שִׂמְחוּ
צַדִּיקִים בַּייָ וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃

אויך זינגען : (יג) לפני פאר גאט ווייל ער איז גיקומען משפטין דיא זיצער פון דער ערד. ער וועט משפטן דיא וועלט מיט גירעכטיקייט אונ פעלקער וועט ער משפטן מיט זיין ווארהאפטיקייט :

צז (א) יי מלך אז עס וועט אנטפלעקט ווערין גאטס מלוכה וועט זיך פרייען די ערד. עס וועלן זיך פרייען די וואס זיצן אויף די אינזלן פון דעם ים : (ב) ענן וואלקן אונ נעביל וועט זיין ארום אים. זיין שטול וועט זיין אנגיבורייט מיט גירעכטיקייט אונ משפט : (ג) אש פייער וועט גיין פר אים אונ עס וועט פלאקערן ארום זיינע בליידיגר : (ד) האירו זיינע בליצן וועלן לייכטן אויף דר גאנצר וועלט. אז די ערד וועט זעהן דיא בליצן וועט זיא דר ציטערט ווערן : (ה) הרים די בערג וועלן צו גיין אזו וויא וואקס פר גאט פר דם הערר פון דר גאנצר וועלט : (ו) הגידו די מלאכים פון דעם הימיל וועלן דר ציילן זיין גירעכטיקייט אונ אלע וועלן זעהן זיין כבוד : (ז) יבשו אלע וואס דינען היידישע בילדר אונ בארימען זיך מיט זייערע נישטיגע געטער וועלן פאר שעמט ווערן. אלע געטער וועלן זיך בוקין צו אים : (ח) שמעה אז ציון וועט הערין וועט זיא זיך פרייען. די דערפר פון יהודה וועלן זיך אויך פרייען ווענין דיין משפט וואס דוא האסט גיטאן : (ט) כי ווארום דו גאט ביסט אין אויבערשטער אויף דר גאנצר וועלט. דוא ביסט זייער ערהייכט אויף אלע מלאכים : (י) אוהבי איר ליב האבער פון גאט האט פיינט די וואס טוען בייז ווארום גאט היט די לייבער פון זיינע חסידים. פון דר

האנט

צח א מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ כִּי נִפְלָאוֹת עָשָׂה
הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ: ב הוֹדִיעַ יְיָ
יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ: ג זָכַר חַסְדּוֹ
וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל אַפְסֵי אָרֶץ אֵת
יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: ד הָרִיעוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ
וְזַמֵּרוּ: ה זַמְּרוּ לַיְיָ בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה:
ו בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ:
ז יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ תֵּבֵל וְיֹשְׁבֵי בָהּ: ח נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ
כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ: ט לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפֹּט
הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים:
צט א יְיָ מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט
הָאָרֶץ: ב יְיָ בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרָם הוּא עַל כָּל
הָעַמִּים: ג יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא:

האנט פון די רשעים טוט ער זייא רעטן: (יא) אור איין ליכט איז גיזייט צו דעם צדיק
אונ צו דיא רעכטפארטיגע הערצער איז אן גיברייט פרייד: (יב) שמחו פרייט אייך
איר צדיקים מיט דעם וואס איר פאר זיכערט אייך אין גאט אונ לויבט אז איר
דער מאנט זיין היילִיגען נאמען:

צח (א) מזמור. זינגט צו גאט אנייע גיזאנג ווארום ער האט גיטאן וואונדער, זיין
רעכטע האנד העלפט אים אונ זיין היילִיגער ארעם: (ב) הודיע פריער האט גאט
גילאזט וויסן דורך די נביאים די ישועה. היינט האט ער אנטפלעקט פר אלע פעלקר
זיין גירעכטיקייט: (ג) זכר גאט האט גידיינקט זיין חסד אונ ווארהייט צו דעם הויז
גיזינד פון די ישראל. אלע וואס זיינן אין עק וועלט האבן גיזעהן די הילף פון אונזר
גאט: (ד) הריעו טוט שאלין צו גאט איר אלע פון דער וועלט. עפינט אייער מויל אונ
זינגט צו גאט: (ה) זמרו זינגט צו גאט מיט אפידיל. מיט אפידיל אונ אקול פון גיזאנג:
(ו) בחצוצרות מיט טרומייטן אונ מיט אקול פון שופר זאלט איר שאלן פר גאט וואס ער
איז אמלך: (ז) ירעם דער ים מיט דעם וואס אין אים איז פאר האנדין וועט שטורמען.
די וועלט אונ די וואס אין איר זיצין וועלין אויך שטורמען: (ח) נהרות די טייכין וועלן
פאצין מיט דיא הענד דאס הייסט מיט דיא אינדין וועגין פרייד. אלע בערג בנאנדער
וועלין זינגען: (ט) לפני דיא שמחה וועט זיין פאר גאט ווייל ער איז גיקומען משפטין
דיא וועלט. ער וועט משפטין דיא וועלט מיט גירעכטיקייט אונ פעלקער מיט
ארעכטפארטיגען משפט:

צט (א) יי מלך גאט קיניגט וועלן דיא פעלקר ציטערן. פאר גאט וואס זיצט אויף דיא
כרובים וועט זיך די וועלט בייגן: (ב) יי גאט וואס זיין וואוינונג איז ציון ער איז
גרוים

ד וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אַתָּה כּוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים
מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב אַתָּה עָשִׂיתָ: ה רוֹמְמוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא: ו מֹשֶׁה
וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ קֹרְאִים אֶל
יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם: ז בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם שָׁמְרוּ
עֵדֹתָיו וְחֹק נָתַן לָמוֹ: ח יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם אֵל
נֹשֵׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם: ט רוֹמְמוּ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ:

דער מזמור טוט דער וועקן די מענשן צוא דינען השי״ת מיט שמחה:

ק א מִזְמוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַייָ כָּל הָאָרֶץ: ב עִבְדוּ
אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה בֹּאוּ לְפָנָיו בִּרְנָנָה: ג דְּעוּ כִּי יְיָ
הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ:
ד בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרֹתָיו בִּתְהִלָּה הוֹדוּ
לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ: ה כִּי טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְעַד דֹּר
וָדֹר אֱמוּנָתוֹ:

גרויס אונ איז דער הויבן אויף אלע פעלקר: (ג) יודו אלע וועלן לויבן צו דיין נאמען
ווייל דר הייליגר גאט איז אגרויס פארכטיגר: (ד) ועוז אונ דם שטארקייט איז צו דעם
מלך וואס האט ליב צו טאן ארעכטן משפט. דו האסט אן גיבריים די תורה וואס זיא
איז רעכט פארטיג. אירע משפטים אונ אירע גירעכטע רייד וואס זיינען גיגעבן צו
יעקב האסטו דם גטאן: (ה) רוממו דר הייבט אונזר גאט אונ בוקט אייך צום שעמל
פון זיינע פים ווייל ער איז הייליג: (ו) משה משה אונ אהרן זיינען דאך גיוועזן זיינע
גרעסטע דינער אונ שמואל צווישן די וואס רופין זיין נאמן. זיי פלעגן רופן צו גאט
אונ ער פלעגט זיי ענטפערן: (ז) בעמוד ער פלעגט קומען מיט אוואלקענדיגן זייל צו
ריידן מיט זייא ווייל זיי האבן גיהיט זיין תורה אונ דאס גיזעץ וואס ער האט גיגעבן צו
זיי: (ח) יי ווען אויך דו אונזר גאט פלעגסט זיי שטענדיג ענטפערן אונ דו גאט פלעגסט
מוחל זיין די יודין זייערע עברות מחמת זייער תפלה אונ פון דעסט וועגן האט ער
זיך נוקם גיוועזין אויף זייערע ווערק בייא מי מריבה אונ שמואל ווייל ער האט
זיינע קינדער ניט מדריך גיוועזן: (ט) רוממו דער הייבט אונזער גאט אונ בוקט אייך
צו דיין הייליגן בארג ווארום אונזער גאט איז הייליג:

ק (א) מזמור. דעם מזמור האט מען גיזאגט ביי אקרבן תודה. איר גאנצע וועלט
שאלט צו גאט: (ב) עבדו דינט גאט מיט פרייד. קומט פאר אים מיט גיזאנג: (ג) ד
ווייסט אז גאט איז אהער אויף דר גאנצר וועלט. ער האט אונז בשאפן אונ צו גאט
זיינן מיר זיין פאלק אונ זיינע שאף וואס ער וויידעט: (ד) באו קומט אין זיינע טויערן

ביים

דער מזמור דער ציילט דיא מדות טובות וועלכע דוד המלך האט זיך גיפירט :

קא א לדוד מזמור חסד ומשפט אשירה לך יי
אזמרה: ב אשכילה בדרך תמים מתי תבוא
אלי אתהלך בתם לבבי בקרב ביתי: ג לא
אשית לנגד עיני דבר בליעל עשה סטים שנאתי
לא ידבק בי: ד לבב עקש יסור ממני רע לא
אדע: ה מלשני בסתר רעהו אותו אצמית גבה
עינים ורחב לבב אתו לא אוכל: ו עיני בנאמני
ארץ לשבת עמדי הלך בדרך תמים הוא
ישרתני: ז לא ישב בקרב ביתי עשה רמיה דבר
שקרים לא יכון לנגד עיני: ח לבקרים אצמית כל
רשעי ארץ להכרית מעיר יי כל פעלי און:

דער מזמור איז איין פארכטיגע תפלה פאר דיא ישראל אין גלות :

קב א תפלה לעני כי יעטף ולפני יי ישפך שיחו:
ב יי שמעה תפלתי ושועתי אליך תבוא: ג אל

מיט אקרבן תודה. אין זיינע הויפין מיט לויב. לויבט צו אים בענטשט זיין נאמען :
(ה) כי וואָרום גאט איז גוט זיין חסד האט אקיום אויף אייביג אונ ביז סוף כל הדורות
האט אקיום זיין וואָרהאפטיקייט :

קא (א) לדוד. אזו וויא איך זינג אז דוא טוסט מיט מיר חסד אזו זינג איך אז דוא
טוסט מיט מיר משפט אונ שטראפסט מיך : (ב) אשכילה איך טוא קליגין צו גיין
אין גאנציין וועג ווען וועט דיא גוטע מדה קומען צו מיר. איך טוא גיין מיט דעם
גאנצקייט פון מיין הארצן אפילו איך בין אין מיין שטוב : (ג) לא שאלקהאפטיגע
רייד טוא איך ניט אנטקעגן מיינע אויגן. אפ גיקערטע זאכן האב איך פיינט עס טוט
זיך אין מיר גאר ניט בהעפטן : (ד) לבב דר וואס האט אפארקרימט הארץ איז ער פון
מיר אפ גיטאן. דר וואס איז אשלעכטר קען איך אים ניט פר אפריינד : (ה) מלשני דר
וואס זאגט לשון הרע אויף זיין חבר אין פר בארגינעש טוא איך אים פאר שניידין.
אבעל גאוה אונ דר וואס האט אשטאלץ הארץ קאן איך אים ניט סובל זיין : (ו) עיני
מיינע אויגן קוקן צו די צדיקים זיי זאלן זיצן מיט מיר. דער וואס גייט אין גאנצן וועג
דר טוט מיך בדינען: (ז) לא איך לאז ניט זיצן אין מיין שטוב דר וואס טוט זיינע זאכין
מיט רמאות. דר וואס רעט ליגינס האט ניט קיין בשטאנד פר מיינע אויגן : (ח) לבקרים
אלע אין דר פריא זאגט דוד המלך עליו השלום וועל איך פר שניידן אלע רשעים פון
דר וועלט אונ וועל פר שניידן פון גאטש שטאט אלע די וואס ווערקין אומרעכט :
קב (א) תפלה. די תפלה איז צו איין ארום מאן אז ער איז גיוויקילט מיט צרות אונ
פאר

תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה אֵלַי אָזְנֶךָ
בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי: ד כִּי כָלוּ בְעָשָׁן יָמָי וְעַצְמוֹתַי
כְּמוֹקֵד נִחָרוּ: ה הוּכָּה כָעֵשֶׂב וַיִּבַשׁ לִבִּי כִּי
שָׁכַחְתִּי מֵאֲכֹל לַחְמִי: ו מִקּוֹל אַנְחָתִי דָּבְקָה עַצְמִי
לִבְשָׂרִי: ז דָּמִיתִי לִקְאַת מִדְבָּר הָיִיתִי כְּכוֹס
חֳרָבוֹת: ח שָׁקַדְתִּי וָאֶהְיֶה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל גָּג:
ט כָּל הַיּוֹם חֵרְפוּנִי אוֹיְבָי מְהוֹלָלַי בִּי נִשְׁבָּעוּ: י כִּי
אֵפֶר כַּלֶּחֶם אָכָלְתִּי וְשִׁקֻּוַי בִּבְכִי מָסָכְתִּי: יא מִפְּנֵי
זַעַמְךָ וְקִצְפֶּךָ כִּי נְשָׂאתַנִי וַתַּשְׁלִיכֵנִי: יב יָמַי כְּצֵל
נָטוּי וַאֲנִי כָּעֵשֶׂב אִיבָשׁ: יג וְאַתָּה יְיָ לְעוֹלָם תֵּשֵׁב
וְזִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר: יד אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת
לְחֶנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד: טו כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבָנֶיהָ
וְאֶת עֲפָרָהּ יְחֹנֵנוּ: טז וְיִירְאוּ גוֹיִם אֶת שֵׁם יְיָ וְכָל

פאר גאט טוט ער פאר גיסן זיינע רייד: (ב) יי גאט הער צו מיין תפלה אונ מיין
גישריי זאל צו דיר קומן: (ג) אל דו זאלסט דיין פנים ניט פר בארגן פון מיר. ווען עס
איז מיר איינג זאלסטו נייגן דיין אויער צו מיין תפלה. אין דעם טאג אז איך רוף דיך
זאלסטו מיר גיך ענטפערן: (ד) כי מיינע גוטע טעג זיינען גיך אוועק גיגאנגן מיט דעם
רויך אונ מיינע ביינער זיינען פר דארט גיווארן וויא אבראנד: (ה) הוכה מיין הארץ
איז פר דארט אונ צו שלאגן גיווארן וויא אגראז. וועגן זארג האב איך פאר געסן
צו עסן מיין ברויט: (ו) מקול פון וועגן דעם שטים פון מיין זיפצין איז בהעפט גיווארן
מיין ביין צו מיין פלייש פון מאגערקייט: (ז) דמיתי איך בין גיווארן גיגליכן מיט מיין
ביטער גישרייא צו דעם פויגיל קאת וואס איז אין דר מדבר. איך בין גיווארן גליך
צו דעם פויגיל כוס וואס זיצט אין דר וויסטעניש: (ח) שקדתי איך האב גיאיילט צו
אנטלויפין אונ איך בין גליך צו אפויגיל וואס זיצט אליין אויף דעם דאך: (ט) כל
אגאנצן טאג טוען מיך לעסטערן מיינע פיינד. מיינע שפעטער טוען זיך מיט מיר
שווערין: (י) כי דען אש האב איך גיגעסין אזו וויא ברויט אונ מיין גיטראנק מיט
טרערן פון מיין גיוויין האב איך גימישט: (יא) מפני פון וועגן דיין צארן ווארום פרישר
האסטו מיך אויף גיהויבן אונ נאך דעם האסטו מיך אראפ גיווארפן: (יב) ימי מיינע
גוטע טעג זיינן אוועק וויא אשאטן נייגט אוועק אונ איך בין פר דארט גיווארן וויא
אגראז: (יג) ואתה אבער דוא גאט זיצט אייביג אונ דיין אנדיינקן איז אויף אייביג:
(יד) אתה בעט איך דיך דו זאלסט אויף שטיין אונ זיך דר בארימען איבר דער שטאט
ציון. עס איז צייט צו דר בארימן זיא ווארום עס איז גיקומן די צייט: (טו) כי ווארום
דיינע קנעכט ישראל ווילגן אונ האבן ליב די שטיינער פון ירושלים אונ איר ערד

מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדֶךָ: יז כִּי בָנָה יְיָ צִיּוֹן נִרְאָה
בִּכְבוֹדוֹ: יח פָּנָה אֶל תְּפִלַּת הָעַרְעָר וְלֹא בָזָה אֶת
תְּפִלָּתָם: יט תִּכָּתֶב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן וְעַם נִבְרָא
יְהַלֶּל יָהּ: כ כִּי הִשְׁקִיף מִמְּרוֹם קָדְשׁוֹ יְיָ מִשָּׁמַיִם
אֶל אֶרֶץ הִבִּיט: כא לִשְׁמֹעַ אֶנְקַת אָסִיר לְפַתֵּחַ בְּנֵי
תְמוּתָה: כב לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְיָ וּתְהִלָּתוֹ בִּירוּשָׁלָיִם:
כג בְּהִקָּבֵץ עַמִּים יַחְדָּו וּמַמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת יְיָ:
כד עִנָּה בַדֶּרֶךְ כֹּחִי קִצַּר יָמָי: כה אֹמַר אֵלִי אַל
תַּעֲלֵנִי בַּחֲצִי יָמָי בְּדוֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ: כו לְפָנִים
הָאָרֶץ יָסַדְתָּ וּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ שָׁמָיִם: כז הֵמָּה יֹאבֵדוּ
וְאַתָּה תַעֲמֹד וְכֻלָּם כַּבֶּגֶד יִבְלוּ כַּלְּבוּשׁ תַּחֲלִיפֵם
וְיַחֲלֹפוּ: כח וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתָּמּוּ: כט בְּנֵי
עֲבָדֶיךָ יִשְׁכּוֹנוּ וְזַרְעָם לְפָנֶיךָ יִכּוֹן:

האט חן בייא זייא: (טו) וייראו אונ פעלקר וועלן מורא האבן פר גאטס נאמען אונ אלע
מלכים פון דר ערד וועלן פירכטין פר דיין כבוד: (יז) כי אז גאט וועט האבן גיבויט
דיא שטאט ציון אונ וועט זיך דארט באווייזן מיט זיין כבוד: (יח) פנה ער האט זיך
גיקערט צום גיבעט פון עלינדן אונ האט ניט פר שעמט זייער תפלה: (יט) תכתב דס
זאל פר שריבן ווערן פר אזכרון צום הינטערשטן דור כדי אז דס פאלק וואס וועט
גיבארן ווערן זאל לויבן גאט: (כ) כי ווארום גאט לוגט פון זיין הייליגן הימיל. גאט
לוגט פון הימל אויף דר ערד: (כא) לשמע צו הערן דאס גישרייא פון דיא וואס זיינן
גיבונדן. צו עפענן די וואס זיינן גיבונדן צום טויט: (כב) לספר כדי עס זאל דער ציילט
ווערן אין ציון גאטס נאמן אונ זיין לויב אין ירושלים: (כג) בהקבץ אין דער צייט אז
פעלקר וועלן זיך בנאנדר איין זאמלען אונ קיניגרייכן צו דינן גאט: (כד) ענה ער האט
גיפייניגט אין וועג מיין כח מיט דעם האט ער מיר מקצר גיוועזן מיינע טעג: (כה) אומר
אונ איך האב גיזאגט אין מיין תפלה דו ביסט דאך מיין גאט בעט איך דיך אז דוא
זאלסט מיך ניט אפ טאן פון דער וועלט אין מיינע האלבע טעג אונ אויף כל הדורות
בעט איך דיך זייא זאלן אויס לעבין זייערע יארין: (כו) לפנים דוא האסט צום ערשטין
גיגרונד פעסטיגט די ערד אונ דיינע ווערק זיינן דיא הימלן: (כז) המה די הימלן מיט
דר ערד וועלן פר לארן ווערן אבר דוא וועסט בלייבן שטיין. אונ זיי וועלן אלע וויא
א קלייד פר פוילט ווערן. וויא א קלייד וועסטו זיי פר בייטן אונ וועלן זיין פר ביטן:
(כח) ואתה אבר דו גאט ביסט דער וואס האט א קיום אויף אייביג אונ דיינע יארן וועלן
זיך ניט אויס לאזן: (כט) בני די קינדר פון דיינע קנעכט אברהם יצחק ויעקב וועלן רוען
אין ארץ ישראל אונ זייערע קינדער וועלן פאר דיר זיין אן גיבורייט:

לדוד

דער מזמור איז כולל שבחים צוא השי"ת אויף דיא גרויסע חסדים וואס השי"ת טוט מיט אונז:

קג א לדוד ברכי נפשי את יי וכל קרבי את שם
קדשו: ב ברכי נפשי את יי ואל תשכחי כל
גמוליו: ג הסלח לכל עונכי הרפא לכל תחלואיכי:
ד הגואל משחת חייכי המעטרכי חסד ורחמים:
ה המשביע בטוב עדיך תתחדש כנשר נעוריכי:
ו עשה צדקות יי ומשפטים לכל עשוקים: ז יודיע
דרכיו למשה לבני ישראל עלילותיו: ח רחום
וחנון יי ארך אפים ורב חסד: ט לא לנצח יריב
ולא לעולם יטור: י לא כחטאינו עשה לנו ולא
כעונתינו גמל עלינו: יא כי כגבה שמים על הארץ
גבר חסדו על יראיו: יב כרחק מזרח ממערב
הרחיק ממנו את פשעינו: יג כרחם אב על בנים
רחם יי על יראיו: יד כי הוא ידע יצרנו זכור כי
עפר אנחנו: טו אנוש כחציר ימיו כציץ השדה כן

קג (א) לדוד. דוד המלך האט גיזאגט מיין לייב טוא לויבן גאט אונ אלע מיינע גידערים טוט לויבן זיין הייליגן נאמען: (ב) ברכי מיין לייב טוא לויבן גאט אונ זאלסט ניט פר געסן אלע זיינע פארגעלטונגן: (ג) הסולח וואס ער האט פר געבן אלע דיינע עבירות אונ האט גיהיילט צו אלע דיינע קרייניק: (ד) הגואל וואס ער האט אויס גילייזט פון גיהנם דיין לעבן אונ האט דיך גימאכט אן קריינן מיט חסדים אונ מיט רחמנות: (ה) המשביע ער האט גימאכט דיין מויל אן זעטין מיט גוטס. דוא וועסט באנייען דיין יוגינד וויא איין אדלער באנייעט זיך אלע צעהן יאר מיט נייע פעדערן: (ו) עשה גאט טוט גירעכטיקייט, אונ משפטים טוט ער צו אלע בארויבטע: (ז) יודיע זיינע גוטע וועגן האט ער גילאזט וויסן צו משה רבינו. צו די קינדער פון ישראל האט ער גילאזט וויסן זיינע ווערק: (ח) רחום גאט איז ארחום וחנון. ער דער לייגערט דעם צארן אונ טוט פיל גינאד: (ט) לא ניט אויף אייביג טוט זיך גאט קריגן מיט די רשעים אונ ניט אויף אייביג טוט גאט היטן דיא שנאה אויף זייא: (י) לא ניט לויט אונזערע עבירות וועט גאט אונז טאן שטראפין אונ ניט לויט אונזערע זינד וועט ער אונז בצאלן: (יא) כי ווארום ווי די הימל איז הויך פון דר ערד אזו פיל האט זיך גשטארקט זיינע חסדים אויף זיינע פארכטיגע: (יב) כרחוק וויא עס איז וייט מזרח פון מערב אזו וייט האט ער דר ווייטערט פון אונז אונזרע עבירות: (יג) כרחם וויא אפאטער איז זיך מרחם אויף זיינע קינדער אזו האט זיך גאט מרחם גיוועזן אויף זיינע פארכטיגע: (יד) כי ווארום ער וייס אונזר בשאפונג. ער גידיינקט אז מיר זיינן ערד: (טו) אנוש וועןאויף

דיא

יָצִיץ: טז כִּי רוּחַ עָבְרָה בּוֹ וְאֵינֶנּוּ וְלֹא יַכִּירֶנּוּ עוֹד
מְקוֹמוֹ: יז וְחֶסֶד יְיָ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יְרֵאָיו
וְצִדְקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים: יח לְשֹׁמְרֵי בְרִיתוֹ וּלְזֹכְרֵי
פִקֻּדָיו לַעֲשׂוֹתָם: יט יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ
וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה: כ בָּרְכוּ יְיָ מַלְאָכָיו גִּבֹּרֵי
כֹחַ עֹשֵׂי דְבָרוֹ לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ: כא בָּרְכוּ יְיָ
כָּל צְבָאָיו מְשָׁרְתָיו עֹשֵׂי רְצוֹנוֹ: כב בָּרְכוּ יְיָ כָּל
מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקֹמוֹת מֶמְשַׁלְתּוֹ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ:

דער מִזְמוֹר דער ציילט דעם שֶׁבַח פון מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית אונ דיא הַשְׁגָּחָה פְּרָטִית פון הש״ית אויף איטליכן:

יום כא קד א בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ יְיָ אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְּאֹד
הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ: ב עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה
נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה: ג הַמְקָרֶה בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו
הַשָּׂם עָבִים רְכוּבוֹ הַמְהַלֵּךְ עַל כַּנְפֵי רוּחַ: ד עֹשֶׂה
מַלְאָכָיו רוּחוֹת מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לֹהֵט: ה יָסַד אֶרֶץ

די טעג פון דעם מענטשן גייען גיך אוועק וויא אגראז. וויא דם בליאונג פון דעם פעלד גייט גיך אוועק אזו גייט גיך אוועק דאס בליאונג פון מענטשן: (טז) כי אז עס פארט נאר איבר אוויגט פון גאטס צארן אויף אים איז ער שוין ניט דא אונ אז ער וואלט זיך אום גיקערט וואלטן אים שוין ניט דר קענט די לייט פון זיין ארט: (יז) וחסד אבר גאטס חסד איז אויף זיינע פארכטיגע פון דעם עולם ביז יענעם עולם אונ גאטס גירעכטיקייט קאן בצאלט ווערן צו זייערע קינדס קינדער: (יח) לשומרי וואס זייא היטן גאטס ברית אונ גידיינקן זיינע מצות צו טאן זייא: (יט) יי גאט האט אן גיבריט זיין שטול אין הימל אונ עס גיוועלטיגט זיין מלוכה אויף אלע: (כ) ברכו איר אלע זיינע מלאכים לויבט גאט וואס זייא האבן שטארקן כח אונ טוען זיינע רייד נור אים צו גיהארכן: (כא) ברכו אלע זיינע חילות לויבט גאט. איר אלע זיינע בדינער וואס טוען גאטס רצון: (כב) ברכו איר אלע גאטס ווערק וואס איר זייט אין אלע ערטער פון זיין
גיוועלטיקייט לויבט גאט אונ דוא מיין לייב טוא אויך גאט לויבן:

קד (א) ברכי. מיין זעלע לויב גאט, גאט מיין גאט דו ביסט זייער גיאכפערט. דוא האסט זיך אן גיקליידעט מיט שיינקייט: (ב) עוטה גאט קליידעט אן די וועלט מיט ליכטיקייט אזו וויא מען קליידעט זיך אן אקלייד. ער האט אוים גישפרייט די הימל אזו וויא אפירהאנג: (ג) המקרה זיינע באלקינס האט ער גימאכט פון וואסער. דיא וואלקן האט ער גימאכט זיין רייט וואגן ער פירט די וואלקינס גיך מיט דעם ווינט וויא מען פליהט מיט פליגלן: (ד) עושה די ווינטן האט גאט גימאכט פר זיינע שלוחים. זיינע באדינר זיינען וויא פלאם פייער: (ה) יסד ער האט גיגרונדפעסטיגט די ערד אויף

אירע

עַל מְכוֹנֶיהָ בַּל תִּמּוֹט עוֹלָם וָעֶד׃ ו תְּהוֹם כַּלְּבוּשׁ
כִּסִּיתוֹ עַל הָרִים יַעַמְדוּ מָיִם׃ ז מִן גַּעֲרָתְךָ יְנוּסוּן
מִן קוֹל רַעַמְךָ יֵחָפֵזוּן׃ ח יַעֲלוּ הָרִים יֵרְדוּ בְקָעוֹת
אֶל מְקוֹם זֶה יָסַדְתָּ לָהֶם׃ ט גְּבוּל שַׂמְתָּ בַּל יַעֲבֹרוּן
בַּל יְשׁוּבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ׃ י הַמְשַׁלֵּחַ מַעְיָנִים
בַּנְּחָלִים בֵּין הָרִים יְהַלֵּכוּן׃ יא יַשְׁקוּ כָּל חַיְתוֹ שָׂדָי
יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים צְמָאָם׃ יב עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם
יִשְׁכּוֹן מִבֵּין עֳפָאיִם יִתְּנוּ קוֹל׃ יג מַשְׁקֶה הָרִים
מֵעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ תִּשְׂבַּע הָאָרֶץ׃ יד מַצְמִיחַ
חָצִיר לַבְּהֵמָה וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא
לֶחֶם מִן הָאָרֶץ׃ טו וְיַיִן יְשַׂמַּח לְבַב אֱנוֹשׁ לְהַצְהִיל
פָּנִים מִשָּׁמֶן וְלֶחֶם לְבַב אֱנוֹשׁ יִסְעָד׃ טז יִשְׂבְּעוּ
עֲצֵי יְיָ אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטָע׃ יז אֲשֶׁר שָׁם צִפֳּרִים

אירע גרונדפעסטן זיא זאל ניט אויס גיגליטשט ווערן אויף אייביג: (ו) תהום דעם תהום
האסט גאט צו גידעקט וויא מיט אקלייד אז ער זאל ניט פר פלייצן דיא וועלט. אויף
דיא בערג שטייען דיא וואסער פון דעם ים אונ גיסין זיך ניט אראפ: (ז) מן פון דיין
גישרייא זיינן זייא אנטלאפן גיווארן. פון דעם גישרייא פון דיין דונערין האבין דיא
וואסער גיאיילט צו קומן אויף דעם ארט: (ח) יעלו זיי זיינן אויף גיגאנגן אויף די בערג
אונ האבן גינידערט אין טאלין. זייא זיינען גיגאנגן צו דעם ארט וואס דוא האסט
בשטימט צו זיי: (ט) גבול דאס זאמד וואס איז ביא דעם ים האסטו גימאכט פר איין
גרעניץ די וואסער פון דעם ים זאלן ניט איבר טרעטן. זאלן זיך ניט אומקערין צו
בדעקן די ערד: (י) המשלח ער שיקט קוואלין עס זאל רינען וואסער אין דיא טייכן.
דיא קוואלן גייען צווישן דיא בערג: (יא) ישקו דיא טייכן מאכן אן טרינקן אלע חיות
פון דעם פעלד אונ די ווילדע חיות ברעכין זייער דארשט מיט דעם וואסר: (יב) עליהם
ביא דיא וואסערן רוען דיא עופות פון דעם הימל. פון צווישן דיא צווייגן גיבן
דיא עופות זייער קול מיט גיזאנג: (יג) משקה ער מאכט אן טרינקן די בערג פון דיא
וואלקן וואס זיינן פון אויבן. פון די פרוכט פון דיינע ווערק דאס איז דר רעגן ווערט
דיא ערד גיזעטיגט: (יד) מצמיח דו מאכסט שפראצן גראז פון בהמות ועגן אונ גרינס
מאכסטו שפראצן פר מענטשן ארויס צו ברייינגן ברויט פון דער ערד: (טו) ויין אויך
ווין וואס ער מאכט פרייליך דאס הארץ פון דעם מענטשן אויך אייל ער זאל דער
לייכטן דאס פנים פון מענטשן אונ ברויט עס זאל אונטער לעדגען דאס הארץ פון
מענטשן: (טז) ישבעו פון דעם רעגן ווערן זאט גאטס בוימער. דיא בוימר וואס זיינן
גיפלאנצט אין וואלד לבנון: (יז) אשר וואס אויף דיא בוימער מאכין זיך די פייגלעך

יְקַנֵּנוּ חֲסִידָה בְּרוֹשִׁים בֵּיתָהּ: יח הָרִים הַגְּבֹהִים
לַיְּעֵלִים סְלָעִים מַחְסֶה לַשְׁפַנִּים: יט עָשָׂה יָרֵחַ
לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ: כ תָּשֶׁת חֹשֶׁךְ וִיהִי
לָיְלָה בּוֹ תִרְמֹשׂ כָּל חַיְתוֹ יָעַר: כא הַכְּפִירִים
שֹׁאֲגִים לַטָּרֶף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אָכְלָם: כב תִּזְרַח
הַשֶּׁמֶשׁ יֵאָסֵפוּן וְאֶל מְעוֹנֹתָם יִרְבָּצוּן: כג יֵצֵא אָדָם
לְפָעֳלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ עֲדֵי עָרֶב: כד מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ
כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ: כה זֶה
הַיָּם גָּדוֹל וּרְחַב יָדָיִם שָׁם רֶמֶשׂ וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת
קְטַנּוֹת עִם גְּדֹלוֹת: כו שָׁם אֳנִיּוֹת יְהַלֵּכוּן לִוְיָתָן
זֶה יָצַרְתָּ לְשַׂחֶק בּוֹ: כז כֻּלָּם אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּן לָתֵת
אָכְלָם בְּעִתּוֹ: כח תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֹטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ
יִשְׂבְּעוּן טוֹב: כט תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבָּהֵלוּן תֹּסֵף רוּחָם
יִגְוָעוּן וְאֶל עֲפָרָם יְשׁוּבוּן: ל תְּשַׁלַּח רוּחֲךָ יִבָּרֵאוּן
וּתְחַדֵּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה: לא יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח

נעסטן. די פויגל וואס הייסט חסידה איז איר שטוב אויף די בוקסן בוימר: (יח) הרים
די הויכע בערג זיינן אוואוינונג צו די שטיינבעק. די פעלזין זיינן אבאשיצונג צו דיא
קאנינכען: (יט) עשה די לבנה האט ער בשאפן מען זאל ציילן נאך איר ווען יום טוב
גיפאלט. די זון ווייס עס איר אונטר גאנג: (כ) תשת דוא האסט גימאכט פינסטערניס
זאל זיין ביי נאכט דאמאלס באוועגין זיך אלע חיות פון וואלד: (כא) הכפירים די יונגע
לייבן שרייען וועגן פאר צוקונג אונ צו בעטין פון גאט זייער עסין וואַרג: (כב) תזרח אז
די זון הייבט אן שיינען זאמלן זיי זיך איין אונ גייען אין זייערע וואוינונגען אפ צו
רוהען: (כג) יצא דענסטמאל גייט ארויס דר מענטש אין פעלד אריין צו זיין ארבייט ביז
נאכט: (כד) מה וויא גרויס זיינן דיינע ווערק גאט. אלעס האסטו מיט חכמה גמאכט.
די וועלט איז פול דיינע ערשאפונגן: (כה) זה דר ים איז גרויס אונ ברייט. דארטן איז
פר האנדן ווידמונג אונ עס איז ניט דא קיין צאל צו זיי קליינע חיות מיט גרויסע:
(כו) שם דארטן גייען שיפן. דארטן גייט דער לויתן וואס דוא האסט בשאפן צו שפילן
זיך אין ים: (כז) כלם אלע בשעפעניש טוען האפין צו דיר דו זאלסט געבן זייער עסין
אין דר צייט: (כח) תתן אז דו טוסט זיי געבן זייער שפייז טוען זייא אויף קלייבן. אז
דו עפינסט דיין האנד ווערן זיי זאט מיט אלעם גוטן: (כט) תסתיר אבער אז דוא פאר
בארגסט דיין פנים ווערן זיי דער שראקן. אז זייער אטום ווערט פר לענט פר גייען
זייא אונ גייען צוריק צו ווערן שטויב: (ל) תשלח אז דוא ווערסט שיקן דיין לעבעדיגע

יי בְּמַעֲשָׂיו׃ לב הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעָד יִגַּע בֶּהָרִים
וְיֶעֱשָׁנוּ׃ לג אָשִׁירָה לַיי בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי׃
לד יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי אָנֹכִי אֶשְׂמַח בַּיי׃ לה יִתַּמּוּ
חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם בָּרְכִי
נַפְשִׁי אֶת יי הַלְלוּיָהּ׃

דער מִזְמוֹר זָאגְט מַ֫ען זָאל מְפַרְסֵם זַיין דִיא גְרוֹיסְקַייט פֿון הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אונ זַיינֶע חֲסָדִים׃

קה א הוֹדוּ לַיי קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים
עֲלִילוֹתָיו׃ ב שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל
נִפְלְאוֹתָיו׃ ג הִתְהַלְלוּ בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב
מְבַקְשֵׁי יי׃ ד דִּרְשׁוּ יי וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד׃
ה זִכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי פִיו׃
ו זֶרַע אַבְרָהָם עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו׃ ז הוּא יי
אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו׃ ח זָכַר לְעוֹלָם
בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר׃ ט אֲשֶׁר כָּרַת אֶת
אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׂחָק׃ י וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק

אָטוּם צוּ דִיא מֵתִים בִּשְׁעַת תְּחִיַּת הַמֵּתִים װעלן זֵיי בַּשַׁאפֿן װערן אונ װעסט בַּאנֵייען
מִיט זֵייא דִי עֶרְד׃ (לא) יהי גָאטְס כָּבוֹד װעט זַיין אויף אֵייבִּיג אונ גָאט װעט זִיךְ פְֿרֵייען
מִיט זַיינֶע װערְק אַז עֶס װעט זַיין תְּחִיַּת הַמֵּתִים׃ (לב) המביט אַז עֶר טוּט נָאר אַקוּק צוּ
דֶר עֶרְד צִיטֶערְט זִיא. עֶר רִירְט נָאר אָן דִי בֶּערְג װערן זֵיי פוּל מִיט רוֹיךְ׃ (לג) אשירה אִיךְ
װעל זִינְגֶען צוּ גָאט װִי לַאנְג אִיךְ לֶעבּ. אִיךְ װעל לוֹיבְּן גָאט װִי לַאנְג אִיךְ בִּין נָאךְ דָא׃
(לד) יערב עֶס זָאל גִיזִיסְט זַיין אויף גָאט מַיין תְּפִלָּה װעל אִיךְ מִיךְ פְֿרֵייעֶן מִיט דֶר הִילְף
פוּן גָאט׃ (לה) יתמו דִיא זִינְדִיגֶע װעלין פַאר לֶענְט װערין פוּן דֶער װעלְט אונ עֶס װעט
שׁוֹין נִיט זַיין קֵיין רְשָׁעִים. דְרוּם טוּא מַיין לֵייבּ לוֹיבְּן גָאט אונ אִיר אַלֶע לוֹיבְּט גָאט׃
קה (א) הודו לוֹיבְּט צוּ גָאט. רוּפְט אִים אָן מִיט זַיין נָאמֶן. מַאכְט װִיסִין צְווִישֶׁן דִיא
פֶֿעלְקֶער זַיינֶע וואוּנְדֶערְלִיכֶע װערְק׃ (ב) שירו זִינְגְט צוּ אִים שְׁפִּילְט צוּ אִים אויף
כְּלֵי זֶמֶר. רֶעט שְׁטֶענְדִיג אִין אַלֶע זַיינֶע וואוּנְדֶער׃ (ג) התהללו בַּארִימְט אֵייךְ מִיט זַיין
הֵיילִיגֶן נָאמֶן. עֶס װעט דֶר פְֿרֵייט װערן דָס הַארְץ פוּן דִיא װָאס בַּגֶערְן גָאט׃ (ד) דרשו
פָֿארְשְׁט גָאט אַז עֶר זָאל אֵייךְ װַייזִין זַיין שְׁטַארְקַייט. בַּאגֶערְט צוּ זֶעהֶן זַיין פָּנִים
שְׁטֶענְדִיג׃ (ה) זכרו גִידֵיינְקְט זַיינֶע וואוּנְדֶר װָאס עֶר הָאט גִיטָאן. זַיינֶע וואוּנְדֶר צֵייכֶן
אונ דָס גִירִיכְט פוּן זַיין מוֹיל׃ (ו) זרע אִיר קִינְדֶער פוּן אַבְרָהָם זַיין קְנֶעכְט. אִיר קִינְדֶר
פוּן יַעֲקֹב זַיינֶע אוֹיס דֶר װֶוילְטֶע׃ (ז) הוא זָאלְט אִיר װִיסְן אַז דֶר דָאזִיגֶער אִיז אוּנְזֶר גָאט
װָאס אויף דֶער גַאנְצֶר װעלְט זַיינֶען זַיינֶע מִשְׁפָּטִים׃ (ח) זכר דֶעם בְּרִית גִידֵיינְקְט עֶר
אויף אֵייבִּיג. דִי זַאךְ װָאס עֶר הָאט גִיבָּאטְן אויף טוֹיזִינְד דוֹרוֹת׃ (ט) אשר דֶעם בְּרִית
האט

לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: יא לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶת אֶרֶץ
כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם: יב בִּהְיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר
כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ: יג וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי
מִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר: יד לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעָשְׁקָם
וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים: טו אַל תִּגְּעוּ בִמְשִׁיחָי
וְלִנְבִיאַי אַל תָּרֵעוּ: טז וַיִּקְרָא רָעָב עַל הָאָרֶץ כָּל
מַטֵּה לֶחֶם שָׁבָר: יז שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ לְעֶבֶד
נִמְכַּר יוֹסֵף: יח עִנּוּ בַכֶּבֶל רַגְלוֹ בַּרְזֶל בָּאָה נַפְשׁוֹ:
יט עַד עֵת בֹּא דְבָרוֹ אִמְרַת יְיָ צְרָפָתְהוּ: כ שָׁלַח
מֶלֶךְ וַיַּתִּירֵהוּ מֹשֵׁל עַמִּים וַיְפַתְּחֵהוּ: כא שָׂמוֹ אָדוֹן
לְבֵיתוֹ וּמֹשֵׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ: כב לֶאְסֹר שָׂרָיו בְּנַפְשׁוֹ
וּזְקֵנָיו יְחַכֵּם: כג וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרָיִם וְיַעֲקֹב גָּר
בְּאֶרֶץ חָם: כד וַיֶּפֶר אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיַּעֲצִמֵהוּ מִצָּרָיו:

האט ער פאר שניטן מיט אברהם און געשווארין צו יצחק: (י) ויעמידה און האט עס געמאכט שטעלן צו יעקב אבינו פאר אחוק און צו די ישראל פאר איין אייביגן ברית: (יא) לאמר גאט האט אזו געזאגט, צו דיר וועל איך געבן דאס לאנד פון כנען וואס עס איז היינט דר טייל פון אייער ארב: (יב) בהיותם אז די ישראל זיינען נאך געוועןגעציילטע מענטשן וויא אקליינע צאל און זיינען געוועןאזו וויא גרים אין לאנד: (יג) ויתהלכו און זייא זיינען געגאנגען פון איין פאלק צום אנדערן פאלק פון איין קיניגרייך צום אנדערן פאלק: (יד) לא האט גאט ניט געלאזן אז אמענטש זאל זייא רויבין און פון וועגן זייא האט גאט געשטראפט פרעה און אבימלך: (טו) אל גאט האט זייא געזאגט איר זאלט ניט אן רירן אין מיינע געזאלבטע און צו מיינע נביאים זאלט איר ניט טאן קיין בייז: (טז) ויקרא און אז גאט האט גירופן אהונגר אויף דר וועלט אלע אונטער לעהונג פון ברויט האט ער צו בראכין: (יז) שלח האט ער פר זייא געשיקט אמענטשן יוסף הצדיק קיין מצרים. וועגן דעם איז יוסף פר קויפט געווארן פר אקנעכט: (יח) ענו זייא האבן געפייניגט אין קייטן זיינע פיס. אין אייזערנע קייטן איז געקומען זיין לייב: (יט) עד ביז עס איז אנגעקומען זיינע רייד פון דעם חלום צו פרעה. גאט האט געלייטערט די רייד פון יוסף צו בשיידין דעם חלום: (כ) שלח האט גאט דעם פרעה געשיקט און האט אים געמאכט אויף בינדין פון די קייטן. גאט האט געשיקט אגעוועלטיגער איבר פעלקער און האט אים געעפינט פון דר תפיסה: (כא) שמו פרעה האט געמאכט יוסף הצדיק פאר אהאר אויף זיין שטוב און אגעוועלטיגער אויף אלע זיינע פר מעגין: (כב) לאסור מיט זיין ווילין האט ער יכולת געהאט צו בינדין דיא הערן פון פרעה און מיט זיינע זקנים אלע האט ער געלערינט חכמות: (כג) ויבא און דורך דעם זיינען געקומען די ישראל קיין

מצרים

כה הָפַךְ לִבָּם לִשְׂנֹא עַמּוֹ לְהִתְנַכֵּל בַּעֲבָדָיו׃
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ אַהֲרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ׃ כז שָׂמוּ־
בָם דִּבְרֵי אֹתוֹתָיו וּמֹפְתִים בְּאֶרֶץ חָם׃ כח שָׁלַח
חֹשֶׁךְ וַיַּחְשִׁךְ וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ׃ כט הָפַךְ אֶת
מֵימֵיהֶם לְדָם וַיָּמֶת אֶת דְּגָתָם׃ ל שָׁרַץ אַרְצָם
צְפַרְדְּעִים בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם׃ לא אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב
כִּנִּים בְּכָל גְּבוּלָם׃ לב נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בָּרָד אֵשׁ
לֶהָבוֹת בְּאַרְצָם׃ לג וַיַּךְ גַּפְנָם וּתְאֵנָתָם וַיְשַׁבֵּר
עֵץ גְּבוּלָם׃ לד אָמַר וַיָּבֹא אַרְבֶּה וְיֶלֶק וְאֵין מִסְפָּר׃
לה וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאַרְצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אַדְמָתָם׃
לו וַיַּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאַרְצָם רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם׃
לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וְאֵין בִּשְׁבָטָיו כּוֹשֵׁל׃
לח שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי נָפַל פַּחְדָּם עֲלֵיהֶם׃

מִצְרַיִם אונ יַעֲקֹב האט גיוואוינט אין דעם לאַנד פון חָם׃ (כד) ויפר אונ גאט האט זיין
פאלק דיא יִשְׂרָאֵל זייער גימערט אונ האט אים גישטארקט מער פון דיא מִצְרַיִם׃
(כה) הפך גאט האט פר קערט דם הארץ פון מִצְרַיִם אז זיי זאלן פיינט האבן זיין פאלק.
זייא זאלן טראכטן בייזע מַחֲשָׁבוֹת אין זייגע קנעכט דיא יִשְׂרָאֵל׃ (כו) שלח גאט האט
גישיקט משה זיין קנעכט. אַהֲרֹן וואס ער האט אויס ערוויילט אין אים׃ (כז) שמו זיי
האבן גיטאן נאטם צייכן אין מִצְרַיִם אונ וואונדר אין דעם לאַנד פון חָם׃ (כח) שלח ער
האט גישיקט דעם חֹשֶׁךְ אונ האט זיי גימאכט פינסטער אונ די מַכּוֹת האבן נים חִידד
גישפעניגט גאטם רייד׃ (כט) הפך ער האט זייערע וואסער פאר קערט צו בלוט אונ
האט גיטייט אירע פיש׃ (ל) שרץ ער האט גימאכט ווידמען דיא וואסערין פון מִצְרַיִם
מיט פרעש אונ זיינן גיקומן אין די חֲדָרִים פון פַּרְעֹה׃ (לא) אמר גאט האט גיזאגט אז
גיקומן דיא מַכָּה עָרוֹב מיט כִּנִּים אין אלע זייערע גימארקן׃ (לב) נתן גאט האט זייא
גיגעבן האגיל פר רעגן. פלאם פייער איז גיגאנגן מיט דעם האגיל אין זייער לאַנד׃
(לג) ויך דר האגיל האט אויס גישלאגן זייער ווין שטאק אונ אירע פייגין אונ האט צו
בראכן די בוימער פון אירע גימארקן׃ (לד) אמר גאט האט גיזאגט איז גיקומען מינים
פון היישעריק אַרְבֶּה אונ יֶלֶק אונ קיין צאל איז נים גיוועזן צו זייא מַחֲמַת פילקייט׃
(לה) ויאכל אונ האט אויף גיגעסן גאר דאס קרויט אין איר לאַנד אונ האט אויך אויף
גיגעסן די פֵּרוֹת פון זייער ערד׃ (לו) ויך אונ גאט האט גישלאגן אלע בְּכוֹרִים אין זייער
לאַנד וואס זיי זיינן דיא ערשטע פון זייערע קרעפטן׃ (לז) ויוציאם אונ גאט האט זייא
אויס גיצויגן פון מִצְרַיִם מיט זילבער אונ גאלד אונ עס איז נים גיוועזן צווישן זייגע
שְׁבָטִים א גישטרויכילטער פון ארומקייט׃ (לח) שמח דיא מִצְרַיִם האבין זיך גיפרייט
אז

לט פָּרַשׂ עָנָן לְמָסָךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר לָיְלָה׃ מ שָׁאַל
וַיָּבֵא שְׂלָו וְלֶחֶם שָׁמַיִם יַשְׂבִּיעֵם׃ מא פָּתַח צוּר
וַיָּזוּבוּ מָיִם הָלְכוּ בַּצִּיּוֹת נָהָר׃ מב כִּי זָכַר אֶת דְּבַר
קָדְשׁוֹ אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ׃ מג וַיּוֹצִא עַמּוֹ בְשָׂשׂוֹן
בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו׃ מד וַיִּתֵּן לָהֶם אַרְצוֹת גּוֹיִם
וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ׃ מה בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו
וְתוֹרֹתָיו יִנְצֹרוּ הַלְלוּיָהּ׃

דער מזמור דער ציילט וויא דיא ישראל האבין גיזינדיגט אונ וויא זייא דינען גישטראפט גיווארין׃

יום כב קו א הַלְלוּיָהּ הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃
ב מִי יְמַלֵּל גְּבוּרוֹת ייָ יַשְׁמִיעַ כָּל תְּהִלָּתוֹ׃
ג אַשְׁרֵי שֹׁמְרֵי מִשְׁפָּט עֹשֵׂה צְדָקָה בְכָל עֵת׃
ד זָכְרֵנִי ייָ בִּרְצוֹן עַמֶּךָ פָּקְדֵנִי בִּישׁוּעָתֶךָ׃ ה לִרְאוֹת
בְּטוֹבַת בְּחִירֶיךָ לִשְׂמֹחַ בְּשִׂמְחַת גּוֹיֶךָ לְהִתְהַלֵּל
עִם נַחֲלָתֶךָ׃ ו חָטָאנוּ עִם אֲבוֹתֵינוּ הֶעֱוִינוּ הִרְשָׁעְנוּ׃
ז אֲבוֹתֵינוּ בְמִצְרַיִם לֹא הִשְׂכִּילוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ לֹא

אז די יודין זיינן ארויס גיגאנגן וויל דר פחד פון דיא יודין איז גיפאלן אויף זייא׃
(לט) פרש גאט האט פאר שפרייט א וואלקן ער זאל זייא בדעקן אונ דיא פייערדיגע
זייל האט ער פר שפרייט צו לייכטן ביא דר נאכט׃ (מ) שאל די יודין האבין גיבעטן
פלייש האט גאט צו זיי גיבראכט אמין עוף וואס הייסט שליו אונ מיט ברויט פון
דעם הימל דאס איז דער מן האט ער זיי זאט גימאכט׃ (מא) פתח גאט האט גיעפינט
דעם שטיין האט גירונן וואסר. אין דר מדבר איז גיגאנגן וואסר וויא א טייך׃ (מב) כי
ווארום גאט האט גידיינקט זיינע הייליגע דבורים וואס ער האט מבטיח גיוועזן צו
אברהם אבינו זיין קנעכט׃ (מג) ויוצא אונ האט ארויס גיצויגן זיין פאלק מיט פרייד. מיט
גיזאנג זיינע אויס ערוויילטע׃ (מד) ויתן אונ ער האט זיי גיגעבן די לענדר פון כנען אונ
דם עשירות פון די פעלקר פון כנען האבן זיי גירשת׃ (מה) בעבור נאר דם גוטקייט האט
זייא גאט גיגעבן כדי אז זייא זאלן היטן זיינע חוקים אונ זיין תורה דרום לויבט גאט׃
קו (א) הללויה. לויבט אונ דאנקט צו גאט ווארום ער טוט גוטס דען אויף אייביג איז
זיין גינאד׃ (ב) מי ווער קאן דר ציילן אלע גבורות פון גאט. ווער קאן מאכן הערן
אלע זיינע לויב׃ (ג) אשרי וואול צו די דאזיגע וואס היטן די משפטים פון דער תורה
אונ טוען צדקה אלע צייט׃ (ד) זכרני גידיינק מיך גאט אז דו וועסט זיין בוויליגט צו
דיין פאלק אונ גידיינק מיך צו גוטס אז דיין הילף וועט קומן׃ (ה) לראות אז איך זאל
זעהן אין דעם גוטס פון דיינע אויס דר וויילטע. צו פרייען זיך אין דער שמחה פון
דיין פאלק. צו בארימן זיך מיט די וואס זיינן דיין נחלה׃ (ו) חטאנו מיר האבן גזינדיגט

ביים

זָכְרוּ אֶת רֹב חֲסָדֶיךָ וַיַּמְרוּ עַל יָם בְּיַם סוּף׃
ח וַיּוֹשִׁיעֵם לְמַעַן שְׁמוֹ לְהוֹדִיעַ אֶת גְּבוּרָתוֹ׃ ט וַיִּגְעַר
בְּיַם סוּף וַיֶּחֱרָב וַיּוֹלִיכֵם בַּתְּהֹמוֹת כַּמִּדְבָּר׃
י וַיּוֹשִׁיעֵם מִיַּד שׂוֹנֵא וַיִּגְאָלֵם מִיַּד אוֹיֵב׃ יא וַיְכַסּוּ
מַיִם צָרֵיהֶם אֶחָד מֵהֶם לֹא נוֹתָר׃ יב וַיַּאֲמִינוּ
בִדְבָרָיו יָשִׁירוּ תְּהִלָּתוֹ׃ יג מִהֲרוּ שָׁכְחוּ מַעֲשָׂיו
לֹא חִכּוּ לַעֲצָתוֹ׃ יד וַיִּתְאַוּוּ תַאֲוָה בַּמִּדְבָּר וַיְנַסּוּ
אֵל בִּישִׁימוֹן׃ טו וַיִּתֵּן לָהֶם שֶׁאֱלָתָם וַיְשַׁלַּח רָזוֹן
בְּנַפְשָׁם׃ טז וַיְקַנְאוּ לְמֹשֶׁה בַּמַּחֲנֶה לְאַהֲרֹן קְדוֹשׁ
יְיָ׃ יז תִּפְתַּח אֶרֶץ וַתִּבְלַע דָּתָן וַתְּכַס עַל עֲדַת
אֲבִירָם׃ יח וַתִּבְעַר אֵשׁ בַּעֲדָתָם לֶהָבָה תְּלַהֵט
רְשָׁעִים׃ יט יַעֲשׂוּ עֵגֶל בְּחֹרֵב וַיִּשְׁתַּחֲווּ לְמַסֵּכָה׃
כ וַיָּמִירוּ אֶת כְּבוֹדָם בְּתַבְנִית שׁוֹר אֹכֵל עֵשֶׂב׃

מיט אונזרע עלטערן. מיר האבן פר קרימט אונ שלעכטם גיטאן: (ז) אבותינו אונזרע עלטערן אין מצרים האבן ניט גיקלינגט צו פר שטיין די וואונדר וואס דו האסט גיטאן אין מצרים. זיי האבן ניט גידיינקט די פיל חסדים וואס דו האסט גיטאן מיט זיי אונ אז זייא זיינען נאך גיוועזן בייא דעם ים האבן זייא שוין ווידער גישפעניגט אין גאט: (ח) ויושיעם אונ גאט האט זיי פארט גיהאלפן פון וועגן זיין נאמן אז ער זאל ניט פאר שוועכט ווערין. ער זאל לאזן וויסן זיין גבורה: (ט) ויגער גאט האט אן גישריען אויף דעם ים איז ער טרוקן גיווארן אונ האט זיי גיפירט אין דיא טיפעניש פון ים טרוקן וויא אין דער מדבר: (י) ויושיעם אונ האט זייא גיהאלפן פון דער האנד פון שונא אונ האט זיי אויס גילייזט פון האנד פון פיינד: (יא) ויכסו אונ דאס וואסר האט צו גידעקט זייערע בליידיגר. איינר פון זייא איז ניט גיבליבן: (יב) ויאמינו אונ דענסטמאל האבן זייא גיגלויבט אין גאטס רייד אונ האבן גיזונגן זיין לויב: (יג) מהרו אין אקליינע צייט האבן זייא גיאיילט צו פר געסן גאטס ווערק אונ האבן ניט גיוואַרט אויף גאטס עצה: (יד) ויתאוו אונ האבן גיגלוסט אגילוסטונג פון פלייש אין דר מדבר אונ האבן גיפרובט גאט אין דר וויסטעניש: (טו) ויתן אונ גאט האט זייא גיגעבן זייער בגער דאס איז דר שלָיו ער האט אבר אריין גישיקט איין אויסצערונג אין זייא דאס זייא זיינען נאך מאגערר גיווארן: (טז) ויקנאו אונ זייא האבן משה רבינו דער צערינט אין דער מחנה אונ אהרן דעם היילינן פון גאט האבין זייא אויך דר צערינט: (יז) תפתח דיא ערד האט גיעפינט איר מויל אונ האט איין גישלונגען דתן אונ האט באדעקט די גימיינדע פון אבירם: (יח) ותבער אונ אפייער האט גיברענט אין זייער עדה. אפלאם האט גיפלאקט אויף דיא רשעים: (יט) יעשו איין עגל האבן זייא גימאכט אין חורב אונ האבן זיך

ניבוקט

כא שָׁכְחוּ אֵל מוֹשִׁיעָם עֹשֶׂה גְדֹלוֹת בְּמִצְרָיִם׃
כב נִפְלָאוֹת בְּאֶרֶץ חָם נוֹרָאוֹת עַל יַם סוּף׃
כג וַיֹּאמֶר לְהַשְׁמִידָם לוּלֵי מֹשֶׁה בְחִירוֹ עָמַד בַּפֶּרֶץ
לְפָנָיו לְהָשִׁיב חֲמָתוֹ מֵהַשְׁחִית׃ כד וַיִּמְאֲסוּ בְּאֶרֶץ
חֶמְדָּה לֹא הֶאֱמִינוּ לִדְבָרוֹ׃ כה וַיֵּרָגְנוּ בְאָהֳלֵיהֶם
לֹא שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְיָ׃ כו וַיִּשָּׂא יָדוֹ לָהֶם לְהַפִּיל
אוֹתָם בַּמִּדְבָּר׃ כז וּלְהַפִּיל זַרְעָם בַּגּוֹיִם וּלְזָרוֹתָם
בָּאֲרָצוֹת׃ כח וַיִּצָּמְדוּ לְבַעַל פְּעוֹר וַיֹּאכְלוּ זִבְחֵי
מֵתִים׃ כט וַיַּכְעִיסוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם וַתִּפְרָץ בָּם מַגֵּפָה׃
ל וַיַּעֲמֹד פִּינְחָס וַיְפַלֵּל וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה׃ לא וַתֵּחָשֶׁב
לוֹ לִצְדָקָה לְדֹר וָדֹר עַד עוֹלָם׃ לב וַיַּקְצִיפוּ עַל מֵי
מְרִיבָה וַיֵּרַע לְמֹשֶׁה בַּעֲבוּרָם׃ לג כִּי הִמְרוּ אֶת
רוּחוֹ וַיְבַטֵּא בִּשְׂפָתָיו׃ לד לֹא הִשְׁמִידוּ אֶת הָעַמִּים

גיבוקט צו איין אוים גיגאסענם בילד׃ (כ) ויםירו אונ האבן פר ביטן גאטס כבוד אויף אגישטאלט פון איין אקס וואס עסט גראז׃ (כא) שכחו זייא האבן פר געסן גאט וואס האט זייא גיהאלפן. וואס האט גיטאן גרויסע זאכן אין מצרים׃ (כב) נפלאות וואונדער האט ער גיטאן אין דעם לאנד חם. פארכטיגע זאכין האט ער זיי גיטאן אויף דעם ים סוף׃ (כג) ויאמר אונ גאט האט גיטראכט צו פאר טיליגן זייא, ווען משה רבינו זיין אוים דר ווייל טער וואלט ניט גישטאנן פאר גאט מתפלל זיין פאר דיא ישראל אין ברעכענים ווידער צו קערן גאטס צארן פון צו פאר דארבן דיא ישראל׃ (כד) וימאסו די יודן האבן פר מיאוסת אין גילוסטיגן לאנד אונ האבן ניט גיגלויבט אין גאטס רייד׃ (כה) וירגנו זיי האבן זיך גיקריגט אין זייערע גיצעלטן. זיי האבן ניט צו גיהערט אין גאטס קול׃ (כו) וישא אונ גאט האט אויף גיהויבן זיין האנד צו זייא צו שווערין צו מאכן זייא פאלן אין דער מדבר׃ (כז) ולהפיל אונ זייערע קינדער צו מאכין פאלין צווישן היידן אונ צו פר שפרייטן זייא אין דיא לענדר׃ (כח) ויצמדו אונ זיי האבין זיך בהעפט צו דער עבודה זרה וואס האט גיהייסן בעל פעור אונ זייא האבן גיגעסן שעכטונג פון זייערע קרבנות׃ (כט) ויכעיסו אונ זייא האבן גאט דר צערינט מיט זייערע ווערק אונ עס האט זיך גישטארקט אין זיי אמגפה׃ (ל) ויעמד איז פינחס אויף גישטאנן אונ האט גיטאן אמשפט אין זמרי בן סלוא אונ די מגפה איז איין גיהאלטן גיווארן׃ (לא) ותחשב אונ דס איז גירעכינט גיווארן צו פינחס פר אצדקה. דר זכות וועט גיהיט ווערן צו אים ביז אייביג׃ (לב) ויקציפו אונ נאך דעם האבן די יודין דער צערינט גאט בייא דר מי מריבה איז איבר זייא ארוים גיקומן ארעה צו משה רבינו׃ (לג) כי ווארום זייא האבן ווידר גישפעניגט גאטס ווילן האט משה רבינו גירעט מיט זיינע לעפצין

את

אֲשֶׁר אָמַר יְיָ לָהֶם׃ לה וַיִּתְעָרְבוּ בַגּוֹיִם וַיִּלְמְדוּ
מַעֲשֵׂיהֶם׃ לו וַיַּעַבְדוּ אֶת עֲצַבֵּיהֶם וַיִּהְיוּ לָהֶם
לְמוֹקֵשׁ׃ לז וַיִּזְבְּחוּ אֶת בְּנֵיהֶם וְאֶת בְּנוֹתֵיהֶם
לַשֵּׁדִים׃ לח וַיִּשְׁפְּכוּ דָם נָקִי דַּם בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם
אֲשֶׁר זִבְּחוּ לַעֲצַבֵּי כְנָעַן וַתֶּחֱנַף הָאָרֶץ בַּדָּמִים׃
לט וַיִּטְמְאוּ בְמַעֲשֵׂיהֶם וַיִּזְנוּ בְּמַעַלְלֵיהֶם׃ מ וַיִּחַר
אַף יְיָ בְּעַמּוֹ וַיְתָעֵב אֶת נַחֲלָתוֹ׃ מא וַיִּתְּנֵם בְּיַד
גּוֹיִם וַיִּמְשְׁלוּ בָהֶם שֹׂנְאֵיהֶם׃ מב וַיִּלְחָצוּם אוֹיְבֵיהֶם
וַיִּכָּנְעוּ תַּחַת יָדָם׃ מג פְּעָמִים רַבּוֹת יַצִּילֵם וְהֵמָּה
יַמְרוּ בַעֲצָתָם וַיָּמֹכּוּ בַּעֲוֺנָם׃ מד וַיַּרְא בַּצַּר לָהֶם
בְּשָׁמְעוֹ אֶת רִנָּתָם׃ מה וַיִּזְכֹּר לָהֶם בְּרִיתוֹ וַיִּנָּחֵם
כְּרֹב חֲסָדָיו׃ מו וַיִּתֵּן אוֹתָם לְרַחֲמִים לִפְנֵי כָּל
שׁוֹבֵיהֶם׃ מז הוֹשִׁיעֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם
לְהוֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ׃

אונ האט זייא גירופן ווידר שפעניגע איז ער גישטראפט גיווארן: (לד) לא אונ אז זייא
זיינן גיקומן אין ארץ ישראל האבן זייא ניט פאר טיליגט דיא היידן וואס גאט האט
זייא גיהייסן פר טיליגן: (לה) ויתערבו אונ זייא האבן זיך צו מישט מיט די היידן אונ
האבן זיך אויס גילערינט זייערע מעשים: (לו) ויעבדו אונ זייא האבן גידינט זייערע
היידנישע געטצן אונ די געטצן זיינן גיוועזן צו זייא אשטרויכלונג: (לז) ויזבחו אונ זייא
האבן גישאכטן זייערע זין אונ טעכטער צו שדים: (לח) וישפכו אונ זייא האבן פאר
גאסן ריין בלוט דיא בלוט פון זייערע זין אונ טעכטר וואס זייא האבן גישאכטן צו
די אפ געטר פון כנען אונ דם לאנד איז פאר שולדיגט גיווארן מיט מענשן בלוט:
(לט) ויטמאו אונ זיי זיינען פאר אומריינינגט גיווארן מיט זייערע מעשים אונ האבן אפ
גיקערט פון גאט מיט זייערע ווערק: (מ) ויחר האט גאט גיצערינט אין זיין פאלק אונ
האט פר אומווירדיגט אין זיין ארב: (מא) ויתנם אונ האט זייא גיגעבן אין דיא הענד
פון היידין אונ זייערע שונאים האבן אין זייא גיוועלטיגט: (מב) וילחצום אונ זייערע
פיינד האבן זייא גידריקט אונ זייא זיינען ווארן אונטר טעניג אונטר זייערע הענד:
(מג) פעמים פיל מאל האט זיי גאט מציל גיוועזן אונ נאך דעם האבן זיי ווידר גישפעניגט
אין גאט מיט זייערע בייזע עצות. זיינען זייא פאר ארימט גיווארין מחמת זייערע
עבירות: (מד) וירא אונ א: גאט האט גיזעהן זייערע צרות ווייל ער האט גיהערט זייער
גיבעט: (מה) ויזכור האט ער צו זייא גידיינקט דעם ברית פון דיא אבות אונ האט זיך
בראטן אויף דעם בייז מחמת זיינע פיל חסדים: (מו) ויתן אונ גאט האט זייא גיגעבן
חן פר דיא וואס האבן זיי גיפאנגן זיי זאלן רחמנות האבן אויף זיי: (מז) הושיענו בעטן

מיר

מח בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם
וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָהּ:

ספר ליום ששי חמישי

דער מזמור איז אַשבח צו השי"ת ווען איינער איז גיוועזן אין איין מדבר אָדער גיפארין אין ים אונ איז אַרויס בשלום. אָדער ער איז אַרויס פון אַתפיסה. אָדער ער איז גיזונד גיוואָרין פון אַקראַנקַיים:

קז א הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: ב יֹאמְרוּ
גְּאוּלֵי יְיָ אֲשֶׁר גְּאָלָם מִיַּד צָר: ג וּמֵאֲרָצוֹת
קִבְּצָם מִמִּזְרָח וּמִמַּעֲרָב מִצָּפוֹן וּמִיָּם: ד תָּעוּ
בַמִּדְבָּר בִּישִׁימוֹן דָּרֶךְ עִיר מוֹשָׁב לֹא מָצָאוּ:
ה רְעֵבִים גַּם צְמֵאִים נַפְשָׁם בָּהֶם תִּתְעַטָּף:
ו וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְיָ בַּצַּר לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יַצִּילֵם:
ז וַיַּדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ יְשָׁרָה לָלֶכֶת אֶל עִיר מוֹשָׁב:
ח יוֹדוּ לַייָ חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: ט כִּי
הִשְׂבִּיעַ נֶפֶשׁ שֹׁקֵקָה וְנֶפֶשׁ רְעֵבָה מִלֵּא טוֹב:
י יֹשְׁבֵי חֹשֶׁךְ וְצַלְמָוֶת אֲסִירֵי עֳנִי וּבַרְזֶל: יא כִּי
הִמְרוּ אִמְרֵי אֵל וַעֲצַת עֶלְיוֹן נָאָצוּ: יב וַיַּכְנַע

מיר דיך גאט זאָלסט אונז העלפן אונ זאָלסט אונז איין זאמלן פון די פעלקר אז מיר זאלן לויבן דיין היילגן נאמן אונ מיר זאלן זיך בארימען מיט דיין לויב: (מח) ברוך גילויבט איז גאט דר גאט פון ישראל פון דעם אנהייב דר וועלט ביז דעם אוים לאז פון דער וועלט אונ דאס גאנצע פאלק וועט ענטפערן אמן לויבט גאט:

קז (א) הודו לויבט צו גאט ווארום ער טוט גוטס דען אויף אייביג איז זיין גינאד:
(ב) יאמרו דס וועלן זאגן גאטס אוים גילייזטע וואס ער האט זייא אוים גילייזט פון דער האנד פון דעם באליידיגר: (ג) ומארצות אונ פון אלע לענדער האט ער זייא איין גיזאמילט. פון אלע פיר זייטן פון דער וועלט: (ד) תעו זיי זיינן פר אירט גיוואָרין אין אויסטן וועג אונ האבן ניט גיקאנט גיפינען קיין באזעצטע שטאט: (ה) רעבים זיי זיינן גיוועזן הונגעריג אונ דארשטיג אונ זייער לייב איז גיוועזן איין גיוויקלט אין צרות: (ו) ויצעקו אונ אז עס איז זייא גיוועזן איינג האבן זייא גישריען צו גאט האט ער זייא מציל גיוועזן פון זייערע צרות: (ז) וידריכם אונ ער האט זייא גיפירט אין רעכטן וועג אז זייא זאלן קענן גיין צו איין באזעצטע שטאט: (ח) יודו זייא דארפן לויבן גאט אויף זיין גינאד אונ זיינע וואונדר וואס ער טוט צו מענטשן: (ט) כי ווייל ער האט גיזעט די גילוסטיגע לייבר אונ די הונגעריגע לייבר האט ער דר פילט מיט גוטס: (י) ישבי די מענטשן וואס זיצן אין דער פינסטערניש וואס זייא זיינן גיבונדן מיט בדריקונג אונ מיט אייזערנע קייטן: (יא) כי ווייל זייא האבן ווידער גישפעניגט גאטס זאג אונ

בֶּעָמָל לִבָּם כָּשְׁלוּ וְאֵין עֹזֵר: יג וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְיָ בַּצַּר
לָהֶם מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: יד יוֹצִיאֵם מֵחֹשֶׁךְ
וְצַלְמָוֶת וּמוֹסְרוֹתֵיהֶם יְנַתֵּק: טו יוֹדוּ לַייָ חַסְדּוֹ
וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: טז כִּי שִׁבַּר דַּלְתוֹת נְחֹשֶׁת
וּבְרִיחֵי בַרְזֶל גִּדֵּעַ: יז אֱוִלִים מִדֶּרֶךְ פִּשְׁעָם
וּמֵעֲוֹנֹתֵיהֶם יִתְעַנּוּ: יח כָּל אֹכֶל תְּתַעֵב נַפְשָׁם
וַיַּגִּיעוּ עַד שַׁעֲרֵי מָוֶת: יט וַיִּזְעֲקוּ אֶל יְיָ בַּצַּר לָהֶם
מִמְּצוּקוֹתֵיהֶם יוֹשִׁיעֵם: כ יִשְׁלַח דְּבָרוֹ וְיִרְפָּאֵם
וִימַלֵּט מִשְּׁחִיתוֹתָם: כא יוֹדוּ לַייָ חַסְדּוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו
לִבְנֵי אָדָם: כב וְיִזְבְּחוּ זִבְחֵי תוֹדָה וִיסַפְּרוּ מַעֲשָׂיו
בְּרִנָּה: כג יוֹרְדֵי הַיָּם בָּאֳנִיּוֹת עֹשֵׂי מְלָאכָה בְּמַיִם
רַבִּים: כד הֵמָּה רָאוּ מַעֲשֵׂי יְיָ וְנִפְלְאוֹתָיו בִּמְצוּלָה:
כה וַיֹּאמֶר וַיַּעֲמֵד רוּחַ סְעָרָה וַתְּרוֹמֵם גַּלָּיו: כו יַעֲלוּ
שָׁמַיִם יֵרְדוּ תְהוֹמוֹת נַפְשָׁם בְּרָעָה תִתְמוֹגָג:
כז יָחוֹגּוּ וְיָנוּעוּ כַּשִּׁכּוֹר וְכָל חָכְמָתָם תִּתְבַּלָּע:

גאטס עצה האבן זייא מבזה גיוועזן: (יב) ויכנע האט ער זייער הארץ גימאכט אונטער
טעניג מחמת מידיקייט אונ זיינען וואָרן גישטרויכילט אונ האבין ניט גיפונען קיין
העלפר: (יג) ויזעקו אונ אז זיי איז איינג גיוועזן האבן זיי גישריען צו גאט האט ער זייא
גיהאלפן פון זייערע צרות: (יד) יוציאם אונ האט זייא אויס גיצויגין פון פינסטערניש
אונ זייערע בונדן האט ער צו ריסן: (טו) יודו זיי דארפן לויבן גאט אויף זיין גינאד אונ
זיינע וואונדר וואס ער טוט צו מענטשן: (טז) כי ווארום ער האט צו בראכן די קופערנע
טירן פון דר תפיסה אונ די אייזערנע ריגלן האט ער צו האקט: (יז) אוילים די נארן ריא
זינדיגע וואס מחמת זייערע עבירות זיינן זייא גיפייניגט: (יח) כל אז אלע עסן וואס
טוט זייער לייב פר מיאוסן אונ זייא גרייכן ביז די טויערן פון דעם טויט: (יט) ויזעקו
אונ אז זיי איז גיוועזן איינג האבן זיי גישריען צו גאט האט ער זיי גיהאלפן פון זייערע
צרות: (כ) ישלח אונ האט גישיקט זיינע רייד זיינן זייא גיהיילט גיווארן אונ האט זיי
גימאכט אנטרינן פון זייער פר דארבונג: (כא) יודו זיי דארפן לויבן גאט אויף זיין גינאד
אונ זיינע וואונדר וואס ער טוט צו מענטשן: (כב) ויזבחו אונ דארפן שעכטן קרבנות
פון לויבונג אונ דר ציילן זיינע ווערק מיט גיזאנג: (כג) יורדי די מענטשן וואס נידערן
מיט שיפין אויף דעם ים אונ טוען זייער גישעפט אין דיא גרויסע וואסערן: (כד) המה
זיי זעהן דיא ווערק פון גאט אונ זיינע וואונדר זעהן זייא אין דיא טיפעניש פון ים:
(כה) ויאמר אז גאט טוט זאגן, שטעלט זיך אויף אשטורם ווינד אונ עס הייבט זיך אויף
דיינע

כח וַיִּצְעֲקוּ אֶל יְיָ בַּצַּר לָהֶם וּמִמְּצוּקֹתֵיהֶם יוֹצִיאֵם:
כט יָקֵם סְעָרָה לִדְמָמָה וַיֶּחֱשׁוּ גַּלֵּיהֶם: ל וַיִּשְׂמְחוּ
כִי יִשְׁתֹּקוּ וַיַּנְחֵם אֶל מְחוֹז חֶפְצָם: לא יוֹדוּ לַייָ חַסְדּוֹ
וְנִפְלְאוֹתָיו לִבְנֵי אָדָם: לב וִירוֹמְמוּהוּ בִּקְהַל עָם
וּבְמוֹשַׁב זְקֵנִים יְהַלְלוּהוּ: לג יָשֵׂם נְהָרוֹת לְמִדְבָּר
וּמֹצָאֵי מַיִם לְצִמָּאוֹן: לד אֶרֶץ פְּרִי לִמְלֵחָה מֵרָעַת
יוֹשְׁבֵי בָהּ: לה יָשֵׂם מִדְבָּר לַאֲגַם מַיִם וְאֶרֶץ צִיָּה
לְמֹצָאֵי מָיִם: לו וַיּוֹשֶׁב שָׁם רְעֵבִים וַיְכוֹנְנוּ עִיר
מוֹשָׁב: לז וַיִּזְרְעוּ שָׂדוֹת וַיִּטְּעוּ כְרָמִים וַיַּעֲשׂוּ פְּרִי
תְבוּאָה: לח וַיְבָרְכֵם וַיִּרְבּוּ מְאֹד וּבְהֶמְתָּם לֹא
יַמְעִיט: לט וַיִּמְעֲטוּ וַיָּשֹׁחוּ מֵעֹצֶר רָעָה וְיָגוֹן: מ שֹׁפֵךְ
בּוּז עַל נְדִיבִים וַיַּתְעֵם בְּתֹהוּ לֹא דָרֶךְ: מא וַיְשַׂגֵּב
אֶבְיוֹן מֵעוֹנִי וַיָּשֶׂם כַּצֹּאן מִשְׁפָּחוֹת: מב יִרְאוּ יְשָׁרִים

זיינע איינדן: (כו) יעלו דיא שיפן הייבן זיך ביז דעם הימיל אונ דר נאך נידערן זיי ביז
דעם תהום אונ די מענטשן אויף דיא שיפן ווערן צו גאנגן פר שרעק: (כז) יחוגו זייא
שאקלען זיך אין די שיפן וויא אשכור אונ אלע זייערע חכמות ווערט פאר דארבן:
(כח) ויצעקו אונ אז זייא איז איינג גיוועזן האבן זייא גישריען צו גאט האט ער זייא אויס
גיצויגן פון זייערע צרות: (כט) יקם ער שטעלט דעם שטורעם ווינד אונ מאכט אים
שטיל אונ זייערע איינדן שווייגן: (ל) וישמחו אונ די מענטשן פרייען זיך דם די איינדן
זיינן רוהיג אונ גאט טוט זיי פירן וואוהין זייא בדארפן: (לא) יודו זיי דארפן לויבן גאט
אויף זיין גינאד אונ זיינע וואונדר וואס ער טוט צו מענטשן: (לב) וירוממוהו אונ זייא דר
הייבן גאטס נאמן צווישן פיל פאלק אונ אין דעם זיצונג פון עלסטע לייט טוען זיי
אים לויבן: (לג) ישם ווארום ער קאן טרוקן מאכן טייכן וויא אמדבר אונ דיא קוועלן
פון וואסר מאכט ער צו אדארשטיגן ארט: (לד) ארץ אלאנד וואס וואקסט פרות קאן
ער מאכן פר איין פר דארבן לאנד ווייל די לייט וואס זיינן אין לאנד זיינען שלעכטע
מענטשן: (לה) ישם אונ גאט קאן ווידר מאכן אטרוקן ארט זאל זיך דארטן איין זאמלן
וואסער אונ אהויסט לאנד זאל זיין קוואלן פון וואסער: (לו) ויושב אונ ער בזעצט דארטן
מענטשן וואס זיינן הונגריג גיוועזן ביז אהער אונ זיי שטעלן דארטן אויף אבזעצטע
שטאט: (לז) ויזרעו אונ זייען פעלדר אונ פלאנצן ווין גערטנער אונ עס וואקסט דארטן
פרוכט אונ תבואות: (לח) ויברכם אונ גאט בענטשט זיי אונ זייא מערן זיך זייער אונ
זייערע בהמות ווערן ניט גימינערט: (לט) וימעטו אונ די מענטשן ווערן גימינערט אונ
איין גיבויגן אז זיי זינדיגן מחמת טרויעריקייט אונ שלעכטס וואס עס איז ביי זייא:
(מ) שפך אמאל ברייגט גאט בזיונות אויף גרויסע לייט אונ פאר אירט זייא אז זייא

גייען

וְיִשְׁמָרוּ וְכָל עַוְלָה קָפְצָה פִּיהָ: מג מִי חָכָם וְיִשְׁמָר
אֵלֶּה וְיִתְבּוֹנְנוּ חַסְדֵי יְיָ:

דער מזמור גייט אויף קבוץ גליות במהרה בימינו:

יום כג קח א שִׁיר מִזְמוֹר לְדָוִד: ב נָכוֹן לִבִּי אֱלֹהִים
אָשִׁירָה וַאֲזַמְּרָה אַף כְּבוֹדִי: ג עוּרָה
הַנֵּבֶל וְכִנּוֹר אָעִירָה שָּׁחַר: ד אוֹדְךָ בָעַמִּים יְיָ
וַאֲזַמֶּרְךָ בַּלְאֻמִּים: ה כִּי גָדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם חַסְדֶּךָ
וְעַד שְׁחָקִים אֲמִתֶּךָ: ו רוּמָה עַל שָׁמַיִם אֱלֹהִים וְעַל
כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ: ז לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה
יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי: ח אֱלֹהִים דִּבֶּר בְּקָדְשׁוֹ אֶעְלֹזָה
אֲחַלְּקָה שְׁכֶם וְעֵמֶק סֻכּוֹת אֲמַדֵּד: ט לִי גִלְעָד לִי
מְנַשֶּׁה וְאֶפְרַיִם מָעוֹז רֹאשִׁי יְהוּדָה מְחֹקְקִי: י מוֹאָב
סִיר רַחְצִי עַל אֱדוֹם אַשְׁלִיךְ נַעֲלִי עֲלֵי פְלֶשֶׁת
אֶתְרוֹעָע: יא מִי יֹבִלֵנִי עִיר מִבְצָר מִי נָחַנִי עַד
אֱדוֹם: יב הֲלֹא אֱלֹהִים זְנַחְתָּנוּ וְלֹא תֵצֵא אֱלֹהִים

גייען אין דר וויסטע וואס איז ניט קיין וועג: (מא) וישגב אונ אמאל שטארקט ער דעם
אביון פון זיין ארעמקייט אונ ער מאכט זיינע משפחות פיל וויא שאף: (מב) יראו די
רעכטפארטיגע לייט וועלין זעהן אונ וועלין זיך פרייען אונ דאס אונרעכט וועט צו
שליסן איר מויל: (מג) מי דר וואס איז א חכם וועט היטן אין הארצן די זאכן וואס דא
איז געשטאנען אונ וועלין פאר שטיין דיא חסדים פון גאט:

קח (א) שיר וגו׳: (ב) נכון מיין הארץ איז אן געברייט צו דיר גאט דרום טוא איך צו דיר
זינגן אויך מיין נשמה טוט זינגן צו דיר: (ג) עורה דוא פידיל דר וועק צו שפילן צו
גאט. איך וועל ערוועקן דעם מארגן שטערן: (ד) אודך איך וועל דיך לויבן גאט פאר
דיא פעלקר אונ וועל לויבן צו דיר גאט צווישן נאציאנען: (ה) כי ווארום דיין חסד
איז גרויס אונ העכר פון דעם הימיל אונ דיין ווארהייט איז ביז דעם הימל: (ו) רומה
ווער דר הייבן גאט וויז אז דוא זיצט אין הימל אונ אויף דר גאנצר וועלט איז דיין
כבוד: (ז) למען דאס דיינע געליבטע זאלן גירעטעט ווערן פון זייערע צרות. זאלסט
זייא העלפין מיט דיין רעכטע האנד אונ זאלסט מיר אויך ענטפערן: (ח) אלהים גאט
האט גירעט מיט זיינע היילגע רייד אז איך וועל מיך פרייען מיט מיין מלוכה. שכם
וועל איך איין טיילין אונ עמק סוכות וועל איך צו מעסטין: (ט) לי גלעד אונ מנשה
וועט זיין אינטר טעניג צו מיר אונ אפרים וועט זיין דאס שטארקייט פון מיין קאפ
אונ פון שבט יהודה וועלן זיין מיינע הערן: (י) מואב מואב וועט זיין מיין וואש פאס.
אויף אדום וועל איך ווארפן מיין שוך. אויף די פלשתים וועל איך שאלן מיט אקל:

בצבאתינו: יג הבה לנו עזרת מצר ושוא תשועת
אדם: יד באלהים נעשה חיל והוא יבוס צרינו:

דעם מזמור האט דוד המלך גיזאגט נעגן זיינע שונאים וואס האבן זיך גיוויזן פאר אים וויא גוטע פריינד:

קט א למנצח לדוד מזמור אלהי תהלתי אל תחרש:
ב כי פי רשע ופי מרמה עלי פתחו דברו אתי
לשון שקר: ג ודברי שנאה סבבוני וילחמוני חנם:
ד תחת אהבתי ישטנוני ואני תפלה: ה וישימו עלי
רעה תחת טובה ושנאה תחת אהבתי: ו הפקד
עליו רשע ושטן יעמד על ימינו: ז בהשפטו יצא
רשע ותפלתו תהיה לחטאה: ח יהיו ימיו מעטים
פקדתו יקח אחר: ט יהיו בניו יתומים ואשתו
אלמנה: י ונוע ינועו בניו ושאלו ודרשו
מחרבותיהם: יא ינקש נושה לכל אשר לו ויבזו
זרים יגיעו: יב אל יהי לו משך חסד ואל יהי חונן

(יא) מי ווער האט מיך דען גיבראכט צו דיא פעסטע שטאט. ווער האט מיך דען גיפירט ביז אדום: (יב) הלא פאר וואר דוא גאט וואס דוא האסט אונז פריער פר לאזן אונ ביסט ניט גינאנגן אין אונזער חיל צו העלפין אונז: (יג) הבה גיב אונז אהילף פון באליידיגר ווארום די הילף פון מענטשן איז פאלש: (יד) באלהים מיט דר הילף פון גאט וועלין מיר טאן גבורות אונ ער וועט טרעטין אונזערע באליידיגער:

קט (א) למנצח. גאט וואס איך לויב דיך זאלסטו ניט שווייגן: (ב) כי ווארום דער רשע אונ דר שאלקהאפטיגער האבין אויף מיר גיעפינט זייער מויל. זיי האבן גירעט מיט מיר פאלשקייט: (ג) ודברי אונ זיי האבן מיך ארום גירינגילט מיט רייד פון שנאה אונ אומזונסט האלטן זיי מיט מיר מלחמה: (ד) תחת ווייל איך האב דיך גאט ליב טוען זיי היטן אויף מיר אשנאה אונ איך בין שטענדיג מתפלל צו דיר: (ה) וישימו זייא טראכטן אויף מיר בייז דער פאר וואס איך האב זייא טובות גיטאן. ווייל איך האב זייא ליב האבן זייא מיך פיינט: (ו) הפקד דרום זאלסטו בפעלין אויף אים אזו ארשע וויא ער איז אונ דער שטן זאל שטיין בייא זיין רעכטע האנד: (ז) בהשפטו אז ער וועט גמשפט ווערן זאל ער ארויס שולדיג אונ זיין גיבעט זאל דער מאנן זיינע עברות: (ח) יהיו זיינע טעג זאלן ווייניג זיין אויף דער וועלט. זיין עשירות וואס ער באפעלט דרויף זאל אנאנדערר צו נעמן: (ט) יהיו זיינע קינדער זאלן זיין יתומים אונ זיין ווייב זאל זיין איין אלמנה: (י) ונוע אונ די קינדר פון דעם רשע זאלן זיין נע ונד אונ זאלן גיין ברויט בעטן אונ זאלן בעטלען אויף דיא טירין פון זייערע חורבות: (יא) ינקש דער וואס מאנט דעם רשע געלט זאל אויף אים אשטרויכלינדיגע נעץ פר שפרייטן אונ אוועק נעמן אלץ וואס ער האט אונ פרעמדע זאלן רויבן זיין עשירות:

אל

ליתומיו: יג יהי אחריתו להכרית בדור אחר ימח
שמם: יד יזכר עון אבתיו אל יי וחטאת אמו אל
תמח: טו יהיו נגד יי תמיד ויכרת מארץ זכרם:
טז יען אשר לא זכר עשות חסד וירדף איש עני
ואביון ונכאה לבב למותת: יז ויאהב קללה
ותבואהו ולא חפץ בברכה ותרחק ממנו:
יח וילבש קללה כמדו ותבא כמים בקרבו
וכשמן בעצמותיו: יט תהי לו כבגד יעטה ולמזח
תמיד יחגרה: כ זאת פעלת שטני מאת יי
והדברים רע על נפשי: כא ואתה יהוה אדני
עשה אתי למען שמך כי טוב חסדך הצילני:
כב כי עני ואביון אנכי ולבי חלל בקרבי: כג כצל
כנטותו נהלכתי נגערתי כארבה: כד ברכי
כשלו מצום ובשרי כחש משמן: כה ואני הייתי

(יב) אל עס זאל ניט זיין איינער זאל אים חסד טאן אונ עס זאל קיינער זיך ניט מרחם זיין אויף זיינע יתומים: (יג) יהי זיינע קינדר זאלן פר שניטן ווערן. אין דעם אנדערן דור זאל זייערע נעמן אויס גימעקט ווערן: (יד) יזכר צו גאט זאל דער מאנט ווערן די עברות פון זיינע עלטערן אונ דיא עברות פון זיין מוטער זאל ניט אויס גימעקט ווערן: (טו) יהיו זייא זאלין זיין שטענדיג אנטקעגין גאט אונ ער זאל פר שניידין זייער גידעכעניש פון דר וועלט: (טז) יען ווייל ער האט ניט גידיינקט צו טאן חסד אונ האט נאך גיעאגט דעם עני אונ דעם אביון אונ דעם וואס האט אצובראכן הארץ צו טייטן אים: (יז) ויאהב ער האט ליב גיהאט די קללה דרום איז זיא גיקומן אויף אים אונ האט ניט בגערט דיא ברכה דרום וועט די ברכה ווייט זיין פון אים: (יח) וילבש אונ ער וועט זיין אן גיקליידט מיט אקללה וויא מיט אמלבוש אונ זיא וועט קומן אין אים אזו פיל וויא וואסר. אזו וויא אייל גייט אין זיינע ביינער: (יט) תהי די קללות וועלן אים ארום וויקלען וויא אקלייד. אונ וועלין אים שטענדיג ארום גארטלען וויא אגארטיל: (כ) זאת דס איז דיא באצאלונג פון גאט אויף מיינע שונאים אונ דיא וואס ריידן שלעכטס אויף מיין לייב: (כא) ואתה אונ דו מיין גאט טוא מיט מיר חסד וועגן דיין היילגן נאמן. וויא דיין חסד איז גוט צו איטליכן אזו זאלסטו מיך רעטן פון מיינע פיינד: (כב) איך בין אונטער טעניג וויא איין ארומאן אונ מיין הארץ איז צו שלאגן אין מיר: (כג) כצל איך בין גיגאנגן וויא דר שאטן נייגט זיך פון איין ארט אויף דעם אנדערן. איך בין ווארן פאר וואגילט פון איין ארט אויף דעם אנדערין וויא אהיישעריק: (כד) ברכי פון פאסטן זיינן מיינע קניא גישטרויכילט אונ שלאף גיווארן אונ מיין לייב

איז

חֶרְפָּה לָהֶם יִרְאוּנִי יְנִיעוּן רֹאשָׁם׃ כו עָזְרֵנִי יְיָ אֱלֹהָי
הוֹשִׁיעֵנִי כְחַסְדֶּךָ׃ כז וְיֵדְעוּ כִּי יָדְךָ זֹּאת אַתָּה יְיָ
עֲשִׂיתָהּ׃ כח יְקַלְלוּ הֵמָּה וְאַתָּה תְבָרֵךְ קָמוּ וַיֵּבֹשׁוּ
וְעַבְדְּךָ יִשְׂמָח׃ כט יִלְבְּשׁוּ שׂוֹטְנַי כְּלִמָּה וְיַעֲטוּ
כַמְעִיל בָּשְׁתָּם׃ ל אוֹדֶה יְיָ מְאֹד בְּפִי וּבְתוֹךְ
רַבִּים אֲהַלְלֶנּוּ׃ לא כִּי יַעֲמֹד לִימִין אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיעַ
מִשֹּׁפְטֵי נַפְשׁוֹ׃

דֶער מִזְמוֹר גֵייט אוֹיף מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ׃

קי א לְדָוִד מִזְמוֹר נְאֻם יְיָ לַאדֹנִי שֵׁב לִימִינִי עַד
אָשִׁית אֹיְבֶיךָ הֲדֹם לְרַגְלֶיךָ׃ ב מַטֵּה עֻזְּךָ יִשְׁלַח
יְיָ מִצִּיּוֹן רְדֵה בְּקֶרֶב אֹיְבֶיךָ׃ ג עַמְּךָ נְדָבֹת בְּיוֹם
חֵילֶךָ בְּהַדְרֵי קֹדֶשׁ מֵרֶחֶם מִשְׁחָר לְךָ טַל יַלְדֻתֶיךָ׃
ד נִשְׁבַּע יְיָ וְלֹא יִנָּחֵם אַתָּה כֹהֵן לְעוֹלָם עַל דִּבְרָתִי

איז מאגער געווארן פון זיין פעטקייט: (כה) ואני אונ איך בין געווארן איין לעסטערונג צו זיי. אז זייא זעהן מיך שאקלען זיי אויף מיר זייער קאפ: (כו) עזרני העלף מיר מיין גאט. שטייא מיר צו הילף וויא דיין גינאד: (כז) וידעו אונ זייא זאלן פר שטיין אז דוא גאט דיין האנט האט גימאכט מיין ישועה: (כח) יקללו וואס זייא שילטן זאלסטו דאס אומקערן אויף ברכות. וואס זייא שטייען אויף קעגין מיר ווערן זיי פר שעמט ווערין אונ איך דיין קנעכט וועל מיך פרייען: (כט) ילבשו מיינע שונאים זאלן זיך אן קליידין מיט שאנד אונ זאלן זיך ארום וויקלען מיט בושה וויא מיט אהעמד: (ל) אודה איך וועל גאט זייער לויבן מיט מיין מויל אונ צווישין פיל לייט וועל איך אים לויבין: (לא) כי אז ער וועט שטיין אויף דער רעכטער האנד פון ארומאן צו העלפין אים פון דיא רשעים וואס פאר אורטיילין זיין לייב:

קי (א) לדוד. אז אברהם אבינו האט מנצח גיוועזן דיא שטארקע פיינד האט אליעזר דער צײלט, גאט האט גיזאגט צו מיין האר זיץ אונ ווארט צו דער הילף פון מיין רעכטע האנד ביז איך וועל מאכן דיינע פיינד פאר איין טרעטונג צו דיינע פיס: (ב) מטה דאס אונטער לעהנונג פון דיין שטארקייט וועט גאט וואס רועט אין ציון דיר שיקן וועסטו גיוועלטיגן אין דיינע פיינט: (ג) עמך דיין פאלק וואס וועלן קומען צו דיר צו הילף וועלן זיך מנדב זיין צו קומען אין דעם טאג אז דוא וועסט מלחמה האלטין וויל דוא ביסט גישיינט מיט הייליקייט פון דר צייט אז דוא ביזט ארויס גיגאנגען פון דער מוטערס טראכט ביסטו צו מיר גיפארשט. דאס וואס דוא האסט מיך גאט דר קענט פון דער יוגינט אן וועט דיר זיין אזו זיס אזו וויא דער טויא איז זיס צו דער וועלט: (ד) נשבע גאט האט גישווארן אונ וועט זיך ניט באראטן חוזר צו זיין אז פון דיר זאל ארויס קומן דיא כהונה אויף אייביג וויא אויף מלכי צדק איז גיזאגט גיווארן

מַלְכִּי צֶדֶק׃ ה אֲדֹנָי עַל יְמִינְךָ מָחַץ בְּיוֹם אַפּוֹ
מְלָכִים׃ ו יָדִין בַּגּוֹיִם מָלֵא גְוִיּוֹת מָחַץ רֹאשׁ עַל
אֶרֶץ רַבָּה׃ ז מִנַּחַל בַּדֶּרֶךְ יִשְׁתֶּה עַל כֵּן יָרִים רֹאשׁ׃

דער מזמור וואס מען זאל זיך מתפלל זיין אין נאכט ווען איין זייגער איז אין זיינע וואונדער דער לכה זאכין׃

קיא א הַלְלוּיָהּ אוֹדֶה יְיָ בְּכָל לֵבָב בְּסוֹד יְשָׁרִים
וְעֵדָה׃ ב גְּדֹלִים מַעֲשֵׂי יְיָ דְּרוּשִׁים לְכָל
חֶפְצֵיהֶם׃ ג הוֹד וְהָדָר פָּעֳלוֹ וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת
לָעַד׃ ד זֵכֶר עָשָׂה לְנִפְלְאֹתָיו חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ׃ ה טֶרֶף
נָתַן לִירֵאָיו יִזְכֹּר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ׃ ו כֹּחַ מַעֲשָׂיו הִגִּיד
לְעַמּוֹ לָתֵת לָהֶם נַחֲלַת גּוֹיִם׃ ז מַעֲשֵׂי יָדָיו אֱמֶת
וּמִשְׁפָּט נֶאֱמָנִים כָּל פִּקּוּדָיו׃ ח סְמוּכִים לָעַד
לְעוֹלָם עֲשׂוּיִם בֶּאֱמֶת וְיָשָׁר׃ ט פְּדוּת שָׁלַח לְעַמּוֹ
צִוָּה לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ קָדוֹשׁ וְנוֹרָא שְׁמוֹ׃ י רֵאשִׁית

ער זאל זיין אכהן׃ (ה) אדני ווייל גאט איז ביא דיר אברהם גישטאנען נעבין דיין רעכטע האנד דרום האט אברהם אבינו גישלאגן כדרלעומר אין דעם טאג וואס ער האט גיוויזן זיין צארן׃ (ו) ידין אונ ער האט גיטאן אמשפט אין דיא היידין. דאס ארט פון דר מלחמה איז פול גיוועזן מיט טויטע לייבר אונ האט גישלאגן איטליכע בזונדר דעם קאפ אויף אגרויסע שטרעקע לאנד׃ (ז) מנחל אונ אברהם אבינו איז זאס גיוועזן פון נצחון וויא איינר איז זאט וואס טרינקט וואסער אויף דעם וועג פון אטייך דרום האט זיך דער הויבן זיין קאפ מנצח צו זיין אבער ניט מיט זיין כח׃

קיא (א) הללויה. לויבט גאט אונ איך וועל אויך גאט לויבן מיט דעם גאנצן הארצן מיט דר עצה פון דיא רעכט פארטיגע אונ מיט דעם איין זאמלונג׃ (ב) גדולים גאטס ווערק זיינן מיט גרויס חכמה. זייא זיינן גיפארשט צו אלע וואס בגערן זייא צו פאר שטיין׃ (ג) הוד זיינע ווערק זיינן שיין אונ זיין גירעכטיקייט האט אקיום אויף אייביג׃ (ד) זכר איין אנדייקונג האט ער גימאכט צו זייניע וואונדר ווייל ער איז איין ברייטזעליגר אונ אדערבארעמיגער גאט׃ (ה) טרף שפייז דס איז מן האט גאט גיגעבן צו זייניע פארכטיגע ווייל ער האט גידיינקט אויף אייביג דעם ברית מיט אברהם אבינו׃ (ו) כח דעם כח פון זייניע ווערק האט ער גיזאגט צו זיין פאלק אז ער האט זייא גיגעבן דיא ארב פון דיא היידין׃ (ז) מעשי דיא ווערק פון זייניע הענד איז אמת אונ רעכט. אלע זייניע חוקים זיינן וואהראפטיג׃ (ח) סמוכים זייא זיינן אן גילעהנט אז זייא זאלן אקיום האבן אויף אייביג ווייל זייא זיינן גימאכט גיוואהרין מיט וואהרהייט אונ רעכטפארטיקייט׃ (ט) פדות גאט האט גשיקט צו זיין פאלק איין אויס לייזונג. ער האט זיי גבאטן די מצות פון דר תורה אויף אייביג ווייל זיין נאמן איז הייליג אונ פארכטי׃

ראשית

חָכְמָה יִרְאַת יְיָ שֵׂכֶל טוֹב לְכָל עֹשֵׂיהֶם תְּהִלָּתוֹ
עֹמֶדֶת לָעַד:

דער מזמור טוט זאגן פון די גוטע מדות און צדקה וואס דער מענטש זאל טאן:

קיב א הַלְלוּיָהּ אַשְׁרֵי אִישׁ יָרֵא אֶת יְיָ בְּמִצְוֹתָיו
חָפֵץ מְאֹד: ב גִּבּוֹר בָּאָרֶץ יִהְיֶה זַרְעוֹ דּוֹר
יְשָׁרִים יְבֹרָךְ: ג הוֹן וָעֹשֶׁר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת
לָעַד: ד זָרַח בַּחֹשֶׁךְ אוֹר לַיְשָׁרִים חַנּוּן וְרַחוּם
וְצַדִּיק: ה טוֹב אִישׁ חוֹנֵן וּמַלְוֶה יְכַלְכֵּל דְּבָרָיו
בְּמִשְׁפָּט: ו כִּי לְעוֹלָם לֹא יִמּוֹט לְזֵכֶר עוֹלָם יִהְיֶה
צַדִּיק: ז מִשְּׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא נָכוֹן לִבּוֹ בָּטֻחַ
בַּייָ: ח סָמוּךְ לִבּוֹ לֹא יִירָא עַד אֲשֶׁר יִרְאֶה בְצָרָיו:
ט פִּזַּר נָתַן לָאֶבְיוֹנִים צִדְקָתוֹ עֹמֶדֶת לָעַד קַרְנוֹ
תָּרוּם בְּכָבוֹד: י רָשָׁע יִרְאֶה וְכָעָס שִׁנָּיו יַחֲרֹק
וְנָמָס תַּאֲוַת רְשָׁעִים תֹּאבֵד:

דער מזמור און דער אנדערער מזמור דער ציילן די נסים פון יציאת מצרים און פון בנין בית המקדש:

יום כד קיג א הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ:

(י) ראשית דם הויפט חכמה איז גאטס פארכט און פאר אגוטין פאר שטאנד איז דאס גירעכינט צו אלע וואס טוען אזו. זיין לויב וועט אקיום האבן אויף אייביג: קיב (א) הללויה. לויבט גאט און זאגט וואול דעם מענטשין וואס האט מורא פאר גאט און בגערט זייער מקים צו זיין זיינע מצות: (ב) גבור זיינע קינדער וועלין זיין שטארק אין לאנד. דאס דור פון די רעכט פארטיגע וועלן גיבענטשט זיין מחמת זייער זכות: (ג) הון ער וועט האבן עשירות אויף דער וועלט און זיין שכר וועט זיין אייביג אויף יענער וועלט אויך: (ד) זרח גאט וועט מאכן שיינען אליכט צו די רעכט פארטיגע אין דר פינסטער. גאט איז אחנון ורחום און אצדיק: (ה) טוב עס איז גוט אז אמענטש דר בארימט זיך אויף ארימע לייט און לייט זיי געלד. ער טוט שפייזן דיא זאכן פון זיין הויז מיט רעכט פארטיקייט ער פאר ברייננגט ניט געלד: (ו) כי ווארום אייביג וועט ער ניט אויס גיגליטשט ווערן און אויף אייביג וועט ער דר מאנט ווערן פאר אצדיק: (ז) משמועה פאר אבייזע בשורה וועט ער קיין פארכט האבן. זיין הארץ איז פעסט און זיכער אויף גאט: (ח) סמוך זיין הארץ וועט זיין אן גילעהנט אין גאט ער וועט זיך ניט פארכטן ביז ער וועט זעהן אנקמה אין זיינע בליידיגער: (ט) פזר ווייל ער האט זיין געלד מפזר גיוועזן צו אביונים דרום וועט זיין גירעכטיקייט דויערין אויף אייביג און זיין הערשאפט וועט דר הויבן ווערן מיט כבוד: (י) רשע דר רשע וועט דאס זעהן וועט ער צערנן. און מיט זיינע ציין וועט ער קריצן און זיין

ב יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: ג מִמִּזְרַח
שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ: ד רָם עַל
כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ: ה מִי כַּייָ אֱלֹהֵינוּ
הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת: ו הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ: ז מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן:
ח לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: ט מוֹשִׁיבִי
עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ:
קיד א בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם
לֹעֵז: ב הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל
מַמְשְׁלוֹתָיו: ג הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר:
ד הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן: ה מַה
לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר: ו הֶהָרִים
תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן: ז מִלִּפְנֵי אָדוֹן

הארץ וועט צו גיין. דאס גילוסטיקייט פון דיא רשעים וועט פאר לארין ווערין:
קיג (א) הללויה. איר גאטס קנעכט לויבט אים אונ לויבט גאטס נאמן: (ב) יהי גאטס נאמען זאל זיין גילויבט פון היינט ביז אייביג: (ג) ממזרח פון מזרח זייט וואס דיא זון גייט אויף ביז מערב זייט וואס דיא זון גייט אונטער איז גאטס נאמען גילויבט: (ד) רם גאט איז דער הויבן אויף אלע פעלקר דאס עהרע פון זיין שכינה איז אויף דעם הימיל: (ה) מי ווער איז אזו איין עניו וויא אונזער גאט. האטשע ער האט זיך דער הויבן צו זיצן אויף דעם הימיל: (ו) המשפילי איז ער פארט משפיל זיינע אויגין צו קוקן וואס ווערט גיטאן אויף דעם הימיל אונ ערד: (ז) מקימי ער מאכט אויף שטעלין דעם ארומאן פון דער ערד. פון דעם מיסט הייבט ער אויף דעם אביון: (ח) להושיבי אונ מאכט זייא זעצן מיט דיא בעסטע הארין פון זיין פאלק: (ט) מושיבי ער מאכט זיצן דיא וואס איז גיוועזן איין עקרה אין שטוב דאס הייסט זיא זאל האבין קינדער וועלין דיא מוטר מיט דיא קינדער פריילך זיין אונ דרום לויבט גאט:
קיד (א) בצאת. אז דיא ישראל אונ דאס הויז גיזינד פון יעקב איז ארויס גיגאנגן פון דעם פאלק לועז דס איז די מצרים: (ב) היתה אין דער צייט איז גיווארן שבט יהודה זיין הייליג פאלק אונ אלע ישראל זיינן גיווארן א פאלק וואס ער גיוועלטיגט אויף זייא: (ג) הים דער ים האט גיזעהן איז ער אנטלאפין גיווארין. דער ירדן האט זיך אוועק גיקערט אהינטער: (ד) ההרים בשעת מתן תורה האבן די בערג גישפרונגן אזו וויא דיא ווידר אונ דיא הויכע בערג אזו וויא דיא יונגע שאף: (ה) מה גלייך וויא מען פרעגט דעם ים וואס איז דיר גיוועזן וואס דוא ביסט אנטלאפן גיווארין. דוא ירדן וואס האסטו דיך אומגיקערט אהינטער: (ו) ההרים איר בערג וואס האט
איר

חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב׃ ח הַהֹפְכִי הַצּוּר
אֲגַם מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם׃

דאָס איז צוויי תְּפִלָּה אויף דער גְאוּלָּה פון דעם לאַנגען גָלוּת׃

קטו א לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל
חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ׃ ב לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה
נָא אֱלֹהֵיהֶם׃ ג וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ
עָשָׂה׃ ד עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃
ה פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃
ו אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן׃
ז יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא יֶהְגּוּ
בִּגְרוֹנָם׃ ח כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ
בָּהֶם׃ ט יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ י בֵּית
אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ יא יִרְאֵי יְיָ

איר גישפרונגן אַזוֹ וִויא דִיא ווידער. איר הִיכְבֶּערג וִויא דִי יוּנְגֶע שָׁאף: (ז) מלפני
גְלַייךְ וִויא זַייא ענטפערן מיר זַיינֶן אַנטְלָאפן גיוואָרן פאַר דֶעם פַּחַד פוּן דֶעם האַר
וָואס האָט בַּשַׁאפן דִי עֶרד. פאַר דֶעם גָאט פוּן יַעֲקֹב: (ח) ההפכי וָואס האָט פַר קֶערְט
דֶעם שְׁטֵיין וִויא אַיין אָרט וָואס וַואסֶער זַאמִילְט זיךְ אַיין אוּנ דֶעם האַרְטֶען שְׁטֵיין
האָט עֶר פאַר קֶערְט אַז עֶר זָאל זַיין אַיין קְוָואל וַואסֶער:
קטו (א) לא לנו נִיט פוּן וְועגִין אוּנְזֶער גִירֶעכְטִיקַייט זָאלְסְטוּ גָאט טָאן מִיט אוּנְז חֶסֶד
נָאר גִיב כָּבוֹד צוּ דַיין נָאמֶען עֶר זָאל גִיעֶהרְלִיכְט וֶוערן מַחֲמַת דַיין גִינָאד מִיט
דַיין וַוארְהַייט: (ב) למה פַר וָואס זָאלֶן דִי הַיידִן (דָס גֵייט אויף אַלְטֶע הַיידְנִישֶׁע פֶעלְקֶער
וָואס הָאבִּין גִידִינְט צוּ דִיא זוּן אוּנ דִי לְבָנָה אוּנ מַזָּלוֹת אוּנ הָאבִּן דֶען וַואהרִין גָאט
דִינֶסְט נִיט עֶרְקֶענְט) זָאגִן וואוּ אִיז זַייעֶר גָאט: (ג) ואלהינו אָבֶּער אוּנְזֶר גָאט זִיצְט אִין
הִימִיל, דְרוּם טוּט עֶר וָואס עֶר בַּאגֶערְט: (ד) עצביהם אִין הַיידְנִישֶׁע בִּילְדֶער אִיז קֵיין
מַמָּשׁוּת נִיטָא, וַוייל זַיי זַיינֶן גִימַאכְט גִיוָואָרן פוּן גָאלְד אוּנ זִילְבֶּר אוּנ מֶענְטְשֶׁן הָאבִּן
זַייא גִימַאכְט: (ה) פה חָאטְשֶׁע זַיי הָאבִּן אַמוֹיל קָאנֶן זַיי נִיט רֵיידִן. חָאטְשֶׁע זַיי הָאבִּן
אוֹיגִן קָאנֶען זַיי נִיט זֶעהן: (ו) אזנים זַיי הָאבִּן אוֹיעֶרִין אוּנ קָאנֶן נִיט הֶערִן. זַיי הָאבִּן
אַנָאז אוּנ קָאנֶען נִיט שְׁמֶעקִן: (ז) ידיהם חָאטְשֶׁע זַייא הָאבִּין הֶענְט קָאנֶען זַייא נִיט אָן
טַאפִּין קֵיין שׁוּם זַאךְ. זַיי הָאבִּן פִּיס אוּנ קָאנֶען נִיט גֵיין. זַיי הָאבִּן קֵיין קוֹל נִיט אִין
זַייעֶר הַאלְז: (ח) כמוהם דִי וָואס הָאבִּן גִימַאכְט דִי הַיידְנִישֶׁע גֶעטְצִין בִּילְדֶר זָאלֶן אויךְ
אַזוֹ זַיין וִויא זַייא. זַייא זָאלִין נִיט קֶענֶען רֵיידִן, אוּנ אַזוֹ זָאלֶן זַיין אַלֶע וָואס הָאבִּין
אַבִּטָחוֹן אויף זַיי: (ט) ישראל דוּא יִשְׂרָאֵל פַאר זִיכֶער דִיךְ אִין גָאט וַוייל עֶר אִיז זַייעֶר
הֶעלְפֶּר אוּנ זַייעֶר בַּאשִׁיצֶר: (י) בית דָם הוֹיז גִזִינְד פוּן אַהֲרֹן פַר זִיכֶערְט זִיךְ אִין גָאט
צְוַוייל עֶר אִיז זַייעֶר הֶעלְפֶּר אוּנ זַייעֶר בַּאשִׁיצֶר: (יא) יראי דִי גָאטֶס פָארְכְטִיגֶע פוּן אַלֶע

פעלקער

בטחו ביי עזרם ומגנם הוא: יב יי זכרנו יברך
יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן:
יג יברך יראי יי הקטנים עם הגדלים: יד יסף יי
עליכם עליכם ועל בניכם: טו ברוכים אתם ליי
עשה שמים וארץ: טז השמים שמים ליי והארץ
נתן לבני אדם: יז לא המתים יהללו יה ולא כל
ירדי דומה: יח ואנחנו נברך יה מעתה ועד
עולם הללויה:

דער מזמור אונ דער אנדערער מזמור גייען אויף חורבן בית המקדש אונ אויף קבוץ גליות:

קטז א אהבתי כי ישמע יי את קולי תחנוני: ב כי
הטה אזנו לי ובימי אקרא: ג אפפוני חבלי
מות ומצרי שאול מצאוני צרה ויגון אמצא:
ד ובשם יי אקרא אנה יי מלטה נפשי: ה חנון יי
וצדיק ואלהינו מרחם: ו שמר פתאים יי דלותי

פעלקר פאר זיכרט זיך אין גאט ווייל ער איז זייער העלפער אונ זייער באשיצר: (יב) יי גאט וואס גידיינקט אונז פון אייביג ער זאל בענטשן דם הויז גיזינד פון ישראל אונ דאס הויז גיזינד פון אהרן: (יג) יברך ער זאל בענטשן די וואס האבן מורא פאר גאט פון קליין ביז גרויס: (יד) יוסף גאט זאל מערן אויף אייך אונ אויף אייערע קינדר ברכה: (טו) ברוכים איר זאלט זיין גיבענטשט צו גאט וואס האט באשאפן הימל אונ ערד: (טז) השמים תאמשע דר הימל איז מיוחד צו גאטס רואונג איז ער פארט משגיח אויף דער ערד וואס ער האט איר אוועק גיגעבן צו די מענטשין: (יז) לא די טויטע וואס האבין ניט גיגלויבט אין גאט וועלין קיין תחית המתים ניט אויף שטיין אונ וועלין גאט ניט לויבין אויף דר טובה וואס וועט קומען אונ אלע וואס נידערן אין קבר וועלין אויך גאט ניט לויבין: (יח) ואנחנו אבער מיר וועלין לויבין גאט פון איצונד ביז אייביג לויבט גאט:

קטז (א) אהבתי. איך האב ליב גאט ווארום ער הערט צו מיין קול אונ מיין גיבעט: (ב) כי ווארום ער האט גינייגט זיין אויער צו מיר אונ אלע מיינע טעג וואס איך טוא אים רופין הערט ער מיך צו: (ג) אפפוני אז עס האט ארום גירינגילט מיך דיא חייטאג פון דעם טויט אונ די צרות פון דעם גרוב האט מיך גיגרייכט. אויך אז עס האט מיך גיגרייכט צרות אונ טרויערקייט: (ד) ובשם אז איך האב דעמאלט אן גירופן גאטס נאמען אונ איך האב גיזאגט איך בעט דיך גאט מאך אנטרינען מיין לייב פון צרות: (ה) חנון ווארום דוא ביסט גאט אתנון אונ אצדיק אונ דו אונזער גאט ביסט אין דר בארעמיגר: (ו) שמר אונ דו גאט היטסט דיא נארין. אז איך בין גיוועזן ארעם

וְלִי יְהוֹשִׁיעַ: ז שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי יְיָ גָּמַל
עָלָיְכִי: ח כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינִי מִן דִּמְעָה
אֶת רַגְלִי מִדֶּחִי: ט אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת
הַחַיִּים: י הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד:
יא אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב: יב מָה אָשִׁיב
לַייָ כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי: יג כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם
יְיָ אֶקְרָא: יד נְדָרַי לַייָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ:
טו יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו: טז אָנָּה יְיָ כִּי אֲנִי
עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי:
יז לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא: יח נְדָרַי
לַייָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ: יט בְּחַצְרוֹת בֵּית
יְיָ בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ:

קיז א הַלְלוּ אֶת יְיָ כָּל גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֻמִּים:

אָרעם האט ער מיר גיהאָלפֿן: (ז) שובי האָב איך דאן גיזאָגט צו מיין לייב קער דיך
אום צו דיין רואונג וואָרום גאט האט אויף דיר גומל חסד גיוועזן: (ח) כי וואָרום פֿון
אייביג האסטו אויס גיצויגן מיין לייב פֿון דעם טויט. מיין אויג האסטו פֿר מיטין פֿון
טרערין. מיינע פֿיס האסטו פֿאר מיטין זיי זאָלין ניט פֿאר שטויסן ווערין: (ט) אתהלך
דרום בין איך היינט אויך בטוח אז איך וועל גיין פֿר גאט אין ארץ ישראל אונ איך
וועל זיין צווישין די לעבעדיגע: (י) האמנתי עס איז גיוועזן אין מיין הארצין גרויס אמונה
אז איך האב גירעט בשעת אז איך בין גיוועזן זייער גיפייניגט: (יא) אני בשעת אז איך
האב גיאיילט צו אנטלויפֿין פֿר שאול המלך האב איך דענסט מאל פֿארט גיזאגט אז
איטליכער מענטש וואס זאגט אז איך וועל קיין מלך ניט זיין זאגט ער ליגין: (יב) מה
וואס פֿאר אמתנה וועל איך אומקערין צו גאט פֿאר אלע גמולות טובות וואס ער
האט מיר גיטאן: (יג) כוס איין בעכער מיט נסכים וועל איך טראגין פֿון דיא ישועות
אונ גאטס נאמען וועל איך דענסט מאל אן רופֿין: (יד) נדרי מיינע נדרים צו גאט וועל
איך בצאלין אנטקעגן גאר זיין פֿאלק מפרסם צו זיין דעם נס: (טו) יקר איך האב גיזעהן
אז עס איז שווער אין גאטס אויגן צו ברייננגען אויף זיינע חסידים איין אומציייטיגען
טויט: (טז) אנה איך בעט דיך אונ לויב דיך גאט אויף דעם חסד וואס דו האסט מיר
גיטאן ניט מחמת מיינע מעשים נאר ווייל איך בין דיין קנעכט. איך בין דיין קנעכט
אזון פֿון דיין דינסט וואס דוא האסט גיעפֿינט מיינע בונדין: (יז) לך צו דיר וועל איך
שעכטין אקרבן תודה אונ וועל אן רופֿין גאטס נאמען: (יח) נדרי מיינע נדרים וואס
איך האב מנדר גיוועזן צו גאט וועל איך בצאלן אנטקעגן גאר זיין פֿאלק: (יט) בחצרות
איר אלע וואס איר שטייט אין דיא הויפֿין פֿון גאטס הויז אין ירושלים לויבט גאט
אויף דעם נס וואס ער האט מיר גיטאן:

ב כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

דער מזמור בייט אויף ימות המשיח אויף דער גאולה פון גלות ׃

קיח א הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ ב יֹאמַר
נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ ג יֹאמְרוּ נָא בֵית
אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ ד יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ ה מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָּהּ עָנָנִי
בַמֶּרְחָב יָהּ׃ ו יְיָ לִי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם׃
ז יְיָ לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי׃ ח טוֹב לַחֲסוֹת
בַּייָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם׃ ט טוֹב לַחֲסוֹת בַּייָ מִבְּטֹחַ
בִּנְדִיבִים׃ י כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃
יא סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃ יב סַבּוּנִי
כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃
יג דַּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַייָ עֲזָרָנִי׃ יד עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ

קיז (א) הללו. איר אלע פעלקער לויבט גאט. לויבט אים אלע אומות׃ (ב) כי ווארום
זיין חסד האט זיך געשטארקט אויף אונז אונ ער איז אויף אייביג אגאט וואס ער
מאכט ווארהאפטיג זיין הבטחה דרום לויבט גאט׃

קיח (א) הודו. לויבט צו גאט ווארום ער טוט גוטס אונ אויף אייביג איז זיין גינאד׃
(ב) יאמר אז דיא גאולה וועט קומען וועלין דיא ישראל זאגן אויף אייביג איז זיין
גינאד׃ (ג) יאמרו דאס הויז גיזינד פון אהרן וועט אויך זאגין אויף אייביג איז זיין
גינאד׃ (ד) יאמרו דיא גאטס פארכטיגע פון אלע פעלקר וועלן אויך זאגן אויף אייביג
איז זיין גינאד׃ (ה) מן דס איז דר חסד פון גאט אז עס איז מיר איינג גיוועזן האב איך
גירופין צו גאט האט מיר גאט גיענטפערט אונ האט מיר גימאכט שטעלין אויף
אברייטן ארט׃ (ו) יי אז גאט איז גיוועזן מיר צו הילף האב איך ניט מורא גיהאט פר
קיינעם ווארום וואס קאן מיר אמענטש טאן׃ (ז) יי אז גאט איז גיוועזן מיר צו הילף
האב איך גיזעהן אנקמה אין מיינע שונאים׃ (ח) טוב עס איז בעסער זיך צו באשיצין
אין גאט איידער אבטחון צו האבין אויף אמענטשין׃ (ט) טוב עס איז בעסער זיך צו
באשיצן אויף גאט איידר אבטחון צו האבן אפילו אויף דיא הערן׃ (י) כל אלע היידין
וואס האבן מיך ארום גירינגלט האב איך אבטחון אויף גאטס נאמען אז איך וועל
זייא פאר שניידן׃ (יא) סבוני חאטשע זייא האבין מיר עטליכע מאל ארום גירינגלט
האב איך אבטחון אויף גאטש נאמען אז איך וועל זייא פר שניידן׃ (יב) סבוני חאטשע
זייא האבן מיך ארום גירינגלט אזו וויא דיא בינען אונ חאטשע זייא האבין פאר
לאשין מיינע קוילין וויא דאס פייער פון דערנער וואס ווערט גיך פאר לאשין האב
איך פארט אבטחון אויף גאטס נאמען אז איך וועל זייא פאר שניידין׃ (יג) דחה
חאטשע זיי האבין מיר גישטויסין אז איך זאל פאלין האט מיר גאט פארט גיהאלפן׃

עזי

ויהי לי לישועה: טו קול רנה וישועה באהלי
צדיקים ימין יי עשה חיל: טז ימין יי רוממה ימין יי
עשה חיל: יז לא אמות כי אחיה ואספר מעשי
יה: יח יסר יסרני יה ולמות לא נתנני: יט פתחו לי
שערי צדק אבא בם אודה יה: כ זה השער ליי
צדיקים יבאו בו: כא אודך כי עניתני ותהי לי
לישועה: כב אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה:
כג מאת יי היתה זאת היא נפלאת בעינינו: כד זה
היום עשה יי נגילה ונשמחה בו: כה אנא יי
הושיעה נא אנא יי הצליחה נא: כו ברוך הבא
בשם יי ברכנוכם מבית יי: כז אל יי ויאר לנו אסרו
חג בעבתים עד קרנות המזבח: כח אלי אתה
ואודך אלהי ארוממך: כט הודו ליי כי טוב כי
לעולם חסדו:

(יד) עזי דאס וואס גאט האט מיר געהאלפין איז געוועזן צו ווייזן זיין שטארקייט אונ איך זאל זינגען זיין שבח: (טו) קול עס זאל געהערט ווערין אין דיא געצעלטין פון צדיקים אקול פון געזאנג אונ פון הילף אונ זאלין זאגין גאטס רעכטע האנד האט געטאן גבורות: (טז) ימין גאטס רעכטע האנד וואס זיא איז פון אייביג דער הויבין דיא האנד טוט היינט אויך גבורות: (יז) לא איך ווער ניט שטארבין ווארום איך ווער נאך לעבין אונ וועל נאך דער צייליו די ווערק פון גאט: (יח) יסר גאט האט מיך געשטראפט מיט יסורים אבער צום טויט האט ער מיך ניט איבער גיענטפערט: (יט) פתחו דרום עפינט מיר דיא טויערין פון דעם בית המקדש איך זאל קומען אין זייא אונ זאל גאט לויבין: (כ) זה דער טויער פון גאט איז דאך געמאכט געווארין אז צדיקים זאלין קומען דרינען גאט לויבין: (כא) אודך איך וועל דיך לויבין ווייל דוא האסט מיר געענטפערט אונ דוא ביסט געוועזן מיר צו הילף: (כב) אבן חאטשע איך בין גגלייך געוועזן צו א שטיין וואס דיא בעלי מלאכות האבין אים ממאס געוועזן אבער היינט בין איך געווארין גלייך צו אווינקיל שטיין וואס מען לייגט פון אויבין: (כג) מאת די גאולה איז געוועזן פון גאט. זיא איז פאר הוילין אין אונזערע אויגין: (כד) זה דעם טאג פון דער גאולה האט גאט געמאכט דרום וועלין מיר זיך פרייען מיט אים: (כה) אנא איך בעט דיך גאט העלף אונז אונ באגליק אונז: (כו) ברוך געבענטשט ווערט זיין דער וואס וועט קומען אין בית המקדש מיט גאטס נאמען. מיר האבין אייך געבענטשט מיט א ברכה פאס קומט פון דעם וואס רועט אין גאטס הויז: (כז) אל גאט איז שטארק אונ האט אונז דער לייכט פון פינסטערנעש דרום בינט דעם קרבן פון יום טוב מיט שטריק ער

זאל

דער מזמור איז אכט אל״ף בי״ת אין איטליכן פסוק איז תורה. עדות. פקודים. מצות. דבור. משפט. צדק. חוקים:

יום כה קיט א אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת
יי׳: ב אשרי נצרי עדתיו בכל לב
ידרשוהו: ג אף לא פעלו עולה בדרכיו הלכו:
ד אתה צויתה פקדיך לשמר מאד: ה אחלי יכנו
דרכי לשמר חקיך: ו אז לא אבוש בהביטי אל
כל מצותיך: ז אודך בישר לבב בלמדי משפטי
צדקך: ח את חקיך אשמר אל תעזבני עד מאד:
ט במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך:
י בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך: יא בלבי
צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך: יב ברוך
אתה יי׳ למדני חקיך: יג בשפתי ספרתי כל
משפטי פיך: יד בדרך עדותיך ששתי כעל כל

זאל זיין גיהיט ביז עס וועט קומען דער זמן פון שחיטה אז מען זאל געבין דאס בלוט אויף דיא ווינקלען פון דעם מזבח: (כח) אלי דוא ביסט מיין שטארקער גאט פון אייביג דרום טוא איך דיך לויבין. דוא ביסט מיין גאט דרום טוא איך דיר דער הייבין: (כט) הודו לה׳ כי טוב וגו׳:

קיט (א) אשרי. וואול צו די וואס גייען אין גאנצין וועג דס איז די וואס גייען אין גאטס תורה: (ב) אשרי וואול צו די וואס היטין זיינע מצות אונ פארשטין אים מיט דעם גאנצין הארצין: (ג) אף אויך זיי האבין ניט גיטאן קיין אומרעכט נאך טער זיי זיינען גיגאנגען אין גאטס וועג: (ד) אתה דו האסט גיבאטין דיינע בפעלין דרום גיהער מען זיי זייער היטין: (ה) אחלי איך טו בעטין צו גאט מיינע וועגין זאלין זיין פעסט צו היטין דיינע גיזעץ: (ו) אז דענסטמאל וועל איך מיך ניט שעמען אז איך וועל קוקין אויף אלע דיינע מצות פון דר תורה: (ז) אודך אז איך וועל לערנען דיינע גירעכטע משפטים וועל איך וויסין ווי אזוי איך זאל דיך לויבין מיט ארעכטפארטיג הארץ: (ח) את מיין מחשבה איז אז איך זאל היטין דיינע חוקים דרום בעט איך דיך זייער דו זאלכט מיך ניט פר לאזין: (ט) במה ווי אזוי זאל זיך אמענטש גיוואוגען פון דער יוגינט אז זיין וועג זאל זיין ריכט פארטיג פאר גאט זאל ער זאגין דאס וואס איך טו איז נאר צו היטין דיינע רייד: (י) בכל מיט דעם גאנצין הארצן האב איך דיך גיפארשט בעט איך אז דו זאלסט מיך היטין פון צו זינדיגין בשוגג אב צו קערין פון דיינע מצות: (יא) בלבי דיינע זאג האב פאר בארגין אין מיין הארץ דס איך זאל ניט זינדיגין צו דיר: (יב) ברוך גילויבט ביסטו גאט איך בעט דיך דו זאלסט מיך לערנען דיינע חוקים: (יג) בשפתי מיט מיינע לעפצין האב איך דער ציילט אלע משפטים פון דיין מויל: (יד) בדרך אז איך בין גיגאנגען אין וועג פון דיינע מצות האב איך מיך גיפרייט ווי איינער פרייט זיך אויף פיל גוטס: (טו) בפקודיך אין דיינע

סצות

הוֹן׃ טו בְּפִקֻּדֶיךָ אָשִׂיחָה וְאַבִּיטָה אֹרְחֹתֶיךָ׃
טז בְּחֻקֹּתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע לֹא אֶשְׁכַּח דְּבָרֶךָ׃ יז גְּמֹל
עַל עַבְדְּךָ אֶחְיֶה וְאֶשְׁמְרָה דְבָרֶךָ׃ יח גַּל עֵינַי
וְאַבִּיטָה נִפְלָאוֹת מִתּוֹרָתֶךָ׃ יט גֵּר אָנֹכִי בָאָרֶץ
אַל תַּסְתֵּר מִמֶּנִּי מִצְוֹתֶיךָ׃ כ גָּרְסָה נַפְשִׁי לְתַאֲבָה
אֶל מִשְׁפָּטֶיךָ בְכָל עֵת׃ כא גָּעַרְתָּ זֵדִים אֲרוּרִים
הַשֹּׁגִים מִמִּצְוֹתֶיךָ׃ כב גַּל מֵעָלַי חֶרְפָּה וָבוּז כִּי
עֵדֹתֶיךָ נָצָרְתִּי׃ כג גַּם יָשְׁבוּ שָׂרִים בִּי נִדְבָּרוּ עַבְדְּךָ
יָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃ כד גַּם עֵדֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי אַנְשֵׁי עֲצָתִי׃
כה דָּבְקָה לֶעָפָר נַפְשִׁי חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃ כו דְּרָכַי
סִפַּרְתִּי וַתַּעֲנֵנִי לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ כז דֶּרֶךְ פִּקּוּדֶיךָ
הֲבִינֵנִי וְאָשִׂיחָה בְּנִפְלְאוֹתֶיךָ׃ כח דָּלְפָה נַפְשִׁי
מִתּוּגָה קַיְּמֵנִי כִּדְבָרֶךָ׃ כט דֶּרֶךְ שֶׁקֶר הָסֵר מִמֶּנִּי
וְתוֹרָתְךָ חָנֵּנִי׃ ל דֶּרֶךְ אֱמוּנָה בָחָרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ

מצות טוא איך ריידין אונ איך טוא זעהן איך זאל גיין אין דיינע וועגין:
(טז) בחקותיך אין דיינע חוקים טוא איך מיך באשעפטיגין אז איך זאל ניט פאר געסין
דיינע רייד: (יז) גמל זיי גומל חסד אויף דיין קנעכט איך זאל לעבין אונ זאל קאנען
היטין דיינע ווערטער: (יח) גל אנפלעק מיינע אויגין איך זאל קאנן קוקין אונ פר שטיין
פון דיין תורה וואונדערליכע זאכין: (יט) גר איך בין אויף דר וועלט ווי אגר בעט איך
דיך דו זאלסט ניט פאר בארגין פון מיר דיינע מצות: (כ) גרסה מיין לייב איז צו בראכין
וויל איך גילוסט אלע צייטין צו דיינע מצות: (כא) גערת דו האסט אן גישריען אין די פר
פלוכטע רשעים וואס ציהען זיך צוריק פון דיינע מצות: (כב) גל נעם אראפ פון מיר
חרפה מיט בזיונות ווארום איך האב גיהיט דיין תורה: (כג) גם ווען אויך הערין האבן
זיך גיזעצט צו ריידין מיט מיר טו איך דיין קנעכט נאר ריידין אין דיינע חוקים: (כד) גם
אונ טו זיך אין דיין תורה באשעפטיגין. דיינע צייגניסע זיינען מיינע ראט געבער:
(כה) דבקה מיין לייב איז גיווארין באהעפט צו דר ערד בעט איך דיך זאלסט מיך לעבין
לאזין ווי דו האסט מיר צו גיזאגט: (כו) דרכי מיין באדערפעניש האב איך דר ציילט פר
דיר אונ האסט מיר גיענטפערט בעט איך דיך אויך דו זאלסט מיך לערנען דיינע
גיזעץ: (כז) דרך דעם וועג פון דיינע מצות זאלסטו מיך מאכין פאר שטיין וועל איך
ריידין אין דיינע וואונדר: (כח) דלפה וועגין טרויערקייט טוט מיין לייב צו גיין בעט איך
דיך זאלסט מיך מאכין שטאנדהאפטיג וויא דו האסט מיר צו גיזאגט: (כט) דרך איין
פאלשן וועג טו אפ פון מיר אונ מיט דיין תורה לייטזעליג מיך: (ל) דרך איין אמתין וועג

שִׁוִּיתִי: לא דָּבַקְתִּי בְעֵדְוֹתֶיךָ יְיָ אַל תְּבִישֵׁנִי: לב דֶּרֶךְ
מִצְוֹתֶיךָ אָרוּץ כִּי תַרְחִיב לִבִּי: לג הוֹרֵנִי יְיָ דֶּרֶךְ
חֻקֶּיךָ וְאֶצְּרֶנָּה עֵקֶב: לד הֲבִינֵנִי וְאֶצְּרָה תוֹרָתֶךָ
וְאֶשְׁמְרֶנָּה בְכָל לֵב: לה הַדְרִיכֵנִי בִּנְתִיב מִצְוֹתֶיךָ
כִּי בוֹ חָפָצְתִּי: לו הַט לִבִּי אֶל עֵדְוֹתֶיךָ וְאַל אֶל בָּצַע:
לז הַעֲבֵר עֵינַי מֵרְאוֹת שָׁוְא בִּדְרָכֶךָ חַיֵּנִי: לח הָקֵם
לְעַבְדְּךָ אִמְרָתֶךָ אֲשֶׁר לְיִרְאָתֶךָ: לט הַעֲבֵר
חֶרְפָּתִי אֲשֶׁר יָגֹרְתִּי כִּי מִשְׁפָּטֶיךָ טוֹבִים: מ הִנֵּה
תָּאַבְתִּי לְפִקֻּדֶיךָ בְּצִדְקָתְךָ חַיֵּנִי: מא וִיבֹאֻנִי
חֲסָדֶךָ יְיָ תְּשׁוּעָתְךָ כְּאִמְרָתֶךָ: מב וְאֶעֱנֶה חֹרְפִי
דָבָר כִּי בָטַחְתִּי בִּדְבָרֶךָ: מג וְאַל תַּצֵּל מִפִּי דְבַר
אֱמֶת עַד מְאֹד כִּי לְמִשְׁפָּטֶךָ יִחָלְתִּי: מד וְאֶשְׁמְרָה
תוֹרָתְךָ תָמִיד לְעוֹלָם וָעֶד: מה וְאֶתְהַלְּכָה בָרְחָבָה
כִּי פִקֻּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי: מו וַאֲדַבְּרָה בְעֵדֹתֶיךָ נֶגֶד

האב איך אויס דר ווייֶלט אונ דיינע משפטים האב איך גיטאן אנטקעגין מיינע אויגן: (לא) דבקתי ווייל איך האב מיך באהעפט אין דיינע מצות בעט איך דיך גאט דו זאלסט מיך ניט ברייִנגען צו קיין בושה: (לב) דרך אין דעם וועג פון דיינע מצות טו איך לויפן ווארום דאס טוט מיר ברייט מאכין מיין הארץ: (לג) הורני לערין מיך גאט דעם וועג פון דיינע חוקים אז איך זאל איר היטין ביז דעם סוף פון לעבין: (לד) הבינני מאך מיך פאר שטיין דעם וועג פון דיין תורה אז איך זאל זיא היטין מיט גאר דעם הארצין: (לה) הדריכני מאך מיך טרעטין אין דעם שטעג פון דיינע מצות ווארום איך באגער אין דעם: (לו) הט נייג מיין הארץ צו גילוסטין צו דיינע מצות אונ ניט צו קיין געלד: (לז) העבר מאך איבער פארין מיינע אויגין פון צו זעהן פאלשקייט. מאך מיך לעבין אין וועג פון דיינע מצות: (לח) הקם זאיי מקים צו דיין קנעכט דיין הבטחה וואס דו האסט צו גיזאגט צו דיינע פרומע לייט: (לט) העבר נעם אראפ מיין שאנד פון מיין עברה וואס איך פירכט מיך דר פאר ווארום דיינע משפטים זיינן גוט זיי זיינען מיט חסד: (מ) הנה איך גילוסט צו טאן דיינע מצות בעט איך דיך זאלסט מיך מאכין לעבין מיט דיין גירעכטיקייט: (מא) ויבואני אונ עס זאל קומען אויף מיר דיינע חסדים אונ איך זאל גיהאלפין ווערין דורך דיין הילף ווי דו האסט גיזאגט: (מב) ואענה אונ איך וועל ענטפערין צו די וואס האבין מיך גילעסטערט ווי זיי האבין צו מיר גירעט ווארום איך האב אבטחן אויף דיינע רייד: (מג) ואל אונ דו זאלסט ניט אפ טאן פון מיין מויל ווארהאפטיגע רייד ווארום איך טו האפין שטענדיג צו דיינע משפטים: (מד) ואשמרה אונ גיב אין מיין הארצין אז איך

מְלָכִים וְלֹא אֵבוֹשׁ: מז וְאֶשְׁתַּעֲשַׁע בְּמִצְוֹתֶיךָ
אֲשֶׁר אָהָבְתִּי: מח וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר
אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחָה בְחֻקֶּיךָ: מט זְכָר דָּבָר לְעַבְדֶּךָ
עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי: נ זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי כִּי
אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי: נא זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד מְאֹד
מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי: נב זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם
יי וָאֶתְנֶחָם: נג זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי
תּוֹרָתֶךָ: נד זְמִרוֹת הָיוּ לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי:
נה זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יי וָאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ:
נו זֹאת הָיְתָה לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי: נז חֶלְקִי יי
אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ: נח חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל לֵב
חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ: נט חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי
אֶל עֵדֹתֶיךָ: ס חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר

איך זאל היטין דיין תורה אויף אייביג: (מה) ואתהלכה אונ איך זאל גוט פאר שטיין דיא רייד פון דער תורה ווארום דיינע משפטים האב איך גיפארשט: (מו) ואדברה אונ איך וועל ריידין אין דיין תורה פאר מלכים אונ איך וועל ניט פאר שעמט ווערן: (מז) ואשתעשע איך פרייא מיך מיט דיינע מצות וואס איך טוא עס מיט ליבשאפט: (מח) ואשא איך טוא אויף הייבין די הענט צו נעמען דיינע מצות מיט ליבשאפט אונ וועל שטענדיג ריידין אין דיינע חוקים: (מט) זכר גידיינק די זאך וואס דו האסט מבטיח גיוועזן צו דיין קנעכט אז איך זאל האפין דרויף: (נ) זאת די הבטחה טוט מיך טרייסטין אין מיין ארימקייט וואס דו האסט גיזאגט דאס דו וועסט מיר העלפין דען דיין הבטחה ערהאלט מיין לעבין: (נא) זדים האטשע די מוטוויליגע האבין גיטאן זייער שפעטין פון מיר האב איך פארט ניט אוועק גינייגט פון דיין תורה: (נב) זכרתי איך גידיינק וואס דו גאט טוסט פון אייביג משפטים אן די רשעים ט״א איך מיך טרייסטין: (נג) זלעפה ווען אויך עס האט מיך אן גינומען א ציטערניש פון די רשעים וואס האבין פאר לאזין דיין תורה: (נד) זמרות פלעג איך פארט לערנען דיינע חוקים מיט גיזאנג אין הויז פון מיין וואוינונג: (נה) זכרתי איך גידיינקען ביי נאכט אין צרות דיין נאמן גאט אונ היט דיין תורה: (נו) זאת די גדולה וואס איך האב הייגט איז מיר נאר גיקומען וייל איך האב גיהיט דיינע מצות: (נז) חלקי איך זאג אז גאט איז מיין חלק אונ אין אים גלייב איך כדי אז איטליכער זאל היטין דיינע רייד: (נח) חליתי איך האב דיך גיבעטין מיט דעם גאנצין הארצין אז דו זאלסט דיך דער בארעמען אויף מיר ווי דו האסט גיזאגט: (נט) חשבתי אז איך האב גיטראכט אין וואס פאר איין וועג איך זאל גיין האב איך אום גיקערט מיינע פיס צוא גיין אין וועג פון דיין תורה: (ס) חשתי איילינדיג אונ ניט גיזאמט בין איך גיגאנגען צו היטין

מצותיך: סא חבלי רשעים עודני תורתך לא
שכחתי: סב חצות לילה אקום להודות לך על
משפטי צדקך: סג חבר אני לכל אשר יראוך
ולשמרי פקודיך: סד חסדך יי מלאה הארץ חקיך
למדני: סה טוב עשית עם עבדך יי כדברך:
סו טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי:
סז טרם אענה אני שגג ועתה אמרתך שמרתי:
סח טוב אתה ומטיב למדני חקיך: סט טפלו עלי
שקר זדים אני בכל לב אצר פקודיך: ע טפש
כחלב לבם אני תורתך שעשעתי: עא טוב לי כי
עניתי למען אלמד חקיך: עב טוב לי תורת פיך
מאלפי זהב וכסף: עג ידיך עשוני ויכוננוני
הבינני ואלמדה מצותיך: עד יראיך יראוני
וישמחו כי לדברך יחלתי: עה ידעתי יי כי צדק

דיינע מצות: (סא) חבלי ווען אויך דאס איין זאמלונג פון רשעים האבין מיך גיראבט
האב איך פארט דיין תורה ניט פאר געסין: (סב) חצות אין מיטין דר נאכט שטייא איך
אויף צו לויבין דיך אויף דיינע גירעכטע משפטים: (סג) חבר איך בין איין חבר צו אלי
וואס האבין מורא פאר דיר אונ היטין דיינע מצות: (סד) חסדך דיינע חסדים זיינען פול
די וועלט בעט איך דיך זאלסט מיך לערנען דיינע חוקים: (סה) טוב פון אייבינג האסט
גיטאן גוטס מיט דיין קנעכט. נאט אזו ווי דו האסט מבטיח גיוועזן: (סו) טוב דיא גוטע
טעמים פון דר תורה אונ פון דיינע מצות זאלסטו מיך לערנען ווארום איך גלייב אין
דיינע מצות: (סז) טרם איידר איך האב מיך גיפייניגט איבר דר תורה איך זאל זיא קאנן
בין איך גיוועזן איין שוגג ווארום איך האב זיא ניט גיוואוסט אבר היינט אז איך האב
גילערינט די תורה האב איך גיהיט די מצות: (סח) טוב דו ביסט אגוטר אונ טוסט גוטס
בעט איך דיך זאלסט מיך לערנען דיינע חוקים: (סט) טפלו די מוטוויליגע רשעים האבין
אויף מיר באהעפט פאלשקייט אבער אין אמת מיט דעם גאנצין הארצין היט איך
דיינע מצות: (ע) טפש זייער הארץ איז ווארין פעט וויא חלב אבער איך בין שטענדיג
עוסק אין דיין תורה: (עא) טוב עס איז גוט וואס איך האב מיך גיפייניגט איבער דר
תורה כדי איך זאל קאנען פאר שטיין דיינע חוקים: (עב) טוב די תורה פון דיין מויל איז
מיר בעסר פון פיל טויזינד גאלד אונ זילבר: (עג) ידיך דיינע הענט האבין מיך בשאפין
אונ גיפארימט בעט איך דיך מאך מיר פר שטענדיג אז איך זאל קאנן לערנע דיינע
מצות: (עד) יראיך דיינע פרומע וועלין זעהן מיין גדולה וועלין זיי זיך פרייען ווארום מיין
נדולה

מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי: עו יְהִי נָא חַסְדְּךָ
לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ: עז יְבֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ
וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי: עח יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי
שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ: עט יָשׁוּבוּ לִי
יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדֹתֶיךָ: פ יְהִי לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ
לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ: פא כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי
לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי: פב כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר
מָתַי תְּנַחֲמֵנִי: פג כִּי הָיִיתִי כְּנֹאד בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ
לֹא שָׁכָחְתִּי: פד כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה
בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט: פה כָּרוּ לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא
כְתוֹרָתֶךָ: פו כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי
עָזְרֵנִי: פז כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי
פִקֻּדֶיךָ: פח כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ:
פט לְעוֹלָם יְיָ דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם: צ לְדֹר וָדֹר

(עה) ידעתי גאט איך ווייס גדולה איז גיקומען ווייל איך האב גיהאפט צו דיינע ווערטער:
אז מיט גירעכטיקייט האבטו מיך גימשפט אונ וואס דו האסט מיך גיפייניגט איז מיט
וואָרהאפטיקייט: (עו) יהי עס זאל זיין דיין חסד מיך צו טרייסטין ווי דו האסט צו גיזאגט
צו דיין קנעכט: (עז) יבאוני דיין רחמנות זאלין קומען אויף מיר אז איך זאל לעבין ווייל
אין דיין תורה האב איך עוסק גיוועזן: (עח) יבשו לאזין די מוטוויליגע רשעים פאר שעמט
ווערין ווארום מיט פאלשקייט האבין זיי מיך פאר קרימט ווארום איך טו שטענדיג
ריידין אין דיין תורה וואס זיא איז מציל פון עבירות: (עט) ישובו לאזין זיך צו מיר אום
קערין דיינע פרומע אונ וואס ווייסין דיינע מצות: (פ) יהי מיין הארץ זאל זיין גאנץ
אין דיינע חוקים כדי איך זאל ניט פאר שעמט ווערין פאר דיר: (פא) כלתה מיין לייב טוט
גילוסטין צו דיין הילף ווארום איך טו האפין צו דיין הבטחה: (פב) כלו מיינע אויגן גייען
אוים וועגין וואס דיין הבטחה איז פר זאמט. איך טו זאגין ווען וועסטו מיך טרייסטן:
(פג) כי ווען אויך איך בין גיווארין מאגער ווי אלאגיל אין רויך האב איך פארט דיינע
חקים ניט פאר געסין: (פד) כמה וויפיל זיינען גאר די טעג פון דיין קנעכט ווען וועסטו
טאן איין משפט אין מיינע נאך יאגער: (פה) כרו די רשעים האבין גיגראבין גריבער
פון מיינט וועגין. זיי האבין גיטאן ניט וויא אין דיין תורה שטייט: (פו) כל אלע דיינע
מצות זיינען וואָרהאפטיג. מיט פאלשקייט יאגין זיא מיך נאך דרום בעט איך דיך
זאלסט מיר העלפין: (פז) כמעט שיער וואלטין זיי מיך פאר לענט אויף דר ערד אונ איך
האב ניט פאר לאזין דיינע מצות: (פח) כחסדך נוען אויך איך האב קיין זכות ניט זאלסטו
מיך

אֱמוּנָתְךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃ צא לְמִשְׁפָּטֶיךָ
עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃ צב לוּלֵי תוֹרָתְךָ
שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי׃ צג לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח
פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי׃ צד לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי
פִקּוּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃ צה לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי
עֵדֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן׃ צו לְכָל תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ
רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד׃
יום כו צז מָה אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי׃
צח מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֺתֶךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי׃
צט מִכָּל מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֺתֶיךָ שִׂיחָה לִּי׃
ק מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃ קא מִכָּל
אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃
קב מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃ קג מַה
נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי׃ קד מִפִּקּוּדֶיךָ

מיך לאזין לעבין ווי דיין חסד איז כדי איך זאל היטין די תורה פון דיין מויל: (פט) לעולם
אויף אייביג האבין דיינע ווערטער אקיום אויף דעם הימל: (צ) לדור אויף אייביגע
דורות האט אקיום דיין ווארהאפטיגע הבטחה. דו האסט אן גיברייט די ערד אונ זיא
שטייט דורך דיר: (צא) למשפטיך אלע טאג שטייען די מלאכים פון דעם הימל גרייט צו
טאן דיינע משפטים ווארום זיי זיינען אלע דיינע קנעכט: (צב) לולי ווען ניט וואס איך בין
עוסק אין דיין תורה וואלט איך פאר לארין גיווארין אין מיין עלענד: (צג) לעולם אויף
אייביג וועל איך ניט פאר געסין דיינע מצות ווייל דורך זיי האסטו מיר גיגעבן לעבין:
(צד) לך צוא דיר האף איך אז דוא זאלסט מיר העלפין ווייל איך האב דיינע מצות
גיפארשט: (צה) לי די רשעים האפין אז זיי זאלין מיך פאר טיליגין פון דעסט וועגין פון
איך פארט לערנען צו פאר שטיין די תורה: (צו) לכל צו איטליכער זאך האב איך מיט
מיין שכל גיזעהן דעם סוף אבער דיינע מצות זיינען זייער ברייט:
(צז) מה. ווי זייער האב איך ליב דיין תורה איך טו דרום אלע טאג אין איר ריידן:
(צח) מאיבי דיינע מצות מאכין מיך קליגר פון מיינע פיינט ווייל אייבג בין איך
עוסק אין דר תורה: (צט) מכל פון אלע מיינע לעהרער האב איך מיך גיקליגט ווארום
דורך זיי אלע האב איך גילערינט דיין תורה: (ק) מזקנים איך בין גיווארין מער פאר
שטאנדיג פון זקנים ווייל מיין לערנען איז אז איך זאל קאנען מקים זיין דיינע מצות:
(קא) מכל פון אלע שלעכטע וועגין האב איך פאר מיטין מיינע פיס כדי איך זאל קאנען
היטין דיינע ווערטער: (קב) ממשפטיך פון דיינע משפטים האב איך ניט אוועק גיקערט

ווארום

אֶתְבּוֹנָן עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל אֹרַח שָׁקֶר: קה נֵר
לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי: קו נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה
לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ: קז נַעֲנֵיתִי עַד מְאֹד יְיָ חַיֵּנִי
כִדְבָרֶךָ: קח נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא יְיָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ
לַמְּדֵנִי: קט נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא
שָׁכָחְתִּי: קי נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא
תָעִיתִי: קיא נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי
הֵמָּה: קיב נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב:
קיג סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי: קיד סִתְרִי
וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי: קטו סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים
וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי: קטז סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה
וְאַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי: קיז סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאֶשְׁעָה
בְחֻקֶּיךָ תָמִיד: קיח סָלִיתָ כָּל שׁוֹגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי

חָארוּם דוּ הָאסְט מִיךְ גִילֶערִינְט ווִי אַזוֹ אִיךְ זָאל מְשַׁפֵּטִין: (קג) מה וְוִי זִייעֶר אִיז זִיס
צוּ מַיין גוּמֶען דַיינֶע זָאג מֶער אַיידֶער הָאנִיג צוּם מוֹיל: (קד) מפקודיך וַוייל אִיךְ הָאבּ פַר
שְׁטַאנֶען אִין דַיין תּוֹרָה אוּנ מִצְוֹת דְרוּם הָאבּ אִיךְ פַיינְט אַלֶע פַאלְשֶׁע וֶועגִין: (קה) נר
דַיינֶע וֶוערְטֶער אִיז חִי אַלִיכְט צוּ מַיינֶע פִיס אוּנ וִוי אַיין בֶּלַייכְטוּנג צוּ לַייכְטִין מִיר
וואוּ הִין אִיךְ גַייא: (קו) נשבעתי אִיךְ הָאבּ גִישְׁוְואוֹרִין אַז אִיךְ זָאל הִיטִין דַיינֶע מִצְוֹת אוּנ
הָאבּ מְקַיֵּם גִיוֶוען: (קז) נעניתי אִיךְ בִּין וָוארִין זִייעֶר אוּנְטֶער טֶענִיג. גָאט לָאז מִיךְ לֶעבִּין
וִוי דוּ הָאסְט מִיר צוּ גִיזָאגְט: (קח) נדבות דָאס וָואס מַיין מוֹיל בַּאוִוילִיגְט בֶּעט אִיךְ דִיךְ
אַז דוּ זָאלְסְט מְקַבֵּל זַיין בְּרָצוֹן אוּנ דַיינֶע מִשְׁפָּטִים מַאךְ מִיךְ לֶערְנֶע: (קט) נפשי מַיין
לַייבּ אִיז תָּמִיד אִין סַכָּנָה אוּנ אִיךְ הָאבּ פָארְט דַיין תּוֹרָה נִיט פַאר גֶעסִין: (קי) נתנו וֶוען
אוֹיךְ דִי רְשָׁעִים הָאבִּין פַאר שְׁפְּרֵייט אַנֶעץ אוֹיף מַיין וֶועג הָאבּ אִיךְ זִיךְ פָארְט נִיט
אָפּ גִיקֶערְט אוּנ פֶערְאִירְט פוּן דַיינֶע מִצְוֹת: (קיא) נחלתי אִיךְ הַאלְט דַיין תּוֹרָה אוֹיף אַייבִּיג
פַאר אַנַחֲלָה צוּ מִיר וַוייל דִי מִצְוֹת פוּן דֶר תּוֹרָה דֶר פְרֵייעֶן מַיין הַארְץ: (קיב) נטיתי אִיךְ
הָאבּ אַוֶועק גִינֵייגְט מַיין הַארְץ פוּן תַּעֲנוּגִים צוּ טָאן דַיינֶע חוּקִים בִּיז אַייבִּיג אוּנ בִּיז
דֶעם סוֹף פוּן מַיינֶע יָארִין: (קיג) סעפים שְׁלֶעכְטֶע מַחֲשָׁבוֹת הָאבּ אִיךְ פַיינְט אָבֶּער דַיין
תּוֹרָה הָאבּ אִיךְ לִיבּ: (קיד) סתרי דוּ בִּיסְט מַיין פַאר בָּארְגֶער אוּנ מַיין בַּאשִׁיצֶער אִיךְ טוּ
הָאפִין צוּ דַיינֶע רֵייד: (קטו) סורו קֶערְט אָפּ פוּן מִיר אִיר רְשָׁעִים וָוארוּם אִיךְ וִויל הִיטִין
דִי מִצְוֹת פוּן מַיין גָאט: (קטז) סמכני לֶעהֶן מִיךְ אוּנְטֶער וִוי דוּ הָאסְט מִיר מַבְטִיחַ גִיוֶוען
אוּנ אִיךְ זָאל לֶעבִּין אוּנ דוּ זָאלְסְט מִיךְ נִיט פַאר שֶׁעמֶען פוּן מַיין הָאפְנוּנג: (קיז) סעדני אַז
דוּ וֶועסְט מִיךְ אוּנְטֶער לֶעהְנֶען וֶועל אִיךְ בְּוַדַּאי גִיהָאלְפִין וֶוערִין אוּנ וֶועל שְׁטֶענְדִיג רֵיידִין
אִין דַיינֶע חוּקִים: (קיח) סלית הָאסְט צוּ טְרָאטִין אַלֶע ווָאס זָאגִין אַז זֵיי הָאבִּין בְּשׁוֹגֵג עוֹבֵר
גִיוֶוען

שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם: קיט סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָל רִשְׁעֵי אָרֶץ
לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדֹתֶיךָ: קכ סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְשָׂרִי
וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי: קכא עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בַּל
תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי: קכב עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל יַעַשְׁקֻנִי
זֵדִים: קכג עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ:
קכד עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ כְחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי:
קכה עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדֹתֶיךָ: קכו עֵת
לַעֲשׂוֹת לַיְיָ הֵפֵרוּ תּוֹרָתֶךָ: קכז עַל כֵּן אָהַבְתִּי
מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז: קכח עַל כֵּן כָּל פִּקּוּדֵי כֹל
יִשָּׁרְתִּי כָּל אֹרַח שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי: קכט פְּלָאוֹת
עֵדְוֹתֶיךָ עַל כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי: קל פֵּתַח דְּבָרֶיךָ
יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים: קלא פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי
לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי: קלב פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט
לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ: קלג פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל

גיוועזן אויף דיינע חוקים ווארום זייער קלוגשאפט איז פאלש אונ זייא האבין בטמיד עובר גיוועזן: (קיט) סגים ווי פסולת ווערט פאר ברענט ווען מען לייטערט די זילבער אזו האסטו צו שטערט אלע רשעים פון דר וועלט דרום האב איך ליב דיין תורה: (קכ) סמר מיין לייב איז הארט גיוואורין מחמת דיין פחד וויל איך האב מורא פאר דיינע משפטים: (קכא) עשיתי איך האב גיטאן משפט אונ צדקה דרום בעט איך דיך אז דוא זאלסט מיך ניט איבער לאזין צו מיינע רויבער: (קכב) ערוב באגיטיג דיין קנעכט ער זאל האבין גוטס אונ די רשעים זאלין מיך ניט רויבין: (קכג) עיני מיינע אויגין טוען גילוסטין צו דיין הילף אונ צו דיינע גירעכטע רייד: (קכד) עשה טו מיט דיין קנעכט ווי דיין חסד איז אז דו זאלסט מיך לערנען דיינע חוקים: (קכה) עבדך איך בין דיין קנעכט אונ וויל דיך דינען בעט איך דיך מאך מיך פאר שטיין אז איך זאל וויסין די דינים פון דיין תורה: (קכו) עת עס איז באוואוסט צו גאט אציים ער זאל טאן אמשפט אין די רשעים וואס פאר שטערין דיין תורה: (קכז) על דרום וויל איך וויים אז עס קומט אמשפט אויף די רשעים האב איך ליבער דיינע מצות פון גאלד אונ פון גין גאלד: (קכח) על דרום ווא איך אז אלע גאטס מצות זיינען רעכטפארטיג אונ אלע פאלשע וועגין האב איך פיינט: (קכט) פלאות וויל דיינע מצות זיינען פאר הוילין דרום האט מיין לייב אלע מצות גיהיט: (קל) פתח אז אמענטש הייבט אן צו לערנען דיא תורה ווערין זיינע אויגין דער לויכטין זיא גיט פאר שטאנד צו דיא נארין: (קלא) פי מיין מויל האב איך גיעפינט אונ גילוסט די מצות וויל איך גילוסט זייער צו דיינע מצות: (קלב) פנה קער דיך אונ

תַּשְׁלֶט בִּי כָל אָוֶן: קלד פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה
פִּקּוּדֶיךָ: קלה פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת
חֻקֶּיךָ: קלו פַּלְגֵי מַיִם יָרְדוּ עֵינָי עַל לֹא שָׁמְרוּ
תוֹרָתֶךָ: קלז צַדִּיק אַתָּה יְיָ וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ:
קלח צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדֹתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד: קלט צִמְּתַתְנִי
קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי: קמ צְרוּפָה אִמְרָתְךָ
מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ: קמא צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקֻּדֶיךָ
לֹא שָׁכָחְתִּי: קמב צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ
אֱמֶת: קמג צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי:
קמד צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה: קמה קָרָאתִי
בְכָל לֵב עֲנֵנִי יְיָ חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה: קמו קְרָאתִיךָ
הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדֹתֶיךָ: קמז קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף
וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי: קמח קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת

מיר אונ דר בארעם מיך ווי עס איז ראוי צו דר בארעמען זיך אויף די וואס האבן ליב
דיין נאמן: (קלג) פעמי בערייט אן מיינע טריט צו גיין אין דעם וועג וואס דו האסט גיזאגט
אונ דו זאלסט ניט געבין כח אין דיא עבירות אז זייא זאלין גיוועלטיגין אויף מיר:
(קלד) פדני לייז מיך אויס פון דעם מענטשין וואס רויבט וועל איך היטין דיינע מצות:
(קלה) פניך ווייז מיר אפרייליך פנים אונ לערין מיך דיינע חוקים: (קלו) פלגי פון מיינע
אויגין נידערין טרערין ווי בעך וואסער ווייל זיי האבין ניט גיהיט וואס שטייט אין דיין
תורה: (קלז) צדיק דוא גאט ביסט גירעכט אונ דיינע משפטים זיינען רעכטפארטיג:
(קלח) צוית דיינע מצות וואס דו האסט גבאטן זיינן אמת אונ זייער גירעכט: (קלט) צמתתני
מיין פערדרוס האט מיך פאר שניטן וואס מיינע בליידיגער האבין פאר געסין דיינע
ווערטער: (קמ) צרופה דיינע זאג זיינען זייער לויטער דרום האט זייא דיין קנעכט ליב:
(קמא) צעיר ווען אויך איך בין גיווארין קליין אונ מבוזה האב איך פארט ניט פר געסן
דיינע מצות: (קמב) צדקתך די צדקות וואס דו טוסט צו די וואס היטן דיינע מצות האבן
אקיום אויף אייביג אונ דיין תורה איז אמת: (קמג) צר ווען אויך מיך האט גיגרייכט
צרות אונ איינגענעש האב איך פארט שטענדיג עוסק גיוועזן אין דיינע מצות:
(קמד) צדק דיינע מצות וואס זיינען מיט גירעכטיקייט האבין אקיום אויף אייביג בעט
איך דיך מאך מיך זייא פאר שטיין צייט איך וועל לעבין: (קמה) קראתי איך טוא דיך
רופן מיט דעם גאנצן הארצן ענטפער מיר גאט ווארום איך וועל היטן דיינע חוקים:
(קמו) קראתיך אז איך טוא דיר רופן זאלסטו מיר העלפין וועל איך היטין דיין תורה:
(קמז) קדמתי איך האב מיך גיפעדערט אויף צו שטיין פייא נאכט צו שרייען. איך טוא
האפין אז דוא וועסט מקיים זיין דיינע ווערטער וואס דוא האסט מיר מבטיח גיוועזן:

לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃ קמט קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְיָ
כְּמִשְׁפָּטֶךָ חַיֵּנִי׃ קנ קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ
רָחָקוּ׃ קנא קָרוֹב אַתָּה יְיָ וְכָל מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃
קנב קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם׃ ר
קנג רְאֵה עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
קנד רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי׃ קנה רָחוֹק
מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃ קנו רַחֲמֶיךָ
רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃ קנז רַבִּים רֹדְפַי
וְצָרָי מֵעֵדְוֺתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃ קנח רָאִיתִי בֹגְדִים
וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃ קנט רְאֵה
כִּי פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְיָ כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃ קס רֹאשׁ
דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃ קסא שָׂרִים
רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי׃ קסב שָׂשׂ אָנֹכִי

(קמח) קדמו מיינע אויגן האבן זיך גיפעדערט צו עפענן צווייא טייל נאכט פאר טאג א...
רייכן אין דיין תורה: (קמט) קולי מיין קול זאלסטו צו הערין וויא דיין חסד איז. אונ...
בעט דיך גאט דו זאלסט מיך לאזן לעבן וויא דיין מנהג איז צו טאן חסד: (קנ) קרבו דיא...
וואס יאגן נאך צו טאן שלעכטע מעשים זיינן זייא נאהענט דער צו אבער זייא זיינען
נוייט פון דיין תורה: (קנא) קרוב דוא גאט ביסט נאהענט צו אלע וואס רופן דיך אונ
אלע דיינע מצות זיינן אמת: (קנב) קדם דאס איז דאס ערשטע פון אלע וויסן שאתם...
וואס איך האב פאר שטאנען אין דיין תורה ווייל דוא האסט זייא גיגרונד פעסטיגט...
אויף אייביג: (קנג) ראה זעה מיין ארומקייט אונ ציא מיך ארויס דער פון ווארם איך...
האב דיין תורה ניט פר געסן: (קנד) ריבה קריג מיט מיינע שונאים מיין קריג אונ לייז...
מיך אויס פון זיי. לאז מיך לעבן אז איך זאל קאנען מקיים זיין דיינע זאג: (קנה) רחוק...
פון די רשעים איז ווייט די הילף ווייל זיי האבן דיינע חוקים ניט גיפארשט: (קנו) רחמיך...
דיינע רחמנות זיינען זייער פיל דוא גאט וויא דיין מנהג איז מרחם זיך צו זיין אויף...
לייטן זאלסטו מיך לאזין לעבן: (קנז) רבים מיינע נאך יאגער אונ מיינע בלייטיגער זיינע...
פיל אונ איך האב פארט ניט אוועק גינייגט פון דיינע מצות: (קנח) ראיתי איך האב...
גיזעהן פעלשער אונ האב מיך גיקריגט מיט זייא איבר דעם וואס זיי האבן דיא זאג...
פון דיין תורה ניט גיהיט: (קנט) ראה זעה אז איך האב דיינע מצות ליב, דרום בעט...
איך דיך גאט אז דוא זאלסט מיך לאזן לעבן אזו וויא דיין חסד איז: (קס) ראש דר אנ...
הייב פון דיינע ווערטר וואס דו האסט גיזאגט אויף דעם בארג סיני (אנכי ...
איז דאס אמת, אונ דרום וועלן אקיום האבין אויף אייביג דיינע גירעכטע משפטים...
(קסא) שרים ווען אויף הערן האבין מיך אומזונסט נאך גיאגט האט מיין הארץ פארט...

עַל אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב: קסג שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי
וָאֲתַעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי: קסד שֶׁבַע בַּיּוֹם
הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ: קסה שָׁלוֹם רָב
לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: קסו שִׂבַּרְתִּי
לִישׁוּעָתְךָ יְיָ וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי: קסז שָׁמְרָה נַפְשִׁי
עֵדֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם מְאֹד: קסח שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ
וְעֵדֹתֶיךָ כִּי כָל דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ: קסט תִּקְרַב רִנָּתִי
לְפָנֶיךָ יְיָ כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי: קע תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ
כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי: קעא תַּבַּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי
תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ: קעב תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי כָל
מִצְוֹתֶיךָ צֶּדֶק: קעג תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ
בָחָרְתִּי: קעד תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְיָ וְתוֹרָתְךָ
שַׁעֲשֻׁעָי: קעה תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטֶךָ
יַעֲזְרֻנִי: קעו תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי
מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי:

פחד גיהאט פר דיינע ווערטר: (קסב) שש אויף דעם וואס איך האב מקיים גיוועזן דיינע
זאג האב איך מיך גיפרייט וויא איינער וואס גיפינט אגרויסין זאק רויב: (קסג) שקר
פאלשקייט האב איך פיינט אונ האב פר אומווירדיגט ווייל איך האב ליב דיין תורה
וואס זיא איז מזהיר דרויף: (קסד) שבע זיבן מאל אין טאג האב איך דיך גיטאן לויבן
אויף דעם וואס דוא האסט אונז גיגעבין דיינע גירעכטע משפטים: (קסה) שלום פיל
שלום וועט זיין צו די וואס האבן ליב דיין תורה אונ עס וועט צו זייא ניט קומן קיין
שטרויכלונג: (קסו) שברתי איך האב גיטאן האפן צו דיין הילף גאט אונ האב גיטאן
דיינע מצות: (קסז) שמרה מיין לייב האט גיטאן היטן דיין תורה אונ דיינע מצות האב
איך זייער ליב: (קסח) שמרתי איך האב גיהיט דיינע מצות אונ דיין תורה ווארום איך
וויים אז אלע מיינע וועגן זיינן פר דיר: (קסט) תקרב מיין תפלה זאל גינעהנן פאר דיר
גאט דוא זאלסט מיר געבן צו פאר שטיין די תורה: (קע) תבוא מיין גיבעט זאל קומען
פר דיר. וויא דוא האסט גיזאגט דורך נתן הנביא זאלסטו מיך מציל זיין: (קעא) תבענה
מיינע לעפצין וועלן זאגן אלויב צו דיר אז דוא וועסט מיך לערנען דיינע חוקים:
(קעב) תען מיין צונג טוט הויך ריידן דיינע זאג ווארום אלע דיינע מצות זיינן גירעכטע
רייד: (קעג) תהי דיין האנט זאל זיין אנגיברייט צו העלפין מיר ווארום איך האב אוים
דער ווילט צו טאן דיינע מצות: (קעד) תאבתי איך טוא גילוסטין צו דיין הילף גאט אונ
אז דו וועסט מיר העלפן וועל איך עוסק זיין אין דיין תורה: (קעה) תחי מיין לייב זאל לעבן

דער מזמור איז אין מוסר קעגין דיא וואס ריידין לשון הרע:

יום כז קכ א שיר המעלות אל יי בצרתה לי קראתי
ויענני: ב יי הצילה נפשי משפת שקר
מלשון רמיה: ג מה יתן לך ומה יסיף לך לשון
רמיה: ד חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים:
ה אויה לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר:
ו רבת שכנה לה נפשי עם שונא שלום: ז אני
שלום וכי אדבר המה למלחמה:

דאס איז אין תפלה דאס השי"ת זאל העלפין ישראל אונ זאל זייא היטין פון אלע צרות:

קכא א שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין
יבא עזרי: ב עזרי מעם יי עשה שמים וארץ:
ג אל יתן למוט רגלך אל ינום שמרך: ד הנה לא

כדי איך זאל דיך קאנען לויבן, אונ דיינע משפטים וואס דוא וועסט טאן אין מיינע שונאים וועלן מיר העלפן פון זייערע הענט: (קטו) תעיתי איך בין ווארן פר אירט אזו וויא אפרלארענע שאף, בעט איך דיך בגער אין דיין קנעכט אונ וייז מיר דעם וועג וואהין איך זאל גיין, ווארום איך האב דיינע מצות ניט פאר געסן:

קכ (א) שיר. דיא פופצעהן שיר המעלות האט דוד גיזאגט די לוים זייא זאלין זאגין אויף דיא פופצעהן טרעפ וואס גייען פון דער עזרה פון ווייבר צו דער עזרה פון מאנן אויף איטליכר טרעפ א שיר המעלות. אז עס איז מיר גיוועזן לייד האב איך צו גאט גירופן האט ער מיר גיענטפערט: (ב) יי גאט זאיי מיך מציל פון פאלשע לעפצן. פון די וואס האבן אפאלשע צונג: (ג) מה דוד המלך האט גיזאגט צו די וואס האבן אפאלשע צונג וואס נאך פאר אצאם זאל ער מערן דיר צו געבן אונ וואס זאל מען נאך מער שמירה דיר מאכן דוא פאלשע צונג, דיא צונג איז דאך פר שלאסן מיט דיא ציין אונ ליפן: (ד) חצי לשון הרע איז גלייך צו שארפע פיילין ביא אגבור אין דיא הענט וואס ער הרגת מיט זיי פון ווייטין אונ איז גלייך צו קוילין פון בוקסן האלץ וואס פון אויסין ווייניג זיינען זייא פאר לאשין אונ פון אינעווייניג ברענן זייא: (ה) אויה דוד המלך האט גיזאגט גלייך וויא די יודין קלאגין זיך ווייא איז מיר אז איבר לשון הרע האב איך גירוועט ביי די גיצעלטין פון די טאטערין: (ו) רבת אונ דרום האט מיין לייב אלאנגע צייט גירועט מיט די וואס האבין פיינט שלום: (ז) אני איך האב גירעט שלום אונ אז איך האב גירעט שלום האבין זיי דער וועקט מלחמה צו האלטין מיט מיר:

קכא (א) שיר. איך הייב אויף מיינע אויגן צו די בערג צו זעהן פון וואנען וועט קומען מיין הילף: (ב) עזרי איך האב ניט פון קיינעם קיין הילף נאר פון גאט וואס האט באשאפן הימיל אונ ערד: (ג) אל דיינע פיס וועט ער ניט לאזין אוים גיגליטשט ווערין. גאט דיין היטער טוט ניט דרעמלען דאס הייסט ער טוט ניט אפ זיין השגחה פון דיר קיין מאל: (ד) הנה גאט דער היטער פון ישראל טוט קיין מאל ניט דרעמלען אונ ניט

שלאפין

יָנוּם וְלֹא יִישָׁן שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל: ה יְיָ שֹׁמְרֶךָ יְיָ צִלְּךָ
עַל יַד יְמִינֶךָ: ו יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה וְיָרֵחַ
בַּלָּיְלָה: ז יְיָ יִשְׁמָרְךָ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֶׁךָ:
ח יְיָ יִשְׁמָר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם:

דֶער מִזְמוֹר דֶער צֵיילְט דִיא שִׂמְחָה פוּן דִיא עוֹלֵי רְגָלִים אוּנ דֶעם שֶׁבַח פוּן יְרוּשָׁלַיִם:

קכב א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד שָׂמַחְתִּי בְּאֹמְרִים לִי
בֵּית יְיָ נֵלֵךְ: ב עֹמְדוֹת הָיוּ רַגְלֵינוּ בִּשְׁעָרַיִךְ
יְרוּשָׁלָיִם: ג יְרוּשָׁלַיִם הַבְּנוּיָה כְּעִיר שֶׁחֻבְּרָה לָּהּ
יַחְדָּו: ד שֶׁשָּׁם עָלוּ שְׁבָטִים שִׁבְטֵי יָהּ עֵדוּת
לְיִשְׂרָאֵל לְהֹדוֹת לְשֵׁם יְיָ: ה כִּי שָׁמָּה יָשְׁבוּ כִסְאוֹת
לְמִשְׁפָּט כִּסְאוֹת לְבֵית דָּוִד: ו שַׁאֲלוּ שְׁלוֹם
יְרוּשָׁלָיִם יִשְׁלָיוּ אֹהֲבָיִךְ: ז יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה
בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: ח לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם
בָּךְ: ט לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ:

דֶער מִזְמוֹר אִיז אַיין תְּפִלָּה אוֹיף דֶער גְאוּלָה פוּן גָלוּת:

קכג א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת אֵלֶיךָ נָשָׂאתִי אֶת עֵינַי

שְׁלָאפִין: (ה) יי גָאט אִיז דַיין הִיטֶער. גָאט שְׁטֵייט בַּייא דַיין רֶעכְטֶע הַאנְד מָגֵן צוּ זַיין
אוֹיף דִיר: (ו) יומם בַּייא טָאג וֶועט דִי הִיץ פוּן דֶער זוּן דִיךְ נִיט מַזִיק זַיין אוּנ בַּיי דֶער
נַאכְט וֶועט דִיךְ נִיט מַזִיק זַיין דִיא לְבָנָה: (ז) יי גָאט וֶועט דִיךְ הִיטִין פוּן אַלֶע בַּייז
אוּנ עֶר וֶועט הִיטִין דַיין לַייבּ: (ח) יי גָאט וֶועט דִיךְ הִיטִין אִין דַיין אַרוֹיס גֵיין אִין וֶועג אוּנ
אִין דַיין קוּמֶען פוּן הַיינְט בִּיז אֵייבִּיג:

קכב (א) שִׁיר. אִיךְ הָאבּ מִיךְ גִיפְרֵייט אַז מֶען זָאגְט מִיר אַז מִיר וֶועלִן גֵיין אִין גָאטְס
הוֹיז: (ב) עומדות וֶוענִין פִיל מֶענְטְשִׁין וָואס זַיינֶען גִיקוּמֶען אוֹיף יוֹם טוֹב הָאבִּין
מִיר גִימוּזְט פַאר זַאמֶען אַצֵייט אִין דִיא טוֹיעֶרִין פוּן יְרוּשָׁלַיִם: (ג) ירושלים דִיא שְׁטָאט
יְרוּשָׁלַיִם וָואס זִיא אִיז גִיבּוֹיט גִיוָוארִין וִוי אַשְׁטָאט וָואס אִין אִיר גִיפִינְט זִיךְ אַלֶערְלַיי
שֵׁיינְקַייט: (ד) ששם וָואס דָארְטִין זַיינֶען אוֹיף גִיגַאנְגֶען גָאטְס שְׁבָטִים אוֹיף יוֹם טוֹב.
דָאס אוֹיף גַאנְג אִיז גִיוֶועזִן אַיין עֵדוּת אַז דִיא שְׁכִינָה רוּעֶט אִין יְרוּשָׁלַיִם אוּנ דְרוּם אִיז
רָאוּי גִיוֶועזִן צוּ לוֹיבִּין גָאט אוֹיף דֶעם נֵס: (ה) כי וַוייל דָארְטִין זַיינֶען גִיזֶעסִין דִי סַנְהֶדְרִין
אוֹיף שְׁטוּלִין אוּנ אַזוֹ אוֹיךְ דָאס הוֹיז גִיזִינְד פוּן דָוִד הַמֶּלֶךְ זַיי זָאלִין דָארְטִין מִשְׁפָּטִין:
(ו) שאלו טוּט בֶּעטִין פוּן גָאט אוֹיף דֶעם שָׁלוֹם פוּן יְרוּשָׁלַיִם אוּנ דִי לִיבּ הָאבֶּער פוּן דִיר
יְרוּשָׁלַיִם זָאלִין שַׁלְוָה הָאבִּן: (ז) יהי שָׁלוֹם זָאל זַיין אִין דַיינֶע מוֹיעֶרִן אוּנ שַׁלְוָה זָאל
זַיין אִין דַיינֶע פַּאלַאצִין: (ח) למען וֶועגִן מַיינֶע בְּרִידֶר אוּנ פְרַיינְד דָם כְּלַל יִשְׂרָאֵל בֶּעט
אִיךְ אַז עֶס זָאל זַיין שָׁלוֹם אִין דִיר יְרוּשָׁלַיִם: (ט) למען אוּנ פוּן וֶועגִן דֶעם בְּהמ״ק אוּנְזֶר
נאטס

הַיֹּשְׁבִי בַּשָּׁמָיִם׃ ב הִנֵּה כְעֵינֵי עֲבָדִים אֶל־יַד
אֲדוֹנֵיהֶם כְּעֵינֵי שִׁפְחָה אֶל־יַד גְּבִרְתָּהּ כֵּן עֵינֵינוּ
אֶל־יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַד שֶׁיְּחָנֵּנוּ׃ ג חָנֵּנוּ יְיָ חָנֵּנוּ כִּי־רַב
שָׂבַעְנוּ בוּז׃ ד רַבַּת שָׂבְעָה־לָּהּ נַפְשֵׁנוּ הַלַּעַג
הַשַּׁאֲנַנִּים הַבּוּז לִגְאֵי יוֹנִים׃

דער מזמור איז זיין שבח צוא השי"ת וואס ער האט ניט גילאזין דיא שונאים פערשלינגן דיא ישראל:

קכד א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ יֹאמַר־
נָא יִשְׂרָאֵל׃ ב לוּלֵי יְיָ שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ
אָדָם׃ ג אֲזַי חַיִּים בְּלָעוּנוּ בַּחֲרוֹת אַפָּם בָּנוּ׃
ד אֲזַי הַמַּיִם שְׁטָפוּנוּ נַחְלָה עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ׃ ה אֲזַי
עָבַר עַל־נַפְשֵׁנוּ הַמַּיִם הַזֵּידוֹנִים׃ ו בָּרוּךְ יְיָ שֶׁלֹּא
נְתָנָנוּ טֶרֶף לְשִׁנֵּיהֶם׃ ז נַפְשֵׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלְטָה
מִפַּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁבָּר וַאֲנַחְנוּ נִמְלָטְנוּ׃ ח עֶזְרֵנוּ
בְּשֵׁם יְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

גאטס הויז וואס אין ירושלים ווען גיבויט ווערן קעם איך גוטס אויף דיר ירושלים:

קכג (א) שיר. צו דיר גאט טוא איך אויף הייבן מיינע אויגן. צו דיר גאט וואס וואוינסט אין הימיל: (ב) הנה וויא דיא אויגן פון דיא קנעכט קוקין צו דיא הענט פון זייערע הערן. וויא דיא אויגין פון דער שפחה קוקין צו דיא הענט פון איר הארינטע אזו קוקין אונזערע אויגן צו אונזר גאט ביז ער וועט זיך דר בארימען אויף אונז: (ג) חננו דער בארעם דיך אונזער גאט אויף אונז ווארום מיר זיינען גיזעט גיווארן מיט פיל בזיונות: (ד) רבת אונזערע לייבער זיינען פיל גיזעט גיווארן פון דעם שפאטיג פון דיא וואס זיינען גיזעסין בשלוה אונ פון דיא בזיונות וואס דיא בעלי גאוה האבין אונז מבזה גיוועזן:

קכד (א) שיר. אז גאט וואלט מיט אונז ניט גיוועזן זאגין ישראל: (ב) לולי ווען גאט וואלט מיט אונז ניט גיוועזן אין דער צייט אז א מענטש איז אויף גישטאנען אויף אונז: (ג) אזי וואלטין זייא אונז לעבעדיגערהייט איין גישלונגן אין דר צייט אז זייער צארין האט גיגרימט אויף אונז: (ד) אזי דיא שטארקע מענטשין וואלטין אונז גיוועזין וואסער פאר פליצט אונ וויא א בעך וואסער וואלט ניחען איבר גיפארין אויף אונזער לייב: (ה) אזי וואלט איבער גיפארין אויף אונז דאס רוישענדע וואסער דאס איז דיא שנאה אונ נקמה: (ו) ברוך אבער גילויבט איז גאט וואס ער האט אונז ניט גיגעבין זאלין זיין א פארצוקונג צוא זייערע ציין: (ז) נפשנו אונזערע לייבער זיינען אנטרונען גיווארן פון זייערע הענט וויא א פויגיל ווערט אנטרונען פון דער נעץ פון דיא פאנגער דיא נעץ איז צו בראכין גיווארן אונ מיר זיינען אנטרונען גיווארן: (ח) עזרנו אונזער הילף קומט אז מיר דר מאנן גאטס נאמען וואס האט בשאפן הימל אונ ערד:

אין דעם מזמור איז איין הבטחה דאס ירושלים אונ דער בהמ״ק וועלין ווידער אויף גיבויט ווערין :

קכה א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הַבֹּטְחִים בַּיְיָ כְּהַר צִיּוֹן לֹא
יִמּוֹט לְעוֹלָם יֵשֵׁב : ב יְרוּשָׁלַםִ הָרִים סָבִיב לָהּ
וַייָ סָבִיב לְעַמּוֹ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם : ג כִּי לֹא יָנוּחַ
שֵׁבֶט הָרֶשַׁע עַל גּוֹרַל הַצַּדִּיקִים לְמַעַן לֹא יִשְׁלְחוּ
הַצַּדִּיקִים בְּעַוְלָתָה יְדֵיהֶם : ד הֵיטִיבָה יְיָ לַטּוֹבִים
וְלִישָׁרִים בְּלִבּוֹתָם : ה וְהַמַּטִּים עֲקַלְקַלּוֹתָם
יוֹלִיכֵם יְיָ אֶת פֹּעֲלֵי הָאָוֶן שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל :

דער מזמור רעט פון דיא גרויסע שמחה וואס וועט זיין בעת דיא גאולה אי״ה :

קכו א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּשׁוּב יְיָ אֶת שִׁיבַת צִיּוֹן הָיִינוּ
כְּחֹלְמִים : ב אָז יִמָּלֵא שְׂחוֹק פִּינוּ וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה
אָז יֹאמְרוּ בַגּוֹיִם הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִם אֵלֶּה :
ג הִגְדִּיל יְיָ לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ הָיִינוּ שְׂמֵחִים : ד שׁוּבָה יְיָ
אֶת שְׁבִיתֵנוּ כַּאֲפִיקִים בַּנֶּגֶב : ה הַזֹּרְעִים בְּדִמְעָה
בְּרִנָּה יִקְצֹרוּ : ו הָלוֹךְ יֵלֵךְ וּבָכֹה נֹשֵׂא מֶשֶׁךְ הַזָּרַע
בֹּא יָבֹא בְרִנָּה נֹשֵׂא אֲלֻמֹּתָיו :

קכה (א) שיר. דיא וואס האבין אבטחון אויף גאט וועלין זייא זיין וויא דער בארג ציון וואס ער וואנקט ניט אונ בלייבט אייביג : (ב) ירושלים וויא די בערג רינגלין ארום דיא שטאט ירושלים אזו רינגילט ארום גאט זיין פאלק פון היינט ביז אייביג : (ג) כי ניט אויף אלאנגע צייט טוט רוען דם בייזקייט פון די רשעים אויף דער נחלה פון די צדיקים כדי די צדיקים זאלן ניט אויס שטרעקן זייערע הענט צו טאן עולות : (ד) הטיבה גאט זאל בגיטיגן צו די גוטע אונ צו די וואס זיינן רעכטפארטיגע אין זייער הארצין : (ה) והמטים אבר די וואס נייגן זיך צו גיין אין פאר קרימטע וועגן וועט זיי גאט פירין מיט דיא וואס ווערקין אומרעכט. שלום אויף ישראל :

קכו (א) שיר. אז גאט וועט אומקערן די ווידרקערונג פון דר שטאט ציון וועלן זייא דאמאלס זאגן אז עס איז נאר גיוועזן וויא אחלום : (ב) אז דענסטמאל וועט אונזר מויל דר פילט ווערן מיט פרייד אונ אונזר צונג מיט גיזאנג. דענסטמאל וועט מען זאגן צווישן דיא פעלקר גאט האט גרויסע טובות גיטאן מיט דיא דאזיגע : (ג) הגדיל אמת גאט האט מיט אונז גיטאן גרויסע נסים אונ מחמת דעם בטחון האבן מיר זיך גיפרייט : (ד) שובה קער אום גאט אונזערע ווידערקערונג גלייך וויא דיא בעך וואסר אויף טרוקענע ערד : (ה) הזורעים דיא וואס האבין גיזייט מיט טרערין אבער אז עס האט גיוואקסין תבואה שניידין זייא מיט גיזאנג : (ו) הלך אז ער האט גיפירט דיא

דער מזמור זאגט מוסר אז מען זאל נאר האבן בטחון אויף השי"ת וארום אז אים קאן נאר ניצן:

קכז א שיר המעלות לשלמה אם יי לא יבנה בית
שוא עמלו בוניו בו אם יי לא ישמר עיר שוא
שקד שומר: ב שוא לכם משכימי קום מאחרי
שבת אכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא:
ג הנה נחלת יי בנים שכר פרי הבטן: ד כחצים
ביד גבור כן בני הנעורים: ה אשרי הגבר אשר
מלא את אשפתו מהם לא יבשו כי ידברו
את אויבים בשער:

דער מזמור זאגט דאס גליקליך איז דער וואס איז נהנה מיגיע כפו:

קכח א שיר המעלות אשרי כל ירא יי ההלך
בדרכיו: ב יגיע כפיך כי תאכל אשריך וטוב
לך: ג אשתך כגפן פריה בירכתי ביתך בניך

תבואה צו זייען אויף דעם טרוקענעם ארט איז ער גיגאנגען און גיוויינט אבר נאך דעם אז דיא בעך וואסר איז אנגיקומן אויף דעם ארט האט ער גיטראגן די נארבן פון פעלד אהיים מיט גיזאנג אזו זיינען דיא וואס טוען דיא מצות מיט גיוויין אבער זייא וועלין מקבל זיין שכר מיט גרויס שמחה:

קכז (א) שיר. דאס האט דוד המלך גיזאגט אויף זיין זון שלמה אז גאט וועט ניט בגערן דם גיבייא פון דעם בהמ"ק איבר דיינע מעשים וואס זיינן ניט גוט האבן זיך דיא בעלי מלאכות אומזונסט גימיהט איבר דעם גיבייא און אז גאט וועט ניט היטן די שטאט ירושלים האט זיך דאך אומזונסט דר היטר גישטארקט צו היטן דיא שטאט: (ב) שוא און צו אייך מענטשין איז אויך אומזונסט אייער פריא אויף שטיין און שפעט לייגין. זיי עסין ברויט וואס קומט אן מיט טרויערקייט און מיט שווערע ארבייט אזו גיט דאך גאט דם בדערפעניש צו דעם דאזיגן וואס פאר וואגילט זיין שלאף און איז עוסק אין דר תורה: (ג) הנה דיא מענטשן וואס טראכטן עשירות וועגן זייערע קינדר איז דאס אויך גישט ווארום דיא קינדער זיינען דאך גאטס ארב און ער גיט זייא צו וועמן ער וויל און קינדר קומן נאר פון גאט פאר שכר פון מעשים טובים וואס דר מענטש טוט: (ד) כחצים ווי די פיילין וואס זיינן בייא א גבור ניט דיא פיילן הרגן נאר דער גבור וואס שיסט מיט זיי אזו זיינן אויך די קינדר וואס דר פאטר איז זיי מדריך אין דר יוגנט: (ה) אשרי וואול דעם מענטשן וואס ער האט דר פילט זיין קעכר פון זיי, אזעלכע קינדר וועלן ניט פר שעמט ווערן אז זיי וועלן זיך מפלפל זיין מיט דיא לומדים וואס קריגן מיט זייא אין דעם טויער וואו דיא לומדים זיצן:

קכח (א) שיר. וואול צו אלע וואס האבן מורא פאר גאט און גייען אין גאטס וועג:
(ב) יגיע אז דו וועסט עסין נאר וואס דוא פר דינסט מיט דיינע הענט וועט דיר
וואול

כשתלי זיתים סביב לשלחנך: ד הנה כי כן יברך
גבר ירא יי: ה יברכך יי מציון וראה בטוב
ירושלם כל ימי חייך: ו וראה בנים לבניך שלום
על ישראל:

דאס זיין אויף דיא צרות וואס דיא ישראל האבין גיליטין אין אלע גליות:

קכט א שיר המעלות רבת צררוני מנעורי יאמר
נא ישראל: ב רבת צררוני מנעורי גם לא
יכלו לי: ג על גבי חרשו חרשים האריכו
למעניתם: ד יי צדיק קצץ עבות רשעים: ה יבשו
ויסגו אחור כל שנאי ציון: ו יהיו כחציר גגות
שקדמת שלף יבש: ז שלא מלא כפו קוצר
וחצנו מעמר: ח ולא אמרו העברים ברכת יי
אליכם ברכנו אתכם בשם יי:

דאס איז איין תפלה אויף אריכת הגלות בעונותינו הרבים אונ אויף דער גאולה:

קל א שיר המעלות ממעמקים קראתיך יי: ב אדני

וואול אונ גוט זיין: (ג) אשתך דיין ווייב וועט זיין גלייך צו א פרוכטבארר וויין שטאק אין דיא ווינקלען פון דיין הויז אונ דיינע קינדר וועלן זיין פריש וויא דיא צווייגין פון אייל בערטין אונ וועלן זיצין ארום דיין טיש: (ד) הנה מיט אזעלכע ברכות ווערט בינטשט נאר דער וואס האט מורא פאר גאט: (ה) יברכך גאט וועט דיך בענטשין פון דער שטאט ציון אונ וועסט זעהן אין דעם גוטס פון ירושלים אלע טעג פון דיין לעבין: (ו) וראה אונ וועסט זעהן אז דיינע קינדער וועלין האבין קינדער אונ וועסט זעהן דעם שלום וואס ישראל וועלין האבין:

קכט (א) שיר. פיל בליידיגר זיינן אויף מיר אויף גישטאנען פון דער יוגינט אן זאגן ישראל: (ב) רבת פיל בליידיגר האב איך גיהאט פון דער יוגינט אן דאך האבן זיי מיך ניט גיקאנט ביי קומן: (ג) על די וואס אקערן האבן אויף מיין רוקין גיאקערט אונ דעם שנור פון דעם אקער האבן זייא לאנג גיצויגן: (ד) יי אבער גאט דער צדיק האט צו שניטין דיא שטריק פון דיא רשעים: (ה) יבשו אלע וואס האבן פיינט דיא שטאט ציון וועלין זיך פאר קערין אהינטר מחמת בושה: (ו) יהיו אונ וועלן זיין וויא דאס גראז וואס וואקסט אויף דיא דעכער אז איידער מען רייסט דאס אוים ווערט דאס פאר דארט: (ז) שלא אונ דער שניטער האט ניט דער פילט זיין האנט פון זייא אונ זיין עק קלייד האט פון זייא ניט דער פילט דער גארבן מאכער: (ח) ולא אונ די וואס פארין אין וועג האבן ניט גיזאגט צו דיא שניטער גאטס ברכה זאל זיין צו אייך מיר בענטשין אייך מיט גאטס נאמען:

שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל
תַּחֲנוּנָי׃ ג אִם עֲוֺנוֹת תִּשְׁמָר יָהּ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד׃
ד כִּי עִמְּךָ הַסְּלִיחָה לְמַעַן תִּוָּרֵא׃ ה קִוִּיתִי יי קִוְּתָה
נַפְשִׁי וְלִדְבָרוֹ הוֹחָלְתִּי׃ ו נַפְשִׁי לַאדֹנָי מִשֹּׁמְרִים
לַבֹּקֶר שֹׁמְרִים לַבֹּקֶר׃ ז יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יי כִּי עִם
יי הַחֶסֶד וְהַרְבֵּה עִמּוֹ פְדוּת׃ ח וְהוּא יִפְדֶּה אֶת
יִשְׂרָאֵל מִכֹּל עֲוֺנֹתָיו׃

דער מזמור זאגט דאס די ישראל זאלן נים זיין שטאלץ ביי זיך נאר האפן צו השי"ת ער זאל זייא העלפן:

קלא א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד יי לֹא גָבַהּ לִבִּי וְלֹא
רָמוּ עֵינַי וְלֹא הִלַּכְתִּי בִּגְדֹלוֹת וּבְנִפְלָאוֹת
מִמֶּנִּי׃ ב אִם לֹא שִׁוִּיתִי וְדוֹמַמְתִּי נַפְשִׁי כְּגָמֻל עֲלֵי
אִמּוֹ כַּגָּמֻל עָלַי נַפְשִׁי׃ ג יַחֵל יִשְׂרָאֵל אֶל יי מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם׃

דאס איז איין תפלה דאס מלכות בית דוד זאל בלייבן פעסט דורך דעם מלך המשיח:

קלב א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת זְכוֹר יי לְדָוִד אֵת כָּל עֻנּוֹתוֹ׃

קל (א) שיר. פון דעם טיפן הארץ האב איך דיך גאט גירופן: (ב) אדני גאט הער צו
מיין קול. דיינע אויערן זאלן פר נעמן דם קול פון מיין גיבעט: (ג) אם אויב דוא
גאט וועסט היטן מיינע עבירות ווער וועט קאנען בשטיין פאר דיר גאט: (ד) כי
ווארום ביי דיר אין דיא הענט איז מוחל צו זיין כדי מען זאל מורא האבין פאר
דיר: (ה) קויתי מיין לייב טוט האפן צו דיר גאט אונ איך טוא האפן צו זיינע רייד:
(ו) נפשי מיין לייב טוט האפן צו דיר גאט מער וויא דיא היטער וואס היטן ביי נאכט
האפן אז עס זאל טאג ווערן: (ז) יחל איר יודין האפט צו גאט ווארום מיט גאט איז דר
חסד אונ פיל מאל האט ער אייך שוין אויס גילייזט וועט ער אייך היינט אויך אויס
לייזן: (ח) והוא אונ דיא עבירות וועלין ניט מעכב זיין דיא גאולה ווארום גאט וועט
אויס לייזין דיא יודין פון אלע זייערע עבירות:
קלא (א) שיר. גאט. אין מיין הארצין האב איך מיך ניט בעל גאוה גיהאלטין אונ
מיינע אויגן האב איך ניט אויף גיהויבן אזו וויא די בעלי גאוה אונ איך בין ניט
גיגאנגן אין גרויסע אונ אין וואונדערליכע זאכן מער וויא עס איז ראוי צו מיר:
(ב) אם דאס שווער איך אויב איך האב אזו ניט גיטאן איך האב מיין לייב גיגליכן צו
א קינד וואס זייגט אונ האט נאר א בטחון אויף דר מוטר אזו האב איך א בטחון נאר
אויף גאט: (ג) יחל איר ישראל האפט אויך צו גאט פון היינט ביז אייביג:
קלב (א) שיר. דוד המלך האט גיבעטן אז גאט זאל גידיינקן זיין פיין וואס ער האט
גיהאט איידער ער האט גיפונען איין ארט וואו מען זאל בויען דעם ביהמ"ק:

ב אשר נשבע ליי נדר לאביר יעקב: ג אם
אבא באהל ביתי אם אעלה על ערש יצועי:
ד אם אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה: ה עד
אמצא מקום ליי משכנות לאביר יעקב: ו הנה
שמענוה באפרתה מצאנוה בשדי יער: ז נבואה
למשכנותיו נשתחוה להדם רגליו: ח קומה יי
למנוחתך אתה וארון עזך: ט כהניך ילבשו צדק
וחסידיך ירננו: י בעבור דוד עבדך אל תשב פני
משיחך: יא נשבע יי לדוד אמת לא ישוב ממנה
מפרי בטנך אשית לכסא לך: יב אם ישמרו בניך
בריתי ועדתי זו אלמדם גם בניהם עדי עד ישבו
לכסא לך: יג כי בחר יי בציון אוה למושב לו:
יד זאת מנוחתי עדי עד פה אשב כי אויתיה:

(ב) אשר וואס ער האט גישווארן צו גאט אונ האט אנדר גיטאן צו דעם שטארקן גאט פון יעקב: (ג) אם אויב איך וועל קומן אין דעם גיצעלט פון מיין שטוב אונ אויב איך וועל אויף גיין אויף מיין בעט: (ד) אם אויב איך וועל געבין שלאף צו מיינע אויגין צו מיינע ברעמען אשלומער: (ה) עד ביז איך וועל גיפינען איין ארט פון אבית המקדש וועגין צו גאט. ארואונג צו דעם שטארקן גאט פון יעקב: (ו) הנה אין אפרת האבין מיר גיהערט אז עס וועט זיין איין אוים דר וויילט ארט פון דעם בית המקדש וועגין. היינט האבין מיר גיפונען דאס ארט אין פעלד פון חלק בנימין וואס ער איז גיגליכין צו אחיה פון וואלד: (ז) נבואה היינט אז מיר ווייסין דאס ארט וועלין מיר קומען צו זיין רואונג. מיר וועלין זיך בוקין צום שעמעל פון זיינע פים: (ח) קומה דרום שטייא אויף גאט אונ מאך רוען דיין שכינה אין דיין רואונג דוא גאט וואס דוא האסט גיוויזין דיין שטארקייט אין די פלשתים מיט דעם ארון: (ט) כהניך דיינע באדינר דיא כהנים זאלין זיך אן קליידין מיט דיא גירעכטע קליידער דיא בגדי כהונה אונ דיינע חסידים די לוים זאלין זינגען: (י) בעבור מיין תפלה זאלסטו צו הערין פון וועגין מיר דיין קנעכט דוד אונ זאלסט ניט אום קערין ליידיג דאס פנים פון דיין גיזאלבטין מלך: (יא) נשבע גאט האט גישווארין צו דוד איין אמתע שבועה וואס ער וועט קיין חרטה ניט האבין פון איר אז פון דיינע קינדער וועל איך מאכין א מלך ער זאל זיצין אויף דיין שטול: (יב) אם אונ אויב דיינע קינדער וועלין היטין מיין ברית אונ מיין תורה וועלין זייא היטין וואס איך וועל זייא לערנען דורך דיא נביאים וועלין זייערע קינדער אויך ביז אייביג זיצין אויף דיין שטול: (יג) כי וויל גאט האט אויס דער וויילט אין דער שטאט ציון אונ דוד האט אן גיבריים דאס ארט פון בית המקדש. דרום האט גאט גיגלוסט ער זאל רוען אין דר

שטאט

טו צֵידָהּ בָּרֵךְ אֲבָרֵךְ אֶבְיוֹנֶיהָ אַשְׂבִּיעַ לָחֶם׃
טז וְכֹהֲנֶיהָ אַלְבִּישׁ יֶשַׁע וַחֲסִידֶיהָ רַנֵּן יְרַנֵּנוּ׃ יז שָׁם
אַצְמִיחַ קֶרֶן לְדָוִד עָרַכְתִּי נֵר לִמְשִׁיחִי׃ יח אוֹיְבָיו
אַלְבִּישׁ בֹּשֶׁת וְעָלָיו יָצִיץ נִזְרוֹ׃

דער מזמור גייט אויף מלך המשיח מיט דעם כהן גדול וואס זיינען ווייא ברידער אין ראש גדולה׃

קלג א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת לְדָוִד הִנֵּה מַה טּוֹב וּמַה נָּעִים
שֶׁבֶת אַחִים גַּם יָחַד׃ ב כַּשֶּׁמֶן הַטּוֹב עַל
הָרֹאשׁ יֹרֵד עַל הַזָּקָן זְקַן אַהֲרֹן שֶׁיֹּרֵד עַל פִּי
מִדּוֹתָיו׃ ג כְּטַל חֶרְמוֹן שֶׁיֹּרֵד עַל הַרְרֵי צִיּוֹן כִּי
שָׁם צִוָּה יְיָ אֶת הַבְּרָכָה חַיִּים עַד הָעוֹלָם׃

דער מזמור זאגט דאס די לייטן פון קבוץ גליות זאלין לויבין נאך פר די גאולה׃

קלד א שִׁיר הַמַּעֲלוֹת הִנֵּה בָּרְכוּ אֶת יְיָ כָּל עַבְדֵי יְיָ
הָעֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בַּלֵּילוֹת׃ ב שְׂאוּ יְדֵכֶם קֹדֶשׁ
וּבָרְכוּ אֶת יְיָ׃ ג יְבָרֶכְךָ יְיָ מִצִּיּוֹן עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃

שטאט ציון : (יד) זאת גאט האט גיזאגט דיא דאזיגע שטאט וועט זיין מיין רואונג אויף אייביג . דא וועל איך זיצין ווארום איך גילוסט צו איר : (טו) צידה אונ פון דעם ארט וועל איך בענטשן זייער שפייז . אירע אביונים וועל איך מאכין זאט מיט ברוים : (טז) וכהניה אונ דורך דעם וואס דיא כהנים וועלן אנקליידן דיא בגדי כהונה וועטקומן דיא הילף אונ אירע חסידים דיא לוים וועלן זינגן : (יז) שם אין דער שטאט ציון וועל איך מאכן שפראצין אגיוועלטיקייט צו דוד המלך אונ דארט האב איך אן גירכט אליכטיקייט צו מיין גיזאלבטן מלכות : (יח) אויביו זיינע פיינד וועל איך מאכן אנקלייקן
מיט שאנד אונ אויף אים וועט שיינען זיין קרוין :

קלג (א) שיר . וויא גוט אונ וויא זיס עס וואלט גיוועזן אז דיא ישראל וואס ווערן גירופן ברידער זאלין זיצן אין זייער לאנד אלע צו זאמען : (ב) כשמן דאס וועט גלייך זיין וויא דער גוטער אייל וואס מען האט גיגעבן אויף דעם קאפ פון אהרן הכהן אונ עס האט אראפ גינידערט אויף דר בארד אונ אויף זיינע קליידר : (ג) כטל אזו וויא עס נידערט אראפ דר טויא פון דיא בערג חרמון אויף דיא בערג פון ציון אזו וועט קומן שפע וברכה, ווארום דארט אין דער שטאט ציון האט גאט גיגאבן
אז דיא ברכה אונ דאס לעבין זאל זיין ביז אייביג :

קלד (א) שיר . איר אלע גאטס קנעכט וואס איר שטייט אין גאטס בהמ"ק בייא נאכט לויבט אים : (ב) שאו הייבט אויף אייערע הענט מיט קדושה אונ לויבט גאט : (ג) יברכך וועט זיין אייער שכר אז גאט וואס האט בשאפן הימל אונ ערד וועט
אייך בענטשן פון דר שטאט ציון וואס דארטן רועט דיא שכינה :

הללויה

קלה א הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ הַלְלוּ עַבְדֵי
יְיָ: ב שֶׁעֹמְדִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת בֵּית
אֱלֹהֵינוּ: ג הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב יְיָ זַמְּרוּ לִשְׁמוֹ כִּי נָעִים:
ד כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ: ה כִּי אֲנִי
יָדַעְתִּי כִּי גָדוֹל יְיָ וַאֲדֹנֵינוּ מִכָּל אֱלֹהִים: ו כֹּל אֲשֶׁר
חָפֵץ יְיָ עָשָׂה בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ בַּיַּמִּים וְכָל תְּהֹמוֹת:
ז מַעֲלֶה נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ בְּרָקִים לַמָּטָר
עָשָׂה מוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו: ח שֶׁהִכָּה בְּכוֹרֵי
מִצְרָיִם מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה: ט שָׁלַח אֹתוֹת וּמֹפְתִים
בְּתוֹכֵכִי מִצְרָיִם בְּפַרְעֹה וּבְכָל עֲבָדָיו: י שֶׁהִכָּה
גּוֹיִם רַבִּים וְהָרַג מְלָכִים עֲצוּמִים: יא לְסִיחוֹן מֶלֶךְ
הָאֱמֹרִי וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן וּלְכֹל מַמְלְכוֹת כְּנָעַן:
יב וְנָתַן אַרְצָם נַחֲלָה נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ: יג יְיָ
שִׁמְךָ לְעוֹלָם יְיָ זִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר: יד כִּי יָדִין יְיָ עַמּוֹ
וְעַל עֲבָדָיו יִתְנֶחָם: טו עֲצַבֵּי הַגּוֹיִם כֶּסֶף וְזָהָב

קלה (א) הללויה. לויבט גאטס נאמען. איר גאטס קנעכט לויבט אים: (ב) שעומדים וואס איר שטייט אין גאטס הויז. אין דיא הויפין פון אונזר גאטס הויז זאלט איר אים לויבין: (ג) הללויה לויבט גאט ווארום ער טוט גוטס. זינגט צו זיין נאמען ווארום ער איז זים: (ד) כי ווארום גאט האט אוים דער וויילט דיא קינדער פון יעקב. ישראל פאר זיין גילוסטיגין אוצר: (ה) כי ווארום איך ווייס אז גאט איז גרוים אונ אונזער האר איז גרעסער פון אלע מלאכים: (ו) כל אלין וואס גאט באגערט טוט ער אויף דעם הימיל אונ אויף דער ערד. אין די טייכין אונ אין אלע אפ גרונדין: (ז) מעלה ער ברייננגט אויף דיא וואלקין פון עק וועלט. אין דער צייט אז דער רעגין גייט מאכט גאט בליצין ער ציהט אוים דעם ווינד פון זיינע אוצרות: (ח) שהכה גאט האט גישלאגין אלע בכורים פון מצרים פון מענטשין ביז בהמות: (ט) שלח גאט האט גישיקט זיינע צייכין אונ זיינע וואונדער דאס זיינען דיא מכות אין מצרים אין פרעה אונ אין אלע זיינע קנעכט: (י) שהכה ער האט גישלאגין פיל פעלקער אונ האט גיהרגת דיא שטארקע מלכים פון כנען: (יא) לסיחון צו סיחון דעם מלך פון אמורי אונ צו עוג דעם מלך פון בשן אונ אלע מלכות פון כנען: (יב) ונתן אונ האט גיגעבין זייער לאנד פאר איין ארב צו זיין פאלק ישראל: (יג) יי דיין נאמן גאט חייזט אויף גיוועלטיקייט אויף אייביג. גאט דיין נאמן

ווערט

מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם: טז פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם
לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ: יז אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יַאֲזִינוּ אַף אֵין
יֶשׁ רוּחַ בְּפִיהֶם: יח כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר
בֹּטֵחַ בָּהֶם: יט בֵּית יִשְׂרָאֵל בָּרְכוּ אֶת יְיָ בֵּית אַהֲרֹן
בָּרְכוּ אֶת יְיָ: כ בֵּית הַלֵּוִי בָּרְכוּ אֶת יְיָ יִרְאֵי יְיָ בָּרְכוּ
אֶת יְיָ: כא בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ:

דער מזמור זאגט צוא לויבין השי"ת אויף דיא חסדים וואס ער טוט אלע מענטשין אין כלל און אין פרט

קלו א הוֹדוּ לַייָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: ב הוֹדוּ
לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: ג הוֹדוּ לַאֲדֹנֵי
הָאֲדֹנִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: ד לְעֹשֵׂה נִפְלָאוֹת
גְּדֹלוֹת לְבַדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: ה לְעֹשֵׂה הַשָּׁמַיִם
בִּתְבוּנָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: ו לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל
הַמָּיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: ז לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: ח אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי
לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: ט אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת
בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ: י לְמַכֵּה מִצְרַיִם

ווערט דער מאנט אויף אייביג: (יד) כי ידין גאט וועט משפטין דעם משפט פון זיין פאלק און אויף זיינע קנעכט וועט ער זיך בארעטין אז ער זאל זיי גוטס טאן: (טו) עצבי דיא בילדער פון די היידין זיינען פון גאלד און זילבר, מענטשין האבין זייא גימאכט: (טז) פה זייא האבין אמויל און קאנען ניט ריידין. זייא האבין אויגין און קאנען ניט זעהן: (יז) אזנים זייא האבין אויערין און הערין ניט. עס איז אפילו קיין אטום ניטא אין זייער מויל: (יח) כמוהם דיא בעלי מלאכות וואס האבין גימאכט דיא היידענישע בילדער זאלין אויך זיין וויא זייא און אזו אויך אלע וואס האבין אבטחון אויף זייא: (יט) בית איר הויז גיזינד פון ישראל לויבט גאט. דס הויז גיזינד פון אהרן לויבט גאט: (כ) בית איר הויז גיזינד פון לוים לויבט גאט. איר גאטס פארכטיגע לויבט אויך גאט: (כא) ברוך גילויבט איז דער גאט פון ציון וואס רועט אין ירושלים. הללויה:

קלו (א) הודו. לויבט גאט ווארום ער טוט גוטס און אויף אייביג איז זיין גינאד: (ב) הודו לויבט צו גאט וואס ער איז א גאט איבר אלע מלאכים: (ג) הודו לויבט צו גאט וואס ער איז אהאר איבר אלע הארן: (ד) לעשה וואס ער טוט גרויסע וואנדר אליין: (ה) לעשה וואס ער האט בשאפן דעם הימל מיט פאר שטאנדיקייט: (ו) לרוקע וואס ער האט פאר שפרייט די ערד אויף דעם וואסר: (ז) לעושה וואס ער האט בשאפן

נרויכע

בבכוריהם כי לעולם חסדו: יא ויוצא ישראל
מתוכם כי לעולם חסדו: יב ביד חזקה ובזרוע
נטויה כי לעולם חסדו: יג לגזר ים סוף לגזרים כי
לעולם חסדו: יד והעביר ישראל בתוכו כי לעולם
חסדו: טו ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם
חסדו: טז למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו:
יז למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו: יח ויהרג
מלכים אדירים כי לעולם חסדו: יט לסיחון מלך
האמרי כי לעולם חסדו: כ ולעוג מלך הבשן כי
לעולם חסדו: כא ונתן ארצם לנחלה כי לעולם
חסדו: כב נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו:
כג שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו: כד ויפרקנו
מצרינו כי לעולם חסדו: כה נתן לחם לכל בשר כי
לעולם חסדו: כו הודו לאל השמים כי לעולם חסדו:

דער מזמור איז געזאגט אויף חורבן בית המקדש אונ אויף גלות בבל:

קלז א על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו

גרויסע ליכט אויף דר וועלט: (ח) את דיא זון האט גאט בשאפן צו גיוועלטיגן בייא טאג: (ט) את די לבנה מיט די שטערן צו גיוועלטיגן ביי נאכט: (י) למכה לויבט צו דעם וואס ער האט גישלאגן דיא מצרים מיט זייערע בכורים: (יא) ויוצא אונ האט אוים גיצויגן דיא יודין פון מצרים: (יב) ביד מיט דער שטארקער האנד אונ מיט דעם אויס גישטרעקטין ארום: (יג) לגזר לויבט צו דעם וואס האט צו שניטין דעם ים סוף אויף שטיקר אונ איטליכר שבט איז גיגאנגן בזונדר: (יד) והעביר אונ ער האט דורך גיפירט די יודין איבר דעם ים: (טו) ונער אונ האט אוים גיטרייסילט פרעה מיט זיין חיל אין ים: (טז) למוליך לויבט צו דעם וואס האט גיפירט זיין פאלק אין דער מדבר: (יז) למכה אונ האט גשלאגן די גרויסע מלכים: (יח) ויהרג אונ האט אומגיבראכט די שטארקע מלכים פון כנען: (יט) לסיחון צו סיחון דעם מלך פון אמורי: (כ) ולעוג אונ צו עוג דעם מלך פון בשן: (כא) ונתן אונ האט גיגעבן זייער לאנד פר איין ארב: (כב) נחלה איין ארב צו זיין דינר ישראל: (כג) שבשפלנו לויבט צו גאט וואס האט אונז גידיינקט אז מיר זיינן גיוועזן מבוזה אין מצרים: (כד) ויפרקנו אונ האט אונז אוים גילייזט פון אונזרע בליידיגר: (כה) נותן אונ ער גיט ברויט אונ שפייז צו אלע בשעפעניש: (כו) הודו לויבט צו גאט וואס רועט אין הימל ווארום אויף אייביג איז זיין גינאד:

אֶת צִיּוֹן: ב עַל עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תָּלִינוּ כִּנֹּרוֹתֵינוּ:
ג כִּי שָׁם שְׁאֵלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דִּבְרֵי שִׁיר וְתוֹלָלֵינוּ
שִׂמְחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אֵיךְ נָשִׁיר אֶת שִׁיר
יְיָ עַל אַדְמַת נֵכָר: ה אִם אֶשְׁכָּחֵךְ יְרוּשָׁלָיִם
תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ו תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי לְחִכִּי אִם לֹא אֶזְכְּרֵכִי
אִם לֹא אַעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתִי:
ז זְכֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלָיִם הָאֹמְרִים עָרוּ
עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ: ח בַּת בָּבֶל הַשְּׁדוּדָה אַשְׁרֵי
שֶׁיְשַׁלֶּם לָךְ אֶת גְּמוּלֵךְ שֶׁגָּמַלְתְּ לָנוּ: ט אַשְׁרֵי
שֶׁיֹּאחֵז וְנִפֵּץ אֶת עֹלָלַיִךְ אֶל הַסָּלַע:

דָוִד הַמֶּלֶךְ לויבּט השי"ת אויף דיא חֲסָדִים וואס ער האט מיט אים גיטאן אונ האט אים גיגעבּין די מְלוּכָה:

קלח א לְדָוִד אוֹדְךָ בְכָל לִבִּי נֶגֶד אֱלֹהִים אֲזַמְּרֶךָּ:
ב אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ וְאוֹדֶה אֶת שְׁמֶךָ
עַל חַסְדְּךָ וְעַל אֲמִתֶּךָ כִּי הִגְדַּלְתָּ עַל כָּל שִׁמְךָ

קלז (א) על. בּיי די טייכן פון בָּבֶל זיינן מיר גיזעסן אונ מיר האבּן גיוויינט אז מיר האבּן זיך דר מאנט אז די שטאט ציון איז חָרוּב: (ב) על אויף דיא בוימער וואס וואקסן אין דעם טייך האבּן מיר אויף גיהאנגן אונזרע פידלען: (ג) כי ווארום אונזרע פיינדר האבּן אונז גיבּעטן מיר זאלן שפּילן אויף די פידלען רייד פון גיזאנג אזו וויא מיר פלעגן שפּילן אין בהמ"ק אונ אונזערע שפּעטר האבּן אונז גיבּעטן מיר זאלן שפּילן גיזאנג פון שִׂמְחָה. שפּילט אונז אזו וויא איר פלעגט שפּילן אין ציון: (ד) איך האבּן מיר גיטראכט וויא אזו קאנען מיר זינגן גאטס גיזאנג אויף אפרעמד לאנד: (ה) אם דיא יִשְׂרָאֵל זאגן אויבּ איך וועל פאר געסין אן דיר יְרוּשָׁלַיִם זאל מיין רעכטע האנד פאר געסן איר כֹּחַ: (ו) תדבק מיין צונג זאל ווערן צו גיקלעפּט צו מיין גומען אז איך זאל ניט קאנן ריידן אויבּ איך וועל דיך שטענדיג ניט גידיינקן אונ אויבּ איך וועל ניט אויף בריינגן דאס דער מאנונג פון יְרוּשָׁלַיִם אין אנהייבּ פון מיין שִׂמְחָה: (ז) זכר דוא זאלסט גידיינקן צו דיא וואס האבּן גיטאן אין דעם טאג אז זייא האבּן יְרוּשָׁלַיִם חָרוּב גימאכט אונ וואס זיי האבּן גיזאגט צו דיא בַּבְלִים מאכט חָרוּב יְרוּשָׁלַיִם בּיז עס וועט אנטפּלעקט ווערן דער יְסוֹד פון איר: (ח) בת דוא איין זאמלונג פון בָּבֶל וואס דיין סוף וועט זיין אז דוא וועסט גירויבּט ווערין דורך דָּרְיָוֶשׁ וואול צו דעם וואס וועט דיר בצאלין דיין פערגעלטונג דער פאר וואס דוא האסט אונז שלעכטס גטאן: (ט) אשרי וואול צו דעם וואס וועט אן נעמען אין האנד דיינע יונגע קינדר אונ וועט זייא צו שפּאלטין אויף דעם שטיין:

קלח (א) לדוד. איך טוא דיך גאט לויבּן מיט מיין גאנצן הארצן. פאר דיא גרעסטע

חכמים

אמרתך: ג ביום קראתי ותענני תרהבני בנפשי
עז: ד יודוך יי כל מלכי ארץ כי שמעו אמרי פיך:
ה וישירו בדרכי יי כי גדול כבוד יי: ו כי רם יי
ושפל יראה וגבה ממרחק יידע: ז אם אלך
בקרב צרה תחיני על אף איבי תשלח ידך
ותושיעני ימינך: ח יי יגמר בעדי יי חסדך לעולם
מעשי ידיך אל תרף:

דער מחבר ערקלערט דיא השגחה פרטית פון השי"ת אויף איטליכע בהאם און יעדען פרים פון מענטשין:

קלט א למנצח לדוד מזמור יי חקרתני ותדע:
ב אתה ידעת שבתי וקומי בנתה לרעי
מרחוק: ג ארחי ורבעי זרית וכל דרכי הסכנתה:
ד כי אין מלה בלשוני הן יי ידעת כלה: ה אחור
וקדם צרתני ותשת עלי כפכה: ו פליאה דעת

חכמים װעל איך דיך לויבן: (ב) אשתחוה אל היכל איך װעל מיך בוקן צו דיין הייליגן היכל אונ איך װעל לויבן דיין נאמן אויף דיינע חסדים אונ אויף דיין אמת װארום דוא האסט גימאכט גרויס דיין נאמן אויף אלע מענטשין װייל דוא ביסט מקים דיינע רייד: (ג) ביום אין דעם טאג אז איך האב דיך גירופן האסטו מיר גיענטפערט. דער מיט האסטו גימאכט שטארקן אין מיין לייב איין שטארקייט: (ד) יודוך אלע מלכים פון דער װעלט װעלין דיך גאט לויבן אז זייא װעלין הערין די זאג פון דיין מויל: (ה) וישירו אונ זייא װעלן נאר זינגן אין גאטס זאכן װייל גאטס כבוד איז גרויס: (ו) כי װען אויך גאט זיצט אין דר הייך טוט ער פארט זעהן דעם נידעריגן אונ װען אויך גאט זיצט אין דר הייך טוט ער פארט שטראפן פון װייטן די רשעים: (ז) אם אז איך װעל גיין אין אצרה זאלסטו מיך לעבדיג מאכן אונ מציל זיין פון דער צרה. איבער דעם װאס מיינע פיינד צערנן אויף מיר זאלסטו שיקן אויף זייא דאס שלאק פון דיין האנד אונ זאלסט מיר העלפן מיט דיין רעכטע האנד: (ח) יי אזו װיא דוא האסט אן גהויבן צו װייזן מיר חסד אזו זאלסטו מיט מיר אייביג טאן חסדים. דס װאס איך בין בװארן אמלך האסטו דס גטאן מיט דיינע הענד זאלסטו ניט אפ לאזן אונ מיר העלפן:
קלט (א) למנצח. גאט דו האסט גיפארשט מיינע מחשבות אונ דו װייסט זייא: (ב) אתה דו װייכט די מחשבות פון מיין זיצן אונ פון מיין אויף שטיין. דוא פר שטייסט מיינע מחשבות פון לאנגע צייטן: (ג) ארחי מיין װעג אונ מיין רואונג האסטו ארום גירינגילט אונ אין אלע מיינע װעגן ביסטו גיוואוינט דו װייסט זייא אלע: (ד) כי איך האב נאך דס װארט ניט גירעט מיט מיין צונג װייסטו גאט אלע װערטער װאס איך װיל ריידן: (ה) אחור דוא האסט מיך ארום גירינגילט פון פארינט אונ פון הינטן איך װיל ניט אנטלויפן אונ האסט אויף מיר גיטאן דיין כח צו שטראפן מיך: (ו) פליאה עס

ממני נשגבה לא אוכל לה: ז אנה אלך מרוחך
ואנה מפניך אברח: ח אם אסק שמים שם אתה
ואציעה שאול הנך: ט אשא כנפי שחר אשכנה
באחרית ים: י גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך:
יא ואמר אך חשך ישופני ולילה אור בעדני:
יב גם חשך לא יחשיך ממך ולילה כיום יאיר
כחשיכה כאורה: יג כי אתה קנית כליתי תסכני
בבטן אמי: יד אודך על כי נוראות נפליתי
נפלאים מעשיך ונפשי ידעת מאד: טו לא נכחד
עצמי ממך אשר עשיתי בסתר רקמתי
בתחתיות ארץ: טז גלמי ראו עיניך ועל ספרך
כלם יכתבו ימים יצרו ולו אחד בהם: יז ולי מה
יקרו רעיך אל מה עצמו ראשיהם: יח אספרם

איז פר הוילן פון מיר. די זאך איז ערהאבן פון מיר אונ איך קאן דאס ניט וויסן: (ז) אנה וואו אהין זאל איך גיין בהאלטין מיך פאר דיין כעס אונ וואו אהין קאן איך אנטלויפין פון דיר: (ח) אם אויב איך זאל ארויף גיין אויף דעם הימל ביסטו דארטן אונ ווען איך זאל מיר מאכין אגילעגער אונטער דער ערד ביסטו דארטן אויך דא: (ט) אשא איך זאל וויא מיט פליגלען פליען אין מזרח זייט וואו דער מארגין שטערין לייכט אדר איך זאל רוען אין סוף מערב זייט: (י) גם דארטין טוט מיך אויך פירין דיין האנט וואו דוא ווילסט אונ דיין רעכטע האנט טוט מיך אן האלטין: (יא) ואמר אונ אויב איך זאל זאגן אז דם פינסטערקייט פון דר נאכט ועט פר מיר פר בארגן איז דאס אויך נישט ווארום די נאכט טוט מיך ארויס ווייזין וויא בייא טאג: (יב) גם דאס פינסטערניש מאכט אויך ניט פינסטער פר דיר אונ צו דיר טוט לייכטין די נאכט וויא דער טאג. דאס פינסטערניש מיט דער ליכטיקייט איז גלייך פאר דיר: (יג) כי ווארום דוא האסט מיינע נירין בשאפין. אין מיין מוטערס לייב האסטו מיך בדעקט מיט פלייש אונ הויט: (יד) אודך איך טוא דיך לויבין וויל מיין בשאפונג איז גיוועזן מיט וואונדערליכע אונ פארכטיגע ווערק. דיינע ווערק זיינן וואנדערליך. ווען אויך מיין שכל וויים פיל קלוגע זאכן אבר דיינע וואונדערליכע ווערק ווייס איך ניט: (טו) לא דער בשטאנד פון מיין גוף איז פון דיר ניט פאר הוילן וואס איך בין גימאכט גיווארן אין דער מוטערס לייב אונ בין גיוועבט גיווארן אין מיין מוטערס גידערים: (טז) גלמי מיין גולם אין אנפאנגם בשאפין ווערין האבין שוין דיינע אויגן גיזעהן. אלס וואס מיך טרעפט איז פאר שריבן בייא דיר אין ספר. אויך דיא טעג וואס ועלן ערשט בשאפן ווערן ווייסטו אלץ. ניט איין זאך פון זייא איז פון דיר פר

הוילן

מֵחוֹל יִרְבּוּן הֱקִיצֹתִי וְעוֹדִי עִמָּךְ׃ יט אִם תִּקְטֹל
אֱלוֹהַּ רָשָׁע וְאַנְשֵׁי דָמִים סוּרוּ מֶנִּי׃ כ אֲשֶׁר יֹמְרוּךָ
לִמְזִמָּה נָשֻׂא לַשָּׁוְא עָרֶיךָ׃ כא הֲלוֹא מְשַׂנְאֶיךָ יְיָ
אֶשְׂנָא וּבִתְקוֹמְמֶיךָ אֶתְקוֹטָט׃ כב תַּכְלִית שִׂנְאָה
שְׂנֵאתִים לְאוֹיְבִים הָיוּ לִי׃ כג חָקְרֵנִי אֵל וְדַע לְבָבִי
בְּחָנֵנִי וְדַע שַׂרְעַפָּי׃ כד וּרְאֵה אִם דֶּרֶךְ עֹצֶב בִּי
וּנְחֵנִי בְּדֶרֶךְ עוֹלָם׃

דָעם מִזְמוֹר הָאט דָוִד הַמֶּלֶךְ גִיזָאגְט אוֹיף דוֹאֵג אונ דיא זִיפִים וָואס זֵייא הָאבִּין גִירֶעדט אֵייף אִים רְכִילוּת׃

יום כט קמ א לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד׃ ב חַלְּצֵנִי יְיָ מֵאָדָם
רָע מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי׃ ג אֲשֶׁר חָשְׁבוּ
רָעוֹת בְּלֵב כָּל יוֹם יָגוּרוּ מִלְחָמוֹת׃ ד שָׁנְנוּ לְשׁוֹנָם
כְּמוֹ נָחָשׁ חֲמַת עַכְשׁוּב תַּחַת שְׂפָתֵימוֹ סֶלָה׃
ה שָׁמְרֵנִי יְיָ מִידֵי רָשָׁע מֵאִישׁ חֲמָסִים תִּנְצְרֵנִי

הוילן׃ (יז) ולי וִויא זֵייעֶר טֵייעֶר זַיינֶען בַּייא מִיר דיא מַחְשָׁבוֹת פוּן דיר גָאט אוּנ וִויפִיל
זַיינֶען זֵייא אִין זֵייעֶר צָאל׃ (יח) אספרם וִויא אַזוֹ זָאל אִיךְ זֵייא צֵיילִין זֵיי זַיינֶען דָאךְ מֶער
פוּן זַאמְד. וֶוען אִיךְ זָאל אֲפִילוּ זַיין שְׁטֶענְדִיג וַואכֶענְד אוּנ וִויא לַאנְג אִיךְ לֶעבּ וָואלְט
אִיךְ גִיוֶועזְן מִיט דִיר אִין הִימֶל וָואלְט אִיךְ זֵייא נִיט גִיקָאנְט אוֹיס דֶער צֵיילִין׃ (יט) אם
הַלְוַאי דוּא גָאט זָאלְסְט טֵייטִין דֶעם רָשָׁע אוֹיךְ דִיא מֶענְטְשִׁין וָואס פַאר גִיסִין בְּלוּט
וָואס אִיךְ זָאג זֵייא קֶערְט זִיךְ אָפּ פוּן מִיר׃ (כ) אשר דָם וָואס דִיא רְשָׁעִים דֶער הוֹיבִּין
דִיךְ אִיז נָאר וֶועגִן שְׁלֶעכְטֶע גִידַאנְקֶען צוּ נַארִין לַייטִין. דוּא בִּיסְט דֶער הוֹיבִּין אִין מוֹיל
פוּן דַיינֶע שׂוֹנְאִים נָאר זֵייא זָאלִין קָאנֶען טָאן פַאלְשְׁקֵייט׃ (כא) הלוא דִי וָואס מַאכִין פַּיינְט
דַיינֶע מִצְוֹת פַר לַייטִין הָאבּ אִיךְ זֵייא פַיינְד אוּנ מִיט דִי וָואס שְׁטֵייעֶן אוֹיף קֶעגִין דִיר
צוּ לַייקֶענֶען דַיין הַשְׁגָחָה טוּא אִיךְ מִיךְ קְרִיגִין׃ (כב) תכלית דִיא גְרֶעסְטֶע שִׂנְאָה הָאבּ אִיךְ
זֵייא פַיינְט. זֵייא זַיינֶען אִין מַיינֶע אוֹיגִן וִויא מַיינֶע פַיינְט׃ (כג) חקרני פָארְשְׁט מִיךְ בִּיז
דוּא זָאלְסְט וִויסִן דִי מַחְשָׁבוֹת פוּן מַיין הַארְצִין. פְּרוּב מִיךְ בִּיז דוּ זָאלְסְט וִויסִן מַיינֶע
גִידַאנְקֶען׃ (כד) וראה אוּנ זֶעה אוֹיבּ מַיינֶע מַחְשָׁבוֹת גֵייעֶן אִין וֶועג פוּן אוּנְרֶעכְט וָואס
מַאכְט דִיךְ פֶערְדְרוּס, אוּנ אוֹיבּ זֵיי גֵייעֶן אִין פַאלְשִׁין וֶועג זָאלְסְטוּ מִיךְ בֶּעסֶר פִירִין
אִין דֶעם וֶועג וואוּ דִיא גַאנְצֶע וֶועלְט גֵייט דָאס הֵייסְט אִיךְ זָאל בֶּעסֶער שְׁטַארְבִּין׃
קמ (א) למנצח וגו'׃ (ב) חלצני צִיא מִיךְ אוֹיס פוּן דִיא הֶענְט פוּן אַשְׁלֶעכְטִין מֶענְטְשִׁין.
פוּן אַמֶענְטְשִׁין וָואס רוֹיבְּט זָאלְסְטוּ מִיךְ הִיטִין׃ (ג) אשר פוּן דִיא מֶענְטְשִׁין וָואס
טְרַאכְטִין שְׁלֶעכְטֶס אִין הַארְצִין אוּנ אַלֶע טָאג זַאמְלֶען זֵייא זִיךְ אַיין מִלְחָמוֹת צוּ הַאלְטִין
מִיט מִיר׃ (ד) שננו זֵייא הָאבִּין גִישַׁארְפְט זֵייעֶר צוּנְג צוּ רֵיידִין לָשׁוֹן הָרָע וִויא אַשְׁלַאנְג
צוּ בַּייסִין. אַגִיפְט פוּן אַשְׁלַאנְג אִיז שְׁטֶענְדִיג אוּנְטֶר זֵייעֶרֶע לֶעפְּצִין׃ (ה) שמרני הִיט מִיךְ
גָאט פוּן דִיא הֶענְט פוּן רָשָׁע. פוּן אַמֶענְטְשִׁין וָואס רוֹיבְּט זָאלְסְטוּ מִיךְ הִיטִין וָואס

זייא

אֲשֶׁר חָשְׁבוּ לִדְחוֹת פְּעָמָי: ו טָמְנוּ גֵאִים פַּח לִי
וַחֲבָלִים פָּרְשׂוּ רֶשֶׁת לְיַד מַעְגָּל מֹקְשִׁים שָׁתוּ לִי
סֶלָה: ז אָמַרְתִּי לַיְיָ אֵלִי אָתָּה הַאֲזִינָה יְיָ קוֹל
תַּחֲנוּנָי: ח יֱהֹוִה אֲדֹנָי עֹז יְשׁוּעָתִי סַכֹּתָה לְרֹאשִׁי
בְּיוֹם נָשֶׁק: ט אַל תִּתֵּן יְיָ מַאֲוַיֵּי רָשָׁע זְמָמוֹ אַל
תָּפֵק יָרוּמוּ סֶלָה: י רֹאשׁ מְסִבָּי עֲמַל שְׂפָתֵימוֹ
יְכַסֵּימוֹ: יא יִמּוֹטוּ עֲלֵיהֶם גֶּחָלִים בָּאֵשׁ יַפִּלֵם
בְּמַהֲמֹרוֹת בַּל יָקוּמוּ: יב אִישׁ לָשׁוֹן בַּל יִכּוֹן בָּאָרֶץ
אִישׁ חָמָס רָע יְצוּדֶנּוּ לְמַדְחֵפֹת: יג יָדַעְתִּי כִּי
יַעֲשֶׂה יְיָ דִּין עָנִי מִשְׁפַּט אֶבְיֹנִים: יד אַךְ צַדִּיקִים
יוֹדוּ לִשְׁמֶךָ יֵשְׁבוּ יְשָׁרִים אֶת פָּנֶיךָ:

דעם מזמור האט דוד געזאגט בעת ער איז אנטלאפן פון שאול אין לאנד פון פלשתים:

קמא א מִזְמוֹר לְדָוִד יְיָ קְרָאתִיךָ חוּשָׁה לִּי הַאֲזִינָה
קוֹלִי בְּקָרְאִי לָךְ: ב תִּכּוֹן תְּפִלָּתִי קְטֹרֶת

זייא האבן גיטראכט צו פר שטויסן מיינע פיס: (ו) טמנו דיא האפערדיגע האבן פאר
בארגן צו מיר אנגעץ אונ דיא שטריק פון דר נעץ האבן זיי פאר שפרייט אויף דעם
ארט וואו איך גייא. שטרויכלונג האבן זייא גיטאן צו מיר שטענדיג: (ז) אמרתי איך
טוא מתפלל זיין צו גאט אונ איך זאג דוא ביסט דאך מיין שטארקער גאט בעט איך
דיך פאר נעם דם קול פון מיין גיבעט: (ח) יי דו ביסט גאט מיין העדר מיין שטארקע
הילף. פון אייביג האסטו צו גידעקט מיין קאפ אין דעם טאג אז עס זיינען גיקומע
אויף מיר שונאים גיוואפינט מלחמה צו האלטן: (ט) אל בעט איך דיך גאט זאלסט
ניט געבן צום רשע זיין גילוסטיקייט וואס ער וויל זעהן אין מיר בייז. זיין מחשבה
זאלסטו ניט אויס ציהען דם ער זאל קיין מאל ניט קאנען אויס פירן אונ זייא זאלן
זיין הויך פון אים ער זאל זייא ניט קאנען אויס פירן: (י) ראש דר הויבט פון דיא וואס
רינגלען מיך ארום דם איז דואג האדומי דאס פאלשקייט פון זיינע לעפצן אונ פון
דיא וואס זיינען מיט אים זאל זייא צו דעקן: (יא) ימוטו פייערדיגע קוילין זאלין פאלן
אויף זייא. זייער פאלשקייט זאל זייא מאכן פאלן אין פייער אין גריבר זייא זאלן
ניט קאנן אויף שטיין: (יב) איש א מענטש וואס רעט לשון הרע זאל קיין קיום ניט האבן
אויף דר וועלט. דער מענטש וואס רויבט זאל דאס שלעכטס אים פאנגען ביז ער
וועט פר שטויסן ווערן: (יג) ידעתי איך וייס אז דער סוף וועט זיין אז גאט וועט מאכן
דעם משפט פון עני אונ פון אביון: (יד) אך אונ נאר דיא צדיקים וועלין לויבן דיין
נאמען אונ דיא רעכטפארטיגע וועלין זיצין פאר דיר צו לויבן דיך:
קמא (א) מזמור. גאט, אז איך וועל דיך רופן זאלסטו איילן צו הערן מיך, זאלסט
פאר

לְפָנֶיךָ מַשְׂאַת כַּפַּי מִנְחַת עָרֶב: ג שִׁיתָה יְיָ
שָׁמְרָה לְפִי נִצְּרָה עַל דַּל שְׂפָתָי: ד אַל תַּט לִבִּי
לְדָבָר רָע לְהִתְעוֹלֵל עֲלִלוֹת בְּרֶשַׁע אֶת אִישִׁים
פֹּעֲלֵי אָוֶן וּבַל אֶלְחַם בְּמַנְעַמֵּיהֶם: ה יֶהֶלְמֵנִי צַדִּיק
חֶסֶד וְיוֹכִיחֵנִי שֶׁמֶן רֹאשׁ אַל יָנִי רֹאשִׁי כִּי עוֹד
וּתְפִלָּתִי בְּרָעוֹתֵיהֶם: ו נִשְׁמְטוּ בִידֵי סֶלַע
שֹׁפְטֵיהֶם וְשָׁמְעוּ אֲמָרַי כִּי נָעֵמוּ: ז כְּמוֹ פֹלֵחַ וּבֹקֵעַ
בָּאָרֶץ נִפְזְרוּ עֲצָמֵינוּ לְפִי שְׁאוֹל: ח כִּי אֵלֶיךָ יֱהֹוִה
אֲדֹנָי עֵינָי בְּכָה חָסִיתִי אַל תְּעַר נַפְשִׁי: ט שָׁמְרֵנִי
מִידֵי פַח יָקְשׁוּ לִי וּמֹקְשׁוֹת פֹּעֲלֵי אָוֶן: י יִפְּלוּ
בְמַכְמֹרָיו רְשָׁעִים יַחַד אָנֹכִי עַד אֶעֱבוֹר:

דעם מִזְמוֹר הָאט דָוִד מִתְפַּלֵל גִיוֶועןָ אַז עֶר הָאט אָפּ גִישְׁנִיטֶן דָאס קְלֵייד פוּן שָׁאוּל הַמֶלֶךְ אִין הֵייל:

קמב א מַשְׂכִּיל לְדָוִד בִּהְיוֹתוֹ בַמְּעָרָה תְפִלָּה:

פַאר גֶעמֶען מַיין קוֹל אַז אִיךְ רוּף דִיךְ: (ב) תכון תפלתי מַיין תְּפִלָּה זָאל זַיין אָנְגִיבְּרֵייט
פַר דִיר וִויא קְטוֹרֶת. דִי אוֹיף הֵייבּוּנְג פוּן מַיינֶע הֶענְט צוּ דִיר זָאל זַיין אָנְגִינוּמֶען וִויא
דִיא אָבִינְט מִנְחָה וָואס מֶען הָאט מַקְרִיב גִיוֶועןָ: (ג) שיתה מַאךְ אַשְׁמִירָה צוּ מַיין מוֹיל
אַז זִיא זָאל נִיט רֵיידְן דָאס וָואס נִיט רֶעכְט אִיז. זָאלְסְט מִיךְ הִיטְן פוּן אוֹיף צוּ הֵייבְּן
מַיינֶע לֶעפְּצְן צוּ רֵיידְן שְׁלֶעכְטְס: (ד) אל דוּא זָאלְסְט נִיט נֵייגְן מַיין הַארְץ צוּ שְׁלֶעכְטְס
צוּ טָאן מַעֲשִׂים מִיט רִשְׁעוּת מִיט דִי מֶענְשִׁין וָואס טוּעֶן אוּמְרֶעכְט אוּנ אִיךְ זָאל נִיט
גִילוּסְטְן צוּ עֶסִין זֵייעֶרֶע זִיסֶע מַאֲכָלִים: (ה) יהלמני אָבֶּר אַז דֶר צַדִיק וֶועט מִיךְ אָפִּילוּ
שְׁלָאגְן כְּדֵי אִיךְ זָאל גֵיין אִין גוּטְן וֶועג וֶועט עֶס גִירֶעכְינְט וֶוערְן צוּ מִיר פַר אַחֶסֶד,
אוּנ וֶוען עֶר וֶועט מִיךְ שְׁטְרָאפְן וֶועט דוּרךְ זַיין שְׁטְרָאף נִיט אָפּ גִיטָאן וֶוערְן פוּן מַיין
קָאפּ דֶער אֵייל וָואס אִיךְ בִּין גִיזַאלְבְּט גִיוָוארְן פַר אַמֶלֶךְ דֶען כָּל זְמַן אִיךְ לֶעבּ טוּא
אִיךְ מִתְפַּלֵל זַיין אַז גָאט זָאל מִיךְ מַצִיל זַיין פוּן זֵייעֶרֶע שְׁלֶעכְטֶע מַעֲשִׂים: (ו) נשמטו
זֵיי זַייְנֶען אַוֶועק גִירוּקְט פוּן גוּטְן וֶועג דוּרךְ דֶעם פֶעלְזִין דָאס אִיז דֶר יֵצֶר הָרָע זֵייעֶרֶע
דַיָנִים. אוּנ וֶוען אוֹיךְ זֵייא הָאבְּן גִיהֶערְט מַיינֶע זִיסֶע שְׁטְרָאף הָאבְּן זֵייא פָארְט קֵיין
תְּשׁוּבָה גִיטָאן: (ז) כמו וִויא אֵיינֶר וָואס אַקֶערְט אוּנ גְרָאבְּט וֶוערְן דָאךְ דִיא שְׁטִיקֶער
עֶרְד צוּ שְׁפְּרֵייט אַזוֹ זַיינֶען אוּנְזֶערֶע בֵּיינֶר פַאר שְׁפְּרֵייט גִיוָוארְן צוּ נִידֶערְן אִין גְרוּבּ:
(ח) כי וַוייל אִיךְ טוּא קוּקִין צוּ דִיר מִיט מַיינֶע אוֹיגִין אוּנ אִין דִיר טוּא אִיךְ מִיךְ
בַּאשִׁיצְן, דְרוּם בֶּעט אִיךְ דִיךְ אַז דוּא זָאלְסְט מַיין נְשָׁמָה נִיט אוֹיס גִיסְן פוּן דֶעם גוּף:
(ט) שמרני הִיט מִיךְ פוּן דִיא הֶענְט וָואס הָאבְּן אוֹיף מִיר אָנְגִיבְּרֵייט שְׁטְרוֹיכְלוּנְג אוּנ
פוּן דִיא שְׁטְרוֹיכְלוּנְג פוּן דִיא וָואס וֶוערְקְן אוּמְרֶעכְט: (י) יפלו דִי רְשָׁעִים זָאלְן אַרַיין
פַאלְין אִיטְלִיכֶער אִין זַיין נֶעץ וָואס עֶר הָאט פַאר בָּארְגִין אֵיידֶר אִיךְ וֶועל אִיבֶּער
פָארִין אוֹיף דֶעם אָרְט וואוּ דֶער נֶעץ אִיז:

ב קולי אל יי אזעק קולי אל יי אתחנן: ג אשפך
לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד: ד בהתעטף עלי
רוחי ואתה ידעת נתיבתי בארח זו אהלך טמנו
פח לי: ה הביט ימין וראה ואין לי מכיר אבד
מנוס ממני אין דורש לנפשי: ו זעקתי אליך יי
אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ החיים:
ז הקשיבה אל רנתי כי דלותי מאד הצילני מרדפי
כי אמצו ממני: ח הוציאה ממסגר נפשי להודות
את שמך בי יכתרו צדיקים כי תגמל עלי:

דעם מזמור האט דוד גיזאגט בעת ער איז אנטלאפן פון אבשלום:

קמג א מזמור לדוד יי שמע תפלתי האזינה אל
תחנוני באמנתך ענני בצדקתך: ב ואל
תבוא במשפט את עבדך כי לא יצדק לפניך
כל חי: ג כי רדף אויב נפשי דכא לארץ חיתי

קמב (א) משכיל. אז דוד המלך איז גיוועזן אין דער הייל אז ער האט אפ גישניטן דאס עק קלייד פון שאול המלך האט ער דיא תפלה מתפלל גיוועזן: (ב) קולי מיט מיין קול טוא איך שרייען צו גאט. מיט מיין קול טוא איך בעטין צו גאט: (ג) אשפוך פאר גאט טוא איך פאר גיסן מיינע רייד. מיינע צרות טוא איך פאר איהם זאגן: (ד) בהתעטף אז מיין גימיט איז ארום גיוויקילט אין מיר מחמת צרות. אונ דוא ווייסט דאך וואויל מיין שטעג וואס איך גייא ניט צו טאן קיינעם שלעכטס האבין זייא פארט אויף דעם וועג פאר בארגן צו מיר אנעץ: (ה) הביט אז איך קוק אויף דער רעכטע זייט האב איך ניט קיין בקאנטין מענטשין. איך האב ניט צו קיינעם צו לויפן אויף הילף. קיינער פארשט ניט מיין לייב: (ו) זעקתי איך האב צו דיר גאט גישריען. איך האב גיזאגט אז דוא ביסט מיין באשיצער. מיין חלק וועט זיין פון דיא וואס לעבן אויף דער וועלט אונ וועל ניט שטארבן דורך שאול: (ז) הקשיבה איך בעט דיך אז דוא זאלסט פאר נעמען צו מיין גיזאנג ווארום איך בין זייער ארעם. זאיי מיך מציל פון מיינע נאך יאגער ווארום זייא זיינען שטארקר פון מיר: (ח) הוציאה ציא אויס מיין לייב פון דעם ארט וואו איך בין פאר שלאסן ווענן מיינע שונאים כדי אז איך זאל לויבין דיין נאמען. אז דוא וועסט מיט מיר גומל חסד זיין וועלין דיא צדיקים מיך האלטין פאר אצירונג אויף זייער [illegible]:

קמג (א) מזמור. הער צו גאט מיין תפלה. פאר נעם מיינע גיבעט. דו זאלסט מקים זיין דיין הבטחה אונ מיר ענטפערין מיט דיין גירעכטיקייט: (ב) ואל אונ דוא זאלסט ניט קומען משפטן דיין קנעכט נאך זיינע מעשים נאך ווארום עס איז ניט דא קיינער

הוֹשִׁיבַנִי בְמַחֲשַׁכִּים כְּמֵתֵי עוֹלָם: ד וַתִּתְעַטֵּף עָלַי
רוּחִי בְּתוֹכִי יִשְׁתּוֹמֵם לִבִּי: ה זָכַרְתִּי יָמִים מִקֶּדֶם
הָגִיתִי בְכָל פָּעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ אֲשׂוֹחֵחַ:
ו פֵּרַשְׂתִּי יָדַי אֵלֶיךָ נַפְשִׁי כְּאֶרֶץ עֲיֵפָה לְךָ סֶלָה:
ז מַהֵר עֲנֵנִי יְיָ כָּלְתָה רוּחִי אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי
וְנִמְשַׁלְתִּי עִם יֹרְדֵי בוֹר: ח הַשְׁמִיעֵנִי בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ
כִּי בְךָ בָטָחְתִּי הוֹדִיעֵנִי דֶּרֶךְ זוּ אֵלֵךְ כִּי אֵלֶיךָ
נָשָׂאתִי נַפְשִׁי: ט הַצִּילֵנִי מֵאֹיְבַי יְיָ אֵלֶיךָ כִסִּתִי:
י לַמְּדֵנִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ כִּי אַתָּה אֱלוֹהָי רוּחֲךָ
טוֹבָה תַּנְחֵנִי בְּאֶרֶץ מִישׁוֹר: יא לְמַעַן שִׁמְךָ יְיָ תְּחַיֵּנִי
בְּצִדְקָתְךָ תוֹצִיא מִצָּרָה נַפְשִׁי: יב וּבְחַסְדְּךָ תַּצְמִית
אֹיְבָי וְהַאֲבַדְתָּ כָּל צֹרְרֵי נַפְשִׁי כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ:

קיינער אויף דער וועלט ער זאל פאר דיר גירעכט זיין: (ג) כי דען דער פיינט האט
נאך גיאגט מיין לייב אונ האט צו שטויסין מיין לעבין צו דער ערד. ער האט מיך
גימאכט זיצן אין דער פינסטערניש וויא דיא מתים פון דער וועלט: (ד) ותתעטף מיין
נשמה טוט זיך אין מיר ארום וויקלען אונ אין מיר טוט זיך מיין הארץ פר וואונדרין:
(ה) זכרתי אז איך טוא מיך דער מאנען אן דעם גוטס וואס איך האב גיהאט אין דיא
ערשטע טעג. אז איך טוא טראכטן אין אלע דיינע ווערק וואס דוא האסט גיטאן.
אז איך טוא ריידן פון דיא ווערק פון דיינע הענט: (ו) פרשתי טוא איך פאר שפרייטין
צו דיר מיינע הענד אונ טוא מתפלל זיין. מיין לייב טוט גילוסטין דוא זאלסט מיט
אונז טאן נסים וויא אדארשטיג לאנד טוט גילוסטן צו וואסר: (ז) מהר איך בעט דיך
גאט אז דוא זאלסט מיר אין דער גיך ענטפערן ווארום מיין גימיט איז פאר לענט
גיווארן. דוא זאלסט ניט פאר בארגן דיין פנים פון מיר ווארום אז דוא ועסט פאר
בארגן דיין פנים וועל איך גיגליכין ווערן צו דיא וואס נידערן אין גרוב: (ח) השמיעני
מאך מיך אין דער פריא הערן דיין חסד ווייל איך האב אבטחון אין דיר. מאך מיך
וויסין דעם וועג וואס איך זאל דארטין גיין אז איך זאל ניצול ווערין פון דעם שונא
ווארום צו דיר האב איך אויף גיהייבין מיין לייב אבטחון צו האבין אויף דיר:
(ט) הצילני זאיי מיך גאט מציל פון מיינע פיינד. מיין אומגליק וואס מיך טרעפט דעק
איך צו אונ בין ניט מגלה פר קיינעם נאר פר דיר גאט: (י) למדני לערין מיך איך זאל
טאן וויא דיין רצון איז ווארום דוא ביסט מיין גאט. דיין גוטער רצון זאל מיך פירין
אין גלייכן וועג: (יא) למען פון וועגן אז דיין נאמן זאל בארימט ווערן זאלסטו מיך לאזן
לעבן. מיט דיין גירעכטיקייט זאלסטו אויס ציהען מיין לייב פון צרות: (יב) ובחסדך אונ
מיט דיינע חסדים זאלסטו פאר שניידן מיינע פיינד אונ זאלסט מאכן פאר לירן אלע
באליידיגער פון מיין לייב ווארום איך בין דיין קנעכט:

לדויד

אין דעם מזמור האט דוד המלך געלויבט השי"ת וואס ער האט אים געהאלפן אין זיינע מלחמות:

קמד א לדוד ברוך יי צורי המלמד ידי לקרב
אצבעותי למלחמה: ב חסדי ומצודתי
משגבי ומפלטי לי מגני ובו חסיתי הרודד עמי
תחתי: ג יי מה אדם ותדעהו בן אנוש ותחשבהו:
ד אדם להבל דמה ימיו כצל עובר: ה יי הט
שמיך ותרד גע בהרים ויעשנו: ו ברוק ברק
ותפיצם שלח חציך ותהמם: ז שלח ידיך ממרום
פצני והצילני ממים רבים מיד בני נכר: ח אשר
פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר: ט אלהים שיר
חדש אשירה לך בנבל עשור אזמרה לך:
י הנותן תשועה למלכים הפוצה את דוד עבדו
מחרב רעה: יא פצני והצילני מיד בני נכר אשר
פיהם דבר שוא וימינם ימין שקר: יב אשר בנינו

קמד (א) לדוד. דוד המלך זאגט געלויבט איז מיין שטארקר גאט וואס ער מאכט לערנען מיינע הענד מלחמה צו האלטן. מיינע פינגער לערינט ער האלטן מלחמה: (ב) חסדי גאט טוט מיט מיר חסד אונ איז מיין פעסטונג אונ מיין שטארקער אונ מאכט מיך אנטרינן פון צרות, ער איז מיין בשיצער אונ איך טוא מיך אין אים בשיצן. ער מאכט פר שפרייטן מיין פאלק אונטר מיר אז זייא זאלן זיין אונטר טעניג צו מיר: (ג) יי גאט, וואס איז דען גאר חשוב אמענטש דאס דוא האסט אים ליב אונ וואס איז אמענטש חשוב דאס דוא מאכסט אים חשוב אויף דער וועלט: (ד) אדם אמענטש איז גיגליכן צו נישט. זיינע טעג גייען גיך אוועק וויא אשאטן גייט אוועק: (ה) יי גאט איך בעט דיך נייג דיינע הימלן אונ גידר אראפ. ריר אן דיא בערג דאס מיינט מען דיא שונאים זייא זאלן ברענען אונ רייכערן: (ו) ברוק זאלסט טאן בליצן אויף זייא אונ זאלסט זייא פאר שפרייטן. שיק דיינע פיילין אונ פאר טומיל זייא: (ז) שלח שיק דיינע הענד פון הימיל אונ רעטע מיך אונ זאיי מיך מציל פון פיל וואסר פון דיא הענד פון פרעמדע לייט: (ח) אשר וואס זייער מויל האט גטאן ריידן פאלשקייט אונ זייער רעכטע האנד האט גיטאן אומרעכט: (ט) אלהים אונ דאן וועל איך זינגען אנייע גיזאנג צו דיר גאט אונ אויף אפידל פון צעהן סטרונעס וועל איך שפילן צו דיר: (י) הנותן גאט וואס גיט אהילף צו דיא מלכים. ער האט מציל גיוועזן זיין קנעכט דוד פון דער בייזער שווערד פון שאול: (יא) פצני ציא מיך אויס זאיי מיך מציל פון דיא הענד פון די פרעמדע וואס זייער מויל האט גירעט פאלשקייט אונ זייער רעכטע האנד האט גיטאן אומרעכט: (יב) אשר איך בין ראוי דער צו אז דוא זאלסט מיך מציל

זיין

כִּנְטִעִים מְגֻדָּלִים בִּנְעוּרֵיהֶם בְּנוֹתֵינוּ כְזָוִיֹּת
מְחֻטָּבוֹת תַּבְנִית הֵיכָל׃ יג מְזָוֵינוּ מְלֵאִים מְפִיקִים
מִזַּן אֶל זַן צֹאנֵנוּ מַאֲלִיפוֹת מְרֻבָּבוֹת בְּחוּצוֹתֵינוּ׃
יד אַלּוּפֵינוּ מְסֻבָּלִים אֵין פֶּרֶץ וְאֵין יוֹצֵאת וְאֵין
צְוָחָה בִּרְחֹבֹתֵינוּ׃ טו אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי
הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו׃

דער מזמור פאנגט אן מיט תהלה אונ ענדיגט מיט תהלת · ווייל אין אים געפינט זיך גרויסע שבחים וואס יעדער מענש דארף לויבן השם יתברך׃

יום ל קמה א תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ
וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ ב בְּכָל יוֹם
אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃ ג גָּדוֹל יְיָ
וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר׃ ד דּוֹר לְדוֹר
יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ׃ ה הֲדַר כְּבוֹד
הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאוֹתֶיךָ אָשִׂיחָה׃ ו וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ

זיין ווייל אונזערע קינדער זיינן שיין אונ ריין פון עבירות אזו וויא דיא צווייגן פון דיא בוימער וואס זיינען שיין אונ זיינען אזו ערצויגן גיווארן פון דער יוגינט אן זייא זאלן קיין עבירות ניט טאן. אונזערע טעכטער זיינן גיגליכן צו אווינקיל פון אמויער וואס ער ווערט גימאכט פון גישניטענע שטיינער אויף דעם גישטאלט פון די שטיינער וואס מען בויט פון זייא אפאלאץ׃ (יג) מזוינו דרום זיינען מיר ראוי דיא ווינקלען פון אונזערע חדרים זאלן זיין פול מיט תבואה עס זאל גינוג זיין אונז צוא עסין פון דער צייט אז מען זאמילט איין דיא תבואה פון פעלד אין דעם יאר ביז מען זאמילט איין דיא תבואה אין דעם אנדערן יאר. אונזערע שאף וועלן זיין פיל אין אונזערע גאסין טויזינט אונ צעהן טויזינט׃ (יד) אלופינו אונזערע אקסן וועלן זיין גילאדן מיט פעטקייט. עס ווערט ניט קומען קיין בראך אין אונז אונ אין אונזערע בהמות אונ עס ווערט ניט ארויס קיין נפש פון אונז אונ עס ווערט ניט גיהערט ווערין אין אונזערע גאסין קיין גישרייא׃ (טו) אשרי וואויל דעם פאלק וואס האט אזו פיל גוטס. וואויל דעם פאלק וואס גאט איז זיין גאט׃

קמה (א) תהלה. דוד המלך האט גאט גילויבט. איך וועל דיך דער הייבן מיין גאט דער קעניג אונ וועל לויבן דיין נאמען אויף אייביג׃ (ב) בכל אלע טאג וועל איך דיך לויבן אונ וועל ריימען דיין נאמען אויף אייביג׃ (ג) גדול גאט איז גרויס אונ זייער גילויבט אונ צו זיין גרויסקייט איז ניט דא קיין פארשונג׃ (ד) דור איין דור וועט לויבן דיינע מעשים צום אנדערן דור אונ דיינע גבורות וועלן זייא זאגן׃ (ה) הדר די פראכט פון דיין שיינעם כבוד אונ דיא רייד פון דיינע וואונדר וועל איך דר ציילן׃ (ו) ועזוז אונ דיין שטארקע פארכטיגע ווערק וועלן זייא זאגן אונ דיין גרויסקייט וועל
איך

יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה׃ ז זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ
וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ׃ ח חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל
חָסֶד׃ ט טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו׃ י יוֹדוּךָ
יְיָ כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכָה׃ יא כְּבוֹד
מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וּגְבוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ׃ יב לְהוֹדִיעַ לִבְנֵי
הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ׃ יג מַלְכוּתְךָ
מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ בְּכָל דּוֹר וָדֹר׃
יד סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים׃
טו עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם
בְּעִתּוֹ׃ טז פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן׃
יז צַדִּיק יְיָ בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו׃ יח קָרוֹב
יְיָ לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶאֱמֶת׃ יט רְצוֹן
יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם׃ כ שׁוֹמֵר
יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד׃
כא תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ
לְעוֹלָם וָעֶד׃

אִיךְ דֶער צֵיילְן: (ז) זכר זַייא טוּעֶן רֵיידְן אוּנ דֶר מָאנֶן דַיין פִיל גוּטְס אוּנ זַייא זִינְגֶען דַיין גִירֶעכְטִיקַייט: (ח) חנון גָאט אִיז אַדֶערְבַּארֶעמִיגֶער אוּנ דֶר לֵיינְגֶערְט זַיין צָארְן אוּנ טוּט גְרוֹיסֶע חֲסָדִים: (ט) טוב גָאט אִיז גוּט צוּ אַלֶע אוּנ אוֹיף אַלֶע זַיינֶע הֶערְק אִיז זַיין רַחֲמָנוּת: (י) יודוך פוּן אַלֶע דַיינֶע וֶוערְק קוּמְט אָן צוּ דִיר אַלוֹיבּ אוּנ דַיינֶע חֲסִידִים לוֹיבְּן דִיךְ: (יא) כבוד דֶעם כָּבוֹד פוּן דַיין מְלוּכָה טוּעֶן זַייא זָאגִין אוּנ דַיינֶע גְבוּרוֹת טוּעֶן זַייא רֵיידְן: (יב) להודיע אוּנ זַייעֶר טַעַם אִיז בַּקַאנְט צוּ מַאכְן גָאטְס גְבוּרוֹת צוּ דִיא מֶענְטְשְׁן אוּנ דֶעם שֵׁיינֶעם כָּבוֹד פוּן זַיין מְלוּכָה: (יג) מלכותך דַיין מְלוּכָה אִיז אוֹיף אַלֶע עוֹלָמוֹת אוּנ דַיין גִיוָועלְטִיקַייט אִיז אוֹיף אַלֶע דוֹרוֹת: (יד) סומך גָאט לֶערְנְט אוּנְטֶער צוּ אַלֶע וָואס פַאלְן אוּנ אַלֶע וָואס זַיינֶען אַיין גִיבּוֹיגְן בִּיז דֶער עֶרְד מַאכְט זַייא גָאט אוֹיף שְׁטֶעלְן: (טו) עיני דִיא אוֹיגְן פוּן אַלֶע בַּשֶׁעפֶענִישׁ טוּעֶן צוּ דִיר הָאפְן אוּנ דוּא גִיבְּסְט זַייא זַייעֶר עֶסִין יֶעדֶערִין אִין זַיין צַייט: (טז) פותח דוּא עֶפִינְסְט דַיין הַאנְט אוּנ דוּא מַאכְסְט אָן זֶעטִין אִיטְלִיכִין לֶעבֶּעדִיגְן נָאךְ זַיין רָצוֹן: (יז) צדיק גָאט אִיז גִירֶעכְט אִין אַלֶע זַיינֶע וֶועגְן אוּנ אִיז אַחָסִיד אִין אַלֶע זַיינֶע וֶוערְק: (יח) קרוב גָאט אִיז נָאהֶענְט צוּ אַלֶע וָואס רוּפְן אִים. צוּ אַלֶע וָואס רוּפְן אִים מִיט אֶמֶת מִיט דֶעם גַאנְצְן הַארְצְן: (יט) רצון דֶעם רָצוֹן פוּן זַיינֶע פָארְכְטִיגֶע טוּט גָאט אוּנ זַייעֶר גִישְׁרַייא הֶערְט

עֶר

דער מזמור ערוועקט צו תשובה און מעשים טובים און האבן בטחון אויף השי"ת און נים אויף איין מענטשן:

קמו א הַלְלוּיָהּ הַלְלִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ: ב אֲהַלְלָה יְיָ בְּחַיָּי
אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי: ג אַל תִּבְטְחוּ
בִנְדִיבִים בְּבֶן אָדָם שֶׁאֵין לוֹ תְשׁוּעָה: ד תֵּצֵא
רוּחוֹ יָשֻׁב לְאַדְמָתוֹ בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עֶשְׁתֹּנֹתָיו:
ה אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ עַל יְיָ אֱלֹהָיו:
ו עֹשֶׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם
הַשֹּׁמֵר אֱמֶת לְעוֹלָם: ז עֹשֶׂה מִשְׁפָּט לָעֲשׁוּקִים
נֹתֵן לֶחֶם לָרְעֵבִים יְיָ מַתִּיר אֲסוּרִים: ח יְיָ פֹּקֵחַ
עִוְרִים יְיָ זֹקֵף כְּפוּפִים יְיָ אֹהֵב צַדִּיקִים: ט יְיָ שֹׁמֵר
אֶת גֵּרִים יָתוֹם וְאַלְמָנָה יְעוֹדֵד וְדֶרֶךְ רְשָׁעִים יְעַוֵּת:
י יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ:

אין דעם מזמור איז איין לויב צוא השי"ת אויף קבוץ גליות און בנין ירושלים לעתיד לבוא:

קמז א הַלְלוּיָהּ כִּי טוֹב זַמְּרָה אֱלֹהֵינוּ כִּי נָעִים נָאוָה

ער צו און העלפט זייא: (כ) שומר גאט היט אלע זיינע ליב האבער אבער אלע רשעים פאר טיליגט ער: (כא) תהלת מיין מויל טוט ריידין גאטס לויב און אלע מענטשן טוען אויך לויבן זיין היילינגן נאמען אייביג:

קמו (א) הללויה. איר אלע לויבט גאט און דוא מיין נשמה לויב אויך גאט: (ב) אהללה וויא לאנג איך וועל לעבן וועל איך גאט לויבן מיט מיין מויל און וויא לאנג איך וועל זיין אויף דער וועלט וועל איך גאט לויבן מיט כלי זמר: (ג) אל איר זאלט קיין בטחון ניט האבן אויף דיא נדיבים און אויף אמענטשן וואס ער האט ניט אין דיא הענד צו העלפן: (ד) תצא אז עס גייט ארויס זיין לעבעדיגער אטום קערט ער זיך אום צו זיין ערד וואס ער איז גינומן גיווארן פון איר און אין דעם דאזיגן טאג ווערן פאר לארן אלע זיינע מחשבות: (ה) אשרי וואויל דעם מענטשן וואס גאט פון יעקב אבינו איז אין זיין הילף און זיין האפונג איז אויף זיין גאט: (ו) עשה וואס האט בשאפן הימל און ערד דעם ים און אלץ וואס איז אין דעם ים און אויף דעם הימל און אויף דער ערד. ער היט זיין וואר האפטיגע הבטחה אויף אייביג: (ז) עשה ער טוט אמשפט צו די וואס זיינן גירויבט גיווארן. ער גיט ברויט צו די הונגעריגע. גאט בינדעט אויף די וואס זיינן גיבונדן אין תפיסה: (ח) יי גאט מאכט זעהענדיג דיא בלינדע. גאט שטעלט אויף די וואס זיינן איין גיבויגן. גאט האט ליב די צדיקים: (ט) יי גאט היט דיא פרעמדלינגע, דעם יתום מיט דער אלמנה טוט גאט שטארקן און דעם וועג פון דיא רשעים פאר קרימט ער: (י) ימלוך דיין גאט וואס רועט אין ציון וועט קיניגין אויף אייביג. איר אלע לויבט גאט:

קמז (א) הללויה. לויבט צו גאט ווארום ער איז גוט. לויבט צו אונזר גאט ווייל ער איז

תְּהִלָּה: ב בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַםִ יְיָ נִדְחֵי יִשְׂרָאֵל יְכַנֵּס:
ג הָרוֹפֵא לִשְׁבוּרֵי לֵב וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְּבוֹתָם: ד מוֹנֶה
מִסְפָּר לַכּוֹכָבִים לְכֻלָּם שֵׁמוֹת יִקְרָא: ה גָּדוֹל
אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כֹּחַ לִתְבוּנָתוֹ אֵין מִסְפָּר: ו מְעוֹדֵד
עֲנָוִים יְיָ מַשְׁפִּיל רְשָׁעִים עֲדֵי אָרֶץ: ז עֱנוּ לַיְיָ
בְּתוֹדָה זַמְּרוּ לֵאלֹהֵינוּ בְכִנּוֹר: ח הַמְכַסֶּה שָׁמַיִם
בְּעָבִים הַמֵּכִין לָאָרֶץ מָטָר הַמַּצְמִיחַ הָרִים חָצִיר:
ט נוֹתֵן לִבְהֵמָה לַחְמָהּ לִבְנֵי עֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָאוּ:
י לֹא בִגְבוּרַת הַסּוּס יֶחְפָּץ לֹא בְשׁוֹקֵי הָאִישׁ
יִרְצֶה: יא רוֹצֶה יְיָ אֶת יְרֵאָיו אֶת הַמְיַחֲלִים לְחַסְדּוֹ:
יב שַׁבְּחִי יְרוּשָׁלַםִ אֶת יְיָ הַלְלִי אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן: יג כִּי
חִזַּק בְּרִיחֵי שְׁעָרָיִךְ בֵּרַךְ בָּנַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ: יד הַשָּׂם
גְּבוּלֵךְ שָׁלוֹם חֵלֶב חִטִּים יַשְׂבִּיעֵךְ: טו הַשֹּׁלֵחַ
אִמְרָתוֹ אָרֶץ עַד מְהֵרָה יָרוּץ דְּבָרוֹ: טז הַנֹּתֵן שֶׁלֶג

איז זיס. צו אים איז שיין אלויב: (ב) בונה ירושלים לעתיד לבא וועט גאט בויען דיא שטאט ירושלים. דיא יודין וואס זיינן פר שטויסן ביז עק וועלט וועט ער זיא אין זאמלן קיין ירושלים: (ג) הרופא צו דיא וואס האבן איין צו בראכן הארץ היילט זיא גאט. אונ היילט אזו וויא מיט אפלאסטער זייערע שמערצן: (ד) מונה ער ציילט מיט אצאל דיא שטערין אונ צו אלע רופט ער מיט אנאמען וואס פאסט צו איטליכן: (ה) גדול אונזר האר גאט איז גיאכפערט אונ האט גרויס כח אונ צו זיינע פר שטענדיגע זאכן איז ניט דא קיין צאל מחמת פילקייט: (ו) מעודד גאט שטארקט דיא דעמוטיגע אבר דיא רשעים מאכט ער נידעריג ביז דר ערד: (ז) ענו הייבט אויף אייער קול מיט לויב צו גאט אונ לויבט צו אונזר גאט מיט אפידל: (ח) המכסה ער בדעקט דיא הימל מיט וואלקן אונ בגרייט אן צו דער ערד רעגן אונ מאכט שפראצין אויף דיא בערג גראז: (ט) נותן דם גראז גיט ער עסין צו דיא בהמות, אונ צו דיא יונגע ראבן וואס רופין אונ שרייען פון הונגער גיט ער עסין: (י) לא גאט באגערט ניט אין דעם וואס האט אבטחון אויף דיא גבורה פון פערד. ער באגערט ניט אין דעם וואס האט אבטחון אין זיינע שטארקע פיס: (יא) רוצה גאט באגערט נאר אין זיינע פארכטיגע דיא וואס האפן צו זיין גינאד: (יב) שבחי איר זיצער פון ירושלים לויבט גאט אונ איר פון ציון לויבט אייער גאט: (יג) כי ווארום ער האט גישטארקט דיא ריגלן פון דיינע טויערן אונ האט דיך גיבענטשט אז דוא זאלסט האבן פיל קינדר: (יד) השם אונ אין דיין גרענעץ האט ער גיגעבין שלום. מיט דעם בעסטין ווייץ האט ער דיך גימאכט

זאט

כצמר כפור כאפר יפזר: יז משליך קרחו כפתים
לפני קרתו מי יעמד: יח ישלח דברו וימסם ישב
רוחו יזלו מים: יט מגיד דבריו ליעקב חקיו
ומשפטיו לישראל: כ לא עשה כן לכל גוי
ומשפטים בל ידעום הללויה:

אין דעם מזמור איז גרויסע שבחים וואס עס דארפין לויבין השי"ת אלע בראים פון גרוים ביז קליין:

קמח א הללויה הללו את יי מן השמים הללוהו
במרומים: ב הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל
צבאיו: ג הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי
אור: ד הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל
השמים: ה יהללו את שם יי כי הוא צוה ונבראו:
ו ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור: ז הללו
את יי מן הארץ תנינים וכל תהמות: ח אש וברד

זאט: (טו) השולח דעם רעגין וואס קומט דורך גאטס זאג שיקט ער אויף דר ערד אונ דער רעגין לייפט אין דער גיך צו טאן גאטס ווארט: (טז) הנותן ער גיט שנייא אויף דער וועלט ווייס וויא וואל. רייף טוט ער פאר שפרייטן אויף דר ערד וויא אש: (יז) משליך ער ווארפט זיין פראסט אונ פון וואסער ווערט אייז וויא שטיקער גלאז. ווער קאן באשטיין פאר זיין קעלט: (יח) ישלח ער שיקט זיין רעגין אדר זיין היץ מאכט ער צו גיין דעם שנייא מיט דעם אייז. ער מאכט וויעען זיין ווינט טוט פון דעם אייז רינען וואסער: (יט) מגיד ער האט גיזאגט זיין תורה צו דיא יודין די קינדר פון יעקב. זיינע גיזעץ אונ זיינע משפטים צו דיא ישראל: (כ) לא אזו האט ער בייא דעם בארג סיני ניט גיטאן צו קיין שום פאלק אונ קיין משפטים האט ער זייא ניט גימאכט וויסין, דרום לויבט גאט:

קמח (א) הללויה. לויבט גאט פון דעם הימל. לויבט אים אין דיא הויכע הימלען: (ב) הללוהו לויבט אים אלע זיינע מלאכים. לויבט אים איר גלגלים מיט דיא מזלות: (ג) הללוהו דיא זון מיט דער לבנה גיהערט איר צו לויבן גאט אונ איר שטערן וואס איר לייכט אויף דער וועלט לויבט צו גאט: (ד) הללוהו לויבט אים איר אויבערשטע הימלען אונ דאס וואסער וואס הייגט אין לופט איבער דעם הימל: (ה) יהללו זייא אלע זאלן לויבן גאטס נאמען ווארום ער האט גיבאטן אז זייא זאלן בשאפן ווערן זיינן זייא בשאפן גיווארן: (ו) ויעמידם אונ ער האט זייא גישטעלט אז זייא זאלן אקיום האבן אויף אייביג אונ האט גיגעבן אגיזעץ ווען איטליכער זאל זיין דינסט טאן אונ זאל ניט איבער פארן דעם גיזעץ: (ז) הללו אונ פון דער ערד זאל מען אויך לויבן גאט. וואלפישן אונ אלע וואס רוען אין דיא אפ גרונטן: (ח) אש פייער אונ האגיל שנייא אונ דער דונסט וואס גייט פון דער ערד אונ דער שטורעם ווינט וואס טוט אזו וויא גאט

שֶׁלֶג וְקִיטוֹר רוּחַ סְעָרָה עֹשָׂה דְבָרוֹ׃ ט הֶהָרִים
וְכָל גְּבָעוֹת עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים׃ י הַחַיָּה וְכָל
בְּהֵמָה רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף׃ יא מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל
לְאֻמִּים שָׂרִים וְכָל שֹׁפְטֵי אָרֶץ׃ יב בַּחוּרִים וְגַם
בְּתוּלוֹת זְקֵנִים עִם נְעָרִים׃ יג יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ כִּי
נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃ יד וַיָּרֶם
קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל
עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ׃

דער מִזְמוֹר גייט אויף יְמוֹת הַמָּשִׁיחַ׃

קמט א הַלְלוּיָהּ שִׁירוּ לַייָ שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל
חֲסִידִים׃ ב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן
יָגִילוּ בְמַלְכָּם׃ ג יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר
יְזַמְּרוּ לוֹ׃ ד כִּי רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה׃
ה יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם׃
ו רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם׃

גאט הייסט אים טאן: (ט) ההרים דיא הויכע בערג מיט דיא נידעריגע בערג. דיא בוימער וואס וואקסט פרות אויף זייא אונ אלע טעגען בוימר: (י) החיה גרויסע חיות מיט אלע בהמות. קליינע חיות אונ אלע עופות וואס האבן פליגלעך: (יא) מלכי דיא מלכים פון דער וועלט אונ אלע פעלקר. דיא הארן אונ אלע ריכטר פון דר וועלט: (יב) בחורים די בחורים אויך די בתולות. די אלטע מיט דיא יונגע: (יג) יהללו זאלט איר אלע לויבן גאטס נאמען ווארום זיין נאמן אליין איז שטארק. זיין שיינקייט ווערט גיזעהן אויף דער ערד אונ אויף דעם הימל: (יד) וירם אונ ער האט ערהייבן איין הערשאפט צו זיין פאלק. אלויב צו אלע זיינע חסידים. צו דיא קינדער ישראל זיין נאהענט פאלק. לויבט גאט:

קמט (א) הללויה. זינגט צו גאט אנייע גיזאנג. זיין לויב זאל דער ציילט ווערן אין דאס איין זאמלונג פון דיא חסידים: (ב) ישמח דיא יודין זאלן זיך פרייען מיט זייער בשעפר אונ דיא קינדער פון ציון זאלן זיך פרייען מיט זייער קעניג: (ג) יהללו זייא זאלין לויבן זיין נאמען מיט טאנצין. מיט אפויק אונ מיט אפידיל זאלין זייא אים לויבן: (ד) כי דען גאט האט באוויליגט אין זיין פאלק אונ טוט באשיינען דיא דעמוטיגע מיט הילף: (ה) יעלזו דיא חסידים וועלין זיך פרייען מיט דעם כבוד וואס זייא האבן אונ זייא וועלין זינגען אז זייא וועלין זיין אין לאנד בארועט: (ו) רוממות מיט זייער האלז וועלין זייא דער ציילין גאטס גרויסקייט אונ דורך דעם וועלין זייא

ז לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים: ח לֶאְסֹר
מַלְכֵיהֶם בְּזִקִּים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל:
ט לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל
חֲסִידָיו הַלְלוּיָהּ:

אין דעם מזמור איז פר האנדין דרייצעהן מאל הלול אנטקעגין די דרייצעהן מדות וואס השירת פירים סים זיי די נאנצע וועלט:

קנ א הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ
עֻזּוֹ: ב הַלְלוּהוּ בִגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ:
ג הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר:
ד הַלְלוּהוּ בְתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב:
ה הַלְלוּהוּ בְצִלְצְלֵי שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי
תְרוּעָה: ו כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ:

סכום הפסוקים של תהלים אלפים וחמש מאות ושבעה ועשרים א״א כזך
סימן. וחציו ויפתוהו בפיהם וסדריו י״ט ומזמוריו קן

תפלה להתפלל על החולים

מזמורים שאומרים על בית עלמין: מזמור כה. לד. קיא. קיב. קיט. עד קלה. מזמור קמה עד סוף תהלים.
ואח״כ התפלה ה׳ ה׳ וכו׳. ובעת הלכה מבית עלמין יאמרו רננו צדיקים ואנא בכח ויושב בסתר. וכשמתפללים בבהכ״נ
אומרים ל״ו מזמורים אלו. כ. ו. ט. יג. טז. יז. יח. כב. כג. כה. ל. לא. לב. לג. לז. לח. לט. מא. מט.
נה. נו. סט. פו. פח. פט. צ. צא. קב. קג. קד. קז. קטז. קיח. קמב. קמג. קל. ואח״כ יאמרו
בתמניא אפי קיט כל הפסוקים משמו של החולה כגון אם שמו יעקב יאמרו הפסוקים יודי״ן עיני״ן קופי״ן ביתי״ן.
ואח״כ יאמרו כל פסוקי האותיות מהשם קר״ע שט״ן בתמניא אפי. ואח״כ יאמרו תפלת החולה עם כל הכוונות:

יי יי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת. נֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע
וְחַטָּאָה וְנַקֵּה: לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתִּפְאֶרֶת וְהַנֵּצַח וְהַהוֹד כִּי כֹל בַּשָּׁמַיִם
וּבָאָרֶץ. לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה וְהַמִּתְנַשֵּׂא לְכֹל לְרֹאשׁ: אֲשֶׁר בְּיָדְךָ נֶפֶשׁ כָּל חָי וְרוּחַ כָּל

זיך שטארקין גלייך וויא זייא מעכטן האלטן אין זייערע הענד שווערדן וואס זיינן
בשארפט פון צווייא זייטן: (ז) לעשות צו טאן אנקמה אין די היידן אונ אשטראף אין
דיא זעלבע: (ח) לאסור זייערע קיניגע בינדין מיט קייטין אונ זייערע שררות מיט
אייזערנע קייטין: (ט) לעשות צו טאן אין זייא דעם משפט פון פסוק. דער משפט איז
שיין צו אלע זיינע חסידים ווען זייא האבן איין גינומן דס לאנד כנען. לויבט גאט:
קנ (א) הללויה. לויבט גאט מיט זיין הייליקייט. לויבט אים אין זיין שטארקן הימל:
(ב) הללוהו לויבט אים מיט זיין שטארקייט. לויבט אים וויא זיין פיל גרויסהייט:
(ג) הללוהו לויבט אים מיט בלאזין פון שופר. לויבט אים מיט פידיל אונ הארף:
(ד) הללוהו לויבט אים מיט פויק אונ טאנץ. לויבט אים מיט כלי זמר מנים ועוגב:
(ה) הללוהו לויבט אים מיט צימבלען וואס גיבן איין שטארקן קול. לויבט אים מיט
טרומייטין וואס מאכין הערין איין שאלונג: (ו) כל אלעס וואס לעבט זאלין לויבין
נאמס נאמען. לויבט גאט:

בְּשַׂר אִישׁ. וּבְיָדְךָ כֹּחַ וּגְבוּרָה לְגַדֵּל וּלְחַזֵּק וּלְרַפְּאוֹת אֱנוֹשׁ עַד דַּכָּא עַד דְּכוּכָהּ שֶׁל נֶפֶשׁ. וְלֹא יִפָּלֵא מִמְּךָ כָּל דָּבָר וּבְיָדְךָ נֶפֶשׁ כָּל חָי: לָכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן אַב הָרַחֲמִים הָרוֹפֵא לְכָל תַּחֲלוּאֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל הַקְּרוֹבִים עַד שַׁעֲרֵי מָוֶת. וְהַמְחַבֵּשׁ מָזוֹר וּתְעָלָה לִידִידָיו וְהַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חֲסִידָיו. וְהַמַּצִּיל מִמָּוֶת נֶפֶשׁ מְרוּדָיו. אַתָּה רוֹפֵא נֶאֱמָן שְׁלַח מַרְפֵּא וַאֲרוּכָה וּתְעָלָה בְּרוֹב חֶסֶד וַחֲנִינָה וְחֶמְלָה לְנֶפֶשׁ

לזכר לְרוּחוֹ וְנַפְשׁוֹ הָאֻמְלָלָה וְלֹא תֵרֵד נַפְשׁוֹ לִשְׁאוֹלָה. וְהִמָּלֵא רַחֲמִים עָלָיו לְהַחֲלִימוֹ וּלְרַפְּאוֹ וּלְהַחֲזִיקוֹ וּלְהַחֲיוֹתוֹ כִּרְצוֹן כָּל קְרוֹבָיו וְאוֹהֲבָיו. וְיֵרָאוּ לְפָנֶיךָ זְכִיּוֹתָיו וְצִדְקוֹתָיו וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתָיו וְיִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ מֵעָלָיו וְתִשְׁלַח לוֹ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאַת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאַת הַגּוּף. וּתְחַדֵּשׁ כַּנֶּשֶׁר נְעוּרָיו. וְתִשְׁלַח לוֹ וּלְכָל חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל מַרְפֵּא אֲרוּכָה מַרְפֵּא בְּרָכָה מַרְפֵּא תְרוּפָה וּתְעָלָה. מַרְפֵּא חֲנִינָה וְחֶמְלָה. מַרְפֵּא יְדוּעִים וּגְלוּיִם. מַרְפֵּא רַחֲמִים וְשָׁלוֹם וְחַיִּים. מַרְפֵּא אֹרֶךְ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים וִיקֻיַּם בּוֹ

לנקבה לְרוּחָהּ וְנַפְשָׁהּ הָאֻמְלָלָה וְלֹא תֵרֵד נַפְשָׁהּ לִשְׁאוֹלָה. וְהִמָּלֵא רַחֲמִים עָלֶיהָ לְהַחֲלִימָהּ וּלְרַפְּאָהּ וּלְהַחֲזִיקָהּ וּלְהַחֲיוֹתָהּ כִּרְצוֹן כָּל קְרוֹבֶיהָ וְאוֹהֲבֶיהָ. וְיֵרָאוּ לְפָנֶיךָ זְכִיּוֹתֶיהָ וְצִדְקוֹתֶיהָ וְתַשְׁלִיךְ בִּמְצֻלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתֶיהָ וְיִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעַסְךָ מֵעָלֶיהָ וְתִשְׁלַח לָהּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה רְפוּאַת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאַת הַגּוּף. וּתְחַדֵּשׁ כַּנֶּשֶׁר נְעוּרֶיהָ. וְתִשְׁלַח לָהּ וּלְכָל חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל מַרְפֵּא אֲרוּכָה מַרְפֵּא בְּרָכָה מַרְפֵּא תְרוּפָה וּתְעָלָה. מַרְפֵּא חֲנִינָה וְחֶמְלָה. מַרְפֵּא יְדוּעִים וּגְלוּיִם. מַרְפֵּא רַחֲמִים וְשָׁלוֹם וְחַיִּים. מַרְפֵּא אֹרֶךְ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים וִיקֻיַּם בָּהּ

וּבְכָל חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל מִקְרָא שֶׁכָּתוּב עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדְּךָ נֶאֱמַן בֵּיתֶךָ. וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל חֻקָּיו כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם לֹא אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְיָ רֹפְאֶךָ: וַעֲבַדְתֶּם אֵת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּבֵרַךְ אֶת לַחְמְךָ וְאֶת מֵימֶיךָ וַהֲסִרֹתִי מַחֲלָה מִקִּרְבֶּךָ: לֹא תִהְיֶה מְשַׁכֵּלָה וַעֲקָרָה בְּאַרְצֶךָ אֶת מִסְפַּר יָמֶיךָ אֲמַלֵּא: וְהֵסִיר יְיָ מִמְּךָ כָּל חֹלִי וְכָל מַדְוֵי מִצְרַיִם הָרָעִים אֲשֶׁר יָדַעְתָּ לֹא יְשִׂימָם בָּךְ וּנְתָנָם בְּכָל שֹׂנְאֶיךָ: וְעַל יְדֵי עֲבָדֶיךָ הַנְּבִיאִים כָּתוּב לֵאמֹר וַאֲכַלְתֶּם אָכוֹל וְשָׂבוֹעַ וְהִלַּלְתֶּם אֶת שֵׁם יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּכֶם לְהַפְלִיא וְלֹא יֵבֹשׁוּ עַמִּי לְעוֹלָם: דְּרָכָיו רָאִיתִי וְאֶרְפָּאֵהוּ וְאַנְחֵהוּ וַאֲשַׁלֵּם נִחֻמִים לוֹ וְלַאֲבֵלָיו: בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתָיִם שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְיָ וּרְפָאתִיו: וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא בִּכְנָפֶיהָ: אָז יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ וַאֲרֻכָתְךָ מְהֵרָה תִצְמָח: רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה. וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבִפְרָט (לפב"ם) רְפוּאָה שְׁלֵמָה לרמ"ח

לז"ר אֵבָרָיו ושס"ה גִּידָיו לְרַפְּאוֹת אוֹתוֹ כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלְיוֹ וּכְמִרְיָם הַנְּבִיאָה מִצָּרַעְתָּהּ בְּשֵׁם הַשֵּׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹתֶיךָ אֵל נָא רְפָא נָא (לפב"ם) לְהָקִים אוֹתוֹ מֵחָלְיוֹ זֶה וּלְהַאֲרִיךְ עוֹד יְמֵי חַיָּיו כְּדֵי שֶׁיַּעֲבוֹד לְךָ בְּאַהֲבָה וּבְיִרְאָה. וְתִתֵּן לוֹ חַיִּים שֶׁל

רחמים

לנקבה אֵבָרֶיהָ ושס"ה גִּידֶיהָ לְרַפְּאוֹת אוֹתָהּ כְּחִזְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה מֵחָלְיוֹ וּכְמִרְיָם הַנְּבִיאָה מִצָּרַעְתָּהּ בְּשֵׁם הַשֵּׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹתֶיךָ אֵל נָא רְפָא נָא (לפב"ם) לְהָקִים אוֹתָהּ מֵחָלְיָהּ זֶה וּלְהַאֲרִיךְ עוֹד יְמֵי חַיֶּיהָ כְּדֵי שֶׁתַּעֲבוֹד לְךָ בְּאַהֲבָה

וביראה

(לזכר) רחמים. חיים של בריאות. חיים של שלום. חיים של ברכה. כדכתיב כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך. אמן סלה:

וכשמשנין השם יאמרו זה ואף אם נגזר עליו בבית דינך הצדק שימות מחלי זה. הנה רבותינו הקדושים אמרו שלשה דברים קורעים גזר דינו של אדם. ואחד מהם הוא שנוי השם ששינו השם של החולה. וקימנו דבריהם ונשתנה שמו כי אחר הוא ואם על (פלוני) נגזר הגזר דין. על (פלוני) לא נגזר. לכן אחר הוא ואינו הוא הנקרא בשם הראשון. וכשם שנשתנה שמו כן ישתנה הגזר דין מעליו מדין לרחמים וממיתה לחיים ומחלה לרפואה שלמה (לפב"פ) בשם כל השמות הכתובים בספר תורה זאת. ובשם כל השמות ובשם כל המלאכים הממנים על כל הרפואות והצלות תשלח מהרה רפואה שלמה (לפב"פ) ותאריך ימיו ושנותיו בנעימים. ויבלה בטוב ימיו ברוב עוז ושלום מעתה ועד עולם אמן סלה: מי שברך וכו'

ובריאה. ותתן (לנקבה) לה חיים של רחמים. חיים של בריאות. חיים של שלום. חיים של ברכה. כדכתיב כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך. אמן סלה:

וכשמשנין השם יאמרו זה ואף אם נגזר עליה בבית דינך הצדק שתמות מחלי זה. הנה רבותינו הקדושים אמרו שלשה דברים קורעים גזר דינו של אדם. ואחד מהם הוא שנוי השם ששינו השם של החולה. וקימנו דבריהם ונשתנה שמה כי אחרת היא ואם על (פלונית) נגזר הגזר דין. על (פלונית) לא נגזר. לכן אחרת היא ואינה היא הנקראת בשם הראשון. וכשם שנשתנה שמה כן ישתנה הגזר דין מעליה מדין לרחמים וממיתה לחיים ומחלה לרפואה שלמה (לפב"פ) בשם כל השמות הכתובים בספר תורה זאת. ובשם כל השמות ובשם כל המלאכים הממנים על כל הרפואות והצלות תשלח מהרה רפואה שלמה (לפב"פ) ותאריך ימיה ושנותיה בנעימים. ותבלה בטוב ימיה ברוב עוז ושלום מעתה ועד עולם אמן סלה: מי שברך וכו'

מפתחות לשיר של יום

לקוטי מזמורים המסודרים כל דבר יום ביומו חגו חדשו ושבתו

ביום א'	כד	ליום ח' של פסח קיד או	קלו
ביום ב'	מח	אסרו חג של פסח	קיח
ביום ג'	פב	שני וחמישי ושני	לג
ביום ד'	צד	א' דשבועות כט. ב' דשבועות	סח
ביום ה'	פא	שבעה עשר בתמוז	עט
ביום ו'	צג	תשעה באב	קלז
ליום השבת	צב	שבת נחמו	קכב
לראש חודש	קד	ערב ראש השנה	צח
לשבת בראשית	ח	א' דראש השנה מז. ב' דר"ה	פא
לחנוכה	ל	בעשרת ימי תשובה	קל
לעשרה בטבת	עד	שבת תשובה	לב
לפרשת שקלים מט. לפ' זכור	קמ	ערב יום כפור	קז
לתענית אסתר כב. לפורים	ז	כל נדרי צז. יום כפור	לב
לשושן פורים	ס	א' דסוכות צו. ב' דסוכות	פז
לפרשת פרה נא. לפ' החודש	עז	חול המועד סוכות	עז
לשבת הגדול	צה	הושענא רבה סא או	פח
ליום א' של פסח	קה	שמיני עצרת סה. שמחת תורה	קמז
ליום ב' של פסח	קי	לחתונה	יט
לחוה"מ פסח	עה	בבית אבל	מט
ליום ז' של פסח	יח	לברית מילה	יב

לפי דעת הגר"א ז"ל

ב' ימים דר"ח	פא
יום כפור	לב
א' דסוכות עו. ב' דסוכות	מב
א' דחוה"מ כט. ב' דחוה"מ	נ
ג' דחוה"מ צד. ד' דחוה"מ	פא
הושענא רבה	פב
שמיני עצרת	יב
שמחת תורה	ח
ח' ימי חנוכה	ל
פורים	כב
ב' ימים דר"ח	קד
א' דפסח קיד. ב' דפסח	עח
א' דחוה"מ	פ
ב' דחוה"מ	כח
ג' דחוה"מ	קלה
ד' דחוה"מ	סו
שביעי של פסח	יח
אחרון של פסח	קלו
א' דשבועות	יט
ב' דשבועות	סח

בליל הושענא רבה בסיום כל ספר וספר מחמשה ספרי תהלים יאמר זה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ בִּזְכוּת סֵפֶר שֶׁבַּתְּהִלִּים שֶׁקָּרָאנוּ לְפָנֶיךָ שֶׁהוּא מְכֻוָּן כְּנֶגֶד סֵפֶר | רִאשׁוֹן בְּרֵאשִׁית | שֵׁנִי שְׁמוֹת | שְׁלִישִׁי וַיִּקְרָא | רְבִיעִי בַּמִּדְבָּר | חֲמִישִׁי דְּבָרִים | שֶׁבַּחֲמִשָּׁה חֻמְשֵׁי תוֹרָה בִּזְכוּת מִזְמוֹרָיו וּבִזְכוּת פְּסוּקָיו וּבִזְכוּת תֵּבוֹתָיו וּבִזְכוּת אוֹתִיּוֹתָיו וּבִזְכוּת נְקֻדּוֹתָיו וּבִזְכוּת טְעָמָיו ׳ וּבִזְכוּת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים הַכְּתוּבִים בָּהֶם וּבִזְכוּת שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים הָרְמוּזִים וְהַמְּצוֹרָפִים בָּהֶם

אחר ספר א׳ אומרים זה:

שֶׁתָּחֹן עָלֵינוּ כְּגֹדֶל חַסְדֶּךָ ׳ וְתַחְתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר חַיִּים טוֹבִים ׳ וְתִפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי אוֹרָה ׳ שַׁעֲרֵי לִוְיַת חֵן וָחֶסֶד ׳ שַׁעֲרֵי פְדוּת שַׁעֲרֵי לִבּוּן עֲוֹנוֹת שַׁעֲרֵי מַזָּל הָעֶלְיוֹן שַׁעֲרֵי דְרוֹר: יוֹמָם יְצַוֶּה יְיָ חַסְדּוֹ וּבַלַּיְלָה שִׁירֹה עִמִּי תְּפִלָּה לְאֵל חַיָּי:

אחר ספר ב׳ אומרים זה:

שֶׁתְּצַוֶּה פַּחְדְּךָ עַל אוֹיְבֵינוּ וְתַצִּילֵנוּ בְּכֹחַ גְּבוּרָתֶךָ וְתַחְתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר גְּאֻלָּה וִישׁוּעָה וְתִפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי אוֹמֶץ ׳ שַׁעֲרֵי לִבּוּבִי שַׁעֲרֵי הַצָּלָה ׳ שַׁעֲרֵי יְשׁוּעָה ׳ שַׁעֲרֵי מְזוֹנוֹת: וְגַם עַד זִקְנָה וְשֵׂיבָה אֱלֹהִים אַל תַּעַזְבֵנִי ׳ עַד אַגִּיד זְרוֹעֲךָ לְדוֹר לְכָל יָבֹא גְּבוּרָתֶךָ:

אחר ספר שלישי אומרים זה:

שֶׁתְּרַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ וַאֲמִתֶּךָ וְתַחְתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר מְזוֹנוֹת וּפַרְנָסָה טוֹבָה וְתִפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי יֹשֶׁר שַׁעֲרֵי וָתִיקוּת שַׁעֲרֵי דֵעָה שַׁעֲרֵי הַצְלָחָה שַׁעֲרֵי אַהֲבָה ׳ שַׁעֲרֵי וַעַד טוֹב ׳ שַׁעֲרֵי אֱמֶת ׳ שַׁעֲרֵי וַתְּרָנוּת ׳ שַׁעֲרֵי הַרְוָחָה ׳ שַׁעֲרֵי אֲרוּכָה ׳ וְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וּלְתִתְּךָ עֶלְיוֹן עַל כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לִתְהִלָּה וּלְשֵׁם וּלְתִפְאָרֶת וְלִהְיוֹתְךָ עַם קָדוֹשׁ לַייָ אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֵּר:

אחר ספר רביעי אומרים זה:

שֶׁתָּגֵן עָלֵינוּ וּתְאַמְּצֵנוּ לְנַצֵּחַ שׂוֹנְאֵינוּ*) וְתַחְתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר יְשָׁרִים וּתְמִימִים ׳ וְתִפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי יְדִידוּת ׳ שַׁעֲרֵי הוֹד וְהָדָר ׳ שַׁעֲרֵי הַצְלָחָה ׳ שַׁעֲרֵי צְדָקָה ׳ שַׁעֲרֵי בְּרָכָה ׳ שַׁעֲרֵי אַחֲוָה וְרֵעוּת ׳ שַׁעֲרֵי תְּקוּמָה: יְיָ צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה: תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נְעִמוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח:

*) זה היצה״ר

אחר ספר חמישי אומרים זה:

שֶׁתִּתֵּן הוֹדְךָ עַל מְשִׁיחֶךָ לְיַחֵד מַלְכוּתֶךָ וְתַחְתְּמֵנוּ בְּסֵפֶר צַדִּיקִים וְתִפְתַּח לָנוּ שַׁעֲרֵי אוֹצָר טוֹב ׳ שַׁעֲרֵי לֶקַח ׳ שַׁעֲרֵי הַשְׁקֵט ׳ שַׁעֲרֵי יְקָר ׳ שַׁעֲרֵי מְנוּחָה ׳ שַׁעֲרֵי צָהֳלָה ׳ שַׁעֲרֵי בִּינָה ׳ שַׁעֲרֵי אוֹמֶץ וֶאֱיָלוּת ׳ שַׁעֲרֵי תְּשׁוּעָה: יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה: יְיָ אֲדוֹנֵינוּ מָה אַדִּיר שִׁמְךָ בְּכָל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תְּנָה הוֹדְךָ עַל הַשָּׁמָיִם: נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשִׁי לְחַצְרוֹת יְיָ לִבִּי וּבְשָׂרִי יְרַנְּנוּ אֶל אֵל חָי: כִּי אַתָּה אֲדֹנָי טוֹב וְסַלָּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ:

יעס איז איין גרויסע מצוה דיא מעמדות מיט כונה צו זאגן ווארום דורך מעמדות האבין איין קיום חז״ל אז ערד אונ השמים האט הקב״ה מבטיח גיוועזן צו אברהם ווען ישראל וועלין זאגן סדר קרבנות ווערט אזו גלייך זיין ווי דיא וואלטן דיא קרבנות מקריב גיוועזן אונ מעמדות זיינען אויך פון קרבנות ווען ג׳שטעלט גיווארין :

תורה

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: והארץ היתה תהו ובהו וחשך
על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים: ויאמר אלהים
יהי אור ויהי אור: וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין
החשך: ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד:

נביאים ישעיה מב

כה אמר האל יי בורא השמים ונוטיהם רקע הארץ וצאצאיה נותן נשמה לעם
עליה ורוח להלכים בה: אני יי קראתיך בצדק ואחזק בידך ואצרך
ואתנך לברית עם לאור גוים: לפקח עינים עורות להוציא ממסגר אסיר מבית
כלא ישבי חשך: אני יי הוא שמי וכבודי לאחר לא אתן ותהלתי לפסילים:
הראשנות הנה באו וחדשות אני מגיד בטרם תצמחנה אשמיע אתכם:

כתובים תהלים כד

לדוד מזמור ליי הארץ ומלואה תבל וישבי בה: כי הוא על ימים יסדה ועל
נהרות יכוננה: מי יעלה בהר יי ומי יקום במקום קדשו: נקי כפים ובר
לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יי וצדקה
מאלהי ישעו: זה דור דרשיו מבקשי פניך יעקב סלה: שאו שערים ראשיכם
והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד: מי זה מלך הכבוד יי עזוז וגבור יי גבור

בראשית ברא אלהים אין אן הייב אז גאט האט באשאפין דיא הימלן אונ דיא ערד איז נאך דענסטמאל גיוועזין ווישט אונ לעער אונ עס איז גיוועזין פינצטער אויף דעם אפגרונד. אונ דר ווינט פון גאט האט גישוועבט אויף דעם וואסער: האט גאט גיזאגט אז עס זאל זיין ליכט איז גיווארן ליכט: האט גאט גיזעהן די ליכט אז עס איז גוט האט גאט גימאכט איין צווישן שייד צווישן דר ליכט אונ צווישן דר פינצטערניס: אונ גאט האט גירופין צו דר ליכט טאג אונ צו דער פינצטערניש האט ער גירופין נאכט. אונ עס איז גיוועזן אבינט אונ עס איז גיוועזן מארגין איין טאג :

כה אמר אזו האט גיזאגט דר גאט וואס האט צווייא נעמען איינער ווייזט אויף דין אונ דער אנדערער ווייזט אויף רחמים ער האט באשאפין די הימלען לכתחלה אזו ווי איין קנויל אונ נאך דעם האט ער זיי פאר שפרייט אויף דר וועלט ער האט פאר שפרייט די ערד אונ האט באשאפין אלע זאכין וואס גייט ארויס פון דר ערד. גאט גיט איין נשמה צו דעם פאלק וואס גייען אויף דר ערד צו אלע מענטשין גלייך אונ איין רוח הקודש גיט גאט נאר צו די וואס גייען פאר אים אין גוטין וועג: זאגט ישעיהו הנביא דאס האט גאט צו מיר גיזאגט איך בין גאט איך האב דיך גירופין ישעיהו הנביא מיט גירעכטיקייט איך האב באגריפין אין דיינע הענט איך האב דיך באשאפין איז דאס מיין מחשבה גיוועזן איך זאל דיך געבין אז דו זאלסט מיין פאלק אומקערין צו מיין זיכערהייט אונ צו דר לייכטין צו די וואס ווערין אן גירופין מיין פאלק אונ זאלסט עפענען די בלינדע אויגין פון די ישראל זיי זאלין תשובה טאן אונ דורך דעם וועלין די גיפאנגענע ארויס גיין פון גיפיינקעניש פון דר תפיסה וואס זיי זיצין אין איר אין דר פינצטער: איך בין גאט. מיין נאמען אדני ווייזט אז איך בין איין האר, איין בעל כח אונ דרום איז אויף מיר מוטל צו ווייזן אז איך בין איין האר אונ דרום וועל איך מיין כבוד ניט אפ געבין צו קיין אנדערין אונ מיין לויב וועל איך ניט געבין צו די גישניצטע בילדר: די ערשטע הבטחות וואס איך האב מבטיח גיוועזן צו אברהם אבינו אויף דעם גלות מצרים אז איך וועל די מצרים שטראפין די זאכין זיינען שוין גיקומן אונ איך האב מיין הבטחה מקיים גיוועזן אונ איצונד זאג איך צו נייע הבטחות מיין פאלק ישראל איידר עס שפראצט מאך איך אייך הערין איך בין אייך מבטיח אויף דעם אז איך וועל אייך אויס לייזן :

האזיט

מִלְחָמָה: שְׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וּשְׂאוּ פִּתְחֵי עוֹלָם וְיָבֹא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד: מִי הוּא זֶה מֶלֶךְ הַכָּבוֹד יְיָ צְבָאוֹת הוּא מֶלֶךְ הַכָּבוֹד סֶלָה:

תורה דברים לב

הַאֲזִינוּ הַשָּׁמַיִם וַאֲדַבֵּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי פִי: יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחִי תִּזַּל כַּטַּל אִמְרָתִי כִּשְׂעִירִם עֲלֵי דֶשֶׁא וְכִרְבִיבִים עֲלֵי עֵשֶׂב: כִּי שֵׁם יְיָ אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ: הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ כִּי כָל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עָוֶל צַדִּיק וְיָשָׁר הוּא: שִׁחֵת לוֹ לֹא בָּנָיו מוּמָם דּוֹר עִקֵּשׁ וּפְתַלְתֹּל: הַ לַייָ תִּגְמְלוּ זֹאת עַם נָבָל וְלֹא חָכָם הֲלוֹא הוּא אָבִיךָ קָּנֶךָ הוּא עָשְׂךָ וַיְכֹנְנֶךָ:

משנה פרק ראשון מסכת תמיד

בִּשְׁלֹשָׁה מְקוֹמוֹת הַכֹּהֲנִים שׁוֹמְרִים בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ. בְּבֵית אַבְטִינָס וּבְבֵית הַנִּיצוֹץ וּבְבֵית הַמּוֹקֵד: בֵּית אַבְטִינָס וּבֵית הַנִּיצוֹץ הָיוּ עֲלִיּוֹת וְהָרוֹבִים שׁוֹמְרִים שָׁם. בֵּית הַמּוֹקֵד כִּפָּה וּבַיִת גָּדוֹל הָיָה מֻקָּף רוֹבְדִין שֶׁל אֶבֶן וְזִקְנֵי בֵּית אָב הָיוּ יְשֵׁנִים שָׁם וּמַפְתְּחוֹת הָעֲזָרָה בְּיָדָם וּפִרְחֵי כְהֻנָּה אִישׁ כִּסְתוֹ בָּאָרֶץ. לֹא הָיוּ יְשֵׁנִים בְּבִגְדֵי קֹדֶשׁ אֶלָּא הָיוּ פוֹשְׁטִין וּמְקַפְּלִין וּמַנִּיחִים אוֹתָם תַּחַת רָאשֵׁיהֶם וּמִתְכַּסִּים בִּכְסוּת עַצְמָן. אֵירַע קֶרִי לְאֶחָד מֵהֶם יוֹצֵא וְהוֹלֵךְ לוֹ בִּמְסִבָּה הַהוֹלֶכֶת תַּחַת הַבִּירָה וְנֵרוֹת דּוֹלְקוֹת מִכָּאן וּמִכָּאן עַד שֶׁהוּא מַגִּיעַ לְבֵית הַטְּבִילָה. וּמְדוּרָה הָיְתָה שָׁם וּבֵית הַכִּסֵּא שֶׁל כָּבוֹד וְזֶה הָיָה כְבוֹדוֹ מְצָאוֹ נָעוּל בְּיָדוּעַ שֶׁיֵּשׁ שָׁם אָדָם. פָּתוּחַ בְּיָדוּעַ שֶׁאֵין שָׁם אָדָם. יָרַד וְטָבַל עָלָה וְנִסְתַּפֵּג

האזינו השמים משה רבינו האט גיזאגט פאר גיטט איר הימלען מיינע רייד וועל איך רעדין אונ די ערד זאל הערין די זאג פון מיין מויל אז איך בין מתרה אין די ישראל אז די זאלין די תורה האלטין אונ איר זאלט עדות זיין דרויף אונ ווען איך וועל אפילו שטארבין אונ די ישראל וועלין לייקענען אז זיי האבין אויף זיך ניט מקבל גיוועזן די תורה וועט איר דרויף עדות זיין אז זיי האבין מקבל גיוועזן. דאס איז דאס עדות וואס איר זאלט עדות זאגין אז די תורה וואס איך האב גיגעבין צו די ישראל איז איין לעבין צו דר וועלט אזו ווי די טריפונג פון רעגין איז איין לעבין צו די לייט. אונ מיינע זאג זיינען גוט צו די לייט אז ווי דאס ריגען פון טויא. אונ אזו ווי די שטורם ווינטין אויף דעם גראז וואס זיי מאכין שטארקין אונ וואקסן דאס גראז אזו מאכט די תורה שטארקין די וואס לערנען זיא אונ די תורה איז אזו גוט צו דר וועלט אזו ווי די טראפין פון רעגין זיינען גוט אז זיי נייען אויף דעם גראז: דאס האט משה רבינו גיזאגט צו די ישראל אז איך רוף אן אונ דער מאן נאמס נאמען ברוך הוא זאלט איר געבין איין אכפערקייט צו אונזער גאט אונ זאלט אים לויבין: תאטשע גאט ב"ה איז שטארק זיינען פארט זיינע ווערק גאנץ אונ אז ער ברייננט איין פורענות אויף די רשעים ברייננט ער ניט מיט פאר פלייצונג נאר בדין וואר זיין פירונג איז מיט גירעכטיקייט ער איז איין גאט פון בגלייבטער גאט צו באצאלין די צדיקים לעולם הבא פאר זייערע מעשים טובים אונ מעט קיין אומרעכט ניט אפילו צו די רשעים אונ באצאלט זיי פאר זייער ביסיל גוטע מעשים אויף דר וועלט איטליכר איז אויף זיך מצדיק דעם דין אונ עס איז אזו ראוי אונ רעכט פארדינ אז מען זאל גאט ב"ה גירעכט מאכין: דאס וואס די ישראל האבין פאר דארבין אונ ניזינדיגט איז דאס ניט נאטש חסרון נאר עס איז דיינע קינדערס חסרון כלומר צו די ישראל, מען זאגט אויף זיי אז זיי זיינען איין פאר קרימטער דור אונ איין שטביייטהאפטיגר: גיהערט איר דען צו גאט ב"ה אזו גומל זיין צו טאן מעשים רעים איר ווייסט דאך וואול אז ער האט יוצאת גיצאלט נעמן פון אייך אונ ווידער ער האט דאך אייך אזו פיל טובות גיטאן שאלקהאטט פאלק וואס איר האט פאר נעסין וואס גאט ב"ה האט אייך גיטאן אונ נים קיין קלוג פאלק ט פאר שטיין אז גאט ברוך הוא האט יכולת צו טאן רעות אונ טובות, גאט ברוך הוא איז דאך דיין פאטער ער האט דיך באשאפין ער האט דיך גימאכט פאר איין אומה צווישן אנדערע אומות אונ האט דיך גינרונד פעסטיגט מיט אלע זאכין כלומר פון אייך ישראל איז כהנים אונ נביאים אונ מלכים גיוועזן:

עדא

ונתחממים כנגד המדורה. ובא וישב לו אצל אחיו הכהנים עד שהשערים נפתחים יוצא והולך לו: ב מי שהוא רוצה לתרום את המזבח משכים וטובל עד שלא יבא הממונה. וכי באיזו שעה הממונה בא לא כל העתים שוות פעמים שהוא בא מקריאת הגבר או סמוך לו מלפניו או מלאחריו. הממונה בא ודופק עליהם והם פותחין לו. אמר להם מי שטבל יבא ויפיס הפיסו זכה מי שזכה: ג נטל את המפתח ופתח את הפשפש ונכנס מבית המוקד לעזרה. ונכנסו הכהנים אחריו ושתי אבוקות של אור בידם. ונחלקו לשתי כתות. אלו הולכין באכסדרה דרך המזרח ואלו הולכין באכסדרה דרך המערב. היו בודקין והולכין עד שמגיעין למקום עושי חבתין הגיעו אלו ואלו אמרו שלום. הכל שלום. העמידו את עושי חבתין לעשות חבתין: מי שזכה לתרום את המזבח הוא יתרום והם אומרים לו הוי זהיר שלא תגע בכלי עד שתקדש ידיך ורגליך מן הכיור. והרי המחתה נתונה במקצוע בין הכבש למזבח במערבו של כבש. אין אדם נכנס עמו ולא נר בידו אלא מהלך לאור המערכה. לא היו רואין אותו ולא שומעין את קולו עד ששומעין קול העץ שעשה בן קטין מוכני לכיור והם אומרים הגיע עת. קדש ידיו ורגליו מן הכיור. נטל מחתת הכסף ועלה לראש המזבח ופנה את הגחלים הילך והילך וחתה מן המאכלות הפנימיות וירד. הגיע לרצפה הפך פניו לצפון והלך במזרחו של כבש כעשר אמות. צבר את הגחלים על גבי הרצפה רחוק מן הכבש שלשה טפחים. מקום שנותנין שם מראת העוף ודשון מזבח הפנימי והמנורה:

עזרא ובית דינו תקנו על פי הקבלה לקרוא בכל יום במעשה בראשית כמו שהיו עושים במקדש תורה נביאים וכתובים ולכך תקנו שיהיו קורין במעשה בראשית בשעת עבודה כדי שיתקימו בזכות הקרבן מעשה בראשית והם מעשה שמים וארץ. ואמרו רבותינו זכרונם לברכה לנטוע שמים וליסוד ארץ אלו הקרבנות שהבטיח הקדוש ברוך הוא לאברהם אבינו שכשיהיו קוראים בסדר הקרבנות שמעלה הוא עליהם כאלו הקריבום לפניו. ואלמלא מעמדות לא נתקימו שמים וארץ שאין מעמדות אלו אלא על הקרבנות: אמר

עזרא ובית דינו עזרא מיט זיין בית דין האבן מתקן גיוועזן מען זאל לייענן אלע טאג אזו ווי מען האט גיטאן אין בית המקדש אונ מען זאל לייענען תורה נביאים כתובים אונ דרום האט מען מתקן גיוועזן אז מען זאל לייענען אין בית המקדש במעשה בראשית בשעת דיא עבודה פון קרבנות כדי די מעשה בראשית זאלין איין קיום האבין בזכות הקרבנות אונ די מעשה בראשית מיינט מען הימיל אונ ערד זיי זאלין איין קיום האבין. אונ אונזערע רבנים האבין גיזאגט צו פלאנצין די הימיל אונ צו גרונד פעסטינין די ערד דאס זיינען די קרבנות וואס גאט ב"ה האט מבטיח גיוועזן צו אברהם אבינו אז די ישראל וועלין לייענען דעם סדר פון קרבנות וועט אויף זיי גירעכינט ווערין גלייך ווי זיי האבין פאר אים מקריב גיוועזן דיא קרבנות, אונ ווען ניט די מעמדות וואס די נביאים ראשונים האבין מתקן גיוועזן אז מען זאל בוחר זיין פון די ישראל כשרים ויראי חטא אז זיי זאלין זיין שלוחים פון כלל ישראל זאלין שטיין בשעת מען איז מקריב די קרבנות אונ זיי ווערין אן גירופין מעמדות כלומר גישטעלטע מענטשין וואלט הימיל אונ ערד קיין קיום ניט גיהאט ווארום די מעמדות זיינען ניט גימאכט גיווארין נאר פון וועגין די קרבנות נמצא איז גידרונגן אז בזכות הקרבנות ווערט גיפלאנצט די הימיל אינ גירונד פעסטיגט די ערד כלומר זיי האבין איין קיום:

אמר רבי האט רבי ברוקדאי גיזאגט דער וואס דר'מאנט אונ זאגט מיט זיין מויל אין דיא

שולין

רבי ברוספדאי האי מאן דמדבר בפומיה בבתי כנסיות ובבתי מדרשות עניינא דקורבניא ותקרובתא ויכון בהו. ברית כרותה היא דאינון מלאכיא דמדכרין חוביא דבני נשא לאבאשא לון דלא יכלין למעבד ליה בישא אלא טבא. ועתה בעונותינו שאין אנו יכולין להקריב קרבן אין לנו אלא להזכיר סדר הקרבנות ואחרי כן להשתדל בתלמוד כדי שיהיו כל ימיו של אדם משולשים שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד וכל העושה כן מובטח לו שהוא בן העולם הבא ועליו הכתוב אומר והחוט המשולש לא במהרה ינתק:

תלמוד ליום ראשון ברכות פרק תפלת השחר דף כ"ח

רבי נחוניא בן הקנה היה מתפלל בכניסתו לבית המדרש וביציאתו תפלה קצרה. אמרו לו מה מקום לתפלה זו. אמר להם בכניסתי אני מתפלל שלא יארע דבר תקלה על ידי. וביציאתי אני נותן הודאה על חלקי:

ברכות פרק ראשון

תניא אמר רבי יוסי פעם אחת הייתי מהלך בדרך ונכנסתי לחורבה אחת מחורבות ירושלים להתפלל ובא אליהו זכור לטוב ושמר לי על הפתח והמתין לי עד שסיימתי תפלתי. לאחר שסיימתי תפלתי אמר לי שלום עליך רבי ואמרתי לו שלום עליך רבי ומורי. ואמר לי בני מפני מה נכנסת לחורבה זו אמרתי לו להתפלל. אמר לי היה לך להתפלל בדרך. ואמרתי לו מתירא הייתי שמא יפסיקוני עוברי דרכים. ואמר לי היה לך להתפלל תפלה קצרה. באותה שעה למדתי ממנו שלשה דברים. למדתי שאין נכנסין לחורבה. ולמדתי

שולין אונ אין דיא בתי מדרשים דיא ענינים פון דיא קרבנות אונ איז מכוין אין זייא איז דרויף איין כריתת ברית אז די דאזיגע מלאכים וואס זיינען ממונים צו דר מאנן די עבירות פון די מענטשין כדי זיי זאלין זיי שלעכטס טאן איז דרויף כורת ברית גיווארין אז זיי קאנען אים ניט טאן קיין שלעכטס נאר גוטש. אונ איצונגדערט פון וועגין אונזערע זינד וואס מיר קאנען ניט מקריב זיין קיין קרבן האבין מיר מער ניט נאר צו דר מאנען דעם סדר פון קרבנות אונ נאך דעם מיהען זיך אין דער גמרא כדי אלע טעג פון דעם מענטשין זאלין זיין גידרידילט, איין דריטיל זאל מען לערנען פסוק אונ אדריטיל משניות אונ אדריטיל גמרא אונ איטליכער וואס טוט אזו איז ער פאר זיכערט אז ער איז איין בן עולם הבא אונ אויף אים איז גיזאגט גיווארין דער פסוק אונ איין פאדים וואס איז אין דרייען גידרייט גיווארין ווערט ניט גיך פאר רוקט אונ צו ריסין:

רבי נחוניא האט מתפלל גיוועזן אין זיין אריין גיין אין בית המדרש אונ אין זיין ארויסגיין איין קורצע תפלה. האבין די חכמים צו אים גיזאגט וואס באטייט די תפלה. האט ער צו זיי גיזאגט אין מיין אריין גיין בין איך מתפלל אז עס זאל דורך מיר קיין מכשול ניט ארויסקומען אין בית המדרש אונ אין מיין ארויס גיין גיב איך איין לויב צו גאט ב"ה אויף מיין חלק וואס גאט ב"ה האט מיר אפגיטיילט אז איך זאל זיין פון די וואס זיצין אין בית המדרש:

תניא. רבי יוסי האט גיזאגט איין מאל בין איך גיגאנגען אין וועג אונ בין אריינגיגאנגען אין איין חורבה פון די חורבות ירושלים תפלה צו טאן איז גיקומען אליהו אונ האט אויף מיר גיווארט אויף דר טיר אונ האט אויף מיר גיווארט ביז איך האב אויס גילאזין מיין תפלה נאך דעם אז איך האב אויסגילאזין מיין תפלה האט ער מיר גיזאגט שלום אויף דיר מיין רבי האב איך צו אים גיזאגט שלום אויף דיר מיין רבי אונ מיין לערנער האט ער מיר גיזאגט, מיין זון פאר וואס ביסטו אריינגיגאנגען אין דר חורבה האב איך צו אים גיזאגט תפלה צו טאן. האט ער מיר גיזאגט דוא האסט גידארפט מתפלל זיין אין וועג. האב איך צו אים גיזאגט איך האב מורא גיהאט טאמער דיא וואס פארין אויף דיא וועגין וועלין מיך מפסיק זיין. האט ער צו מיר גיזאגט האסטו גידארפט מתפלל זיין איין קורצע תפלה. די דאזיגע צייט האב איך אפ גילערינט פון אליהו הנביא דריי זאכן. איינס האב איך אפ גילערינט אז מען

גיהער

שמתפללים בדרך. ולמדתי שהמתפלל בדרך מתפלל תפלה קצרה. ואמר לי בני מה קול שמעת בחורבה זו. אמרתי לו שמעתי בת קול שמנהמת כיונה ואומרת אוי לי שהחרבתי את ביתי ושרפתי את היכלי והגליתי את בני לבין האומות. ואמר לי בני חייך וחיי ראשך לא שעה זו בלבד אומרת כך אלא שלשה פעמים בכל יום ויום אומרת כך. ולא זו בלבד אלא בשעה שישראל נכנסין לבתי כנסיות ולבתי מדרשות ועונין אמן יהא שמה רבא הקדוש ברוך הוא מנענע בראשו ואומר אשרי המלך שמקלסין אותו בביתו כך ומה לו לאב שהגלה את בניו ואוי להם לבנים שגלו מעל שלחן אביהם:

ר״הס״ג

והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק. וכי ידיו של משה עושות מלחמה או שוברות מלחמה אלא לומר לך כל זמן שהיו ישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים היו מתגברין ואם לאו היו נופלין. כיוצא בדבר אתה אומר ויאמר יי׳ אל משה עשה לך שרף ושים אותו על נס והיה כל הנשוך וראה אותו וחי. וכי נחש ממית או נחש מחיה אלא בזמן שישראל מסתכלין כלפי מעלה ומשעבדין את לבם לאביהם שבשמים היו מתרפאין ואם לאו היו נמוקין:

מלה פ״ד

תניא שאלו תלמידיו את רבי נחוניא בן הקנה במה הארכת ימים. אמר להם

געהער ניט אריין גיין אין איין חורבה אונ דאס אנדערע האב איך אפ גילערינט אז מען טאג תפלה טאן אין וועג אונ דאס דריטע האב איך אפ גילערינט אז דר וואס טוט תפלה אין וועג איז מתפלל איין קורצע תפלה. האט אליהו צו מיר גיזאגט מיין זון וואס פאר איין קול האסטו גיהערט אין דר חורבה האב איך צו אים גיזאגט איך האב גיהערט איין בת קול וואס זיא האט גיברומט אזו ווי איין טויב אונ זיא האט גיזאגט וויי וואס איך האב חרוב גימאכט מיין הויז אונ איך האב פאר ברענט מיין היכל אונ איך האב פאר טריבן מיינע קינדר. האט צו מיר אליהו גיזאגט מיין זון ביי דעם לעבן פון דיין קאפ נישט וואר אן אז ניט די צייט אליין זאגט זיא אזו נייערט דריי מאל אלע טאג זאגט זיא אזו אונ ניט דאס אליין נייערט אין דר צייט אז די ישראל גייען אריין אין די שולין אונ אין די בתי מדרשים אונ זיי ענטפערין אמן יהא שמיה רבא שאקילט גאט ב״ה מיט זיין קאפ כביכול אונ זאגט וואול דעם מלכות וואס מען לויבט אים אזו אין זיין הויז אונ וואס איז גיוועזן צום פאטר אזו וואס ער האט פר טריבן זיינע קינדר אונ וויי איז צו די קינדר וואס זיינן פאר טריבן גיווארין פון דעם טיש פון זייער פאטר:

והיה אונ עס איז גיוועזן אז משה רבינו האט אויף גיהויבן זיין האנט האבן זיך די ישראל גישטארקט אין דר מלחמה אונ אז ער האט אנידר גילייגט זיין האנט האט עמלק זיך גישטארקט אין דר מלחמה. פרעגט די גמרא האבן דען די הענט פון משה רבינו גימאכט די מלחמה אדר האבן זיי דען צו בראכן די מלחמה. נייערט דאס מיינט מען צו זאגן דיר אז די ישראל האבן גילוגט ארויף אונ האבן משעבד גיוועזן זייער הארץ צו גאט ברוך הוא וואס אין הימיל האבן זיי זיך גישטארקט אין דר מלחמה אונ אז ניט זיינען זיי גיפאלן. אונ אזו איין גלייכן זאלסטו אויך אזו זאגן, גאט ברוך הוא האט גיזאגט צו משה רבינו מאך צו דיר איין ברענעדיגין שלאנג אונ טו אים ארויף אויף דעם שטאנג אונ עס וועט זיין איטליכר וואס איז גיביסן גיווארין אונ וועט אים זעהן וועט ער לעבן בלייבן. איז דאס אויך קשה אין דען דער ברענעדיגער שלאנג ממית אז מען קוקט ניט אויף אים אדער איז דען דער ברענעדיגער שלאנג מחיה אז מען קוקט יוא אויף אים. נייערט דאס מיינט מען, אין דר צייט אז די ישראל האבן גילוגט ארויף אונ האבן משעבד גיוועזן זייער הארץ צו גאט ברוך הוא וואס אין הימיל איז זיינען זיי גיהיילט גיווארין אונ אז ניט זיינען זיי פארנאנגען:

תניא מיר האבן גילערינט, דיא תלמידים האבן גיפרעגט רבי נחוניא בן הקנה מיט וואס פאר איין זכות האסטו זוכה גיוועזן אז דו זאלסט האבן אריכות ימים. האט ער צו זיי גיזאגט

מימי לא נתכבדתי בקלון חברי. ולא עלתה על מטתי קללת חברי. ותרן הייתי בממוני:

קדושין פ"ד

רבי מאיר אומר לעולם ילמד אדם את בנו אומנות נקיה וקלה ויבקש רחמים למי שהעושר והנכסים שלו שאין העשירות מן האומנות ואין העניות מן האומנות אלא למי שהעושר שלו שנאמר לי הכסף ולי הזהב נאם יי צבאות:

שם

רבי שמעון בן אלעזר אומר ראית מימיך חיה ועוף שיש להם אומנות והם מתפרנסים שלא בצער והלא לא נבראו אלא לשמשני ואני נבראתי לשמש את קוני אינו דין שאתפרנס שלא בצער אלא שהרעותי את מעשי וקפחתי את פרנסתי שנאמר עונותיכם הטו אלה וחטאתיכם מנעו הטוב מכם:

סוף קדושין

תניא רבי נהוראי אומר מניח אני כל אומנות שבעולם ואיני מלמד את בני אלא תורה שכל אומנות שבעולם אין עומדת לו אלא בימי ילדותו אבל בימי זקנתו הרי הוא מוטל ברעב. אבל תורה אינה כן. עומדת לו בעת ילדותו ונותנת לו אחרית טוב ותקוה בעת זקנתו. בעת ילדותו מהו אומר וקוי יי יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו: בזקנתו מהו אומר עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו:

סנהדרין פרק חלק

כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא שנאמר ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר:

ב"מ פ"ב

תנו רבנן העוסקים במקרא מדה ואינה מדה. במשנה מדה ונוטלין עליה שכר. בתלמוד אין לך מדה גדולה מזו. ולעולם הוי רץ למשנה יותר מהתלמוד:

גיזאגט אלע מיינע טעג בין איך ניט גיעהרט גיווארין דורך דעם וואס מיין חבר איז גישענט גיווארן. אונ עס איז ניט אויפגיגאנגען אויף מיין בעט די קללה פון מיין חבר אונ דאס וואס ער האט מיר צער אן גיטאן, כלומר איך האב אים אלץ מוחל גיוועזן פאר מיין שלאפן. אונ איין ותרן בין איך גיוועזן מיט מיין געלט:

רבי מאיר זאגט אייביג גיהער איין מענטש לערנען זיין זון איין ריינע מלאכה אונ איין גרינגע אונ זאל בעטין דער בארימהערציגקייט צו גאט ברוך הוא וואס דאס עשירות אונ די גיטער זיינען זיינע וואָרום קיין ארומקייט איז ניט פון קיין מלאכה אונ קיין עשירות איז ניט פון קיין מלאכה נייערט עס קומט נאר פון דעם וואס דאס עשירות איז זיינע ווי אין פסוק שטייט אז גאט ברוך הוא האט גיזאגט, צו מיר איז דאס זילבער אונ צו מיר איז דאס גאלד:

רבי שמעון רבי שמעון דר זון פון אלעזר זאגט ראית מימיך האבטו גיזעהן פון דיין לעבין טאג חיה ועוף איין חיה אונ איין עוף שיש להם אומנות זיי זאלין האבין איין מלאכה. אונ זיי ווערין פארט גישפייזט אן צער אונ זיי זיינען דאך ניט באשאפין גיווארין נאר מיך צו באדינען אונ איך בין באשאפין גיווארן צו בדינען מיין באשעפער איז ניט איין כל שכן אז איך זאל גישפייזט ווערין אן צער נאר ווייל איך האב גיאיבילט מיינע ווערק האב איך אליין אפגישניטן מיין פרנסה פון מיר אזו ווי אין פסוק שטייט אייערע זינד האבין דאס דאזיגע אוועק גינייגט אונ אייערע זינד האבין פאר מיטין דאס גוטס פון אייך:

כל ישראל אלע ישראל האבין איין חלק אין עולם הבא ווי אין פסוק שטייט אונ דיין פאלק זיינען אלע צדיקים אונ צו אייביג וועלין זיי ירשנן דאס לאנד ארץ ישראל ווייל זיי זיינען א צווייג פון מיין פלאנצונג אונ זיינן די ווערק פון מיינע הענט איך זאל זיך בארימען מיט זיי:

תנו רבנן די רבנים האבין גילערינט די וואס זיינען עוסק אין מקרא איז דאס איין מדה אונ ניט קיין מדה. אונ די וואס זיינען עוסק אין משניות איז דאס איין מדה אונ מען נעמט אויף איר שכר. אונ די וואס זיינען עוסק אין גמרא איז קיין גרעסערע מדה ניט דא פון איר אונ אייביג זאלסטו מערער לייפין משניות לערנען איידער גמרא:

חולין פרק בתרא

לא יטול אדם אם על הבנים אפילו לטהר בה את המצורע. ומה אם מצוה קלה שהיא כאיסר אמרה תורה למען ייטב לך והארכת ימים. קל וחומר על מצות חמורות שבתורה:

כם

תניא רבי יעקב אומר אין לך כל מצוה ומצוה שבתורה שמתן שכרה בצדה שאין תחית המתים תלויה בה. בכבוד אב ואם כתיב למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך. ובשלוח הקן נמי כתיב למען ייטב לך והארכת ימים. הרי שאמר לו אביו עלה לבירה והבא לי גוזלות ועלה ושלח את האם ולקח את הבנים ובירדתו נפל ומת היכן אריכות ימיו של זה והיכן טובתו של זה אלא למען יאריכון ימיך לעולם שכלו ארוך ולמען ייטב לך לעולם שכלו טוב:

ידים פ״ג

כל כתבי הקודש מטמאין את הידים שיר השירים וקהלת מטמאין את הידים. רבי יהודה אומר שיר השירים מטמא את הידים וקהלת מחלוקת. רבי יוסי אומר קהלת אינו מטמא את הידים ושיר השירים מחלוקת. רבי שמעון אומר קהלת מקולי בית שמאי ומחומרי בית הלל. אמר רבי שמעון בן עזאי

לא יטול ווען איין מענטש האט גיפונן איין נעסט פון פויגלען טאר ער ניט נעמען די מוטר מיט אירע קינדער ווען אויך ער באדארף דר מיט אפילו מטהר זיין איין מצורע. אונ ווען אויך אזו אגרינגע מצוה ווס אמענטש האט דורך איר מער קיין חסרון ניט נאר ווי אקליינע מטבע וואס ווערט אן גירופן איסר האט פארט די תורה גזאגט אז מען איז זיא מקיים דרום וועט דיר גוט זיין אונ וועסט האבן אריכות ימים איז שוין איין קל וחומר אויף די הארבע מצות וואס אין דר תורה שטייט אז מען איז זיי מקיים וועט מען בודאי האבן אגרויסן שכר:

תניא מיר האבן גילערינט רבי יעקב זאגט עס איז ניט דא קיין שום מצוה אין דער תורה וואס איר שכר שטייט דער בייא אז מען זאל דורך איר ניט פאר שטיין אז עס איז אן גיברייט צו זיין תחית המתים. ביי כבוד אב ואם שטייט גישריבן אין דר תורה דרום וועלין דיינע טעג דרליינגערט ווערין אונ דרום וועט דיר גוט זיין, אונ ביי דר מצוה פון שלוח הקן שטייט אויך גישריבן אין דר תורה דרום וועט דיר גוט זיין אונ וועסט האבן אריכות ימים גמצא ווען עס האט זיך גיטראפין אז איין פאטר האט גזאגט צו זיין זון גיי אויף דעם בוידים אונ ברייננ מיר יונגע טויבין. איז ער ארויפגיגאנגען אונ האט אוועקגישיקט די מוטר אונ האט גינומן אירע קינדר ווי אין דר תורה שטייט אונ אין ניין אראפ נידערן פון דעם בוידים איז ער אראפ גיפאלין, אונ איז גישטארבין אזו ווי עס האט זיך אמאל גיטראפין נמצא וואו איז זיין אריכות ימים מיט זיין גוטש וואס די תורה האט מבטיח גיוועזן. מוז זיין דאס וואס די תורה האט גישריבן (למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך) מיינט מען צו דר וועלט וואס וועט זיין נאך תחית המתים וואס זיא וועט זיין גאנץ לאנג אונ גוט:

כל כתבי הקודש אלע ספרים פון דיא היילינע שריפטין זיינען מטמא די הענט אונ דרום האבן די חכמים אזו גוזר גיוועזן ווייל מען פלעגט באהאלטין מאכלים פון תרומה לעבין ספרי הקודש ווייל זיי האבין זיך גיטראכט דס איז היילינ אונ דאס איז היילינ. נאך דעם האט מען גיזעהן אז די עכברים טוען גרויסע שאדין אין די ספרים דורך די מאכלים פון תרומה האבין זיי נוזר גיוועזן אז ספרים פסלן די תרומה אז זיי רירין זיך אן איינס דאס אנדערע דרום אז מען האט אן גירירט אן ספרי קודש מיט די הענט אונ נאך דעם האט מען אן גירירט אן תרומה איז די תרומה פסול גיווארן. ווי דען, מען מוז פריער וואשן די הענט לשם תרומה נאך דעם אז ער האט אן גירירט אין ספרי קודש. שיר השירים אונ קהלת זיינען מטמא דיא הענט. רבי יהודה זאגט שיר השירים איז יוא מטמא די הענט אונ קהלת איז איין מחלוקת איין טייל זאגין עס איז יוא מטמא אונ איין טייל זאגין עס איז ניט מטמא. רבי יוסי זאגט קהלת איז ניט מטמא די הענט אונ אין שיר השירים איז איין מחלוקת. רבי שמעון זאגט אז קהלת איז פון די דריי זאכן וואס בית שמאי איז מקיל אונ בית הלל איז מחמיר. כלומר בית שמאי זאגט אז קהלת איז ניט מטמא די הענט אונ בית הלל זאגט אז עס איז יוא מטמא: רבי שמעון בן עזאי האט גיזאגט איך האב בקבלה פון צווייא אונ זיבעציג זקנים אין דעם טאג אז

כען

מקבל אני מפי שבעים ושנים זקן ביום שהושיבו את רבי אלעזר בן עזריה בישיבה ששיר השירים וקהלת מטמאין את הידים. אמר רבי עקיבא חס ושלום לא נחלק אדם מישראל על שיר השירים שלא תטמא את הידים שאין כל העולם כלו כדאי כיום שנתן בו שיר השירים לישראל שכל הכתובים קדש ושיר השירים קודש קדשים. ואם נחלקו לא נחלקו אלא על קהלת. אמר רבי יוחנן בן יהושע בן חמיו של רבי עקיבא כדברי בן עזאי כן נחלקו וכן גמרו:

נדה פ״ג דרש רבי שמלאי למה הולד דומה במעי אמו מקופל ומונח כפנקס שתי ידיו על שתי צדעיו שתי אציליו על שתי ארכבותיו ושתי עקביו על שתי עגבותיו וראשו בין ברכיו ופיו סתום וטבורו פתוח ואוכל ממה שאמו אוכלת ושותה ממה שאמו שותה ואינו מוציא רעי שמא יהרג את אמו. וכיון שיצא לאויר העולם נפתח הסתום ונסתם הפתוח. שאלמלא כן אינו יכול לחיות אפילו שעה אחת ונר דלוק על ראשו וצופה ומביט מסוף העולם ועד סופו שנאמר בהלו נרו עלי ראשי לאורו אלך חשך. ואל תתמה שהרי אדם ישן כאן ורואה חלום באספמיא ואין לך ימים שאדם שרוי בטובה יותר מאותם הימים שנאמר מי יתנני כירחי קדם כימי אלוה ישמרני. ואיזה הן ימים שיש בהם ירחים ואין בהם שנים הוי אומר אלו ירחי לידה ומלמדין אותו כל התורה כלה שנאמר ויורני ויאמר לי יתמך דברי לבך שמור מצותי וחיה: ואומר בסוד אלוה עלי אהלי.

מען האט גיזעצט רבי אלעזר בן עזריה אין דר ישיבה אז שיר השירים אונ קהלת איז מטמא די הענט. האט גיזאגט רבי עקיבא קיין מענטש פון די ישראל קריגט ניט אויף שיר השירים אונ זאל זאגן אז עס זאל ניט מטמא זיין די הענט ווארום דר גאנצער עולם איז ניט גיווען אזו ראוי אזו ווי דר טאג וואס שיר השירים איז גיגעבן גיווארן צו די ישראל ווארום אלע הייליגע שריפטן זיינען קודש אונ שיר השירים איז קודש קדשים אונ אויב די חכמים האבן אנדערש יוא גיקריגט האבן זיי מער ניט גיקריגט נאר אויף קהלת. האט גיזאגט דר זון פון דעם שווער פון רבי עקיבא אזו ווי די רייד פון בן עזאי אזו האבן זיי גיקריגט אונ אזו האט מען די הלכה גיפסקנט אז שיר השירים אונ קהלת איז מטמא די הענט:

דרש רבי שמלאי האט גידרשנט רבי שמלאי. צו וואס איז דאס קינד גלייך אז עס איז נאך אין זיין מוטערס גידערים צו נויף גיוויקילט אונ צו נויף גילייגט אזו וויא איין פנקס. זיינע צוויי הענט ליגן אויף זיינע צוויי שלייפן זיינע צוויי עלינבויגן אויף די צוויי שענקלען אונ זיינע צוויי טריט אויף די צוויי שולטערן אונ זיין קאפ צווישן די קניא אונ זיין מויל איז פאר שטאפט אונ זיין נאבל איז אפין אונ עסט פון דעם וואס זיין מוטער עסט ושותה ממה שאמו שותה אונ טרינקט פון דעם וואס זיין מוטער טרינקט אונ עס גייט ניט פון אים קיין צואה טאמער וועט דאס אום ברענגען זיין מוטער אונ אז דאס קינד גייט ארויס אויף דעם אויר פון דער וועלט ווערט אפין דאס פאר שטאפטע מויל אונ עס ווערט פאר שטאפט דר אפענער נאבל ווארום אז עס זאל אזו ניט זיין וואלט ער ניט גיקאנט לעבן אפילו איין שעה אונ איין ליכט איז אן גיצונדין אויף זיין קאפ אונ ער זעהט אונ לוגט פון איין עק וועלט ביז דר אנדערער עק וועלט וויא אין פסוק שטייט אין זיין טאן לייכטן זיין ליכט אויף מיין קאפ אונ אין זיין ליכט גייא איך אין דר פינצטערניש. אונ זאלסט זיך דרויף ניט פאר וואונדערן, ווארום אזוי איין מענטש שלאפט דא אונ זעהט איין חלום אין אספמיא אונ עס איז ניט דא קיין בעסערע טעג וואס דר מענטש רוהעט מ״מ גוטע טעג מערער פון די דאזיגע טעג ווי אין פסוק שטייט ווער וואלט מיר גיגעבן אז איך זאל האבן אזו גוט אזו ווי די פֿריערדיגע חדשים אונ אזו ווי די טעג וואס גאט האט מיך גיטאן היטן. אונ וואס פאר איין טעג זיינען וואס אין זיי איז פאר האנדין חדשים אונ עס איז אין זיי ניט דא קיין יארין ? זאלסטו זאגן דאס זיינען די חדשים פון דעם גיווינען אונ מען לערינט אים דיא גאנצע תורה וויא אין פסוק שטייט ער האט מיך גילערינט

מאי ואומר וכי תימא נביא הוא דקאמר תא שמע בסוד אלוה עלי אהלי. וכיון שיצא לאויר העולם בא מלאך וסטרו על פיו ומשכח ממנו כל התורה כלה שנאמר לפתח חטאת רובץ. ואינו יוצא משם עד שמשביעין אותו שנאמר כי לי תכרע כל ברך תשבע כל לשון. כי לי תכרע כל ברך זה יום המיתה שנאמר לפניו יכרעו כל יורדי עפר. תשבע כל לשון זה יום הלידה. שנאמר נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה. ומה היא השבועה שמשביעין אותו. אומרים לו הוי צדיק ואל תהא רשע ואפילו כל העולם כלו אומרים לך צדיק אתה היה בעיניך כרשע והוי יודע שהקדוש ברוך הוא טהור ומשרתיו טהורים ונשמה שנתן בך טהורה אם אתה משמרה בטהרה מוטב ואם לאו הרי הוא נוטלה ממך:

ובכל יום ויום אחר כל מעמד ומעמד יאמר עשרת הדברות. ופרשת המן. וג' פסקים הראשונים מפרשת פינחס. ואין קחש. ופטום הקטורת. וסדר מערכה. ופרשת הקרבנות. ופסוקים מג' תיבות. ועשרה פסוקים מהרמב"ן ז"ל. וצריך בהם כוונה גדולה. ואח"כ עשרה פסוקים שמתחילין בנו"ן ומסיימין בנו"ן. ושלשה פסוקים מהר"ר יהודה החסיד ז"ל. וע"ב פסוקים. ושבעה פסוקים בישעיה המתחילין כולם בכ"ף ומסיימין בכ"ף:

כתב הרב ר"י קארו שטוב לומר בכל יום עשרת הדברות שעל ידי זה יזכור מעמד הר סיני ותתחזק אמונתו:

שמות כ

וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר: אנכי יי אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים: לא יהיה לך אלהים אחרים על פני: לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר

גילערינט אונ האט מיר גיזאגט מיינע רייד זאלין אונטער לעהענגען דיין הארץ היט מיינע מצות וועסטו לעבין. אונ נאך איין פסוק איז דא אז דער סוד פון גאט איז גיוועזן אויף מיין גיצעלט פון דעסט וועגין בריינגט ער נאך אראיה פון דעם פסוק אויך מוז מען זאגין ווארום דו וועסט ווערין זאגין אז דעם ערשטין פסוק זאגט דער נביא אונ עס גייט ניט אויף די טעג וואס דאס קינד איז אין דער מוטערס גידערים דרום קומט דער אנדערער פסוק לאזן מיך הערי, וואס איוב האט גיזאגט אז דר סוד פון גאט איז גיוועזן אויף מיין גיצעלט אונ דר פסוק גייט אויף איין קינד וואס איז אין דר מוטערס בויך אזו ווי די פריערדיגע פסוקים וואס איוב האט גיזאגט גייט אויך אויף איין קינד דאס מיינט מען וואס ער האט גיזאגט כירחי קדם נמצא איז ערשט רעכט גידרונגען פון דעם פסוק אז מען לערינט דאס קינד אין דר מוטערס בויך די גאנצע תורה אונ אז ער קומט אין אויר פון דר וועלט קומט איין מלאך אונ שלאגט אים אויף זיין מויל אונ מאכט אים פאר געסין די גאנצע תורה ווי עס שטייט אין פסוק אויף דר טיר טוט היצר די זינד. אונ ער גייט פון דארטין ניט ארויס ביז מען באשווערט אים ווי אין פסוק שטייט דען צו מיר טוען קניען אלע קניא דאס מיינט מען דעם יום המיתה ווייא אין פסוק שטייט צו פאר אים טוען קניען אלע וואס נידערין אין דר ערד אונ איטליכער צונג טוט שווערין דאס מיינט מען דעם טאג פון גיווירען ווי עס שטייט אין פסוק דר וואס האט ריינע הענט פון גזל אונ שוחד אונ האט איין לויטער הארץ וואס ער האט ניט גישווארין פאלש ביי זיין לייב אונ האט ניט גישווארין אויף פאלשקייט. אונ וואס איז די שבועה וואס מען באשווערט אים דם איז די שבועה זאלסט זיין איין צדיק אונ זאלסט ניט זיין איין רשע אונ אז אפילו די גאנצע וועלט זאגט דיר אז דו ביכט איין צדיק זאלסטו פארט זיין אין דיינע אויגין ווי איין רשע אונ זאלסט וויסין אז גאט איז טהור אונ זיינע באדינער זיינען טהורים אונ די נשמה וואס ער האט גיגעבין צו דיר איז זיא טהור אונ אויב דו וועסט זיא היטין מיט ריינקייט איז גוט אונ אז ניט וועט איר גאט ברוך הוא אוועק נעמען פון דיר:

וידבר אלהים האט גאט גירעט די אלע דאזיגע רייד אזו צו זאגין: איך בין דיין גאט וואס איך האב דיך אים גיצויגין פון דעם לאנד מצרים פון דעם הויז וואס איר זייט גיוועזן דארטין קנעכט: עס זאל צו דיר ניט זיין קיין פרעמדע אפ געטער כל זמן איך בין: דוא זאלסט צו דיר ניט מאכין קיין בילדער אונ קיין גישטאלט פון אלע זאכין וואס עס איז אין הימעל פון אויבין אונ וואס עס איז אויף דר ערד פון אונטין אונ וואס עס איז אין וואסער

פון

בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ: לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן אָבֹת עַל בָּנִים עַל שִׁלֵּשִׁים וְעַל רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי: וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי: לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְיָ אֵת אֲשֶׁר יִשָּׂא אֶת שְׁמוֹ לַשָּׁוְא: זָכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלַאכְתֶּךָ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָל מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ: כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ אֶת הַיָּם וְאֶת כָּל אֲשֶׁר בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל כֵּן בֵּרַךְ יְיָ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: כַּבֵּד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמֶּךָ לְמַעַן יַאֲרִכוּן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ: לֹא תִרְצָח לֹא תִנְאָף לֹא תִגְנֹב לֹא תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁקֶר: לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ לֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ וְעַבְדּוֹ וַאֲמָתוֹ וְשׁוֹרוֹ וַחֲמֹרוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ:

כתב הרב רבינו יוסף קארו ז"ל שטוב לומר פרשת המן כדי שיאמין שכל מזונותיו באין לו בהשגחה. וקבלה מז החכמים כל האומר פרשת המן מובטח לו שלא יבא לעולם לידי חסרון מזונות. וקודם אמירת פרשת המן יאמר זה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתַּזְמִין פַּרְנָסָה לְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּפַרְנָסָתִי וּפַרְנָסַת אַנְשֵׁי בֵיתִי בִּכְלָלָם בְּנַחַת וְלֹא בְצַעַר בְּנַחַת וְלֹא בְבִזּוּי בְּהֶתֵּר וְלֹא בְאִסּוּר כְּדֵי שֶׁנּוּכַל לַעֲבֹד עֲבוֹדָתֶךָ וְלִלְמוֹד תּוֹרָתֶךָ כְּמוֹ שֶׁזַּנְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מָן בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ צִיָּה וַעֲרָבָה כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

שמות טז ד׳ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה הִנְנִי מַמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמָיִם וְיָצָא הָעָם וְלָקְטוּ דְבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסֶּנּוּ הֲיֵלֵךְ בְּתוֹרָתִי אִם לֹא: וְהָיָה בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי וְהֵכִינוּ

פון אונטער דר ערד: דו זאלסט זיך צו זיי ניט בוקין אונ זאלסט זיי ניט דינען. ווארום איך בין דיין גאט. איין רעכענער. ער גידיינקט די זינד פון די עלטערין אויף די קינדר אויף דריטע אונ אויף פערטע גיבורט צו באצאלין זיי. כל זמן אז זיי זיינן מיינע פיינט. ער טוט זיי זינדיגין אויך אזו ווי זייערע עלטערין: אונ טוט גינאד צו טויזינט דורות. צו מיינע ליב האבער אונ צו די וואס היטין מיינע מצות: דו זאלסט ניט שווערין ביי דעם נאמען פון דיין גאט אומזיסט. ווארום גאט וועט ניט ריין מאכין דעם וואס וועט שווערין ביי זיין נאמן אויף פאלשקייט: דו זאלסט תמיד גידיינקען דעם טאג פון שבת כלומר אז דיר האט זיך גיטראפן קויפין איין גוטע זאך זאלסטו דאס קויפין פון שבת וועגין צו הייליגין אים: זעקס טעג זאלסט ארבעטין אונ זאלסט טאן גאר דיין ארבעט אונ אז עס וועט קומן שבת זאלסטו ניט טראכטן נאך קיין שום מלאכה אונ עס זאל ביי דיר אין די אויגין גלייך זיין וויא אלע דיינע מלאכות זיינען גיטאן גיווארן: אונ דר זיבעטער טאג איז שבת צו דיין גאט. דו זאלסט ניט טאן קיין שום מלאכה דו אונ דיין זון אונ דיין טאכטר דיין קנעכט אונ דיין דינסט מויד אונ דיין בהמה אונ דיין גר וואס איז אין דיין שטאט: ווארום אין זעקס טעג האט גאט באשאפין הימל אונ ערד דעם ים אונ אלעס וואס אין זיי איז אונ האט גירועט אין דעם זיבעטין טאג. דרום האט גאט גיבענטשט דעם טאג פון שבת אונ האט אים גיהייליגט: האלט ערלאך דיין פאטער אונ מוטער. דרום ועלין דר לייגנערט ווערין דיינע טעג אויף דער ערד וואס גאט דיין גאט גיט דיר: דו זאלסט ניט הרגענען קיין מענטשין. דו זאלסט ניט מנאף זיין. דו זאלסט ניט גנבענען. דו זאלסט ניט באציינגין אין דיין חבר כלומר דו זאלסט ניט עדות זאגין אין כין חבר פאלש עדות: דוא זאלסט ניט גילוסטין דאס הויז פון דיין נייענטין. דוא זאלסט ניט גילוסטן דאס ווייב פון דיין נייענטין אונ זיין קנעכט אונ זיין דינסט אונ זיין אקס אונ זיין אייזל אונ אלע זאכין וואס איז צו דיין נייענטין:

ויאמר ה׳ אל משה דאס גאט גיזאגט צו משה רבינו איך וועל מאכין צו אייך רעגנען ברויט פון הימיל אונ דאס פאלק זאל ארויס גיין אונ זאלין קלייבין דאס וואס זיי באדארפן אויף דעם טאג זאלין זיי קלייבין אין דעם טאג אונ ניט היינט אויף מארגין כדי איך זאל זיי

פרובן

את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום: ויאמר משה ואהרן אל
כל בני ישראל ערב וידעתם כי יי הוציא אתכם מארץ מצרים: ובקר וראיתם
את כבוד יי בשמעו את תלונתיכם על יי ונחנו מה כי תלינו עלינו: ויאמר משה
בתת יי לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יי את תלנתיכם
אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יי: ויאמר משה
אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יי כי שמע את תלנתיכם:
ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יי נראה
בענן: וידבר יי אל משה לאמר: שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהם
לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יי אלהיכם:
ויהי בערב ותעל השלו ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב
למחנה: ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על
הארץ: ויראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר
משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יי לכם לאכלה: זה הדבר אשר צוה יי לקטו
ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו:

פרובין אויב זיי וועלין גיין אין מיין תורה מקים צו זיין כלומר אז מען טאר ניט איבער לאזין א"יה מארגין אונ אום שבת טאר מען ניט קלייבין: אונ עס וועט זיין דעם זעקסטין טאג אונ וועלין אן ברייטין דאס וואס זיי האבין גיבראכט עס וועט זיין טאפיל אין דער מאס וויפיל זיי פלעגין קלייבין אינ אנ מעסטין אלע טאג: האט גיזאגט משה אונ אהרן צו אלע די קינדער ישראל אויף דר נאכט וועט איר וויסין אז גאט האט אייך אויסגיצויגין פון לאנד מצרים: אונ אין דר פריא וועט איר זעהן דעם כבוד פון גאט פון וועגין וואס ער האט גיהערט אייערע קריג וואס עס איז אויף גאט אונ וואס זיינען מיר חשוב וואס איר מאכט קריגין אויף אונז אייערע ווייבער מיט אייערע קינדער: האט משה גיזאגט אין זיין טאן געבין צו אייך אויף דר נאכט פלייש צו עסין אן זעטיקייט אונ ברויט אין דר פריא צו עסין מיט זעטיקייט פון וועגין דעם וואס גאט האט גיהערט אייערע קריג וואס איר מאכט אנדערע קריגין אויף אים וואס זיינען מיר חשוב ניט אויף אונז איז אייערע קריג נייערט אויף גאט: האט משה גיזאגט צו אהרן זאג צו דער גאנצער עדה פון די קינדער ישראל גינעהנט פאר גאט צו דעם ארט וואו דר וואלקין וועט אראפ גידערין וואראום ער הט גיהערט אייערע קריג: אונ אז אהרן הט גירעט צו דר גאנצער עדה פון די קינדער ישראל האבין זיי זיך גיקערט צו דם מדבר אונ דר כבוד פון גאט איז גיזעהן גיווארין אין וואלקין: האט גאט גירעט צו משה אזו צו זאגין: איך האב גיהערט די קריג פון די קינדער ישראל רייד צו זיי אזו צו זאגין צווישין טאג אונ נאכט זאלט איר עסין פלייש אונ אין דר פריא זאלט איר זיך זעטין מיט ברויט אונ איר זאלט וויסין אז איך בין אייער גאט: אונ עס איז גיוועזין ביי נאכט איז אויף גיגאנגען אזו איין מין עוף וואס האט גיהייסין שלו אונ עס האט באדעקט די מחנה אונ אין דר פריא איז גיוועזין דאס ליגונג פון דם טויא א"יף דעם מן ארום דער מחנה. אונ איין מאל שטייט אז דר טויא איז גיגאנגען אויף דר ערד איז נידרונגען אז דר מן איז גילעגין אזו ווי אין איין קאסטין. טל איז גיוועזין פון אויבין אונ פון אונטין: אונ אז די זון האט אנגיהויבין צו שיינען איז דר טל וואס איז גילעגין אויף דעם מן ארויף גיגאנגען איז דר מן אנטפלעקט גיווארין אונ האבין גיזעהן אז אויף דר מדבר איז גילעגין קליינע קערענדליך אונ איז גיוועזין דין פאר שפרייט אויף דר ערד אזו ווי דר שנייא וואס גייט ווינטער פריא: האבין די קינדער ישראל גיזעהן אונ האבין גיזאגט איינר צום אנדערין עס איז איין שפייז וואראום זיי האבין ניט גיוואוסט וואס ער איז זיי זאלין אים רופין מיט איין נאמען. האט משה גיזאגט צו זיי דאס איז דר ברויט וואס גאט האט צו אייך גיגעבין אז איר זאלט דאס עסין: דאס איז די זאך וואס גאט האט גיבאטין איר זאלט קלייבין פון אים איטליכער מענטש נאך זיין עסין נאך איין מאס וואס ווערט אן גירופין עומר צו איטליכין נפש איטליכער מענטש ווי פיל ער האט נפשות אין זיין גיצעלט זאלט איר נעמען

איין

ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעיט: וימדו בעמר ולא העדיף המרבה
והממעיט לא החסיר איש לפי אכלו לקטו: ויאמר משה אלהם איש אל יותר
ממנו עד בקר: ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים
ויבאש ויקצף עלהם משה: וילקטו אתו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחם השמש
ונמס: ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי
העדה ויגידו למשה: ויאמר אלהם הוא אשר דבר יי שבתון שבת קדש ליי
מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם
למשמרת עד הבקר: ויניחו אתו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה
לא היתה בו: ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום ליי היום לא תמצאהו
בשדה: ששת ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו: ויהי ביום השביעי
יצאו מן העם ללקט ולא מצאו: ויאמר יי אל משה עד אנה מאנתם לשמר
מצותי ותורתי: ראו כי יי נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם
יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקמו ביום השביעי: וישבתו העם ביום
השבעי: ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן וטעמו כצפיחת
בדבש: ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יי מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם

אין עומר צוא איטליכן נפש: האבין אזו גיטאן די קינדער ישראל אונ זיי האבין גיקליבן
איין טייל האבין פיל גיקליבין אונ איין טייל האבין וויינינג גיקליבן: אונ אז זיי זיינן גיקומען
אהיים האבין זיי גימאסטין מיט דעם עומר אונ ביי דעם וואס האט מערער גיקליבין פון איין
עומר פון איין נפש וועניג איז ניט איבעריג גיוועזן. אונ דר וואס האט וויינינער גיקליבין איז
אים ניט אפ גיקומען איטליכער האט גיקליבין נאך זיין עסין נאך: האט משה גיזאגט צו
זיי קיין מענטש זאל ניט איבער לאזין פון דעם מן ביז אין דער פריא: אונ זיי האבין ניט צו
גיהערט צו משה אונ מענטשין האבין איבער גילאזט פון אים ביז אין דער פריא איז דאס
ווערעמדיג גיווארין אונ עס איז פאר שטונקען גיווארין. האט משה אויף זיי גיצארנט:
האבין זיי גיקליבין דעם מן אלע אין דר פריא איטליכער מענטש ווי פיל ער האט באדארפט
מיט זיין גיזינט עסין אונ דאס וואס איז איבר גיבליבען אין פעלד אז די זון האט דר ווארעמט
איז דאס צו גאנגען: אונ עס איז גיוועזן דעם זעקסטין טאג אז זיי האבין איבער גימאסטין אין
דר היים דאס וואס זיי האבין גיקליבין איז גיוועזן טאפיל עס איז גיוועזן צוויי עומר צו איטליכן
נפש זיינען גיקומען אלע נשיאים פון דער עדה אונ האבין דאס גיזאגט צו משה אז עס איז
ביי איטליכן דא טאפיל: האט משה צו זיי גיזאגט דס איז וואס איך בין גיבאטין גיווארין צו
זאגין אייך דאס וואס גאט האט גירעט אז מארגין איז שבת אונ עס איז איין היליגע טאג
צו גאט דאס וואס איר ווילט באקין זאלט איר היינט באקין אויף ביידע טעג וואס איר ווילט
קאכין זאלט איר היינט קאכין אויף ביידע טעג אונ וואס עס ווערט היינט איבער בלייבן זאלט
איר דאס לאזין צו איין באוואהרונג ביז אין דר פריא. האבין זיי אים גילאזט ביז אין דר פריא
אזו ווי משה האט גיבאטין אונ עס איז ניט פאר שטונקען גיווארין אונ עס איז אין איטליכן
ווערים ניט גיוועזן: האט משה גיזאגט עסט היינט וואס איר האט גיגרייט אונ גייט ניט קלייבן
ווארום היינט איז שבת צו גאט היינט ווערט איר ניט גיפינען אין פעלד קיין מן אבר מארגין
ווערט איר יוא גיפינען: זעקס טעג זאלט איר אים קלייבין אונ דעם זיבעטין טאג איז שבת דא
ווערט אין אים ניט זיין קיין מן: אונ עס איז גיוועזן דעם זיבעטין טאג זיינען ארויס גיגאנגען פון
דעם פאלק קלייבין אונ האבין ניט גיפונען: האט גאט גיזאגט צו משה ביז ווי לאנג ווערט איר
ניט וועלין היטין מיינע מצות אונ מיין תורה: זעהט אז גאט האט אייך גיגעבין דעם שבת
אז עס זאל אין אים קיין מן ניט גיין דרום גיט ער צו אייך אין דעם זעקסטין טאג ברויט אויף
צוויי טעג איטליכער מענטש זאל זיצין אויף זיין ארט איין מענטש טאר ניט ארויס גיין פון
זיין ארט דם מיינט מען מערער פון איין תחום שבת אין דעם זיבעטין טאג: האט דם פאלק
גירועט אין דעם זיבעטין טאג: האט דאס הויז גיהייסן ישראל גירופין זיין נאמען מן אונ ער איז

אין

לְמַעַן יִרְאוּ אֶת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֶאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קַח צִנְצֶנֶת אַחַת וְתֶן שָׁמָּה מְלֹא הָעֹמֶר מָן וְהַנַּח אֹתוֹ לִפְנֵי יְיָ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם: כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶל מֹשֶׁה וַיַּנִּיחֵהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמָרֶת: וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת הַמָּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד בֹּאָם אֶל אֶרֶץ נוֹשָׁבֶת אֶת הַמָּן אָכְלוּ עַד בֹּאָם אֶל קְצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן: וְהָעֹמֶר עֲשִׂרִית הָאֵיפָה הוּא:

ואחר כך יאמר זה:

אַתָּה הוּא יְיָ לְבַדֶּךָ אַתָּה עָשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל צְבָאָם הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה אֶת כֻּלָּם. וְאַתָּה עָשִׂיתָ נִסִּים וְנִפְלָאוֹת גְּדוֹלוֹת תָּמִיד עִם אֲבוֹתֵינוּ גַּם בַּמִּדְבָּר הִמְטַרְתָּ לָהֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם וּמִצּוּר הַחַלָּמִישׁ הוֹצֵאתָ לָהֶם מַיִם וְגַם נָתַתָּ לָהֶם כָּל צָרְכֵיהֶם שִׂמְלָתָם לֹא בָלְתָה מֵעֲלֵיהֶם כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וּבַחֲסָדֶיךָ הָעֲצוּמִים תְּזוּנֵנוּ וּתְפַרְנְסֵנוּ וּתְכַלְכְּלֵנוּ וְתַסְפִּיק לָנוּ כָּל צָרְכֵינוּ וְצָרְכֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמְרֻבִּים בְּמִלּוּי וּבְרֶוַח בְּלִי טוֹרַח וְעָמָל גָּדוֹל מִתַּחַת יָדְךָ הַנְּקִיָּה וְלֹא מִתַּחַת יְדֵי בָשָׂר וָדָם:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתָּכִין לִי וּלְאַנְשֵׁי בֵיתִי כָּל מַחְסוֹרֵינוּ וְתַזְמִין לָנוּ כָּל צָרְכֵינוּ. לְכָל יוֹם וָיוֹם מֵחַיֵּינוּ דֵּי מַחְסוֹרֵינוּ וּלְכָל שָׁעָה וְשָׁעָה מִשְּׁעוֹתֵינוּ דֵּי סִפּוּקֵנוּ וּלְכָל עֶצֶם מֵעֲצָמֵינוּ דֵּי מִחְיָתֵנוּ כְּיָדְךָ הַטּוֹבָה וְהָרְחָבָה וְלֹא כְּמִעוּט מִפְעָלֵינוּ וְקוֹצֶר חֲסָדֵינוּ וּמִזְעַר גְּמוּלוֹתֵינוּ וְיִהְיוּ מְזוֹנוֹתַי וּמְזוֹנוֹת אַנְשֵׁי בֵיתִי וְחַבְרַי וְזֶרַע זַרְעִי מְסוּרִים בְּיָדְךָ וְלֹא בִּידֵי בָּשָׂר וָדָם:

כתב הר"י קאר"ו ז"ל וטוב לומר פרשת העקידה כדי לזכור זכות האבות לפני הקב"ה וגם להכניע יצרו לעבודת השי"ת כמו שימסר נפשו. כתב רשב"י לא אית מאן דסבל מתנא מבני נשא כקרבן דעקידה דיצחק דאיתמר ביה ויעקד את יצחק בנו אתקשר מדת הדין ואתעקד לעילא ועקידת יצחק מעלייא לישראל לאדכרא לה בכל יומא בצלותא דתגן עלייהו מכל מרעין בישין:

וקודם פרשת העקידה יאמר זה:

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ זָכְרֵנוּ בְּזִכָּרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ וּפָקְדֵנוּ בִּפְקֻדַּת יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים מִשְּׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם וּזְכָר לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַהֲבַת הַקַּדְמוֹנִים אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד וְאֶת הַשְּׁבוּעָה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בְּהַר הַמּוֹרִיָּה וְאֶת הָעֲקֵדָה שֶׁעָקַד אֶת יִצְחָק בְּנוֹ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ:

פרשת עקידה

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְהָאֱלֹהִים נִסָּה אֶת אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְרָהָם וַיֹּאמֶר הִנֵּנִי: וַיֹּאמֶר קַח נָא אֶת בִּנְךָ אֶת יְחִידְךָ אֲשֶׁר אָהַבְתָּ אֶת יִצְחָק וְלֶךְ לְךָ אֶל אֶרֶץ הַמֹּרִיָּה וְהַעֲלֵהוּ שָׁם לְעֹלָה עַל אַחַד הֶהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר אֵלֶיךָ: וַיַּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר וַיַּחֲבֹשׁ אֶת חֲמֹרוֹ וַיִּקַּח אֶת שְׁנֵי נְעָרָיו אִתּוֹ וְאֵת יִצְחָק

אין גיוועזן קיילכדיג אזו ווי די זאמען פון קאריאנדר אונ דר מן איז גיוועזן ווייס אונ זיין טעם איז גיוועזן אזו ווי איין זאך וואס איז גיפרעגילט גיווארין אין האניק: הט משה גיזאגט דאס איז די זאך וואס גאט האט גיבאטין פילט אן איין עומר פון דעם מן אונ מען זאל דאס בהאלטן צו אייערע דורות כדי זיי זאלן זעהן דעם ברויט וואס איך האב אייך גימאכט עסין אין דר מדבר אז איך האב אייך אויסגיצויגין פון לאנד מצרים: האט משה גיזאגט צו אהרן נעם איין גלעזערנע כלי אונ גיב אין אים איין פולין עומר מן אונ לייג אים פאר גאט דאס מיינט מען פאר דעם ארון דאס זאל זיין איין היטונג צו אייערע דורות: אזו ווי גאט האט גיבאטין צו משה אזו האט אהרן גיטאן אונ האט אים גילייגט פאר דעם באציינגעניש צו איין היטונג: אונ די קינדר ישראל האבן גיגעסין דעם מן פערציג יאר ביז זיי זיינען גיקומן צו איין בנעצטע לאנד דעם מן האבין זיי גיגעסין ביז זיי זיינען גיקומען צו דעם אן הייב פון לאנד כנען: אונ דר עומר איז איין צעגט חלק פון איין מאס וואס ווערט אן גירופן איפה:

די טייטש פון ויהי אחר גיפינט מען אין דאוונען:

בנו ויבקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וירא את המקום מרחק: ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם: ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו: ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעלה: ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעלה בני וילכו שניהם יחדו: ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים: וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו: ויקרא אליו מלאך יי מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני: ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני: וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ויקרא אברהם שם המקום ההוא יי יראה אשר יאמר היום בהר יי יראה: ויקרא מלאך יי אל אברהם שנית מן השמים: ויאמר בי נשבעתי נאם יי כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך: כי ברך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער איביו: והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע:

רבונו של עולם יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתזכר לנו זכות אבותינו כמו שכבש אברהם אבינו את רחמיו מבן יחידו ורצה לשחוט אותו כדי לעשות רצונך כן יכבשו רחמיך את כעסך מעלינו ויגלו רחמיך על מדותיך ותכנס אתנו לפנים משורת דינך ותתנהג עמנו יי אלהינו במדת החסד ובמדת הרחמים ובטובך הגדול ישוב חרון אפך מעמך ומעירך ומנחלתך. וקים לנו יי אלהינו את הדבר שהבטחתנו על ידי משה עבדך מפי כבודך כאמור וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר:

וידבר יי אל משה לאמר: פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם ולא כליתי את בני ישראל בקנאתי: לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום:

אין קדוש כיי כי אין בלתך ואין צור כאלהינו: כי מי אלוה מבלעדי יי ומי צור זולתי אלהינו: אין כאלהינו אין כאדונינו אין כמלכנו אין כמושיענו: מי כאלהינו מי כאדונינו מי כמלכנו מי כמושיענו: נודה לאלהינו נודה לאדונינו נודה למלכנו נודה למושיענו: ברוך אלהינו ברוך אדונינו ברוך מלכנו ברוך

אין קדוש כה עס איז ניט דא קיין הייליגער ווי גאט איז ווארום עס איז ניט דא חוץ דיר איז עס איז ניט דא קיין באשעפער ווי אונזער גאט. ווארום ווער איז איין גאט אן אונזער גאט אונ ווער איז איין באשעפער אן אונזער גאט:

דיא טייטש פון אין כאלהינו גיפינט מען אין דאבנען פון שבת:

מושיענו: אתה הוא אלהינו אתה הוא אדונינו אתה הוא מלכנו אתה הוא מושיענו. אתה תושיענו. אתה תקום תרחם ציון כי עת לחננה כי בא מועד:

רבונו של עולם בזמן שבית המקדש היה קים אדם היה חוטא ומביא קרבן ומתכפר לו ועכשו בעונותינו אין לנו מקדש ולא מזבח ולא קרבן ולא כהן שיכפר בעדנו אלא זכרון דברים תהא כפרתנו ונשלמה שיח שפתותינו תחת קרבנותינו:

אתה הוא יי אלהינו שהקטירו אבותינו לפניך את קטורת הסמים בזמן שבית המקדש קים כאשר צוית אותם על ידי משה נביאך ככתוב בתורתך:

ויאמר יי אל משה קח לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים ולבנה זכה בד בבד יהיה: ועשית אתה קטרת רקח מעשה רוקח ממלח טהור קדש: ושחקת ממנה הדק ונתתה ממנה לפני העדת באהל מועד אשר אועד לך שמה קדש קדשים תהיה לכם: ונאמר והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה: ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יי לדרתיכם:

כריתות ו' ע"א

תנו רבנן פטום הקטורת כיצד. שלש מאות וששים ושמונה מנים היו בה. שלש מאות וששים וחמשה כמנין ימות החמה. ושלשה מנים יתרים שמהם מכניס כהן גדול מלא חפניו ביום הכפורים ומחזירם למכתשת בערב יום הכפורים כדי לקים מצות דקה מן הדקה. ואחד עשר סמנים היו בה: ואלו הן. הצרי והצפורן החלבנה והלבונה משקל שבעים שבעים מנה. מור וקציעה שבלת נרד וכרכום משקל ששה עשר ששה עשר מנה: הקשט שנים עשר וקלופה שלשה וקנמון תשעה. בורית כרשינה תשעה קבין. יין קפריסין סאין תלתא וקבין תלתא. ואם לא מצא יין קפריסין מביא חמר חורין עתיק. מלח סדומית רובע הקב. מעלה עשן כל שהוא: רבי נתן אומר אף כפת הירדן כל שהוא ואם נתן בה דבש פסלה ואם חסר אחת מכל סמניה חיב מיתה:

רבן שמעון בן גמליאל אומר הצרי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף. בורית כרשינה למה היא באה כדי ליפות בה את הצפורן כדי שתהא נאה. יין קפריסין למה הוא בא כדי לשרות בו את הצפורן כדי שתהא עזה. והלא מי רגלים יפין לה אלא שאין מכניסין מי רגלים בעזרה מפני הכבוד:

תניא רבי נתן אומר כשהוא שוחק אומר הדק היטב היטב הדק מפני שהקול יפה לבשמים. פטמה לחצאין כשרה לשליש ולרביע לא שמענו: אמר רבי יהודה זה הכלל אם כמדתה כשרה לחצאין ואם חסר אחת מכל סמניה חיב מיתה:

רבונו של עולם האר פון דר וועלט אין דער צייט אז דר בית המקדש איז גישטאנען אז איין מענטש האט גיזינדיגט האט ער גיבראכט איין קרבן אונ עס איז אים ווארין פר געבן אונ היינט פון וועגן אונזערע זינד איז צו אונז ניט דא קיין בית המקדש אונ קיין מזבח אונ ניט קיין קרבן אונ ניט קיין כהן אז ער זאל פאר געבן פאר אונז נאר דאס וואס מיר דער מאנען מיט רייד דאס זאל זיין אונזער פאר געבונג. אונ מיר וועלין באצאלין מיט רייד פון אונזערע לעפצין פאר אונזערע קרבנות:

די טייטש פון קרבנות געפינט מען אין דאבנען:

תַּנְיָא בַּר קַפָּרָא אוֹמֵר אַחַת לְשִׁשִּׁים אוֹ לְשִׁבְעִים שָׁנָה הָיְתָה בָּאָה שֶׁל שִׁירַיִם לַחֲצָאִין: וְעוֹד תָּנֵי בַּר קַפָּרָא אִלּוּ הָיָה נוֹתֵן בָּהּ קוֹרְטוֹב שֶׁל דְּבַשׁ אֵין אָדָם יָכוֹל לַעֲמוֹד מִפְּנֵי רֵיחָהּ וְלָמָּה אֵין מְעָרְבִין בָּהּ דְּבַשׁ מִפְּנֵי שֶׁהַתּוֹרָה אָמְרָה כִּי כָל שְׂאֹר וְכָל דְּבַשׁ לֹא תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַיְיָ:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קַח אֶת הַמַּחְתָּה וְתֶן עָלֶיהָ אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׂים קְטֹרֶת וְהוֹלֵךְ מְהֵרָה אֶל הָעֵדָה וְכַפֵּר עֲלֵיהֶם כִּי יָצָא הַקֶּצֶף מִלִּפְנֵי יְיָ הֵחֵל הַנָּגֶף: וַיִּקַּח אַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה וַיָּרָץ אֶל תּוֹךְ הַקָּהָל וְהִנֵּה הֵחֵל הַנֶּגֶף בָּעָם וַיִּתֵּן אֶת הַקְּטֹרֶת וַיְכַפֵּר עַל הָעָם: וַיַּעֲמֹד בֵּין הַמֵּתִים וּבֵין הַחַיִּים וַתֵּעָצַר הַמַּגֵּפָה: וַיִּהְיוּ הַמֵּתִים בַּמַּגֵּפָה אַרְבָּעָה עָשָׂר אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת מִלְּבַד הַמֵּתִים עַל דְּבַר קֹרַח: וַיָּשָׁב אַהֲרֹן אֶל מֹשֶׁה אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְהַמַּגֵּפָה נֶעֱצָרָה:

כָּל אֵלֶּה בִּהְיוֹת הַהֵיכָל עַל יְסוֹדוֹ וְהַמִּזְבֵּחַ עַל מְכוֹנוֹ הָיִינוּ מְלֵאִים כָּל טוּב. וְעַכְשָׁו חָרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וּבָטְלָה עֲבוֹדָה. וְאֵין לָנוּ כַּעֲוֹנוֹתֵינוּ לֹא אִשִּׁים וְלֹא אֲשָׁמִים. לֹא בַדִּים וְלֹא בְלוּלָה. לֹא גְבוּל וְלֹא גוֹרָלוֹת. לֹא דְבִיר וְלֹא דַקָּה. לֹא הֵיכָל וְלֹא הַר הַמּוֹר. לֹא וַעַד וְלֹא וִדּוּי. לֹא זַכָּה וְלֹא זְרִיקָה. לֹא חַטָּאת וְלֹא חֲלָבִים. לֹא טְהָרָה וְלֹא טְבִילָה. לֹא יְרוּשָׁלַיִם וְלֹא יַעַר לְבָנוֹן. לֹא כַפֹּרֶת וְלֹא כְרוּבִים. לֹא לְבוֹנָה וְלֹא לֶחֶם הַפָּנִים. לֹא מִזְבֵּחַ וְלֹא מְנוֹרָה. לֹא נְתָחִים וְלֹא נְסָכִים. לֹא סְמִיכָה וְלֹא סַמִּים. לֹא עוֹלָה וְלֹא עֲזָאזֵל. לֹא פָרֹכֶת וְלֹא פַר הַחַטָּאת. לֹא צִיּוֹן וְלֹא צִיץ נֵזֶר הַקֹּדֶשׁ. לֹא קִדָּה וְלֹא קִנָּמוֹן. לֹא רֵיחַ בְּשָׂמִים וְלֹא רֵיחַ נִיחֹחַ. לֹא שַׁי וְלֹא שְׁלָמִים. לֹא תוֹדָה וְלֹא תְמוּרָה. לֹא אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלֹא מַעַשְׂרוֹת. לֹא כֹהֵן וְלֹא נָבִיא. עֲוֹנוֹתֵינוּ וַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ הֶחֱרִיבוּ נָוֵנוּ וְשִׁמֵּם מִקְדָּשֵׁנוּ וְנִטַּל כְּבוֹד מִבֵּית חַיֵּינוּ מָקוֹם שֶׁהִלְּלוּךָ בּוֹ אֲבוֹתֵינוּ. וְאֵין אָנוּ יְכוֹלִין לְהַקְרִיב קָרְבָּן. כִּי אֵין לָנוּ לֹא זֶבַח. וְלֹא זוֹבֵחַ. וְלֹא שְׂעִיר הַמִּשְׁתַּלֵּחַ. וְלֹא כֹהֵן

כל אלה דאס איז אלץ גיוועזן אז דר היכל איז גיוועזן אויף זיין גרונד פעסט אונ דער מזבח איז גיוועזן אויף זיין שטאנד זיינן מיר גיוועזן פול מיט אלעם גוטין אונ היינט איז חרוב גיווארן דר בית המקדש אונ עס איז בטל גיווארן עבודת הקרבנות אונ עס איז ניט דא צו אונז פון וועגין אונזערע זינד ניט קיין קרבן אשם אונ ניט קיין פייער אפפער, ניט קיין שטאנגען פון דעם ארון אונ ניט קיין מישונג פון פריזאנט, ניט קיין גימארק אונ ניט קיין גורלות, ניט קיין פאלעש אונ ניט קיין דקה פון קטורת ניט קיין היכל אונ ניט קיין הר המור ניט קיין איין זאמלונג אונ ניט קיין ודוי, ניט קיין לויטער אונ ניט קיין שפריינגונג, ניט קיין קרבן חטאת ניט קיין חלבים מקטיר זיין, ניט קיין ריינינגונג אונ ניט קיין טבילה, ניט קיין ירושלים אונ ניט קיין לבנון, ניט קיין כפורת אונ ניט קיין כרובים ניט קיין ווייראך אונ ניט קיין לחם הפנים ניט קיין מזבח ניט קיין מנורה, ניט קיין שטיקער פון קרבנות אונ ניט קיין גיסונג ניט קיין אן לעהנונג אויף איין קרבן אונ ניט קיין גיווירץ, ניט קיין עולה אונ ניט קיין עזאזל, ניט קיין פרוכת אונ ניט קיין פר חטאת ניט קיין ציון אונ ניט קיין היילינגער בלעך וואס אהרן האט גיטראגן אויף זיין שטערן, ניט קיין איינבינדער אונ ניט קיין צימרונג ניט קיין ריח בשמים אונ ניט קיין קרבנות וואס גאט ברוך הוא האט גיהאט נחת דר פון, ניט קיין פריזאנט אונ ניט קיין שלמים ניט קיין קרבן תודה אונ ניט קיין פר ביטונג פון איין קרבן, ניט קיין ארץ ישראל אונ ניט קיין מעשרות ניט קיין כהן אונ ניט קיין נביא, אונזערע זינד מיט די זינד פון אונזערע עלטערן האבין חרוב גימאכט אונזער וואוינונג אונ עס איז פאר וויסט אונזער בית המקדש אונ עס איז אוועק גינומען גיווארן דר כבוד פון דעם הויז וואס עס איז גיוועזן אונזער לעבין דאס ארט וואס אין אים האבין דיך גילויבט אונזערע עלטערן אונ מיר קאנען ניט מקריב זיין קיין קרבן וואס מיר האבין ניט קיין שעכטונג אונ ניט קיין שעכטער אונ ניט קיין ציקעלע וואס איז וועגין

שיכפר בעדנו. אלא שיח שפתותינו תחת קרבנותינו. ותפלתנו תחת כפרתנו :

כיום שאין אומרים תחנות אין אומרים זה :

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתכפר לנו על כל חטאתינו ותסלח לנו על כל עונותינו ותמחל לנו על כל פשעינו ותבנה בית המקדש במהרה בימינו ותכפר על כל זדונותינו שהזדנו לפניך בין באונס בין ברצון בין בשוגג בין במזיד בין בשמיעה בין בראיה בין בדבור בין במחשבה הכל תעביר ותסלח אשר נאלנו ואשר חטאנו :

כשאין אומרים תחנה אין אומרים זה הרבון :

רבון העולמים גלוי לפני כסא כבודך אשר מדת הדין מתוחה עלינו בעונותינו ובאנו לחלות פניך שתעצור המגפה והמשחית מעלינו ולא תתן המשחית לבא אל בתינו ורחם עלינו ועל טפנו ועל עוללינו ועל כל ישראל עמך וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו כענין שנאמר תכון תפלתי קטרת לפניך משאת כפי מנחת ערב : וכמו שקבלת קטרת הסמים שהקטיר לפניך אהרן הכהן כאשר החל הנגף בעם שנאמר ויעמד בין המתים ובין החיים ותעצר המגפה : וכן פינחס שנאמר ויעמד פינחס ויפלל ותעצר המגפה : וכן דוד שנאמר ויבן שם דוד מזבח ליי ויעל עולות ושלמים ויעתר יי לארץ ותעצר המגפה מעל ישראל : כי אתה אבינו ולך תלויות עינינו. רפאנו יי ונרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה. שכן כתוב בתורתך והסיר יי ממך כל חלי וכל

פאר שיקט אונז ניט קיין כהן אז ער זאל מכפר זיין פר אונז נאר די רייד פון אונזערע לעפצין זאלין זיין פר אונזערע קרבנות אונ אונזערע תפלות זאלין זיין פאר אונזער פאר געבונג :

יהי רצון עס זאל זיין דר ווילין פון צו פאר דיר גאט אונזער גאט אונ דר גאט פון אונזערע עלטערין אז דו זאלסט פאר געבין צו אונז אויף אונזערע עברות בשוגג אונ זאלסט אונז פאר געבין אויף אונזערע זינד אונ זאלסט צו אונז מוחל זיין אויף אונזערע עברות במזיד אונ זאלסט בויען דעם בית המקדש באלד אין אונזערע טעג אונ זאלסט צו אונז פר געבין אויף אלע אונזערע זינד במזיד וואס מיר האבין במזיד גיזינדיגט פאר דיר סיא באונס סיא מיט גוטין ווילין סיא בשוגג אונ סיא במזיד סיא מיט הערין אונ סיא מיט זעהן סיא מיט רייד אונ סיא מיט טראכטונג זאלסטו אלין איבער פארין אונ זאלסט פאר געבין וואס מיר האבין פאר נארעשט אונ וואס מיר האבין גיזינדיגט :

רבון העולמים האר פון די אלע וועלטין עס איז אנטפלעקט פאר דיין כסא הכבוד אז דר מדת הדין איז פאר שפרייט אויף אונז פון וועגין אונזערע זינד אונ מיר זיינען גיקומען צו בעטין פאר דיר אז דו זאלסט איין האלטין די מגפה אונ דעם משחית פון אונז אונ דו זאלסט ניט לאזין דעם משחית צו קומין אין אונזערע הייזער אונ דר בארים זיך אויף אונז אונ אויף אונזערע גיזינד אונ אויף אונזערע קליינע קינדער אונ אויף אלע ישראל דיין פאלק. אונ זיי מקבל מיט דר בארימקייט אונ מיט גוטין ווילין אונזער גיבעט אזו ווי עס שטייט אין פסוק מיין תפלה זאל זיין אן גיברייט פאר דיר אזו ווי קטורת אונ דאס וואס איך הייב אויף מיינע הענט מתפלל זיין פאר דיר זאל זיין גירעכינט אזו ווי די מנחה וואס מען האט מקריב גיוועזן אונ אזו ווי דו האסט מקבל גיוועזן די קטורת וואס אהרן הכהן האט מקטיר גיוועזן פאר דיר אז דיא מגפה האט זיך אן גיהויבין אין פאלק וויא עס שטייט אין פסוק אונ ער האט זיך גישטעלט צווישין די טויטע אונ צווישין די לעבעדיגע אונ די מגפה איז ווארין איין גיהאלטין אונ אויך פינחס ווי עס שטייט אין פסוק ויעמד פינחס ויפלל פינחס איז אויף גישטאנען אונ האט תפלה גיטאן איז ווארין איין גיהאלטין דיא מגפה אונ אויך דוד וויא עס שטייט אין פסוק דוד המלך האט דארטין גיבויט איין מזבח צו גאט אונ האט ארויס גיבראכט עולות מיט שלמים אונ גאט איז מרוצה גיווארין צו דעם לאנד אונ די מגפה איז איין גיהאלטין גיווארין פון די ישראל ווארום דו ביסט אונזער פאטער אונ צו דיר האפין אונזערע אויגין. הייל אונז גאט

ווערין

מחי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך: ליי הישועה על עמך ברכתך סלה: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה: יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו:

נדה ס״ה בתרא

תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מבטח לו שהוא בן עולם הבא שנאמר הליכות עולם לו אל תקרי הליכות אלא הלכות:

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא. תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם. שנאמר וכל בניך למודי יי ורב שלום בניך. אל תקרי בניך אלא בוניך: שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול: יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך: למען אחי ורעי אדברה נא שלום בך: למען בית יי אלהינו אבקשה טוב לך: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

מנחות פרק י״ג

כתיב ובכל מקום מקטר מגש לשמי וכי בכל מקום מקטר ומגש אלא אלו תלמידי חכמים שעוסקים בהלכות עבודה בכל מקום מעלה אני עליהם כאלו מקטירים ומגישים לשמי: תניא מי שזכה בתרומת הדשן זכה במערכה ובסדור שני גזרי עצים:

יומא ס״ג

אביי הוה מסדר סדר המערכה משמא דגמרא ואליבא דאבא שאול מערכה גדולה קודמת למערכה שניה של קטורת. ומערכה שניה של קטורת קודמת לסדור שני גזרי עצים. וסדור שני גזרי עצים קודם לדשון מזבח הפנימי. ודשון מזבח הפנימי קודם להטבת חמש נרות. והטבת חמש נרות קודמת לדם התמיד. ודם התמיד קודם להטבת שתי נרות. והטבת שתי נרות קודמת לקטורת וקטורת קודמת לאברים ואברים למנחה ומנחה לחבתין וחבתין לנסכין ונסכין למוספין ומוספין לבזיכין ובזיכין קודמין לתמיד של בין הערבים שנאמר וערך עליה העולה והקטיר עליה חלבי השלמים עליה השלם כל הקרבנות כלם:

פסחים פ״ה

תנו רבנן אין לך דבר קודם לתמיד של שחר אלא קטורת בלבד שנאמר בבוקר בבוקר. ואין לך דבר שמתעכב אחר התמיד של בין הערבים

וועלין מיר ווערין געהיילט העלף אונז וועלין מיר ווערין געהאלפין ווארום דוא ביסט אונזער לויב ווארום אזו שטייט אין דיין תורה אונ גאט וועט פון דיר אפ טאן אלע קראנקהייט. אונ אלע וויטאג פון מצרים די שלעכטע וואס דו ווייסט זייא וועט ער זיי ניט טאן אין דיר. צו גאט איז די הילף אונ אויף דיין פאלק איז מוטל זיי זאלין דיך תמיד לויבן. גאט איבער אלע העררשאפט איז מיט אונז אונ איז איין שטארקייט צו אונז דר גאט פון יעקב תמיד. וואול דעם מענטשין וואס האט איין בטחון אין דיר גאט. גאט העלף. דר מלכות הקדוש ברוך הוא זאל אונז ענטפערין אין דעם טאג וואס מיר רופין אים:

תנא האט די ישיבה פון אליהו גילערינט דר וואס לערינט הלכות אלע טאג איז צו אים פאר זיכערט אז ער איז איין בן עולם הבא ווי עס שטייט אין פסוק הליכות עולם לו דו זאלסט ניט לייענען הליכות נאר הלכות:

כתיב עס שטייט אין פסוק אין אלע ערטער ווערט גידעמפט קטורת אונ גיגעבין צו מיין נאמען. איז דאך קשה ווערט דען אין אלע ערטער גידעמפט קטורת. נאר דאס מיינט מען די תלמידי חכמים וואס זיינען עוסק אין די דינים פון עבודת הקרבנות אין אלע ערטער רעכין איך אויף זיי גלייך ווי זיי זיינען מקטיר קטורת אונ מאכין גינעהנען צו מיין נאמען:

תניא מיר האבין גילערינט ווער עס האט זוכה גיוועזן אז ער זאל אפ שארין דאס אש פון דעם מזבח האט ער זוכה גיוועזן אין דער מערכה אונ אז ער זאל מסדר זיין די צוויא שטיקער האלץ אויף דער מערכה:

תנו

אלא קטורת ופסח ונרות ומחסר כפורים בערב פסח שטובל שנית ואוכל את פסחו לערב: רבי ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקא אומר אף מחסר כפורים בשאר ימות השנה שטובל ואוכל בקדשים לערב:

תנו רבנן תמיד של בין הערבים קודם לנרות. ונרות קודמות לקטורת. שנאמר והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרת יקטירנה: ובהעלת אהרן את הנרת בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יי לדרתיכם:

שמות כט

וזה אשר תעשה על המזבח כבשים בני שנה שנים ליום תמיד: את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים: ועשרן סלת בלול בשמן כתית רבע ההין ונסך רביעת ההין יין לכבש האחד: ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכה תעשה לה לריח ניחח אשה ליי: עלת תמיד לדרתיכם פתח אהל מועד לפני יי אשר אועד לכם שמה לדבר אליך שם: ונעדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבדי: וקדשתי את אהל מועד ואת המזבח ואת אהרן ואת בניו אקדש לכהן לי: ושכנתי בתוך בני ישראל והייתי להם לאלהים: וידעו כי אני יי אלהיהם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים לשכני בתוכם אני יי אלהיהם:

ויקרא א׳

ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו: ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יי וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב: ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח: והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עלה הוא אשה ריח ניחח ליי:

שם

ואם מן העוף עלה קרבנו ליי והקריב מן התרים או מן בני היונה את קרבנו: והקריבו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח: והסיר את מראתו בנצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן: ושסע אתו בכנפיו לא יבדיל והקטיר אתו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עלה הוא אשה ריח ניחח ליי:

שם ו׳

וידבר יי אל משה לאמר: צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה היא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו: ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העלה על המזבח ושמו אצל המזבח: ופשט את בגדיו

תנו רבנן די רבנים האבין געלערינט עס איז קיין שום זאך ניט געוועזן פריער פאר דעם תמיד של שחר נאר קטורת אליין וייל עס שטייט דר ביי צוויי מאל בבוקר אונ ביי דעם תמיד שטייט נאר איין מאל בבוקר אונ עס איז ניט געוועזן קיין שום זאך וואס עס איז שפעטער געוועזן פון דעם תמיד של בין הערבים נאר קטורת. אונ דר קרבן פסח אונ די ליכט וואס מען האט אן גיצונדין בין הערבים אונ אז איין מצורע אדער איין זב האט פאר געסין אום ערב פסח ברייגגען זיין קרבן פאר דעם תמיד האט ער גיבראכט נאך דעם תמיד ווארום ער וואלט ביט גיטארט עסין דעם קרבן פסח אונ ער איז זיך טובל דאס אנדערע מאל נאך דעם אז ער האט גיבראכט זיין קרבן אונ עסט זיין קרבן פסח אויף דר נאכט. רבי ישמעאל דר זון פון רבי יוחנן בן ברוקא האט גיזאגט אז אמחוסר כפורים אפילו אגאנץ יאר ברייגגט אויך זיין קרבן נאך דעם תמיד אונ טובלט זיך אונ עסט זיינע שלמים אויף דר נאכט:

אתה

ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור :
והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר
וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים : אש תמיד תוקד על
המזבח לא תכבה :

שם (בשבת א"א) רבון העולמים יה"ר שיהא זה חשוב ומקובל לפניך כאילו הקרבתי עולה בזמנה :

וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני יי אל פני המזבח : והרים
ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבנה אשר על המנחה
והקטיר המזבח ריח ניחח אזכרתה ליי : והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו
מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה : לא תאפה חמץ חלקם
נתתי אתה מאשי קדש קדשים הוא כחטאת וכאשם : כל זכר בבני אהרן
יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי יי כל אשר יגע בהם יקדש :

(בשבת א"א) רבון העולמים יה"ר שיהא זה חשוב ומק בל לפניך כאילו הקרבתי מנחה בזמנה :

שם וידבר יי אל משה לאמר : זה קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליי ביום המשח
אתו עשירת האפה סלת מנחה תמיד מחציתה בבקר ומחציתה בערב :
על מחבת בשמן תעשה מרבכת תביאנה תפיני מנחת פתים תקריב ריח ניחח
ליי : והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליי כליל תקטר : וכל
מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל :

שם וידבר יי אל משה לאמר : דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת
במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יי קדש קדשים
הוא : הכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד :
כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד אשר יזה עליה תכבס
במקום קדש : וכלי חרש אשר תבשל בו ישבר ואם בכלי נחשת בשלה ומרק
ושטף במים : כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא : וכל חטאת אשר
יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף :

(בשבת א"א) רבון העולמים אם אני חייב חטאת יה"ר שיהא זה חשוב לפניך כאילו הקרבתי חטאת בזמנה :

ויקרא ו'
וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא : במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו
את האשם ואת דמו יזרק על המזבח סביב : ואת כל חלבו יקריב ממנו את
האליה ואת החלב המכסה את הקרב : ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן
אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכלית יסירנה : והקטיר אתם הכהן
המזבחה אשה ליי אשם הוא : כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדוש יאכל קדש
קדשים הוא : כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן אשר יכפר בו לו יהיה :
והכהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה : וכל מנחה
אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו
תהיה : וכל מנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו :

(בשבת א"א) רבון העולמים אם אני חייב אשם יהי רצון מלפניך שיהא זה חשוב ומקובל לפניך כאילו הקרבתי אשם בזמנה:

וערבה ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמניות :

פסוקים משלש תיבות ואח"כ אומרים או"א תבא לפניך וכל הוידוי עד גמירא :

ומשמע ודומה ומשא : וישב יצחק בגרר : והרעב כבד בארץ : ובני דן
חשים : לישועתך קויתי יי : יששכר זבלון ובנימן : מכשפה לא

תחזה

תחיה: ועשית משבצות זהב: ולצרעת הבגד ולבית: ולשאת ולספחת ולבהרת:
יברכך יי וישמרך: ויהי אחרי המגפה: ובני פלוא אליאב: ברוך טנאך ומשארתך:
והחוט המשלש לא במהרה ינתק: יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה:
יי צבאות אשרי אדם בוטח בך: יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו: יי עז לעמו
יתן יי יברך את עמו בשלום: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

עשרה פסוקים מהרמב"ן ז"ל תריך בהם כונה גדולה:

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: ולכל היד החזקה ולכל המורא
הגדול אשר עשה משה לעיני כל ישראל: ויעקב הלך לדרכו
ויפגעו בו מלאכי אלהים: ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא
שם המקום ההוא מחנים: האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי:
יערף כמטר לקחי תזל כטל אמרתי כשעירם עלי דשא וכרביבים עלי עשב:
ויהי בנסע הארן ויאמר משה קומה יי ויפצו איביך וינסו משנאיך מפניך:
ובנחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל: וצבאו ופקדיהם חמשה ושלשים
אלף וארבע מאות: כל הפקדים למחנה אפרים מאת אלף ושמנת אלפים
ומאה לצבאתם ושלשים יסעו:

י"א פסוקים שמתחילין בנו"ן ומסיימן בנו"ן:

נגע צרעת כי תהיה באדם והובא אל הכהן: נחנו נעבר חלוצים לפני יי ארץ
כנען ואתנו אחזת נחלתנו מעבר לירדן: נביא מקרבך מאחיך כמני יקים
לך יי אלהיך אליו תשמעון: נהר פלגיו ישמחו עיר אלהים קדוש משכני עליון:
נגד אבותם עשה פלא בארץ מצרים שדה צען: נחית כצאן עמך ביד משה
ואהרן: נפתי משכבי מר אהלים וקנמון: נר יי נשמת אדם חופש כל חדרי
בטן: נפת תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתיך
כריח לבנון: נדו מתוך בבל ומארץ כשדים צאו והיו כעתודים לפני צאן: נשקי
קשת מימינים ומשמאלים באבנים ובחצים בקשת מאחי שאול מבנימין:

מצאתי כתוב כל אותן י"א פסוקים המתחילין באות נו"ן ומסיימן באות נו"ן שהם טובים מפני הכשפים ועין הרע. וכל אשה
כשהיא מעוברת כשהיא אומרת הי"א פסוקים הנ"ל תהיה בטוחה דלא שלטא עינא בישא על ילדיה. וטוב לומר אחר
י"א פסוקים אלו תפלה קצרה זו:

רבונו של עולם הצל את עמך בית ישראל מכל מיני כשפים ומכל מיני עין הרע וכשם
שפרשת כנפיך על אבותינו שבמדבר שלא שלטה עליהם עינא בישא דבלעם כן
תפרוש עלינו ברחמיך הרבים להיותנו מכסים במכסה ובהנהגה בשמותיך הקדושים
מכל עינא בישא:

שלשה פסוקים מהר"ר יהודה החסיד זצ"ל:

אתה סתר לי מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: בטחו ביי עדי עד כי
ביה יי צור עולמים: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:
כי תעבור במים אתך אני ובנהרות לא ישטפוך כי תלך במו אש לא תכוה
ולהבה לא תבער בך: כי עם בציון ישב בירושלים בכו לא תבכה חנון יחנך

אתה סתר לי דו ביסט צו מיר איין באשיצער. פון דעם באלײדיגער זאלסטו מיר היטן. אין
ניזאנג פון אנטרינגנג זאלסטו מיך תמיד ארומרינגלן: פאר זיכערט איך אין גאט ברוך
הוא ביז אייביג וואָרום מיט דעם נאמען יה האט גאט באשאפן די וועלט:
כי תעבור אז דו וועסט איבער פארין אין וואסער בין איך מיט דיר אונ אין די טייכן בין איך
מיט דיר אז זיי זאלין דיך ניט פאר פלייצן אז דו וועסט גיין אין פייער וועסטו ניט ווערין
פאר

לקול זעקך כשמעתו ענך: כי אני יי אלהיך קדוש ישראל מושיעך נתתי כפרך מצרים כוש וסבא תחתיך: כי אני יי אלהיך מחזיק ימינך האומר לך אל תירא אני עזרתיך: כי לא שאול תודך מות יהללך לא ישברו יורדי בור אל אמתך: כי אצק מים על צמא ונוזלים על יבשה אצק רוחי על זרעך וברכתי על צאצאיך: כי אתה אבינו כי אברהם לא ידענו וישראל לא יכירנו אתה יי אבינו גאלנו מעולם שמך:

ע"ז דף י"ט   יברכך ה' וגו' שיר למעלות אשא עיני וגו':

אמר רבי תנחום בר חנילאי לעולם ישלש אדם שנותיו שליש במקרא שליש במשנה שליש בתלמוד: אמר רבי יהושע בן לוי דבר זה כתוב בתורה ושנוי בנביאים ומשלש בכתובים. כל העוסק בתורה נכסיו מצליחין לו: כתוב בתורה דכתיב ושמרתם את דברי הברית הזאת ועשיתם אתם למען תשכילו את כל אשר תעשון: שנוי בנביאים דכתיב לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמור לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל: הלוא צויתיך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמך יי אלהיך בכל אשר תלך: משלש בכתובים דכתיב כי אם בתורת יי חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה: והיה כעץ שתול על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח:

פאר ברענט אונ דר פלאם ווערט ניט ברענן אין דיר: ווארום דאס פאלק פון ציון ווערט בנענס ווערין אין ירושלים אונ דו ווערסט שוין מער ניט ווייגען. גאט ווערט דיך לייט זעליגן פון ווענין דעם קול פון דיין גישרייא אין זיין טאן העריין דיין גישריי ווערט ער דיר ענטפערין: ווארום איך דיין גאט דר הייליגר פון ישראל ווערט דיר העלפן. די מצרים האב איך גינגעבן פר דיין אויס לייזונג. כוש אונ סבא האב איך גיגעבין פר דיר: ווארום איך דיין גאט טו שטארקן דיין רעכטע האנט דר וואס זאגט צו דיר פארכט דיך ניט איך בין דיין העלפער: ווארום די וואס זיינן אין גרוב טוען דיך ניט לויבן אונ די וואס נידערין אין גרוב האבן קיין האפונג ניט צו דיין ווארהייט: אזו ווי איך טוא גיסין וואסער אויף דעם דארשטיגין אונ רינידיגע וואסער אויף דעם טרוקין לאנד אזו וועל איך גיסין מיין רוח הקודש אויף דייניגע קינדער אונ מיין ברכה אויף די וואס קומען ארויס פון דיר: ווארום דוא ביסט אונזער פאטער ווארום אברהם וויל אונז ניט וויסן אונ ישראל וויל אונז ניט קענען נאר דו גאט ביסט אונזער פאטער דו ביסט אונזער אויס לייזער פון איביג דורך דיין נאמען:

אמר האט גיזאגט רבי תנחום בר חנילאי איביג זאל איין מענטש דריט טיילן זיינע יארין אדריטיל אין פסוק אדריטיל אין משניות אדריטיל אין גמרא: האט גיזאגט רבי יהושע בן לוי די דאזיגע זאך איז גישריבין איין מאל אין דר תורה אונ דאס אנדערע מאל אין נביאים אונ דאס דריטע מאל אין כתובים, איטליכער וואס איז עוסק בתורה זיינען זיינע גיטער אים מצליח. דאס וואס אין דר תורה שטייט איז דאס וואס עס שטייט אין פסוק איר זאלט היטין די רייד פון דעם דאזיגין זיכערהייט אונ איר זאלט זיי טאן ווערט איר זיך קלוגן אונ באגליקן אין אלע זאכין וואס איר ווערט טאן: אונ וואס אין נביאים שטייט דאס אנדערע מאל איז דאס וואס שטייט אין פסוק עס זאל ניט ווערין אפ גיטאן די דאזיגע תורה פון דיין מויל דו זאלסט דריגען לערנן טאג אונ נאכט כדי דו זאלסט היטין צו טאן אזו וויא עס שטייט דריגען ווארום דענסט מאל אז דו ווערסט אזו טאן ווערסטו באגליקן מיט דייגע עסקים אונ ווערסט זיך קלוגן כלומר דורך דעם ווערט מען דיך האלטין פאר איין חכם: פאר וואר איך האב צו דיר גיבאטין פון לאנג שטארק זיך אונ פעסטיג זיך זאלסט דיך ניט פארכטין אונ זאלסט דיך ניט אנגסטין ווארום איך דיין גאט בין מיט דיר אין אלע וועגן וואס דוא ווערסט גיין: אונ דאס וואס דאס דריטע מאל שטייט אין כתובים איז דם וואס שטייט אין פסוק נייערט אין גאטש תורה איז זיין באגער אונ אין זיין תורה טוט ער טראכטין טאג אונ נאכט: אונ דר מענטש וואס טוט אזו ווערט ער זיין אזו ווי איין בוים וואס איז גיפלאנצט ביי די בעך וואסער וואס זיינע פירות

נים

נדה פרק בתרא

תָּנָא דְבֵי אֵלִיָּהוּ כָּל הַשּׁוֹנֶה הֲלָכוֹת בְּכָל יוֹם מֻבְטָח לוֹ שֶׁהוּא בֶּן עוֹלָם הַבָּא שֶׁנֶּאֱמַר הֲלִיכוֹת עוֹלָם לוֹ אַל תִּקְרֵי הֲלִיכוֹת אֶלָּא הֲלָכוֹת:

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר רַבִּי חֲנִינָא תַּלְמִידֵי חֲכָמִים מַרְבִּים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם. שֶׁנֶּאֱמַר וְכָל בָּנַיִךְ לִמּוּדֵי יְיָ וְרַב שְׁלוֹם בָּנָיִךְ. אַל תִּקְרֵי בָּנָיִךְ אֶלָּא בּוֹנָיִךְ: שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל: יְהִי שָׁלוֹם בְּחֵילֵךְ שַׁלְוָה בְּאַרְמְנוֹתָיִךְ: לְמַעַן אַחַי וְרֵעָי אֲדַבְּרָה נָּא שָׁלוֹם בָּךְ: לְמַעַן בֵּית יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֲבַקְשָׁה טוֹב לָךְ: יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַשָּׁלוֹם:

בקשה ליום ראשון וכשאין אומרים תחנון אין לאומרה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב לָחוּס עָלַי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וְלַהֲשִׁיבֵנִי בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ וְלִתְחִנָּתִי תַּקְשִׁיב אָזְנֶךָ וְתִפְתַּח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וְתִטַּע בְּרַעְיוֹנַי יִרְאָתֶךָ וְתִגְזוֹר עָלַי גְּזֵרוֹת טוֹבוֹת וְעַל כָּל בְּנֵי בֵיתִי וְאַל תְּבִיאֵנִי לִידֵי נִסָּיוֹן וּמִכָּל פְּגָעִים רָעִים הַצִּילֵנִי וְעַד יַעֲבוֹר הַוּוֹת בְּצִלְּךָ תַּסְתִּירֵנִי וְהָיָה עִם פִּי וְהֶגְיוֹנִי וּשְׁמוֹר דְּרָכַי מֵחֲטוֹא בִלְשׁוֹנִי זָכְרֵנִי בִּרְצוֹן עַמֶּךָ וּבְבִנְיַן אוּלָמֶךָ לִרְאוֹת בְּטוֹבַת בְּחִירֶיךָ וְזַכֵּנִי לְשַׁחֵר בֵּית דְּבִירְךָ הַשָּׁמֵם וְהֶחָרֵב וְלִלְחוֹךְ עֲפָרוֹתָיו וּלְרַצּוֹת אֲבָנָיו וְרִגְבֵי חָרְבוֹתָיו וְלִהְיוֹת שָׁם קְבוּרָתִי עִם כָּל עֲבָדֶיךָ הַצַּדִּיקִים אֲבוֹתַי. אֲדֹנָי שְׁמָעָה אֲדֹנָי סְלָחָה אֲדֹנָי הַקְשִׁיבָה וַעֲשֵׂה אַל תְּאַחַר לְמַעַנְךָ אֱלֹהַי כִּי שִׁמְךָ נִקְרָא עַל עִירְךָ וְעַל עַמֶּךָ: אֲדֹנָי שִׁמְעָה בְקוֹלִי תִּהְיֶינָה אָזְנֶיךָ קַשֻּׁבוֹת לְקוֹל תַּחֲנוּנָי: וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: עֲנֵנִי יְיָ עֲנֵנִי בָּעֵת וּבְעוֹנָה הַזֹּאת וְרַחֵם עָלַי וְעַל כָּל נַפְשׁוֹת בֵּיתִי וּתְיַחֵד לְבָבִי לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ וּתְבַשְּׂרֵנִי בְּשׂוֹרוֹת

גיט ער אין זיין צייט אונ זיינע בלעטער וועלין ניט ווערין פאר פוילט אונ אלע זאכין וואס דער מענטש וועט טאן וועט ער באגליקין:

יהי רצון עס זאל זיין דר ווילין פון צו פאר דיר גאט אונזער גאט אונ דער גאט פון אונזערע עלטערין דר גאט פון אברהם אונ פון יצחק אונ פון יעקב אז דו זאלסט זיך דר בארימען אויף מיר מיט דיינע פיל רחמנות אונ זאלסט מיך אומקערין צו דיר דורך דעם וואס מיר וועלן טאן איין גאנצע תשובה פאר דיר אונ צו מיין גיבעט זאלסטו פאר נעמען מיט דיינע אויערין אונ זאלסט עפענען מיין הארץ אין דיין תורה אונ דו זאלסט מאכין פלאנצין דיין פארכט אין מיינע מחשבות אונ זאלסט אויף מיר נאר זיין גוטע גזרות אונ אויף מיין הויז גיזינד אונ זאלסט פון מיר מבטל זיין אלע שווערע אונ בייזע זאכין אונ פון מיין גאנץ הויז גיזינד אונ זאלסט מיך ניט ברייגגען צו קיין נסיון אונ פון אלע בייזע באגעגעניש זאלסטו מיך מציל זיין אונ ביז עס וועט איבער פארין דאס ברעכעניש זאלסטו מיך פאר בארגין אין דיין שאטין אונ זאלסט זיין מיט מיין מויל אונ מיט מיינע מחשבות אונ היט מיינע וועגין פון צו זינדיגין מיט מיין צונג אונ גידיינק מיך אין דער צייט אז דו וועסט זיין באוויליגט צו דיין פאלק אונ אין דיין טאן בויען דיין פאלעש אז איך זאל זעהן אין דעם גוטש פון דיינע ערוויילטע אונ זיי מיך מזכה אז איך זאל קאנען אלע אין דער פריא קומען אין דיין פאלעש וואס ער איז היינט וויסט אונ חרוב אונ צו לעקין זיין ערד אונ צו באווילינין זיינע שטיינער אונ די שאלען פון זיינע חורבות אונ עס זאל דארטן זיין מיין קבורה מיט אלע דיינע קנעכט די צדיקים וואס זיינען מיינע עלטערן. גאט הער מיך צו. גאט פאר גיב מיינע עבירות. גאט פאר נעם מיין גישריי אונ טוא מיין רצון אונ זאלסט ניט זאמען. פון וועגן דעם וואס דו ביסט גאט וואהרום דיין נאמען ווערט גירופין אויף דיין שטאט אונ אויף דיין פאלק. גאט הער צו אין מיין קול זיי זאלין זיין דיינע אויערין צו פאר נעמען צו דעם קול פון מיין גיבעט: אונ איך טו מיין תפלה צו דיר גאט אין דר צייט פון דיין גוטין ווילין גאט מיט דיינע פיל חסדים זאלסטו מיר ענטפערין אז עס זאל זיין אין אמתה הילף: ענטפער מיר גאט אין דער דאזיגער צייט אונ זיי זיך מרחם

אויה

טובות ממעונך ותרפאני רפואה שלמה רפואת הנפש ורפואת הגוף ותעני רשה בינה והשכל לדעת את שמך: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

בקצת אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו יוצרנו יוצר בראשית כשם שהמצאת עולמך ברצונך ביום זה ונתיחדת בעולמך ותלית בו עליונים ותחתונים במאמרך ואין שני עמך ואין מלבדך וגלית רזי עליונים ותחתונים לברואיך. כן ברחמיך הרבים תיחד לבבנו ולבב עמך ישראל באהבה ליראה את שמך והאר עינינו במאור תורתך כי עמך מקור חיים באורך נראה אור. חכנו לאור באורך הצפון לצדיקים לעתיד לבא ומחכמתך חכמנו ומבינתך הבינגו וסוד שמותיך הודיענו והוד תורתך הראנו ובקדושתך קדשנו ובצל כנפיך תסתירנו ומטובך תשביענו ומזיו כבודך תתן עלינו והראנו פני משיחך ובטוב לבב שמחנו שנוכל לסבול אנחנו וכל עמך בית ישראל כי אתה שומע תפלת כל פה: ברוך אתה שומע תפלה:

מעמדות ליום שני

תורה

ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים: ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן: ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני:

ישעיה מב

שירו ליי שיר חדש תהלתו מקצה הארץ יורדי הים ומלאו איים וישביהם:

אויף מיר אונ אויף מיין לייב אונ אויף אלע לייבר פון מיין הויז גזינד אונ מאך מיין הארץ אייטם ליב צו האבין אונ צו פארכטין זיך פאר דיין נאמען אונ זאלסט מיך מבשר זיין גוטע בשורות פון דיין הימיל אונ זאלסט מיך היילין מיט איין גאנצע רפואה איין היילונג פון דר נשמה אונ איין היילונג פון דעם גוף אונ לייט זעליג מיך מיט וויסין שאפט מיט פאר שטאנד אונ מיט קלוגשאפט צו וויסין דיין נאמען: עס זאל זיין לרצון די זאג פון מיין מויל אונ דאס טראכטונג פון מיין הארצין פאר דיר גאט מיין באשעפר אונ מיין אויס לייזער:

יהי רצון עס זאל זיין דר ווילין פון צו פאר דיר גאט אונזער גאט אונ דער גאט פון אונזערע עלטערין אונזער באשעפער וואס האט באשאפין אלע מעשה בראשית אזו וואול ווייא דו האסט אן גיבייט דיין וועלט מיט דיין ווילין אין דעם דאזיגין טאג אונ דוא ביסט וואורין גיאיינציגט אין דיין וועלט אונ דו האסט גימאכט אן האלטין אין דעם טאג די אויבערשטע אונ די אונטערשטע מיט דיינע זאג אונ קיין אנדערער איז גיוועזן מיט דיר אונ נים חוץ דיר אונ דו האסט אנטפלעקט די אויבערשטע סודות מיט די אונטערשטע צו דיינע באשעפענישׂ אזו מיט דיינע פיל רחמנות זאלסטו איינציגין אונזערע הערצער אונ דאס הארץ פון דיין פאלק ישראל מיט ליבשאפט צו פארכטין זיך פאר דיין נאמען אונ דר לייכט אונזערע אויגין אין דר ליכט פון דיין תורה ווארום מיט דיר איז די קוואל פון לעבין מיט דיין לייכטין זעהן מיר דאס ליכט אונ זייא אונז מזכה צו לייכטין מיט דיין ליכט וואס איז פאר בארגין צו די צדיקים צו דר וועלט וואס וועט קומן אונ פון דיין קלוגשאפט מאך אונז קלוג אונ פון דיין פאר שטאנד מאך אונז פאר שטין אונ דעם סוד פון דיינע נעמן מאך אונז וויסין אונ דם שיינקייט פון דיין תורה ווייז אונז אונ מיט דיין היילקייט היילג אונז אונ אין דעם שאטין פון דיינע פליגיל זאלסטו אונז פאר בארגין אונ פון דיין גוטס זאלסטו אונז אן זעטין אונ פון דעם לויטערקייט פון דיין כבוד זאלסטו געבין אויף אונז אונ ווייז אונז דעם פנים פון דיין משיח אונ מיט גוטין הארצין דר פרייא אונז מיר זאלין קאנען סובל זיין מיר אונ גאר דיין פאלק דאס הויז גזינד פון ישראל, ווארום דו הערשט דם גיבעט פון איטליכנס מויל גילויבט ביסטו וואס הערט צו די תפלות:

שירו לה' זינגט צו גאט איין נייע ניגון זיין לויב איז פון אלע אומות וואס זיינען אין ערד דר

ישאו מדבר ועריו חצרים תשב קדר ירנו ישבי סלע מראש הרים יצוחו׃ ישימו ליי
כבוד ותהלתו באיים יגידו׃ יי כגבור יצא כאיש מלחמות יעיר קנאה יריע אף
יצריח על איביו יתגבר׃ החשיתי מעולם אחריש אתאפק כיולדה אפעה אשם
ואשאף יחד׃ אחריב הרים וגבעות וכל עשבם אוביש ושמתי נהרות לאיים ואגמים
אוביש׃ והולכתי עורים בדרך לא ידעו בנתיבות לא ידעו אדריכם אשים מחשך
לפניהם לאור ומעקשים למישור אלה הדברים עשיתם ולא עזבתים׃

תהלים ס״ח

שיר מזמור לבני קרח׃ גדול יי ומהלל מאד בעיר אלהינו הר קדשו׃ יפה
נוף משוש כל הארץ הר ציון ירכתי צפון קרית מלך רב׃ אלהים
בארמנותיה נודע למשגב׃ כי הנה המלכים נועדו עברו יחדו׃ המה ראו כן
תמהו נבהלו נחפזו׃ רעדה אחזתם שם חיל כיולדה׃ ברוח קדים תשבר אניות
תרשיש׃ כאשר שמענו כן ראינו בעיר יי צבאות בעיר אלהינו אלהים יכוננה עד
עולם סלה׃ דמינו אלהים חסדך בקרב היכלך׃ כשמך אלהים כן תהלתך על
קצוי ארץ צדק מלאה ימינך׃ ישמח הר ציון תגלנה בנות יהודה למען משפטיך׃
סבו ציון והקיפוה ספרו מגדליה׃ שיתו לבכם לחילה פסגו ארמנותיה למען
תספרו לדור אחרון׃ כי זה אלהים אלהינו עולם ועד הוא ינהגנו על מות׃

תורה

זכור ימות עולם בינו שנות דר ודר שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך׃ בהנחל
עליון גוים בהפרידו בני אדם יצב גבלת עמים למספר בני ישראל׃ כי חלק

וועלט אונ פון דיא וואס נידערין אין ים איבער פארין אים מיט שיפין אונ דיא וואס
וואונען אויף דעם דר פילונג פון דעם ים. די אינזלען פון דעם ים אונ די וואס זיצין אויף זיי:
דר מדבר אונ זיינע שטעט וועלין אויך אויף הייבין זייער קול מיט איין גיזאנג אונ די אפענע
שטעט וואס וועלין זיין אין דער מדבר וואס היינט זיצין דארטין די טאטערין אין גיצעלטין
וועלין אויך גאט לויבין. די מתים וואס ליגין אין דיא שטיינער וועלין אויך גאט לויבין מיט
גיזאנג ווארום זיי וועלין לעבעדיג ווערין. אונ פון די שפיץ בערג וועלין זיי שרייען: זיי וועלין
טאן צו גאט כבוד אונ זיין לויב וועלין זיי זאגין די וואס זיצין אויף די אינזלען: גאט וועט
ארויס גיין ווי איין גבור אונ ווי איין בעל מלחמה וועט ער דר וועקין איין נקמה. ער וועט
שאלין אונ וועט שרייען אויך אויף זיינע פיינט וועט ער זיך שטארקין: אונ אזו וועט גאט
זאגין פון פיל צייטין אן האב איך גישוויגין אונ האב תמיד מיך אויף גיהאלטין. אבער פון
היינט אן אונ ווייטער וועל איך שרייען ווי איין גיווינערין איך וועל זיי פאר וויסטין אונ וועל
גילוסטין צו פאר טיליגין מיינע פיינט אלע מיט אנאנדער: איך וועל חרוב אונ וויסט מאכין
די בערג אונ די הייך אונ אלע זייערע גראזין וועל איך דאר מאכין. אונ די טייכין וועל איך
וויסט מאכין אונ וועל זייא מאכין צו אינזלען אונ דיא גימויזיכצין וועל איך טרוקין מאכין:
אונ איך וועל פירין די וואס זיינען גיוועזן בלינד ביז אהער אין דעם גוטין וועג וואס זיי האבין
ביז אהער ניט גיוואוסט צו גיין אין אים. אין דיא גוטע שטעגין וואס זיי האבין ניט גיוואוסט
ביז אהער וועל איך זיי מאכין טרעטין. איך וועל מאכין דאס פינצטערניש פאר זייא צו
ליכט. אונ דאס פאר קרימטע וועל איך מאכין צו גלייכקייט. די דאזיגע זאכין וועל איך זיי
טאן אונ איך וועל זייא ניט פאר לאזין:

דאס טייטש פון שיר מזמור גיפינט מען אין תהלים קאפיטיל ס״ח:

זכור ימות עולם גידיינק די טעג וואס פון אייביג וואס גאט האט גיטאן אין די וואס האבין אים
דר צארינט. פאר שטייט וואס גאט האט גיטאן אין די יארין פון די צוויי דורות דאס
מיינט מען דעם דור אנוש אונ דור הפלגה. פרעג דיין פאטער דאס מיינט מען די נביאים אונ
זיי וועלין דיר זאגין אונ פרעג דיינע אלטע לייט דאס מיינט מען דיא חכמים אונ זיי וועלין
דיר זאגין די זאכין וואס גאט האט גיטאן אין די ערשטע דורות: אז גאט האט גימאכט ארבין
צו די קינדר פון אדם וואס האבין אים דר צארינט זייער חלק דאס מיינט מען וואס ער האט

זיי

יי עמו יעקב חבל נחלתו: ימצאהו בארץ מדבר ובתהו ילל ישמן יסבבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו: כנשר יעיר קנו על גוזליו ירחף יפרש כנפיו יקחהו ישאהו על אברתו: יי בדד ינחנו ואין עמו אל נכר:

תמיד פ״ב

ראוהו אחיו שירד והם רצו ובאו. מהרו וקדשו ידיהם ורגליהם מן הכיור. נטלו את המגרפות ואת הצנורות. ועלו לראש המזבח. האברים והפדרים שלא נתאכלו מבערב סונקין אותם לצדדי המזבח. ואם אין הצדדים מחזיקים אותם סודרין אותם בסובב על הכבש: התחילו מעלין באפר על גבי התפוח. ותפוח היה באמצע המזבח. פעמים עליו כשלש מאות כור. וברגלים לא היו מדשנין אותו מפני שהוא נוי למזבח. מימיו לא נתעצל הכהן מלהוציא את הדשן: התחילו מעלין בגזרין לסדר את המערכה. וכי כל העצים כשרים למערכה. הן. כל העצים כשרים למערכה. חוץ משל זית ושל גפן. אבל באלו היו רגילין במרביות של תאנה ושל אגוז ושל עץ שמן: סדר המערכה גדולה מזרחה. וחזיתה מזרחה. וראשי הגזרין הפנימים היו נוגעים בתפוח. וריוח היה בין הגזרין שהיו מציתין את האליתא משם: ברורו משם עצי תאנה יפים לסדר המערכה השניה לקטורת מכנגד קרן מערבית דרומית. משוך מן הקרן כלפי צפון ארבע אמות. באומד חמש סאין גחלים. ובשבת באומד שמונת סאין גחלים ששם היו נותנין שני בזיכי לבונה של לחם הפנים. האברים והפדרים שלא נתאכלו מבערב מחזירין אותן למערכה. הציתו שתי המערכות באש וירדו ובאו להם ללשכת הגזית:

ברכות דף נ״ד

חיב אדם לברך על הרעה כשם שמברך על הטובה שנאמר ואהבת את יי אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: בכל לבבך בשני יצריך ביצ

די פאר פלייצט מיט דעם מבול. אז ער האט פאר שפרייט די מענטשן אין דור הפלגה אי ניוועזן ביי נאט אין די הענט אז ער זאל זיי מעביר זיין פון דר וועלט אונ האט אזו גיט ניטא אונ האט גילאזט שטיין די גימארקן פון די אלע פעלקער אונ האט זיי ניט מעביר גיוועזן פו וועגין דעם צאל פון די ישראל וואס זיינען פון די קינדר שם: אונ ווייל נאטש חלק איז גיוועזן אין זיי זיין פאלק. יעקב אבינו וואס ער איז גיוועזן נידריטילט מיט דריי זכותים אזו ווי איין שטריק איז נידרייט אין דרייען וואס ער איז גיוועזן זיין ארבע: נאט האט די ישראל גיפונען צו זיך פאר איין באגלייבטע אין דר מדבר וואס זיי האבן אויף זיך מקבל גיוועזן זיין תורה אין דעם וויסט לאנד וואס דארטן הערט מען דאס קלאנג פון די שלאנגען זיינען זיי לאיכן אויך נאך גיגאנגען נאך נאטש אמונה אונ האט זיי דארטן ארום גירינגלט מיט וואלקנס ארום בארג סיני אונ האט זיי גיגעבן צו פרשטיין די תורה אונ האט זיי דארטן ניהיט פון שלאנגען אונ עגדעשין אזו ווי איין מענטש היט זיין אויג אזו ווי איין אדלער וואס איז אין רחמן אויף זיינע קינדר דר וועקט זיין נעסט ביסליך ווייס אונ גייט ניט אריין פלוצלונג אין זיין נעסט כדי ער זאל זיינע קינדער ניט דער שרעקן. אויף זיינע קינדער שפרייט ער אויס מאכט זיך ניט שווער אויף זיי אונ אז ער טראגט זיי פון איין ארט אויף דעם אנדערן אט פאר שפרייט ער זיינע פליגיל אונ נעמט זיי ארויף כדי אז די פייל וואס מען וועט שיסן זאל בעסער אין אים אריין אונ ניט אין זיינע קינדר אונ טראגט זיי אויף זיין פליגיל: נאט האט די ישראל גיפירט אין דער מדבר אליין אונ זיכער אונ עס איז ניט גיוועזן מיט אים קיין פון אלע נעמער אז ער זאל מלחמה האלטן מיט אים:

חיב אדם איין מענטש איז מחויב צוא לויבן נאט אויך אויף שלעכטס מיט שמחה אז מיט אין נוט הארץ אזו וואול ווי ער לויבט נאט מיט שמחה אויף גוטס וואס ער האט ווארום עס שטייט אין פסוק אונ דו זאלסט ליב האבן נאט מיט גאר דיין הארצן אונ מיט

גאר

טוב וביצר הרע. ובכל נפשך אפילו הוא נוטל את נפשך. ובכל מאדך בכל ממונך.
דבר אחר ובכל מאדך בכל מדה ומדה שהוא מודד לך הוי מודה לו:

שם ס״א
תנו רבנן פעם אחת גזרה מלכות יון הרשעה שלא יעסקו ישראל בתורה. בא פפוס בן יהודה ומצאו לרבי עקיבא שהיה מקהיל קהלות ברבים ועוסק בתורה. אמר לו. עקיבא אי אתה מתירא מפני אמה זו. אמר לו אמשול לך משל למה הדבר דומה לשועל שהיה מהלך על שפת הנהר וראה דגים שהיו רצים לכאן ולכאן. אמר להם מפני מה אתם רצים. אמרו לו מפני הרשתות שמביאים עלינו בני אדם. אמר להם רצונכם שתעלו ליבשה ונדור אני ואתם כשם שדרו אבותי עם אבותיכם. אמרו לו אתה הוא שאומרים עליך פקח שבחיות לא פקח אתה אלא טפש אתה. ומה במקום חיותנו אנו מתיראין. במקום מיתתנו על אחת כמה וכמה. אף אנו בזמן שאנו עוסקין בתורה דכתיב בה כי הוא חייך וארך ימיך. כך אנו מתיראין. כשאנו פוסקין מדברי תורה. על אחת כמה וכמה. לא היו ימים מועטים עד שתפשו לרבי עקיבא וחבשוהו בבית האסורים ותפשו לפפוס בן יהודה וחבשוהו אצלו. אמר לו. פפוס מי הביאך לכאן. אמר לו אשריך שנתפשת על דברי תורה ואוי לו לפפוס שנתפש על דברים בטלים. אמרו בשעה

נאר דיין לייב אונ מיט נאר דיין גוטס. איז די משנה מפורש דאס וואס שטייט בכל לבבך מיינט מען מיט דיינע צוויא יצרים דאס מיינט מען מיט דעם יצר טוב אונ מיט דעם יצר הרע. דאס וואס שטייט ובכל נפשך מיינט מען ווען נאט נעמט אפילו אוועק דיין נשמה. אונ דאס וואס שטייט ובכל מאדך מיינט מען מיט נאר דיין געלט: אנאנדער פירוש איז אז בכל מאדך מיינט מען מיט אלע מאסין וואס גאט מעסט צו דיר הן איין מדה טובה והן איין מדה פורענות זאלסטו אים לויבין אונ דאנקען מיט שמחה:

תנו רבנן די רבנים האבין גילערינט. איין מאל פאר צייטין האט מען גוזר גיוועזן אז די ישראל זאלין ניט עוסק זיין אין דר תורה איז גיקומען פפוס דר זון פון יהודה אונ האט גיפונען צו רבי עקיבא וואס ער האט גיזאמילט איין זאמלונג מיט פיל מענטשין אונ האט עוסק גיוועזן אין דר תורה. האט פפוס צו אים גיזאגט דו עקיבא האסטו קיין מורא ניט פאר דער גזירה. האט רבי עקיבא גיזאגט צו אים איך וועל צו דיר גלייכין איין משל צו וואס די זאך איז גלייך צו איין פוקס וואס ער איז גיגאנגען ביי דעם בארטין פון דעם טייך אונ ער האט גיזעהן פיש וואס זיינען גילאפין הין אונ אהער דאט דר פוקס גיזאגט צו זיי פון וועסט וועגין לויפט איר אזו האבין זיי צו אים גיזאגט פון וועגין די נעצין וואס די מענטשין ברייננען אויף אונז. האט דר פוקס צו זיי גיזאגט איז אייער רצון אז איר זאלט אויף גיין אויף דר יבשה אונ איך וועל וואונען מיט אייך אזו וויא מיינע עלטערין האבין גיוואונט מיט אייערע עלטערן. האבין די פיש צו אים גיזאגט דו ביסט דער דאזיגער וואס מען זאגט אויף דיר אז דו ביסט דער קלינגשטער פון די חיות דוא ביסט אבער ניט קלוג נאר דו ביסט איין נאר ווארום ווען אפילו אין דעם ארט וואו אונזער לעבין איז דאס מיינט מען אין דעם טייך האבין מיר פארט מורא. איז שוין איין כל שכן אז אין דעם ארט וואו אונזער טויט איז דאס איז די יבשה אז מיר וועלין מערער מורא האבין. אזו זיינען מיר אויך גיגליכין אז אפילו אין דר צייט אז מיר זיינען עוסק אין דר תורה וואס אין איר שטייט אז די תורה איז דיין לעבין אונ דיין אריכות ימים האבין מיר פארט אזו מורא איז שוין אכ״ל שכן אז מיר וועלין אויף הערין דיא תורה לערנען דס מיר וועלין מערער מורא האבין. עס איז ניט פיל גיוועזן נאר ווייניג טעג האט גיווערט ביז מען האט גיהאפט צו רבי עקיבא אונ האבין אים אריין גילייגט אין דר תפיסה אונ מען האט גיהאפט פפוס בן יהודה אויך אונ מען האט אים לעבין רבי עקיבא אריין גילייגט אין דר תפיסה האט רבי עקיבא גיזאגט דו פפוס ווער האט דיך אהער גיבראכט האט פפוס גיזאגט צו אים וואול צו דיר רבי עקיבא וואס דו ביסט נתפס גיווארין איבער דר תורה אונ וויי איז צו פפוס וואס ער איז נתפס גיווארין איבער דברים בטלים. האבין די חכמים גיזאגט

אין

שהוציאו לרבי עקיבא להריגה זמן קריאת שמע היה. והיו סורקין את בשרו במסרקות של ברזל והיה מקבל עליו עול מלכות שמים באהבה. אמרו לו תלמידיו רבינו עד כאן. אמר להם כל ימי הייתי מצטער על פסוק זה בכל נפשך אפילו הוא נוטל את נפשך. אמרתי מתי יבא לידי ואקימנו ועכשו שבא לידי לא אקימנו. היה מאריך באחד עד שיצתה נשמתו באחד. יצתה בת קול מן השמים ואמרה. אשריך רבי עקיבא שיצתה נשמתך באחד. אמרו מלאכי השרת לפני הקדוש ברוך הוא. רבונו של עולם זו תורה וזו שכרה. ממתים ידך יי ממתים מחלד. אמר להם חלקם בחיים. יצתה בת קול ואמרה. אשריך רבי עקיבא שאתה מזומן לחיי העולם הבא:

יומא ד' מ"א

בא לו אצל פרו שניה וסומך שתי ידיו עליו ומתודה. וכך היה אומר. אנא השם. חטאתי עויתי פשעתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך. אנא בשם כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים שחטאתי ושעויתי ושפשעתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך ככתוב בתורת משה עבדך. כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו: והם עונים אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

סוכה ד' מ"ט

תנו רבנן בשלשה דברים גדולה גמילות חסדים יותר מן הצדקה. צדקה בממונו. וגמילות חסדים בין בגופו בין בממונו. צדקה לעניים. גמילות חסדים בין

אין דר צייט אז מען האט אוים גיצוינגן רבי עקיבא צו דר הריגה איז גיוועזן די צייט פון קריאת שמע אונ מען האט גירסין זיין פלייש מיט אייזערנע קאמען אונ ער האט בשעת מעשה מקבל גיוועזן אויף זיך עול מלכות שמים מיט גרויס ליבשאפט. האבין זיינע תלמידים צו אים גיזאגט אונזער רבי ביז אין דר צייט פאר לאזטו פארט ניט די כונה. האט ער צו זיי גיזאגט אלע מיינע טעג האב איך זיך מצער גיוועזן אויף דעם דאזיגן פסוק מיט גאר דיין ליב זאלסטו ליב האבין נאט מיינט מען ווען נאט נעמט אפילו אוועק דיין נשמה אונ איך האב גיזאגט ווען קאן דאס מיר קומען צו די הענט אז איך זאל דאס מקים זיין אונ היינט אז עס איז מיר גיקומען צו די הענט זאל איך דאס דען ניט מקים זיין. אונ ער האט מאריך גיוועזן מיט כונה אין דעם ווארט אחד ביז זיין נשמה איז ארויס גיגאנגען אין דעם ווארט אחד. איז ארויס גיגאנגען איין בת קול פון דעם הימל אונ האט גיזאגט וואול דיר רבי עקיבא וואס דיין נשמה איז ארויס גיגאנגען אין דעם ווארט אחד. האבין די מלאכי השרת גיזאגט פאר גאט ב"ה רבונו של עולם דו האר פון דר וועלט איז דאס די תורה אונ דאס איז איר שכר. דיא וואס זיינען עוסק אין דר תורה גיהערין שטארבין פון די הענט פון דיר גאט אונ ניט פון קיין בשר ודם אונ גיהערין שטארבין מחמת אלטקייט. האט גאט צו זיי גיזאגט זייער חלק פון די וואס זיינען עוסק אין דר תורה איז אין דעם אייביג לעבין דאס מיינט מען לעולם הבא. איז ארויס גיגאנגען איין בת קול אונ האט גיזאגט וואול צוא דיר רבי עקיבא וואררום דו ביסט אן גיברייט צו דעם לעבין פון עולם הבא:

בא לו איז דער כהן גדול גיקומען צו זיין אנדערין אקס אונ ער לעהענט אן אויף אים ביידע צוויי הענט אונ ער איז זיך מתודה אונ אזו פלעגט ער זאגין איך בעט דיך גאט איך מיט מיין הויז גיזינד האבין גיזינדיגט פאר דיר אונ די קינדער פון אהרן דיין היילינג פאלק. איך בעט דיך גאט פאר גיב צו די עברות וואס איך האב עובר גיוועזן הן בשוגג אדער במזיד איך מיט מיין הויז גיזינד אונ די קינדער פון אהרן דיין היילינג פאלק אזו ווי עס שטייט אין דער תורה פון דיין קנעכט משה אז אין דעם דאזיגן טאג וועט גאט אויף אייך פאר געבין צוא ריינינגין אייך פון אלע אייערע זינד פאר גאט זאלט איר ריין זיין. אונ אז דר כהן גדול האט דר מאנט דעם שם המפורש האבין זיי אים נאך גיענטפערט גילויבט איז זיין נאמען אונ די כבוד פון זיין מלוכה אויף אייביג:

לעניים בין לעשירים. צדקה לחיים. גמילות חסדים בין לחיים בין למתים:

קידושין דף ל״ט

כל העושה מצוה אחת מטיבין לו ומאריכין לו ימיו ונוחל את הארץ. וכל שאינו עושה מצוה אחת אין מטיבין לו ואין מאריכין לו ימיו ואינו נוחל את הארץ. כל שישנו במקרא ובמשנה ובדרך ארץ לא במהרה הוא חוטא שנאמר והחוט המשלש לא במהרה ינתק. וכל שאינו לא במקרא ולא במשנה ולא בדרך ארץ אינו מן הישוב:

סוכות ד׳ ה׳

תנא דבי רבי ישמעאל מפני מה אזן כלה קשה ואליה שלה רכה. מפני שאם ישמע אדם דבר שאינו הגון יכוף אליה לתוכה: תנו רבנן אל ישמיע אדם לאזניו דברים בטלים מפני שהאזן נכוית תחלה לאברים:

מכות ד׳ כ״ג

רבי שמעון בר רבי אומר הרי הוא אומר רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש: ואומר לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני יי׳. ומה אם דם שנפשו של אדם קצה ממנו. הפורש ממנו מקבל שכר. גזל ועריות שנפשו של אדם מתאוה להם ומחמדתן. הפורש מהם על אחת כמה וכמה שיזכה לו ולדורותיו ולדורות דורותיו עד סוף כל הדורות:

תנו רבנן דיא רבנים האבין גילערינט מיט דרייא ערלייא זאכין איז גמילות חסדים גרעסער אונ מערער פון צדקה. צדקה גייט נאר אן מיט זיינע געלט אונ גמילות חסדים גייט אן הן מיט זיין גוף הן מיט זיין געלט. צדקה גייט נאר אן צו ארימע לייט אונ גמילות חסדים גייט אן הן צו ארימע לייט הן צו עשירים. צדקה גייט אן נאר צוא לעבעדיגע אונ גמילות חסדים גייט אי הן צו לעבעדיגע הן צו טויטע:

כל העושה איטליכער וואס טוט איין מצוה באגיטיגט מען צו אים בעולם הזה אונ מען דער לייננגערט צו אים זיינע טעג לעולם הבא אונ ער ירשת דאס לאנד דאס מיינט מען עולם הבא אונ אז ער טוט ניט אפילו איין מצוה באגיטיגט מען ניט צו אים אונ מען דער לייננגערט אים ניט זיינע טעג אונ ער ירשת ניט דאס לאנד: איטליכער וואס איז בקי אין פסוק אונ אין משניות אונ אין דרך ארץ זינדיגט ער ניט גיך ווארום עס שטייט אין פסוק אונ איין פאדים וואס איז גידרייט אין דרייען ווערט ניט גיך צו ריסן. אונ ווער עס איז ניט בקי אין פסוק אונ ניט אין משניות אונ ניט אין דרך ארץ איז ער ניט פון די דאזיגע וואס די וועלט האט דורך זיי איין קיום:

תנא האט די ישיבה פון רבי ישמעאל גילערינט. פר וואס איז דער גאנצער אויער הארט אונ דער ברעג פון דעם אויער איז ווייך פון וועגין דעם אז איין מענטש וועט הערין איין זאך וואס ניט רעכט איז זאל ער ארין בייגין דאס ברעג פון דעם אויער וואס ווייך איז אונ זאל פאר שטאפין דעם אויער:

תנו רבנן די רבנים האבין גילערינט איין מענטש זאל ניט מאכין הערין צו זיינע אויערין קיין דברים בטלים פון וועגין דעם ווייל דער אויער ווערט פאר ברענט אין גיהנם פריער פון אלע אברים:

רבי שמעון רבי שמעון דר זון פון רבי זאגט עס שטייט אין פסוק גייערט שטארק זיך אז דו זאלסט ניט עסין קיין בלוט ווארום דאס בלוט איז דאס נפש. אונ נאך איין פסוק שטייט דו זאלסט ניט עסין קיין בלוט דרום וועט דיר גוט זיין אונ צו דיינע קינדר וואס וועלין זיין נאך דיר אז דו וועסט טאן דאס רעכט פארטיקייט אין גאטש אויגין. אונ ווען אפילו בלוט וואס דאס לייב פון דעם מענטשין פאר מיאוסת אין דעם פון דעסט וועגין דר וואס איז זיך פורש פון צו עסין בלוט איז ער פארט מקבל שכר דר פאר. גזל אונ עריות וואס דאס לייב פון דעם מענטשין גילוסט צו זיי דר וואס איז זיך פורש פון גזילות אונ פון עריות איז שוין איין כל שכן אז ער איז זוכה שכר אונ צו זיינע דורות ביז סוף כל הדורות:

תניא

בבא בתרא דף י׳

תניא רבי יהודה אומר גדולה צדקה שמקרבת את הגאלה. שנאמר כה אמר ה׳ שמרו משפט ועשו צדקה כי קרובה ישועתי לבא וצדקתי להגלות: הוא היה אומר עשרה דברים קשים נבראו בעולם. הר קשה ברזל מחתכו. ברזל קשה אש מפעפעו. אש קשה מים מכבים אותו. מים קשים עבים סובלים אותן. עבים קשים רוח מפזרתן. רוח קשה גוף סובלו. גוף קשה פחד שוברו. פחד קשה יין מפיגו. יין קשה שנה מפכחתו. ומיתה קשה מכלם. וצדקה מצלת מן המיתה שנאמר וצדקה תציל ממות:

מנחות דף ק״י

נאמר בעולת בהמה אשה ריח ניחוח ובעולת העוף אשה ריח ניחוח ובמנחה אשה ריח ניחוח. לומר לך אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכון לבו לשמים:

שם

תניא אמר רבי שמעון בן עזאי בוא וראה מה כתיב בפרשת קרבנות. שלא נאמר בהן לא אל ולא אלהים אלא ליי שלא לתן פתחון פה לבעל הדין לחלוק:

שם

אמר רבי יצחק מאי דכתיב זאת תורת החטאת. וזאת תורת האשם. כל העוסק בתורת חטאת כאלו הקריב חטאת. וכל העוסק בתורת אשם כאלו הקריב אשם:

תניא מיר האבין גילערינט רבי יהודה זאגט וויא גרויס איז די מצוה פון צדקה וואס זיא מאכט גינענהענען די גאולה ווי עס שטייט אין פסוק אזו האט גאט גיזאגט היט צו דאן אין רעכטין משפט אונ טוט צדקה ווארום דורך צדקה איז נאהענט אז מיין הילף זאל קומען אונ מיין גירעכטיקייט איז נאהענט צו אנטפלעקט ווערן: רבי יהודה האט נאך גיזאגט צעהן שרליי הארטע זאכין איז באשאפין גיווארין אויף דר וועלט. איין בארג איז הארט אג אייזין צו שנייט אים. אייזין איז הארט אונ דאס פייער מאכט אים ווייך. פייער איז הארט נאסער פאר לעשט דאס. וואסער איז הארט אונ די וואלקינס טראגין זיי אונ זיינען זיא סובל. די וואלקינס זיינען הארט אונ דער ווינט פאר שפרייט זיי. דר ווינט איז הארט אונ דר גוף איז אים סובל. דר גוף איז הארט אונ דר פחד צו ברעכט דעם גוף. דר פחד איז הארט אונ דר ווייו מאכט אפ טאן דעם פחד. דר ווייו איז הארט אונ דר שלאף מאכט אים אויס ציהען. אונ דער טויט איז שטארקער פון אלע צעהן זאכין אונ צדקה איז מציל אפילו פון דעם טויט וואס עס איז דאס שטארקסטע פון אלע צעהן זאכין וויא עס שטייט אין פסוק אונ צדקה איז מציל פון דעם טויט:

נאמר עס איז גיזאגט גיווארין ביי איין עולת בהמה וואס איינער האט גיבראכט איין פייער אפפער וואס איז איין נחת רוח צו גאט אונ ביי איין עולת העוף ווען איינער האט גיבראכט שטייט אויך איין פייער אפפער וואס איז איין נחת רוח צו גאט אונ ביי איין קרבן מנחה וואס איין ארום מאן האט גיבראכט שטייט אויך איין פייער אפפער וואס איז איין נחת רוח צו גאט קומט עס דיר צו זאגין סייא איינער וואס מערט אונ סייא איינער וואס מינערט איז קיין שום הילוק ניט נאר דר עיקר איז אז ער זאל מכוין זיין זיין הארץ צו גאט:

תניא מיר האבין גילערינט רבי שמעון בן עזאי האט גיזאגט קום אונ זעה וואס עס שטייט אין פרשת הקרבנות וואס עס איז ניט גיזאגט גיווארין ביי זיי ניט דר נאמען אל אונ ניט דר נאמען אלהים נאר דר נאמען הוי״ה כדי מען זאל ניט געבין איין פתחון פה צו די אפיקורסים צו קריגין אונ צו זאגין אז עס איז חלילה פיל געטער פאר האנדין אויף דער וועלט אונ דר וואס זיין נאמען איז אזו האט גיהייסין אז מען זאל צו אים מקריב זיין איין קרבן מנחה אונ דער וואס זיין נאמען איז אזו האט גיהייסין אז מען זאל צו אים מקריב זיין א בהמה אונ דר האט גיהייסין איין עולת העוף דרום שטייט נאר דר נאמען הוי״ה צו ווייזן אז עס איז נאר איין גאט פאר האנדין אויף דר וועלט:

אמר האט גיזאגט רבי יצחק וואס איז דאס וואס עס שטייט דאס איז די תורה פון חטאת אונ דאס איז די תורה פון אשם צו ווייזן אז איטליכער וואס איז עוסק אין די תורה

פון

אהלות פ"א

האברים אין להם שיעור. אפילו פחות מכזית מן המת. ופחות מכזית מן הנבלה. ופחות מכעדשה מן השרץ מטמאין טומאתן: מאתים וארבעים ושמונה אברים באדם. שלשים בפסת הרגל. ששה בכל אצבע. עשרה בקרסול. שנים בשוק. חמשה בארכבה. אחד בירך. ושלשה בקטלית. ואחד עשר צלעות. שלשים בפסת היד. ששה בכל אצבע. שנים בקנה. ושנים במרפק. אחד בזרוע. וארבעה בכתף. מאה ואחד מזה. ומאה ואחד מזה. ושמונה עשר חוליות שבשדרה. תשעה בראש. ושמונה בצואר. ששה במפתח של לב. וחמשה בנקביו. כל אחד ואחד מטמא במגע ובמשא ובאהל. אימתי בזמן שיש עליהם בשר כראוי. ואם אין עליהם בשר כראוי. מטמאין במגע ובמשא ואינם מטמאין באהל:

נדה דף מ"ה

ריש לקיש משום רבי שמעון בן מנסיא אומר כתיב ויבן יי אלהים את הצלע. מלמד שקלעה הקדוש ברוך הוא לחוה והביאה אצל אדם הראשון. שכן בכרכי הים קורין לקלעתא בניתא:

ואומרים עשרת הדברות ופרשת המן וגו' עד הבקשות כמו שהוא מסודר במעמד יום א':

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתכפר לי על כל פשעי ותמחל לי על כל עונותי. כי רבו משובותי. לך חטאתי עויתי ופשעתי צררתי קשיתי ערף. וסרתי ממצותיך וממשפטיך הטובים ולא שוה לי. אנא יי אלהי ואלהי

פון הטאת איז גלייך ווי ער האט מקריב גיוועזן איין קרבן חטאת אונ איטליכער וואס איז עוסק אין די תורה פון אשם איז גלייך ווי ער האט מקריב גיוועזן איין קרבן אשם:

האברים אלע אברים וואס אויף זיי איז דא פלייש אונ אדערין אונ ביינער סייא דער אבר איז אפ גיריסין גיווארין פון אלעבעדיגין אונ סייא דער אבר איז אפ גיריסין פון איין מת איז ביי זיי קיין שיעור ניט גיזאגט גיווארין ווי פיל איין אבר זאל גרוים זיין אונ זיין שיעור איז אז ער זאל קאנען מטמא זיין איין מענטשין. ווען איין אבר פון איין מת איז אפילו קלענער פון איין כזית אונ ווען איין אבר פון איין נבלה איז אפילו קלענער וויא איין כזית אונ ווען איין אבר פון איין שרץ איז אפילו קלענער פון איין לינדז זיינען זייא פארט מטמא זייער טומאה: צווייא הונדערט מיט אכט אונ פערציג אברים איז פאר האנדין ביי איין מענטשין איין זכר. דרייסיג אברים אין די באלין פון די פיס. זעקס אין איטליכן פינגער. צעהן אין דעם קורסיל. צוויי אין דעם שענקיל. פינף אין דר קניא. איינער אין דיכט. דרייא אין דעם וואס איז העכער פון דעם דיכט. עלף ריפין. דרייסיג אין די באלין פון די הענט. זעקס אין איטליכן פינגער. צוויי אין דעם ביין וואס איז מחובר צום באלין פון דיא האנט אונ צוויי אין דעם מיטעלסטין גליד פון דעם ארום. איינער אין דעם ארום אונ פיר אין דעם אקסיל. הונדערט מיט איינס פון איין זייט אונ הונדערט מיט איינס פון דר אנדערער זייט. אונ אכטצעהן חוליות וואס איז אין דר שדרה. ניין אין קאפ. אכט אין האלדז. זעקס אין דעם שליסיל פון דעם הארצין דאס מיינט מען די ברוסט. אונ פינף אין זיינע נקבים אונ איטליכר אבר באזונדר איז מטמא אז איין מענטש רירט אן אין אים אדער אז ער טראגט אים אדר ווען איין מענטש איז מיט דעם אבר אין איין גיצעלט. ווען איז דאס נאר אין דער צייט אז עס איז אויף זיי פאר האנדין פלייש אזו ווי עס איז ראווי אבער אז עס איז ניט דא אויף זיי פלייש אזו וויא עס איז ראווי זיינען זיי מטמא מיט אן רירין אונ מיט טראגין אונ זיינען ניט מטמא דיא טומאה פון גיצעלט:

יהי רצון עס זאל זיין דר ווילין פון צו פאר דיר גאט מיין גאט אונ דר גאט פון מיינע עלטערן אז דו זאלסט מיר פאר געבין אויף אלע מיינע פשעים אונ זאלסט צו מיר מוחל זיין אויף אלע מיינע זינד ווארום זייא זיינען פיל מיינע ווילדקייט. צו דיר האב איך גיזינדיגט סייא בשוגג סיי במזיד. איך האב שלעכטין גיטאן דעם אנדערין אונ האב הארט גימאכט מיין אקין אונ איך האב אפ גיקערט פון דיינע גוטע משפטים אונ פון דיינע מצות אונ עס איז ביי מיר

אבותי קבלני בתשובה שלמה לפניך. ועשה למענך אם לא למעני. ותנה תשובתי ונקני משגיאות ומנסתרות. ואהיה מן השבים אליך בכל לב. אשר לחטאתם לא תזכר עוד: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתצילני מכל הרע ומכל צרה וצוקה. ותכונן מעשי ידי ותרפא את מכותי ואת מכאובי. ולא ישמע בכי וזעקה בביתי. ולא שוד ושבר בגבולי. ואהיה מן יראיך ומעושי רצונך. ותשכילני שכל טוב מלפניך למען אשכיל בכל אשר אעשה ובכל אשר אפנה שם עד היום אשר תאספני אליך. ותוציאני משלום אל שלום. ואמצא חן וחסד בעיניך ובעיני כל רואי. אדני שמעה אדני סלחה אדני הקשיבה ועשה אל תאחר למענך אלהי כי שמך נקרא על עירך ועל עמך: אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני: ושמע תפלתי כי אתה שומע תפלת כל פה: ברוך אתה שומע תפלה:

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי אדון הכל ושליט בעולמך. והבדלת לכסאך המים העליונים ביום זה. כן ברחמיך הרבים תבדילני ולכל עמך בית ישראל מכל חטא ועון ואשמה ולכל חברתנו. ותבדילנו מן התועים ותתן לנו מהלכים בין העומדים לפניך ותצילנו מדינה של גיהנם. וברחמיך הרבים תצילנו ולכל עמך ישראל משטיפת מים. והולכי ימים ועוברי נהרות תצילם מנחשול של ים ומשבלת מים כדכתיב כי תעבר במים אתך אני ובנהרות לא ישטפוך כי תלך במו אש לא תכוה ולהבה לא תבער בך. ותצילנו ולכל

ניט געאכט ניוועהן. איך בעט דיך גאט מיין גאט אונ דר גאט פון מיינע עלטערן דיא זאלסט מיך מקבל מיט איין גאנצע תשובה פאר דיר אונ טוא פון דיינט וועגין אויב דו ווילסט ניט טאן פון מיינט וועגין אונ באוו'לינג אין מיין תשובה אונ ריינ'ג מיך פון די עבירות וואס איך האב בשוגג אונ פון די פאר באהאלטענע זינד. אונ איך זאל זיין פון די דאזיגע וואס טוען תשובה צו דיר מיט דעם גאנצין הארצין וואס דורך דעם טוסטו מער ניט גידיינקען צו זייערע עבירות. גם זאל זיין דר ווילין פון צו פאר דיר גאט מיין גאט אונ דר גאט פון מיינע עלטערין אז דו זאלסט מיך מציל זיין פון דעם יצר הרע אונ פון אלע צרות אונ באצוויינגעניש אונ זאלסט אן בהייטין די ווערק פון מיינע הענט אונ זאלסט היילין מיינע מכות אונ מיינע ווייטאג אונ עס זאל ניט גיהערט ווערין קיין גיוויין אונ קיין גישריי אין מיין שטוב אונ ניט קיין בראכעניש אין מיין גימארק אונ איך זאל זיין פון די וואס פארכטין זיך פר דיר אונ פון די וואס טוען דיין רצון אונ זאלסט מיך קלוג מאכין מיט איין גוטין שכל פון פר דיר כדי אז איך זאל זיך קלוגין אין אלע זאכין וואס איך וועל טאן אונ אין אלע ערטער וואס איך וועל זיך הין קערין ביז דעם טאג וואס דו וועסט מיך איין זאמלען צו דיר אונ דו וועסט מיך ארויסציהען פון שלום צו שלום אונ איך זאל גיפינין חן אונ גינאד אין דיינע אויגין אונ אין די אויגין פון אלע וואס זעהן מיך: יהי רצון עס זאל זיין דר ווילין פון צו פאר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין דר האר פון אלע אונ איין גיוועלטיגער אין דיין וועלט אונ האסט די אויבר שטע וואסר אפ גישייט צו דיין שטול אין דעם דאזיגין טאג. אזו מיט דיינע פיל רחמנות זאלסטו אונז אפ שיידין אונ צו דיין גאנצין פאלק ישראל פון אלע ערליי זינד סייא בשוגג סייא במזיד אונ דו זאלסט געבין צו אונז אז מיר זאלין זיין צווישין די וואס דר מיען זיך פאר דיר אונ זאלסט אונז מציל זיין פון דעם דין פון גיהנם אונ מיט דיינע פיל רחמנות זאלסטו אונז מציל זיין אונ צו גאר דיין פאלק ישראל פון פאר פלייצונג פון וואסר. אונ די וואס גייען אויף די ימים אונ די וואס פארין איבער אויף די טייכין זאלסטו זיי מציל זיין פון דעם שטורעם ווינד פון דעם ים אונ פון דעם שטראם וואסר אזו ווי עס שטייט אין פסוק אז דו וועסט איבר פארין אין וואסער בין איך מיט דיר אונ. אז דו פארסט איבער די טייכין בין איך מיט דיר אז זיא

וואלין

עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל מִסַּעַר הַיָּם וּמֵהֵזֶק הַיַּבָּשָׁה וַאֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בִּכְלַל הָרַחֲמִים. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה. בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

מעמדות ליום שלישי

תורה

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי כֵן: וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב: וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ בוֹ עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן: וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ בוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב: וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי:

יואל ב

וַיְקַנֵּא יְיָ לְאַרְצוֹ וַיַּחְמֹל עַל עַמּוֹ: וַיַּעַן יְיָ וַיֹּאמֶר לְעַמּוֹ הִנְנִי שֹׁלֵחַ לָכֶם אֶת הַדָּגָן וְהַתִּירוֹשׁ וְהַיִּצְהָר וּשְׂבַעְתֶּם אֹתוֹ וְלֹא אֶתֵּן אֶתְכֶם עוֹד חֶרְפָּה בַּגּוֹיִם: וְאֶת הַצְּפוֹנִי אַרְחִיק מֵעֲלֵיכֶם וְהִדַּחְתִּיו אֶל אֶרֶץ צִיָּה וּשְׁמָמָה אֶת פָּנָיו אֶל הַיָּם הַקַּדְמֹנִי וְסֹפוֹ אֶל הַיָּם הָאַחֲרוֹן וְעָלָה בָאְשׁוֹ וְתַעַל צַחֲנָתוֹ כִּי הִגְדִּיל לַעֲשׂוֹת: אַל תִּירְאִי

זָאלִין דִיךְ נִיט פַאר פְלֵייצִין אַז דוּ וָועסְט זַיין אִין פַייעֶר וָועסְטוּ נִיט וָוערִין פַאר בְּרֶענְט אוּנ אֵיין פְלַאם וָועט נִיט בְּרֶענֶען אִין דִיר. אוּנ זָאלְסְט אוּנְז מַצִיל זַיין אוּנ צוּ נָאר דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל פוּן דֶעם שְׁטוּרֶעם וִוינְט פוּן דֶעם יַם אוּנ פוּן אֵיין שָׁאדִין אוֹיף דֶר יַבָּשָׁה אוּנ מִיר אוּנ נָאר דַיין פָאלְק יִשְׂרָאֵל זָאלִין זַיין אִין כְּלַל פוּן דַיין דֶער בַּארִימְהַקַייט:

ויאמר אלהים הָאט גָאט גִיזָאגְט זֵיי זָאלִין זִיךְ אֵיין זַאמְלֶען דִי וַואסֶער וָואס זַיינֶען אוּנְטֶער דֶעם הִימִיל צוּ אֵיין אָרְט עֶס זָאל גִיזֶעהֶען וֶוערִין דִי יַבָּשָׁה אוּנ עֶס אִיז גִיוָועזְן אַזוֹי: אוּנ גָאט הָאט גִירוּפִין צוּ דֶר יַבָּשָׁה עֶרְד אוּנ צוּ דֶעם אֵיין זַאמְלוּנְג פוּן דֶעם וַואסֶער הָאט עֶר גִירוּפִין טַייכִין אוּנ חַאטְשֶׁע גָאט בָּרוּךְ הוּא הָאט אֵיין גִיזַאמִילְט דִיא וַואסֶער נָאר אִין אֵיין אָרְט דָאס אִיז דֶר יַם אוֹקְיָנוּס הָאט עֶר פָארְט אָן גִירוּפִין מִיט דֶעם לָשׁוֹן טַייכִין וַוייל דֶר טַעַם פוּן דִי פִישׁ פוּן דֶעם אֵיינְגֶענֶעם יַם זַיינֶען נִיט אוֹיף אַלֶע עֶרְטֶער גְלַייךְ. אוּנ גָאט הָאט גִיזֶעהֶן אַז עֶס אִיז גוּט: הָאט גָאט גִיזָאגְט דִיא עֶרְד זָאל וֶוערִין בַּאדֶעקְט מִיט אֵיין בַּאוַואקְסוּנְג קְרֵייטֶעכִ׳ן וָואס עֶס זָאל וַואקְסִין דְרִינֶען זָאמֶ׳ן אַז מֶען זָאל קֶענֶען פוּן דִי זָאמֶען זֵייעֶן אוֹיף אַנאַנְדֶער אָרְט. דֶר טַעַם פוּן דֶעם בּוֹים זָאל אֵיין טַעַם הָאבִּין וִוי דִי פֵּרִי אַלֵיין. דִי פֵּרִי זָאל וַואקְסִין נָאךְ זַיין מִין נָאךְ וִוי אַזוֹי דִי קֶערֶענְדְלַאךְ זַיינֶען גִיוָועזְן וָואס מֶען הָאט פוּן זֵיי גִיזֵייעֶט אוֹיף דֶר עֶרְד אוּנ עֶס אִיז אַזוֹי גִיוָועזְן: דִי עֶרְד הָאט אוֹיס גִיצְווֹיגִין אֵיין בַּאוַואקְסוּנְג. קְרֵייטֶעכְץ וָואס עֶס הָאט גִיוַואקְסִין דְרִינֶען זָאמֶען וָואס מֶען הָאט גִיקְאנְט פוּן דִיא זָאמֶען זֵייעֶן אוֹיף אַנאַנְדֶער אָרְט. אוּנ עֶס זָאל וַואקְסִין נָאךְ זֵייעֶר מִין נָאךְ. אוּנ בּוֹימֶער וָואס אוֹיף אִיטְלִיכִין בּוֹים הָאט גִיוַואקְסִין אַזֶעלְכֶע פֵּרוֹת נָאךְ זֵייעֶר מִין נָאךְ וִויא דִיא קֶערֶענְדְלַאךְ זַיינֶען גִיוָועזְן וָואס מֶען הָאט פוּן זֵיי גִיזֵייעֶט. אוּנ גָאט הָאט גִיזֶעהֶן אַז עֶס אִיז גוּט: עֶס אִיז גִיוָועזְן אָבִּינְט אוּנ עֶס אִיז גִיוָועזְן מָארְגִין דֶער דְרִיטֶער טָאג:

ויקנא ה׳ אוּנ גָאט הָאט מְתָרֶה גִיוֶועזְן אִין דֶם הַיישֶׁערִיק אַז עֶר זָאל נִיט קוּמֶען צוּ זַיין לַאנְד. אוּנ הָאט זִיךְ דֶר בַּארִימְט אוֹיף זַיין פָאלְק: אוּנ גָאט הָאט גִיעֶנְטְפֶערְט צוּ דִי וָואס הָאבִּין גִישְׁרִיעֶן צוּ אִים אוּנ הָאט גִיזָאגְט צוּ זַיין פָאלְק אִיךְ וֶועל שִׁיקִין צוּ אַייךְ דָאס קָארִין אוּנ דֶעם וַויין אוּנ דֶעם אֵייל אוּנ אִיר וֶועט זַאט זַיין פוּן אִים. אוּנ אִיךְ וֶועל אַייךְ מֶערֶער נִיט גֶעבִּין אַז אִיר זָאלְט זַיין אֵיין לֶעסְטֶערוּנְג צְווִישִׁין דִי פֶעלְקֶער זַייא וֶועלִין אַייךְ מֶערֶער נִיט זָאגִין אַז אִיר הָאט קֵיין בְּרוֹיט נִיט: אוּנ דֶעם הַיישֶׁערִיק וָואס עֶר קוּמְט פוּן צָפוֹן זַייט וֶועל אִיךְ גָאט דֶר וַוייטֶערִין פוּן אַייךְ אוּנ אִיךְ וֶועל אִים פַאר שְׁטוֹיסִין צוּ אֵיין וִויסְט לַאנְד אוּנ דָארְטִין וֶועט עֶר פַּגְרִין. זַיין פָּנִים פוּן דֶעם הַיישֶׁערִיק כְּלוֹמַר אֵיין טֵייל פוּן זֵיי וֶועל אִיךְ שִׁיקִין צוּ דֶעם יַם וָואס אִיז פוּן מִזְרָח זַייט אוּנ זַיין סוֹף דָאס מֵיינְט מֶען דִיא אִיבֶּערִיגֶע וֶועל אִיךְ שִׁיקִין צוּ דֶעם יַם וָואס אִיז פוּן מַעֲרָב זַייט אוּנ עֶס וֶועט אוֹיף גֵיין זַיין גִישְׁטַאנְק

פון

אדמה גילי ושמחי כי הגדיל יי לעשות: אל תיראו בהמות שדי כי דשאו נאות מדבר כי עץ נשא פריו תאנה וגפן נתנו חילם: ובני ציון גילו ושמחו ביי אלהיכם כי נתן לכם את המורה לצדקה ויורד לכם גשם מורה ומלקוש בראשון: ומלאו הגרנות בר והשיקו היקבים תירוש ויצהר: ושלמתי לכם את השנים אשר אכל הארבה הילק והחסיל והגזם חילי הגדול אשר שלחתי בכם: ואכלתם אכול ושבוע והללתם את שם יי אלהיכם אשר עשה עמכם להפליא ולא יבשו עמי לעולם: וידעתם כי בקרב ישראל אני ואני יי אלהיכם ואין עוד ולא יבשו עמי לעולם:

תהלים פ"ב

מזמור לאסף אלהים נצב בעדת אל בקרב אלהים ישפט: עד מתי תשפטו עול ופני רשעים תשאו סלה: שפטו דל ויתום עני ורש הצדיקו: פלטו דל ואביון מיד רשעים הצילו: לא ידעו ולא יבינו בחשכה יתהלכו ימוטו כל מוסדי ארץ: אני אמרתי אלהים אתם ובני עליון כלכם: אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפלו: קומה אלהים שפטה הארץ כי אתה תנחל בכל הגוים:

תורה

ירכבהו על במתי ארץ ויאכל תנובת שדי וינקהו דבש מסלע ושמן מחלמיש צור: חמאת בקר וחלב צאן עם חלב כרים ואילים בני בשן ועתודים עם חלב כליות חטה ודם ענב תשתה חמר: וישמן ישרון ויבעט שמנת עבית כשית ויטש אלוה עשהו וינבל צור ישעתו: יקנאהו בזרים בתועבת יכעיסהו:

פון דעם הייליגן אונ עס וועט אויף גיין זיין איבר גרויך ווארום דר הייליגער האט גיטרויסט צו טאן שלעכטס אין ארץ ישראל: פארכט זיך ניט דו ארץ ישראל אויב דו וועסט תשובה טאן פרייא זיך ווארום גאט האט גיגרייכט צו טאן איין הילף: פארכט אייך ניט איר בהמות פון דעם פעלד ווארום זיי זיינען ווארין באדעקט מיט גראז די וואוינונג פון דעם מדבר דרויב וועט איר האבין צו עסן ווארום דר בוים האט גיטראגן זיינע פרות. דר פייגין בוים אונ דר וויין שטאק האבין גיגעבין זייער קראפט: אונ איר קינדר פון ציון פרייט אייך מיט אייער גאטש זאג ווארום ער האט צו אייך גיגעבין דיא נביאים וואס לערנען אייך אז איר זאלט תשובה טאן כדי ער זאל אייך גירעכט מאכין אונ גאט וועט מאכין גידערין צו אייך רעגין. פריא רעגין אונ שפעט רעגין אין דעם ערשטין חודש דס איז ניסן: אונ די שייערם וועלין דר פילט ווערין מיט קארין אונ די קעלטערס וועלין רוישין פון ויין אונ פון אייל: אונ איך וועל באצאלין צו אייך די יארין וואס די פיר מיני הייערקין האבין אויף גיגעסן ביי אייך אונ מיין גרוים חיל דאס איז דר הייליגער וואס איך האב גישיקט אין אייך וואס ער האט אויף גיגעסין וועל איך אייך באצאלין: אונ איר וועט עסין אונ איר וועט זאט זיין אונ איר וועט לויבין דעם נאמן פון אייער גאט וואס ער האט מיט אייך גיטאן פאר וואונדערין אונ מיין פאלק ישראל וועט ניט פאר שעמט ווערין ביז אייביג: אונ איר וועט וויסן אז איך בין צווישין די ישראל אונ איך בין אייער גאט אונ עס איז ניט דא נאך איינער:

דאס טייטש פון מזמור לאסף גיפינט מען אין תהלים קאפיטל פ"ב:

ירכיבהו על במתי ארץ גאט ברוך הוא האט גימאכט רייטין די ישראל אויף די הויך פון דר ערד דאס איז ארץ ישראל. אונ האט אים גימאכט עסין די פרוכט פון דעם פעלד דאס מיינט מען דיא פרות פון ארץ ישראל אונ האט אים גימאכט זייגין האניק פון איין שטיין אונ אייל פון איין הארטין שטיין: די פוטער פון די רינדער אונ די מילך פון דיא שאף מיט דעם פעטקייט פון די שאף. אונ די ווידר וואס זיינען פון בשן אונ אייך זכרים פון די ציגן מיט די פעטע נייצין וואס זיינען אזו פעט ווי דאס פעטקייט פון די ניר אונ זאפט פון ויין טרויבין האט ער אים גימאכט טרינקען אונ ער האט אין דעם גיפילט איין טעם פון גאנץ גוטן ויין: אז די ישראל וואס זיי ווערין אן גירופין ישרון אז זייא זיינע פעט אונ רייך גיווארין האבין זיי מורד גיווען אן גאט. דו ביזט גיווארין פעט דוא ביזט גיווארין

יזבחו לשדים לא אלה אלהים לא ידעום חדשים מקרב באו לא שערום אבתיכם: צור ילדך תשי ותשכח אל מחללך:

פ"ג ממסכת תמיד

אמר להם הממנה באו והפיסו מי שוחט מי זורק. מי מדשן מזבח הפנימי. מי מדשן את המנורה. מי מעלה אברים לכבש. הראש. והרגל. ושתי הידים. העוקץ והרגל. החזה והגרה. ושתי הדפנות. הקרבים והסלת. והחבתין. והיין. הפיסו. זכה מי שזכה: אמר להם הממנה. צאו וראו אם הגיע זמן השחיטה. אם הגיע. הרואה אומר ברקאי. מתיא בן שמואל אומר. האיר פני כל המזרח. עד שהוא בחברון. והוא אומר הן: אמר להם. צאו והביאו לי טלה מלשכת הטלאים. והרי לשכת הטלאים היתה במקצוע צפונית מערבית. וארבע לשכות היו שם. אחת לשכת הטלאים. ואחת לשכת החותמות. ואחת לשכת בית המוקד. ואחת לשכה שהיו עושין בה לחם הפנים: נכנסו ללשכת הכלים. והוציאו משם תשעים ושלשה כלי כסף וכלי זהב. השקו את התמיד בכוס של זהב. אף על פי שהוא מבוקר מבערב מבקרין אותו לאור האבוקות: מי שזכה בתמיד משכו והולך לבית המטבחים. ומי שזכו באברים הולכין אחריו. בית המטבחים היה לצפונו של מזבח ועליו שמונה עמודי ננסין. ורבעים של ארז על גביהן. ואונקלאות של ברזל היו קבועים בהם. ושלשה סדרים היו לכל אחד ואחד. שבהן תולין ומפשיטין על שלחנות של שיש שבין העמודים: מי שזכה בדשון מזבח הפנימי והמנורה היו מקדימין וארבעה כלים בידם. הטני והכוז. ושני מפתחות. הטני דומה לתרקב גדול של זהב מחזיק קבים וחצי. והכוז דומה לקיתון גדול של זהב. ושני מפתחות היו. אחד יורד לאמת השחי ואחד פותח כיון: בא לו לפשפש הצפוני ושני פשפשין היו לו לשער הגדול אחד בצפון ואחד בדרום. שבדרום לא נכנס בו אדם מעולם. ועליו הוא מפורש על ידי יחזקאל ויאמר אלי יי השער הזה סגור יהיה לא יפתח ואיש לא יבא בו כי יי אלהי ישראל בא בו והיה סגור. נטל את המפתח ופתח את הפשפש נכנס לתא ומן התא אל ההיכל עד שהוא מגיע לשער הגדול. הגיע לשער הגדול. העביר את הנגר ואת הפותחות ופתחו. לא היה שוחט השוחט עד ששומע קול שער הגדול שנפתח: מיריחו היו שומעין קול שער הגדול שנפתח. מיריחו היו שומעין קול המגרפה. מיריחו היו שומעין קול העץ שעשה בן קטין מוכני לכיור. מיריחו היו שומעין קול גביני כרוז. מיריחו היו שומעין קול החליל. מיריחו היו שומעין קול הצלצל. מיריחו היו שומעין קול השיר. מיריחו היו שומעין קול השופר. ויש אומרים אף קול של כהן גדול בשעה שהוא מזכיר את השם ביום הכפורים. מיריחו היו מריחין ריח פטום הקטרת. אמר רבי אליעזר בן דגלאי

געווארין גראב. דיין הארץ איז געווארין צו גידעקט מיט פיל שמאלץ אונ ער האט פר לאזן דעם גאט וואס האט אים באשאפין אונ האט מזנה גיוועזן דעם שטארקין גאט וואס האט אים גיהאלפין: די ישראל האבין אים דר צארינט מיט פרעמדע געטער אונ מיט אומווירדיגע מעשים האבין זיי אים דר צארינט: זיי האבין גישעכט צוא שדים וואס אין זיי איז ניט דא קיין יכולת אזעלכע געטער וואס מען האט זייא ניט גיקאנט. נייע געטער וואס זיי זיינען ערשט נימאכט גיווארין וואס אייערע עלטערין האבין זיי ניט גידינט אונ האבין פאר זיי ניט מורא גיהאט: דם באשעפער וואס האט דיך גימאכט גיווינען האסטו פאר געסין אונ דוא האסט פאר געסין דעם גאט וואס האט דיך באשאפין:

עֲזִים הָיוּ לְבֵית אַבָּא בְּהַר מִכְוָר וְהָיוּ מִתְעַטְּשׁוֹת מֵרֵיחַ פִּטּוּם הַקְּטֹרֶת: מִי שֶׁזָּכָה בְּדִשּׁוּן מִזְבֵּחַ הַפְּנִימִי נִכְנַס וְנָטַל אֶת הַטֶּנִי וְהִנִּיחוֹ לְפָנָיו וְהָיָה חוֹפֵן וְנוֹתֵן לְתוֹכוֹ. וּבָאַחֲרוֹנָה כִּבֵּד אֶת הַשְּׁאָר לְתוֹכוֹ וְהִנִּיחוֹ וְיָצָא: מִי שֶׁזָּכָה בְּדִשּׁוּן הַמְּנוֹרָה נִכְנַס וּמָצָא שְׁתֵּי נֵרוֹת מִזְרָחִיּוֹת דּוֹלְקוֹת. מְדַשֵּׁן אֶת הַשְּׁאָר וּמַנִּיחַ אֶת אֵלּוּ דוֹלְקִין בִּמְקוֹמָן. מְצָאָן שֶׁכָּבוּ. מְדַשְּׁנָן וּמַדְלִיקָן מִן הַדּוֹלְקִין וְאַחַר כָּךְ מְדַשֵּׁן אֶת הַשְּׁאָר. וְאֶבֶן הָיְתָה לִפְנֵי הַמְּנוֹרָה וּבָהּ שָׁלֹשׁ מַעֲלוֹת. שֶׁעָלֶיהָ הַכֹּהֵן עוֹמֵד וּמֵטִיב אֶת הַנֵּרוֹת. וְהִנִּיחַ אֶת הַכּוּז עַל מַעֲלָה שְׁנִיָּה וְיָצָא:

ברכות פ"ט

כָּל חוֹתְמֵי בְרָכוֹת שֶׁהָיוּ בַמִּקְדָּשׁ הָיוּ אוֹמְרִים עַד הָעוֹלָם. מִשֶּׁקִּלְקְלוּ הַמִּינִין וְאָמְרוּ אֵין עוֹלָם אֶלָּא אֶחָד הִתְקִינוּ שֶׁיְּהוּ אוֹמְרִים מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם. וְהִתְקִינוּ שֶׁיְּהֵא אָדָם שׁוֹאֵל אֶת שְׁלוֹם חֲבֵרוֹ בַּשֵּׁם שֶׁנֶּאֱמַר וְהִנֵּה בֹעַז בָּא מִבֵּית לֶחֶם וַיֹּאמֶר לַקּוֹצְרִים יְיָ עִמָּכֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יְבָרֶכְךָ יְיָ: וְאוֹמֵר יְיָ עִמְּךָ גִּבּוֹר הֶחָיִל: וְאוֹמֵר וְאַל תָּבוּז כִּי זָקְנָה אִמֶּךָ: וְאוֹמֵר עֵת לַעֲשׂוֹת לַייָ הֵפֵרוּ תּוֹרָתֶךָ. רַבִּי נָתָן אוֹמֵר הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ מִשּׁוּם עֵת לַעֲשׂוֹת לַייָ: תַּנְיָא הִלֵּל הַזָּקֵן אוֹמֵר בִּשְׁעַת הַמְכַנְּסִין פַּזֵּר. בִּשְׁעַת הַמְפַזְּרִין כַּנֵּס. אִם רָאִיתָ דוֹר שֶׁהַתּוֹרָה חֲבִיבָה עָלָיו פַּזֵּר. שֶׁנֶּאֱמַר יֵשׁ מְפַזֵּר וְנוֹסָף עוֹד. וְאִם רָאִיתָ דוֹר שֶׁאֵין הַתּוֹרָה חֲבִיבָה עָלָיו כַּנֵּס. שֶׁנֶּאֱמַר עֵת לַעֲשׂוֹת לַייָ הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ:

כל חותמי אַלֶע סוֹף בְּרָכוֹת פוּן דֶר שְׁמוֹנֶה עֶשְׂרֵה אַז מֶען הָאט זַיי אִין בֵּית הַמִּקְדָּשׁ גִיזָאגְט הָאבִּין זַיי גִיזָאגְט עד העולם אוּנ אַזוֹ הָאבִּין זַיי גִיזָאגְט סוֹף אִיטְלִיכֶער בְּרָכָה. אוּנ אַז דִי אוּם גְלוֹיבֶּער וָואס גְלֵייבִּין נִיט אִין תְּחִיַּת הַמֵּתִים הָאבִּין פַאר דָארְבִּין אוּנ הָאבִּין גִיזָאגְט אַז עֶס אִיז מֶער נִיט דָא נָאר אֵיין וֶועלְט הָט עֶזְרָא מִיט זַיין בֵּית דִין מְתַקֵּן גִיוֶועז אַז מֶען זָאל זָאגִין סוֹף אַלֶע בְּרָכוֹת (בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם), צוּ וַוייזִין אַז עֶס אִיז פַאר הַאנְדִין צְוַויי וֶועלְטִין עוֹלָם הַזֶּה מִיט עוֹלָם הַבָּא. אוּנ נָאךְ הָאבִּין זַייא מְתַקֵּן גִיוֶועזְן אַז אֵיין מֶענְטְשׁ זָאל פְרֶעגִין דֶעם שָׁלוֹם פוּן זַיין חָבֵר מִיט נָאמֶן נָאמֶען אוּנ אִיךְ זָאג נִיט אַז שֵׁד אִיז דֶר מִיט מְבַזֶּה נָאמֶען נָאמֶן וָוארוּם עֶס שְׁטֵייט אִין פָּסוּק בֹּעַז אִיז גִיקוּמֶען פוּן בֵּית לֶחֶם אוּנ הָאט גִיזָאגְט צוּ דִי שְׁנִיטֶער נָאט אִיז מִיט אַייךְ דָאט עֶר דָאךְ דֶר מָאנְט נָאמֶען נָאמֶען צוּ זַיי אוּנ זַייא הָאבִּין אִים גִיזָאגְט גָאט זָאל דִיךְ בֶּענְטְשִׁין הָאבִּין זַיי דָאךְ אוֹיךְ דֶער מָאנְט נָאמֶען נָאמֶען צוּ אִים. אוּנ נָאךְ אֵיין פָּסוּק שְׁטֵייט וָואס דֶר מַלְאָךְ הָאט גִיזָאגְט צוּ גִדְעוֹן נָאט זָאל זַיין מִיט דִיר וָואס דוּ בִּיזְט אֵיין שְׁטַארְקֶער פוּן דֶעם חַיִל אוּנ נָאךְ אֵיין פָּסוּק שְׁטֵייט דוּ זָאלְסְט נִיט זָאגִין אַז דָאס וָואס בֹּעַז הָאט דֶר מָאנְט נָאמֶען נָאמֶען צוּ דִי שְׁנִיטֶער הָאט עֶר דָאס פוּן זִיךְ זֶעלְבֶּערְט גִיטָאן נֵייעֶרְט עֶר הָאט דָאס אָפ גִילֶערְנְט פוּן דִי זְקֵנִים פוּן דֵיין אוּמָּה יִשְׂרָאֵל דְרוּם הָאט עֶר נִיהָאט אוֹיף עֶפִּיס וָואס זִיךְ סוֹמֵךְ צוּ זַיין. אוּנ נָאךְ אַ פָּסוּק שְׁטֵייט עת לעשות וגו' הָאט רַבִּי נָתָן מְפוֹרָשׁ גִיוֶועזְן דֶעם פָּסוּק גְלַייךְ וִוי דֶר פָּסוּק וָואלְט גִישְׁטַאנֶען פַר קֶערְט אֵיין מָאל פַר שְׁטֶערְט מֶען דַיין תּוֹרָה פוּן וֶועגִין אַזוֹ אֵיין צַייט אַז מֶען זָאל טָאן צוּ גָאט זַיין רָצוֹן. אוּנ אַזוֹ אוֹיךְ אַז אֵיינֶער פְרֶעגְט דֶעם חָבֵרִים שָׁלוֹם מִיט נָאמֶען נָאמֶען אִיז דָס אוֹיךְ נָאמֶען רָצוֹן:

תניא מִיר הָאבִּין גִילֶערִינְט הִלֵּל הַזָּקֵן הָאט גִיזָאגְט, אִין דֶר צַייט אַז דִי חֲכָמִים פוּן דֶעם דוֹר זַאמְלֶען אֵיין דִי תּוֹרָה אוּנ ווילִין זִיא נִיט מַאכִין לֶערְנֶען צוּ קֵיין תַּלְמִידִים זָאלְסְטוּ פַאר שְׁפְּרֵייטִין דַיין תּוֹרָה אוּנ זָאלְסְט זִיא מַאכִין לֶערְנֶען צוּ תַּלְמִידִים אָבֶּער אִין דֶר צַייט אַז דִיא חֲכָמִים פוּן דֶעם דוֹר מַאכִין לֶערְנֶען תּוֹרָה צוּ תַּלְמִידִים זָאלְסְטוּ אֵיין זַאמְלֶען דַיין תּוֹרָה אוּנ זָאלְסְט זִיא נִיט מַאכִין לֶערְנֶען צוּ קֵיין תַּלְמִידִים. אוּנ אוֹיבּ דוּ זֶעהְסְט אֵיין דוֹר וָואס דִי תּוֹרָה אִיז אוֹיף אִים גִילִיבְּט זָאלְסְטוּ זִיא פַאר שְׁפְּרֵייטִין אוּנ זָאלְסְט זִיא מַאכִין לֶערְנֶען צוּ תַּלְמִידִים וָוארוּם עֶס שְׁטֵייט אִין פָּסוּק עֶס אִיז פַאר הַאנְדִין אֵיינֶער וָואס פַר שְׁפְּרֵייט אוּנ עֶס וֶוערְט נָאךְ בַּיי אִים גִימֶערְט. אוּנ אוֹיבּ דוּ זֶעהְסְט אֵיין דוֹר וָואס דִי תּוֹרָה אִיז אוֹיף אִים נִיט גִילִיבְּט זָאלְסְטוּ אֵיין זַאמְלֶען דִי תּוֹרָה אוּנ זָאלְסְט זִי נִיט בְּרֵיינְגֶן צוּ קֵיין בִּזָּיוֹן וָוארוּם עֶס שְׁטֵייט אִין פָּסוּק עֶס אִיז אֵיין צַייט פַאר הַאנְדִין אַז מֶען נִיהֶער טָאן צוּ דִיר גָאט אַז מֶען זָאל פַאר שְׁטֶערִין דַיין

תורה

יומא פ' שני שעירי

בא לו אצל שעיר המשתלח וסמך שתי ידיו עליו ומתודה. וכך היה אומר אנא השם חטאו עוו פשעו לפניך עמך בית ישראל: אנא בשם כפר נא לחטאים ולעונות ולפשעים שחטאו ושעוו ושפשעו לפניך עמך בית ישראל ככתוב בתורת משה עבדך כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו: והכהנים והעם העומדים בעזרה כשהיו שומעין את השם המפרש שהוא יוצא מפי כהן גדול היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

מגילה ד' ל"ב

תנו רבנן משה תקן להם לישראל שיהיו שואלין ודורשין בענינו של יום. הלכות פסח בפסח. הלכות עצרת בעצרת. הלכות חג בחג:

סדר נשים יבמות ד' ס"ה

האיש מצווה על פריה ורביה אבל לא האשה. רבי יוחנן בן ברוקא אומר על שניהם הוא אומר ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו:

שם ד' ס"ג

תנו רבנן ובנחה יאמר שובה יי רבבות אלפי ישראל. מלמד שאין השכינה שורה על פחות משני אלפים ושתי רבבות מישראל. הרי שהיו ישראל שני אלפים ושתי רבבות חסר אחד. וזה לא עסק בפריה ורביה נמצא שזה גורם לשכינה שתסתלק מישראל: אבא חנן אומר משום רבי אליעזר חיב מיתה. שנאמר ובנים לא היו להם. הא אם היו להם בנים לא מתו. אחרים אומרים

תורה אונ מען זאל זיא ניט מאכין לערנען צו קיינעם כדי די תורה זאל ניט מבוזה ווערין:

בא לו אז דר כהן גדול איז גיקומן צו דעם ציקעלע וואס עם ווערט פאר שיקט לעזאזל אונ האט זיינע ביידע הענט סומך גיוועזן אויף אים אונ האט זיך מתודה גיוועזן אונ אזו האט ער גיזאגט איך בעט דיך גאט דיין פאלק ישראל האבין גיזינדיגט פאר דיר. איך בעט דיך גאט פר גיב די עבירות וואס זיינען בשוגג אונ וואס זיינען במזיד וואס דיין פאלק ישראל האבין גיזינדיגט פר דיר. אזו ווי עס שטייט אין דר תורה פון דיין קנעכט משה רבינו ווארום אין דעם דאזיגין טאג פון יום כפור וועט גאט אויף אייך פרגעבן צו ריינגן אייך פון אלע אייערע עבירות. פר גאט זאלט איר ריין זיין. אונ דיא כהנים אונ דאס פאלק אז זייא האבין גיהערט דעם שם המפורש אז ער גייט ארויס פון דעם מויל פון כהן גדול האבין זייא זיך גיקניט אונ האבין זיך גיבוקט אונ זיינען גיפאלין אויף זייערע פנימער אונ האבין גיזאגט גילויבט זיי דר נאמען פון זיין הערליך קיניגרייך ביז אין דער אייביגקייט:

תנו רבנן די רבנים האבין גילערינט. משה רבינו האט מתקן גיוועזן צו די ישראל אז זיי זאלן פרעגין אונ זאלין דרשענען אין די דינים פון דעם טאג. די דינים פון פסח גיהער מען דרשענען אום פסח אונ די דינים פון שבועות גיהער מען דרשענען אום שבועות אונ דיא דינים פון סוכות גיהער מען דרשענען אום סוכות:

האיש מצוה איין מאן איז גיבאטין אויף דר מצוה פון פריה ורביה אבער ניט קיין אשה. רבי יוחנן בן ברוקא זאגט אויף זיי ביידין זאגט דר פסוק די מצוה פון פריה ורביה אונ גאט האט זיי גיבענטשט אונ האט צו זיי גיזאגט פרוכט אייך אונ מערט אייך:

תנו רבנן די רבנים האבין גילערינט. אז דער ארון האט גירועט האט משה רבינו גיזאגט שובה יי רבבות אלפי ישראל רוא גאט אין די צוויי אונ צוואנציג טויזינט פון די ישראל דאס לערינט מיך אז די שכינה רועט ניט אויף ווייניגער פון צוויי טויזינט אונ צוויי מאל צעהן טויזינט פון די ישראל. ווען דיא ישראל זיינען גיוועזן צוויי טויזינט אונ צוויי צעהן טויזינט נאר מיט איינס ווייניגער. אונ דר דאזיגער מענטש האט ניט עוסק גיוועזן אין פריה ורביה. ווערט גיפונען אז דער דאזיגער מענטש איז גורם צו דר שכינה אז זיא זאל אפ גיטאן ווערין פון די ישראל: אבא חנן זאגט פון וועגין רבי אליעזר דר מענטש איז חיב מיתה ווארום עס שטייט אין פסוק ביי די קינדער פון אהרן הכהן אונ קיין קינדער איז ניט גיוועזן צו זיי. וואלטין זיי אבער יוא גיהאט קינדר וואלטין זיי ניט גישטארבן. אנדערע זאגין (דאס

מיינט

גּוֹרֵם לַשְּׁכִינָה שֶׁתִּסְתַּלֵּק מִיִּשְׂרָאֵל שֶׁנֶּאֱמַר לִהְיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים וּלְזַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ. בִּזְמַן שֶׁזַּרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ שְׁכִינָה שׁוֹרָה עֲלֵיכֶם. אֵין זַרְעֲךָ אַחֲרֶיךָ. עַל מִי שׁוֹרָה עַל הָעֵצִים וְעַל הָאֲבָנִים:

סכות ד׳ כ״ג

רַבִּי חֲנַנְיָא בֶּן עֲקַשְׁיָא אוֹמֵר רָצָה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְזַכּוֹת אֶת יִשְׂרָאֵל לְפִיכָךְ הִרְבָּה לָהֶם תּוֹרָה וּמִצְוֹת שֶׁנֶּאֱמַר יְיָ חָפֵץ לְמַעַן צִדְקוֹ יַגְדִּיל תּוֹרָה וְיַאְדִּיר:

בבא בתרא פ״א

תַּנְיָא אָמְרוּ עָלָיו עַל בִּנְיָמִין הַצַּדִּיק שֶׁהָיָה מְמֻנֶּה עַל קֻפָּה שֶׁל צְדָקָה פַּעַם אַחַת בָּאָה אִשָּׁה אַחַת לְפָנָיו בִּשְׁנֵי בַצֹּרֶת אָמְרָה לוֹ רַבִּי פַּרְנְסֵנִי. אָמַר לָהּ הָעֲבוֹדָה שֶׁאֵין בְּקֻפָּה שֶׁל צְדָקָה כְּלוּם. אָמְרָה לוֹ רַבִּי אִם אֵין אַתָּה מְפַרְנְסֵנִי הֲרֵי אִשָּׁה וְשִׁבְעָה בָנֶיהָ מֵתִים. עָמַד וּפִרְנְסָהּ מִשֶּׁלּוֹ. לְיָמִים חָלָה בִּנְיָמִין הַצַּדִּיק וְנָטָה לָמוּת. אָמְרוּ מַלְאֲכֵי הַשָּׁרֵת לִפְנֵי הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. רִבּוֹנוֹ שֶׁל עוֹלָם. אַתָּה אָמַרְתָּ כָּל הַמְקַיֵּם נֶפֶשׁ אַחַת מִיִּשְׂרָאֵל כְּאִלּוּ קִיֵּם עוֹלָם מָלֵא. וּבִנְיָמִין הַצַּדִּיק שֶׁהֶחֱיָה אִשָּׁה וְשִׁבְעָה בָנֶיהָ. יָמוּת בְּשָׁנִים מוּעָטוֹת הַלָּלוּ. מִיַּד קָרְעוּ לוֹ גְּזַר דִּינוֹ. תָּנָא הוֹסִיפוּ לוֹ עֶשְׂרִים וּשְׁתַּיִם שָׁנָה עַל שְׁנוֹתָיו:

קנים פרק ג׳

רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן עֲקַשְׁיָא אוֹמֵר זִקְנֵי עַם הָאָרֶץ כָּל זְמַן שֶׁהֵם מַזְקִינִים דַּעְתָּן מִטָּרֶפֶת עֲלֵיהֶם שֶׁנֶּאֱמַר מֵסִיר שָׂפָה לְנֶאֱמָנִים וְטַעַם זְקֵנִים יִקָּח. אֲבָל זִקְנֵי תוֹרָה אֵינָם כֵּן אֶלָּא כָּל זְמַן שֶׁהֵם מַזְקִינִים דַּעְתָּן מִתְיַשֶּׁבֶת עֲלֵיהֶם שֶׁנֶּאֱמַר בִּישִׁישִׁים חָכְמָה וְאֹרֶךְ יָמִים תְּבוּנָה:

מיינט מען רבי מאיר) ער איז גורם צו דער שכינה אז זיא זאל אפ גיטאן ווערין פון ישראל. ווארום עס שטייט אין פסוק צו זיין צו דיר צו איין גאט אונ צו דיינע קינדר וואס וועלין זיין נאך דיר. זאג איך אזו אין דר צייט אז דיינע קינדער זיינען נאך דיר רוהט דיא שכינה אויף אייך אבר אז עס איז ניט דא קיין קינדר נאך דיר אויף וועמען זאל די שכינה רוען אויף העלצער אדער אויף שטיינער:

תניא מיר האבין גילערינט. מען האט גיזאגט אויף בנימין הצדיק וואס ער איז גיוועזן איין ממונה אויף דר פושקע פון צדקה. איין מאל איז גיקומען איין אשה פאר אים אין די יארין וואס זיינען גיוועזן הונגער האט זיא צו אים גיזאגט רבי זייא מיך מפרנס. האט ער צו איר גיזאגט דא שווער איך אז עס איז גאר קיין געלט ניט דא אין דר פושקע פון צדקה. האט זיא צו אים גיזאגט אז דו מיין רבי וועסט מיך ניט מפרנס זיין וועט די אשה מיט אירע זיבען קינדר שטארבין. איז ער אויף גישטאנען אונ האט זיא מפרנס גיוועזן פון זיין געלט. אין עטליכע טעג ארום איז בנימין הצדיק קראנק גיווארין אונ איז גינייגט גיווארין צו שטארבין האבין די מלאכי השרת גיזאגט פאר גאט ברוך הוא האר פון דר וועלט דו האסט גיזאגט איטליכער וואס איז מקים אפילו נאר איין נפש איז גלייך ווי ער האט מקים גיוועזן די גאנצע וועלט אונ בנימין הצדיק וואס ער האט מחיה גיוועזן איין אשה מיט אירע זיבן קינדער זאל שטארבין אין אזו ווייניג יארין. האט מען תיכף צו ריסן זיין גזר דין אז ער זאל ניט שטארבין פון דעם קרענק. מיר האבין גילערינט מען האט אים גימערט צוויא אונ צוואנציג יאר אויף זיינע יארין:

רבי שמעון רבי שמעון דר זון פון עקשיא האט גיזאגט די אלטע לייט פון די עמי הארצים כל זמן אז זיי ווערין אלט ווערט זייער דעה אויף זיי פאר מישט וויא אין פסוק שטייט נאט ברוך הוא טוט אפ די רייד אפילו צו די וואס קאנען ריידין מיט חכמה אונ די רייד פון די אלטע נעמט ער צו אונ דאס גייט אויף זקני עמי הארצים. אבער די אלטע וואס לערנען די תורה זיינען ניט אזו. אז זיי ווערין אלט ווערט זייער דעה מיושב אויף זיי ווי עס שטייט אין פסוק אין דיא אלטע לייט וואס לערנען די תורה איז פאר האנדין חכמה אונ דיא וואס לעבין לאנג איז דא פאר שטאנדיקייט:

אמר

חולין ד׳ פ״ט

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אֵין הָעוֹלָם מִתְקַיֵּם אֶלָּא בִּשְׁבִיל מִי שֶׁבּוֹלֵם עַצְמוֹ בִּשְׁעַת
מְרִיבָה שֶׁנֶּאֱמַר תּוֹלֶה אֶרֶץ עַל בְּלִימָה:

נגעים פ״ב

כָּל הַנְּגָעִים אָדָם רוֹאֶה חוּץ מִנִּגְעֵי עַצְמוֹ. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר אַף לֹא נִגְעֵי קְרוֹבָיו.
כָּל הַנְּדָרִים אָדָם מֵתִיר חוּץ מִנִּדְרֵי עַצְמוֹ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אַף לֹא נִדְרֵי
אִשְׁתּוֹ שֶׁבֵּינָהּ לְבֵין אֲחֵרִים. כָּל הַבְּכוֹרוֹת אָדָם רוֹאֶה חוּץ מִבְּכוֹרוֹת עַצְמוֹ:

נדה ד׳ ל״א

תָּנוּ רַבָּנָן שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים הָרִאשׁוֹנִים הַוָּלָד דָּר בְּמָדוֹר הַתַּחְתּוֹן. אֶמְצָעִים
הַוָּלָד דָּר בְּמָדוֹר הָאֶמְצָעִי. אַחֲרוֹנִים הַוָּלָד דָּר בְּמָדוֹר הָעֶלְיוֹן. וְכֵיוָן
שֶׁהִגִּיעַ זְמַנּוֹ לָצֵאת מִתְהַפֵּךְ וְיוֹרֵד. וְזֶהוּ חֶבְלֵי לֵדָה:

ואומרים עשרת הדברות ופרשת המן וכו׳ עד הבקשות כמו שהוא מסודר במעמד יום ראשון:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי לְטַהֵר רַעְיוֹנַי וּלְכוֹנֵן מַעֲנֵה לְשׁוֹנִי וּלְטַהֵר
מַחְשְׁבוֹת לְבָבִי וְיִהְיֶה עִם פִּי בְּעֵת הַטִּיפִי. וְעִם לִבִּי בְּעֵת מַחְשְׁבִי. וְעִם יָדַי
בְּעֵת מַעְבָּדַי. וְעִם רַגְלַי בְּעֵת שְׁבִילַי. וְאַל אוֹמַר לְפָנֶיךָ דָּבָר שֶׁאֵינוֹ הָגוּן וְשֶׁלֹּא
כִרְצוֹנֶךָ. וּתְעוֹר בְּשָׂטָן לְבַל יִשְׁלֹט בִּי. וְעָזְרֵנִי עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְאַל יְבַהֲלוּנִי
חֲלוֹמוֹת רָעִים וְאַל יִשְׁלֹט בִּי יֵצֶר הָרָע:

רִבּוֹן הָעוֹלָמִים גָּלוּי וְיָדוּעַ לְפָנֶיךָ שֶׁרְצוֹנִי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ אֶלָּא שֶׁשְּׂאוֹר שֶׁבָּעִסָּה
מְעַכֵּב. יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתַּשְׁמִיד וְתַכְנִיעַ יֵצֶר

אמר רבי אלעזר רבי אלעזר האט גיזאגט די וועלט האט מער קיין קיום ניט נאר פון וועגין
דעם וואס פאר שליכט זיין מויל בשעת קריג אונ הערט וויא מען שענט אים אונ
ענטפערט ניט. ווי עס שטייט אין פסוק דיא וועלט הייננט אונ האט איין קיום דורך דעם
וואס פאר שליכט זיין מויל בשעת קריג:

כל הנגעים אלע נגעים מעג איין כהן זעהן אויב זייא זיינען טמא אדער טהור חוץ פון זיינע
אייגינע נגעים טאר ער אליין ניט זעהן נאר אנאנדר כהן מוז זיי זעהן. רבי מאיר זאגט
אז די נגעים פון זיינע קרובים טאר ער אויך ניט זעהן. אלע נדרים מעג איין מענטש מתיר
זיין חוץ פון זיינע אייגענע נדרים. רבי יהודה זאגט אז דיא נדרים פון זיין ווייב וואס זיינען
צווישין איר אונ צווישי, אנדערע טאר ער אויך ניט מתיר זיין. אלע בכורים פון בהמות מעג
איין מענטש איין תלמיד חכם זעהן אויב עס איז דא איין מום אין זיי אז מען זאל זיי מעגין
עסין חוץ פון זיינע אייגינע בכורים פון זיינע בהמות:

תנו רבנן די רבנים האבין גילערנט. די ערשטע דרייא חדשים וואס איין אשה טראגט וואונט
דאס קינד אין דעם אונטערשטין חדר. אין די מיטעלסטע דרייא חדשים וואונט דאס
קינד אין דעם מיטעלשטין חדר. אין די לעצטע דרייא חדשים וואונט דאס קינד אין דעם
אויבערשטין חדר אונ אז עס קומט דיא צייט אז דאס קינד זאל ארויס גיין פון דר מוטערס
בויך פאר קערט ער זיך אונ נידערט אראפ אונ דאס זיינען די ווייטאג פון איין גיווינערין:

יהי רצון עס זאל זיין דר ווילין פון צו פאר דיר גאט מיין גאט אונ דר גאט פון מיינע עלטערן
אז דו זאלסט מטהר זיין מיינע מחשבות אונ אן ברייטין דאס ענטפערונג פון מיין צונג
אונ מטהר זיין די מחשבות פון מיין הארצין אונ זייא מיט מיין מויל אין דר צייט אז איך רייד
אונ מיט מיין הארצין אין דר צייט אז איך טראכט אונ מיט מיינע הענט אין דר צייט אז איך
טו מיין ארבט אונ מיט מיינע פיס אין דר צייט אז איך גייא אין מיין שטעג אונ איך זאל ניט
זאגין פאר דיר איין ווארט וואס ניט רעכט איז אונ ניט ווי דיין רצון איז אונ שריי אן אין דעם
שטן אז ער זאל ניט גיוועלטיגין אין מיר אונ העלף מיר פון וועגין דעם כבוד פון דיין נאמן אונ
עס זאלין מיך ניט דר שרעקין בייזע חלומות אונ עס זאל אין מיר ניט גיוועלטיגין דר יצר הרע:

רבון העולמים האר פון דיא וועלטין עס איז אנטפלעקט אונ בעוואוסט פאר דיר אז מיין רצון
איז צו טאן דיין רצון נאר דאס זויער טייג וואס איז אין די טייג דאס מיינט מען דעם
יצר הרע דר איז מעכב. עס זאל זיין דר ווילין פון צו פאר דיר גאט מיין גאט אונ דר גאט

פון

הָרַע מִמֶּנִּי. וְהַרְחִיקֵהוּ מִמָּאתַיִם וְאַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה אֵבָרַי וְאַל יְבַטְּלֵנִי מִדְּרָכֶיךָ הַטּוֹבִים וְתֵן בְּלִבִּי יֵצֶר טוֹב לִשְׁמוֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם וְקַבֵּל תְּפִלָּתִי כַּכָּתוּב שִׁמְעָה תְפִלָּתִי יְיָ וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינָה אֶל דִּמְעָתִי אַל תֶּחֱרַשׁ כִּי גֵר אָנֹכִי עִמָּךְ תּוֹשָׁב כְּכָל אֲבוֹתָי: וַאֲנִי תְפִלָּתִי לְךָ יְיָ עֵת רָצוֹן אֱלֹהִים בְּרָב חַסְדֶּךָ עֲנֵנִי בֶּאֱמֶת יִשְׁעֶךָ: וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה. בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

בקשה אחרת מענין יצירת היום ע"פ דרך הקבלה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֶלֶךְ רַחֲמָן עוֹרֵךְ שֻׁלְחָן לִבְרִיּוֹתָיו גִּלִּיתָ אֶרֶץ כְּיוֹם זֶה וּמִלֵּאתָ פְּנֵי תֵבֵל תְּנוּבָה לָתֵת חַיִּים לָעָם עָלֶיהָ וּמָזוֹן לַהוֹלְכִים בָּהּ. שֶׁתַּמְצִיא בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מְזוֹנוֹתֵינוּ לָנוּ וּלְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתַזְמִין פַּרְנָסָתֵנוּ שְׁלֵמָה וְעַל דֶּרֶךְ כָּבוֹד כְּדֵי שֶׁנּוּכַל לְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם וְאַל יְעַכֵּב עָלֵינוּ שׁוּם חֵטְא וְעָוֹן וְאַשְׁמָה לְפַרְנָסָתֵנוּ. וְהַצֵּל כָּל הוֹלְכֵי דְרָכִים וּמִדְבָּרוֹת מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל. מֵחַיּוֹת רָעוֹת וּמִכָּל פְּגָעִים רָעִים וּמִכָּל שָׂטָן וּמִכַּף כָּל אוֹיֵב וְאוֹרֵב עַל הַדֶּרֶךְ כִּדְכְתִיב כִּי מַלְאָכָיו יְצַוֶּה לָּךְ לִשְׁמָרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפַּיִם יִשָּׂאוּנְךָ פֶּן תִּגּוֹף בָּאֶבֶן רַגְלֶךָ: וַאֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בִּכְלַל הָרַחֲמִים. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה. בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

מעמדות ליום רביעי

תורה

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים: וְהָיוּ לִמְאוֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר

פון מיינע עלטערין אז דו זאלסט פאר טיליגן אונ זאלסט מאכין אונטער טעניג דעם יצר הרע פון מיר אונ זאלסט אים דר ווייטערין פון מיינע צוויי הונדערט מיט אכט אונ פערציג אברים אונ ער זאל מיך ניט מבטל זיין פון דיינע גוטע וועגין אונ גיב אין מיין הארצין דעם יצר טוב צו היטין דיין גיזעץ אונ צו טאן דיין ווילין אונ צו דינען דיך מיט דעם גאנצין הארצין אונ זייא מקבל מיין תפלה וויא עס שטייט אין פסוק אז דוד המלך האט גיבעטין הער צו גאט ברוך הוא מיין תפלה אונ מיין גישרייא פאר נעם. אונ צו מיינע טרערין זאלסטו ניט שווייגין ווארום איך בין ווי איין גר אויף דער וועלט אנטקעגין דיר אונ אין אלט גיזעסענער וויא מיינע עלטערין זיינען גיוועזן:

יהי רצון עס זאל זיין דער ווילין פון פאר דיר גאט אונזער גאט אונ דער גאט פון אונזערע עלטערין דר בארעמיגער מלך ער טוט אן ריכטין איין טיש צו זיינע באשעפענעס דוא האסט אנטפלעקט די ערד אין דעם דאזיגין טאג אונ דו האסט דר פילט די גאנצע וועלט מיט פרוכט צו געבין לעבין צו דעם פאלק וואס אויף איר איז אונ צו געבין שפייז צו דיא וואס גייען אויף איר אז דו זאלסט אויסציהען מיט דיינע פיל רחמנות אונזערע שפייז צוא אונז אונ צו גאר דיין פאלק דאס הויז גיזינד פון די ישראל אונ דו זאלסט אן בריימן אונזער גאנצע פרנסה אונ בדרך כבוד כדי מיר זאלין דיך קאנען דינען מיט'ן גאנצין הארצין אונ זאל נים מעכב זיין צו אונזער פרנסה קיין שום עבירה אונ קיין שולד אונ דו זאלסט מציל זיין איטליכין פון דיין פאלק וואס גייען אין מדבריות פון בייזע חיות אונ פון אלע בייזע באגעגנש אונ פון די הענט פון איטליכין פיינט אונ פון איין לויערער אויפין וועג אזו וויא עס שטייט אין פסוק ווארום גאט וועט זיינע מלאכים בפעלין פון דיינט וועגין אז זיי זאלין דיך היטין אין אלע דיינע וועגין. אויף זייערע הענט וועלין זיי דיך טראגין ווארום טאמער וועלן זיך אן שלאגין דיינע פיס אין איין שטיין. אונ מיר אונ גאר דיין פאלק ישראל זאלין זיין אין כלל פון דיין רחמנות:

ויאמר אלהים האט גאט גיזאגט עס זאל זיין ליכט דם מיינט מען די זון מיט דר לבנה אין דם פאר שפרייטונג פון דעם הימיל צו מאכין איין צווישן שייד צווישן דעם טאג אונ צווישן

על הארץ ויהי כן: ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל
לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים: ויתן אתם
אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ: ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין
האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב: ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי:

ירמיה ל"א

כה אמר יי נתן שמש לאור יומם חקת ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים ויהמו
גליו יי צבאות שמו: אם ימשו החקים האלה מלפני נאם יי גם זרע ישראל
ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים: כה אמר יי אם ימדו שמים מלמעלה ויחקרו
מוסדי ארץ למטה גם אני אמאס בכל זרע ישראל על כל אשר עשו נאם יי:
הנה ימים באים נאם יי ונבנתה העיר ליי ממגדל חננאל עד שער הפנה: ויצא
עוד קו המדה נגדו על גבעת גרב ונסב געתה: וכל העמק הפגרים והדשן וכל
השדמות עד נחל קדרון עד פנת שער הסוסים מזרחה קדש ליי לא ינתש
ולא יהרס עוד לעולם:

צווישין דר נאכט אונ צווי זאלין זיין צו צייכינס אונ צו ימים טובים וואס זיי ווערין גיציילט
נאך דר לבנה אונ צו טעג אונ צו יארין: אונ זיי זאלין זיין די זון מיט דר לבנה צו ליכט אין
דעם פאר שפרייטונג צו דעם הימיל צו לייכטין צו די לייט וואס זיינען אויף דר ערד אונ עס
איז אזו גיוועזן: אונ נאט ברוך הוא האט גימאכט די צוויי גרויסע ליכט. די גרויסע ליכט דאס
מיינט מען די זון האט נאט גימאכט אז זיא זאל גיוועלטיגין ביי טאג אונ דיא קליינע ליכט
דאס איז די לבנה וואס זיא איז נאך איר באשאפין קלענער גיווארין פון דר זון אין איר ליכט
האט נאט גימאכט אז זיא זאל גיוועלטיגין ביי דער נאכט אונ די שטערין האט אויך נאט
גינעבין צו דר לבנה אז זיי זאלין מיט איר גיוועלטיגין ביי דר נאכט מפיס איר צו זיין וייל
איר ליכט איז קלענער גיווארין פון דר זון: אונ נאט האט זיי גינעבין די זון מיט דר לבנה
אין דעם פאר שפרייטונג פון דעם הימיל צו לייכטין צו די לייט וואס זיינען אויף דר ערד:
אונ צו גיוועלטיגין ביי טאג אונ ביי דר נאכט אונ צו מאכין איין צווישין שייד צווישין דער
ליכט אונ צווישין דער פינצטערניש. אונ נאט ברוך הוא האט גיזעהן אז עס איז גוט: אונ
עס איז גיוועזן אבינט אונ עס איז גיוועזן מארגין דעם פערטין טאג:

כה אמר ה׳ אזו האט נאט גיזאגט דער נאט וואס גיט די זון אז זיא זאל לייכטין ביי טאג אונ
דאס גיזעץ פון דר לבנה אונ די שטערין זייא זאלין לייכטין ביא נאכט. ער מאכט אום
רוהיג דעם ים אונ זיינע אינדין זאלין ברומען. דער זעלביגער נאט האט דאס גיזאגט וואס
זיין נאמען איז ה׳ צבאות: אויב עס איז מיגליך אז דיא דאזיגע גיזעצין זאלין אפ גיטאן
ווערין פון צו פאר מיר דאס מיינט מען די זון מיט דער לבנה אז זייא זאלין ניט שיינען אזו
האט נאט גירעט אזו אויך איז מיגליך אז די זרע פון די ישראל זאלין פאר שטערט ווערין
פון צו זיין איין פאלק פאר מיר אלע טעג: אזו האט נאט גיזאגט אויב עס איז מיגליך זייא
זאלין קאנען גימאסטין ווערין די הימלען וואס זיינען פון אויבין אונ זיי זאלין קאנען דער
פארשט ווערין די גרונד פעסט פון דר ערד וואס זיא איז פון אונטין. אזו אויך איז מיגלאך
אז איך זאל פאר מיאוסין אין גאר דר זרע פון דיא ישראל. חאטשע פון וועגין גאר דאס
ביז וואס זיי האבין גיטאן. אזו האט נאט גירעט כלומר אזו וויא זיי וועלין ניט גימאסטין
ווערין אונ גיפארשט ווערין אזו אויך וועלין די ישראל ניט פאר מיאוסת ווערין פאר מיר.
עס וועלין קומען אזעלכע טעג האט נאט גירעט וואס די שטאט ירושלים וועט גיבויט ווערין
צו נאט פון דעם ארט וואס הייסט מגדל חננאל ביז דעם טויער וואס שטייט אין ווינקיל:
אונ עס וועט ארויס גיין די שנור פון דר מאס אנטקעגין ירושלים ביז די הויך פון דעם ארט
וואס הייסט גרב אונ עס וועט ארום רינגלען ביז דעם ארט וואס הייסט גועה: אונ דאס
גאנצע טאל וואס די פגרים פון דעם חיל פון סנחריב זיינען דארטין גיפאלין אונ דאס ארט
וואס מען פלעגט אהין שיטין דיא אש פון דעם בית המקדש וואס איז אלץ גיוועזן חוץ
ירושלים אבער לעתיד לבא וועט ירושלים גרעסער זיין אונ עס וועט אלץ אריין גינומען
ווערין

תהלים צ"ד
אל נקמות יי אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים עד
מתי רשעים יי עד מתי רשעים יעלזו: יביעו ידברו עתק יתאמרו כל
פעלי און: עמך יי ידכאו ונחלתך יענו: אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו:
ויאמרו לא יראה יה ולא יבין אלהי יעקב: בינו בערים בעם וכסילים מתי
תשכילו: הנטע אזן הלא ישמע אם יצר עין הלא יביט: היסר גוים הלא יוכיח
המלמד אדם דעת: יי ידע מחשבות אדם כי המה הבל: אשרי הגבר אשר
תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו: להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת: כי
לא יטש יי עמו ונחלתו לא יעזב: כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי לב:
מי יקום לי עם מרעים מי יתיצב לי עם פעלי און: לולי יי עזרתה לי כמעט
שכנה דומה נפשי: אם אמרתי מטה רגלי חסדך יי יסעדני: ברב שרעפי
בקרבי תנחומיך ישעשעו נפשי: היחברך כסא הוות יצר עמל עלי חק: יגודו
על נפש צדיק ודם נקי ירשיעו: ויהי יי לי למשגב ואלהי לצור מחסי: וישב
עליהם את אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם יי אלהינו:

תורה
וירא יי וינאץ מכעס בניו ובנתיו: ויאמר אסתירה פני מהם אראה מה אחריתם
כי דור תהפכת המה בנים לא אמן בם: הם קנאוני בלא אל כעסוני
בהבליהם ואני אקניאם בלא עם בגוי נבל אכעיסם: כי אש קדחה באפי ותיקד
עד שאול תחתית ותאכל ארץ ויבלה ותלהט מוסדי הרים: אספה עלימו רעות
חצי אכלה בם: מזי רעב ולחמי רשף וקטב מרירי ושן בהמות אשלח בם עם
חמת זחלי עפר: מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה גם בחור גם בתולה יונק
עם איש שיבה: אמרתי אפאיהם אשביתה מאנוש זכרם:

ווערין אין אירע מויערין . אונ אלע פעלדער ביז אין דעם טאל קדרון ביז אין ווינקעל פון
דעם ארט וואס ווערט אן גירופין שער הסוסים קיין מזרח זייט ווערט דאס אלץ הייליג זיין
פאר גאט אונ עס וועט מער ניט צו פירט ווערין ביז אייביג:

דאס טייטש פון (אל נקמות) גיפינט מען אין תהלים קאפיטל צ"ד:

וירא ה' אונ גאט האט גיזעהן אונ האט גישטארקט זיין צארין פון וועגין דעם וואס זייני זין
אונ זייני טעכטער פון די ישראל האבין גיזינדיגט פאר אים: האט גאט גיזאגט איך
וועל פאר בארגין מיין פנים פון די ישראל אונ איך וועל זעהן וואס זייער סוף וועט זיין דורך
דעם וואס איך וועל פאר בארגין מיין פנים פון זיי ווארום זיי זיינן אזו אדור וואס פאר קערין
מיין גוטין רצון אויף כעס זיי זיינן אזעלכע קינדר וואס אין זיי איז ניט דא קיין ווארהאפטיקייט:
זיי האבין אונטער גיצונדין מיין צארין מיט אזאך וואס עס איז ניט קיין גאט דאס מיינט מען
מיט דעם עגל אונ האבין מיך דער צארינט מיט זייערע נארעשקייט אונ איך וועל זיי אויך
אזו טאן איך וועל זיי דר צארענען מיט אזו איין אומה וואס האט ניט קיין שם כלומר זיא
זיינען אבזויה פאלק דאס מיינט מען די כשדים. מיט אשאלקהאפטיג פאלק וועל איך זיי דר
צארענען: ווארום אפייער ברענט אין מיין צארין אונ עס וועט ברענען אין איך ביז אין דר
אונטערשטער גרוב כלומר ביז אין יסוד אונ עס וועט פאר ברענען די ערד מיט אירע תבואות
אונ מיט אירע פרות אונ עס וועט פאר ברענען ירושלים וואס זיא איז גיגרונד פעסטיגט
אויף די בערג: איך וועל איין זאמלען אויף זיי נאר דאס שלעכטץ וואס אויף דר וועלט מייני
פיילן וועל איך פאר לענדין אין זיי כלומר אלע מייני פיילן וועל איך אין זיי שיקן: זיא
וועלין פאר ברענט ווערין מחמת הונגער אונ דיא שדים וואס ווערין אן גירופין רשף ווערין
מיט זיי מלחמה האלטין אונ וועלין פאר שניטין ווערין דורך אזו אשד וואס ווערט אן גירופין
מרירי אונ די ציין פון די בהמות וועל איך אין זיי אן רייצין מיט דעם גיפט פון די שלאנגען
וואס לייפין מיט זייערע בייכער אויף דר ערד: דורך די עברות וואס זיי האבין גיטאן אויף
דער

לא היו כופתין את הטלה. אלא היו מעקדין אותו. מי שזכו באברים אוחזין בו. וכך היתה עקדתו. ראשו לדרום ופניו למערב. והשוחט עומד במזרח ופניו למערב. של שחר היה נשחט על קרן צפונית מערבית על טבעת שניה. של בין הערבים היה נשחט על קרן מזרחית צפונית על טבעת שניה. שחט השוחט וקבל המקבל. בא לו לקרן מזרחית צפונית ונתן מזרחה צפונה. מערבית דרומית ונתן מערבה דרומה. שירי הדם היה שופך על יסוד דרומית: לא היה שובר בו את הרגל אלא נוקבו מתוך ארכבו ותולה בו. היה מפשיט ויורד עד שהוא מגיע לחזה. הגיע לחזה חתך את הראש ונתנו למי שזכה בו. חתך את הכרעים ונתנם למי שזכה בהם. מרק את הפשט. קרע את הלב והוציא את דמו. חתך את הידים ונתנם למי שזכה בהם. עלה לרגל הימנית חתכה ונתנה למי שזכה בה ושתי ביצים עמה. קרעו ונמצא כלו גלוי לפניו. נטל את הפדר ונתנו על בית שחיטת הראש מלמעלה. נטל את הקרבים ונתנם למי שזכה בהן להדיחן. והכרס מדיחין אותה בבית המדיחין כל צרכה. והקרבים מדיחין אותן שלש פעמים במעוטן על שלחנות של שיש שבין העמודים. נטל את הסכין והפריש את הריאה מן הכבד ואצבע הכבד מן הכבד ולא היה מזיזה ממקומה. נקב את החזה ונתנו למי שזכה בו. עלה לדופן הימנית היה חותך ויורד עד השדרה. ולא היה נוגע בשדרה עד שהוא מגיע לבין שתי הצלעות רכות. חתכה ונתנה למי שזכה בה. והכבד תלוי בה. בא לו לגרה. והניח בה שתי צלעות מכאן ושתי צלעות מכאן. חתכה ונתנה למי שזכה בה. והקנה והלב והריאה תלוין בה. בא לו לדופן השמאלית והניח בה שתי צלעות רכות מלמעלן ושתי צלעות רכות מלמטן. וכך היה מניח בחברתה. נמצא מניח בשתיהן שתים שתים מלמעלן ושתים שתים מלמטן. חתכה ונתנה למי שזכה בה והשדרה עמה. והטחול תלוי בה. והיא היתה גדולה. אלא של ימין קורין גדולה מפני שהכבד תלוי בה. בא לו לעוקץ חתכו ונתנו למי שזכה בו. והאליה ואצבע הכבד ושתי כליות עמו. נטל רגל השמאלית ונתנה למי שזכה בה. נמצאו כלם עומדים בשורה והאברים בידם. הראשון בראש וברגל. הראש בימינו וחוטמו כלפי זרועו. וקרניו בין אצבעותיו. ובית שחיטתו מלמעלן. והפדר נתון עליה. הרגל של ימין בשמאלו ובית עורו לחוץ. השני בשתי ידים. של ימין בימינו ושל שמאל בשמאלו ובית עורן לחוץ. השלישי בעוקץ וברגל. העוקץ בימינו והאליה מדולדלת בין שתי אצבעותיו ואצבע הכבד ושתי הכליות עמו. הרגל של שמאל בשמאלו ובית עורו לחוץ. הרביעי בחזה ובגרה. החזה בימינו והגרה בשמאלו וצלעותיו בין שתי אצבעותיו. החמישי בשתי דפנות. של ימין בימינו ושל שמאל בשמאלו ובית עורן לחוץ. הששי בקרבים הנתונים בבזך. וכרעים על גביהם מלמעלה. השביעי בסולת. השמיני בחביתין.

דר נאם וועט זיי פאר ווארפין די שווערד פון חילות אונ דורך די עברות וואס זיי האבן גיטאן בחדרי חדרים וועלין זיי זיך פארכטין אויך איין יונגער מאן אונ אויך א בתולה אונ אזייגינדיגע קינד מיט אגרייז גראען מענשין וועלין זיי אלע פארכט האבן: איך האב גיזאגט איך וועל זיי פר שפרייטן אין אלע פיר עקן פון דר וועלט אונ איך וועל פר שטערן פון מענטשן זייער גדעכעניש:

התשיעי בין. הלכו ונתנום מחצי כבש ולמטה במערבו. ומלחום והדיחו ובאו
להם ללשכת הגזית לקרות את שמע:

פאה פ"ח

מי שיש לו חמשים זוז והוא נושא ונותן בהם הרי זה לא יטול. וכל מי שאינו צריך לטול ונוטל אינו מת מהזקנה עד שיצטרך לבריות. וכל מי שהוא צריך לטול ואינו נוטל. אינו נפטר מהעולם עד שיפרנס לאחרים משלו. ועליו הכתוב אומר ברוך הגבר אשר יבטח בה' והיה ה' מבטחו:

ברכות פ' תפלת השחר

תנו רבנן כשחלה רבי אליעזר נכנסו תלמידיו לבקרו. אמרו לו תלמידיו. רבינו. למדנו אורחות חיים ונזכה לחיי העולם הבא. אמר להם הזהרו בכבוד חבריכם. ומנעו בניכם מן ההגיון. והושיבום בין ברכי תלמידי חכמים. וכשאתם מתפללים. דעו לפני מי אתם עומדים. ובשביל כך תזכו לחיי העולם הבא: וכשחלה רבן יוחנן בן זכאי נכנסו תלמידיו לבקרו. כיון שראה אותם התחיל לבכות. אמרו לו תלמידיו. רבינו נר ישראל פטיש החזק עמוד הימני מפני מה אתה בוכה. אמר להם אלו היו מוליכין אותי לפני מלך בשר ודם. שהיום כאן ומחר בקבר. ואם יכעוס עלי אין כעסו כעס עולם. ואם יאסרני אין אסורו אסור עולם. ואם ממיתני אין מיתתי מיתת עולם. ואני יכול לשוחדו בממון ולפיסו בדברים. ואף על פי כן הייתי בוכה. קל וחומר עכשיו שמוליכין אותי לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא חי וקים לעולם ולעולמי עולמים. ואם יכעוס עלי כעסו כעס עולם. ואם יאסרני אסורו אסור עולם. ואם ממיתני

מי שיש ווער עס האט פופציג גילדין אונ ער טוט משא ומתן מיט זיי טאר ער ניט נעמען קיין לקט שכחה ופאה אונ מעשר עני פון די פעלדר. אונ איטליכער וואס באדארף ניט נעמען אונ נעמט יוא שטארבט ער ניט פון דר עלטער ביז ער באדארף האבין צו לייען. אונ איטליכער וואס באדארף נעמען אונ נעמט פארט ניט אונ איז זיך מסתפק מיט דעם פאר דינסט פון זיינע הענט גייט ער ניט אוועק פון דר וועלט ביז ער וועט נאך מפרנס זיין אנדערע פון זיינס אויף אים זאגט דר פסוק גילויבט איז דר מענטש וואס פאר זיכערט זיך אין גאט ב"ה אונ ער טוט אין גאט זיין פאר זיכערונג:

תנו רבנן די רבנים האבין גילערינט. אז רבי אליעזר איז קראנק גיווארין זיינען אריינגיגאנגען זיינע תלמידים מבקר חולה זיין צו אים. האבין זיינע תלמידים צו אים גיזאגט אונזער רבי לערין אונז די שטעגין פון לעבין אונ מיר זאלין זוכה זיין צו דעם לעבין פון עולם הבא. האט רבי אליעזר צו זיי גיזאגט זייט זהיר אין דם כבוד פון אייערע חברים אונ זעצט אייערע זין צווישין דיא קניא פון תלמידי חכמים כדי זיי זאלין זיך אפ לערנען פון זיי וויסן שאפט אונ אז איר זייט מתפלל זאלט איר וויסן פאר וועמען איר שטייט ווארום דורך דעם וועט איר זוכה זיין לחיי העולם הבא. אונ אז רבן יוחנן בן זכאי איז קראנק גיווארין זיינען זיינע תלמידים אריין גיגאנגען צו אים מבקר חולה זיין. אז ער האט זיי דר זעהן האט ער אן גיהייבן צו וויינען האבין זיינע תלמידים צו אים גיזאגט אונזער רבי וואס דו ביסט די ליכט פון די ישראל שטארקער האמער וואס דיינע הלכות ווערין פאר שפרייט אויף דר גאנצער וועלט אזו וויא פונקען ווערין פאר שפרייט פון אונטער דער האמער. רעכטער זייל. פאר וואס וויינסטו. האט ער צו זיי גיזאגט ווען מען וואלט מיך גיפירט פאר אדם וואס היינט איז ער דא אונ מארגין איז ער אין קבר אונ אויב ער וועט צארינגען אויף מיר איז זיין כעס ניט אויף אייביג אונ אויב ער וועט מיך בינדין איז זיין בונד ניט קיין אייביגער בונד אונ אויב ער וועט מיך טייטין איז מיין טויט ניט קיין טויט לעולם הבא אונ איך קאן אים איבער בעטין מיט רייד אונ האטשע עס איז אזו וואלט איך פארט גיוויינט. איז שוין אבל שכן היינט וואס מען פירט מיך פאר דעם מלך וואס ער איז איבער אלע מלכים וואס ער לעבט אונ האט אקיום אויף אייביג אונ אויב ער וועט אויף מיר צארענגען איז זיין כעס אין אייביגער כעס אונ אויב

ער

מיתתי מיתת עולם. ואיני יכול לשוחדו בממון ולפיסו בדברים. ולא עוד אלא שיש לפני שני דרכים אחד לגיהנם ואחד לגן עדן. ואיני יודע באיזה דרך מוליכין אותי. ולא אבכה. אמרו לו. רבינו ברכנו. אמר להם יהי רצון שיהא מורא שמים עליכם כמורא בשר ודם. אמרו לו תלמידיו עד כאן ותו לא. אמר להם ולואי. תדעו כשאדם עובר עבירה אומר שלא יראני שום אדם:

יומא ד׳ פ״ה

האומר אחטא ואשוב אחטא ואשוב. אין מספיקין בידו לעשות תשובה. אחטא ויום הכפורים מכפר. אין יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם למקום יום הכפורים מכפר. עברות שבין אדם לחברו אין יום הכפורים מכפר עד שירצה את חברו. את זו דרש רבי אלעזר בן עזריה. לפני יי תטהרו. עברות שבין אדם למקום יום הכפורים מכפר. ושבין אדם לחברו אין יום הכפורים מכפר עד שירצה את חברו:

מגילה פ״ד

תניא שאל רבי עקיבא את רבי נחוניא הגדול. במה הארכת ימים. אתו גוזאי וקא מחו ליה. סליק יתיב ארישא דדיקלא. אמר לו רבי. אם נאמר כבש. למה נאמר אחד. אמר להם צורבא מרבנן הוא שבקוהו. אמר לו אחד מיוחד

ער וועט מיך בינדין איז זיין בינדין איין אייביגער בונד אונ אויב ער וועט מיך טייטין קאן מיין טויט זיין אפילו לעולם הבא אונ איך קאן אים ניט איבער בעטין מיט רייד. אונ ניט דאס אליין נאך דאס אויך עס איז פאר האנדין פאר מיר צווייא וועגין איינער צום גיהנם אונ איינער צום גן עדן אונ איך ווייס ניט אין וואס פאר אוועג מען וועט מיך פירין זאל איך דען ניט וויינען דרויף. האבין די תלמידים צו אים גיזאגט אונזער רבי בענטש אונז. האט ער צו זיי גיזאגט עס זאל זיין דער ווילין פון גאט אז די מורא פון גאט זאל זיין אויף אייך אזו ווי די מורא פון א בשר ודם. האבין זיינע תלמידים צו אים גיזאגט. נאר אזו פיל אונ ניט מערער. האט ער צוא זייא גיזאגט הלואי אז איר זאלט זוכה זיין אזו מורא צוא האבין וועט איר אויך זיין פאר מיטין פון עברות. איך וועל אייך דערינגען ווארום אז א מענטש איז עובר אין עבירה אין פאר בארגינגעש ווארום זאגט ער עס זאל מיך ניט זעהן קיין מענטש נעה איך דאך אז מחמת א מורא פון א מענטשין היט ער זיך אונ מחמת גאטס מורא וואס ער זעהט אפילו אין פאר בארגינגעש היט ער זיך ניט:

האומר אחטא ווען איינער זאגט צוויי מאל איך וועל זינדיגין אונ וועל תשובה טאן איז מען אים ניט מספיק ער זאל קאנען תשובה טאן ווארום ווייל ער האט די עברות צוויי מאל עובר גיוועזין איז אים שווער אפ צו שיידין זיך פון זיי ווארום זיי זיינען שוין גלייך אויף אים ווי זיי זיינען מותר. ווען איינער זאגט איך וועל זינדיגין אונ יום כפור וועט מכפר זיין איז יום כפור ניט מכפר. די עברות וואס זיינען צווישין מענטשין אונ צווישין גאט ב״ה איז יום כפור מיט תשובה מכפר אויף זיי אבער די עברות וואס זיינען צווישין א מענטשין אונ צווישין זיין חבר איז יום כפור ניט מכפר דרויף ביז ער בעט איבער זיין חבר. דאס דאזיגע האט רבי אלעזר בן עזריה גידרשט עס שטייט אין פסוק לפני ה׳ תטהרו מיינט מען אזו. די עברות וואס זיינען צווישין א מענטשין אונ צווישין גאט ב״ה איז דרויף יום כפור מכפר אבער די עברות וואס זיינען צווישין איין מענטשין אונ צווישין זיין חבר איז יום כפור ניט מכפר דרויף ביז ער בעט איבער זיין חבר:

תניא מיר האבין גילערינט רבי עקיבא האט גיפרעגט צו רבי נחוניא בן הקנה מיט וואס האסטו זוכה גיוועזין לאנג צו לעבין. זיינען גיקומען די באדינער פון רבי נחוניא אונ האבין גישלאגין צו רבי עקיבא ווייל זייא האבין גימיינט אז צו רבי עקיבא ארט דאס וואס רבי נחוניא לעבט לאנג. איז רבי עקיבא אנטלאפין גיווארין אונ איז ארויף גיגאנגען אונ האט זיך גיזעצט אויף א שפיץ בוים האט רבי עקיבא גיזאגט צו רבי נחוניא דו רבי אז עס שטייט אין פסוק הכבש וועל איך שוין אליין וויסין אז מען זאל נאר נעמען איין שאף וואס שטייט מיר נאך דאס ווארט אחד. האט רבי נחוניא גיזאגט צו זיינע באדינער ער איז א תלמיד חכם

לאזט

שבעדרו. אמר לו ממי לא קבלתי מתנות. ולא עמדתי על מדותי. ותרן בממוני הייתי: לא קבלתי מתנות. כי הא דרבי אלעזר כי הוו משדרי ליה מתנות מבי נשיאה לא הוה שקיל. כי הוו מזמני ליה לא הוה אזיל. אמר להו לא ניחא לכו דאחיה דכתיב ושונא מתנות יחיה: רבי זירא כי הוו משדרי ליה מתנות מבי נשיאה לא הוה שקיל. כי הוו מזמני ליה אזיל. אמר איתיקורי דמתיקרו בי: ולא עמדתי על מדותי. דאמר רבא כל המעביר על מדותיו מעבירין ממנו כל פשעיו. שנאמר נושא עון ועובר על פשע. למי נושא עון. למי שעובר על פשע: ותרן בממוני הייתי. דאמר מר איוב ותרן בממוניה היה. שהיה מניח פרוטה לחנוני מממוניה:

כתובות דף ק״י הלכה הזאת נאמרה על זמן שהיו ישראל על אדמתם ואז היה לה״ם לעין לצאת מכ״ה לח״ל:

הכל מעלין לארץ ישראל ואין הכל מוציאין: תנו רבנן לעולם ידור אדם בארץ ישראל. ואפילו בעיר שרובה גוים. ואל ידור בחוצה לארץ. ואפילו בעיר שרובה ישראל. שכל הדר בארץ ישראל דומה כמי שיש לו אלוה. וכל הדר בחוצה לארץ. דומה כמי שאין לו אלוה. שנאמר לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים. וכי כל שאינו דר בארץ ישראל אין לו אלוה. אלא לומר לך. כל הדר בחוצה לארץ כאלו עובד עבודה זרה. וכן בדוד הוא אומר. ועתה ישמע נא אדני המלך את דברי עבדו אם יי הסיתך בי ירח מנחה ואם בני האדם ארורים הם לפני יי כי גרשוני היום מהסתפח בנחלת יי לאמר לך עבד אלהים אחרים. וכי מי אמר לו לדוד לך עבד אלהים אחרים. אלא לומר לך. כל הדר בחוצה לארץ כאלו עובד עבודה זרה: אמר רבי אלעזר כל הדר בארץ ישראל שרוי בלא עון. שנאמר ובל יאמר שכן חליתי העם היושב בה נשא עון:

לאזט אים אונ טוט אים גאר ניסט. האט רבי נחוניא גיזאגט צו רבי עקיבא דאס וואס עס שטייט דאס ווארט אחד ווייזט דרויף אז דר אייגער זאל זיין די בעסטע שאה פון זיין גאנצר שטאדע. האט רבי נחוניא גיזאגט צו רבי עקיבא פון מיין לעבינס טאג האב איך ניט מקבל גיוועזן קיין מתנות פון קיינעם אונ איך בין ניט גישטאנען אויף מיינע מדות צו באצאלין שלעכץ דעם וואס האט מיך מצער גיוועזן אונ איך בין גיוועזן אותרן מיט מיין געלט. איך האב ניט מקבל גיוועזן קיין מתנות אזו אגלייכעניעס ווי רבי אלעזר אז מען האט אים גישיקט מתנות פון דעם נשיא האט ער ניט גינומען אונ אז מען האט אים גירופין אויף אסעודה איז ער ניט גיגאנגען ער האט צו זיי גיזאגט דאס וואס איר שיקט מיר מתנות מוז זיין אז עס איז ניט ניחא צו אייך אז איך זאל לעבין ווארום עס שטייט אין פסוק דער וואס האט פיינט מתנות בלייבט לעבין: אז מען האט גישיקט מתנות פון דעם נשיא צו רבי זירא האט ער ניט גינומען אונ אז מען האט אים גירופין אויף איין סעודה איז ער גיגאנגען ער האט גיזאגט עס איז צו זיי אכבוד וואס איך טוא עסין ביי זיי אונ זיי האבין הנאה דר פון דרום הייסט סין עסין קיין מתנה ניט: איך בין ניט גישטאנען אויף מיינע מדות. ווארום רבא האט גיזאגט איטליכער וואס פארט איבער זיינע מדות אונ באצאלט ניט קיין שלעכטס דעם וואס האט אים צער אן גיטאן פאר גיט מען אים זיינע עברות ווי עס שטייט אין פסוק נושא עון ועובר על פשע איז אזו דר פשט צו וועמען פאר טראגט גאט די עברות צו דעם וואס פארט איבער אויף די זינד וואס דר חבר האט צו אים גיזינדיגט אונ באצאלט אים ניט קיין שלעכטס דר פאר: איך בין גיוועזן אותרן מיט מיין געלט. ווארום איוב איז גיוועזן אותרן מיט זיין געלט עס שטייט ער האט גילאזט אפרוטה צום קרעמער פון זיין געלט מערער אידער עס איז גיקומען דעם קרעמער פון אים:

עדיות פ"ח

אמר רבי יהושע מקבל אני מרבן יוחנן בן זכאי ששמע מרבו ורבו מרבו הלכה למשה מסיני. שאין אליהו בא לטמא ולטהר לרחק ולקרב אלא לרחק את המקורבים בזרוע. ולקרב את המרוחקים בזרוע. משפחת בית צרפה היתה בעבר הירדן. ורחקה בן ציון בזרוע: ועוד אחרת היתה שם. וקרבה בן ציון בזרוע. כגון אלו אליהו בא לטמא ולטהר לרחק ולקרב. רבי יהודה אומר לקרב אבל לא לרחק. רבי שמעון אומר להשוות את המחלוקת. וחכמים אומרים לא לרחק ולא לקרב אלא לעשות שלום בעולם. שנאמר הנה אנכי שלח לכם את אליה הנביא לפני בא יום יי הגדול והנורא: והשיב לב אבות על בנים ולב בנים על אבותם:

עוקצין פרק ג'

אמר רבי שמעון בן חלפתא לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום שנאמר יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

תמיד פ"ז

באו ועמדו אצל בן ארזא אחד מימינו ואחד משמאלו. שחה לנסך והניף הסגן בסודרים. והקיש בן ארזא בצלצל. ודברו הלוים בשיר. הגיעו לפרק תקעו והשתחוו העם. על כל פרק תקיעה ועל כל תקיעה השתחויה. זהו סדר התמיד לעבודת בית אלהינו. יהי רצון שיבנה במהרה בימינו אמן:

אמר האט גיזאגט רבי יהושע איך האב קבלה פון רבן יוחנן בן זכאי וואס רבן יוחנן האט גיהערט פון זיין רבי אז די הלכה איז גיזאגט גיווארין צו משה רבינו פון דעם באַרג סיני אז אליהו קומט ניט מטמא צו זיין אַזעלכע משפחות וואס אויף זיי איז אספק אויב זיי זיינען טמא אדער טהור אונ ניט מטהר צו זיין. ניט צו דר ווייטערין משפחות פון צו מתחתן זיך צו זיין מיט זייא אונ צו מאכין גינעהענען. נייערט ער קומט צו דער ווייטערין אַזעלכע משפחות וואס אלע האלטין זיי פאר פסולים נאר זיי זיינען גינעהענט גיווארין מיט תקיפות אונ צו מאכין גינעהענען אזעלכע משפחות וואס אלע האלטין זיי פאר כשרים נאר זיי זיינען דר ווייטערט גיווארין דורך דעם וואס מען האט מיט תקיפות אויסגירופין אויף זיי אז זיי זיינען פסולים. די משפחה וואס האט גיהייסין בית צרפה איז זיא גיוועזען פון יענער זייט ירדן אונ זיא איז גיוועזען אמשפחה כשרה האט בן ציון וואס ער איז גיוועזען אין אלם מרחק זיא גיוועזען מיט תקיפות. אונ נאך אנאנדר משפחה איז דארטין גיוועזען האט בן ציון וואס ער איז גיוועזען אין אלם מקרב זיא גיוועזען מיט תקיפות. נאר אזעלכע משפחות קומט אליהו הנביא מטמא זיין אונ מטהר צו זיין צו דר ווייטערין אונ צו מאכין גינעהענען. רבי יהודה זאגט ער קומט נאר צו מאכין גינעהענען אזעלכע משפחות וואס זיי זיינען דער ווייטערט גיווארין מיט תקיפות אָבער ניט צו דר ווייטערין אפילו אזו אמשפחה וואס איז גינעהענט גיווארין מיט תקיפות. רבי שמעון זאגט אליהו קומט פאר גלייכין די קריג וואס איז צווישין תלמידי חכמים. אונ די חכמים זאגין ער קומט ניט דער ווייטערין אונ ניט צו מאכין גינעהענען נאר צו מאכין שלום אויף דר וועלט וואָרום עס שטייט אין פסוק איך וועל צו אייך שיקין אליהו הנביא איידער עס וועט קומען נאטס טאג דר גרויסער אונ דר פארכטיגער אונ ער וועט ווידר קערין דאס הארץ פון די פאטערס אויף די קינדר אונ דאס הארץ פון די קינדר אויף די פאטערס:

אמר האט גיזאגט רבי שמעון בן חלפתא גאט ברוך הוא האט ניט גיפונען קיין כלי וואס זאל אין איר מחזיק זיין כל הברכות אז ער זאל דר מיט בענטשין די ישראל נאר שלום ווי עס שטייט אין פסוק גאט וועט געבין שטארקייט צו זיין פאלק ישראל גאט וועט בענטשין זיין פאלק ישראל מיט שלום:

באו תמיד זיי זיינען גיקומען צוויי כהנים אונ האבין זיך גישטעלט לעבין בן ארזא איינר פון זיין רעכטע האנט אונ איינר פון זיין לינקע האנט אז דר כהן גדול הט זיך איין גיבויגין מנסך צו זיין וויין אויף דעם מזבח האט דר סגן אויף גיהייבין מיט פענדלאך אונ בן ארזא האט אן גיהייבין קלינגען אויף דעם כלי זמר וואס האט גיהייסין צלצל אונ די לוים האבין גירעט די מזמורים מיט גיזאנג. אז זיי זיינען גיקומען צום סוף מזמור האבין זיי גיבלאזין מיט

מנחות מ״ תכלת

תנו רבנן חביבין ישראל שסבבן הקדוש ברוך הוא במצות. תפלין בראשיהן. תפלין בזרועותיהן. וציצית בבגדיהן. ומזוזה בפתחיהן. ועליהן אמר דוד שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך. ובשעה שנכנס דוד לבית המרחץ וראה את עצמו ערום. היה אומר אוי לי שאני עומד בלא מצות. וכיון שנזכר במילה שבבשרו. נתישבה דעתו. לאחר שיצא. אמר עליה שירה. שנאמר למנצח על השמינית מזמור לדוד על מילה שנתנה בשמיני: רבי אליעזר בן יעקב אומר כל מי שיש לו תפלין בראשו ותפלין בזרועו וציצית בבגדו ומזוזה בפתחו הכל בחזוק שלא יחטא. שנאמר והחוט המשולש לא במהרה ינתק. ואומר חונה מלאך יי׳ סביב ליראיו ויחלצם:

פרה פ״ג

לא מצאו משבע. עושים מששׁ מחמשׁ מארבע משלשׁ משתים ומאחת. מי עשאן. הראשונה עשה משה. והשניה עשה עזרא. וחמשׁ מעזרא ואילך. דברי רבי מאיר. וחכמים אומרים שבע מעזרא ואילך. ומי עשאן. שמעון הצדיק ויוחנן כהן גדול עשו שתים. אליועיני בן הקוף וחנמאל המצרי וישמעאל בן פיאבי עשו אחת אחת:

נ״ה ד׳ ל״א

דרש רבי יוסי הגלילי מאי דכתיב אודך על כי נוראות נפליתי נפלאים מעשיך ונפשי יודעת מאד. בא וראה שלא כמדת הקדוש ברוך הוא מדת בשר ודם. מדת בשר ודם. אדם נותן זרעונים בערוגה. כל אחת ואחת עולה במינה. ואלו הקדוש ברוך הוא צר את העבר במעי אמו. וכלן עולין למין

אין שופר אונ דאס פאלק האט זיך גיבוקט . אויף איטליכין סוף מזמור האט מען גיבלאזין אין תקיעה אונ צו איטליכער תקיעה האט מען זיך גיבוקט דאס איז גיוועזן דר סדר פון דעם קרבן תמיד צו דר דינסט פון אונזער גאטס הויז . עס זאל זיין דר ווילין אז דר בית המקדש זאל באלד גיבויט ווערין אין אונזערע טעג אמן:

תנו רבנן די רבנים האבין גילערינט די ישראל זיינען גיליבט ביי גאט וואס ער האט זיי ארום גירינגילט מיט מצות. תפלין אויף זייערע קעפ אונ תפלין אויף זייערע ארימס אונ ציצית אין זייערע קלידער אונ מזוזות אין זייערע טירן. אונ אויף זיי האט דוד המלך גיזאגט זיבן מאל אין טאג האב איך דיך גיטאן לויבין אויף דעם וואס דו האסט אונז גיגעבן דיינע גירעכטע משפטים. אונ אין דר צייט אז דוד המלך איז אריין גיגאנגען אין מרחץ אונ האט זיך גיזעהן נאקעט האט ער גיזאגט וויי איז צו מיר וואס איך שטיי אן איין מצוה אונ אז ער האט זיך דרמאנט אן דר מילה וואס איז אין זיין לייב איז זיין דעה מיושב גיווארן. נאך דעם אז ער איז ארויס גיגאנגן פון מרחץ האט ער אויף איר שירה גיזאגט וואורום עס שטייט אין פסוק דאס וואס דוד המלך האט גיזאגט על השמינית מיינט מען אויף דער מצוה פון מילה וואס זיא דארף זיין אין דעם אכטין טאג . רבי אליעזר דר זון פון יעקב האט גיזאגט איטליכער וואס האט תפ״ין אויף זיין קאפ אונ אויף זיין ארום אונ ציצית אין זיין קלייד אונ איין מזוזה אין זיין טיר שטייט ער אין דר חזקה פון אלע זאכין אז ער זאל ניט זינדיגין שנאמר והחוט וגו׳ אונ נאך איין פסוק שטייט דער מלאך פון גאט רוהט ארום זיינע פארכטיגע וואס טוהן זייגע מצות אונ איז זייא מציל פון צו זינדיגין:

דרש ר׳ יוסי הגלילי רבי יוסי הגלילי האט גידרשת קום אונ זעה אז ניט וויא די מדה פון גאט ברוך הוא איז די מדה פון איין בשר ודם . די מדה פון איין בשר ודם איז איין מענטש ניט אריין זאמען אין איין בייט אונ איטליכס באזונדר גייט אויף נאך איר מין נאך . אבער גאט ברוך הוא באשאפט דאס קינד אין זיין מוטערס גידערים פון צווייא ערלייא זאמען אונ אלע גייען אויף צו איין מין כלומר עס ווערט באשאפין פון ביידע זאמען נאר איין ברייה . אנאנדער פירוש איז איין פארבער גיט אין קעסיל אריין עטליכע ערליי פארבין אונ פון אלע מינים פארבין קומט נאר ארויס איין מין פארב וואורום איין פארבער קאן ניט פארבין אין

איין

אחד: דבר אחר. צבע נותן סמנין ליורה. וכלן עולין לצבע אחד. ואלו הקדוש ברוך הוא צר את העובר במעי אמו וכל אחד ואחד עולה למינו:

ואומרים עשרת הדברות ופרשת המן וגו׳ עד הבקשות כמו שהוא מסודר במעמד יום ראשון:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתשים חלקי עם יושבי בית המדרש ולא תשים חלקי מיושבי קרנות. ותצילני כל ימי מלכת בעצת רשעים ומלישב במושב לצים. ותן לבי נשבר ונדכה ושפל רוח לפני כל בני אדם. ולמקללי נפשי תדום. ושמרה לפי מחסום שלא אחטא בלשוני ולא אשיב חורפי דבר. ואתה צורי היה מגן בעדי שלא תוכל שום בריה להזיקני. ויחד לבבי לאהבה וליראה את שמך. עד אשר יהיו דרכי מתקנים נגד פניך. ועזרני לנצור עדותיך בכל לב. ונחני בארח מישור. וגל עיני ואביטה נפלאות מתורתך. ומלא כל משאלותי במדה טובה ישועה ורחמים. ודרך שקר הסר ממני. והעבר עיני מראות שוא. וכוף את יצרי להשתעבד לך ולעשות רצונך כל ימי חיי. והיה עם לבי לעשות חקיך. כי עמך תוצאות החיים ובידך רוחי ונשמתי להטות לבבי לרצונך: יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שיכבשו רחמיך את כעסך מעלינו ויגלו רחמיך על מדותיך ותתנהג עמי במדת חסד ובמדת רחמים ותוסה נא עלי. וזכני לראות באור החיים וללמוד וללמד ולשמור ולעשות ולקים את כל חקי רצונך ולהדבק עם יראי שמך. ותן לי חיים מברכים וטובים וקבל תפלתי ועשה בקשתי ומחה והעבר פשעי מנגד עיניך כאמור אנכי אנכי הוא

איין קעסיל צווייא מיני פארבין אבער גאט ברוך הוא באשאפט דאס קינד אין זיין מוטערס גידערים אונ איטליכס באזונדער גייט אויף נאך זיין מין כלומר מיט צווייא מיני גישטאלטין דאס מיינט מען דאס שווארץ אפיל פון די אויגין אונ דאס ווייסיל:

יהי רצון עס זאל זיין דר ווילין פון צו פאר דיר גאט מיין גאט אונ דר גאט פון מיינע עלטערין אז דו זאלסט טאן מיין חלק מיט די דאזיגע וואס זיצין אין בית המדרש אונ דוא זאלסט ניט טאן מיין חלק פון די וואס זיצין תמיד אויף דעם מארק אונ דוא זאלסט מיך מציל זיין אלע מיינע טעג פון צו גיין אין דר עצה פון די רשעים אונ פון צו זיצין אין דעם זיצונג פון די שפעטער אונ גיב אז מיין הארץ זאל זיין צו בראכין אונ פאר שטויסין אונ עס זאל זיין איין נידעריג גימיט פאר אלע מענטשן. אונ צו די וואס שילטין מיך זאל מיין לייב שווייגין אונ מאך מיט איין שלאס איין היטונג צו מיין מויל אז איך זאל ניט זינדיגין מיט מיין צונג איך זאל ניט ענטפערין איין ווארט צו די וואס לעסטערין מיך. אונ דו מיין באשעפער זייא איין באשיצער פאר מיר אז עס זאל ניט קאנען קיין שום בריה מיך מזיק זיין. אונ איינציג מיין הארץ ליב צו האבין אונ צו פארכטין זיך פאר דיין נאמען ביז עס וועלין זיין מיינע וועגין אן גיבערייט אנטקעגין דיר אונ העלף מיר צו היטין דיינע מצות מיט נאר דעם הארצין אונ פיר מיך אין רעכט פארטיגין שטעג אונ אנטפלעק מיינע אויגין צו לונין וואונדער פון דיין תורה אונ דר פיל נאר מיין גיבעט מיט איין גוטר מאס מיט הילף אונ מיט דר בארימקייט אונ דעם פאלשין וועג טוא אפ פון מיר אונ מאך איבער פארין מיינע אויגין פון צו זעהען פאלשקייט אונ ביינג מיין יצר הרע אז ער זאל זיין אונטער טעניג צו דיר אונ צו טאן דיין רצון נאר מיין לעבענס טאג אונ עס זאל זיין מיט מיין הארצין צו טאן דיינע גיזעצין ווארום מיט דיר איז די אויס ציהונג פון לעבין אונ אין דיין האנט איז מיין גימיט אונ מיין נשמה צו ביינגין מיין הארץ צו דיין ווילין:

יהי רצון עס זאל זיין דר ווילין פון פאר דיר גאט מיין גאט אונ גאט פון מיינע עלטערין אז דיין רחמנות זאל באצווינגען דיין כעס פון אונז אונ דיין רחמנות זאל איבער שטייגין אויף דיינע מדות אונ זאלסט זיך מיט מיר נוהג זיין מיט דר מדה פון חסד אונ מיט דר מדה פון רחמים אונ דר בארעמ זיך אויף מיר. איך בעט דיך נאר מיך מזכה צו זעהן אין דער

ליבט

מְחֵה פְשָׁעֵינוּ לְמַעַנְךָ וְחַטֹּאתֵינוּ לֹא תִזְכּוֹר. וְחָנֵּנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ
תְּפִלַּת כָּל פֶּה. בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

בקשה אחרת מענין יצירת היום על דרך הקבלה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יוֹצֵר הַכֹּל אֶחָד יָחִיד וּמְיוּחָד בְּפִי כֹל.
תּוֹלֶה עוֹלָמוֹ בִּזְרוֹעוֹ כְּאֶשְׁכּוֹל. חָפֵץ וְיָכוֹל. שֶׁתַּצִּיל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל מִשַּׁכּוּל
וְלֵדוֹת. וְאַסְכָּרָה שֶׁתָּלִיתָ בְּיוֹם זֶה תִּשְׁמוֹר מִמֶּנָּה תִּינוֹקוֹת שֶׁל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
שֶׁלֹּא תִפּוֹל בְּפִיהֶם. וּתְגַדְּלֵם לְתוֹרָתֶךָ וְתָגֵן עֲלֵיהֶם בְּרַחֲמֶיךָ. כִּדְכְתִיב וְחַנֹּתִי
אֶת אֲשֶׁר אָחֹן וְרִחַמְתִּי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה. בָּרוּךְ
אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

מעמדות ליום חמישי

תורה

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רְקִיעַ
הַשָּׁמָיִם: וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה
הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב:
וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ:
וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי:

יחזקאל ל"ד

וְכָרַתִּי לָהֶם בְּרִית שָׁלוֹם וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה מִן הָאָרֶץ וְיָשְׁבוּ בַמִּדְבָּר לָבֶטַח
וְיָשְׁנוּ בַּיְּעָרִים: וְנָתַתִּי אוֹתָם וּסְבִיבוֹת גִּבְעָתִי בְּרָכָה וְהוֹרַדְתִּי הַגֶּשֶׁם

ליכט פון אייביג לעבין און צו לערנען און צו מאכין אנדערע לערנען און צו היטין און צו
טאן און מקיים צו זיין די גיזעצין פון דיין ווילין און צו באהעפטין זיך מיט די וואס האבין
פארכט פאר דיין נאמן און גיב צו מיר גיבענטשטע לעבן און גוטע און די מקבל מיין גיבעט
און טוא מיין באגער און מעק אפ און כאך אוועק פירין מיינע עבירות פון אנטקעגין דיינע
אויגין אזו וויא עס שטייט אין פסוק איך וועל אפ מעקין דיינע עבירות פון מיינט וועגן און
דיינע זינד וועל איך ניט גידיינקען און דר בארעם מיך און הער צו מיין תפלה:

יהי רצון עס זאל זיין דער ווילין פון פאר דיר גאט אונזער גאט און דער גאט פון אונזערע
עלטערין דר וואס האט אלץ באשאפין ער איז איין איינציגער און איז גיאיינציגט אין
איטליכינס מויל ער האט אויפגיהאנגען זיין וועלט מיט זיין שטארקייט אזו ווי איין הינגל
פון וויין טרויבין ער האט דאס באגערט און האט גיקאנט טאן זיין באגערונג אז דו זאלסט
מציל זיין פון פאר ווארפונג די קינדר פון דיין פאלק ישראל און פון איין מיתה משונה וואס
זיא הייסט אסכרה וואס דו האסט אויפגיהאנגען אין דעם טאג זאלסטו פון איר היטין דיא
קינדער פון דיין פאלק ישראל אז זיא זאל ניט פאלין אין זייער מויל און זאלסט זיא העל
ציהען צו דיין תורה און זאלסט אויף זיי גנין זיין מיט דיין רחמנות אזו ווי עס שטייט אין
פסוק און איך וועל לייטזעליגין דעם וואס איך וויל לייטזעליגין און איך וועל דר בארימען
דעם וואס איך וויל דער בארימען:

ויאמר אלהים האט גאט גיזאגט דיא וואסער זאלין ווידמענען אווידמענונג איין לייב וואס
האט אין זיך חיות און איין פויגיל זאל שוועבין אויף דער ערד פאר דעם פאר
שפרייטונג פון דעם הימל: און גאט האט באשאפין די גרויסע פיש און אלע לייבר וואס
האבין אין זיך חיות וואס ווידמעט וואס די וואסער האט גיווידמעט נאך זייער מין נאך און
אלע עופות וואס האבין פליגיל נאך זיין מין נאך און גאט האט גיזעהן אז עס איז גוט: און
גאט האט זיי גיבענטשט אזו צו זאגין פרוכט אייך און מערט אייך און דר פילט די וואסער
וואס איז אין די ימים און דאס מין עוף זאל זיך מערין אויף דער ערד:

וכרתי להם און איך וועל כורת זיין צו זיי איין ברית פון שלום און איך וועל פאר שטערין
די בייזע חיות פון דעם לאנד און זיי וועלין זיצין אין דר מדבר זיכערליך און זיא

וועלין

בְּעִתּוֹ גִּשְׁמֵי בְרָכָה יִהְיוּ: וְנָתַן עֵץ הַשָּׂדֶה אֶת פִּרְיוֹ וְהָאָרֶץ תִּתֵּן יְבוּלָהּ וְהָיוּ עַל
אַדְמָתָם לָבֶטַח וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְיָ בְּשִׁבְרִי אֶת מֹטוֹת עֻלָּם וְהִצַּלְתִּים מִיַּד הָעֹבְדִים
בָּהֶם: וְלֹא יִהְיוּ עוֹד בַּז לַגּוֹיִם וְחַיַּת הָאָרֶץ לֹא תֹאכְלֵם וְיָשְׁבוּ לָבֶטַח וְאֵין מַחֲרִיד:
וַהֲקִמֹתִי לָהֶם מַטָּע לְשֵׁם וְלֹא יִהְיוּ עוֹד אֲסֻפֵי רָעָב בָּאָרֶץ וְלֹא יִשְׂאוּ עוֹד כְּלִמַּת
הַגּוֹיִם: וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם אִתָּם וְהֵמָּה עַמִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה:
וְאַתֵּן צֹאנִי צֹאן מַרְעִיתִי אָדָם אַתֶּם אֲנִי אֱלֹהֵיכֶם נְאֻם אֲדֹנָי יֱהֹוִה:

תהלים פ״א

לַמְנַצֵּחַ עַל הַגִּתִּית לְאָסָף: הַרְנִינוּ לֵאלֹהִים עוּזֵּנוּ הָרִיעוּ לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: שְׂאוּ
זִמְרָה וּתְנוּ תֹף כִּנּוֹר נָעִים עִם נָבֶל: תִּקְעוּ בַחֹדֶשׁ שׁוֹפָר בַּכֵּסֶה לְיוֹם
חַגֵּנוּ: כִּי חֹק לְיִשְׂרָאֵל הוּא מִשְׁפָּט לֵאלֹהֵי יַעֲקֹב: עֵדוּת בִּיהוֹסֵף שָׂמוֹ בְּצֵאתוֹ עַל
אֶרֶץ מִצְרָיִם שְׂפַת לֹא יָדַעְתִּי אֶשְׁמָע: הֲסִירוֹתִי מִסֵּבֶל שִׁכְמוֹ כַּפָּיו מִדּוּד תַּעֲבֹרְנָה:
בַּצָּרָה קָרָאתָ וָאֲחַלְּצֶךָּ אֶעֶנְךָ בְּסֵתֶר רַעַם אֶבְחָנְךָ עַל מֵי מְרִיבָה סֶלָה: שְׁמַע
עַמִּי וְאָעִידָה בָּךְ יִשְׂרָאֵל אִם תִּשְׁמַע לִי: לֹא יִהְיֶה בְךָ אֵל זָר וְלֹא תִשְׁתַּחֲוֶה
לְאֵל נֵכָר: אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמַּעַלְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הַרְחֶב פִּיךָ וַאֲמַלְאֵהוּ: וְלֹא
שָׁמַע עַמִּי לְקוֹלִי וְיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה לִי: וָאֲשַׁלְּחֵהוּ בִּשְׁרִירוּת לִבָּם יֵלְכוּ
בְּמוֹעֲצוֹתֵיהֶם: לוּ עַמִּי שֹׁמֵעַ לִי יִשְׂרָאֵל בִּדְרָכַי יְהַלֵּכוּ: כִּמְעַט אוֹיְבֵיהֶם אַכְנִיעַ
וְעַל צָרֵיהֶם אָשִׁיב יָדִי: מְשַׂנְאֵי יְיָ יְכַחֲשׁוּ לוֹ וִיהִי עִתָּם לְעוֹלָם: וַיַּאֲכִילֵהוּ מֵחֵלֶב
חִטָּה וּמִצּוּר דְּבַשׁ אַשְׂבִּיעֶךָ:

תורה

לוּלֵי כַּעַס אוֹיֵב אָגוּר פֶּן יְנַכְּרוּ צָרֵימוֹ פֶּן יֹאמְרוּ יָדֵנוּ רָמָה וְלֹא יְיָ פָּעַל כָּל זֹאת:
כִּי גוֹי אֹבַד עֵצוֹת הֵמָּה וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה: לוּ חָכְמוּ יַשְׂכִּילוּ זֹאת יָבִינוּ
לְאַחֲרִיתָם: אֵיכָה יִרְדֹּף אֶחָד אֶלֶף וּשְׁנַיִם יָנִיסוּ רְבָבָה אִם לֹא כִּי צוּרָם מְכָרָם וַיְיָ

וועלין שלאפין אין די וועלדער זיכערליך: אונ איך וועל זיי די ישראל מאכין רוען ארום מיין
הויף דאס איז דר בית המקדש אונ זיי וועלין זיין גיבענטשט אונ איך וועל מאכין נידערין
דעם רעגין אין זיין צייט גיבענטשטע רעגינס וועלין זיי זיין: אונ דר בוים פון דעם פעלד וועט
געבין זיינע פרות אונ די ערד וועט געבין איר פרוכט אונ די ישראל וועלין זיין אויף זייער
לאנד זיכערליך אונ זיי וועלין וויסין אז איך בין גאט אין מיין טאן צו ברעכין די שטאנגען פון
זייער יאך אונ איך וועל זיי מציל זיין פון די הענט וואס האבין גיארבעט מיט זיי: אונ די
ישראל וועלין שוין מער ניט זיין מבוזה צו זיי אונ די בייזע חיות פון דעם לאנד וועלין ניט
עסין צו די ישראל אונ זיי וועלין זיצין זיכערליך אונ קיינער וועט זיי ניט דער שרעקין: אונ
איך וועל אויף ריכטין צו זיי איין פלאנצונג אז עס זאל אויף אייביג איין שם האבין אונ זייא
וועלין מער ניט זיין פאר לענט מחמת הונגער אונ דלות אונ זיי וועלין מער קיין שאנד ניט
לידין פון זיי: אונ זיי וועלין וויסין אז איך זייער גאט בין מיט זיי אונ זיי זיינען מיין פאלק
דאס הויז גיזינד פון די ישראל דאס איז די רייד פון גאט ברוך הוא: אונ איר זייט מיינע שאף
די שאף וואס איך פאסע זיי איר זייט ניט גירעכינט אין מיינע אויגין אזו ווי בהמות נייערט
ווי מענטשין איך בין אייער גאט דאס איז די רייד פון דעם האר גאט ברוך הוא:

דאס טייטש פון למנצח על הגתית גיפינט מען אין תהלים קאפיטל פ״א:

לולי כעס ווען ניט דאס וואס דער כעס פון דעם פיינט איז איין גיזאמילט אויף די ישראל צו
פאר דארבין זייא אונ אויב זיי וועלין די ישראל בייא קומען האב איך מורא טאמער
וועלין זייערע באליידיגער פאר פרעמדין מיין גבורה אונ וועלין זאגין אז די גבורה איז אין
זייערע אפ געטער טאמער וועלין זיי זאגין דאס וואס מיר האבין די ישראל איין גינומען איז
מחמת דעם וואס אונזער מאכט איז הויך אונ ניט גאט האט דאס גיווערקט אז מיר זאלין
זיי איין נעמען: ווארום דאס פאלק איז ביי זיי פאר לארין די עצות אונ עס איז ניט דא אין
זיי קיין פאר שטאנד: ווארום אז די וואלטין קלוג גיוועזן וואלטין זיי דאס ניקלינגט אונ וואלטין
גיהערט

חסגירם: כי לא כצורנו צורם ואיבינו פלילים: כי מגפן סדם גפנם ומשדמת עמרה ענבמו ענבי רוש אשכלת מררת למו: חמת תנינם יינם וראש פתנים אכזר: הלא הוא כמס עמדי חתום באוצרתי: לי נקם ושלם לעת תמוט רגלם כי קרוב יום אידם וחש עתדת למו:

מסכת תמיד פ״ה

אמר להם הממנה ברכו ברכה אחת. והם ברכו. קראו עשרת הדברים. שמע והיה אם שמוע ויאמר. ברכו את העם שלש ברכות. אמת ויציב. ועבודה. וברכת כהנים. ובשבת מוסיפין ברכה אחת למשמר היוצא: אמר להם חדשים לקטורת באו והפיסו. הפיסו זכה מי שזכה. אמר להם חדשים גם ישנים באו והפיסו מי מעלה אברים מן הכבש למזבח. רבי אליעזר בן יעקב אומר המעלה אברים לכבש הוא מעלה אותם על גבי המזבח: מסרום לחזנים היו מפשיטין אותם את בגדיהם ולא היו מניחים עליהם אלא מכנסים בלבד. וחלונות היו שם וכתוב עליהם תשמישי הכלים: מי שזכה בקטורת היה נוטל את הכף והכף חמה לתרקב גדול של זהב מחזיק שלשה קבין והבזך היה בתוכו מלא וגדוש קטורת וכסוי היה לו וכמין מטוטלת היתה עליו מלמעלה: מי שזכה במחתה נטל מחתת הכסף ועלה לראש המזבח ופנה את הגחלים הילך והילך וחתה. ירד וערן לתוך כלי של זהב. נתפזר ממנו כקב גחלים והיה מכבדן לאמה ובשבת היה כופה עליהן פסכתר. ופסכתר היתה כלי גדול מחזקת לתך. ושתי שרשרות היו בה. אחת שהוא מושך בה ויורד. ואחת שהוא אוחז בה מלמעלה בשביל שלא תתגלגל. ושלשה דברים היתה משמשת. כופין אותה על גבי גחלים ועל השרץ בשבת ומורידין בה את הדשן מעל גבי המזבח: הגיעו בין האולם ולמזבח נטל אחד את המגרפה וזרקה בין האולם ולמזבח. אין אדם שומע קול חברו בירושלים מקול המגרפה. ושלשה דברים היתה

גיהערט געבין זייער הארץ צו פאר שטיין צו דעם סוף פורענות: ווי אזו איז דאס מיגליך אז איינער פון אונז זאל נאך יאגין טויזנט מענטשין פון דיא ישראל אונ צווייא פון אונז זאלין מאכין אנטלייפין צעהן טויזנט פון די ישראל ווען ניט דאס אז זייער באשעפער האט זיי פאר קויפט אונ זייער גאט האט זיי איבער געענטפערט אין אונזערע הענט דאס וואלטין די באליידיגער פאר שטיין ווארום והראיה ביז אהער האבין זייערע אפ געטער ניט גיקאנט טאן אנטקעגין אונזער באשעפער: ווארום ניט אזו ווי אונזער שטארקער איז זייער שטארקער אונ היינט משפטין אונז אונזערע פיינט ווארום ווייל אונזער באשעפער האט אונז פאר קויפט צו זיי דאס גייט אויף וואס גאט האט גיזאגט איך האב גיטראכט אין מיין הארצן צו פאר שטערין דאס גידעכעניש פון דיא ישראל: ווארום ווייל פון דעם וויין שטאק פון סדום איז זייער וויין שטאק אונ פון די פעלדער פון עמורה כלומר זיי טוען אזעלכע מעשים רעים ווי סדום אונ עמורה זייערע וויין טרויבין זיינען ביטערע וויין טרויבן. נאך זייערע מעשים נאך איז ראוי אז עס זאל ניין צו זיי ביטערע הענגלען פון וויין טרויבין כלומר איין פורענות: אזו ווי דער גיפט פון שלאנגען איז זייער וויין אונ דר קאפ פון די פיפער נאטער וואס ער איז איין אכזר וועט קומען גיצאלט געמען פון די ישראל: פאר וואר זייערע מעשים זיינען באהאלטין אונ גיהיט פאר מיר אונ איך האב זיי ניט פאר געבין אונ זיינען באהאלטין אין מיינע אוצרות מיט מיר איז אן גיברייט די נקמה פון פורענות אונ די נקמה וועט צו זיי באצאלין אזו וויא זייערע מעשים זיינען אונ דאס צאלונג וועט זיין צו דער צייט אז זייערע פיס וועלין אויס גיגליטשט ווערין כלומר אז זייערע זכות אבות וועט אויס גיין אז איך וועל וועלין אויף דיא ברייגגען. דעם טאג פון זייער בראך איז דאך נאהינט אונ אן גיברייט פאר מיר צו ברייגגען דירך פיל שלוחים אונ גיך וועט קומען צו זיי דאס וואס איז אן גיברייט צו קומען:

וכב

משמשת. כהן שהיה שומע את קולה יודע שאחיו הכהנים נכנסים להשתחוות והוא רץ ובא. ובן לוי שהוא שומע את קולה יודע שאחיו הלוים נכנסים לדבר בשיר והוא רץ ובא. וראש המעמד היה מעמיד את הטמאים בשער המזרח:

פאה פ״ח

וכל דין שלוקח שוחד ומטה את הדין אינו מת מן הזקנה עד שעיניו כהות שנאמר ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים. וכל מי שאינו לא חגר ולא אלם ולא סומא והוא עושה עצמו כאחד מהם אינו מת מן הזקנה עד שנעשה כאחד מהם שנאמר ודורש רעה תבואנו:

ברכות פרק אין עומדין

תנו רבנן מעשה בחסיד אחד שהיה מתפלל בדרך ובא הגמון אחד ונתן לו שלום ולא החזיר לו שלום. המתין לו עד שסיים תפלתו. לאחר שסיים תפלתו אמר לו ריקא והלא כתוב בתורתכם רק השמר לך ושמור נפשך מאד וכתיב ונשמרתם מאד לנפשותיכם. כשנתתי לך שלום למה לא החזרת לי שלום. אם הייתי חותך ראשך בסיף מי היה תובע את דמך מידי. אמר לו המתן עד שאפייסך בדברים. אמר לו אלו היית עומד לפני מלך בשר ודם ובא חברך ונתן לך שלום היית מחזיר לו שלום. אמר לו לאו. ואם היית מחזיר לו מה היו עושין לך. אמר לו היו חותכין את ראשי בסיף. אמר לו והלא דברים קל וחומר ומה אתה שהיית עומד לפני מלך בשר ודם שהיום כאן ומחר בקבר. כך. אני שהייתי עומד לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא חי

וכל דיין אונ איטליכער דין וואס נעמט שוחד אונ נייגט אוועק דעם משפט שטארבט ער ניט פון דער עלטער ביז זיינע אויגן ווערין טונקיל ווארום עס שטייט אין פסוק אונ שוחד זאלסטו ניט נעמען ווארום דער שוחד מאכט בלינד אפילו די וואס זיינן קלוג אין דר תורה אונ פאר קרימט דיא גירעכטע רייד: וכל מי אונ איטליכער וואס איז ניט הינקעדיג אונ ניט שטום אונ ניט בלינד אונ מאכט זיך אזו ווי איינער פון זיי שטארבט ער ניט פון דר עלטער ביז ער ווערט אזו ווי איינער פון זיי ווארום עס שטייט אין פסוק אונ דר וואס פארשט צוא ביז קומט דאס צו אים:

תנו רבנן די רבנים האבין גילערינט עס האט זיך איין מעשה גיטראפין בייא איין חסיד וואס ער האט מתפלל גיוועזן אויף דעם וועג איז גיקומען איין שררה אונ האט צו אים גיגעבין שלום אונ ער האט צו אים ניט אפ גיענטפערט קיין שלום האט ער צו אים גיווארט ביז ער האט אויסגילאזט זיין תפלה נאך דעם אז ער האט אויסגילאזט זיין תפלה האט דר שררה צו אים גיזאגט דו בזוי עס שטייט דאך אין אייער תורה נייערט עס זאל זיין גיהיט צו דיר אונ היט דיין נפש אונ נאך איין פסוק שטייט אונ איר זאלט זיין זייער גיהיט צו אייערע לייבר. אז איך האב גיגעבן צו דיר שלום ווארום האסטו מיר ניט גיענטפערט קיין שלום אויב איך וואלט אפ גישניטין דיין קאפ מיט איין שווערד ווער וואלט גימאנט דיין בלוט פון מיין האנט. האט דר חסיד צו אים גיזאגט ווארט ביז איך וועל דיר איבער בעטין מיט רייד האט דער חסיד גיזאגט צום שררה ווען דו וואלסט גישטאנען פר אגרויסין הערר אונ דיין חבר וואלט גיקומן אונ וואלט דיר גיגעבין שלום פרעג איך דיך וואלסטו אים אפ גיענטפערט שלום. האט דער שררה צו אים גיזאגט ניין. האט דער חסיד צוא אים גיזאגט אויב דוא וואלסט גיענטפערט צו אים שלום וואס וואלט מען דיר גיטאן. האט דער שררה צו אים גיזאגט מען וואלט אפ גישניטין מיין קאפ מיט איין שווערד. האט דר חסיד צו אים גיזאגט דאס איז דאך איין קל וחומר. ווען דו וואס דו וואלסט נאר גישטאנען פר איין גרויסין הערר וואס היינט איז ער דא אונ מארגין איז ער אין קבר וואלסטו אזו מורא גיהאט. איך וואס איך בין גישטאנען פאר דעם מלכות וואס ער איז איין מלכות איבער אלע מלכים וואס ער לעבט אונ האט איין קיום אויף אייביג איז שוין איין כל שכן אז איך האב גידארפט מורא

האבין

ונקים לעד ולעולמי עולמים על אחת כמה וכמה. מיד נתפיס אותו הטמן ונפטר אותו חסיד ממנו והלך לביתו לשלום:

שקלים פ׳ בשלשה פרקים

אין התורם נכנס לא בפרגוד חפות ולא במנעל ולא בסנדל ולא בתפלין ולא בקמיע. שמא יעני ויאמרו מעון הלשכה העני. או שמא יעשיר ויאמרו מתרומת הלשכה העשיר. לפי שאדם צריך לצאת ידי הבריות כדרך שצריך לצאת ידי המקום שנאמר והייתם נקים מיי ומישראל: ואומר ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם:

שבת פ״ב

תנו רבנן מי שחלה ונטה למות אומרים לו התודה שכן דרך כל המומתין מתודין. אדם יוצא לשוק יהי דומה בעיניו כמי שנמסר לסרדיוט. חש בראשו יהי דומה בעיניו כמי שנתנוהו בקולר. עלה למטה ונפל יהי דומה בעיניו כמי שהעלוהו לגרדום לדון. שכל העולה לגרדום לדון אם יש לו פרקליטין גדולים נצול ואם לאו אינו נצול. ואלו הן פרקליטין של אדם תשובה ומעשים טובים. ואפילו תשע מאות ותשעים ותשעה מלמדין עליו חובה ואחד מלמד עליו זכות נצול. שנאמר אם יש עליו מלאך מליץ אחד מני אלף להגיד לאדם ישרו. ויחננו ויאמר פדעהו מרדת שחת מצאתי כפר: רבי אליעזר בנו

האבין דיר ענטפערין שלום. איז תיכף דר שררה איבער גיבעטין גיווארין אונ דר חסיד איז אוועק גינאנגען פון אים אונ איז גיגאנגען צו זיין הויז לשלום:

אין התורם דער וואס שייט אפ די שקלים פון דר לשכה האט ניט גיטארט אריין גיין אין דער לשכה ניט מיט קיין לאנגין מלבוש וואס די זוים איז פון אונטין צוגיוויפ גילייגט אונ ניט מיט קיין שוך אונ ניט מיט קיין פאנטאפיל כדי מען זאל אים ניט חושד זיין אז ער האט אין זיי אריין גילייגט געלט פון דר לשכה אונ ניט מיט קיין תפלין אונ ניט מיט קיין קמיע כדי מען זאל אים ניט חושד זיין אז ער האט אפ גירעדנט די געט פון זייא אונ האט אריין גילייגט געלט פון דר לשכה ווארום טאמער וועט ער ארום ווערין וועלין לייט זאגין מחמת די זינד וואס ער האט גיגנבת געלט פון דר לשכה איז ער ארום גיווארין אדר טאמער וועט ער רייך ווערין וועלין לייט זאגין פון דעם געלט פון תרומת הלשכה איז ער רייך גיווארין. ווארום אין מענטש באדארף יוצא זיין פאר לייטין אזו ווי ער באדארף יוצא זיין פאר גאט ב״ה ווארום עס שטייט אין פסוק אונ איר זאלט זיין ריין פאר גאט אונ פאר די ישראל אונ נאך אין פסוק שטייט אונ ועסט גיפינען חן אונ גוט קלוגשאפט אין די אויגין פון גאט אונ פון מענטשין:

תנו רבנן די רבנים האבין גילערינט ווער עס איז קראנק גיווארין אונ איז גינייגט צו שטארבין זאגט מען צו אים זאיי זיך מתודה ווארום אזו איז דר מנהג פון אלע וואס ווערין גיגייט צו שטארבין זיינען זיך מתודה. אז איין מענטש גייט ארויס אויף דער גאס זאל דאס גלייך זיין אין זיינע אויגין ווי ער איז איבער גיענטפערט גיווארין צו דעם וואס איז איין ממונה צו מאן איין משפט. אונ אז די קאפ טוט אים וויי זאל דאס גלייך זיין אין זיינע אויגין ווי מען האט אים גינעבין אין קייטין. אונ ווען ער איז אויף גיגאנגען אויף דעם בעט אונ איז גיפאלין אין גילעגיר מחמת שלאפקייט זאל דאס גלייך זיין אין זיינע אויגין וויא מען האט אים אויף גיבראכט צו דעם ארט וואס מען משפט דארטין אויף מיתה מען זאל אים דארטין משפטין. אויב עס איז פאר האנדין צו אים גרויסע מליצי יושר ווערט ער ניצול פון דעם טויט אונ אז ניט ווערט ער ניט ניצול אונ דאס זיינען די מליצי יושר פון איין מענטשין תשובה אונ גוטע מעשים. ווען אפילו ניין הונדערט מיט ניין אונ ניינציג מלאכים זיינען אויף אים מלמד חוב אונ איין מלאך איז אויף אים מלמד זכות ווערט ער ניצול ווארום עס שטייט אין פסוק אויב עס איז פאר האנדין איין מלאך וואס איז אויף אים מליץ אונ דר מלאך איז איינער פון טויזנט וואס זיינען אויף אים מלמד חוב נאר ער אליין איז אן גיברייט צו זאגין צום מענטשין זיין רעכטפארטיקייט דער באריםט אים גאט אונ זאגט לייזט אים אויס פון צו נידערין אין דר גרוב אונ גאט ב״ה זאגט איך האב גיפונען איין אויס לייזונג: רבי אליעזר דר זון פון רבי יוסי

הגלילי

של רבי יוסי הגלילי אומר אפילו תשע מאות ותשעים ותשעה באותו מלאך לחובה ואחד לזכות נצול שנאמר מלאך מליץ אחד מני אלף:

סוטה פ' משוח מלחמה

אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כי יי אלהיכם ההולך עמכם להלחם לכם עם אויביכם להושיע אתכם: אל ירך לבבכם מפני צהלת סוסים וצחצוח חרבות. אל תיראו מפני הגפת התריסין ושפעת הקלגסים. ואל תחפזו מפני קול הקרנות. ואל תערצו מפני קול הצווחה. כי יי אלהיכם ההולך עמכם. הם באים בנצחונו של בשר ודם ואתם באים בנצחונו של מקום. פלשתים באו בנצחונו של גלית מה היה סופו לסוף נפל בחרב והם נפלו עמו. בני עמון באו בנצחונו של שובך ומה היה סופו לסוף נפל בחרב והם נפלו עמו. ואתם אי אתם כן. כי יי אלהיכם ההולך עמכם להלחם לכם עם אויביכם להושיע אתכם. זה מחנה הארון:

סוטה שם

תנו רבנן אשר בנה אשר נטע אשר ארש. למדה תורה דרך ארץ שיבנה אדם בית ויטע כרם ואחר כך ישא אשה. ואף שלמה אמר בחכמתו הכן בחוץ מלאכתך ועתדה בשדה לך אחר ובנית ביתך. הכן בחוץ מלאכתך זה בית. ועתדה בשדה לך זה כרם. אחר ובנית ביתך זו אשה. דבר אחר הכן בחוץ מלאכתך זה מקרא. ועתדה בשדה לך זו משנה. אחר ובנית ביתך זה תלמוד. דבר אחר הכן בחוץ מלאכתך זה מקרא ומשנה. ועתדה בשדה לך זה תלמוד. אחר ובנית ביתך אלו מעשים טובים. רבי אליעזר בנו של רבי יוסי

הגלילי האט גיזאגט ווען אפילו ניין הונדערט מיט ניין און ניינציג טענות אויף הוב איז פאר האנדין אין דעם איינעגעם מלאך וואס איז אויף אים מלמד זכות און נאר איין טענה האט ער אויף זכות ווערט ער אויך נצול פון דעם טויט:

אל ירך אייערע הערצער זאלין ניט ווייך ווערין מחמת דעם גישרייא פון די פערד און פאר דעם גלאנעץ פון די שווערדין איר זאלט זיך ניט פארכטין מחמת דעם קלאפין פון דיא שילדין און מחמת דעם ברומונג פון דעם חיל און איר זאלט ניט אנגסטין מחמת דעם קול פון די וועגין און איר זאלט ניט ווערין צו בראכין מחמת זייער גישריי ווארום גאט אייער גאט איז דר וואס גייט מיט אייך. זיי קומען אין דער מלחמה מיט דעם נצחון פון איין בשר ודם און איר קומט מיט דעם נצחון פון גאט ברוך הוא. די פלשתים זיינען גיקומען מיט דעם נצחון פון גלית וואס איז גיוועזן זיין סוף פון גלית צום סוף איז ער גיפאלין אין שווערד און די פלשתים זיינען אויך גיפאלין מיט אים. די קינדר פון עמון זיינען גיקומען מיט דעם נצחון פון דעם שר צבא וואס האט גיהייסין שובך און וואס איז גיוועזן זיין סוף ער איז גיפאלען אין שווערד און זיי זיינען אויך גיפאלין מיט אים אבר איר ישראל איר זייט ניט אזו ווארום גאט אייער גאט ער גייט מיט אייך צו מלחמה האלטין פאר אייך מיט אייערע פיינט צו העלפין אייך וויא עס שטייט דער וואס גייט מיט אייך וועט אייך העלפין מיינט מען דאס דיא מחנה לויה וואס האט גיטראגין דעם ארון:

תנו רבנן די רבנים האבין גילערינט. אין דער תורה שטייט פריער ווען איינער האט גיבויט און דר נאך שטייט ווען איינער האט גיפלאנצט און ווען איינער האט זיך משדך גיוועזן. דיא תורה לערינט דיר דער מיט דרך ארץ אז איין מענטש זאל בויען איין שטוב און זאל פלאנצין איין ויין גארטין און דר נאך זאל ער נעמען איין ווייב. שלמה המלך האט אויך אזו גיזאגט מיט זיין חכמה בריים אן אויף דר גאס דיין מלאכה דס מיינט מען זאלסט בויען איין שטוב. און בריים צו דיר אן איין פעלד דאס מיינט מען זאלסט פלאנצין איין וויין גארטין. אחר ובנית ביתך דר נאך זאלסטו נעמען איין ווייב. אנאנדר פירוש איז דאס מיינט מען זאלסט פריער לערנען פסוק און דר נאך זאלסטו לערנען משניות און דער נאך גמרא. אנאנדער פירוש איז דאס מיינט מען זאלסט לערנען פסוק און משניות און דר נאך גמרא און דר נאך

זאלסטו

הגלילי אומר הכן בחוץ מלאכתך זה מקרא משנה ותלמוד. ועתדה בשדה לך אלו מעשים טובים. אחר ובנית ביתך דרוש וקבל שכר:

אבות פ״ב

רבי טרפון אומר היום קצר. והמלאכה מרבה. והפועלים עצלים. והשכר הרבה. ובעל הבית דוחק: הוא היה אומר. לא עליך המלאכה לגמור. ולא אתה בן חורין להבטל ממנה. אם למדת תורה הרבה. נותנין לך שכר הרבה. ונאמן הוא בעל מלאכתך שישלם לך שכר פעלתך. ודע שמתן שכרן של צדיקים לעתיד לבא:

סנהדרין פרק י״א

תנא דבי אליהו. צדיקים שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיותן אינן חוזרין לעפרן. שנאמר והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלים. מה קדוש לעולם קים. אף הם לעולם קימים. ואם תאמר אותן אלף שנים שעתיד הקדוש ברוך הוא לחדש בהן את עולמו שנאמר ונשגב יי׳ לבדו ביום ההוא. צדיקים מה הם עושים. הקדוש ברוך הוא עושה להם כנפים כנשרים ושטים על פני המים. שנאמר על כן לא נירא בהמיר ארץ ובמוט הרים בלב ימים. ושמא תאמר יש להם צער. תלמוד לומר וקוי יי׳ יחליפו כח יעלו אבר כנשרים ירוצו ולא ייגעו ילכו ולא ייעפו:

סדר קדשים ערכין פ״ג

באונס ומפתה להקל ולהחמיר. כיצד. אחד שאנס ופתה את הגדולה שבכהנה. ואת הקטנה שבישראל. נותן חמשים סלעים. ובבושת ובפגם. הכל לפי המבייש והמתבייש: ובמוציא שם רע להקל ולהחמיר. כיצד.

זאלסטו טאן מעשים טובים. רבי אליעזר דר זון פון רבי יוסי הגלילי הט גזאגט דס מיינט מען זאלסט פריער לערנען פסוק אונ משניות אונ גמרא אונ דר נאך זאלסטו טאן מעשים טובים אונ דר נאך זאלסטו דרשנן אונ וועסט מקבל זיין שכר:

תנא עס האבן גילערינט דיא ישיבה פון אליהו. די צדיקים וואס גאט ברוך הוא איז אן גיברייט אז ער זאל זיי לעבדיג מאכן לימות המשיח קערין זיי זיך מער ניט אום צו זייער ערד ווארום עס שטייט אין פסוק אונ דער וואס ווערט איבער בלייבן ווערט זיין אין ירושלים צו איטליכין ווערט גיזאגט ווערין היילגער כלומר זיי ווערין זיין אלע היילגע אונ צדיקים איטליכער צדיק וואס איז אן גישריבן לחיי העולם הבא ווערט זיין אין ירושלים, אזו ווי דר היילגער גאט האט איין קיום אויף אייביג אזו אויך די צדיקים האבן איין קיום אויף אייביג. אונ אויב דו וועסט זאגין דיא דאזיגע יארין וואס גאט ברוך הוא איז אן גיברייט צו באנייען אין זיי זיין וועלט אונ דיא היינטיגע וועלט ווערט חרוב זיין טויזינט יאר ווארום עס שטייט אין פסוק אונ גאט ווערט אליין גישטארקט זיין אין דעם דאזיגין טאג, וואס טוען דיא צדיקים אין די טויזינט יאר, גאט ברוך הוא מאכט צו זיי פליגלען אזו ווי צו די אדלער אונ זיי שוועבין אויף די וואסער ווארום עס שטייט אין פסוק דרום וועלין מיר קיין מורא ניט האבן אז עס ווערט ווערין פאר ביטין די ערד אונ אז די בערג וועלין ווערין אוים גיליטשט וועיל מיר וועלין זיין דענסטמאל אין מיטין די ימים דרום וועלין מיר קיין מורא ניט האבן. אונ טאמער וועסטו זאגין אז דאס איז איין צער צו די צדיקים שטייט אין פסוק אונ די וואס האפן צו גאט וועלין זיך פאר בייטין מיט כח כלומר זייא וועלין כח האבן צו פליהען אונ וועלין ניט האבן קיין צער דר פון זיי וועלין אויף ברייננגען די פליגיל אזו ווי די אדלער זיי וועלין לויפן אונ וועלין ניט מיד זיין זיי וועלין גיין אונ וועלין ניט מיד זיין:

באונס ביי דעם דין ווען איינער איז מאנס איין בתולה אדער ווען איינער רעט זיא איבער איז פאר האנדין איין קולא מיט איין חומרא. אין די משנה מפורש ווי אזו. ווען איינער האט מאנס אדער מפתה גיוועזן איין גרעסערע מיוחסת פון דיא כהנים גיט ער נאר פופציג סלעים קנס אזו ווי ער גיט ווען ער האט מאנס אדער מפתה גיוועזן איין קלענסטע מיוחסת פון די ישראל, איז דאס איין קולא. אונ איין חומרא איז, אז צו איין קלענסטע פון די ישראל

מן

אחד שהוציא שם רע על הגדולה שבכהונה ועל הקטנה שבישראל. נותן מאה סלעים. נמצא האומר בפיו חמור מן העושה מעשה. שכן מצינו שלא נחתם גזר דין על אבותינו במדבר. אלא על לשון הרע. שנאמר וינסו אותי זה עשר פעמים ולא שמעו בקולי:

ערכין שם

תנא דבי רבי ישמעאל על מה מכפר הקטורת. על לשון הרע. אמר הקדוש ברוך הוא יבא דבר שבחשאי ויכפר על דבר שבחשאי:

סדר טהרות ידים פ״א

מי רביעית נוטלין לידים לאחד. ואף לשנים. מחצי לוג לשלשה או לארבעה. מלוג לחמשה. ולעשרה ולמאה. רבי יוסי אומר ובלבד שלא יפחות לאחרון שבהם מרביעית. מוסיפין על השנים ואין מוסיפין על הראשונים:

נדה ס״א

תנו רבנן בגד שאבד בו כלאים הרי זה לא ימכרנו לנכרי. ולא יעשה ממנו מרדעת לחמור. אבל עושה ממנו תכריכין למת. דכתיב במתים חפשי. כיון שאדם מת נעשה חפשי מן המצות:

ואומרים עשרת הדברות ופרשת המן וגו' עד הבקשות כמו שהוא מסודר במעמד יום ראשון:

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתתנהג עמי במדת החסד ובמדת הרחמים כל ימי חלדי. ותנוח לי ממגורי ואל תאסוף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חיי. וגם עד זקנה ושיבה אל תעזבני. ותתן חלקי עם יראיך ויודעי שמך ובין רצויך העושים רצונך בלבב שלם ועמהם יהא חלקי וגורלי וכוסי כי אתה תומך גורלי. אנא יי אלהי ואלהי אבותי אל תפן לרשעי ולחטאתי

מוז ער געבן פופציג סלעים אזו ווי ער גיט צו איין גרעבטע מיוחסת פון די כהנים. אונ ביי דעם דין פון מוציא שם רע איז אויך פאר האנדן איין קולא מיט איין חומרא. אין די משנה מפורש ווי אזו. וואראום ווען איינער האט מוציא שם רע גיוועזן אויף די גרעבטע מיוחסת פון די כהנים אונ אויף דער קלענסטע פון די ישראל גיט ער גלייך קנס הונדערט סלעים נמצא איז דא איין קולא מיט איין חומרא אזו ווי אויבן ביי אונס אונ ביי מפתה איז מפורש גיווארן. גיפינען מיר דער וואס זאגט מיט דעם מויל דאס מיינט מען אז ער איז מוציא שם רע איז זיין עונש הארבער פון דעם וואס טוט איין מעשה דאס מיינט מען ווען ער האט מאנס אדער מפתה גיוועזן כלומר ווען ער איז מוציא שם רע מוז ער געבן הונדערט סלעים קנס אונ ווען ער איז מאנס אדער מפתה גיט ער נאר פופציג סלעים קנס וואראום אזו גיפינען מיר אז עס איז ניט ניחתמת גיווארין דר גזר דין אויף אונזערע עלטערין אין דר מדבר אז זיי זאלין ניט אריין גיין קיין ארץ ישראל נאר פון וועגין לשון הרע וואס זיי האבין גירעט אויף ארץ ישראל וואראום עס שטייט אין פסוק זיי האבין מיר גיפרובט מיט דעם דאזיגן מאל איז שוין צעהען מאהל אונ זיי האבין ניט צו גיהערט אין מיין קול. אין גידרונגען אז פאר די מרגלים האבין זיי שוין אויך גיזינדיגט אונ דר גזר דין איז ניט נחתם גיווארין נאר פון וועגין לשון הרע:

תנא די ישיבה פון רבי ישמעאל האבין גילערינט אויף וואס פאר איין זינד איז קטורת מכפר נאר אויף לשון הרע. גאט ברוך הוא האט גיזאגט לאז קומען איין זאך וואס ווערט גיטאן שטילער הייד דאס מיינט מען קטורת וואס זיי ווערין גיטאן אין היכל שטילער הייד אונ עס זאל מכפר זיין אויף איין זאך דאס מיינט מען לשון הרע וואס ווערט גיזאגט שטילער הייד אונ פאר בארגין:

יהי רצון עס זאל זיין דר ווילין פון צו פאר דיר גאט מיין גאט אונ דר גאט פון מיינע עלטערין אז דו זאלסט זיך נוהג זיין מיט מיר מיט דער מדה פון חסד אונ מיט דר מדה פון רחמים אלע טאג פון מיין עלטער אונ זאלסט מיך מאכין רוען פון מיין פארכט אונ דו זאלסט ניט איין טאן מיט דיא זינדיגע מיין לייב, אונ מיט די מענטשין וואס האבין בייא זיך שולד בלוט זאלסטו ניט איין טאן מיין לעבן אונ אויך ביז מיין עלטער בעט איך דיך אז דו זאלסט מיך ניט פאר לאזין אונ זאלסט געבן מיין חלק מיט דיינע פארכטיגע אונ מיט די וואס וויסין דיין

נאמען

וְלַעֲוֹנוֹתַי וְלִפְשָׁעַי שֶׁחָטָאתִי וְשֶׁעָוִיתִי וְשֶׁפָּשַׁעְתִּי לְפָנֶיךָ וּלְמַעֲשִׂים רָעִים שֶׁעָשִׂיתִי. עֲשֵׂה אַתָּה עִמִּי צְדָקָה לְמַעַן שְׁמֶךָ וּלְמַעַן בְּרִיתְךָ עִם אַבְרָהָם יִצְחָק וְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ. וּלְמַעַן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן דָּוִד וּשְׁלֹמֹה וְאֵלִיָּהוּ. וּלְמַעַן כִּסֵּא כְבוֹדֶךָ. וּלְמַעַן שְׁכִינָתֶךָ. וְרַחֵם עָלַי כִּי רַחוּם אָתָּה וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לִי מִי שֶׁיְּרַחֲמֵנִי וְיִרְאֶה בְּעָנְיִי כִּי אַתָּה יְיָ אֱלֹהָי: יְיָ שָׁמַעְתִּי שִׁמְעֲךָ יָרֵאתִי. חַלּוֹתִי וְנִבְהַלְתִּי וְאִירָא מֵחֲזוֹת רֵעַי אוֹתְךָ כִּי מֵאִתְּךָ הַצֶּדֶק וְהָאֱמוּנָה. וּמִפִּיךָ הַדַּעַת וְהַתְּבוּנָה. יְיָ שִׁמְעָה תְפִלָּתִי וְשַׁוְעָתִי אֵלֶיךָ תָבוֹא. וְהַאֲזִינָה אֶל תַּחֲנוּנַי בֶּאֱמוּנָתְךָ עֲנֵנִי וּשְׁמַע תְּפִלָּתִי. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה. בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מֵכִין תֵּבֵל בְּכֹחוֹ וּמְקַיֵּם עוֹלָם בְּתוֹרָתוֹ בּוֹרֵא בְּרִיּוֹת חַיִּים בַּתַּחְתּוֹנִים בְּיוֹם זֶה לְהַרְאוֹת תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּתוֹ. וְנָתַתָּ בָּהֶם כֹּחַ לִפְרוֹת וְלִרְבּוֹת וּלְהַפְלִיא לַעֲשׂוֹת אִישׁ עַל עֲבוֹדָתוֹ. אָנָּא יְיָ אֱלֹהַי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים רַחֵם עַל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ לְבַל תַּפִּיל אִשָּׁה מִפְּרִי בִטְנָהּ מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאַל יֶחְסַר הַמָּזֶג לִמְנִיקוֹתֵיהֶן וְהָכֵן דַּדֵּיהֶן כִּשְׁתֵּי מַעְיָנוֹת לְהַשְׁפִּיעַ חָלָב לְוַלְדוֹתֵיהֶן לְמַעַן יִגְדְּלוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ כְּדִכְתִיב מִפִּי עוֹלְלִים וְיֹנְקִים יִסַּדְתָּ עֹז. וְנִזְכֶּה כֻלָּנוּ לִרְאוֹת בְּנֶחָמַת צִיּוֹן כְּדִכְתִיב לְמַעַן תִּינְקוּ וּשְׂבַעְתֶּם מִשֹּׁד תַּנְחֻמֶיהָ לְמַעַן תָּמֹצּוּ וְהִתְעַנַּגְתֶּם מִזִּיז כְּבוֹדָהּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה. בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

נָאמֶען אוּנ צְווִישֶׁן דֵיינֶע בַּאוִוילִיגֶער וָואס טוּעֶן דַיין רָצוֹן מִיט דֶעם גַאנְצֶן הַארְצֶן אוּנ מִיט זֵיי זָאל זַיין מַיין חֵלֶק אוּנ מַיין גוֹרָל וָוארוּם דוּ מַאכְסְט אוּנְטֶער לֶעהְרֶענְעֶן מַיין הַאנְט אִיךְ בִּין גוֹרָל. אִיךְ בֶּעט דִיךְ אַז דוּ זָאלְסְט זִיךְ נִיט קֶערְן צוּ מֵיינֶע רִשְׁעוּת אוּנ צוּ מֵיינֶע זִינְד וָואס אִיךְ הָאבּ גִיזִינְדִיגְט פַאר דִיר אוּנ וָואס אִיךְ הָאבּ מַעֲשִׂים רָעִים גִיטָאן. טוּא דוּ מִיט מִיר גִירֶעכְטִיקַייט פוּן וֶועגְן דַיין נָאמֶען אוּנ פוּן וֶועגְן וָואס דוּ הָאסְט כּוֹרֵת בְּרִית גִיוֶועזְן מִיט אַבְרָהָם אוּנ מִיט יִצְחָק אוּנ יִשְׂרָאֵל וָואס זֵיינֶען גִיוֶועזְן דֵיינֶע קְנֶעכְט אוּנ פוּן וֶועגְן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן דָוִד וּשְׁלֹמֹה וְאֵלִיָּהוּ אוּנ דֶעם כָּבוֹד פוּן דַיין שְׁטוּל אוּנ פוּן וֶועגְן דַיין שְׁכִינָה אוּנ דֶר בַּארֶעם זִיךְ אִיבֶּער מִיר וָוארוּם דוּ בִּיסְט אַיין רַחוּם אוּנ חוּץ דִיר אִיז נִיט דָא צוּ מִיר וֶוער עֶס זָאל זִיךְ מְרַחֵם זַיין אִיבֶּער מִיר אוּנ זָאל זֶעהֶען אִין מַיין פַּיין וָוארוּם דוּא בִּיסְט גָאט מַיין גָאט: גָאט אִיךְ הָאבּ גִיהֶערְט דַיין הֶערוּנְג הָאבּ אִיךְ זִיךְ גִיפָארְכְטֶן אִיךְ הָאבּ גִיצִיטֶערְט אוּנ בִּין גִיוָוארְן דֶר שְׁרָאקְן אוּנ הָאבּ זִיךְ גִיפָארְכְטֶן פוּן צוּ זָאגְן מַיין דֵעָה צוּ דִיר וָוארוּם פוּן דִיר אִיז דָאס גִירֶעכְטִיקַייט אוּנ דָאס וָוארְהַייט אוּנ פוּן דַיין מוֹיל אִיז דָאס ווִיסְן שַׂאפְט אוּנ דָאס פַאר שְׁטַאנְד. גָאט הֶער צוּ מַיין תְּפִלָּה אוּנ מַיין גִישְׁרַייא זָאל קוּמֶען צוּ דִיר אוּנ פַאר נֶעם צוּ מַיין גִיבֶּעט מִיט דַיין וָוארְהַייט עֶנְטְפֶער מִיר אוּנ הֶער צוּ מַיין תְּפִלָּה:

יְהִי רָצוֹן עֶס זָאל זַיין דֶר ווִילְן פוּן צוּ פַאר דִיר גָאט אוּנְזֶער גָאט אוּנ דֶער גָאט פוּן אוּנְזֶערֶע עֶלְטֶערְן וָואס עֶר בְּרֵייט אָן דִיא וֶועלְט מִיט זַיין כֹּחַ אוּנ אִיז מְקַיֵּים דִי וֶועלְט אַז זִיא זָאל אֵיין קִיוּם הָאבְּן דוּרְךְ זַיין תּוֹרָה עֶר הָאט בַּאשַׁאפְן לֶעבֶּעדִיגֶע בְּרוּאִים אִין דִי אוּנְטֶערְשְׁטֶע עוֹלָמוֹת אִין דֶעם דָאזִיגְן טָאג צוּ ווַייזְן דָאס שֵׁיינְקַייט פוּן זַיין גְדוּלָּה אוּנ הָאסְט אִין זֵייא גִיגֶעבְּן כֹּחַ צוּ פְרוּכְטְן זִיךְ אוּנ צוּ מֶערְן זִיךְ אוּנ ווְאוּנְדֶער צוּ טָאן אִיטְלִיכֶער מֶענְטְשׁ אוֹיף זַיין אַרְבֶּעט. אִיךְ בֶּעט דִיךְ גָאט מַיין גָאט מִיט דֵיינֶע פִיל רַחֲמָנוּת דֶער בַּארֶעם זִיךְ אִיבֶּער דִיא וֶוערְק פוּן דַיינֶע הֶענְט אַז אַיין אִשָּׁה זָאל נִיט מַפִּיל זַיין פוּן דִי פְרוּכְט פוּן אִיר בּוֹיךְ אוּנ עֶס זָאל נִיט גִימִינֶערְט וֶוערְן דִי מַשְׁקֶה דָאס מֵיינְט מֶען דָאס מִילְךְ צוּא זֵייעֶרֶע זֵייגֶענְדִיגֶע ווַייבֶּער אוּנ בְּרֵייט אָן זֵייעֶרֶע בְּרִיסְט זֵיי זָאלְן זַיין אַזוֹ ווִי צְווֵיי קְוַואלְן צוּ מַשְׁפִּיעַ זַיין מִילְךְ צוּ זֵייעֶרֶע קִינְדֶר כְּדֵי זֵיי זָאלְן דֶער ווַאקְסְן וֶוערְן צוּ דַיין דִינְסְט אַזוֹ ווִי עֶס שְׁטֵייט אִין פָּסוּק פוּן דֶעם מוֹיל פוּן דִי יוּנְגֶע קִינְדֶר אוּנ דִי זֵייגֶענְדִיגֶע קִינְדֶער הָאסְטוּ גִיגְרוּנְד פֶעסְטִיגְקַייט אַז עֶס זָאל אוֹיס נֵיין

תורה

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה
ויהי כן: ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת
כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב: ויאמר אלהים נעשה אדם
בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל
הרמש הרמש על הארץ: ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא
אתו זכר ונקבה ברא אתם: ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו
ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת
על הארץ: ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני
כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה: ולכל חית
הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק
עשב לאכלה ויהי כן: וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי
ערב ויהי בקר יום הששי:

ישעיה מה

כה אמר יי קדוש ישראל ויוצרו האתיות שאלוני על בני ועל פעל ידי תצוני:
אנכי עשיתי ארץ ואדם עליה בראתי אני ידי נטו שמים וכל צבאם צויתי:

גיין פון זיי איין שטארקע לויב אונ מיר זאלין אלע זוכה זיין צו זעהען אין דר נחמה פון ציון אזו ווי עס שטייט אין פסוק דאמיט איר וועט זייגין אונ איר וועט זאט זיין פון פעטקייט פון איר טרייסטונג דאמיט איר וועט זייגין אונ איר וועט תענוג האבין פון דעם שיינקייט פון איר כבוד:

ויאמר אלהים גאט האט גיזאגט דיא ערד זאל אויס ציהען אין לייב וואס האט אין זיך חיות נאך איר מין נאך בהמות אונ ווידמענונג אונ די חיות פון דר ערד אונ עס איז אזו גיוועזן: אונ גאט האט אן גיבריים מיט זייער גישטאלט אונ מיט זייער הויך די חיות פון דר ערד נאך איר מין נאך אונ דיא בהמות אונ גאר דאס ווידמענונג פון דער ערד נאך זייערע מינים נאך אונ גאט האט גיזעהען אז עס איז גוט: האט גאט גיזאגט לאמיר באשאפין איין מענטשן, אונ דרום האט דר פסוק גישטעלט בלשון רבים חאטשע דיא מלאכים האבין אים ניט גיהאלפין אין דעם באשאפונג פון דעם מענטשן צו לערנען אונז דרך ארץ אז איין גרויסער גיהער זיך בארעטין אונ נעמען רשות פון איין קליינעם, אזו ווי אונזר פורעם וואס מיר האבין אן גיגרייט פון דעם מענטשן ווענין אזו וויא אונזער גישטאלט איז דאס מיינט מען זיי זאלין שכל האבין אונ די מענטשן זאלין גיוועלטיגין אין די פיש פון דעם ים אונ אין די פויגיל וואס זייגען אונטער דעם הימעל אונ אין אלע בהמות אונ אין דר גאנצער ערד אונ אין אלע ווידמענונג וואס ווידמעט אויף דר ערד: אונ גאט האט אליין באשאפין דעם מענטשן אין דעם פורעם וואס איז גימאכט גיווארין פון דעם מענטשן ווענין אונ דר פורעם וואס מען האט דעם מענטשן אין אים באשאפין איז דר פורעם פון דעם גישטאלט פון גאט ברוך הוא ווי אזו ער האט זיך באוויזין צו די נביאים. איין זכר מיט איין נקבה האט ער זיי באשאפן: אונ גאט האט זיי גיבענשט אונ גאט האט צו זיי גיזאגט פרוכט אייך אונ מערט אייך אונ דר פילט די ערד אונ באצווינגט זיא אונ גיוועלטיגט אין די פיש פון דעם ים אונ אין די פויגיל וואס זיינן אונטער דעם הימיל אונ אין אלע חיות וואס ווידמעט זיך אויף דר ערד: האט גאט גיזאגט איך האב גיגעבין צו אייך אלערליי גראזין וואס אין זיי וואקסט זאמען אז מען קאן זייען פון זיי אויף אנאנדר ארט וואס איז אויף דר גאנצער ערד אונ אלע בוימער וואס אויף אים וואקסט אזעלכע פרות וואס אין זיי איז פאר האנדין זאמען אז מען קאן זייען פון זייא אויף אנאנדר ארט צו אייך זאל דאס זיין צו איין עסין ווארג: אונ צו אלע חיות פון דר ערד אונ צו אלע עופות וואס זייגען אונטער דעם הימיל אונ צו אלע ווידמענונג וואס אויף דער ערד וואס אין אים איז דא חיות זאל זיין אלע גרינע גראזין צו איין עסין ווארג אונ עס איז אזו גיוועזן: אונ גאט האט גיזעהען אלין וואס ער האט גיטאן אז עס איז זייער גוט:

כה אמר ה׳ אזו האט גאט גיזאגט דער היילגער פון די ישראל אונ זיין באשעפער אויב איר נביאים ווילט מיך פרעגין זאלט איר מיך נאר פרעגין אויף די צייכין פון דעם הימיל וואס
איר

אָנֹכִי הַעִירֹתִהוּ בְצֶדֶק וְכָל דְּרָכָיו אֲיַשֵּׁר הוּא יִבְנֶה עִירִי וְגָלוּתִי יְשַׁלֵּחַ לֹא בִמְחִיר
וְלֹא בְשֹׁחַד אָמַר יְיָ צְבָאוֹת: כֹּה אָמַר יְיָ יְגִיעַ מִצְרַיִם וּסְחַר כּוּשׁ וּסְבָאִים אַנְשֵׁי
מִדָּה עָלַיִךְ יַעֲבֹרוּ וְלָךְ יִהְיוּ אַחֲרַיִךְ יֵלֵכוּ בַּזִּקִּים יַעֲבֹרוּ וְאֵלַיִךְ יִשְׁתַּחֲווּ אֵלַיִךְ יִתְפַּלָּלוּ
אַךְ בָּךְ אֵל וְאֵין עוֹד אֶפֶס אֱלֹהִים: אָכֵן אַתָּה אֵל מִסְתַּתֵּר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ:
בּוֹשׁוּ וְגַם נִכְלְמוּ כֻּלָּם יַחְדָּו הָלְכוּ בַכְּלִמָּה חָרָשֵׁי צִירִים: יִשְׂרָאֵל נוֹשַׁע בַּייָ תְּשׁוּעַת
עוֹלָמִים לֹא תֵבֹשׁוּ וְלֹא תִכָּלְמוּ עַד עוֹלְמֵי עַד:

תהלים צג
יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט: נָכוֹן כִּסְאֲךָ
מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה: נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם:
מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ: עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד
לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים:

איר זעהט אויף דר ערד וואס זיי באטייטין אבר אויף מיינע קינדר ישראל וואס מיינע הענט
האבין אלץ גיווערקט אונ באשאפין איז דאס דען מוטל אויף אייך אז איר זאלט מיך גיבעטין
אויף זיי אונ קורא תגר זיין פאר מיר וואס דיא הצלחה פון נבוכדנצר גיווערט אזו לאנג. איך
האב דאך לאנג באשאפין איין הילף צו די ישראל איך האב באשאפין די ערד אונ האב זיא
גיגעבין צו דעם וואס רעכט פארטיג איז אין מיינע אויגין אונ די מענטשין האב איך אויף
איר באשאפין, איך מיינע הענט האבין גינייגט די הימיל אונ אלע זייערע הערשאפט האב
איך גיבאטין: איך האב אים דר וועקט מיט גירעכטיקייט דאס מיינט מען דעם מלכות כורש
אז דורך אים זאלין ווערין גיהאלפין מיינע קינדער ישראל פון דיא הענט פון בבל אונ אלע
זיינע וועגין וועל איך רעכט פארטיג מאכין ער וועט אויף בויען מיין שטאט ירושלים אונ
ער וועט מיינע פאר טריבענע ישראל פרייא ארויס שיקין ניט מחמת איין פאר ביטונג פון
געלט אונ ניט מחמת שוחד וועט ער דאס טאן אזו האט גאט גיזאגט דאס האב איך איך
מודיע גיוועזן מיט וואס איך וועל העלפין די ישראל פון די הענט פון בבל אונ וועל אייך נאך
מודיע זיין ווי אזו איך וועל זיי העלפין פון די הענט פון סנחריב אין די צייטין פון יחזקיהו
המלך: אזו האט גאט גיזאגט דאס גוטס פון מצרים אונ די סחורות פון כוש אונ סבאים וואס
סנחריב וועט מיט זיך ברייננגען קיין ירושלים מאס האפטיגע מענטשין דאס מיינט מען דאס
חיל פון סנחריב אויף דיר ירושלים וועלין זיי איבער פארין אונ סנחריב מיט זיינע מענטשין
וועלין פאלין אין די הענט פון יחזקיהו אונ נאר דאס גוטש וועט בלייבין צו דיר יחזקיהו נאך
דיר וועלין זיי נאך גיין אין קייטין וועלין זיי איבער פארין די שבוים וואס סנחריב האט מיט
זיך גיבראכט אונ צו דיר יחזקיהו וועלין זיי זיך בוקין אונ צו דיר וועלין זיי בעטין ווארום נאך
דעם אז סנחריב האט איין מפלה גיהאט האט יחזקיהו המלך אלע שבוים פון סנחריב פרייא
ארויס גילאזט. אויף דרויף זאגט דר פסוק ווייטער אלע וועלין מודה זיין אז נאר ביי דיר איז
דא איין גאט אונ ניט מערער נאר גאט ברוך הוא אליין: אונ אזו וועלין זיי ריידין צו גאט פאר
וואר דו האסט אונז גיגעבין פאר שטיין אז כדי דו זאלסט גיצאלט נעמען פון די ישראל פאר
זייערע זינד פאר בארגסטו זיך פון צו ווייזין דיין נצחון כביכול ווי דו האסט קיין יכולת ניט
צו העלפין זיי אונ אז עס דר וועקט זיך דיין רחמנות אויף זיי ביסטו איין גאט פון די ישראל
וואס דו העלפסט זיי: זיי זיינען ווארין פאר שעמט אלע מיט אנאנדער זיי זיינען ניטאגע
מיט שאנד די בעלי מלאכות וואס האבין גימאכט די בילדער: די ישראל ווערין גיהאלפין מיט
גאטש זאג איין אייביגע הילף איר וועט ניט פאר שעמט ווערין ביז אייביג:

יי מלך אז משיח וועט קומן וועט מען זאגין גאט האט גיקיניגט אונ האט אן גיקלייט גרויסקייט
גאט האט זיך אן גיקלייד מיט שטארקייט אונ האט זיך ארום גיגארטילט מיט כח אונ
דענסטמאל וועלין אלע וויסין אז גאט האט די וועלט אויך אן גיבוייט אז זיא זאל נים אויס
גיגליטשט ווערין: דיין שטול איז אן גיבוייט פון דער צייט אז דו האסט די וועלט באשאפין
איידער דו האסט באשאפין די וועלט ביסטו גיוועזן איין גאט: די טייכין האבין אויף גיהויבין
איין קול, גאט. די טייכין האבין אויף גיהויבין זייער קול אונ די טייכין האבין אויף גיהויבין
אינדן: אבער מערער פון דיא שטארקע וואסערין אונ פון דיא אינדין פון ים וועט זיך
שטארקין דאס קול פון דעם גאט וואס זיצט אין הימיל: דיינע נביאים וואס האבין עדות
גיזאגט

תורה

כי ידין יי עמו ועל עבדיו יתנחם כי יראה כי אזלת יד ואפס עצור ועזוב: ואמר אי אלהימו צור חסיו בו: אשר חלב זבחימו יאכלו ישתו יין נסיכם יקומו ויעזרכם יהי עליכם סתרה: ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל: כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אנכי לעולם: אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם: אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושביה מראש פרעות אויב: הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו וכפר אדמתו עמו:

משנה פ"ז מסכת תמיד

הכהנים עולין במעלות האולם. מי שזכו בדשון מזבח הפנימי והמנורה היו מקדימין לפניהם. מי שזכה בדשון מזבח הפנימי נכנס ונטל הטני

גיזאגט אויף דר גאולה זיינען זייער בגלייבט אונ צו דיין הויז וועט זיין איין שיין היליקייט. גאט, דר בית המקדש וואס וועט גיבויט ווערין וועט זיין אויף לאנגע טעג אונ וועט קיין מאל ניט חרוב ווערין:

כי ידין אז גאט וועט משפטין זיין פאלק ישראל מיט יסורים אונ וועט זיך אויף זייניע קנעכט ישראל בארעמין אז ער זאל זיך ווידער מרחם זיין אויף זיי אז ער וועט זעהן אז די האנט פון דעם פיינט איז גיגאנגען אונ האט זיך גישטארקט אין זיי אונ עס האט זיך אויס גילאזט ביי די ישראל איין הילף וואס עס קומט דורך דעם עלצטין וואס ער האלט זיי איין אין דר מלחמה אז זיי זאלין ניט צו שפרייט ווערין אונ ער שטארקט זייער הארץ כלומר עס איז ביי זיי קיין עלצטער ניט גיבליבן: אונ גאט ב"ה וועט זאגין אויף זיי וואו זיינען זייערע אפ געטער וואס זיי האבין גידינט צו זיי אונ וואו איז זייער שטארקער שטיין וואס זיי האבין זיך בשיצט אין אים אז ער זאל זיי פאר דעקין פאר דר זון אונ פאר דער קעלט דאס איז אלץ איין משל אויף זייערע אפ געטר: וואס דעם חלב פון זייערע קרבנות האבין זייערע אפ געטער גיגעסין דאס מיינט מען וואס זיי פלעגין מקריב זיין פאר זיי קרבנות אונ האבין גיטרונקען דעם וויין וואס מען האט מנסך גיוועזן פאר זיי לאזין די אפ געטער אויף שטיין אונ לאזין אייך העלפין פון דעם פורענות אונ לאזן זיי זיין אויף אייך איין באשיצונג אונ איין פאר בארגעניש: זעהט איצונדערט אונ פאר שטייט פון פורענות וואס איך האב גיבראכט אויף אייך אונ איר האט פון קיינעם קיין הילף ניט אונ פון דר הילף וואס איך וועל אייך העלפין אונ קיינער וועט מיר ניט ווערין אז איך בין איין גאט וואס איך קאן דעם משפיל זיין אונ דעם דר הייבין אונ עס איז ניט דא קיין אנדר גאט מיט מיר אז ער זאל מיר ווערין דרויף, איך טייט אונ מאך לעבעדיג איך וואונד אונ איך הייל דער נאך אונ עס איז ניט דא קיינער אז ער זאל מציל זיין פון מיין האנט די וואס זינדיגין פר מיר: מחמת פיל צארין וואס איך האב אויף דעם פיינט וועל איך אויף הייבין מיין האנט צו מיר וואס איך זיץ אין הימיל צו שווערין אונ מיט דעם לשון וועל איך זאגין איך שווער אזו וויא איך לעב אייביג: אז איך וועל שארפין די קלינג פון מיין שווערד אז זיא זאל האבין איין גלאנץ אונ מיין האנט זאל אן האלטין אין דר מדה פון משפט אונ ניט אין דער מדה פון רחמים כדי איך זאל אומקערין איין נקמה צו מיינע באלידיגער וואס זיי האבין צו אייך ישראל גיטאן אונ צו מיינע פיינט וועל איך באצאלין: איך וועל זאט מאכין מיינע פיילין פון דעם בלוט פון דעם פיינט אונ מיין שווערד וועט עסין זייער פלייש אונ דרום וועלין זיי האבין אזו איין עונש מחמת דעם בלוט פון די דר שלאגינע ישראל וואס זיי האבין פאר גאסין אונ ווייל זיי האבין פון זיי גינומען אין דר שביה פון דעם תחלת ברגאך וואס דר פיינט האט גיטאן אין די ישראל וואס זייערע עלטערין האבין נאך גיזינדיגט וועל איך זיי באצאלין דרויף: אז דאס וועט זיין וועלין אלע לויבין זיין פאלק ישראל וואס זיי האבין זיך באהעפט אין גאט ברוך הוא אונ חאטשע ווי פיל צרות זיי האבין גיהאט האבין זיי אים פארט ניט פאר לאזין ווארום פאר דעם בלוט וואס איז פאר גאסין גיווארין פון זיינע קנעכט וועט ער זיך נוקם זיין אונ איין נקמה וועט ער אום קערין צו זיינע באלידיגער אונ ער וועט איבער בעטין אונ וועט באוויליגט ווערין צו זיין לאנד אונ צו זיין פאלק ישראל:

השקיפה

וְהִשְׁתַּחֲוָה וְיָצָא. מִי שֶׁזָּכָה בְּדִשּׁוּן הַמְּנוֹרָה נִכְנַס וּמָצָא שְׁתֵּי נֵרוֹת מִזְרָחִיִּים דּוֹלְקִים מְדַשֵּׁן אֶת הַמִּזְרָחִי וּמַנִּיחַ אֶת הַמַּעֲרָבִי דּוֹלֵק שֶׁמִּמֶּנּוּ הָיָה מַדְלִיק אֶת הַמְּנוֹרָה בֵּין הָעַרְבַּיִם. מְצָאוֹ שֶׁכָּבָה מְדַשְּׁנוֹ וּמַדְלִיקוֹ מִמִּזְבַּח הָעוֹלָה. נָטַל אֶת הַכּוּז מִמַּעֲלָה שְׁנִיָּה וְהִשְׁתַּחֲוָה וְיָצָא: מִי שֶׁזָּכָה בַּמַּחְתָּה צָבַר אֶת הַגֶּחָלִים עַל גַּבֵּי הַמִּזְבֵּחַ וּמְרַדְּדָן בְּשׁוּלֵי הַמַּחְתָּה וְהִשְׁתַּחֲוָה וְיָצָא: מִי שֶׁזָּכָה בִּקְטֹרֶת הָיָה נוֹטֵל אֶת הַבָּזָךְ מִתּוֹךְ הַכַּף וְנוֹתְנוֹ לְאוֹהֲבוֹ אוֹ לִקְרוֹבוֹ. נִתְפַּזֵּר מִמֶּנּוּ לְתוֹכוֹ נוֹתְנוֹ לוֹ בְּחָפְנָיו וּמְלַמְּדִין אוֹתוֹ הֱוֵי זָהִיר שֶׁלֹּא תַתְחִיל מִלְּפָנֶיךָ שֶׁלֹּא תִכָּוֶה. הִתְחִיל מְרַדֵּד וְיוֹצֵא. לֹא הָיָה הַמַּקְטִיר מַקְטִיר עַד שֶׁהַמְמֻנֶּה אוֹמֵר לוֹ הַקְטֵר. אִם הָיָה כֹּהֵן גָּדוֹל הַמְמֻנֶּה אוֹמֵר אִישִׁי כֹּהֵן גָּדוֹל הַקְטֵר. פָּרְשׁוּ הָעָם וְהִקְטִיר וְהִשְׁתַּחֲוָה וְיָצָא:

מעשר שני פרק ה׳

הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם. עָשִׂינוּ מַה שֶּׁגָּזַרְתָּ עָלֵינוּ אַף אַתָּה עֲשֵׂה עִמָּנוּ כְּמָה שֶׁהִבְטַחְתָּנוּ. הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל. בְּבָנִים וּבְבָנוֹת. וְאֵת הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ. בְּטַל וּמָטָר וּבְוַלְדוֹת בְּהֵמָה. כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ. כְּדֵי שֶׁתִּתֵּן טַעַם טוֹב בַּפֵּרוֹת:

תלמוד ברכות דף נ״ח

בֶּן זוֹמָא רָאָה אוּכְלוּסָא עַל גַּב מַעֲלָה בְּהַר הַבַּיִת אָמַר בָּרוּךְ חֲכַם הָרָזִים וּבָרוּךְ שֶׁבָּרָא כָל אֵלּוּ לְשַׁמְּשֵׁנִי: הוּא הָיָה אוֹמֵר כַּמָּה יְגִיעוֹת יָגַע אָדָם הָרִאשׁוֹן עַד שֶׁמָּצָא פַּת לֶאֱכוֹל. חָרַשׁ וְזָרַע וְקָצַר וְעִמֵּר וְדָשׁ וְזָרָה וּבֵרַר וְטָחַן וְהִרְקִיד וְלָשׁ וְאָפָה וְאַחַר כָּךְ אָכַל. וַאֲנִי מַשְׁכִּים וּמוֹצֵא כָל אֵלּוּ מְתֻקָּנִים לְפָנַי. וְכַמָּה יְגִיעוֹת יָגַע אָדָם הָרִאשׁוֹן עַד שֶׁמָּצָא בֶגֶד לִלְבּוֹשׁ. גָּזַז וְלִבֵּן וְנִפֵּץ וְטָוָה וְאָרַג וְצָבַע וְתָפַר וְאַחַר כָּךְ לָבַשׁ. וַאֲנִי מַשְׁכִּים וּמוֹצֵא כָל אֵלּוּ מְתֻקָּנִים לְפָנַי:

סדר מ׳ עד תענית ד׳ מ״ו

לֹא נֶאֱמַר בְּאַנְשֵׁי נִינְוֵה וַיַּרְא הָאֱלֹהִים אֶת שַׂקָּם וְאֶת תַּעֲנִיתָם אֶלָּא וַיַּרְא הָאֱלֹהִים

השקיפה לוג פון דיין הייליג וואוינונג פון דעם הימיל. מיר האבין גיטאן וואס דו האסט אויף אונז גוזר גיוועזען טוא דו אויך מיט אונז וואס דוא האסט אונז מבטיח גיוועזען און בענטש דיין פאלק ישראל מיט זין אונ מיט טעכטער אונ די ערד וואס דו האסט גיגעבין צו אונז זאלסטו זיא בענטשין מיט טויא מיט רעגין אונ מיט וולדות פון בהמות אזו ווי דו האסט גישווארין צו אונזערע עלטערין צו געבין אונז אזו איין לאנד וואס עס ריגט דארטין מילך אונ האניק כדי אז דו זאלסט געבין איין גוטין טעם אין די פרות:

בן זומא בן זומא האט גיזעהען איין גרויס חיל פון ששים רבוא אויף דעם הר הבית האט ער גיזאגט גילויבט איז דר וואס קלוגט אונ וייס די מחשבות וואס אין הארצין פון די אלע אונ גילויבט איז דר וואס האט באשאפין די אלע צו באדינען מיך: בן זומא האט גיזאגט ווי פיל מיהע הט זיך אדם הראשון גימיט ביז ער האט גיפונען ברויט צו עסן. ער האט גיאקערט אונ האט גיזייט אונ האט גישניטין אונ האט גימאכט בינדליך אונ האט גידראשן אונ האט גיווינט שופעלט אונ האט אויס גיקליבין דיא פסולת אונ האט גימאלין אונ האט גיזיפט אונ האט גיקנאטין אונ האט גיבאקין דר נאך האט ער ערשט גיגעסן. אונ איך פעדער זיך פריא אויף צו שטיין אונ גיפין דאס אלץ גיגרייט פאר מיר. אונ וויא פיל מיהע הט זיך אדם הראשון גימיט ביז ער האט גיפונען איין קלייד אן צו קליידין. ער האט גישארין די וואל אונ האט זי גיוואשין אונ האט זייא אויס גיקלאפט אונ האט זייא גישפונען אונ האט גיוועבט אונ האט גיפארבט אונ האט גינייט אונ דער נאך האט ער דאס אן גיקליידעט אונ איך פעדער זיך אונ גיפין דאס אלץ גיגרייט פאר מיר:

לא נאמר עס איז ניט גיזאגט גיווארין ביי די מענטשין פון נינוה אז גאט האט גיזעהען דיעזע וואס זיי האבין אן גיקלייט אונ זייער פאסטין נאר אזו שטייט, גאט האט גיזעהען דיעזע

את מעשיהם כי שבו מדרכם הרעה. ובקבלה הוא אומר וקרעו לבבכם ואל בגדיכם ושובו אל יי׳ :

שבת דף ק״ח

ואמר רבי יוסי מימי לא עברתי על דברי חברי. יודע אני בעצמי שאיני כהן ואם אומרים לי חברי עלה לדוכן הייתי עולה. ואמר רבי יוסי מימי לא אמרתי דבר וחזרתי לאחורי :

סדר נשים נדרים פרק ג׳

רבי שמעון אומר גדולה מילה שהיא שקולה כנגד כל התורה שנאמר הנה דם הברית אשר כרת יי׳ עמכם על כל הדברים האלה :

שם ל״ב

תניא רבי אומר גדולה מילה שאין לך מי שנתעסק במצות כאברהם אבינו ולא נקרא תמים אלא על שם המילה שנאמר התהלך לפני והיה תמים. וכתיב ואתנה בריתי ביני ובינך. דבר אחר גדולה מילה ששקולה כנגד כל המצות שבתורה שנאמר כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל. דבר אחר גדולה מילה שאלמלא מילה לא נתקימו שמים וארץ שנאמר אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי :

סדר נזיקין סנהדרין דף ל״ז

לפיכך נברא אדם יחידי בעולם ללמדך שכל המאבד נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאלו אבד עולם מלא. וכל המקים נפש אחת מישראל מעלה עליו הכתוב כאלו קים עולם מלא. ומפני שלום הבריות שלא

ווערק אז זיי האבין ווידר גיקערט פון זייער שלעכטין וועג צום גוטין וועג. אונ דורך די נביאים וואס זיי האבין די נבואה מקבל גיוועזן פון דעם רוח הקודש זאגט דר פסוק צו רייסט אייערע הערצר וועט איר ניט דארפן צו רייסן אייערע קליידר מחמת אבלות אונ טוט תשובה צו גאט: ואמר. רבי יוסי האט גיזאגט . פון מיין לעבס טאג האב איך ניט עובר גיוועזן אויף די רייד פון מיינע חברים. איך ווייס וואול אז איך בין ניט קיין כהן אונ אז מיינע חברים וואלטין מיר גיזאגט אז איך בין יוא איין כהן אונ גייא אויף צוא דעם ארט וואו מען דוכנט וואלט איך אויף גינאנגען : אונ נאך איין זאך האט רבי יוסי גיזאגט פון מיין לעבס טאג האב איך ניט גיזאגט איין זאך אז איך זאל זיך דער נאך אום קערין אהינטער אונ זאל זיך לייקענען נאר איך האב זיך מודה גיוועזן ווי אזו איך האב גיזאגט :

רבי שמעון זאגט די מצוה פון מילה איז אזו גרויס וואס זיא וועגט אנטקעגין גאר דער תורה ווארום עס שטייט אין פסוק דאס בלוט פון דעם ברית וואס גאט ברוך הוא האט פאר שניטין מיט אייך וועגט דאס אזו פיל ווי אלע די דאזיגע רייד פון דער תורה :

תניא מיר האבין גילערינט רבי זאגט ווי גרויס איז די מצוה פון מילה ווארום עס איז ניט דא איינער וואס האט עוסק גיוועזן אין מצות ווי אברהם אבינו אונ איז פארט ניט גירופין גיווארין גאנצער נאר מחמת דר מצוה פון מילה ווי עס שטייט אין פסוק גייא פאר מיר אונ זייא גאנץ אונ איך וועל געבין מיין ברית צווישין מיר אונ צווישין דיר . איין אנדער פירוש איז , די מצוה פון מילה איז אזו גרויס וואס זיא וועגט אליין אנטקעגין אלע מצות פון דער תורה ווארום עס שטייט אין פסוק אז דורך דר מצוה פון מילה וואס זיא וועגט אזו פיל וויא אלע די דאזיגע רייד פון דר תורה האב איך מיט דיר כורת ברית גיוועזן אונ מיט די ישראל. איין אנדר פירוש איז וויא גרויס איז די מצוה פון מילה ווארום ווען ניט די מצוה פון מילה וואלט הימעל אונ ערד קיין קיום ניט גיהאט :

לפיכך גמרא דרום איז באשאפין גיווארין אין תחלת הבריאה נאר איין מענטש אויף דער וועלט צו לערנען דיך אז איטליכער וואס מאכט פאר לירין אפילו נאר איין נפש ברייאנט אויף אים דער פסוק גלייך וויא ער האט גימאכט פאר לירין דיא גאנצע וועלט אונ איטליכער וואס איז מקים אפילו נאר איין נפש איז גלייך ווי ער האט מקים גיוועזן די גאנצע וועלט . אונ פון וועגין אז די לייט זאלין צווישין זיך שלום האבין אז איין מענטש זאל ניט

יאמר אדם לחברו אבא גדול מאביך. ושלא יהיו המינים אומרים הרבה רשויות בשמים. ולהגיד גדלתו של הקדוש ברוך הוא שאדם טובע כמה מטבעות בחותם אחד וכלם דומין זה לזה. ומלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא טבע כל אדם בחותמו של אדם הראשון ואין אחד מהם דומה לחברו: תנו רבנן אדם נברא בערב שבת. ומפני מה. שלא יהיו המינים אומרים שותף היה לו להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית. דבר אחר שאם תזוח דעתו עליו אומרים לו יתוש קדמך במעשה בראשית. דבר אחר כדי שיכנס למצוה מיד:

סוף קדשים מדות פרק ה׳

לשכת הגזית שם היתה סנהדרי גדולה של ישראל יושבת ודנה את הכהונה. וכהן שנמצא בו פסול לובש שחורים ומתעטף שחורים ויוצא והולך לו. ושלא נמצא בו פסול לובש לבנים ומתעטף לבנים. נכנס ומשמש עם אחיו הכהנים. ויום טוב היו עושים שלא נמצא פסול בזרעו של אהרן. וכך היו אומרים ברוך המקום שלא נמצא פסול בזרעו של אהרן. וברוך הוא שבחר באהרן ובבניו לעמוד לשרת לפני יי בבית קדש הקדשים:

מנחות דף מ״ד

תניא אמר רבי נתן אין לך מצוה קלה שכתובה בתורה שאין מתן שכרה בעולם הזה. אבל לעולם הבא איני יודע כמה. צא ולמד ממצות ציצית:

(עיין במרדכי הלכות קטנות ס״פ התכלת שהביא מעשה זה בקצת שנוי לשון קצת מכאן):

מעשה באדם אחד שהיה זהיר במצות ציצית. שמע שיש זונה בכרכי הים שנוטלת ארבע מאות זהובים בשכרה. שגר לה ארבע מאות זהובים

זאגין צו זיין חבר מיין פאטער איז גרעסער פון דיין פאטער וואראם ער איז פריהער באשאפן גיווארין. אונ נאך איין טעם איז פאר וואס אין תחלת הבריאה איז נאר באשאפן גיוואָרין איין מענטש כדי די אפיקורסים זאלין ניט זאגין אז פיל געטער איז פאר האנדין אין הימל. אונ צו זאגין די גדולה פון גאט ב״ה וואראם ווען איין מענטש שלאגט פיל מטבעות מיט איין חותם זיינן אלע מטבעות גלייך אבר גאט ב״ה מאכט אלע מענטשין מיט דעם חותם פון אדם הראשון אונ פון דעסט וועגן איז איין מענטש צום אנדערין ניט גלייך אין זייערע גישטאלטין: **תנו** רבנן די רבנים האבין גילערינט. דר מענטש איז באשאפן גיווארין אום ערב שבת אונ פאר וואס כדי די אפיקורסים זאלין ניט זאגין אז דער מענטש איז גיוועזן איין שותף צו גאט ב״ה. איין אנדר פירוש איז ווען איין מענטש ווערט זיך האפערדיג האלטין זאגט מען צו אים וואס האלטסטו זיך האפערדיג אפילו איז דאך פריער באשאפן גיווארין פון דיר. איין אנדער פירוש איז כדי דער מענטש זאל תיכף אין מצוה פון שבת אריין גיין:

לשכת הגזית דר חדר וואס איז אן גירופין גיווארין לשכת הגזית דארטין איז די סנהדרי גדולה פון די ישראל גיזעסין אונ זיא האט גישפט די כהנים אז איין כהן וואס איז גיפונין גיווארין אין אים איין פסול האט ער זיך אן גיקלייט אונ איין גיוויקלט אין שווארצע קליידער אונ גייט זיך אוועק אונ טוט ניט די עבודה. אונ דר כהן וואס איז אין אים ניט גיפונין גיווארין קיין פסול האט ער זיך אן גיקלייט אונ איין גיוויקלט אין ווייסע קליידר אונ איז אריין גיגאנגין אונ האט משמש גיוועזן דיא עבודה מיט זיינע ברידער די אנדערע כהנים. אונ איין יום טוב האבין זיי זיך גימאכט די דאזיגע וואס איז אין זיי קיין פסול ניט גיפונין גיווארין אונ וואס זיי זיינען פון דיא קינדער פון אהרן הכהן אונ האבין גיזאגט גילויבט איז גאט וואס ער האט אים דר וויילט אין אהרן אונ אין זיינע קינדר צו שטיין אונ צו דינען פאר גאט אין דעם היכל: **תניא** מיר האבין גילערינט רבי נתן זאגט עס איז ניט דא אפילו קיין גרינגע מצוה וואס זיא שטייט אין דער תורה וואס איר שכר זאל ניט זיין אויף דער וועלט. אונ אויף יענער וועלט אבער ווייס איך ניט וויא פיל. גייא אונ לערין אפ פון דר מצוה פון ציצית פון דעם מעשה וואס האט זיך גיטראפן:

וְקָבְעָה לוֹ זְמָן. כְּשֶׁהִגִּיעַ זְמַנּוֹ בָּא וְיָשַׁב עַל הַפֶּתַח. נִכְנְסָה שִׁפְחָתָהּ וְאָמְרָה לָהּ אוֹתוֹ אָדָם שֶׁשִּׁגֵּר לָךְ אַרְבַּע מֵאוֹת זְהוּבִים בָּא וְיָשַׁב עַל הַפֶּתַח. אָמְרָה לָהּ יִכָּנֵס. נִכְנַס. הִצִּיעָה לוֹ שֶׁבַע מִטּוֹת שֵׁשׁ שֶׁל כֶּסֶף וְעֶלְיוֹנָה שֶׁל זָהָב. עָלְתָה וְיָשְׁבָה עַל גַּבֵּי עֶלְיוֹנָה כְּשֶׁהִיא עֲרֻמָּה. וְאַף הוּא עָלָה לֵישֵׁב עָרוֹם כְּנֶגְדָּהּ. בָּאוּ אַרְבַּע צִיצִיּוֹתָיו וְטָפְחוּ לוֹ עַל פָּנָיו. נִשְׁמַט וְיָשַׁב לוֹ עַל גַּבֵּי קַרְקַע. וְאַף הִיא נִשְׁמְטָה וְיָשְׁבָה עַל גַּבֵּי קַרְקַע. אָמְרָה לוֹ גַּפָּה שֶׁל רוֹמִי שֶׁאֵינִי מַנִּיחָתְךָ עַד שֶׁתֹּאמַר לִי מַה מּוּם רָאִיתָ בִּי. אָמַר לָהּ הָעֲבוֹדָה שֶׁלֹּא רָאִיתִי אִשָּׁה יָפָה כְּמוֹתֵךְ. אֶלָּא מִצְוָה אַחַת צִוָּנוּ אֱלֹהֵינוּ וְצִיצִית שְׁמָהּ וְכָתוּב בָּהּ אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם שְׁנֵי פְעָמִים. אֲנִי הוּא שֶׁעָתִיד לִפָּרַע וַאֲנִי הוּא שֶׁעָתִיד לְשַׁלֵּם שָׂכָר. וְעַכְשָׁו נִדְמוּ עָלַי כְּאַרְבָּעָה עֵדִים. אָמְרָה אֵינִי מַנִּיחָתְךָ עַד שֶׁתֹּאמַר לִי מַה שִּׁמְךָ וּמַה שֵּׁם עִירְךָ וּמַה שֵּׁם רַבְּךָ וּמַה שֵּׁם מִדְרָשְׁךָ שֶׁאַתָּה לוֹמֵד בּוֹ תּוֹרָה. כָּתַב וְנָתַן בְּיָדָהּ. עָמְדָה וְחִלְּקָה כָּל נְכָסֶיהָ שְׁלִישׁ לַמַּלְכוּת וּשְׁלִישׁ לַעֲנִיִּים וּשְׁלִישׁ נָטְלָה בְּיָדָהּ חוּץ מֵאוֹתָן מַצָּעוֹת. וּבָאת לְבֵית מִדְרָשׁוֹ שֶׁל רַבִּי חִיָּא. אָמְרָה לוֹ צַוֵּה עָלַי וְיַעֲשׂוּנִי גִּיּוֹרֶת. אָמַר לָהּ בִּתִּי שֶׁמָּא עֵינַיִךְ נָתַתְּ בְּאֶחָד מִן הַתַּלְמִידִים. הוֹצִיאָה כְּתָב מִיָּדָהּ וְנָתְנָה לוֹ. אָמַר לָהּ לְכִי זְכִי בְּמִקָּחֵךְ. אוֹתָן מַצָּעוֹת שֶׁהִצִּיעָה לוֹ בְּאִסּוּר הִצִּיעָה לוֹ בְּהֶתֵּר. זֶה מַתַּן שְׂכָרוֹ בָּעוֹלָם הַזֶּה וְלָעוֹלָם הַבָּא אֵינִי יוֹדֵעַ כַּמָּה:

ידים פרק א׳

הַמַּיִם שֶׁנִּפְסְלוּ מִשְּׁתִיַּת הַבְּהֵמָה בְּכֵלִים פְּסוּלִין וּבְקַרְקָעוֹת כְּשֵׁרִים. נָפַל לְתוֹכָן דְּיוֹ קוֹמוֹס וְקַנְקַנְתּוֹם וְנִשְׁתַּנּוּ מַרְאֵיהֶן פְּסוּלִין. עָשָׂה בָהֶן מְלָאכָה אוֹ שֶׁשָּׁרָה בָהֶן פִּתּוֹ פְּסוּלִין. שִׁמְעוֹן הַתֵּימָנִי אוֹמֵר אֲפִילוּ נִתְכַּוֵּן לִשְׁרוֹת בָּזֶה וְנָפַל לַשֵּׁנִי כְּשֵׁרִים:

נדה ס׳ המפלת

דָּרַשׁ רַבִּי חֲנִינָא בַּר פָּפָּא מַאי דִּכְתִיב עֹשֶׂה גְדוֹלוֹת עַד אֵין חֵקֶר וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין מִסְפָּר. בּוֹא וּרְאֵה שֶׁלֹּא כְּמִדַּת הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מִדַּת בָּשָׂר וָדָם. מִדַּת בָּשָׂר וָדָם נוֹתֵן חֲפָצָיו בְּחֵמֶת צְרוּרָה וּפִיהָ לְמַעְלָה. סָפֵק מִשְׁתַּמֵּר. סָפֵק אֵינוֹ מִשְׁתַּמֵּר. וְאִלּוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא צָר אֶת הָעֻבָּר בִּמְעֵי אִשָּׁה פְּתוּחָה וּפִיהָ לְמַטָּה וּמִשְׁתַּמֵּר. דָּבָר אַחֵר אָדָם נוֹתֵן חֲפָצָיו בְּכַף מֹאזְנַיִם כָּל זְמַן שֶׁמַּכְבִּיד יוֹרֵד לְמַטָּה. וְאִלּוּ הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. כָּל זְמַן שֶׁהַוָּלָד מַכְבִּיד עוֹלֶה לְמַעְלָה:

ואומרים עשרת הדברות ופרשת המן וגו׳ עד תבקשות כמו שהוא מסודר במעמד יום ראשון:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּהֵא תוֹרָתְךָ אֻמָּנוּתִי וְתִתֶּן לִי לֵב טוֹב וְחֵלֶק טוֹב וְחָבֵר טוֹב וְנֶפֶשׁ שְׁפָלָה וְרוּחַ נְמוּכָה. וְאַל יִתְחַלֵּל שִׁמְךָ בִּי וְאַל

דרש האט גידרשת ר׳ חנינא וואס איז דאס וואס עס שטייט גאט טוט גרויסע זאכין וואס מען קאן זיי ניט פאר שטיין אונ טוט פיל וואונדער ביז אן צאל. קום אונ זעה אז ניט אזו ווי דיא מדה פון גאט ברוך הוא איז די מדה פון איין בשר ודם. איין בשר ודם גיט אריין זיינע זאכין אין איין לאגיל אונ פאר בינט אים פון אויבין אונ דיא מויל פון דעם לאגיל איז ארויף אונ פון דעסט וועגין איז איין ספק אויב די זאכין ווערין גיהיט איננווייניג אדער ניט. אבער גאט ברוך הוא באשאפט דאס קינד אין די נידערים פון דער מוטער דאס הייסט וויא איין אפענער לאגיל אונ דר מויל איז אראפ אונ דאס קינד ווערט פארט גיהיט. איין אנדער פירוש איז איין מענטש גיט זיינע זאכין אין איין וואג שאל וואס ער מאכט שווערער גייט דאס וואג שאל אראפ אבער גאט ברוך הוא וואס דאס קינד ווערט אין דר מוטערס נידערים שווערער גייט דאס ארויף:

יהי רצון עס זאל זיין דר ווילין פון צו פאר דיר גאט מיין גאט אונ דר גאט פון מיינע עלטערן אז

מַעֲשַׂי שִׁיחָה בְּפִי הַבְּרִיּוֹת. וְאַל תְּהִי אַחֲרִיתִי לְהַכְרִית וְתִקְוָתִי לְמַפַּח נָפֶשׁ. וְאַל תַּצְרִיכֵנִי לִידֵי מַתְּנַת בָּשָׂר וָדָם שֶׁמַּתְּנָתָם מְעוּטָה וְחֶרְפָּתָם מְרֻבָּה אֶלָּא לְיָדְךָ הַמְּלֵאָה וְהָרְחָבָה וְהַפְּתוּחָה וְהַקְּדוֹשָׁה. וְתֵן חֶלְקִי בְּתוֹרָתֶךָ עִם עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם וּבְנֵה בֵיתְךָ עִירְךָ וְהֵיכָלְךָ וּמִקְדָּשְׁךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. מַהֵר עֲנֵנִי וּפְדֵנִי מִכָּל גְּזֵרוֹת קָשׁוֹת וְרָעוֹת. וְהוֹשִׁיעֵנִי בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים מִכָּל צָרָה וְצוּקָה כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה. בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה:

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ כַּאֲשֶׁר בְּרָאתָנוּ לִכְבוֹדֶךָ. כֵּן בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים תְּתַקְּנֵנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וּתְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. וּתְמַלֵּא כַּוָּנַת מַחְשַׁבְתְּךָ בָּנוּ לְטוֹבָה כְּבָרְאֲךָ בְּיוֹם זֶה בְּעוֹלָמֶךָ שֶׁיָּצַרְתָּ אָדָם יָשָׁר לַעֲמוֹד לְפָנֶיךָ לְשָׁרֶתְךָ וּלְבָרֵךְ בִּשְׁמֶךָ: יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ שֶׁתְּיַשְּׁרֵנוּ לְפָנֶיךָ וּתְקָרֵב שְׁנַת גְּאֻלָּתֵנוּ. וְתִבָּנֶה עִירְךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ. וּבֵית קָדְשֵׁנוּ וְתִפְאַרְתֵּנוּ תְּקוֹמֵם. וְתַשְׁרֶה שְׁכִינָתְךָ בֵּינֵינוּ. וְתַחֲזִיר מַלְכוּתְךָ לְקַדְמוּתוֹ. וְנִזְכֶּה אֲנַחְנוּ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לָאוֹר בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ חַיִּים לָנוּ. וּתְבַשְּׂרֵנוּ כִּי רְצִיתָנוּ. כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה. בָּרוּךְ אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

מעמדות ליום השבת

תורה

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים

אז דיין תורה זאל זיין מיין מלאכה אונ דוא זאלסט געבן צוא מיר אגוט הארץ אונ אין נוטין חלק אונ אין גוטין חבר אונ אין נידעריג גימיט אונ דיין נאמען זאל ניט ווערין פאר שוועכט דורך מיר אונ דו זאלסט מיך ניט מאכין אריבער אין דעם מזל פון לייטין אונ מיין סוף זאל ניט זיין צו פאר שניידונג אונ מיין האפנונג זאל ניט זיין צו טרויערונג לייב. אונ דו זאלסט מיך ניט מאכין באדארפין צו דר גאב פון איין בשר ודם וואס זייערע גאב איז ווייניג אונ זייער שאנד איז פיל נאר צו דיין האנט וואס זיא איז פול אונ ברייט אונ זיא איז אפין אונ זיא איז הייליג. אונ גיב מיין חלק אין דיין תורה מיט די וואס טוען דיין רצון מיט דעם גאנצין הארצין אונ בויא דיין היכל מיט דיין בית המקדש באלד אונ גיך אין אונזערע טעג. אונ ענטפער מיר אונ לייז מיך אויס פון אלע בייזע גזירות אונ העלף מיר מיט דיינע פיל רחמנות פון אלערלייא צרות:

יהי רצון אזו וויא דו האסט אונז באשאפין צו דיין כבוד אזו מיט דיין פיל רחמנות זאלסטו אונז אן ברייטין צו דיין דינסט מיר אונ גאר דיין פאלק ישראל אונ זאלסט מאכין איינס אונזערע הערצער צו דינען דיך מיט דעם גאנצין הארצין אונ מאך אום קערין אונז צו פאר דיר מיט איין גאנצע תשובה אונ דער פיל אין אונז די כונה פון דיין מחשבה אין דיין באשאפין אין דעם דאזיגין טאג אין דיין עולם וואס דו האסט באשאפין איין רעכטפארטיגן מענטשין צו שטיין פאר דיר צו דינען דיך אונ צו לויבין אין דיין נאמן: עס זאל זיין דר ווילין צו פאר דיר גאט אונזער גאט אז דו זאלסט רעכטפארטיגין אונז צו פאר דיר אונ זאלסט מאכין גינעהנען די יאר פון אונזער אויסלייזונג אונ זאלסט בויען דיין שטאט ירושלים באלד אין אונזערע טעג אונ אונזער בית המקדש אונ אונזער שיינקייט זאלסטו אויף ריכטין אונ זאלסט מאכין רוען דיין שכינה צווישין אונז אונ דוא זאלסט אומקערין דיין מלוכה צו דיין ערשטיקייט כלומר אזו ווי צום ערשטין איז גיוועזן אונ מיר זאלין זוכה זיין אונ גאר דיין פאלק צו לייכטין אין דער ליכט פון דיין שכינה וואר ום דורך דר ליכט פון דיין שכינה קומט צו אונז לעבין אונ זאלסט אונז מבשר זיין אז דו האסט אונז באוויליגט:

ויאמר

אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

שמות לא

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: וְאַתָּה דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ אֶת שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ כִּי אוֹת הִוא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי יְיָ מְקַדִּשְׁכֶם: וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הִוא לָכֶם מְחַלְלֶיהָ מוֹת יוּמָת כִּי כָּל הָעֹשֶׂה בָהּ מְלָאכָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמֶּיהָ: שֵׁשֶׁת יָמִים יֵעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן קֹדֶשׁ לַייָ כָּל הָעֹשֶׂה מְלָאכָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת מוֹת יוּמָת: וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִוא לְעֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ:

שם לה

וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ לַעֲשֹׂת אֹתָם: שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לַייָ כָּל הָעֹשֶׂה בוֹ מְלָאכָה יוּמָת: לֹא תְבַעֲרוּ אֵשׁ בְּכֹל מֹשְׁבֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת:

במדבר כ״ח

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ: עֹלַת שַׁבַּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ:

ויקרא כ״ד

וְלָקַחְתָּ סֹלֶת וְאָפִיתָ אֹתָהּ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה חַלּוֹת שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים יִהְיֶה הַחַלָּה הָאֶחָת: וְשַׂמְתָּ אוֹתָם שְׁתַּיִם מַעֲרָכוֹת שֵׁשׁ הַמַּעֲרָכֶת עַל הַשֻּׁלְחָן הַטָּהֹר לִפְנֵי יְיָ: וְנָתַתָּ עַל הַמַּעֲרֶכֶת לְבֹנָה זַכָּה וְהָיְתָה לַלֶּחֶם לְאַזְכָּרָה אִשֶּׁה לַייָ: בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יַעַרְכֶנּוּ לִפְנֵי יְיָ תָּמִיד מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם: וְהָיְתָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וַאֲכָלֻהוּ בְּמָקוֹם קָדֹשׁ כִּי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא לוֹ מֵאִשֵּׁי יְיָ חָק עוֹלָם:

ויאמר ה׳ אונ גאט האט גיזאגט צו משה אזו צו זאגין: אונ דו רייד צו די קינדער ישראל אזו צו זאגין האטשע איר וועט זיין זריזים אין דר מלאכה פון דעם משכן זאלט איר פארט היטין מיינע שבתים פון צו טאן מלאכת המשכן אום שבת ווארום עס איז איין גרויסער צייכין צווישין מיר אונ צווישין אייך צו אייערע אלע דורות אז איך האב אין אייך אויס דר וויילט והראיה אז דעם טאג וואס איך האב גירועט האב איך אייך גיגעבין צו איין רואונג אז זיי זאלין וויסין אז איך בין גאט אייער הייליגער: אונ איר זאלט היטין דעם שבת ווארום זיא איז הייליג צו אייך, דר וואס איז זיא מחלל אונ עס איז דא עדות דרויף אונ מען האט אים מתרה גיוועזן זאל ער גיטייט ווערין בדיני אדם אונ איטליכער וואס טוט אין איר איין מלאכה אונ עס איז קיין התראה ניט גיוועזן דרויף זאל דאס נפש פאר שניטין ווערין בידי שמים פון צווישין איר פאלק: זעקס טעג זאל ווערין גיטאן איין מלאכה אונ אין דעם זיבעטין טאג זאל זיין איין הייליג רואונג צו גאט איטליכער וואס טוט איין מלאכה אום שבת זאל ער גיטייט ווערין: אונ זייא זאלין היטין די קינדער ישראל דעם שבת צו האלטין דעם שבת צו אלע זייערע דורות עס זאל איין קיום האבין אויף אייבג: צווישין מיר אונ צווישין די קינדר ישראל איז דאס איין צייכין אויף אייביג אז איך האב דעם טאג גירועט אונ האב זיי גיגעבין צו איין רואונג ווארום אין זעקס טעג האט גאט באשאפין די הימיל אונ ערד אונ אין דעם זיבעטין טאג האט גאט ברוך הוא גירועט:

ויקהל משה אונ משה האט איין גיזאמילט די גאנצע עדה פון די ישראל אונ ער האט גיזאגט צו זיי דאס זיינען די רייד וואס גאט האט גיבאטין צו טאן דיזעקס טעג זאל ווערין גיטאן איין מלאכה אונ אין דעם זיבעטין טאג זאל זיין צו אייך הייליג ווארום עס איז איין רואונג צו גאט, איטליכער וואס טוט איין מלאכה אום שבת זאל ער ווערין גיטייט: איר זאלט ניט אן צינדין קיין פייער אין אלע אייערע וואונונגען אין דעם טאג פון שבת:

אז

נביאים ישעיה נח

אָז תִּקְרָא וַיְיָ יַעֲנֶה תְּשַׁוַּע וְיֹאמַר הִנֵּנִי אִם תָּסִיר מִתּוֹכְךָ מוֹטָה שְׁלַח אֶצְבַּע וְדַבֶּר
אָוֶן: וְתָפֵק לָרָעֵב נַפְשֶׁךָ וְנֶפֶשׁ נַעֲנָה תַּשְׂבִּיעַ וְזָרַח בַּחֹשֶׁךְ אוֹרֶךָ וַאֲפֵלָתְךָ
כַּצָּהֳרָיִם: וְנָחֲךָ יְיָ תָּמִיד וְהִשְׂבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נַפְשֶׁךָ וְעַצְמֹתֶיךָ יַחֲלִיץ וְהָיִיתָ כְּגַן
רָוֶה וּכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא יְכַזְּבוּ מֵימָיו: וּבָנוּ מִמְּךָ חָרְבוֹת עוֹלָם מוֹסְדֵי דוֹר
וָדוֹר תְּקוֹמֵם וְקֹרָא לְךָ גֹּדֵר פֶּרֶץ מְשֹׁבֵב נְתִיבוֹת לָשָׁבֶת: אִם תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת
רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג לִקְדוֹשׁ יְיָ מְכֻבָּד וְכִבַּדְתּוֹ
מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ מִמְּצוֹא חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר: אָז תִּתְעַנַּג עַל יְיָ וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בָּמֳתֵי
אָרֶץ וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִּי יְיָ דִּבֵּר:

ישעיה נו

כֹּה אָמַר יְיָ שִׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי קְרוֹבָה יְשׁוּעָתִי לָבוֹא וְצִדְקָתִי לְהִגָּלוֹת:
אַשְׁרֵי אֱנוֹשׁ יַעֲשֶׂה זֹּאת וּבֶן אָדָם יַחֲזִיק בָּהּ שֹׁמֵר שַׁבָּת מֵחַלְּלוֹ וְשֹׁמֵר יָדוֹ
מֵעֲשׂוֹת כָּל רָע: וְאַל יֹאמַר בֶּן הַנֵּכָר הַנִּלְוָה אֶל יְיָ לֵאמֹר הַבְדֵּל יַבְדִּילַנִי יְיָ מֵעַל
עַמּוֹ וְאַל יֹאמַר הַסָּרִיס הֵן אֲנִי עֵץ יָבֵשׁ: כִּי כֹה אָמַר יְיָ לַסָּרִיסִים אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת
שַׁבְּתוֹתַי וּבָחֲרוּ בַּאֲשֶׁר חָפָצְתִּי וּמַחֲזִיקִים בִּבְרִיתִי: וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבֵיתִי וּבְחוֹמֹתַי

אז תקרא דענסטמאל וועסטו רופן אונ גאט וועט דיר ענטפערן דוא וועסט שרייען אונ גאט וועט זאגן דא בין איך. אויב דו וועסט אפ טאן פון צווישן דיר איין אפ נייגונג כלומר דה וועסט ניט אויעק נייגן דעם משפט אונ איין שטרעקונג דעם פינגער צו ווייזן אויף שלעכטס אונ פון צו ריידן אום רעכט: אונ דו וועסט אויסציהען צום הונגעריגן דיין טייל ווילן מיט גוטע טרייסטונג אונ דעם גיפייניגטן לייב וועסטו מאכן אן זעטן וועט שיינען אין דער פינצטער דיין ליכט אונ דיין פינצטערנעש וועט אזו ליכטיג זיין אזו ווי אין מיטן טאג: אונ גאט וועט דיך תמיד פירן אונ ער וועט זאט מאכן דיין לייב אפילו אין די הונגעריגע צייטן אונ דיינע ביינער וועט ער שטארקן אונ דו וועסט זיין אזו ווי א גארטן וואס ער איז גיזעט מיט פייכטקייט אונ וועסט זיין ווי א קוואל וואסער וואס עס ווערט ניט נפסק זיינע וואסערן: אונ זיי וועלן בויען פון דיר די חורבות וואס זיינען פון אייביג כלומר דורך דיינע גוטע מעשים וועט די וועלט באזעצט ווערן אונ די גרונד פעסטן פון אלע דורות וועסטו אויף ריכטן אונ מען וועט דיך רופן דער וואס צאמט די גיבראכענע צאמען אונ מאכט ווידער קערן די שטעגן צו זיצן כלומר די וועלט וועט באזעצט ווערן מיט מענטשן: אויב דו וועסט אפ קערן דיינע פיס פון צו גיין אום שבת חוץ לתחום אונ פון צו טאן דיין באגער אין מיין היילגן טאג אונ דוא וועסט רופן צו שבת תענוג טאג פון דעם היילגן גאטס וועגן וואס ער איז גיהערליכט אונ דו וועסט אים ערליך האלטן פון צו טאן דיינע וועגן פון צו באגינען דיין באגער אונ פון צוא ריידן אום רעכטע זאכן: דענסטמאל וועסטו זיין גיזעט מיט תענוגים פאר גאט אונ ער וועט דיך מאכן רייטן אונ רוען אויף דר הייך פון דר ערד דאס מיינט מען ארץ ישראל אונ ער וועט דיך מאכן עסן די פרות פון דר נחלה פון דיין פאטער יעקב ווארום גאטס מויל האט אזו גירעט:

כה אמר ה׳ אזו האט גאט גיזאגט היט צו טאן ארענטליכן משפט אונ טוט גירעכטיקייט ווארום מיין הילף איז נאהענט צו קומען אונ מיין גירעכטיקייט וואסאיך וויל טאן אין איך איז נאהענט צו אנטפלעקט צו ווערן: וואול דעם מענטשן וואס ער וועט טאן דאס וואס ווייטער שטייט אונ וואול דעם מענטשן וואס האלט זיך אין דעם ער היט דעם שבת פון צו פאר שוועכן אים אונ ער היט זיין האנט פון צו טאן בייז: אונ ער זאל ניט זאגן דר פרעמדר וואס ער באהעפט זיך צו גאט אום אים צו דינען וואס זאל איך דינען גאט ווארום ער האט מיך אפ גישייד פון זיין פאלק, אונ דר וואס האט ניט קיין קינדר זאל ניט זאגן וואס זאל איך גוט אונ פרום זיין איך בין דאך אזו ווי א דארער בוים אונ עס וועט דאך פון מיר ניט בלייבן קיין זרע: ווארום אזו האט גאט גיזאגט אויף די וואס האבן קיין קינדר ניט אז זיי וועלן היטן מיינע שבתים אונ וועלן אויס דער ווילן אין דעם וואס איך באגער אונ האלטן אין מיין ברית: וועל איך גאט געבן צו זיי אין מיין הויז. אונ אין מיין מויער איין ארט אונ איין נאמען וואס איז בעסער פון זין אונ פון טעכטער איין אייביג נאמען וועל איך אים געבן

וואס

יד ושם טוב מבנים ומבנות שם עולם אתן לו אשר לא יכרת: ובני הנכר הנלוים
על יי לשרתו ולאהבה את שם יי להיות לו לעבדים כל שמר שבת מחללו
ומחזיקים בבריתי: והביאותים אל הר קדשי ושמחתים בבית תפלתי עולתיהם
וזבחיהם לרצון על מזבחי כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים: נאם אדני
ירמיה יז יהוה מקבץ נדחי ישראל עוד אקבץ עליו לנקבציו:

כה אמר יי השמרו בנפשותיכם ואל תשאו משא ביום השבת והבאתם בשערי
ירושלם: ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת וכל מלאכה לא תעשו
וקדשתם את יום השבת כאשר צויתי את אבותיכם: ולא שמעו ולא הטו את
אזנם ויקשו את ערפם לבלתי שמע ולבלתי קחת מוסר: והיה אם שמע
תשמעון אלי נאם יי לבלתי הביא משא בשערי העיר הזאת ביום השבת
ולקדש את יום השבת לבלתי עשות בו כל מלאכה: ובאו בשערי העיר הזאת
מלכים ושרים ישבים על כסא דוד רכבים ברכב ובסוסים המה ושריהם איש
יהודה וישבי ירושלם וישבה העיר הזאת לעולם: ובאו מערי יהודה ומסביבות
ירושלם ומארץ בנימן ומן השפלה ומן ההר ומן הנגב מביאים עלה וזבח ומנחה
ולבונה ומבאי תודה בית יי:

תהלים צב
מזמור שיר ליום השבת: טוב להודות ליי ולזמר לשמך עליון: להגיד בבקר
חסדך ואמונתך בלילות: עלי עשור ועלי נבל עלי הגיון בכנור: כי
שמחתני יי בפעלך במעשי ידיך ארנן: מה גדלו מעשיך יי מאד עמקו
מחשבתיך: איש בער לא ידע וכסיל לא יבין את זאת: בפרח רשעים כמו

וואס ער וועט ניט פאר שניטן ווערין: אונ די פרעמדע וו״ס באהעפטין זיך אויף גאט צו
דינען אים אונ צו ליב האבין גאטס נאמען צו זיין צו אים פאר קנעכט איטליכער פון זייא
וואס היט דעם שבת פון צו פאר שוועכין אים אונ זייא האלטין מיין גיבאט ווער איך זייא
ברייננען צו מיין הייליגין בארג אונ איך וועל זיי דר פרייען אין דעם הויז וואס מען טוט צו
מיר תפלה זייערע עולות אונ זייערע שעכטונג וועט זיין צו איין באוויליגונג אויף מיין מזבח
ווארום מיין הויז דאס איז דר בית המקדש אהויז פון תפלה צו טאן וועט דאס גירופין ווערין
צו אלע פעלקער: אזו רעט גאט דר האר דר איין נאמלער פון די פאר שטויסענע ישראל איך
וועל נאך מער פעלקער איין נאמלען צו זיינע איין גיזאמעלטע ישראל:

כה אמר ה׳ אזו האט גאט גיזאגט זייט גיהיט אין אייערע לייבער אונ איר זאלט ניט טראגין
קיין משא אין דעם טאג פון שבת אונ אריין צו ברייננען אין די טויערין פון ירושלים: אונ
איר זאלט ניט אויס ציהען קיין משא פון אייערע הייזער אין דעם טאג פון שבת אונ קיין
שום מלאכה זאלט איר ניט טאן אונ איר זאלט הייליגן האלטין דעם שבת אזו וויא איך האב
גיבאטין אייערע עלטערין: אונ אייערע עלטערין האבין ניט צו גיהערט צו דעם וואס איך
האב זיי גיבאטין אונ האבין ניט גינייגט זייער אויער אונ האבין גיהארט זייער אקין ניט
צו הערין אונ ניט אן צו נעמען שטראף: אונ ווען איר וועט יוא צו הערין צו מיר זאגט גאט
ניט צו ברייננען קיין משא אין די טויערין פון דר דאזיגע שטאט אין דעם טאג פון שבת אונ
צו היילגין דעם טאג פון שבת ניט צו טאן אין אים קיין שום מלאכה: ווערין קומען אין די
טויערין פון דר דאזיגער שטאט מלכים אונ הארין וואס זיי וועלין זיצין אויף דר שטול פון דוד
המלך זיי וועלין רייטין אויף זייערע רייט וועגין אונ אויף די פערד זיי אונ זייערע הארין די
לייט פון יהודה אונ די זיצער פון ירושלים אונ די דאזיגע שטאט ירושלים וועט באזעצט זיין
ביז אייביג: אונ זיי וועלין קומען פון אלע שטעט פון יהודה אונ פון ארום ירושלים אונ פון
דעם לאנד בנימין אונ פון די שטעט וואס זיינען אין טאל אונ פון די שטעט וואס זיינען אויף
די בערג אונ פון דרום זייט אונ וועלין ברייננען אקרבן עולה אונ שלמים אונ אקרבן מנחה אונ
ווייריך אונ די וואס ברייננען אקרבן תודה אין גאטש הויז כלומר אין בית המקדש:

שמור

עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד: וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ: כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן: וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן: וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי: צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה: שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ: עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ:

דברים ה

שָׁמוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ: שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל מְלַאכְתֶּךָ: וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַייָ אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה כָל מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְשׁוֹרְךָ וַחֲמֹרְךָ וְכָל בְּהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ כָּמוֹךָ: וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּצִאֲךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה עַל כֵּן צִוְּךָ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת:

נחמיה יג

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר צָלֲלוּ שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלַיִם לִפְנֵי הַשַּׁבָּת וָאֹמְרָה וַיִּסָּגְרוּ הַדְּלָתוֹת וָאֹמְרָה אֲשֶׁר לֹא יִפְתָּחוּם עַד אַחַר הַשַּׁבָּת וּמִנְּעָרַי הֶעֱמַדְתִּי עַל הַשְּׁעָרִים לֹא יָבוֹא מַשָּׂא בְּיוֹם הַשַּׁבָּת: וַיָּלִינוּ הָרֹכְלִים וּמֹכְרֵי כָל מִמְכָּר מִחוּץ לִירוּשָׁלָיִם פַּעַם וּשְׁתָּיִם: וָאָעִידָה בָהֶם וָאֹמְרָה אֲלֵיהֶם מַדּוּעַ אַתֶּם לֵנִים נֶגֶד הַחוֹמָה אִם תִּשְׁנוּ יָד אֶשְׁלַח בָּכֶם מִן הָעֵת הַהִיא לֹא בָאוּ בַּשַּׁבָּת: וָאֹמְרָה לַלְוִיִּם אֲשֶׁר יִהְיוּ מִטַּהֲרִים וּבָאִים שֹׁמְרִים הַשְּׁעָרִים לְקַדֵּשׁ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת גַּם זֹאת זָכְרָה לִּי אֱלֹהַי וְחוּסָה עָלַי כְּרֹב חַסְדֶּךָ:

תמיד פ״א

בִּזְמַן שֶׁכֹּהֵן גָּדוֹל נִכְנָס לְהִשְׁתַּחֲוֹת שְׁלֹשָׁה אוֹחֲזִין בּוֹ. אֶחָד בִּימִינוֹ וְאֶחָד

שמור היט דעם טאג פון שבת צו היילינן אים אזו וויא גאט דיין גאט האט דיך גיבאטן: זעקס טעג זאלסטו ארבעטן אונ זאלסט טאן אלע דיינע מלאכות: אונ דר זיבעטר טאג איז שבת צו גאט דיין גאט דוא זאלסט ניט טאן קיין שום מלאכה דוא אונ דיין זון אונ דיין טאכטער אונ דיין קנעכט אונ דיין דינסט אונ דיין אקס אונ דיין איזיל אונ אלע דיינע בהמות אונ דיין איין וואוינער וואס וואונט אין דיין שטאט פון וועגן אז דיין קנעכט אונ דיין דינסט זאל רוען אום שבת אזו ווי דו: אונ דו זאלסט גידיינקען אז דו ביסט גיוועזן איין קנעכט אין לאנד מצרים אונ גאט דיין גאט האט דיך אויס גיצויגן פון דארטן מיט איין שטארקע האנט אונ מיט דעם אויס גישטרעקטן ארום אונ אויף דעם תנאי האט ער דיך אויס גילייזט פון מצרים אז דו זאלסט זיין צו אים איין קנעכט אונ זאלסט היטן זיינע מצות דרום האט גאט דיין גאט דיך גיבאטן צו האלטן דעם טאג פון שבת אונ דוא ביסט אים מחויב צו פאלגן ווארום ער איז דיין האר:

ויהי אונ עס איז גיוועזן אז זיי האבן אראפ גינייגט די שאטינס פון די טויערן פון ירושלים פאר שבת דאס מיינט מען אז עס איז גיקומען ערב שבת פאר נאכט האב איך נחמיה גיזאגט אז עס זאלין ווערין פאר שלאסין די טויערין פון דר שטאט אונ איך האב גיזאגט אז זיי זאלין ניט גיעפינט ווערין ביז נאך שבת אונ פון מיינע יונגען האב איך גישטעלט ביי די טויערין אז עס זאל קיין שום משא אונ קיין שום סחורה ניט אריין קומען אין דעם טאג פון שבת: אונ זיי האבן איבער גינעכטיגט די סוחרים אונ די וואס פאר קויפן אלערלייא סחורות פון אויס ווייניג פון ירושלים איין מאל אונ צוויי מאל כדי אז די ישראל זאלין קומען קויפן ביי זיי סחורות אום שבת: אונ איך האב מתרה גיוועזן אן דיא סוחרים אונ איך האב צו זיי גיזאגט פאר וואס נעכטיגט איר אנטקעגין דעם טויער. וועט איר נאך איין מאל פאר ענדערין אזו צו טאן וועל איך מיין האנט שיקין אין אייך צו שלאגין אייך. פון דר צייט אן אונ ווייטר זיינען זיי ניט גיקומען אום שבת: אונ איך האב גיזאגט צו דיא לוים אז זיי זאלין זיך ריינגין אונ זאלין קומען די וואס היטן די טויערין צו היילגין דעם טאג פון שבת: דאס דאזיגע אויך גידיינק צו מיר מיין גאט אונ האב חס אויף מיר אזו ווי דיין פיל גינאד איז:

אלו

בשמאלו ואחד באבנים טובות. וכיון ששמע הממנה קול זגליו של כהן גדול שהוא יוצא הגביה לו את הפרוכת נכנס והשתחוה ויצא ונכנסו אחיו הכהנים והשתחוו ויצאו: באו ועמדו על מעלות האולם עמדו הראשונים לדרום אחיהם הכהנים וחמשה כלים בידם. הטני ביד אחד. והכוז ביד אחד. והמחתה ביד אחד. והבזך ביד אחד. וכף וכסויה ביד אחד. וברכו את העם ברכה אחת. אלא שבמדינה אומרים אותה שלש ברכות ובמקדש ברכה אחת. במקדש היו אומרים את השם ככתבו. ובמדינה בכנויו. במדינה הכהנים נושאים את ידיהם כנגד כתפותיהם. ובמקדש על גבי ראשיהם. חוץ מכהן גדול שאין מגביה את ידיו למעלה מן הציץ. רבי יהודה אומר אף כהן גדול מגביה את ידיו למעלה מן הציץ שנאמר וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם: בזמן שכהן גדול רוצה להקטיר היה עולה בכבש והסגן בימינו. הגיע למחצית הכבש. אחז הסגן בימינו והעלהו. הושיט לו הראשון הראש והרגל וסמך עליהן וזרקן. הושיט השני לראשון שתי הידים נתנן לכהן גדול וסמך עליהן וזרקן. נשמט השני והלך לו. וכך היו מושיטין לו שאר כל האברים והוא סומך עליהן וזרקן. ובזמן שהוא רוצה הוא סומך ואחרים זורקין. בא לו להקיף את המזבח מהיכן הוא מתחיל. מקרן דרומית מזרחית. מזרחית צפונית. צפונית מערבית. מערבית דרומית: נתנו לו יין לנסך. הסגן עומד על הקרן והסודרין בידו ושני כהנים עומדים על שלחן החלבים ושתי חצוצרות בידם. תקעו והריעו ותקעו. באו ועמדו אצל בן ארזא אחד מימינו ואחד משמאלו שחה לנסך והניף הסגן בסודרין והקיש בן ארזא בצלצל. ודברו הלוים בשיר. הגיעו לפרק. תקעו והשתחוו העם. על כל פרק תקיעה. ועל כל תקיעה השתחויה. זהו סדר התמיד לעבודת בית אלהינו. יהי רצון שיבנה במהרה בימינו. אמן:

פאה פ"א

אלו דברים שאין להם שעור. הפאה והבכורים והראיון וגמילות חסדים ותלמוד תורה: אלו דברים שאדם אוכל פרותיהם בעולם הזה והקרן קימת לו לעולם הבא. כבוד אב ואם וגמילות חסדים והכנסת אורחים והשכמת בית המדרש והבאת שלום בין אדם לחברו (ובין איש לאשתו) ותלמוד תורה כנגד כלם:

ברכות פ' היה קורא

מרגלא בפומיה דרבי מאיר גמור בכל לבבך ובכל נפשך לדעת את דרכי. ולשקוד על דלתי תורתי. נצור תורתי בלבבך ונגד עיניך תהיה

אלו דברים דאס זיינען די זאכין וואס צו זיי איז ניט דא קיין שיעור מן התורה נאר מדרבנן. דאס וואס מען באדארף לאזין אין עק פעלד אשטיקיל פאה פאר ארעמע לייט אונ דאס וואס מען באדארף ברייגגען קיין ירושלים פון די פרות וואס זיינען פריער צייטיג גיווארין. אונ די קרבנות דאס מען האט גיבראכט אין די שלש רגלים. אונ גמילות חסדים סייא מיט דעם גוף אונ סייא מיט געלט: דאס זיינען די זאכין וואס איין מענטש עסט זייערע פרות אויף דער וועלט אונ דאס קרן בלייבט אים איבער אויף יענער וועלט אונ דאס זיינען זיי. אז מען האלט ערליך פאטער אונ מוטר אונ מען טוט גמילות חסדים אונ מען איז מקים הכנסת אורחים אונ מען גייט פריא אין בית המדרש אונ מען מאכט שלום צווישין איין מענשין אונ דעם אנדערין אונ צווישין מאן אונ ווייב. אונ תורה לערנען איז אנטקעגין זיי אלע:

מרגלא בפומיה די זאך איז גיוועזן גיוואונט אין דעם מויל פון רבי מאיר תמיד צו זאגין. לערין מיט גאר דיין הארצין אונ מיט גאר דיין לייב צו ווישין מיינע וועגין אונ צו איילין

אויף

יראתי . שמור פיך מכל חטא וטהר וקדש עצמך מכל אשמה ועון . ואני אהיה עמך בכל מקום :

סדר מועד יומא פ' יוה"כ

אמר רבי עקיבא אשריכם ישראל לפני מי אתם מטהרים ומי מטהר אתכם אביכם שבשמים . שנאמר וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם : ואומר מקוה ישראל יי . מה מקוה מטהר את הטמאים אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל :

ביצה פרק יום טוב

תניא אמרו עליו על שמאי הזקן שכל ימיו היה אוכל לכבוד שבת . כיצד מצא בהמה נאה אומר זו לשבת . מצא אחרת נאה הימנה מניח השניה ואוכל את הראשונה . אבל הלל הזקן מדה אחרת היתה לו שכל מעשיו היו לשם שמים שנאמר ברוך אדני יום יום :

שבת פ' ט"ז

תנו רבנן כמה סעודות חיב אדם לאכול בשבת שלש . רבי חדקא אומר ארבע . אמר רבי יוחנן ושניהם מקרא אחד דרשו . ויאמר משה אכלוהו היום כי שבת היום ליי היום לא תמצאוהו בשדה . רבי חדקא סבר הני תלתא היום לבר מדאורתא . ורבנן סברי כהדי דאורתא : אמר רבי שמעון בן פזי אמר רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא כל המקים שלש סעודות בשבת נצול משלש פרעניות . מחבלו של משיח ומדינה של גיהנם וממלחמת גוג ומגוג . מחבלו של משיח כתיב הכא יום וכתיב התם הנה אנכי שולח לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יי הגדול והנורא . מדינה של גיהנם כתיב הכא יום וכתיב התם יום עברה היום ההוא . ממלחמת גוג ומגוג כתיב הכא יום וכתיב התם ביום בוא גוג על אדמת ישראל : אמר רבי יוחנן משום רבי יוסי כל המענג את

אויף די טירין פון מיין לערנונג . היט מיין תורה אין דיין הארצין . אונ אנטקעגין דיינע אויגין זאל זיין מיין פארכט . היט דיין מויל פון אלערליי זינד אונ רייניג אונ הייליג דיך פון אלערליי זינד אונ שולד אונ איך וועל זיין מיט דיר אין אלע ערטער :

אמר רבי עקיבא האט גיזאגט וואול צו אייך ישראל פאר וועמען רייניגט איר אייך אונ ווער רייניגט אייך אייער פאטער וואס איז אין הימיל ווארום עס שטייט אין פסוק אונ איך וועל שפריינגען אויף אייך ריינע וואסער אונ איר וועט זיין ריין פון אלע טומאות אונ פון אלע אייערע אום ווערדיקייט וועל איך אייך רייניגן . נאך איין פסוק שטייט מקוה ישראל ה' אזו וויא איין מקוה איז מטהר די טמאים אזו איז גאט ברוך הוא מטהר די ישראל :

תניא מיר האבין גילערינט זיי האבין גיזאגט אויף שמאי הזקן אז אלע זיינע טעג האט ער גיגעסין לכבוד שבת . איז די גמרא מפורש וויא אזו . אז ער האט גיפונען איין שיינע בהמה צו קייפין האט ער גיזאגט די קויף איך פון שבת וועגן . אז ער האט דר נאך גיפונען אנאנדערע איין שענערע פאר איר צו קייפין האט ער גילאזט די אנדערע די שענערע פון שבת וועגין אונ האט גיגעסין די ערשטע אום דר וואכין . נמצא עסט ער די דאזיגע כדי אז די שענערע זאל זיין אויף שבת הייסט דאס עסין אפילו פון דר ערשטע בהמה אויך לכבוד שבת . אבער הלל הזקן האט אנאנדער מדה אין זיך גיהאט אז אלע זיינע מעשים זיינען גיוועזין לשם שמים ער האט איין בטחון גיהאט אז גאט ברוך הוא וועט אים צו שיקן אין שיינע בהמה פון שבת וועגין ווי עס שטייט אין פסוק ברוך אדני יום יום :

תנו רבנן די רבנים האבין גילערינט איין מענטש איז מחויב צו עסין אום שבת דריי סעודות רבי חדקא זאגט פיר סעודות איז מען מחויב צו עסין . רבי יהושע בן לוי פון וועגן בר קפרא האט גיזאגט איטליכער וואס איז מקים צו עסין דריי סעודות אום שבת וועט ער נצול ווערן פון דריי פורעניות . פון די ווייטאג וואס וועט זיין אין משיח צייטין . אונ פון דעם דין פון גיהנם אונ פון דר מלחמה פון גוג ומגוג : רבי יוחנן האט גיזאגט פון וועגן רבי יוסי איטליכער וואס

און

השבת נותנין לו נחלה בלי מצרים שנאמר אז תתענג על יי והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך. לא כאברהם דכתיב ביה קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה. ולא כיצחק דכתיב ביה כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האל. אלא כיעקב דכתיב ביה ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה. רב נחמן בר יצחק אומר נצול משעבוד מלכיות. כתיב הכא והרכבתיך על במתי ארץ וכתיב התם ואתה על במותימו תדרוך: אמר רב יהודה אמר רב כל המענג את השבת נותנין לו משאלות לבו שנאמר והתענג על יי ויתן לך משאלות לבך. עונג זה איני יודע מהו כשהוא אומר וקראת לשבת עונג הוי אומר זה עונג שבת:

שבת פרק א׳

אמר רבא בר מחסיא אמר רב חמא בר גוריא אמר רב הנותן מתנה לחברו צריך להודיעו שנאמר לדעת כי אני יי מקדשכם. תניא נמי הכי אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה ואני מבקש לתנה לישראל לך והודיעם. מכאן אמר רבן שמעון בן גמליאל הנותן פת לתינוק צריך להודיע לאמו: תנו רבנן הנכנס לבקר את החולה בשבת אומר שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא. רבי מאיר אומר יכולה היא שתרחם. רבי יהודה אומר המקום ירחם עליך ועל חולי ישראל. רבי יוסי אומר המקום ירחם עליך בתוך חולי ישראל. שבנא איש ירושלים בכניסתו אומר שלום. וביציאתו אומר שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא ורחמיו מרבין ושבתו בשלום:

סדר נשים נדרים פרק ג׳

רבי אלעזר בן עזריה אומר מאוסה היא הערלה שנתגנו בה הרשעים שנאמר כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל ערלי לב. רבי ישמעאל אומר

איז מענג דעם שבת כלומר ער טוט זיך תענוג אן אום שבת גיט מען אים אזו איין נחלה וואס זיא האט קיין סוף גיט מחמת גרויסקייט. רב נחמן בר יצחק האט גיזאגט ער ווערט בצול פון שעבוד: רב יהודה האט גיזאגט פון וועגין רב איטליכער וואס איז מענג דעם שבת גיט מען אים דאס באגערונג פון זיין הארצין:

אמר. האט גיזאגט רבא דר זון פון מחסיא דר וואס וויל געבין א מתנה צו זיין חבר באדארף ער אים פריער מודיע זיין אז די מתנה וויל איך דיר געבין ווארום עס שטייט אין פסוק צו מודיע זיין צו אייך אז איך גאט וויל אייך היילינין. מיר האבין אויך אזו גילערינט גאט ברוך הוא האט גיזאגט צו משה רבינו אגוטע מתנה איז פאר האנדין צו מיר אין מיין באהעלטעניש אונ שבת איז איר נאמען אונ איך וויל זיא שיינקען צו די ישראל גייא אונ זיי זיי דאס מודיע. פון דאגען האט רבן שמעון בן גמליאל אפ גילערינט אונ האט גיזאגט דר וואס גיט אשטיקיל ברויט צו אקינד באדארף ער דאס מודיע זיין צו זיין מוטער:

תנו רבנן די רבנים האבין גילערינט ווען איינער גייט אום שבת צו איינעם מבקר חולה זיין זאגט ער, עס איז היינט שבת פון צו שרייען כלומר מען טאר היינט ניט שרייען אונ די רפואה איז נאהינט צו קומען. רבי מאיר זאגט אזו זאגט מען, שבת קאן טאן אז דורך איר זכות וואס דו וועסט זיך ניט מצער זיין אום שבת זאלסטו דר בארימט ווערין. רבי יהודה זאגט אזו זאגט מען צום חולה. גאט ברוך הוא זאל זיך דר בארימען אויף דיר אונ אויף די קראנקע פון די ישראל. רבי יוסי זאגט אזו זאגט מען, גאט ברוך הוא זאל זיך דר בארימען אויף דיר צווישין אנדערע קראנקע פון די ישראל כדי די תפלה זאל אן גינומען ווערין בזכות הרבים. שבנא דער גרויסער מאן פון ירושלים אז ער איז ארייניגאנגען צו איין חולה אום שבת האט ער גיזאגט שלום אונ אז ער איז אוועק גינאנגען האט ער גיזאגט די רחמנות פון גאט ברוך הוא זיינען פיל אונ רועט אין אייער שבת בשלום:

גדולה מילה שנכרתו עליה שלש עשרה בריתות. רבי יוסי הגלילי אומר גדולה היא המילה שהיא דוחה את השבת החמורה. רבי יהושע בן קרחה אומר גדולה מילה שלא נתלה לו למשה הצדיק עליה אפילו מלוא שעה:

סוטה כ״א
יש זכות תולה שלש שנים. זכות דמאי אילימא זכות דתורה הא אינה מצוה ועושה היא. ואלא זכות דמצוה. זכות דמצוה מי מגנא כולי האי. והתניא את זו דרש רבי מנחם בר רבי יוסי כי נר מצוה ותורה אור. תלה הכתוב את המצוה בנר ואת התורה באור. את המצוה בנר לומר לך מה נר אינה מגינה אלא לפי שעה אף מצוה אינה מגינה אלא לפי שעה. ואת התורה באור לומר לך מה אור מגין לעולם אף תורה מגינה לעולם. ואומר בהתהלכך תנחה אותך בשכבך תשמור עליך והקיצות היא תשיחך. בהתהלכך תנחה אותך זה העולם הזה. בשכבך תשמור עליך זה יום המיתה. והקיצות היא תשיחך לעולם הבא. משל לאדם שהיה מהלך בדרך באישון לילה ואפלה ומתירא מן הקוצים ומן הפחתים ומן הברקנים ומחיה רעה ומלסטים. ואינו יודע באיזה דרך מהלך. נזדמנה לו אבוקה של אור. נצול מן הקוצים. ומן הפחתים. ומן הברקנים. ועדיין מתירא מחיה רעה ומלסטים. ואינו יודע באיזה דרך מהלך. כיון שעלה עמוד השחר נצול מחיה רעה ומלסטים. ועדיין אינו יודע באיזה דרך מהלך. הגיע לפרשת דרכים נצול מכלם: דבר אחר עבירה מכבה מצוה

רבי יוסי רבי יוסי הגלילי זאגט ווי גרויס איז די מצוה פון מילה וואס זיא איז דוחה שבת וואס עס איז הארב. רבי יהושע דר זון פון קרחה זאגט די מצוה פון מילה איז אזו גרויס דאס עס איז ניט ווארין גיוואַרט צו משה דעם צדיק אויף איר אפילו איין שעה, כלומר דר מלאך האט איהם גיוואלט תיכף הרגענען וואס ער האט זיך פאר זאמט מל צו זיין זיין קינד און אלע זיינע מעשים טובים האבין איהם ניט גיהאלפין:

יש זכות די סוטה וואס האט סים המאררים גיטרונקען דא ווערט זי גישטראפט מיט דעם עונש וואס די תורה האט גישריבין פון דעסט וועגין קאן זיין זיא זאל איין זכות האבין דריי יאר דעם עונש אויף צו האלטין. קלערין די רבנן וואס פאר איין זכות קאן זיא האבין, איך קאן ניט זאגין דר זכות פון תורה לערנען איין אשה איז דאך ניט גיבאטין אויף תורה לערנן. ווייסט זאגן דר זכות פון מצות טאן קאן דען דר זכות אויף האלטן אויף אזו אלאנגע צייט מיר האבין דאך אבר גילערינט אז דס האט נידרשת רבי מנחם, עס שטייט אין פסוק אז א מצוה איז גלייך צוא איין ליכט וואס ברענט און די תורה צו איין שיין. גלייכט דער פסוק די מצוה צוא אליכט און די תורה צו א שיין דר פסוק זאגט דיר אזו ווי ליכט לייכט נאר לפי שעה דאס איז כל זמן עס ברענט אזו די מצוה איז מער ניט מגין נאר כל זמן ער טוט דיא מצוה. און די תורה איז גלייך צו איין שיין וואס לייכט שטענדיג אזו די תורה איז מגין אויף דעם מענטשין וואס לערינט זיא, אויך תמיד אפילו ווען ער הערט אויף צו לערנן. און נאך זאגט דר פסוק בהתהלכך וגו׳ אז דו וועסט גיין וועט די תורה דיך פירין און ביי דיין ליגן וועט זיא דיך היטין און ביי דיין אויף שטיין פון שלאף וועט זיא פאר דיר רעדין. וואס מיינט מען מיט די דריי זאכין. איז די גמרא מפורש, אין דיין גיין אויף דר וועלט וועט זי דיך פירין, אין דיין ליגין אין דעם טאג פון דיין שטארבין וועט זיא דיך היטין. ווען דו וועסט דיך אויף חאפין בשעת תחית המתים וועט זיא פאר דיר איין מליץ יושר זיין, דס איז איין משל צו איינעם וואס גייט אין וועג ביי נאכט אין דר פינצטער און האט מורא פאר דערנער און פאר גריבער פאר חיות רעות פאר גזלנים און וייס ניט אויף וועלכין וועג צו גיין. האט ער איין פלאם פייער באקומען דא ווערט ער ניצול פון די דערנער און גריבער אבער ער האט נאך מורא פאר חיות רעות און גזלנים דר צו העלפט קיין פייער ניט אבער אז דר מארגין שטערין גייט אויף ווערט ער שוין פון דעם ניצול. נאר ער וייס ניט אויף וועלכין וועג ער גייט ביז ער קומט צו דעם ארט וואו די וועגין צו שיידין זיך ווערט ער ניצול פון אלעם. איין אנדר

פשט

וְאֵין עֲבֵרָה מְכַבָּה תּוֹרָה. שֶׁנֶּאֱמַר מַיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת הָאַהֲבָה וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ אִם יִתֵּן אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בָּאַהֲבָה בּוֹז יָבוּזוּ לוֹ: אָמַר רַב יוֹסֵף מִצְוָה בְּעִדָּנָא דְעָסִיק בָּהּ מְגִינָה וּמַצְּלָה. בְּעִדָּנָא דְלָא עָסִיק בָּהּ אַגּוּנֵי מְגִינָה אַצּוֹלֵי לָא מַצְּלָה. תּוֹרָה בֵּין בְּעִדָּנָא דְעָסִיק בָּהּ בֵּין בְּעִדָּנָא דְלָא עָסִיק בָּהּ מְגִינָה וּמַצְּלָה:

סדר נזיקין אבות פ"ב

רַבִּי יוֹסֵי אוֹמֵר יְהִי מָמוֹן חֲבֵרְךָ חָבִיב עָלֶיךָ כְּשֶׁלָּךְ. וְהַתְקֵן עַצְמְךָ לִלְמֹד תּוֹרָה שֶׁאֵינָהּ יְרֻשָּׁה לָךְ. וְכָל מַעֲשֶׂיךָ יִהְיוּ לְשֵׁם שָׁמָיִם:

סנהדרין פרק חלק

תַּנְיָא רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר בְּמִדָּה שֶׁאָדָם מוֹדֵד מוֹדְדִין לוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בְּסַאסְּאָה בְּשַׁלְחָהּ תְּרִיבֶנָּה. אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוּדָה וְכִי אֶפְשָׁר לוֹמַר כֵּן אָדָם נוֹתֵן מְלֹא עָמְסוֹ לֶעָנִי בָּעוֹלָם הַזֶּה וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נוֹתֵן לוֹ מְלֹא עָמְסוֹ לָעוֹלָם הַבָּא. וְהָכְתִיב וְשָׁמַיִם בַּזֶּרֶת תִּכֵּן. אָמַר לוֹ וְאַתָּה אִי אַתָּה אוֹמֵר כֵּן אֵיזוֹ הִיא מִדָּה מְרֻבָּה. מִדָּה טוֹבָה מְרֻבָּה אוֹ מִדַּת פּוּרְעָנוּת מְרֻבָּה הֱוֵי אוֹמֵר מִדָּה טוֹבָה מְרֻבָּה מִמִּדַּת פּוּרְעָנוּת. בְּמִדָּה טוֹבָה הוּא אוֹמֵר וַיְצַו שְׁחָקִים מִמָּעַל וְדַלְתֵי שָׁמַיִם פָּתָח וַיַּמְטֵר עֲלֵיהֶם מָן לֶאֱכוֹל. וּבְמִדַּת פּוּרְעָנוּת הוּא אוֹמֵר וַאֲרֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם נִפְתָּחוּ. וְאוֹמֵר וְיָצְאוּ וְרָאוּ בְּפִגְרֵי הָאֲנָשִׁים הַפּוֹשְׁעִים בִּי כִּי תוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאִשָּׁם לֹא תִכְבֶּה וְהָיוּ דֵרָאוֹן לְכָל בָּשָׂר. וַהֲלֹא אָדָם מוֹשִׁיט אֶצְבָּעוֹ בָּאוּר בָּעוֹלָם הַזֶּה מִיָּד נִכְוָה. אֶלָּא כְּשֵׁם שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא נוֹתֵן כֹּחַ בָּרְשָׁעִים כְּדֵי לְקַבֵּל פּוּרְעָנוּתָם. כָּךְ נוֹתֵן כֹּחַ בַּצַּדִּיקִים לְקַבֵּל טוֹבָתָן:

סדר קדשים תמיד פ"ז

הַשִּׁיר שֶׁהָיוּ הַלְוִיִּם אוֹמְרִים בַּמִּקְדָּשׁ. בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן הָיוּ אוֹמְרִים לַיְיָ הָאָרֶץ וּמְלוֹאָהּ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ: בַּשֵּׁנִי הָיוּ אוֹמְרִים גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ: בַּשְּׁלִישִׁי הָיוּ אוֹמְרִים אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט: בָּרְבִיעִי הָיוּ אוֹמְרִים אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ: בַּחֲמִישִׁי הָיוּ

פְּשַׁט אִיז אֵיין עֲבֵירָה קֶען פַאר לֶעשִׁין דֶעם שְׂכַר פוּן אֵיין מִצְוָה אָבֶּער נִיט פוּן תּוֹרָה לֶערְנֶען אַזוֹ וִוי אִין פָּסוּק שְׁטֵייט פִיל וַואסֶער קָאנֶען נִיט פַאר לֶעשִׁין דִי לִיבְּשַׁאפְט וַואס בְּרֶענְט צוּ תּוֹרָה לֶערְנֶען אוּנ קֵיין טֵייכִין קָאנֶען נִיט אָפּ שְׁוֵויינְקֶען וֶוען אֵיינֶער זָאל וֶועלִין נָאר זַיין פַאר מֶעגִין אַוֶועק גֶעבִּין דִי לִיבְּשַׁאפְט מְבַטֵּל זַיין וָואלְט מֶען גִישְׁפֶּעט פוּן אִים גִימַאכְט. אִיז פוּן דֶעם אַלֶעם גִידְרוּנְגֶען אַז דֶר זְכוּת פוּן אַמִצְוָה אִיז נִיט אַזוֹ שְׁטַארְק עֶס זָאל קָאנֶען אַזוֹ אַלַאנְגֶע צֵייט אוֹיף הַאלְטִין דֶעם עוֹנֶשׁ פַאר דִי עֲבֵירָה, הַיינְט וַואס פַאר אֵיין זְכוּת קָאן דִי סוֹטָה הָאבִּן עֶס זָאל קָאנֶען דְרַיי יָאר אִיר עוֹנֶשׁ אוֹיף הַאלְטִין. פַאר עֶנְטְפֶערְט רַב יוֹסֵף דִיא קַשְׁיָא אִיר וָואלְט נִיט מֵיינֶען אַז דֶר זְכוּת פוּן אֵיין מִצְוָה אִיז נָאר בְּשַׁעַת עֶר טוּט דִי מִצְוָה. נִיט אַזוֹ אִיז. נָאר וִוי דֶען דֶערְסְטְמָאל וֶוען עֶר טוּט דִי מִצְוָה הַאלְט זִיא אוֹיף דֶעם עוֹנֶשׁ אוּנ אִיז אִים מַצִּיל וַוייטֶער פוּן אֵיין עֲבֵירָה אָבֶּער אַז עֶר הָאט שׁוֹין אָפּ גִיטָאן דִי מִצְוָה קָאן זִיא נָאר דֶעם עוֹנֶשׁ אוֹיף הַאלְטִין אָבֶּער נִיט מַצִּיל זַיין פוּן אֵיין עֲבֵירָה אָבֶּער דֶער זְכוּת פוּן תּוֹרָה לֶערְנֶען קָאן אֲפִילוּ דֶער נָאךְ וֶוען עֶר לֶערִינְט נִיט אוֹיף הַאלְטִין דֶעם עוֹנֶשׁ אוּנ מַצִּיל זַיין פוּן אֵיין עֲבֵירָה אִיבֶּער דֶעם קָאן שׁוֹין דִיא סוֹטָה אוֹיךְ הָאבִּין אֵיין זְכוּת פוּן אֵיין מִצְוָה. וַואס קָאן שׁוֹין דֶעם עוֹנֶשׁ דְרַייא יָאר אוֹיף הַאלְטִין:

רבי יוסי רַבִּי יוֹסִי זָאגְט עֶס זָאל זַיין דַיין חַבֵרְס גֶעלְט בַּיי דִיר גִילִיבְּט אַזוֹ וִוי דַיין גֶעלְט אוּנ דוּ זָאלְסְט זִיךְ פַארְטִיג מַאכִין. אוּנ שְׁטַארְקִין זִיךְ צוּא לֶערְנֶען תּוֹרָה וַוארוּם זִיא אִיז נִיט צוּ דִיר אֵיין יְרוּשָׁה וַואס קוּמְט אָן טִרְחָה דֶען דִיא תּוֹרָה הָאטְשֶׁע דַיין פָאטֶער אִיז אֵיין לַמְדָן וֶועסְטוּ פָארְט נִיט הָאבִּין דִי תּוֹרָה בַּיי דִיר סַיידִין דוּ וֶועסְט דִיךְ מַטְרִיחַ זַיין לֶערְנֶען דִי תּוֹרָה. אוּנ אַלֶץ וַואס דוּ טוּסְט זָאל זַיין פוּן וֶועגִין נַחַת רוּחַ טָאן נָאךְ וַואס אִיז אוֹיף דֶעם הִימֶעל:

תניא

אומרים הרנינו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב: בששי היו אומרים יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט: בשבת היו אומרים מזמור שיר ליום השבת. מזמור שיר לעתיד לבא ליום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים:

מנחות פרק התכלת

תניא רבי מאיר אומר חייב אדם לברך מאה ברכות בכל יום שנאמר ועתה ישראל מה יי אלהיך שואל מעמך כי אם ליראה. אל תקרי מה אלא מאה. רבי חייא בריה דרבי אויא בשבתא וביומא טבא טרח וממלי להו באספרמקי ומגדי:

מקצין פ"ג

כורת דבורים רבי אליעזר אומר הרי היא כקרקע וכותבין עליה פרוזבול ואינה מקבלת טמאה במקומה והרודה ממנה בשבת חייב חטאת. וחכמים אומרים אינה כקרקע ואין כותבין עליה פרוזבול ומקבלת טמאה במקומה והרודה ממנה בשבת פטור:

נדה פ"ג

תנו רבנן שלשה שתפין יש באדם הקדוש ברוך הוא ואביו ואמו. אביו מזריע הלובן שממנו עצמות וגידין וצפרנים ומוח שבראש ולובן שבעינים. אמו מזרעת אודם שממנו עור ובשר ודם ושערות ושחור שבעינים. והקדוש ברוך הוא נותן בו רוח ונשמה וקלסתר פנים וראית העין ושמיעת האזן ודבור פה והלוך רגלים ודעה ובינה והשכל. וכיון שמגיע זמנו להפטר מן העולם. הקדוש ברוך הוא נוטל חלקו. וחלק אביו ואמו מונח לפניהם:

עוקצין פ"ג

אמר רבי יהושע בן לוי עתיד הקדוש ברוך הוא להנחיל לכל צדיק וצדיק שלש מאות ועשר עולמות שנאמר להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם אמלא:

ואומרים עשרת הדברות ופרשת המן וכו' עד הבקשות כמו שהוא מסודר במעמד יום ראשון:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם יצחק ויעקב שתקשיב לתפלתי. ותתנני לחן ולחסד ולרחמים בעיניך ובעיני כל רואי.

תניא רבי מאיר זאגט איין מענטש דארף הונדערט ברכות אלע טאג מאכין. רבי חייא אום שבת ויום טוב האט אים גיפעלט צו מאה ברכות ווארום אין דר תפלה פון שבת ויום טוב איז ניט דא קיין אכצין ברכות אזו ווי אין דר וואכין האט ער זיך מטריח גיוועזין אונ האט גיזוכט פרות אונ מאכלים כדי ער זאל איבער זיי ברכות מאכין ממלא צו זיין מאה ברכות:

תנו רבנן דרייא שותפים איז דא אין מענטשין דאס איז הקדוש ברוך הוא אונ פאטער אונ מוטער. פון דעם פאטער קומט דס ווייסע, פון דעם ווערט ביינער אונ אדערין אונ נעגיל אונ מארך פון קאפ אונ ווייסיל פון אויג. פון דר מוטער קומט דס רויטע, פון דעם ווערט הויט אונ פלייש אונ בלוט אונ האר אונ שווארץ אפיל פון אויג. אונ הקדוש ברוך הוא גיט אים איין אטום אונ נשמה גישטאלט פון פנים אונ דאס זעהען מיט די איגין אונ הערין מיטן מויל אונ הערן מיט די אויערן אונ גיין מיט די פיס אונ פרשטאנד אונ שכל אונ אז עס קומט זיין צייט אוועק צו גיין פון דער וועלט נעמט זיך הקדוש ברוך הוא אפ זיין חלק אונ דעם פאטער אונ מוטערס חלק לאזט ער איבער פאר זיי:

אמר האט גיזאגט רבי יהושע בן לוי לעתיד לבא וועט גאט מאכין ארבין צו איטליכין צדיק דריי הונדערט מיט צעהן וועלטין אזו ווי דר פסוק זאגט עס איז דא ביי מיר פיל שכר צו מאכין ארבין מיינע ליבע צדיקים אונ זייערע אוצרות וועל איך דר פילן. דאס ווארט יש באטרעפט מיט דר צאל דריי הונדערט מיט צעהן:

יהי רצון עס זאל זיין דר ווילין פאר דיר גאט אונזער גאט דר גאט פון אברהם יצחק ויעקב אז דו זאלסט פאר נעמען צו מיין תפלה אונ זאלסט מיר געבין צו חן וחסד אונ צו רחמים אין דיינע אויגין אונ אין אלע אויגין וואס וועלין מיך זעהען אונ זאלסט מיר מיין גיבעטין געבן

או

ותספיק על ידי לעשות מצות וצדקות בישראל. וללמוד וללמד את תורתך
הטהורה והקדושה. ותיטיבני באהבה ביני ובין בריותיך. ותחברני עם יראיך
ועם עושי רצונך. ותן לי אחרית טוב ותקוה. ותן לי שם טוב ולב טוב ליראתך.
ותיחד לבבי לאהבה וליראה את שמך. ותן בלבי לעשות רצונך. ותגזור עלי
גזרות טובות. ותשמרני מכל רע כי אתה משענתי. שמור צאתי ובאי. תנה
גורלי עם הצדיקים בחיי העולם הבא. ממעונך ענני בצרתי כי קראתיך. ואל
תבישני משברי. חנני והקימני וקרבני לדתך. והאירה עיני בדרכי תורתך.
ושימני לברכה ולתהלה. ותן לי חן וחסד שתהא רוח הבריות נוחה הימני. ותהא
שאריתי לפליטה. והיטיבה לי בכל דרכי. כי אתה יי עזי ומעזי ומנוסי ביום
צרה. יי סלעי ומצודתי ומפלטי אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי:
ככתוב יי עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבי ומשירי אהודנו: יי עז לעמו
יתן יי יברך את עמו בשלום: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי:

בקשה אחרת מעין יצירת היום על דרך הקבלה:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתנחילנו שבת קדשך באהבה
וברצון. ולא תהיה צרה ולא דאגה ולא יגון ביום מנוחתנו. כי אתה יי
אלהינו כלית מלאכתך בששת ימי המעשה ובשביעי שבת ונחת וקדשתו
וברכתו משאר ימי המעשה. וקבעת אותו יום מנוחה וענג לעמך ישראל
לדורותם ברית עולם. כן יי אלהינו תזכה אותנו ולכל עמך בית ישראל לנוח

אז איך זאל קאנען מצות טאן אונ צדקה געבין צווישין די ישראל איך זאל קאנען לערנען
אונ מיט אנדערע לערנן דיין היילינע אונ די ריינע תורה אונ זאלסט מיך באגיטיגין מיט
ליבשאפט מיט כל הברואים אונ זאלסט מיך באהעפטין מיט די צדיקים וואס האבין מורא
פאר דיר אונ טוען דיין רצון אונ דו זאלסט אויף מיר גוזר זיין גוטע גזרות אונ זאלסט מיך
היטין פון אלעם בייז ווארום דו ביסט מיין אן לעהנונג. היט מיין ארויס גיין אונ מיין קומען
גיב מיין גורל מיט די צדיקים לעולם הבא. אז איך רוף דיך אז עס איז מיר אייננ זאלסטו מיר
פון דיין הימיל ענטפערין אונ זאלסט מיך ניט פאר שעמען פון מיין האפונג. לייטזעליג מיך
אונ מאך מיך אויף שטעלין אונ מאך מיך גינעהענין צו דיין תורה אונ מאך לייכטין מיינע
אויגין אין די וועגין פון דיין תורה אונ טו מיך צו איין בענטשונג אונ צו לויב אונ גיב מיר חן
אונ חסד לייט זאלין פון מיר הנאה האבין אונ מיין איבער בלייבונג זאל זיין צו אנטרינונג אונ
באגיטיג מיך אין אלע מיינע וועגין דאס מיינטסטען איך זאל מצליח זיין אין אלע עסקים ווארום
דו ביסט גאט מיין שטארקער אונ מיין פעסטונג אונ מיין אנטלויפונג, אין דעם טאג וואס איין
צרה איז אנטלויף איך צו דיר אזו וויא אין פסוק שטייט ה' עוזי גאט מיין שטארקער אונ מיין
פעלזין אונ מיין פעסטונג אונ מיין אנטרינונג דאס איז דער גאט מיין באשיצער וואס איך
באשיין מיך אין אים ער איז מיין פאנציר אונ מיין שטארקע הילף איז פון מיין שטארקין גאט.
גאט איז מיין שטארקער אונ מיין באשיצער. אין אים פאר זיכערט זיך מיין הארץ ווער איך
גיהאלפין אונ מיין הארץ איז דר פרייט אונ פון מיינע גיזאנג טו איך אים לויבן: גאט וועט געבין
שטארקייט צו זיין פאלק אונ וועט זיי בענשין מיט פריד: עס זאל זיין צו ווילן די רייד פון מיין
מויל אונ דאס טראכבין פון מיין הארץ פר דיר גאט מיין באשעפר אונ מיין אויסלייזער פון אלעם
בייזן. דו הערסט צו די תפלה פון אלע מיילער גילויבט ביסטו גאט וואס הערט צו גיבעט:
יהי רצון עס זאל זיין דר ווילין פאר דיר גאט אונזער גאט אונ גאט פון אונזערע עלטערין דו
זאלסט אונז מאכין ארבין דיין היילינען שבת מיט ליבשאפט אונ מיט גוטין ווילין עס
זאל ניט זיין קיין שום צרה אונ דאגה אונ טרויערקייט אין טאג פון אונזער רואונג ווארום דו
האסט פארטיג גימאכט דיין ארבעט בשעת דו האסט די וועלט באשאפין אין זעקס טעג אונ
אין זיבעטין טאג האסטו גירועט אונ האסט אים גיהייליגט אונ גיבענשט מער פון די ארבעט
טעג אונ האסט גיזעצט אים פאר איין טאג פון מנוחה אונ תענוג צו ישראל אונ צו זייערע

במנוחה שאין לה קץ ותכלית בעולם הבא שכלו טוב וכלו ארוך וכלו שבת.
וחזמן לנו ולכל עמך בית ישראל פרנסתנו כל ששת ימי המעשה בנחת ולא
בצער. ומלא ידינו מברכותיך ומעשר מתנת ידך כדי שיהיה לנו עשר וכבוד
לענג שבתותיך בבגדים יקרים ובמאכלים ערבים ובמשקים מתוקים כדי לכבד
יום שבת קדשך משאר הימים כדכתיב אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך
ביום קדשי וקראת לשבת ענג לקדוש יי מכבד וכבדתו מעשות דרכיך ממצוא
חפצך ודבר דבר: אז תתענג על יי והרכבתיך על במתי ארץ והאכלתיך נחלת
יעקב אביך כי פי יי דבר: יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי:

תפלה על הנפטר אחר הלמוד

אנא יי מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש יהיה נא לרצון
לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוני או פלונית) ותגמול נא עמה בחסדך
הגדול לפתוח לה שערי רחמים וחסד ושערי גן עדן ותקבל אותה באהבה ובחבה
ושלח לה מלאכיך הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל
נשמת הצדיקים והצדקניות חסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך להשביעה
מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ושלום
כדכתיב יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב יעלזו חסידים בכבוד
ירננו על משכבותם. וכתיב אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך. ותשמור
אותו (לנקבה אותה) מחבוט הקבר ומרמה ותולעה ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו
(לנקבה לה על כל פשעיה) כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכור
לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה (לנקבה לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה) ותשפיע
לו מנשמתו לדשן עצמותיו (לנקבה לה מנשמתה לדשן עצמותיה) בקבר מרב טוב
הצפון לצדיקים דכתיב מה רב טובך אשר צפנת ליראיך וכתיב שמר כל עצמותיו
אחת מהנה לא נשברה וישכון (לנקבה ותשכון) בטח בדד ושאנן מפחד רעה ואל
יראה (לנקבה תראה) פני גיהנם ונשמתו (לנקבה ונשמתה) תהא צרורה בצרור החיים
ולהחיותו (לנקבה ולהחיותה) בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים אמן:

דורות אויף אייבג אזו זאלסטו גאט איין זכות דר לאנגען אונז אלע ישראל צו רוען בעולם
הבא מיט דר מנוחה וואס האט קיין סוף ניט. דיא מנוחה איז גאר גוט אונ גרוים אונ גאר
שבת. אונ זאלסט אן ברייטין אונזער פרנסה אין די זעקס ארבעט טעג פון דער וואך מיט
נחת אן צער אונ דער פיל אנזערע הענט פון דיינע ברכות אונ פון עשירות פון די מתנה
פון דיין האנט מיר זאלין האבין צו זענעפטיגן דיין שבת מיט שיינע חשובע קליידער אונ
מאכלים אונ זיסע גיטראנק כדי חשובר צו האלטין שבת מער פון אנדערע וואך טעג ווי עס
שטייט גישריבין אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וגו׳ ווען דו וועסט אומקערין פון שבת
דיינע פיס דאס מיינט מען דו וועסט ניט גיין אום שבת מער פון איין תחום שבת אונ וועסט
ניט טאן דיין באגער אין מיין היילינין טאג דאס מיינט מען קיין שום מלאכה אונ משא ומתן
ניט צו טאן אונ דו וועסט רופין צו שבת איין תענוג צו דעם היילינין טאג פון גאט אונ דוא
וועסט שבת בכבוד האלטין ניט ווי דיין מנהג איז אגאנצע וואך וואס דו זוכסט דיין באגער
אונ טוסט ריידין אין עסקים וואס דו דארפסט צו דיין פרנסה. אבער אום שבת וועסטו דאס
אלץ ניט טאן. אז דו וועסט דיך אזו פירין דערנאך וועסטו מקבל תענוג זיין פון דעם גוטין
וואס גאט וועט דיר געבין ער וועט מאכין רייטין דיך אויף די הייך פון דר ערד דאס הייסט
דאס גרויסע גוטץ וועט ער דיר געבין ער וועט דיר מאכין עסין די פירות פון דר נחלה וואס
ער האט צו גיזאגט צו יעקב אבינו דאס איז איין נחלה וואס האט קיין סוף ניט עס וועט בתחא
מקוים ווערין וואורום גאטס מויל האט דאס גירעט: יהיו לרצון וגו׳

נחה שלוחה מאת

שלמה גאסענבאהר

אדר׳ שמחה נתן מגל

מעיה״ק צפת